

LANGENSCHIEDTS
TASCHEN-
WÖRTERBÜCHER
II
DEUTSCH-POLNISCH

LANGENSCHIEDTA
SŁOWNIKI KIESZONKOWE

dla podróży, lektury, konwersacji i dla użytku
szkolnego

LANGENSCHIEDTS
TASCHENWÖRTERBÜCHER

für Reise, Lektüre, Konversation
und Schulgebrauch

450

Metoda Toussaint-Langenscheidt

Słownik kieszonkowy
języków polskiego i niemieckiego

Z podaniem wymowy systemem fonetycznym
metody Toussaint-Langenscheidt

Część druga

Słownik niemiecko-polski

opracowali

prof. Dr. Albert Zipper i prof. Dr. Emil Urich

Pierwsze wydanie

Zarejestrowany znak ochronny

BERLIN-SCHÖNEBERG
Księgarnia nakładowa Langenscheidta
(Prof. G. Langenscheidt)

475952
Methode Toussaint-Langenscheidt

Taschenwörterbuch der polnischen und deutschen Sprache

Mit Angabe der Aussprache nach dem phonetischen System
der Methode Toussaint-Langenscheidt

Zweiter Teil 4

Deutsch-Polnisch

Bearbeitet von

Prof. Dr. Albert Zipper und Prof. Dr. Emil Urich +

Erste Auflage

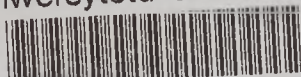

Eingetragene Schutzmarke

BERLIN-SCHÖNEBERG
Langenscheidtsche Verlagsbuchhandlung
(Prof. G. Langenscheidt)

Biblioteka Główna
Uniwersytetu Gdańskiego

1100216822

Wszelkie prawa, zwłaszcza prawo przekładu na inny język, zastrzeżone.

Copyright 1919

by

Langenscheidt'sche Verlagsbuchhandlung (Prof. G. Langenscheidt)
 Berlin-Schöneberg

1462/S.6

S-1003829/2

Przewodnik mieniczo-palnik
 0.3.2.2

Langenscheidt'sche Buchdruckerei, Berlin-Schöneberg

ID 278/48/92 60.000,-

Przedmowa.

Niniejszy słownik kieszonkowy różni się od wszystkich słowników niemiecko-polskich, jest bowiem dotąd pierwszym i jedynym słownikiem niemieckim, który

1. podaje wymowę wyrazów niemieckich;
2. poucza dokładnie o odmianie imion (rzeczowników, przymiotników, liczebników, zaimków i czasowników);
3. podaje możliwość wyszukania dla każdego pojęcia odpowiedniego wyrazu polskiego. Wszak w każdym języku moc takich wyrazów, które mogą oznaczać dwa pojęcia i więcej nawet. W wydanych dotychczas słownikach znajdujemy wprawdzie obok wyrazu niemieckiego szereg wyrazów polskich na oznaczenie owych kilku pojęć, ale nie masz wskazówki, który z tych wyrazów wybrać jako jedynie stosowny i właściwy w danym wypadku. Przedewszystkiem chodzi o te przy tłumaczeniach na język polski i przy pisaniu (n. p. listu) po polsku. Otóż w naszym słowniku po raz pierwszy znajdują się różne wskazówki, zwłaszcza zapomoć synonimów niemieckich, i na ich podstawie łatwo dobrać właściwego wyrazu polskiego.

Słownik kieszonkowy nie może zamykać w sobie całego bogactwa wyrazów i zwrotów języka. Zdaje się nam jednak, że nie spotkamy się z zarzutem, jakobyśmy podawali zbyt mało.

Za pomoc w załatwianiu korrekt i udzielanie trafnych uwag dziękujemy serdecznie p. radcy szkolnemu W. Resłowi. Wobec zawodowych współpracowników firmy nakładowej zaciągnęliśmy dług głębokiej wdzięczności tak za zestawienie wzorów deklinacyjnych i konjugacyjnych jak za ich gorliwe i wielce pożyteczne współdziałanie w czasie powstania rękopisu i druku dzieła i za wzorowe spełnianie głównej części trudów korektorskich.

We Lwowie, w listopadzie 1919 r.

Prof. Dr. Albert Zipper.
Prof. Dr. Emil Ulrich.

Vorwort.

Das vorliegende Taschenwörterbuch unterscheidet sich von allen deutsch-polnischen Wörterbüchern. Es ist nämlich das erste und einzige deutsch-polnische Wörterbuch, das

1. die Aussprache der deutschen Wörter angibt;
2. über alle die Deklination der Nomina und die Konjugation der Verben betreffenden Fragen Aufschluß gibt;
3. den Benutzer in den Stand setzt, für jeden Begriff den entsprechenden polnischen Ausdruck zu finden. Sehr viele Ausdrücke haben ja zwei oder auch mehr Bedeutungen. Die bisher erschienenen deutsch-polnischen Wörterbücher führen wohl die polnischen Ausdrücke an, die den mannigfaltigen Bedeutungen eines einzigen deutschen Ausdrucks entsprechen, allein lassen uns darüber ganz im Dunkeln, welcher von allen diesen polnischen Ausdrücken im besonderen Falle der allein anzuwendende sei. Vor allem handelt es sich um die Wahl des richtigen Wortes bei Übersetzungen ins Polnische oder beim Polnischschreiben. Unser Wörterbuch gibt durch mancherlei Hinweise, insbesondere mit Hilfe anderer deutscher Wörter Aufschluß, welcher polnische Ausdruck in jedem besonderen Falle der gesuchte richtige ist.

Selbstverständlich kann ein Taschenwörterbuch nicht den vollständigen Wortschatz und noch weniger alle Redensarten einer Sprache enthalten. Jedoch dürfte uns kaum der Vorwurf treffen, daß wir die Grenzen allzu eng gezogen hätten.

Für Hilfe bei der Korrektur und treffende Bemerkungen danken wir Herrn Schulrat W. Keszl. Den wissenschaftlichen Mitarbeitern der Verlagsbehandlung sind wir für die Zusammenstellung der Deklinations- und Konjugationsmuster sowie für anregende und fruchtbringende Teilnahme am Fortgange des Werkes und gewissenhafteste Besorgung des Löwenanteils an der Korrektur sehr verpflichtet.

Lemberg, im November 1919.

Prof. Dr. Albert Zipper.

Prof. Dr. Emil Urich.

Uwagi wstępne.

1. Zasadę początku alfabetycznego przeprowadziliśmy jak najściślej:

a) W alfabetycznem miejscu znajdują się także
α) nieprawidłowe formy czasowników, stopnia wyższego i stopnia najwyższego przymiotników i t. d.;
β) rozmaite formy zaimków; γ) najważniejsze imiona własne i skrócenia; δ) przedrostki (Vorſilben) jakoteż częściej używane przyrostki (Nachſilben) jak ...heit, ...feit, ...lich, ...loß i t. d.

b) Co do czasowników złożonych wydrukowano tylko takie formy nieprawidłowe, które nie istnieją jako niezłożone; n. p. od czasownika złożonego begen znajduje się w słowniku tylko forma begangen, nie zaś beging, ponieważ ging (od gehen) umieszczone jest w miejscu alfabetycznem. Tak samo rzecz się ma z imiesłowami rozpoczynającymi się przedrostkiem ge-.

c) Rzeczowniki czasownikowe i inne na ...heit, ...feit, ...ung najczęściej pominięto, gdyż ich tworzenie z dotyczących czasowników i przymiotników nie napotyka na trudności. Z reguły rzeczownik czasownikowy na ...ung dla zaoszczędzenia miejsca nie jest wymieniony jako osobny wyraz, lecz bezpośrednio przy czasowniku zaznaczony skrótem *Su.*; n. p. *befeidigen* obrażać [-zić]. *Su.* obraza *f.*

d) Wyrazy jednakowo pisane, ale różniące się czyto pochodzeniem czyto jako część mowy, najczęściej podane są każdy z osobna i oznaczone liczbami ¹, ² i t. d. Wyrazy składające się na słownik często łączą się w grupy, wśród których jednak poszczególne wyrazy główne wyróżniają się dostatecznie pół tłustym drukiem. Przy wyrazach złożonych pierwsza część wyrazu, po której następują trzy punkty, tworzy nagłówek.

2. Wyrazy złożone i pochodne utworzone zapomocą przedrostków poznać po pionowej kresce dzielącej, tak że pojedyncze składniki wyrazu łatwo rozpoznać można, zwłaszcza głównik czasowników złożonych. Wyrazy złożone z reguły pominięto, jeżeli ani znaczenie głównika ani określnika uległo zmianie.

3. Wymowę oznaczono przy każdym wyrazie niezłożonym, przy wyrazach złożonych zaś tylko, jeżeli jeden czy drugi składnik nie znajduje się w słowniku wymieniony jako osobny wyraz. Jeżeli przy częstem powtarzaniu (n. p. wskutek licznych przedrostków i przyrostków) część wymowy nie podaje się, brak taki zastępuje kreska (-).

4. Akcent. Każdy wyraz osobny (o półtłustym druku) zaopatrzony jest w akcent ('). Przy wyrazach złożonych główny akcent spoczywa na określniku, poboczny na główniku.

5. Znak powtórzenia czyli tylda (~) zastępuje cały nagłownik i całą wymowę albo część wymowy głównika albo poprzedzającego wyrazu półtłusto drukowanego. Znak 2 oznacza powtórzenie głównika ze zmianą dużej litery początkowej na małą albo małej na dużą. N. p. po *W'djektiv* (ä't-jëkti'f), 2*ifid* (~wisz) ma znaczyć *ä'djektiv'ifid* (ä'tjëkti'-wisz); przy *ä'lbern* (ä'lbe'rn), 2*heit* oznacza *Älbernhëit* / ③b (wymowa przyrostka pod ...heit).

6. Deklinacja i konjugacja. Przy każdym wyrazie niezłożonym liczby w kółku z następującą literą wskazują na wzór pod tymże znakiem we wzorach deklinacyjnych i konjugacyjnych. Przy wyrazach złożonych tylko w takim razie podawano te wskazówki, jeżeli ostatni składnik złożenia albo nie jest używany sam dla siebie albo jeżeli odmiana złożonego różni się od odmiany niezłożonego.

Przy czasownikach nieprzechodnich podano, czy tworzą czasy złożone zapomocą słowa posiłkowego *haben* (h.) czy słowa posiłkowego *sein* (in); ale niema w tym względzie żadnej wskazówki, jeżeli wyraz niezłożony posługuje się słowem *haben* albo jeżeli wyraz złożony nie różni się co do używania słowa posiłkowego od wyrazu niezłożonego.

7. Czasowniki podaje się w formie niedokonanej, po której w nawiasie [] następuje forma dokonana. Jeżeli formy niedokonanej niema, podano formę dokonaną i oznaczono dodatkiem voll.

8. Różnice w znaczeniu jednego wyrazu oznaczamy: a) znakami (♣, ♠ i t. d.); b) zapomocą wyrazów równoznacznych; c) zapomocą poprzedzających podmiotów, przedmiotów, objaśnień niemieckich; d) zapomocą następujących przedmiotów (w znaczeniu gramatycznym i objaśnień polskich; e) podaniem przeciwieństwa (n. p. Land, Ggl. Stadt). Wszystkie te objaśnienia drukowane są drobnem pismem.

Średnik oznacza koniec podanego znaczenia; następuje nowe znaczenie.

Wykaz znaków i skrótów znajduje się na str. XIX i XXII części poprzedzającej właściwy słownik.

9. Pisownia. Dla wyrazów niemieckich miarodajnymi są powszechnie przyjęte zasady, urzędowej pisowni. Pisownia polska stosuje się do zasad uchwalonych w r. 1918 jako powszechnie obowiązujących.

Vorbemerkungen.

1. Die alphabetische Anordnung ist möglichst streng durchgeführt. a) An alphabetischer Stelle sind auch gegeben: α) die unregelmäßigen Formen der Zeitwörter, des Komparativs oder Superlativs usw.; β) die verschiedenen Formen der Pronomina; γ) die wichtigsten Eigennamen und Abfürzungen; δ) die Vorsilben und die häufig vorkommenden Nachsilben wie ...heit, ...keit, ...lich, ...los usw.

b) Von zusammengesetzten Verben fanden nur die unregelmäßigen Formen Aufnahme, die nicht getrennt vorkommen, zB. von „begehen“ nur die Form „begangen“, nicht aber „beging“, weil „ging“ (von „gehen“) an alphabetischer Stelle steht. Dasselbe gilt von Partizipien mit der Vorsilbe „ge“.

c) Verbalsubstantiva und andere Wörter auf ...heit, ...keit, ...ung sind meistens weggelassen worden, da ihre Bildung von den entsprechenden Verben oder Adjektiven im Deutschen und Polnischen keine Schwierigkeit bietet. In den meisten Fällen ist das Verbalsubstantiv auf ...ung der Raumerparnis wegen nicht als besonderer Titelkopf gegeben, sondern unmittelbar an sein Verbum angehängt und durch *Su.* bezeichnet worden; zB.: „beleidigen“ obrazać [-zić]. *Su.* obraza f. Hier steht *Su.* für „Beleidigung f 3b“.

d) Wörter von gleicher Schreibung, aber von verschiedener Abstammung oder verschiedener Wortart, sind meistens getrennt aufgeführt und in solchem Falle mit ¹, ² usw. bezeichnet worden. Dagegen sind zusammengehörige Wörter häufig angehängt, so daß Gruppen entstanden sind, in denen sich jedoch die einzelnen Stichwörter durch ihren fetten Druck genügend abheben. Bei Zusammensetzungen bildet dann der erste Wortteil, dem drei Punkte angehängt sind, den Titelkopf.

2. Zusammensetzungen und Ableitungen mit Vorsilben sind durch einen senkrechten Teilstrich gekennzeichnet, so daß die einzelnen Wortbestandteile leicht zu unterscheiden sind, insbesondere das „Simplex“ bei zusammengesetzten Verben. Zusammengesetzte Wörter sind gewöhnlich nicht aufgenommen, wenn Grund- und Bestimmungswort ihre Bedeutung unverändert beibehalten.

3. Die Aussprache ist bei jedem Simplex, bei zusammengesetzten Wörtern aber nur dann angegeben, wenn der eine oder andere Teil der Zusammensetzung nicht als besonderer Titelpopf vorkommt. Wird bei häufiger Wiederholung (zB. bei Vor- und Nachsilben) ein Teil der Aussprache nicht gegeben, so steht dafür der Bindestrich (-).

4. Betonung. Bei jedem mehrsilbigen Titelpopf (oder Stichwort) ist das Tonzeichen (') gesetzt worden. Bei Zusammensetzungen liegt der Hauptton gewöhnlich auf dem Bestimmungsworte, auf dem anderen Wortteil ein Nebenton.

5. Das Wiederholungszeichen oder die Tilde (~) ersetzt den ganzen Titelpopf sowie die ganze Aussprache, oder einen Teil der Aussprache des Titelpopfes oder des vorhergehenden fettgedruckten Wortes. Das Zeichen 2 bedeutet die Wiederholung des Titelpopfes (oder Stichworts) in veränderter Form (großer oder kleiner Anfangsbuchstabe!); zB. bei *a'djektiv* (a'tjektiv): „*2isch* (~wisch)“ soll heißen: „*a'djektivisch* (a'tjektiv'wisch)“; ferner bei *a'lbern* (a'lwern): „*2heit*“ soll heißen: „*Albernheit* / *Ob*“ (Aussprache der Nachsilbe bei „...heit“).

6. Deklination und Konjugation. Bei jedem Simplex ist im Texte des Wörterbuches durch eingekreiste Ziffern mit folgendem römischem Buchstaben (zB. 2g, 3b, 3d) auf das in der Deklinations- und Konjugationstabelle stehende Muster verwiesen worden. Bei zusammengesetzten Wörtern sind nur dann Hinweise gemacht worden, wenn der letzte Bestandteil der Zusammensetzung entweder nicht einzeln vorkommt oder aber sich in der Deklination oder Konjugation vom Simplex unterscheidet.

Bei den intransitiven Verben ist angegeben, ob sie die zusammengesetzten Zeiten mit dem Hilfszeitwort „haben“ (h.) oder „sein“ (sn) bilden; aber keine Angabe ist gemacht worden, wenn das Simplex nur mit „haben“

konjugiert wird, oder wenn sich das zusammengesetzte Wort in dieser Hinsicht nicht vom Simplex unterscheidet.

7. Die Verben sind in der imperfektiven (unvollendeten) Form gegeben, worauf in eckiger Klammer [] die perfektive (vollendete) Form folgt. Kommt die imperfektive Form nicht vor, so ist die perfektive gegeben und durch „voll.“ bezeichnet.

8. Die Bedeutungsunterschiede ein und desselben Wortes sind gekennzeichnet: a) durch vorgesezte Zeichen; b) durch Synonyme; c) durch vorgesezte deutsche Objekte, Subjekte oder erklärende Bemerkungen; d) durch nachfolgende polnische Objekte oder Bemerkungen; e) durch Angabe der entgegengesetzten Bedeutung; vgl. zB. „Land (Ggf. Stadt)“. Die Erläuterungen sind stets in kleiner Schrift gedruckt.

Das Semikolon bezeichnet das Ende der gegebenen Bedeutung; dann folgt eine neue Bedeutung.

Die Tabelle der Zeichen und Abkürzungen befindet sich Seite XIX bis XXII des Vordrucks.

9. Rechtschreibung. Für die Schreibung der deutschen Wörter dienten als Grundlage die amtlichen Regeln für die deutsche Rechtschreibung. Die Schreibung der polnischen Wörter beruht auf den 1918 als allgemein geltend beschlossenen Grundsätzen.

Wskazówki dla wymowy

znak	objaśnienie	przykłady
Samogłoski i dwugłoski		
ā	głębokie, długie a	fam (kām) Paar (pār) lahm (lām)
ɑ	to samo krótsze	Patein (lɑtɑi'n) Prima (pri'mɑ)
u	wysokie, jasne, krótkie a, jak pierwsze w słowie <i>chata</i>	Kamm (kūm)
ɑ̃	nosowe nieco długie a jak we francuskim <i>enfant</i>	Pendant (pɑ̃dɑ̃')
ē	zamknięte długie e	geben (gē'bēn) See (zē) nehmen (nē'mēn) Filet (filē') Portier (pōrtiē')
ɛ	to samo krótsze	Theater (tēɑ'tēɑ)
ē	otwarte długie e	Käse (kē'zē) Gefäß (gēfē's) Möhne (mē'nē) Chaße (szē'zē) Portiere (pōrtiē'rē)
e	to samo krótsze	ladieren (lɑdi'rēn) Baiffier (bes'ē')
ē	otwarte krótkie e, jak <i>est</i>	wenn (wēn) Värche (fē'rdē)
ɛ	ledwie słyszalne e	gelegen (gēlē'gēn)
ɑ̃	nosowe dość długie e, jak <i>reka</i>	Goupin (kuzɑ̃')
i	zamknięte długie i	Terrain (tērɑ̃')
i	to samo nieco krótsze	Bibel (bi'bēl) Dieb (dīp) ihu (iū)
i	to samo nieco krótsze	Dirigent (dirige'nt) Rabbi (rɑ̃'bi)
i	otwarte krótkie i	Didicht (di'klɪt)
i	bezdźwięczne krótkie i	Zufie (jū'fīe)

znak	objaśnienie	przykłady
o	zamknięte długie o	Bote (bo'te) Boot (bot) ohne (o'ne) Niveau (niwo') Tritot (trjko')
o	to samo nieco krótsze	Moment (mome'nt) Echo (e'cho)
ö	otwarte krótkie o, jak <i>most</i>	Stoff (sztof)
o	nosowe dość długie ö, jak <i>wąs</i>	Bonbon (bɔbɔ')
ö	zamknięte długie ö	Töne (tö'ne) Goethe (gö'te) Redakteur (redaktö'r)
o	to samo krótsze	Diözese (diocē'ze) Okonom (ɔkonɔ'm)
ö	otwarte krótkie ö	fönnen (kö'nen) Möndch (mɔndch)
ü	nosowe nieco długie ü	Parfüm (pärkü')
u	zamknięte długie u	du (dü) hut (hüt) Uhr (ür) Tour (tür)
u	to samo krótsze	Ruine (roi'ne) Cousin (kuzɔ')
u	otwarte krótkie u	Urus (ür'kus)
ü	zamknięte długie ü	Güte (gü'te) Bühne (bü'ne) Uhl (qũ'l)
ü	to samo krótsze	amüſteren (ämüzi'en) Bureau (büä'ö') Füſſel (füzi'k)
ü	otwarte krótkie ü	Hütte (hü'te) Wurte (mu'arte)
ai	ä + e	Mai (mäi) Bayern (bäi'ern) Leib (läip)
au	a + o	Haus (häus) Clown (klaun)
oi	ö + ö	Häuser (höi'zer) Beute (böi'te)

znak	objaśnienie	przykłady
Spółgłoski		
b	polskie b	Bär (bär)
c	polskie c	Zier (cier) Bus (puc) Cäfar (cə'zär) zusehend's (cū'zēnc) bereits (b'eraic)
cz	polskie cz	Cello (czē'lo) deutsch (dōicz)
ć	podobne do polskiego ch	lächeln (lę'chēln) riechen (szcē'chēn) Zeichen (caic'hēn) riechen (ri'chēn) Bücher (bū'chēn) Büchter (cū'chtēr) fürchtig (fūr'chtīch) Chemie (chēmi')
ch	polskie ch	machen (mā'chēn) kochen (kō'chēn) Tuch (tuch) rauchen (raū'chēn)
d	polskie d	dein (dāin)
f	polskie f	fein (fāin) Better (fē'tēr) Laffe (lā'fē) Philosoph (filozō'f)
g	polskie g	geben (gē'bēn)
h	polskie h	heben (hē'bēn)
j	polskie j	je (jē) Boje (bo'jē) loyal (loaja'l) Billard (bī'ljārt) Gorgnette (lōanjō'tē)
k	polskie k	Karl (kār'l) Chlor (klor) Kach (kaks) Kix (fīks) Krog (trok)
l	polskie l, jak lilia	Lilie (lī'liē) Lampe (lā'mpē)

znak	objaśnienie	przykłady
m	polskie m	mciu (māin)
n	polskie n	neiu (nāin)
ŋ	nosowy dźwięk, nieznanym językowi polskiemu	lang (lāŋg) Danf (dāŋgk)
p	polskie p	passen (pā'sen) ab (āp)
r	nieco odmienne od polskie- go r	rot (rōt) bar (bār) Rhein (rāin) Katarrh (kātā'r)
s	polskie s	groß (grōs) Sauce (zō'se) deß (dēs) füßen (kū'sen)
sz	polskie sz	Schein (szain) rasch (rāsz) Speise (szpai'ze) Stuhl (sztūl) Chaise (szę'ze)
t	polskie t	Tau (tau) Therese (tęre'ze) Wort (bōrt)
w	polskie w	Wehr (wēr) Vampir (wā'mpir)
z	polskie z	Seele (zē'lē) Rose (rō'ze)
ż	polskie ż	Genie (żeni')
		Journal (żurnā'l)

Zeichen.

□

Znaki.

F familiär, auch Sprache des
(ungebildeten) Volkes.

∞ (Komet) selten, wenig ge-
bräuchlich.

† (Kreuz) veraltet.

†† (drei Kreuze) regelwidrig, falsch.

∇ (Buch) wissenschaftliches Wort.

♀ (Blume) Pflanze, Botanik.

⊙ (Rad) Technik.

✕ (Schwert) militärisch.

↓ (Anker) Schifffahrt.

✱ (Geldstück) Handel.

✉ (Posthorn) Postwesen.

♂ (Lokomotive) Eisenbahn.

♂ (Fahrrad) Radfahrtsport.

♪ (Note) Musik.

♣ (Spaten) Acker-, Gartenbau.

♠ (Kotzage) Baukunst.

ℵ (Zirkel) Mathematik.

℞ (Retorte) Chemie.

⚡ (Blitzstrahl) Elektrotechnik.

⊕ (Globus) Länderkunde.

♁ (Wappenschild) Wappenkunde.

♃ (Äskulapstab) Arzneikunde.

⚖ (Wage) Rechtswissenschaft.

~ s. Vorbemerkungen 5.

— (Gleichheitszeichen) gleich.

F. wyraz pospolity albo pro-
stacki.

∞ (komet) wyraz rzadki, nie-
używany.

† (krzyż) wyraz zastarzały.

†† (trzy krzyże) niegramatykal-
nie, źle.

∇ (książka) wyraz umięjętny.

♀ (kwiatek) roślina, wyraz bo-
taniczny.

⊙ (kolo zębato) wyraz technicz-
ny.

✕ (miecze) wojskowość.

↓ (kotwica) żeglarstwo.

⊙ (moneta) kupiectwo.

✉ (trąbka) poczta.

♂ (parowóz) kolejnictwo.

♂ (bicykl) kolarstwo.

♪ (nuta) muzyka.

♣ (rydel) rolnictwo, ogro-
dnictwo.

♠ (pionek) ludownictwo.

ℵ (cyrkiel) matematyka.

℞ (retorta) chemja.

⚡ (blyskawica) elektrotechnika.

⊕ (glob) geografja, krajoznaw-
stwo.

♁ (tarcza herbowa) heraldyka.

♃ (laska Eskulapa) medycyna.

⚖ (waga) umięjętność prawa.

~ zob. Uwagi wstępne 5.

— (znak równości) równa się.

Abkürzungen. ◻

Skrócenia.

a.	auch także	de	dieses to
a.	Abjektiv, Eigenschafts- wort przymiotnik	dje	diese to
A. ob. acc.	Akkusativ czwarty przypadek	e-a	einander wzajemnie jedno drugie
Abf.	Abkürzung skrócenie	e-e	eine jedna
adv.	Adverb, Umstandswort przysłówek	e-s	eines jednego, kogo
allg.	allgemein ogólnie	e-m	einem jednemu, komu
Anat.	Anatomie anatomja	e-n	einen jednego, kogo
Apth.	Apotheker aptekarz	e-r	einer jeden
Arith.	Arithmetik, Rechen- kunst rachunki	ehm.	ehemals dawniej
art.	Artikel, Geschlechts- wort rodzajnik	eigtl.	eigentlich właściwie
Astr.	Astronomie, Stern- kunde astronomja	et.	etwas coś
Astrol.	Astrologie, Sternkunde- rei astrologja	f	Femininum, weiblich rodzaju żeńskiego
bibl.	biblich biblijny	Gechl.	Gechtkunst szermierka
bisw.	bisweilen niekiedy	Genpr.	Genusprechwesen tele- fonja
bfd.	besonders szczególnie	fig.	figürlich, bildlich obra- zowo
bursch.	burschikos wyraz stu- dencki	Flugw.	Flugwesen lotnictwo
Chir.	Chirurgie chirurgja	G. ob. gen.	Genitiv drugi przy- padek
ej.	Konjunktion, Binde- wort spójnik	Geol.	Geologie geologja
empr.	Komparativ stopień wyższy	Ggf.	Gegenjaß przeciwień- stwo
D. ob. dat.	Dativ trzeci przypadek	Gram.	Grammatik gramaty- ka
dim.	Diminutiv, Verkleine- rungswort wyraz zdro- bniały	h.	haben (jako słowo po- silkowe, Hilfszeitwort)
		Hist.	Historie, Geschichte historja
		I. ob. instr.	Instrumental(is) szósty przypadek

<i>imper.</i>	Imperativ, Befehlsform tryb rozkazujący	<i>N. ob. nom.</i>	Nominativ pierwszy przypadek
<i>impf.</i>	Imperfekt czas przeszły: auch unvollendete Handlung czynność niedokonana	<i>o.</i>	ohne bez
<i>indefl.</i>	indefinitibel nieodmienne	<i>Parl.</i>	Parlament sejm
<i>int.</i>	Interjektion, Empfindungswort wykrzyknik	<i>pf.</i>	vollendete Handlung czynność dokonana
<i>inv.</i>	invariabel, unveränderlich nieodmienne	<i>Pharm.</i>	Pharmazie, Arzneikunst nauka o lekarstwach
<i>iron.</i>	ironisch ironicznie	<i>Phot.</i>	Photographie fotografia
<i>zagdw.</i>	Zagdwesen myśliwstwo	<i>Phys.</i>	Physik fizyka
<i>i.</i>	jemand ktoś	<i>pl.</i>	Plural, Mehrzahl liczba mnoga
<i>i-s</i>	jemandes kogoś	<i>poet.</i>	poetisch poetycznie
<i>i m</i>	jemandem komuś	<i>Pol.</i>	Politik polityka
<i>i-u</i>	jemanden kogoś	<i>p.p.</i>	Partizipium Perfekt, zweites Mittelwort imiesłów czasu przeszłego
<i>Kartensp.</i>	Kartenspiel gra w karty	<i>pr.</i>	Pronomen, Fürwort zaimek
<i>Kochk.</i>	Kochkunst kucharstwo	<i>prov.</i>	provinziell, landschaftlich prowincjonalizm
<i>k-o</i>	kogo jemandes, jemanden	<i>prp.</i>	Präposition, Verhältnisswort przyimek
<i>koll.</i>	kollektiv zbiorowo	<i>pr.pers.</i>	Personalpronomen, persönliches Fürwort zaimek osobowy
<i>k-u</i>	komu jemandem	<i>pr.poss.</i>	Possessivpronomen, besitzanzeigendes Fürwort zaimek dzierżawczy
<i>l.</i>	lassen	<i>Rel.</i>	Religion religja
<i>L. ob. loc.</i>	lokativ siódmy przy-	<i>s.</i>	siehe zobacz
<i>m.</i>	machen [padek]	<i>s.</i>	Substantiv, Hauptwort rzeczownik
<i>m</i>	Masculinum, männlich rodzaju męskiego	<i>sg.</i>	Singular, Einzahl liczba pojedyncza
<i>Mal.</i>	Malerei malarstwo	<i>ju</i>	sein (jako słowo posiłkowe, (Hilfszeitwort)
<i>Mech.</i>	Mechanik mechanika		
<i>Min.</i>	Mineralogie mineralogja		
<i>mst</i>	meistens najczęściej		
<i>Myth.</i>	Mythologie mitologia		
<i>"</i>	Neutrum, sächlich rodzaju nijakiego		

<i>Su.</i>	substantiwierter Infinitiv (s. Seite XII)	<i>v.</i>	Verb(um) czasownik
<i>sup.</i>	Superlativ najwyższy stopień	<i>V. ob. voc.</i>	Wokativ piąty przypadek
<i>Thea.</i>	Theater teatr	<i>vgl.</i>	vergleiche porównaj
<i>Turn.</i>	Turnwejen gimnastyka	<i>v/i.</i>	intransitives Zeitwort czasownik nieprzechodni
<i>Typ.</i>	Typographie, Buchdruckerkunst drukarstwo	<i>v/t.</i>	transitives Zeitwort czasownik przechodni
<i>übertr.</i>	übertragen przenoszony	<i>voll.</i>	vollendet dokonane
<i>unpersf.</i>	unpersönlich nieosobowo	<i>w.</i>	werden (jako słowo posilkowe, Hilfszeitwort)
<i>untr.</i>	untrennbar nierozdzielnie	<i>zB.</i>	zum Beispiel n. p., na przykład
<i>unvoll.</i>	unvollendet niedokonane	<i>Zeichn.</i>	Zeichenkunde rysownictwo
<i>usw.</i>	und so weiter i t. d., i tak dalej	<i>Zool.</i>	Zoologie, Tierkunde zoologja
<i>v.</i>	von ze, z	<i>z).</i>	zusammen razem
		<i>Zusg(u)</i>	Zusammensetzung(en) złożenie, złożenia

Wzory deklinacji i konjugacji.

A. Deklinacja.

I. Uwagi ogólne.

W języku niemieckim rozróżniamy dwie deklinacje czyli odmiany: mocną i słabą. Niektóre rzeczowniki w *sg.* odmieniają się według mocnej, w *pl.* według słabej deklinacji; taką odmianę nazywamy odmianą mieszaną. Niektóre wyrazy mają nieprawidłową, niektóre podwójną deklinację (a razem rozmaite znaczenie).

Wyjątki tworzą także przymiotniki i imiesłowy rzeczownikowo użyte, wyrazy obce i imiona własne.

1. Według rodzaju mają rzeczowniki następujące końcówki w *nom.*, *gen.*, *dat.* i *acc.*

A. Męskie.

- a) Odm. mocna *sg.*: —, (e)s, (c), —
pl.: (e), (e), (e)n, (e)
 i: er, er, ern, er.

Wielokrotnie w *pl.* znajduje się przegłos (§ 2, d).

- b) Odm. słaba: końcówka (c)n, wyjąwszy *nom. sing.*
 c) Odm. mieszana: *sg.* mocno, *pl.* słabo odmieniane.

B. Żeńskie.

Sg. nieodmienny, *pl.* częścią mocno, 'częścią słabo jak u męskich.

C. Nijakie.

- a) Odm. mocna = mocnej odm. u męskich.
 b) Odm. mieszana = mieszanej odm. u męskich.

2. Przegląd według odmian i nieprawidłowości.

- a) Do odmiany mocnej należą:
 w *sg.* męskie i nijakie,
 w *pl.* wyrazy wszystkich trzech rodzajów.

- b) Do odmiany słabej należą:
 w *sg.* tylko męskie,
 w *pl.* wyrazy wszystkich trzech rodzajów.

c) Wyrazy żeńskie w *sg.* nie odmieniają się.

d) Przegłos w *pl.* (a i aa > ā, o i oo > ō, u > ū, au > āu) mają liczne wyrazy męskie odmiany mocnej, wszystkie żeńskie

odmiany mocnej i wyraz nijaki „*Źiob*“ i „*Źioſter*“. Niekiedy *sg.* i *pl.* różnią się między sobą tylko przegłosem. Formy niektórych wyrazów są chwiejne, inne mają rozmaite znaczenie stosownie do tego czy używane są z przegłosem czy bez przegłosu.

e) Niekóre męskie i nijakie przyjmują w *pl.* końcówkę *-er*. Jeżeli jakiś wyraz okazuje *pl.* tak z „*er*“ jak i bez tej końcówki, zazwyczaj łączy się z tem różnica w znaczeniu.

f) *Pl.* wyraża się przez końcówkę *-s* u kilku rzeczowników zakończonych na samogłoskę; niekiedy używa się końcówki *-s* w mowie potocznej poufalej.

II. Końcówki przy odmianie.

A. W liczbie pojedynczej (*sg.*).

1. Por. 1, § 2, c.

2. W 2. przypadku (*gen.*).

a) Zawsze *-s* mają wszystkie słowa na *s*, *(d)*, *(t)*, *ſ*, *h* i *ſ*, jakoteż wogóle wszystkie wyrazy kończące się kilku spółgłoskami: końcówka *s* przytem zmienia się na *f*, końcówka *h* pozostaje po długiej samogłosce, zamienia się na *ff* po krótkiej samogłosce.

b) Zawsze *-s* mają wyrazy kilkozgłoskowe, jeżeli ostatnia zgłoska nie jest akcentowaną, zwłaszcza wyrazy na *e*, *el*, *em*, *en*, *er*, *ig*, *ing*, *lein*, *ling*, *ſal*, *ſel*, *tum*.

c) Inne wyrazy chwieją się między *-s* i *-es*.

d) Kilka wyrazów ma w *gen.* *-n*, *-en* albo *-ens*.

3. W 3. przypadku (*dat.*).

a) Końcówkę *-e* przybierają z reguły wszystkie wyrazy, które w *gen.* mają *-es*. (Por. także § 2, a.)

b) Końcówki *-e* nie przybierają w *dat.* wyrazy oznaczające materiał do wyrabiania czegoś („*nus Gots*“) i *i*; końcówka *-e* odpada też w stałych zwrotach łączących dwa wyrazy przez *und* („*mit Gut und Blut*“), wreszcie u wszystkich wyrazów obcych i imion własnych.

c) W razie wątpliwości poleca się *-e* opuścić.

d) Kilka słów ma w *dat.* *-n* albo *-en*.

4. W 4. przypadku (*acc.*).

Acc. wogóle równa się *nominatywowi*; niektóre wyrazy mają *-u* albo *-en*.

B. W liczbie mnogiej (*pl.*).

a) *Nom.*, *gen.* i *acc.* są zawsze jednakowe.

b) W *dat.* wyrazy o *pl.* na *-s* pozostają przy tejże końcówce, wszystkie inne mają zawsze *-u* albo *-en*.

c) Wyjątki tworzą wyrazy obce.

Uw. Przyniotniki rzeczownikowo użyte ob. ①l.

III. Wzory odmiany.

Tylda (tak się nazywa znak ~) powtarza w *sg. nom. sg.* w *pl. nom. pl.*

A. Rodzajnik.

①a Rodzajnik określony.

		<i>nom.</i>	<i>gen.</i>	<i>dat.</i>	<i>acc.</i>
<i>sg.</i>	<i>m</i>	der	des	dem	den
	<i>f</i>	die	der	der	die
	<i>n</i>	das	des	dem	das
<i>Pl. m, f, n</i>		die	der	den	die

①b Rodzajnik nieokreślony.

		<i>nom.</i>	<i>gen.</i>	<i>dat.</i>	<i>acc.</i>
<i>sg.</i>	<i>m</i>	ein	eines	einem	einen
	<i>f</i>	eine	einer	einer	eine
	<i>n</i>	ein	eines	einem	ein

B. Odmiana mocna rzeczowników.

Gen. sg. (e)s; Nom. pl. nigdy n (jako końcówka).

②a *Pl. na -cr, z przeglosem (tylko m i n).*

Bad *n* ~*(e)s* ~*(e)* ~ Bäder ~ *n* ~

②a¹ Jak ②a, *s* > *f*, *ß* > *ff*.

Haus *n* Hauses Hause albo ~ ~ Häuser ~ *n* ~

Schloß *n* Schlosses Schloße albo ~ ~ Schloßer ~ *n* ~

②b Jak ②a, w *gen.* tylko -s.

Besitztum *n* ~s ~ ~ Besitzer* ~ *n* ~

* *Dentmal* w *pl.* także podług ②g.

②c Jak ②a, bez przegłosu w *pl.*

Bild *n* ~*(e)s* ~*(e)* ~ Bilder ~ *n* ~

②c¹ Jak ②c, *s* > *f*.

Reis *n* Reises Reise albo ~ ~ Reiser ~ *n* ~

②d *Pl. na -e, z przeglosem (m i n).*

Baum *m* ~*(e)s* ~*(e)* ~ Bäume ~ *n* ~

Marſch *m* ~es ~*(e)* ~ Märſche ~ *n* ~

Gruß *m* ~es ~*(e)* ~ Grüße ~ *n* ~

②d¹ Jak ②d, *ß* > *ff*, *s* > *f*.

Paß *m* Passes Pässe albo ~ ~ Pässe ~ *n* ~

Paß *m* Passes Pässe albo ~ ~ Pässe ~ *n* ~

②e Jak ②d, w *gen.* tylko -s.

Bischof *m* ~s ~ ~ Bischöfe ~ *n* ~

Altä'r *m* ~s ~ ~ Altä're* ~ *n* ~

* *Pl.* także podług ②g¹.

(2)f Żeńskie, w <i>sg. inv.</i> , zresztą jak (2)d.						
Hand <i>f</i>	~	~	~	Hände	~	~n ~
(2)f ¹ Jak (2)f, $\text{š} > \text{f}$, $\text{š} > \text{ff}$.						
Gans <i>f</i>	~	~	~	Gänse	~	~n ~
Muß <i>f</i>	~	~	~	Müsse	~	~n ~
(2)g Jak (2)d, bez przegłosu w <i>pl</i> .						
Mal <i>m</i>	~(e)s	~(e)	~	Male	~	~n ~
Wast <i>m</i>	~es	~(e)	~	Waste	~	~n ~
Maß <i>n</i>	~es	~(e)	~	Maße	~	~n ~
Knie' <i>n</i>	~s*	~	~	Knie'e*	~	~n ~
* Knie w <i>gen. sg.</i> ~s i ~es, w <i>pl.</i> Knie i Kniee.						
(2)g ¹ Jak (2)g, <i>gen. sg.</i> tylko -s.						
Enzian <i>m</i>	~s	~	~	Enziane	~	~n ~
(2)h Jak (2)g, $\text{š} > \text{f}$.						
Greis <i>m</i>	Greises	Greije	albo ~	Greise	~	~n ~
(2)h ¹ Jak (2)h, $\text{š} > \text{ff}$.						
Erkenntniß <i>n</i>	~ffes	~ffe	i ~	Erkenntnisse	~	~n ~
Umboß <i>m</i>	~ffes	~ffe	i ~	Umboße	~	~n ~
(2)i Żeńskie, w <i>sg. inv.</i>						
Drangsal <i>f</i>	~	~	~	Drangsale	~	~n ~
(2)i ¹ Jak (2)i, $\text{š} > \text{ff}$.						
Kenntniß <i>f</i>	~	~	~	Kenntnisse	~	~n ~
(2)j Bez osobnej końcówki w <i>pl.</i> (wyrazy na <i>er, el, en, e</i>) z przeglosem w <i>pl.</i>						
Vater <i>m</i>	~s	~	~	Väter	~	~n ~
Graben <i>m</i>	~s	~	~	Gräben	~	~n ~
(2)k Żeńskie, w <i>sg. inv.</i> , zresztą jak (2)j.						
Mutter <i>f</i>	~	~	~	Mütter	~	~n ~
(2)l Jak (2)j, bez przegłosu w <i>pl.</i> (tylko <i>m</i> i <i>n</i>).						
Waler <i>m</i>	~s	~	~	~	~	~n ~
Gebirge <i>n</i>	~s	~	~	~	~	~n ~
Mädchen <i>n</i>	~s	~	~	~	~	~n ~
Leben <i>n</i>	~s	~	~	~	~	~n ~

C. Odmiana słaba.

Gen. sg. m i *n*: en albo n, *f: inv.*; *pl.:* (e)n albo nen.

(3)a *Pl. -en* (słowa na *e* tylko -n); bez przegłosu.

Mensch <i>m</i>	~en*	~en	~en	Menschen**	~	~
Herr <i>m</i>	~n	~n	~n	Herren	~	~
Knabe <i>m</i>	~n	~n	~n	Knaben	~	~

* Gebatter *gen.* także ~s; ** Vaher, Ungar ma w *pl.* Bayern, Ungarn.

③a¹ Jak ③a; s > f, ß > ff.

Dchs m	Dchsen	Dchsen	Dchsen	Dchsen	~	~	~
Genoß m	...ffen	...ffen	...ffen	...ffen	~	~	~

③b Zeńskie, w *sg. inv.*, zresztą jak ③a.

Frau f	~	~	~	Frauen	~	~	~
Schlange f	~	~	~	Schlangen	~	~	~
Messe (Meß)* f	~	~	~	Messen	~	~	~

* Kirmeß ma w *pl. Kirmesse* i *Kirmesen*. — *Die Eins pl. die Einsen*.

③c Jak ③b, *pl. -nen*.

Freundin f	~	~	~	Freundinnen	~	~	~
------------	---	---	---	-------------	---	---	---

③d Jak ③b, *pl. -n*.

Leiter f	~	~	~	Leitern	~	~	~
----------	---	---	---	---------	---	---	---

D. Odmiana mieszana

(tylko *m* i *n*).

④a *Sg. mocno, pl. słabo*

Hemd n	~(e)s	~(e)	~	Hemden	~	~	~
Schmerz m	~es	~(e)	~	Schmerzen	~	~	~

* Sporn ma w *pl. Sporen*. — *Zuwel n gen. tylko ~s*.

④b Jak ④a, *gen. sg. tylko -s*.

Auge n	~s	~	~	Augen	~	~	~
Stachel m	~s	~	~	Stacheln	~	~	~

④c *Sg. mocno, pl. mocno i słabo*.

Forst m	~es	~(e)	~	Forste(n)	~	Forsten	~
Binz m	...fes i	~	~	Binse(n)	~	Binsen	~

④d *Sg. mocno i słabo, pl. słabo*.

Mhn m	~(e)s i	~en	~ i	~en	~ i	~en	Mhnen	~	~	~
Bauer m	~s i	~n	~ i	~n	~ i	~n	Bauern	~	~	~

④e Jak ④d, *nieprawidłowo, gen. sg. -ens i -ns*.

Herz n	~ens	~en	~	Herzen	~	~	~
Name m	~ns	~n	~n	Namen	~	~	~

E. Liczba mnoga z -s.

(Por. I, § 2, f.)

⑤ słowa, które kończą się na spółgłoskę.

Trupp m	~s	~	~	Trupps	~	~	~
---------	----	---	---	--------	---	---	---

słowa, które kończą się na samogłoskę, porówn. ⑥i i ⑧b.

F. Wyrazy obce.

a) Dla wyrazów obcych, odmieniających się po niemiecku, nie podajemy osobnych wzorów, również nie dla zupełnie niezmiennych, jak n. p. „Korps“.

b) Po największej części wyrazy obce mają w *pl.* końcówkę -e, -n, -en albo -ien (w *dat.* zawsze -n).

c) Kilka ma w *pl.* końcówkę swojską, obcemu językowi właściwą, we wszystkich przypadkach tę samą.

⑥a *Pl.* -e, ze zmianą akcentu.

Dia'fonus *m* ~ ~ ~ Diafo'ne* ~ ~n

* Także Diafo'nen.

⑥b Jak ⑥a, ale bez zmiany akcentu.

Kultus *m* ~* ~ ~ Kulte** ~ ~n

Dualis *m* ~ ~ ~ Duale ~ ~n

* *Offiz* *n* *gen.* ~es, *pl.* ~e. — ** *Sphinx* *f* *pl.* ~e.

⑥c *Pl.* -e, w *gen. sg.* -s i -en.

Magnet *m* ~s i ~en ~ i ~en ~ i ~en Magnete ~ ~n

⑥d *Gen. sg.* na -s*, *pl.* -en, ze zmianą akcentu.

Au'tor *m* ~s ~ ~ Auto'ren ~ ~n

* Au'gur ma w *gen.* i *dat. sg.* Au'gurn i Augu'ren: w *pl.* także Au'gurn.

⑥d' Charakter *m* ~s ~ ~ Charaktere ~ ~n

⑥e Jak ⑥d, bez zmiany akcentu. Włoskie, łacińskie i greckie końcówki a, i, o, on, um |lum| zastępuje w *pl.* -en (-ien).

Drama* *n* ~s ~ ~ Dramen ~ ~n

Konto *n* ~s ~ ~ Konten ~ ~n

Studium *n* ~s ~ ~ Studien ~ ~n

Kolle'g|lum| *n* ~s ~ ~ Kollegien ~ ~n

Reage'us *n* ~ ~ ~ Reagenzien ~ ~n

Do'gma ma w *pl.* także Do'gmata, Thema: Themata; Material ma w *pl.* Materialien; Konzil: Konzilien; Kapital: Kapitalien i Kapitale.

⑥f *Sg. inv., pl.* -n.

Fu'rie *f* ~ ~ ~ Furien ~ ~n

Harmonie' *f* ~ ~ ~ Harmonien ~ ~n

Idee' *f* ~ ~ ~ Ideen ~ ~n

⑥g *Sg. inv., pl.* -en przyczem odpadają końcówki łacińskie i greckie a, is, os, us*.

Firma *f* ~ ~ ~ Firmen ~ ~n

Globus *m* ~ ~ ~ Globen ~ ~n

Epos *n* ~ ~ ~ Epen ~ ~n

* He'ros *m*: *pl.* Hero'en; Da'tilus *m*: Dattu'len; Katus *m*: Kattu'en; Kanonikus *m*: Kanoniker.

⑥h *Sg. inv., pl. -ten*, przyczem końcowe -s zamienia się na ż, ze zmianą akcentu.

Agens *n* ~ ~ ~ Age'uzien i Agentien ~ ~ ~

⑥i *Gen. sg. f inv., m i n -s, pl. -s*

Album *n* ~s ~ ~ Albums** ~ ~ ~

Genie' *n* ~s ~ ~ Genies ~ ~ ~

Brigg *f* ~ ~ ~ Briggs ~ ~ ~

Donna *f* ~ ~ ~ Donnas ~ ~ ~

* Klima *n* ma w *pl.* także Klimata i Klimate; Komma *n* w *pl.* także Kommata. — ** Także Alben.

⑥j Wyrazy włoskie, łacińskie, greckie, po części także angielskie, w *sg.* nieodmienne, *pl.* z obcego języka przejęty.

Musikus *m* ~ ~ ~ Musiji ~ ~ ~

Zus *n* ~ ~ ~ Zura (tylko w zwrocie: ~ studieren)

Lady *f* ~ ~ ~ Ladies ~ ~ ~

⑥k Jak ⑥j, *gen. sg. -s*.

Masłini' num *n* ~s ~ ~ Masłina ~ ~ ~

Epitheton *n* ~s ~ ~ Epitheta ~ ~ ~

Pronomen *n* ~s ~ ~ Pronomina ~ ~ ~

Kollo *n* ~s ~ ~ Kollu ~ ~ ~

G. Rzeczowniki złożone.

a) Rzeczowniki złożone z rzeczowników odmieniają tylko składnik ostatni podług odmiany tegoż. W *gen. sg.* raczej -s niż -es.

b) Rzeczowniki złożone z rzeczownika i przymiotnika odmieniają, nie rozdzielając słowa, obydwu składniki; ⑦b i c.

c) Złożone z przymiotników odmieniają tylko ostatni składnik; ⑦d.

⑦a Brahlhand *m* ~sen ~ ~ Brahlhänse' ~ ~n ~

Sabenicht *m* ~ ~ ~ Sabenichtse ~ ~n ~

Kimmerjatt *m* ~(s) ~ ~ Kimmersatte ~ ~n ~

⑦b der Hohepriester, des Hohepriesters, dem Hohepriester, den Hohepriester: *pl.* die Hohepriester, der ... den ~n, die ...; ein, kein itd. Hohepriester; (zwei, viele itd.) Hohepriester.

⑦c die Lang(e)weile, der Lang(en)weile, der Lang(en)weile, die Lang(e)weile; aus Langerweile albo aus Lang(e)weile.

⑦d der, dieser, jener Einjährig-Freiwillige, des (dem, den, *pl.* die, der, den, die) Einjährig-Freiwilligen, ein, kein itd. Einjährig-Freiwilliger, zwei, viele itd. Einjährig-Freiwillige.

H. Imiona własne.

Jeżeli przy imieniu (chrzestnem) jest i nazwisko (rodowe), odmienia się tylko nazwisko; n. p. „Friedrich Schillers“, „Maria Stuarts“. Por. też przymiotniki (J).

I. Bez rodzajnika.

1. W *gen.*, mają:

a) -s wszystkie imiona własne nie wyliczone pod b i c;
b) -s albo -ns mają imiona własne kończące się na -e nieakcentowane;

c) -en mają niemieckie imiona chrzestne kończące się na i, sch, f, B, L, s i obce kończące się na z; inne obce imiona, oraz niemieckie nazwiska rodowe otrzymują nie końcówkę, tylko apostrof. U imion geograficznych wyraża się *gen.* przez dodanie innego wyrazu („der Stadt Mainz“) albo za pomocą przyimka „von“ („von Mainz“).

2. *Dat.* i *acc.* zazwyczaj równe są nominatywowi, dawnej końcówki -en używa się coraz rzadziej.

3. W *pl.* mają:

a) -s największa część imion kończących się na samogłoskę i Karl;

b) -e mają zazwyczaj imiona męskie kończące się na spółgłoskę;

c) -n (-en) mają imiona żeńskie zakończone na spółgłoskę albo na nieakcentowane e;

d) imiona osób na s i f nie mają osobnej formy dla liczby mnogiej.

* Imiona historyczne jak Otto i Scipio mają łacińską formę Otto'nen i Scipio'nen.

II. Z rodzajnikiem.

a) Imiona osób w *sg.* pozostają niezmienione, imiona geograficzne mają w *gen. sg.* -s albo -ts.

b) *Pl.* jak I, 3.

III. Imiona własne z tytułami.

Takie z rodzajnikiem odmieniają tylko rodzajnik, bez rodzajnika tylko imię.

⑧a Friedrich	~s	~	~	Friedriche	~	~n	~
⑧b Paula	~s	~	~	Paulas	~	~	~
⑧c Hans	~	~	~	Hanse	~	~n	~
Brantaras	~	~	~	Brantarasse	~	~n	~
⑧d Amalie	~ns	~n	~n	Amalien	~	~	~
Marie'	~(n)s	~(n)	~(n)	Mari'en	~	~	~
⑧e Fritz	~ns	~	~	Fritze	~	~n	~

Ⓕ f	Alexander	~s	~(n)	~(n)	Alexander	~	~n	~
Ⓖ g	Gretchen England	~s ~s	~	~	Gretchen	~	~	~
Ⓕ h	U'gues Elisabeth	Agne'sens ~(en)s	...jen ~(en)	~	Agne'sen Elisabethen	~	~	~
Ⓕ i	Alexis	~	~	~	Alexis	~	~	~
Ⓕ j	Jeinś Christus, gen. Jeiu Christi, dat. Jeiu Christo, acc. Jeium Christum.							
Ⓕ k	(König) Friedrich II.* (König)~s II. (König)~II. (König)~II. * Pisze się zawsze II., wymawia jednak: der Zweite, des Zweiten, dem Zweiten, den Zweiten!							
Ⓕ l	(der Kaiser) Karl (der Große) (des ~s) ~ (des ~u) (dem ~) ~ (dem ~u) (den ~) ~ (den ~u).							

J. Zaimki i przymiotniki.

1. Zaimek osobisty.

Ⓕ a	1. osoba		2. osoba		3. osoba		
	(m, f, n)	(m, f, n)	m	f	n		
Sg.	Nom.	ich	*du	er	ſie	eś	
	Gen.	*meiner	*deiner	*seiner	*ihrer	*seiner	
	Dat.	*mir	*dir	ihm	ihſ	ihm	*ſich
	Acc.	*mich	*dich	ihn	*ſich	eś	*ſich
Pl.	Nom.	wir	ihr	ſie (Sie)			
	Gen.	*unſer	*euer	*ihrer (Ihrer)			
	Dat.	*unś	*euch	ihnen (Ihnen)			*ſich
	Acc.	*unś	*euch	ſie (Sie)			

* Zarazem zaimek zwrotny, przyczem dla wyrazistości dodaje się często ſelbſt.

** W listach: Du, Deiner, Dir, Dich; odzywając się uprzejmie: Sic, Ihrer, Ihnen. Sic; przestarzałe: Ihr, Euer, Euch, Euch (jeszcze dawniej także „Er" itd.).

2. Zaimek dzierżawczy.

a) W razie jednego właściciela.

Ⓕ b	m			f			n		
	m	f	n	m	f	n	m	f	n
Sg.	Nom.	*(m)ein	*(b)eine	*(f)ein	*(m)eine	*(b)eine	*(f)eine		
	Gen.	~eś	~r	~eś	~r	~r			
	Dat.	~em	~r	~em	~n	~n	~n		
	Acc.	~it	~	~	~	~	~		

* Nawiasy () oznaczają, że każda z tych form może brzmieć „mein", „bein" albo „sein" itd., czyli że wszystkie 3 osoby odmieniają się jednako.

b) W razie kilku właścicieli.

		<i>Sg.</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>Pl. m, f, n</i>	
1. osoba	c	<i>Nom.</i>	unjer	unjere	unjer	unjere	† „unjerer“, „unjere“ itd., form dłuższych używa się w podniosłej mowie; w mowie potocznej przeważają formy krótsze, powstałe skutkiem wyrzucenia gloski e (unjerer, unjere itd.). W 2. osobie najlepiej nie używać wcale form dłuższych (eunere itd.); zamiast „euren“ lepiej „euren“.
		<i>Gen.</i>	unjerer	unjere	unjerer	unjere	
		<i>Dat.</i>	unjerem	unjere	unjerem	unjere	
2. osoba	c	<i>Nom.</i>	eunere	eunere	eunere	eunere	
		<i>Gen.</i>	eunerer	eunere	eunerer	eunere	
		<i>Dat.</i>	eunerem	eunere	eunerem	eunere	
3. osoba	c	<i>Nom.</i>	ihre	ihre	ihre	ihre	
		<i>Gen.</i>	ihrer	ihre	ihrer	ihre	
		<i>Dat.</i>	ihrem	ihre	ihrem	ihre	
		<i>Acc.</i>	ihren	ihre	ihren	ihre	

Używając zaimeków dzierżawczych bez rzeczownika, mówi się zamiast „mein, dein, sein“ itd., „meiner“, „deiner“, „seiner“, „unjerer“, „unjerer“ itd. Rzeczownikowo używane brzmią zaimki dzierżawcze „der meine“ albo „der meinige“, des deinen (deinigen), dem ihrigen, die unjerer (unjeren), der eunere (euneren) itd.

3. Zaimek wskazujący (diejer, jener, jeder, folter) odmieniają się jednako.

		<i>Sg.</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>Pl. m, f, n</i>
d	c	<i>Nom.</i>	diejer	dieje	diejer	diejer
		<i>Gen.</i>	diejerer	diejer	diejerer	diejer
		<i>Dat.</i>	diejerem	diejer	diejerem	diejer
		<i>Acc.</i>	diejer	dieje	diejer	diejer

		<i>Sg.</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>Pl. m, f, n</i>
e	c	<i>Nom.</i>	der	die	daß	die
		<i>Gen.</i>	desjen (des)	deren	desjen (des)	deren
		<i>Dat.</i>	dem	der	dem	denen
		<i>Acc.</i>	den	die	daß	die

		<i>Sg.</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>Pl. m, f, n</i>	
f	c	<i>Nom.</i>	derjelbe	diejelbe	dasjelbe	derjelben	*Taksamo: derjenige, desjenigen itd., gen. pl. także „derer“, atoli przy derartig „der...“ itp.
		<i>Gen.</i>	derjelben	derjelben	derjelben	derjelben	
		<i>Dat.</i>	demjelben	derjelben	demjelben	denjelben	
		<i>Acc.</i>	denjelben	diejelbe	dasjelbe	derjelben	

4. Zaimek względny.

		<i>Sg.</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>Pl. welche</i>
g	c	<i>Sg.</i>	welcher	welche	welches	welche
		<i>Pl.</i>	odmienia się zupełnie jak „diejer“ itd. † Zamiast „welcher“ używa się częściej odmienianego zupełnie jak zaimek wskazujący „der, die, daß“ (ob. 9e).			

5. Zaimek pytajny.

a) Rzeczownikowo.

⑨h	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
m n. /	wer	weißen, weß	wem	wen
"	was	" "	"	was

b) Przymiotnikowo: welcher (-e, -es) taksamo jak ⑨g, wzgl. ⑨d.

6. Przymiotniki przed rzeczownikami, bez rodzajnika.*

⑨i	m	f	n	
M.	Nom.	guter Mut	gute Hoffnung	jüchlicheß Geschlecht
	Gen.	gutes ~ (e)s*	guter	jüchlichen ~ (e)s
	Dat.	gutem ~ (e)	guter	jüchlichem ~ (e)
	Acc.	guten ~	gute	jüchlicheß

* Także „guten Mut(e)s“.

Pl.	m	f	n	
Pl.	Nom.	edle Männer	schöne Frauen	artige Kinder
	Gen.	edler ~	schöner ~	artiger ~
	Dat.	edlen ~ n	schönen ~	artigen ~ n
	Acc.	edle	schöne	artige

* Po *prop.*: von ganzem Herzen, aus tieffter Seele; dalej: ich alter Mann (*gen.* niema), dir guter Fran, dich liebeß Kind; wir armen Leute (także „wir arme Leute“). Taksamo: solch, welch gutes Herz (jeżeli solch i welch *inv.* [por. ⑨j*]); andere (einige, einzelne, etliche, gewisse, manche, mehrere, verschiedene, viele, wenige, zwei, drei itd. reiche Leute: *gen.*: einiger itd., zweier, dreier, reicher (albo reichen) Leute itd., vier itd. reicher (tylko tak) Leute; *dat.*: vielen, zwei itd. reichen Leuten; *acc.*: wenige, zwei itd. reiche Leute. Kilka przymiotników bez rodzajnika przed jednym rzeczownikiem, do którego odnoszą się wszystkie w równij mierze, odmienia się jednako: n. p. „nach langem, schwerem Leiden“.

7. Przymiotniki z rodzajnikiem określonym.*

⑨j	m	f	n	
Sg.	Nom.	der gute Mann	die gute Fran	daß gute Kind
	Gen.	des guten ~ es	der guten ~	des guten ~ es
	Dat.	dem guten ~ e	der guten ~	dem guten ~ e
	Acc.	den guten ~	die gute ~	daß gute ~
Pl.	Nom.	die guten Männer	die guten Frauen	die guten Kinder
	Gen.	der „ ~	der „ ~	der „ ~
	Dat.	den „ ~ n	den „ ~	den „ ~ n
	Acc.	die „ ~	die „ ~	die „ ~

Taksamo, jeżeli miejsce rodzajnika zajmują: dieser, jener, jeder, solcher, welcher (ale solch, welch, por. ⑨i), derselbe, derjenige; derartige schwierige Fragen, (beifolgendes kleine (nie ..neß) Buch. Jeżeli kilka przymiotników stoi przed rzeczownikiem, odmieniają się jednako; n. p.: der gute, brave Mann; des guten, braven Mannes itd.

8. Przymiotniki z rodzajnikiem nieokreślonym.*

Ⓒk	Sg.	m	f	n
Nom.	ein guter (edler) Mann	eine gute (edle) Frau	ein gutes (edles) Kind	
Gen.	eines guten (edeln) ~es	einer guten (edeln) ~	eines guten (edeln) ~es	
Dat.	einem guten (edeln) ~e	einer guten (edeln) ~	einem guten (edeln) ~e	
Acc.	einen guten (edeln) ~	eine gute (edle) ~	ein gutes (edles) ~	
Pl.	m	f	n	
Nom.	alle guten (edeln)	eure guten (edeln)	ihre guten (edeln)	
	Männer	Frauen	Kinder	
Gen.	aller guten (edeln) ~	eurer guten (edeln) ~	ihrer guten (edeln) ~	
Dat.	allen guten (edeln) ~n	euren guten (edeln) ~	ihren guten (edeln) ~n	
Acc.	alle guten (edeln) ~	eure guten (edeln) ~	ihre guten (edeln) ~	

* Tak samo po zaimku dzierżawczym, po „sein, beide, alle, sämtliche“.

9. Przymiotniki rzeczownikowo użyte.

Ⓒl a) Z rodzajnikiem określonym.

Sg.	m	f	n	Pl. m, f, n
Nom.	der Bekannte	die Kleine	das Gute	die Bekannten
Gen.	des ~n	der ~n	des ~n	der Kleinen
Dat.	dem ~n	der ~n	dem ~n	den Guten
Acc.	den ~n	die ~	das ~	die Guten

b) Z rodzajnikiem nieokreślonym.

Sg.	m	f	n	Pl. m, f, n
Nom.	ein Beamter†	eine Schöne	ein Ganzes†	alle Beamten
Gen.	eines ~en	einer ~n	eines ~en	aller Schönen
Dat.	einem ~en	einer ~n	einem ~en	allen Ganzen
Acc.	einen ~en	eine ~	ein ~es	alle

† Tutaj tylda (~) powtarza tylko część nominatywu nietłusto drukowaną.

c) Bez rdzajnika. Zapamiętaj: Solch guter Bekannter, dir ungetreuen Beamten, von schönem Aukeren (albo Aukerem), liebe Bekannte, wir Wilde, wir Deutsche (lepiej niż: wir Deutschen); gen. pl. großer Gelehrten (lepiej niż: großer Gelehrter); uns Deutsche.

K. Formy przedłożone i stopniowanie.

Wzory stopniowania.

40	Pos.	Comp.	Sup.
¹ bez przegłosu	{bunt	bunter	buntest
	{gerade	gerader	geradest
² z przeglosem	{alt	älter	ältest
	{groß	größer	größt
	{kurz	kürzer	kürzest

³ z przegłosem albo bez		glatt	{glatter {glätter	glätteſt glätteſt
⁴ ze skróconym <i>sup.</i>		reich	reicher	reichſt
⁵ ze skróconym <i>comp.</i> i <i>sup.</i>		{edel {fauer	edler fau(e)rer	edelſt fauerſt
⁶ Zapamiętaj:	gut,	besser,	beſt	
	halb,	eher,	am eheſten	
	gern,	lieber,	am liebſten	
	groß,	größ(er),	größt	
	hoch,	höher,	höchſt	
	nah(e),	näher,	nächſt	
	viel,	mehr (<i>mv.</i>),	meiſt	
	wenig,	weniger,	am wenigſten	
	minder,		am mindeſten.	

Przymiotniki zakończone na ...er, ...el, ...en wyrzucają chętnie e tej zgłoski, jeżeli z powodu odmiany albo stopniowania przybývają jakieś końcówki, n. p. edel: ein edler Mann: edler als ...; vollkomm(en)e Weſen. Przytem ſi zmienia się na ſ: angenehmer [ale angemeſſener]. W formach dłuższych końcowe s i (po krótkiej samogłosce) ſ przed następującem e zamieniają się na j, wzgl. ſj; n. p. frauſ, frauſe, frauſer, frauſeſt (*sup.*); blaſſ (²), blaſſe itd., blaſſer, am blaſſeſten (*sup.*); ale: heiß (²), heiße itd., heißer, am heißeſten (*sup.*); graſſte i beſte są z tych jedyne *sup.* na „te“, wszystkie inne na s i ſ mają -ſte. Po końcowem ſch następuje -ſte, n. p. der nächſte.

Formy stopniowane odmieniają się zupełnie taksamo jak wogóle przymiotniki.

B. Konjugacja.

Język niemiecki posiada konjugacje następujące: mocną, słabą i nieprawidłową. Oprócz tego zasługuje na uwagę konjugacja słów posiłkowych i złożonych. Konjugacje słów (czasowników) posiłkowych podajemy w całości. Ezasy złożone innych czasowników tworzą się w czasach przeszłym dokonanym i zaprzeszłym zapomocą haben albo ſein, w czasach przyszłych i w formie warunkowej (Conditionalis) zapomocą werden: por. ①a, b, c. Stronę bierną (Passivum) tworzą wszystkie czasowniki na jeden sposób; por. ②a. Do ②a podajemy zupełne wzory konjugacji, później zaś tylko następujące formy: Praes. Ind., Imperf. Ind. i Conjuuct., Imperat. i Part. Perf.

Part. Perf. czasowniki brauchen, dürfen, heißen, helfen, hören, können, laſſen, lehren, lernen, machen, mögen, müſſen, ſehen, ſollen, wollen zastępują infinitywem, jeżeli infinityw go poprzedza; n. p. ich habe ihn ſingen hören, du hättest es tun können, ich hätte ihm muſſen laſſen ſollen.

I. Słowa posiłkowe.

①a sein. Służy do utworzenia czasów złożonych przeszłych takich czasowników nieprzechodnich (*v/i.*), które wyrażają przejście, ruch, bytowanie albo powstawanie*; oprócz tego jest także czasownikiem samodzielnym.

Czasy pojedyncze.

Indicativ.

Praesens.

Sg. ich bin
Pl. wir sind

er (sie, es, man) ist
sie (Sie) sind

Sg. ich sei
Pl. wir seien

du seiest (seist)
ihr seiet

er (sie itd.) sei
sie (Sie) seien

Imperfectum.

Sg. ich war
Pl. wir waren

er (sie, es, man) war
sie (Sie) waren

Sg. ich wäre
Pl. wir wären

du wärest
ihr wäret

er (sie itd.) wäre
sie (Sie) wären

Imperativ.

Sg. sei! *Pl.* seib!

Infinitiv Praesentis.
sein

Particip Praesentis.
seiend

Particip Perfecti.
gewesen

Conjunctiv.

Praesens.

Sg. ich bin
Pl. wir sind

er (sie, es, man) ist
sie (Sie) sind

Sg. ich sei
Pl. wir seien

du seiest (seist)
ihr seiet

er (sie itd.) sei
sie (Sie) seien

Imperfectum.

Sg. ich war
Pl. wir waren

er (sie, es, man) war
sie (Sie) waren

Sg. ich wäre
Pl. wir wären

du wärest
ihr wäret

er (sie itd.) wäre
sie (Sie) wären

Imperativ.

Sg. sei! *Pl.* seib!

Infinitiv Praesentis.
sein

Particip Praesentis.
seiend

Particip Perfecti.
gewesen

Czasy złożone.

Plusquamperfectum.

ich war gewesen

Perfectum.

ich sei gewesen

Plusquamperfectum.
ich wäre gewesen

2. Futurum.

ich werde gewesen sein

1. Conditionalis.

ich würde sein

2. Conditionalis.
ich würde gewesen sein

Infinitiv Perfecti.

gewesen sein

Infinitiv Futuri.

sein werden

Particip Perfecti.

gewesen seiend

Particip Futuri.

sein werdend

* W miejsce formy „gewesen“ wstępuje *part. perf. odnośnego czasownika.*

haben. Służy do utwarzania czasów złożonych przeszłych od czasowników przechodnich (e/t), oraz takich nieprzechodnich, które wyrażają trwanie albo stan*; oprócz tego jest i czasownikiem samoisnym.

Czasy pojedyncze.

Indicativ.

Praesens.

Sg. ich habe
Pl. wir haben

du hast
ihr habt

er (sie, man) hat
sie (Sie) haben

Imperfectum.

Sg. ich hatte
Pl. wir hatten

du hattest
ihr hattet

er (sie itd.) hatte
sie (Sie) hatten

Imperativ.

Sg. habe!, hab!
Pl. habt! (habet!)

Infinitiv Praesentis.

haben

Conjunctiv.

Praesens.

Sg. ich habe
Pl. wir haben

du habest
ihr habet

er (sie itd.) habe
sie (Sie) haben

Imperfectum.

Sg. ich hätte
Pl. wir hätten

du hättest
ihr hättet

er (sie itd.) hätte
sie (Sie) hätten

Particip Praesentis.

habend

Particip Perfecti.

gehabt

Czasy złożone.

Plusquamperfectum.

ich hatte gehabt

2. Futurum.

ich werde gehabt haben

Infinitiv Perfecti.

gehabt haben

Perfectum.

ich habe gehabt

1. Conditionalis.

ich würde haben

Particip Perfecti.

gehabt haben

Plusquamperfectum.

ich hätte gehabt

2. Conditionalis.

ich würde gehabt haben

* W miejsce formy „gehabt“ wstępuje Part. Perf. odnosnego czasownika.

①c **werden.** Służy do utwarzania czasów przyszłych, form warunkowych i strony biernej; oprócz tego jest także czasownikiem samoisnym.

Czasy pojedyncze.

Indicativ.

Praesens.

Sg. ich werde
Pl. wir werden

er (sie, es, man) wird
sie (Sie) werden

Imperfectum.

Sg. ich würde
(ward)
Pl. wir würden

er (itd.) würde (ward)
sie (Sie) würden

Imperativ.

Sg. werde! *Pl.* werdet!

Infinitiv Praesentis.
werden

Conjunctiv.

Praesens.

Sg. ich werde
Pl. wir werden

du werdest
ihr werdet
er (itd.) werde
sie (Sie) werden

Imperfectum.

Sg. ich würde
Pl. wir würden

du würdest
ihr würdet
er (itd.) würde
sie (Sie) würden

Particip Praesentis.
werdend

Particip Perfecti.
geworden, worden

Czasy złożone.

Perfectum.

ich bin geworden

Plusquamperfectum.

ich war geworden

Perfectum.

ich sei geworden

Plusquamperfectum.

ich wäre geworden

1. Futurum.

ich werde werden

2. Futurum.

ich werde geworden sein

Infinitiv Perfecti.

geworden sein

Infinitiv Futuri.

werden werden

1. Conditionalis.

ich würde werden

2. Conditionalis.

ich würde geworden sein

Particip Perfecti.

geworden seind

Particip Futuri.

werden werdend

II. Konjugacja mocna.

Czasowniki mocne:

1. W *imperf.* a niekiedy także w *part. perf.* okazują t. zw. *Ußlaut*, t. j. zmianę samogłoski rdzennej (e > a > o i u; i > a > o; e, i, ü, au > o itd.).
2. *Part. perf.* dodaje kończy się na *en*.
3. *Conj. impf.* często ma przegłos (a > ä, o > ö, u > ü).
4. Czasowniki o samogłosce rdzennej e w 2. i 3. osobie *sing. praes.* i w 2. osobie *sing. imper.* zmieniają to e na i. Niekiedy w *ind. praes.* zachodzi przegłos.
5. *Imper.* ze zmianą e na i nie ma końcówki -e.

A. Potrójna zmiana samogłoski rdzennej: i, a, u itd.

②a binden.

Strona czynna.

Czasy pojedynczo.

Indicativ.

Praesens.

Sg. ich binde du bindest er (sie, es, man) bindet
Pl. wir binden ihr bindet sie (Sie) bindet

Imperfectum.

Sg. ich band du bandest er (itd.) band
Pl. wir banden ihr bandet sie (Sie) banden

Infinitiv Praesentis.

binden

Imperativ.

Sg. bind(e)! *Pl.* bindet!

Conjunctiv.

Praesens.

Sg. ich binde du bindest er (itd.) binde
Pl. wir binden ihr bindet sie (Sie) binden

Imperfectum.

Sg. ich bände du bändest er (itd.) bände
Pl. wir bänden ihr bändet sie (Sie) bänden

Particip Praesentis.

bindend

Particip Perfecti.

gebunden

☞ Czasy złożone tworzą się taksamo jak od haben ①b.

☞ do czasowników, których czasy złożone tworzą się zapomocą *sein*, por. ①a.

STROMBIERNA.

Præsens.	Plusquamperfectum.	Præsens.	Plusquamperfectum.
ich werde gebunden	ich war gebunden (worden)	ich werde gebunden	ich wäre gebunden (worden)
Imperfectum.	1. Futurum.	Imperfectum.	1. Cond.
ich würde (ward) gebunden	ich werde gebunden werden	ich würde gebunden	ich würde gebunden werden
Perfectum.	2. Futurum.	Perfectum.	2. Cond.
ich bin gebunden worden	ich werde gebunden worden sein	ich würde gebunden worden	ich würde gebunden worden sein
Imperativ.	Infinitiv praes. gebunden werden	Particip praes. gebunden werdend	
Sg. werde gebunden!	Infinitiv perf. gebunden (worden) sein	Particip perf. gebunden worden	
Pl. werdet gebunden!	Infinitiv futur. gebunden werden	Particip futur. zu binden(b)	

Inf.	Præs. Ind.	Impf. Ind.	Impf. Conj.	Imper.	Part. Pf.
12b dringen	dringe, dringst, dringt ¹	drang	dränge ²	dring(e)!	gedrungen
12c jünnen	jünne, jünnt, jünnt	jann	jänne (jünne)	jün(e)!	gesonnen
12d brechen	breche, brichst, bricht	brach ³	bräche ³	brich!	gebrochen ³
12e scheitern	scheit, scheitst, scheit	schaft	schäfte	scheit!	geschoitern
12f werfen	were, wirfst, wirft	warf	würfe	wirf!	geworfen
12g beschlehen	besche, beschest, beschest	besacht	besöchte	besche!	beföhlen
12h stehen	stehe, stehest, stehest	stah	stähle	steht!	gestohlen
12i gebären	gebäre, gebierst, gebiert	gebar	gebäre	gebier!	geboren
12j bitten	bite, bittest, bittet	bat	bäte	bitte! bit!	gebeten
12k sitzen	sitze, sitzest, sitzt	saß	säße	sitze! sit!	gesessen
12l liegen	liege, liegest, liegt	lag	läge	liege! lieg!	gelegen
12m besitzen	besitze, besitzt, besitzt	besaß (horst)	bärste	besitz!	geborsten
12n nehmen	nehme, nimmst, nimmst	nahm	nähme	nimm!	genommen

¹ sich winden: sich windest, sich windet; winden *v/t.*: windest, windet. — ² dringen ma takze dänge. — ³ sprechen *v/i.*:
 impf. sprach: spräche; erschrecken *v/i.*: *p.p.* erschrocken; lesen *v/i.*: *impf.* las: läse; *p.p.* gelesen; treffen: *impf.* traf, trafe.

B. Podwójna zmiana samogłoski rdzennej: ie, o, u i i.

Inf.	Proc. Ind.	Impf. Ind.	Impf. Conj.	Imper.	Part. Pf.
Ca Kłaniam	Kłaniam, Kłaniasz, Kłaniamy	Kłaniam	Kłaniamie	Kłaniam(e)!	gekłaniamy
Cb Kłaniasz	Kłaniasz, Kłaniasz, Kłaniasz	Kłaniasz	Kłaniasz	Kłaniasz!	gekłaniasz
Cc Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cd Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Ce Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cf Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cg Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Ch Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cl Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cm Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cn Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Co Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cp Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cq Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cr Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cs Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Ct Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cu Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy
Cv Kłaniamy	Kłaniamy, Kłaniamy, Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy	Kłaniamy!	gekłaniamy

* Kłaniamy: Kłaniamy (Kłaniamy), Kłaniamy.
 Kłaniamy: Kłaniamy; Kłaniamy v/i.; Kłaniamy. — Kłaniamy: Kłaniamy; Kłaniamy v/i.; Kłaniamy. — Kłaniamy: Kłaniamy; Kłaniamy v/i.; Kłaniamy.

C. Podwójna zmiana samogłoski rdzennej: e, a, e i i.

12 a	messen	messe, misset albo mißt, mißt	maß	mäße	miß!, pl. meßt!;	gemessen
12 b	geneisen	geneise, geneis(e)t, geneist	genasß	genasße	geneise! (misset!)	geneisen
12 c	sehen	sehe, siehst, sieht	sah	sähe	sieh(e)!	gesehen
12 d	lesen	lese, lies(e)t, liest	las	läse	lies!	gesehen
12 o	geben	gebe, gibst, gibt	gab	gäbe	gib!	gegeben
12 f	treten	trete, trittst, tritt	trat	träte	tritt!	getreten
12 g	kommen	komme, kommst, kommt	kam	käme	komm(e)!	gekommen
12 h	schaffen	schaffe, schaffst, schafft	schuf	schüfe	schaff(e)!	geschaffen
12 i	wachsen	wachse, wäichst, wäichst	wusch	wüschte	wäich(e)!	gewachsen
12 i'	wachsen	wachse, wäich(se)st, wäichst	wuchs	wüchste	wäich(e)!, wäichst!	gewachsen
12 j	fangen	fange, fängst, fängt	fang	fänge	fang(e)!	gefangen
12 k	fallen	fall(e), fällst, fällt*	fiel	fielle	fall(e)!	gefallen
12 l	blasen	blase, bläst (bläsest), bläst	blies	bliese	blase!, bläst!	geblasen
12 m	lassen	lasse, läßt (lässest), läßt	ließ	liese	laß!	gelassen
12 n	stoßen	stoße, stößt, stößt	stieß	stiese	stoß(e)!	gestoßen
12 o	rufen	rufe, ruffst, ruft	rief	riefe	ruf(e)!	gerufen
12 p	hauen	hau(e), hau(st), haut	hieb	hiebe	hau(e)!	gehauen
12 q	heissen	heisse, heis(e)st, er heist	hiß	hieße	heiß(e)!	geheissen

* braten, raten: er brät, rät.

III. Konjugacja słaba.

1. Czasowniki słabe w *impf.*, nie zmieniając samogłoski rdzennej, dodają do źródłosłowu (e)t i końcówki osobowe.

2. *Part. perf.* ma na początku zgłoszkę ge (z wyjątkiem czasowników na -ieren* o pochodzeniu obcym, która to końcówka odpowiada francuskiej -er, por. 15h), a końcówkę (e)t.

3. W poezji i w mowie poufalej opuszcza się często końcowe -e w *imperat.*, co się zaznacza apostrofem, n. p. Geb' woßl.

* Także niektóre niemieckie mają końcówkę -ieren, n. p. halbieren, halbiert. Ale schmierren, zieren, gdzie nie jest końcówką -ieren, lecz samo tylko -en, mają w *part. perf.* geschnitten, gezeichnet.

<i>Inf.</i>	<i>Præes. Ind.</i>	<i>Impf. Ind.</i>	<i>Impf. Conj.</i>	<i>Imper.</i>	<i>Part. Pf.</i>
15a bauen	baue, bauß, baut	baute	baute	bau'!, baue!	gebaut
15b donnern	donn(e)re, donnert, donnert	donnerte	donnerte	donn(e)re!	gedonnert
15c beten	bete, betest, betet	betete	betete	bet'!, bete!	gebetet
15d passen	paße, paßt (paßest), paßt	paßte	paßte	paße!, paß!	gepaßt
15e reisen	reise, rei(ße)st, reist	reiste	reiste	reise!	gereist
15f wandeln ²	wand(e)le, wandelst, wandelt	wandelte	wandelte	wandle!	gewandelt
15g studieren	studiere, studierst, studiert	studierte	studierte	studier'!, studiere!	studiert

IV. Czasowniki nieprawidłowe.

Spis nie jest zupełnie dokładny; inne nieprawidłowe formy podaje słownik.

Inf.	Pres. End.	Impf. Ind.	Impf. Conj.	Imper.	Part. Pl.
16a gehen	gehe, gehst, geht	ging	ginge	geh(e)!	gegangen
16b stehen	stehe, stehst, steht	stand (stund)	stünde (stünde)	steh(e)!	gestanden
16c tun (tuen)	tue, tust, tut	tat (poet. „tät“)	täte	tue!	getan
16d nennen	nenne, nennst, nennt	nannte	nenn(e)le	nenne!	genannt
16e senden	sende, sendest, sendet	sandte	sendete	sende! (send'!)	gesandt
16f bringen	bringe, bringst, bringt	brachte	brächte	bringe! (bring'!)	gebracht
16g denken	denke, denkst, denkt	dachte	dächte	denke! (denk'!)	gedacht
16h dünken	nirā (także nir) (d. dünkt)	dünkte (beachte)	dünkte (beachte)		gedünkt (gedenkt)
16i dürfen	darf, darfst, darf	durfte	dürfte		gedürft
16j können	kann, kannst, kann	konnte	könnte		gekönnt
16k mögen	mag, magst, mag	mochte	möchte		gemocht
16l müssen	muß, mußt, muß	mußte	müßte		gemußt
16m wissen	weiß, weißt, weiß	wußte	wußte	wiße! (also wiß)	gewußt
16n sollen	soll, sollst, soll	sollte	sollte	solle!	gesollt
16o wollen	will, willst, will	wollte	wollte	wolle!	gewollt

V. Czasowniki złożone.

① I. Największą część czasowników złożonych stanowią czasowniki złożone z przesłankami (Vorſilben). Czasownik złożony (verbum compositum) składa się więc z czasownika właściwego, pierwotnego, niezłożonego (verbum simplex) i przesłanki (praefixum).

②a. Słownik uwydatnia czasowniki złożone, oddzielając przesłankę od czasownika właściwego za pomocą łącznika (-), którego zresztą w piśmie i druku nie używa się. Liczba ②a przy czasowniku złożonym przypomina, że o rodzaju konjugacji pouczy w słowniku czasownik właściwy. Zapamiętać jednak należy, że czasowniki złożone oznaczone liczbą ②a a Part. Perf. tworzą bez początkowego *ge-* i że używając słówka *zu* przy Inf. kładzie się je przed czasownikiem złożonym. Są to czasowniki złożone nierozdzielne.

Jeżeli czasownik właściwy w dzisiejszym języku już wyszedł z używania, w takim razie podajemy odnośny wzór konjugacji, a po liczbie Part. Perf.: n. p. *be-gonnen* (2c p. p. *be-gonnen*).

Przesłanki te nierozdzielne: *be, emp, ent, er, ge, ver, zer* są zawsze nieakcentowane.

②b. Przesłanka *miß*, także nierozdzielna, czasem ma akcent, czasem nie ma go. Wszystkie złożone z *miß* czasowniki tworzą p. p. bez *ge*, tylko *mißbillen* ma *mißgebildet, mißstimmen* ma *mißgestimmt*. Przy Inf. słówko *zu* stoi przed czasownikiem. z wyjątkiem *mißstimmen* i *mißverstehen*, które w takim razie brzmią *mißzustimmen* i *mißzuverstehen*.

②c. Czasowniki złożone rozdzielne w Praes., Impf. i Imper. rozdzielają się na swe składniki: przesłanka (wyjąwszy zdania poboczne!) następuje po właściwym czasowniku: n. p. *an-fangen*: *ich fange an, ich fing an* (ale n. p. *daß ich anfange, weil ich anfing*). W Part. Perf. zgłoska *ge*, a w Inf. słówko *zu* kładzie się między przesłanką a czasownikiem: n. p. *angefangen, anzufangen*.

Przesłanki, o które tu chodzi, są: *ab, an, auf, aus, bei, dar, ein, emp, er, entgegen, fort, ge, gen, her, hin, mit, nach, nie, der, ob, vor, weg, zu, zurück, zusammen*, dalej złożone z niemi *hera'b, hera'n, herau, herbei* itd., *hin'a, hind'itd.* i *vorw'eg*. Zawsze mają one akcent.

②d. Nareszcie istnieją przesłanki o chwilojnym akcencie, niekiedy akcentowane a niekiedy nieakcentowane, mianowicie: *dar, hin, hinter, hinter, um, unter, wider, wider*. Kiedy mają akcent, czasownik jest nierozdzielny i odmienia się według c; jeśli akcentu nie mają, czasownik jest rozdzielny i odmienia się według a.

17e. Jeżeli czasownik rozpoczyna się dwoma albo więcej przesłankami, w takim razie wymienione pod a wywierają wpływ stanowczy, a stojąc na samym początku, także na następującą akcentowaną przesłankę: n. p. *vera b'sümen* a *ver-fäumen* są obydwie nierozdzielne. Jeżeli zaś na samym początku stoi akcentowana przesłanka, w takim razie każda z przesłanek zachowuje swoją właściwość: n. p. *a'bbestellen*, *ich bestelle* a *b*, *ich habe a'bbestellt* (p.p. bez *ge-*, z powodu przesłanki *be-*); *wieder-herstellen*: *ich stelle wieder her*, *ich habe wiederhergestellt*.

17f. 2. Czasowniki złożone z rzeczownikami albo przymiotnikami stosują się również do prawideł ogólnych. Jeżeli pierwsza część jest akcentowaną, jest czasownik rozdzielny i odmienia się podług 17c; jeżeli druga część (czasownik sam) ma akcent, wtedy czasownik jest nierozdzielny i stosuje się do 17a.

Tu mamy na względzie takie wyrazy początkowe jak *fehl*, *heim*, *klar*, *offen*, *voll*, *wohl* itd. N. p.: *volle nden*, *ich volle'nde*, *volle'ndete*, *habe volle'ndet*; *no'ispumpen*, *ich pumpe vo'U*, *pumpt vo'U*, *habe vo'Ugepumpt*.

a (ā) ([je] zu, für) po (acc.): a konto na rachunek. [gran m.]

Aa'chen (ā'h'ēn) n ⑧g Akwis-

Hal (āl) m (2)g węgorz: 2'ahnlich, 2'förmig (-förmich) węgorzowaty: 2'glatt fig. chytry; ~'quappe, ~'raupe f miętus m.

a. a. O, Abl. für am angegebenen (oder angeführten) Orte.

Har (ār) m ②g orzeł.

Has (ās) n ②h (pl. a. 2'jer) ścierwo, padlina f: ~'fliege f ścierwowiec m: ~'geier m sęp; ~'geruch m smród ze ścierwa.

ab (ap) precz; auf und ~ tam i napowrót; ~ und zu kiedy niekiedy; Hut ~! zdjąć kapelusze!; * frei ~ hiet (Hamburg) opłacone stado (z Hamburga).

a b... in 3ßgen z..., od...

a b ändern z-, od-mieniać [-nić]; (umarbeiten) przerabiać [-robić].

Su. zmiana f; przeróbka f.

a b ängstigen (sich) nastraszać [-szyc] (się).

a b arbeiten odrabiać [-robić]; (wegnehmen) odejmować [odjąc]; sich ~ na-, s-pracować się.

a b art f odmiana. [jęzi:]

a b äften obierać [obrać] z ga-

a b bau m ⑧ eksploatacja f; * der Preise: spadek; ~ des Watoratoriums częściowa splata f długów. [Preise: zniżać [-zyc].]

ab bauen [w]yekspluatować; die

a b befehlen odwoływać [-lać].

a b beifgen odgryzać [-gryzć].

a b bekommen obrywać [ober-

wać].

a' b|berufen odwoływać [-lać].

a' b|bestellen odwoływać [-lać] zamówienie (gen.).

a' b|beten odmawiać [-mówić].

a' b|betteln wyżebrać [-brywać] (i-m od gen.).

a' b|bezahlen spłacać [-cić].

a' b|biegen odginać [-giąć]; v/i. [su] (seitwärts) ~ skręcać [-cić].

A' b|bild n obraz m.

a' b|bilden przedstawiać [-wić]; (zeichnen) [na]rysować. Su. wizerunek m, rycina f.

a' b|binden odwiązywać [-zać].

A' b|bitte f przeprosiny pl.; ~ tun oder leisten = a' b|bitten

przepraszać [-prosić].

a' b|blasen odtrębywać [-trąbić].

a b|blättern [s]pełznąć; (sich) odlupywać [-pać].

a' b|blitzen przestawać [-stać] łyskać się; F fig. czmychać [-chnąć]; i-n ~ lassen odprawiać [-wić].

[[[-tnąć].]

a' b|blühen (su, h.) odkwitnąć

a' b|brechen 1. v/t. odiamywać [-mać]; Brücke, Gebäude usw.: [z]burzyć; Früchte: zrywać [zerwać]; Lager: związać [zwinąć].

2. v/i. odiamywać [-mać] się; (in der Rede) ~ urywać [urwać].

a' b|brennen spalać [-lić]; v/i. (su) spalać [-lić] się, [z]gorzeć; Abgebrannter m pogorzelec.

u' b|bringen odwozić [-wieść].

a' b|bröckeln (su) [od]kruszyć się.

A' b|bruch m burzenie n; (Stücke) zerwanie n; (Schaben) uszczerbek; ~ tun ubliżać [-zyc].

a'b|brühen [s]parzyć. [ka.]
a'b|bürsten [wy]czyścić szczerot-
a'b|büßen odpokutowywać [-to-
 wać].
Abc (abęć) *n* *mn.* abecadło;
 ~ **buch** *n* elementarz *m*; ~ **schü-
 ler**, ~ **schül** *m* sztabak.
a'b|dachen (-däch'en) (3)a: sić ~
 zniżać się, spadać. *Su.* pochy-
 łość *f*. [pać tamę.]
a'b|dämmen: e-u Teich ~ [u]sy-
a'b|dampfen wyparowywać
 [-rować]; *F* (fu) odjeżdżać
 [odjechać] koleją.
a'b|banken uwalniać [-wolnić]
 ze służby; *v/i.* składać [złożyć]
 urząd. *Su.* abdykacja *f*, dymis-
 ja *f*. [ujmować [ująć] od ust.]
a'b|barben: sićet. (am Munde) ~
a'b|decken odkrywać [-kryć];
 Tisch: sprzątać [-tnąć] ze stołu:
 (schinden) obdzierać [obedrzeć]
 ze skóry. [oprawca.]
Ab|Decker (-dēk'er) *m* (2)l
Ab|deckerer (-dēk'era') *f* (3)b
 rakarstwo *n*.
a'b|beichen (-dāich'en) (3)a oddzie-
 lać [-lić] groblą.
a'b|blenen odslugiwać [-służyć].
a'b|dingen u-, s-targowywać
 [-ować].
a'b|drehen odkręcać [-cić].
a'b|dringen wymuszać [-sić],
 wymóżyć [woł.] (i-m na loc.).
Ab|druck *m (das Abdrucken) od-
 bijanie *n*; (Abgedrucktes) odbitka
f; (Neubrud) przedruk; (einer
 Münze) odciśk.
a'b|drucken odbijać [-bić]; (neu)
 przedrukowywać [-drukować].
Su. *f.* Abdruck.
a'b|drücken odgniatać [-gnieść];
 Gemeht: wypalić [woł.]; es drückt
 mir das Herz ab żal ściskające.
Ab|end (ā'b'ent) *m* (2)g' wieczór:
 (Westen) zachód; 28, bei ~ 8
 - wieczorem, wieczór; am ~ vor
 (dat.) w wilję (*gen.*); gegen ~*

pod wieczór; bei heilige ~ wilja
f Bożego Narodzenia; guten ~!
 dobry wieczór!. beim Abchied:
 dobranoc!; zu ~ essen wiecze-
 rzać, [z]jesć kolację.

Ab|end... meist wieczorny; (west-
 lich) zachodni; ~ **andacht** *f*
 nieszpory *pl.*; ~ **brod**, ~ **essen** *n*
 kolacja *f*, wieczerza *f*; ~ **däm-
 merung** *f* zmierzch *m*; ~ **gottes-
 dienst** *m* = ~ **andacht**; ~ **land** *n*
 Zachód *m*; ~ **länder** (in *f*) *m*
 mieszkaniec (-nka) Zachodu;
 ~ **ländisch** zachodni.

a'b|endlich wieczorny

Ab|end...: ~ **mahl** *n* = ~ **essen**;
 das heilige ~ **mahl** wieczerza *f*
 Pańska; (für einen Sterbenden)
 wijatyk *m*; ~ **rot** = ~ **röte** *f* zorza
f wieczorna.

a'b|ends (ā'b'enc) *f.* Abend.

Ab|end unterhaltung *f* wieczo-
 rek *m*.

Ab|entfeuer (ā'b'entoi'r) *n* (2)l
 przygoda *f*; (ich) obfitujący
 w przygody.

Ab|entfeuerer (ā'b'entoi'r) *m* (2)l, ~ **in**
 (~jn) *f* (3)c awanturnik (-nica).

a'ber (ā'b'er) *ale.* lecz, zaś: ~
 dennoch, ~ doch jednak, atoli

Ab|er|glaube *m* zabobon.

a'ber|gläubisch (-g'loib'is)z) zabo-
 bonny.

a'b|erkennen = abspredjen.

a'ber|malig (-mā'lich) powtórnny.

a'ber|mals (-mā'ls) powtórnny.

Ab|er|witz *m* głupota *f*, szaleń-
 stwo *n*; (ig) głupi, szalony.

a'b|fahren *Rad*: wyjeżdżać
 [-ździe]; *Pferd*: zjeżdżać [-ździe];
v/i. (fu) odjeżdżać [-jechać];
 fahr ab! wynoś się!

Ab|fahrt *f* odjazd *m*; ~ **S...**
 odjazdowy, odjazdu.

Ab|fall *m* odpadanie *n*; (bei Ver-
 ges) pochyłość *f*; (vom Glauben
 usw.) odszczepienstwo *n*; (weg-
 geworfenes) odpadki *pl.*

a'bfallen (fn) odpadać [-paść]; (vom Glauben usw.) odstępować [-stąpić]; (abmagern) chudnieć, [s]chudnąć; (abnehmen) ubywać [ubyc]; dabei fällt etwas, viel (nichts) ab przy tem coś, dużo (nic) się nie) zyska, okroi.
a'bfällig ujemny; ~e Antwort odmowa. [s]chwytać.
a'bfangen wyłapywać [-pać].
a'bfarbenpusch zacięć farbę.
a'bfassen (schreiben) układać [ulożyć]; (ergreifen) [s]chwytać. *Su.* ułożenie *n.*
a'bfaulen (fn) [z]gnić.
a'bfegen zmiatać [zmieść].
a'bfellen s-, od-pilowywać [-łowić].
a'bfertigen wyprawiać [-wić]; (abweisen) odprawiać [-wić].
a'bfuern wypalić [wpał.].
a'bfinden zaspokajać [-koić]; (mit Geld) [za]płacić; sich mit j-m ~ ukladać [ulożyć] się z kim.
A'bfindung *f* ugoda; ~s[umme] *f* odstępnę *n.*
a'bfischen wylawiać [-łowić].
a'bfischen (-flühen) *16a.* spleaszcząć [-szczyć].
a'bfinauen uspokajać [-koić] się, [z]walmieć.
a'bflehen (fn) spływać [-ynąć].
A'bfluß *m* odpływ, ściek.
a'bfordern [za]żądać (j-m od gen.). [i]-ować.
a'bfornen odformowywać.
a'bfornen (-fornen) *16a* = abholzen.
a'bforgen: j-m et. ~ wypytywać [-tać] k-o o (*acc.*).
a'bfressen wyżerać [-żreć].
a'bfrieren odmrażać [-mrozić]; *v/i.* (fn) odmarzać [-znąć].
A'bfuhr (-fuh) *f* *16b* odwózka.
a'bführen od-, wy-prowadzać [-dzić]; (zu Wagen) odwozić [-wieźć]; *16c* ~ przeczyszczać.

A'bführ(ungs)mittel *n* środek *n* na przeczyszczenie, s. przeczyszczający.

a'bfüllen scigać [-gnać] (auf Klappen do butelek).

a'bfüttern nakarmiać [-mieć]. *Su.* nakarmienie *n*; der Pferde: popas *m.*

A'bfgabe *f* wydawanie *n*; (Steuer) podatek *m*; (Gebühr) opłata.

A'bfgaben...: podatkowy; *16c* frei wolny od opłaty, wolny od podatku; *16c* *Pflichtig* (-pflichtig) podlegający opłacie.

A'bfgang *m* odejście *n*; *16c* (der Waren) odbyt; (Verminderung) strata *f*, ubytek; (Ausgang) od-padki *pl.*

a'bfänglich (-gängig) brakujący.
A'bfangungszeugnis *n* świadectwo odejścia; (Reisezeugnis) św. dojrzałości.

a'bfgeben oddawać [-dać]; (zurückgeben) zwracać [zwrócić]; (vorstellen) udawać [udać]; es wird Schläge ~ będą kije; sich mit et. ~ zajmować [-jać] się czem; sich mit j-m ~ wdawać [wdać] się z kim. [oklepany].

a'bfgedroschen (-gedroschen) [oklepany].

a'bfgefamt (-gefamt) wierutny.
a'bfgehen (fn) odchodzić [odejść]; (wegfahren) odjeżdżać [-jechać]; Haut: schodzie [zejść]; (fehlen) brakować [braknąć]; *16c* Ware: rozechodzić [-zejść] się; (gut, schlecht ablaufen) wypadać [-paść]; mit Tode ~ umierać [umrzeć]; sich et. ~ lassen żalować sobie (*gen.*).

a'bfgelebt (-gelebt) wyniszczony.
a'bfgelegen (-gelegen) oddalony od światła, odludny; *16c* der Ort ustronie *n.*

a'bfgemergelt wyniszczony.

a'bfgeneigt niechętny, niezyczliwy; ich bin nicht ~ nie jestem od tego; *16c* *16c* *16c* *f* = Abneigung.

A'b|geordnete(r) (-g^eo^rdn^et^e|R) *m* ① poseł. [postów.]
A'b|geordneten|haus *n* izb^a f
a'b|gesagt (-g^ez^akt) zdeklarowany. [poseł.]
A'b|gesandte(r) *m* wystannik,
a'b|geschiedeu (-g^eszⁱd^en) (ein-
 sam) samotny, ustronny; (ge-
 storben) zmarły; **Zeit**, **A'b|ge-**
schlossenheit *f* odosobnienie *n*,
 samotność.
a|b|geschmackt (-g^eszm^akt) nie-
 smaczny, niedorzeczny; ~e^s
 Zeug niesmaczne gadanie; **Zeit**
Zeit *f* brednia, niedorzeczność.
a|b|gespannt (-g^eszp^ant) znużo-
 ny; **Zeit** *f* znużenie *n*.
a'b|gefaunden (-g^eszf^and^en)
 (Wasser) wystąpił; (Tisch) mar-
 twy; (Bier) zwietrzały.
a'b|gewinnen wygrywać [-grać]
 (i-m od *gen.*); einer Sache (Ge-
 schmack ~ zasmakować [boś.] w
 czym; i-m den Vorsprung ~
 wyprzedzać [-dzić] (*acc.*).
a'b|gewöhnen: j-m (sich) et. ~
 odzwyczajając [-czaić] k-o (się)
 od (*gen.*).
a|b|gießen odlewać [-lać].
A'b|glanz *m* odhlask.
a|b|gleichen zrównywać [-nać].
a|b|gleiten (fu) zeslizgiwać
 [-znąc] się.
A'b|gott *m* bożyszcze *n*.
Ab|götterei' (-g^öt^er^ei) *f* ③ bal-
 wochwalstwo *n*. [chwalczy.]
a|b|göttlich (-g^ötⁱsz) balwo-
a|b|graben skopywać [-pać].
a|b|grämen: sich um et. (*acc.*) ~
 namartwić się czem. [z (*gen.*)]
a'b|grafen spasać [spasć] trawę
a|b|greifen zużywać [-zyć].
a'b|grenzen rozgraniczać [-czyć].
A'b|grund *m* przepaść *f*.
a'b|quicken = abfehen.
a|b|quicken odpasywać [-sać].
A'b|quitz *m* odlew.
a|b|hacken odrąbywać [-rąbać].

a'b|halten (fernhalten) (po)wstrzy-
 mywać [-mac]; Versammlung:
 odbywać [-być]; F kind: sadzać
 [posadzić] (dla potrzeby).
a'b|handeln rozprawić (über
acc. o *loc.*); odkupywać [-pić]
 (i-m od *gen.*); (vom Preise ~
 utargować [boś.]).
ab|ha'nden kommen [z]ginać.
A'b|handlung *f* rozprawa.
A'b|hang *m* pochyłość *f*, stok.
a'b|hängen (a. -hängen) (bet ~)
 zwisać; (abhängig sein) zależeć.
a'b|hängig (-h^engⁱch) pochyły;
fig. zależny; **Zeit** *f* zależność.
a|b|härmen = abgrämen.
a'b|härten {za}hartować.
a'b|haspeln zmotać [boś.].
a'b|hauen odrąbywać [-rąbać].
a'b|häuten odzierać [odrzeć] ze
 skóry.
a'b|heben zdejmować [zdjąć]:
 Karten: zbierać [zebrać]; sich ~
 odbijać [-bić] się, wyróżniać
 [-nić] się.
a|b|helfen zaradzać [-dzić].
a'b|herzen [wy]pieścić.
a'b|hezen zamęczać [-czyć].
A'b|hilfe *f* pomoc: ~ schaffen =
 abhelfen. [wać.]
a'b|hobeln sheblowywać [-o-]
a'b|hold = abgeneigt.
a'b|holen chodzić [pójść]. (zu
 Wagen) [po]jechać (i-n, et. po
acc.); ~ lassen posyłać [-słać]
 (po *acc.*). [wać [-bać] las.]
a'b|holzen: e-n Wald ~ wyręby-
a|b|hören (aus|hören) wysłuchi-
 wać [-chać] (*gen.*); (ver|hören)
 przesłuchiwać [-chać].
A'b|hüb (-h^üp) *m* 2;d (o. pl.) szu-
 mowiny *f/pl*.
a'b|irren (fu): vom Wege ~ scho-
 dzić [zejść] z drogi.
a'b|jagen pierd: zmęczyć [boś.];
 i-m et.: wydzierać [wydrzeć].
a|b|jochen wyprzęgać [-prządź]
 (z jarzma).

a b | kämnen z-, wy-czesywać [-sać]. [jać.]

a b | kanzen (-kanc^eln) [wy]ta-]

a b | karten (-kärt^en) ① a [u]kartować; abgefartete Sache sprawa ułożona.

A b | kauf m odkup.

a b | kaufen odkupywać [-pić] (i-m od gen.).

A b | kehr f odwrócenie n się.

a b | kehren odwracać [-wrócić]; vom Wege ~ (in Fuß) schodzie [zejść] (in Pferde, zu Wagen: zjeżdżać [zjechać]) z drogi; a. = abfeigen. [wać.]

a b | klären wyklarowywać [-o]

A b | klatsch m odbicie n.

a b | klatschen odbijać [-bić].

a b | klingeln dzwonić, oddzwaniać [-dzwonić].

a b | klopfen ① starb: sirzepywać [-pać]; ② opukiwać [-kać]; (verfügen) wytrzepywać [-pać].

a b | knetzen urywać [urwać].

a b | knöpfen roz-, od-pinać [-piąć].

a b | knüpfen odwiązywać [-zać].

a b | kochen [u]gotować.

a b | kommandieren odkomenderowywać [-ować]. [tomek.]

A b | komme (-k^om^e) m ③ a po-]

a b | kommen 1. (fn) odchodzie [odejść]; Gebräute usw.: zatracać [-cić] się; vom Wege ~ schodzie [zejść] z drogi; von e-r Aussicht ~ zmieniać [-nić] zdanie; ich kann nicht ~ nie mogę się oddalić. 2. 2 n ② 1 umowa f; ein 2 treffen zawierać [-wrzeć] umowę.

A b | kömmling (-k^om^ling) m ② g¹ = Abkomme.

a b | krachen zdrapywać [-pać].

a b | kriegen F = abbekommen.

a b | kühlen ochładzać [ochłodzić]; Speisen: ostudzać [-dzić].

A b | kunst (-k^unst) f ② f (o. pl.) pochodzenie n.

a b | kuppeln odprzegać [-gnać].

a b | kürzen skracać [skrócić].

Su. skrócenie n. [wać.]

a b | küffen wycalowywać [-lo-]

a b | laden składać [złożyć], wyladowywać [-dować].

A b | lage f skład m.

a b | lagern składać [złożyć]; v/i. (fu) dochodzie [dojść]; ab-

gewart (Zigaretten) wyschły, (Wein) wytrawny, (Bier) wystaly. Su. pokład m, warstwa f.

A b | last (-l^os) m ② d¹ (Wasser) spust; Ref. odpust; (Preis) opust; ohne ~ niustannie.

a b | lassen Wasser usw.: spuszczać [spuścić]; Bug: puszczać [puścić]; Blut, Preis: upuszcząć [upuścić]; (verkaufen) odstępywać [odstąpić]; v/i. (aufhören) przestawać [-stać]; ~ von (dat.) odstępywać [-stąpić] od (gen.).

a b | lauern upatrywać [-trzyć].

A b | lauf m (bes Wassers usw.) =

Abfluß: (einer Zeit) upływ.

a b | laufen v/i. (fu) upływać [upłynąć] (a. e-r Zeit), ściekać [ściec]; v/t. Schritte usw.: schodzie [zejść]; i-m den Rang ~ wy-

przedzać [-dzić] (acc.).

a b | lauschen podsłuchiwać

[-chać] (i-m u gen.).

A b | lauf m Gram. przemiana /

samogłoski rdzennej.

a b | lauten Gram. przemieniać

[-nić] samogłoskę rdzenną.

A b | leben n śmierć f.

a b | lecken ob-, z-lizywać [-zać].

a b | legen odkładać [odłożyć];

Kleider: zdejmować [zdjąć]; Ge-

stübde, Eid, Prüfung, Rechnung:

składać [złożyć]; Fehler usw.:

pozbywać [-zbyć] się (gen.).

A b | leger (-l^oger) m ② 1 latorość

f, ablegier.

a b | lehnen odchyłać [-lić]; (ab-

sagen) odrzucać [-cić].

a b | leisten dopełniać [-nić] (gen.).

a'b|leiten odwracać [-wrócić]; (herleiten) wywodzić [-wiesć]; vom Wege ~ odwozić [-wiesć] z drogi; abgeleitet pochodny.

a'b|lenken = ableiten; *v/i.* (fn) zbaczać [zboczyć]. [od *gen.*.]

a'b|lernen [na]uczyć się (i-m)

a'b|lesen Buch: odczytywać [-tać]; Obr: zbierać [zebrać].

a'b|leugnen zaprzeczać [-czyć] (*dat.*). [dostarczać [-czyć].]

a'b|liefern dostawiać [-wić].

A'b|lieferung *f* dostawa; ~s... dostawy.

a'b|liegen leżeć na uboczu.

a'b|lischen (-līst'n) ⑥c, **a'b|locken** wyludzać [-dzić] (i-m od *gen.*). [dzić.]

a'b|lohnem wynagradzać [-gro-]

a'b|lösen oddzielać [-lić]; Schutten: wykupywać [-pić]; Wache usw.: [z]luzować, zmieniać [-nić]. *Su.* wykupno *n*; zmiana *f*.

a'b|machen = losmachen: mit j-m ~ układać [ulożyć] z kim; abgemacht! sprawa załatwiona! *Su.* umowa *f*, układ *m*.

a'b|magern (fu) [wy]chudnąć.

a'b|mähen [s]kosić.

a'b|mahnem: j-n von et. (*dat.*) ~ odradzać [-dzić] k-u co.

a'b|malen odmalowywać [-ować].

A'b|marsch *m* wymarsz.

a'b|marschieren (fu) wyruszać [-szyc], wymaszerowywać [-ować]. [czyć.]

a'b|matten (-müt'n) ⑥c [z]mę-

a'b|melden odmeldowywać [-ować].

a'b|messen z-od-mierzać [-rzyć]; Worte: [z]ważyć; abgemessen odmierzony.

a'b|mieten = mieten.

A'b|mieter (in *f*) *m* = Mieter (in).

a'b|mühen (sich) [z]męczyć (się).

a'b|müßigen (-müs'igen) ⑥a: (sich) e-n Augenblick ~ znajdować [znaleźć] chwilę wolną.

a'b|nagen ogryzać [ogryźć].

A'b|nahme (-nām^o) *f* ③b odejmowanie *n*, odjęcie *n*; (Kauf) zakupno *n*; (Verminderung) ubytek *m*.

a'b|nehmen (hinunternehmen)

zdejnować [zdjąć]; (wegnehmen)

odbierać [odebrać]; (Erb) odbierać [odebrać] (i-m od *gen.*); (ab-

nehmen) nabywać [być]; *v/i.* (sich vermindern) zmniejszać [-szyc]

się; (abnagern) [s-,wy]chudnąć

(an Kräften) upadać [upaść] nasilach; der Mond nimmt ab nbywa księżyc [czyli].

A'b|nehmer (in *f*) *m* odbiorca.

A'b|nennung *f* niechęć (gegen *acc.* do *gen.*). [dłowy.]

abnorm (äpn^orm) nieprawi-

Abnormität (-än^onität) *f* ③b nieprawidłowość.

a'b|nötigen wymuszać [-sić] (i-m na *loc.*). [/-zyć.]

a'b|nutzen, a'b|nützen używać

Abonneme nt (äb^onem^o) *n* ⑥b przedpłata *f*.

Abonnent (-n^ont) = ⑥a. *Ab*: (Ant) *f* ③c przedpłaciciel (ka).

abonnieren (-n^oren) ⑥g. abonnieren sein (auf *acc.*) [za]abonować (*acc.*). [*Su.* delegacja *f*.]

ab|ordnen [wy]delegować.

A'b|ort *m* wychodek.

Abort(us) (ab^ort[us]) *m* ②g (inbett.) poronienie *n*.

ab|ortieren (äb^ort[ie]ren) ⑥g poronić [boć].

a'b|passen dostosowywać [-sować]; die Gelegenheit ~ wy-

miarkować stosowną chwilę.

a'b|plüden zrywać [zerwać].

a'b|placken, a'b|plagen = abmühen. [-szyc [-szczyć].]

a'b|platten (-plüt'n) ⑥c spla-

a'b|prägen wyciskać [-snąć], odbijać [-bić]. [się]

a'b|prallen (in) odbijać [-bić]

a'b|preffen wymuszać [-sić] (j-m od *gen.*). [kowywać [-kować].]
a'b|proßen ~~xx~~(-prücen) odprzod-
a'b|prüßen oczyszczać [-ścić].
a'b|quälen, a'b|rackern (-rää-
 kern) **Ⓟb** = abmühen.
a'b|rahmen zbierać [zebrać]
 smietanę.
a'b|rastieren [o]golic.
a'b|raten: j-m (von *dat.*) et. ~
 odradzać [-dzić] k-u co.
A'b|raum *m* rumowisko *n.*
a'b|räumen sprzątać [-tnąć].
a'b|raupen oczyszczać [-ścić]
 z gąsienic.
a'b|rechnen odliczać [-czyć];
 abgetechnet wyjąwszy: *v/i.*
 mit j-m ~ policzyć się [wz.]
 z kim. *Su.* obrachunek *m.*
A'b|rede *f* umowa; in ~ stellen
 zaprzeczać [-czyć] (*dat.*).
a'b|reden = abtaten, verab-
 reden.
a'b|reiben (frottieren) nacierać
 [natrzeć]; (wegreiben) ściierać
 [zetrzeć].
A'b|reise *f* odjazd *m.* wyjazd *m.*
a'b|reisen (su) odjeżdżać [od-
 jechać].
a'b|reißen odrywać [oderwać];
 oddzierać [oddrzeć]; Obst usw.:
 zrywać [zerwać]; (niederreißen)
 [z]burzyć; *v/i.* (su) odrywać
 [oderwać] się; abgerissen odar-
 ty: *fig.* oderwany.
a'b|reiten objeżdżać [-jechać].
a'b|rennen: sich ~ zgonić się
 [wz.]. [czyć.]
a'b|richten [wy]uczyć. [wy]éwi-
A'b|richter *m* nauczyciel.
a'b|rinden (-Rinden) **Ⓟb** obierać
 [obrać] z kory.
a'b|ringen zdobywać [-być] (j-m
 od *gen.*): sich ~ [na]męczyć się.
A'b|riß *m* (Geißnung) rys, szkic,
 plan; (Buch) zarys.
a'b|rollen odwijać [odwinąć]:
v/i. (su) schodzić [zejść].

a'b|rücken odsuwać [-sunąć];
v/i. (su) = abmarschieren.
A'b|ruf *m* odwołanie *n.*
a'b|rufen odwoływać [-łać];
 (aufrufen) wywoływać [-łać].
a'b|runden zaokrąglać [-lić].
a'b|rüsten ~~xx~~ rozbrajać [-broić].
a'b|rutschen (su) zeszliżgiwać
 [-znąć] się.
Abf. *Abt.* für Abiaß, Absender.
A'b|sage *f* odmowa.
a'b|sagen (abschlägig beantworten)
 odmawiać [-mówić]; (widerrufen)
 odwoływać [-łać].
a'b|sagen odpilowywać [-ować].
a'b|sammeln zbierać [zebrać].
a'b|saffeln rozsiadlać [wz.].
A'b|satz *m* (am Saub) obcas, ko-
 rek; (der Treppe) zakręt; (in der
 Rede oder Schrift) ustęp: **Ⓟ** (der
 Ware) zbyt, odbyt; ~ finden
 rozchodzić [-zejść] się; ~ **gebiet**
n targ *m.* miejsce zbytu.
a'b|schaben oskrobywać [-bać];
 abgeschabt wytarty.
a'b|schaffen (aufheben) znosić
 [znieść]; Gebräuche: usuwać
 [usunąć]; j-n: wydalac [-lić].
a'b|schälen obierać [obrać] ze-
 skórki od. z łupiny; sich ~ [od-]
 łupać się.
a'b|schätzen oceniać [-nić].
A'b|schätzer (in *f*) *m* taksator(ka).
A'b|schaum *m* szumowiny *f/pl.*
a'b|schäumen zeszumowywać
 [-mować].
a'b|scheiden (su) = sterben.
a'b|scheren obstrzygać [-strzydz].
A'b|schen *m* odraza *f*, wstręt
 (vor *dat.* do *gen.*).
ab|schen **lisch** (-szó'lich) obrzydli-
 wy, wstrętny; **Ⓟkeif** *f* szka-
 radziństwo *n.*
a'b|schicken wysyłać [-ślać].
 wyprawiać [-wić]. *Su.* wysył-
 ka *f.*
a'b|schleiben et.: odsuwać [-su-
 nąć]; j-n: wysyłać [wysłać]

- ciupasem: *F v/i.* (fu) odchodzić [odejść].
- A' b' ſchied** (-szit) *m* (2) g pożegnania *n* (von *dat.* z *instr.*): (Entlafjung) odprawa *f*, dymisja *f*; \times abszyt; ~ nehmen non i-m [po-]żegnać się z (*instr.*); ~ ſ befuch *m* wizyta *f* pożegnalna; ~ ſige fuch *n* podanie o dymisję; ~ ſ ſtunde *f* chwila rozstania się.
- a' b' ſchießen** wystrzeliwać [-lić]; (weqſchießen) zestrzeliwać [-lić]; Pfeil: wypuszczać [-ścić]; fig. den Vogel ~ zwyciężać [-żyć].
- ab' ſchinden** obdzierać [obedrzeć] ze skóry: ſich ~ zapracowywać [-cować] się.
- a' b' ſchirren** wyprzęgać [-prządż].
- a' b' ſchlachten** zarzynać [zarznąć].
- A' b' ſchlag** *m* (Weigerung) odmowa *f*; (im Preiſe) spadek: auf ~ na rachunek: in ~ bringen potrącać [-cić]; ~ ſ... na rachunek.
- a' b' ſchlagen** odbijać [-bić]; (ab-ſchne) odrzucać [-cić]; Angriff: odpierać [odeprzeć]; das Waſſer ~ moczyć.
- a' b' ſchlägig** (-szleggich) odmowny; ~ beantworten ob. beſcheiden odmawiać [-mówić] (*dat.*).
- a' b' ſchleifen** wygładzać [-dzić]; fig. ſich ~ przecierać [przetrzeć] się.
- a' b' ſchließen** zamykać [zamknąć]; Vertrag: zawierać [-wrzeć]; (beendigen) [za]kończyć; *v/i.* [za-] s]kończyć się; ~ b ostateczny, stanowczy.
- A' b' ſchluss** *m* zamykanie *n*, zamknięcie *n*; (Beendigung) zakończenie *n*; (e-s Vertrags) zawieranie *n*, zawarcie *n*; zum ~ bringen [za]kończyć.
- a' b' ſchmeicheln** pochlebstwem wyludzać [-dzić] (*i-m* od *gen.*).
- a' b' ſchmelzen** (fu) [s]topić się.
- a' b' ſchnallen** odpinać [-piąć].

- a' b' ſchneiden** odcinać [-ciąć]; Haar: [o]strzydż; Weg: skracać [skrócić]; abgeſchnittenes Stück odcinek *m*, odkrawek *m*.
- A' b' ſchnitt** *m* (abgeſchnittenes Stück) odcinek; (Buch) ustęp; (des Lebens, der Geſichte) okres.
- A' b' ſchnittel** *n* odkrawek *m*.
- a' b' ſchöpfen** zbierać [zebrać].
- a' b' ſchrecken** odstraszać [-szyć]; ſich ~ laſſen zrażać [-zić] się.
- a' b' ſchreiben** prze-, od-pisywać [-sać]; \times (abrechnen) potrącać [-cić]; (ablehnen) odmawiać [-mówić].
- A' b' ſchreiber** (in *f*) *m* przepisowacz(ka), kopista (-stka).
- a' b' ſchreten**: ſich ~ nakrzyżceć się [bość].
- a' b' ſchreiten** [z]mierzyć krokami: die Front ~ przechodzić [przejsć] wzdłuż frontu.
- A' b' ſchrift** *f* odpis *m*, kopja.
- a' b' ſchriftlich** w odpisie.
- a' b' ſchuppen** obierać [obrać] z łusek: ſich ~ [z]łuszczyć się.
- a' b' ſchürfen** [zaj]drasnąć.
- a' b' ſchüſſig** (-szuſſich) spadzisty; \times keit *f* spadzistość.
- a' b' ſchütteln** strząsać [-snać].
- a' b' ſchwächen** osłabiać [-bić]; (milbern) [z]łagodzić.
- a' b' ſchwachen** wyludzać [-dzić] (*i-m*, od *gen.*).
- a' b' ſchweifen**, **a' b' ſchwenken** (fu) zbaczać [zboczyć]. *See* dygresja *f*. [i-m od *gen.*].
- a' b' ſchwindeln** wyludzać [-dzić].
- a' b' ſchwören**: einen Eid ~ składać [złożyć] przysięgę; den Glauben ~ wyrzekać [-rzec] się wiary.
- a' b' ſiegeln** (fu) odbijać [-bić].
- a' b' ſe' hbar** (-zē'bar) dostępny wzrokowi; fig. dający się przewidzieć.
- a' b' ſehen** 1. *v/t.* obejmować [objąć] wzrokiem: (voranſehen)

przewidywać [-widzieć]; i-m et.
 ~ poznawać co po kim (an den
 Klugen po czyich oczach), eß
 auf (acc.) abgesehen h. uwziąć
 [boń.] się na (acc.). 2. v/i. ~ von
 (dat.) pomijać [-mijać] (acc.);
 abgesehen von pominawszy
 (acc.). [bok.]

a' b|seits (-zate) na boku, na
a' b|senden = abschicken.

A' b|sender (-zēndər) m (2 l. ~in
 (-in) f (3) e, posyłający (-ca).

a' b|sengen opalać (-lić).

A' b|senker m = Absieger.

a' b|schbar (-zēcbār) dający się
 usunąć; **Keit** f możliwość
 usunięcia.

a' b|schießen (hinlegen) składać [zło-
 żyć]; (entfernen) odstawić
 [-wić]; **§** sprzedawać [-dać];
 ein Rind: odłączać [-czyć];
 (unterbrechen) przerywać [-rwać];
 v/i. u-, prze-stawać [-stać];
 ohne abzusprechen bez przerwy.
Su. złożenie n z urzędu.

A' b|sicht f (3) b zamiar m: mit
 (ohne) ~ = (un)absichtlich.

a' b|sichtlich umysłny; **adv.** (na-
 umyślnie, z umysłu.

a' b|sicht(s)los przypadkowy.

a' b|steden [u]gotować.

a' b|singen odśpiewywać [-śpie-
 wać]. [|-siedzieć.]

a' b|stigen Strafe: odsiadywać

absolu't (āpzu'lu't) bezwzględny,
 konieczny: Monarchie: abso-
 lutny. [rozgrzeszenie n.]

Absolutio'n (āpzu'lu'ci'o'n) f (3) b

absolvie'ren (āpzu'lvī'rēn) **§** g
 rozgrzeszać [-szyc]; **§** e h r u s e
 odbywać [-być]; (enbigen) [za-
 kończyć. [osobliwość.]

ab|so'nderlich osobliwy; **Keit** f

a' b|sondern oddzielać [-lić];
 (vereinigen) odosabniać [-sobnić];

Naturw. wydzielać [-lić]; abge-
 sondert osobny; (einfam) sa-
 motny.

absorbie'ren (āpzu'rbī'rēn) **§** g
 pochłaniać [-chłonać].

Absorptio'n (-zōrpti'o'n) f (3) b
 wchłanianie n.

a' b|spannen wyprzęgać [-prządz];
 den Körper: [z]nużyć. **Su.** znu-
 żenie n.

a' b|sparen = abdarben.

a' b|speisen: ich habe abgespeist
 jestem po jedzeniu; mit leeren
 Worten ~ zbywać [zbyć] sło-
 wami.

a' b|spenstig (-szpēnstīch): ~
 machen (dat.) odstręczać [-czyć]
 od (gen.); ~ werden (dat.) po-
 rzucac [-cić] (acc.).

a' b|sperrren zamykać [-mknąć].
a' b|spiegeln (sich) odzwierciedlać
 [-lić], odbijać [-bić] (się).

a' b|spielen odgrywać [odegrać];
 sich ~ rozgrywać [-zegrać] się.

a' b|spinnen uprząść [boń.]; **fig.**
 sich ~ schodzie [zejść].

a' b|sprechen zaprzeczać [-czyć],
 odmawiać [odmówić]; (verab-
 reden) omawiać [omówić]; **b**
 ujemny. [wac.]

a' b|sprengen odrywać [oder-]

a' b|springen (sich) zeskakiwać
 [-skoczyć]; (sich loslösen) odrywać
 [oderwać] się; (vom Thema)
 zbaczać [zoczyć].

a' b|spülen wyplukiwać [-kać];
 (wegspülen) odrywać [oderwać].

a' b|stammen pochodzić. **Su.**
 pochodzenie n.

A' b|staud m odstęp, odległość
 f; (Unterschied) różnica f; ~ neh-
 men von (dat.) zaniechać (gen.);

~ **nahme** (-name) f (3) b von (dat.)
 zaniechanie n (gen.); ~ **s|geld** n
 odstępnę.

a' b|statten (-sztatēn): Besuch,
 Dank ~ składać [złożyć]
 wizytę, podziękowanie.

a' b|stäuben, **a' b|stäuben** obmia-
 tać [-mieść] z kurzu; (stopfen)
 [wy]trzepać.

Abstauber, **Abstäuber** *m* ② | miotelka *f*.

abstechen Schweine usw.: zarzy-
nać [-rznać]: Muster: odpunkto-
wywać [-tować]: Rasen: wyty-
czać [-czyć]: *v/i*. odbijać [-bić]
(gegen *acc.*, od *gen.*).

Abstecher *m* ② | wycieczka *f*.

abstechen wytyczać [-czyć];
abgesteckte Richtung: wytyczna.

abstehen (fu) odstawać [-stać]:
von (*dat.*) odstępować [-stą-
pić] od (*gen.*).

absteigen (fu) schodzie [zejść];
(einfahren) zajeżdzać [-jechać]:
de Pinte linia zstępną.

Abstiege | **quartier** mieszkanie
tymczasowe.

abstellen usuwać [usunąć];
Maschine: wstrzymywać [-mac].

abstempeln ostemplować
[-lować].

absterben obumierać [-mrzeć]:
Stieber: [s]trętwić: ♀ zamierać.

Abstich *m* różnica *f*. [|-mrzeć].

Abstieg (-stijk) *m* ② | g scho-
dzenie *n*. [balotować nad kim.]

abstimmen głosować: über j-n ~

Abstimmung *f* głosowanie *n*:
zur ~ bringen poddawać [-dać]
pod głosowanie.

Abstinenzler (apst[ɪ]n[ɛ]n[ɔ]l[ɛ]r) *m*
② |, ~in (,in) *f* ③ | c eleteryk
(-ryczka).

abstoßen odrzucać [-cić]: Pant
usw.: rzucić [-cić]; *v/i*. (fu)
↓ odbijać [-bić] (vom Ufer od
brzegu): ~d *fig.* odrażający.

abstrafen [u]karać.

abstrahieren (apstrah[ɪ]r[ɛ]n) ③ | g:
von (*dat.*) nie uwzględniać
[-nić] (*gen.*).

abstrakt (apstr[ɔ]kt) oderwany.

abstrapazieren [z]niszczyć;
sich ~ zamęczać [-czyć] się.

abstreifen ściagać [-gnać],
zdejmnować [zdjąć]; *fig.* pozby-
wać [-być] się (*gen.*).

abstreifen zaprzeczać [-czyć].

Abstrich ♀ *m* umniejszenie *n*.

abströmen (fn) odpływać
[-ynąć]. [niować.]

abstufen (-stuf[ɛ]n) ③ | a [u]stop-
~

abstumpfen (-stumpfen) ③ | a
stępieć [-pić].

Absturz *m* (Steite) przepaść *f*:
(des Wassers usw.) spad.

abstürzen spadać [spaść].

absuchen przeszukiwać [-knać].

Abt (äpt) ③ | d opat.

abtakeln ↓ (-t[ɔ]keln) ③ | d
rozstrajać [-stroić]: *fig.* abge-
tafelt oklepny, stary.

Abtei (äpt[ɛ]i) *f* ③ | b opactwo *n*.

Abteil *m* (b[ɪ]b. ③) przedział.

abteilen prze-, roz-dzielać
[-lić].

Abteilung *f* rozdział *m* (a. e. e
Bundes): (Teil) część; (Truppen-
~) oddział *m*; (e-s Amtes usw.)
oddział *m*, biuro *n*, departa-
ment *m*; ~s | **vorstand** *m* naczelnik
departamentu od. oddziału.

abteufen (-toifen) ③ | a pogłę-
biać [-bić].

Abtiffin (äpt[ɪ]f[ɪ]n) *f* ③ | c księni-
ca

abtönen = abstufen.

abtöten umartwiać [-twić].

abtragen (wegtragen) odnosić
[-nieść]: (vom Tisch) zhierać
[zebrać]: Gebäude: [z]burzyć:
Schulden: spłacać [-cić]: Stieber:
znosić [znieść]. *Su.* (e-r Schuld)
spłata *f*. [wy.]

abträglich (-treklich) szkodli-
wy

abtreiben odpędzać [-dzic];
Leibesfrucht: spędzać [-dzić].

abtrennen odpruwać [-pruć];
(absondern) oddzielać [-lić].

abtreibar dający się odstąpić.

abtreifen od-, wy-deptywać
[-nąć]: (überlassen) odstępować
[-stąpić]; *v/i*. (fu) (achen) ustę-

pywać [-stąpić]; Thea. schodzie [zejść].

A'b|trieb *m* spęd.

a'b|frinken nadpijać [-pić].

A'b|tritt *m* (Abort) wychodek; (Abgang) odejście *n*.

a'b|trocknen osuszać [-szyć]; *e/i.* (su) wysychać [-schnąć].

a'b|trossen *F* (su) wynosić [wynieść] się.

a'b|tropfen, -tröpfeln (su) skapywać [skapnąć].

a'b|troffen wymódz [vou.] (uporem) (i-m na loc.).

a'b|trumpfen [za]bić kozera; *fig.* [z]besztać, zmywać [zmyć] głowę (*dat.*).

a'b|trünnig (-trünnig) odszczepiony; ~ werden przeniewierzać [sprzeniewierzyć] się; **Ze(r)** (~nig^e[R]) *m* (9) odszczepieniec, przeniewierca; **Zeif** *f* odstępstwo *n*.

a'b|tun zdejmować [zdjąć]: (be-eubigen) załatwiać [-wić]: (töten) zabijać [-bić]; damit ist's (nicht) abgetan na tem (nie) koniec; er ist ein abgetaner Mann zakończył swą karierę.

a'b|urteilen (Urteil fällen) [za]wyrokować; (verurteilen) zasądzać [-dzić]. [*od gen.*].

a'b|verlangen [za]żądać (i-m)

a'b|wägen [z]ważyć.

a'b|wälzen odwalać [-lić]; *fig.* uwalniać [uwolnić] (von *dat.* od *gen.*).

a'b|wandeln Gram. odmieniać [-nie]. *Su.* konjugacja *f*.

a'b|warten [za]czekać na (*acc.*).

a'b|wärts (-wärs) na dół; es geht mit ihm ~ podupada. [*-myć.*]

a'b|waschen ob-, z-mywać

a'b|wechself zmieniać [-nie] (się); następować [-stąpić] (mit *dat.* po *loc.*): ~ *ad* zmienny; *adv.* na przemian. *Su.* odmiana *f*, zmiana *f*.

A'b|weg *m* zła droga *f*, manowiec; auf ~e geraten schodzie [zejść] na manowce.

A'b|wehr *f* obrona; (-s Angriff) odparcie *n*.

a'b|wehren odpierać [odeprzeć]; fliegen *u/v.*: odpędzać [-dzić].

a'b|weichen 1. (su) zbaczać [zboczyć]: (sich unterscheiden) różnić się; (vom Thema, Befehl *u/v.*) odstępować [-stąpić]. 2. 2 *n* (2) rozwolnienie.

a'b|weiden spasać [*paść.*]

a'b|weisen odprawiać [-wić]: (Gesuch) odrzucać [-cić]. *Su.* odprawa *f*.

a'b|wendbar (-wēntbar) dający się odwrócić. [*cić.*]

a'b|wenden odwracać [-wró-]

a'b|wendig (-wendig): ~ machen (*dat.*) odciągać [-gnać] (*od gen.*).

a'b|werfen rzucać [rzucić]; (von sich z sich) ~: przynosić [-nieść].

a'b|wesend (-wēz^{ent}) nieobecny; (zerrent) nieprzytomny.

A'b|wesenheit *f* nieobecność.

a'b|wehen scierać [zetrzeć].

a'b|wickeln zwiajać [zwinąć]; Geschäft: [do]prowadzić do końca; sich gut ~ dobrze się układać [ulożyć].

a'b|wiegen (-wig^{eln}) (9) *f* uspakajać [uspokoić].

a'b|wiegen odważać [-żyć].

a'b|winden zwiajać [zwinąć].

a'b|winken dawać [dać] znak odmowny. [*trzeć, zetrzeć.*]

a'b|wischen ob-, ś-cierać [obe-]

A'b|wisch|lappen *m* ściorka *f*.

a'b|zahlen splacać [-cić].

a'b|zählen odliczać [-czyć]; an den Fingern ~ policzyć na palcach; das ist mir an den Fingern ~ to rzecz prosta.

A'b|zahlung *f* splata; auf ~ na raty; ~s|geschäft *n* handel *m* na raty.

a'bzapfen wytaczać [-toczyć].
a'b|zäumen rozkiewać [-znąć].
a'b|zäunen odgradzać [od-
 grodzić]. [(fn) [wy]chudnąć].
a'b|zählen [wy]niszczyć; *v/i.*
A'b|zählung *f* suchoty *pl.*
A'b|zählen *n* o(d)znaka *f.*
a'b|zeichnen odrysowywać [-so-
 wać]; (mit Abzeichen versehen)
 odznaczać [-czyć].
A'b|zieh|bild *n* odbijanka *f.*
a'b|ziehen ściagać [-gnać]; *gut*:
 zdejmować [zdjąć]; (abziehen)
 odciągać [-gnać]; *Reith.* odejmo-
 wać [odjąć]; *Rasiermesser*: obcią-
 gać [-gnać]; *v/i.* (fn) (weggehen)
 odchodzić [odejść].
a'b|zielen zmierzać [-rzyć] (auf
acc. do *gen.*).
a'b|zirkeln wycerklować [wot.].
A'b|zug *m* (Abfahrt) wyjazd; *X*
 wymarsz; (des Wassers) ujście *n*;
 (am Gewehr) cyngiel; (vom Preise)
 opust; *Thp.* odbitka *f*; nach ~
 (von *dat.*) po odtrąceniu (*gen.*):
 in ~ bringen potrać [ciąć].
A'b|zug|bier *n* lekkie piwo.
a'b|züg|lich (-cük|lich) (*gen.*) po-
 trąciwszy (*acc.*).
A'b|zugs|rohr *n* dren *m.*
a'b|zwicken (-cwük'en) ⑤ a ury-
 wać [urwać].
a'b|zweigen (-cwaig'en) ⑤ a zba-
 czać [zboczyć]. *Su.* odnoga *f.*
a'b|zwicken = abknicken.
a'b|zwingen = abnötigen.
acc... *f.* *III...*, *III...*
acc... *f.* *III...*, *III...* [to co innego!]
ach (äch) ach!; ~! so! więc tak!,
Acha't (ach'a't) *m* (2) g agat.
Achi'lles|ferse (äch'i'les-) *f* pięta
 achilesowa. [kolami.]
A'chse (ä'kse) *f* (3) b os; per ~
A'chsel (ä'ksel) *f* (3) d łopatka;
 über die ~ ansehn [po]patrzyć
 z góry na (*acc.*): auf die leichte
 ~ nehmen [z]lekceważyć; ~
band *n* (2) a naramiennik *m*,

szlifa *f*; ~ **grube**, ~ **höhle** / pacha;
 ~ **träger** (in *f*) *m* obłudnik
 (-dnica); ~ **jucken** *n* zzymanie
 ramionami.

A'chfen... osiowy, osi.

acht¹ (ächt) I, ośm, ośmioro; in
 (oder-binnen) ~ **Tagen** w ciągu
 tygodnia; über ~ **Tage** za
 tydzień; vor ~ **Tagen** tydzień
 temu. 2. 2 *f* (3) b ósemka.

Acht² (ach) *f* (3) b I. (Wann) banicja;
 in die ~ erklären oder tun =
 ächten. 2. (Aufmerksamkeit) uwaga,
 bacznosc; sich in 2 nehmen vor
 (*dat.*) wystrzegać się (*gen.*);
 nimm dich in 2! miej się na
 bacznosci!; et. außer 2 lassen
 nie zważać na (*acc.*); *f. a.* acht-
 geben.

a'cht... in 3ffgn ośmio...

a'chtbar (ächtbar) szanowny;
2keit *f* szanownosc.

a'chte (ächt^e) der ~ ósmy.

A'cht|eck (ächt'ek) *n* (2) g ósmio-
 bok *m*; 8ig ósmiokątny.

A'chtel (ächt'el) *n* (2) l ósma część
f, ósemka *f*; 2 = ~ **note** *f*
 ósemka *f*.

a'chten (äch'ten) ⑤ *v* [u]szanować,
 poważać; ~ (haben) für (*acc.*)
 uważać za (*acc.*); ~ auf (*acc.*)
 = achtgeben.

a'chten (ächt'en) ⑤ *c* wywoływać
 [-lać] z kraju, obkładać [obla-
 żyć] banicją.

a'cht|geben, -haben *u-*, zważać
 (auf *acc.* na *acc.*); gib acht!
 hab acht! bacznosc!, uważaj!

a'cht|los nieuwazny, niedbały.
A'cht|losigkeit *f* nieuwaga,
 niedbalstwo *n*.

a'cht|sam uwazny; 2keit / uwaga.

A'chtung (*Aufmerksamkeit*) uwaga;
 ~! bacznosc!; (Schachtung)
 uszanowanie *n*, powazanie *n*.

A'chtung *f* banicja.

a'chtung|einflößend, -gebietend
 wywołujący powazanie.

a'chtungs...: ~voll przejęty poważaniem; in Briefen: z poważaniem; ~wert, ~würdig godny poważania.

a'chtzig (ä'tsich) ośmdziesiąt; **Zer**(in f) m (zger[ın]) ②l (③c) ośmdziesięciolecie(a).

a'chzen (ä'chcen) 1. ⑤e [zaj]ęcie. 2. ② n ②l jęć m.

A'dler (ä'k'er) m ②j rola f; ... rolny, rolniczy: ~bau m rolnictwo n; ~bau treiben uprawiać rolę; ~bauer m rolnik; ~bau/treibend rolniczy: ~feld n = A'der; ~s/manu m ②a rolnik. [2. ② n ②l orka f.]

a'ckern (ä'k'ern) 1. ⑤b [z]orać. A'cf... f. A'ff... und A'fz...

a. D. A'bf. für außer Dienst. **A'dams|apfel** (ä'däms-) m grdyka f. [|-dać].

addie'ren (äd'i'ren) ⑤g dodawać **Additio'n** (ädici'o'n) f ③b dodawanie n.

ade' (äd'e') = adieu. **A'del** (ä'd'e'l) m ②l (o. pl.) szlachectwo n; (Edeffente) szlachta f; fig. szlachetność f; von ~ sein pochodzić ze szlachty.

a delig (äd'ich) szlachecki; **Ze(r)** (z'ig'e[r]) m ②l szlachcic.

a'deln (ä'd'e'ln) ⑤f nadawać [-dać] szlachectwo (dat.); (veredeln) uszlachetniać [-nić].

A'dels... szlachecki; ~brief m dyplom szlachecki; ~herrschafft f możnowładztwo n.

A'dellstand = Adel; in den ~ erheben = adeln.

A'der (ä'd'e'r) f ③d żyła; fig. żyłka; goldene ~ hemoroidy pl.; zur ~ lassen puszczać [-ścić] krew; ~haut f naczyńówka.

A'der|laß... (äd's...) ~elfen n, ~schnäpper m puszczać n.

a'dern (ä'd'e'rn) ⑤b [wy]żyłować.

Adhäfio'n (äthez'io'n) f ③b przyczepność.

adieu' (äd'io') żegnaj!; (zu vielen) ~ cie!; i-m ② sagen [po]żegnać (acc.).

A'djektiv (ä'tjektiv) n ②g^l przymiotnik m; **Zisch** (z'issh) przymiotnikowy.

Adjuta'nt (ätjutä'nt) m ③a adjutant; ~en... adjutantcki.

A'dler (ä'd'e'r) m ②l orzeł; (Junker) orleń n; ... orli: ~weibchen n orlica f.

a'dlig (ä'd'lich) = adelig.

Administratio'n (ätmin'isträci'o'n) f ③b administracja, zarząd m; **adminiftrati'v** (ätiv) administracyjny; **Adminiftrator** (ätmin'isträtör) m ⑥d zarządca.

Admira'l (ätminä'l) m ②g^l admiral; **Admiralita't** (ätmirälit'e't) f ③b admiralicja.

adoptie'ren (ädopt'i'ren) ⑤g przybierać [-brać], przysposabiać [-sobieć]; **Adoptio'n** (ädopt'io'n) f ③b przysposobienie n, przybranie n.

Adoptiv... (ätiv) przybrany. **Adre'ss...** (ädre'ss...) adresowy; ~buch n księga f adresowa.

Adressa'nt (ädressä'nt) m ③a, ~in (ätin) f ③c wysyłający (-ca).

Adressa't (ädressät't) m ③a, ~in (ätin) f ③c adresat(ka).

Adre'sse (ädre'ss'e) f ③b adres m.

adreffie'ren (ädressi'ren) ⑤g [zaj]adresować (an acc. do gen.).

Adria'tisches Meer (ädriät'issh'es) Adrjatyk m.

Adve'nt (ätw'e'nt) m ②g adwent; ~(s)... adwentowy.

Adve'rb (ätw'e'rb) n ④e przysłówek m; **adverbia'l(isch)** (ätw'e'rb'ial'issh) przysłówkowy.

Advoka't (ätwökät't) m ③a adwokat; ~en... adwokacki.

Advokatu'r (ätkätu'r) f ③b adwokactwo n. [lotnik.]

Aeronau't (äeronäut't) m ③a

Aeroplān (aeroplā'n) *m* ②g latawiec.

Affa're (afē're) *f* ③b sprawa.

Affe (ā'fē) *m* ③a małpa *f*; *F* = Rausch.

Affe'kt (afē'kt) *m* ②g afekt, wzburzenie *n*: **affektie'ren** (afēkti'ren) ⑤g udawać; **affektie'ref** (afēkti'rat) przesadny, zmanierowany; **Affektie'rtheit** *f* przesada.

ā'ffen (ā'fēn) ⑥a (nachahmen) małpować; (spotten) [za]kpić z (*gen.*).

Affen... małpi; **Artig** małpowaty; **Liebe** *f* ślepa miłość.

affizie'ren (afijci'ren) ⑥g naruszać [-zyć].

Afrika (ā'frijka) *n* ⑧b Afryka *f*;

Afrika'ner (afrijka'ner) *m* ②l, ~in (~/in) *f* ③c Afrykańczyk (-kanka); **afrika'nisch** (~/nisch) afrykański.

After (ā'fter) *m* ②l zadek, otwór odchodowy; *ost* ostatni, mierny; **~bildung** *f niewłaściwe wykształcenie *n*; **~geburt** *f* poród *m* pośladowy; **~mieter(in)** *f* *m* podnajemca (-czyni); **~rede** *f* obmowa; **~weisheit** *f* fałszywa mądrość.*

Agēnden (agē'ndēn) *f/pl.* zakres *m* działania. [nik *m.*]

Agēns (ā'gēns) *n* ⑥h czyni-

Agēnt (agē'nt) *m* ③a agent;

Agēntu'r (agēntū'r) *f* ③b agencja.

Agē'de (agē'dē) *f* ③b opieka.

Agē'o (ā'gē'o) *n* ⑥i ażjo.

Agēl' (agēl') *m* ②g orlik.

Agnes (ā'gnēs) *f* ⑥h Agnieszka; *dim.* Jagusia.

Agra'ffe (āgrā'fē) *f* ③b agrafka.

Agram (ā'grām) *n* ⑧a Zagrzeb *m*.

Agra'r... (āgrā'r...) agrarny.

Agra'rlier (~/rlier) ②l agrariusz.

Agē'pten (agē'ptēn) *n* ⑧g Egipt *m*; **Agē'pter** (~/pter) *m* ②l, ~in

(~/in) ③c Egipcjanin(-cjanka); **āgē'ptisch** (~/ptisch) egipski.

A'hle (ā'le) *f* ③b szydło *n*.

A'hll'kirche (ā'hl-) *f* czeremcha.

Ahn (ān) *m* ④d antenat, przodek. [Su. kara *f.*]

a'hnden (ā'ndēn) ⑤c [u]karać.

A'hue (ā'ne) 1. *m* ③a = Ahn. 2; *f* ③b prababka, antenatka.

a'hueln (ā'ne'n) ⑤f (*dat.*) być podobnym (do *gen.*). [!-czuć.]

a'huen (ā'ne'n) ⑤a przeczuwać

A'hnen...: **~probe** *f* wywód *m* szlachectwa; **~stolz** *m* duma *f* szlachecka; **~tafel** *f* tablica genealogiczna.

A'hul'frau *f*, **~herr** *m* = Ahn(e).

ā'hulich (ā'nluch) (*dat.*) podobny (do *gen.*); **~machen** (*dat.*) upodobniać[-nie] (do *gen.*): **~sehen** (*dat.*) być podobnym (do *gen.*): **~keif** *f* podobieństwo *n* (mit *dat.* do *gen.*).

A'hnung (ā'nūng) *f* ③b przeczucie *n*; **feine ~haben von** (*dat.*) pojęcia nie mieć o (*loc.*); **ich hatte feine ~davon** ani przez myśl mi nie przeszło, ani mi się nie śniło; **Es los** niczego się nie domyślając; **~s|vermögen** *n* dar *m* przeczuwania; **Es|voll** przeczuwający.

A'horn (ā'hōrn) *m* ②g klon, jawor; jaworowy.

A'hre (ā're) *f* ③b kłos *m*; in ~in *schieBen* [za]kłosić się.

A'hren...: **~lese** *f* pokłosie *n*; **~reid** *m* kłosisty.

Akademie' (akademī') *f* ⑥f akademja; **Akade'miker** (akē'mīker) *m* ②l akademik; **akade'misch** (~/misch) akademicki. [m akacja *f.*]

Aka'zie (akā'cie) *f* ③b, ~n|baum

Akko'rd (akō'rt) *m* ②g akord; **~ugoda** *f*: in ~arbeiten pracować za ugodą; **~arbeit** *f* praca za ugodą.

akkordie'ren (äkördj'rən) ⑩g ukladać [ułożyć] się względem (gen.).

akkredite'ren (akkrəditi'rən) ⑩g = beglaubigen: **Akkrediti v** (ˌti'f)n 2)g¹ = Beglaubigungsschreiben.

Akkura't (äkurat) = genau.

Akkusati v (ä'kuzati'f) m 2)g¹ czwarty przypadek.

Akroba't (akrobāt) m 3)a linoskoczek.

Akt (äkt) m 2)g akt.

Akte (äktə) f 3)b akt m: ~n heft n plik m aktów; ~n/mässa według aktów; ~n/mensch m biurokrata; ~n/stück n = Akte.

Aktie (äkie) f 3)b akcja; ~n... akcyjny; ~n/inhaber, **Aktionä'r** (äktönē'r) m 2)g¹ akcjonariusz.

akti v (akti'f) 1. czynny. 2. 2)g, 2um (ˌti'wüm) 6)kn Gram. strona f czynna.

Akti'va (ˌwä) pl. stan m czynny.

Aktivität (äktiwitēt) f 3)b stan m czynny; ~s... aktywalny.

Aktua'r (aktua'r) m 2)g¹ aktuarjusz.

aktue'll (ˌe'l) aktualny. [ny.]

aku'stisch (aku'stisz) akustyczny.

aku't (aku't) ostry.

Akze'nt (äkcē'nt) m 2)g akcent.

akzentue'ren (äkcöntu'rən) ⑩g [za]akcentować, z naciskiem wymawiać [-mówić]; fig. z naciskiem podnosić [-nieść].

Akze'pt (äkcē'pt) n 2)g akcept m: **Akzeptia'nt** (äkcēpti'ant) m 3)a akceptant; **akzeptie'ren** (ˌti'rən) ⑩g [za]akceptować.

Akzide'nzien (äkcjdē'nciən) n/pl. przynależności f/pl.

Akzi'se (äkj'ze) f 3)b akcyza; ~n... akcyzowy.

Alaba'ster (alabā'stər) m 2)l alabaster; ... alabastrowy.

Ala'rm (alā'rm) m 2)g¹ alarm; ... alarimowy; **alarinie'ren** (älärmj'rən) ⑩g [za]alarmować. [~... alunowy.]

Alau'n (alau'n) m 2)g¹ alun; **a'lbern** (ä'lbərən) niedorzeczny, durny; **Leit** f niedorzeczność.

Album (ä'lbüm) n 6)i album; ... albumowy; ~blatt n karta f pamiętnika.

Alge (ä'lgə) f 3)b glon m; (pl.) wodorosty m/pl.: ~n... glonowy, glonów.

Alime'nt (alimē'nt) n 2)g utrzymanie.

Ali'nea (ali'neä) n 6)i nowy ustęp m.

Alkohol (ä'lkohöl) m 2)g¹ alkohol; **alkohol'sch** (ä'lkohöl'sch) alkoholowy.

Alko'ven (ä'lkö'wən) m 2)l alkierz, nyzka f.

all (äl) 1. wszystek; vor ~em przedewszystkiem; ~e Studien (sündlich) co godzinę; ~es in ~em wogóle, razem. 2. ~e F (ä'le): ~ sein skończyć się; ~ werden kończyć się. 3. **All** n 2)g = Weltall.

all... meist wszech...: ~a'bendlich co wieczór; ~bekannt powszechnie znany; ~beliebt powszechnie lubiany; ~da = da; ~deutsch wszechniemiecki; ~do'rt = dort.

Allee' (älē) f 3)b aleja.

Allegorie' (alēgori') f 6)f alegorja; **allegorisch** (ˌgö'ri'sch) alegoryczny.

allei'n (älai'n) 1. a. sam (jeden). 2. cf. ale, jednak; nicht ~, sondern auch nie tylko, lecz także.

allei'n... oft wyłączny, jedyny; **Lehrrschaft** f samowładztwo n; **Lehrlicher** m samowładca; ~stehend samotny; **Verkauf** m monopol.

allei'nig (älai'nich) jedyny.

a'lle|ma'l każdym razem, zawsze; *cin für ~* raz na zawsze.

a'llen|fa'lls ewentualnie, co najwyżej. [tualny.]

a'llen|fa'llig (-fäll'lich) ewen-]

a'llen|ha'lben wszędzie.

a'ller... (ä'ler...) *in* *Staan* mit *superl.* verstärkend: ze wszystkich naj...; **~d'ings** w samej rzeczy, prawda; *zu ~e'rst* przedewszystkiem; **~ha'nd** wszelaki, wszelkiego rodzaju; **~hel'ligen** (fest) *n* Wszystkich Świętych; **~hel'ligst** przeniejświętszy; *daß ~hel'ligste* przeniejświętszy sakrament *m*; **~hö'chst** (Seiner Majestat) Najjaśniejszego Pana; **~let'** (~lai') = *~hand*; **~legt** najostatniejszy; (*auserst*) najdalszy; **~le'bst** miluchny; **~mei'ft** (ens) najczęściej, najczęściej; *zu ~mei'ft* najczęściej; **~o'rt'en**, **~o'rtis** wszędzie; **~sc'e'len** (tag *m*) *n* dzień *m* zaduszny, zaduszki *pl.*; **~set's** (-za'c) z wszechstron; **~u'nterständ'igst** najniższy; **~wä'rtis** (-wä'nc), **~we'ge** (n), **~we'gs** = *~ort'en*.

a'lle... **~sa'mt** wszyscy (oder wszystkie) razem; **~wei'l** (e), **~je't** zawsze.

Aller|we'lt's... całego świata; **~bürger** *m* kosmopolita.

all... **~ge'genwart** *f* wszechobecność; **~ge'genwärtig** wszechobecny; **~gema'ch** zwolna; **~gemei'n** ogólny; (*gesamt*) powszechny; *im ~gemeinen* w ogóle; **~gemei'nheit** *f* ogólnosc; powszechnosc; **~gewa'l'tig** wszechpotężny; **~gü'tig** wszechdobry; **~hie'r** = *hier*.

Allia'nt (ä'p'ä'nc) *f* (3) *b* sojusz *m*.

Alliga'tor (ä'liga'tör) *m* (6) *d* aligator.

Allie'rte (r) (ä'li'rte[r]) *m* (9) *l* sojusznik.

all... **~jä'hrl'ich** coroczny; **~macht** *f* wszechmoc; **~mä'chtig** wszechmocny; **~mä'hlich** powolny; *adv.* *zwo'lna*; **~mo'natlich** co miesiąc; **~mutter** / (*Natur*) wszechmatka; **~nä'chtlich** co noc.

All'o'ria (ä'l'o'ria) *f* (6) *e* (o. *pl.*) figle *m/pl.*; **~treiben** broić.

all... **~seitig** wszechstronny; **~stü'ndlich** co godzina; **~tä'glich** codzienny, powszedni; **~tags...** powszedni, zwyczajny; **~ü'bera'll** wszędzie a wszędzie; **~vater** *m* wszechojciec. Bóg; **~we'ise** wszechmądry; **~wi'ssend** wszechwiedzący; **~wi'sser** (in *f*) *m* wszystko wiedzący (-ca); **~wö'chentlich** tygodniowy, co tydzień; **~zeit** zawsze; **~zu**, **~zul'f'br**, **~w'ie'l** zbyt(nio).

Alm (ä'lm) *f* (3) *b* hala.

Al'mosen (ä'lm'oz'n) *n* (2) *l* jałmużna *f*; **~büchse** *f* skarbonka.

Al'oc (ä'l'oc) *f* (3) *b* aloes *m*; **~...** aloesowy.

Al'o'is (ä'l'o'is) *m* (8) *c* Alojzy.

Alp¹ (ä'lp) *m* (2) *g*, **Al'p'drücken** *n* zmore *f*. [Die *~en* Alpy *pl.*]

Alp² (ä'), **~e** (ä') *f* (3) *b* góra; **Al'pen...** (ä'l'p'en...) alpejski;

Al'pen... (ä'l'p'en...) alpejski; **~bewohner** (in *f*) *m* Alpejczyk (-ejka); **~glühen** *n* zaognienie.

Alphabe't (ä'fä'b'e't) *n* (2) *g* abecadło; **~fisch** (ä'fisz) abecadłowy.

Alpini'ft (ä'pini'ft) *m* (3) *a* taternik.

Al'pler (ä'l'p'ler) *m* (2) *l*, **~in** (ä'in) *f* (3) *c* = *Al'penbewohner* (in).

Al'rau'n (ä'l'rau'n) *m* (2) *g* pokrzyk.

als (ä'ls) (*Zeit*) *gdy*, *kiedy*; (*Vergleich*) *nach pos.* jak, *nach comp.* niż, (*a*) *niżeli* *oder* *od mit* *gen.*;

~ *daß* *aniżeli*; **~** *ob.* **~** *wie* *jak* (*o*) *by*; *sonst* *l* ... **~** *auch* *tak* ... *jak*; **~** *ba'ld* *zaraz*, *wnet*;

~ *da'nn* *potem*.

also (a'ls) tak; (falsch) więc. przeto; ~ba'ld, ~glei'ch = alś-bald.

alt¹ (ält) ⑩² stary; (früher) dawny; (altertümlich) starożytny; zehn Jahre ~ dziesięć lat liczący; wie ~ bist du? ile masz lat?; ich bin zehn Jahre ~ mam dziesięć lat; wir sind gleich ~ jesteśmy w równym wieku; sehr ~ prastary; ~ werden [ze]starzeć się; ~er Herr starzyzna f; ~er Kunstgegenstand antyk; ~er Mann starzec; ~es Mädchen starowina m; ~es Mütterchen staruszka f; beim ~en bleiben (po)zostawać [-stać] jak było.

Alt² ♪ (.) m ②g alt.

Alta'n (ält'a'n) m ②g¹, ~e (.) f ③b balkon m,

Alta'r (ält'a'r) m ②e ołtarz; ~ ołtarzowy.

alt... ~backen czerstwy; ~deuffsch staroniemiecki.

Altenteil n dożywocie.

Alte(r)¹ (ä'te[r]) m ⑥l stary, staruszek; die Alten pl. starożytni.

Alter² (ä'te'r) n ②l (Lebensalter) wiek m; (Langjährigkeit) starość f; vor 28 przed laty; von 28 her oddawna; wir sind gleichen ~e jesteśmy rówieśnikami.

altern (ä'tern) ⑩b (l. u. fit) [ze]starzeć się.

Alters... ~genosse m, ~genossin f rówieśnik (-śniczka); ~klasse f powołanie n; ~präsident m przewodniczący po starszeństwie; ~schwach zgrzybiały; ~schwäche f zgrzybiałość, uwiad m starczy; ~versicherung f ubezpieczenie n na starość; ~borrang m starszeństwo n.

Altertum (ä'tertüm) n ②b starożytność f; ~s/forscher m archeolog. [żytny.]

altertümlich (tümlich) staro-

Altste(r) (ä'teste[r]) m ⑥l starszy.

alt... ~fränkisch = altmodisch; ~zeitige ♪ f altówka; ~gefell m podmajstry; ~gläubig starowierczy; ~gläubiger m starowierca; ~hoch|deuffsch staro-górnoniemiecki.

Altst(n) (ält'st(n)) f ③c altystka.

altklug przemądry.

ältlich (ä'tlich) podstarzały.

alt... ~meister m arcy mistrz;

~modisch starowiecki; ~modisches Wesen starowieczyzna f; ~stimme f altm; ~testamentlich starozakonny; ~väterlich (-fete'risz) = altmodisch; ~zwei|ber|sommer m babie lato n.

Alumi'nium (alum'i'nium) n ⑥i aluminium; ~... alumiowy.

am (äm) = an dem (f. an 1); ~besten najlepszy, adv. najlepiej.

Amalga'm (amalg'a'm) n ②g¹ amalgamat m.

Amalie (amä'lie) f ③d Amelia.

Amazo'ne (amäç'nē) f ③b amazonka. [wadio n.]

Amboß (ä'mbös) m ②h¹ ko-

Ambula'nz (ambula'nc) f ③b ambulans m; ~ ambulansowy.

Amise (ä'matze) f ③b mrówka

~... mrówczy; ~n|bär, ~n|freffer m mrówkojad; ~n|hau|fe(n) m mrowisko n.

Ame'rika (amē'rika) n ③b Ameryka f; **Amerika'ner** (ameri-kä'ner) m ②l, ~in (än) f ③c Amerykanin (-kanka); **ameri-ka'nisch** (änisz) amerykański.

Amme (ä'mē) f ③b mamka; ~n|märchen n bajka f. [m.]

Ammer (ä'mē) f ③d trznad[e]

Amonia'k (ämon'ä'k) n ②g amoniak; ~... amoniakowy.

Amnestie' (ännesti') f ⑥i ulaskawienie n.

amortise'ren (amörtzi'z'rēn) ⑩g amortyzować.

Ampel (ã'mp^{el}) *f* (3) d lampka.

Ampfer ♀ (ã'mpfer) *m* (2) l szczaw; ... szczawiowy.

Amphi'bie (ãmfj'bie) *f* (3) b plaz *m*; Znlarttg plazowaty.

Amphi'theater (ãmfj'-) *n* amfi-teatr *m*.

amputie'ren (ãmpu'tj'ren) (15) g odejmować [odjąć], odcinać [odciąć].

Amsel (ã'mz^{el}) *f* (3) d kos *m*; ~feld *n* Kosowe Pole.

Amt (ãmt) *n* (2) a urząd *m*; (Stelle) posada *f*; (Bezirk) okręg *m*; Rel. nabożeństwo: Außwärtiges ~ urząd spraw zagranicznych; von ~ wegen z urzędu.

amtie'ren (ãmtj'ren) (15) g urzędować.

amtlích (ã'mtlích) urzędowy.

Amt'mann *m* (2) a justycjarz *sz*.

Amts... urzędowy; ~alter *n* starszeństwo w urzędzie; ~

antritt *m* objęcie *n* urzędu;

~befugnis *f* kompetencja; ~be-

werber *m* kandydat; ~bezirk

m okręg. powiat; ~blatt *n*

dziennik *m* urzędowy; ~bruder,

~genosse *m* kolega; ~entsetzung

f złożenie *n* z urzędu; ~gericht

n sąd *m* (pierwszej instancji);

~kleid(ung) *f* *n*, ~kracht *f* mund-

dur *m*; ~richter *m* sędzia powia-

towy; ~schreiber *m* kancelista;

~stube *f*, ~zimmer *n* kancel-

larza *f*; ~vorsteher *m* naczelnik

urzędu; ~wohnung *f* mieszka-

nie *n* przywiązane do urzędu.

amüsa'nt (ãmüza'nt) zabawny.

amüsie'ren (ãzi'ren) (15) g (sich)

[za]bawić (się).

an (an) I. *prp.* (wo?) *dat.* (wohin?)

acc.: przy (*loc.*), u (*gen.*), na (*acc.*,

loc.), za (*acc.*, *instr.*), do (*gen.*) u. a.;

Brief an list do; an der Weich-

sel nad Wisłą; an Gott glauben

wierzyć w Boga; an hundert

Mann około stu ludzi; an

Scharlach erkranken (sterben)

na szkarlatynę zachorować

(umrzeć); dies ist an (und für)

sich wichtig to samo przez się

ważna sprawa; Mangel (Über-

fluß) an brak (obfitość) (*gen.*);

am Sonntag w niedzielę; am

1. Mai pierwszego maja; am

Morgen porankiem. 2. *adv.*

von ... an od (*gen.*); von heute an

od dzisiaj; von jezt an odtąd.

a n... przy..., do..., u...

analog (ãnãlõ'k) analogiczny.

Analy'se (ãlji'z^e) *f* (3) b rozbiór *m*;

analy'sie'ren (ãlji'z'ren) (15) g

rozbiierać [rozebrać]; **Analy'tik**

(ãlji'tik) *f* (3) b analityka;

analy'tisch (ãtj'sz) analityczny.

Ananas (ã'nãnas) *f* (2) i' ob. m. m.

ananas *m*; ... ananasowy.

Anarchie (ãnãrchi') *f* (6) f bez-

rząd *m*; **anarchisch** (ãnã'rchi'sz)

anarchiczny; **Anarchi'st** (ãnã-

chi'st) *m* (3) a, ~in (ã'in) *f* (3) c

anarchista (-stka).

Anato'm (ãnato'm) *m* (3) a ana-

tom; **anato'misch** (ãto'mj'sz)

anatomiczny.

a'nbahnen [u]torować.

A'nbau *m* ♀ uprawa *f*; Δ przy-

budowa *f*.

a'nbauen ♀ uprawiać [-wić],

zasiewać [-siać]; Δ przy-

budowywać [-dować]; sich

osiedlać [osiąść].

a'n'befehlen = befehlen.

A'n'beginn *m* = Beginn.

a'n'behalten zatrzymywać

[-mac].

an'bel' obok.

a'n'beißen nadgryzać [-gryźć];

(Fisch, a. fig.) chwytac [-yci].

a'n'belangen dotyczyć (*gen.*).

a'n'bellen [za]szczekać na (*acc.*).

a'n'bequemen (*dat.*) zastosowy-

wać [-ować] (*do gen.*).

a'n'beraumen (-beraume'n) (16) a

wyznaczyć [-czyć].

a'n|beten ubóstwiae.

A'n|beter (-bét^{er}) *m* (2)l, ~in
(~in) *f* (3)c. wielbiciel(ka).

A'n|betracht, A'n|betreff: in ~
(gen.) względem (gen.).

a'n|betreffen = anbelangen.

A'n|betung *f* wielbienie *n*, kult *m*.

a'n|biegen dołączać [-czyć].

a'n|bieten [za]ofiarować: sich ~ zu
(dat.) [za]ofiarować się na (acc.).

a'n|binden przywiązywać [-zać];
mit i-m ~ zczepiać [-pić] (acc.);
fürz angebunden małowowny.

a'n|blasen dmuchać [-chnąć] na |

A'n|blick *m* widok. [(acc.)]

a'n|blicken [po]patrzeć na (acc.).

a'n|bohren nawiercać [-cić].

a'n|brechen nadłamywać [-mać];
fläße: nadpoczynać [-czać];
v/i. (fu) rozpoczynać [-czać] się.

a'n|brennen zapalać [-lić]; (fen-
gen) przypalać [-lić]; v/i. (fu)
za-, przy-palać [-palić] się.

a'n|bringen umieszczać [-ścić]:
(losuerben) pozbywać [-być] się
(gen.): das ist gut angebracht
to dobrze powiedziane.

A'n|bruch *m* początek.

A'n|dach (-dächt) *f* (3)b nabo-
zeństwo *n*.

a'n|dächlig (-dächtlich) nabożny.

a'n|dauern [po]trwać.

A'n|denken *n* (2)l (Erinnerung)
pamięć *f*; (Sache) pamiątka *f*.

a'nder (ä'nd^{er}) inny; (weiter)
tamten, drugi; einer uach dem
~u jeden za drugim; der eine
... der ~e ten ... tamten; unter
~(e)m między innaemi; ein ~mal
(za) innym razem.

ä'ndern (ä'nd^{ern}) (3)b od-
z-mieniać [-nić].

a'ndern|falls inaczej.

a'nders (ä'nd^{ers}) inaczej; wenn
~ jeśli tylko; niemand ~ als
nikt inny jak: sich ~ bestimmen
namyslać [-ślić] się. [strony.]

a'nder|falls (-zait) z drugiej

a'nders...: głaubig innej wiary;
2glaubige(r) *m* innowierca;
~wie inaczej; ~wo gdzie in-
dziej; ~woher skądinaq; ~
wohin gdzie indziej.

a'ndert|halb półtora.

A'nd(er)ung *f* od-, z-miana.

a'nder...: ~wärtig (-wärtlich).
~weilig (-wäitlich) inny; ~wärts
(-wäre) skądinaq.

a'n|deuten wskazywać [-zać];
(anpielen) napomykać [ppknać].

A'n|deutung *f* wskazówka; 2s-
weise ogródkami. [na acc.]

a'n|dichten zmyślać [-ślić] (i-m)

A'n|drang *m* (des Stutes) napływ:
(Menge) natłok.

a'n|drängen napierać [-przeć]
(au ob. gegen acc. na acc.); sich
~ an i-u narzucać [-cić] się
k-u. [Andrzej.]

Andre'as (ändr^éäs) *m* (3)c

a'ndre(r) *f*. ander. [przeć.]

a'n|dringen (fu) napierać [na-]

a'n|drohen: i-m et. ~ [za]grozić
k-u czem. Sn. groźba *f*.

a'n|drücken przyciskać [-snać]
(au acc. do gen.).

a'n|eignen: sich ~ przywlaszczac
[-szczyć] sobie.

an|eina'nder jeden przy drugim,
jeden do drugiego.

Anekdo'te (än^{ekdo}'t^e) *f* (3)b
anegdota; 2n|artig, 2n|hast
anegdotyczny.

a'n|ekeln sprawiać [-wić] odrazę.
spr. obrzydzenie (dat.).

Anemo'ne ♀ (än^{emo}'n^e) *f* (3)b
zawilec *m*.

a'n|empfehlen = empfehlen.

A'n|erbieten *n* (2)l propozycja *f*.

a'n|erkennen uznawać [uznać]
(als jako); ~d z uznaniem; ~s-
wert uznania godny.

A'n|erkennung *f* uznanie *n*; in
(gen.) uznając (acc.). [się.]

a'n|leffen: sich ~ najadać [najeść]

a'n|fachen rozniecać [-cić].

a'n|fahren (z) wozić [wieźć]; i-u: ofukac [-knać]; v/i. (fn) = angefahren kommen zajeżdżać [-jechać]; ~ gegen (acc.) zawadzać [-dzić] o (acc.).

A'n|fahrt f przyjazd m; (Plas) miejsce n do zajeżdżania.

A'n|fall m napad. [(acc.)]

a'n|fallen napadać [-paść] na

A'n|fang m początek; am ~ (e). zu ~ z początku; ~ (oder 23) Januar z początkiem stycznia.

a'n|fangen zaczynać [-cząć] (się), rozpoczynać [-cząć] (się).

A'n|fänger (a'nfer^{er}n) m ② l, ~ in ~ (m) f ③ e początkujący (-ca); (Reutung) nowicjusz(ka).

a'n|fänglich początkowy; adv. = **a'n|fangs** (-fängs) z początku; i. Aufang.

A'n|fangs... początkowy; ~ gründe m/pl. początki.

a'n|fassen chwycić [chwycić]; (anrühren) dotykać [dotknąć] (się) (gen.).

a'n|faulen (fn) nadpsuwać [-psuć] się; angefault nadpsuty.

a'n|fechtbar niepewny.

a'n|fechten napastować; (befreiten) zbijać [zbić]; bibl. [s]kusić; was s'ich dich an? co ci się stało? *Su.* pokusa f.

a'n|feinden (-faind^{en}) ⑥ e napastować. *Su.* napaść f.

a'n|fertigen sporządzać [-dzić].

a'n|feuchten zwilżać [-żyć].

a'n|feuern napalać [-lić]; fig. zachęcać [-cić]. *Su.* zachęta f.

a'n|fliehen błąkać (um acc. o acc.).

a'n|fliegen (fn), angefliegen kommen zalatywać [-lacieć].

A'n|flug m ślad.

A'n|forderung f wymaganie n; ~en stellen wymagać.

A'n|frage f zapytanie n.

a'n|fragen: bei j-m nach et. (dat.) od. um et. (acc.) ~ zapytywać [-tać] (się) k-o o co.

a'n|fressen ogryzać [ogryźć].

a'n|frieren (fn) przymarzać [-znąć].

a'n|frischen = aufmuntern.

a'n|fügen dołączać [-czyć].

a'n|fühlen dotykać [-tknąć] (się) (gen.).

A'n|fuhr (-fih^r) f ③ b zwózka.

a'n|führen dowodzić [wodzić]; (erwähnen) przytaczać [-toczyć]; (hinzeigen) zwodzić [zwiesić].

A'n|führer (m) f) m wódz, dowódcą (dowódczyni).

A'n|führungs|zeichen n cudzy-słów m.

a'n|füllen napelniać [-nieć].

A'n|gabe f podanie n; (Anzeige) doniesienie n; (Sinnweis) wskazówka.

a'n|gaffen [za]gapić się na (acc.).

a'n|geben podawać [-dać]; (anzeigen) donosić [-nieść]; (bezeichnen) wskazywać [-zać]; Ton nadawać [-dać].

An|geberei (-geb^{erei}) f 3 b donosicielstwo n.

A'n|gebort (m) f) m donosiciel(ka).

A'n|gebilde n upominek m.

a'n|geblich (-gēpl^{ich}) rzekomy; adv. rzekomo. [ny.]

a'n|geboren (-geb^{en}) wrodzo-}

A'n|gebot n propozycja f, oferta f. [-czyć] (gen.)

a'n|gedeihen: ~ lassen używać

A'n|gedenken = Andenken.

a'n|gegossen (-gēgōs^{en}) wiany.

A'n|gehänge n wisiorok m, brolok m.

a'n|gehelfert (-geh^{elf}ert) pomocy.

a'n|geh(e)n obchodzić [obejść]; ~ um (acc.) prosić o (acc.); r/i.

(anfängen) zaczynać [-cząć] się; es geht an uchodzi; ~ od początku.

a'n|gehören = gehören.

a'n|gehörig przynależny; Ge(r) 2. ⑥ l krowy (-na); (pl.) rodzina f; Skell / przynależność

A'ngelagter (-'eklakt[er]) s. |
 ① oskarżony (-na).
A'ngel (ä'ngl) f ③ d (Zirk, Feuer) zawias m; (Fisch) wędka.
A'ngeld n zadatek m.
a'ngeligen się et. ~ sein lassen dbać o co, zajmować [-jąc się] gorliwie czem: **Zeit** f sprawa; **sich** usilny.
A'ngel/haken m haczyk u wędki.
a'ngeln (ä'ngl) ⑥ f łowić na wędkę: nach et. ~ = streben.
a'ngeltoben ślubować.
A'ngelöbnis n ślub m.
A'ngel...: ~punkt m biegun; fig. jądro n; ~rute f wędzisko n; ~schnur f włosie n; **Zweifel** na oścież.
a'ngemessen (-gemessen) stosowny, odpowiedni, właściwy; **Zeit** f stosowność, właściwość.
a'ngenehm przyjemny. [wość.]
A'nger (ä'ngl) m ② l pastwisko n. [ty, poważany.]
a'ngesehen (-gesehen) znakomity.
a'ngesehen (-zesehen) = auffällig.
A'ngesicht n oblicze: von ~ zu oko w oko; **es** (gen.) wobec (gen.). [geboren.]
a'ngestimmt (-gestimmt) = angestimmt.
A'ngestellte(r) (-gestellte[r]) s. ① zajęty (-ta), funkcjonariusz(ka).
a'ngefan odziany; die Sache ist so ~ sprawa jest tego rodzaju.
a'ngewöhnen: sich et. ~ przyzwyczajać [-czając] się ob. przywykać [-kając] do (gen.). [heit.]
A'ngewohnheit f = Gewohnheit.
a'ngewurzelt wryty.
A'ngler (ä'ngl) m ② l, ~in (~in) f ③ c rybak (-haczka).
a'nglozen = aufstarren.
a'ngreifbar mogący być atakowany; fig. niepewny.
a'ngreifen (an'greifen) dotykać [-tkając] (się) (gen.); (feindlich) [za]atakować, uderzać [-rzyć]

na (acc.); i-^s Egre, fremdes Eigentum: naruszać [-szyć]; Arbeit brać [wziąć] się do (gen.); (ermühen) [z]męczyć; (rißhen) wzruszać [-szyć]; sich ~ [wy]hadzić się; **es** męczący; angegriffen osłabiony.
A'ngreifer (-gräfer) m ② l. ~in (~in) f ③ c atakujący (-ca).
a'ngrenzen (an acc.) przylegać (do gen.), sąsadować (z instr.): **es** sąsiedni.
A'ngriff m atak; in ~ nehmen rozpoczynać [-czając]; **es**... zaczepny; **es** wstępnym bojem.
Angst (ängst) 1. f ② f strach m, trwoga; vor ~ ze strachu: ~ haben bać się. 2. 2 a.: mir ist ~ (und bange) strach mi: **es** machen [na]straszyć.
A'ngstgeschrei n okrzyk m trwogi. [[na]straszyć (się).]
ängstigen (e'ngstigen) ⑥ a (sich) |
ängstlich bojaźliwy; (peinlich genau) skrupulatny; **Zeit** f bojaźliwość.
A'ngst...: ~meier F m tchórz; ~schweiß m zimny pot; **es** = ängstlich.
a'ngucken F = ansehen.
a'nhaben mieć na sobie: i-m et. ~ mieć co przeciw k-u, chcieć szkodzić k-u.
a'nhalten (dat.) być połączonym (z instr.), trzymać się (gen.).
a'nhaken zahaczać [-czyć].
A'nhalt m oparcie n.
a'nhalten zatrzymywać [-mac]; (festhalten) przytrzymywać [-mac]; ~ zu (dat.) zaprawiać [-wić] ob. przymuszać [-sić] do (gen.); v/i. (halt machen) zatrzymywać [-mac] się, stawać [stanąć]; (bauen) [po]trwać: ~ um (acc.) starać się o (acc.); um ein Mädchen ~ oświadczać [-czyć] się o pannę: **es** trwały, stały.

An|halts|punkt *m* punkt oparcia.

An|hang *m* dodatek: (Partei) zwolennicy *m/pl.*, stronnictwo *n*; (Bande) szajka *f*.

an|hängen = anhaften; i-*m*: być przywiązany do (*gen.*): (Anhänger sein) być zwolennikiem czyim.

an|hängen zawieszać [-ścić]; (hinzufügen) dodawać [-dać]; i-*m* et. ~ narzucać [-cić], ubierać [ubrać] k-o w so: sich ~ an (*acc.*) przyczepiać [-pić] się do (*gen.*).

An|hänger (-hɛŋg^{er}) *m* ②1, ~in (~In) *f* ③c zwolennik (-niczka), stronnik (-niczka); (= A|hängewagen *m*) wóz przyczepiony.

an|hängig (-hɛŋg^{ig}) przynależny; ~ sein być w toku; ~ machen wytaczać [-toczyć].

an|hänglich (-hɛŋg^{ig}) (*dat.*) przywiązany (do *gen.*); **Zeit** *f* przywiązanie *n* (an *acc.* do *gen.*).

An|hängsel (-hɛŋg^{sel}) *n* ②1 = Angehänge. [powiew.]

An|hauch *m* chuchnięcie *n*; *fig.*

an|häufen [na]gromadzić.

an|heben pod-, wz-nosić [-nieść]; *v/i.* = anfangen.

an|heften przypinać [-piąć].

an|heimeln (-haim^{eln}) ⑥f przypominać [-mnieć] dom, wywierać [-wrzeć] wrażenie swojskie.

anhef *m*... (anhal^m...): ~fallen dostawać [-stać] się; ~geben, ~stellen pozostawiać [-wić].

an|heißig (-hais^{ig}): sich ~ machen zu (*dat.*) oświadczać [-czyć] gotowość do (*gen.*).

an|herrschen wrzeszczeć [wrzasnąć] na (*acc.*).

An|höhe *f* wzgórze *n*.

an|hören [wy]słuchać.

Anilin (*an*lilⁿ) *n* ②g¹ anilina *f*; ~... anilinowy. [rzeczy.]

anima listh (*anima*^{listh}) zwie-

Anfs (*an*f^s) *m* ②g anyżek.

an|kämpfen (gegen *acc.*) zwalczać (*acc.*).

An|kauf *m* kupno *n*, zakupno *n*.

an|kaufen zakupywać [-pić]; sich ~ osiadać [osiąść].

An|kaufs... kupna, zakupna.

An|ker (*an*rk^{er}) *m* ②1 kotwica *f*; (Klammer) ankra *f*; (ber. Ubr.) wychwyty; ~... kotwiczny.

an|kerben [za]karbować, [po]liczyć. [-cić] kotwicę.]

an|kern (*an*rk^{ern}) ⑥b zarzucać

An|ker...: **plag** *m* przystań *f*; ~uhr *f* ankieta *m*.

an|kettentäucherem przymocowywać [-ować] (an *acc.* do *gen.*).

An|klage *f* oskarżenie *n*: eine ~ erheben gegen (*acc.*) wnosić [wnieść] oskarżenie na (*acc.*); ~bank *f* ②f ława oskarżonych.

an|klagen oskarżać [-rzyć] (e-s-Brechens o zbrodnię).

An|kläger (in *f*) *m* oskarżyciel (-cielka).

An|klage...: ~schrift *f* akt *m* oskarżenia; ~(zu)stand *m* stan oskarżenia.

an|klammern przytwierdzać [-dzić] (an *acc.* do *gen.*); sich ~ an czepiać [-pić] się (*gen.*).

An|klang *m* (an *acc.*) przypomnienie *n* (*gen.*); ~ finden mieć powodzenie. [= anhaften.]

an|kleben naklejać [-kleić]; a.]

an|kleiden (sich) ubierać [ubrać] (się). [nia *f*.]

An|kleidezimmer *n* gotowal-]

an|klingeln = klingeln.

an|klopfen [za]pukać an die Tür do drzwi).

an|knüpfen przywiązywać [-zać]; Gespräch, Bekanntschaft: nawiązywać [-zać].

an|kommen przybywać [-być]; (zu Wagen) przyjeżdżać [-jechać]; du wirst nicht gut, ~ nie wskazasz nic, nie uda ci się; ~ auf (*acc.*)

zależec od (*gen.*): **es** auf et. ~ lassen [za]ryzykować; darauf kommt es an o to chodzi.

A'n|kündigung (-kündigung) *m* ② *g*¹ przybysz. [sprzegać, [-gnać].]

a'n|koppeln [ze]sforować; **☞**

a'n|krediten [na]kredkować.

a'n|kriechen (fu): angekröchen kommen przypelzać [-znąć].

a'n|künd(ig)en ogłaszać [ogłosić], zapowiadać [-wiedzieć].

Sw. zapowiedź *f*; (gedruckte) ogłoszenie *n*; (e-s Buches) prospekt *m*.

A'n|kunft (-kunft) *f* ② *f* przybycie *n*; (zu Wasser) przyjazd *m*; **s|halle** / hala przyjezdna;

s|station / stacja końcowa.

a'n|kuppeln **☞** = autoppeeln.

a'n|lächeln uśmiechać [-chnąć] się do (*gen.*).

a'n|lachen [za]śmiać się do (*gen.*).

A'n|lage *f* (Kapitals) umieszczenie *n*; (Aufwand) wkład *m*; (Gründung) założenie *n*; (Bau usw.) plan *m*, rozkład *m*; (Fähigkeit) talent *m*; (Neigung) skłonność;

(Beilage) załącznik *m*; in der ~ w załączeniu; **kapital** *n* kapitał *m* zakładowy.

a'n|landen = landen. [laugen.]

a'n|langen = ankommen, anbe-]

A'n|laß (-laß) *m* ② *d* (Grund) powód; (Gelegenheit) sposobność *f*.

a'n|lassen (nicht abnehmen) zostawić [-wić]; (stoßen) (wy)puszczać [-ścić]; hart ~ ofukać [-knąć]; sich ~ przedstawiać [-wić] się; sich gut ~ dobrze wróżyć.

a'n|lässlich (-lässlich) z powodu.

A'n|lauf *m* rozpęd, rozmach: (des Wassers) napływ; einen ~ nehmen rozpędzać [-dzić] się.

a'n|laufen Hafen: zawijać [-winać] (do portu); *v/i.* (fu) (ange)laufen (kommen) przybiegać [-biedz]; (anschwellen) nabrzmiwać [-mieć]; Kosten usw.: nara-

stać [-rosć]; (sich trüben) zachodzić [zajść] parą; (verschimmeln) [za]pleśnieć; ~ gegen (*acc.*) uderzać [-rzyć] o (*acc.*).

A'n|laut *m* głoska *f* początkowa.

a'u|laufen rozpoczynać [-czać] się (mit *dat.* od *gen.*).

a'n|läuten [za]dzwonić.

a'n|legen zakładać [założyć]; ~ an (*acc.*) przykładać [przyłożyć] do (*gen.*); Kapital usw.: umieszcząć [-ścić], wkładać [włożyć] (w *acc.*); Kleider: = anziehen; Trauer: przybierać [-brać]; Feuer: podkładać [podłożyć]; es auf et. (*acc.*) ~ ukladać [ułożyć], ukartować [boć] na co; *v/i.* ↓ **an** Ufer ~ przybijać [-bić] do brzegu.

a'n|lehnen (sich) opierać [oprzeć] (się) (an *acc.* o *acc.*); Tür: przy-
mykać [-mknąć].

A'n|leihe (-leihe) *f* ③ *b* pożyczka.

a'n|leimen przyklejać [-kleić].

a'n|leiten naprowadzać [-dzić], poncząć [-czyć].

A'n|leitung *f* nauka: (Buch) podręcznik *m*. [(*gen.*).]

a'n|lernen wyuczyć się [boć].

a'n|liegen 1. przylegać, przystawać; j-n mit Bitten ~ nalegać na k-o prośbami. 2. ② *n* ② *l* prosba *f*, życzenie.

a'n|locken [przy]wabić, [przy]nęcić; ~ *d* ponętny. [wac].

a'n|löten przylutowywać [-to-]

a'n|lügen okłamywać [-mac].

Num. Abt. für Nummerung.

a'n|machen przyprawiać [-wić]; Feuer: rozniecać [-cić].

a'n|malen = bemalen.

A'n|marsch *m* przymarsz; im ~ sein = a'n|marschieren ⑥ *g* (ju) przybywać [-być].

a'n|maßen (-mäßen) ⑥ *e* (sich) przywłaszczać [-szczyć] sobie Recht: [u]rosić sobie; ~ *d*, a n-mäßig zarozumiały. **Sw.** prä-

iensja *f.*: (Dunkel) zrozumiałość *f.*
a'n|melden zgłaszać, [zgłosić].
Su. meldunek *m.*, zgłoszenie *n.*
a'n|merken zaznaczać [-czyć];
 j-m et. ~ poznawać [-znać] co
 po kim. *Su.* uwaga *f.*, przy-
 pisok *m.*
a'n|messen przymierzać [-rzyć].
A'n|nutz (3) b wdziękm, powabm.
a'n|nutzen = zunutzen: daš
 nuttet mich (nicht) an, to mi się
 (nie) podoba, (nie) nęci mnie.
a'n|nutzig powabny, wdzięczny.
a'n|nageln przybijać [-bić]; wie
 angenagelt jak wryty.
a'n|nagen nadgryzać [-gryźć].
a'n|nähen przyszywać [-szyć].
a'n|näheru (sich) = nähern: ~d
 w przybliżeniu. *Su.* z-, przy-
 bliżenie *n.*
A'n|nahme (-nəm^o) *f.* (3) b przy-
 jęcie *n.*, przyjmowanie *n.*: (Vor-
 aussetzung) przypuszczenie *n.*
A'n|nehmen (é'ndən) *n.* (8) g Anzła *f.*
a'n|nehmbar (-nəmbar) do
 przyjęcia, znośny.
a'n|nehmen przyjmować [-jać];
 Gebräuche *ustw.*: przybierać
 [-brać]: (glauben) sądzić,
 mniemać: (voraussetzen) przy-
 puszczać [-ścić]: angenommen,
 daß ... przypuściwszy, że ...;
 sich ~ (*gen.*) zajmować [-jać] się
 (*instr.*), (beschäftigen) ujmywać
 [ując] się (za *instr.*).
A'n|nehmlichkeit/przyjemność.
annekte ren (änëktl' rən) (15) g =
 aneignen.
Anno'nce (änö'se) *f.* (3) b ogłosze-
 nie *n.*: **annoncé ren** (sl' rən)
 (15) g ogłaszać [ogłosić].
anony'm (änöni'tm) bezimienny.
a'n|ordnen [u]porządkować;
 (einrichten) za-, u-rządzać [-dzić].
Su. porządek *m.*, rozkład *m.*:
 (Einrichtung) za-, u-rządzenie *n.*
a'n|packen chwycić [pochwy-

cić]: (anfassen) rzucać [-cić] się
 na (*acc.*).
a'n|passen (*dat.*) przy-, do-stoso-
 wywać [-sować] (do *gen.*).
A'n|passung *f.* przystosowanie
n.: ~s|vermögen *n.* zdolność *f.*
 przystosowania się.
a'n|pflanzen = pflanzen
a'n|pochen = aufloffen.
A'n|prall *m.* uderzenie *n.*
a'n|prallen uderzać [-rzyć] (an
acc. o *acc.*).
a'n|preisen zachwalać [-lić].
a'n|pressen = ausdrücken.
A'n|probe *f.* = Probe. [-rzyć].
a'n|probieren przymierzać
a'n|pumpen *F.* naciągać [-gnać].
a'n|raten doradzać [-dzić]; auf
 2 za poradą.
a'n|rauchen zapalać [-lić].
a'n|räuchern okadzać [-dzić].
a'n|rechnen [po]liczyć: (zu-
 schreiben) przypisywać [-sać]:
 auf Ehre (als Verdienst) ~ poczy-
 tywać [-tać] za (ob. jako) zaszczyt
 (za zasługę). [anrechnen.]
A'n|rechnung *f.* in ~ bringen =]
A'n|recht *n.* = Recht.
A'n|rede *f.* przemowa (an *acc.*
 do *gen.*). [do (*gen.*)]
a'n|reden przemawiać [-mówić].
a'n|regen i-n: zachęcać [-cić].
 pobudzać [-dzić]; et.: poruszać
 [-szyć]; ~d zajmujący.
a'n|reihen (tegen) układać [ulo-
 żyć]; (stellen) ustawiać [-wić];
 (hinzufigen) (*dat.*) dołączać
 [-czyć] (do *gen.*). [drzeć].
a'n|reizen naddzierać [nudo-]
a'n|reiten (fu): angeritten kom-
 men przybywać [-być] na ko-
 niu. [budka *f.*, podnieta *f.*]
A'n|reiz *m.*, **A'n|reizung** *f.* po-]
a'n|reizen pobudzać [-dzić].
a'n|rempeln (-rëmpeln) (15) f
 [po]trącić.
a'n|rennen (fu): angerannt
 kommen przybiegać [-biedz].

a'n|richten przygotowywać [-tować], przyrządzać [-dzić], [na]robić; *Uthcil* ~ [z]broić; *eš* ist angerichtet podają do stołu.

A'n|richte|tisch *m* kredens.

a'n|rüchig (-rũchĩch) podejrzany.

a'n|rũcken przysuwać [-sunąć];

v/i. (sn) zbliżyć [-żyć] się.

A'u|ruf *m* wezwanie *n*, wołanie *n*.

a'n|rufen [za]wolać na (*acc.*);

i-u um et. (*acc.*) ~ błagać k-o

o co; *Got*: wzywać [wezwać].

a'n|rũhren dotykać [-tknąć]

(się) (*gen.*); *Rohtunf*: zarabiać

[-robić], zaprawiać [-wić].

ans (ãns) = an das.

a'n|sagen = aufstũdigen, an-melden.

a'n|sameln (sich) [na-, z]groma-dzić (się). *Su.* nagromadzenie *n*; (*Menschen*) zbiegowisko *n*.

a'n|saffig (-zẽsĩch) osiadły; (ũch)

~ machen osiedlać [-dlić] (się).

A'n|satz *m* przystawienie *n*; (= *s-fũck* *n*) nasada *f*, przydawka *f*; (*Antau*) rozpęd; (*Antage*) sklon-ność *f*. **||**[-pić] się.)

a'n|saugen (sich) przyczepiać

a'n|schaffen sprawiać [-wić], kupować [-pić]. *Su.* kupno *n*, zakupno *n*.

a'n|schauen oglądać [-dnąć]; *vgl.* ansehen.

a'n|schaulich (-szauĩch) wyra-zisty, plastyczny; ~ machen = veranschaulichen: *Zeit* *f* wy-razistość.

A'n|schauung *f* (Betrachten) oglã-danie *n*; (= *s|weise* *f*) zapatry-wanie *n*, pogląd *m*; *s|unter-richt* *m* nauka *f* poglądowa.

A'n|schein *m* pozór; *allem* ~ nach prawdopodobnie; *eš* hat den ~ als ob ... zdaje się, jakoby ...

a'n|schelnend pozorny.

a'n|schicken: sich ~ zu (*dat.*) za-bierać [-brać] się do (*gen.*).

a'n|schleben przysuwać [-sunąć]

(an *acc.* do *gen.*); *Regel*: rozpo-czynać [-cząć].

a'n|schleſen postrzelać [-lić]; *v/i.* (sn) in Kristalle(n) ~ [s]kry-stalizować (się).

a'n|schirren (-szĩren) **16**a za-prze-gać [-przãdz].

A'n|schlag *m* uderzenie *n*; (*der* *Stiute* *usw.*) przykład; (*Plakat*) plakat; (*Preis*) kosztorys; (*Ber-schwũrung*) spisek; (*Attentat*) za-mach; *einen* ~ machen [u]knuć spisek *ob.* zamach (*auf* *ob.* *gegen* *acc.* na *acc.*); *in* ~ bringen uwzględnić [-dnić].

a'n|schlagen przybijać [-bić]; *Ton*: uderzać [-rzyć]; (*ab-schlagen*) oceniać [-nić]; (*austossen*) uderzać [-rzyć]; *v/i.* (gut, schlecht) działać na (*acc.*).

a'n|schlagig (-szlẽgĩch) prze-mysłny.

A'n|schlag|zettel *m* plakat.

a'n|schleſen do-, za-łączać [-czyć]; sich ~ an i-u przyłączać [-czyć] się do k-o; *v/i.* (passen) przylegać.

A'n|schluss *m* połączenie *n*; (*Ge-sellschaft*) towarzystwo *n*; *im* ~ w dodatku.

a'n|schmieden przykuwać [-kuć].

a'n|schmigen: sich ~ an (*acc.*) [przy]tulić się do (*gen.*).

a'n|schmiegsam (-szmĩkzãm) przystosowujący się.

a'n|schmieren [za]smarować; *F* *fig.* = betrũgen. **||**[-sać].)

a'n|schnallen przypasywać

a'n|schmauzen *F* ofukać [-knać].

a'n|schneiden napocznąć [-cząć]. **||**[-bować].)

a'n|schrauben przysrubowywać

a'n|schreiben zapisywać [-sać]; *gut* (schlecht) angeschrieben sein mieć dobrã (złą) opiniã.

a'n|schreien krzyczeć [krzyknać] na (*acc.*). **||**[rzut.]

A'n|schub *m* (*Regel*) pierwszy

a'n|schuldigen = be'schuldigen.
a'n|schüren = anfachać.
a'n|schwärzen oczerniać [-nieć].
a'n|schwätzen wmawiać [wmó-
 wić] w (acc.).
a'n|schwefßen = an'shmieđen.
a'n|schwellen nadymać [-dać].
 powiększać [-szyć]; v/i. (fu)
 [na]puchnąć; Fuß: wzbierać
 [wezbrać]. *Su.* powiększenie.
a'n|schwemmen nosić [-nieść].
a'n|sehen 1. [po]patrzeć [spoj-
 rzec] na (acc.); j-m ~ widzieć
 [zobaczyć] po kim; ~ für ober
 als (acc.) uważać za (acc.).
 2. *zn* (2) (Ansehen) wygląd *m*;
 (Achtung) powaga *f*; (Eistung)
 znaczenie; dem *zn* nad zpozoru;
 ohne *zn* der Person bez względu
 na osobę.
a'n|sehnlich (bedeutend) znaczny;
 (wornhm) znakomity; (statlich)
 okazały. [(dem (gen.))]
A'n|sehung: m ~ (gen.) wzglę-
a'n|seilen liną przywiązywać
 [-zać].
a'n|sengen opalać [-lić].
a'n|setzen przystawiać [-wić];
 Feist: naznaczać [-czyć]; ♀ (trei-
 ben) wypuszczać [-ścić]; sich ~
 osiadać [osiąść].
A'n|sicht *f* widok *m*; (Meinung)
 zdanie *n*; zur ~ na okaz: ~s-
 (post)karte *f* widokówka; ~s-
 fache *f*: daß ist ~sfache to zależy
 od zapatrywania; ~s|sendung *f*
 przysyłka na okaz.
a'n|sichtig (-zřchtlich): ~ werden
 (gen.) zobaczyć [bař.] (acc.).
a'n|siedeln (-zřd^oln) (B) *f* (sich)
 osiedlać [-lić] (się). *Su.* osada *f*.
A'n|siedler (-dl^or) *m* (2) osadnik.
a'n|sinnen = zumuten.
a'n|spannen wyciągać [-gnać];
 Kräfte: na-, wy-tężyć [-żyć];
 Pferde: zaprzęgać [-przędz].
a'n|spielen opluwać [-lu(na)ć].
A'n|spiel *n* zagranie

a'n|spielen *Spiel*: zagrywać
 [-grać]; *fig.* ~ auf (acc.) mieć
 na myśli (acc.). *Su.* przy-
 mówka *f*, przytyk *m* (auf acc.
 do gen.).
A'n|sporn *m* bodziec, zachęta *f*.
a'n|spornen spinać [spiać]
 ostrogami; *fig.* zachęcać [-cić].
A'n|sprache *f* = Auredę.
a'n|sprechen = antęden: j-n unt
 et. ~ = bitten; (fordern) doma-
 gać się (gen.); (gesallen) [s]podo-
 bać się (dat.); ~d przyjemny.
a'n|sprengen (fu): auge'sprengt
 kommen = anreiten.
a'n|springen (fu): ange'sprungen
 kommen przyskakiwać [-sku-
 czyć].
a'n|spritzen = besprengen.
A'n|spruch *m* pretensja *f* (auf
 acc. do gen.); ~ machen oder er-
 heben auf (acc.), in ~ nehmen
 [u]prościć pretensje do (gen.);
*z*s|los skromny, bez pretens-
 ji: ~s|losigkeit *f* skromność;
*z*s|voll wymagający.
a'n|spucken = anspieć.
a'n|spülen = an'schwemmen.
a'n|stacheln podniecać [-cić].
A'n|stalt (-stalt) *f* (3) b zakład
m; (Vorbereitung) przygotowa-
 nie *n*; *zu* treffen [poleczynie
 przygotowania
A'n|stand *m* (Schiedlich) przy-
 zwoitość *f*; (Hindernis) prze-
 szkoda *f*, trudność *f*; (Begerung)
 od-, z-włoka *f*; Jagd: stano-
 wisko *n*; ohne ~ = anstands-
 los: ~ nehmen [za]wahać się.
a'n|ständig przyzwoity: *z*keit *f*
 przyzwoitość.
A'n|stands...: ~dame *f* przy-
 zwoitka; ~gefühl *n* poczucie
 przyzwoitości, takt *m*; *z*los
 bez trudności. [(acc.)]
a'n|starren [za]gapić się na
an|sta'tt (gen.) zamiast (gen.).
a'n|staunen podziwiać

a'n|f|st|e|c|h|e|n rozpoczynać [-czać].
a'n|f|st|e|c|k|e|n przypinać [-piać]:
 Licht ujm. : = anzünden; **z** za-
 rażać [-zić]; **~d** zaraźliwy.
A'n|f|st|e|c|k|u|n|g *f* zarażenie *n*: **z**-
f|äh|ig|k|e|it *f* podatność do
 zarażenia: **~s|g|iff** *n*, **~s|k|e|im**,
~s|s|t|o|f|f *m* zarazek *m*; **~s|z|e|it** *f*
 czas *m* zakaźności.
a'n|f|st|e|h|(e)n|(s|u) (passen) wypadać,
 przystawać [-stać]; (gefallen)
 odpowiadać; (jögern) [za]wahać
 się; **~l|a|s|s|e|n** pozostawiać [-wić].
a'n|f|st|e|t|z|e|n (s|u) wznosić [-nieść]
 się.
a'n|f|s|t|e|l|l|e|n przystawiać [-wić]
 (an *acc.* do *gen.*): (bei der Behörde)
 umieszczać [-ścić], nadawać
 [-dać] posadę (*dat.*); (machen)
 urządzać [-dzić]; **z**stimmes:
 [z]broić; **z** [za]ofiarować; **B**e-
 trachtungen **~** rozmyślać: sich
~ zachowywać [-chować] się;
 a. = sich stellen.
a'n|f|s|t|e|l|l|ig (sztylić) zręczny,
 zgrabny; **z**keit *f* zręczność.
A'n|f|s|t|e|l|l|u|n|g *f* umieszczenie *n*;
 (Stellung) posada; **~s|d|e|k|r|e|t** *n*
 dekret *m* nominacyjny, patent *m*.
A'n|f|s|t|ic|h *m* rozpoczęcie *n*.
A'n|f|s|t|ie|g (-sztyk) *m* ② **g**¹ (B|e-
 steigung) wyjście *n*; (Steigung)
 wzniesienie *n*. [**z**statten.]
a'n|f|s|t|ie|r|e|n (-sztyr^en) ⑤ a = an-
a'n|f|s|t|if|f|e|n [na]robić; (bereiten)
 podmawiać [-mówić].
A'n|f|s|t|if|f|e|r|(i)n *f* *m* sprawca
 (-czyni); (moralischer) podże-
 gacz(ka).
a'n|f|s|t|im|me|n [za]nucić.
a'n|f|s|t|o|p|f|e|n napychać [-pchać].
A'n|f|s|t|o|ß *m* potrącenie *n*: (B|e-
 ginn) początek: (Stübenis)
 przeszkoda *f*; (Ärgernis) zgorsze-
 nie *n*: ohne **~** lefen [prze]czy-
 tać nie jakając się; **~** geben
 ob. erregen wywoływać [-tać]

zgorzenie; **~** nehmen an
 (*dat.*) [z]gorszyć się (*instr.*):
 den ersten **~** zu et. (*dat.*) geben
 zapoczątkowywać [-kować] co.
a'n|f|s|t|o|f|f|e|n (po)trącać [-cić], ude-
 rzać [-rzyć]; *v*/*z*. uderzać [-rzyć]
 się; (angrenzen) przylegać (an *acc.*
 do *gen.*): mit der Zunge **~** jakać
 się; **~d** przyległy, sąsiedni.
a'n|f|s|t|ö|ß|ig (-sztyśi) nieprzy-
 zwoity; **z**keit/nieprzyzwoitość.
a'n|f|s|t|r|e|b|e|n dążyć do (*gen.*):
 gegen (*acc.*) walczyć przeciw
 (*dat.*).
a'n|f|s|t|r|e|i|c|h (bemalen) [po]malo-
 wać: (tafieren) [po]lakierować:
 (mit e-n|Strich anmerken) zakreślać
 [-ścić]. [**z**malarz, lakiernik.]
A'n|f|s|t|r|e|i|c|h|e|r (-sztraich^{er}) *m* ② **l**
a'n|f|s|t|r|e|n|g|e|n (sich) na-, wy-
 tężać [-żyć] (się); eine Klage **~** wy-
 taczać [-toczyć] skargę; ange-
 strengt zajęty; *adv.* usilnie.
Str. trud *m*. [**z**fig. pozor.]
A'n|f|s|t|r|ic|h *m* pomalowanie *n*;
a'n|f|s|t|ü|c|k|e|(l)n ⑤ a (s) doszuki-
 wywać [-kować].
A'n|f|s|t|u|r|m *m* natarcie *n*.
a'n|f|s|t|ü|r|m|e|n (s|u) nacierać [na-
 trzeć] (auf, gegen *acc.* na *acc.*).
a'n|f|s|u|c|h|e|n 1. [po]prosić (bei j-m
 um *acc.* k-o o *acc.*). 2. **z**n ② **l**
 prośba *f*.
a'n|f|s|t|u|c|k|e|n dotykać [-tknąć] (się).
 (*gen.*): *fig.* naruszać [-szyć].
A'n|f|s|t|u|c|k|e|l *m* (Teil) część *f*, udział:
 (Teilnahme) współczucie *m*; **~**
 nehmen współczuć [-czuć]
 (an et. w c-m, an j-m z kim);
~s|c|h|e|in *m* = Altie.
a'n|f|t|e|l|e|p|h|o|n|e|r|e|n [za]telefona-
 wać do (*gen.*). [**z**syezny.]
ant|f|'k (änt|'k) starożytny, kla-
Ant|f|'k|e (e) *f* ③ b oświata sta-
 rożytna ob. klasyczna; (Gegen-
 stand) dzieło *n* sztuki staro-
 żytniej. [**z**tylopa.]
Ant|f|o|p|e (änt|f|o'p) *f* ③ b an-

Antiquar (äntikwā'a) *m* (2)g¹ antykwarz; **Antiquaria**t (kwān'a't) *n* (2)g antykwarnia *f*; **antiquarisch** (kwā'n'is) antykwarski. [tysemita.]
Antisemit (zemi't) *m* (3)a an-
Antlit (äntlic) *n* (2)g oblicze.
Anton (änton) *m* (3)a Antoni.
Antonie (änto'nio) *f* (3)d Antonina.
Antfrag (äntfrāk) *m* (2)d propozycja *f*; (in einer Versammlung) wniosek; **steller** *m* wnioskodawca.
antfragen [za]ofiarować.
antfrauen (*dat.*) [z]łączyć ślubem (*acc.*); angetraut zaślubiony.
anttreffen zastawać [-stać]; (begegnet) spotykać [-tkać]; auf frischer Tat ~ przyłapywać [-pać] na gorącym uczynku.
antreiben napędzać [-dzić]; *v/i.* (su) nadpływać [-pływać].
antreiber *m* naganiacz; *fig.* zachęcający.
antreten rozpoczynać [-cząć]; *v/i.* (su) przystępować [-stąpić]; ~~stawać~~ [stanąć] w szeregu.
anttrieb *m* pobudka *f*, podnieta *f*; (Neigung) popęd; aus eigenem ~ z własnej chęci.
anttrinken: sich einen Rausch ~ podchmielać [-lić] sobie.
anttritt *m* rozpoczęcie *n*; ~s... wstępny, pierwszy.
antun wdziwiać [wdziać]; *j-m et.*: wyrządzać [-dzić], [u]czynić: es *j-m* ~ [o]czarować *k-o*; sich ein Leid ~ popełniać [-nić] samobójstwo.
antwort (äntwōrt) *f* (3)b odpowiedź; abschlägige ~ odmowa.
antworten (~en) (3)c odpowiadać [-wiedzieć]; (auf e-n Ruf) odzywać [odezwać] się.
antwortlich (*gen.*) w odpowiedzi na (*acc.*)

antworten powierzać [-rzyć]; sich ~ zwierzać [-rzyć] się.
antwort = verwandt.
Antw. Abt. für Umweisung.
Antwachs *m* przybytek.
antwachsen (su) wzrastać [wzrósć].
antwalt (-wält) *m* (2)d rzecznik; adwokat; ~s... adwokacki.
antwaltshaft *f* obrona.
antwandeln: es wandelt mich an przychodzi mi. *Su.* przystęp *m*.
antwärter *m* kandydat.
antwarschaft (-wärt-) *f* nadzieja, widoki *m/pl.*
antwehen owiewać [owiać], [po]wiał.
antweisen wskazywać [-zać]; (anleiten) pouczać [-czyć]; (auftragen) polecać [-cić] (*dat.*); ~~przekazywać~~ [-zać]; ich bin darauf angewiesen, daß ... jestem zmuszony ...; ich bin auf mich selbst angewiesen mogę liczyć tylko na samego siebie. *Su.* (Anleitung) wskazówka *f*; ~~przekaz~~ *m*.
antwendbar (-wēntbār) przydatny; **Keist** *f* przydatność.
antwenden używać [użyć] (*gen.*); Regel: [za]stosować (auf *acc.* w *loc.*); angewandte Kunst sztuka stosowana.
antwendung *f* [za]stosowanie *n*; ~s/wise *f* sposób *m* zastosowania.
antwerben [z]werbować.
antwesen *n* posiadłość *f*.
antwesend (-wēzēnt) obecny.
antwesenheit *f* obecność.
antwidern (-widēan) = aneteln.
antwohner (-wonēn) *m* (2)l, ~in (~in) *f* (3)c sąsiad(ka).
antwuchs *m* wzrost.
antwurf *m* (Würfel) pierwszy rzut; (Mauerz) tynk; (Sturm) zarzut.

a'n|wurzeln (fn) zapuszczać
[-ścić] korzenie; wie angemur-
zelt jak wryty.

Ä'n|zahl *f* liczba.

a'n|zahlen [za]płacić przy za-
warcu interesu. *See* pierwsza
rata *f*. [fig. naciągać [-gnąć].]

a'n|zapfen napocząć [-cząć].

Ä'n|zelchen *n* oznaka *f*.

a'n|zeichnen zaznaczać [-czyć].

Ä'n|zeige (-cätg^e) *f* ③b donie-
szenie *n*; (Znsetzung) ogłoszenie *n*.

a'n|zeigen donosić [-nieść]; (an-
kündigen) ogłaszać [ogłosić]; für
angezeigt halten uważać za
wskazane.

Ä'n|zeiger (in *f*) *m* donosiciel (ka);
(Beitung) kurjer *m*.

a'n|zetteln (-cät^eln) ①f [u]knuć.

a'n|ziehen 1. (nähern) naciągać
[-gnąć]; (näheren) przyciągać
[-gnąć]; (steigern) wdziewać
[wdziać]; j-n: ubierać [ubrać];
(locken) [przy]nęcić. 2. *v/i*. (h.)
(Breitenspiel) rozpoczynać [-cząć];
kreise: iść w górę [podskoczyć];
d fig. pociągający, zajmujący.

Ä'n|ziehungskraft *f* atrakcja,
siła przyciągania.

Ä'n|zucht *f* przychówek *m*.

Ä'n|zug *m* (Annäherung) zbliża-
nie *n* się; (Bekleidung) odzież *f*,
ubranie *n*; im *z* sein = au-
rücken, bevorstehen.

a'n|zweifelich (-cäuklⁱch) dokuczli-
wy; (zweideutig) dwuznaczny;
Zweifel *f* obraza; dwuznaczność.

a'n|zünden zapalać [-lić].

Ä'n|zünder *m* zapalacz.

a'n|zweifeln = bezweifeln.

a. o. Abf. für außerordentlich.

apa'rt (apā'rt) osobliwy.

Apathie' (apatij') *f* ⑥f apatja.

apa'rtisch (apā'ti:sz) apatyczny.

Ä'pfel (ä'pfel) *m* ②j jabłko *n*;
(steiner) = Ä'pfelchen (ä'pfel-
ch^en) *n* jabłuszko *n*; ... jabl-
czany, z jabłek; -baum *m*

jabłoni *f*; -blüte *f* kwiat *m* ja-
bloni; -kuchen *m* placek z jabł-
kami; -mus *n* marmolada *f*
z jabłek; -schimmel *m* bulany;
-wein *m* jabłecznik.

Äpfel'fl'ne (ä'zi'n^e) *f* ③b poma-
rańcza; -fl... pomarańczowy.

Äpo'stel (äpō'stēl) *m* ②l 'apo-
stól; -amt *n* apostołstwo.

aposto'fisch (apōsto'fisz) apo-
stolski. [strof.]

Äpostro'ph (ä'stro'f) *m* ②g apo-

Äpothe'ke (äpotē'kē) *f* ③b apte-
ka; -fl... apteczny.

Äpothe'ker (äpō'tē'kär) *m* ②l apte-
karz; ... aptekarski, apteczny.

Äppara't (äpā'rat) *m* ②g przy-
rząd.

Äppe'l (äpē'l) *m* ②g apel; **appel-
lie'ren** (äpē'lj'rēn) ①g odwoły-
wać [-iać] się (an *acc.* do *gen.*).

Äppeti't (äpē'tit) *m* ②g apetyt;
guten ~! smacznego!; -bröt-
chen *n* kanapka *f*; -lich ape-
tyczny; -losigkeit *f* brak *m*
apetytu.

applaudie'ren (äplaudj'rēn) ①g
klaskać [przyklaskać]; *n/t.*
oklaskiwac.

Äpplau's (äplā'us) *m* oklaski *pl.*

Äppositio'n (äpōzitsjō'n) *f* ③b
Gram. dopowiedzenie *n*.

Äprika'sc (äprikō'zē) *f* ③b mo-
rela; -n... morelowy.

Äpri'l (äpri'l) *m* ②g¹ kwiecień;
in den -schiden [z]durzyć; ...
kwietniowy; -scherz *m* prima
aprilis *n*.

Äquare'll (äkwārē'l) *n* ②g¹
akwarela *f*; ... akwarelowy;
-maler *m* akwarelista.

Äqua'rium (äkwā'riūm) *n* ⑥e
akwarjum.

Äqua'tor (äkwā'tōr) *m* ⑥d
równik; äquatoria'l (äkwā-
torjāl) podzwrotnikowy.

Äquinoktia'l... (äkwjnoke'jäl...)
miedzywrotnikowy.

Ar (ār) *n* (m) ②g¹ (nach Zahlen indet.) ar *m*.

Arā (ā'ra) *f* ⑥g ora.

Araber (ā'rab^{er}) *m* ②l, **in** (in) *f* ③c Arab(ka).

Arabske (ā'rabē'sk^e) *f* ③b arabeska.

ara'bišā (anā'biš) arabski.

Arar (arā'r) *n* ②g skarb *m* państwa; **lišā** (liš) erarjalny, państwowy.

Arbeits (ā'rbait) *f* ③b robota, praca; det. **Arbeits** ist in ~ surdut robi się; durch ~ erwerben zarabiać [zarobić]; bei j-m in ~ stehen pracować u (gen.).

arbeiten (ā'n) ⑥c [z]robić, [po]pracować (au dat. nad instr.).

Arbeiter (ā'rbait^{er}) *m* ②l, **in** (in) *f* ③c pracownik (-nica); (bfb. Fabrik) robotnik (-nica); ... robotniczy; ~ **ausstand** *m* bezrobocie *n*; ~ **heim** *n* przytułisko dla robotników; ~ **schaft** *f* robotnicy *m/pl*; ~ **schutz** *m* ochrona *f* robotników; ~ **verein** *m* stowarzyszenie *n* robotnicze; ~ **versicherung** *f* ubezpieczenie *n* robotników.

Arbeitsgeber(in) *f* *m* pracodawca (-czyni).

Arbeitsnehmer = Arbeiter.

Arbeitsam pracowity; **Arbeits** *f* pracowitość.

Arbeits... roboczy, robotniczy;

~ **buch** *n* książka *f* robotnicza;

~ **einstellung** *f* zastanowienie *n* pracy, bastówka; ~ **fähig** zdolny do pracy; ~ **fähigkeit** *f* zdolność do pracy; ~ **feld** *n* zakres *m* pracy; ~ **haus** *n* dom *m* pracy;

~ **kraft** *f* pracownik *m*; ~ **lohn** *m* zarobek; ~ **los** bez zajęcia;

~ **losigkeit** *f* brak *m* pracy; ~ **lust** *f* chęć do pracy; ~ **mann** *m* ②a (pl. a. Leute) = Arbeiter; ~ **personal** *n* = Arbeiterchaft;

~ **perd** *n* koń *m* roboczy; ~ **saal**

m = ~zimmer; ~ **scheu** *f* lenistwo *n*; ~ **schene** leniwy; ~ **schene(r)** *s*. leni; ~ **stube** *f* =

~zimmer; ~ **tag** *m* dzień roboczy;

~ **teilung** *f* podział *m* pracy;

~ **tisch** *m* warsztat; ~ **unfähig** niezdolny do pracy; ~ **unfähigkeit** *f* niezdolność do pracy;

~ **zeug** *n* = Werkzeug; ~ **zeit** *f* czas *m* pracy; achtstündige ~ **zeit** osmiodziesiętna praca;

~ **zimmer** *n* pracownia *f*.

Arche (ā'rchē) *f* ③b arka.

Archipel (ārchipe'l) *m* ②g archipel.

Architekt (ā'tekt) *m* ③a budowniczy; **Architektu**r (ā'tektū'r) *f* ③b budownictwo *n*.

Archiv (ārchī'f) *n* ②g¹ archiwum *n*; ... archiwalny.

Archivar (ārchiwā'r) *m* ②g¹ archiwariusz.

Arena (arē'nā) *f* ⑥g arena.

arg (ār'k) 1. ⑩² (schimm) zły; (boshaft) złośliwy; *adv.* źle; das ist (zu) ~ tego zanađo. 2. ②n ②g¹ (o. pl.) zło; ohne ~ = arglos.

Ärger (ē'rgē'r) *m* ②l (o. pl.) złość *f*, gniew (über *acc.* z powodu *gen.*).

~ **gerlich** gniewliwy; (auiregend) przykry, nieprzyjemny.

~ **rgern** (ā'n) ⑥b [roz]gniewać; (reizen) [roz]drażnić; sich ~ [roz]gniewać się (über *acc.* na *acc.*).

~ **rgernis** (ā'nīs) *n* 2h (Ärger) gniew *m*; (Außoß) zgorszenie.

~ **arg...**; **Arbeits** *f*, **Arbeits** = Arb.

~ **Arbeits**; ~ **Arbeits** prostoduszny; ~ **Arbeits** *f* prostoduszność; ~ **Arbeits** (ā'wen) *n* ②g (o. pl.) podejrzenie *n*; ~ **Arbeits** (ā'wōn^{en}) ⑥a (untr.) podejrzyc; ~ **Arbeits** (ā'nīs) podejrzliwy.

Arja (ā'rjā) *f* ③b arja.

Aristokrata (āristokrāt) *m* ③a, **in** (in) *f* ③c arystokrata

(-tka); **Aristokratie** (ā'krātj) *f*

⑥) arystokracja: **arystokra-
fisch** (~krätʃsz) arystokra-
tyczny. [arytmetyka.]
Arithme'tik (aritmɛ'tik) *f* ③) b)
arm¹ (ärm) ⑩)² ubogi (an *dat.*
w *acc.*), biedny; ~er Sünden
oder Teufel biedak, nieborak;
~er Teufel skazany na śmierć;
~ werden [z]ubożec.
Arm² (~) *m* ②) g) ramię *n*; (eines
Flusses) odnoga *f*; (am Lehnhuhl)
poręcz *f*; ~ in ~ ręka w rękę;
unter dem ~ pod ramię.
Arm...: ~band *n* ②) a) branso-
letka *f*, naramiennik *m*; ~binde *f*
(als Abzeichen) przepaska; ~tem-
blak *m*; ~brust *f* rusznica.
Arme'e (ärmɛ') *f* ⑥) f) armja,
wojsko *n*; ... wojskowy: ~
befehl *m* rozkaz dla armji; ~
korps *n* korpus *m*; ~lieferant
m dostawca wojskowy.
Ärmel (e'rmɛl) *m* 2) l) rękaw;
~aufschlag *m* wylogi *pl*.
Ärmeln...: ~anfalt *f*, ~haus *n*
dom *m* ubogich.
Arme'nien (ärmɛ'niɛn) *n* ⑧) g)
Armenja *f*; **Arme'nier** (~niɛr) *m*
(2) l. ~in (~in) *f* ③) c) Ormianin
(-anka); **arme'nisch** (~niʃsz) or-
miański.
Ärmeln...: ~pflege *f*, ~wesen *n*
opieka / nad ubogimi; ~pfleger,
~vater *m* opiekun ubogich.
Ärmel (e'rmɛr) *f*. arm¹.
Ärmel / **sü**nder...: ~glöcke / dzwo-
nek *m* zwiastujący śmierć
skazańcowi; ~micke *f* nie-
szczęśliwa mina.
Ärm...: ~höhe / pach: ~lehne
f poręcz; ~leuchter *m* pajak.
ärmlich (e'rmlich). **ärm** / **selig**
mizerny, nędzny; **keit** / mi-
zerota, nędza.
Ärm...: ~fessel, ~stuhl *m* krzesło
n, fotel; ~spange *f* = Armband.
Ärmst (e'rmst) *f*. arm¹.
Ärmut (e'rmüt) *f* ③) b) (o. *pl.*)

bieda, ubóstwo *n*; ~s|zeugnis
n świadectwo ubóstwa.
Ärma (ärm) *n* ⑥) i) aromat *m*.
Ärrak (ä'rak) *m* ②) g)¹ arak.
Arrangeme'nt (ärrɛ'ɛmɛ) *n* ⑥) i)
urządzenie: **arrangie'ren** (~
ji'riɛn) ⑩) g) urządzać [-dzić].
Ärre'st (ärrɛ'st) *m* ②) g), ~stube *f*,
~zimmer *n* areszt *m*.
Arresta'nt (ärrɛ'stə'nt) *m* ③) a),
~in (~in) *f* ③) c) aresztant(ka):
~en... aresztancki.
arrestie'ren (ärrɛ'ti'riɛn) ⑩) g) [za-]
aresztować.
Ärsch P (ärsz) *m* ②) e) dupa *f*;
~backe P / półdupka *m*; ~leder *n*
sartuch *m* górniczy; ~loch P *n*
otwór *m* zadkowy. [nał *m.*]
Ärsena'l (ärrɛ'nə'l) *n* ②) g)¹ arse-
Ärse'nik (ärrɛ'ni:k) *n* ②) g)¹ (o. *pl.*)
arszenik *m*; ... arszenikowy.
Ärt (ärt) *f* ③) b) rodzaj *m*: (Weise)
sposób *m*; nach ~ (gen.) na
sposób, sposobem; auf dieje ~
(und Weise) takim sposobem;
auf eigene (oder nach seiner) ~
und Weise po swojemu; aller ~
wszelkiego rodzaju; aus der ~
schlagen wyrażać [-rodzić] się;
aus der ~ geschlagen wyrodny.
Ärt'e'rie (ärrtɛ'riɛ) *f* ③) b) tętnica.
ärte'risch (~ziʃsz) artezyjski.
ärtig (ä'rtich) grzeczny; (lieb)
łuby; **keit** / grzeczność.
Ärti'kel (ärrti'kɛl) *m* ②) l) artykul;
 ③) towar; Gram. rodzajnik.
Ärtillerie' (ä'rti'liɛri) *f* ⑥) f) ar-
tylerja; ... artyleryjny,
-rzycki; **Ärtillieri'st** (~ri'st) *m*
③) a) artylerzysta, kanonier.
Ärttscho'de ♀ (ärrtʃszö'kɛ) *f* ③) b)
karczoch *m*.
Ärti'st (ärrti'st) *m* ③) a), ~in (~in)
f ③) c) sztukmistrz(yni).
Arz(e)nei' (ärc'ɛnai') *f* ③) b) lek
m, lekarstwo *n*; ... leczniczy;
~mittel *n* środek *m* leczniczy;
~trank *m* medycyna *f*.

Arzt (ārct) *m* ②d lekarz.
Ärztin (ē'act'jn) *f* ③c lekarka.
ärztlich (ē'act'lic'h) lekarski.
As (ās) *n* ②h¹ tuz *m*.
Asbest (āsbe'st) *m* ②g asbest.
Asch (asz) *m*, doniczka *f*.
Äsche (ä'sze) *f* ③b popiół *m*; (ber Toten) popioły *pl*. [ka *f*.]
Äsch(en)|becher *m* popielnicz-
Äschen|brödel (nbro'del) *n* ②l kopciuszek *m*.
Äscher|mi|twech (äsze'a-) *m* popielec. [popielaty.]
a|sch|farben, farbig, -grau
ä'sen (ē'z'en) ⑤e żerować.
Äser (ē'z'er) *m* *f*. Mas.
Äzia't (az'ä't) *m* ③a Azjata;
in (in) *f* ③c Azjatka; **Äisch** (isz) azjatycki.
Äzien (ä'zien) *n* ⑧g Azja *f*.
Ask..., **ask...** *f*. Äßj..., aßj...
Äspha'lt (ä'stäl't) *m* ②g asfalt;
 ... asfaltowy: **asphaltic'ren** (i'ren) ⑥g [wy]asfaltować.
Aspiratio'n (äspira'cjo'n) *f* ③b przydech *m*; **aspire'rt** (ni'rt) Gram. z przydechem.
äß (äs), **ä'ße** (ä'se) *f*. essen.
Äffel (ä'sel) *f* ③d mokrzyca;
 (Tausenbus) stonóg *m*.
Äffiste'nt (ästiste'nt) *m* ③a asy-
 stent: **Äffiste'nz** (ästé'nc) *f* ③b
 = Beistand: ... pomocniczy.
Äffocié (äsos'ic'e) *m* ⑥i spółnik.
affortie'rt (äsörti'rt): ein wohl
 es Lager dobrze zaopatrzony
 skład *m*.
affozii'ren (äspö'ri'ren) ⑥g: sich
 i-m ~ [po]łączyć się w spółkę
 z (*instr.*).
assy'risch (äsü'r'isz) asyryjski.
Äst (äst) *m* ②d gałąź *f*, konar.
Äst(er) (äst'er) *f* ③d astra.
Ästhma (äst'ma) *n* ⑥i astma *f*.
ästig (ē'st'ic'h) galezisty.
Ästl (azü'l) *n* ②g¹ przytułek
m; (Gebäude) schronisko.
Ä. T. Abt. für Altes Testament.

Ätelle'r (ätel'ic'e) *n* ⑥i pra-
 cownia *f*.
Ätem (ä'tem) *m* ②l (o. pl.) oddech,
 dech; außer ~ kommen zady-
 szeć się [boś.]; ~ **beschwerde** *f*
 = ~not; ~ **holen** *n* oddychanie;
Äos zadyszany, bez tchu; ~
not *f* duszność; ~ **zug** *m* =
 Atem. [/ ③c ateista (-tka).]
Äthel'ft (ätel'ft) *m* ③a. ~ **in** (in)
Äthe'n (ätē'n) *n* ⑧g Ateny *f/pl.*;
 ~ **er** (er) *m* ②l Ateńczyk;
 ~ **erin** (in) *f* ③c Atenka;
Ätsch (isz) ateński.
Äther (ät'er) *m* ②l eter.
äthe'risch (ätē'r'isz) eteryczny.
Äthle't (ätlēt) *m* ③a zapasnik,
 atleta; **Ätsch** (isz) atletyczny.
ätla'ntisch (ätlä'nt'isz): Des Meer
 Atlantyk *m*.
Ätläs (ätlās) *m* ②h¹. *sg.* a. in-
 befl.: a) (*pl.* auch Ätla'uten) atlas;
 b) (Stoff) atlas; ... atlasowy.
ätmen (ät'men) ⑤c oddychać
 [odetchnąć] (*instr.*).
Ätmospäh're (ätmospē're) *f* ③b
 atmosfera; **ätmospäh'risch** (ä-
 risz) atmosferyczny.
Ätmung *f* oddychanie *n*: ~ **s-**
apparat *m*, ~ **s|organe** *n/pl.*
 narząd *m* oddechowy: ~ **s-**
beschwerde *f* = Atemnot.
Äto'm (ätö'm) *n* ②g¹ atom *m*,
 niedzialka *f*.
Ättä'cke (ätä'ke) *f* ③b = Angriff.
Ättentä't (ätentä't) *n* ②g za-
 mach *m*; **Ättentä'ter** (ätē't'er)
m ②l sprawca (zamaru).
Ätte'ft (ätē'ft) *n* ②g poświadcze-
 nie. [siła przyciągająca.]
Ättaktio'n (ättrak'cjo'n) *f* ③b
Ätttribu't (ättribü't) *n* ②l przy-
 miot *m*; Gram. przydawka *f*.
ättributi'v (bü'i'f) przydawka-
Ätt... (ē'c...) żrący. [wy.]
ätken (ät'en) ⑥e wyżerać
 [-żreć], [wy]trawić; **Ä** wy-
 palać [-bić]; ~ **d** żrący.

Au (au) *f* ③ b *blon*.

auch (auch) także, też; ~ nicht ani; wenn ~ chociaż; fowohl ... als ~ i ... i; wie dem ~ sei jakkolwiekby było.

Audie'nz (aud'g'nc) *f* ③ b *po-słuchanie n.*

Audito'rium (aud'ito'ri'um) *n* ④ e

= 1. Sörfaal; 2. Sörersdajt.

Au'e (au'e) *f* ③ b = Au.

Au'er... (au'er...): ~ *hahn m.*, ~ *henne f.*, ~ *huhn n* głuszec *m.*; ~ *licht n* światło Auerowskie; ~ *ochs m* żubr, tur; ~ *strumpf m* koszulka *f.*

auf (auf) 1. *prep.* mit dem *dat.* (wo?) u. *acc.* (wohin?, [auf] waun?) na (*acc.*): (Reihenfolge) za (*instr.*): ~ ... zu ku (*dat.*): ~ Abschlag na rachunek: ~ s beste najlepiej: ~ die Bitte na prosbę; ~ den ersten Blick na pierwszy rzut oka, za pierwszym spojrzeniem: ~ ewig, ~ immer na zawsze; ~ s neue znówu: ~ polnisch po polsku; ~ der Reise w podróż; Schlag ~ Schlag raz po razie; ~ der Stelle natychmiast; ~ der Straße na ulicy; ~ diesem Wege po tej drodze: ~ diese Weise takim sposobem; ~ Wiedersehen do widzenia; drei Viertel ~ zwei trzy kwadrans na drugą; das hat nichts ~ jid nic na tem niema. 2. *adv.* von ... ~ od (*gen.*); ~ und ab tam i nazad, tam i sam; ~ sein (nicht schlafen) nie sypiać, nie spać; (offen sein) stać otworem. 3. *ej.* ~ daß aby, ażeby. 4. *int.* nuż!, nuż!: (erwacht!) zbudź się!, (erwacht!) zbudźcie się!: (stehe auf!) wstawaj!, (stehet auf!) wstawajcie!

au'f... roz..., na..., za..., wy...

au'farbeiten odrabiać [-robić].

au'fatmen oddychać [odetchnąć].

au'fbahren (-baren) ⑤ a składać [złożyć] na marach ob. na katafalku. [budowywać [-dować].]

Au'f'bau *m* budowa *f.*: ~ en wy-
au'f'bäumen (sich) stawać [stanąć] dęba; *fig.* obruszać [-szyć] się.

au'f'bauschen napuszać [-szyć].

au'f'begehren unosić [uniesić] się. [I-mac].

au'f'behalten zatrzymywać

au'f'beißen rozgryzać [-gryźć].

au'f'bersten = bersten.

au'f'bewahren przechowywać [-chować].

Au'f'bewahrungs...: ~ *gebühr f* opłata za przechowanie; ~ *ort m* miejsce *n* przechowania.

au'f'biefen oznajmiać [-mieć]; *Brutpaar*: [wy]głosić zapowiedzi (*gen.*): (zj-rufen) powoływać [-lać]: alle Kräfte ~ wyczerzać [-zyć] wszystkie siły; alles ~ używać [użyć] wszystkich sposobów. *Su.* (e-s *Brutpaars*) zapowiedź *f.*

au'f'binden rozwiązywać [-zać]; *fig.* j-m et. (oder einen Bären) ~ ubierać [ubrać] kogo w co, [z]durzyć kogo.

au'f'blähen, **au'f'blasen** na-, roz-dymać [-dąć]; *f.* aufgeblasen.

au'f'blättern: ein Buch ~ przetrzącać [-cieć] książkę.

au'f'bleiben nie klasć [położyć] się: (offen bleiben) stać otworem.

Au'f'blick *m* spojrzenie *n* w górę.
au'f'bliden spoglądać [-dnąć] w górę. [I-mac].

au'f'blitzen (su u. h.) (za)bly-
au'f'blühen 1. (su) rozkwitać [-tnąć]. 2. 2 *n* (2) rozkwit *m.*

au'f'brauchen = verbrauchen.

au'f'braufen [za]szumieć; *fig.* unosić [uniesić] się; ~ d *gwal-towny*.

au'f'brechen rozłamywać [-la-mać]; *v/i.* (su) otwierać [otwo-

rzyć] się: *stojpe*: pękać [-knąć]: (weggehen, wegfahren) wybierać [-brać] się, ruszać [wyruszyć] w drogę.

au'fbringen podnosić [-nieść]: (beistellen) wydostawać [-stać], [po]starać się o (*acc.*); (einführen) wprowadzać [-dzić]: (reizen) [roz]drażnić, [z]irytować, [roz]złościć (*gegen acc. na acc.*).

Au'fbruch *m* wyruszenie *n*, wymarsz.

au'fbrüllen zaryczeć [boł.].

au'fbügeln odprasowywać [-sować].

au'fbürden (-bürden) **⑤c** wkładać [włożyć] (*j-m na acc.*).

au'fdämmern [za]świtać.

au'fdecken odkrywać [-kryć]; (zum Essen) nakrywać [-kryć].

au'fdonnern: *F* *sich* ~ = *sich* her-auspuhen. **||** [-cić] (się.)

au'fdrängen (*sich*) narzucać

au'fdrehen (*aus-ea.*) rozkręcać [-cić]; (*hin-*) podkręcać [-cić].

au'fdringen = aufdrängen.

au'fdringlich natrętny; **②keit** *f* natrętność.

au'fdrücken wyciskać [-snać]; *Feder* *ustw.*: przyciskać [-snać].

auf'eina'nder jedno na drugie(m), jedno po drugim; jeden na drugiego, na drugim, po drugim; **②folge** *f* następstwo *n*: ~**folgen** następować [-stąpić] po sobie.

Au'fenthalt (-enthält) *m* **②g** pobyt; (*Wegzug*) zwłoka *f*: **②** przystanek; ~**ort** *m* miejsce *n* pobytu.

au'f'lerlegen = aufbürden.

au'f'lersteh(e)n zmartwychwsta- wać [-stać].

Au'f'lerstehung *f* zmartwych- wstanie *n*; ~ *des Herrn* *z. Pań- skie*; ~**s...** zmartwychwstania.

au'f'lerwecken wskrzeszać [-sić].

au'f'essen zjadać [zjeść].

au'f'fahren (*fu*) (*hin-*) [po]jechać w górę; najeżdżać [-jechać] (*auf acc. na acc.*); (aufführen) zrywać [zerwać] się; (*vor* *Horu*) [roz]zigniewać się; ~**d** porywczy.

Au'f'fahrt *f* wyjazd *m* w górę; (*Vorfahren*) dojazd *m*.

au'f'fallen (*fu*) upadać [upaść] (*auf acc. na acc.*); *fig.* i-*nt* ~ uderzać [-rzyć], [za]dzwić *k-o*; ~**d**, **au'f'fällig** uderzający, wpadający w oczy.

Au'f'fälligkeit *f* jaskrawość.

au'f'fangen chwycić [pochwycić], [wy]łapać; *Briete* *ustw.*: przejmować [przejąć]; *Worte*: podchwytować [-chwycić].

au'f'fassen pojmwować [pojąć].

Au'f'fassung *f* pojmwowanie *n*; (*Meinung*) zapatrywanie *n*: ~**s-** **fähigkeit**, ~**s|gabe**, ~**s|kraft** *f*, ~**s|vermögen** *n* pojętność *f*: ~**s|weise** *f* sposób *m* pojmwowania. **||** [leżć.]

au'f'finden odnajdywać [-na-]

au'f'fischen [wy]łowić.

au'f'flackern (*fu*) (za)blysnąć [boł.]. **||** [boł.].

au'f'flammen (*fu*) zapłonąć

au'f'fliegen (*fu*) wzlatywać [wzlecieć]; (*sich plötslich öf-fnen*) nagle otwierać [otworzyć] się; (*sich rasch er-heben*) = aufspringen.

Au'f'flug *m* wzlot.

au'f'fordern wzywać [wezwać]. *Su.* wezwanie *n*.

au'f'fressen pożerać [-żreć].

au'f'frischen odświeżać [-żyć].

au'f'führbar mogący być przed- stawionym; **②keit** *f* możność przedstawienia.

au'f'führen wznosić [wznieść]; *Thea.* wy-, przed-stawiać [-sta- wiać]; **♯** wykonywać [-nać]; *sich* ~ zachowywać [-ować] się.

Au'f'führung *f* wzniesienie *n*; *Thea.* przedstawienie *n*; **♯** wy- konanie *n*; (*Betragen*) zacho-

wanie *n*: ~recht *n* prawo przedstawiania.
au'f|füttern podkarmiać [-mieć].
Au'f|gabe *f* zadanie *n*; (eines Briefes u*st*o.) nadanie *n*; (eines Geschäft's) zwinieście *n*; ~amt *n* urząd *m* nadawczy.
au'f|gabeln wyrwać [-rwać].
Au'f|gaben|heft *n* zeszyt *m* na zadania.
Au'f|gabe...: ~ort *m* miejsce *n* nadania; ~schein *m* receptis.
Au'f|gang *m* wchodzenie *n*, wejście *n*; *Astr.* wschód.
au'f|geben (fahren lassen, verzichten auf) zaniechać [po*st*.] (*gen.*); Arbeit, Rätsel: zadawać [-dać]; Brief u*st*o.: nadawać [-dać]; Geschäft: porzucać [-cić]; einen Kranken ~ odstępować [odstąpić] chorego; den Geist ~ wyzionąć [po*st*.] ducha.
Au'f|geber *m* nadawca.
au'f|geblasen (-geblä*st*en) nadęty; napuszony.
Au'f|gebot *n* powołanie: (eines Brautpaares) zapowiedź *f*; (der Kräfte) wyężenie.
au'f|gebracht (-g*e*brächt) rozgniewany. [obrzękły].
au'f|gedunsen (-g*e*dünz*e*n)}
au'f|geh(e)n wschodzić [wejść]; Teig: [wy]rósć; (sich öffnen) otwierać [otworzyć] się; Eis: = schmelzen; Knoten, Raht: rozchodzić [rozejść] się; *Astr.* znosić [zniesć] się; (verbraucht w.) wychodzić [wyjść]; in Flammen ~ [s]płonać.
au'f|geklärt (-g*e*klärt) światły.
Au'f|geld *n* = M*u*ngeld *n*. M*u*gio.
au'f|gelegt (-g*e*legt) usposobiony; er ist nicht ~ jest w złym humorze.
au'f|geräumt (-g*e*räumt) wesoly; *Zeit* *f* dobry humor *m*.
au'f|geregt (-g*e*regt) rozdrażniony; *Zeit* *f* rozdrażnienie *n*.

Au'f|geschnittene(s) (-g*e*sznit*e*-n*e*[s]) *n* (p)l mieszanina *f*.
au'f|geweckt (-g*e*wékt) bystry, żywy. [dęty].
au'f|geworfen (-g*e*wórf*e*n) wy-
au'f|gießen nalewać [-lać]; Tee: zaparzać [-rzyć].
au'f|graben rozkopywać [-pać].
au'f|greifen [s]chwytąć.
Au'f|guß *m* odwar: ~tierchen *n* wymoczek *m*.
au'f|haben mieć na sobie; *La*-den: trzymać otwarte; Arbeit: mieć zadane. [bać].
au'f|hacken rozrębywać [-rać].
au'f|haken rozpinać [-piać].
au'f|halsen = aufbürden.
au'f|halten za-, ws-trzymywać [-mać]; (offen halten) trzymać otwarte; sich ~ (berweiten) [za-]bawić, przebywać; (stehenbleiben) zatrzymywać [-mać] się; sich ~ über (*acc.*) skarżyć się na (*acc.*).
au'f|hängen wieszać [powiesić]; sich ~ obwieszać [-sić] się.
au'f|hauen = aufhauen.
au'f|häufen nagromadzać [-dzić].
au'f|heben 1. pod-, wz-nosić [-nieść]; (abshaffen) znosić [zniesć]; (aufbewahren) przechowywać [-chowac]; (überumpeln) [s]chwytąć, pojmąć [po*st*.]; die Tafel ~ wstawac [wstać] od stołu; er ist gut aufgehoben jest w dobrych rękach. 2. *Q n*: viel *Q* machen von (*dat.*) przesadzać [-dzić] znaczenie (*gen.*).
au'f|heuern (b) wypogadzać [-godzić].
au'f|helfen dopomagać [-mó*z*l].
au'f|hellen (-h*e*l*e*n) (b)a = auf-flären.
au'f|heßen [na]szczuć, podburzać [-rzyć]. *Su.* podburzanie *n*.
Au'f|hetzer *m* podszczuwacz.
au'f|hissen ↓ wywieszać [-sić].
au'f|hörchen wyteżać [-żyć] słuch.

au'f|hören 1. przestawać [-stać]; ~ mit (*dat.*) = beendigen; da hört (doch) alles auf świat się kończy. 2. *2n* ②1: ohne *2* bez przestanku. [szyć.]

au'f|jagen wy-, s-plaszać [-plo-]

au'f|jauchzen, -jubeln wykrzykiwać [-knać] z radości.

Au'f|kauf *m* skup.

au'f|kaufen skupywać [-pić].

au'f|klappen otwierać [otworyć].

au'f|klären wy-, ob-jaśniać

[-jaśnić]; i-n über et. (*acc.*) ~

wyjaśniać [-jaśnić] k-u co,

uświadamiać [-domić] k-o o

czem; (biten) oświecać [-cić];

✕ [z]rekognoskować; sich ~

wy-, roz-jaśniać [-śnić] się;

Wetter: wypogadzać [-godzić]

się. *Su.* (Wibung) oświata *f*; ✕

rekognoskowanie *n*.

au'f|klauben zbierać [zebrać].

au'f|kleben naklejać [-kleić].

au'f|klinken otwierać [otwo-

rzyć].

au'f|klopfen, -knacken [roz]tuc.

au'f|knüpfen rozpinać [-piąć].

au'f|knüpfen rozwiązywać

[-zać]; (aufhängen) wieszać [po-

wiesić]. [wać] (się).]

au'f|kochen zagotowywać [-to-]

au'f|kommen 1. podnosić

[-nieść] się, wyzdrowieć [boń.];

(entstehen) powstawać [-wstać];

Kranke: = genesen; Zweifel niw.:

= entstehen; ~ für (*acc.*)

[za]ręczyć za (*acc.*). 2. *2n* ②1

wyzdrowienie; powstanie.

au'f|krazen rozdrapywać [-pać].

au'f|krempen: den Hut ~ podno-

au'f|lassen rozwiązywać [-zać],

zwijać [zwinąć]; Tür: zostawiać

[-wić] otwarte.

au'f|lauern (*dat.*) czyhać (*na*

acc.).

Au'f|lauf *m* zbiegowisko *n*;

Soñf.: auflauf.

au'f|laufen (sn) = anstürmen.

au'f|leben (sn) odżywać [-żyć].

au'f|legen nakładać [nałożyć]

(i-m *na acc.*); neu ~ (Wsch) *na*

nowo wydawać [-dać].

au'f|lehnen: sich ~ (gegen *acc.*)

opierać [oprzeć] się (*dat.*); *fig.*

powstawać [-wstać], [z]bunto-

wać się. *Su.* opór, *m*, bunt *m*.

au'f|lesen zbierać [zebrać].

au'f|leuchten (za)błysnąć [boń.].

au'f|liegen odleżeć [boń.].

au'f|lodern wzruszać [-szyć].

au'f|lodern (sn) [s]plonąć.

au'f|lösbar rozpuszczalny; *fig.*

dający się rozwiązać; *Zeitf*

rozpuszczalność; *fig.* możliwość

rozwiązania.

au'f|lösen rozwiązywać [-zać]

(a. Aufgabe); (in Flüssigkeit) roz-

puszczać [-ścić]; *2* rozbierać

[rozebrać].

au'f|löslich = auflösbar.

Au'f|lösung *f* rozczyzn *m*; (Tob)

śmierć; ~s|mittel *n* rozczyznik

m; ~szeichen *2* *n* kasownik *m*.

au'f|machen otwierać [otwo-

rzyć]; sich ~ = weggehen. [n.]

Au'f|machtung *f* zaaranżowanie

Au'f|marsch *m* wystąpienie *n*

szeregami; *Lieren* (sn) wystę-

pować [-stąpić] szeregami.

au'f|merken uważać; v. t. [za-]

notować.

au'f|merksam (-mēnkzām) uwa-

żny; (zuborkommend) uważają-

cy; *Zeitf* *f* uwaga; (Artigkeit)

grzeczność, względy *m/pl.*

au'f|muntern (-münt^orn) *2* *b*

zachęcać [-cić]. *Su.* zachęta *f*.

au'f|nähen naszywać [-szyć].

Au'snahme (-nam^e) *f* (3) b przyjęcie *n*: (Geld) pożyczka; (photographische) zdjęcie *n*; (gerichtliche) opis *m*; (e-s Protokoll ufm.) spisanie *n*: ~ finden, in ~ kommen przyjmować [-jać] się; ~prüfung *f* egzamin *m* wstępny; ~zeugnis *n* świadectwo przyjęcia.

au'snehmen podejmować [pod-jać]; (bei sich) przyjmować [-jać]; Geld: pożyczać [-czyć]; Protokoll ufm.: spisywać [-sać]; Photographie ufm.: zdejmować [zdjać]; (fassen) [z]mieścić; beifällig ~ pochwalać [-lić]; e-s, mit j-m ~ stawiać [stanąć] z kim do walki.

au'snötigen = aufdrängen.

au'sopfern (sich) poświęcać [-cić] (się); ~d poświęcający. *Su.* ofiara *f*.

au'spacken = aufbürden.

au'spassen uważać; j-m ~ = auflauern.

Au'spaffer (-päs^en) *m* (2) l szpieg.

au'spflanzen Fabne: zatykać [-tknąć]; Seitengewehr: osadzać [-dzić]; sich ~stawać [stanąć].

au'spflanzen wyorywać [-rać].

au'spicken wydziobywać [-bać].

au'splaten = herfen.

au'sprägen wyciskać [-snać].

au'sprallen (sich) nderzać [-rzyć].

au'spropfen zaszczepiać [-pić].

au'sprohen ~przyczepiać [-pić].

Au'sputz *m* strój, ozdoba *f*: (au e-r Mauer) tynk.

au'sputzen [wy]stroić; Mauer: [wy]tynkować; P = aufessen.

au'squellen (sich) [na]pęcznieć.

au'sraffen zabierać [-brać]; Steid: zbierać [zebrać]; sich ~ podnosić [-nieść] się.

au'sfragen sterczeć do góry.

au'sranken: sich ~ wieć się w górę.

au'srauchen wypalać [-lić].

au'sräumen [po]sprzątać.

au'srecht prosty: *adv.* prosto; (stehend) stojac(o); ~(er)halten podtrzymywać [-mać].

au'sregen poruszać [-szyc], [wz]burzyć; Reiben: rozdrażniać [-źnić]. *Su.* wzburzenie *n*; rozdrażnienie *n*.

au'sreiben ścierać [zetrzeć]; sich ~ [z-, wy]niszczyć się.

au'sreißen rozrywać [-zerwać], rozdzierać [-zederzeć]: (öffnen) gwałtownie otwierać [otworzyć]; Augen: wytrzeszczać [-szczyć]; Mund: rozdziawiać [-wić]; Pläne: [na]rysować; v/i. (sich) pękać [-knać].

au'sreizen podburzać [-rzyć].

au'srichten podnosić [-nieść]; [po]krzepić, pocieszać [-szyc].

au'srichtig szczery, rzetelny; Zkeit *f* szczerłość, rzetelność.

au'sriegeln otwierać [otwo-]

Au'sriß *m* plan. [rzyć].

au'sritzen zadrasnać [boć].

au'srollen Vorhang: podnosić [-nieść]; (entfalten) rozwijać [-winać].

au'srücken (sich) posuwać [-sunąć] się. *Su.* awans *m*.

Au'sruf *m* wezwanie *n*, odezwa *f*; (Benennung) wywoł(yw)anie *n*.

au'srufen wywoływać [-lać].

Au'sruhr (-E^uR) *m* (2) g (Unruhe) wzburzenie *n*; (Aufstand) bunt.

au'srühren [za]mieszać; Gemüt: poruszać [-szyc], [wz]burzyć; Volk: [z]buntować.

Au'srührer (-R^uER) *m* (2) l, ~tu (~in) *f* (3) c buntownik (-nica);

~Lisch (~sz) buntowniczy.

au'srütteln wstrząsać [-snać]; *fig.* [o]budzić.

aufs (aufs) = auf daß. [digen.]

au'sfagen = herfagen, aufklären

au'ssammeln zbierać [zebrać].

au'ssäßig (-zēs[s]ch) = feindselig; (widerpenstig) krnąbrny.

au'sfatteln [o]siodlać.

Au'f'fat *m* (angefestetes Stück) nasada *f*; (Tafel²) zastawa *f*; (schriftlicher) ~ wypracowanie *n*; rozprawa *f*. [[po]chłonać.]
au'f'saugen wciągać [-gnać].
au'f'scharren roz-, wy-grzebywać [-bać].
au'f'schauen = aufbliden.
au'f'scheuchen [s]płoszyć.
au'f'schichten [na]składać.
au'f'schieben odkładać [odłożyć]; aufgeschoben ist nicht aufgehoben co się odwlecze, to nie uciecze.
au'f'schießen (su) nagle wzno-
 się [wnieść] się, wzrastać [wzrosć].
Au'f'schlag *m* uderzenie *n*; (an der Uniform) wyłogi *pl.*: (Preis²) podwyżka *f*.
au'f'schlagen otwierać [otwo-
 rzyć]; Lager: rozbijać [-bić]; Preis: podnosić [-nieść]; Wohn-
 stib: obierać [obrać]; *v/i.* (su)
 uderzać [-rzyć]. [[rzyć].]
au'f'schließen otwierać [otwo-
 rzyć].
au'f'schlißen rozpruwać [-pruć].
au'f'schluchzen zalkać [boń].
Au'f'schluss *m* pouczenie *n*; ~
 geben über (*acc.*) pouczać
 [-zyć] o (*loc.*). [[-jeść].]
au'f'schmaufen z-, prze-jadać
au'f'schmierem nasmarowywać
 [-rować].
au'f'schnallen rozpinąć [-piąć].
au'f'schnappen chwycić [chwy-
 cić].
au'f'schnelden rozkrajając [-kroić],
 rozcinać [-ciąć]; (übertreiben)
 przesadzać [-dzieć], [na]blago-
Au'f'schneider *m* blagier. [wać.]
Auf'schneideret *f.* (3) b blaga.
Au'f'schnitt *m* rozcięcie *n*; (alter
 ~ mieszanina *f*. [[-chać].]
au'f'schnüffeln wywachiwać
au'f'schrauben [wy]srubować.
au'f'schrecken = aufschrecken:
v/i. (su) = aufspringen.

Au'f'schrei *m* okrzyk.
au'f'schreiben [na-, s]pisać.
au'f'schreien krzyknąć [boń].
Au'f'schrift *f* napis *m*.
Au'f'schub *m* zwłoka *f*; (einer
 Frist) przedłużenie *n*; ohne ~
 bezzwöclenie.
au'f'schürzen podkasywać [-sać].
au'f'schütten nasypywać [-pać].
au'f'schwagen (i-m et.) = auf-
 binden.
au'f'schwellen nadymać [-dąć];
v/i. (su) nabrzmiewać [-mieć].
au'f'schwemmen = aufschwem-
 men. [[wznieść] się].
au'f'schwingen: sich ~ wznosić
Au'f'schwung *m* wzniesienie *n*
 się: *fig.* wzrost.
au'f'sehen 1. = aufbliden. 2. 2
n. (2) wrażenie; ohne 2 nie-
 postrzeżenia. [[(-czyni).]
Au'f'seher(in) *f* *m* dozorca
au'f'sein nie spać, czuwać.
au'f'setzen nasadzać [-dzieć], po-
 sadzić [boń]; Seget: stawiać
 [postawić]; Gut: wkładać [wło-
 żyć]; Brief: układać [ulożyć].
au'f'seufzen wzdychać [west-
 chnąć].
Au'f'sicht *f* dozór *m*, nadzór *m*;
 ~s... dozorczy, nadzorczy; ~s-
 rat *m* rada *f* nadzorca.
au'f'sitzen wsiadać [wsiąść]; *fig.*
 dać się zwodzić [zwieść]; X ~!,
 aufgefessen! na koń!
au'f'spannen roz-, na-ciągać
 [-gnać]; Seget: rozpuszczać
 [-ścić]; Schiem: roztwierać
 [-tworzyć]. [[zniej].]
au'f'sparen [za]chować na pó-
au'f'speichern (-szpalch^{ern}) 65b
 = aufhäufen.
au'f'speifen zjadać [zjeść].
au'f'sperren roztwierać [-two-
 rzyć]; Mund, Augen: = aufreißen.
au'f'spielen [za]grać; sich ~ als
 ... udawać [udać] (*acc.*).
au'f'spißen przebijać [-bić].

au'f'fprengen wysadzać [-dzić].
au'f'f'prießen (fu) wyrastać [-rósć].
au'f'f'springen (fu) skakać [skoczyć] (f. auffahren); (sich öffnen) raptownie otwierać [otworzyć] się; (bersten) pękać [-knać].
au'f'f'prikken = prikken: Straße: polewać [-lać].
au'f'f'p'roffen = auffprießen.
au'f'f'p'üren [wy]tropić.
au'f'f'tacheln podniecać [-cić].
Au'f'f'stand *m* bunt, powstanie *n*.
au'f'f'ständisch powstańczy, buntowniczy; **Le(r)** *m* powstaniec.
au'f'f'stapeln = aufhäufen.
au'f'f'stechen przekłuwać [-kłuć].
au'f'f'stecken podnosić [-nieść].
au'f'f'ste(h)c'u wstawiać [wstać]; *fig.* powstawać [-wstać].
au'f'f'steigen 1. (fu) wstępować [wstąpić]; (aufsteigen) wznosić [wznosić] się; *fig.* Gedanke: przychodzić [przyjsć]; **D** wstępny. 2. **2 n** ① (e-s Gastons usw.) wzlot *m*. [wić]; **X** [u]szykować.
au'f'f'stellen stawiać [po-, u-sta-]
au'f'f'stemmen opierać [oprzeć].
Au'f'f'stig (-sztik) *m* ② gwchodzenie *n*, wejście *n*.
au'f'f'stöbern wyszperać [boń.].
au'f'f'stöhnen jęknąć [boń.].
au'f'f'stören poruszać [-szyć].
au'f'f'stoßen wbijać [-bić] *v/i*. (aus dem Wagen) odbijać [-bić] się; (fu) spotykać [-tkać] (*acc.*), uderzać [-rzyć] (*auf acc.* na *acc.*): (vorkommen) (*dat.*) wydarzać [-rzyć] się, trafiać [przytrafić] się (*dat.*).
au'f'f'streichen Haar: podczesywać [-sać]; Butter: [na]smarować.
au'f'f'streifen podnosić [-nieść], podkasywać [-sać].
au'f'f'streuen [na-, po]sypać.
au'f'f'stülpen wsadzać [-dzić]; = auffstreifen.
au'f'f'stützen = aufstemmen.

au'f'f'suchen wyszukiwać [-kać]; (besuchen) odwiedzać [-dzić].
au'f'f'stackeln ↓ [za]opatrzyć.
au'f'f'stauchen (fu) wynurzać [-rzyć] się, wypływać [-plynąć].
au'f'f'stauen (fu) [od]tajać, puszcząć [puścić]; *fig.* rozgrzewać [-grzać] się. [rozdział *m*.]
au'f'f'stellen rozdzielać [-lić]. **Su.**
au'f'f'stifchen (-tisz'en) ①e podawać [-dać]; *fig.* opowiadać [-wiedzieć].
Au'f'f'strag (-trak) *m* ②d polecenie *n*, sprawunki *pl.*; im ~ z polecenia: **Geber** (*fu*) *m* klient(ka).
au'f'f'stragen stawiać [postawić], podawać [-dać]; Farben: nakładać [nałożyć]; Gefäßt: polecać [-cić]; *fig.* starf ~ [na]blagować.
au'f'f'streiben = aufjagen; (aufschwemmen) rozpiierać [rozeprzeć]; (ertaugen) wydobywać [-być], wyszukiwać [-kać].
au'f'f'strennen rozpruwać [-pruć].
au'f'f'streten (fu) stapać: (in e-r Höhe) występować [wystąpić]; (erscheinen) pojawiać [-wić] się; (zum erstenmal) [za]debutować; (handeln) postępować [-stąpić]. 2. **2 n** ① występ *m*; Thea. erstes 2 debut *m*; (Handlung) postępowanie; = Benehmen.
Au'f'f'strieb *m* spęd.
Au'f'f'stritt *m* występ; (in e-m Drama, erste Auseinandersetzung) scena *f*; (am Wagen) stopień.
au'f'f'trommeln [o]budzić gwałtownie.
au'f'f'tun (öffnen) otwierać [otworzyć]; **Sur**: nakładać [nałożyć].
au'f'f'türmen = aufhäufen.
au'f'f'wachen (fu) [z]budzić się.
au'f'f'wachsen (fu) wyrastać [wyrósć].
au'f'f'wägen = aufwiegen.

au'fwallen (fu) [za]wrzeć, [za-]
kipieć; *fig.* = aufbrausen. **Su.**
fig. wzburzenie *n.*

au'fwälzen = aufbürden.

Au'fswand *m* ②d wydatek;
(Zuzus) zbytek.

au'fwärmen odgrzewać [od-
grzać]; *fig.* wznawiać [wzno-
wić].

Au'fwartel/frau *f* posługaczka.

au'fwarten usługiwać, [u]słu-
żyć; (besuchen) składać [złożyć]
wizytę.

Au'fwärter(in) *m* służący(-ca).

au'fwärts (-werg) w górę.

Au'fwartung *f* usługa; (Besuch)
wizyta; seine ~ machen składać
[złożyć] wizytę.

au'fwaschen zmywać [zmyć].

Au'fwaschwasser *n* pomyje
f/pl. [gewekt.]

au'fwecken [z]budzić; *vgl.* auf-

au'fweichen ③a rozmiękzać
[-czyć]; *v/i.* (fu) rozmiękzać
[-czyć] się, [roz]mięknać.

au'fweisen okazywać [-zać].

au'fwenden = verwenden.

au'fwerfen podrzucać [-cić];
Damm: [u]sypać; Frage: zada-
wać [-dać]; jid ~ zu (*dat.*) narzu-
cać [-cić] się na (*acc.*). [nać].

au'fwickeln roz-, na-wijać [-wi-]

au'fwiegeln [z]buntować.

au'fwiegen [z]równoważyć.

Au'fwiégler (-wígler) *m* ③l,
~in (~in) *f* ③c podżegacz(ka),
agitator(ka); Lisch (~isz) bun-
towniczy.

au'fwinden = aufwickeln.

au'fwirbeln wzruszać [-szyć];
fig. viel Staub ~ [na]robić
duża wrzawy.

au'fwischen ścierać [zetrzeć].

Au'fwisch/lappen *m* ścierka *f.*

au'fwogen (fu) wznosić
[wznieść] się falami.

au'fwohlen cheić wstawać.

au'fwühlen = aufrühren.

au'fzählen wyliczać [-czyć].

au'fzäumen = zäumen.

au'fzehren [s]trawić.

au'fzeichnen [na]rysować; (nie-
derschreiben) spisywać [-sać].
Su. zapisek *m.*

au'fzeigen = aufweisen.

Au'fzieh|brücke *f* most *m*
zwodzony.

au'fziehen [po]ciągnąć do góry,
podnosić [-nieść]; *Ubr:* nakre-
cać [-cić]; Saiten: naciągać
[-gnać]; (großziehen) [wy]hodo-
wać; Kinder [wy]chowac; (fop-
pen) [z]durzyć; *v/i.* (fu) = ein-
hergehen, aufmarschieren; (auf
Boche) zaciągać [-gnać].

au'fzischen syknąć [wól.].

Au'fzucht *f* hodowla.

au'fzucken wstrząsać[-snać] się.

Au'fzug *m* = das Aufziehen;
(Marisch) pochód; Thea. akt;
(Zahrtucht) winda *f.*

au'fzwängen ~zwingen = auf-
drängen. [oczna.]

Au'glaßfel (au'k-) *m* galka *f*

Au'ge (au'g^e) *n* ④b oko; \odot und \ominus
(a. *dim.* u. auf Spielfarten usw.)
oeko; im ~ haben mieć na oku;
unter vier ~n w cztery oczy;
aus den ~n lassen spuszczać
[-ścić] z oka; in die ~n sehen
być solą w oku; große ~n
machen [z]dziwić się; mit e-m
blauen ~ davontommen wy-
chodzić [wyjść] jako tako.

äu'geln (o'g^eln) *ist* strzelać
oczyma.

Au'gen... oczny, oczu; ~arzt *m*
okulista; ~aufschlag *m* spojrze-
nie *n.*; ~blindhaut *f* spojówka;
~blick *m* mgnienie *n* oka,
chwila *f.*; im ~blick natychmiast;
jeden ~blick lada chwila; für
den ~blick na razie; ~blicklich
chwilowy; *adv.* chwilowo; (so-
gleich) natychmiast; ~braue *f*
brew; ~diener *m* obłudnik;

~dienerci *f* obłuda; ~entzündung *f* zapalenie *n* oka; ~fällig widoczny; ~förmig (-foamlich) kształt oka mający; ~glas *n* = Brille, Seheifer, Spernglas; ~hellkunde *f* okulistyka; ~klappe *f*, ~leder *n* zasłona *f* na oczy; ~licht *n* wzrok *m*; ~lid *n* powieka *f*; ~los bez oczu; ~lust *f* = ~weide; ~maß *n* miara *f* w oku; ~merk *n* uwaga *f*; ~paar *n* para *f* oczu; ~reiz *m* drażnienie *n* w oku; *a.* = ~weide; ~schein *m* widok; (uerichtlicher) oględziny *f/pl.*; dem ~schein nach na oko; in ~schein nehmen oglądać [-dnąć]; ~scheintlich widoczny, oczywisty; ~spiel *n* strzelanie oczyma; ~stern *m* żrenica *f*; ~täuschung *f* złudzenie *n* optyczne; ~triefen *n* kaprawość *f*; ~trost *m* = ~weide; ~wasser *n* woda *f* do oczu; ~weh *n* ból *m* oczu; ~weide *f* rozkosz dla oczu; ~wimper *f* rzęsa; ~zeuge *m* świadek naroczny.

Au'glein (oi'klan) *n* (2) l oczko.

Augu'st (augu'st) *m* 2g sierpień: sierpniowy.

Aukcio (aukc'io'n) *f* (3) b licytacja *f*; ~s... licytacyjny.

Aurik'el (auri'k'el) *f* (3) d pierwiosnek *m*.

aus (aus) 1. *prp.* (mit dem *dat.*) z, ze (*gen.*); (wegen, vor) z powodu, dla (*gen.*); ~ dem Fenster przez okno. 2. *adv.* von ... z, ze (*gen.*): es ist ~ damit skończyło się; es ist ~ mit ihm już po nim; er weiß nicht ~ noch ein nie nie wie.

au's... z..., ze..., wy...

au'sarbeiten wypracowywać [-cować]. *Su.* wypracowanie *n*.

au'sarten (-ärn'en) (3) c wyrażać [-rodzić] się.

au'satmen wydychać [wytechnąć]; *a.* = sterben.

au'sbacken wypiekać [-piec].

au'sbaden: *F fig.* du wirst das ~ müssen będziesz musiał beknąć za to.

Au'sbau *m* wykończenie *n*.

au'sbauchen wydymać [-dąć].

au'sbauen wykańczać [-kończyć].

au'sbedingen wymawiać [-mówić], zastrzegać [-strzedz].

au'sbeißen wygryzać [-gryźć]; sich e-n Zahn ~ [wy]łamać.

au'sbessern naprawiać [-wić].

Su. naprawa *f*.

Au'sbeute *f* zysk *m*, zdobycz.

au'sbeuten (-boit'en) (3) c wyzyskiwać [-kać]. *Su.* wyzysk *m*.

au'sbezahlen = auszahlen.

au'sbiegen = ausweichen.

au'sbieten [za]ofiarować.

au'sbilden [wy]kształcić, [wy]doskonalić.

au'sbitten wypraszać [-prosić].

au'sblasen wy-, z-dmuchiwać [-chać ob. -chnąć].

au'sbleiben 1. nie przychodzić [przyjść]; ich werde nicht lange ~ nie zabawię długo. 2. 2 *n* (2) (e-r Sache) brak *m*: (e-r Person) nieobecność *f*.

Au'sblick *m* widok; 2cu wyglądać [wyjrzeć].

au'sblühen przekwitać [-tnąć].

au'sbohren wywiercać [-cić].

au'sborgen wypożyczać [-zyczyć].

au'sbraten wy-, do-smażać

au'sbrauchen zużywać [-żyć].

au'sbrausen wyszumieć [von].

au'sbrechen (ber...) wylamywać [-mać]; (von sich geben) [z]wymiotować; v/i. (sit) uwalniać [uwolnić] się; (entstehen) powstawać [-wstać]; (entstehen) wybuchać [-chnąć]; in Tränen ~ zalewać [-lać] się łzami; in

3orn ~ wybuchać [-chnąć] gniewem; in ein Gefächter ~ parskać [-knąć] śmiechem.

au'sbreiten szerzyć, rozszerzać [-rzyć]; Teppich usw.: rozkładać [rozłożyć], rozciągać [-gnać]; sich über et. (acc.) ~ rozwodzić się nad czym (*instr.*).

au'sbrennen wypalać [-lić]; n/i. (fu) wypalać [-lić] się.

au'sbringen usunąć [usunąć], wydobywać [-być]; Zunge: wylegać [-ładz]; Trinkspruch: wnosić [wnieść].

Au'sbruch *m* wybuch; (aus dem Gefängnis) wylamanie n się; (Wein) wyskok; zum ~ kommen = ausbrechen. [-tować.]

au'sbrühen wygotowywać

au'sbrüten wylegać [-ładz]; Eier: wysiadywać [-siedzieć]; fig. wydumać [bość].

au'sbügeln wy-, od-prasowywać [-sować].

Au'sbund *m* wzór; (in böser Sinne) hultaj, ładaco. [tką.]

au'sbürsten [wy]czyścić [szczo-]

Au'sdauer *f*, wytrwałość.

au'sdauern [wy]trwać; Pflanzen: przetrwać [bość]; D wytrwały.

au'sdehnen (sich) rozciągać [-gnąć], rozszerzać [-rzyć] (się); Sehne: wyciągać [-gnać]; ausgedehnt rozległy.

Au'sdehnung *f* rozciągliwość, roz-, wy-miar *m*; ~fähigkeit *f* rozciągliwość. [myśleć [bość].]

au'sdenken wydumać, wy-]

au'sdienen wysługiwać [-służyć]; ausgedient wysłużony, emerytowany; Ausgediente(r) *m* emeryt.

au'sdörren wysuszać [-szyć].

au'sdrehen wykręcać [-cić].

au'sdreschen [wy]młócić.

Au'sdruck *m* wyrażenie *n*, wyraz; (~weise) wyrazistość *f*; (schriftlich) wprawa / piśmienna.

au'sdrucken wydrukowywać [-kować].

au'sdrücken wyduszać [-sić]; (ausprechen) wyrażać [-zić].

au'sdrücklich (-drücklich) wyrażny.

Au'sdrucks...: **2los** bez wyrazu, niewyraźny; **2boll** wyrazisty; **2weise** *f* sposób *m* wyrażenia. [wyziew *m*.]

au'sdünnen [wy]parować. **Su.**

aus'etna'nder jedno od (ob. z)

drugiego; ~ ~ ~ roz...; ~bringen

rozdzielać [-lić]; (öffnen) otwie-

rać [otworzyć]; ~fahren roz-

jeżdżać [-jechać] się; (bringen)

odskakiwać [odskoczyć] od

siebie; ~fallen rozpadać [-paść]

się; ~fliegen (fu) rozlatywać

[-lecieć] się; ~fließen (fu) roz-

plywać [-płynąć] się; ~gehen.

~kommen rozchodzić [rozejść]

się; ~laufen (fu) rozbiegać

[-biedzić] się; ~legen, ~nehmen

rozbierać [rozebrać], rozkładać

[rozłożyć]; ~sein; wir sind ~

poróżniliśmy się; ~setzen roz-

sadzać [-dzić]; [wy]tłumaczyć;

sich ~f. mit = abfinden; ~sprei-

zen rozkracać [-kroczyć].

au'serkoren, -erlesen wybrany;

(berühmt) wyborowy.

au'sersehen, au'serwählen =

erwählen.

au'sessen wyjadać [-jeść].

au'sfahren wyjeżdżać [-jechać].

Au'sfahrt *f* wyjazd *m*.

Au'sfall *m* wynik; (Befall)

ubytok; X wycieczka *f*; Recht-

wypad.

au'sfallen wypadać [-paść]

(a. X); (unverbleiben) odpadać

[-paść]; gut (schlecht) ~ (nie)

udawać [udać] się.

au'sfahern wystrzepiać [-pić].

au'sfechten [s]toczyć.

au'sfegen wymiatać [-mieść];

nie ausgefegt jakby wymiótł.

au's|fertigen sporządzać [-dzie].
au's|findig: ~ machen wyszu-
 kiwać [-kać].
au's|flicken = ausbessern.
au's|fliegen (ju) wylatywać
 [-lecieć]. [|-plynać].
au's|fließen (ju) wypływać
Au's|flucht *f* (2) *f* wybieg *m*,
 wymówka. [wycieczka *f*.]
Au's|flug *m* wylot; (Landpartie)
Au's|flügler (-flügler) *m* (2) l
 wycieczkowiec.
Au's|fluß *m* wypływ; (das Aus-
 fließende) wyciek.
au's|folgen wydawać [-dać].
au's|forschen [wy]śledzić, [od-]
 szukać.
au's|fragen wypytywać [-tać].
au's|fressen wyżerać [-żreć].
Au's|fuhr (-für) *f* (3) *b* wywóz *m*;
 ... wywozowy.
au's|führbar (-für-) wykonalny;
 Zeit *f* wykonalność.
au's|führen wywozić [wy-
 wieźć]; Arbeit *użw.*: wykonywać
 [-konać].
au's|führlisch (-für-) obszerny,
 dokładny; Zeit *f* dokładność.
au's|füllen wy-, za-pelnić
 [-nić]; fig. wypełniać [-nić].
Au's|gabe *f* wyda(wa)nie *n*;
 (Geldbetrag) wydatek *m*; *pl.* roz-
 chód *m*; (e-s Buches) wydanie *n*;
 -(n)... wydatków.
Au's|gang *m* wychód, wyjście
n; (Ende) kres, zakończenie *n*;
 (Ergebnis) wynik; ~s|punkt *m*
 punkt wyjścia.
au's|geben wydawać [wydać];
 = herausgeben; sich (gang) ~
 [wy]sznastać; i-n, et. ~ für (acc.)
 podawać [-dać] za (acc.).
Au's|geburt /plód *m*, wytwór *m*.
au's|geen wychodzić [wyjść];
 (erlöschen) [z]gasnąć; (zu Ende
 gehen) [s]kończyć się; Haare:
 wypadać [-paść]; frei ~ ucho-
 dzić [u]jść bezkarnie; leer ~ nie

nie dostawać [-stać]; ~ auf einen
 Befehl kończyć się na (acc.);
 die Geduld geht mir aus cier-
 pliwość mnie opuszcza; Befehl
użw. ~ lassen wydawać [-dać].
au's|gelassen swawolny, roz-
 pustny: Helf *f* swawola, roz-
 pusta.
au's|gemacht skończony; (sicher)
 pewny; ~e Sache pewnik *m*.
au's|genommen (acc.) wyją-
 wszy (acc.), prócz, oprócz (gen.).
au's|geprägt wybitny.
au's|gestalten wydoskonalać
 [-lić]. [kwintny].
au's|gesucht wyszukany, wy-
au's|gezeichnet znakomity, wy-
 borny.
au's|giebig (-gibig) wydany.
au's|gießen wylewać [-lać].
au's|glätten wygładzać [-dzie].
Au's|gleich *m* (2) *g* ugoda *f*.
au's|gleichen wyrównywać
 [-nać]; Streit: [za]lagodzić;
 sich ~ (sich betragen) [u]godzić
 się; (sich aufheben) znosić [zniesić]
 się. [|-śliznać] się.
au's|gleiten po-, wy-ślizgiwać
au's|graben wykopywać [-pać].
Sw. wykopalisko *n*. [|-gnać].
au's|greifen daleko sięgać
au's|grübeln wydumać [bość].
Au's|guß *m* wylew; (Spüßicht)
 pomyje *f/pl*.
au's|hacken wyrębywać [-rą-
 bać]; Vogel: wydziobywać
 [-bać].
au's|halten et.: wytrzymywać
 [-mać]; i-n: utrzymywać [-mać].
au's|händigen (-händig) (3) *a*.
 wręczać [-czyć]. [okazowy].
Au's|hängebogen *m* arkusz
au's|hängen *v/i*. wisieć.
au's|hängen *v/t*. wywieszać
 [-sić]; (losmachen) wyjmować
 [wy]jąć. [szka *f*.]
Au's|hänge[schild] *n* wywie-
au's|harren [wy-, prze]trwać

au's|houden wyziewać [-zio-
nąć].

au's|hauen wyrebywać [-ra-
hać]; (mit dem Meißel) [wy-]
ciosać; Statue: [wy]rzeźbić;
(prügeln) [wy-, prze]trzepać.

au's|heben wyjmować [-jać],
wydobywać [-być]; ✕ zaciągać
[-gnąć]. *Su.* ✕ asenterunek *m.*,
rekrutacja *f.*

au's|hecken = ausbrüten.

au's|heilen wyleczyć [boń.](się).

au's|helfen dopomagać [-módl].

Au's|hilfe *f* pomoc; (Geld) za-
pomoga.

Au's|hilfs... pomocniczy; 2-
twój dla pomocy, tymczasowo.

au's|höhlen wydrążyć [-żyć].

au's|holen zamierzać [-rzyć]
się; i-n: [wy]badać; *fig.* weit ~
za daleko się zapuszczać
[-ścić].

au's|holzen = abholzen.

au's|horchen podsłuchiwać
[-chać]; ✕ wysłuchiwać[-chać].

au's|hülfe(n) (-hülzen) ⑤e [wy-]
luskać.

au's|hungern wyglądać [-gło-
dzić]. [-leć].

au's|husten wy-, od-kaszliwać

au's|jäten wypleniać [-nieć].

au's|kämmen wyczesywać
[-sać].

au's|kämpfen zaprzestawać
[-stać] walki: er hat ausge-
kämpft skończył swe cier-
pienia.

au's|kaufen wykupywać [-pić].

au's|kehren wymiatać [-mieść].

au's|kellern wyciskać [-snać].

au's|kennen: (sich) ~[z]orientować
się, [po]znać się (in *dat.* na *loc.*);
ich vor Freude nicht mehr ~
nie posiadać się z radości.

au's|kernen wyjmować [-jać]
pestkę z (*gen.*).

au's|klagen zaskarżać [-rzyć].

Au's|klang *m* koniec.

au's|klauben wybierać [-brać].

au's|kleben wylepiać [-pić].

au's|kleiden (sich) rozbierać
[rozebrać] (się); ☉ okładać
[obłożyć]. [szatnia *f.*]

Au's|kleide|raum *m.*, -zimmer *n*

au's|klingen [s]kończyć się.

au's|klopfen wytrzepywać
[-pać]; Blech usf.: [wy]klepać.

au's|klügeln mozolnie [s]kom-
binować.

au's|kneifen *F* (fn) czmychać
[-chnąć]. [|-tować].

au's|kochen wygotowywać

au's|kommen *I.* = her~; (aus
dem Ei) wylęgać [-lądz] się;
Feuer: wybuchać [-chnąć]; Nach-
richt: rozszerzać [-rzyć] się; ~
mit et. (*dat.*) [wy]żyć z (*gen.*);
~ mit i-m wytrzymywać [-mać];
ich komme damit aus to mi
wystarcza. *2.* *2 n* (2) dochody
m/pl.: er hat sein gutes 2 dobre
mu się powodzi: es ist fein 2
mit ihm z nim wytrzymać nie
można. [starczający].

au's|kömmlich (-kömlich) wy-]

au's|kosten wykosztować [boń].

au's|kothen *P* (sich) [wy]zygać
(się).

au's|kramen rozkładać [roz-
łożyć]; sein Wissen ~popisywać
[-sać] się swoją wiedzą.

au's|krazen Angen: wydrapywać
[-pać]; Schrift: wyskrobywać
[-bać]; v/i. (fn) *F* = auskneifen.

au's|kricchen (fn) wykluwać
[-kluć] się.

auskultieren ✕ (auskultir'en)
⑤g wysłuchiwać [-chać].

au's|kundschaffen [wy]sledzić.
[wy]badać.

Au's|kunst (-künft) *f* (2) *f* info-
macja, wiadomość; i-m ~geben
(od. erteilen) über (*acc.*) [po]in-
formować k-o o (*loc.*): ~S-
bureau *n.*, Aus|künstel' (aus-
künstel') *f* (3) *b* biuro *n* wywia-

- dowcze; **aus**|**miffel** *n* sposób *m* wyjścia.
- au**'s|**kurieren** wyleczyć [vou.].
- au**'s|**lachen** wysmiewać[-śmiać] (się z *gen.*).
- Au**'s|**laden**... do składania.
- au**'s|**laden** wyladowywać [-dować], składać [złożyć].
- Au**'s|**lage** *f* wydatek *m*; (Gedächtnis) wystawa.
- Au**'s|**land** *n* (o. *pl.*) zagranica *f*; *Ins* ~ za granicę; *im* ~ za granicą. [ziemiec (-mka)].
- Au**'s|**länder**(*in* *f*) *m* cudzo-|
- au**'s|**ländisch** zagraniczny, cudzoziemski; *des* *Wesen* cudzoziemczyzna *f*.
- Au**'s|**lands**... zagraniczny.
- au**'s|**lassen** wy-, u-puszczać [-ścić]; *Butter*: rozpuszczać [-ścić]; (*weglassen*) opuszczać [-ścić]; *Born* *usw.*: wywierać [-wrzeć] (*an dat.* na *loc.*): *sich* ~ *über* (*acc.*) rozwodzić się nad (*instr.*): *vgl.* *ausgelassen*.
- Au**'s|**lassung** *f* (Ausserung) odzwanie *n* się.
- Au**'s|**lauf** *m* ujście *n*; ↓ odpływnicze *n*; (*Ende*) koniec.
- au**'s|**laufen** (*sn*) wybiegać [-biedz]; *Wasser* *usw.*: wypływać [-plynać]; ↓ odpływać [-plynać]; ~ *in* *oder* *auf* (*acc.*) [s]kończyć się na (*loc.*).
- Au**'s|**läufer** *m* chłopak do sylek; (*einer Bahn*) odnoga *f*; (*eines Gebirges*) kończyń *f/pl.*
- Au**'s|**laut** *m* zakończenie *n* (wyrazu), ostatnia głoska *f*.
- au**'s|**laufen** kończyć się (*auf acc.* na *acc.*).
- au**'s|**leben** wy-, prze-żywać [-żyć]; *sich* ~ *na*żyć [vou.] się.
- au**'s|**lecken** wylizywać [-zać].
- au**'s|**leeren** wypróżniać [-nić]; *Gas*: wychylać [-lić].
- au**'s|**legen** wykładać [wyłożyć]; (*zur Schau*) wystawiać [-wić],
- rozkładać [rozłożyć]; (*beabsicht*) [za]płacić; (*beuten*) [wy]tłomaczyć, komentować; *Gerbst.*: *sich* ~ rozkładać [rozłożyć] się.
- Au**'s|**leger** (-*lęger*) *m* (2), ~ *in* (~ *in*) *f* (3)c komentator(ka).
- au**'s|**leiden** [wy-, prze]cierpieć.
- au**'s|**leihen** wypożyczać [-czyć].
- au**'s|**lernen** [s]kończyć naukę.
- Au**'s|**lese** *f* wybór *m*.
- au**'s|**lesen** (aussuchen) wybierać [-brać]; (*zu Ende lesen*) [prze-]czytać do końca, doczytywać [-tać] (*gen.*).
- au**'s|**liefern** wydawać [-dać]; (*einhandigen*) do-, w-ręczać [-czyć].
- Au**'s|**lieferung**...; ~ *schein* *m* poświęcenie *n* odbioru; ~ *vertrag* *m* traktat o wydawaniu przestępców.
- au**'s|**liegen** (*h.*) wyleżeć [vou.] się; *Zeitungen* *usw.*: znajdować się. [|-kować.]
- au**'s|**löffeln** wyłyżkować
- au**'s|**löschen** 1. *v/t.* (3) [za-]gasić; (*Beschriebenes*, *aus dem Gedächtnis*: [wy]mazać, [prze-]kreslić. 2. *v/i.* (3n) (3b) [z-, wy]gasnąć. [wać.]
- au**'s|**losen** wylosowywać [-so-]
- au**'s|**lösen** wykupywać [-pić]. *Sie*. wykupno *n*.
- au**'s|**lüften** wy-, prze-wietrznieć [-trzyć]. [dać (*gen.*)]
- au**'s|**lugen** nadz. (*dat.*) wyglądać
- au**'s|**machen** wyjmować [-jać], wydobywać [-być]; *Steden*: wywabiać [-bić]; *Sicht*: [za]gasić; (*beendigen*) [za]kończyć; (*betragen*) wynosić [-nieść]; (*bestimmen*) postanawiać [-nowić], układać [łożyć]; *sich* *et.* ~ = *ausbedingen*; *das macht nichts aus* to nie nie znaczy; *vgl.* *ausgemacht*.
- au**'s|**malen** [wy]malować.
- Au**'s|**marsch** *m* = *Abmarsch*.
- au**'s|**meißeln** wyciosywać [-sać].

- au's|mergeln** ostabiać [-bić], wycieńczyć [-czyć].
- au's|merzen** (-mērcen) ⑮e [wy]tępić.
- au's|messen** [wy-, z]mierzyć.
- au's|miefen** usuwać [usunąć] z mieszkania.
- au's|miffen** [o]czyścić.
- au's|miffeln** (-mīfeln) ⑮f dochodzić [dojść] (*gen.*). [[*boś.*]]
- au's|möblieren** umeblować
- au's|münden** uchodzić [ujść].
- au's|muffern** wymusztrowywać [-ować], wybrakowywać [-kować].
- Au's|nahme** (-nāme) *f* ③b wyjątek *m*; mit ~ z wyjątkiem; ohne ~ bez wyjątku.
- Au's|nahms...** wyjątkowy: **Los** bez wyjątku; **Weise** wyjątkowy; *adv.* wyjątkowo.
- au's|nehmen** wyjmować [-jąć]; *ſiſche, ſaſen* uſw.: [wy]patroszyć; (*ausſchieſen*) wykluczać [-czyć]; *ſich* (*gut* ob. *ſchiecht*): ~ wydawać [-dać] się; ~ *d* nadzwyczajny, szczególny; *adv.* nadzwyczajnie, szczególnie; ~ *d* *ſchön* prześliczny, przepiękny; *bgł.* *ausgenommen*.
- au's|nūhen, -nūhen** wzyſkiwać [-kać]. [[-kować.]
- au's|packen** wypakowywać
- au's|pelfchen** [wy]biczować.
- au's|pfänden** [za]grabić. *Su.* grabież *f.* [[-dać.]
- au's|pfeifen** wygwizdywać
- au's|plaudern, F|piappern** wygadać, wypaplać [*boś.*].
- au's|plündern** [z]rabować.
- au's|pochen** wypukiwać [-kać].
- au's|polffern** wypychać [-pchać].
- au's|poſaunen** roztrębywać [-trąbić].
- au's|prägen** wybijać [-bić], wyciskać [-snać]; *ſich* ~ okazywać [-zać] się, przebijać się; *bgł.* *ausgeprägt*.
- au's|preffen** wyciskać [-snać].
- au's|probieren** [wy]próbować.
- au's|pumpen** wypompowywać
- Au's|putz** *m* ozdoba *f.* [[-ować.]
- au's|puſen** [wy]czyścić; (*ſchmīſſen*) [o]zdobić.
- au's|quetschen** = *auspreffen*.
- au's|rädieren** wyskrobywać [-bać]. [[wać [-kować.]
- au's|rangieren** wybrakowy-
- au's|raſen** (*ſich*) wyszaleć [*boś.*] (*ſie*).
- au's|rauben** = *ausplündern*.
- au's|räuchern** wykadzać [-dzić].
- au's|raufen** wyrywać [-rwać].
- au's|räumen** (*wegräumen*) wynosić [-nieść]. [wy]sprzątać; (*leeren*) opróżniać [-nić].
- au's|rechenbar** obliczalny.
- au's|rechnen** obliczać [-czyć].
- au's|reden** = *ausſprechen*. [*m.*]
- Au's|rede** *f* wymówka, wybieg
- au's|reden** przestawać [-stać] mówić; *j-m* et.: [wy]perswadować; *ſich* ~ wygadać [*boś.*] się.
- au's|regnen**: *es hat ausgegeregnet* deszcz już nie pada.
- au's|reiben** wycierać [wytrzeć].
- au's|reichen** starczyć, wystarczać [-czyć].
- au's|reiſen** wyrywać [-rwać], wydzierać [-drzeć]; *F v/i.* (*ſu*) czmychać [-chnąć].
- Au's|reiſer** ^F (-rais^{er}) *m* ②] dezertor, uciekinier.
- au's|reiffen** (*ſu*) wyjeżdżać [-jechać] (*konno*).
- au's|renken** zwichnąć [*boś.*].
- au's|rīchten** *Auftrag* uſw.: wykonywać [-nać]; *ſeiſt*: urządzać [-dzić]; *Gruf* uſw.: oſnajmiać [-mić], oſwiadczać [-czyć]; (*erreichen*) oſiagać [oſiagnąć], skuteczniać [-nić]; *nichtſ* ~ nie nie wskórać.
- au's|ringen** *Waiſe*: wykრęcać [-cić]; *v/i.* *er hat ausgerungen* skończył (*zycie*).

Au's|ritt *m* wyjazd (konno).
au's|roden wypleniać [-nie].
au's|rotten (-rōten) $\text{[}z\text{]ni}$ -
 szczyć, [wy]tępić.
au's|rücken wysuwać [-sunąć];
v/i. (fu) wyruszać [-szy].
Au's|ruf *m* wykrzyk, okrzyk.
au's|rufen wykrzykiwać [krzy-
 knąć, wykrzyknąć]; (bei einer
 Berührung) wywoływać [-łać];
 zum Stönig ~ obwoływać [-łać]
 królem.
Au's|rüfer (-rūfer) *m* ②) wy-
 woływacz, obwoływacz.
Au's|ruf(ungs)|zeichen *n* wy-
 krzyk *m*. $\text{[}[-\text{cząć}]\text{]}$
au's|ruhen od-, wy-poczywać
au's|rupfen wydzierać [-drzeć].
au's|rüsten (jich) zaopatrywać
 [-trzyć] (się) (mit *dat.* w *acc.*):
 ~ uzbrajać [uzbroić].
Au's|rüstung *f* wyprawa, wy-
 kwipowanie *n*, przybory *m/pl.*:
 ~s|gegenstand *m*, ~s|stück *n*
 część *f* wyprawy.
au's|ruffchen = ausgleiten.
Au's|saat *f* zasiew *m*, posiew *m*.
au's|saen wy-, roz-siewać
 [-siać].
Au's|sage *f* (Zeugen $\text{[}z\text{]}$) zeznanie
n: (Zeugnis) świadectwo *n*;
 Gram. orzeczenie *n*.
au's|sagen opowiadać [-wie-
 dzieć], [wy]głosić; (gerichtlich)
 zeznawać [-znać].
au's|sagen wypilowywać [-lo-
 wać]. $\text{[}[-\text{trać}]\text{]}$
Au's|satz *m* (im Spiel) stawka *f*;
au's|säßig (-zēich) trędowaty.
au's|saufen (von Tieren, P von
 Menschen) — austrühen.
au's|saugen wysysać [wysać].
au's|schälen = ausshälen.
au's|schalten wyłączać [-czyć].
Au's|schalter *m*, Au's|schalt-
 vorrichtung *f* wyłącznik *m*.
Au's|schank *m* wyszynk.
au's|scharren = ausgraben.

au's|schauen (nach *dat.*) wyglą-
 dać (*gen.*).
au's|scheiden wyłączać, [-czyć],
 oddzielać [-lić]; Person: wy-
 kluczać [-czyć]; $\text{[}[-\text{czycie}]\text{]}$ wydzie-
 lać [-lić]; *v/i.* (fu) występować
 [-stąpić].
Au's|scheidung *f*, ~s|stoff *m* $\text{[}[-\text{stap}]\text{]}$
 wydzielinę *f/pl.*
au's|schelfe *f* [wy]łajac.
au's|schenken [wy]szynkować.
au's|schicken wysyłać [-ślać],
 wyprawiać [-wie].
au's|schießen wystrzelać [-lić].
au's|schiffen Menschen: wysadzać
 [-dzić]; Dinge: wynosić [-niesić].
au's|schimpfen = ausschelten.
au's|schlachten sprawiać [-wie];
fig. opracowywać [-ować].
au's|schlafen (jich) wysypać
 [-spać] się; feinen Austausch ~
 wytrzeźwiać [-wie] się.
Au's|schlag *m* (Entscheidung) prze-
 waga *f*, rozstrzygnięcie *n*: $\text{[}[-\text{schlag}]\text{]}$
 wysypka *f*: den ~ geben (*dat.*)
 rozstrzygać [-gnać] (*acc.*).
au's|schlagen (her~) wybijać
 [-bić]; (überziehen) obijać [-obić];
 Flamme: wybuchać [-chnąć];
 (zurückweisen) odrzucać [-wie];
v/i. Bäume: (wy)puszczać, [-pu-
 ścić]; Pferd: kopać [kopnąć];
 (nicht mehr schlagen) przestać [bou-
 bić; (ausfallen) wypadać [-paść];
 $\text{[}[-\text{schlagen}]\text{]}$ [wy]sypać się, występować
 [-stąpić]. $\text{[}[-\text{schlagen}]\text{]}$ [rozstrzygający].
au's|schlag|abend (-gēbent)
au's|schließen wykluczać [-czyć].
au's|schließen wyłączny.
au's|schlüpfen = austrühen.
au's|schlüpfen wypijać [-pić].
Au's|schluß *m* wykluczenie *n*;
 mit (od unter) ~ (der Öffent-
 lichkeit) z wykluczeniem (ja-
 wności).
au's|schmelzen wytapiać [-topić].
au's|schmieren wysmarowywać
 [-rować].

au's|schmücken przyozdabiać [-ozdobić], przystrajac [przy-stroić]: Rede: okraszać [-sić].
au's|schmauben, au's|schmauzen (sich) wysiakać [-knać] się.
au's|schneiden wykrajac [-kroić], wycinać [-ciąć]: aus-geschnittenes Kleid suknia f de-koltowana.
au's|schneiten: es hat ausge-schneit śnieg już nie pada.
Au's|schnitt *m* wycięcie *n*; (am Kleid) wygorsowanie *n*, dekolt: **A** wycinek; **B** im ~ verkaufen sprzedawać na lokcie; **~handel** *m* handel na lokcie.
au's|schnüffeln wywachiwać [-chać]. **[-pać].**
au's|schöpfen wyczerpywać
au's|schreiben wypisywać [-sać]: (zu Ende schreiben) kończyć pisanie [zapisać]; Reichstag *u*stw.: zwoływać [-lać]; Steuern *u*stw.: rozpisywać [-sać]; sich ~ wypi-sywać [-sać] się.
au's|schreien wykrzykiwać [-krzyzczyć].
au's|schreiten = schreiten.
Au's|schreitung/wykroczenie *n*.
Au's|schuß *m* (Personen) wydział, komisja *f*; (Waren) towar wy-brakowany; ~, ~, ~ wydziału; ~ mitglied *n* wydziałowy *m*, członek *m* komisji.
au's|schütten Trodenes: wysypy-wać [-pać]; Flüssigkeiten: wyle-wać [-lać]; fig. sein Herz ~ serce otwierać [otworzyć].
au's|schwärmen wyhulać [boć] się; (in) wylatywać [-lecieć].
au's|schwätzen = außplaudern.
au's|schweifen (in der Rede) = abschweifen; (in sinnlichen Ge-nüssen) oddawać się rozpuście; **~d** rozpustny; **~der** Mensch, **~des** Frauenzimmer rozpustnik (-nica). **Su.** rozpusta *f* (o. *pl.*).
au's|schweigen: sich ~ nie nie

mówić [powiedzieć] (über *aco* o *loc.*).

au's|schwemmen = außspülen.
au's|schwitzen wypocić [boć]:
~ Fanne: wydzielać [-lić].
au's|sehen 1. wyglądać [-dnąć]; ~ nach (*dat.*) wyglądać (*gen.*): das sieht danach aus poznać to: wie sieht es mit ihrer Gesund-heit aus? jak z pańskim zdro-wiem? 2. **~n** (2)1 wygląd *m*: dem **~** nach z wyglądu, z pozoru.
au's|sein (abwesend sein) nie być w domu; (enden) [s]kończyć się; es ist aus mit ihm już koniec z nim, już po nim.
au's|sen (au's'en) zewnątrz; nach ~ (hin) na zewnątrz: von ~ (her) z zewnątrz: ~, ~ zewnątrzny; **~stände** *m/pl.* wierzytelności *f/pl.*
au's|senden = außschicken.
au's|ser (au's'er) 1. *prp.* (mit *dat.*) (außerhalb) zewnątrz (*gen.*), poza (*instr.*): (neben, ausgenommen) prócz, oprócz (*gen.*): ~ sich sein nie posiadać się, odchodzić od zmysłów (vor *dat.* z *gen.*). 2. *ej.* ~ daß, ~ wenn wyjąwszy że, wyjąwszy kiedy, jeżeli.
au's|ser|de'm (o)prócz tego: ~ daß (o)prócz tego że.
äu's|ere (oi's'ere) 1. *a.* zewnątrz-ny. 2. **~s** *n* (2)1 wygląd *m*, powierzchowność *f*: Mini-ster (ium *n*) *m* des Äußern mi-nister(stwo *n*) *m* spraw ze-wnątrznych.
au's|er...: **~e'hellich** niesłubny; **~gewö'hlich** nadzwyczajny; **~halb** (*gen.*) zewnątrz (*gen.*), poza (*instr.*): **~halb** der Stadt poza miastem.
äu's|erlich (oi's'erlich) zewnątrz-ny; (oberflächlich) powierzchow-ny; *adv.* zewnątrznie; (dem Äußern nach) na zewnątrz; (zum Schein) na pozor; **~keit** *f* formal-ność.

äußern (oi's'ern) **①b** objawiać [-wić], okazywać [-zać]; (sich) ~ wyrażać [-zić] (się) (über *acc.* o *loc.*).

äußer|o'r'dentlich nadzwyczajny; **Zeit** *f* nadzwyczajność.

äußerst (oi's'erst) 1. *a.* najdalejszy, skrajny, ostateczny; *adv.* nadzwyczaj, bardzo. 2. **Le(s)** *n.* **①l** ostateczność *f*; (bis) aufs ~e, bis zum ~en do ostateczności; daß **Le** tun [u]czynić co tylko można.

äußer|sta'nde sein nie mōdz.

Äußerung *f* (Zeichen) oznaka; (Rebe) słowa *n/pl.*, mowa; (Gutachten) opinja.

au's|setzen (ans'and) wysadzać [-dzić]; ein **Kind**: porzucać [-cić]; (zur Schau usw.) wystawiać [-wić]; **Preis** usw.: wyznaczać [-czyć]; *v/i.* (sehen/reiben) ustawać [-stać]; ~ mit et. (*dat.*) zaprzestawać [-stać] (*gen.*); an (*dat.*) et. ~ wytykać [-tknąć] (*dat.*) co; sich der Gefahr (*dat.*) ~ narażać [-zić] się na (*acc.*).

Au's|sicht *f* widok *m*; *fig.* ~ auf (*acc.*) widok (*gen.*); in ~ haben spodziewać się (*gen.*); in ~ stellen obiecywać [-cać]; **S|los** beznadziejny; **s|punkt** *m* miejsce *n* do oglądania; **s|furn** *m*, **s|warte** *f* wieża *f* do oglądania okolicy.

au's|sinnen wymyślać [-ślić].

au's|söhnen (-zön'en) **①a** (sich) pojednywać [-nać] (się).

au's|spähen [wy]śledzić.

Au's|spann *m* u. *f* postój.

au's|spannen rozpinąć [-piąć]; **Segel**: rozpuszczać [-ścić]; **Pferde**: wyprzegać [-przadz]; *fig.* odpoczywać [-cząć].

au's|speien wypluwać [-pluć].

au's|sperrn = auß[sch]ließen, auß[spr]eizen; **Arbeitnehmer**: rozpuszczać [-ścić]. **Su.** lokaut *m*.

au's|spielen *Starten* *sp.*: zadawać [-dać], zagrywać [-grać]; ein **Instrument**: ogrywać [ograć]; (zu Ende spielen) [s]kończyć: (als Gewinn) wylosowywać [-ować].

au's|spinnen *fig.* = ausdehnen, ausdenken. **[[schaffen.]**

au's|spionieren = auß[sun]d-]

Au's|sprache *f* wymowa; (Besprechung) rozmowa.

au's|sprechen wypowiadać [-wiedzieć], wymawiać [-mówić]; (zu Ende sprechen) [s]kończyć; sich ~ für (*acc.*) oświadczać [-czyc] się za (*instr.*).

au's|spreizen rozkraczać [-kroczyc]. **[[glosic].]**

au's|sprengen rozgłaszać

au's|spritzen wysikać [-knać];

s wystrzykać [-knać]; die **Feder** ~ strząsać [strząść] atrament z pióra. **[[bung] wyrok.]**

Au's|spruch *m*zdanie *n*; (Entscheid-)

au's|spucken = auß[spe]ien.

au's|spülen wyplukiwać [-kać]; **Wagen**: przepłukiwać [-kać].

au's|spüren [wy]śledzić.

Au's|stand *m* = Außenstände; (**Streif**) bastówka *f*; in den ~ treten = streifen.

au's|ständig należny, niezaplacony; (**Arbeiter**) strejkujący.

au's|statten (-sztat'en) **①c** zaopatrywać [-trzyć] (mit *dat.* w *acc.*); **Tochter** *n.* *fig.*: wyposażać [-zyć]; (einzeichnen) urządzić [-dzić].

Au's|stattung *f* (e-r **Tochter**) wyprawa; (e-r **Wohnung**) urządzenie *n*; **Thea.** wystawa; **s|stück** *n* sztuka *f* wymagająca kosztownej wystawy.

au's|stechen wykłuwać [-kluć]; *fig.* przewyższać [-zyć], zaćmiwiać [-ćmić].

au's|stechen wystawiać [-wić]; (bezeichnen) wytykać [-tknąć].

au's|steh(e)n wytrzymywać [-mac], znosić [znieść]; **Geld** ~

- haben mieć wierzytelności;
 die Schulden niesplacone (ob.
 należące) się długi. [[-siaść].]
- au's|steigen** (fn) wysiadać
- au's|stellen** wystawiać [-wić];
 (tabeln) wytykać [-tknąć].
- Au's|steller** *m* wystawca.
- Au's|stellung** *f* wystawa; ~s...
 wystawowy.
- au's|sterben** wymierać [-mrzeć];
 ausgestorbene Sprache język
 martwy.
- Au's|steuer** *f* wyprawa.
- au's|steuern** = ausstatten.
- Au's|stich** *m* wyskok.
- au's|stopfen** wypychać [-pchać].
- au's|stoßen** wypychać [-pchać],
 wybijać [-bić]; (aus)schießen wy-
 kluczać [-czyć]; Gram. wyrzu-
 cać [-cić]; (einen) Seufzer ~
 wzdychać [westchnąć]; einen
 Schrei ~ krzyknąć [boń.];
 Schimpfworte ~ miotać obelgi.
- au's|strahlen** wydawać [-dać]
 (promienie); *v/i.* promienieć.
- au's|strecken** wy-, roz-ciagać
 [-gnać]; sich ~ rozciągać [-gnać]
 się.
- au's|streichen** Beschriebenes: wy-,
 prze-kreślać [-lić], [wy]mazać;
 (glattstreichen) [wy]gładzić.
- au's|streuen** wy-, roz-sypywać
 [-pać]; Gerüchte: rozpuszczać
 [-ścić].
- au's|strömen** wylewać [-lać],
 wydawać [-dać]; *v/i.* (fn) wy-
 tryskać [-snać], wylewać [-lać]
 się.
- au's|studieren** przestudjować
 [boń.]; (aus)denten) wystudjować
 [boń.]; (seine Studien beendigen)
 [s-, u]kończyć studja.
- au's|suchen** wyszukiwać [-kać],
 wybierać [-brać].
- au's|tapezieren** [wy]tapetować.
- Au's|tausch** *m* za-, wy-miana *f*.
- au's|tauschen** za-, wy-, prze-mie-
 niać [-nić] (gegen *acc.* na *acc.*).
- au's|teilen** rozdawać [-dać], roz-
 dzielać [-lić]. *Su.* rozdział *m*.
- Au'ster** (au'st^{ER}) *f* ③d ostryga.
- au's|tillen** = austrotten.
- au's|toben** szaleć [wyszaleć
 się]; sich ~ [wy]szumieć.
- Au's|trag** (-trāk) *m* ②d roz-
 strzygnięcie *n*, wyrok; gut-
 licher ~ ugoda *f*; zum ~ bringen
 załatwiać [-twić].
- au's|tragen** wynosić [-nieść];
 Briefe ufm.: roznosić [-nieść];
 Steib: zużywać [zużyć].
- Au's|träger** (in *f*) *m* roznosiciel
 (-cielka).
- Austra|lien** (austrā'li^{en}) *n* ③g
 Australja *f*.
- au's|trauern** [s]kończyć żałobę.
- au's|treiben** wypędzać [-dzić],
 wyganiać [-gonić].
- au's|tremen** wypruwać [-pruć].
- au's|trefen** *Genet.*: zadeptywać
 [-tać]; Pfad: wydeptywać [-tać];
 Schritte: schodzić *v/i.* (fn) wy-
 stępywać [-stąpić].
- au's|trinken** wypijać [-pić].
- Au's|tritt** *m* wystąpienie *n*.
- au's|trocknen** wysuszać [-szyc];
v/i. (fn) wysychać [-schnąć].
- au's|trommeln** wybębniac
 [-nić].
- au's|tüfteln** *F* = ausflügeln.
- au's|tun** = ausleihen, aus-
 löschen, ausziehen.
- au's|tuben** wykonywać [-nać];
 Einfluß ufm.: wywierać [-wrzeć];
 ~d praktykujący.
- Au's|verkauf** *m* wyprzedaż *f*;
 Len wyprzedawać [-dać].
- au's|wachsen** wyrastać [-rósć];
 (budelig werden) stawać [stać]
 się ułomnym.
- Au's|wahl** *f* wybór *m*: ~sendung
f posyłka do wyboru.
- au's|wählen** wybierać [-brać];
 Passendes: dobierać [-brać].
- Au's|wand(er)er** *m*, -wand(er)e-
 rin *f* wychodźca, emigrant(ka).

au's|wandern [wy]emigrować, wynosić [-nieść] się. *Su.* wychoźstwo *n*, emigracja *f*.

au's|wärtig (-wěrtiĉ) (auštan-dič) za graniczny; (fremd) obcy, cudzy.

au's|wärts (-wěrc) (nach außen) zewnątrz, na zewnątrz; (nicht zu Hause) poza domem. (im Aus-land) za granicą; (ins Ausland) za granicę.

au's|waschen wymywać [-myć]; Wasche: [wy]prać; (wegwaschen) zmywać [zmyć].

au's|wechseln = austauschen.

Au's|weg *m* wyjście *n*.

au's|weichen ustępować [usta-pić]; (bermeiden, dat.) unikać [-knać] (*gen.*); Wagen: wymijać [-minąć]; ~de Antwort wymija-jąca odpowiedź.

Au's|weiche(stelle) *f* rozjazd *m*.

au's|weiden [wy]patroszyć.

au's|weinen wypłakiwać [-kać] (się); jid die Augen ~ wypła-kiwać [-kać] sobie oczy.

Au's|weis (-wais) *m* ②)h wy-kaz; (Beweis) dowód, legi-tymacja *f*; ~ legitymacyjny.

au's|weisen (entfernen) wydalać [-lić], wypędzać [-dzić]; (auf dem Papier) wykazywać [-zać]; = be-weisen; jid ~ wykazywać [-zać] się, [wy]legitymować się.

au's|weissen wybielić [boń.].

Au's|weisung *f* = Ausweis; (Entfernung) wydalenie *n*; ~s Befehl *m* nakaz wydalaający.

au's|weisen rozszerzać [-rzyć].

au's|wendig (-wěndiĉ) = au-ßerlich, außen; (aus dem Gedächtnis) na pamięć.

au's|werfen wyrzucać [-cić]; Fenster: wybijać [-bić]; Reg usw.: zarzucać [-cić]; (aussetzen) wyznaczać [-czyć]; = aus-setzen.

au s|wehen wycierać [wytrzeć];

fig. naprawiać [-wić], powe-tować [boń.].

au's|wintern [prze]zimować.

au's|wirken [wy-, po]starać się o (*acc.*).

au's|wischen wycierać [wy-trzeć]; Geschriebenes: z-, wy-ma-zywać [-zać].

au's|wiffen = aufführen; *v/i*.

(fn) [z-, wy]wietrzeć. [wybryk.]

Au's|wuchs *m* narośł *f*; *fig.*

Au's|wurf *m* wyrzucone *n*; (aus dem Mund) plwociny *f/pl.*; (Aus-schuss) wybiórki *f/pl.*, odpadki *m/pl.*; (Wenst) wyrzutek.

au's|würfeln wyrzucać [-cić].

au's|wüfen przestawać [-stać] srożyć się. [ząbek *m*.]

au's|zacken [wy]ząbkować. *Su.*

au's|zahlen wy-, s-płacać [-cić]. *Su.* wypłata *f*.

au's|zanken = außschelten.

Au's|zehrung *f* suchoty *pl*.

au's|zeichnen (fid) wy-, od-szczególniać [-nić], odznaczać [-czyć] (się); vgl. außzeichnen.

au's|ziehen stiber: rozbiierać [-zebrać], ściągac [-gnąć]; (her-) wyciągać [-gnąć]; (aus-schreiben) wypisywać [-sać]; *v/i*. (fn) (aus e-r Wohnung) wy-prowadzać [-dzić] się; (auf-brechen) wyruszać [-szyć].

Au's|zieh|tisch *m* stół do rozcią-gania.

au's|zischen wysykać [boń.].

Au's|zug *m* wyjście *n*, wyjazd; (in den Krieg) wymarsz; (aus e-m Buche usw.) wyciąg, streszcze-nie *n*; ②) **aus|weise**, **au's|züg|lich** (-ciklich) *w* streszczeniu.

au's|zupfen = austrupfen.

au'teln F (au'teln) ④) *f* jeździe (ob. jechać) samochodem.

authe'ntisch (autē'nti[sz]) auten-tyczny, wiarygodny.

Authentizität (ˌtjɛtɪ't) *f* ③) *b* wiarygodność, prawdziwość.

Au'to F (au'to) *n* ⑥*i* = Auto-
mobil. [samouk.]

Autodida'kt (ˌdɪdɑ'kt) *m* ③*u*

Autokra't (ˌkrɑ't) *m* ③*a* sa-
mowładca, samodzierca: **Au-
tokratie'** (ˌkrɑ'tɨ) *f* ⑥*f* sa-
mowładztwo *n*; **autokra'tyśc**
(ˌkrɑ'tɨśc) samowładny.

Automa't (ˌmɑ't) *m* ③*a* auto-
mat; **ścis** (ˌsɨ) automatyczny.

Automobi'l (automobɨ'l) *n* ②*g*
samochód *m*; ~ **fahren** jeździć
(oder [pol]jechać) samochodem;
~ **fahrer** *m* automobilista.

Au'tor (au'tɔr) *m* ⑥*d* autor:
~... autorski.

autor'ste'ren (autorɨzɨ'ren) ⑤*g*
upoważniać [-nie]; -jście ilber-
jęzung przekład uprawniony.

Autor'stã't (ˌtɔ't) *f* ③*b* powaga.

Au'torschaft *f* autorstwo *n*.

Avanceme'nt (ˌwɑns'ɛmɔ'nt) *n* ⑥*i*
awans *m*, posunięcie na wyż-
szy stopień.

avancle'ren (ˌsɨ'ren) ⑤*g* (ju)
[za]awansować, postępować
[-stąpić] na wyższy stopień (ju
dat. na acc.). [waś Marja.]

A'be-Mari'a (ˌwɛ) *n* ⑤ Zdro-
f

Abia'tik (ˌwɨ'ɑ'tik) *f* ③*b* lot-
nictwo *n*.

Abi's ⑧ (ˌwɨ'. a. ˌs) *m* ②*h* =
Anzeige, Bericht; **avise'ren**
(ˌwɨzɨ'ren) ⑤*g* = benachrich-
tigen.

Äxt (äkst) *f* ②*f* siekiera: ~ **hieb**
m uderzenie *n* siekiarą.

Azu'r (ˌɑz'ɔr, ˌɑz'ɑ'ɛr) *m* ②*g*¹
lazur, błękit; **Blau, azu'rn**
(ˌn) lazurowy, błękitny.

B

B, b J (bɛ) *n* indef. bemoł *m*.

ba (ba) *ba*.

Bachana'l (bɑchɑnɑ'l) *n* ②*g*¹ *n*.

⑥*e* bachanał *m*; **Bachan'tin**
(bɑchɑ'ntin) *f* ③*c* bachantka.

Bach (bɑch) *m* ②*d* strumień,
strumyk, ruczaj; *dim.* (= **Bäch-
lein** [bɛ'chɔlɔin] *n* ②*l*) strumy-
czek.

Ba'che (bɑ'chɔ) *f* ③*b* maćiora.

Ba'ch|stetze *f* pliszka.

Back ↓ (bæk) 1. *f* ③*b*, *n* ②*g*

przedni szaniec *m* okrętu;
~ **bord** *n* lewa strona *f* okrętu.

2. 2 *adv.* w tył.

Ba'cke (bɑ'kɔ) *f* ③*b* policzek *m*.

ba'cken' (bɑ'kɛn) ④*i* (*impf.* buß,
buße) [u]piec; **ſißte**: [u]smażyć.

Backen² (ˌ) *m* ②*l* = **Bade**.

Ba'cken...: ~ **bart** *m* ławoryty *pl.*,

bokobrody *pl.*: ~ **bein** *n*, ~

knochen *m* kość *f* licowa: ~

streich *m* policzek; ~ **jahn** *m*

zab trzonowy. [~... piekarski.]

Bä'cker (be'kɛr) *m* ②*l* piekarz: }

Bäckerel' (be'kɛrɔ'l) *f* ③*b* pie-
karnia.

Bä'cker...: ~ **junge** *m* piekarczyk;
~ **laden** *m* sklep piekarski.

Ba'ck...: ~ **ſiſch** *m* ryba *f* sma-
żona; *fig.* podlotek; ~ **form** *f*
forma (na pieczywo): ~ **haus** *n*
piekarnia *f*: ~ **huhn** *n* kureczę
smażone: ~ **obst** *n* suszone
owoce *m/pl.*: ~ **ofen** *m* piec pie-
karski; ~ **pfelfe** *f* = **Baden-
ſtreich**.

backst, bäckt (bɛk[s]t) *f.* **baden.**

Ba'ck...: ~ **stein** *m* cegła *f*: ~ **stube**

f piekarnia; ~ **trog** *m* dzieża *f*

(na ciasto): ~ **ware** *f* pieczywo

n; (Konbitorware) ciasta *n/pl.*:

~ **jahn** *m* = **Badenjahn**.

Bad (bɑt) *n* ②*a* kąpiel *f*; (**Bade-**

ort) kąpiele *f/pl.*, zdroj

zdrojowisko: ein ~ nehmen

[wy]kąpać się: ins ~ reiten

[pol]jechać do wód.

Ba'de... (bɑ'dɛ...) kąpielowy,

zdrojowy; ~ **anstalt** *f* lazienki

f/pl.; *anzug* *m* ubranie *n* kąpielowe; *diener* *m* łaziebny; *frau* *f* łaziebna; *gast* *m* kuracusz; *haus* *n* = *anstalt*; *hose* *f* majtki *n/pl.*; *kur* *f* kuracja zdrojowa; *die kur gebrauchen* leczyć się *n* wód; *meister* *m* kąpielowy. [(się).]

baden (bā'den) *g*he [wy]kapać

Badelort *m* ł. *Bad*.

Baden (bā'den) *m* (2)l cyrulik.

Baden... *platz* *m* miejsce *n* na kąpiele przeznaczone; *reise* *f* podróż *f* do wód; *stube* *f*; *zelle* *f*; *zimmer* *n* łazienka *f*; *wanne* *f* wanna.

bad (bāf): *F* (gauz) *~ fein* = *aüßer sich fein*.

Baga *ge* (bagā'z'e) *f* (3)b == *Ge-päck*: (Schimpfwort) = *Pack*.

Bagatelie (bagate'l'e) *f* (3)b = *kleinigt. it.*

Bagatelie... *sache* *z*f *f* bagatelka; *verfahren* *z*n *n* postępowanie w sprawach drobiazgowych.

Bagger (bā'g'er) *m* (2)l (a. *maschine* *f*) maszyna *f* do oczyszczania rzek z błota; *baggern* (n) *z*b *oczyszczać* [ścić] z błota. [(rzyć).]

baden (bē'en) (6)a *naparzać*

Bahn (bān) *f* (3)b (Weg) droga, tor *m*; = *Eis-, Eisen-, Reit-, Renn-, bah*; *fig.* = *Gaufbahn*; *per* (od. *mit der*) *~* kolejają; *die ~ brechen* [ustorować] drogę.

Bahn... kolejowy; *Übrechend* torujący drogę, epokowy; *~ brecher* (-brecher) *m* (2)l pionier; *baum* *m* nasyp kolejowy.

baden (bā'nen) (6)a [ustorować].

Bahn... *fahrt* *f* jazda kolejają; *~ geleise* *n* tor *m* (kolejowy); *~ hof* *m* dworzec, stacja *f*; *~ hofs/vorstand* *m* naczelnik stacji; *~ körper* *m* inwentarz

kolejowy; *Los* bezdrożny; *~ steig* *m* peron; *~ steig/karte* *f* bilet *m* peronowy; *~ wärter* *m* budnik; *~ wärter/bude* *f*; *~ häuschen* *n* budka *f* kolejowa; *~ jug* *m* pociąg.

Bahre (bā'r'e) *f* (3)b nosze *pl.*; = *Totenbahre*.

Bahrtuch *n* całun *m*.

Bai (bat) *f* (3)b zatoka.

Baisse (bē's'e) *f* (3)b *zniżka*, *spadek* *m* kursów.

Bajonet *tt* (bajonē't) *n* (2)g *bagnet* *m*; *angriff* *m* atak na bagnety.

Bakterie (baktē'r'i'e) *f* (3)b *lasecznik* *m*, *bakterja*.

balancieren (balāns'i'eren) *z*g *balansować*; *Balancierstange* *f* balans *m*.

bald (bālt) *w*net, *wkrótce*; (beinahe) *prawie*, *omal*; *~ ... ~ to ... to*.

Bald (bā'ld'e) *in* *~* = *bald*.

baldig (bā'ldig) *rychły*.

Baldrian (bā'ldrian) *m* (2)g¹ *kozłek*; *tropfen* *m/pl.* *krople* *f/pl.* *walerjanowe*.

Balg (bālk) *m* (2)d *skóra* *f*; = *Blasbalg*; *F* (stünd) *bęben*.

balgen (bā'lg'en) *z*sa: *sich ~* *szamotać się*, *bić się*.

Balgeret (bā'rat') *f* (3)b *bójka*.

Balg... *frucht* *f* *mieszek* *m*; *~ geschwulst* *f* *torbiel* *m*.

Balkan (bālkā'n, a. bā'lkān) *m* (3)a *Balkany* *pl.*; *...* *bałkański*.

Balken (bā'lk'en) *m* (2)l *belka* *f*; (der Wage) *drażek*; *...* *belkowy*; *~ werk* *n* *belkowanie*.

Balkon (bālkō'n, *~ kō')* *m* (2)g¹ (6)i *balkon*; *...* *balkonowy*.

Ball (bāl) *m* (2)d (spiel) *balon*, *piłka* *f*; (Kugel) *kula* *f*; (Tanz) *bal*; *...* *balonowy*; *balowy*.

Balla'de (bālg'd'e) *f* (3)b *ballada*.

Balla'st (bā'lg'st) *m* (2)g *ładunek*; *fig* *ięźar*.

- Ba'llen**¹ (bä'l'en) *m* ②1 *beła f*;
(Boß) *piłka f*; *Zweise* na bele.
ba'llen² (˘) ①a skrećać [cić];
Saub: zaciskać [-suąć].
Balle'tt (bälé't) *n* ②g¹ *balet m*;
... *baletowy*; ~ *meister m* *baletmistrz*; ~ *tänzer m* *baletnik*;
~ *tänzerin f* *baletnica*.
Ba'll...: *Zförmig* (-förmig) *ku-*
listy: ~ *holz n* = ~ *schlegel*; ~
mutter f *pryzwoitka*.
Ballo'n (bäl'o'n, bäl'g') *m* ②g¹
⑥i) *balon*.
Ba'll...: ~ *schlegel m* *rakieta f*;
~ *spiel n* *gra f* w piłkę; ~ *spieler*
m *grający w piłkę*.
Ba'lsam (bäl'zäm) *m* ②g¹ *bal-*
sam: ... *balsamiczny*.
balsamie'ren (bälzäm'i'ren) ①g
[za]balsamować.
balsa'misch (bälzä'misz) *balsa-*
miczny.
ba'ltisch (bäl'tisz) *bałtycki*.
Bälz (bälc) *f* ③b, *m* ②g *toko-*
wanie n.
ba'lzen (bäl'c'en) ①e *tokować*.
Ba'mbus (bä'mbüs) *m* *unb.* *oder*
②h¹, ~ *rohr n* *bambus m*,
trzcina f *bambusowa*.
Bana'ne (banä'n'e) *f* ③b *banan m*.
Band (bänt) 1. *m* ②d *tom*; *auch*
= *Einbaud*. 2. *n*: a) ②a
wstęga f, *wstażka f*; (Bivert) *taśma f*, *tasiemka f*; *Anat.* *wią-*
zaćło; b) ②g *daß ~ der Freunds-*
chaft; *unb.* *węzeł m*, *związek m*;
in ~e werfen = *fesseln*. 3. ②
f. *binden*.
Banda'ge (bändä'z'e) *f* ③b *banda-*
ż m: ~ *n|macher m* ②l, **Ban-**
dağı'tt (˘däz'i'st) *m* ③a *banda-*
żysta; **banda'gie'ren** (˘dä-
z'i'ren) ①g [za]bandażować.
Bä'ndchen (bë'ntč'en) *n* ②l
wstażeczka f.
Ba'nde (bä'nd'e) *f* ③b *szajka*;
(Maßt) *muzyka*; (deß Viardot's)
banta.

- ba'nde** (bë'nd'e) *f.* *binden*.
Bandelle'r (bändel'i'a) *n* ②g¹
bandolet m.
bä'ndigen (bë'ndig'en) ①a (*be-*
sänstigen) *uśmierzać* [-rzyć];
Tiere: *poskramiać* [-skromić].
Bä'ndiger (˘g'er) *m* ②l, ~ *itt*
(˘in) *f* ③c *pagromca* (-czyni).
Bandi't (bändi't) *m* ③a *bandy-*
dyta; ~ *en...* *bandycki*; ~ *en-*
streich m, ~ *en/wesen n* *bandy-*
tyzm m.
Ba'nd...: *Zweise* *tomami*: ~
wurm m *soliter*, *tasiemiec*.
ba'ng(e) (bä'ng[e]) *bojaźliwy*: *mir*
ist ~ vor (*dat.*) *boję się* (*gen.*);
j-m ~ machen [za]trwożyć k-o.
ba'ngen (˘en) ①a *obawiać się*
(*um acc.* o *acc.*): *mir hängt*
boję się. [Angst, Ängstlichkeit]
Ba'ngigkeit (bä'ngiçkeit) *f* =]
Bank (bänk) *f*: a) ②f *ława*,
ławka; *durch die ~* *wszyscy*
razem: *auf die lange ~* *schieben*
przewlekać [-wlec]: b) ③b
bank m. [f *czek m.*]
Ba'nk... *bankowy*: ~ *anweisung*
Bä'nkel'sänger (bë'ngk'el-) *m*
śpiewak uliczny, *kuplecista*.
Bank(e)ro'tt (bänk[e]r'öt)
1. *m* ②g¹ *bankructwo n*, *nie-*
wypłacalność f; ~ *machen*.
bank(e)rottie'ren (˘rot'i'ren)
①g [z]bankrutować. 2. ②a *nie-*
wypłacalny.
Bank(e)rottie'rer (˘r'er) *m* ②l
bankrut. [kiet *m*, *uczta f.*]
Bank'e'tt (bänk'ët't) *n* ②g *ban-*
Ba'nk...: ~ *geschäft*, ~ *haus n*
bank m; ~ *halter m* *bankier*.
Bankie'r (bänk'ic') *m* ⑥i *ban-*
kier.
Ba'nk|note *f* *banknot m*.
Ba'nk|wesen *n* *sprawy f/pl.*
bankowe.
Bankro'tt *f.* *Bankrott*.
Bann (bän) *m* ②g (*Verbannung*)
wygnanie n, *banicja f*; (*Str-*

den) kłątwa *f*, wyklęcie *n*;
(Zauber) czar; in den ~ tun wy-
klinać [-kląć]; ~bülle *f* bula
wyklinająca.

ba'nnen (bā'n^{on}) ⑩a wyganiać
[-gonić]. [odpędzać [-dzieć]; (be-
zaubern) [o]czarować.

Ba'nn^{er} (˘^{er}) *n* ②l sztandar *m*.

Ba'nn...: ~fluch *m* kłątwa *f*; ~
ware *f* towar *m* zakazany.

bar¹ (bār) nagi, goly; *adv.* go-
łówną; einer Sache (*gen.*) ~
sein nie mieć (*gen.*); ~es Geld,
~e Münze gotówka *f*.

Bar² (˘) *f* ⑥i bar *m*.

...bar (...bār) in Bfgr f. achtbar,
ehrbar *u*fw.

Bār (bēr) *m* ③a niedźwiedź;
Ngr. Großer (Kleiner) ~ wielki
(mały) wóz; j-m einen ~en auf-
binden nieprawdę opowiadać
[-wiedzieć] (*dat.*), [z]durzyć
(*acc.*). [m; u... barakowy.]

Bara'ke (bārā'ke) *f* ③b barak

Barba'r (bārbār) *m* ③a bar-
barzyńiec; Barbarei' (bār-
bārai') *f* ③b barbarzyństwo *n*;
Barba'rin (bārbārīn) *f* ③c
dzika, okrutnica; barba'risch
(˘rīsz) barbarzyński.

bā'rbeisig (bē'rbaīsīċ) opry-
skliwy; ~keit *f* opryskliwość.

Ba'r|bestand *m* gotówka *f*.

Barbie'r (bārbī'r) *m* ②g¹ bal-
wierz, golarz; ~ balwierski;
~becken *n* miednica *f* golarska.

barbie'ren (˘bī'ren) ⑩g [o-
z]golić.

Barbie'r|stube *f* golarnia.

Ba'rchant (bārchant) *m* ②g
barchan; ~ barchanowy.

Ba'rde (bārde) *m* ③a bard,
śpiewak.

Bā'ren... niedźwiedzi; ~führer
m niedźwiedzik; ~haut *f* skóra
niedźwiedzia; fig. auf der ~
haut liegen próżnować; ~häu-
ter (-höiter) *m* ②l próżniak, leń.

Bar'e'ff (barē't) *n* ②g bilet *m*.

ba'r...: ~fuß, ~füßig (-fūsīċ)
bosy; *adv.* boso; ~haupt, ~
häuptig (-höiptīċ) z odkrytą
głową. [bergen.]

ba'rg(en) (bārk, bā'rgen) ⑩hej

Bā'rin (bē'rīn) *f* ③c nie-
dźwiedzica.

Ba'riton (bā'rītōn) *m* ②g¹ ba-
ryton; ~ barytonowy.

Ba'rke (bārke) *f* ③b łódź.

...barkeit (...bārkait) *f* ③b in
Bfgr f. Acht~, Ehr~.

Bā'rme (bē'rmē) *f* ③b = Hefe.

barm|he'rig (bārm-) liściowy,
miłosierny; ~keit *f* liłość, mi-
łosierdzie *n*. [fttl *m* barok.]

baro'ck (barō'k) barokowy; ~

Barome'ter (bāromē'ter) *n* (m)
②l barometr *m*; ~stand *m* stan
barometryczny.

Baro'n (barō'n) *m* ②g¹ baron;

~in (˘in) *f* ③c baronowa; Ba-
rone'sse (bāronē'se) *f* ③b ba-
ronówna.

Ba'rre (bārre) *f* ③b sztaba.

Ba'rren (˘n) *m* ②l poręcz *f*.

Barrie're (bārī'g're) *f* ③b bar-
jera. [barykada.]

Barrika'de (bārīkādē) *f* ③b]

Bar'ch¹ (bārsz) *m* ②g u. d okou.

bar'ch² (bārsz) szorstki.

Ba'r'chaft *f* gotówka.

Ba'r'cheit' *f* szorstkość.

bar'ft (bārst) f. herften.

Bar'f (bārt) *m* ②d broda *f*; (bes
Schiffste) ząb; ♀ u. Zoot. wąsy
m/pl.

Ba'rt...: ~binde *f* opaska; ~

bürste *f* szczoteczka do brody.

Bartholomä'us (bārtolomē'us)

⑧c, *dim.* Ba'rthel (bā'rtef) ⑧g
m Bartłomiej, Bartek.

bā'rtig (bē'rtīċ) brodaty.

Ba'rt...: ~kraker *F m* = Bar-
hier; ~los bez brody; ~wische
f pomada na brodę. [tówka.]

Ba'r|zahlung *f* wypłata go-]

Bazałt (bązǎłt) *m* ②g bazalt: ... bazaltowy.
Bazałr (bązǎr) *m* ②g¹ bazar: ... bazarowy.
Ba se (bǎz^e) *f* ③b (Zante) ciotka: (Confiné) (stryjeczna, cioteczna) siostra: \bar{A} zasada.
Ba'sel (bǎz^el) *n* ⑧g Bazylea *f*.
Bazyliszk (bązyliszk) *m* ③a bazyliśzek: $\bar{C}H...$ bazyliśzkowy.
Bazis (bǎzⁱs) *f* ⑥g podstawa.
ba fisch (\bar{A} zisz) jak zasada.
Baz (bǎs) *m* ②d¹ bas; \bar{A} sungen [za]śpiewać basem.
Ba'š... basowy: $\bar{A}gei\bar{a}$ *f* bas *m*.
Basist'u (basg') *n* ⑥i basen *m*.
Basist'ft (\bar{A} sist) *m* ③a basista.
Ba'š... \bar{A} fänger *m* basista: \bar{A} ftimme *f* bas *m*, głos *m* basowy.
Bast (bǎst) *m* ②g tyko *n*: ... tykowy.
Ba'stard (bǎstǎnt) *m* ②g¹ bękart; (Mischling) mieszaniec.
Bastel (bǎstǎl') *f* ③b haszta.
bat (bǎt), **bǎ se** (bǎz^e) *f*. bitten.
Batajlo'n (bǎtaljo'n) *n* ②g¹ bataljon *m*: ... bataljonowy.
Batist'ft (bǎtis't) *m* ②g batyst: ... $\bar{A}en$ (\bar{A} n) batystowy.
Batterje (bǎt^erj^e) *f* ⑥f baterja: ... bateryjny.
Ba'šen (bǎš^en) *m* ②l grosz.
Bau (bǎu) *m* ②g (*pl.* auch \bar{A} ten) budowa *f*; (Gebäude) budowla *f*. budynek; (Höhe) nora *f*: (Zeit) uprawa *f*.
Bau'... budowlany; \bar{A} mt *n* urząd *m* budowniczy: \bar{A} rt *f* sposób *m* budowania.
Bauch (bǎuch) *m* ②d brzuch; ... brzuszný: \bar{A} binde *f* opaska (brzuszná): \bar{A} fell *n* otrzewna *f*: \bar{A} grinnen *n* kolki *f/pl.*: \bar{A} gurt *m* popręg; \bar{A} höhle *f* jama brzuszna.
Bau'chig (bǎuchig), **bǎuchig** (bǎuchig) pekatý. [brzuchu].
bǎu'chlings (bǎuchlings) na

Bau'ch... \bar{A} redkunnst *f* brzuchomówstwo *n*: \bar{A} redner *m* brzuchomowca; \bar{A} schmerz *m*, \bar{A} weg *n* ból *m* brzucha.
Bau'de (bǎu'de) *f* ③b buda.
bau'en (bǎu'en) ⑤a [wy]budować; \bar{A} zeit: uprawiać [-wie]; (fäen) [po]sadzić.
Bau'er (bǎu'er) *m*: a) ④d chłop, kmięc, wieśniak, wiościanin: \bar{A} schad: pion; b) (auch *n*) ②l klatka *f*. [ka, wieśniaczka].
Bǎu'erin (bǎu'erin) *f* ③c chłop-
bǎu'erisch (\bar{A} risz), **bǎu'erlich** (\bar{A} risch) chłopski.
Bau'ern... \bar{A} burſche *m* chłopak wiejski; \bar{A} fänger (-ſeſ^er) *m* ②l oszust; \bar{A} fängerei (\bar{A} ai) *f* ③b oszustwo *n*: \bar{A} frau *f* = Bǎuerin; \bar{A} gut *n*, \bar{A} hof *m* zagroda *f* chłopka; \bar{A} hütte *f* chata; \bar{A} stand *m*. \bar{A} volk *n* wiościanstwo *n*: \bar{A} weib *n* = Bǎuerin.
Bau'ers|mann *m* ②a *f*. Bǎuer a.
Bau'... \bar{A} fach *n* budownictwo: \bar{A} fällig gościć zawałeniem, wałący się; \bar{A} fällig sein, werden grozić zawałeniem, [za]walić się; \bar{A} fälligkeit *f* zły stan *m*: \bar{A} fest mocno zbudowany; \bar{A} gerüst *n* rusztowanie; \bar{A} herr *m* właściciel; \bar{A} hof *m* dworzec budowlany; \bar{A} holz *n* budulec *m*: \bar{A} kasten *m* skrzynka *f* do budowania; \bar{A} kosten *pl.* koszt *m* budowli; \bar{A} kunst *f* budownictwo *n*: \bar{A} leiter *m* kierownik budowy.
bau'lich (bǎulich) architektoniczny; \bar{A} keit *f* budowa.
Baum (bǎum) *m* ②d drzewo *n*: *dim.* (= Bǎumchen, Bǎumlein (bǎim-) *n* ②l) drzewko *n*: ... drzewny, drzewa.
Bau'meister *m* budowniczy.
bau'meln (bǎumeln) *m* \bar{A} dyndać.
bǎu'men (bǎum^en) ⑤a: \bar{A} ich \bar{A} stawiać [stanać] dęba.

Bau m...: **gang** *m* alea *f*: **garten** *m* sad; **kuchen** *m* tort w formie drzewa; **Lang** rosły, sążnisty; **öl** *n* oliwa *f*; **rinde** *f* kora drzewna; **schule** *f* szkółka; **stamm** *m* pień; **stark** silny jak dąb; **stumpf** *m* pniak; **wolle** *f* bawełna; **woll(en)...** *iu* **ffign**, **zwoilen** bawełniane; **woll(en)|pflanzen**, **staude** *f* drzewo *n* bawełniane; **woll(en)|spinnerei**, *f* przędzalnia; **zucht** *f* hodowla drzew.
Bau'...: **ordnung** *f* ustawa budownicza; **platz** *m* — **stelle**; **rat** *m* radca budownictwa.
bäurisch (bø'ri:sz) *f*. **bäuerisch**.
Bausch (bausz) *m* (2) *d u. g* buchastość *f*; *am* **steide**: bufa *f*; **prykladka** *f*; *in* **uuf** **Bogen** hurtem. [fiasty.]
bau'schig (äd) buchasty; **bu-**
Bau'...: **stein** *m* kamień do budowy; **stelle** *f* miejsce *n* pod budowę; **werk** *n* budowla *f*; **wesen** *n* budownictwo.
Bau'ten (bau'ten) *f*. **Bau**.
Bay'er (bai'er) *m* (3) *u* **Bawar-czyk**; **in** (än) *f* (3) *c* **Bawarka** *f*; **n** (n) *n* (8) *g* **Bawarja** *f*.
ban'(c)risch (b[e]ri:sz) *bawarski*.
Bazil'ius (bae'i:lus) *m* (6) *g* **la-siecznik**.
Bd(c). *rot*. für **Band**, **Bände**.
be... (be...) *po...*, *o...*, *na...*, *za...*
be|a'bsichtigen (be'a'pzi:chtigen) (3) *a* **zamierzać** [-rzyć], **zamyslać** [-ślić].
be|a'cht'en **zważać** [-żyć]; (berü:sichtigen) **uwzględnić** [-nić]; (ein:haken) **przestrzegać** [-strzedz] (*gen.*): **swerk** *godny* uwagi, *godny* uwzględnienia.
Be|a'chtung *f* **uwaga**, **wzgląd** *m*: *die* **Sache** **fanf** **keine** **nie** **zwra-cano** *na* *to* *uwagi*.
Be|a'mte(r) (be'a'mt'e|B) *m* (9) *l* **urzędnik**.

Be|a'mten... **urzędniczy**; **herr-schaft** *f* **biurokracja**.
Be|a'mtin (ätin) *f* (3) *c* **urzędnicz-**
be|a'ngstigen = **ängstigen**. [ka.]
be|a'nspruchen (-ä'nsprü:chen) (15) *a* **wymagać** (*gen.*), **domagać** się (*gen.*). [za] **kwestjonować**.
be|a'nstuden (sztä:den) (15) *c* **be|a'ntragen** (15) *a* **wnosić** [wnieść], [za] **proponować**.
be|a'ntworten **odpowiadać** [-wiedzieć] *na* (*acc.*). **Su.** **odpowieź** *f*.
be|a'rbeiten **obrabiać** [-robić]; **Buch**: **opracowywać** [-cować]; **Acker**: **uprawiać** [-wieć]. [(*acc.*.)]
Be|a'rbeiter *m* (*gen.*) **opracujący**
be|au'ffichtigen (-au'fzi:chtigen) (15) *a* **dozorować**, **nadzorować** (*acc.*), **doglądać** [-dnąć] (*gen.*). **Su.** **dozór** *m*, **nadzór** *m*.
be|au'fragen (15) *a* **polecać** [-cieć] (*i-u* *mit* *cl.* *k-u* *co*); *ich* **bin** **be-auftragt** **mam** **polecenie**.
be|bau'en *zand*: **uprawiać** [-wieć]; **Baufeue**: **zabudowywać** [-do-wać].
be'ben (be'ben) (15) *a* **drzeć**, **trząść** się (*vor* **Sälte**, *vor* **Jurdt** *z zimna*, *ze* *strachu*).
Be'cher (be'cher) *m* (2) *l* **puhar**, **kielich**, **kubek**: **fo:rmig** **kie-lichowaty**; **klang** *m* **dźwięk** **puharów**.
Be'cken (be'ken) *n* (2) *l* (**Schate**, **Anat.**) **miednica** *f*; (**Wasch**) **umywalnia** *f*; (**Tat**) **kotlina** *f*: **l** **kotły** *m/pl.*: **fo:rmig** **miedni-cowaty**. [**wac** [-kryć] *dachem.*]
be|da'chen (-dä'chen) (15) *a* **pokry-**
be|da'cht (-dä'cht) **1.** **baczny** **jein** *auf* (*acc.*) **baczyć** *na* (*acc.*).
2. **l** *m* (2) *g* **rozwaga** *f*, **namysł**.
be|dä'chtig (-dä'chtig) **be|da'cht-sam** **baczny**, **rozważny**; (**ge-tassen**) **spokojny**, **poważny**: **l** **keft** *f* **rozwaga**, **baczność**.
Be|da'cht|nahme *f* **wzgląd** *m*.

beda'nnen: się ~ [po]dziękować (bei j-m für et. k-u za co).

Beda'rf (-dä'rf) *m* ② *g* (an *dat.*) potrzeba *f* (*gen.*); nach ~ według potrzeby; ~ **s|artikkel** *m* artykuł potrzebny; ~ **s|fall** *m*: im ~ fall w razie potrzeby.

bedau'erlich (-dau'eu'lich) pożalowania godny.

bedau'ern 1. [po]żalować; ich bedaure żaluję, żal mi; ich bedaure ihn (sie) sehr żal mi go (jej) bardzo. 2. *z n* ② *l* pożalowanie, żal *m*; zu meinem *z* ku memu żalowi; ~ **s|wert**, ~ **s|würdig** = bedauerlich.

bede'cken po-, na-, przy-, o-krywać [-kryć]; *fig.* = beschützen; ~ Sie sich! nakryj pan głowę!

Bede'ckung *f* nakrycie *n*; *x* konwój *m*, eskorta, straż.

bede'nnen 1. z-, roz-ważać [-zyć], zastanawiać [-nowić] się nad (*instr.*); wenn man bedenkt zważywszy; i-n ~ obdarzać [-rzyć] k-o; j-n im Testamente ~ pamiętać o kim w testamencie; sich ~ namyslać [-ślić] się; sich (anders) ~ rozmyślać [-ślić] się. 2. *z n* ② *l* rozważa *f*; (Zweifel) wątpliwość *f*; *z* fragen namyslać się, [za]wahać się.

bede'nklich (-de'ŋklich) niebezpieczny, niepewny, ryzykowny; (nachdenklich) zamysłony; *Zeit* *f* = bedenken 2. [mysłu].

Bede'nkzeit *f* czas *m* do na-

bedeu'ten oznaczać, znaczyć: (zu verstehen geben) dawać [dać] do zrozumienia; das hat nichts zu ~ to nie nie znaczy; ~ **d** znaczny, ważny, poważny.

bedeu'tsam (-doi'tzəm) = bedeutungsvoll.

Bedeu'tung *f* znaczenie *n*; ~ haben znaczyć; ohne ~ = **s|los** bez znaczenia; **s|voll** wielkiej wagi.

bedie'nen obsługiwać [-służyć], usługiwać [usłużyć] (*dat.*); *Kartensp.*: dodawać [-dać] do koloru; sich ~ (*gen.*) używać [użyć] (*gen.*), [s]korzystać *z* (*gen.*), posługiwać się (*instr.*); (beim Essen) ~ Sie sich! pozwól pan!

Bedie'nste(r) (-dī'nstet^e[R]) *m* ① ② *l* będący w służbie.

Bedie'nste(r) (-dī'nt^e[R]) *m* ① ② *l* służący, lokaj; die Bedienten służba *f*.

Bedie'nfen... lokajski; ~ **tracht** *f* liberja; ~ **jimmer** *n* pokój *m* dla służby.

Bedie'nung *f* usługa; (Diener-jacht) służba; ~ **s|mannschaft** *x* *f* obsługa.

Bedi'ng *m* = Bedingung.

bedi'ngen [za]warunkować; (sich et.) ~ = ausbedingen.

bedi'ngt (-dī'ŋt) warunkowy; *Leist* *f* zawisłość.

Bedi'ngung *f* warunek *m*; mit (oder unter) der ~ pod warunkiem; ~ **s...** warunkowy; **s|los** bezwarunkowy; **s|weise** warunkowy.

bedrä'ngen uciskać, trapić; bedrängte Lage, **Bedrä'ngnis** (-drē'ŋnis) *f* ② *l* kłopoty *m/pl.*, oplakana sytuacja.

bedro'hen grozić, zagrażać [-grozić] (*dat.*).

bedro'hlich (-dro'hlich) groźny.

bedru'cken zadrukowywać [-kować]. [~ **d** uciążliwy.]

bedrü'cken uciskać, [z]gnębić; **Bedrü'cker** (*in* *f*) *m* ciemny-ciel(ka). [bingen.]

bedungen (-dü'ng^en) siebe be-

bedü'nnen 1. es will mich ~ zdaje mi się. 2. *z n* ② *l* = Meinung. [bować (*gen.*).]

bedü'rfen (*gen.* ob. *acc.*) potrze-

Bedü'rfnis (-dü'rfnis) *n* ② *h* ¹ (nach *dat.*) potrzeba *f* (*gen.*);

anstalt *f* wychodek *m*; **Los** bez potrzeb; **Losigkeit** *f* brak *m* potrzeb.

bedürftig biedny: einer Sache ~ sein = być potrzebny; **Keit** *f* niedostatek *m*. [sztyk *m*.]

Beefsteak (bī'stēk) *n* (8) i bif-
belehren zaszczycać [-cić]: ich beehre mich mam zaszczyt.

beleidigen (-ā'dīgēn) (15) *c* (a) zaprzysięgać [-siądz]; e-e Aussage ~ stwierdzać [-dzić] zeznanie przysięgą.

beilehnen: sich ~ starać się usilnie. [sich ~ [po]śpieszyć (się).]

beilehnen przyspieszać [-szyć];
beeinflussen (-ā'nflūsēn) (15) *d* wpływać [wpłynąć] na (*acc.*).
Su. wpływ *m*.

beeinträchtigen (~trēchtīgēn) (15) *a* [s-, po]krzywdzić: j-u ~ in (*dat.*) przeszkadzać [-szkodzić] k-u w (*loc.*).

beeindigen [za-, s]kończyć.
beehren (-ē'ēn) (15) *a* ścieśniać [-nić]; *fig.* = einstränken.

beerbten [o]dziedziczyć po ob. brać [wziąć] spadek po (*loc.*).
beerdigen (-ē'rdīgēn) (15) *a* [po]chować, [po]grzebać.

Beerdigung *f* pogrzeb *m*; ~s... pogrzebowy; **Bestattung** *f* zakład *m* pogrzebowy.

Beere (bē're) *f* (3) *b* jagoda, jagódka; ~n... z jagód: **Beeförmitz** (-fōrmītz) w kształcie jagody.

Beet (bēt) *n* (2) *g* grzęda *f*, grządka *f*.

befähigen (bē'fīgēn) (15) *a* uzdalniać [uzdolnić]; **z** uprawniać [-wnić]: befähigt zdolny.

Befähigungsnachweis *m* dowód uzdolnienia.

befehl(h) (-fē'l[st]) *f*. befehlen.

befehlbar = fahrbar.

befahren jeździć, jechać po (*loc.*); ↓ [po]płynąć po (*loc.*).

befahren opadać [opaść], napadać [-paść] na (*acc.*); Angst: przejmować [-jać]; *fig.* ~ werden hon (*dat.*) ulegać [uleźć] (*dat.*).

befahren nieśmiały, zakłopotany: (Urteil) uprzedzony, stronniczy; **Heit**/nieśmiałość; (im Urteil) uprzedzenie *n*.

befahren: sich mit et. (*dat.*) ~ zajmować [-jać] się c-m.

befehden (-fē'dēn) (15) *c*: j-u ~ zwalczać k-o, wojować z kim.
Befehl (-fē'l) *m* (2) *g* rozkaz; (Befehl) nakaz; (über Truppen) dowództwo *n*, komenda *f*: zu ~! do usług!; ich stehe zu Ihrem ~ jestem na rozkazy pańskie, do usług pana; was steht zu Ihrem ~? co pan rozkaże?

befehlen (~ēn) (15) *g* kazać, narozkazywać [na-, roz-kazać]; wie Sie ~ jak pan każe: Gott befohlen! z Bogiem!; j-u zu sich ~ kazać przyjąć k-u.

befehligen (-fē'īgēn) (15) *a* komenderować, dowodzić (*instr.*).

Befehls...: ~form *f* Gram. tryb *m* rozkazujący; ~haber (~hābər) *m* (2) *l* dowódzca, wódz; **Beherrsch** (~šz) rozkazujący.

befehligen = aufheben.

befestigen (-fē'stīgēn) (15) *a* przy-mocowywać [-cować], przy-twierdzać [-dzić] (an *acc.* oder *dat.* do *gen.*): ✕ obwarowywać [-rować]; (sicher machen) utwierdzać [-dzić], upewniać [-nić]; Freundschaft usw.: zacieśniać [-nić]; befestigt ✕ warowny.

begehren zwilzać [-zyć].

Begehren (bē'gēn) *n* (2) *l* kołnierz *m* (pastora), pectoral *m*.

begehren (-fē'dər) pierzasty, upierzony.

begehren(h) (-fē'l[st]) *f*. befehlen.

bestimmen 1. uznawać [znać], znajdować [znaleźć]; für gut (nützig) ~ uznawać [znać] za

właściwe (potrzebne); ſiich wo
znachodzić (ob. znajdować)
[znaleźć] ſię, przebywać; ſiich
wohl (ſübel) ~ mieć ſię dobrze
(źle): wie ~ Sie ſiich? jak ſię pan
ma? 2. 2n (2l) opinja f, uznanie;
(Geſundheitszuſtand) ſtan m zdro-
wia, zdrowie n.

beſſ'ndlich (-fſ'ntlich) znajdu-
jący ſię, położony.

beſſ'ecken [po-, s]plamić; mit
Blut [z]broczyć.

beſſ'eſſ(en) (-fſa's[ig]en) ⑤e
(⑤a) (gen.) przykładać ſię do
(gen.).

beſſ'iſſen (-fſi'sen) (gen.) przy-
kładający ſię do (gen.), gorli-
wy w (loc.); 2 ſein [po]starać ſię;
2heit f staranność, gorliwość.

beſſ'igelt (-fſi'g'elt) skrzydlaty.

beſſ'hle (-fſ'le) **beſſ'hlen**
(-fſ'len) f. befehlen.

beſſ'igen iſe [pó]jsić za (instr.),
[po]słuchać (gen.), [za]stosować
ſię do (gen.).

beſſ'rdern (wegſchicken) wysyłać
[-ślać], wyprawiać [-wić] (an
acc. do gen.); (mitführen) prze-
wozić [-wiezić]; (beſchleunigen)
przyśpieszać [-szyć]; (begünsti-
gen) wspierać [wesprzeć]; (im
Ränge) poſuwać [-sunąć] (zu dat.
na acc.); befördert werden [za-]
awansować (zu dat. na acc.).

Beſſ'rdernug f przewóz m,
transport m; (im Range) awans
m; 2s |mittel n ſrodek m prze-
wożenia; fig. ſrodek m podnie-
cający ob. pobudzający.

beſſ'rchten (-fſa'chten) ⑤c [na-]
ładować. [pytać.]

beſſ'ragen wypytywać. [wy-]

beſſ'ren uwalniać [uwolnić]
(von dat. od gen.); (von ſtreckſchaft
nſw.) oswobadzać [-bodzić], wy-
bawiać [-wić]; befreit wolny.

Beſſ'er(er(in) f) m oswobodzi-
ciel(ka), wybawca (-czyni).

Beſſ'erungskrieg m wojna f
o niepodległość.

beſſ'renden (-fſa'nd'en) ⑤c [za-]
dziwić, zastanawiać [-nowić];
~ d = **beſſ'ndlich** (-fſa'mtlich)
dziwny.

beſſ'reunden (-fſa'nd'en) ⑤c:
ſiich ~ mit (dat.) zaprzyjaźniać
[-nić] (ſię) z (instr.); befreundet
zaprzyjaźniony.

beſſ'ridigen (-fſa'rig'en) ⑤a
zadowal(ni)ać [-wol(ni)ć]; ~ d
dobry. [dnić.]

beſſ'rchten zapładniać [-pło-]
beſſ'gen = berechtigen.

Beſſ'gnis (-fſa'knis) f 2i (zu
dat.) prawo n (gen.). [gen.]

beſſ'hlen dotykać [dotknąć]

Beſſ'nd m ſtan; (geſundlicher.
ärztlicher) ogłędziny fpl.; (An-
ſicht) opinja f. [obawa f.]

beſſ'richten = fürchten. Su.]

beſſ'rworten (-fſa'rwört'en) ⑤a
popierać [-przeć].

beſſ'bf (-gä pt) zdolny.

Beſſ'bung (-gä'bung) f ③b
zdolność, talent m.

beſſ'ffen = angaffen.

beſſ'ngen (-gä'ng'en) f. begehēn.

beſſ'nn (-gä'n) f. beginnen.

beſſ'tten (-gä't'en) ⑤c: ſiich ~
ſpółkować; Tiere: parzyć ſię.

beſſ'ben odstępować [-stąpić],
przedawać [-dać]; ſiich wohin
udawać [udać] ſię (auf den Weg
w drogę); ſiich in Gefahr ~ na-
razać [-zić] ſię na niebezpie-
czeństwo; ſiich ~ (zutragen) wy-
z-darzać [-rzyć] ſię; ſiich einer
Sache (gen.) ~ pozbawiać [-wić]
ſię (gen.).

Beſſ'benheit wy-, z-darzenien.

beſſ'gnen (-gä'gn'en) ⑤c (ſn)
(dat.) spotykać [-tkać] (acc.);
j-m (höflich) ~ obchodzić
[obejść] ſię z kim (upzejmie).

beſſ'h(en) obchodzić [obejść];
Beſſ'ren: popielniać [-nić].

Belge'hr (-gē'r) *m* (n) ②g¹ za-danie *n*, życzenie *n*: * (Nachfrage) popyt *m*: waś iŝt Żhr ~? czego pan sobie życzysz?, czego pan żadaś?

belge'hren (-gē'rən) ⑤a [po-] żądać (*gen.*): ~s|wert, ~s|würdig pożądaný.

belge'hrlich pożądanly: ②keif *f* pożądanłość. [dem.]

belge'fern obrzucać [-cić] ja-

belgel'stern (-gai'stern) ⑥b natchnąć [woł.]: ŝich ~ ŝür (*acc.*) zachwycać [-cić] ŝię (*instr.*): *Su.* natchnienie *n*, zachwyt *m*, zapal *m*. [pragnienie *n* (*gen.*)]

Belgie'r(De) *f* (nach *dat.*) żądza,

belgie'rig (nach *dat.*) żądny, chciwy, pragnący (*gen.*): (neugierig) ciekaw, ciekawy.

belgie'sen ob-, po-lewać [-lać]: Blumen: podlewać [-lać].

Belgl'n (-gl'n) *m* ②g (o. *pl.*) początek: ②en (~en) ②c zaczynać [-czać]. [uwierzytelniać [-nieć].]

belglau'bigen (-glau'big'en) ⑤a

Belglau'bigungs|ŝreiben *n* pismo uwierzytelniające.

belglei'ten wyrównywać [-nać].

belglei'ten ⑤c towarzyszyć (*dat.*): (nach *Sanfte*) odprowadzać [-dzić]; * konwojować: * [za-] akompañjować.

Belglei'ter (-glai'ter) *m* ②l, ~in (~in) *f* ③c towarzyszy(ca).

Belglei'tung *f* towarzystwo *n*: * konwój *m*: (eines Fürŝten) orszak *m*, świta; * akompañjament *m*, towarzyszenie *n*.

belglü'den uszczęśliwiać [-wić].

belglü'dewüńŝchen (-glü'kwüńsz'en) ⑤e [po]gratulować (i-n; zu et. k-u e-o). *Su.* gratulacja *f*.

belgna'digen (-gnä'dig'en) ⑤a ulaskawiać [-wić].

belgnü'gen (-gnü'g'en) ⑥a: ŝich ~ mit (*dat.*) zadawal(nia)ć [-wol(n)ić] ŝię (*instr.*).

belgö'nue (-gö'n^o), **belgo'nuen** (-gö'n'en) *f*. begtunen. [grzebać.]

belgra'ben [po]chować, [po-]

Belgrä'bnis (-grä'pnis) *n* ②h¹ pogrzeb *m*: (= *plak*, *m*) grób *m*.

belgrei'fen = beŝfühlen: (umfassen) obejmować [objąć]; (verstehen) pojmwować [-jać], [z]rozumieć; begriffen ŝein in oder bei (*dat.*) być objętem w (*loc.*).

belgrei'flich (-grai'fl'ich) zrozumiały; ~ machen [wy]tłómaczyć: ~er|weise jak łatwo zrozumieć.

belgren'zen ograniczać [-czyć].

Belgr'i'ff *m* pojęcie *n*: im ~ ŝein ob. ŝehen et. zu tun zamierzać co uczynić, być zajęty (*instr.*): ŝich einen ~ machen wyobrazać [-zić] sobie: ~s|vermögen " pojmwowanie, zdolność / pojmwowania.

belgrü'nden zakładać [założyć], [u]gruntować; Antrag: uzasadniać [-nić]. [(-cielka).]

Belgrü'nder (tu *f*) *m* założyciel

belgrü'ŝen [po]witać..

Belgrü'ŝung... powitalny.

belgu'den *F* = beŝehen.

belgü'nŝtigen (-gü'nŝtig'en) ⑥a popierać [poprzeć], wspierać [wesprzeć]. *Su.* protekcja *f*: (Vorŝeit) korzyść *f*.

belgu'tachten (-gü'tacht'en) ⑥c osądzać [-dzić], [za]opiniować. *Su.* sąd *m*, opinia *f*.

belgü'tert (-gü'tert) zamożny.

belgü'tigen (-gü'tig'en) ⑥a uspokajać [-koić], udobruchać [woł.].

belhaa'rt (-hä'rt) okryty włósa-

mi.

Belhaa'run *f* uwłosienie *n*.

belhä'big (-he'h'ich) (big) otyły: (gemächtich) wygodny: ②keif *f* (Zettŝeibigkeit) tusza; (Gemächtich-ŝeit) wygoda.

belha'ŝtet (-hä'ŝtet) (mit *dat.*) obciążony (*instr.*): mit e-r ŝtrauf-heit ~ nawiedzony chorobą.

be|ha'gen (-hā'g'en) 1. ⑤a [s]podać się; (frommen) wychodzić [wyjść] na korzyść. 2. ② n ②] upodobanie, przyjemność *f* (an *dat.* w *loc.*).

be|ha'glic'h (-hā'klīch) przyjemny; (gemächlich) wygodny; ②keif *f* przyjemność, miła uczucie *n*; (Gemächlichkeit) wygoda.

be|ha'fen zatrzymywać [-mać], zachowywać [-chować]; im Auge ~ nie (s)puszczać [puścić] z oczu; im Gedächtnis ~ [za]pamiętać.

Be|hä'fter (-hë'ft'er) *m* ②1, **Be|hä'ftris** *n* ②h¹ zbiornik *m*.

be|ha'ndeln (gut oder schlecht) *i-n*: obchodzić [obejść] się z (*instr.*): ②leczyć; et: traktować o (*loc.*).

be|ha'ndigen ⑤ (-hë'ndīg'en) ⑤a wręczać [-czyć]. [karacja.]

Be|ha'ndlung *f* ② leczenie *n*.

be|hä'ngen obwieszać [-sić].

be|ha'rren[wy]trwać: (hartnädig) upierać [uprzeć] się (auf, bei *dat.* przy *loc.*).

be|ha'rrlich (-hā'rlic'h) (bestandig) wytrwały; (hartnädig) uparty, uporczywy; ②keif *f* wytrwałość: (hartnädigkeit) upór *m*.

be|hau'en ociosywać [-sać], obrębywać [-rahać].

be|hau'pfen (-hau'pt'en) ⑤c (verstärken) twierdzić, utrzymywać; Blas usw.: zachowywać [-chować], zatrzymywać [-mać]; sich ~ utrzymywać [-mać] się.

Be|hau'sung (-hau'zūng) *f* ③b mieszkanie *n*, domostwo *n*.

Be|he'lf (-hë'lf) *m* ②;g środek (pomocniczy), przyrząd.

be|he'lfen: sich ~ obchodzić [obejść] się. [gabywać.]

be|he'ligen (-hë'lig'en) ⑤a na-

be|he'nde (-hë'nde) zwinny, chyży.

be|he'rbergen przyjmować [-jać] w gościnę.

be|he'rſchen panować nad (*instr.*). [(-ca).]

Be|he'rſcher(in *f*) *m* panujący

be|he'rzig (-hë'rcīg'en) ⑤a [za]pamiętać; ~s|wert godny zapamiętania. [heit *f* odwaga.]

be|he'rzt (-hë'rt) odważny; ②-

be|he'zen = bezauberu.

be|hi'fllich (-hi'flīch) pomocny; ~ jeit pomagać [-módz].

be|hī'ndern = hindern.

be|ho'lfen (-hō'lf'en) *f*. behelfen.

Be|hō'rde (-hō'rd'e) *f* ③b urząd *m*, władza.

Be|hu'f (-hū'f) *m*: zu welchem ~ (e)? w jakim celu?; zu d(ies)em ~ (e) w tym celu; ②s (*gen.*) w celu (*gen.*), dla (*gen.*).

be|hū'ten [u]strzedz (vor *dat.* od *gen.*); (Gott) behüte! broń Boże!

be|hu'ſſam (-hū'tzām) ostrożny, przeczorny; ②keif *f* ostrożność, przeczorność.

bei (bat) (*dat.*) przy (*loc.*), u (*gen.*); X (bienen ~) w (*loc.*). (Schacht) pod (*instr.*); ~ sich haben mieć przy sobie; ~ Gott! na Boga!; ~ Nacht nocą, w nocy; ~ Tage w dzień, za dnia; ~ Geld (ob. Kasse) sein mieć pieniądze, ~ Zahren sein być wiekowym.

bei'... in Bſſen meist przy...

bei|behalten = behalſten.

Bei|blatt *n* załącznik *m*.

bei|bringen (her~) przynosić [-nieść]; Beweiſe njw: dostarczać [-czyć] (*gen.*); Bunde: zadawać [-dać] (mitteilen) udzielać [-lić] (*gen.*); (lehren) nauczać [-czyć] (*gen.*).

Bei'chte (bei'cht'e) *f* ③b spowiedź; ~ ablegen oder tun odbywać [-być] spowiedź.

bei'chten (-t'en) ⑤c: ~ gehen [w]yspowiadać się.

Bei'chtl'...: -gänger (-gēng'or) *m* ②1, -gängerin (-īn) *f* ③c spowiadający (-ca) się; ~stuhl *m*

konfesjonal; ~vater *m* spowiednik; ~zettel *m* poświadczenie *n* odbytej spowiedzi.
bei'de (baɪ'də), **bei'derlei'** (~dər-lai') obydwu, oba, oboje.
bei'der|seit'ig obustronny.
bei'der|seits (-zaic) z obu stron.
bei'drucken dodrukowywać [-ować]. [|-snać.]
bei'drücken Siegel: przyciskać
beieina'nder jeden (jedno) przy drugim (drugim), razem, obok siebie.
Bei'fall *m* ②d (o. pl.) poklask, oklaski *m/pl.*: (Bifügung) uznanie *n*, pochwała *f*: ~ klatschen klaskać. [na myśl]
bei'fallen przychodzić [przyjść]
bei'fällig przychylny; ~ angenommen werden spotykać [-tkać] się z uznaniem.
Bei'fall...: ~klatschen *n* poklask *m*, oklaski *m/pl.*: ~(s)|ruf *m* okrzyk zadowolenia: ~(s)-sturm *m* burza *f* oklasków.
bei'folgend załączony.
bei'fügen (dat.) załączać[-czyć], dodawać [-dać] (do gen.).
Bei'gabe *f* dodatek *m*.
bei'geben = beifügen: flein ~ spuszczać [spuścić] z tonu.
bei'geordnet współrzędny.
Bei'geschmack *m* przysmak; e-u ~ haben von (dat.) trącić (instr.).
bei'gefellen przydawać [-dać].
Bei'hilfe *f* = Hilfe.
bei'kommen zbliżać [-żyć] się; ihm ist nicht beizukommen nie można mu dać rady.
Beil (baɪl) *n* ②g topór *m*; (groß) toporzysko; (fein) toporek *m*.
Bei'lage *f* dodatek *m*; Kochkunst: jarzyna.
bei'läufig (-löiflich) uboczny; adv. a. mimochodem: (ungefähr) mniej więcej.
bei'legen = beifügen: Bedeutung usw.: przyznawać [-znać]; Ra-

men: nadawać [-dać]; Streit: zalać [-twić]. [miara.]
bei'let'be (-lai'bə): ~ nicht żadną
Bei'leid *n* współczucie, kondolencja *f*; sein ~ bezeigen wyrażać [-zić] współczucie ob.kondolencję; ~s... kondolencyjny; ~s|bezeugung *f* kondolencja.
bei'liegen (dat.) być załączonym (ob. dodanym) (do gen.); ~d załączony, dodany.
beim (baɪm) = bei dem.
bei'mengen = beimischen.
bei'messen przypisywać [-sać]; Glauben ~ [u]wierzyć.
bei'mischen (dat.) przy-, domieszać (do gen.).
Bei'mischung *f* (Zusatz) dodatek *m*; (Würze) przyprawa.
Bein (baɪn) *n* ②g (Extremität) noga *f*; (Knochen) kość *f*; auf die ~ bringen stawiać [postawić] na nogi; sich auf die ~ machen brać [wziąć] nogi za pas; ein ~ stellen podstawić [-wić] nogę; ... (u) nogi; kościany.
bei'u a'h(e) prawie; ich wäre ~ gefallenomal nie upadłem.
Bei'luame *m* przydomek.
Bei'ubruch *m* złamanie *n* nogi ob. kości.
bei'nern (baɪ'nərɪn) kościany.
Bei'n...: ~haus *n* kostnica *f*; ~kleid *n* (meist pl.) spodnie *pl.*
bei'ordnen = beifügen; Gram., Log. beigeordnet współrzędny.
bei'packen = beifügen.
bei'pflichten (-pflichten)(dat.) ②c zgadzać [zgodzić] się (z instr.).
Bei'rat *m* doradca; (Versammlung) rada *f* przyboczna.
bei'rren w błąd wprowadzać [-dzić].
bei'sammen (-zä'mən) razem.
Bei'satz *m* dodatek.
Bei'schlaf *m* spółkowanie *n*.
bei'schließen = beifügen.
Bei'sein *n* obecność *f*.

- bei|sei|te** (wohin?) na bok, na stronę; (wo?) na boku, na stronie: *Echerz* ~ żart na bok; ~ *legen* odkładać [odłożyć].
bei|setzen = beifügen; *Leiche* = beżrąben. [Iawnik.]
Bei|sitzer (-zic'er) *m* (2) asesor, j
Bei|spiel *n* przykład *m*; zum ~ na przykład; *sich ein* ~ nehmen an (*dat.*) brać [wziąć] sobie przykład z (*gen.*); *los* bezprzykładny; *swelche* dla przykładu.
bei|springen pomagać [-módz].
bei|sen (bai's'en) (3) *p* kąsać [kusić]; *Wesser* *ustb.*: [u]piec: *er hat nichts zu* ~ nie ma co jeść; ~ *d fig.* gryzący.
Bei|s... (bai's...): ~ *korb m* kaganiec; ~ *jahn m* kiel.
Bei|stand *m* pomoc *f*: (*Rechts*) rzecznik; (*Trauzuge*) świadek.
bei|steh(e)n pomagać [-módz].
Bei|steuer *f* = Beitrag: *Zn* = beitragen.
bei|stimmen = beipflichten.
Bei|strich *m* przecinek.
Bei|trag (-trak) *m* (2) *d* przyczynek; (*literarisch*) artykuł.
bei|fragen przyczyniać [-nieć] się (*et. c-m*).
bei|treiben ścigać [-gnać].
bei|treten (*su*) (*dat.*) przystępować [-stąpić] (*do gen.*).
Bei|tritt *m* przystąpienie *n*.
Bei|werk *n* = Beigabe.
bei|wohnen (*dat.*) być obecnym (*przy loc.*).
Bei|wort *n* (2) *a* przydomek *m*; (*Gram.* przymiotnik *m*).
Bei|ze (bai'ce) *f* (3) *b* bejca; † polowanie *n*.
bei|zeit *ten* w czas. [wać.]
bei|zen (bai'c'en) (3) *e* [na]bejco-
bei|ja|hen (-jā'en) (3) *a* potwierdzać [-dzić]; ~ *d* twierdzący.
bei|ja|hr (-jā'rt) stary, leciwy.
Bei|ja|hungs|fall *m*: im ~e w razie zatwierdzenia.
- bei|ja|mmern** oplakiwać [-kać]: ~ *swert* oplakany; (*Wenich*) godzien litości. [zwalczac.]
bei|kä|mpfen walczyć z (*instr.*);
bei|ka|nn znany, znajomy; ~ *machen* zaznajamiać [-jomić]: ~ *machen* (*i-m*) ogłaszać [ugłosić] (*k-u*), uwładamiać [-domić] (*k-o*); ~ *werden* zaznajamiać [-jomić] się; ~ *werden* (*Ereignis* *ustb.*) rozgłaszać [-głosić] się.
Bei|ka|nn(e)r *s.* (3) *l* znajomy (-joma). [Ilich jak wiadomo.]
bei|ka|nn(er) machen, **bei|ka|nn(e)|bel|ka|nn** *machen* *f.* befannt. *Sw.* ogłoszenie *n*.
Bei|ka|nn(schaff) *f* (3) *b* znajomość: ~ *anknüpfen* *ob.* *machen* zawierać [-wrzeć] znajomość.
bei|ka|nn|werden *f.* befannt.
bei|ke|hren (*sich*) nawracać [-wrócić] (się).
Bei|ke|hr(e)r (-kē'rt^o[r]) *s.* (3) *l* nawrócony (-na); (*zum Christentum*) neofita (-tka).
bei|ke|nnen (*Glauben*) wyznawać [-znać]; (*gestehen*) zeznawać [-znać]; *Harbe* ~ dodawać [-dać] do koloru, *fig.* mówić otwarcie; *sich* *schuldig* ~ przyznawać [-znać] się do winy.
Bei|ke|nner *m* wyznawca.
Bei|ke|nnis *n* (2) *h* ¹ wyznanie; zeznanie, przyznanie się.
bei|kla|gen [po]żalować; (*bewei|nen*) oplakiwać [-kać]; *sich* [na]skarżyć się (*über acc. na acc.*); *es ist sehr zu* ~ *pożalowania* godne: ~ *swert*, ~ *würdig* godzien *pożalowania*.
Bei|kla|g(e)r (bē'k(ā)'k^r[r]) *s.* (3) *l* oskarżony (-na); (*im Zivilproceß*) pozwany (-na).
bei|kla|schen oklaskiwać.
bei|kle|ben oblepiać [-pić].
bei|kle|ck(en) = beschmieren.
bei|kle|iden ubierać [ubrać], odziewać [odziać]; *Füße*: obu-

wać [obuć]; Amt: piastować;
⊕ (mit Brettern usw.) obkładać
[obłożyć]; (mit Tapeten usw.) obi-
jać [obić]. *Su.* odzienie *n.*,
odzież *f.*

belkle'mmen ścisnąć [-snąć].
Su. duszność *f.*

belklo'mmen (-klō'men) duszny.

belklo'pfen opukiwać [-kać].

belko'mmen 1. *v/t.* dostawać
[-stać]; Krankheit usw.: nabawiać
[-wić] się (choroby); Kinder,
Junge: [u]rodzić, powić [voll.],
mieć; das Buch ist zu ~ jest do
nabywania: wieviel ~ *Sie* von
mir? ile się panu należy
odemnie? 2. *v/i.* gut ~ [po-]
służyć; nicht, übel, schlecht ~ nie
służyć; wohl bekommen! na
zdrowie! [träglich.]

belkö'mmlich (-kō'mlīch) = zu-

belkö'stigen (-kō'stig'en) Ⓢa:
i-n ~ dawać [dać] wikt k-u:
sich ~ stołować się. [[-dzić].]

belkrä'ftigen po-, s-twierdzać

belkrä'nzen [w]wieńczyć. [[(się).]

belkreu'tigen (sich) [prze]żegnać

belkre'gen wojować z (*instr.*),
prowadzić wojnę z (*instr.*).

belkri'tteln [s]krytykować.

belkü'mmern troszczyć: sich ~
(über ob. um *acc.*) troszczyć się
(*instr.*).

Belkü'mmernis *f* troska.

belku'nden (-kü'nden) Ⓢc okazy-
wać [-zać]; (vor Gericht) oświad-
czać [-czyć]. [[*acc.*.]

bella'cheln uśmiechać się na

bella'chen [u]śmiać się *A(gen.)*.

bella'den obładować [voll.]; Last-
tier: objęzać [-czyć].

bella'gern oblegać [-łędz].

Bella'gerungs... obłączniczy.

Bella'ng *m* znaczenie *n.*; von ~
ważny; ohne ~ bez znaczenia.

bella'ngen (gerichtlich) pozywać
[-zwać]; (strafrechtlich) o-, za-
skarżać [-rzyć].

bella'ng'reich ważny.

bella'ffen pozostawiać [-wić].

bella'sten obciążać [-zyć]; erb-
lich belastet dziedzicznie obcią-
żony.

bellä'stigen (-le'stig'en) Ⓢa
[u]trudzić: (quälen) dokuczać
[-czyć] (*dat.*).

Bella'stung *f* obciążenie *n.*; *S-*
probe *f* próba obciążenia; *S-*
zeuge *m* świadek dowodowy.

bellau'ern czyhać, czatować na
(*acc.*). [Suma *f.*]

Bellau'f *m* Ⓢd (*o. pl.*) kwota *f.*

bellau'fen: sich ~ auf (*acc.*) wy-
nosić [-nieść] (*acc.*). [[-chać].]

bellau'schen podsłuchiwać

belbe'benwozywać [-wić].

belbe'bt (-le'pt) ożywiony; *heit*
f ożywienie *n.*

Belle'bungs'mittel *n* środek *m*
orzeźwiający.

belbe'den oblizywać [-zać].

Belle'g (-le'k) *m* Ⓢg powłoka *f.*;
(Beweis) dowód; (Beispiel) przy-
kład: ~ *exemplar* *n* recenzja *f.*

belbe'gen wy-, ob-kladać [wy-,
ob-łożyć]; (mit Abgaben usw.) na-
kladać [na]łożyć; (podatki na
acc.): Flag usw.: zajmować
[-jać]; mit Beschlag ~ [s]kon-
fiskować; belegte Zunge język
m biały; belegtes Brötchen
kanapka *f.*

Belle'g'stelle *f* cytata *m.*

belbe'hnen: i-n ~ nadawać [-dać]
lenne k-u; Pfand: pożyczać
[-czyć] na zastaw.

belbe'hren pouczać [-czyć]: ~
über (*acc.*) [po]informować
o (*loc.*); eines Besser(e)n ~ na-
prowadzać [-dzić] na lepszą
drogę. [otyłość, tusza.]

belbe'bt (-la'pt) otyły; *heit* *f*

belbe'digen (-la'dig'en) Ⓢa

obrażać [-zić]; ~ *d* obelżywy.

Su. obraza *f.* [zający.]

Belbe'diger (-ge'r) *m* Ⓢl obra-

belesen oczytany; **Beist** *f* oczytanie *n.* [oświetlać [-tlić].]

belesen oświecać [-cić].]

belesern (bē'leʳn) ⑤b pyskować.

Be'lgien (bē'lgien) *n* ⑧g Belgja *f*:

Be'lgier (˘lgier) *n* ②l, ①in

(˘in) *f* ③c Belgijczyk (-ijka):

be'lgisch (˘gisch) belgijski.

Be'lgard (bē'lgard) *n* ⑧g Białogród *m.*

bellicben 1. [ze]chcieć, życzyć sobie; ~ Sie proszę; wie (es) Ihnen beliebt, wie Sie ~ według życzenia; wie beliebt? jak pan sobie życzy? 2. ②n ②l życzenie, chęć *f.* widzimisię; es steht in Ihrem ② (zu) od pana zależy.

bellicbig (-lī'big) dowolny; jeder ~ ladakto.

bellicbt (-lī'pt) ulubiony; sich bei j-m ~ machen [polzyskać względem czyje; **Beit** *f* więtość. [|-knać].]

bellicn (bē'licn) ⑤a szczeakać]

belloben = loben.

bellobnen (wynagradzać [-grodzić]. *Su.* nagroda *f.*

bellobnen oklamywać [-mać].

bellobstigen (-lū'stīgen) ⑤a (sich) [za]bawić (się), zabawić (się); ~d zabawny. *Su.* zabawa *f.*

Bem. *Abt.* für Bemerkung.

bellobstigen (-mē'stīgen) ⑤a: sich ~ (gen.) opanowywać [-nować] (*acc.*).

bellobkeln (-mē'kēln), bellobkeln (-mē'kēln) = bekritleln.

bellobken (-mē'kēln) = bekritleln.

bellobken [po]malować.

bellobmen (-mā'nēn) ⑤a opatrywać [zaopatrzyć] w zalogę. *Su.* zaloga *f.*

bellobnen (-mē'ntēln) ⑤f pokrywać [-kryć].

bellobnen = beherrichen.

bellobbar dostrzegalny; sich ~ machen odznaczać [-czyć] się.

bellobken 1. (s)postrzegać [-strzedz], (a. = sagen) zauważać [-zyć]; ~wert godny uwagi.

2. ②n ②l: mit dem ② z uwagą.

belloblich = bemerkbar.

bellobkung *f* uwaga.

bellobnen wymierzać [-rzyć]; meine Zeit ist kurz ~ nie mam czasu.

bellobnen (-mī'tlāiden) ⑤c, ~wert = bedauern (wert).

bellobnen (-mī'tēlt) zamozny.

bellobne (bē'mē) *f* ③b kanapka.

bellobnen *F* = betriegen.

bellobnen (-mō'zēn) ⑤e pokrywać [-kryć] mchem: bemooft omszony; burkistos: bemooftes Haupt stary student *m.*

bellobnen (sich) [po]trudzić (się); sich ~ um (*acc.*) [po]starać się o (*acc.*); sich um einen Kranken ~ mieć staranie o chorego; ~ Sie sich zu mir! pofatyguj się pan do mnie! *Su.* trud *m.*, staranie *n.*

bellobnen (-mū'fērn) ⑤b matkować (*dat.*). [siedni.]

bellobnen (-nā'chbart) są-]

bellobnen (-nā'chbartīgen) ⑤a uwiadamiac [-domić] (von *dat.* o *loc.*); (im voraus) uprzedzać [-dzić].

bellobnen (-tāitīgen) ⑤a [po]krzywdzić

bellobnen ogryzać [-gryźć].

bellobnen zamglony; fig. pijany.

bellobnen (bē'ndē'ēn) ⑤a = folgen.

Benefiz (˘fī'cē) *n* ②g; ~vorstellung *f* benefis *m.*

bellobnen 1. odbierać [odebrać]; Bewusstsein: oszołamiac [-łomic], odurzać [-rzyć]; benommen sein być odurzonym; sich ~ zachowywać [-chować] się; sich (gut od. schlecht) ~ gegen (*acc.*) (dobrze albo źle) postępować [-stąpić] wobec (*gen.*). 2. ②

ben (2) zachowanie, postępowanie.

be'nei'den: i-n ~ (3m acc.) zadraszcząć [zadzroszcic] k-u (gen.); ~ **swert**, **swürdig** do zadraszczczenia.

be'ne'mmen (-nō'mēn) **fiene** **be'nehmen:** **zheit** *f* odurzenie *n*.

be'nō'tigt (-nō'ticht): ~ **sein** (gen.) potrzebować (gen.).

be'nu'tzen używać [użyć] (gen.), [s]korzystać z (gen.).

be'nu'tzbar przydatny.

Ben'zn (ben'zn) *n* (2) **g'** benzyna *f*; ... benzynowy.

be'o'bachten (-o'bachtēn) (2) **c** [za]obserwować, śledzić; (einhalten) zachowywać [-chować].

Be'o'bachter (be'o'bachtē) *m* (2), **in** (in) *f* (3) **c** obserwator(ka).

Be'o'bachtung *f* spostrzeżenie *n*, obserwacja; **s|gabe** *f* dar *m* postrzegawczy.

be'o'rbern (-o'rbēn) (2) **b** powoływać [-lać].

be'pa'ten =, beladen.

be'pfla'nen zasadzać [-dzić].

be'pfl'nfeln [za]pędzlować.

be'que'm (-kwē'm) wygodny; **es** **ich** ~ **machen** rozgaszczać [-gościć] się.

be'que'men (ēn) (2) **a:** **ich** ~ **przystawać** [-stać] (3u dat. na acc.).

Be'que'mlichkeit *f* wygoda.

be'ra'ppen *f* (2) **a** = bezahlen.

be'ra'ten: et. ~ **ich** **über** et. (acc.) ~ **radzić**, **naradzać** [-dzić] się **над** (*instr.*); ~ **d** doradczy.

Be'ra'ter (-rā'tē) *m* (2), **in** (in) *f* (3) **c** doradca (-czyni).

be'ra't|schlagen = beraten.

Be'ra'tung *f* narada; **ärztliche** ~ **consultacja**.

be'rau'bēn złupić [wzłupić], obrabowywać [-ować]; ~ (gen.) obdzierać [obdzierać] z (gen.), pozbawiać [-wierać] (gen.). **Su.** rabunek *m*, grabież *f*.

be'rau'chen okadzać [-dzić].

be'rau'schen upajać [upoić]; **ich** ~ **upijać** [upić] się; **berauscht** pijany. [**czalny.**]

be're'chenbar (-rē'chēnbar) obliczalny.

be're'chen obliczać [-czyć], wyrachowywać [-ować].

be're'chtigen (-rē'chtīgen) (2) **a** uprawniać [-mieć]; **berechtigt** uprawniony; **berechtigt sein** mieć prawo. **Su.** prawo *n*.

be're'den i-n: **namawiać** [-mówić]; et.: **omawiać** [-mówić]; **ich** ~ **umawiać** [-mówić] się.

Be're'dsamkeit (-rē't-) *f* wymowa.

be're'dt (-rē't) wymowny.

Be're'ich *m* (n) zakres *m*; (nicht) im ~ **der** **Möglichkeit** (nie) możliwy.

be'rei'chern (-rai'chēn) (2) **b** (sich) [wz]bogacić (się). [**szronem.**]

be'rei'fen okrywać [okryć].

be'rei'fen objeżdżać [-jechać].

be'rei't (-rai't) gotów, gotowy; **ich** ~ **halten** ~ **stehen** być przygotowanym, być w pogotowiu.

be'rei'ten (ēn) 1. (2) **c** (3u) przygotowywać [-tować]; **erweisen** and: [u]gotować; (veranstalten) **sprawić** [-wić]; i-m **gute** **Aufnahme** (ober **guten** **Empfang**) ~ **przyjmować** [przyjąć] k-o życzliwie. 2. (2) **a** ujeżdżać [-jeździć].

Be'rei'ter *m* ujeżdżacz.

be'rei'ts (-rai't) już. [**wie** *n.*]

Be'rei'tschaft (-rai't-) *f* pogotowie.

be'rei't|stehen *f*. bereit.

be'rei't|willig chętny, ochotny; **zkeit** *f* gotowość, chęć, ochota.

bel'reu'en [po]żalować.

Berg (bĕrk) *m* ② *g* góra *f*; er ist längst über alle *c* już dawno śladu niema po nim.

Be'rg... górski; *⚔* górniczy; **La"b** (z góry) na dół; *~* **abhang** *m* stok (góry); *~* **ahorn** *m* jawor; *~* **akademie** *f* akademja górnicza; **La"n, Lau"f** w górę; *~* **arbeit** *f* robota w kopalniach; *~* **arbeiter** *m* górnik; *~* **bau** *m* górnictwo *n*; *~* **baukunde** *f* nauka górnictwa; *~* **bewohner(in f)** *m* góral(ka).

Be'rgelgeld (bĕ'rgĕ-) *n* zapłata *f* za ocalenie życia lub rzeczy.

be'rgen (˘gen) ② *f* [s] kryć, ukrywać [-kryć]; (retten) ocalać [-lic]; *Beichnam*: odnajdywać [-naleźć].

Be'rg... *~* **fahrt** *f* jazda rzeką w górę; (Ausflug ins Gebirge) wycieczka w góry; *~* **herr** *m* właściciel kopalni; **La(e)hoch** wysoki jak góra.

be'rgig (bĕ'rgiĕh) górzysty.

Be'rg... *~* **keffel** *m* kotlina *f*; *~* **kluff** *f* rozpadlina wśród gór; *~* **mann** *m* (pl. Leute) górnik; **La männlich** (-mĕnĕsz) górniczy; *~* **predigt** *f* kazanie *n* na górze; *~* **rutsch** *m* usuwanie *n* się góry; *~* **spitze** *f* wierzchołek *m* góry; *~* **steigen** *n* chodzenie po górach; *~* **steiger** *m* taternik; *~* **sturz** *m* zapadnięcie *n* się góry; **La"nfer** = **Laß**; *~* **volk** *n* naród *m* góralski; *~* **werk** *n* kopalnia *f*; *~* **werks...** kopalniany; *~* **wesen** *n* górnictwo.

Bel'ri'cht (-ri'ĕht) *m* ② *g* (Erzählung) opowiadanie *n*; (Meldung) doniesienie *n*; (Sitzungs) sprawozdanie *n*; (Kriegs) biuletyn, komunikat.

bel'ri'chten (erzählen) opowiadać [-wiedzieć]; (mitteilen) donosić [-nieść].

Bel'ri'cht... *~* **erstatter** (-ĕrsztä-

ter) *m* ② *l* sprawozdawca: (totaler) reporter: (antwortiger) korespondent; *~* **erstattung** / sprawozdanie *n*.

bel'ri'chtigen (-ri'ĕtigĕn) ② *a* (verbessern) [s] prostować; *~* **Schulden usw.**: = bezahalen.

bel'rie'chen obwąchiwać [-chać].

bel'rie'seln zraszać [zrosić].

ber'i'ffen na konju, wierzchem.

Be'ru'fstein (bĕ'rn-) *m* bursztyn: *~*... bursztynowy.

be'r'sten (bĕ'rstĕn) ② *m* (jn) pękać [-knać]. [*wiony*].

bel'rū'chtig (bĕ'rū'ĕtiĕht) osła-
bel'rū'cken = betrogen.

bel'rū'cksichtigen (-rū'kziĕtigĕn) ② *a* uwzględniać [-dnie].

Bel'rū'cksichtigung *f* wzgląd *m*: unter *~* (gen.) uwzględniając (acc.). [*zawód*].

Bel'rū'f *m* powołanie *n*: (Stand) **bel'rū'fen** wzywać (wezwać), powoływać [-lać]; (ein-) zwoływać [-lać]; (ich) *~* auf (acc.) powoływać [-lać] się na (acc.).

Bel'rū'fs... *~* **genosse** *m* towarzysz zawodowy, kolega; **La-mäßig** zawodowy.

Bel'rū'fung *f* odwołanie *n* się: *~* einlegen gegen (acc.) odwoływać [-lać] się od (gen.): *~* **S...** apelacyjny.

bel'rū'hen zasażać się, polegać; auf (ich) *~* lassen dawać [dać] pokój (dat.), nie mówić więcej o (loc.); es beruht bloß auf (ich) od pana tylko zależy.

bel'rū'higen (-rū'igĕn) ② *a* (ich) uspokajać [-koić] (się); (ich) *~* bei (dat.) poprzestawać [-stać] na (loc.). *Su.* uspokajanie *n*, uspokojenie *n*.

bel'rū'hmt (-rū'mt) sławny, słynny; *~* sein słynąć; *~* werden zasłynąć [poś.]; **La'eit** *f* sława, rozgłos *m*: (berühmte Person) znakomitość.

berü'hren dotykać [-tknąć] (się) (*gen.*); (betreffen) dotyczyć (*gen.*): e-n Ort: zuwaczać [-dzić] o (*acc.*): einander ~ stykać [zetknąć] się.

Berü'hrung *f* dotykanie *n*, dotknięcie *n*; (Berkehr) styczność; (mit dem Feind) spotkanie *n* się: in ~ kommen stykać [zetknąć] się: ~s|linie *f* styczna: ~s|punkt *m* punkt styczny.

ber'sa'en zasiewać [-siać].

ber'sa'gen orzekać [orzec], oznajmiać [-mie]; (bedeuten) znaczyć; besagt rzeczony.

ber'sa'gen [-zai'ten] *g* zaopatrzyć [-opatrzyć] w struny: zart besaitetes Gemüt dusza czuła.

ber'sä'nftigen (-zē'nftig'en) *a* [u]lagodzić: (beruhigen) uspokajać [-koić]. *Su.* (u)lagodzenie *n*, uspokajanie *n*, uspokojenie *n*.

Ber'sa'g *m* obszewka *f*, szlaczek, obrąbek.

Ber'sa'kung *f* zaloga.

ber'sau'fen *P* = betrinken.

ber'säu'men obrębiać [-bić].

ber'schä'digen uszkadzać [uszkodzić]; (verwunden) [z]ranić: (verderben) [z]niszczyć.

ber'schä'ffen 1. *v/t.* *a* dostarczać [-czyć] (*gen.*), sprostować [-wić]. 2. *a.* ja ~ taki, tego rodzaju: wie ~ jaki; wie ist es damit ~? jak się ma sprawa? *g* jakosć, stan *m*, przymiot *m*.

ber'schä'ftigen (-szē'ftig'en) *a* (sich) zajmować [-jać] (się), trudnić (się); beschäftigt sein bei (*dat.*) pracować u (*gen.*). *Su.* zajęcie *n*, praca *f*.

ber'schä'len stanowić.

Ber'schä'ler (-szē'ler) *m* stadnik.

ber'schä'men zawstydząć [-dzić]; beschämt zawstydzony; ~d uwłaczający. *Su.* wstyd *m*, zawstyżenie *n*.

ber'schä'ffen *a* oceniać [-nić].

ber'schä'u'en = besehen.

ber'schä'u'lich (-szäu'-) kontemplacyjny, spokojny, sielankowy; *g* *keit* / kontemplacja, spokój *m*.

Ber'schei'd (-szai't) *m* ② *g* odpowiedź *f*; (in Rechtsfragen) orzeczenie *n*; (Urteil) wyrok; (Kenntnis) znajomość *f*; ~ wissen in (*dat.*) znać się na (*loc.*); ~ tutt sprostać [post.], dorównywać [-nać], nie pozostawać [-stać] w tyle, beim Trinken: pić do kogo.

ber'schei'den 1. *v/t.* na-, wyznaczać [-znaczyć], dawać [dać]; (was in befehlen) wzywać [wezwać]; (vor Gericht) ~zawezwać [post.] do sądu, pozywać [-zwać]; ab'schlägig ~ odrzucać [-cić]; sich ~zadowalać [-wolić] się. 2. *a.* skromny; *g* *heit* *f* skromność.

ber'schei'nen oświecać [-cić].

ber'schei'nigen (-szai'ng'en) *a* poświadczać [-czyć], potwierdzać [-dzić]; Empfang e-r Summe: [po]kwitować. *Su.* poświadczenie *n*, pokwitowanie *n*; (Quittung) kwit *m*.

ber'sche'nen obdarowywać [-ować], obdarzać [-rzyć].

ber'sche'ren = bescherten; was hat Ihnen das Christkind beschert? coś pan otrzymał na gwiazdkę?

Ber'sche'ring *f* obdarowanie *n*; (Geschenk) podarek *m*; (ironisch) pasztet *m*; da haben wir die ~! masz babo redutę!

ber'sch'i'cken wysyłać [-ślać] na (*acc.*): die Ausstellung war zahlreich beschickt nadesłano wiele przedmiotów.

ber'sch'i'e'gen ostrzeliwać. *Su.* ostrzeliwanie *n*, bombardacja *f*.

ber'sch'i'mpfen przezywać: (entehren) znieważać [-zyć]. *Su.* zniewaga *f*.

beschirmen ochraniać [ochronić]. *Su.* ochrona *f.*

beschla'fen *et.*: zastanawiać [nowić] się nad (*instr.*): *j-n*: spólkować z (*instr.*).

Beschla'g *m* obciążenie (*Metall*) okucie *n*: (Festigkeit) wilgoć *f*: *z* = ~nahme: mit ~ belegen, in ~ nehmen [za]grabić, zajmować [-jąć]: [s]konfiskować.

beschla'gen 1. *v/t.* objąć [obić]: *Pferd*: podkuwać [-kuć]: *v/i.* ~ *n.* się ~ po-, o-krywać [-kryć] się: *Schreiben* *usw.*: [za]potnić. 2. *a.* kuty: gut ~ sein (*dat.*) znać się na (*loc.*).

Beschla'gnahme (-*n*am^e) *f* (3) b konfiskata, grabież: *Zu* (~*n*) (6) a = in Beschlag nehmen.

beschlei'then skrycie podchodzić [podejść]: *Burd*: ugarniać [-nąć].

beschleun'igen (-szlo'i'ng^en) (6) a przyspieszać [-szyć].

beschlie'ßen (beenden) [za]kończyć: (bestimmen) postanawiać [-nowić]: (von e-r Versammlung) uchwalać [-lić]. [(*-nie*a).]

Beschlie'ßer (*in*) *f* *m* klucznik

Beschlu'ß *m* koniec, zakończenie *n*: postanowienie *n*: uchwała *f*: ~fassung *f.* ~nahme (-*n*am^e) *f* (3) b uchwalenie *n*: *Reis* dostatecznie omówiony: *Zu* (*und*)fähig (nie)zdolny do powzięcia uchwały.

beschmie'ren (beereichen) [po]smarować: (beudeln) [za]walać.

beschmu'ten zanieczyszczać [-ścić].

beschnei'den obrzynać [obeznać], obcinać [-ciąć]: *Knaben*: obrzezać [boń.]: *Haare*: [o]strzydz: (schmälern) ukrócić [-cić].

beschnei't (-szna't) śniegiem okryty. [*m* (8) obrzezaniec.]

Beschwi'tfener (-szw'i't^en^er) (1)

beschwi'tfen = bereden.

beschö'nigen (-szö'ng^en) (5) a upiększać [-szyć], [u]koloryzować.

beschö'ttern [wy]szutrować.

beschra'nken (sich) ograniczać [-czy (się)].

beschra'ukt (-szr^e'*u*kt) ograniczony, ciasny, głupi: *Welt* *f* ciasnota: (der Zeit) brak *m* czasu: (vom Verstande) ciasnota umysłu.

beschrei'ben *Stat*: zapisywać [-sać]: *fig.* opisywać [-sać]: *Art* *Figur*: [wy]kreślić. *Su.* opis *m.*

beschrei'ten = betreten.

beschü'ben (-szü'eⁿ) (5) a obnawiać [obnć].

beschü'ldigen (-szü'ldig^en) (5) a obwiniać [-nić], posadzać [-dzić] (*j-n* *gen.* k-o o *acc.*).

Beschü'ldiger (-dich't^er) (1) a (3) l obżałowany, posądzony, obwiniony (-*na*).

Beschü'ldigung *f* obwinienie *n* (des Diebstahls o kradzież).

beschü'mmeln *F* (-szü'm^en) = betrügen.

beschü'tzen [o]chronić, [o]bronić (vor *dat.*, gegen *acc.* od *gen.*).

Beschü'tzer (-szü't^er) (1) a (2) l, ~ (*in*) / (3) e obrońca (-*czyni*).

Beschü'tzung *f* obrona, ochrona.

beschwa'ten = bereden.

Beschwa'rde (-szw^e'*a*d^e) *f* (3) b *trud* *m*: (Tage) zażalenie *n*: ~buch *n* księga *f* zażaleń: ~schrift *f* zażalenie *n*, skarga na piśmie.

beschwe'ren (~*e*n) (5) a obciążać [-żyć]: sich ~ über (*acc.*) [u]skarżyć (ob. [u]zalić) się na (*acc.*).

beschwe'rlich uciążliwy: ~ sein oder fallen naprzykrzać [-rzyć] się: *Welt* *f* uciążliwość, przykreść. [(5) a = beruhigen.]

beschwi'chtigen (-szw'i'chtig^en) (1) b **beschwi'ndeln** = betrügen:

be|schwö|ren i-n zaklinać [-kłać]; etwas: zaprzysięgać [-siądz].
be|see|ten (-zē|ten) 45 a ożywiać [-wić].
be|se|hen oglądać [-dnąć].
be|se|tigen (-zai|tigen) 16 a usuwać [usunąć]; Streit: — bei-legen. [glücken.]
be|se|tigen (-zē|tigen) 16 a = be-
se|ten (be|zē|ten) m 2 l miotła f;
blind (-binder) m (2) l miot-
 larcz; ~ffel m kij u miotły.
be|se|ffen (-ze|ssen) opętały; 2-
 heit f opętanie n.
be|se|hen obsadzać [-dzić];
 Pflanz: zajmować [-jać]; Kleid
 usw.: obszywać [-szyć]; (mit
 Edelsteinen) wysadzać [-dzić];
 (es ist) alles besetzt wszystkie
 miejsca zajęte. *Su.* zajęcie n,
 obsadzenie n.
be|se|htigen (-zē|htigen) 45 a
 oglądać [-dnąć]; Truppen: prze-
 glądać [-dnąć]. *Su.* ogląda-
 nie n; bei Truppen: przegląd m.
be|se|deln zamieszkiwać [-kać].
be|se|gen = besätigen.
be|se|gen zwyciężać [-zyć]; po-
 konywać [-nać].
Be|se|ger m pogromca.
Be|sing ♀ (be|z|ing) m 2 g¹ ezer-
 nica f, bórówka f.
be|si|ngen opiewać.
be|si|nnen: sich ~ namyslać
 [-ślic] się, zastanawiać [-no-
 wić] się; sich ~ auf (acc.) przy-
 pominąć [-mnieć] sobie (acc.);
 ich kann mich nicht ~ nie przy-
 pominam sobie. 2. 2 n (2) l na-
 roz-mysł m, rozmyślanie.
Be|si|nung f przytomność; 2s-
 los nieprzytomny, bez przy-
 tomności.
Be|si|tz m posiadanie n; (Gegen-
 stand des Besitzes) posiadłość f;
 ~ nehmen (oder ergreifen) von
 (dat.), in ~ nehmen obejmować

[objąć] w posiadanie; im ~ (e)
 Xhres Schreibens otrzymawszy
 list pański; Lanzeigendes Für-
 wort zaimek m dzierzawczy.

be|si|zen posiadać.

Be|si|zer (-zi|zer) m (2) l, in
 (~in) f (3) e posiadacz(ka).

Be|si|zergreifung f, **nahme**
 (-namē) f (3) b zajęcie n, obję-
 cie n w posiadanie.

Be|si|ztum n. **Besi|ztung** /posia-
 dłość f; (Landbesitz) posiadłość f
 (ziemska).

be|so|ffen P (-zē|ffen) = betrunken.

be|so|hlen (-zē|hlen) 16 a zaopa-
 trywać [-tryć] w podszwy,
 [pod]zelować.

be|so|lden (-zē|lden) 45 c opłacać
 [-cić]; besoldet płatny. *Su.*
 płaca f.

be|so|lnder osobny, oddzielny;
 (ausnehmend) osobliwy, szcze-
 gólny; (jest)am dziwny; im ~it
 w szczególności; 2heit f osobli-
 wość; 3 osobno; szczególnie.

be|so|nnen rozważny, roz-
 tropny; (vorsichtig) ostrożny;
 2heit f rozważa, roztropność.

be|so|rgen obawiać (ob. lękać)
 się (gen.); Anstoa: załatwiać
 [-twić]; Wirtschaft: doglądać
 [-dnąć] (gen.); (anschaffen) spra-
 wiać [-wić], [po]starać się
 o (acc.); vgl. besorgt.

Be|so|rgnis (-zē|rnīs) f (2) l¹
 obawa, troska (im acc. o acc.).

be|so|rgt (-zē|rgt) troskliwy (im
 acc. o acc.); ~ sein (im acc.)
 obawiać się o (acc.).

Be|so|rgung f załatwienie n,
 sprawienie n; (Einkauf) sprawa-
 nek m.

be|spa|nnen: einen Wagen mit
 Pferden ~ zaprzęgać [-prząd]
 konie do wozu; eine Geige mit
 Saiten ~ naciągać [-gnać]
 struny na skrzypce.

be|spel|en opluwać [oplwać].

bespiegeln: się ~ przeglądać [-dnąć] się (w zwierciadle).
bespötteln wydrwiwać [-drwić].
besprechen omawiać [-mówić]; Krankheit usw.: zamawiać [-mówić], zażegnywać [-nać]; sich ~ umawiać [-mówić] się (über acc. o acc.). **Su.** omówienie *n*; konferencja *f*.
besprengen po-, s-krapiać [-kropić]. **Su.** po-, s-kropienie *n*.
bespringen = beschälen.
bespringen = besprengen.
besprühen = bespreien.
besprühen oplukiwać [-kać].
beffer (bē'ser) [comp. von gut u. wohl] lepszy: *adv.* lepiej.
beffern (~n) ⑤b po-, u-lepszać [-szyć], poprawiać [-wić]; sich ~ poprawiać [-wić] się.
Befferung *f* polepszenie *n*, poprawa; er ist auf dem Wege der ~ ma się lepiej.
Befferungs...: **anstalt** *f* dom *m* poprawy; **fähig** mogący się poprawić; **mittel** *n* środek *m* poprawy.
best (bēst) 1. *a.* [sup. von gut u. wohl] najlepszy; *adv.* najlepiej; der erste ~ pierwszy lepszy, ładajaki; Xrede: (mein) 2er mój kochany; **am ~en, aufs ~e, ~ens** najlepiej. 2. **2e(s)** " dobro, korzyść *f*; (Gewinn) nagroda *f*; zum 2en der Armen na korzyść ubogich; zum ~en geben (Bier) [za]spiewać, (Musikstück) [za]grać, (Gebicht) [za]deklamować, (Kunststück) pokazywać [-zać]; zum ~en haben oder halten [z]durzyć; sein 2es tun [u]jeźnić co tylko można.
bestellen † = erueuen.
Bestand *m* (Existenz) istnienie *n*; (Zustand) stan; (Beständigkeit) trwałość *f*; ~ haben, von ~ sein trwać. [f trwałość, stałość].
Beständig trwały, stały; **2keit**

Bestand|tell *m* składnik, część *f*.
bestärken wzmacniać [wzmocnić], utwierdzać [-dzić].
bestätigen (-stättig'en) ⑤a potwierdzać [-dzić]; Empfang: poświadczać [-czyć].
Bestätigung *f* potwierdzenie *n*, poświadczenie *n*; in (oder unter) ~ (gen.) stwierdzając, poświadczając (acc.).
bestätigen (-stättig'en) ⑤c = beerdigen.
bestäuben, bestäuben okrywać [okryć] kurzem; (mit Buder) [za]pudrować.
bestechen ujmować [ująć]; fig. podłacać [-cić], przekupywać [-pić].
bestechlich (-stättlich) przekupny; ~er Mensch kubaniarz; **2keit** *f* przekupstwo *n*.
Bestechung *f* przekupstwo *n*; (Geld) kuban *m*.
Besteck (-stätt'k) *n* ②g przybory *m pl.*; (bei Tisch auch) łyżka, nóż i widelec.
bestecken obsadzać [-dzić], zaznaczać [-czyć].
bestehen 1. Gefahren: przebywać [-być]; Prüfung usw.: składać [złożyć], zdawać [zdać] *v/i.* (h.) istnieć, być; ~ in (dat.) polegać na (loc); ~ aus (dat.) składać się z (gen.); ~ auf (dat.) upierać się (ob. obstawać) przy (loc.). 2. **2n** (2l egzystencja *f*. istnienie; przebywanie; złożenie; obstawanie, upieranie się.
bestehlen okradać [okraść].
bestellen wchodzić [wejść] na (acc.); ein Pferd ~ dosiadać [-siaść] konia; den Thron ~ wstępować [wstąpić] na tron. **Su.** wejście *n*; wstąpienie *n*.
Bestellbezug *m* okręg doręczenia.

Beste'llen *Ware* *usw.*: zamawiać [-mówić]; (*schriftlich*) zapisywać [-pisać]; *Auftrag*: wykonywać [-nać]; *Zalath* [-twić]; *Struß* *usw.*: oświadczać [-czyć]; *Acker*: uprawiać [-wić]; *Briefe*: doręczać [-czyć]; *die Saat* ~ zasiewać [-siać]; *i-n* *Wohln* ~ zamawiać [-mówić] *k-o* w jakie miejsce; *ist es so damit bestellt?* czy tak się sprawa ma?; *ich habe et. an Sie zu* ~ mam zlecenie do pana. *Su.* zamówienie *n*; (*des Acker's*) uprawa *f*, zasiew *m*.

Beste'ller *m* zamawiający; *od dawca*.

Beste'll...: ~*gebühr* *f*, ~*geld* *n* *opłata f* za zamówienie; ~*schein*, ~*zettel* *m* zamówienie *n*.

bestens (*bestens*) jak najlepiej.

besteu'ern *opodatkowywać* [-kować].

Bestie (*bestie*) *f* ③ *b* *bestja*.

besti'mmen *oznaczać* [-czyć], *określać* [-lić]; *gesetzlich* ~ *ustawą* *przepisywać* [-sać]; *i-n* *zu* (*dat.*) ~ (*bewegen*) *nakłaniać* [-klonić] *k-o* do (*gen.*); *zu e-m* *Berufe* *przeznaczać* [-czyć] *k-o* (3. *zum Beamtenberuf* na urzędnika); *vom Schicksal* *bestimmt* *prze-, na-znaczony*; *best* *decydujący*.

besti'mmt (*bestimt*) *oznaczony*, *pewny*; (*entfchieden*) *stanowczy*; *ganß* ~ *z całą pewnością*; *Best* *f* *stanowczość*, *pewność*.

Besti'mmung *f* (*Schicksal*) *przeznaczenie n*; *gesetzliche* ~ *przepis m*; *S|ort* *m* *miejsce n* *przeznaczenia*; *S|wort* *n* ② *a* *Gram.* *określnik m*. [*stehen*].

besto'den (*besto'den*) *į*. *be-*

bestra'fen [*u*] *karac*: *i-n* (*mit Geld*) ~ *nakładać* [*nałożyć*] *grzywnę* na *k-o*. *Su.* *ukaranie n*, *kara f*.

bestra'hlen *opromieniać* [-nić], *oświeślać* [-lić].

bestre'ben (*sich*) = *bemühen*.

bestrei'chen (*mit Farbe*) *pociągać* [-gnąć]; (*mit Fett* *usw.*) [*po-, na-*] *smarować*; ✕ (*durch Feuer*) ~ *ostrzeliwać*.

bestrei'tbar *sporny*.

bestrei'ten *Anficht* *usw.*: *zwalczać*, [*za*] *przeczyć* (*dat.*), *sprzeciwiać* [-wić] *się* (*dat.*); *Kosten* *usw.*: *opędzać* [-dzić], *pokrywać* [-kryć]. *Su.* *zaprzeczenie n*, *zwalczenie n*; *pokrycie n*.

bestreu'en *po-, ob-sypywać* [-pać].

bestri'cken = *bezaubern*.

bestü'rmen *szturmować*; *fig.* *napastować*, *nagabywać*.

bestü'rt (*sztu'rt*) *zmieszany*, *przerażony*; ~ *machen* (*werden*) [*z*] *mieszać*, *przerażać* [-zić] (*się*). [*przerażenie n.*]

Bestü'rzung *f* *zmieszanie n.*

Bestu'd (*zu'd*) *m* ② *g* *odwiedziny f/pl.*, *wizyta f*; (*e-s* *Museums* *usw.*) *zwiedzanie n*; (*Besucherzahl*) *frekwencja f*; *zu* ~ *sein* *być w gościnie*; *wir haben* ~ (*betommen*) *mamy gościa* *od. gości*.

bestu'den *odwiedzać* [-dzić]; (*von Zeit zu Zeit*) *widywać*; *Vorlesungen*, *Konzerte* ~ *uczęszczać* na *wykłady*, *koncerty*; *das Theater* ~ *uczęszczać* do *teatru*.

Bestu'ds|tag *m* *dzień przyjęć*.

bestu'deln [*za*] *walać*.

besta'gt (*ta'kt*) = *bejahrt*.

besta'sten *obmacywać* [-cać].

bestä'tigen (*tä'tigen*) (*sich*) *okazywać* [-zać] (*się*); *sich* ~ *bei* (*dat.*) *brać* [*wziąć*] *udział* w (*loc.*). *Su.* *okazanie n*.

bestäu'ben (*tau'ben*) *ogłuszać* [-szyć], *odurzać* [-rzyć]; *pozbawiać* [-wić] *przytomności*. *Su.* *odurzenie n*.

Betbruder *m* bigot.

Bete *f* (bɛ'tɛ) *f* ③b burak *m*.

beltei'ligen (-tai'liɡɛn) ⑤a: j-n ~ bei od. an (*dat.*) dopuszczając [-ścić] k-o do udziału w (*loc.*): sich ~ bei ober an brać [wziąć] udział w (*loc.*). *Su.* udział *m*.

be'ten (bɛ'tɛn) 1. ⑤c [po]modlić się. 2. *zn* (2)1 modlitwa *f*.

Beter (bɛ'tɛr) *m* ②1, ~in (~ɪn) *f* ③c modlący (-ca) się.

bel'ten'ern (-toi'ɛrn) ⑤b zaręczać [-czyć], zapewniać [-nić] święcie, zaklinać [-kląć] się. *Su.* uroczyste zapewnienie *n*.

Bet...: ~fahrt *f* pielgrzymka; ~gang *m* procesja *f*; ~halle *f*, ~haus *n* modlitownia *f*.

bel't'seln (-t'i'tɛln) ⑥f [za]tytułować.

bel'tō'lpeln (-tō'pɛln) ⑥f = betören.

bel'tō'neu (-to'nɛn) ⑤a [za]akcentować, kłaść [położyć] nacisk na (*acc.*). *Su.* nacisk *m*.

bel'tō'ren (-tō'rɛn) ⑤a omamiać [-mieć], oszukiwać [-kać].

betr. *Abt.* für betreffend, betreffs.

Betra'cht *m*: in ~ nehmen ober ziehen brać [wziąć] pod uwagę; daß kommt nicht in ~ to bez znaczenia, obojętne.

bel'tra'chten oglądać [-dnąć]: (erwägen) rozważać [-zyć]: ~ als uważać jako.

bel'trä'chtlich (-trə'cht-) znaczny.

Betra'chtung *f* oglądanie *n*; rozważanie *n*, rozmyślanie *n*; ~en aufstellen rozmyślać.

Betra'g (-trə'k) *m* ②d kwota *f*; im ~e von (*dat.*) wynoszący (*acc.*).

bel'tra'gen 1. wynosić [-nieść]; sich ~ = sich benehmen. 2. *zn* ②1 = Benehmen.

bel'frau'en: j-n ~ mit (*dat.*) powierzać [-rzyć] k-u (*acc.*).

bel'frau'ern oplakiwać [-kać].

Betre'ff *m*: in 2 od. 2s względem.

bel'tre'ffen (angeben) dotyczyć (*gen.*), obchodzić (*acc.*): Unstüd: spotykać [spotkać]; Krankheit: nawiedzać [-dzić]; was ... betrifft co się tyczy (*gen.*); was mich betrifft co do mnie: ~d dotyczący (*gen.*).

bel'trei'ben Geschäft: prowadzić, zajmować [zająć] się (*instr.*); (beschlunigen) [po]chodzić koło (*gen.*).

bel'tre'ten 1. *v/t.* wstępować [wstąpić] do (*gen.*); Schwelle: przestępować [-stąpić]; Bühne: występować [-stąpić]. 2. *a.* = befürtzt.

Betre'tungsfall *m*: im ~ w razie schwywania na gorącym uczynku.

Betrie'b *m* prowadzenie *n*. (Betehr) ruch; in ~ setzen w ruch wprawiać [-wić]; (nicht) im ~e (nie) czynny.

betrie'bsam pracowity; (industriell) przemysłowy; 2keit *f* pracowitość; przemysł *m*.

Betrie'bs...: ~dienst *m* służba *f* ruchu; ~direktor ④ *m* dyrektor ruchu; ~kapital *n* kapitał *m* obrotowy; ~stockung, ~störung *f* przeszkoda w ruchu.

bel'tri'ucken: sich ~ upajać [pić] się.

bel'tro'ffen (-trō'fɛn) = befürtzt.

bel'trü'ben zasmućać [-cieć]: sich ~ [za]smućić się; ~d smutny; *f.* betrübt. [smutek *m.*]

Bel'trü'bnis (-trü'pnɪs) *f* 2 i 1 *f*

bel'trü'bt (-trü'pt) zasmucony, smutny (über *acc.* z powodu *gen.*): ~ sein smućić się; ~ machen zasmućać [-cieć].

Bel'tru'g *m* oszustwo *n*.

bel'trü'gen oszukiwać [-kać]; (anüßren) zwodzić [zwieść].

Bel'trü'ger (-trü'gɛr) *m* ②1, ~in (~ɪn) *f* ③c oszust(ka).

Beltrügerei' (-trüg^{er}ai') *f* ③b
= Betrug. [kańczy.]

beltrügerisch, beltrüglich oszu-
beltrunken pijany: ~ machen
upajac [upoić]: **Welt** *f* pi-
jaństwo *n*.

Be't...: **Saal** *m*, ~**stube** *f* modli-
tewnia *f*: ~**schwester** *f* bigotka;
~**stunde** *f* modlitwa.

Bett (bet) *n* ④a łóżko; (~**zeug**)
pościel *f*; (~**sturz**) koryto, lo-
żysko; die ~**en** pościel *f*; das ~
machen [pościelić]; zu ~**gehen**
kłaść [położyć] się do łóżka;
das ~**hüten** leżeć w łóżku.

Be'tstag *m* dzień modlitwy.

Be'ttdecke *f* koldra; (überzug)
kapa.

Be'ttel (bē'tel) *m* ②.1 lichota *f*,
drobnostka *f*; ... żebracki,
żebraczy; **Larm** ubogi jak że-
brak; ~**brief** *m* list dopomina-
jący się o jałmużnę; ~**brod** *n*
chleb *n* żebraczy. [nina.]

Bettelei' (bē'telā') *f* ③b żebra-
Be'ttel...: ~**geld** *n* jałmużna *f*;

(Steinigheit) drobnostka *f*; ~**ge-
findel** *n* holota *f* żebracza;
~**mann** *m* ②a (*pl.* auch *Acute*)
żebrak; ~**müch** *m* kwestarz.

be'tteln (be'teln) ⑤f żebrać:
~**gehen** iść [pójść] na żebrzy.

Be'ttel...: ~**orden** *m* zakon *m*
żebraczy; ~**pack** *n* = ~**gefindel**;
~**stab** *m*: an den ~**stab** kommen
schodzić [zejść] na dziady;
~**volk** *n* dziady *m/pl.*: ~**weib**
n żebraczka *f*.

be'tten (bē'ten) ⑤c [pościelić]:
wie man sich **bettet**, so schläft
man jak sobie pościelisz, tak
się wypisiz.

Be'tt...: **Lägerig** (-lög^{er}ig)
obłożnie chory; ~**laken** *n* prze-
ścieradło.

Be'ttler (bē'tl^{er}) *m* ②.1, ~**in** (~**in**)
f ③c żebrak (-aczka).

Be'tt...: ~**sack** *m* siennik:

schirm *m* parawan: ~**stelle** *f*
łóżko *n*; ~**tuch** (tañier bei Trennung
nur **Bettuch**) *n* prześcieradło;
~**überzug** *m* poszewka *f*; ~**wär-
mer** (-wärm^{er}) *m* ②.1 flaszka *f*
do ogrzewania; ~**zeug** pościel *f*.

Beu'the (boi'th^e) *f* ③b ług *m*: **zn**
(~**n**) ⑤a w ługu [najmoczyć].

beu'gen (boi'g^{en}) ⑤a zginać,
[z]giąć: (~**nieder**) uginać [ugiąć];
fig. [z]gnębić; = unterdrücken;
Gram. odmieniać [-nie]; sich ~
vor (*dat.*) schylać [-lić] głowę
przed (*instr.*); vom Alter ge-
beugt pochylony wiekiem.

Beu'te (boi'te) *f* ③b guz *m*; ~**n-
pest** *f* dżuma. [za]niepokoić.

be'u'ruhigen (-u'ruhig^{en}) ⑤af
be'u'rkunden (-u'rkünd^{en}) ⑤c
udowadniać [-wodnić].

be'u'rtauben (~**taub^{en}**) ⑤a [po-]
żegnać; puszczać [-ścić] na
urlop; sich ~ [po]żegnać się;
beurtaubt urlopowany; **be-
urtaubt sein** być na urlopie.
Su. urlop *m*.

be'u'rteilen oceniać [-nieć],
osądzać [-dzić]. *Su.* ocena *f*,
krytyka *f*; sąd *m* (o *loc.*).

beuf (boi) poet. für **biete**(t).

Beu'te (boi'te) *f* ③b zdobyć.

Beu'tel (~**tel**) *m* ②.1 worek; (in
Mühten) pytel; (~**st**) sakiew-
ka *f*.

beu'teln (~**n**) ⑤f [prze]pytlować;
fig. [po]ciagnąć (za włosy, za
uszy).

Beu'tel...: ~**schneider** *m* rzezi-
mieszek, wykpi grosz; ~**tier** *n*
torbacz *m*. [zdobycz.]

Beu'telzug *m* wyprawa *f* pol-
be'vö'lkern (-fö'lk^{ern}) ⑤b za-
ludniać [-nieć].

Be'vö'lkerung *f* ludność.

be'vo'lmächtigen (-fö'lmächti-
g^{en}) ⑤a upelnomocniać [-nieć].
Su. pełnomocnictwo *n*.

be'vo'r (za)nim.

be|vo'rmunden (-fō'rmünd^{en})
 ⑬c sprawować opiekę nad
 (instr.). *Su.* opieka *f.*
be|vo'rrechten (˘Rēcht^{en}) ⑬c
 uprzywilejować [voft.].
be|vo'rſteh(e)n j-m: czekać (acc.);
 ˘d oczekiwany.
be|vo'rſtellen = überbortellen.
be|vo'rzugen (˘cūg^{en}) ⑬a wy-
 różniać [-nić], wyszczególniać
 [-nić]; ˘gut uprzywilejowany.
be|wa'chen pilnować, strzedz.
Su. straż *f.*
be|wa'chen 1. v. (mit dat.) za-
 rastać [-rósć] (instr.). 2. a.
 obrosły. [*Su.* uzbrojenie *n.*].
be|wa'ffnen uzbrajać [uzbroić].
Be|wa'hr|auſtalt (-wā'r-) *f.*
 przytułek *m.*, ochronka.
be|wa'hren zachowywać [-cho-
 wać], ˘o|chronić (vor dat. od
 gen.); (aufſparen) zachowywać
 [-chować]; (Gott) bewahre! Bo-
 że broń!; ˘ich ~ vor (dat.) [u-]
 strzedz, wystrzegać [-strzedz]
 się (gen.).
be|wa'hren (˘ich) wy-, o-kazywać
 [-zać] (się), udowadniać [udo-
 wodnić], sprawdzać [-dzić]
 (się), potwierdzać [-dzić] (się).
be|wa'hrheiten (˘hait^{en}) ⑬c:
 ˘ich ~ sprawdzać [-dzić] się.
be|wā'hrf (-wā't) wypróbowa-
 ny, doświadczony; ˘heit *f.*
 pewność, skuteczność.
Be|wā'hrung *f.* ochrona.
be|wā'lden (-wā'ld^{en}) ⑬c za-
 lesiać [-sić].
be|wā'ltigen (-wē'ltig^{en}) ⑬a
 pokonywać [-nać].
be|wā'ndert (-wā'nd^{ert}) biegły.
be|wā'ndt (-wā'nt): ˘o ~ taki:
 wie ~ jaki.
Be|wā'ndtnis (˘nis) / 2i¹: da-
 mit hat es folgende ~ tak się
 sprawa ma; damit hat es eine
 andere ~ to sprawa inna.
be|wā'ffern nawadniać [-wodnić].

be|we'gen (-wē'g^{en}) 1. ⑬a (po-
 ruszać [poruszyć] (et. c-m):
fig. wzruszać [-szyć]; ˘ich ~
 poruszać [-szyć] się; (um die
 Achſe) obracać się. 2. ⑬m
 nakłaniać [-klonić].
Be|we'g|grund (-wē'k-) *m.* po-
 budka *f.*
be|we'gſich ruchliwy, ruchomy:
 ˘e habe Ruchomoſei / *pl.*: ˘-
 keit *f.* ruchliwość. [*nie n.*]
Be|we'gtheit (-wē'kt-) / wzrusze-
Be|we'gung *f.* ruch *m.*; (des Blee-
 res, auch *fig.*) poruszenie *n.*; ˘ich
 ~ machen przechadzać się; in
 ~ ſetzen w ruch wprowadzać
 [-dzić]; ˘s|los nieruchomy; ˘-
 loſigkeit *f.* nieruchomość.
be|we'ben (-wā't^{ben}) ⑬a: ˘ich
 ~ ˘o|żenić się; beweibt żonaty.
be|wel'nen oplakiwać [-kać].
Be|wel's (-wā'ſ) *m.* ②h dowód.
be|wel'sen dowodzić [-wieść];
 ˘ich alſ et. ~ okazywać [-zać]
 się (instr.).
Be|wel's...: ~führung *f.* pro-
 wadzenie *n.* dowodu: ~grund
m. argument; ~mittel *n.* środek
m. dowodowy; ~ſtück *n.* doku-
 ment *m.*
be|we'nden 1. v/i.: es bei et. (dat.)
 (ob. dabei) ~ laſſen poprzesta-
 wać [-stać] na c-m (na tem).
 2. ˘n: dabei hat es ſein ˘ ko-
 niec na tem.
be|we'rben: ˘ich ~ um (acc.) sta-
 rać się ob. ubiegać się o (acc.).
Be|we'rber (tu *f.*) *m.* kompetent
 (-tentka); (bſd. um einen Thron)
 pretendent *m.*
be|we'rſen obrzucać [-cić]; (mit
 ſtatt) narzucać [-cić].
be|we'rſtelligen (-wē'rksztēli-
 g^{en}) ⑬a = bewirfen.
be|wi'lligen zezwalać [-zwolić]
 na (acc.), zgadzać [zgodzić] się
 na (acc.): ˘oſt. uchwalać [-wić].
Su. zezwolenie *n.*; uchwała *f.*

be|wi|tkomm(n)en ⑥a(c) [po-
witać. ||kazywać [-zać] (gen.).]
be|wi|rken sprawiać [-wić], do-
be|wi|rten (-w|ri|t|en) ⑤c (auf-
nehmen) [u]gościć; (mit Speise
u|w.) [po]częstować.
be|wi|rtschaften ⑥n: zarządzać
gospodarstwem. *Su.* przyjęcie
n, poczęstunek m.
be|w|ö|ge (-w|ö|g|e), be|w|ö|gen
(-w|ö|g|en) f. bewegen.
be|w|o|hnb|ar (za)mieszkalny.
be|w|o|hnen zamieszkiwać
[-kać]; bewohnt zamieszkały.
Be|w|o|hner (-w|ö|n|er) m ②l, ~in
(~in) f ③c mieszkaniiec (-anka).
be|w|ö|lken (-w|ö|l|k|en) ⑤a zach-
murzać [-rzyć].
Be|w|u|nd(e)rer (-w|ü|nd|e|r|er)
m ②l, ~in (~in) f ③c wielbi-
ciel(ka).
be|w|u|ndern podziwiać: ~s-
wert, ~s|würdig godzien
podziwu.
Be|w|u|nderung f podziw m.
Be|w|u|rf m tynk, sztukaterja f.
be|w|u|st (-w|ü|st) świadomy;
(bekannt) wiadomy: sich ~ sein
(gen.) poczuwać się (do gen.);
s|viel mit ~ ist o ile wiem: ~
los nieprzytomny; *Losigkeit*
f nieprzytomność; *Sein* n
świadomość f, przytomność f.
be|z. Abt. für bezah|t, bezichungs-
weise, bezü|g|l|ch.
be|z|a|h|len [za]placić: Waren:
[za]placić za (acc.); j-n ~ [za-]
placić k-u: mit dem Leben ~
przeplacać [-cić] życiem; zu
teuer ~ przeplacać [-cić]; wie-
viel (ob. was) habe ich zu ~?
ile się należy? *Su.* zapłata f.
be|z|ä|h|men poskramiać [-skrom-
ić], ulaskawiać [-wić].
be|z|a|u|bern [o]czarować; ~d
czarujący. *Su.* czarowanie n.
be|z|e|hen = betrinken.
be|z|e|hnen o-, na-znaczać

[-czyć]; ~d znamienny. *Su.*
oznaczenie n: (Zeichen) znak m:
(Benennung) nazwa f.

be|z|e|gen okazywać [-zać].

be|z|e|gen poświadcząć [-czyć].
be|z|ä|htigen (-c|ä|ht|ig|en) ⑤a =
beschuldigen.

be|z|ie|hen (über|zie|hen) pokrywać
[-kryć]; Wohnung: zajmować
[-jąć]; sprowadzać [-dzić] się
do (gen.); *X* Waage: zaciągać
[-gnać]; Gehalt u|w.: pobierać
[-brać]; Waren: sprowadzać
[-dzić]; (sich) ~ auf (acc.) odnosić
[-nieść] (się) do (gen.).

Be|z|ie|hung f względ m; (Ver-
bindung) stosunek m; in man-
cher (jeder) ~ w niejednym
(każdym) względzie; *Zs|weise*
względnie.

be|z|ä|ffern (-c|ä|f|ern) ⑤b ozna-
czać [-czyć]; sich ~ auf (acc.)
wynosić [-nieść] (acc.).

Be|z|ä|r|k (-c|ä|r|k) m ②g okręg.
obwód, powiat; ~s... okręgowy,
obwodowy, powiatowy; *S-
hauptmann* m starosta; *S-
hauptmannschaft*/starostwo n.

Be|z|ü|g m powłoka f; (Möbel-
obicie n: (Kissen|) poszewka f;
(von Geld, Waren) pobranie n;
mit (ob. in) ~ auf (acc.) wzglę-
dem (gen.); ~ nehmen auf (acc.)
powoływać [-łać] się na (acc.);
~ haben auf (acc.) odnosić się
do (gen.).

be|z|ü|g|l|ch (-c|ü|k|l|ch) 1. a.
odnośny. 2. *pip.* (gen.) wzglę-
dem (gen.).

Be|z|ü|g|nahme (-n|am|e) f (S|b
względ m: mit ~ auf (acc.) po-
wołując się na (acc.).

Be|z|ü|g|s...: ~bedingungen f/pl.
warunki m/pl. nabycia; ~quelle
f źródło n sprowadzenia.

be|z|w|e|cken (-c|w|ä|k|en) ⑤a
zamierzać, zmierzać [-rzyć] do
(gen.).

be|zw|iel|seln w wątpliwość po-
dawać [-dać]; es ist nicht zu ~
nie ulega wątpliwości.

be|zw|in|gen pokonywać [-nać],
opanowywać [-nować].

Bi|bel (bi'b^ol) f ③ d biblja: ~~~
biblijny.

Bi|ber (bi'b^er) m ② l bóbr; ~~~
bobrowy; **~geiß** n ② g strój m
bobrowy; **~pelz** n bobry m/pl.

Bib|li|oth|ek (bibli'ot^ek) f ③ b
biblioteka, księżnica, księgo-
zbiór m; **B|bli|oth|ka|r** (tę-
k^an) m ② g' bibliotekarz.

bi|bli|sch (bi'blis.) biblijny.

bie|der (bi'd^er) uczciwy; **~keit**
f, **~sinn** m uczciwość f; **~mann**
m ② a zacny człowiek, poczci-
wiec.

bie|gen (bi'g^en) ③ h zginać
[zgiąć], [z-, wy-, prze]giąć; v/i.
(tu) skręcać [-cić]; er ist um
die Erde gebogen skręcił o róg.

bie|gsam (bi'gz^am) giętki; **~keit**
f giętkość.

Bi|gung f zgięcie n; (R^um-
mung) skręt m; Gram. odmiana.

bie|ne (bi'n^e) f ③ b pszczoła;
dim. pszczołka.

Bie|nen... **~garten** m, **~haus** n
pasioka f; **~k^onigin** f królo-
wa, matka; **~korb**, **~stock** m
ul; **~schwarm** m rój (pszczół);
~zelle f komórka; **~zucht** f
pszczelnictwo n; **~z^uchter** m pa-
siecznik.

Bier (bi^a) n ② g piwo.

Bie|r... piwny; **~brauen** n pl-
wodarstwo; **~brauer** m piwo-
war; **~brauerei** f browar m;
a. = **~brauerei**; **~bruder** F m
piwosz; **~glas** n kufel m; **~
halle** f, **~haus** n, **~kneipe** f,
~lokal n, **~stube** f piwiarnia f.

Bie|st F (bi'st) n ② c = Bestie.

bie|ten (bi't^en) ③ g przedstawiać
[-wić], nasuwać [-sunąć],
nastęczać [-czyć]; (anbieten)

[za]ofiarować; das lasse ich mir
nicht ~ tego nie ściępię.

Bie|ter (bi't^er) m ② l oferent.

Bigamie' (bigami') f ③ f dwu-
żenstwo n.

big|off (big^ot) przesadnie na-
bożny.

Bil|an|j (bil^a'nc) f ③ b bilans
m; ~~~ bilansowy.

Bil|d (bi't) n ② c obraz m; dim.
obrazek m; sich ein ~ machen
von (dat.) wyobrazić [-zić]
sobie (acc.).

bi|den (bi't^en) ⑤ c [s-, u]wo-
rzyć; (geistig) [wy]kształcić;
(zi.-setzen) zestawiać [-wić].

Bi|der... (bi't^er...): **~bogen** m
obrazki m/pl. na arkuszu; **~
buch** n malowanka f, książka f
z obrazkami; **~galerie** f galerja
obrazów; **~rätsel** n rebus m; **~
reich** obfitujący w obrazy; fig.
bardzo obrazowy; **~schrift** f
pismo n obrazowe; **~sprache** f
przenośnia; **~stürmer** m obra-
zoburca.

Bi|d... **~fläche** f powierzchnia;
~hauer m rzeźbiarz; **~hauer...**
rzeźbiarski; **~hauerei**, **~hauer-
kunst** f rzeźba, rzeźbiarstwo n.

bi|dlich obrazowy; fig. prze-
nośny.

Bi|dner (bi't^en^er) m ② l twórca.

Bi|dnis (bi't^enⁱs) n ② hⁱ wi-
zerunek m, portret m.

Bi|d... **~faule** f posąg m; **~
schnitzer** m rzeźbiarz, snycerz;
~schön przepiękny; **~seite** f
strona przednia.

Bi|dung f stworzenie n; (Ge-
stalt) kształt m; (geistig) wy-
kształcenie n; (Kultur) oświata;
Geol. formacja; **~s|an|stalt** f
zakład m wychowawczy; **~s-
fähig** zdolny (do kształcenia);
~s|grad m, **~s|stufe** f stopień m
wykształcenia.

Bi|d|werk n dzieło plastyczne.

Billard (bi'ljant) *n* (2g¹ ob. ⑥) i bilar: ~ spielen [za]grać w bilard; ~... bilardowy; ~ **stodk** *m* kij.

Bille'tt (bi'lje't) *n* (2g) bilet *m*; ~... biletowy; ~ **ausgabe** *f* wydawanie *n* biletów; ~ **schalter** *m* kasa *f*; ~ **verkauf** *m* sprzedaż *f* biletów.

billig (bi'līch) (gerecht) słuszny: (wohlfeil) tani; ich werde es ~ machen dam tanió; wie ~ po słuszności: recht und ~ słusznie i sprawiedliwie.

billigen (bi'līgen) (6a) [po-]chwalić, zgadzać [zgodzić] się na (*acc.*); nicht ~ = mißbilligen.

Billigkeit / słuszność; taniość: aus ~ **gründen** ze względów słuszności.

Billigung *f* uznanie *n*.

Billio'n (bi'ljō'n) *f* (3)b biljon *m*.

Bilse ♀ (bi'lze) *f* (3)b, ~ **ukrauf** *n* lulek *m*, szale *m*.

binmeln *F* (bi'mē'n) (6f) = flügeln, läuten. [gąbezak.]

Binns|stein (bi'ns-) *m* pumeks, / bin (bin) *f*. feiu.

Binde (bi'ndē) *f* (3)b (um den Kopf ufw.) opaska; (Fas2) krawatka; ~ **temblak** *m*; ~ **hauf** *f* deß Auges spojówka.

binden (bi'nden) (2a) (au *acc.*) [przy-, z]wiązać (do *gen.*), związywać [-zać] (z *instr.*); (verpflichten) obowiązywać [zobowiązać]; **was** ustw.: objąć [objąć]; **Buch**: oprawić [-wić]; ein Tuch um den Kopf ~ [za]wiązać głowę chustką: ~ **d** obowiązujący; gebunden (Buch) oprawny; ~ **d** wiązany; gebundene Rede mowa wiązana.

Bindestrich *m*, ~ **zeichen** *n* łącznik *m*; ~ **wort** *n* (2)a spółnik *m*.

Bindfaden (bi'nt-) *m* szpagat.

Bindung *f* wiązanie *n*.

binden (bi'nen) (*gen.* und *dat.*) w (prze)ciągu (*gen.*).

binden... wewnętrzny:

schiffahrt *f* żegluga rzeczna; ~ **see** *m* jezioro *n*.

binden ♀ (bi'ndē) *f* (3)b sitowie *n*; ~ **n...** z sitowia.

Biographie (biograft) *f* (6) f życiorys *m*.

birgst, birgt (bi'rk[s]t) *f*. bergen.

Birke (bi'rkē) *f* (3)b brzoza; **dim.** brzózka; ~ **n...** brzozowy; ~ **algehölz** *n*, ~ **alhaiu** *m*. ~ **wald** *m* brzezina *f*.

Birk... (bi'rk...): ~ **hahn** *m* cie-trzew; ~ **huhn** *n* eciociorka *f*.

Birn... (bi'rn...) gruszkowy; ~ **baum** *m* grusza *f*; ~ **branntwein** *m* gruszkówka *f*; **Zförnig** (-förmig) gruszkowaty.

Birne (bi'rne) *f* (3)b gruszka.

Birnen... gruszkowy.

birst (bi'rst) *f*. bersten.

bis (bis) 1. *prp.* (~ au, auf, nach / ob, zu) do, aż do (*gen.*); ~ dahin (örtlich) aż tam; (zeitlich) aż do tego czasu; ~ hierher (örtlich) dotąd; (zeitlich) dotychczas; ~ oben (aż) do góry; ~ über (aż) ponad (*acc.*); ~ wann?, ~ wohin? dokąd?: alle ~ auf drei wzysecy (o)prócz trzech; ~ auf den letzten Mann (aż) do ostatniego. 2. *cj.* ~ (daß) aż, póki, dopóki. [~... pizmowy.]

Bisam (bi'zam) *m* (2)g¹ pizmow. /

Bischof (bi'shof, ~qf) *m* (2)d biskup.

bischöflich (bi'schöflich) biskupi.

Bischof(s)... biskupi; ~ **hut** *m* mitra *f*; ~ **stab** *m* pastoral.

bis|her dotąd; ~ **ig** (-herig) dotychczasowy.

Biskup't (bi'skup't) *m* (n) (2)g¹ biskopt *m*; ~... biskoptowy.

bis|lang = bisher.

bis¹ (bis) *f*. heißen.

Bis² (~) *m* (2)h¹ ukaszenie *n*.

bis|chen (bi'schēn): das (oder ein) ~ trochę.

Bissen (bɪ'sən) *m* ②1 kęs; *dim.* kąsek: ②weise kaskami.
bi'ffig (~ich) kęsający, złośliwy; *fig.* zjadliwy.
bist (bɪst) *f.* sein.
Bl'stum (blɪ'stʊm) *n* ②b biskupstwo.
bl'swei'ten czasem, niekiedy.
Bl'tte (blɪ'te) *f* ③b prośba: ich habe eine ~ an Sie mam pana o coś prosić.
bi'tten (~n) ②j [po]prosić (um *acc.* o *acc.*): demütig ~ błagać: wenn ich ~ darf jeśli wolno: bitte (schön ob. sehr) ! proszę bardzo !: (Wiberfrucht) przepraszam!
bi'tter (bɪ'ter) gorzki; (Wort) cierpki; (Ratte) straszliwy; ~ werden [z]gorzknieć; ~ gorzki; ~ böse bardzo zły.
Bl'tterkelt *f* gorycz.
bl'tterlich gorzkawy; ~ weinen gorzko [za]plakać.
bi'tter... ②salz *n* sól *f* gorzka; ~ süß gorzko-słodki; ②wasser *n* woda *f* gorzka.
Bl'tt... ~ gang *m* procesja *f*; ~ schrift *f* prośba, podanie *n*; ~ steller(in) *f* *m* proszący (-ca); ②weise drogą prośby.
Bl'wak (blɪ'wək) *m* ②g¹ ob. ⑥i obóz; bl'wakie'ren (blɪ'wəkɪ'ren) ⑥g obozować. [zna *f.*]
Bl'a'chfeld (blä'ch-) *n* płaszczy-]
blä'hen (blä'en) ⑥a na-, wz-dymać [-dąć]. *Su.* wiatr *m*.
Blä'h'sucht (blä'ch-) *f* wiatry *m/pl.*
blä'ken (blä'kən) ⑥a kopcic.
bl'amie'ren (blāmɪ'ren) ⑥a (jich) ośmieszać [-szyć] (się).
blank (blāŋk) lśniący; (rein) czystutki; (bleß) goły; ~ we Waffe biała broń: ~ ziehen do-bywać [-być] palasza.
bl'a'nko ⑥ (blä'ŋke): in ~ otwarty.
Bl'a'nk'schelt *n* róg *m*.
Bl'a'fe (blä'zə) *f* ③b pęcherz *m*;

(Teststier) alembik *m*: ~ balg *m* miech.
bl'a'fen (blä'zən) ③l dmuchać [-chnąć], [za]dąć: Trompete: [za-]trąbić.
Bl'a'fen... pęcherzowy: ~ pflaster *n* wezykatorja *f*; ~ stein *m* kamień pęcherzowy; ~ tang *m* morskoczyn; ②ziehend syna-pizmowy.
Blä'fer (blä'zən) *m* ②l wydmuchiawcz; ② trębacz: muzykant.
Bl'a'fe... ~ rohr *n* dmuchawka *f*; ~ werk *n* miechy *m/pl.*
bl'as't (blaz't) obojętny, niewrażliwy; ②heit *f* obojętność, niewrażliwość.
bl'a'sig (blä'zɪch) pęcherzowaty.
Bl'a's'instrument *n* instrument *m* dęty.
bl'as (bläs) ⑥² blady; ~ werden [z]blednieć, ~ blado.
Blä'sse (blä'se) *f* ③b bladłość.
blä'slich (~lich) bladawy.
bläst (bläst) *f.* blasen.
Blatt (blät) *n* ②a (als Maß im *pl.* indet.) liść *m*: *dim.* (= Blät'tchen [blät'tchən]) *n* ②l listek *m* (Papier) kartka *f*: (Zeitang) ga-zeta *f*, dziennik *m*; (Tisch) bla-m; vom ~ weg spielen (jüngert [za]grać ([za]śpiewać; bez-
przygotowani).
Bl'a'tt... liściowy; kartkowy; ② ähulich, ②artig liściowaty.
Bl'a'tter (blät'ter) *f* ⑤d krosta: ~ *n pl.* ospa *f*.
blätt(e)rig (blät't[e]rɪch) liściasty: ~ *Bl.* lupkowaty.
Blä'tter... (~er...): ~ kuchen *m* francuskie ciasto *n*: ~ magen *m* der Wiedertäner księgi *f/pl.*
blä'ttern (~ern) ⑥b kartki prze-rzucać, wertować; jich ~ lupać się.
Bl'a'tter... ~ narbe *f* dzióbek *m*: ②narbig dzióbaty, ospowaty.

Blä'tter|teig *m* = Blätterfuchen.

Blä'tt...: ~förmig (-förmig)

liściasty: ~gold *n* pozłotka *f*;

~laus *f* mszyca; ~los bez-

listny; ~pflanze *f* roślina

blä'tterig *f*. blätterig. [liściasta.]

Blä'tt...: ~stiel *m* szypulka *f*;

~zeichen *n* zakładka *f*.

blau (blāu) 1. *a.* niebieski,

modry; (hell-) błękitny; (dun-

tel-) granatowy; (grau-) siny;

~er ~blech siniec *m*; ~werden

[po]sinieć. 2. *2 n* (2)g¹ (*o. pl.*),

2e(s) (blāu'ē[s]) *n* (9)1. Blāu'c

(blō'ē) *f* (3)b błękit *m*; (Marz)

lazur *m*; (Waschblau) farbka *f*;

ins 2e (hinein) reden pleść

koszałki opalki.

blau'...: ~äugig (-oigig) mo-

drooki; ~beere *f* czernica.

blau'en (blāu'en) (15)a błyszczeć

modrym kolorem. [kować.]

blāu'en (blō'ēn) (15)a [po]farb-

blāu'lich (blō'lich) niebieskawy;

sinawy.

Blāu'...: ~weise *f* sikora nie-

bieska; ~säure *f* kwas *m*

pruski; ~strumpf *m* *fig.* sa-

wantka *f*.

Blech (blēch) *n* (2)g blacha *f*; *F*

(Unfirt) głupstwa *n/pl.*; ...

blaszany: ~büchse, ~dose *f*

blaszanka. [zahlen.]

blē'chen *F* (blē'chen) (15)a = be-}

blē'che(r)n (~e[r]n) blaszany.

Blē'ch...: ~schild *n* blacha *f*;

dim. blaszka *f*; ~schmied *m*

blacharz. [schrerzyć.]

blē'cken (blē'ken) (15)a [wy-]

Blēi (blāi) *n* (2)g ołów *m*; *a.* =

~lot, ~stift: ... ołowiany.

blēi'ben (blāi'ben) 1. *v/i.* (13)r

(*fin*) zostawać [-stać], pozosta-

wać [-stać]; ✕ (fallen) padać

[paść], poledz [poł.]: ~lassen

zostawiać [-wić], pozostawiać

[-wić]: ~es bleibt dabei tak

być musi; bleib mir damit pom

óżaj! daj mi z tem pokój!;

5 von 10 bleibt 5 pięć od dzie-

sięciu pozostaje pięć; ~d staly,

trwały. 2. *2 n* (2): hier ist m-8

28 nicht tu nie zostanę.

blēich (blāich) blady.

Blēi'che (blāi'dē) *f* (3)b bielnik *m*.

blēi'chen (~n) (15)a [po]bielić;

c/i. [z]blednąć.

Blēi'ch...: ~plan, ~platz *m* biel-

nik; ~sucht *f* błednica; 2fuchtig

cierpiący na błednicę.

blēi'ern (blāi'ern) ołowiany.

Blēi'...: 2farbig ołowiany; ~

feder *f* ołówek *m*; 2haltig

(-hältig) zawierający ołów;

~kugel *f* kula ołowiana; ~lot *n*

ołowianka *f*; ~stift *m* ołówek;

~vergiftung *f* zatrucie *n* oło-

wiem; ~wasser *n* woda *f* gular-

dowa; ~weiß *n* blajwas *m*.

Blē'nde (blē'ndē) *f* (3)b Δ fra-

muga; ✕ und ↓ zasłona; Blā.

blenda.

blē'nden (~n) (15)c (blind machen)

oślepiac [-pić]; (v. 2ichte) razić;

(verdunkeln) zasłaniać [-słonic];

fig. (bezaubern) [o]czarować; ✕

zakrywać [-kryć]; ~d ośniewa-

jący; ~d weiß lśniący biały.

Blē'nd... (blē'nt...) ~fenster *n*

ślepe okno; ~laterne *f* ślepa

latarnia.

Blē'ndung *f* oślepienie *n*.

ośnienie *n.* *a.* = Blende.

Blē'nd|werk *n* mamidło.

blē'ss|ren (blē'ss|ren) (15)g =

nerwunden.

Blēu'el (blōi'el) *m* (9)1 pralnik

blēu'en (~en) (15)a [wy]bić, [wy-]

walić.

Blick (blīk) *m* (2)g spojrzzenie *n*;

auf den ersten ~ na pierwszy

rzut oka; e-n ~werfen auf (*acc.*)

spozierać [spojrzeć] na (*acc.*).

blī'cken (blī'ken) (15)a [po]patrzeć,

spoglądać [-dnąć]; (i)ch ~lassen

pokazywać [-zać] (się).

błeb(e) (blɛp, blɛ'bo) *f.* błeiben.
blies (blɪs), **blie'fe** (~'ze) *f.* blaſen.
blind (blɪnt) ślepy, ciemny:
 (warm) czezy; ~er Paſſagier
 nieſpoſtrzeżony podróźny; ~
 machen = bleden; ~ werden
 [o]ciemnieć.
Blindbarm *m* ślepa kiſzka *f.*
Blindelkuh (blɪ'nde-) *f.* indel.,
 ~ſpiel *n* ciuciubabka *f.*
Blindenanſtalt *f.* zakład *m*
 ciemnych.
Blindheit *f.* ślepota.
blindlings (blɪ'ntlɪŋs) *na* ślepo.
Blindſchleiche (-szłačh) *f.* ③ b
 padalec *m.*
blinden (blɪ'ndən) ⑤ a lśnić,
 [za]błyszczyć.
blindeln (blɪ'neln) ⑤ f mrugać
 [-gnać].
Blitz (blɪc) *m.* ② g (ſchein) bly-
 skawica *f.*; (~ſchlag) piorun,
 grom; wie bom ~ getroffen jak
 piorunem rażony; ~ableiter
 (-äplait^{er}) *m.* ② l gromochron,
 konduktor; ② ähulich, ② artig
 błyskawiczny.
blitzen (blɪ'cən) ⑤ e łyskać się
 [-snać]; *fig.* [za]błyszczyć.
Blitz...: ~mädel *n* zuch-dziew-
 czynia *f.*; ~schlag *m* *f.* Blitz; ②
 schnell szybki jak błyskawica,
 błyskawiczny; ~strahl *m* pio-
 run; ~zug ⑤ m pociąg błyska-
 wiczny.
Block (blɔk) *m.* ② d (Holz) kłoda
f. pień; (Eis, Stein) bryła *f.*;
 (Fenster) rusztowanie *n.*; (Bei-
 den) blok; (in der Politik) blok.
Blockhaus *n* dom *m* drewnia-
 ny; ⑤ strażnica *f.*
blöde (blö'de) (geiſig ~) głupko-
 waty, matolkowaty; (zaghaft)
 nieśmiały.
blöde... (blö'd...): ② Sinn *m* głu-
 powatość *f.*, matokostwo *n.*; ~
 sinnig głupkowaty; ② sinnige(r)
m. ① matolek.

blöken (blö'kən) ⑤ a Rinder:
 [za]ryczeć; Schafe: [za]beczeć.
blond (blɔnt) blond, jasnawłosy.
Blonde (blɔ'nde) *f.* ③ b (Seiden-
 ſpige) koronka; (blondes Mädchen)
 blondynka.
bloß (blɔs) 1. a. (allein) sam;
 (nackt) goły, nagi; (Fuß) bosy;
 (Schwert) obnażony; mit ~en
 Augen gołym wzrokiem; mit
 ~en Füßen boso. 2. adv. (nur)
 tylko.
Blöße (blö'se) *f.* ③ b (Nacktheit)
 nagość; (Schwäche) słabizna;
 ſich eine ~ geben [s]kompromi-
 tować się, na wstyd się na-
 rażać [-zić].
blößen...: ~legen odślaniać [-sło-
 nie]; ~stellen [s]kompromito-
 wać.
blühen (blü'ən) 1. v/i. ⑤ a [za-]
 kwitnąć; im ~den Alter w kwie-
 cie wieku. 2. ② n ② l kwitnie-
 nie, rozkwit *m.*
Blume (blü'me) *f.* ③ b kwiat *m.*;
dim. (= Blümchen, Blümlein
 [blü'mčən, ,laim]n ② l) kwiatek
m.; (des Weines) bukiet *m.*; *fig.*
 durch die ~ ſprechen mówić
 niewprost *sb.* ogródkami.
Blumen... kwiatowy; ~beet *n*
 grządka *f.*; ~blatt *n* płatek *m.*;
 ~breit *n* półka *f.* (na kwiaty);
 ~flor *m* kwiecie *n.*; ~garten
m ogród kwiatowy; ~gehänge,
 ~gewinde *n* feston *m.*; ~händ-
 ler(in) *f.* *m* kwieciarz (-arka);
 ~kelch *m* kielich; ~kohl *m* ka-
 lator; ~krone *f* wieniec *m.*;
 ~lese *f* zbiór *m* kwiatów; *fig.*
 wybór *m.*; ~mädchen *n* kwie-
 ciarka *f.*; ② reich kwiecisty; ~
 sprache *f* mowa kwiatów; ~
 ~strauß *m* bukiet; *dim.* bukiet-
 ciek; ~tisch *m* żardyniera *f.*; ~topf
m wazon, wazonik; ~zucht *f*
 hodowla kwiatów.
blumig (blü'mič) kwiecisty.

Blu'fe (blū'z^o) *f* ③ *b* bluzka, bluzka.

Blut (blūt) *n* ② *g* (o. *pl.*) krew *f*; junges ~ młode stworzenie.

Blu't... krwawy; ~ader *f* krwawnica; ~ähulich podobny do krwi; ~andrang *m* napływ krwi; (zum Kopfe) kongestja *f*; ~arm anemiczny, niedokrewny; (-s) bardzo biedny; ~armut *f* anemja, niedokrewność; ~artig = ~ähulich; ~bad *n* rzeź *f*; ~durst *m* krwiożerczość *f*; ~dürstig (dürstlich) krwiożerczy.

Blü'te (blū't^o) *f* ③ *b* kwiat *m*, kwiecie *n*; *fig.* rozkwit *m*; in der ~ der Jahre w kwiecie wieku; in ~ stehen kwitnąć.

Blu't|egel *m* pijawka *f*.

blu'ten (blū't^{en}) ⑥ *c* krwawić; *fig.* ~ für (*acc.*) krew przelewać [-lać] za (*acc.*).

Blü'ten... ~knospe *f* pączek *m*; ~reich kwiecisty; ~stand *m* układ kwiatowy; ~stiel *m* szypułka *f*.

Blü'te|zeit *f* pora rozkwitu; *fig.* rozkwit *m*.

Blu't... ~fluß *m* krwotok; ~gefäß *n* naczynie krwionośne; ~gerüst *n* rusztowanie; ~geschwür *n* bolączka *f*; ~gierig = ~dürstig; ~hund *m* *fig.* okrutnik; ~husten *m* plucie *n* krwią.

blu'tig (blū'tich) krwawy; ~machen [z]broczyć; ~schlagen [po]bić do krwi.

Blu't... ~ju'ng młodzieńcki; ~leer bez krwi; ~mangel *m* = ~armut; ~rache *f* zemsta krwawa; ~reich krwisty; ~reichtum *m* krwistość *f*; ~reini-gend przecyszczający krew; ~rot czerwony jak krew; ~sauger *m* = ~egel; ~schande *f* kazirodztwo *n*; ~schänder *m* kazirodca; ~schänderlich kazirodzki; ~schuld *f* krwawa zbrodnia; ~spielen *n* plucie

krwią; ~stehend tamujący krew; ~stockung *f* zatamowanie *n* obiegu krwi; ~stropfen *m* kropla / krwi; ~sturz *m* krwotok; ~s|verwandt krewny, pokrewny; ~s|verwandtschaft *f* pokrewieństwo *n*; ~tat *f* morderstwo *n*, zabójstwo *n*; ~triebend krwią zbroczony.

Blu'tung *f* krwawienie *n*.

Blu't... ~unterlaufen zabiegły krwią; ~vergiesen *n* przelew *m* krwi; ~vergiftung *f* zatrucie *n* krwi; ~verlust *m* utrata *f* krwi; ~we'nig bardzo mało; ~wurst / kiszka krwawa; ~zeuge *m* męczennik.

Bö ↓ (bö) *f* ③ *b* silny a krótki podmuch *m* wiatru. [boa *n.*]

Bo'a (bo'a) *f* ⑥ *i* (Tier) boa *f*; (Pfl.)

Bock (böck) *m* ② *d* (Siegen) kozioł; (Hirsch-, Reh) cap; (Schaf) baran; (Antsch, Gerüst) kozioł; (Spann) dyby *pl.*; (Fehler) błąd, byk; *fig.* einen ~ schießen poszkapać [boń.] się, palnąć [boń.] głupstwo. [fig. uparty.]

bo'ck|beinig (-bainich) sztywny; | **Bo'ck|bier** *n* bok *m*.

bo'cken (bö'ken) ⑥ *a* upierać [uprzeć] się.

bo'ckig (bö'ckich) parkotny; (störlich) uparty; (geil) jurny.

Bo'cks|horn *n*: j-n in's ~ jagen napędzać [-dzić] Piotra k-u.

Bo'cks|sprung *m* niezgrabny, śmieszny skok ob. krok.

Bo'den (bo'd^{en}) *m* ② *j* u. ② *l* (Land) ziemia *f*, grunt; (Erdball) gleba *f*; (e-s Gefäßes usw.) dno *n*; (Fuß) podłoga *f*; (Tisch) strych; *fig.* podstawa *f*, tło *n*; auf dem (ob. am) ~ na ziemi: zu ~ (fallen) na. ziemię; in Grund und ~ z gruntu; *fig.* festen ~ fassen przyjmować [-jać] się; ~kammer *f* izba na poddaszu; ~kredit|anstalt, -bank *f* zakład

- m* (ob. bank *m*) kredytowy ziemski; *Los* bezdenny; *raum* *m* strych; *Saß* *m* osad; (v. *Kaffee*) fusy *pl.*; *fig.* szumowiny *f/pl.*, męty *m/pl.*; *See* *m* jezioro *n* Bodeńskie; *zins* *m* czynsz gruntowy. [*chawka* *f.*]
- Bo'fist** ♀ (bo'fist) *m* (2g pur-) **bog** (bøk), **bö'ge** (bö'gē) *f.* biegen.
- Bo'gen** (bo'gēn) *m* (2l) luk, krzywizna *f*, kablak; (zum Schießen) luk; (Gewölbe) sklepienie *n*; ♪ (Violin) smyczek; (Papier) arkusz; (e-s) (Stilles ufm.) zakręt; (Umweg) dłuższa droga *f*; ... lukowy; smyczkowy; arkuszowy; **Lartig, zformig** (-förmig) kablakowaty; **fenster** *n* okno lukowe; **gang** *m* arkada *f*; **halle** *f* portyk *m*; **lampe** *f* lampa lukowa; **schüße** *m* lucznik; **zweiße** arkuszami. [*cica*]
- Bo'hle** (bo'le) *f* (3b) dyl *m*, **tarbohlen** (n) (16a) [wy]dylować, wykladać [wyłożyć] deskami.
- Bö'hme** (bö'mē) *m* (3a) Czech.
- Bö'hmen** (n) *n* (8g) Czechy *pl.*
- Bö'hmiu** (min) *f* (3c) Czeszka.
- bö'hmisch** (misch) *czeski*; *daß* *jud ihm e Dörfer* tego on pojąć nie potrafi.
- Bo'hne** (bo'nē) *f* (3b) fasola; *blaue* *n* kule karabinowe.
- bo'hnen** (n) (16a) zapuszczać [-ścić] (posadzkę).
- Bo'hnenstange** *f* tyczka.
- Bo'hner** (bo'nēr) *m* (2l) froter.
- Bo'hr...** (bo'r...) wiertniczy.
- bo'hren** (bo'rēn) (16a) [wy]wiercić; *ein Schiff in den Grund* ~ zatapiać [-topić].
- Bo'hrer** (bo'nēr) *m* (2l) (Person) wiertnik *y* (Werkzeug) świder.
- Bö'ller** (bö'lēr) *m* (2l) moździerz (do strzelania).
- Bo'llwerk** (bö'l-) *n* twierdza *f*.
- Bo'lzen** (bö'lzen) *m* (2l) pocisk; (Pant) dusza *f*.
- Bo'mba** ff (bö'mbā st) *m* (2g) napuszystość *f*; **bomba** ffisch (bömbā'stisz) napuszysty.
- Bo'ube** (bo'mbe) *f* (3b) bomba; **nl Erfolg** *m* ogromne powodzenie *n*; **nl fest** *fig.* pewniutenki.
- Bon** (bg) *m* (6i) bon. [*nielek* *m*]
- Bonbo'n** (bgbg') *m* (w) (6i) kar-
Bö'ulhase (bö'n-) *m* fuszer.
- Bo'ne** (bo'nē) *f* (3b) bona.
- Boot** (bot) *n* (2g) (*pl.* a. Pl. te) czółno, łódka *f*; *naß* *Schuh*; **fahren** *n* przejażdżka *f* łódką.
- Bootsmann** *m* (2a) (*pl.* auch leute) majtek. [*boraks*]
- Bo'raz** (bo'raks) *m* indest. ob. 2 g.
- Bord** (bört) *m* (2g) (Hand) kraj, brzeg; ↓ *poklad*; *an* *na* okręcie; *aber* **werfen** *n* okrętu wyrzucać [-cieć]; *fig.* porzucac [-cieć].
- Borde'll** (börde'l) *n* (2g) *Wurdel* *m.* dom *m* publiczny.
- Borg** (börk) *m* (2g) (o. *pl.*) kredyt; *auf* *na* kredyt.
- bo'rgen** (bö'rgēn) (5g) (*auf* *Borg* nehmen) wypożyczać [-czyć]; (*auf* *Borg* geben) pożyczac [-czyć].
- Bo'rke** (bö'rkē) *f* (3b) kora.
- Born** (born) *m* (2g) (Brunnen) studnia *f*; (Quelle) źródło *n*.
- borniert** (bö'rnjert) ograniczony; **heit** *f* ograniczoność.
- Bo'rreisch** ♀ (bö'rēcz) *m* (2g) ogórecznik.
- Bö'rse** (bö'rse) *f* (3b) (Goldbentel) sakiewka, portmonetka; ♣ *gielda*; *n* *gieldowy*; *n* *spiel* *n* gra *f* na giełdzie.
- Börfia'ner** ♣ (börzjā'nēr) *m* (2l) giełdziarz.
- Borft** (börst) 1. *m* (2g) pęknięcie *n*, rys. 2. 2. **bö'rste** (bö'r-stē) *f.* bersten.
- Bo'rste** (bö'rste) *f* (3b) szcześć, szczecina; **zlförmig** (-förmig) szczecinowaty; **n** *vicht* *n* nierogacizna *f*.

bo'rstlig (bø'rstliç) szczecinowa-
ty; fig. szorstki.
Bo'rtte (bø'rtte) f ③ b borta, ga-
lon m, taśma, szlak m.
bøs (bøs) = bøsse; ~**artig** =
bøschaft. [m, szkarp m.]
Bø'schung (bø'szũn) f ③ b stok
bø'se (bø'ze) 1. a. zły, adv. źle: ~
machen (erzũrnen) | roz|gniewać:
werden |roz|gniewać się: es
ist nicht ~ gemeint bez złego za-
miaru. 2. 2m a = Teufel. 3. 2(s)
n ② l zło, lichy. [czyńca.]
Bø'selwicht m 2) g. a. ② c, zło-
bø'shaft (bø'shæft) złośliwy:
Ligheit (~liç) f złośliwość.
Bo'sheit f złość.
bø'slich (bø'sliç), **bø'swillig**
złośliwy. [Bostor.]
Bo'sporus (bø'spørus) m indett.)
bot (bot) f. bieten.
botantfle ren (botantzi'æen) ② g
zbierać rośliny.
Bo'te (bø'te) m 3) a posłaniec,
poseł; (Dienstmann) posługacz:
besonderer ~ umysłay; ~u|frau
f po-, wy-słanka.
Bø'te (bø'te) f. Bøt.
bo'tmäßlg podwładny: Lkeit f
zwierzchnictwo n, władza.
Bo'tschaft (bø't-) f wieść; (als Be-
herbe) ambasada; ~er (~szæft'er)
m 2) l ambasador: ~er... ~s...
ambasady.
Bø'ttcher (bø'ttçer) m ② l
bednarz: ~ bednarski.
Bø'ttcherei (bø'ttçerai) f ③ b
bednarstwo n.
Bo'tich (bø'tiç) m ② g kadź f.
Boullø'n (bø'ljø') f ③ i buljon m.
bo'xen (bø'ksen) v/i. ⑤ e bić się
na pięści; **Bo'xer** (~s'er) m ② l
zapaśnik, bokser.
brach (bræç) 1. f. brechen. 2. a.
nieuprawiony.
Bra'che (bræ'çe) f ③ b ugór m.
bra'chliegen leżeć ugorem.
Bra'chmonat m = Juni.

bra'chte (bræ'çtø), **brä'chte**
(bræ'çtø) f. bringen.
Brand (brænt) m ② d pożar;
⊙ wypalanie n; Ⓢ gangrena
f; ⚡ śnieódź f, rdza f; in ~ ge-
raten zapalać [-lic] się; in ~
steden podpalać [-lic].
Bra'nd... pożarowy; Ⓢ gan-
grenowy; ~blase f pecherz m
oparzelinowy; ~brief m list
grożący podpaleniem.
bra'nden (bræ'ndən) ⑤ c ude-
rzać o brzegi.
Bra'nd... ~fackel f paląca
pochodnia, żagiew, zarzewie
n; Lfest bezpieczny od pożaru;
~fleck(en) m znak od opalenia;
~fuchs m lis szary i czarny;
(Wferd) karogniady; (Student)
akademik, na drugim pół-
roczu; ~geruch m swąd.
bra'ndig (bræ'ndiç) trącający
spalenizną; ⚡ śniedzisty; Ⓢ
gangrenowaty.
Bra'nd... Legung f podpalenie
n; ~mal n piętno; ~materet f
wypalanie n na drzewie; 2
marken (-märk'en) ⑤ a (untr.)
[na] piętnować; ~meister m
naczelnik straży pożarnej;
~opfer n calopalenie; ~rede f
mowa podburzająca; ~schaden
m szkoda f pożar-em zrażdzona;
Lschæden (-szæçen) ⑤ c (untr.)
nakładać [na]łożyć kontrybucję
na (acc.); ~schakung f kontry-
bucja; ~sohle f branzola; ~
stætte, ~stelle f pogorzelsko n;
~stifter (in f) m podpalacz(ka);
~stiftung f podpalenie n.
Bra'ndung f rozbijanie n się
balwanów.
Bra'nd...; ~wache f straż pożar-
na; ~wunde f oparzelina; ~
zeichen n piętno.
bra'unte (bræ'ntø) f. brennen.
Bra'untwein (bræ'nt-) m wódka
f; ichlechter ~ smierdziucha f;

... wódczany; **~brenner** *m* gorzelnik; **~brennerei** *f* (Fabrik) gorzelnia; (**~brennen**) gorzelnictwo *n*; **~glas** *n* kieliszek *m*; **~schenke** *f* wyszynk, *m* wódek.
Bra'ffe (brä'ʃe) (3)a, **~n** (2) ① *m* 3oof. 1eszcz.
brät (brät) *f*. braten.
bra'ten (brät'en) 1. ④k [u]piec (się); (schmoren) [u]smażyć (się); braun **~** [za]rumienić; gar **~** dopiekać [-piec], dosmażać [-żyć]. 2. ② ①: a) *n* upieczenie, usmażenie; b) *m* pieczeń *f*, pieczyste *n*; *fig.* fetter ② tłusty kęs; den ② riedchen [z]wächać pismo nosem.
Bra't'pfanne *f* patelnia.
Bra'ffche (brä'ʃe) *f* (3)b al-
Bra't'spieß *m* rożen. [tówka]
brätst (brätst) *f*. braten.
Bra't'wurf *f* kielbasa (ober kieszka) smażona.
Brau (bröi) *m* (n) ②g warka *f*.
Brauch (bräuch) *m* ②d zwyczaj, obyczaj.
brau'chbar do użycia, użyteczny; ②keit *f* użyteczność.
brau'chen (2en) ④a używać [użyć] (*gen.*); (nötig haben) potrzebować (*gen.*); Arznei: zażywać [-żyć] (*gen.*); man braucht (po-) trzeka (*gen.*); wozu **~** Sie das? na co panu tego potrzeba?
Brau'e (bräu'o) *f* (3)b brew.
brau'en (2en) ④a [u]warzyć; Bunschnit: przyrządzać [-dzić].
Brau'er (2er) *m* ②l piwowar; (Met) ② miodosytnik.
Braueret' (bräu'erai') *f* (3)b (Gewerbe) browarnictwo *n*; (Gebäude) browar *m*.
Brau'... **~haus** *n* browar *m*; **~knecht** *m* browarczyk; **~meister** *m* browarnik.
braun (bräun) 1. a. brunatny, brązowy; (Gesichtsfarbe) smagły; (Augen) piwny; (Ferb) gniady;

~werden [z]brunatnieć, Braten: [za]rumienić się. 2. ② 2g' (o. pl.), ②e(s) *n* ① barwa / brąz natna. 3. ②e(r) *m* ① (Ferb) gniadosz.
Brau'n'bier *n* piwo czarne.
Brau'ne (bröi'ne) *f* (3)b (o. pl.) brunatność; **~** angina: häufige **~** dyfterja.
brau'nen (2n) ④a [po]farbować na brunatno; Gesichtsfarbe: opalac [-lic]; sich **~** stawać [stać] się brunatnym, opalac [-lic] się.
Brau'n... **~kohl** *m* jarmuż; **~kohle** *f* węgiel *m* brunatny.
brau'nlich (bröi'nlich) brązowawy; (Gesicht) smagławy.
Braus (bräus) *f*. Eaus.
Brau'se (bräu'ze) *f* (3)b (Gärung) fermentacja; (der Gießanne) sitko *n*; (im Bade) natrysk *m*; **~kopf** *m* paliwoda, pędziwiatr.
brau'sen (2n) ④e [za]szumieć.
Brau'se... **~pulver** *n* proszek *m* musujący; **~wind** *m* = **~lopf**.
Braut (bräut) *f* ②f narzeczona, oblubienica; (am Hochzeitstage) panna młoda; **~bett** *n* łożo nowożeńców; **~führer** *m* drużba.
Brau'sigam (bröi'tigam) *m* ②g' narzeczony, oblubieniec; (am Hochzeitstage) pan młody.
Brau't... **~jungfer** *f* drużna, drużka; **~kleid** *n* suknia *f* ślubna, **~leute** *pl.*, **~paar** *n* para *f* młoda, nowożeńcy *pl.*
brau'tlich (bröi'tlich) jak narzeczona, jak panna młoda: jak u narzeczonej, jak u panny młodej.
Brau't... **~nacht** *f* noc poślubna; **~schak** *m* wiano *n*, posag; **~schau** *f*: er begab sich auf die **~** [sich]an poszukuje żony; **~schmuck**, **~staaf** *m* strój ślubny; **~werber** (in *f*) *m* swat(ka); **~werbung** *f* swatanie *n*.

brav (brāf) (ant) dobry, *adv.* dobrze; (ehrlīch) uczeiwy; (tüchtig) dzielny; (artig) grzeczny.

bre'chbar (brē'ch-) lamliwy; **~keiſ** *f* lamliwość.

Bre'ch... ~**Durchfall** *m* choleryna *f*; ~**eifen** *n* lamulec *m*.

bre'chen (brē'ch'en) 1. *v/t.* ⑩d [po-, z]lamać; **ſta**ch uſw.: [u-]trzeć, [z]międlić; **Stimmen** uſw.: [ze]rwać; **Briefbogen** uſw.: składać [złożyć]; **Schweigen**: przerywać [-rwać]; **Eigenſtun** uſw.: przelamywać [-mać]; **das Bein** ~ [z]lamać nogę; **den Hals** ~ skrócić [wz.] kark; (**ſich**) ~ (**Strahlen**) załamywać [-mać] (się); **gebroschen** (eſ Deutſch) [pre]chen = radebrechen. 2. *v/i.* (**ſu**) [z]lamać się; **Aug:** [z]gaśnić; **ſer:** pękać. [-knać]; (**h.**) mit i-m ~ zrywać [zerwać] z kim; 3. 2 *n* ②l łamanie, przelamywanie; zerwanie.

Bre'ch... ~**mittel** *n* środek *m* wymiotny; ~**nuß** *f* kulczyba; ~**ſtange** *f* = eifen.

Bre'chung *f* załamywanie (się).

Bre'gen (brē'g'en) *m* ②l mózg.

Brei (brai) *m* ②g kasza *f*, kaszka *f*, lemieszka *f*, papka *f*; (**Star-**loffel) duszone ziemniaki *m/pl.*

brei'larſtig, **brei'ig** (brai'ī'ch) ka-szowaty, gęsty.

breit (brāit) szeroki, *adv.* -ko; (weittschweifig) rozwlekły; **feinen** ſittiger ~ ani na wioś; ~... szeroko; ~**drücken** rozplaszczać [-czyć].

Brei'te (..^o) *f* ③b szerokość.

Brei'ten | **grad** *m* stopień szerokości.

brei't... ~**machen** rozszerzać [-rzyć]; **ſich** ~*m.* przechwalać się, popisywać [-sać] się; ~**naſtig** (-nāzīch) o szerokim nosie; ~**ſchult(e)rīg** (-szult'ē|rī'ch) barczyſty; ~**ſpurig** (-szpurī'ch)

szerokotorowy; *fig.* rozwlekły; ~**treten** rozmazywać [-zać].

Brei'lumſchlag *m* kataplazm.

Bre'ms... (brē'ms...) od baka: ① hamulcowy.

Bre'mſe (brē'mz'e) *f* ③b 3oſt. bak *m*, giez *m*; ① hamulec *m*.

bre'mſen (..n) ⑩e [za]hamować.

Bre'mſer (..r) *m* ②l hamulczy.

Bre'nn... (brē'n...) do palenia.

bre'nubar palny; **~keiſ** *f* palność.

Bre'nnleiſen *n* żelazko do wypalania; (**der Friſeure**) żelazko do zapiekania włosów.

bre'nnen (brē'n'en) 1. ⑩d palić (się); **Branntwein**: pędzić; **ſaare**: przypiekać [-piec]; (**tobern**) [za-]gorzeć, [za]płonać (*a. fig.*); **das Geſicht brennt mir** twarz mi piecze; **eſ brennt!** gore!; **~** (**Laterne** uſw.) zapalony; *fig.* piekący. 2. 2 *n* ②l palenie; gorzenie; przypiekanie.

Bre'nner (..^{er}) *m* ②l (**Gas**) palnik; (**Branntwein**) gorzelnik.

Brenneret' (..ät') *f* ③b gorzelnia.

Bre'nn... ~**glas** *n* soczewka *f*; ~**holz** *n* opał *m*; ~**material** *n* paliwo; ~**neffel** *f* (**auffer bei Trennung** nur: **Brenneſſel**) pokrzywa; ~**öl** *n* oliwa *f* do palenia; ~**punkt** *m* ognisko *n*.

bre'nzīcht, **mit bre'nzīg** (brē'nc-ī'ch[st]) przypalony.

Bre'sche (brē'sz'e) *f* ③b wylom *m*.

Bre'slau (brē'slāu) *n* ⑧b Wrocław *m*.

Brett (brēt) *n* ②c deska *f*; *dim.* deszczulka *f*; (**Te**) taca *f*; (**für Gegenstände**) półka *f* (*pl.*) = **Bühne**; *fig.* er hat ein ~ vor dem Kopf to głupiec.

Bre'tter... (brē't'er...) ~**wand** *f* przegrodzenie *n*; ~**jaun** *m* parkan.

Bre'tt... ~**ſpiel** *n* warcaby *m/pl.*; ~**ſtein** *m* kamień.

Brevie'r (brɛvɪ'n) *n* ②g¹
 brewjarz *m*.
Bre'zel (brɛ'cɛl) *f* ③d precel *m*;
 ~bäcker *m* preclarz.
brich(st) (brɪch|st) *f*. brechen.
Bri'cke (brɪ'kɛ) *f* ③b minóg *m*.
Brief (brɪf) *m* ②g list: *dim.*
 liścik: ~ Steednadeln paczka *f*;
 mit j-m ~ e wechseln pisywać
 do k-o.
Brie f... listów: ~annahme (~
 ausgabe) *f* na- (wy-)dawanie *n*
 listów; ~aufschrift *f* adres *m*;
 ~beschwerer *m* ciężarek, przy-
 ciskacz; ~bogen *m* arkusik;
 ~bote *m* = ~träger; ~einwurf,
 ~kasten *m* skrzynka *f* na listy.
brie flich listowny; mit j-m ~ ver-
 fahren korespondować z kim.
Brie f...: ~mappe *f* teka; ~
 marke *f* znaczek *m* (pocztowy);
 ~papier *n* papier *m* listowy;
 ~porto *n* opłata *f* za list(y).
Brie fschaften (-szäftən) *f/pl.*
 korespondencja *f*.
Brie f...: ~schreiber *m* piszący
 list(y), korespondent; ~steller
m listownik; ~tasche *f* portfel
m; ~träger *m* listonosz. listo-
 wy: ~umschlag *m* koperta *f*;
 ~wage *f* waga na listy; ~wech-
 sel *m* korespondencja *f*.
briet(st) (brɪt|st) *f*. braten.
Brigg † (brɪk) *f* ⑥i dwuma-
 szowiec *m*.
Brilla nt (brɪljä'nt) *m* ③a bry-
 lant; ~stein brylantowy.
Bri'lle (brɪ'le) *f* ③b okulary
n/pl.; ~ulfutterm *n* schowek *m*
 na okulary; ~ulglas *n* szkieł-
 ko od okularów; ~ulschlange
f okularnik *m*.
bringen (brɪ'ŋən): ⑥f przyno-
 sić [-nieść]; (zu Bagen) przy-
 wozić [-wieźć]; dahin ~ daß
 doprowadzać [-dzić] do tego
 że: es weit ~ daleko dopro-
 wadzać [-dzić]; an sich ~ naby-

wać [-być]: ~ auf (acc.), zu (dat.)
 doprowadzać [-dzić] do (gen.);
 in (Baug) ~ w ruch wprowadzać
 [-dzić]; in Ordnung ~ [w-]
 porządkować: über sich (oder
 überes Herz) ~ przenosić [-nieść]
 na siebie: j-u um et. (acc.) ~
 pozabawiać [-wieć] k-o c-o: von
 der Stelle ~ usuwać [usunąć];
 vor Gericht ~ wytaczać [-toczyć]
 przed sąd ob. sądem; zur
 Kenntnis j-ß ~ uwiadamiac
 [-domić] k-o; zu Bett ~ kłaść
 [położyć].

Bri'fe (brɪ'zɛ) *f* ③b wiatr *m*.
Bri'te (brɪ'tɛ oder brɪ'tɛ) *m* ③a
 Brytanczyk; **Bri'tin** (ˈbrɪtɪn) *f*
 ③c Brytanka; **bri'tisch** (ˈbrɪtɪʃ)
 brytyjski.

brö'ck(e)lig (brɔ'k[e]lɪch) kruchy.
brö'ckeln (ˈbrɔkɛlŋ) ⑥f [po-, na-]
 kruszyć.

Bro'cken (brɔ'kɛn) 1. *m* ②l ka-
 walek, okruch; *dim.* (**Brö'ck-
 chen** [brɔ'kɛçən] *n* ②:l odrobina
f; (vom Feljen) odłam. 2. 2 r/t:
 ⑥a [na]drobić. [wrzec.]

bro'deln (brɔ'dɛlŋ) ⑥f [za-]
Brom (brɔm) *n* ②g¹ (o. pl.)
 brom *m*; ~haltig -halt[ig]
 bromowy. [ostrożyna.]

Bro'mbeere (brɔ'm-) *f* jeżyna.
Bro'nnen (brɔ'nɛn) *m* ②:l =
 Brunnen. [~stein, ~stein spizowy.]

Bro'nze (brɔ'zɛ) *f* ③b spiz *m*;
Bro'sam (brɔ'zəm) *m* (n) ③a.
 ~e (~) *f* ③b, mst ~en pl. okru-
 szyna *f*, okruszka *f*.

Bro'sche (brɔ'szɛ) *f* ③b broszka.
bro'schte'ren (brɔ'sztɛ'rɛn) ⑥g
 [z]broszurować, zszywać [-yć].
Bro'schü're (ˈbrɔʃy'rɛ) *f* ③b bro-
 szura, broszurka.

Brot (brɔt) *n* ②g chleb *m*;
 (Weiß) bulka *f*; (Unterhalt)
 utrzymanie, zarobek *m*;
 ~Guter głowa *f* cukru; ~
 chlebowy.

Brö'tchen (brö'tch^{en}) *n* (2)1 bułeczka *f*; (belegtes ~) kanapka *f*.
Bro'f... ~ **erwerb** *m* zarobek; ~ **herr** (in *f*) *m* chlebobawca (-czyni); ~ **korb** *m* kosz z chlebem od. na chleb; *fig.* j-m den ~korb höher hängen ukracać [ukrócić] k-u zarobek; ~ **krümchen** *n*, ~ **krume** *f* = Brosan; ~ **kruste** *f* = rinde; ~ **Los** bez utrzymania; (Stünfte) niewdzięczny; ~ **loftigkeit** *f*, ~ **mangel** *m* niedostatek *m*; ~ **messer** *n* nóż *m* do chleba; ~ **neid** *m* zazdrość *f* zarobku; ~ **rinde** *f* skórka z chleba; ~ **scheibe**, ~ **schnitte** *f* kromka chleba; (geröhet) grzanka; ~ **suppe** *f* zupa chlebowa.
Bruch¹ (brüch) *m* (2)d złamanie *n*; (Breiche) wylom; (Biegung im Papier usw.) fałd; Min. lam: ~ (Eingeweide) przepuklina *f*; Arith. ułamek; *fig.* (des Friedens usw.) naruszenie *n*; (e-s Verhältnis) zerwanie *n*; (Berwürfnis) rozłam.
Bruch² (brüch) *m* (n) (2)d od. (2)a bagna *n/pl.*, moczary *m/pl.*
Bru'ch... (brü'ch...) ~ przepuklinowy; Arith. ułamkowy.
brü'chig (brü'ch'ich) kruchy; ~ **keif** *f* kruchość.
Bru'ch... (brü'ch...) ~ **rechnung** *f* rachunek *m* z ułamkami; ~ **schaden** *m* szkoda *f* wskutek stłuczenia; ~ **stein** *m* kamień łamany; ~ **stelle** *f* złamanie *n*; ~ **stück** *n* odłam *m*; *fig.* urywek *m*; ~ **teil** *m* część *f*.
Brü'cke (brü'k^e) *f* (3)b most *m*.
Brü'cken... mostowy, mostu; ~ **bau** *m* budowa *f* mostu od. mostów; ~ **bogen** *m* łuk; ~ **boot** *n* ponton *m*; ~ **geländer** *n* poręcz *f* mostu; ~ **geld** *n* mostowe; ~ **kopf** *m* szaniec mostu; ~ **pfeller** *m* filar mostu; ~ **steg** *m* kładka

f: ~ **wage** *f* waga pomostowa; ~ **zoll** *m* = ~ **geld**.
Bru'der (brü'd^{er}) *m* (2)j brat; *dim.* (= Brü'derchen, Brü'derlein [brü'd^{er}-]) *n* (2)1 braciszek (a. in Stöftern); Ihr Herr ~ pański brat; lustiger ~, ~ lustig hulaka.
Bru'der... bratni, braterski; ~ **kind** *n* bratanek (-nica).
brü'derlich bratni, braterski; *adv.* po bratersku; ~ **keif** *f* braterstwo *n*.
Bru'der... ~ **Liebe** *f* miłość braterska; ~ **mord** *m* bratobójstwo *n*; ~ **mörder** (in *f*) *m* bratobójca (-czyni).
Bru'derschaft, Brü'derschaft *f* braterstwo *n*; (Ordens) bractwo *n*; ~ **schließen** [po]bratać się; mit j-m ~ trinken [wy]pić z kim na znak przyjaźni.
Brü'he (brü'o) *f* (3)b rosół *m*; (Tante) sos *m*; F lange ~ machen rozwozić się (von dat. nad instr.).
brü'hen (~n) (3)a [o. s]parzyć.
Brü'h... (brü'...) ~ **heiß**, ~ **warm** kipiący; ~ **kartoffeln** *f/pl.* ugotowane ziemniaki *m/pl.*
Brü'hlaffe (brü'l-) *m* wyjec.
brü'llen (~en) 1. (3)a ryczeć [ryknać]. 2. (2) *n* (2)1 ryk *m*.
Bru'mm... (brü'm...) ~ **bär** *m* = Bär; *fig.* (a. Bär) zrzęda, mruk; ~ **baß** *m* gruby bas; ~ **eisen** *n* drumla *f*.
bru'mmen (~en) (3)a mruczyć [mruknąć]. pomrukiwać; Zusetzen [za]brzeczcie; Glode: [za-]huczcy; F (im Gefängnis sein) siedzieć; mir brummt der Kopf wo tnie mi szumi.
Bru'mmer (~en) *m* (2)1 = Brumm: ~ **bär**, ~ **baß**; ~ **boot**, ~ **bak**.
bru'mmig (~ig) mrakliwy.
Bru'mm|kreisel *m* bak.
brüne'tt (brüne't) ciemny, czarny, o czarnych włosach.

Brünette (~^e) f ③ b brunetka.
Brunst (brūnst) f ② f grzanie n się, gonienie n się; **brunsten** (~ⁿ) ⑤ c grzać się, gonić się; **brunstig** (~^{ig}) goniący się.
Brunnen (brūnen) m ② l studnia f; (See) wody f/pl., zdroj m; ... zdrojowy; ~**kasten** m cembrowina f; ~**kresse** f rzeżucha wodna; ~**kur** f kuracja u wód; ~**meister** m studniarz; ~**wasser** n woda f studzienna.
Brunst (brūnst) f ② f zar m; (ber Tiere) = Brunst.
brunstig (brūnstig) żarliwy, gorący; (Tiere) = brunstig.
brusk (brusk) szorstki.
Brüssel (brūsel) n ⑥ g Bruksela.
Brust (brūst) f ② f pierś, piersi f/pl.: einem Kind die ~ geben [na]karcić.
Bruft... piersiowy; ~**beklemmung**, ~**beschwerde** f duszność; ~**bild** n popiersie.
brūsten (brūsten) ⑥ c: sich ~ [po]chwalić się, [po]cheścić się.
Bruft... ~**fell** n opłucna f; ~**fellentzündung** f zapalenie n opłucnej; ~**harnisch** m napiersnik, kirys; ~**kasten**, ~**korb** m klatka f piersiowa; ~**krank**, ~**leidend** cierpiący na piersi; ~**last** m gorsecik; ~**lehne** f (am Fenster) opora; (an einer Brücke) kobylica; ~**stück** n kawałek m piersi; (~**bild**) popiersie; ~**tee** m ziółka n/pl. piersiowe; ~**warze** f brodawka piersiowa; ~**wehr** f, **Brūftung** (brūstung) f ③ b przedpiersie m.
Brut (brūt) f ③ b (Brüten) wylęganie n; (die Zungen) młodzizna, młode n/pl.; (Vögel) pisklęta n/pl.; (Fische) narybek m; (See) rój m; (Teufels-) hołota.
Brüt'apparat (brüt-) m przyrząd do wylęgania.

brūten (brūten) l. ⑥ c siedzieć na jajach; fig. dumać, ślęczyć: Unheil ~ [u]knuć co złego. 2. ② n ② l siedzenie na jajach, wylęganie; dumanie, ślęczenie.
Bru'thenne f kwoka.
bru'to (brūt) brutto; ~**gewicht** n waga f wraz z opakowaniem.
Bru'tzeit f czas m wylęgania. **bst!** (bst) pst!
Bu'be (būbe) m ③ a chłopiec; *dim.* (= **Bü'bchen** [būpčhen] n ② l) chłopaczek, chłopczyk; (verächtlich) malec; (Eure) lajdak, łotr; Kartenpiel; walet.
Bu'ben'streich m. ~**stück** n, **Bü'berel'** (būberat') f ③ b psota f, swawola f; (Betrug) lajdactwo n.
Bü'bin (būbin) f ③ c lajdaczka.
bü'bisch (~bysz) lajdacki, łotrowski.
Buch (būč) n ② a książka f, księga f; *dim.* (= **Bü'chlein** [būčlein] n ② l) książeczka f; [als Maß im pl. indet.] ~ Papier libra f.
Bu'ch... książkowy; ~**binde** (-binde) m ② l introligator; ~**binde...** introligatorski; **binderei** (~ai) f ③ b (Handwerk) introligatorstwo n; (Werkstatt) introligatornia; ~**druck** m druk; ~**drucker** m drukarz; ~**drucker...** drukarski; ~**druckerel** f (Handwerk) drukarstwo n; (Werkstatt) drukarnia; ~**druckerel'besitzer** m właściciel drukarni; ~**drucker'kunst** f sztuka drukarska.
Bu'che f (būč) f ③ b buk m.
Bu'ch'ecker, ~**eichel** f bukiew.
bü'chen¹ (būčhen) ⑥ a [za-] książkować.
bü'chen² (~), **bü'chen** (būčhen), **Bü'chen...** bukowy.
Bü'cher... (būčher...) ~**abschluss** m zamknięcie n ksiąg; ~**brett** n półka f na książki.

Bücheret' (büch^{er}at') *f* ③b księgozbiór *m*, ksiąźnica.
Bü'cher...: ~kunde *f* znawstwo *n* książek; ~liebhaber *m* miłośnik książek; ~narr *m* maniak książkowy; ~regal *n* = ~breitt; ~saal *m*, ~sammlung *f* księgozbiór *m*; ~schrank *m* szaf(k)a *f* na książki; ~wurm *m* fig. mól książkowy; ~wut *f* księgomania.
Bü'ch...: ~fink(e) *m* zięba *f*; ~führer(in *f*) *m*, ~halter(in *f*) *m* buchalter(ka), prowadzący (-ca) księgi; ~führung, ~haltung *f* buchalterja, prowadzenie *n* ksiąg; ~handel *m* księgarstwo *n*; ~händler *m* księgarz; ~händlerisch (-händlerisch) księgarski; ~handlung *f* księgarnia.
Bü'chlein (bü'ch^{lein}) *n* ②l *dim.* v. Buch (*f*. ds).
Bü'chs|baum ♀ (bü'ks-) *m* bukszpan; ... bukszpanowy.
Bü'ch|schuld ♂ *f* dług *m* książkowy.
Bü'chse (bü'ks^o) *f* ③b puszkaz; (Blech²) blaszanka; (zum Geb-sammeln) skarbonka; (Zinte) karabin *m*.
Bü'chsen... puszkowy; karabinowy; ~fleisch *n* konserwa *f*; ~macher *m* rusznikarz.
Bü'chstabe (bü'ch^stáb^o) *m* ③a litera *f*; Typ. czcionka *f*; in ~ literami; nach dem ~ dosłownie; ~n|rätsel *n* zagadka *f* głoskowa; ~n|rechnung *f* algebra.
buchstabe|ren (bü'ch^stábⁱ'ren) 1. ⑥g [pre]sylabizować. 2. ② *n* ②l sylabizowanie.
bu'chstäblich (szteplⁱch) dosłowny; ~keit *f* dosłowność.
Bucht (bücht) *f* ③b zatoka.
Bü'chung ♂ *f* książkowanie *n*.
Bü'ch|weizen *m* [Buche] gryka

f; ... gryczany; ~grüße *f* kasza gryczana. [Znaczek *m*.]
Bü'ch|zeichen *n* zakładka *f*.
Bü'ckel (bü'k^{el}) 1. *m* ②l (Foder) garb; F (Hüden) plecy *pl.* 2. *f* ③d wypukłość, gudz *m*; (Schnaße) sprzączka.
bu'ck(e)llg (bü'k^ellⁱch) garbaty; Ze(r) *s.* ②l garbus (garbuska).
bü'cken (bü'k^{en}) ⑥a (sich) po-s-chylać [-lić] (się); gebüdt pochylony. [wędzony].
Bü'ckling (bü'k^{ing}) ②g¹ śledź.
Bü'ckling (bü'k^{ing}) *m* ②g¹ uklon; a. = Bücking; tiefe ~ machen bić pokłony.
Bü'de (bü'd^o) *f* ③b buda.
Budg'e't (büdž^e') *n* ⑥i budżet *m*; ... budżetowy.
Büfe'tt (büf^e't) *n* ②g bufet *m*; ... bufetowy. [... bawoli.]
Bü'ffel (bü'f^{el}) *m* ②l bawół;
bü'ffeln F (n) ⑥f [wy]kuć.
Bug (bük) *m* ②d zgięcie *n*; Anat. przegub.
Bü'gel (bü'g^{el}) *m* ②l pałak, kablak; (Steig²) strzemię *n*; ~eisen *n* żelazko.
bü'geln (bü'g^{el}) '1. ⑥f [wy]prasować. 2. ② *n* ②l prasowanie.
Bü'gler (bü'gl^{er}) *m* ②l, ~in (n) *f* ③c prasownik (-waczka).
Bü'g|spriet ↓ (bü'k^sprait) *n* ②g maszt *m* przedni.
Bü'hle (bü'f^{el}) *m* ③a, *f* ③b kochanek (-anka); bu'hlen (n) ⑥a [po]romansować, kokietować; ~ um (acc.) starać się o (acc.); Bu'hler (n) *m* ②l, ~in (n) *f* ③c zalotnik (-nica); bu'hlerisch (n) *risz* zalotny.
Bü'hne (bü'n^e) *f* ③b (Erhöhung) wzniesienie *n*; (Theater) scena.
Bü'hnen... sceniczny, teatralny; ~dichter *m* dramatyk, pisarz dramatyczny; ~dichtung *f*, ~stück *n* dramat *m*; ~geredht sceniczny; ~wand *f* kulisa.

buk (būk), **bü ke** (bü'k^e) f. bańen.
Bulga're (bulga'r^e) m (3)a, **Bulga'rin** (bū'rin) f (3)c Bułgar(ka).
Bu'ldogge (bū'l-) f buldog m.
Bu'lle (˘^e) 1. m (3)a buhaj. 2. f (3)b buła.
Bu'llen'beißer (-bais^{er}) m (2)l = Bulldogge.
Bu'mmel F (bu'm^el) m (2)l przechadzka f; **Bummelei'** (būm^elai) f (3)b waleśanie n się; (Zaujamtelt) ślamazarność; **bu'mmeln** (˘^{en}) (5)f przechadzać się; **Bu'mmel'zug** (m) m pociąg powolny; **Bu'mmler** (bū'ml^{er}) m (2)l, (˘ⁱⁿ) f (3)c brukotłuk (-uczka).
bums! (būms) buch!
Bund (būnt) 1. m (2)g związek; bibl. zakon. 2. n (2)d wiązka f; (Garn usw.) motek m.
Bü'ndel (bū'nd^el) n (2)l wiązka f; (Wäsche usw.) tłumoczek m, zawiniątko; F sein ~ schütten zbierać [zebrać] manatki, wynosić [-nieść] się.
Bu'ndes... (bū'nd^s...) związkowy; ~genosse m sojusznik; ~lade f bibl. arka przymierza.
Bü'ndig (bū'nd^{ig}) (verpflichtend) obowiązujący; (triftig) niezbity; (Stil, Rede) zwięzły; kurz und ~ krótko i węzłowato; ~keit f ważność; zwięzłość.
Bü'ndnis (bū'ntn^{is}) n (2)h¹ przymierze, sojusz m.
bunt (būnt) pstry; (mehrfarbig) różnobarwny; fig. mieszany, różnorodny, rozmaity; ~durch-einander bez różnicy; es zu ~ treiben ab. machē zbyt broić.
bu'nt... ~druck m chromotypja f; ~farbig, ~scheidung pstry; ~farbigkeit, ~scheidungigkeit f pstróść.
Bü'rd (bū'rd^e) f (3)b brzemien.
Bureau (bū'ro) n (6)i biuro. ~vorsteher m naczelnik biura.

Burg (būrk) f (3)b zamek m, obrona; ~, zamkowy, zamku.
Bü'rge (bü'rg^e) m (3)a, **Bü'rgin** (˘gin) (3)c (po)ręczyciel(ka).
bü'rgen (˘g^{en}) (15)a [za]ręczyć.
Bü'rger (˘g^{er}) m (2)l, (˘in) (˘in) f (3)c (Stadt) mieszczanin (-anka); (Staats) obywatel (-telka); ~, mieszczanski; obywatelski; ~frau f mieszcza; ~krieg m wojna f domowa.
bü'rgerlich mieszczanski; obywatelski; es Geſegbuch ustawa f cywilna; es ſtoß wikt m przyzwolty.
Bü'rger... ~meister m burmistrz; ~recht n prawo obywatelstwa.
Bü'rgerschaft f mieszczanstwo n; obywatelstwo n.
Bü'rger... ~schule f szkoła wydziałowa; ~steig m chodnik.
Bu'rg... ~graf m burgrabia; ~herr m władca zamku.
Bü'rgschaft (bū'rk-) f poręka.
Bu'rg... ~verlies n loch m zamkowy; ~vogt m kasztelan.
Bu'rsch(e) (bū'rsz^e) m (3)a chłopak; dim. (—) **Bü'rschen** [bū'rsz^{en}] n (2)l chłopaczek; (Student) akademik.
Bu'rschenschaft f związek m studencki. [nackl.]
burſchko's (būrszko's) ju-]
Bü'rſte (bū'rst^e) f (3)b szcztotka; Zu (˘n) (5)c [wy]szcztokować.
Bü'rſten... szcztokowy; ~binder (-būnd^{er}) (2)l, ~macher m szcztokarz.
Bü'rzel (bū'rc^el) m (2)l kuper.
Buſch (būsz) m (2)d (Strauch) krzak; (Gebüſch) krzaki m/pl.; (von Haaren usw.) czub; fig. auf den ~ klopfen = auſſorſchen.
Bü'ſchel (bū'sz^el) m (2)l (Stumen usw.) pęk; (Sarre usw.) kosmyk; (der Vögel) czub; (Seim) kiść f.
bu'ſchig (būsz^{ig}) krzaczysty.

Bu'sch...: ~klepper *m* opryszek: ~werk *n* krzaki *m/pl.*, zarosła *f/pl.*

Bu'sen (bu'z'en) *m* (2)1 (Brust) piers *f*, łono *n*; (am Gewande) pazucha *f*, zanadźrze *n*; (Meer) zatoka *f*; ~freund *m* serdeczny przyjaciel; ~krause *f*, ~streif *m* kryzka *f*, żabot *m*; ~nadel *f* szpilka od krawatki.

Bu's... (bu's...) pokutny.

Bu'ssard (bu'ssart) *m* (2)g¹ my-szólów.

Bu'se (bu'se) *f* (3)b (Strafe) pokuta; (Geldstrafe) grzywna; ~tuu odprawiać [-wie] pokutę.

bü'sen (bü's'en) (5)e [od]pokutować; mit dem Leben ~ przy-placać [-cie] życiem.

Bü'ser (..s'er) *m* (2)1, ~in (~in) *f* (3)e pokutnik (-nica).

Bu's...: ~fertiq przejęty skrucha; ~fertigkeit *f* skrucha.

Bü'ste (bü'ste) *f* (3)b biust *m*; ~n... biustowy.

Bu'tte (bü'te) *f* (3)b: a) a. **Butt** (bü't) *m* (2)g 3ool. płaszczka *f*, flądra *f*; b) a. **Bü'tte** (bü'te) *f* (3)b kadź. [(Genter) kat.]

Bü'ttel (bü'tel) *m* (2)1 siepacz;]

Bu'tter (bü'ter) *f* (3)d' (v. pl.) masło *n* ~... masłany; ~blume *f* mlecz *m*, kaczyniec *m*; ~brof *n* chleb *m* z masłem; (belegtes) kanapka *f*; ~büchse, ~dose *f* masłniczka; ~faß *n* (zum Buttern) masłnica *f*; (zum Aufbewahren der Butter) faska *f* na masło; ~händler *m* masłarz; ~milch *f* masłanka.

bu'ttern (~n) (5)b [z]robić masło.

Bu'tter...: *f* ~stulle *f* = ~bröt; ~wedt(en) *m* bulka *f* z masłem; ~weich miękki jak masło.

Bü'ttner (bü'tner) *m* (2)1 = Böttcher.

Bu'tten|scheibe (bü'ten-) *f* szybka kolorowa oprawna w olów.

bzw. Abt. für Beziehungswette.

C

(Siehe auch unter A, Sch und Z.)

ca. = jirka.

Cafe (käfe') *n* (6)i kawiarnia *f*.

Cellist (czel'ist) *m* (3)a wiolonczelista. [lonczela *f*]

Cello (czel'lo) *n* (6)i, (6)k wio-

Champagner (szampã'nj'er) *m* (2)1. Wein *m* szampan.

Champignon (szã'mpinjã) *m* (6)1 pieczarka *f*.

Chance (szã'se) *f* (3)b widoki *m/pl.* [iclu.]

changieren (szã'zi'eren) = wch-

Chansonette (szã'son'e'te) *f* (3)b szansonetka. [zamieszanie.]

Chaos (kã'os) *n* indett. nieład *m*.

chaotisch (kã'otisz) chaotyczny.

Charakter (kãrã'kt'er) *m* (6)d¹ charakter; (Stellung) stanowisko *n*; ~fest wierny zasadom;

~festigkeit *f* siła zasad, stałość; ~los bez charakteru; ~losigkeit *f* brak charakteru.

Charlotten (szãri'ot'e) *f* (8)d Karolina. [szofer.]

Chausseur (szãf's'r) *m* (2)g¹

Chaussee (szãse') *f* (6)f gościniec *m*, szosa; ~geld *n* szosowe.

Chef (szef) *m* (6)i naczelnik, przełożony; ~głowa *f*; ~redakteur *m* redaktor naczelny.

Chemie (chemi') *f* (6)f chemia.

chemisch (chemisz) chemiczny.

~chen (...chen) *n* (2)1 Verkleinerungs-silbe, zB. in Weibchen, Männchen.

Chiffre (szif'er) *f* (3)b cyfra; ~schrift *f* pismo *n* cyfrowane.

Chiffrieren (szif'ri'eren) (5)g [na-] pisać cyframi.

Ch'na (chi'na) *n* ⑧ *b* Chiny *f/pl.*; *~rinde f* kora chinowa; **Chi-ne'se** (chi'ne'ze) *m* ③ *a* Chińczyk; **Chine'sin** (~zi'n) *f* ③ *c* Chinka; **Chine'sisch** (~zi'sz) chiński.
Chini'n (chi'ni'n) *n* ② *g* chinina *f.*
Chiru'rg (chi'ru'rk) *m* ③ *a* chirurg; **chiru'rgisch** (~ru'rg'sz) chirurgiczny.
Cholera (ko'le'ra) *f* *indef.* cholera.
Choleri'ne (ko'le'ri'ne) *f* ③ *b* choleryna.
Chor (kor) *m* *u.* *n* ② *d* *u.* ② *g* chór *m*; ... choralny, chórowy.
Chora'l (kora'l) *m* ② *d* chorał.
Cho'r...: *~führer m* przodownik chóru; *~hemd n* koszka *f.*, koszka *f.*; *~sänger m* = **Chori'st** (ko'ri'st) *m* ③ *a* chórzysta.
Chri'st (kri'st) *m* ③ *a* chrześcijanin; *~abend m* wilja *f* Bożego Narodzenia; *~baum m* Boże drzewko *n.*
Chri'sten... chrześcijański.
Chri'stenheit f, **Chri'stentum n** chrześcijaństwo *n.*
Chri'st...: *~fest n* Boże Narodzenie; *~klind(stein) n* Jezusek *m.*
Chri'stlich chrześcijański.

Chri'stoph (kri'stöf) *m* ⑥ *a* Krzysztof.
Chri'stus (~stus) *m* ⑧ *j* Chrystus; ... chrystusowy; *vor Chri'sto* *ob.* *vor Chri'sti Geburt* przed Chrystusem, przed narodzeniem Chrystusa (*verfürzt: v. Chr. [G.]* przed Chr.); *nach Chri'sto* *ob.* *nach Chri'sti Geburt* po Chrystusie, po narodzeniu Chrystusa (*verfürzt: n. Chr. [G.]* po Chr.).
Chro'nik (kro'nik) *f* ③ *b* kronika; *~schreiber m* = **Chroni'st** (kroni'st) *m* ③ *a* kronikarz.
Chro'nisch (kro'nisz) chroniczny.
Chrysa'nthemum & (*chru'zantemum*) *n* ③ *i* złocień *m.*
Kli'que (kli'ke) *f* ③ *b* klika.
Clown (klaun) *m* ⑧ *i* biazen.
Coeur (kœn) *n* ⑧ *i* *n.* *indef.* czerwień *f.*; ... czerwieniowy.
Compt... *f.* **Kont...**, **Contre...** *f.* **Konter...**
Coupe (kupé) *n* ⑥ *i* = **Abteil.**
Couple't (kuplé) *n* ⑥ *i* kuplet *m.*
Coupo'n (kupó) *m* ⑧ *i* kupon.
Coufi'n (kuzi'a) *m* ⑧ *i* kuzyn; & (kuzi'ne) *f* ③ *b* kuzynka.
Cre'me (krêm) *f* ⑥ *i* krem *m.*, śmietanka.

D

D. Abf. für der, die, daß.

Da (dā) **1.** *adv.* (dort) tam; (dann) wtedy; hie(r) und ~ tam i sam; wer ~? kto tam?, kto idzie?; von ~ (an ob. ab) stąd; ~ sein *ob.* **da'sein** być; (existieren) istnieć; ~ ist, ~ sind *oto*; ~ ist er *oto jest.* **2.** *conj.* (weit) ponieważ; (als) gdy.

Da'bel' przy tem; (außerdem) oprócz tego; ~ sein (*gegen sein*) być przytomnym *ob.* *obecnym*; ich bin ~ (*stimme bei*) zgadzam się, jestem gotów; es bleibt ~ tak będzie.

da'bleiben pozostawać [*-stać*].

Dach (däch) *n* ② *a* dach *m*; *fig.* ~ (und *Fach*) przytułek *m*; unter ~ (und *Fach*) bringen [*s*]kończyć, załatwiać [*-wić*].

Da'ch...: *~boden m* strych; *~decker* (-dëk^{er}) *m* ② *l* pokrywacz; *~fenster n* okno na dachu; *~first m* grzbiet dachu; *~kammer f* = *~stube*; *~pfaune f* dachówka; *~rinne f* rynna.

Dachs (däks) *m* ② *h* borsuk; ... borsuczy; *~hund m* jamnik.

Da'ch...: *~schindel f* gont *m*; *~sparren m* krokiew *f*; *~stein*

= *~ziegel*; *~stube* *f* manzarda, mieszkanie *n* na poddaszu; *~stuhl* *m* wiązanie *n*.

da'chte (dä'cht^e), **dä'chte** (dë'cht^e) *f*. denken. [*~feige*.]

Da'chtel F (dä'cht^el) *f* (3) d = Dhr-]

Da'ch...: *~traufe* *f* = *~rinne*; *~ziegel* *m* dachówka *f*; *~zimmer* *n* = *~stube*.

da'du'rch *tędy*; (damit) *tem*; *~daß*... *tem*, że...; *przez to*, że...

da'fü'r *za to*; *ich bin ~* *jestem za tem*; *er kann nichts ~* *nie winien temu*.

da'fü'rhalten [o]sądzić; *nach meinem ~* *mojem zdaniem*.

da'ge'gen 1. *adv.* przeciw temu; (im Vergleich) w porównaniu z tem; *ich habe nichts ~* *nie sprzeciwiam się*. 2. *ej.* *zaś*.

da'ge'genhalten porównywać [-nać]. [*n* (2) *g*¹ *dom m.*]

da'hei'm 1. *adv.* w domu. 2. 2]

da'he'r 1. *adv.* (von hier) stąd; (hier) *tędy*. 2. *ej.* *więc*, *przeto*.

da'heru'm *tędy*; (um die Gde) *naokoło*.

da'hi'n (borthin) *tam*; *bis ~* *aż tam*, (zeitlich) *aż do tego czasu*.

da'hina'b *tędy w górę*.

da'hinau'f *tędy w górę*.

da'hinau's *tędy*.

da'hine'l'n *tędy*.

da'hi'n...: *~gestellt sein* *lassen* *nie rozstrzygać* [-gnać]; *~sein* *zginąć* [boń.], *zniknąć* [boń.].

da'hi'nten *tam z tyłu*.

da'hi'nter *za tem*, *po tem*; *es ist (ob. steht) et. ~* *w tem coś jest*.

da'hi'nter...: *~kommen* *zbadać* [boń.], *wykryć* [boń.]; *~sich ~machen* *brać* [wziąć] *się do c-o*; *~sein*, *~stecken* *ukrywać* [-yć] *się poza tem*.

da'hinü'ber *tędy*.

da'hinu'nter *tędy w dół*.

da'malig (-mālig) *ówczesny*.

da'mals (-māls) *wtedy*.

Da'ma'ft (dä'mā'st) *m* (2) *g* *adamaszek*; *~zen* (ēn) *adamaszkowy*. [*damasceński*.]

Damasje'ner... (dāmāscē'nēr...)]

Da'm|breitt (dā'm-) *n* *szachownica* *f*.

Da'me (dä'm^e) *f* (3) *b* *dama*, *pani*; *dim.* (= *Dä'mchen* [dë'md^en]) *n* (2) *1)* *damul(k)a*; (*im Kartenspiel*) *dama*; *~spielen* [za] *grać w warcaby*. [*~glupiec*.]

Dä'melack F (dē'm^elak) *m* (5)]

Da'men... *kobięcy*; *~abteil* *m* *przedział dla kobiet*; *~breitt* *n*, *~spiel* *n*, *~stein* *m* *f.* *Dambrett* *ufiu*.

Da'm|hirsch (dä'm-) *m* *daniel*.

da'mi'f 1. *adv.* *tem*; (*baburch*) *tem*; (*her(aus)*) *~!* *pokaż!* 2. *ej.* *aby*, *ażeby*.

dä'mlich F (dē'mlich) *zatumniony*; *~keit* *f* *zatumnianie* *n*.

Damm (dām) *m* (2) *d* *tama* *f*, *grobla* *f*; [Zahr²] *tor*; (*Strassen²*) *bruk*; *Anat.* *krocze* *n*; *fig.* *powodzenie* *n*. [*~mować*.]

dä'mmen (dë'm^en) [5] *a* [za] *ta-*

Da'mm|erde *ziemia ogrodowa*.

dä'mmerhaft (dë'm^er-) *zmiernychowy*, *ciemny*. [*~świt m.*]

Dä'mmer|licht *n* *zmiernych* *m*;]

dä'mmern (dë'm^ern) [5] *b* (*am Abend*) *zmiernychac*; (*am Morgen*) [za] *switać*; *fig.* *es dämmeret mir* *mam przecucie*. *Sw.* *zmiernych m*; *świt m*.

Dä'mon (dē'mōn) *m* (3) *d* *demon*.

dämo'nisch (dēmo'nisch) *demoniczny*.

Dampf (dāmpf) *m* (2) *d* *para* *f*; (*Rauch*) *dym*; (*Engbrüstigkeit*) *dychawica* *f*.

Da'mpf... *parowy*; *~bad* *n* *parnia* *f*; *~betrieb* *m* *urządzenie* *n* *parowe*; *~boot* *n* *łódź* *f* *parowa*;

~(druck)messer *m* *paromierz*.

da'mpfen (dä'mpf^en) [5] *a* [wy-] *parować*; (*qualmen*) *dymić*.

dä'mpfen (dë'mpf'en) ⑤ a osla-
biać [-bić], przytłumiać [-mić]:
fig. poskramiać [-skromić]:
uoft. : [u]dusić. [parostatek.]
Da'mpfer (dä'mpf'er) m (2) l
Dä'mpfer (dë'mpf'er) m (2) l
tłumik; Licht: kapturek; j-m e-n
~ aufsetzen = dämpfen. [para.]
Da'mpf|heiz|ung; ogrzewanie n
da'mpf|ig (dä'mpf'ig) napelniony
para. [wiczny.]
dä'mpf|ig (dë'mpf'ig) dycha-
Da'mpf...; ~maschine f maszyna
parowa; ~rost n = Lokomotive;
~schiff n parowiec m; ~schiff-
fahrt f żegluga parowa; ~
wagen m parowóz.
Da'm... (dä'm...) : ~spiel n war-
caby m/pl.; ~stein m warcab.
Da'm|wid (dä'm-) n daniele
m/pl.
da'|na'ch potem; er (es) sieht mir
~ aus wygląda po temu; er ist
~ jest taki.
Da'ne (dä'n'e) m (3) a Duńczyk.
da'ne|ben obok; oprócz tego.
Dä'ne|mark (dë'n'e'mark) n (8) a
Danja f. [dingen.]
dang (däng), **da'ng'e** (dä'ng'e) f.)
da'nie|der na dół, na dole; ~
liegen leżeć, upaść [bość].
Da'nin (dä'njn) f (3) c Dunka.
dä'n|isch (dë'n'isz) duński.
Dank (dängk) 1. m (2) g (pl. ~ =
sagungen) dzięki m/pl., podzię-
kowanie n; besten ~!, schönst
~! serdecznie, dziękuję!; Gott
sei ~! chwala Bogu!; ~ sagen
= danken; j-m ~ wissen wdzięcz-
nym być k-u. 2. 2 prp. (dat.,
a. gen.) dzięki (dat.).
da'nk|bar wdzięczny; ~kelt f
wdzięczność.
da'n|ken (~'en) ⑤ a [po]dzięko-
wać; n/t. = verdanken; ~
werf wart podziękowania, za-
slugujący na wdzięczność.
Da'nk...; ~erfüllt = dankbar:

~ gebt n modły m/pl. dzięk-
czynne; ~ opfer n ofiara f dzięk-
czynna; ~ sagen = danken;
~ sagung f = Dank.

dann (dän) (um die Zeit) wtedy:
(später) później; ~ und wann
kiedy niekiedy.

da'n|nen (dä'n'en): von ~ stąd:
von ~ gehen iść [pójść].

Da'n|zig (dä'nc'ig) n (8) a Gdańsk m.

da'r|in (dä'r-) . F meist **dran**
(wo?) przy tem, na tem; (wohin?)
do tego; es ist nichts ~ nie na
tem (w tem) niema; mir liegt
~ zależy mi na tem; ich bin
übel ~ źle ze mną; ~ gehen, nich
~ machen. ~ sein zamierzać;
~ setzen wkładać [włożyć].

da'r|au|f, F meist **drauf** (wo?) na
tem; (wohin?) na to; zeitlich:
potem; ein Jahr ~ w rok po-
tem; es kommt ~ an chodzi
o to; ~ gehen [z]ginać.

da'r|au|s, F meist **draus** z tego;
er macht sich nichts ~ lekceważy
to sobie. [niedostatek.]

da'r|ben (dä'r'b'en) ⑤ a cierpieć
da'r|b|ieten [za]ofiarować; sich ~
zdarzać [-rzyć] się; umble
przedstawiać [-wie] się.

da'r|b|ringen = bringen.

da'r|in, F meist **drin** w to; sich
~ mengen, sich ~ mischen, ~ reden
[w]mieszać się w co.

darf(st) (dä'nf[st]) f. dürfen.
da'r|in, F mit **drin** w tem; (in-
nerhalb) wewnątrz, w środku.

da'r|legen przedstawiać [-wie];
(ertären) [wy]tłómaczyć.

Da'r|lehn n pożyczka f; ~
kasse f kasa pożyczkowa.

Darm (därm) m (2) d kiszka f.
jelito n; ~saite f struna (z kiszki
baraniej); ~verschlingung f
splot m kiszek.

da'r|na'ch usw. f. danach nin.
dar|o'b (a. drob) = darüber.

Da'rre (dä're) *f* ③b (Troden) suszenie *n*; (Anstalt) suszarnia; [♣] susza, wyschnięcie *n*.

da'r/reichen *f.* reichen.

da'rren (dä'ren) ⑩a [wy]suszyć.

da'r/stellen przedstawiać [-wić]; [♣] *ich* ~ okazywać [-zać] się.

Da'r/steller(in) *f* *m* przedstawiciel(ka); (Schauspieler) aktor (aktorka).

da'r/tun wykazywać [-zać].

da'r/ü'ber, *F* *meist* **drü'ber** (wo?) ponad tem; (wohin?) ponad to; (davon) o tem; (unterdessen) tymczasem; ~ geht nichts to szczyt.

da'r/ü'm, *F* *mit* **drum** (um dieses) o to, około tego; (dafür) za to; (deshalb) dlatego.

da'r/ü'nter, *F* *mit* **dru'nter** (wo?) pod tem; (wohin?) pod to; (in der Zahl) w tej liczbie; (niedriger) niżej.

das (däs) *f.* det.

da's/sein 1. *v.* (die Formen des *pr.* u. *impf.* werden stets getrennt geschrieben) = sein. 2. *♀ n* ②l byt *m*, istnienie.

da'se/lbst tamże.

da's/ienige *f.* berjenige.

daß (däs) że; (damit) aby, żeby; auf ~ aby.

da's/se'lbe *f.* derselbe.

da/steh(e)n = stehen.

dat/ieren (dati'ren) ⑩g datować.

Da'tt'v (dä'ti'f) *m* ②g¹ trzeci przyqadek.

da'to (dä'to): *his* ~ dotychczas.

Da'ttel (dä'tel) *f.* ③d daktyl *m*; ~~~ daktylowy.

Da'tum (datum) *n* ⑥e data *f*; Daten dane *f/pl.*

Dau'be (däu'be) *f* ③b kleпка.

Dau'er (däu'er) *f* ③d (o. *pl.*) trwanie *n*; (Zeit) przeciąg *m*; (Dauerhaftigkeit) trwałość; auf die ~ przez dłuższy czas; ~~~ trwały, ciągly.

dau'erhaft trwały; **Ligkeit** *f* trwałość.

Dau'er...: **Lauf** *m* dlugi bieg; ~**marsch** *m* forsowny marsz.

dau'ern (däu'ern) ⑩b [po]trwać; ~**d** trwały; das soll nicht lange ~ to nie potrwa dlugo; es (er) dauert mich žal mi tego (go).

Dau'men (däu'men) *m* ②l wielki palec, kciuk; ~**schrauben** *f/pl.* kluby.

Däu'mling (däu'mlĩng) *m* ②g¹ paluch; *fig.* karzełek.

Dau'ne (däu'ne) *f* ③b puch *m*; ~**...** z puchu.

Daus (däus) *m* ②a¹ tuz.

da/vo'n (von diesem) od tego; (darüber) o tem; was habe ich ~? cóż mi z tego?

da/vo'n... u..., precz; ~**eilen** (*fn*) uciekać [uciec]; ~**fahren** (*fn*) odjeżdżać [-jechać]; ~**fliegen** (*fn*) u-, od-latywać [-lecieć]; ~**geh(e)n** uchodzić [ujść]; ~**helfen** (*dat.*) pomagać [-móc] do ucieczki; ~**jagen** [na]pędzić; ~**kommen** = entkommen; mit dem Geben ~**f.** pozostawać [-stać] przy życiu; ~**laufen** (*fn*) uciekać [uciec]; [♣] *ich* ~**machen** czmychać [-chnąć]; [♣] *ich* ~**schleichen** wykradać [-kraść] się; ~**tragen** unosić [unieść]; **Steg**: odnosić [-nieść]; **Krankheit**: nabawiać [-wić] się (*gen.*); ~**stehen** (*fn*) oddalać [-lić] się, uchodzić [ujść].

da/vo'r (wo?) przed tem; (wohin?) przed to.

da/wi'der przeciw temu.

da/zu' od tego; (überdies) oprócz tego; (zu dem Zwecke) na to, dlatego; was sagst du ~? co ty na to?

da/zu'... do..., przy...: ~**gehörig** przynależny; ~**kommen** nadchodzić [nadejść]; wie tam es ~? jak to się stało?

da/żumal = damals

da|ju'...: ~sun dodawać [-dać]; ohne dein Zutun bez twojej interwencji.

da|zwi'schen (wo?) między tem; (wohin?) między to; ~kommen przeszkadzać [-szkodzić]; ~kunft (~kunft) *f* ②f pośrednictwo *n*; ~reden przerywać [-rwać]; ~treten (su) [w]mieścić się.

Deba'tte (dɛbɑ'tɛ) *f* ③b debata.
debattl'eren (dɛbɑ'tɛrɛn) ④g rozprawiać.

De'bet (dɛ'bɛt) *n* ⑥i dług *m*.
Debüt (dɛbʏt) *n* ⑥i debiut *m*, pierwszy występ *m*; **Debüt'er** (dɛbʏt'ɛr) ④g debiutować. [kan.]

Decha'nt (dɛçhɑ'nt) *m* ③u dzieł
Deck (dɛk) *n* ②g pokład *m*; e-s Duntibus: wierzch *m*.

De'ck...: ~bett *n* pierzyna *f*; ~blatt *n* einer Zigarre wierzchni liść *m*.

De'cke (dɛ'kɛ) *f* ③b nakrycie *n*; (Überzug) pokrywa: (Wett) koldra: (Fjerde) dera, derka: (Tisch) obrus *m*; (Zimmer) powłoka: mit i-m unter e-r ~stücken być z kim w porozumieniu; fyd nach der ~stücken wydatki [za]stosować do dochodów.

De'ckel (dɛ'kɛl) *m* ②l wieko *n*, nakrywka *f*; (Buch) okładka.

De'cken (ɛn) ④a nakrywać [-kryć]; Ausgaben: pokrywać [-kryć]; sich ~zastlanen [-słonić] się; Begriffe: zgadzać się, przystawać.

De'cken... na suficie, na powale.
De'ck...: ~mantel *m* fig. pokrywka *f*, pozor: ~passagier *m* pasażer pokładowy. [osłona.]

De'ckung *f* pokrycie *n* (a. ☉); ✕ **defekt** (dɛfɛkt) 1. a. (unvollständig) niepełny; (beschädigt) uszkodzony. 2. ② *m* ②g wada *f*, brak.

Defensiv (dɛfɛnzɪ'wɛ) *f* ③b obrona, stanowisko *n* obronne.
De'fikt (dɛ'fɛkt) *n* ②g brak *m*, niedobór *m*.

Defraudie'ren (dɛ'fraudɪ'rɛn) ④g sprzeniewierzać [-rzyć].

De'gen (dɛ'gɛn) *m* ②l szpada *f*; (Ritter) bohater, wojak.

Degenerie'ren (dɛgɛnɛrɪ'rɛn) ④g [z]wyrodnieć.

De'gen... należący do szpady: ~griff *m* rękojeść *f*; ~koppel *f* pas *m* u szpady: ~klinge *f* ostrze *n* szpady: ~knopf *m* główka *f* szpady: ~quaste *f* temblak *m*; ~scheide *f* pochwa; ~stich *m* pchnięcie *n* szpadą.

Degradie'ren (dɛgɛradɪ'rɛn) ④g [z]degradować: (zum Gemeinen) pozbawiać [-wić] stopnia.

de'hnbar (dɛ'nbɑr) rozciągliwy; **de'hnf** *f* rozciągliwość.

de'hnen (dɛ'nɛn) ④a rozciągać [-gnać], rozszerzać [-rzyć]; Zeit, Sitze: przedłużać [-żyć]; gedehnt rozszerzony, przedłużony.

De'hnung *f* rozszerzanie (-zenie) *n*, przedłużanie (-zenie) *n*; ~szelchen *n* znak *m* przedłużenia.

Deich (dɛɪç) *m* ②g grobla *f*.

Dei'chsel (dɛi'ksɛl) *f* ③b dyszel *m*: ... dyszlowy.

dein (dɛin), in Briefen ② (a. der, die, das ~e, pl. die ~en) ④b twój *m*, twoja *f*, twoje *n*, twoi *m/pl.*, twoje *f/pl.* (auf das Subjekt bezglglich meist: swój, swoja, swoje, swoi, swoje); das ~e twoja własność; die ~en twoja rodzina.

dein'er (dɛi'nɛr): a) (gen. v. du) ciebie; b) *f*. dein: ~selts (-zait) z twojej strony. [tobie.]

dein'es|glei'chen (ɛs-) równy
dein'et|halb'en, -wegen, (um) -willen (ɛt-) dla ciebie.

dei'ntge (dai'nŋg^e): der, die, das
.. pl. die „n = dein.

Deka'n (dɛkɑ'n) *m* ②g¹ dziekan.

Deklamie'ren (dɛklɑmɪ'rɛn) ⑤g
[za]deklamować.

Deklaratio'n (ˌdɛklɑrɑ'tɔ'n) *f* ③b
deklaracja, oświadczenie *n*;
..s... deklaracyjny.

Deklarie'ren (ˌdɛklɑ'rɪ'rɛn) ⑤g [z]de-
klarować, oświadczać [-czyć].

Deklinatio'n (dɛklɪnɑ'tɔ'n) *f*
(3.b deklinacja: (3B. e-s Haupt-
wortes) odmiana: (der Magnet-
nadel) wychylenie *n*.

Deklinie'rbar (ˌdɛnɪ'rɔ'bɑr) dający
się odmieniać.

Deklinie'ren (ˌdɛnɪ'rɛn) ⑥g odmie-
niać; *v/i.* zbaczać [zboczyć].

Dekoraten'r (dɛkɔrɑ'tɔ'r) *m* ②g¹
dekorator.

Dekoratio'n (ˌdɛkɔ'rɑ'tɔ'n) *f* ③b de-
koracja; (Ehrenzeichen) odznaka.
order *m*; ..s... dekoracyjny.

Dekorie'ren (ˌdɛkɔ'rɪ'rɛn) ⑤g [u]de-
korować, ozdabiać [ozdobić].

Dekre't (dɛkrɛ't) *n* ②g dekret
m, uchwała *f*.

Delika't (dɛlɪkɑ't) delikatny;
(Speise) wykwintny, wytworny.

Delikate'sse (ˌdɛlɪkɑ'tɛ'sɛ) *f* ③b de-
likatność; (Speise) przysmak *m*;
..n|handlung *f* handel *m* deli-
katesów. [obłęd *m*, szal *m*.]

Deliri'um (dɛlɪ'rɪ'ʊm) *n* ⑥e/

Delphi'n (dɛlɪ'fɪ'n) *m* ②g¹ delfin.

De'lta (dɛ'lɪtɑ) *n* ⑥i delta *f*.

dem (dɛm) *dat.* von der und das.

De'mant (dɛ'mɑnt) *m* ②g¹ =
Diamant.

demaskie'ren (dɛmɑskɪ'rɛn) ⑤g
[z]demaskować, odsłaniać [-sło-
nić]. [zaprzeczać [-czyć] (*dat.*).

dementie'ren (dɛmɛntɪ'rɛn) ⑥g

de'mentspre'chend, **de'm|ge-**
mäß odpowiednio do tego.

Deme'trius (dɛmɛ'tʁɪ'ʊs) *m* ⑥c
Dymitr. [i] (i) przeto, więc.]

de'm|ua'ch według tego: (folg-]

de'm|uä'chft następnie; (baib)
wnet.

Demokra't (dɛmɔkrɑ't) *m* ③a
demokrata, ludowiec. [rzyć.]

demolle'ren (ˌdɛmɔ'lɪ'rɛn) ⑤g [z]bu-

Demonstrati'v (dɛmɔnstrɑ'tɪ'f)
n ②g¹ (o. „pronomem *n*) zai-
mek *m* wskazujący.

demonstrie'ren (ˌdɛmɔ'stʁɪ'rɛn) ⑥g
[za]demonstrować; (vorweisen)
okazywać[-zać].

demoralisie'ren (dɛmɔrɑlɪzɪ'rɛn)
⑤g [z]demoralizować, [ze-]
psuć.

de'm|u'ngeschtet mimoto.

De'mut (dɛ'mʊt) *f* ③b (o. pl.)
pokora; **de'mütig** (ˌdɛ'mʏtɪç) po-
korny, uniżony; **de'mütigen**
(ˌdɛ'mʏtɪgɛn) ⑤a upokarzać
[-korzyć]. *Su.* upokorzenie *n*.

de'm|zufol'ge wskutek tego,
wobec tego.

den (dɛn), **de'nen** (dɛ'nɛn) *acc. sg.*
und *dat. pl.* von der.

de'ngeln (dɛ'ŋɛln) ⑤f [po]kle-
pac. [myślenia.]

De'nk|art (dɛ'ŋk-ɑrt) *f* sposób *m*

de'nkbar dający się pomyśleć.

de'nnen (dɛ'ŋkɛn) ⑥g [po-]
myśleć (bei sich w duchu):
an (*acc.*) = sich erinnern: ~ zu
... zamyslać [-ślić], zamierzać

[-rzyć] (vgl. ge.); sich ~ wyo-
brażać [-brazić] sobie: gut
(schlecht) von j-m ~ dobrze (źle)
sądzić o kim; man denkt gar
nicht (mehr) daran nie pamiętać
się o tem.

De'ner (ˌdɛ'nɛr) *m* ②l, „tu (,in)
f ③c myśliciel(ka).

De'nk...: „faul nie lubiący
myśleć; „faulheit *f* wstręt *m*
do myślenia; „freiheit *f* wol-
ność myśli; „kraft *f* inteli-
gencja; „mal *n* ②bu. ②g pomi-
nik *m*; „münze *f* medal *m* pa-
miątkowy; „säule *f* pomnik *m*;
„schrift *f* pamiętnik *m*; (Bericht)

sprawozdanie *n*; *~spruch* *m*
 sentencja *f*; *~stein* *m* pomnik.
De'nkungs|art *f* = Deufart.
De'uk... *~übung* *f* ćwiczenie *n*
 w myśleniu; *~vermögen* *n*
 zdolność *f* myślenia; *~vers* *m*
 sentencja *f*; *~weise* *f* sposób
m myślenia; *~würdig* *f* rzecz
 godna zapamiętania, osobli-
 wość; (*pl.*) pamiętniki *m/pl.*;
~zeichen *n* znak *m* (dla przy-
 pomnienia); *~zettel* *m* przy-
 pomnienie *n*; *ich werde dir e-u*
~zettel geben! nauczę ciebie!
denn (*dēn*) bo, bowiem, albo-
 wiem; *nach dem comp.* = alſ; *es sei ~*
 chyba że; *was ~?* cożto?
wann ~? kiedyto?; *ist er ~*
krank? czy on jest chory?
de'nuoch (*dē'nōch*) jednak, mi-
 moto.
Dep'e'sche (*dēpē'szē*) *f* (3) *b* tele-
 gram *m*; *depeschte'ren* (*dēpē-*
szī'rēn) (4) *g* [za]telegrafować.
deponie'ren (*dēponī'rēn*) (4) *g*
 [z]deponować, oddawać [-dać]
 na przechowanie; (*gerichtlich*
ausſagen) zeznawać [-znać].
Deportatio'n (*dēpōrtac'iō'n*) *f*
 (3) *b* zesłanie *n*; *deportie'ren*
 (*~tī'rēn*) (4) *g* zeszyłać [-słać].
Deposi'ten... (*dēpōzī'tēn...*) depo-
 zytowy.
Depo't (*dēpō'*) *n* (8) *i* skład *m*.
Deputie'rie(r) (*dēputī'rīē[r]*) *m*
 (9) *l* poseł, deputowany.
der, die, das (*dēr, dī, dās*) 1. *art.*
 (*fehlt im Polnischen*): *den* 3. März
 trzeciego marca. 2. *pron.*: a) *re-*
lativ: który (-ra, -re), *auch* kto,
 co; b) *demonstrativ*: (biefen) ten
 (ta, to); (jener) tamten (-ta, -to);
da dem ſo iſt w takim razie:
wenn dem ſo iſt jeśli sprawa
 tak się ma; *wie dem auch ſei*
 w każdym razie; *was iſt (denn)*
das? co to takiego?

de'r|art tego rodzaju; (*ſo ſehr*)
 tak bardzo, tak dalece; *~ig*
 podobny.
derb (*dērp*) (träftig, ſtarr) krzepki,
 silny; (*ſcharf*) szorstki; (*grob*)
 rubaszny; *~er Berweis* ostra
 wymówka *f*; *~heit* *f* krzepkość,
 siła; szorstkość; rubaszność.
der|ei'nſt kiedyś, z czasem:
 (*einſt*) niegdyś; *~ig* przyszedł.
de'rent... (*dē'rent...*): *~ha'lben*,
~we'gen, *um ~wil'len* ze wzglę-
 du na których, dla nich.
de'r'er (*dē're'r*) których.
de'r|geſtalt = *derart*.
der|glei'chen inbet. podobny (do
 tego), tego rodzaju; *und ~*
 i tym podobne (*nſt u. dgl. i t. p.*).
de'r|jenige, die'|jenige, da's|je-
nige (*-jē'nīgē*) ten, ta, to.
de'r|lei' (*-lā'*) = *dergleichen*.
de'r|malle'nſt = *dereinst*.
de'r|ma'ten obecnie, teraz.
de'r|ma'tig (*-mā'tīg*) obecny,
 teraźniejszy.
de'r|ma'ßen (*-mā'sēn*) (*ſo*) tak,
 w ten sposób; (*ſo ſehr*) tak da-
 lece, do tego stopnia.
de'r|ſel'be, die'|ſel'be, da's|ſel'be
 (*-zē'lbe*), *~ſel'bigē* (*~bīgē*) ten
 sam, ta sama, to samo; *ein*
und daſſelbe jedno i to samo.
der|weil' = *diemeil*.
de'r|zeit(ig) = *dermalen*, *der-*
malig.
des (*dēs*) *gen.* von *der* und *das*.
Deserteu'r (*dēzērtō'r*) *m* (2) *g*
 zbieg, dezertor: *desertie'ren*
 (*~tī'rēn*) (4) *g* zbiegać [zbiec].
de's|falls w takim razie.
des|glei'chen podobny; *adv.*
 także.
de's|ha'l'b (*dafür*) za to; (*darum*)
 dlatego; *~weil* dlatego że.
Desinfektio'n (*dēsīnfēkc'iō'n*) *f*
 (3) *b* odkażanie (-zenie) *n*, de-
 zynfekcja; *~s...* odkażny, de-
 zynfekcyjny; **Desinfizie'ren**

(~licj' r^{en}) 16g odkażać [-kazić],
[z]dezynfekcjonować.

Despo't (dɛspó't) *m* (3)a despota.

de'ssen (dɛ'ss^{en}) którego.

de'ssen'u'ngachtet mimoto.

De'sse'rt (dɛsɛ'r) *n* (6)i deser *m*,
wety *m/pl.*; ~ deserowy.

Destillatio'n (dɛstj'acj'o'n) *f* (3)b
destylacja; ~s... destylacyjny.

destille'ren (~l'i'r^{en}) 16g [prze-]
destylować.

de'sto (dɛ'st^o) tem; ~ mehr tem
bardziej; je ... ~ im ... tem.

de's|we'gen = deśhalb.

De'tal'l (dɛtɔ'lj) *m* (6)i szczegół;
en (g) 2 szczegółowo; ☛ na
sztuki; ~ szczególowy, dro-
biazgowy.

Deucht (dɔiçt) *f*. būfen.

Deut (dɔit) *m* (2)g szeląg; fei-
nen ~ wert nie wart złamanego
szeląga. [game *n* objaśnianie.]

Deutelei' (dɔit^{el}ai') *f* (3)b nacią-]

deu'teln (dɔit^{el}n) 16f fałszy-
wie objaśnić [-ścić].

deu'ten (~t^{en}) 16c [wy]tłuma-
czyć; ~ auf (*acc.*) wskazywać
[-zać] na (*acc.*).

deu'tlich (dɔit^lich) (klar) jasny;
(sichtbar, vernehmlich) wyraźny;
(verständlich) zrozumiały; (leser-
lich) czytelny; 2keit *f* jasność;
wyzwistość.

deutsch (dɔitcz) 1. niemiecki;
adv. (auf) ~ po niemiecku,
w niemieckim języku; 2 (*fig.*) ~
reden *od.* sprechen mówić po
niemiecku; *fig.* mówić śmiało
od. bez ogródek. 2. 2e (6)1: a) s.
Niemiec (Niemka); b) 2(e) *n*
język *m* niemiecki.

Deu'tsch|land *n* (8)g Niemcy
n/pl.

Deu'tschum *n* niemieckość *f*.

Deu'tschümelei' (~tüm^{el}ai') *f* (3)b
szowinizm *m* niemiecki.

Deu'tung *f* [wy]tłumaczenie *n*;
(Sinn) sens *m*, myśl.

Deu'tse (dɛwɪ'z^o) *f* (3)b dewiza,
godło *n*.

deu't (dɛwɔ't) unizony.

Deze'mber (dɛç'mb^{er}) *m* (2)1
grudzień; ~ grudniowy.

Dezima'l... (~cjm^{al}) dziesiątny.
dgl. *Abb.* für dergleichen: **D. Gr.**
für der Große; **D. h.** für das
heißt; **D. i.** für das ist.

Diade'm (djadɛ'm) *n* (2)g¹ dia-
dem *m*, przepaska *f* na głowę.

Diagno'se (~gnɔ'z^o) *f* (3)b dia-
gnoza.

diagona'l (~gɔn^{al}) ukośny, po-
przeczny; 2e (~^o) *f* (3)b prze-
kątka.

Diakoni'ssin (djakonj'sjⁿ) *f* (3)c
diakonisa, dozoreczyni chorych.

Dialekt (~lɛkt) *m* (2)g dialekt,
narzecze *n*; 2sch (~j^{sz}) dia-
lektyczny. [rozmowa *f*.]

Dialo'g (djalɔ'k) *m* (2)g dialog,]

Diaman't (~m^{ant}) *m* (3)a dia-
ment *m*; 2en (~^{en}) diamentowy.

Diarrhōe' (dij^{rr}h^oe') *f* (6)f biegun-
ka.

Diät (dijɛ't) *f* (3)b dieta: ~cu
pl. pobory *m/pl.* dzienne; ~
halten, 2 leben przestrzegać
diety, być na diecie.

dich (dɪç) *acc.* von du.

dicht (dɪçt) gęsty; ~ an, bei,
neben *od.* vor (*dat.*) tuż przy
(*loc.*), obok (*gen.*) *od.* przed
(*instr.*); ~ bei Berlin pod sa-
mym Berlinem; ~(er) machen
zgęszczać [-ścić]; ~(er) werden
[z]gęstnieć.

Di'chte (dɪçt^o) *f* (3)b gęstość.

di'chten¹ (dɪçt^{en}) 16c pisać
wiersze; a. = aussinnen; ~
und trachten nach (*dat.*) ma-
rzyć o (*loc.*). **Su.** pisanie *n*
wierszów; das 2 und Trachten
des Menschen marzenia *n/pl.*

di'chten² (~) 16c = dicht machen.

Di'chter (~t^{er}) *m* (2)1, ~tn (~jⁿ)
f (3)c poeta (poetka)

di'chterisch (dī'cht^{er}īsz) poetycki.

Dī'chterling F (dī'htīng) m ②g¹ wierszokleta.

Dī'chttheit, Dī'chtigkeit (dī'chtīch-) f gęstość. [poezja.]

Dī'cht|kunnst f sztuka poetycka.

Dī'chtung f poezja, utwór m poetyczny.

dick (dik) gruby, otyły: (geschwollen) opuchnięty; (Züffügkeit usw.) gęsty; (Freundschaft usw.) zażyły;

~ haben mieć dość, obrzydzić [wot.] sobie: ~c Milch mleko n zsiadło; für j-n durch ~ und dünn gehen iść [pójść] za kim w ogień.

dī'ck...: **bändig** (-bendīch) obszerny; **bauch** F m grubas;

~ **büchig** F (-boichīch) otyły; **Darm** m gruba kiszka f.

Dī'cke (dī'k^e) 1. f ③b (o. pl.) grubość, otyłość; gęstość.

2. ~ (r) s. ⑨l grubas (-baska).

dī'ck...: **fellig** (-fēldī) gruboskórny; **fig.** niezuly;

~ **flüffig** gęsty; **Häuter** (-hoiter) m ②l gruboskórzec; ~ **häutig** gruboskórny.

Dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dī'ckicht (dī'kīcht) n ②g gęstwina f, gąszcz m.

dī'ck...: **Kopf** m człowiek o grubej głowie; (Starrkopf) uparciuch; (Dummkopf) głupiec;

~ **köpfig** (-kōpfīch) o grubej głowie; (starrköpfig) uparty; (dumm) głupi; **Leibig** (-laibīch) = ~ **büchig**; **Tuer** F (-tūr) m ②l fanfaron, blagier; **tun** F [po]blagować; **Zwanst** F m grubas.

dziejska, gniazdo n złodziej-skie; **Zsicher** bezpieczny przed złodziejami.

die'bisch (dī'bīsz) złodziejski; (verstohten) skryty; *adv.* ukradkiem.

Die'bstahl m ②d kradzież f; einen ~ begehen dopuszczać [-puścić] się kradzieży.

die'jenige f. derjenige.

Die'le (dī'le) f ③b (Brett) deska; (Zustoden) podłoga; (Hausflur) sień. [wylóżyć] deskami.

die'len (dī'len) **1**a wykładać;

die'nen (dī'n^{en}) **1**a [u]sługiwać;

(nützen) przydawać [-dać] się; womit kann ich (Zuhlen) ~

czem mogę (panu) [u]sługiwać?;

j-m mit et. (*dat.*) ~ odgawać

[-dać] komu usługi; damit ich mir nicht gebient to mi się na nic nie przyda.

Die'ner (dī'n^{er}) m ②l, **in** (-in) f ③c sługa m, f, służący (-ca);

pl. służba f; **Zhr** ~ sługa pana.

Zegnam ~... należący do służby.

Die'nerschaft f służba, czeladź.

die'nlich (dī'nīch) użyteczny.

przydatny; ~ sein przydawać

[-dać] się (zu *dat.* na *acc.* do *gen.*); **Zkeit** f użyteczność.

Dienst (dīnst) m ②g służba f;

(Amt) urząd; (~leistung) u-, przy-

sługa f; (Stelle) stanowisko n;

außer ~ (Abt. a. D.) wysłużony,

emerytowany, a. = dienstfrei;

~ haben mieć służbę, urzędo-

wać; in ~ treten (v. Dienstboten)

wstępować [wstąpić] do służby;

zu ~en! do usługi; zu ~en sie-

hen być na usługi; was steht

(Zuhnen) zu ~en? czom można

(panu) [u]sługiwać?

Die'ns|tag (dī'ns-) m wtorek;

~ **...** wtorkowy.

Die'nst...: **Alter** n starszeństwo

w służbie; **antritt** m wstą-

pienie n do służby.

die'nstbar służebny: (untergeben) poddany, podległy: ~ machen podbijać [-bić]: **Leist** *f* usłużność, poddaństwo *n*; (Recht) służebność.

Die nst...: **Beflissen** usłużny; ~ **bote** *m* = **Diener**(in); ~ **eifer** *m* gorliwość *f* służbowa; **Leifrig** gorliwy w służbie, uczynny; ~ **entlassung** *f* uwolnienie *n* ze służby; **Zfertlg** usłużny, uprzejmy, ~ **ferftigkeit** *f* usłużność, uprzejmość; ~ **frau** *f* posługaczka; **Zfrei** wolny od służby; **Zhabend** urzędujący, dyżurny; ~ **herr** *m* pan, służbodawca; ~ **kleid(ung)** *n* strój *m* służbowy; ~ **leistung** *f* przysługa, usługa: (Dienst) służba; ~ **leute** *pl.* służba *f*, czeladź *f*.

die'nstlich służbowy, urzędowy.

Die nst...: **Los** bez służby; ~ **mädchen** *n.* ~ **magd** *f* służąca *f*, dziewczka *f*; ~ **mann** *m*: a) ④ a lennik; b) 2 a posługacz; **Zmäßig** zgodny z przepisami służbowymi: ~ **ordnung** *f* regulamin *n* służbowy; ~ **personal** *n* służba *f*, czeladź *f*; ~ **pflicht** *f* obowiązek *m* służbowy; ~ obowiązek *m* służenia wojskowo: **Zpflichtig** (~pflichtig) obowiązany do służby wojskowej; ~ **rock** *m* strój służbowy, mundur; ~ **sache** *f* sprawa urzędowa; ~ **schein** *m* świadectwo *n* służbowe; **Ztauglich** zdolny do służby; **Ztuend** = ~ **habend**; **Zunfähig** (**Zuntauglich**) niezdolny (niezdalny) do służby; **Zwidig** usłużny, uprzejmy; ~ **wohnung** *f* mieszkanie *n* służbowe; ~ **zeit** *f* czas *m* służby; ~ **zeugnis** *n* = ~ **schein**.

dies (dīs) *f.* **dieser**; ~ **bezüglich** należący do tego, odnośny.

die'se'lbe *f.* **der'selbe**.

die'ser, die'se, die'se)s (dī'z'e'n, dī'z'e, dī'z'e's, dīs) ⑥ **d** ten, ta, to: **dies** und **jenes** to i owo; **dieses** **Monats** (Abt. d. M.) bieżącego miesiąca (b. m.); **dieser** **Abend** dziś wieczorem.

die's...: ~ **falls** w takim razie; ~ **Jährig** tegoroczny; ~ **mal** tym razem; ~ **malig** (~malich) niniejszy; ~ **seitig** z tej strony (leżący); ~ **seits** (~zait) z tej strony; ~ po naszej stronie.

Die'srich (dī'trich) *m* ② **g** wy-| **dichwei'l** † ponieważ. [trych.] **Differen'z** (dī'fere'nc) *f* ③ **b** różnica; *fig.* różnica zdań; ~ **geschäft** *n* interes *m* różniczkowy.

Dikta't (diktā't) *n* ② **g** dyktat *m*.

diktie'ren (dīktj'ne'n) ⑥ **g** [po-] dyktować.

Diletta'nt (dīlētā'nt) *m* ③ **a.** **in** (~in) *f* ③ **c** dyletant(ka).

Dill *♀* (dīl) *m* ② **g** koper.

Diner (dīnē') *n* ④ **i** obiad *m*.

Ding (dīng) *n* ② **g**, **Fa.** ② **c** rzecz *f*; (iro. b. **Kindern**) maleństwo; **daß** **arme** ~ **biedactwo**; **vor** **allen** ~ **en** przedewszystkiem, głównie; **es** **geht** **nicht** **mit** **rechten** ~ **en** **zu** **to** **coś** **nie** **w** **porządku**; **guter** ~ **se** **sein** **być** **dobrej** **mysli**; **daß** **ist** **ein** ~ **der** **Unmöglichkeit** **to** **niemożliwe**; **unverrichteter** ~ **se** **nie** **dopiąwszy** **celu**.

Dingelchen (dī'ng'e'ch'en) *n* ② **l** drobnostka *f*. [i-jęć.]

dī'ngen (~en) ② **b** najmować

dī'ng'fest: ~ **machen** uwięzić [voll.].

Dī'ng|wort *n* ② **a** rzeczownik *m*.

Dī'ngs|da (dī'ngs'dā) *m* (*f.* *n*) indef. ten, ta, to (osoba lub rzecz niewymieniona).

Dī'ngel *♀* (dī'ng'el) *m* ② **l** pszenica *f*, orkisz. [cezja.]

Dī'de'se (dī'p'e'z'e) *f* ③ **b** die-|

Diphtherie' (dī'f'te'ri') ⑥ **f.** -**ritis** (~tis) indef. *f* błonica, dyfterja.

Diphtho'ng (diftō'ng) *m* ②g¹ dwugłoska *f*. [plom, m.]
Diplo'm (diplo'm) *n* ②g¹ dy-
Diploma't (diplomā't) *m* ③a dyplomata; **Dipsh** (~isz) dyplomatyyczny.
dir (dīr) *dat.* von du.
dire'kt (dirē'kt) prosty; (unmittelbar) bezpośredni; *adv.* auch wprost, z pierwszej ręki.
Direk'to'n (dirē'ktō'n) *f* ③b dyrekcja; **×** kierunek *m*.
Dire'ktor (dirē'ktōr) *m* ⑥d dyrektor, kierownik; ... dyrektorski. [rygent.]
Dirige'nt (dirigē'nt) *m* ③a dy-
Dir'ne (dī'rne) *f* ③b dziewczka; (mit verächtlich) ładacznica.
Diska'nt (diskā'nt) *m* ②g dyzskant, sopran.
Disko'nt(o) (skō'nt[o]) *m* ②g (⑥i) dyskont, opust; ... dyskontowy; **diskontie'ren** (skō'ti'ren) ⑥g [z]dyskontować, potrącać [-cie] przy zapłacie.
Diskre't (skre't) dyskretny; (geheim) tajny; (Mensch) docho-wujący tajemnicy; **Diskretio'n** (skre'tō'n) *f* ③b dyskrecja, milezenie *n*. [rozprawiać.]
diskutie'ren (skuti'ren) ⑥g
Dispone'nt (pone'nt) *m* ③a dysponent, zarządca domu handlowego; **disponie'ren** (ni'ren) ⑥g rozporządzać [-dzić] (über i-n, et. Kim, e-m).
Dispositio'n (zic'ō'n) *f* ③b dyspozycja, rozkład *m*, porządek *m*; zur ~ stehen być na rozkazy.
Dispu't (pu't) *m* ②g, **Dispu-tatio'n** (putac'ō'n) *f* ③b dysputa *f*, rozprawa *f*, spór *m*.
Differatio'n (dissentac'ō'n) *f* ③b rozprawa doktorska.
Disside'nt (djside'nt) *m* ③a innowierca.
Dissona'nz (disonā'nc) *f* ③b roz-dźwięk *m*.

Distā'nz (dīstā'nc) *f* ③b odle-głość; (Strede) przestrzeń; **meffer** *m* przyrząd do mierze-nia odległości; **~riff** *m* jazda *f* dystansowa.

Dī'stel (dī'stel) *f* ③d oset *m*; ... ostowaty; **~fluk** *m* szczy-giel. [s... okręgowy.]

Diftri'kt (dīstri'kt) *m* ②g okręg;

Difstpl'i'n (dīstplī'n) *f* ③b karność; auch = Wissenschaft; **difstplina'risch** (plīnā'risz) dyscyplinarny. [dzielnia *f*.]

Divide'nd (diwidē'nd) *m* ③a

Divide'nde (dē'nde) *f* ③b dy-widenda; ~n... dywidendowy.

dividie'ren (di'ri'ren) ⑥g [po-]dzielić (durch zwei przez dwa).

Divisio'n (diwizō'n) *f* ③b Arithm. dzielenie *n*; **×** ↓ dy-wizja; ~s... dywizyjny; **~kommandant** *m* dywizjoner.

Divo'for (diwī'zōr) *m* ⑥d dziel-nik. [sofa *f*.]

Dī'wan (dī'wān) *m* ②g¹ u. ⑥i

D. J. Abt. für dieses Jahres.

D. M. Abt. für dieses Monats.

doch (dōch) jednak, mimo to,

przecież wirst du nicht da sein? —

~! owszem (będę)!: ja ~! ależ

tak!, oczywista!: (so) indeed

Sie ~! mówże pan!: ich habe

es dir ~ gesagt przecież ci po-wiedziałem; es ist ~ so? nie-

prawdaż?

Docht (dōcht) *m* ②g knotek.

Dock ↓ (dōk) *n* ②g¹ u. ⑥i dok

m, warsztat *m* okrętowy; ... dokowy.

Do'cke (dō'ke) *f* ③b (Wetter) słupek *m*; (Barn uiv.) motek

m; (Buppe) lalka.

Do'ge (dō'ge) *m* ③a doża.

Do'gge (dō'ge) *f* ③b dog *m*; (Bulldog) buldog *m*. [no.]

Do'gma (dō'gma) *n* ⑥e dogma

Do'hle (dō'le) *f* ③b kawka.

Do'hne (dō'ne) *f* ③b sidła *n*.

Do'ktor (dō'ktōr) *m* ⑥ doktor; doktorski.
Dolch (dō'ch) *m* ②g sztylet, puginał; ~**stich**, ~**stoß** *m* pchnięcie *n* sztyletem.
Do'ldo (dō'ldo) *f* ③b baldaszek *m*; ~... baldaszkwaty.
Do'lmetsch(er) (dō'Imēc[er]) *m* ③a (21) tłumacz.
Dom (dōm) *m* ②g katedra *f*, tum; ~ katedralny.
Domā'ne (domē'ne) *f* ③b dobra *n/pl.* państwowe; (Gebiet) zakres *m*.
Do'm...: ~**herr** *m* kanonik; ~**herrlich** kanoniczny.
Dominika'ner (dominjikā'ner) *m* 21 Dominikanin.
Do'mino (dō'mino) *n* ⑥i domino; ~**spiel** *n* gra *f* w domino.
Do'm...: ~**kapitel** *n* kapituła *f*; ~**kirche** *f* katedra; ~**pfaff(e)** *m* 300. gil. [~... naddunajski].
Do'nau (dō'nau) *f* ③b Dunaj *m*;
Do'uner (dō'ner) *m* 21 grzmot; ~... piorunowy; ~ und Doria! do stu diabłów; ~**hulich** podobny do grzmotu; ~**gott** *m* bóg gromów; (der Slawen) Perkun; ~**keil** *m* grom, piorun.
Do'unern (n) 15b [za|grzmieć; es donnert grzmi; ~d grzmiący.
Do'uners'tag *m* czwartek; ~... czwartkowy.
Do'uner'wetter *n* burza *f*; (zum) ~! do stu piorunów!
Do'ppel... (dō'ppl...) podwójny; ~**adler** *m* orzeł dwugłowy; ~**ehe** *f* dwużeństwo *n*, bigamja; ~**gänger** (gēng'er) *m* 21 sobowtór; ~**köpfig** (~köpflich) dwugłowy; ~**läufig** o dwu lufach; ~**lauf** *m* dwugłoska *f*; ~**punkt** *m* dwukropek; ~**reihe** *f* & czwórka; ~**sinn** *m* dwuznaczność *f*; ~**sinnig** dwuznaczny.
Do'ppelt (dō'ppl) podwójny;

(zweierlei) *dwojaki; *adv.* podwójnie, dwa razy.
Do'ppeljüngig (dō'ppljūngich) dwujęzyczny, obłudny.
Dorf (dōrf) *n* ②a wieś *f*; *dim.* (= **Dō'rſchen** [dō'rf-], **Dō'rſlein** *n* 21) wioska *f*; armieś ~ wioszcyna *f*.
Do'rf... ~**wohner** (tu *f*) *m* wieśniak (-niaczka); ~**geschichte** *f* powieść sielska.
Dō'rfler (dō'rfl'er) *m* 21 wieśniak.
Do'rf... ~**richter** *m* wójt; ~**schulze** *m* sołtys, wójt.
Do'rſch (dō'rſch) doryeki.
Dorn (dorn) *m* ②a, ④e kolec, ciern; *fig.* daż ist ilhu ciu ~ im Auge to jest mu solą w oku.
Do'ru... cierniowy, kolczasty; ~**busch** *m* krzak ciernisty.
Do'rnen/voll, do'rnig (dō'rnich) ciernisty.
Do'ru... ~**röschen** *n* cierniowa różyczka *f*; (im deutschen Märchen) śpiąca królewna *f*; ~**strauch** *m* = ~**busch**.
Dorothe'a (dorotē'a) ⑧b, **Dorothee'** (tē') ⑧d *f* Dorota.
Do'rren (dō'ren) 15a (su) [u|schnać, [z|wiednać.
Dō'rren (dō'ren) 15a [za|suszyć; Staffee: [u|palić; 3teich: [u|wędzić. [~**haus** *n* suszarnia *f*.
Dō'rr... ~**fleisch** *n* wędzonka *f*.
Dorsch (dōrsz) *m* 2g 300. dorsz. wąłoz.
dort (dōrt) tam; hier und ~ tu i ówdzie; von ~ ~**her** stamtąd; nach ~ ~**hin** tam.
Do'rtig (dō'rtich) tamtejszy
Do'se (dō'ze) *f* ③b puszka; (Tabak2) tabakierka; (Zunder2) cukiernica.
Do'sis (dō'zis) *f* ⑥g dawka.
Do'tter (dō'ter) *m* 21 żółtko *n*; 2qclb koloru żółtka.
Dozie'ren (dōcī'ren) 15g nauczać

Draĉe (draĉ'eh^e) ③a, ④n (④n)
 2) *m* 3ool. smok: (Papier²) lata-
 wlec; *fig.* jędza *f*; ④n... smoczy.
Drago ner (draġo'n^{eR}) *m* ②1
 dragon: ④... dragoński.
Draht (draht) *m* ②d drut; (Schu-
 ſter²) dratwa *f*; per ~ drutem.
Draht... druciiany; (telegraphiſch)
 telegraficzny; ④antwort *f* od-
 powiedź telegraficzna; ④blinder
 (-bünd^{eR}) *m* ②1 druciarz.
drahten (draht^{en}) ⑤c = tele-
 graphieren.
Draht... ④los bez drutu; ④
 mühle *f* druciarnia; ④puppe *f*
 marjonetka; ④seilbahn *f* kolej
 zębata; ④stift *m* ④wiek; ④zieher
 (-ci^{eR}) *m* ②1 druciarz.
draht... *f.* drän...
drall (drall) krępy, tegi.
Drama (dra'ma)n(6)e dramam.
Drama tiker (dra'ma'tik^{eR}) *m*
 2) dramatyk (faſch dramaturg).
drau *F* (drau) *f.* dawa.
Draug¹ (draug) *m* ②d (o. pl.) (Ge-
 drauge) ścisk, natłok; (Not, a. ④)
 bieda *f*, potrzeba *f*; *fig.* popęd,
 namiętność *f* (nach dat. do gen.).
draug² (.), drauge (dra'ug^e) *f.*
 dringen.
draugen (dra'ug^{en}) ⑤a [na-
 przeń, ciiskać [cisnąć]: (be.)
 uciskać; (antreiben) naglić, przy-
 naglać [-glić]; es drängt mich
 ciągnie mnie; die Zeit drängt
 czas nagli; ſich ~ toczyć się, ci-
 snąć się. [bieda, utrapienie *n.*]
Draugfal (dra'ugfal) *f* ②i
drauf ren (drauf'ren) ⑤g [wy-]
 drenować.
drausch (drausch) *f.* dreschen.
drauſtiſch (drau'stiſch) drastyczny;
 (heftig) gwałtowny.
Drau (drau) *f* ③b Drawa.
drau'en (drau'en) poet. = drohen.
drauf *F* (drauf) *f.* dawauf; ④'
 gänger (④g^{eR}) *m* ②1 zuchwa-
 lec, śmiałek; ④geld *n* = Ungeld.

draus *F* (draus) *f.* dawauf.
draußen (drau's^{en}) na dworze;
 von ~ z zewnątrz, z dworu; *fig.*
 z zagranicy.
Drechsel... (dre'ksel...) tokarski,
 ④. ④bank *f* tokarski warsztat
m, tokarnia.
Drechseln (④n) ⑤f [u]toczyć.
Drechsler (④^{eR}) *m* ②1 tokarz;
 ④... tokarski; ④handwerk *n*
 tokarstwo; ④werkſtatt *f* to-
 karnia.
Dreck (drek) *m* ②g kał, gówno
n.; (Strafenschnus) błoto *n.*; *fig.*
 plugawo *n.*; ④'fink *m* brudas,
 niechlujka. [gawry.]
drehtig (dre'ktig) brudny, plu-
Dreht... ④seele *f* nędznik *m*;
 ④wetter *n* psi czas *m*.
Drehtbank (dre'bank) *f* tokarnia.
Drehtbar dający się obracać.
Drehen (dre'en) ⑤a (ſich) obra-
 cać [obrócić] (się); Schnurbart
 usw.: kręcić, zakręcać [-cić];
 ſich ~ und wenden miotać się na
 wszystkie strony; es dreht ſich
 um (acc.) chodzi o (acc.); (ſich)
 ~ d obracający się.
Dreher (④^{eR}) *m* ②1 = Drechsler.
Dreht... ④krankheit *f* kolowa-
 cizna; ④krenz *n* turniket *m*;
 ④orgel *f* katarynka; ④punkt *m*
 punkt obrotu; ④rad *n* kolo-
 wrot *m*; ④schelbe *f* krąg *m*
 (garncarski); ④ obrótnica.
Drehung *f* obrót *m*; (Wendung)
 zwrot *m*.
Drei (drai) 1. (gen. a. ④^{er}, dat.
 ④^{en}) trzy; ④ (zusammen) troje;
 zu ~ en po trzy; auß ~ (beistehend)
 potrójny. 2. ④ *f* ③b trójka.
Dreht... potrójny, trój..., trzy...:
 ④drehtakt *m* takt trzy-
 ósemkowy; ④akter (④akt^{eR}) *m*
 ②1 trzyaktówka *f*; ④aktig
 (-aktiſch) trzyaktowy; ④bein *n*
 trójnog *m*; ④beinig (-bainiſch)
 trzynożny; ④blatt *n* trójlist

m. konieczyna *f*; **D**u**nd** *m* trójprzymierze *n*; **D**e**cker** (-dĕk^{er}) *m* (2)1 (Schiff) trójpokładnica *f*; (Yustschiff) trójpłat; **D**e**ck** *n* trójkąt *m*; **~eckig** trójkątny; **~el'nik** w Trójcy jedyny; **~el'nikkeit** / (Heilige Święta) Trójca.

Drei'er (drai^{er}) *m* (2)1 rĕm. trojak.

Drei'erlei' (ˈlat') inbef. trojaki; auf ~ Art ob. Weise trojakim sposobem, trojako.

Drei'...: **~fach**, **~fältig** (-fĕltĭĉ) potrójny; **~fa'ltigkeit** *f* = 2-einigkeit; **~farbig** trójbarwny; **~fe'lder/wirtschaft** *f* gospodarstwo *n* trzypolowe; **~fuß** *m* trójnóg; **~füßig** (-fűsĭĉ) trzy-nożny; (Bers) trzystopowy; **~gespann** *n* trójka *f*; **~hundert** trzysta; **~hundertste(r)** trzech-setny; **~jährig** trzyletni. **~klang** *m* trójdzwięk, akord; **~kō'nig(s)fest** *n*, (-taġ) *m* (święto *n*) Trzech króli; **~köpfig** (-kopĭĉ) trzygłowy; **~mal** trzy razy, trzykrotnie; **~malig** (-malĭĉ) trzykrotny; **~master** (-māst^{er}) *m* (2)1 ↓ trójmasztowiec; (Ĥnt) pieróg; **~monatlich**, **~monats...** trzymiesięczny.

drein *F* (draiⁿ) = darcin.

Drei'...: **~pfundig** trzyfuntowy; **~rad** *n* trycykl *m*; **~rād(eriġ)** (-rĕd[e]rĭĉ) o trzech kołach; **~ruderer** *m* trójwiosłowiec; **~seitig** trójboczny; **~silbig** (-zĭlĭĉ) trzyzgłoskowy; **~stĭg** (-zicĭĉ) o trzech siedzeniach; **~spaltig** (-szpaltĭĉ) o trzech lamach; **~spännig** (-szpĕnĭĉ) trzykonny; **~sprachig** (-szpřaĉĭĉ) w trzech językach.

Drei'ßig (drai^{ßĭĉ}) trzydzieści; **~er(in** *f* (3)c) *m* (2)1 (ˈsiġ^{er}in) trzydziestoletni mężczyzna (-nia kobieta); **~jährig** trzydziestoletni; **~stfel** (ˈstĭst^{el}) *n*

(2)1 trzydziesta (część) *f*; **~ste(r)** (ˈst^o[r]) trzydziesty.

Dreift (draist) (tűhn) śmiały; (freĉ) zuchwały; **~igkeit** (ˈidĭkai^t) *f* śmiałość; zuchwałość.

Drei'...: **~stimig** (-sztĭmĭĉ) trzygłosowy; **~stōkig** (-sztōkĭĉ) trzypletkowy; **~tägig** trzydniowy; **~teilig** (-tailĭĉ) potrójny, podzielony na trzy części; **~teilung** *f* podział *m* na trzy części; **~vie'rtel/takt** *m* takt trzyćwierciowy; **~win(kie)lig** trójkątny; **~wōchenlich** trzytygodniowy; **~zack** (-cĭk) *m* (Zg) trójzab; **~zehn** trzynastę; **~zehntel** *n* trzynasta (część) *f*.

Drell (drĕl) *m* (2)g¹ tkanina *f*, drelich; ..., drelichowy.

Dre'sch... (drĕ'sz...) do mlócenia; **~boden** *m* tok, klepisko *n*.

Dre'sche *F* (ˈ^o) *f* (3)b = Prügel.

Dre'schen (ˈ^on) (3)b¹ [wy]mlócić; *F* = prügeln: *fig.* leeres Stroh ~ paplać. [(3)c mlócek (-carka).]

Dre'scher (ˈ^{er}) *m* (2)1, **An** (ˈin) *f*

Dre'sch...: **~flegel** *m* cep; **~maschine** *f* mlóczarnia. [Dre'sden.]

Dre'sden (drĕ'sd^{en}) *n* (8)g

Dressu'r (drĕs^ur) *f* (3)b tresura, (wy)tresowanie *n*; vgl. abrichten.

Drilch (drĭĭĉ) *m* (2)g = Drell.

Drill (drĭl) *m* (2)g¹ = Drell: X ćwiczenie *n*, tresura *f*; **~bohrer** *m* drylownik do wiercenia.

drillen (drĭl^{en}) (3)a = drehen: X [wy]ćwiczyć.

Dri'llich (ˈlĭĉ) *m* (2)g¹ = Drell.

Dri'lling (ˈlĭŋ) *m* (2)g¹ trojak, pl. -jaczki; **~...** potrójny, trojaczy.

drin *F* (drĭŋ) = darin.

dringen (drĭŋ^{en}) (2)b: a) (ŋ) przenikać [-knać]; vante: dołatywać [-lecieć] (bi^ß [zu dat.]

do *gen.*); b) (h.) ~ auf (*acc.*)
 nastawać, nalegać na (*acc.*);
 się gedrungen fühlen czuć się
 (ob.widzieć się) zmuszonym: ~d
 ważny, pilny; Bitte *uśw.*: usil-
 ny; Gefahr: bliski, gwałtowny;
 Weiskäft: pilny, niecierpiący
 zwłoki: ~d bitten usilnie prosić.
Drügllich (drü'ng-) pilny, ważny,
 niecierpiący zwłoki; ~keit *f* na-
 głość, nagła potrzeba; ~keits-
 antrag *m* wniosek nagły.
drünnen (drü'n'en) wewnątrz.
drisch (drisz) *f*. dreschen.
drift, ~e (drift[0]) trzeci; zum
 ~en, ~ens (~ens) po trzeciej;
 ~(e)ha'lb półtrzeciej; ~leste(r)
 trzeci od końca. [(część) *f*.]
Driftel (driftel) *n* 2)l trzecia]
drob *F* (drob) = darob.
droben (dro'b'en) tam na górze.
droge (dro'g'o) *f* 3) b wytwór
m leczniczy; **Drogerie'** (dro-
 g'eri') *f* 6) f drogerja; **Drogist'**
 (drogi'st) *m* 3) a drogista,
 właściciel drogerji.
Droh'brief (dro'-) *m* list z po-
 grózkami.
Droh'en (~en) 1) a [po-, za]gro-
 zić; ~d grożący, groźny.
Droh'ne (~n'o) *f* 3) b truteń *m*.
dröhen (drö'n'en) 1) a [za-]
 huczeć.
Droh'ung (dro'ung) / 3) b groźba.
dro'lig (dro'liç) śmieszny,
 zabawny.
drosh (droš) *f*. dreschen.
Droszke (dro'szke) *f* 3) b do-
 rożka; (elegante) powóz *m*; ~n...
 dorożkarski; ~n|halte|platz *m*
 stanowisko *n* dorożkarskie;
 ~n|kutscher *m* dorożkarz.
Drossel (dro'ssel) *f* 3) d drozd *m*.
dro'sseln (~n) 1) f dusić. [ny.]
drüben (drü'b'en) z tamtej stro-]
drü'ber *F* (~b'er) = darüber.
Druck (druk) *m* 2) (Drücken)
 nacisk, ucisk; (der Sand) uścisk.

fig. (Sand) ciężar, brzemie *n*; (auf
 Stoffen) wytłaczanie: Typ.druk.
Druk... wyciskany, wycisnię-
 ty; Typ. drukarski; ~bogen *m*
 arkusz druku.
Drücken (drü'k'en) 1) a [wy-]
 drukować; lassen oddawać
 [-dać] do druku; wie gedruckt
 lügen kłamać jak z nut.
Drücken (drü'k'en) 1) a cisnąć,
 uciskać, naciskać [-cisnąć]; die
 Sand: uściskać [uścisnąć]; (in
 drücken) ścisnąć [ścisnąć]; *fig.*
 (bebrüden) [z]gnębić, trapić; ~an
 (*acc.*) przyciskać [-cisnąć] do
 (*gen.*); vgl. andrücken; v. et. Zän-
 gem: dokuczać [-czyć], dolegać:
 die Faust drückt ciężar przygnia-
 ta: die Sonne drückt słońce
 pali: sich (in e-e Erde) ~ skryć
 [boć] się (do kąta): ~d (leicht,
 schwer) ciężki, uciążliwy; (Sise
 uśw.) przykry, dokuczliwy.
Dru'cker (drü'k'er) *m* 2) l dru-
 karz; ~... drukarski.
Drücker (drü'k'er) *m* 2) l (der Tür)
 klamka *f*; (am Gewehr) cyngiel.
Druckerei' (druck'eri') *f* 3) b
 drukarnia.
Dru'cker... ~presse *f* prasa dru-
 karska; ~schwärze *f* czernidło
n drukarskie.
Druk... ~fehler *m* błąd dru-
 karski, omyłka *f* drukarska;
 ~fertig gotowy do druku; ~ge-
 fühl *n* uczucie nacisku; ~
 kosten *pl*. koszta *m/pl*. druku;
 ~kraft *f* siła ciśnienia; ~le-
 gung *f* 3) b wydrukowanie *n*;
 ~messer *m* miernik ciśnienia;
 (des Dampfes) manometr; Pa-
 pier *n* papier *m* drukarski;
 ~pumpe *f* pompa tłocząca;
 ~sache *f* druk *m*; ~schrift *f*
 druk *m*; (Gettern) czcionki *f/pl*.
Drum *F* (drüm) = darunt.
Drunter (drü'n't'en) na dole.
Drunter *F* (~t'en) = darunter.

Drü'se (drü'z'e) *f* ③ b gruczoł *m*;
~n|geschwulst *f* opuchnięcie *n*
gruczołów.

Drü'sicht, Drü'sig (~ŝi[đ]t) gru-
czolowaty.

Dud. *vb.* für Duzend.

du (dū), in Briefen: **Du** ⑨ a ty;
j-n mit ~ anreden, zu j-m ~
sagen mówić z kim przez ty,
tykać się z kim.

Dü'bel (dü'be'l) *m* ② l klin.

Du'cken (dü'ke'n) ⑤ a (ŝi[đ]) [s]chy-
lić (się), przycupnąć [boś.].

Du'ck|mäuser (dü'kmoiz'eR) *m*
② l obłudnik, świętoszek.

Dudese'l' F (dü'de'sai') *f* ③ b
dudlenie *n*, licha muzyka: **du-
deln F.** (dü'de'ln) ⑤ f dudlić,
licho grać, śpiewać.

Du'delsack *m* dudy *f/pl.*, kobza
f: ~pfeifer *m* dudarz, kobziarz.

Due'll (dye'ł) *n* ② g¹ pojedynek
m; ~forderung *f*, wyzwanie *n*
na pojedynek; **Duellant** (dye-
l'ä'nt) *m* ③ a pojedynkujący
się; ŝi[đ] **duelle'ren** (~l'ie'n)
⑤ g pojedynkować się.

Due'tt ② (dye't) *n* ② g duet *m*.

Duft (düft) *m* ② d (Geruch) za-
pach, woń *f*: b. Früchten: rosa *f*.

Du'ften (dü'fte'n) ⑤ c, wydawać
[-dać], zapach ob. woń; (nach
dat.) [za]pachnąć (*instr.*): ~d=
du'ftig (~t'ig) wonny.

Duka'ten (dyka't'e'n) *m* ② l du-
kat; ~ dukatowy.

Du'lden (dü'ld'e'n) ⑤ c [wy]cier-
pieć; (gestatten) ścierpieć [boś.],
zezwałać|zezwoić.

Du'ldern (~d'eR) *m* ② l, ~in (~in)
f ③ c męczennik (-nica).

Du'ldsam (dü'ltzām) cierpliwy;
~keit, **Du'ldung** *f* cierpliwość,
pobłażanie *n*; (nationale, reli-
giöse) tolerancja.

Dumm (düm) ⑩² głupi; ~wer-
ben [z]glupieć; ~machen oglu-
piąć [-pić]; ŝi[đ] ~stellen uda-

wać [udać] głupiego; ~dreist
bezczelny.

Du'mmerjan (dü'm'eRjān) *m* ② g
= Dummkopf. [u.]

Du'mmheit *f* głupota, głupstwo

Du'mm...: ~kopf *m* głupiec.
duren; ~pffiffig udający głu-
pieg; ~stolz zarozumiały aż
do głupoty.

Dumpf (dümpf) (Ton) głuchy.
przytłumiony; (Luft) duszny:
(Schmerz) tępy, głuchy; (Sinne)
ponury, niespokojny; (Ge-
schmack) stęchły; (gefühllos) nie-
czuły; ~tönen [za]brzmieć
głucho.

Du'mpfig (~i[đ]) duszny; stęchły.

Dü'na (dü'na) *f* indest. Dzwina.

Du'ne (dü'n'e) *f* ③ b = Dame.

Dü'ne (dü'n'e) *f* ③ b zaspą
piaszczystą.

Dung (düng) *m* ② g = Dünger.

dü'ng (dü'ng'e) *i.* dinguen.

dü'ngen (dü'ng'e'n) ⑤ a gnoić,
nawozić. [Wóz: ~ gnojny.]

Dü'nger (~e'n) *m* ② l gnój, na-}

du'ndel (dü'nd'e'l) *l.* ⑤¹ ciemny;
(bäster) posepny; *fig.* (untlar)
niejasny; (unbefannt) nieznan;
~machen zaciemniać [-nić]:
~werden [po]ciemnieć, zmierz-
chać; im Du w ciemności. 2. ②
n ② l ciemność *f*.

Dü'ndel (dü'nd'e'l) *m* ② l zaro-
zumiałość *f*, duma *f*, pycha *f*.

Dü'ndel...: ~arrest *m* ciemnica
f; ~farbig ciemnego koloru.

dü'ndelhaft zarozumiały, dum-
ny, pyszny.

Dü'ndelheit *f* ciemność; (Däm-
merung) zmrok *m*; *fig.* nieja-
sność.

Dü'ndel...: ~kammer *f* ciemnia;
~mann *m* ② a obskurant,
wstecznik.

Du'ndeln (dü'nd'e'ln) ⑤ f [s]cie-
mnieć; es dunkelt robi się
ciemno, zmierzcha.

Dü nken (dü'ŋkən) ⑥h (ſich) wyobrażać [-azić] sobie, mniemać: ſich ſtug ~ uważać się za (*acc.*); mich dünkt, es dünkt mich zdaje (ob. wydaje) mi się.

Dünn (dünn) cienki; (unbicht) rzadki: (ſchmachtig) smukły: (flüſſig) rzadki, wodnisty; ſehr ~ cieniotki: ~ (er) machen scieńczać [-czyć], rozrzedzać [-dzić]; ~ werden cieńszym się stawać [stać]: (vom Waſſ) przerzedzać [-dzić] się.

Dünn... cienko, rzadko: **Qbier** *n* cienkie piwo, podpiwka *m*; **Qdarm** *m* cienka kiszka *f*; ~ **flüſſig** lekko płynny: ~ **leibig** (-fatlich) chudy.

Dü nne (dü'nə) ③b, **Dü ntheit** *f* cienkość: rzadkość: chudość.

Dü nmung (dü'nüŋ) *f* ③b słabizna.

Dunſt (dünst) *m* ②d para *f*, wyziew; (Dienſt) czad: i-m e-u blaunen ~ vormachen [za]tumanieć k-o, [za]mydlić k-u oczy; zu ~ werden [z]marnieć, przepadać [-paść].

Dü nſten (dü'nstən) ⑥c parować, wyziewać: es dünstet czuć czad.

dü nſten (dü'nstən) ⑥c [u]dusić.

du nſtig (dü'nstich) parny: (Dien) czadzający.

Dü nſtkreis *m* atmosfera *f*.

Duode'z (duod'e'c) *n* ②g **Dup.** dwunastka *f*; ~ **fürſt** *m* książątko *n*.

Durch (dürlich) 1. *prp.* (*acc.*) przez (*acc.*): (vermittelſt) zapomocą (*gen.*), za pośrednictwem (*gen.*); (bant) dzięki (*dat.*): ~ mich dzięki mnie; oft durch den *instr.*: er erreichte es ~ ſeine Klugheit ... swoim rozumem; oft z(e) (*gen.*): ſie iſt bekannt ~ ihre Schönheit ... ze swej piękności. 2. *adv.* ~ und ~ nawskróś, na wylot; (na) do nitki: (= mitten ~) na

wylot, na przestrzał: die ganze Nacht ~ (przez) całą noc: er iſt ~ uciekł; (bei der Prüfung) zdał: der Strumpf iſt, ~ podarła się: ich fan. nicht ~ (gehen nit.) nie mogę, przejść ob. wydostać się: vgl. durchmuſſen. [z...]

du rch... prze..., a. wy... roz...,

du rch|arbeiten przerabiać [-robić]: ſich ~ przedzierać [-drzeć] się, dobijając [-bić] celu.

durchlau's koniecznie, całkowicie: ~ nicht stanowczo nie, bynajmniej.

du rch|backen przepiekać [-piec], wypiekać [-piec].

durch|be'ben wstrząsać [-snać].

du rch|bei ſen przegryzać | przegryźć: ſich ~ przebijając [-bić] się z trudem.

du rch|bekommen dostawać [-stać] przez otwór; **Brante** = durchbringen.

du rch|betteſen: ſich ~ żebrnąć przez całe życie. być żebrakiem (ob. biedakiem) przez całe życie; ein Laub ~ przejść [poa.] o żebranym chlebie.

du rch|blaſen przedmuchiwać [-chnąć].

du rch|blä ſtern przewracać [-wrócić] kartki, przeglądać [-dnąć] szybko.

du rch|bleuen = durchprügeln.

du rch|blick *m* widok, przegląd.

durch|blicken 1. (v) *v/i.* przeglądać [-dnąć], przeziierać [przejrzeć]; ~ laſſen pokazywać [-zać]. 2. (v) = durchſchaun 2.

durch|bo'hren (mit dem Bohrer) przewiercać [-cić]: (mit dem Regen) przebijając [-bić]; (mit dem Biide) przeszywać [-szyć].

du rch|braten dobrze wypiekać [-piec].

Durch|brechen 1. (v) a) *v/t.* przelamywać [-mać]; ein Loch: przebijając [-bić]; b) *v/i.* prze-

lamywać [-mać] się; *fig.* przebi-
jać [-bić] się; *Bähne*: wykluwać
[-kluć] się; *Blumen*: rozkwit-
ać [-tnąć] się. 2. (u) przebi-
jać [-bić], przerywać [-rwać]:
durchbrochen przerwany, dziur-
kowany, ażurowy.

du'rch|brennen 1. *v/t.* przepalać
[-lić]. 2. *v/i.* (su) przepalać
[-lić] się; (*von der Sonne*) przy-
piekać; *fig.* czmychać [-chnąć].

du'rch|bringen przeprowadzać
[-dzić]; (*durch eine Öffnung*)
przewlekać [-wlec]; *Kranke*:
wyleczyć [*bofl.*], uratować
[*bofl.*]; *Vermögen* *ustw.*: [s]tracić,
[z]marnować. [prze]trwonić:
sich ~ przebijać [-bić] się.

durch|bro'chen (-brø'çh^{en}) *f.*
durchbrechen 2.

Du'rch|bruch *m* przełom, prze-
rwa *f.*; (*der Bähne*) wykluwanie
n się; *gunt* ~ *kommen* = *durch-*
brechen 1 b.

durch|be'nken obmyślać [-lić],
rozważać [-żyć]. [[-snać].]

du'rch|drängen przeciskać

durch|dringen 1. (su) (su)
przedzierać [-drzeć] się, prze-
ciskać [-snać] się; ~ *mit* (*dat.*)
przeprowadzać [-dzić] (*acc.*).
2. (u) (u) przenikać [-knać];
Säfte: przejmować [-jąć]; ~ *d*
przenikający, przejmujący;
(*Stimme*) donośny; (*Strei*) prze-
rażliwy; *durchdrungen* (*von*
dat.) przejęty (*instr.*); (*über-*
zeugt) przekonany (*o loc.*).

du'rch|drücken zapreciskać
[-snać]. [zapachem.]

durch|du'ffen napełniać [-nić]

du'rch|eilen przebiegać [-biec].

durch|eina'nder 1. *adv.* w nie-
ładzie, bez wyboru: ~ *werfen*
rozrzucać [-cić] w nieładzie. 2. 2
n (2) 1 nieład *m*, nieporządek *m*.

durch|fa'hrbar do przebycia.

durch|fahren 1. (u) *v/i.*

przejeżdżać [-jechać]; (*zu Waf-*
fer) przepływać [-ynać]. 2. (u) (u)
v/t. przechodzić [prze]jść szyb-
ko przez (*acc.*).

Du'rch|fahrt *f* przejazd *m*; *von*
Waren: przewóz *m*.

Du'rch|fall *m* biegunka *f*, roz-
wolnienie *n*; *fig.* niepowodze-
nie *n*; (*beim Examen*) *przepadnię-*
cie n.

du'rch|fallen przepadać [-paść]
(*a. fig.*). [[*bofl.*].]

du'rch|faulen (su) przegnić

du'rch|fechten przedzierać
[-drzeć] się z bronią w rękę:
fig. dokazać [*bofl.*] swego; *seine*
Meinung ~ *obstawać* przy swo-
jem zdaniu; *sich* ~ *žebrac*.

du'rch|feilen przepiłowywać
[-ować].

du'rch|finden: *sich* ~ *znajdy-*
wać [znaleźć] drogę, [z]orjen-
tować się. [[-pleść].]

du'rch|flö'chten przeplatać

durch|fliegen 1. (u) (u) (su) prze-
latywać [-lecieć]. 2. (u) (u) *v/t.*
= 1: *Brief* *ustw.*: przerzucac
[-cić], [prze]czytać szybko.

durch|fließen 1. (u) (u) przepły-
wać [-ynać]. 2. (u) (u) (su) = 1;
(*rinnen*) przeciekać [-ciec].

Du'rch|flug *m* przelot.

Du'rch|fluß *m* przepływ, prze-
ciek. [nikać [-knać].]

durch|fo'rschen [z]badać, prze-}

du'rch|fragen kolejno się wy-
pytywać; *sich* ~ *za* pomocą py-
tań dochodzić [do]jść do celu.

durch|fre'ssen przegryzać [pre-
gryźć], przeżerać [-żreć].

du'rch|frieren (su) przemarzać
[-znąć]; *durchgefroren* prze-
marznięty.

Du'rch|fuhr (-für) *f* (3) b prze-
wóz *m*: ~... przewozowy.

du'rch|führbar (-für-) możliwy
do wykonania, możliwy do
przeprowadzenia.

du'rch|föhren (zu Fuß) przeprowa-
dzać [-dzić]; (zu Wagen) prze-
wozić [-wieźć]; *fig.* wykonać,
dokazać (*gen.*) [beide voß.]. *Su.*
przeprowadzenie *n*; wykonanie *n*.

Du'rch|gang *m* przechód,
przejsie *n*; ~ verboten!
przejsie zakazane! [zbieg.]

Du'rch|gänger (-gē'ŋer) *m* (2-1)

du'rch|gāngig (-gē'ŋig) prze-
chodni; (allgemein) ogólny;
adv. ogólnie, powszechnie;
(überall) wszędzie.

Du'rch|gangs... przechodni; ☉
tranzytowy; ~ **wagen** *m* wóz
przechodni; ~ **zug**, **D-zug** *m*
pociąg bezpośredni.

Durch|geh(e)n 1. (v-l) *v/t.* prze-
biegać [-biec]; (mit den Augen)
przeglądać [-dnąć]. 2. (v-v)

c/i. przechodzić [przejsić] (auch
v/t. = durch-lefen, -sehen); (ba-
vonlaufen) zbiegać [zbiec], ucie-
kać [uciec]; zerbre: rozbiegać
[-biec] się, unosić [-nieść];
j-m et. ~ lassen przepuszczać
[-puścić] k-u co; Antrag usw.:
być przyjętym, zostać przy-
jętym; ~ **d** przechodni; ~ **der**
Wagen, Zug *f.* Durchgangš...;
~ **ds** powszechnie, ogólnie;
(durchschneitig), przeciętnie.

du'rch|gießen przelewać [-lać].

du'rch|gleifen (ſu) prześlizgiwać
[-śliznać] się.

durch|glühen rozpalać [-lić],
przepalać [-lić]. [[-kopać.]

du'rch|gra'ben przekopywać

du'rch|greifen sięgać [-gnąć]
ręką przez (*acc.*); *fig.* energicz-
nie pokonywać, [-nać] trudno-
ści; ~ **d** gruntowny, energiczny.

Du'rch|hau *m* przerąb.

du'rch|hauen przerąbywać
[-bać]; j-n: wytrzepać, wybić
[beide voß.].

du'rch|hecheln przeczesywać

[-sać]; *fig.* przenicowywać
[-ować], [s]krytykować.

Durch|irren błąkać się przez
(*acc.*). [[przeganiać [-gnać].]

Durch|ja'gen przepędzać [-dzić],

du'rch|kämmen prze-, roz-
czesywać [-sać].

du'rch|kämpfen *f.* durchfechten.

du'rch|kneten rozczyniać [-nić],
rozmiesić [voß.]. *Lehm* utw.:
dobrze wygniatać [-gnieść].

du'rch|kommen (zu Fuß) prze-
chodzić [przejsić] (zu Wagen)
przejeżdżać [-jechać], *fig.* prze-
bijać [-bić] się, ocalać [voß.]
Straufe: wyzdrowieć [voß.]; (beim
Examen) zdać [voß.].

du'rch|können móc przejsić.

Durch|kreuzen [po]krzyżować;
fig. [z]niweczyć.

Du'rch|laß (-laß) *m* (2 d' prze-
pust, przepustka *f* (Sieb) sito *n*.

du'rch|lassen przepuszczać
[-puścić], pozwalać [pozwolić]
przejsić.

Du'rch|laucht (-laucht) *f* (3 b:
(Gute) ~ (Wasza) księżca
Mość. [[Jaśnie Oświecony.]

Durch|lau'chtig (ſu) (schist))

Durch|laufen 1. (v-v): a) *v/i.*
(ſu) przebiegać [-biec], prze-
chodzić [przejsić] szybko;
b) *v/t.* Schuße: zdzierać [zdrzeć].
2. (v-l) przechodzić [przejsić];
Schrift: przeglądać [-dnąć].

Durch|leben przeżywać [-żyć].

du'rch|lesen [prze]czytać.

Durch|leuchten 1. (v-v) *v/i.* prze-
świecać. 2. (v-l) *v/t.* oświetlać
[-lić]; (mit Strahlen) przeświecłać
[-lić]. [[voß.].]

du'rch|liegen: *ſich* ~ odleżeć się

Durch|lö'chern (-lö'chern) *ſb*
[prze]dziurawić; durchlöchert
dziurawy.

du'rch|lügen: *ſich* ~ wykłamy-
wać [wylgać] się, wykręcać
[-cić] się.

du'rch|machen 2oś uśw.: przebijac [-bić]; *fig.* przeżywać [-żyć], nacierpieć [boś.] się; *Schute*: [u]kończyć.

Du'rch|marsch *m* przechód, przemarsz; *Licren* (ju) przechodzić [przejsć].

Du'rch|messer *m* ②] średnica *f.*
du'rch|müssen: ich muß durch müssen; przejsć.

du'rch|mu'stern *prcz.*, o-glądać [-dnąć] dokładnie. [[-gryżć.]

du'rch|na'gen przegryzać

du'rch|nä'ffen przemacać [-moczyć]; *durchnäßt* przemokły; *durchnäßt werden* przemoknąć, zmoknąć [beide boś.].

du'rch|nehmen przerabiac [-robić]; zajmować [-jąć] się (*instr.*); *a.* = *durchsehen*.

du'rch|passieren przechodzić [przejsć]. [[kalka.]

du'rch|pausen odbijac [-bić]

du'rch|peitschen [wy]chłostać; *fig.* na łeb na szyję [u]kończyć.

du'rch|pflü'gen przeorywać [-rać]. [[boś.].]

du'rch|plaudern przegawędzić

du'rch|pressen wytłaczać [-tłoczyć], wyciskać [-snąć].

du'rch|prob(ter)en [s]próbować.

du'rch|prügeln wybić [boś.]. [o]chłostać. [[przejsć].]

durch|que'ren przechodzić

du'rch|räu'chern zadymić [boś.]; (*austräumen*) wykadzać [-dzić].

du'rch|rechnen przeliczać [-czyć].

durch|regnen 1. (♂-♂): eś regnet durch deszcz przecieka.

2. (♂♂): ich bin durchregnet przemokłem do nitki. [[trzeć].]

du'rch|reiben przecierac [prze-]

Du'rch|reise *f* przejazd *m*: auf der ~ przejeżdżając.

durch|reisen 1. (♂-♂) *v/i.* (ju) przejeżdżać [-jechać]: *2de(r)* *m* przejezdny, podróźny. 2. (♂♂)

v/t. przebiegać [-biec] w podróży.

du'rch|reisen przedzierac [prze-drzeć], przerywać [-rwać] (*v/i.* [ju]: się).

durch|reiten 1. (♂-♂): a) *v/i.* (ju) przejeżdżać [-jechać] konno; b) *ſich* ~ [z]ranić się jazdą konną. 2. (♂♂) *v/t.* przebiegać [-biec] konno. [[-biec].]

du'rch|rennen przebiegać
durch|rie'seln: eś durchrieselt miś dreszcz mną wstrząsa.

du'rch|rinnen przeciekać [-ciec].

Du'rch|riff *m* przejazd (na koniu). [[-trząść].]

du'rch|rütteln przetrząsać

durchs (dūnd)s) = durch daś.

du'rch|sä'gen przepiłowywać [-ować]. [odglosem.]

du'rch|schallen napełniać [-nić]

durch|schauen 1. (♂-♂) przegłądać [-dnąć]. 2. (♂♂) przenikać [-knąć], odgadywać [-dnąć]; (*ertennen*) poznawać [-znać].

durch|schau'ern dreszczem przejmować [-jąć].

du'rch|scheinen przeświecać [-cieć]; *ad* przepuszczający światło; *des Bild* ob. *Gemälde* przeźrocze *n.*, transparent *m.*

durch|schießen 1. (♂-♂) *v/i.* przestrzelać [-lić] nawskróś.

2. (♂♂) *v/t.* przestrzelać [-lić], przeszywać [-szyć] (mit einer Kugel kulą): mit Papier uśw.: przekładać [przełożyć], przegradzać [-gradzić]; *Typ. Beisen*: rozstrzelać [-lić] (druk).

durch|schiffen przepłynąć [boś.] (na okręcie).

du'rch|schimmer(n) = durchschei-nen. [[-spać].]

du'rch|schla'fen przesyipiać

Du'rch|schlag *m* szydło *n.*, przebijak; *wołt.*: druzlak.

du'rch|schlagen 1. *v/t.* przebijac [-bić], przeszywać [-szyć];

Glückseligen: przedzać [-dzić];
 sich ~ przebijając [-bić] się, isć
 przebojem. 2. *v/t.* (h.) przebi-
 jąć [-bić]; Papier uho.: prze-
 puszczać [-puścić]; Erfolg: mieć
 powodzenie, udawać [udać] się.

du'rch|schleichen: się ~ prze-
 kraść [-kraść] się.

du'rch|schlitzen przeplatać
 [-pleść], przewlekać [-wlec].

du'rch|schlüpfen przemykać
 [przenknąć] się. [[-cić].]

du'rch|schmuggeln przemycać

du'rch|schneiden przecinać
 [-ciąć], przekrajać [-kroić].

Du'rch|schnitt *m* przecięcie *n*;
 (durchschnittene Stelle) przekrój;
 Δ przekrój, profil; *fig.* średnia
f przeciętna; int ~ oder *Stich*
 w przecięciu, przeciętnie; ~*s...*
 przeciętny; *s|linie* *f* linja
 przekroju; ~*s|mensch* *m* prze-
 ciętny człowiek; ~*s|punkt* *m*
 punkt przecięcia. [[-szyć].]

du'rch|schnüffeln przewęszać

durch|schrei|fen przechodzić
 [prze]ść przez (*acc.*).

Du'rch|schuß *m* Typ. interlinja *f*.

du'rch|schütteln przetrząsać
 [-trząść]; Glückseligen: prze-
 lewać [-lać]. [[-pać].]

du'rch|schütten przesywać

durch|schwä'rmen przehulać
 [boń.]. [[-biec].]

durch|schweifen przebiegać

durch|schweigen przehulać,
 przemarnować [boń.].

du'rch|schwimmen przepływać
 [płynąć].

du'rch|schwindeln: się ~ wy-
 kręcać [-cić] się podstępnie.

du'rch|schwitzen przepocić [boń.].

du'rch|segeln przepływać [-ply-
 nąć] statkiem.

du'rch|sehen 1. *v/t.* przeglądać
 [-dnać]; (sichtlich) przebiegać
 [-biec] oczyma. 2. *n/i.* prze-
 glądać, przozierać.

du'rch|sehen precedzać [-dzić].

du'rch|sein: ich bin durch|prze-
 byłem trudności; (bei der
 Prüfung) zdałem.

Durch|sehen 1. (u) przepro-
 wadzać [-dzić], dokazywać
 [-zać] (*gen.*), dopinać [-pnać]
 (*gen.*); seinen Willen ~ sta-
 wiać [postawić] na swoim.
 2. (u) przeskakiwać [-sko-
 czyć], przesadzić [boń.].

Du'rch|sicht *f* ③ b przeglądanie
n, przegląd *m*.

du'rch|sichtig (-sichtig) przeźro-
 czysty, przejrzysty; *Zeit* *f*
 przeźroczyść.

du'rch|stickern (su) przeciekać,
 przesączać się. [[(przez sito).]

du'rch|sieben przesiewać [-siać]

du'rch|sitzen przesiadywać
 [-siedzieć]; (durch Sitzen verderben)
 siedzeniem [z]niszczyć.

du'rch|spielen przegrywać
 [-grać]. [[-jechać] galopem.]

durch|sprengen przejeżdżać

du'rch|springen (su) przeskaki-
 wać [-skoczyć].

durch|stechen przekłuwać [prze-
 kłuć]; Tunnel: przebijać [-bić].

Su. przekłucie *n*, przebicie *n*.

du'rch|stecken przepychać
 [-pechać]. [[-kraść] się.]

du'rch|stehlen: się ~ przekradać

Du'rch|stich *m* przekłucie *n*,
 przekop. [[-kać].]

durch|stöbern przeskakiwać

du'rch|stoßen przebijać [-bić].

durch|streichen 1. (u) prze-
 kreślać [-ślić], wymazywać
 [-zać]. 2. (u) przebiegać

[-biec], przewędrować [boń.],
 zwiędzać [-dzić].

durch|streifen przebiegać
 [-biec]. [[-płynąć].]

durch|strömen przepływać

du'rch|suchen przeskakiwać

[-kać]. *Su.* przeskakiwanie *n*,
 badanie *n*.

du'rch|tanzen przetańczyć [boń.];
die Schuße [z]niszczyć bu-
ciki tańcem. [[boń.].]

durch|träu'men przemarzyć

du'rch|treiben przepędzać
[-dzić]. [wać [-tać].]

du'rch|trefen prze-
-wy-depty-)

Du'rch|trieb *m* przepęd.

durch|trieb'en (-trij'b'ən) prze-
biegły, chytry, podstępny; 2-
heit *f* przebiegłość, chytrność.

durch|wa'chen: die Nacht ~ czu-
wać przez całą noc, prze-
siedzieć [boń.] bez snu.

du'rch|wachsen przerastać
[-rosć]; (v) ~ es Fleisch prze-
rastałe mięso.

du'rch|walken = durchprügeln.

durch|wa'ndern przewędrowy-
wać [-drować]. [[-grzać].]

du'rch|wä'rmen rozgrzewać

durch|wä'sen przechodzić
[przejsć] w bród.

Du'rch|weg *m* = Durchgang.

du'rch|we'g(s) powszechnie,
zawsze: (überall) wszędzie.

durch|we'hen przewiewać
[-wiać], przenikać [-knać].

durch|weichen 1. (v) *v/t.* prze-
maczać [-moczyć], zmiękczać
[-czyć]. 2. (v) *v/i.* przemakać
[-moknać], [z]miękczać.

du'rch|wei'nen przepłakać [boń.].

du'rch|wisch'en F = durchprügeln.

du'rch|wi'ntern przepędzać
[-dzić] zimę.

du'rch|wollen chcieć przejść,
chcieć przeprawić się.

durch|wühlen 1. (v) *v/t.* przeko-
pywać [-pać]. 2. (v) *itd* ~
przekopywać [-pać] się; Schwein:
przedostawać [-stać] się ryjąc.

du'rch|zählen przeliczać [-czyć].

durch|ze'hen spędzać [-dzić] na
pijatyce.

du'rch|zeichnen przerysowywać
[-bwać]; (durchpaufen) odbijać
[-bić] kalką.

durch|ziehen 1. (v) *v/t.*
Zaden *itd.*: przeciagać [-gnać],
przewlekać [-wlec]; b) *v/i.* (zu
(zu Fuß) przechodzić [przejsć],
przebiegać [-biec]; (zu Wagen)
przejeżdżać [-jechać]; ~ lassen
przepuszczać [-puścić]; hier
zieht es durch tu jest przeciąg.
2. (v) *v/t.* = 1 b.

durch|zu'cken wstrząsać [-snać].

Du'rch|zug *m* (zu Fuß) przejście
n, przechód; (zu Wagen) prze-
jazd: (der Bögel) przelot; (der
Luft) przewiew, przeciąg.

du'rch|zwängen, -zwingen (sich)
przeciskać [-snać] (się).

dü'rfen (dü'rf'ən) ⑩ i śmieć,
mieć, pozwolenie *od.* prawo; ich
darf wolno mi: man darf
(nicht) (nie) można, (nie) wol-
no; es dürfte vorkommen, daß
... mogłoby się zdarzyć, że ...:
Sie ~ es mir sagen niech pan
tylko powie.

dü'rftig (dü'rf'tich) (targ) skąpy,
szczupły; (armfelig) mizerny,
nędzny: 2keil *f* niedostatek
m, bieda, ubóstwo *n*.

dürr (dü'r) (trod) suchy, oschły;
(mager) chudy, szczupły.

Dü'rre (dü're) *f* ③ b susza;
(dürre Witterung) posucha.

Durst (dü'rst) *m* ② g pragnienie
n; fig. żądza *f*; ich habe ~ mam
pragnienie, chce mi się pić.

du'rfter (dü'r'ter). **dü'rsten** (dü'r-
st'ən) ⑤ c [za]pragnąć, mieć
pragnienie (fig. nach et. [dat.]
czego).

du'rftig (dü'rst'ich) pragnący,
spragniony (fig. nach et. [dat.]
czego).

Du'sche (dü'sz'e) *f* ③ b tisz *m*,
kapiel natryskowa.

du'schen (-n) ⑥ e [wy]tuszować.

Du'sel F (dü'z'el) *m* ② l (Schwindel)
zawrót głowy: (Schlafzeit)
senność *f*.

du f(e)lig *F* (dū'z[e]līch) odurzony, senny.

du'felu *F* (z[e]ln) 15f drzemać.

dū'ster (dū'st'ER) ciemny, ponury; (mürrisch) ponury, posępny; (Bitterung) pochmurny. **Ukeit** *f* ciemność, ponurość, posępność.

Dū'te (dū'te) *f* 3b *f*. Tüte.

Du'zend (dū'zent) *n* 2g tuzin *m*; fünf ~ pięć tuzinów; ein

halbes ~ pół tuzina; ~ **menschen** *m* tuzinkowy człowiek; **Zwette** tuzinami; *fig.* setkami.

Du'z... (dū'e...): ~ **bruder**, ~ **freund** *m* poufaly przyjaciel.

du'zen (dū'zen) 15e tykać się z (*instr.*), być na ty z (*instr.*).

Dysenterie' (düs'ent'ER) *f* 6f czerwotka, dysenterja.

D-Zug *m* = Durchgangszug.

E

E'bbe (ē'be) *f* 3b odpływ *m* morza. [(o morzu).]

e'bben (ē'ben) 15a opadać

ebb. *Abt.* für ebendasselbst.

e'ben (ē'ben) 1. *a.* równy; (glatt) gładki; & płaski: ~ **es** **Land** równina *f*, płaszczyna *f*; zu ~ **er** **Erde** w parterze. 2. *adv.* (glatt) gładko; (gerade) właśnie: ~ (erst, jetzt) dopiero: das ist **es** ~, darum ~ otoż właśnie, dlatego właśnie; **es** ist ~ nicht notwendig to nie jest konieczne potrzebne.

e'ben...: **2bild** *n* obraz *m*, *portret* *m*; er ist das wahre **2bild** von seinem Vater jest zupełnie podobny do swego ojca: ~ **bürftig** (-bürtig) równy rodem, równego pochodzenia; **2bürtigkeit** *f* równość pochodzenia: ~ **daher** właśnie stąd; (~ **deshalb**) dlatego właśnie: ~ **daher** w tem samym miejscu, tamże: ~ **derselbe** ten sam; ~ **deshalb** dlatego właśnie.

E'bene (ē'bene) *f* 3b równina; & płaszczyna.

e'ben...: ~ **erdig** parterowy; ~ **falls** również; (gleichfalls) podobnie.

E'benheit *f* równość, gładkość.

E'benholz *n* heban *m*.

e'ben...: ~ **maß** *n* proporcja *f*, symetria *f*; ~ **mäßig** proporcjo-

nalny, symetryczny, równomierny; ~ **so** tak samo, jednako, równie; ~ **solsehr** (wie) w tym samym stopniu (co): ~ **solwie** tyleż; ~ **solwenig** również nie.

E'ber (ē'ber) *m* 2l dzik, odzieniec; ~ **esche** ♀ *f* jarzębina.

e'bnen (ē'bnen) 15c [wy]równać.

E'cho (ē'cho) *n* 6l echo, odgłos *m*.

echt (ēcht) (wiestlich, wahr) prawdziwy; (unverfälscht) niefałszowany, prawdziwy; (rein) czysty; (einfach) prawdziwy; (eingefleischt) wrodzony.

E'chtheit *f* prawdziwość, autentyczność. [narozny.]

Eck (ēk) *n* 2g = Ecke: ...

E'cke (ē'ke) *f* 3b kąta *m*, róg *m*: an der ~ na rogu; an allen ~ **n** und **Ecken** po wszystkich kątach, wszędzie: j-u um die ~ **bringen** zniszczyć, zabić [beizehen] kogo: um die ~ **gehen** [z]ginąć.

E'ckensteher (-szte'ER) *m* 2l posługacz publiczny; auch = **Bummeler**. [Bucheder.]

E'cker (ē'ke'ER) *f* 3d = Eichel.

E'ckhaus *n* dom *m* narozny.

e'ckig (ē'kig) kanciasty; *fig.* niezgrabny.

E'd...: ~ **platz** *m* miejsce *n* z rogu; ~ **jahn** *m* kiel.

e'del (ē'del) 10⁵ szlachetny.

edel...: **E**frau *f.* **E**fräulein *n* szlachcianka *f.*; **h**erzig = **m**ühtig; **S**hirsch *m* jelen; **S**hof *m* dwór (szlachecki); **S**knabe *m* paź; **S**mann *m* (pl. **L**ente) szlachcic, *pl.* szlachta *f.*; **m**ännlich (-mėnisch) szlachecki; **S**metall *n* kruszec *m* szlachetny; **S**muf, **S**ttun *m* wspaniałomyślność *f.*, szlachetność *f* umysłu; **m**ühtig (-mühtig), **s**innig wspaniałomyślny, szlachetny; (großherzig) wielkoduszny; **S**tein *m* drogi kamień; **S**weiß *f* *n* 2) *g* szarotka *f.*

Eden (e'den) *n* 2) *l* (o. *pl.*) raj *m*.

Edikt (e'dikt) *n* 2) *g* odykt *m*.

Efeu (e'feu) *m* (*n*) 6) *i* bluszcz *m*; ... bluszczowy.

Effekt (e'fekt) *m* 2) *g* skutek, wrażenie *n.* efekt.

Effektien (e'fektien) *n/pl.* indett. ruchomości *f/pl.*, pakunki *m/pl.*; **S** papiery *m/pl.* wartościowe; ... wartościowy, kredytowy.

Effekt | haſcherel *f* 3) *b* nganianie *n* za efektem.

effektiv (e'fektiv) *istotny*, rzeczywisty; (**bar**) w gotówce; **Z**bestand *m* istotny stan.

effektivvoll efektowny.

egal (e'gal) *równy*, jednaki; **g**anz ~ zupełnie obojętny.

Egel (e'gel) *m* 2) *l* pijawka *f.*

Egge (e'ge) *f* 3) *b* brona.

eggen (~*n*) 1) *a* |**wy**|bronować.

Egoismus (egoismus) *m* 6) *g* samolubstwo *n.*, egoizm.

Egoist (E'ist) *m* 3) *a* samolub, egoista; **egoistlich** (E'isz) samolubny, egoistyczny.

ehe¹ (e'e) *nim.* za¹im.

Ehe² (~) *f* 3) *b* małżeństwo *n.*; **von** **F**rauen: zamężcie *n.*; **w**ilde ~ małżeństwo *n* na wiarę.

Ehe... małżeński; **b**est *n* łożo małżeńskie; **Z**brechen |**z**łamać wiarę małżeńską, cudzołóżyć;

brecher (-bröch^{er}) *m* 2) *l*, **brecherin** (~*n*) *f* 3) *e* cudzołóżnik (-żnicar; **Z**brecherisch (~riſz) cudzołóźny; **bruch** *m* cudzołóstwo *n.*

eheldem = chemaś.

Ehe...: **f**eind *m* przeciwnik małżeństwa; **f**rau, **h**älfte *f* małżonka, żona; **g**atte *m* = **m**ann; **L**ente *pl.* małżonkowie *m/pl.*, małżeństwo *n.*

ehe |**g**estern przedwczoraj.

ehelich (e'elich) małżeński; (**K**inber) słubny; **e**n (e'n) 1) *a* = heiraten.

Ehe...: **S**tos (Stamm) beżenny, niezonaty; (**F**rau) niezamężna; **S**osigkeit *f* beżenstwo *n.*

ehemalig (e'mällich) były.

ehemals (~mäls) niegdys, w dawnych czasach.

Ehe...: **m**ann *m* 2) *a* małżonek, mąż; **p**aar *n* para *f* małżeńska.

eher (e'er) (früher) prędzej (alś niż); (lieber) raczej; je ~ je lieber im prędzej, tem lepiej.

ehern (e'ern) spiżowy.

Ehe...: **s**cheidung *f* rozwód *m*; **s**cheidungs... rozwodowy; **s**cheidungs |**k**lage *f* skarga o rozwód; **S**cheu nieskory do małżeństwa; **s**chließung *f* zawarcie *n* małżeństwa.

ehest (e'est) najwcześniejszy; **am** **L**eu najrychlej; **des** **L**eu, **L**eu's jak najrychlej.

Ehe...: **s**tand *m* stan małżeński; **s**tifter (in *f*) *m* swat(ka); **v**ersprechen *n* przyrzeczenie małżeństwa; **w**eib *n* = **f**rau.

Ehr |**a**bschneider (e'r-) *m* 2) oszczerca.

ehrbar szanowny, czeigodny; **S**keit *f* poważanie *n.*

Ehr |**b**egier (de) *f* żądza zaszczytów, ambicja.

Ehre (e're) *f* 3) *b* (Ehrebetung) cześć, poważanie *n.*; (Auszeich-

nung) zaszczyt *m*; (Ruhm) chwała; auf ~! na moją cześć!, słowo honoru!; in (allen) ~ najuczciwiej; ein Mann von ~ człowiek honorowy; ich habe die ~ mam zaszczyt; (empfehle mich) moje uszanowanie!

e'hren (e'ʀen) ⑤a [u]zczyć, [u]szanować; geehrt szanowany, poważany; in Briefen: geehrter Herr! Szanowny Panie!

E'hren... honorowy; ~akzept ⑤n przyjęcie wyreczone; ~amt *n* urząd *m* honorowy; ~bezeichnung *f* oznaka uszanowania; ~bürger *m* obywatel honorowy; ~erklärung *f* przywrócenie *n* czci; ~fest o znacznych zasadach. **e'hrenhaft** (-häft) honorowy, znaczny; ~igkeit (~ich-)fzerność.

E'hren... ~halber dla honoru; ~handel *m* sprawa *f* honorowa; ~kränkung *f* obraza czci; ~mann *m* (2)a człowiek znaczny; ~pforte *f* brama tryumfalna; ~preis *♀m* przetacznik; ~rat *m* sąd honorowy; ~rettung *f* ocalenie *n* honoru; ~rühmig obelżywy, uwłaczający czci; ~sache *f* rzecz honoru; ~strafe *f* kara na honorze; ~tag *m* dzień uroczysty; ~vollchlubny, zaszczytny; ~wert godny czci, czcigodny; ~wort *n* słowo honoru; ~zeichen *n* odznaka *f* honorowa.

E'hr... ~erbietig (-ërbjtich) uniżony, pokorny (gegen acc. wobec gen.); ~erbietung *f* cześć, poważanie *n*; ~furcht *f* głębokie uszanowanie *n*, cześć (vor dat. dla gen.); ~furchtsvoll pełen czci; ~gefühl *n* poczucie honoru; ~geiz *m* żądza *f* zaszczytów, ambicja *f*; ~geizig żądny zaszczytów, ambitny.

e'hrlieh (e'ʀl(ich), e'ʀsam (~zäm) uczciwy; ~keit *f* uczciwość.

E'hr... ~liebe *f* dbałość o dobre imię; ~los bezecny, niegodziwy, nikczemny; ~losigkeit *f* bezecność, niegodziwość, nikczemność; ~sucht *f* = ~geiz; ~süchtig = ~geizig. [~n czci.]

E'hrung *f* uczczenie *n*, okazanie

E'hr... ~vergeffen = ~los; ~würden (Euer Wasza) dostojność *f*; ~würdig dostojny, czcigodny. [patrzno przecie!]

ei¹ (ai) ej!, ejze!: ~! (sieh doch!)

Ei² (ai) *n* (2)c jaje, jajko; ... jajowy; wie aus dem ~ geschält (jakby go z jaja wyjął) wymuskany, wystrojony.

Ei'be *♀* (ai'be) *f* ③b cis *m*; ~n... cisowy.

Ei'bisoh *♀* (~b(iz) *m* ②g) ślaz.

Ei'd... (ai'd...) ~amt *n* [eiden²] urząd *m* cechowniczy; ~baum *m* = Eide.

Ei'de *♀* (ai'de) *f* ③b dąb *m*.

Ei'del (ai'del) *f* ③d żołędź; Kartenspiel: żołędź, tref *m*; ... żołędziowy.

ei'den¹ (ai'den) dębowy.

ei'den² (~) ⑤a [po]cehować.

Ei'den... dębowy; ~hain, ~wald *m* dąbrowa *f*; ~holz *n* dębina *f*.

Ei'd... ~horn, ~hörnchen, ~kästchen *n* wiewiórka *f*; ~maß *n* [eichen²] miara *f* cechownicza; ~meister *m* [eichen²] cechmistrz.

Eid (ait) *m* ②g przysięga *f*; e-n ~ leisten ob. ablegen składać [złożyć] przysięgę.

Ei'dam † (ai'däm) *m* ②g zieć.

Ei'd... ~bruch *m* złamanie *n* przysięgi; ~brüchig wiarolomny; ~brüchige(r) *m* wiarolomec.

Ei'dehse (ai'deks^e) *f* ③b jaszczurka; ~n... jaszczurczy.

Ei'der (ai'der) *m* ②l, *f* ③d (auch ~ente, ~gans *f*) gęś *f* puchowa islandzka.

Ei'des... (ai'des...): **formel** *f* formułka (ob. rota) przysięgi; **leistung** *f* złożenie *n* przysięgi.

Ei'd...: **genossenschaft** *f* związek *m* zaprzysiężony, konfederacja; **genössisch** (-genössisch) *związkowy*.

ei'dlich (ai'tlich) *pod przysięgą*.

Ei'dotter *m* (2)1 żółtko *n*.

Ei'er... (ai'er...): **becher** *m* kubek na jaja; **händler(in)** *f* *m* handlarz (-larka) jaj; **kuchen** *m* grzybek; **legen** *n* (2)1 znośnienie jaj; **speise** *f* jajecznicca; **stock** *m* jajnik; **tanz** *m* taniec między jajami (oft *fig.*).

Ei'fer (ai'fer) *m* (2)1 (o. pl.) gorliwość *f*, zapal; (Eige) żarliwość *f*.

Eiferer (e'ner) *m* (2)1 człowiek gorliwy ob. żarliwy; (Staubens-eiferer) fanatyk.

ei'fern (e'n) 35b unosić | unieść | się; powstawać [-wstać] (gegen *acc.* przeciw *dat.*).

Ei'fer...: **sücht** *f* zazdrość; **süchtig** zazdrośny; **süchtig sein** ob. werden zazdraszcząć [-zdrościć] (auf j-n k-u); **süchtige(r)** *s.* zazdrośnik (-nica).

ei'förmig (-förmlich) jajowaty, mający kształt jaja.

ei'frig (ai'frig) pilny, gorliwy; (bigig) żarliwy, zapalony.

Ei'gelb *n* żółtko.

ei'gen (ai'gen) własny; (eigentümlich) osobliwy, szczególny; (sonderbar) dziwny; (taunlich) dziwaczny; (besonder) osobny; in der Person *osobiście*, sam; sich 3m ~ machen = sich aneignen.

ei'gen... *oft samo...*, własno...; **hart** *f* właściwość; **artig** = eigentümlich; **dunkel** *m* zarozumiałość *f*; **händig** (-händig) własnoręczny. [wość.]

Ei'genheit *f* własność, właściwość.

ei'gen...: **Liebe** *f* samolubstwo *n*; **Lob** *n* samochwalstwo;

mächtig samowolny, własnowolny; **mächtig handeln** działać na własną rękę; **Name** *m* imię *n* własne; **Mut** *m* (2)g chęć *f* zysku, chciwość *f*; **nüch** (-nüch) chciwy, interesowny.

ei'gens (ai'gens) *umyślnie*.

Ei'genschaft *f* własność, właściwość, przymiot *m*; in der ~ w charakterze; **si'wort** *n* (2)a przymiotnik *m*.

ei'gen...: **sinn** *m* upór; **sinnig** uparty.

ei'gentlich (ai'gentlich) właściwy, istotny, prawdziwy.

Ei'gentum *n* własność *f*; (Vermögen) majątek *n*.

Ei'gentümer (e'tümer) *m* (2)1, **in** (in) *f* (3)c właściciel(ka).

ei'gentümlich (e'tümlich) osobliwy, szczególny; (sonderbar) niezwykły, dziwny; **keit** *f* osobliwość, właściwość.

Ei'genwille *m* = Eigenium.

ei'genen (ai'genen) 16c: sich ~ nadawać [-dać] się (zu *dat.* do *gen.*).

Ei'l... (ai'l...) *pospieszny*.

Ei'land (ai'lant) *n* (2)g wyspa *f*.

Ei'lbofe *m* goniec, kurjer.

Ei'le (ai'le) *f* (3)b pospiech *m*; in der ~ in (alter) ~ w pospiechu, na prędce, spiesznie; es hat keine ~ tożnie jest pilne.

ei'len (ai'len) 16a (sit *n.* 4.) [po-]spieszyć; die Sache eilt sehr *sprawa jest bardzo pilna*; **ds** (-lene) *spiesznie*.

Ei'l...: **fertig** *spieszny*; **fertigkeit** *f* pospiech *m*; **gut** *n* posyłka *f* pospieszna.

ei'lig (ai'lig) *spieszny*; *adv.* ~ *st* jak najszybciej; *f.* Eile.

Ei'l...: **marsch** *m* pospieszny pochód, marsz forsowny; **schrift** *m* krok szybki, ob. przyspieszony; **zug** *m* pociąg pospieszny.

Eimer (ai'meR) *m* (2) wiadro *n*: (Kübel) ceber; *dim.* wiaderko *n*: Zweife wiadrami, na wiadra.

ein (ain) **1.** Zählwort: (*abs.* ~er, ~e, ~[c]s) jeden, jedna, jedno: ~ für allemal raz na zawsze: das ~ wie das andere i jedno i drugie (*vgl.* ander); von einer Größe jednakej (*ob.* równej) wielkości; *vgl.* einš. **2.** *art.* steht im Positivem. **3.** *pron.* (jemand) pewien, pewna, pewne. **4.** = hinein; *s. a.* auß.

ein... (ai'n...) (= hinein) w...; [ein 1] jedno...

Einakter (-äkt^{er}) *m* (2) jednoaktówka *f*; **einaktig** (~tich) jednoaktowy. [nie.]

einander nawzajem, wzajem-

einarbeiten: sich ~ in (*acc.*) wrabiać [wrobić] (*ob.* wkładać [włożyć] *ob.* wprawiać [-wić] się) w (*acc.*). [ramienny.]

einarmig (-armich) jedno-

einäschern (-äschern) (b) [s]palić, obracać [obrócić] w popiół.

einatmen wdychiwać.

einäugig (-äugich) jednooki.

Einband *m* (2) d oprawa *f*; ~decke *f* okładka.

Einbaum *m* czółno *n*.

einbändig (-bändich) jednatomowy.

einbegreifen włączać [-czyć] w (*acc.*); mit (e)inbegriffen włączny, *adv.* -nie.

einbekommend stawać [-stać].

einberufen powoływać [-łać]: ✕ powołać pod broń.

Einberufung *f* powołanie *n* (✕ pod broń); ~s... powołujący.

einbeziehen włączać [-czyć].

einbiegen wginać [wgiąć].

einbilden: sich ~ wmwiać [wmówić] sobie, uroić [voil.] sobie; sich niet ~ auf (*acc.*) być zarozumiałym na (*acc.*); *vgl.* eingebildet.

Einbildung *f* urojenie *n*, zarozumiałość, wyobrażenie *n a.* = Dünkel: ~skraft *f* wyobraźnia, fantazja.

einbinden zawiązywać [-zać] (*in acc. w acc.*); Buch: oprawiać [-wić].

einblasen wdmuchiwać [-chać]: *fig.* j-m et. ~ szeptać k-u co do ucha.

Einbläser *m fig.* podżegacz.

einblenden wbijać [wbieć] w pamięć.

Einblick *m* wgląd (*in acc. w acc.*); ~ gewinnen *in* (*acc.*) wglądać [-dnąć] w (*acc.*).

einbrechen **1.** *v/t.* [z]burzyć.

2. *v/i.* zapadać [-paść] się; zalamywać [-mać] się; Gebäude: = einstürzen; Diebe: wlamywać [-mać] się; die Nacht bricht ein noc zapada. [wlamywacz.]

Einbrecher (-brecher) *m* (2) [z]burzyciel.

einbrennen wypalać [-lić]; Mehl: zasmażać [-żyć].

einbringen (zu auf) wnosić [wnieść], wprowadzać [-dzić]: (zu Wagen) wwozić [wwieźć]; Getreide *ustw.*: = einruten; Nutzen, Geld: przynosić [-nieść]; Antrag: wnosić [wnieść]; das bringt nichts ein to nie nie popłaca.

einbrocken [po]drobić, [na]kruszyć; *fig.* sich et. ~ nawarzyć [von.] sobie piwa.

Einbruch *m* (e-s) (Gebändes *niv.*)

— Einsturz: (gevahtfamer) włamanie *n* się; (der Nacht) nadejście *n*, zapadnięcie *n*; ~diebstahl *m* kradzież *f* z włamaniem się; ~sicherung *f* zabezpieczenie *n* od włamania. [zatoka.]

Einbüchtigung *f* zagięcie *n*.

einbürgern (-bürgern) (b) nadawać [-dać] obywatelstwo (*dat.*); sich ~ przyjmować [-jać]

obywatelstwo; *fig.* przyjmować [-jać] się. **[**abytek *m.*]
Ei'n|buße *f* strata, szkoda,
ei'n|büßen [z]gubić, [u]tracić.
ei'n|dämmen, -deichen (-däich'en)
 Ⓜa opatrywać [-trzyć] groblą,
 [za]tamować. **[**znaczný.]
ei'n|deutig (-dōitīch) jedno-
ei'n|drängen: jidh ~ wciskać
 [-snać] się, wdzierać [wedrzyć]
 się (in *acc.* w *acc.*).
ei'n|drillen *F* wyuczać [-czyć],
 [wy]ćwieżyć.
ei'n|dringen (j'n) wciskać [-snać]
 się, wdzierać [wedrzyć] się:
 (in fremdes Land) wtargnąć [boń.]:
 (in ein Haus) = einbrechen: ~ auf
 (*acc.*) nastawać na (*acc.*).
ei'n|dringlich przenikliwy, do-
 bitny, usilny. **[**2g¹ intruz.]
Ei'n|dringling (-drīng-līng) *m*
Ei'n|druck *m* (2d) wyciśnięcie *n.*
 wycisk: *fig.* wrażenie *n.*; **2s-**
voll pełen wrażeń, efektowny.
ei'n|drücken wciskać [-snać],
 wtłaczać [wtłoczyć]: (zerdrücken)
 zgniatać [zgnieść]: *fig.* = ein-
ei'ne (ai'ne) *f.* ein. **[**drängen.]
ei'n|engen (-ēng'en) Ⓜa scieśniać
 [-nić], zmusiejszać [-szyc]; *f.*
 beschränken. **[**jednostka *f.*]
Ei'ner (ai'ner) *m* (2l) jedyńka *f.*
ei'nerlei (ai'nerlai) **1.** indett.
 jednaki, jednakowy: das ist
 mir ~ to mi obojętne. **2.** 2 n
 (2g¹ (*o. pl.*)) jedno i to samo.
ei'n|ernten zbierać [zebrać]
 z pola, zwozić [zwieźć] z pola.
ei'nerseits (-zäic) z jednej strony.
ei'n|fach pojedynczy: *fig.* prosty,
 skromny; (Bart) niezłożony;
 der Mensch człowiek skromny
 ob. szczery ob. otwarty; ~e Sache
 rzecz prosta ob. jasna; **2heit** *f*
 prostota, skromność.
ei'n|fädeln (-fäd'el'n) Ⓜa nawle-
 kać [-wlec]: *fig.* (auflisten) [na-]
 robić: (anzetteln) [u]knuć.

ei'n|fahren **1.** *v/t.* wwozić
 [wwieźć]: Pferd: zaprawiać
 [-wić] do pociągu; Weg:
 ujeżdżać [-jeździć] drogę, ubi-
 jać [ubić] drogę. **2.** *v/i.* (j'n)
 wjeżdżać [wjechać] dokąd; (in
 e-n Schacht) spuszczać [spuścić]
 się do kopalni. **[**m.]
Ei'n|fahrt *f* wjazd *m.*; Ⓜ zjazd
Ei'n|fall *m* = Einsturz: (feind-
 licher) ~ wtargnięcie *n.*, napad,
 najazd: *fig.* pomysł, myśl *f.*, kon-
 cept: auf den ~ kommen wpadać
 [wpaść] na pomysł.
ei'n|fallen (j'n) (einbringen) wpa-
 dać [wpaść], wtargnąć [boń.]:
 (j. -fallen) = einstürzen: (am Stör-
 per) = ahmagern; Gedanken usw.:
 wpadać [wpaść] na myśl, przy-
 chodzić [przyjść] do głowy; es
 fiel ihm ein wpadło mu na myśl,
 przyszło mu do głowy.
Ei'n|falt (-falt) *f* (3)b (*o. pl.*) pro-
 stota, naiwność, głupota; in
 der ~ z głupoty.
ei'n|faltig (-fältīch) (in gutem
 Sinne) prosty, szczerý, do-
 broduszny; (in schlechtem Sinne)
 głupi, ograniczony; vgl. dumme:
2keit *f* prostota; głupota.
Ei'n|falts|pinfel *m* głupiec,
 duren. **[**boń.]
ei'n|fangen [s]chwytać, pojmać
ei'n|farbig jednobarwny.
ei'n|fassen Kleid usw.: obszywać
 [-szyc]; Edelsteine usw.: oprawiać
 [-wić]; Bier usw.: wlewać [wlać]
 w beczki. *Su.* obszywka *f.*;
 oprawa *f.*
ei'n|fenst(er)ig (-fēnst'eričh)
 o jednym oknie.
ei'n|festen (-fēt'en) Ⓜa napu-
 szczać [-puścić] tłuszczem.
ei'n|finden: jidh ~ stawiać [-wić]
 się, [z]jawić się (bei *dat.* u *gen.*).
ei'n|fliegen wplatać [wpleść].
ei'n|flücken wlatywać [boń.], wszy-
 wać [wszyć].

ei'n|fließen (fu) wpływać, wpa-
dać; *fig.* et. ~ lassen napomy-
kać [-pomknąć].

ei'n|flößen wlewać [wlać]; *fig.*
j-m et. ~ wpajać [wpoić] k-u
co, natchnąć [boń.] k-o czem.

ei'n|fluß *m* (Münbung) ujście *n*;
fig. wpływ: ~ haben mieć (ob.
wywierać [-wrzeć]) wpływ (auf
acc. na *acc.*); **Zreich** wpływowy.

ei'n|flüstern podszepetywać
[-tać]; *vgl.* eintreden.

ei'n|fordern dopominać się,
[za]żądać (*gen.*). *Su.* dopomi-
nanie *n* się, żądanie *n*.

ei'n|förmig (-förmich) jedno-
stajny, monotony; **Zkeit** *f*
jednostajność, monotoność.

ei'n|friedigen (-fu'digen) ⑤ a
ogradzać [ogrodzić]. *Su.* ogra-
dzenie *n*. [|-znąć].

ei'n|frieren (fu) zamarzać

ei'n|fügen wprawiać [-wić],
włączać [-czyć]; *vgl.* einschalten.

ei'n|fuhr (-fūr) *f* ③ b dowóz *m*,
dowożenie *n*; ④ import *m*, im-
portowanie *n*; ... dowozowy.

ei'n|führen et.: dowozić[-wieźć];
④ importować; i-u: wprowa-
dzać[-dzić], przedstawiać[-wić]
(bei *dat.* u *gen.*); Ordnung *n*u.:
zaprowadzać[-dzić]; eingeführt
przywieziony, wprowadzony.
Su. wprowadzenie *n*; zapro-
wadzenie *n*.

ei'n|fuhr|verbot *n* zakaz *m*
przywozu.

ei'n|füllen napełniać [-nić].

ei'n|gabe *f* (einer Bittschrift *ustw.*)
podanie *n*; (Gesuch) prośba.

ei'n|gang *m* wchód, wejście *n*;
(von Briefen *ustw.*) nadejście *n*,
wpływ: (e-r Rede *ustw.*) = An-
fang, Einleitung; im ~ (e) = ein-
gang; nach ~ der Bestellung po
nadejściu: ~ finden znajdować
[znaleźć] (ob. mieć) przystęp.

ei'n|gangs (-gan's) na wstępie,

u wstępu: ~ erwähnt wyżej
wspomniany.

ei'n|gangs... wchodowy.

ei'n|geben ③ rzei: podawać
[-dać]; (Gesuch) = einreichen;
fig. j-m et. ~ natchnąć [boń.] k-o
czem.

ei'n|gebildet urojony, przy-
widziany: a. = dünnelhaft.

ei'n|geboren urodzony w ja-
kimś kraju: (einzig geboren)
jednorodzony, jedyny; ②e(r) *m*
krajowiec, tubylec.

ei'n|gebung *f* poddawanie *n*;
fig. natchnienie *n*, podzept *m*.

ei'n|gedenk: ~ sein (*gen.*) pa-
mętać (o *loc.*). [miałoby]

ei'n|gefellschaft (-gefellschaft) zapa-
...

ei'n|geh(e)u I. *v/t.* (h., fu) ②e nje:
wstępować [wstąpić] w (*acc.*):

eine Wette ~ przystawać [-stać]
na zakład, zakładać [złożyć]
się; einen Vertrag ~ zawierać

[-wrzeć] umowę. 2. *v/i.* (in)
Briefe: nadejść [nadejść].

przychodzić [przyjść]; (an-
reden) przestawać [-stać] istnieć

upadać [upaść]: ~ lassen zarzu-
cać [-cić]; (im Gespräch) ~ anf

(*acc.*) mówić dalej o (*loc.*); (über-
einkommen) [z]godzić się na

(*acc.*); ②d dokładny, szcze-
gółowy. [torowy.]

ei'n|geleisig (geleisig) jedno-
...

ei'n|gemachte(s) (-gemachte[s])
n ②l (Reich) potrawka ;
(Obst) konfitury *f/pl.*

ei'n|genommen (-genommen) za-
jęty; *fig.* uprzedzony; przy-
wiązany (für *acc.* do *gen.*):

von sich ~ zarozumiały; ②heit *f*
uprzedzenie *n* (gegen *acc.* prze-
ciw *dat.*); przywiązanie *n* (für

acc. do *gen.*). [nadesłane.]

ei'n|gesandt (-ge'ant) *n* ②g

ei'n|geschränkt (-geschränkt)
ograniczony; ②heit *f* ogra-
niczoność.

ei'n|gefessen (-gezēs'en) osiadły, mający stały pobyt.

Ei'n|geständnis *n* wyznanie, przyznanie się.

ei'n|gesteh(en) wyznawać [wyznać]; przyznawać [-znac] się do (*gen*).

Ei'n|geweide (-gewaid^e) *n* (2)1 wnętrznosci *f/pl.*, trzewy *m/pl.*

ei'n|gcwurzel (-gewürce'tt) zakorzeniony, zastarzały.

ei'n|gezogen (-gecogen) odosobniony, samotny, cichy: ~er Mensch odludek *m*; Zheit *f* życie *n* samotne ob. ciche.

ei'n|gleßen nalewać [-lać].

ei'n|graben zakopywać [-pać]: (grabieren) wyryć [von.]: sich ~ & okopywać [-pać] się, oszańcować [von.] się: *fig.* — sich einprägen.

ei'n|greifen Zahnräder *ustw.*: zachodzić, zaczepiać [-pić], chwycić [chwycić]: (fördernd ob. wirksam) ~ wtrącać [-cić] się. [za]interwenjować (bei *dat.* u *gen.*): in j-s Rechte ~ naruszać [-szyć] czyjeś prawa; ~d dobitny, dosadny.

Ei'n|griff *m* naruszenie *n*, natarcie *n*, zamach (in *acc.* na *acc.*): ~s zabieg.

ei'n|haken zahaczać [-czyć]: Für *ustw.*: zamykać [-mknąć] na rygiel.

Ei'n|halt *m* zatamowanie *n*, wstrzymanie *n*: einer Sache ~ tun klasć [położyć] tamę (*dat.*), wstrzymywać [-mać] (*acc.*).

ei'n|halten 1. *v/t.* = an-, aufhalten: (beobachten) trzymać się (*gen.*), zachowywać [-ować]. 2. *n/i.* wstrzymywać [-mać] się, zatrzymywać [-mać] się: halt ein! stój, wstrzymaj się!: (schweige!) zamilknij!

ei'n|handeln nabywać [-być].

ei'n|händig (-hëndich) jedno-ręki, na jedną rękę.

ei'n|händigen (-digen) (2)1a wręczać [-czyć], doręczać [-czyć].

ei'n|hängen zawieszać [-sić].

ei'n|hauchen wdmuchiwać [-chać]; *fig.* natchnąć [voll.].

ei'n|hauen 1. *v/t.* wyrębywać [-bać]; Zeichen *ustw.*: wybijać [-bić]. 2. *v/i.* uderzać [-rzyć] (auf den Feind na *acc.*); auf Pferde *ustw.* ~ ciąć (*acc.*); Fütlich (ob. waßer) ~ smacznie zajadać.

ei'n|heben sciągać [-gnać].

ei'n|heften wszywać [wszyć], wkładać [włożyć].

ei'n|hegen zagradzać [-grodzić].

ei'n|heimisch swojski, rodzimy, krajowy: ~ machen (werden) oswajać [oswoić] (się) z (*instr.*): Ze(r) *m* tutejszy.

ei'n|heimsen (-haime'n) (2)1e zabierać [-brać].

ei'n|heiraten wchodzić [wejść] przez małżeństwo. [jedność.]

Ei'n|heit *f* Arith. jednostka; *fig.*

ei'n|heittlich jednolity; Zeitt *f* jednolitość. [lita.]

Ei'n|heitspreis *m* cena *f* jedno-)

ei'n|heizen zapalać [-lić]; *fig.* dopiekać [-piec].

ei'n|hellig (-hēlich) zgodny, jednomyślny; ~keit *f* jednomyślność.

ein|he'r... ~fahren, ~geh(en), ~schreiben, ~stolzieren, ~ziehen = fahren *ustw.*

ei'n|holen (erreichen) dopędzać [-dzić], doganiać [-gonić]: Versäumtes *ustw.*: powetować [von.], nagradzać [-grodzić]: Genehmigung: [po]starać się o (*acc.*); Erfundigung: dowiadywać się.

Ei'n|horn *n* jednorożec *m*.

Ei'n|hufen (-hūf^{er}) *m* (2)1 zwierzę *n* jednokopytne.

ei'n|hüllen osłaniać [osłonić], owijając [owinać].

- ei'nig** (ai'ničh) (übereinstimmend) zgodny; (einzig) jedyny; mit j-m ~ werden über (acc.) [po]godzić się z kim o (acc.).
- ei'nige** (ˌg^o) kilka; ~mal kilka razy.
- ei'nigen** (ˌg^on) ⑩a [po]godzić; ſich mit j-m ~ über (acc.) [po]godzić się z kim o (acc.).
- einiger|ma|ßen** (ainig^ormā's^on) poniekąd, trochę.
- ei'niges** (ai'ničh^{es}) nieco, trochę.
- Ei'nigkeit** (ai'ničhkeit) *f* ③b jedność; a. = Eintracht.
- Ei'nigung** *f* połączenie *n*, zjednoczenie *n*; (Einberuehmen) ugoda, pojednanie *n*.
- ei'n|impfen** zaszczepiać [-pić].
- ei'n|jagen**: j-m *Jurcht* (ob. *Angst*) ~ napędzać [-dzić] k-u strachu.
- ei'n|jährig** jednoroczny; 2-**Freiwillig|e(r)** *m* ⑦d jednoroczny ochotnik.
- ei'n|kapseln** (-kaps^oln) ⑩f (ſich) zasklepić [-pić] (się).
- ei'n|kassieren** sciągać [-gnać] (do kasy); *Schutzen*: [za]inkasować.
- Ei'n|kauf** *m* kupno *n*, zakupno *n*.
- ei'n|kaufen** zakupywać [-pić].
- Ei'n|käufer(in)** *f* *m* kupujący (-ca).
- Ei'n|kaufs...** oft kupna.
- Ei'n|kehr** (-k^{er}) *f* ③b zajazd *m*: (*Wahns*) popas *m*, zajazd *m*; *fig.* wejście *n* w siebie: ~ halten = ei'n|kehren zajeżdżać [-jechać] (bei *dat.* do *gen.*); in ſich ~ halten wchodzić [wejść] w siebie. [uwięzić] [bou.].
- ei'n|kernern** (-k^{er}k^{er}n) ⑩b)
- ei'n|klagen** zaskarżać [-zyć].
- ei'n|klammern** umieszcząć [umieścić] w nawiasie; *fig.* zamykać [-mknąć].
- Ei'n|klang** *m* *♫* zgodność *f* dźwięku, harmonja *f*; *fig.*
- zgoda *f*, harmonja *f*; in ~ bringen [po]godzić.
- ei'n|kleben** wklejać [wkleić].
- ei'n|kleiden** ubierać [ubrać]; als *Wöndch* (ob. *Nonne*) ~ oblekać [oblec] w szaty zakonne; *fig.* f-e Gedanken in Worte ~ (przy-)oblekać [oblec] w wyrazy. *Su.* ubranie *n*; przyobleczenie *n*; *Rel.* obłóczyny *f* *pl.*
- ei'n|klemmen** przyskrzyniać [-nić]; *fig.* wprawiać [-wić] w nieprzyjemne położenie.
- ei'n|knicken** (ſu) zginać [zgiąć] (się). [wać [-tować] (się)].
- ei'n|kochen** (ſu) wy-, za-gotowy-]
- ei'n|kommen** 1. *v.* = hereintommen: *Waren*, *Briefe* *ntw.*: wpływać [wpłynąć]; *ſchriftlich* ~ podawać [-dać] (prośbę), wnośić [wnieść] (podanie); *wiewiel* kommt ein (ist eingekommen)? ile wpływa (wpłynęło)? 2. 2. *n* (2)l dochód *m*.
- ei'n|krausen** wdrapywać [-pać].
- ei'n|kreifen** otaczać [otoczyć].
- Ei'n|künfte** (-k^{un}ft^o) *f* *pl.* 2 *f* dochody *m* *pl.*
- ei'n|laden** et.: [na]ładować: j-n: zapraszać [-prosić] (zu *dat.* na *acc.*, zu ſich do siebie, zu *Tische* na obiad); ~D zapraszający: (anziehend) ujmujący, przyjemny: (verloren) wabiący.
- Ei'n|ladung** *f* zaproszenie *n*. ~S... zapraszający.
- Ei'n|lage** *f* wkładka; (*Spiel*) = Einfaß.
- ei'n|lagern** składać [złożyć].
- Ei'n|laß** (-laß) *m* (2)d¹ wpuszczenie *n*, wstęp; j-m ~ gewähren = einlaßen: ~... wstępu.
- ei'n|lassen** wpuszczać [wpuścić]; ſich ~ in ob. auf (acc.) wdawać [wdać] się w (acc.); ſich mit j-m ~ wdawać [wdać] się z kim. [ſchafte, Alten] poczta *f*.
- Ei'n|lauf** *m* przybycie *n*; (*Beit*)

ei'n|laufen (fn) Schiff: zawijać [zawinać]; Briefe usw.: = ein-gehen; Stoff: [s]kurczyć się, zbiegać [zbiec] się.

ei'n|laufen [za]dzwonić na (acc.).

ei'n|leben: [sich ~ w]żyć [voll.] się, przyzwyczajać [-czaić] się.

ei'n|legen wkładać [włożyć]; Kocht. = einmachen, einfallen; Ehre usw.: [z]jednać sobie; Protest usw.: zakładać [założyć]; für j-n ein gutes Wort (od. eine Fürbitte) ~ wstawiać [-wić] się za kim; eingelegt (Arbeit) wykładany.

ei'n|leger (-legg^{er}) *m* ②1, *~in* (*~in*) *f* ③c wkładający (-ca); Typ. nakładacz(ka).

ei'n|leiten rozpoczynać [-cząć], zagajać [-gaić]; *~d* wstępny, przygotowawczy. *Su.* rozpoczęcie *n*, wstęp *m*.

ei'n|lenken skierowywać [-ować]; *fig.* wracać [wrócić] do właściwego przedmiotu; a. = nachgeben.

ei'n|leuchten być jasnym (od. łatwym) do pojęcia; *~d* jasny, zrozumiały.

ei'n|liefern dostawiać [-wić], przystawiać [-wić]. [ny.]

ei'n|liegend załączony, dołączony

ei'n|lösen zakupywać [-pić], wykupywać [-pić]; Wechsel: [za]płacić; sein Wort ~ dotrzymać [-mać] słowa.

ei'n|löten wlutowywać [-ować].

ei'n|lullen usypiać [uspić], ululać [voll.].

ei'n|machen Gurten usw.: [za]marynować, [za]kisić; Brütete: [u]smażyć.

ei'n|mal 1. (-) raz, jeden raz: auf ~ naraz; ~ zwei ist zwei jeden raz dwa jest dwa. 2. (-) pewnego razu, kiedyś, niegdyś: nicht ~ nawet nie: endlich ~ wreszcie, nareszcie; sagen Sie

~! powiedzno pan!: es ist ~ nicht anders już to się zmieniać nie da. [f mnożenia.]

Ein|mal|ei'ns *n* indeff. tabliczka; **ei'n|malig** (-mālich) jednorazowy, jednokrotny

ei'n|marsch *m* wejście *n*; Zieren (fn) wkraczać [wkroczyć], wmaszerować [voll.].

ei'n|master ↓ (-māst^{er}) *m* ②1 jednomasztowiec. [i-ować.]

ei'n|mauern zamurowywać;

ei'n|mengen, **-mischen** (sich) [w]mieszać (się) (in acc. do gen.).

ei'n|mieten (sich) najmować [-jać] pomieszkanie (sobie).

ei'n|münden wpadać, uchodzić. *Su.* ujście *n* (rzeki).

ei'n|mütig (-mütlich) jednomyślny, zgodny; *Zkeit* *f* jednomyślność, zgodność.

ei'n|nähren wszywać [wszyć].

ei'n|nahme (-nā^{me}) *f* ③b dochód *m*, przychód *m*; (einer Kasse) zbieranie *n*; (e-s Ortes) wzięcie *n*, zdobycie *n*.

ei'n|nehmen do zdobycia.

ei'n|nehmen Geld: pobierać [-brać]; Arznei: zażywać [-yć]; Steuern: ściagać [-gnać]; Ort: zajmować [-jać], zdobywać [-yć]; *fig.* j-n für sich ~ ujmować [ująć] k-o sobie; *~d* ujmujący, pociągający.

ei'n|nehmer *m* poborca.

ei'n|nicken zdrzemnąć [voll.] się.

ei'n|nisten: [sich ~ [za]gnieździć się.

ei'n|öde *f* pustynia, samotność.

ei'n|ordnen [u]porządkować.

ei'n|ölen napuszczać [-puścić] oliwą.

ei'n|packen [za]pakować; (sich binden) zawiązywać [-zać]. *Su.* zapakowanie *n*, opakowanie *n*; *~s* zawińcie *n*. [wać.]

ei'n|passen dostosowywać [-so-]

- ei'n|pauken** F wbijać [wbić] pałką do głowy.
- ei'n|pfarren** (-pfarr^{en}) ⑩ a wcie-
lać [-lić] do parafji.
- ei'n|pfeffern** [po]pieprzyć.
- ei'n|pferchen** wtlaczać [wtło-
czyć] na ciasnym obszarze;
fig. = einengen.
- ei'n|pflanzen** zasadzać [-dzić].
- ei'n|pfropfen** zaszczepiać [-pić].
- ei'n|pfündig** jednofuntowy.
- ei'n|pökeln** [na]solicić.
- ei'n|prägen** Bistf usw.: wybijając
[-bić], wyciskać [-snać]; *fig.*
(sich) wbijać [wbić], wpajać
[wpoić] (sobie) (dem Gedächtnis
w pamięć).
- ei'n|pressen** = eindrücken.
- ei'n|prügeln** wbijać [wbić]
w pamięć. [rzać [-rzyć] się.]
- ei'n|puppen:** sich ~ zapoczwa-
ć
- ei'n|quartieren** (-kwartieren)
⑩ g [za]kwaterować; (mehrere)
rozmieścić [-ścić] po kwa-
terach; einquartiert sein stać
kwatery.
- Ei'n|quartierung** f kwaterek
m; ~s... kwaterekowy.
- ei'n|rahmen** oprawiać [-wić]
w ramy.
- ei'n|rammen** wbijać [wbić].
- ei'n|räuchern** nakadzić, okop-
cić [beide voll.].
- ei'n|räumen** Möbel usw.: umie-
szczać [-ścić]; (gewähren) udzie-
lać [-lić] (*gen.*), pozwalać
[pozwolić] na (*acc.*), przyzwać
[-zwolić] na (*acc.*); Vorrang usw.:
ustępować [ustąpić]; ein Recht
~ przynawać [-znać] prawo.
- ei'n|rechnen** (mit ~) wliczać
[-czyć]; (nicht) mit eingerech-
net włącznie (wyłącznie).
- Ei'n|rede** f sprzeciw m, zarzut m.
- ei'n|reden** wmawiać [wmówić];
v/n. ~ in (*acc.*) [w]mieszać,
wtrącać [-cić] się do (*gen.*); (wider-
sprechen) sprzeciwiać [-wić] się.
- ei'n|regnen** zaciekać [-ciec].
- ei'n|reiben** wcierać [wetrzeć],
nacierać [natrzeć].
- ei'n|reichen** podawać [-dać],
wręczać [-czyć] (bei Gericht
eine Klage skargę do sądu);
Gesuch: wnosić [wnieść]; Besch-
fest: przedkładać [przedłożyć].
- ei'n|reihen** umieszczać [-ścić]
w rzędzie; *fig.* zaliczać [-czyć].
- ei'n|reihig** (-reihig) o jednym
rzędzie, jednorzędowy.
- ei'n|reissen** 1. v/t. Papier usw.:
naddierać [nadedrzeć]; Loch:
przedzierać [-drzeć]; Haus:
[z]burzyć. 2. v/i. (sich) naddzie-
rać [nadedrzeć] się; *fig.* ~~...~~
bränche usw.: wkładać [wkraść]
się; (sich verbreiten) ROZSZERZAĆ
[-rzyć] się, rozprzestrzeniać
[-nić] się.
- ei'n|reiten** ujeżdżać [-jeździć].
- ei'n|renken** (-renken) ⑩ a wpra-
wiać [-wić], wstawiać [-wić].
- ei'n|rennen** (w szybkim biegu)
wywalać [-lić], wysadzać
[-dzić].
- ei'n|richten** urządzać [-dzić];
(für sb. 3weße) zastosowywać
[-ować]. *Su.* urządzenie n;
fig. auch organizacja f.
- ei'n|roffen** [za]rdzewieć.
- ei'n|rücken** 1. v/t. wsuwać [wsu-
nać]; Inserat usw.: umieszczać
[umieścić] (in *acc.* w *loc.*). 2. v/i.
(sich) wkaczać [wkroczyć],
wchodzić [wejść].
- ei'n|rühren** zarabiać [-robić],
[wy]mieszać.
- eins** (ains) [f. ein] 1. jedno:
beim Zählen: raz; (ein u. das/selbe)
jedno i to samo; es (ob. die
Uhr) ist ~ pierwsza godzina;
halb ~ pół do pierwszej; wir
sind ~ zgadzamy się; ~ werden
[po]godzić się; ~ geben ob. her-
setzen (*dat.*) uderzyć [voll.] (*acc.*);
~ trinken wypijać [-pić] kiel-

szek: in einem fort eia gle, ustawicznie. 2. 2f(3)b Jedynka.

ei'nsacken wsypywać [-pać] do worka; **Geßb:** wsadzać [-dzić] do kieszeni.

ei'nsalzen [na]solić.

ei'nsam samotny; **e** **Gegend** ustronń, **f,** zacisze **n;** **Leist f** samotność.

ei'nsammeln zbierać [zebrać].

ei'nsatz m (am Steib) wstawka **f;** **Spieß:** stawka **f;** ... wkładkowy.

ei'nsauern [na-, za]kwasić.

ei'nsaugen ssać [wessać].

ei'nschalten wtrącać [-cić], wsadzać [-dzić]; **w** włączać [-czyć]; **eingeschaltet** wtrącony.

ei'nschärfen zalecać [-cić], nakazywać [-zać].

ei'nscharren [za]grzebać, zakopywać [-pać].

ei'nschärfen [o]szacować.

ei'nschenken nalewać [-lać]; **fig.** reinen Wein ~ mówić [powiedzieć] całą prawdę.

ei'nschicken posyłać [-ślać], przesyłać [-ślać].

ei'nschieben wsuwać [wsunąć].

ei'nschießen Manier: [z]burzyć strzałami; **⊕** **ßaden:** nawlekać [-wlec]; **Waffe:** [wy]próbować, zaprawiać [-wić] do strzelania.

ei'nschiffen wkładać [włożyć] na okręt; **Personen:** wsadzać [-dzić] na okręt; **ßich** ~ wsiadać [wsiąść] na okręt.

ei'nschlafen (ßu) zasypiać [-snać]; **der Fuß ist mir einge schlafen** noga mi scierpla ob. zdrętwiała.

ei'nschlafe)riq przeznaczony do spania dla jednej osoby.

ei'nschlafern usypiać [uspić]; **~d** usypiający.

ei'nschlag m uderzenie **n;** **⊕** **Weberei:** wątek, osnowa **f;** (am Steibern) zakładka **f.**

ei'nschlagen 1. **r/t.** (bueinschlagen, eintreiben) wbijać [wbicić], zabijać [-bić]; **Fenster** ußw.: wybijając [-bić]; **Loch:** przebijając [-bić]; (in Papier ußw.) = einwickeln; **fig. e-n Weg** ~ obierać [obrać] drogę. 2. **r/i.** uderzać [-rzyć]; (gesingen) dobrze się udawać [udać]; **ßchlag ein!** zgódź się!; **eß** **ßchlagt ein!** piorun uderza.

ei'nschlägig (-szlęgig) odnośny; (Behörbe) właściwy.

ei'nschleichen: **ßich** ~ wsuwać [wsunąć] się, wkradać [wkraść] się (bei dat. do gen.).

ei'nschleppen zawlekać [-wlec].

ei'nschließen zamykać [-mknąć]; **Stadt** ußw.: otaczać [otoczyć]; **fig. (mit)** ~ włączać [-czyć].

ei'nschließlich (gen.) włącznie (z instr.).

ei'nschlummern (ßu) usypiać [usnąć].

ei'nschluß m załączenie **n;** mit ~ (von) = einschließlich.

ei'nschmeicheln: **ßich** bei j-m ~ przypochlebiać [-bić] się k-u; **~d** przymilający się.

ei'nschmelzen [s]topić (się).

ei'nschmieren [na-, wys]marować, nacierać [natrzeć].

ei'nschnuggeln przemycać [-cić].

ei'nschneiden nacinać [-ciać], wyrzynać [-rznąć]; **~d fig.** rozstrzygający, stanowczy.

ei'nschnitt m nacięcie **n,** wyrznięcie **n;** (Sterbe) karb; (am Steib) wcięcie **n;** (im Beck) średniówka **f.**

ei'nschnüren [za]sznurować; (ßf.-ziehen) sciągać [-gnać].

ei'nschränken ograniczać [-czyć]; **ßich** ~ eingeschränkt leben żyć skromnie, ograniczać [-czyć] swoje wydatki; **~d** scieśniający. **Su.** ograniczenie **n,** scieśnienie **n.**

ei'n|schrauben w-, przy-srubo-
wywać [-ować].
ei'n|schreibe...: ~ **brief** *m* list po-
lecony; ~ **gebühr** *f* wpisowe *n*.
ei'n|schreiben wpisywać [-sać],
zapisywać [-sać], wciagać
[-gnać]: einen Brief ~ lassen
polecać [-cić]; eingeschrieben!
polecony!
ei'n|schreiben (fu) wkraczać
[wkroczyć], [w]mieszać się.
ei'n|schrumpfen (fu) [s]kurczyć
się; **Tuch**: = einlaufen.
ei'n|schüchtern (B) b[na]straszyć,
[za]trwożyć; sich ~ lassen dawać
[dać] się zatrwożyć.
ei'n|schütten wsypywać [-pać].
ei'n|segnen et.: [po]błogosławić;
Kinder: bierzmować.
ei'n|sehen 1. wglądać [-dnąć],
zaglądać [-dnąć]: (begreifen)
poznawać [-znać], pojmovać
[-jać]. 2. **z n** (2)l wgląd *m*,
zrozumienie; ein **z haben** mieć
wzgląd, zastanawiać [-nowić].
ei'n|seifen namydlać [-lić]. [**się**.]
ei'n|seitig jednostronny.
ei'n|senden przysyłać [-ślać].
Su: posyłka *f*.
ei'n|sender (-zēnd^{er}) *m* (2)l
posyłający; (bei Zeitungen) ko-
respondent.
ei'n|senken s- oder w-puszczać
[-puścić]; **Sarg**: spuszczać
[spuścić] do grobu.
ei'n|setzen 1. *v/t.* (hineinsetzen)
wsadzać [-dzić]; **Diamanten**:
wprawiać [-wić]; (einpflanzen)
zasadzać [-dzić]; **Geld**: stawiać
[postawić]; sein **Leben**: narażać
[-razić]; (in die Zeitung) umle-
szczać [umieścić] (w gazecie);
(j-n wo) osadzać [-dzić]; j-n ~
in (*acc.*) wprowadzać [-dzić]
w (*acc.*), przywracać [-wrócić]
do (*gen.*). 2. *v/i.* następować
[-stąpić]: (anfangen) zaczynać
[-cząć] się.

ei'n|sicht / przejrzenie *n*; (Ur-
teil) rozumienie *n*, rozum *m*,
inteligencja; ~ **nehmen** non
(*dat.*) przeglądać [-dnąć] (*acc.*);
z s|voll rozumny, rozsądny,
inteligentny. [**pustelnia**.]
Ein|stedelei' (-zīd^{el}at') *f* (3 b)
Ein|stiedler (-zīd^ler) *m* (2)l, in
(~in) *f* (3)c pustelnik (-niczka);
zsch (~sz) pustelniczy.
ei'n|siegeln [za]pieczętować.
ei'n|silbig (-zīlbīch) jednozgło-
skowy *zfig.* małomowny.
ei'n|singen [za]kolysać do snu
(nucać); sich ~ rozspiewywać
[-spiewać] się.
ei'n|sinken zapadać [-paść] się;
(in Schmutz) [u]grzęznąć.
ei'n|spannen zaprzęgać [za-
prząc]; (in den Rährrahmen)
naciągać [-gnać].
ei'n|spanner (-szpē'n^{er}) *m* (2)l
jednokonna zaprząg; (Leichter)
jednokonna *f*.
ei'n|spannig (-nīch) jednokonna;
~ **fahren** [po]jechać jedno-
konną. [**Gefangene**: [u]więzić.]
ei'n|sperrn zamykać [-mknąć];
ei'n|sprache *f* = Einspruch.
ei'n|sprechen: **Wut** ~ dodawać
[-dać] odwagi; **Trost** ~ = trösten.
ei'n|sprengen = besprengen;
Zir: wylamywać [-mać].
ei'n|springen (fu) (hineinspringen)
wskakiwać [wskoczyć]; mit
Geld ~ pomagać [-móc] ma-
terjalnie; ~ **d** (Zinse) wskaku-
jący. [**knąć**.]
ei'n|sprühen (*a. S*) wstrzykiwać!
ei'n|spruch *m* protest, zażale-
nie *n*: ~ **erheben** gegen (*acc.*)
zakładać [założyć] protest
przeciw (*dat.*), [za]oponować
przeciw (*dat.*). [**torowy**.]
ei'n|spurig (-szpurīch) jedno-
einst (ainst) (vormals) niegdys,
kiedys; (künftig) ongiś, kiedyś
w przyszłości.

ei'n|stampfen (mit den Füßen) ubijać [ubić]; (mit der Stampfe) wtlaczać [wtłoczyć]. [służby].
Ei'n|stand *m* wstąpienie *n* (do)
ei'n|stauben (fn) [za]prószyć się.
ei'n|stechen wtykać [wetknąć];
 Zöcher: przekłuwać [-kłuć].
ei'n|stecken (hineinstecken) wtykać [wetknąć]; (in die Tasche) wkładać [włożyć]; Schwert usw.: [s]chować, wkładać [włożyć]; (einperren) [za]aresztować; Be-treibung: znosić [zniesić] cierpli-wie. [acc. za acc.].
ei'n|steh(e)n (fn) [za]ręczyć (für)
ei'n|steigen (fn) wchodzić [wejść]; (in den Wagen) wsiadać [wsiąść].
ei'n|stellen (hineinstellen) wsta-wiać [-wić]; Arbeiter usw.: = anstellen; (aufhören lassen) zasta-nawiać [-nowić], wstrzymy-wać [-mac]; die Arbeit ~ za-przestawać [-stać] pracy; sich ~ stawiać [-wić] się, [z]jawić się.
ei'n|stems (ai'nstems) = einst.
ei'n|stilig (~stīlī) były, przeszły; (tünstilig) przyszły.
ei'n|stimmen przyłączać [-czyć] się do śpiewu innych; fig. zgadzać [zgodzić] się.
ei'n|stimmig (-sztīmī) jedno-głosowy, na jeden głos; fig. jednogłośny, jednomyślny; Z-keit *f* zgoda, jednomyślność.
ei'n|stmalig (-mālī) = einstīg.
ei'n|stmal (-māls) = einstī.
ei'n|stöckig (-sztōklī) jedno-piętrowy.
ei'n|stoßen (hineinstoßen) wpychać [wepchnąć]; Fenster usw.: wy-bijać [-bić].
ei'n|streichen wcierać [wetrzeć];
 Geib: zgartywać [zgarnać].
ei'n|streuen wsypywać [-pać].
ei'n|strömen = einfließen.
ei'n|studieren [na-, wy]uczyć się (gen.).

ei'n|stürmen napadać [-paść], rzucić [-cić] się (auf *acc.* na *acc.*).
Ei'n|sturz *m* zawalenie *n* się, zapadnięcie *n* się; (e-s Berges) osunięcie *n* się.
ei'n|stürzen [za]walić się, zapa-dać [-paść] się; Berg: osuwać [osunąć] się.
ei'n|stweilīen tymczasem.
ei'n|stweilīg (-wāilī) tymcza-sowy, chwilowy, przejściowy.
ei'n|tägig jednodniowy: (24stün-dig) trwający dobę. [dniówka].
Ei'n|tags|fliege *f* jętką jedno-|
ei'n|tauchen (versenken) zanurzać [-rzyć]; Feder usw.: zamaczać [-moczyć]. [miana *f.*]
Ei'n|tausch *m* zamiana *f*, wy-|
ei'n|tauschen mieniać [wy- (ob-za)mienić] (gegen *acc.* na *acc.*).
ei'n|teilen [po]dzielić (in *acc.* na *acc.*). *Su.* podział *m*, rozdział *m*.
ei'n|tönig (-tōnī) jednostajny, monotony; *Zkeit* *f* jednostaj-ność, monotorność.
Ei'n|tracht *f* zgoda, jednomyśl-ność, jedność. [myślny].
ei'n|trächtig zgodny, jedno-|
Ei'n|trag (-trāk) *m* ②d (Schaden) ubytok, uszczerbek.
ei'n|fragen (ein|schreiben) wciągać [-gnać], zapisywać [-sać]; Augen usw.: przynosić [-nieść]. *Su.* wniesienie *n*, wciągnięcie *n*, wpisanie *n*.
ei'n|träglīch (-trāklī) intratny, korzystny, zyskowy. [lic].
ei'n|träufeln zakraplać [zakrop-|
ei'n|treffen (fn) przybywać [-być]; (in Erfüllung gehen) sprawdzać [-dzić] się, ziszczać [ziścić] się. /
ei'n|treiben (hineintreiben) wpę-dzać [-dzić], zagańiać [-gonić]; Nagel usw.: = ein|schlagen; Schulden usw.: sciążać [-gnać], [wy]egzekwować.

ei n|setzen 1. *v/i.* (si) (hineinsetzen) wchodzić [wejść], wstępować [wstąpić]; (sich ereignen) wydarzać [-rzyć] się; *fig.* ~ in (*acc.*) wstępować [wstąpić] w (*acc.*) od. do (*gen.*); ~ *flür* (*acc.*) ujmować [ująć] się za (*instr.*); es kam der Fall ~, daß moze zdarzyć się, że. 2. *v/t.* wdeptywać [-tać], przydeptywać [-tać].
ei n|strichern (-traich^{ern}) ⑤b *fig.* wbijać [wbić] do głowy.
Ein|tritt *m* wchód, wstąpienie *n.*, wejście *n.*; ~ *s...* wchodowy, wstępu, za wstęp; ~ *s|geld* *n* opłata *f* za wstęp; ~ *s|karte* *f* bilet *m* wstępu.
ei n|trocknen usychać [uschnąć].
ei n|üben [wy]ćwiczyć; (sich ~) uprawiać [-wić] się.
ei n|verleihen (-ferleihen) ⑤a (*dat.*) wcielać [-lić], włączać [-czyć] (do *gen.*).
Ein|verständnis *n* ②l = Einverständnis.
ei n|verstanden (-fverständnis): ~ sein [z]godzić się (mit einer Meinung z *instr.*, mit einem Vorschlag na *acc.*); ~! zgoda!
Ein|verständnis *n* zgoda *f*; im ~ w porozumieniu.
ei n|wachsen wrastać [wrósć].
Ein|wand *m* ②d zarzut.
Ein|wand(er) *m* przybysz, immigrant.
ei n|wandern przywędrować [boć]. przybywać [-być]. *Su.* przychodztwo *n.*, migracja *f*.
ei n|wand|frei wolny od zarzutu, bez zarzutu.
ei n|wärts (-werts) ku wewnętrznej stronie, ku środkowi.
ei n|wässern namaczać [-mozyć].
ei n|wechseln zmieniać [-nić], wymieniać [-nić]. *Su.* zmiana *f*, wymiana *f*. [czyć].
ei n|weichen namaczać [-mo-

ei n|weihen poświęcać [-cić]; wyswięcać [-cić] (zum Priester na księdza); ~ in (*acc.*) wtajemniczać [-czyć] w (*acc.*).
ei n|wenden zarzucać [-cić]; ich habe nichts (dagegen) einzuwenden nie mam nic przeciw temu. *Su.* zarzut *m*.
ei n|werfen Fenster ustw.: wybijać [-bić]. [owijać [owinać].]
ei n|wickeln zawijać [-winać].
ei n|wiegen [u-, za]kolysać.
ei n|willigen (-willig^{en}) ⑤a [z]godzić się, przystawać [-stać] (iu *acc.* na *acc.*).
ei n|wirken [po]działać, wpływać [wplynąć]. *Su.* wpływ *m.* działanie *n.* [dniowy].
ei n|wöchentlich jednotygodnie.
ei n|wohnen zamieszkiwać [-kać]; (sich ~) przyzwyczajać [-czaić] się do mieszkania.
Ein|wohner (-woner) *m* ②l. ~in (~n) *f* ③c mieszkaniec (-anka), obywatel(ka); ~ *meldeamt* *n* biuro meldunkowe.
Ein|wohnerschaft *f* ogół *m* mieszkańców, ludność.
Ein|wurf *m* = Einwand: (am Briefkasten) otwór (do wrzucania).
ei n|wurzeln: (sich ~) zakorzeniać [-nić] się; ~ lassen zakorzeniać [-nić].
Ein|zahl *f* liczba pojedyncza.
ei n|zahlen wpłacać [-cić]. *Su.* wpłata *f*, zapłata *f*.
ei n|zäunen (-zäunen) ⑤a ogradzać [ogrodzić] płotem. *Su.* ogrodzenie *n.*; (Zaun) płot *m.*, zagroda *f*.
ei n|zeichnen [w-, na]rysować: (in Bude) naznaczać [-czyć]; auch = einschreiben.
Ein|zel... (aiⁿzel...) osobny, oddzielny; ~ *haft* *f* arest *m* osobny; ~ *haus* *n* dom *m* stojący osobno.
Ein|zelheit *f* szczegóły *m*.

ei'nzeln (ai'ne:ln) pojedynczy, poszczególny; (allein bestehend) osobny, odosobniony; *szczerogółowy, drobny; im ~ en w szczególności, w szczególach.

ei'nzel... ~verkauf *m* drobna sprzedaż *f*; ~wesen *n* jednostka *f*, osobnik *m*.

ei'nziehen 1. *v/t.* (hineinziehen) wciągać [-gnąć]; a. = einfüdeln, einsaugen: (zu ziehen) ściągają [-gnąć]; Geld *u*st. = einlassieren, eintreiben: Güter *u*st. = [s]konfiskować; Ertraubigungen: zasięgać [-gnąć]. 2. *v/i.* (in) wchodzić [wejść]; (zu Wagen) wjeżdżać [wjechać]; (in e-e Wohnung) wprowadzać [-dzić] się (do mieszkania): Frühling *u*st. = nadchodzić [nadejść], nastawać [-stać].

ei'nziehung *f* der Güter: konfiskata; *vgl.* Einzug.

ei'nzig (ai'uc:ch) jedyny: ein (sein) ~ er tylko (ani) jeden; ~ er Sohn jedynak *m*; ~ e Tochter jedynaczka *f*.

ei'nzölig (jedno) calowy.

ei'nzug *m* (zu Fuß) wchód; (zu Pferd) wjazd; (von Truppen) wkroczenie *n*; (in e-e Wohnung) wprowadzenie *n* się (do mieszkania). [wtłaczać|wtłoczyć.]

ei'nzwängen wciskać [-snać].

ei'lrund jajowaty, owalny.

Eis (ais) *n* ② *h* (o. *pl.*) lód *m*; (Speise) lody *m/pl.*: (Eisbahn) ślizgawka *f*; zu ~ machen (werden) [za]mrozić ([za]marznąć).

Eis... lodowy, lodowaty; ~bahn *f* ślizgawka; ~bär *m* niedźwiedź lodowaty *ob.* północny; ~bedeckt pokryty lodem; ~bein *n* nóżki *f/pl.* studzone; ~block *m* bryła *f* lodu; ~brecher (-brä:cher) *m* ② *l* parowiec do rozbijania lodów. [żelazny.]

Eisen (ai'z:en) *n* ② *l* żelazo: ...]

Eisenbahn *f* kolej (żelazna); ~... kolejowy; ~beamter *m* urzędnik kolejowy; ~damm *m* nasyp kolejowy; ~fahrt *f* jazda koleją (żelazną); ~netz *n* sieć *f* kolei żelaznych; ~schiene *f* szyna kolejowa; ~unfall *m*, ~unglück *n* katastrofa *f* kolejowa, wypadek *m* kolejowy; ~wagen *m* wóz *ob.* wagon (kolejowy); ~zug *m* pociąg (kolejowy). — *Vgl.* a. Bahn...

Eisen... ~blech *n* blacha *f* żelazna; ~erz *n* ruda *f* żelazna; ~fest mocny (*ob.* trwały) jak żelazo; ~freffer *m* junak, śmiałek; ~gießerei *f* odlewnia żelaza, fabryka lanych wyrobów żelaznych; ~haltig (-hältig) żelazisty; ~handel *m* handel żelazny; ~händler *m* kupiec handlujący żelazem; ~handlung *f* magazyn *m* żelaza; ~hammer *m*, ~hütte *f* kuźnica *f* żelazna, huta *f* żelazna; ~schmelz(hütt)e *f* = ~gießerei; ~werk *n* żelaziwo; a. = ~hütte.

ei'seru (ai'z:ern) żelazny.

Eis... ~frei niepokryty lodem; (Hafen) niezamarznięty; ~gang *m* płynięcie *n* kry.

ei'sig (ai'z:ich) lodowy; a. = eisfalt.

Eis... ~kalt zimny jak lód; ~keller *m* lodownia *f*; ~meer *n* Morze Lodowate, Ocean *m* Lodowaty; ~scholle *f* kora; ~schrank *m* lodownia *f* (pokojowa); ~zapfen *m* sopel lodu; ~zeit *f* epoka lodowa.

ei'tel (ai't:el) ⑩⁵ (nichtig) marny, czczy, błądy; (ehrjüchtig) próżny; ~keit *f* marność, błałość; próżność.

Eiter (ai't:er) *m* ② *l* (o. *pl.*) materja *f*, ropa *f*; ~... ropiący, ropny; ~beule, ~geschwulst *f* bolączka, wrzód *m*.

el't(e)rig (el't[e]riç) ropiacy, ropny.
ei'fern (ai'teʁn) ⑤b [roz]ropić się; ~ lassen rozjątrzać [-trzyć]; ~b ropny. *Su.* ropienie *n.*
Ei'weiß *n* ②g (o. pl.) białko; ~stoff *m* białko *n.*, albumin.
E'kel (e'keʎ) 1. *m* ②l (Widerwille) wstręt, odraza *f* (vor dat. do gen.); (übelkeit) cikliwość *f*, nudność *f*; (vor Speisen) obrzydzenie *n*; dieser Mensch ist mir ein ~ jest dla mnie wstrętny. 2. ② ⑩^s obrzydliwy, wstrętny.
e'kelhaft, e'k(e)llig (e'k[e]llīç) nudny, obrzydliwy, obmierzły, wstrętny: ~es Zeug obrzydliwość *f*; ~w. obmierznać [boć].
e'keln (e'keʎn) ⑤f [z]brzydzić; sich ~ vor (dat.) brzydzić się (*instr.*), mieć wstręt (ob. obrzydzenie) do (*gen.*); es efelt mich ob. mir przykrzy mi się, brzydzi mnie.
ela'stisch (elä'stīç) sprężysty, elastyczny; **Elastizität** (elästīçtät) *f* ③b sprężystość, elastyczność.
E'lbe (e'ʎb^e) *f* ③b Łaba.
Elch (elç) *m* ②g = Elen.
Elefa'nt (el'efa'nt) *m* ③a słoń; ~en... słoniowy.
elega'nt (egä'nt) elegancki, strojny, wykwintny; **Elega'nz** (egä'nc) *f* ③b (o. pl.) elegancja, wykwintność, strojność.
ele'ktrisch (el'ektrīç) elektryczny; ~e Straßenbahn (a. F 2e) kolej *f* elektryczna, tramwaj *m* elektryczny; **elektriste'ren** (el'ektrīçzī'ren) ⑤g [za]elektryzować; **Elektrist'e'r|maschine** (zī'r-) *f* machina elektryczna; **Elektrizität** (el'ctīçtät) *f* ③b elektryczność.
Elem'e'nt (el'emē'nt) *n* ②g żywioł *m.*, pierwiastek *m*; ~e pl. = Anfangsgründe.

elementa'r (el'emēntä'r), 2... żywiołowy, elementarny; początkowy.
E'len (e'lēn) *m n.* ②l łos *m.*
E'lend (e'lēnt) 1. *n* ②g (o. pl.) bieda *f*, nędza *f*. 2. ② (armiętig) biedny, nędzny; (nichtsübrig) niegodziwy, nieczemny, podły; *adv.* = **el'e'ndlich** (el'e'ndīç) nędznie.
E'len|tier *n* = Elen. [denasto...]
el'f (e'ʎf) jedenaste: ~en je-
El'f (~) *m* ③a sylf: ~e (e'ʎf^e) *f* ③b sylfida, rusalka: ~en... jak rusalka.
E'lfen|bein (e'ʎf^en-) *n* kość *f* słoniowa; 2ern z kości słoniowej.
e'l'fte (e'ʎf^e) jedenasty; 2l (el'e'ʎ) *n* ②l jedenasta część *f*; ~ns (el'e'ns) po jedenaste: jako jedenasty punkt.
El'i'fabeth (elī'zabēt) ③h, **El'i'fe** (elī'z^e) ③d *f* Elżbieta.
El'i'fe (elī'f^e) *f* ③b wybór *m.* dobór *m*; (der Gesellschaft) śmietanka towarzystwa; ~... dobrowy, wyborowy. [lokciowy.]
El'l|bogen (e'ʎl-) *m* łokieć: ~...
E'l'e (e'ʎ^e) *f* ③b łokieć *m.*
E'len...: ~bogen *m* = El'lbogen; 2lang łokciowy; *fig.* sążnisty; ~reiter, ~ritter *F m* łokietek; 2weise na łokcie, łokciami.
E'l'er 2 (e'ʎ^er) *f* ③d = Urie.
El'l'pse (elī'ps^e) *f* ③b elipsa.
E'l'saß (e'ʎzäs) *m* indest. ob. ②n^s Alzacja *f*; **E'l'sässer** (e'ʎzäs^er) *m* ②l Alzateczyk; **e'l'sä'lich** (~sīç) alzacki. [sabeth.]
E'l'sabeth *F* (e'ʎsabēt) *f* ③h = El'i-
E'l'se (e'ʎz^e) *f* ③d = Elise.
E'l'ster (e'ʎst^er) *f* ③d sroka.
e'l'terlich (e'ʎt^erīç) rodzicielski.
E'l'tern (e'ʎt^erⁿ) *pl.* rodzice *m/pl.*; ~... rodzicielski; ~liebe *f* miłość rodzicielska; (Liebe zu den Eltern) miłość ku rodzicom;

Los bez rodziców, osierocony; **Losse** Baise sierota *m, f* bez rodziców.

Emal' (emäl'j) *n* ⑥*i*, **Emal'le** (emäl'lj^o) *f* ③*b* emalja *f*, polewa *f*, szklivo *n*; ... emaljowany; **emalste'ren** (emäl'ljⁱ-ren) ⑤*g* [wy]emaljować.

Embrjo (ĕmbrj^o) *m* ⑥*i* (pl. a. Embryo nen) zarodek, płód niedojrzały, embrjon.

Emissio'n (emis'jo'n) *f* ③*b* omisja, poszczenie *n* w obieg.

empfa'hl (ĕmpfä'hl) *f*. empfehlen.

Empfa'ng (ĕmpfä'ŋ) *m* ②*d* odbiór, przyjęcie *n*, utrzymanie *n*; in ~ nehmen = empfangen.

empfa'ngen (ĕn) ④*j* przyjmować [-jać]; Briefe usw.: otrzymywać [-mac], odbierać [odebrać], dostawać [-stać]; von Frauen: poczynać [-czać], zachodzić [zajść] w ciążę.

Empfa'nger (ĕmpfä'ŋ^{er}) *m* ②*l*, **in** (ĕn) *f* ③*c* odbiorca (-biorczyni).

empfa'nglich (ĕŋ'lich) wrażliwy (für acc. na acc.); **Leist'f** wrażliwość.

Empfa'ngnis *f* ②*i*¹ poczęcie *n*, zajście *n* w ciążę

Empfa'ngs... odbiorczy; **bestätigung** *f*, **scheln** *m* poświadczenie *n* odbioru, kwit *m*; **tag** *m* dzień przyjęcia; dzień posłuchań; **zimmer** *n* pokój *m* do przyjęć, salon *m*.

empfe'hlen (ĕmpfä'len) ④*g* polecać [-cić]; (anraten) zalecać [-cić]; sich j-m (besten) ~ polecać [-cić] się czyjej pamięci; ich empfehle mich! klaniam uniżenie!, żegnam!; **d** zalecający, ujmujący, przyjemny; **silvert** godzien polecenia, zasługujący na polecenie.

Empfe'hlung *f* polecenie *n*, rekomendacja; meine ~! moje

uzanowanie!; ~s... polecający, rekomendujący.

empfi'nden (empfi'nd^{en}) ④*a* [u-, pol]czuć, odczuwać [-czuć].

empfi'ndlich (ĕfi'nt-), **empfi'ndsam** czuły, wrażliwy (gegen acc. na acc.); (übertrieben ~) przeczulony, tkliwy; (leicht berührt) drażliwy, obraźliwy; (Schmerz usw.) dotkliwy, dokuczliwy; **Leist'f** czułość, wrażliwość; drażliwość, obraźliwość.

Empfi'ndung *f* czucie *n*, uczucie *n*; **Leist'fähig** zdolny czuć, wrażliwy; **Leist'los** nieczuły; **Leist'losigkeit** / nieczułość, brak *m* czucia; **Leistung** zdolność / czucia.

empfo'hlen (ĕfo'len) *f*. empfehlen.

empo'r (ĕmp^o'r) w górę, do góry, na wierzch; ... w górę, do góry; wz..., pod...; sich ~

arbeiten wznosić [wznieść] się własnymi siłami, przychodzić [przyjść] do znaczenia;

blicken spojierać [spojrzeć] do góry; **blühen** = aufblühen;

bringen podnosić [-nieść], dźwigać [-gnąć]; (wiederaufrichten) stawiać [postawić] na nogi.

empö'ren (ĕp^ö'ren) ⑤*a* (jst) oburzać [-rzyć] (się); (gegen die Obrigkeit) [z]buntować (się), podburzać [-rzyć]; **d** oburzający.

Empö'rer (ĕp^ö'rer) *m* ②*l*, **in** (ĕn) / ③*c* burzyciel(ka), podżegacz(ka), buntownik (-niczka); **Leist'f** (ĕr^o'risz) buntowniczy.

empo'r... **fliegen** = auffliegen; **helfen** = aufhelfen; **Leist'f** galerja nad nawami kościoła;

kommen przychodzić [przyjść] do znaczenia; (po-)dźwignąć [wz.] się; **Leist'f** (ĕk^o'ml^{ig}) *m* ②*g*¹ dorobkiewicz, parwenjusz; **schwin-**

gen wzbijać [wzbicić] w górę; sich ~schwingen wznosić [wznieść]

się do góry; *fig.* wykierować [boś.] się; *~steigen* (fu) wznosić [wzniesić] się; *fig.* przychodzić [przyjść] do znaczenia; *~streben* dążyć w górę ob. wyżej; *~wachsen* = aufwachsen.

Empö' rung *f* powstanie *n*, bunt *m*; (*Gefühl*) oburzenie *n*.

e'msig (ø'mzič) pilny, skrzętny, gorliwy; **~kett** *f* pilność, skrzętność, gorliwość.

End... (ø'nt...) meist końcowy; *~buchstabe* *m* końcowa głoska *f*.

Endchen *n* koniuszek *m*; (*bes Lichtes*) ogarek *m*; (*der Giarre*) niedopałek *m*.

Ende (ø'nd^e) *n* ④b koniec *m*; (*Beendigung*) zakończenie; (*Rand, Grenze*) granica *f*, kraniec *m*; (*Tod*) koniec *m* życia, skon *m*; (*Zweck*) cel *m*; *äußerstes ~* ostateczność *f*; *~* Sprit z końcem (ob. pod koniec) kwietnia; *am ~* w końcu, nareszcie, wreszcie; *zu ~* gehen, ein ~ nehmen = ablaufen, enden.

e'nden (ø'ndən) ⑤c, **e'ndigen** (~dʒən) ⑤a 1. *v/t.* [s-, za]kończyć. 2. *v/i.* (ob. *ist* ~) [s-, a]kończyć się; (*sterben*) umrzeć [boś.].

Endes... niżej; *~unterzeichnete(r)* *s.* ⑨l niżej podpisany.

e'ndgültig ostateczny, stanowczy.

e'ndlich (was enden muß) ograniczony, doczesny; (*e'ndgültig*) ostateczny; *adv.* nareszcie, ostatecznie.

End...: *~* Los nieskończony, bez końca; *~losigkeit* / nieskończoność *f*; *~punkt* *m* punkt końcowy.

Endschaft *f* koniec *m*.

End...: *~silbe* *f* końcowa zgłoska; *~stück* *n* końcowy kawałek ob. ustęp *m*; *~ziel* *n*, *~zweck* *m* cel *m*, zamiar *m*; cel *m* główny.

Endung *f* końcówka.

eng (ø'ŋ) (kōma) wąski; (*gerängt*) ciasny; (*Schrift* *n* *z* *o* *p*) ścisły, scieżalony; (*Kamm*) gęsty; *~*er machen (*werden*) scieżniać [-nić] (się).

e'ng... wąsko...

Engageme'nt (əgəz^omə) *n* ⑥i umowa *f*, ugoda *f*, przyjęcie-obowiązek; (*Verbindlichkeit*) zobowiązanie; **e'ngagie'ren** (z'ŋ'kən) ⑤g zamawiać [-mówić], [za-]angażować (zu *dat.* do *gen.*).

e'nglbrü'ftig (-brüſtich) dychawiczny, mający krótki oddech; **~kett** *f* dychawica, dychawiczność, ciężki oddech *m*.

Eng'e (ø'ŋ^e) 1. *f* ③b wąskość; (*im Gelände*) wąwóz *m*, cieśnina, przesmyk *m*; (*Gerenge*) ciasnota; *in die ~* treiben za-pędzać [-dzić] w ciasny kąt, wprawiać [-wić] w kłopot. 2. *z* = eng.

Eng'el (ø'ŋ^ef) *m* ②l anioł; *~(s)...* anielski; **~glic'h** anielski, podobny do anioła.

e'ngelhaft anielski.

Eng'el'macher (in *f*) *m* fabrykant(ka) aniołów. [*~pedrak*]

En'gerling (ø'ŋ^eri'ŋ) *m* (z *g'*)

Eng'land (ø'ŋ'lant) *n* ⑧g Anglja *f*; **Eng'länder** (lən^edər) *m* ②l, **in** (in) *f* ③c Anglik; (*Angielka*); **e'nglisch** (l'ŋsz) angielski; *adv.* (auf) ~ po angielsku; **daß** **z(e)** *n* ⑨l język *m* angielski.

Eng'paß *m* wąwóz, cieśnina *f*, przesmyk.

en gro's (ə grō's) hurtowny; *adv.* hurtem.

Engro's... (.) hurtowny.

En'kel (ø'ŋ'kəl) *m* ②l wnuk; *~in* (in) *f* ③c wnuczka; *~kind* *n* (a. *~sohn* *m*) prawnuk *m*; (a. *~tochter* *f*) prawnuczka *f*; *~(innen)*, *~kinder* *pl.* wnuk^z *m/pl.*, wnuczka *n/pl.*

eno'rm (enŏ'rm) ogromny, niezmierny. [po..., z...]

ent... (ĕnt...) roz..., za..., wy...,

ent|a'rten (-ā'rtən) ⑩c (ſn) wyradzać [-rodzić] się. *Su.* wyrodzenie *n* się, zwyrodnienie *n*.

ent|äu'ßern: ſich ~ (*gen.*) pozbywać [-zbyć] się (*gen.*).

ent|be'hren (-bĕ'ren) ⑩a nie mieć (*gen.*): odczuwać, czuć brak (*gen.*); ~ (können) obchodzić [obejść] się bez (*gen.*). *Su.* niedostatek *m*.

ent|be'hrlich zbyteczny, zbędny, nie konieczny potrzebny.

ent|bie'ten = befehlen; (wissen laſſen) oświadczać [-czyć]; *Gruf*: przesysłać [-słać]; *zu* ſich ~ przyzywać [-zwać] do siebie.

ent|bl'nden: *i-n* ~ *von* (*dat.*) uwalniać [uwolnić] *k-o* od (*gen.*); (*ſſb.* a. eine *ſ*rau) dopomagać [-móc] (*dat.*) przy porodzie; *von e-m* *ſ*naben entbunden werden powić (od. urodzić) [beide *voſ.*] chłopca.

Ent|bl'ndung *f* uwolnienie *n* (*von dat.* od *gen.*); (einer *ſ*rau) rozwiązanie *n*, poród *m*, poróg *m*; ~ *S...* położniczy; ~ *ſ*tausſtaſt *f* instytut *m* położniczy. [liſe]

ent|blä'ttern pozbawiać [-wić]

ent|blö'den (-blö'dən) ⑩c: ſich ~ ośmielać [-lić] się, śmieć; (*ſich* *ſ*chämen) [po]wstydzić się.

ent|blö'ßen (-blö'sən) ⑩e obnażać [-zyć], ogalać [ogolocić].

ent|bre'nnen (ſn) *in* (*dat.*) zapalać [-lić] się, [za]plonać (*instr.*).

ent|de'cken odkrywać [-kryć]. *Su.* odkrycie *n*.

Ente (e'ntə) *f* ③b kaczka; *dim.* kaczątko *n*.

ent|e'hren znieważać [-zyć], zniesławiać [-wić]; (*ſ*chänden) [z]hańbić; ~ *b* hańbiący.

ent|et'gnen wyłuszczać [-czyć].

ent|et'len (ſn) szybko ulatywać [ulecieć], uciekać [ucieć]; *ſ*eu: szybko przemijać [-minąć].

Enten... kaczy; ~ *braten* *m* kaczka *f* pieczona.

ent|e'rben wydziedziczać [-czyć]. [kaczor.]

Enterich (ĕ'nterĭch) *m* ②g

e'ntern ↓ (ĕ'nterən) ⑩b (okręć) zahaczać [-czyć], chwytac [chwycić] hakiem. [się.]

ent|fa'hren wymykać [-mknąć]

ent|fa'llen wypadać [-paść] (*den* *Händen* z rąk); *Wort*: wymykać [-mknąć] się; *auf i-n* ~

przypadać [-paść] na kogo; *daß* *iſt* *mir* ~ wyszło mi z pamięci.

ent|fa'lſen (ſich) rozwijać [-winać] (się); (*auf* *toſſen*, a. *z*) rozciągać [-gnać], rozpinać [-piać]. *Su.* rozwiniecie *n*, rozpięcie *n*;

rozwój *m*.

ent|fä'rben odbarwiać [-wić]; ſich ~ [s]tracić kolor; *v.* *Wenſchen*: [z]mienić się, [z]blednąć.

ent|fe'rnen (-fĕ'rnen) ⑩a (ſich) oddalać [-lić] (się), wydalać [-lić] (się); *entfernt* oddalony,

• odległy, daleki; *nicht im entfernten* wcale nie, bynaj-

• mniej; *weit entfernt* daleki; *zu ...* daleki od tego, aby ...

Su. oddalenie *n*, wydalenie *n*;

(*Abſtand*) odległość *f*.

ent|fe'ffeln uwalniać [uwolnić] z więzów, rozpętywać [-tać].

ent|fe'tten (-fĕ'tən) ⑩c odłuszczać [-czyć]. [otyłości.]

Ent|fe'ttungs|kur *f* leczenie *n*

ent|flä'mmen rozpalać [-lić]; ſich ~ (od. ~ *v/i.* [ſn]) zapalać [-lić] się.

ent|flie'hen uciekać [ucieć].

ent|fre'mden (-frĕ'mden) ⑩c odstępczać [-czyć] (*i-m* od *gen.*).

ent|fü'hren uprowadzać [dzieć]; (*zu* *Wagen*) uwozić [uwięzić];

(*rauben*) porywać [-rwać].

Ent|fü|hrer (in *f*) *m* uwodziciel (-cielka).

ent|ge|gen (*dat.*) przeciw, naprzeciw (*dat.*); **~bringen** = erweisen; **~ellen** (*dat.*) [po]spieszyc naprzeciw (*dat.*) ob. na spotkanie (*gen.*); **~geh(en)** (*dat.*) wychodzić [wyjść] naprzeciw (*dat.*) ob. na spotkanie (*gen.*); dem Ende **~g.** zbliżać się ku końcowi; **~gefekt** przeciwny, odwrotny; **~halten** (einwenden) przeciwstawiać [-wić]; (vergleich) porównywać [-nać]; **~kommen** (*dat.*) wychodzić [wyjść] na spotkanie (*gen.*); *fig.* uprzedzać [-dzić] (*acc.*); **~kommend** uprzedzający, uprzejmy; **~nehmen** przyjmować [-jąć]; **~sehen** (*dat.*) wyglądać (*gen.*), oczekiwać (*gen.*); **~setzen, ~stellen** przeciwstawiać [-wić]; **~strecken** wyciągać [-gnąć] naprzeciw.

ent|ge|gnen (-gē'gnen) **15c** antwortet.

ent|ge|h(en) (*dat.*) uchodzić [ujść] (*dat.*); (dem Schicksal usw.) omijać [ominać] (*acc.*), unikać [uniknąć] (*gen.*); der Gefahr uchodzić [ujść] niebezpieczeństwa; sich **~lassen** pomijać [pominiąć], zaniedbywać [-bać]; mir entgeht nichts nie nie uchodzi mojej uwagi, wiem o wszystkim.

Ent|ge|lt *n* (3) *g* zapłata *f*, wynagrodzenie; ohne **~** bezpłatnie; als **~** wzamian.

ent|ge|lten: i-m et. **~** [za]płacić k-u za (*acc.*), odpłacać [-cić] k-u (*acc.*); er soll es mir **~** zapłaci on mi za to.

ent|gle|fen (-glāt'z'en) **15e** (ju) wykolejać [-leić] się.

ent|gle|fen wysliznąć [boń.] się, wypadać [-paść]. **[włosów.]**

ent|ha|ren pozbawiać [-wić]

ent|ha|ten (in sich) zawierać,

mieszczyć w sobie; **~** sein mieszczyć się; sich **~** (*gen.*) wstrzymywać [-mać] (ob. powstrzymywać [-mać]) się (od *gen.*).

ent|ha|ttsam (-hät'tzäm) wstrzemięźliwy.

ent|ha|tten (-häu'pt'en) **15c** scinać [sciać]. *Su.* scięcie *n.*

ent|he|ben (*gen.*) uwalniać [uwolnić] (od *gen.*); e-s Amtes = entsetzen. **[entweihen.]**

ent|he|ligen **15a** = entehren.

ent|hü|len odsłaniać [-słonić], odkrywać [-kryć], zdejmować [zdjąć] zasłonę z (*gen.*); *fig.* wyjawiać [-wić]. *Su.* odsłonięcie *n*, odkrycie *n*; wyjawienie *n.*

ent|ju|ngfern (-jü'ng'f'ern) **15b** pozbawiać [-wić] panieństwa, rozprawiać [-czyć].

ent|kle|den (jich) rozbierać [rozebrać] (się), zdejmować [zdjąć] odzienie.

ent|ko|mmen udhodzić [ujść], uciekać [uciec]. **[~ować.]**

ent|ko|rken **15a** odkorkowywać

ent|krä|ften (-krät'ft'en) **15c**

pozbawiać [-wić] sił, osłabiać [-bić]; (erschöpfen) wycieńczać [-czyć]; **~** unieważniać [-nić], obalać [-lić]; sich **~** osłabiać [-bić] się, wyczerpywać [-pać] się. *Su.* utrata / sił, osłabienie *n*, wycieńczenie *n*; **~** unieważnienie *n.*

ent|ku|ppeln odprzegać [odprząć], rozłączać [-czyć].

ent|la|den wyladowywać [-ladować].

ent|la|ng (*gen.*, *dat.*, *acc.* ob. an *dat.*) wzdłuż (*gen.*).

ent|la|rven (-lä'r'ven) **15a** [z]demaskować.

ent|la|ffen wypuszczać [-puścić] na wolność, odprawiać [-wić].

ent|la|sten ulżyć [voß.].

Ent|la|stungs|zeuge *m* świadek odwodowy.

ent|lau|fen (ſn) uciekać [ucieć].
ent|le|digen (-lɛ'digʲən) ⑮a: (ſich) ~ (gen.) uwalniać [uwolnić] (się) (od gen.), pozbywać [-zbyć] (się) (gen.); ſich e-ſ Auftrages ~ dopełniać [-nić] zlecenia; (von ſich waſgen) zrzucać [-cić] z ſiebie.
ent|lee|ren (ſich) wypróbować [-nić] (się).
ent|le|gen daleki, odległy; **Œheit** f oddalenie *n*.
ent|le|hnen pożyczyc [czyć]; (ſchöpfen) czerpać [zaczepnąć].
ent|lei|ben (-lai'ben) ⑮a: ſich ~ pozbawiać [-wić] się życia, popełniać [-nić] samobójstwo.
ent|lei|hen (wy)pożyczać [-czyć].
ent|lo|den = abladen; (Geheimnis: wydobywać [-być]; Trauen: wyciskać [-snać].
ent|ma|nnen (-mā'nʲən) ⑮a pozbawiać [-wić] męskości, [s]kastrować.
ent|me|uſchen (-mǝ'nuſʲən) ⑮e pozbawiać [-wić] ludzkości ob. ludzkich uczuć.
ent|mü|ndigen (-mü'ndigʲən) ⑮a oddawać [-dać] pod kuratelę.
ent|mu|tigen (-mü'tigʲən) ⑮a pozbawiać [-wić] odwagi, odstraszać [-szyć].
Ent|na|hme (-nā'mʲe) f ③b wyjęcie *n*, zapożyczenie *n*; bei ~ (von dat.) przy zakupie (gen.).
ent|ne|hmen brać [wziąć], pożyczyc [-czyć]; ~ aus (dat.) wnoſić [wnieſić] z (gen.).
ent|ne|rven (-nǝ'nfʲən) ⑮a = entfräften.
ent|pu|ppen (-pū'pʲən) ⑮a: ſich ~ wylegać [-gnać] się z poczwardki; fig. okazywać [-zać] się (aſſ ... czem).
ent|rä|ſeln (-rǝ'cʲɛln) ⑮f odgadywać [-dnać], wyjaſniać [-nić].
ent|rei|ßen wyrwać [-rwać], wydzierać [-drzeć]; dem Tode ~ [a]ratować od śmierci.

ent|ri|chten wyplacać [-cić], [za]płacić; f. be-, ein-zahlen.
ent|ri|nnen (ſn) = entſiechen.
ent|ro|llen 1. *v/t.* rozwijać [-winąć]. 2. *v/i.* (ſn) (dat.) [po-]toczyć się (z gen.).
ent|rü|cken = entfernen.
ent|rü|ſten oburzać [-rzyć], [roz]gniewać; entrüſtet ſein (ob. werden) über (acc.) oburzać [-rzyć] się na (acc.), być oburzonym (instr.). **Su.** oburzenie *n*, gniew *m*.
ent|ſa|gen (dat.) zrzekać [zrzec] się (gen.); dem Trunke: wyrzekać [-rzec] się (gen.). **Su.** zrzeczenie *n* się, porzucenie *n*.
Ent|ſa|tz *m* odsiecz *f*.
ent|ſchä|digen i-n ~ für (acc.) nagradzać [nagrodzić] k-o za (acc.). **Su.** wynagrodzenie *n* szkody, odszkodowanie *n*.
ent|ſchel|den rozstrzygać [-gnać]; wydawać [-dać] sąd; **D** rozstrzygający, stanowczy; bei entſchieden.
Ent|ſchel|dung *f* rozstrzygnięcie *n*, sąd *m*, wyrok *m*; eine ~ treffen powziąć [boſt.] decyzję, postanawiać [-nowić]; ~ S... decydujący, stanowczy.
ent|ſchle|den (-szl'dʲən) pewny, wyraźny; stanowczy; **Œheit** *f* stanowczość.
ent|ſchla|fen (ſn) = einſchlafen; (ſterben) umierać [umrzeć]; a. (tot) zmarły.
ent|ſchla|gen: ſich ~ (gen.) uwalniać [uwolnić] się (od gen.); f. entſagen. [entſchlüſſen.]
ent|ſchlei|ern (-szlai'ʲɛrn) ⑮b =
ent|ſchlie|ßen: ſich ~ [z]decydować (się) (zu dat. na acc.).
ent|ſchlo|ffen (-szlō'ʲʲən) zdecydowany, gotów; (mutig) śmiały, odważny; ich bin ~ (zu) jestem gotów. mam zamiar (inf.); **Œheit** *f* stanowczość, śmiałość.

ent|schlu'mmern = entfchlafen.
 ent|schlü'pfen wyslizgiwać
 [-znąć] się; Wort: = entfallen.
 Ent|schlu'ß *m* postanowienie *n*;
 (Abſicht) zamiar; einen ~ faſſen
 powziąć [boſ.] myśl ob. zamiar,
 postanawiać [-nowić].
 ent|ſchu'ldigen (-szu'ldi'gen) (b)a
 (ſich) usprawiedliwić [-liwić]
 (się); [wy]tłumaczyć (się)
 (wegen *gen.* z *gen.*, bei j-m
 przed kim); ~ Sie! przepra-
 szam (pana)!; es iſt nicht zu ~
 to nie do przebaczenia ob. da-
 rowania.
 Ent|ſchu'ldigung / usprawiedli-
 wianie (ob. tłumaczenie) *n* się;
 (Ausrede) wymówka; ~s...
 usprawiedliwiający.
 ent|ſchw'nden znikać [-knać],
 uchodzić [ujść].
 ent|ſee'ſt (-zē'ſt) bez życia, nie-
 żywy.
 ent|ſe'nden wysyłać [-ślać], po-
 syłać [-ślać].
 ent|ſe'hen 1. *v/t.* e-s Amtes: po-
 zbawiać [-wić], wydalać [-lić]
 z (*gen.*), składać [złożyć]
 z (*gen.*); Feſtung: dawać [dać]
 odsiecz (*dat.*): ſich ~ über (*acc.*)
 ob. nor (*dat.*) przerażać [-razić]
 się (*instr.*), lękać się (*gen.*). 2. *z*
n (2) zgroza *f*, przerażenie.
 ent|ſe'ſlich (-zē'ſlich) okropny,
 straszny; *adv.* okropnie, stra-
 szliwie, bardzo. [|-ować].
 ent|ſie'geln odpieczętowywać
 ent|ſi'nken = entfallen.
 ent|ſi'nnen: ſich ~ (*gen.*) = ſich
 beſinnen. [z]demoralizować.
 ent|ſi'tlichen (-zi'tlich'en) (b)a
 ent|ſpi'nnen: ſich ~ = entſtehen.
 ent|ſpre'chen (*dat.*) odpowiadać,
 być stosownym (do *gen.*); ~d
 odpowiedni, stosowny (do *gen.*).
 ent|ſpie'ßen (*ſn*) wyrastać
 [-rosnąć]; *fig.* [z]rodzić się,
 wypływać [-płynąć].

ent|ſpri'ngen (*ſn*) = entſiehen:
 Gewäſſer uſw.: wytryskać
 [-snąć], wypływać [-płynąć].
 ent|ſte'h(e)n (*ſn*) powstawać
 [-wstać], [wy]tworzyć się: was
 iſt daraus entſtanden? co z tego
 wynikło? *Su.* powstanie *n*,
 początek *m*.
 ent|ſte'llen [zo-, o]szpecić; zmie-
 niać [-nić] (kształty).
 ent|täu'schen rozczarowywać
 [-ować]. *Su.* rozczarowanie *n*.
 ent|thro'nen składać [złożyć]
 z tronu.
 ent|vö'lkern (-fö'lk'ern) (b)b wy-
 ludniać [-nić]: entvölkert wer-
 den wyludniać [-nić] się. *Su.*
 wyludnienie *n*.
 ent|wa'chſen (*dat.*) wyrastać
 [-rość] (*z gen.*); *fig.* wychodzić
 [wyjść] (*z gen.*).
 ent|wa'ffnen rozbijać [-broić].
 ent|wa'ffnen osuszać [-szyć].
 ent|we'der (-wē'der) albo: ~ ...
 oder albo ... albo, bądźto ...
 bądźto.
 ent|wel'chen (*ſn*) uciekać [uciec],
 uchodzić [ujść]; Gas: ulatniać
 [ulotnić] się.
 ent|wel'hen [s]profanować,
 [z]hezcześcić (święte miejsce).
 ent|we'nden [u]kraść, zabierać
 [-brać] pokryjomu.
 ent|we'rſen [s-, na]kreślić; Man
 uſw.: układać [ulożyć].
 ent|we'rſen (-wē'rten) (b)c odej-
 mować [odjąć] wartość (*dat.*),
 pozbawiać [-wić] (*acc.*) war-
 tości; Maſten uſw.: wycofywać
 [-fać] z obiegu; ſich ~ [s]tracić
 wartość, [po]tanieć.
 ent|wi'ckeln (b)f rozwijać
 [-winąć]; Phot.: wywoływać
 [-lać]. *Su.* rozwój *m*, rozw-
 nięcie *n*, rozwiązanie *n*, wy-
 wołanie *n*.
 ent|wi'nden wykręcać [-cić],
 wrywać [-rwać].

ent|w|'rren rozwikłać [w|oa.].
 ent|w|'schen (fn) umykać [umknąć], uciekać [uciec]: ~ lassen (wy)puszczać [-puścić].
 ent|w|'shnen (-w|'n'en) ⑤a (gen., von dat.) odzwyczajać [-czaić] (od gen.); R|nb: odłączać [-czyć], odstawić [-w|ć] (od piersi); j|ch ~ odwykać [-knąć], odzwyczajając [-czaić] się (od gen.).
 ent|w|'tken (-w|'t'k'en) ⑤a: j|ch ~ rozchmurzać [-rzyć] się, wypogadzać [-godzić] się.
 ent|w|'rdigen znieważać [-zyć], |z|hanbić.
 Ent|w|'rf m zarys; (P|an) plan, projekt; (S|kizze) szkic.
 ent|w|'rzen wykorzeniać [-nić], wyrwać [-rwać] z korzeniami.
 ent|z|au bern odczarowywać [-ować].
 ent|z|ie hen odbierać [odebrać], zabierać [-brać]: j-m et. ~ pozbawiać [-w|ć] k-o czego: j|ch ~ (dat.) usuwać [usunąć] się (od gen.); uchodzić [ujść] (gen.), uwalniać [uwolnić] się (od gen.).
 ent|z|'ffern (-c|'f'f'ern) ⑤b odcyfrowywać [-ować]; S|chrift: odczytywać [-tać], odgadywać [-dnać].
 ent|z|ü cken 1. v/t. zachwycać [-cić]; ~ d zachwycający; ent|z|ü ckt (von dat.) zachwycony, uniesiony (instr.). 2. 2 n ②l, Ent|z|ü ckung f zachwycenie n, uniesienie n, zachwyt m; über et. (acc.) in 2 geraten zachwycać [-cić] się czem, unosić się nad czem.
 ent|z|ü nden zapalać [-lić], podpalać [-lić]; fig. wzniecać [-cić], (a. 3°) zaogniać [-nić]; j|ch ~ |z|ap|łonać. Su. zapalenie n, podpalenie n; zaognienie n.
 ent|z|wei' na dwoje, na dwie części; (zerbrochen) złamany; (zerf|f|en) rozdarty; (zerf|f|agen)

rozbity: ~... roz...; ~ brechen rozłamywać [-mać], |s|t|uc.
 ent|z|wei'en (-cwa|'en) ⑤a rozdawać [-dwoić], poróżniać [-nić]. Su. rozdwojenie n, poróżnienie n, niezgoda f.
 ent|z|wei'...: ~ geh(e)n (fn) rozbić [-bić] się, rozłamywać [-mać] się; ~ re|f|en rozrywać [-zerwać]; ~ s|f|agen rozłamywać [-mać]. [ryczka f.]
 E'n|zian ̣ (ē'nciān) m ②g^t go|
 Epau|le'f|te (ep|'l|'t'e) f ③b epolet m, szlifa (oficerska).
 Epidem|ie' (epidēm|'i) f ⑥f epidemia, zaraza; epide|m|sch (~dē'm|sz) epidemiczny, zaraźliwy.
 Epigra|mm (~grā'm) n ②g^t epigramat m, frazka f.
 Epilep|sie' (ep|'l|ps|'i) f ⑥f epilepsja, padaczka; epilep|t|sch (~l|'p|t|sz) epileptyczny.
 Epilo|g (~l|'k) m ②g epilog., zakończenie n.
 e|p|sch (ē'p|sz) epiczny.
 Episo|de (epizō'd'e) f ③b epizod m.
 Epi|stel (ep|'st'e|l) f ③d list m, pismo n.
 Epo|che (epō'ch'e) f ③b epoka, okres m; 2machend epokowy, stanowiący epokę.
 E|pos (ē'p|s) n ⑥g opopeja f, poemat m bohaterski.
 Equipa|ge (ēkipā'z'e) f ③b okwipaż m, pojazd m.
 er (ēr) on.
 er... (ēr...) wy..., roz...
 er|a'c|hten 1. v/t. uważać, poczytywać [-tać] (für od. als acc. za acc.). 2. 2 n ②l zdanie, mniemanie; meines 28 według mego zdania, mojem zdaniem.
 er|a'r|be|f|en dorabiać [-robić] się (gen.). [spadkowy.]
 E'rb... (ē'rp...) dziedziczny.
 er|b|a'r|men (-bā'rm'en) 1. ⑤a j|ch ~ (gen., über acc.) [u]litować

się (nad *instr.*), zmiłować [boń.] się (nad *instr.*); daß Gott erbarment! pożał się Boże!: Herr, erbarment dich! Panie, zmiłuj się! 2. 2 n (2) l litosć *f.*, zmiłowanie; ~slwert godzien (ob. wart) litosći. [tościwy.]

Er|ba'rmer (ˌbä'rmər) *m* (2) l li-
er|bä'rmlīch(-bē'rmlīch) nędzny, mizerny; (niedertzūchtig) podły, nikiemny; 2kelt *f* nędzota; nikiemność.

er|ba'rmungs...: ~Jos bez litosći: ~würdig godzien (ober wart) litosći.

er|bau'en [wy-, z]budować; *fig.* [z]budować, pouczać [-czyć]; jīd ~ an (*dat.*) [z]budować się (*instr.*), brać [wziąć] dobry przykład z (*gen.*).

Er|bau'er *m* (2) l ten, który coś zbudował; założyciel.

er|bau'lich budujący, przy-
kładny. [rodzinny.]

Er|b|begrābnis *n* grobowiec *m*

Er|rbe (ĕ'rbē) 1. *m* (3) a spadkobierca, dziedzic. 2. *n* (4) b spadek *m*, dziedzictwo.

er|be'ben (ĕ. u. ſu) [za]drzeć, [za]trząść się.

e'rben (ĕ'rbən) (16) a [o]dziedziczyć, dostawać [dostać] w spadku (non *dat.* po *loc.*).

er|be'ffeln wyzebrać [boń.]

er|ben'fen (-bō'tən) (16) c zdobywać [-być] jako łup.

Er|b...: ~fehler *m* wada *f* dziedziczna; ~folge *f* następstwo *n*, sukcesja, kolej następowania po sobie; ~folgekrieg *m* wojna *f* sukcesyjna.

er|ble'ten: jīd ~ ofiarowywać [-ować] się (zu *dat.* do *gen.*).

Er|blin (ĕ'rbīn) *f* (3) c dziedziczka, spadkobierczyni.

er|bi'tten [po]prosić o (*acc.*), [wy]prosić.

er|bi'ttern (-bī'tern) (16) b [roz-]

gniewać, rozjątrzać [-trzyć].
Su. rozgoryczenie *n*, oburzenie *n*, gniew *m*.

er|bla'ffen (-blā'sən) (16) d. Er-
blei'hen (16) a (su: *impf.* a. er-
blīch, *p.p.* a. [= gestorben] er-
blīchen) [z-, po]blednąć.

Er|blaffer (-lā'sər) *m* (2) l, ~in
(~īn) *f* (3) c spadkodawca
(-czyni).

e'rblīch¹ (ĕ'rlīch) dziedziczny;
2kelt *f* dziedziczność.

er|blīch² (ĕ'rlī'ch) *f*. erblicken.

er|blī'cken spostrzegać [spo-
strzec], ujrzeć [boń.]

er|blī'nden (-blī'ndən) (16) c (su
[c]ślepnąć, zaniemwidzieć [boń.]

e'r|blōs bezpotomny; (Gut) bez
dziedzica.

er|bli'hen (su) zakwitać [-tnąć]

er|bo'fen (-bō'zən) (16) e [roz-]
złościć, [roz]gniewać.

er|bö'tig (-bō'tīch) gotowy (zu
allem do wszystkiego).

Er|b...: ~pacht *f* dzierżawa wie-
czysta; ~prinz *m* spadkobierca
tronu.

er|bre'hen 1. *v/t.* = aufbrechen;
Briefe usw.: rozpieczętowywać
[-ować], otwierać [otworzyć];
jīd ~ wymiotować. 2. 2 n (2) l
wymioty *m/pl.*

Er|bre'cht *n* prawo spadkowe;
prawo dziedziczenia.

Er|bschaft *f* spadek *m*, dziedzic-
two *n*; ~s'steuer *f* podatek *m*
spadkowy.

Er|bschleicher *m* spadkokradca,
dybiący na spadek.

Er|rbsc (ĕ'apsē) *f* (3) b groch *m*,
ziarno *n* grochu; (junge) gro-
szek *m*; ~n... grochowy: ~n-
stroh *n* grochowy *f/pl.*

Er|b...: ~stück *n* rzecz *f* odziedzic-
zona; ~sünde *f* grzech *m*
pierworodny; ~teil *n* część *f*
spadku.

Er|rbs|wurf *f* kiszka grochowa.

Erd... (ɛ'rt...) ziemny, ziemski;
 ~**ache** *f* oś ziemska: ~**apfel** *m*
 = Kartoffel; ~**arbeiter** *m* ro-
 botnik ziemny: ~**ball** *m* kula *f*
 ziemska; ~**beben** *n* trzęsienie
 ziemi; ~**beere** *f* (Walberbbeere)
 poziomka, (Gartenerbbeere) tru-
 skawka; ~**beschreibung** *f* opis
m ziemi; ~**boden** *m* ziemia *f*,
 gleba *f*, grunt.

E'rde (ɛ'rd^o) *f* ③ *b* ziemia;
 [schwarze ~ czarnoziem *m*; zur
 ebenern ~ na dole, w parterze;
 ~**n...** ziemski.

er|de'nken wymyślać [-lić],
 zmyślać [-lić].

er|de'niklich (-dɛ'niklɪç) dający
 się wymyślić, możliwy; [ich
 alle ~e Mühe geben dokładać
 [dołożyć] wszelkich możliwych
 starań.

Erd...: ~**erschütterung** *f* trzę-
 sienie *n* ziemi; ~**geist** *m* duch
 ziemny, gnom; ~**geschichte** *f*
 dzieje *m/pl.* ziemi; ~**geschosß** *n*
 dół *m* (domu), parter *m*: ~**hal-
 tig** (-hälltɪç) ziemisty; ~**hau-
 fen** *m* kupa *f* ziemi.

er|bi'chten wymyślać [-lić],
 zmyślać [-lić]. *Su.* zmyślenie
n, bajka *f*.

e'rdig (ɛ'rdɪç) ziemisty.

E'rd...: ~**kugel** *f* kula ziemska;
 (künstliche) globus *m*; ~**kunde** *f*
 ziemioznawstwo *n*, geografia;
 ~**messer** *m* geometra; ~**mesß-
 kunst** *f* geometria, sztuka
 miernicza; ~**oberfläche** *f* po-
 wierzchnia ziemi; ~**öl** *n* olej
m skalny, nafta *f*.

er|do'chen (-dɔ'çɛn) ⑤ *a* prze-
 bijać [-bić] sztyletem.

E'rd...: ~**pech** *n* smoła *f* ziemna,
 asfalt *m*; ~**reife** *n* ziemia *f*.

er|dre'i'sten (-drai'stɛn) ⑤ *c*: [ich
 ~ ośmielać [-lić] się (zu *dat.*
 do *gen.*). [u]dusić.]

er|dro'sseln (-dro'ssɛln) ⑤ *f* [za-,]

er|dri'cken przyciskać [-snać],
 przygniatać [-gnięść], [u]dusić;
 ~**d** przygniatający; (schwit)
 duszny.

E'rd...: ~**rutsch** *m* usunięcie *n* się
 ziemi; ~**stoß** *m* wstrząśnienie
n ziemi; ~**teil** *m* część *f* świata.

er|du'lden [wy-, prze]cierpieć.

E'rd...: ~**umschiffung**, ~**um-
 seglung** *f* podróż morska na-
 okolo ziemi; ~**wall** *m* wał
 usypany z ziemi.

er|ei'fern: [ich] ~ wpadać [wpaść]
 w gniew, unosić [unieść] się.

er|ei'gnen: [ich] ~ zdarzać [-rzyć]
 się. [zdarzenie.]

Er|ei'gnis (-ai'gnɪs) *n* ② *h*¹

er|ei'ten doganiać [-gonić] ob-
 -gnać, doścignąć [voll].

Ere'mi't (ɛrɛ'mi't) *m* ③ *a* = Ein-
 jäbler.

er|sa'hren 1. *v/t.* dowiadywać
 [-wiedzieć] się o (*loc.*); ein Leid:
 doznawać [-znać] (*gen.*). 2. *a.*
 doświadczony, biegły (in *dat.*
 w *loc.*).

Er|sa'hrung *f* doświadczenie *n*;
 dowiedzenie *n* się; ein Mann von
 ~ doświadczony; in ~ bringen
 dowiadywać [-wiedzieć] się o
 (*loc.*), [u]słyszeć o (*loc.*); 25 | **ge-
 mäß** według doświadczenia,
 doświadczalny. [begreifen.]

er|sa'ffen = ergreifen; *fig.* =

er|se'chtendobijac [-bić] się (*gen.*).

er|si'nden wynajdywać [-naleźć];
 (erbichten) zmyślać [-lić].

Er|si'nder (in *f*) *m* wynalazca
 (-czyni).

er|si'nderisch (-si'ndɛrɪsz) wy-
 nalazczy, przemysłny, obfity
 w wynalazki.

Er|si'ndung *f* wynalazek *m*; (Er-
 dichtung) zmyślenie *n*; ~ **s|gabe**
f dar *m* wynalazczy. [prosić.]

er|ste'hen [wy]błagać, [wy-]

Er|fo'lg (-fɔ'lk) *m* ② *g* wynik:
 (guter) ~ powodzenie *n*; (Re-

fulać) skutek: guten ~! życzę powodzenia!

er|fo|lgen (fn) następować [-sta-pić], wynikać [-knać]: (geschehen) nastawać [-stać].

er|fo|lg...: **los** bezskuteczny, daremny, bezowocny; **reich** skuteczny, obfity w skutki.

er|fo|rderlich (-fɔ'rdɛr-) potrzebny, wymagany; es ist ~ (po)trzeba; **en|falls** w razie potrzeby. * [bować.]

er|fo|rderu wymagać, potrzeb-
er|fo|rdernis *n* ②h¹ wymóg *m*, potrzeba *f*.

er|fo|rschen [z-, wy]badać, [wy-]śledzić. **Su.** [z]badanie *n*, [wy-]śledzenie *n*. [o (acc.)]

er|freu|gen dopytywać [-tać] się
er|freu|en [u]radować, [u]cieszyć: sich eines guten Rufes ~ zażywać dobrej sławy; ich bin sehr erfreut jestem bardzo uradowany. [miły, przyjemny.]

er|freu|lich (-frɔi'-) radosny,
er|frie|ren (fn) zamarzać [-znąć]; ~ lassen [z]ajmzić; erstoren zmarznięty, zmarzły, przeziębiony.

er|fri|schen (-frɨ'sɛn) ⑤e odświeżać [-żyć], orzeźwiać [-wić]; ~d orzeźwiający.

Er|fri|schung *f* orzeźwienie *n*, ochłoda: (Getränk) napój *m* chłodzący, chłodnik *m*; (Eis) lody *m/pl.*; (teiles Essen) przekąska; ~s... orzeźwiający; ~s-raum *m* bufet.

er|fü|llen = ausfüllen; Pflichtu. dopelniać [-nić] (*gen.*), wykonywać [-nać]; i-n mit Mut usu. ~ wzbudzać [-dzić], wzniecać [-cić] w kim (*acc.*); i-s Bitte ~ [u]czynić zadośćczyjej prośbie.

Er|fü|llung *f* dopelnienie *n*, spełnienie *n*; in ~ gehen spełniać [-nić] się, sprawdzać [-dzić] się.

er|ga|ngen (-gɔ'ŋɛn) *f*. ergehen,

er|gä|ngen (-gɛ'ncɛn) ⑤e uzupełniać [-nić]; (hinzufragen) dodawać [-dać]; (ausbessern) odnawiać [-nowić], naprawiać [-wić]; ~d uzupełniający, dodatkowy.

Er|gä|ngung *f* uzupełnianie *n*, uzupełnienie *n*, dodatek *m*; Gram. dopełniacz *m*; ~s... uzupełniający, dodatkowy.

er|ga|ffern *F* (-gɔ'tɛrn) ⑤b chwycać [uchwycić].

er|ge|ben 1. *v/t.* (bartun) wykazywać [-zać]; (geben) wydawać [-dać]; sich ~ okazywać [-zać] się, wynikać [-knać]; ~x poddawać [-dać] się; (sich hingeben) oddawać [-dać] się; (sich herausstellen) wynikać [-knać] (aus dat. z *gen.*); hieraus ergibt sich z tego wynika. 2. *a.* oddany, przywiązany, unizony; in Briefen: **3hr** ~et unizony sługa Pana; ganz ~st najunizniejszy; danke ~st! dziękuję uniznienie!; **2heit** *f* uległość, unizoność, przywiązanie *n*.

Er|ge|bnis (-gɛ'p-) *n* ②h¹ wynik *m*, skutek *m*, rezultat *m*.

Er|ge|bung *f* uległość; ~x poddanie *n* się.

er|ge|h(e)n zostawać [-stać] ogłoszonym ob. wydanym: ~ lassen wydawać [-dać], ogłaszać [ogłosić]; über sich ~ lassen znosić [znieść] cierpliwie; wie wird es mir ~? co się ze mną stanie?, co ze mną będzie?; sich ~przechadzać [przejsć] się; fig. sich ~ über (*acc.*) rozwodzić się nad (*instr.*); sich in Klagen ~ über (*acc.*) żalić się na (*acc.*).

er|ge|big (-gɨ'bɨɕ) (fruchtbar) płodny, żyzny; (reichhaltig) obfity; (Geistig usw.) wydatny, korzystny; **2heit** *f* żyzność; obfitość; wydatność.

er|gie'ſen (ſich) wylewać [-lać] (się); *ſtuh*: uchodzić, wpadać.
er|glä'nzen (ſn) [za]jaśnieć, błyszczeć [zabłysnąć].
er|glü'hen (ſu) [roz]żarzyć się; *fig.* zapalać [-lić] się, [za]płonać.
er|gö'tzen (-gö'c'en) ④e [u]bawić; *ſich* ~ *an* (*dat.*) [u]bawić się od. rozkoszować się (*instr.*).
er|gö'tlich (-gö'c-) zabawny, ucieśny, rozkoszny; *Reiſt f* zabawność, zabawa, rozkosz (-ność).
er|grau'en (ſu) [po]siwieć; *ergraut* posiwiały.
er|grei'fen (*anfassen*) chwycić [chwycić]; (*festnehmen*) schwytać [wzięć]; (*fangen*) [z]łapać, pojmać [wzięć]; *Feder* *uſw.*: brać [wziąć] (do ręki); *Maſſregel* *uſw.*: zarządzać [-dzić]; *das Wort* ~ zabierać [-brać] głos; *die Gelegenheit* ~ [s]korzystać ze sposobności; *die Gluht* ~ zwracać [zwrócić] się do ucieczki; *fig.* *Gemüt*: przejmować [-jąć], ogarniać [-nać]; [po]działać na (*acc.*); ~ *b* wzruszający.
er|grü'mmen (-grü'm'en) ④a (ſu) [roz]złościć się, rozjuszać [-szyc] się.
er|grü'nden zglębiać [-bić], [z]hadać, dociekać [-cieć].
Er|gu'ſſen wylew, wylanie *uſw.* się.
er|hä'ben wyniosły; (*a. fig.*) wzniosły; (*Geiſt*) wielki; (*Gebante*) wzniosły, szczytny; (*Fürſtlichſeiten*) dostoyny; (*tonver*) wypukły; ~ *Arbeit* płasko-rzeźba *f*; *das iſt über allen Zweifel* ~ *so* nie ulega najmniejszej wątpliwości; *Reiſt f* wyniosłość, wzniosłość; wypukłość; wielkość, szczytność.
er|hä'ten (*unterhalten*) utrzymywać; (*bewahren*) zachowywać [-ować], ocalać [-lić]; (*empfangen*) utrzymywać [-mać]; (*er-*

tangen) dostawać [-stać]; *Gott* *erhalte dich!* niech cię Bóg chroni!; *gut* ~ *sein* być w dobrym stanie.
er|hä'tlich (-hë't-) to, co można dostać. [bywać [-być].]
er|hä'ndeln [wy]targować, na-|
er|hä'ngen: ſich ~ wieszać [powiesić] się. [weißen.]
er|hä'rten == *befräftigen*, be-|
er|hä'ſchen [s]chwytać, [z]łapać.
er|he'ben podnosić [-nieść]: *wynosić* [-nieść] (*auf den Thron* na tron, *in den Udelſtand* do stanu szlacheckiego); (*preiſen*) wynosić, wychwalać; *Steuer*, *Zoll* *uſw.*: pobierać [-brać]; *Plage* ~ *gegen* (*acc.*) wnosić [wnieść] skargę przeciw (*dat.*); *ſich* ~ *podnieſić* [-nieść] się, powstawać [-wstać] (*vom Tiſch* od stołu, *vom Sit* z miejsca); (*ſich empören*) powstawać [powstać], [z]buntować się; *die Stimme*: odzywać [odezwać] się; *er* *erhebt ſich über alle* wznosi się ponad wszystkich, *prze-* *wyſſer* *alle* wyższa wszystkich.
er|he'blich (-hë'p-) znaczny, ważny. [przez żeniaczkę.]
er|hei'raten nabywać [-być] |
er|hei'ſchen = *erfordern*.
er|hei'tern (-hai't'ern) ④b rozweselać [-lić].
er|he'llen (-hë'l'en) ④a = *erleuchten*, *aufklären*; *v/i.* *daraus* *erheilt* z tego okazuje się jasno, z tego wynika.
er|heu'chen [u]zyskać obłudą od. obłudnem postępowaniem: udawać [udać].
er|hi'ten (-hī't'en) ④e (ſich) rozgrzewać [-grzać] (się).
er|hö'hen (-hö'en) ④a podwyższać [-szyc]; (*steigern*) zwiększać [-szyc]; *erhöht* podwyższony, zwiększony, wzmocniony. *Su.* podwyższenie *n*; zwiększenie

n; wyniesienie *n*; (erhöhte Stelle) wzniesienie *n*, pagórek *m*.

er|ho|len: *ſich* ~ wracać [wrócić] do dawnego stanu; *ſich* (wieder) ~ (po)wracać [-wrócić] do sil (von *dat.* po *loc.*); (zu *ſich* kommen) przychodzić [przyjść] do siebie; (nach der Arbeit) wypoczywać [-cząć]; (vom Schreden) ochłonać [von.]; *ſich* bei j-m Ratſ ~ [po]prosić k-o o radę, [po]radzić się k-o.

Er|ho|lung *f* wytechnienie *n*, wypoczynek *m*; zur ~ dla wypoczynku, (der Gesundheit) dla poprawy zdrowia; ~s|paufe *f* wypoczynek *m*; (in der Schule) przerwa; ~s|reise *f* podróż dla wypoczynku ob. dla poprawienia zdrowia.

er|hö|ren [wy]słuchać.

er|l|n|ner|lich przychodzący na pamięć, pamiętny; es iſt mir ~ przypominam sobie, mam w pamięci.

er|l|n|nern (-l|n|ern) ④b: i-n an et. (*acc.*) ~ przypominac [-mnieć] k-u co; *ſich* ~ (*gen.* ob. an *acc.*) przypominac [-mnieć] sobie (*acc.*); ich erinnere mich przypominam sobie, pamiętam.

Er|l|n|nerung *f* wspomnienie *n*; zur ~ an (*acc.*) na pamiętkę (*gen.*); in ~ bringen przypominac [-mnieć].

er|ka|l|ten (-k|l|ten) ④c (*ſu*) [o]ziębnąć, [o]stygnąć; erkalteł chłodny, ostygły.

er|k|ä|l|ten (-k|ä|l|ten) ④c (*ſich*) [o-, prze-, za]ziębić (się). *Su.* zaziębienie *n*, przeziębienie *n*.

er|k|ä|mp|fen wywalczać [-czyć]; zdobywać [-być] orężem.

er|k|au|fen (bestechen) przekupywać [-pić]; mit Blut ~ okupować [-pić] krwią. [wyróżn.]

er|ke|n|n|bar łatwy do poznania, |
er|ke|n|nen poznawać [-znać];

(untercheiden) rozpoznawać [-znać]; (kennen lernen) poznawać [-znać], zaznajamiać [-jomić] się z (*instr.*); (einsehen) uznawać [uznać], [z]rozumieć; (a. v/i.) [za]wyrokować, postanawiać [-nowić] wyrokiem; auf Todesstrafe ~ skazywać [-zać] na śmierć; als (ob. für) gut usw. ~ uznawać [uznać] za (*acc.*): ☉ j-n ~ für (*acc.*) zapisywać [-sać] na czyj rachunek; ich zu ~ geben dawać [dać] się poznać. [wdzięczność.]

er|ke|n|n|lich wdzięczny; **Er|k|e|n|nis** 1. *f* ②i¹ poznanie *n*; uznanie *n*; zur ~ kommen poznawać [-znać], [z]rozumieć. 2. *n* ②h¹ wyrok *m*, orzeczenie *n*.

Er|ke|n|nung *f* poznanie *n*; ~s... rozpoznawczy.

Er|ker (ö|rk|er) *m* ②l wykusz.

er|k|ie|ſ|en (-k|ie|z|en) ④e (*impf.* a. erker) wybierać [-brać].

er|kl|ä|ren (erklären) objaśniam [-nić]; (auslegen) [wy]tłumaczyć; stieg usw.: wypowiadać [-wiedzieć]; für gut usw. ~ uznawać [uznać] za (*acc.*); (fundgeben) oświadczać [-czyć]; *ſich* ~ oświadczać [-czyć] się.

er|kl|ä|rer (-kl|ä|rer) *m* ②l, ~in (~in) *f* ④c tłumacz(ka); objaśniający (-ca).

er|kl|ä|rl|ich dający się pojąć; es iſt mir nicht ~ nie mogę pojąć, nie pojmuję.

Er|kl|ä|rung *f* objaśnienie *n*; wytłumaczenie *n*; (Urkunde) oświadczenie *n*, deklaracja.

er|k|le|d|lich (-k|le|k|lich) znaczny.

er|k|le|t|tern, **er|k|l|mmen** wydrapywać [-pać] się na (*acc.*), wychodzić [wyjść] na (*acc.*).

er|k|l|ng|en (*ſu*) ④äſer: [za-]dzwonić; Sied: zabrzmiwać [-brzmieć].

er|ko|r (-ko|r) *f*. erkiesen.

er kra' nken (su) zachorować [bou.] (an dat. na acc.), zanie-
magać [-móc]. *Su.* choroba *f.*

er kü' hnen (-kü'nⁿ) (su): się ~
odwagać [-żyć] się (zu dat. na
acc.), ośmielać [-lić] się.

er ku' nden (ku'ndⁿ) (su) c. wy-
wiadywać [-wiedzieć] się
o (loc.).

er ku' ndigen (ku'nd^{ig}) (su): się
~ über (acc.) ob. nad (dat.) do-
ob. wy-wiadywać [-wiedzieć]
się o (loc.).

Er ku' ndigung *f* dowiadywanie
n się: wiadomość (o loc.); ~*S...*
wywiadowczy.

er kü' nsteln udawać [udać]; er-
fühlt afektowany, udany,
wymuszony.

er la' hmen (su) [o]słabnąć.

er la' ngen dostawać [-stać],
osiągnąć [-gnąć]: (erwerben) zy-
skiwać [uzyskać].

Er la' s (-la's) *m* (3 h¹(d¹) roz-
porządzenie *n*; (Befreiung)
uwolnienie *n*; (von Sünden) od-
puszczenie *n*.

er la' ffen Befehl *ustw.*: wydawać
[-dać]; i-nt et. ~ uwalniać
[uwolnić] k-o od (gen.); Schutz:
darowywać [-ować]; Sünden:
odpuszczać [-puścić].

er lau' ben (-lau'ben) (su) po-
ze-zwalać [-zwolić]: erlaubt
dozwolony.

Er lau' bnis (-lau'p-) *f* (2) i¹ po-
ze-zwolenie *n* (zu dat. na acc.).

er lau' cht (-lau'cht) *l. a.* dostoj-
ny, przeznany. *2. 2 f* (3 b
(Seine Jogo) dostojność.

er lau' tern = erklären.

Erle (erleⁿ) *f* (3) b olcha.

er le' ben ein gewisses Alter *ustw.*:
dożyć [bość], doczekać [bość]
(gen.); (durchmachen) przeżywać
[-żyć]; hat man je so et. erlebt?
czy kto widział kiedy coś po-
dobnego?

Er le' bnis (-le'p-) *n* (2) h¹ przy-
goda *f*, przeżycie.

er le' digen (-le'digⁿ) (su) Stelle:
opróżniać [-nić]; Gefaßt: za-
łatwiać [-wić]; erledigt (frei):
opróżniony, wolny.

er le' gen 1. (töten) zabijać [-bić]:
(erschießen) zastrzelić [bość]:
Summe: [zapłacić. *2. f.* er-
liegen.

er lei' chtern (-la'cht^{ern}) (su) b
ułatwiać [-wić]. *Su.* ułatwienie
n, ulga *f*.

er lei' den = erdulden; Schaden
ustw.: doznawać [-znać] (gen.),
ponosić [-nieść]; eine Verände-
rung ~ ulegać [ulec] zmianie.

er len (erleⁿ) olchowy.

er le' ren wyuczać [-czyć] się
(gen.), nauczyć [bość] się.

er le' sen wyborowy.

er leu' chten oświecać [-lić]:
fig. oświecać [-cić].

er lle' gen (su) ulegać [ulec].

Er l' könig (erleⁿ) *m* król olch.

er lo' gen (-lo'gⁿ) skłamany,
zmyślony.

Er lö' s (-lö's) *m* (2) h dochód.

er lö' schen (3) b¹ (su) [z]gasnąć:
fig. ustawać [ustać].

er lö' sen (retten) ocalać [-lić],
zbawiać [-wić]; (losgaufen) wykupy-
wać [-pić]; Ref. odkupić [bość],
zbawić [bość]. *Su.* odkupienie
n, zbawienie *n*.

Er lö' ser (-lö'z^{er}) *m* (2) l zbawca;
Ref. Zbawiciel, Odkupiciel;
... zbawczy, Zbawiciela.

er mä' chtigen (-m^gcht^{ig}) (su) a
upelnomocniać [-nić], upowa-
żniać [-nić]. *Su.* upelnomocnie-
nie *n*, upoważnienie *n*, pełno-
mocnictwo *n*.

er ma' hnen upominać [-mnieć],
napominać [-mnieć]: ~ d upo-
minający. *Su.* upomnienie *n*,
napomnienie *n*.

er|ma'ngeln zbywać, niedosta-
wać, nie starczyć (unperf. cze-
go): idj werde nicht ~ nie omie-
szkam.

Er|ma'ng(e)lung f: in ~ w bra-
ku.

er|ma'nnen (-mā'nēn) 15a: sich
~ nabierać [-brać] odwagi.

er|mä'ßigen zmniejszać [-szyc],
obniżać [-żyć]; bśb. Preis: zni-
żać [-żyć]. Su. zmniejszenie n,
obniżenie; zniżenie, zniżka f.

er|ma'tten (-mā'tēn) 15c (fn)
[z]męczyć się. Su. zmęczenie
n, osłabienie n.

er|me'ssen 1. v/t. = außme'ssen;
(begreifen) [z]rozumieć, pojmo-
wać [-jać]: (ermögen) rozważać
[-żyć]. 2. 2 n (2)l sąd m, zda-
nie, ocena f; nach meinem 2
według mego zdania.

er|mi'tteln (-mī'tēln) 15f wy-
krywać [-kryć], dochodzić
[dojść] (gen.); Verbrechen: [wy-]
śledzić. Su. wykrycie n, do-
chodzenie n; wysledzenie n.

er|mö'glichen (-mō'klīchēn) 15a
umożliwiać [-wić], ułatwiać
[-wić].

er|mo'rden [za]mordować. Su.
zamordowanie n, morderstwo n.

er|mü'den (-mü'dēn) 15c (v/i.
[fn] ob. fidj ~) [z]męczyć (się),
męczyć; ~ nastawać [ustać]: ~d
męczący; ermüdet zmęczony,
znużony. Su. zmęczenie n,
znużenie n.

er|mu'tern (-mü'tērn) 15b
zachęcać [-cić]; (sich) aus dem
Schlafe ~ obudzić [wob.] (się).

er|mu'tigen (-mü'tīgēn) 15a
zachęcać [-cić], zagrzewać
[-grzać], dodawać [-dać] odwa-
gi ob. otuchy.

er|nā'hren [wy]żywić, [na-]
karmić; (erhalten) utrzymywać;
sich von seiner Arbeit ~ utrzymy-
wać się z pracy rąk. Su. ży-

wienie n, karmienie n, wyży-
wienie n; utrzymanie n.

Er|nā'hrer (-nā'rēr) m (2)l, ~ln
(~ln) f 3c karmiciel(ka), ży-
wiciel(ka).

er|ne'nnen (3u dat.) [za]miano-
wać (instr.), ustanawiać [-no-
wić] (instr.). Su. mianowanie
n, nominacja f.

er|neu'e(r)n (-noī'e[r]n) 15a (b)
odnawiać [-nowić], wznowiać
[wznowić]: rozpoczynać [-cząć]
na nowo.

er|nie'drigen (-nī'drīgēn) 15a
zniżać [-żyć], obniżać [-żyć];
fig. poniżać [-żyć]. Su. zniże-
nie n, obniżenie n; fig. poni-
żenie n.

Ernst (ĕrnst) 1. m (2)g (o. pl.) po-
waga f, stateczność f; (Streng)
surowość f; im ~ alleš (ob.
allen) ~es szczerze, serjo, bez
żartu. 2. 2, a. 2haft, 2lich po-
ważny, szczerzy; (wichtig) wa-
żny; (streng) surowy.

Ernte (ĕrnte) f 3b żniwa n/pl.,
żniwo n; (Ertrag) zbiór m, plon
m; ~... żniwarski; ~fest n
dożynki f/pl.: ~monat m sier-
pień.

e'rnten (ēn) 15c [wy]żąć; fig.
zbierać [zebrać]: Dank utm.:
doczekać [wob.] (się) (gen.).

Ernte...: ~wagen m wóz (ze
zbożem); ~zeit f czas m żniw,
żniwa n/pl. [[-wić].]

er|nü'tern 15b otrzeźwiać

Er|o'berer (-o'berēr) m (2)l, Er-
o'b(er)erin (-o'b[er]ērn) f 3c
zdobywca (-czyni).

er|o'bern (ēn) 15b zdobywać
[-być], podbijać [-bić], zawojo-
wać [wob.].

Er|o'berung f zdobycie n, pod-
bicie n, zdobywanie n, podbi-
janie n; zdobycz, podbój m;
~s... zaboreczy; ~s|gier, ~s-
sucht f żądza zdobywania.

er|ö|ffnen otwierać [otworzyć]; (anfangen) rozpoczynać [-czać], zagajać [-gaić]; (mitteilen) oświadczać [-czyć], objawiać [-wić]. *Su.* otwarcie *n*; rozpoczęcie *n*, zagajenie *n*; (Benachrichtigung) zawiadomienie *n*.

er|ö|ffnen (-'ö|'rfern) ⑤b rozbiierać [-zebrać], roztrząsać [-snać]. *Su.* roztrząsanie *n*.

er|p|l|d|t (-p|'d|t) (auf *acc.*) żądny (*gen.*), chciwy (*gen.*); auf *et.* ~ sein koniecznie domagać się, pożądać (*gen.*).

er|p|re|ffen wymuszać [-sić], wymagać [-móc] (vor i-m na kim). *Su.* wymuszenie *n*, szantaż *m*.

Er|p|re|ffer (-p|b|'s|er) *m* ②l *wy-*muscieli, szantażysta.

er|p|ro|ben ⑤a [wy]próbować, doświadczać [-czyć]; erprobt wypróbowany, doświadczony.

er|q|u|t|ken (-k|w|'k|en) ⑤a pokrzepiać [-pić]; ~d pokrzepiający, posilający. *Su.* pokrzepienie *n*; posiłek *m*.

er|ra|ten odgadywać [-dnać], zgadywać [-dnać].

er|re|g|bar (-r|e|'k-) drażliwy, wrażliwy; *Reiz* *f* drażliwość, wrażliwość.

er|re|gen pobudzać [-dzić]; (rei-zen) podniecać [-cić]; (berur-sachen) wzbudzać [-dzić]; da-wać [dać] powód do (*gen.*): Gemüter *ustw.*: = aufregen. *Su.* pobudzenie *n*; wzbudzenie *n* ① a. = Aufregung.

Er|re|ger (-r|e|'g|er) *m* ②l, ~in (~in) *f* ③c sprawca (-czyni); podburzyciel(ka).

er|rei|ch|bar (-r|e|'d|t) dający się osiągnąć; dostępny.

er|rei|chen dosięgać [-gnać] (*gen.*); (einholen) doganiać [-gonić]; (erlangen) osiągać [-gnać], dopinać [-piać] (*gen.*); Ort *ustw.*:

dostawać [-stać] się, dochodzić [dojść] do (*gen.*); ein hohes Alter: dochodzić [dojść] do (*gen.*), do-czekać [boń.] (*gen.*). [ratować.] **er|re|ffen** ocalać [-lić], [u-, wy-] **er|r|f|chen** Anstalten *ustw.*: zakła-dać [założyć]; Mauer *ustw.*: wznosić [wzniesić]; Denkmal: wystawiać [-wić].

er|ri|ngen osiągać [-gnać]; Prets: wywalczać [-czyć], otrzymywać [-mać]; Sieg: odnosić [-nieść].

er|rö|ten [za]czerwienić się, [za]rumienić się, [za]plonać.

Er|ru|ngenschaft (-r|ü|'g|en-) *f* nabytek *m*, zdobycz.

Er|sa|tz *m* wynagrodzenie *n*; (Bergütung) zadośćuczynienie *n*, zwrot; zum ~ w zamian; ~... uzupełniający, posilkowy; ~mann *m* ②a zastępca; ~mittel *n* rzecz *f* zastępująca (coś), surogat *m*; ~wahl *f* wybór *m* uzupełniający.

er|sau|fen P = ertrinken.

er|sau|fen P (-z|ö|'f|en) ⑤a = er-trinken.

er|scha|ffen stwarzać [stworzyć]. **er|scha|llen** (su) [za]brzmieć; rozlegać [-leć] się.

er|schei|nen (jn) [z]jawić się, nadchodzić [nadejść]; (sich zei-gen) ukazywać [-zać] się, pokazywać [-zać] się; Buch: wy-chodzić [wyjść] (z druku); ~lassen wydawać [-dać].

Er|schei|nung *f* ukazanie *n* się, zjawienie *n* się; zjawisko *n*; sie ist eine hübsche ~ ma piękną powierzchowność ob. postać.

er|sch|ie|zen zastrzelić [boń.]; (standrechtl.) rozstrzeliwać [-lać].

er|sch|la|ffen (-sz|l|'f|en) ⑤a (jn) [o]słabnąć, [s]łepieć, [z]gnu-snieć.

er|sch|la|gen zabijać [-bić].

er|sch|lei|chen osiągać [-gnać] (ob. [u]zyskać) podstępem.

er|schlie|ßen otwierać [otwo-
rzyć].

er|schö|pfen wyczerpywać [-pać,
-pnać]: (ermatten) wycieńczać
[-czyć]; (entkräften) wysilać
[-lić]; Thema usw.: wyczerpy-
wać [-pać], [z]badać dokładnie.
Su. wyczerpanie *n*, wycień-
czenie *n*, znużenie *n*.

er|schre|cken 1. *v/t.* ⑩a [na-
pre]straszyć. 2. *v/i.* ⑩d (fu)
(vor *dat.*) lękać [prze]ląc, złać
się (*gen.*), przestraszać [-szyć]
się (*instr.*).

er|schre|cklich straszny, okrop-
ny, przerażający.

er|schü|ttern ⑩b wstrząsać
[-snać]; (wankend machen) za-
chwiać [bość]. *Su.* wstrząśnię-
cie *n*, zachwianie *n*.

er|schwe|ren (-szwē'ron) ⑩a
utrudniać [-nić]; *fig.* obciążać
[-żyć].

er|schwi|ndeln wydurzać [-rzyć],
wycygnić [bość].

er|schwi|ngen osiągać [-gnać],
dostawać [-stać].

er|se|hen poznawać [-znać],
przekonywać [-nać] się (aus
dat. z gen.); (auswählen) wybie-
rać [-brać]; daraus ersehen man,
daraus ist zu ~ z tego widać.

er|se|hnen bardzo [za]tęsknić do
(*gen.*); ersehnt tęskniący.

er|se|hen uzupełniać [-nić]; (als
Stellvertreter) zastępować [-stą-
pić]; j-m et.: wynagradzać
[-grodzić]; Beruh: zwracać
[zwrócić]. *Su.* uzupełnienie *n*:
wynagrodzenie *n*; zastąpienie
n; zwrot *m*.

er|st|klich widoczny; es ist ~
widać.

er|st|nnen wymyślać [-lić],
zmyślać [-lić].

er|spä|hen [wy]sledzić.

er|spä|ren oszczędzać [-dzić];
j-m et. ~ oszczędzać k-u (*gen.*).

Er|spä|rens (-szpā'r-) *f* ②i
oszczędzanie *n*, oszczędność;
(erspartes Geld, a. n) oszczę-
dności *f/pl.*

er|sprie|chlich (-szprij's-) (nützlich)
nżyteczny; (vorteilhaft) korzyst-
ny, zbawienny; ②kistf użytecz-
ność: korzyść, zbawienność.

erst (erst) 1. (*comp.* ~ere[r, ~s])
pierwszy: der ~e (am ~en) Mai
pierwszy (pierwszego) maja:
zum ~en = erstens, (als Datum)
na pierwszego; zum ~en Male
f. crstemaal; ~en Rangeš-
pierzworzędny; der 2e von
ihnen pierwszy z nich; fürs-
~e = erstens, (einsteiften) na
razie, (zuerst) najpierw. 2. *adv.*
(zuerst) najpierw, naprzód; (an-
fanglich) zrazu, początkowo;
(mir) tylko: eben ~ co dopiero,
tylko co.

e'rst... wst pierwo... (*f.* ~geboren),
pierwszo... (*f.* ~flaßig), wyżej
(*f.* ~erwählt).

er|sta|rken (-sztā'rkēn) ⑩a sta-
wać [stać] się mocnym.

er|sta|rren (su) (vor Kälte usw.)
[z]drętwieć, [s]kostnieć; (holzig
werden) [z]drewnieć; (gerinnen)
[s]krzepnąć; erstarrt zdrętwia-
ły, skostniały, zdrewniały.
Su. zdrętwienie *n*, skostnienie
n, zmarznięcie *n*.

er|sta|ffen (-szta'tēn) ⑩c zwr-
cać [zwrócić] (= erstehen):
Danf: = abfatten; Außeracht
usw.: dawać [dać], udzielać
[-lić] (*gen.*); Bericht ~ = be-
richten. *Su.* zwrot *m*, oddanie
n: es Berichtes: sprawozdanie
n, doniesienie *n*.

er|sta|unen 1. *v/i.* (su) [z]dziwić
się; zdumiewać [-eć] się (über
acc. nad instr.). 2. ②n ②i) zdzi-
wienie, zdumienie: zum 2. mal
zdziewieniu; in 2. sehen zadzi-
wiać [-wić], zdumiewać [-eć].

er|stan'ulich (-sztau'n-) spra-
wiający podziwienie, nadzwy-
czajny, dziwny.

e'rste (e'rst^e) f. erst.

er|ste'men przekłować [-kluc']
przebijać [-bić] (mit dem Dolche
sztyletem).

er|ste'h(e)n 1. v/i. (su) = auf-
ersehen: 2. v/t. [za]kupić (auf
deruktion na licytacji).

er|ste'gen wchodzić [wejść] na
(acc.).

e'rsten|mal (e'rst^en-): zum ~ po
raz pierwszy, pierwszym razem.

e'rstens (s) po pierwsze.

e'rster (s^{ter}) f. erst. [-mrzeć].

er|ste'rben za- ob. obu-mierać

e'rst...: erwähnt wyżej wspo-
mniany od. podany: ~ geboren
pierworodny: ~ geborener m
syn pierworodny: ~ geburt f
pierworodztwo n: ~ geburts-
recht n prawo pierworodztwa.

er|st'icken [u-, za]dusić; Zustand:
[s]tłumić: v/i. [u-, za]dusić się;
nie móc oddychać (vor Hitze
z powodu gorąca); ~ d duszny;
~ de Hitze zaduch m. Su. udusze-
nie n; stłumienie n.

er|st'klassig (-k^{lass}ich) pierwszo-
rzędny, pierwszej klasy.

e'rstlich (e'rstlich) = erstens.

Er|stling (-ling) m (g) pierwszy
plód, pierwszy owoc: ~ s...
pierwszy, pierworodny: ~ s-
versuch m pierwsza próba f.

er|stre'ben starać się o (acc.).

er|stre'cken: sich ~ rozciągać się,
rozpościerać się, sięgać.

er|stür'men zdobywać [-być]
szturmem.

er|su'chen 1. v/t. [-n ~ um (acc.)
[po]prosić, upraszać k-o o (acc.).
2. ~ n (2)l prośba f.

er|ta'ppen [z]łapać z nienacka
(bei d^{al}. na loc.); auf frisch^{er}
Tat ~ przyłapywać [-pać] na
gorącym uczynku.

er|tei'len Unterricht usw.: ndzielać
[-lić] (gen.); Auftrag usw.: (wy-
dawać [-dać]; Patent usw.: na-
dawać [-dać]. Su. udzielenie n;
wydawanie; nadawanie n, na-
danie n.

er|tö'nen (su) zabrzmieć [voß.].
odzywać [odezwać] się; Schritte:
dawać [dać] się słyszeć.

Er|tra'g (-tr^g'k) m (2) d plon;
(Gewinn) dochód.

er|tra'gen znosić [znieść].

er|trä'glich (-tr^g'k-) znośny, da-
jący się znosić; es ist noch ~
to można jeszcze znieść.

er|tra'gs|fähig dający dochód,
produktywny: ~ keit f pro-
duktywność.

er|trü'cken [za-, u]topić.

er|trü'cken (su) [za-, u]tonąć;
ertrunken utopiony, zatopiony:

Er|trü'ckene(r) m (2) l topielec.

er|ü'brigen (-ü'brig^en) (2) n
1. oszczędzać [-dzić], odkładać
[odłożyć]; wieviel haben Sie
erübrigt? ile panu zostało?
2. es erübrigt pozostaje.

er|wä'chen (su) [o-, z]budzić się.

er|wä'chen 1. v/i. dorastać
[-rósć]; fig. wynikać [-knać].
2. a. dorosły.

er|wä'gen rozważać [-zyć], roz-
trząsać [-snąć]; uwzględniać
[-nić].

Er|wä'gung f rozważanie n,
rozważa; in ~ ziehen brać
[wziąć] pod rozważę.

er|wä'hlen wybierać [-brać].

er|wä'hen wspominać [-mnieć],
wzmiankować o (loc.); ~ s|wert
zasługujący na wzmiankę. Su.
wspomnienie n, wzmianka f.

er|wä'rmen za-, o-grzewać
[-grzać].

er|wa'rten 1. v/t. oczekiwać;
spodziewać się (gen.). 2. ~ n
(2)l, Er|wa'rtung f (3)b. oczeko-
kiwanie n, spodziewanie n, się,

nadzieja *f*: wider (od. über) 2
 wbrew oczekiwaniu, nadspo-
 dziewanie: in Erwartung
 w oczekiwaniu, w nadziei;
er|wa|run|gs|voll pełen na-
 dziei, pełen oczekiwania.
er|we|cken [o-, prze]budzić: *fig.*
 o-, wz-budzać [-dzić].
er|we|hren: się ~ (*gen.*) opędnąć
 [-dzić] się (*dat.*), [o]bronić się
 (przed *instr.*); (sich enthalten)
 powstrzymać [-mać] się (od
gen.); man kann sich seiner nicht
 ~ nie można go się pozbyć.
er|we|ichen 15a zmiękczać
 [-czyć], rozmiękczać [-czyć];
v/i. (sich) [z]mięknąć.
er|we|isen = beweisen: Achtung
 uśw.: okazywać [-zać], odda-
 wać [-dać]; es ist erwiesen jest
 rzeczą dowiedzoną; sich als
 notwendig ~ okazywać [-zać] się
 (*instr.*).
er|we|istlich dający się dowieść,
 dowodny.
er|we|itern (-wa|t'ern) 15b roz-
 szerzać [-rzyć], rozprzestrze-
 niać [-nić]; (vergrößern) powięk-
 szać [-szyc].
Er|we|rb (-wə'rb) *m* 2g naby-
 tek; (Gewinn) zysk; (Verdienst)
 zarobek, dorobek.
er|we|rben nabywać [-być],
 zarabiać [-robić]; Achtung uśw.:
 (po)zyskiwać [-skać].
Er|we|rbs...: 2fähig zdolny do
 zarobkowania; fleißig *m* prze-
 mysłowość *f*, przemysł; ~quelle
f źródło *n* zarobku; ~zweig *m*
 gałąź *f* przemysłu.
er|wi|dern (-w|d'ern) 15b =
 antworten: (vergelten) oddawać
 [-dać], odwzajemniać [-nić]; Be-
 lud: oddawać [-dać]; Gleiches
 mit Gleichem ~ tem samym od-
 płacać [-cić]. *Syn.* = Antwort;
 odwzajemnienie *n*, odpłata *f*,
 oddanie *n*.

er|wi|rken uskuteczniać [-nić],
 (u)zyskiwać [-skać].
er|wi|schen [z-, przy]łapać,
 [s]chwytąć.
er|wi|nscht (-wu|nszt) pożądaný:
 podług życzenia.
er|wi|rigen [za-, u]dusić.
Erz (erc) *n* 2g ruda *f*; (Metall)
 kruszec *m*; (Bronze) spiż *m*.
Erz... kruszcowy, spiżowy. 12a
 ~ader *f* żyła kruszczowa; (Erz...
 = Haupt..., Ober...) arcy...
 nadzwyczajny.
er|z|hlen opowiadać [-wie-
 dzieć]: weitläufig ~ rozwodzić
 się nad (*instr.*). *Syn.* opowiada-
 nie *n*, opowieść *f*, powieść *f*,
 powiastka *f*. [w]iadający (-en).
Er|z|hler (in *f* 3e) *m* 2l opo-
Erz...: ~arbeiter *m* metalowiec;
 ~bischof *m* arcybiskup; 2bischof-
 lich arcybiskupi; 2dumm arcy-
 głupi, nadzwyczajnie głupi;
 ~engel *m* archanioł.
er|zel|gen = erweisen.
er|zeu|gen [sp]łodzić, [z-, u]ro-
 dzić: Paß uśw.: wzniecać [-cić].
Er|zeu|ger (in *f* 3c) *m* 2f wy-
 twórca *m*; (Water, Mutter) rodzi-
 ciel(ka), rodzic(a).
Er|zeu|guts *n* (2h¹) plód *m*, pro-
 dukt *m*, wytwór *m*.
Er|zeu|gung *f* płodzenie *n*, ro-
 dzenie *n*; wytwórczość, wyrób-
m, produkcja; ~s... wytwórczy...
Erz...: 2faul strasznie leniwy;
 ~feind *m* ciężki (od. nieprze-
 jednany) wróg; ~gang *m*
 chodnik kruszcowy; ~grube
f kopalnia kruszczu; 2haltig
 (-hältlich) zawierający kruszec;
 ~herzog *m* arcyksiążę; 2her-
 zoglich arcyksiążęcy.
er|zie|hen wychowywać [-ować].
Er|zie|her (-ci'ern) *m* 2l, ~in (in-
f 3c) wychowawca (-czyni).
Er|zie|hung *f* wychowanie
 ~s... wychowawczy; ~sanstalt

f zakład *m* wychowawczy:
 ~s|k^un^ft, ~s|l^eh^re *f* sztuka
 wychowania, pedagogia.
 er|zi'e|len = erlangen.
 er|zi'ttern (fn) [za]drzeć (vor
 dat. przed instr.).
 Er|z...: ~narr *m* straszny głu-
 piec; ~prie^ster *m* arcykapłan;
 ~schelm *m* arcygałgan, szelma.
 er|zü'rnen [roz]gniewać; (auf-
 reizen) [po-, roz]drażnić; er-
 zürnt rozniewany, gniewny;
 erzürnt sein über (acc.) [roz-]
 gniewać się na (acc.).
 Er|z|vater *m* patriarcha.
 er|zwin^gen wymuszać [-usić].
 es (es) ① a ono, to; es gibt, es
 ist jest; es sind są; ich bin es to
 ja; Sie sind es to pan; (bzd. in
 unpers. Wendungen) nicht überjst:
 es regnet deszcz pada; es ist
 warm geworden zrobiło się
 ciepło; es bleibt dabei zostaje-
 my przy tem, tak więc będzie.
 Esche ♀ (ē'sz^e) *f* ③ b jasion *m*.
 e'schen (n) jasionowy. [osiolek.]
 Esel (ē'z^el) *m* ② losiół; junger ~
 Eselē' (ē'z^el^e) *f* ③ b głupota.
 Eselin (ē'z^elⁱn) *f* ③ c oslika.
 Esels... osli; ~brücke *f* osli
 most *m*; ~ohr *n* osłe ucho.
 Eseltreiber *m* poganiacz osłów.
 Eskorte (ēskō'te) *f* ③ b eskort-
 ta, straż.
 Espe ♀ (ē'sp^e) *f* ③ b osika.
 espen (n) osikowy.
 Es... (ē's...) ojt spożywczy (s.
 ~waren); stołowy (s. ~gabel).
 esbar (ē'sbār) jadalny.
 Esse (ē's^e) *f* ③ b (Schmiede)~
 kuźnia; (Schornstein) komia *m*;
 (Feuerherd) ognisko *n*.
 essen (n) Da (p.p. gegessen)
 1. v/t. [z]jeść: zu Mittag ~
 [z]jeść obiad, obiadować; zu
 Abend ~ [z]jeść wieczerzę, wie-
 czerzać; sich satt ~ najęść [bou.]
 się. 2. 2 n ② 1: a) jedzenie *n*;

b) (mit pl.) (Speise) potrawa *f*;
 (Gericht) danie; (Mittag) obiad
m; (Abend) wieczerza *f*; beim ~
 podczas obiadu ob. wieczerzy.
 Esseⁿz (ē'ss^enc) *f* ③ b wyciąg
m, treść. [③ c jedzący (-ca).]
 Esser (ē's^eer) *m* ② 1, ~in (n) *f*
 Es...: ~gabel *f* widelec *m* sto-
 łowy; ~gier *f* żądza jedzenia,
 łaknienie *n* jada; ~gierig la-
 komy, głodny.
 Essig (ē'siçh) *m* ② g¹ ocet: ...
 octowy, octu, na ocet; ~flasche *f*
 flaszka na ocet; ~gurke *f* kwa-
 szony ogórek *m*, korniszon *m*;
 Sauer kwasny (jak ocet).
 Es...: ~löffel *m* łyżka *f* stoło-
 wa; ~lust *f* apetyt *m*; ~tisch *m*
 stół jadalny; ~waren *f/pl.* to-
 wary *m/pl.* spożywcze; ~zim-
 mer *n* pokój *m* jadalny, jadal-
 nia *f*. [da, wzniesienie *n*.]
 Estrade (ē'strā'de) *f* ③ b estra-
 E^strich (ē'striçh) *m* ② g¹ po-
 sadzka *f* (kamienna).
 etabliren (etablī'r^on) ⑤ g
 urządzić [-dzić]; sich ~ otwierać
 [otworzyć] handel.
 Etablissem^ent (nblj^esm^ent) *n* ⑥ i
 urządzenie, zakład *m*, sklep *m*.
 Eta^ge (ē'tā'çe) *f* ③ b piętro *n*:
 Haus von zwei (drei) ~n dom
m dwu-(trzy-)piętrowy.
 Eta^pe x (ē'tā'p^e) *f* ③ b etap *m*.
 oddział *m* straży; ~n|komman-
 dant *m* naczelnik etapu.
 Etikette (ē'tikē'te) *f* ③ b (Auf-
 schrift) etykieta, napis *m*; (Sof-
 fite) etykieta, zwyczaj *m*.
 etlich (ē'tliçh) *m* pl. ~ kilka.
 Etui' (ē'tiij') *n* ⑥ i puzderko,
 futerał *m*.
 etwa (ē'twā) prawie, około;
 (beispielsweise) na przykład; (in
 Fragen) może, czy przypadkiem:
 wollen Sie ~ ... może pan chce
 ...; ~ eine Stunde z godzinę;
 ~ zwei Wochen ze dwa tygodnie.

etwaig (ɛtwa'ɪç) przypadkowy, ewentualny, mogący wyinknąć ob. okazać się.

e'twas (ɛ'twas) coś; (~ Bestimmtes) co; (einiges) nieco, trochę, cokolwiek. [was; dat.: wam.]

euch (ɔiç), in Briefen 2 ⑨a acc.;

eu'er (oi'er) (auch) der, die, das

eu'(e)re, pl. die **eu'(e)ren** wasz m, wasza f, wasze n; wasi m/pl., wasze f/pl., n/pl. [iusz.]

Eu'ge'n (oi'ge'n) m ⑧a Eugen-

Eu'le (oi'le) f ③b sowa; ~n... sowi; ~n/spiegel m głupiec, głuptas. [rzeszaniec.]

Eunu'ch (oinu'çh) m ③a eunuch,

eu're (oi're) f. euer.

eu'rer/seits (oi're'zaitc) z waszej strony.

eu'res/glei'chen podobny do was.

eu'ret/halben, -wegen, (um) willen dla was, dla waszego dobra. [f. euer.]

eu'rig (oi'riçh), der (die, das) ~e/

Euro'pa (oira'pa) n ⑧b Europa f; **Europä'er** (~ropē'er) m ②l Europejczyk; ~in (~in) f ③c Europejka; **europa'lsch** (~isz) europejski.

Eu'ter (oi'ter) n ②l wymię.

evange'listch (ɛwāngē'list) ewangelicki; **Evangeli'st** (~gē'list) m ③a ewangelista; **Evange'stium** (~gē'listium) n ⑧e ewangelija f.

eventue'll (ɛwëntuē'l) ewentualny; mogący się zdarzyć.

Ew. abt. für Euer.

e'wig (ɛ'wiçh) wieczny; auf ~ na wieczne czasy, na zawsze; der 2e Wiekuiſty (Bóg); 2kett f wieczność; in (alle) 2feit, ~lich (ɛ'wiçklich) na wieki wieków.

E'x... (ɛ'ks...) eks..., były.

exa'kt (ɛksä'kt) ścisły, dokładny; vgl. genau.

Exa'men (ɛksä'men) n ⑥k (pl. Exa'mina) egzamin m; ...

egzaminowy; **examinie ren** (ɛksämin'i'ren) ⑤g [wy]egzaminować.

Exe'mpl (ɛksē'mp^ol) n ②l (Bei-spiel) przykład m; (Aufgabe) zadanie.

Exempla'r (ɛksēmplä'r) n ②g^l egzemplarz m; **Ziſch** (~isz) przykładowy, wzorowy; adv. dla przykładu.

Exer'cie r... (ɛksērcē'r...) ćwiczebny, ćwiczeń; ~platz m plac ćwiczeń ob. musztry.

exer'cie ren (~ci'ren) ⑤g [wy-] ćwiczyć (się), egzerცerować. **Su.** egzerცyrka f.

Exil (ɛksi'l) n ②g^l wygnanie.

Existe'nz (ɛksistē'nc) f ③b byt m, istnienie n; ~mittel n środek m utrzymania. [istnieć.]

existe'ren (~sti'ren) ⑤g być.

Exkreme'nte (~krēmē'nte) n/pl. kal m; (von Tieren) gnój m.

Expeditio'n (ɛkspedicjō'n) f ③b wysyłanie n, wysyłka; wy-prawa.

Experime'nt (ɛksperimē'nt) n ②g eksperyment m, doświad-czenie; **experimentie'ren** (~ment'i'ren) ⑤g [z]robić do-świadczenia.

explodie'ren (ɛksplodjē'ren) ⑤g wybuchać [-chnąć], pękać [-knać], eksplodować; **Explo'sio'n** (~zi'jō'n) f ③b wybuch m, pęknięcie n, eksplozja; **explo'siv** (~zi'f) wybuchowy, wybuchający.

Expo'rt (ɛkspō'rt) m ②g wy-wóz, handel wywozowy; ~eksportowy; **exportie'ren** (~pōrt'i'ren) ⑤g wywozić [-wieźć] (za granicę).

expre'ss (ɛksprō's) konieczny, pilny; 2brief m list pilny (do-ręczany przez umyślnego po-słańca); 2zug m pociąg po-spieszny.

Extra (ɛ'kstrɑ) (außerdem) prócz, oprócz; (besonders) nader, nadzwyczajnie; zwei Stunden ~ dwie godziny osobno; ~sein nadzwyczajnie dobry, wyborny. [Ekstrakt *m*, wyciąg *m*.]
Extra'kt (ɛkstrɑ'kt) *m* u. *n* ②g
Extr'e'm (ˌtrɛ'm) *n* ②g¹ ostateczność *f*.

Extr'emität (ˌtrɛm'tɛ't) *f* ③b ostateczność; (*pl.*) kończyny *f/pl.* członki *m/pl.*
Extr'e'ntrisch (ˌɛ'ntʁɪ'sɪʃ) odśrodkowy, ekscentryczny.
Extr'e's (ˌɛ'ɛ's) *m* ②h¹ wybryk; nadużycie *n*; przestępstwo *n*; Extr'e'sse beghehen dopuszczać [-puścić] się wybryków,

F

f. Abt. für fein, fetter, folgend.
Fabel (fɑ'hɛl) *f* ③d bajka, baśń; *dim.* bajeczka: (eines Dramas) wątek *m*, osnowa, treść; (Unbiug) gadka, plotka; (Märchen) powiastka: Dichter *m* bajkopisarz.
fabelhaft bajeczny. [bajki.]
fabeln (fɑ'bɛln) ⑥f bajać, pisać
Fabrik (fabrɪ'k) *f* ③b fabryka, zakład *m* przemysłowy; ~fabryczny.
Fabrikant (fabrɪkɑnt) *m* ③a fabrykant, przemyslowiec.
Fabrik'arbeiter(in) *f* *m* robotnik (-nica) we fabryce.
Fabrikat (fabrɪkɑ't) *n* ②g wyrób *m* fabryczny, fabrykat *m*.
Fabrikat'o'n (ˌkɑɔ'b'n) *f* ③b fabrykacja, wyrób *m*, wytwarzanie *n*.
Fabrik...: Besitzer(in) *f* *m* właściciel(ka) fabryki, fabrykant(ka); **zmasig** fabryczny; *adv.* na sposób fabryczny: ~marke *f*, ~zeichen *n* znak *m* fabryczny.
fabrizieren (ˌfɑ'zɪrɛn) ⑥g wyrabiać [-robić], [s]fabrykować.
Fach (fɑ'ʃ) *n* ②a (eines Schranles usw.) półka *f*, przedział *m*, przedziałka *f*; **Exp.** przegródka *f* (w kaszcie drukarskiej); (Gebiet) dział *m*, zakres *m*; das fällt nicht in mein ~ to nie należy do mego zakresu.

...fach meist ...krotny.
Fach... zawodowy, fachowy, specjalny; ~ausdruck *m* wyrażenie *n* techniczne.
fächeln (fɛ'ʃɛln) ⑥f wachlować, powiewać wachlarzem; sich ~ (mit *dat.*) wachlować się (*instr.*).
Fächer (ˌɛ'ɛ) *m* ②l wachlarz.
Fach...: ~gelehrte(r), ~mann *m* ②a (*pl.* a. Leute) zawodowiec, specjalista; **zkundig** wykształcony w swoim zawodzie; ~lehrer *m* nauczyciel specjalista; ~schule *f* szkoła zawodowa; ~werk *n* dzieło specjalne.
Fach'kel (fɑ'kɛl) *f* ③d pochodnia.
fach'keln F (ˌn) ⑥f [za]wahać się.
Fach'kel...: ~träger *m* niosący pochodnię; ~zug *m* pochod (ob. korowód) z pochodniami.
fach'de (fɑ'dɛ) nudny, niesmaczny.
Fach'den (fɑ'dɛn) *m* ②j (zum Nähen) nić *f*, nitka *f*; *dim.* (= Fach'dchen [fɑ'tʃɛn]) *n* ②l niteczka *f*; (gesponnener) przędza *f*; (am Gewebe) włókno *n*; (als Maß) sążeń, sąg; **zformig** (-förmig) nitkowaty; ~nudel *f* makaron *m* cienki ob. włoski; **zschneinig** (-szainig) rzadki.
Fagott (fag'ʊt) *n* ②g fagot *m*; ~bläser *m* fagocista.
fähig (fɛ'ɪʃ) sposobny, zdolny (zu *dat.* do *gen.*, na *acc.*); (be-

gabt) zdolny; **zkeit** / sposobność, zdatność; zdolność.

fahl (fāl) wypłowiwały, płowy, szary; (Blas) błady.

fa'hnden (fā'ndən) **thc** (auf acc., uach dat.) [po]gonić (za instr.), starać się schwytać (acc.), łowić (acc.).

Fa'hne (fā'nə) **f** **3b** chorągiew, sztandar **m**; (Reiter²) proporzec **m**.

Fa'hnen... na sztandar, od sztandaru; **~eid** **m** przysięga **f** na sztandar; **~flucht** **f** ucieczka (z wojska), dezercja; **~flüchtig** zbiegły; **~flüchtige(r)** **m** dezertier; **~fräger** **m** chorąży; **~weihe** **f** poświęcenie **n** sztandaru.

Fä'hricht (fē'nriçh) **m** **2g**¹ (pod)chorąży.

Fa'hr|bahn (fā'r-) / kolej, tor **m**. **fa'hrbar** nadający się do przebycia, utorowany, jezdny; ↓ splawny. [szosa **f**.]

Fa'hr|damm **m** gościniec bity,

Fä'hre (fē're) **f** **3b** przewóz **m**, prom **m**.

fa'hren (fā'ren) **4j**: a) **v/t.** wozić, [po]wieźć, zawozić [-wieźć]; (number~) obwozić [-wieźć]; b) **v/i.** (sn) jechać, jeździć; (jn Wasser) [po]płynąć; Boot ~ łódkować się; Schiffen ~ sankować się; fahr(e) wohl! bywaj!, idź z Bogiem!: er ist gut (schlecht) dabei gefahren wyszedł na tem dobrze (źle); ~ lassen = aufgeben; ~nd jadący, ruchomy; (Ritter) wędrowny; (Hefe) ruchomy; (Post) wozowy.

Fa'hr...: **~gast** **m** pasażer; **~geld** **n** opłata **f** za jazdę ob. za przewóz. [chwiejny.]

fa'hrig (fā'riçh) niestały,

Fa'hr...: **~karte** **f** bilet **m** jazdy; **~karten|ausgabe** **f** wydawanie **n** biletów jazdy, kasa biletowa; **~läufig** niedbały, opiesz-

ły; **~lässigkeit** **f** niedbalstwo **n**, opieszalność.

Fa'hr|mann **m** **2a** przewoźnik.

Fa'hr...: **~plan** **m** rozkład jazdy; **~zplan|mäßig** według rozkładu jazdy, regularny; **~preis** **m** cena **f** jazdy; **~rad** **n** koło, rower **m**; **~scheln** **m** bilet jazdy; **~straße** **f** gościniec **m** bity, szosa; **~stuhl** **m** winda **f**.

fährst, fährt (fər[s]t) **f.** fahren.

Fahrt (fart) **f** **3b** jazda; (Reise) podróż; auf der ~ nach Krakau w podróży (ob. w drodze) do Krakowa.

Fä'hrte (fē'rtə) **f** **3b** ślad **m**.

Fa'hr...: **~wasser** **n** woda **f** splawna, woda **f** nadająca się do żeglugi; **~weg** **m** gościniec bity; **~zeit** **f** czas **m** jazdy; **~zeug** **n** = Fuhrwerk; ↓ stitek **m**.

Faktu'r (faktū'r) **f** **3b** faktura, rachunek **m**; **~en...** fakturowy.

Fakultät (fakultät) **f** **3b** fakultet **m**, wydział **m**. [łany.]

falb (fälp) = fahl; (Ferb) bu-

Fa'ibel (fä'lbəl) **f** **3d** falbana.

Fa'lske (~kə) **m** **3a** sokół; **dim.** sokolik; **~en...** sokoli.

Fall (fāl) **m** **2d** (Fassen) upadnięcie **n**, upadek; (Zusatz) przypadek, wypadek; (Ereignis) zdarzenie **n**; (Wasser²) wodospad; (Abnahme) spad, ubytek; (Ab-schüssigkeit) pochyłość **f**; Gram. przypadek: auf jeden ~ auf alle Fälle na wszelki wypadek, w każdym razie; auf keinen ~ w żadnym razie, nigdy; im ~e, daß... na wypadek (ob. w razie), gdyby...; gefest den ~ daß... przypuszciewszy, że...

Fa'll...: **~bell** **n** gilotylna **f**; **~brücke** **f** most **m** zwodzony.

Fa'lle (fä'le) **f** **3b** pułapka, zasadzka; (für wilde Tiere) sidła **n/pl.**: (an der Tür) zatrask **m**.

fa'llen (fä'l'en) ⑭k (fn) padać [paść], upadać [upaść], legnąć [boń.], leć [boń.]; in Ohnmacht ~ [ze]mdleć, [s]tracić przytomność; *Freiſe*: spadać [spaść]; *Wasser* usw.: opadać [opaść], ubywać [-yć]; ~ lassen puszczać [puścić], *Bemerkung* usw.: wypowiedać [-wiedzieć], *Stimme*: zniżyć [-żyć]; *auf den Montag* ~ przypadać [-paść] na (acc.): *I-m in die Rede* ~ przerywać [-rwać] k-u mowę; *es fällt Regen* (Schnee) pada deszcz (śnieg); *es fällt ihm* (nicht) schwer to przychodzi mu z trudnością (bez trudności).

fa'llen (fä'l'en) ⑮a *Bot*; *ujw.*: scinać [sciać]; *x* [s]chylić ob. (*Bajonett*) pochylić [boń.] do ataku; *Urteil*: wydawać [-dać] (über acc. o loc.) [na].

fa'llgatter n krata f spuszcza-
fallieren (fä'l'i'eren) ⑮g [z]bankrutować, upadać [upaść].

fa'llig (fä'l'ig) zapadły, płatny.
falls (fä'ls) w razie (ob. na wypadek), gdyby.

fa'll...: ~ *Schirm* m spadochron;
~ *Strick* m matnia f, sidła n/pl.;
~ *Sucht* f padaczka, epilepsja;
Süchtig epileptyczny; ~ *tür* f drzwi f/pl. zwodowe, samotrząsk m.

fa'llst, fällt (fä'l[st]) f. fallen.

falsch (fä'lsz) 1. a. (irrig) mylny; (unrichtig) kłamliwy, obłudny, nieszczerzy; (unedt) nieprawdziwy, podrobiony, (Saar) przyprawiony, (Bühne) wstawiony; (böse) zły; ~ sein być złym, [po]gniewać się (auf acc. na acc.); ~ machen (jungen ob. spielen) [po]falszować; ~ verstehen mylnie [z]rozumieć. 2. 2 m u. n ②g (o. pl.) fa'lsz m, obłuda f; ohne 2 f. aufrichtig.

fa'lschen (fä'lsz'en) ⑮e [s]falszo-

wać, podrabiać [-robić]; gefä'lscht fa'lszowany, podrobiony.

fa'lscher (-sz'er) m ②l fa'lszecz.

fa'lschheit f fa'lszywość; obłuda; kłamstwo n; nieszczerłość.

fa'lschlich (fä'lsz-) fa'lszawy; adv. fa'lszywie, mylnie, niesłusznie.

fa'lsch...: **münzer** (-münc'er) m ②l fa'lszecz pieniędzy; ~ **spieler** m szuler. [podrobienie n.]

fa'lschung f fa'lszowanie n.

fa'lsche (fä'lt'e) f ③b zakładka; (im Meide) fa'ld m; (im Gesicht) zmarszczka.

fa'lschen (fä'lt'en) ⑮f [po]fa'ldować, układać [ulożyć] we fa'ldy.

fa'lschen (fä'lt'en) ⑮c (p.p. a. g.) [s]fa'ldować, składać [złożyć]; *Gesicht*: [z]marszczyć.

fa'lscher (-t'er) m ②l *Bot*. motyl.

fa'lschig (-t'ig) fa'ldzisty; (*Gesicht*) zmarszczony.

fa'ls (fä'ls) m ②g karb, wycięcie n, żłobek, rowek: ~ **bein** m rozcinacz m, gładyszka f.

fa'lsen (fä'ls'en) ⑮c zakładać [złożyć], zaginać [-giąć]; (*gärtten*) [wy]gładzić. [ród m.]

fami'lie (fam'i'lie) f ③b rodzina.

fami'lien... rodzinny, familijny;
~ (*mitglied*) n członek m rodziny;
~ **name** m nazwisko n rodowe;
~ **vater** m ojciec rodziny.

find (fä'nt), **fa'nde** (fä'nd'e) f. finden.

Fang (fä'ng) m ②d: a) (o. pl.) połów, łowienie n; (e-s Diebes) schwytnie n, pojmanie n; (das Gefangene) połów; (*Beute*) zdobycz f; b) (mit pl.) szpony m/pl., pazury m/pl.: ~ **ball** m piłka f; ~ **eisen** n łapka f (ze-lazna).

fa'ngen (fä'ng'en) ⑮j [z]łowić, [s]chwytąć; pochwycić, pojmać. [beide boń.]; *Feuer* ~ zajać [boń.] się, zapalać [-lić] się; *fiß* ~ lassen dawać [dać] się złapać.

- isć [pójść] na wędkę; gefangen nehmen ob. fangen brać [wziąć] w niewolę; sich gefangen geben = sich ergeben.
- Fa'ng...** ~ *Schnur* *f* sieć, (für Bögel) sidła *n/pl.*; ~ *Spiel* *n* łapanka *f*, zabawa *f* w łapankę; ~ *Zahn* *m* kiel.
- Fant** (fänt) *m* ② *g* młodzieńszek, mlókos. [barwny.]
- Fa'rb...** (fä'rb...) kolorowy.]
- Fa'rbe** (fä'rbə) *f* ③ *b* (optisch) barwa, kolor *m*: (i. Farben) farba; (bei Tieren u. Pflanzen) maść; ④ Typ. czerni drukarska; die ~ wechselfeln [z]mienić się na twarzy.
- Fä'rbe...** (fä'rbə...) farbiarski.
- fä'rben** (v) ⑤ *a* [po]farbować.
- Fä'rben...**: *Blind* ślepy na barwy, daltoniczny; ~ *Brett* *n* paleta *f*; ~ *Druck* *m* druk kolorowy ob. barwny; ~ *Reich* barwny; ~ *Spiel* *n* gra *f* barw; ~ *Stift* *m* pastel, sucha farba *f* do malowania.
- Fä'rber** (fä'rbə) *m* ② *l* farbiarz; ~ farbiarski.
- Fä'rberel'** (fä'rbə'ra) *f* ③ *b* (Anhalt) farbiarnia; (Gewerbe) przemysł *m* farbiarski.
- Fä'rbholz** *n* drzewo farbiarskie.
- fa'rbig** (fä'rbich) barwny, kolorowy; (bunt) pstry; **Le(r)** *m* ④ *l* człowiek niekaukaskiej rasy.
- Fä'rb...**: *Los* bezbarwny; ~ *stoff* *m* barwik.
- Fä'rbung** *f* farbowanie *n*, (za-)barwienie *n*.
- Farm** (färm) *f* ③ *b* farma, osada.
- Färmer** (v) *m* ② *l* osadnik.
- Farn** & (fäun) *m* ② *g*, ~ *kraut* *n* paproć *f*.
- Fä'rse** (fä'rzə) *f* ③ *b* jałówka.
- Fasa'u** (fäzä'n) *m* ② *g*, ④ *a* bażant. [żantarnia.]
- Fasanelle'** (fäzənə'le) *f* ⑥ *f* ba-
- Faschi'ne** (fäsz'i'nə) *f* ③ *b* faszy-na, wiązka: ~ *n...* faszynowy.

- Fa'sching** (fä'szɪŋ) *m* ② *k* karnawał, zapusty *m/pl.*; ~ *n...* karnawałowy.
- Faselel'** (fäzələ) *f* ③ *b* głupstwo *n*; (Lügen) banialuki *f/pl.*
- Fa'selhans** *m* głupiec, roztrzepaniec; **fa'selig** (v) głupi, roztrzepany; **fa'seln** (v) ⑤ *f* bredzić, pleść głupstwa.
- Fa'fer** (fä'zə) *f* ③ *d* włókno *n*, nić, żyłka; ~ *n...* **fa'ferig** (v) włóknisty; **fa'fern** (v) ⑤ *b* [po]wygiągać nitki.
- Fäß** (fäs) *n* ② *a* (als Maß im pl. indef.) beczka *f*; *dim.* (= **Fäßchen** [fä'schən] *n* ② *l*) beczułka *f*; ~ *n...* beczkowy.
- fa'ßbar** uchwytny.
- Fa'ßbinder** *m* ② *l* bednarz.
- fa'ssen** (fä'sən) ⑤ *d* (au-, vaden) chwytać [u-, po-]chwycić, brać [wziąć] (bei dat. za acc.); *Be-*schluß usw.: postanawiać [-nowić], powziąć [voß.]; Edelsteine usw.: = einfassen; Gedanken usw.: wpadać [wpaść] na (acc.); Zu-neigung usw.: nabierać [-brać] (*gen.*); Meinung: wyrażać [-razić]; (mit dem Verstande) = auffassen, begreifen; (in sich) ~ obejmować [objąć], [po]jmieścić, zawierać (w sobie); sich ~ uspokajając [-koić] się, opamiętywać [-tać] się; sich fürz ~ wyrażać [-razić] się zwięźle ob. krótko.
- fa'hlich** (leicht) łatwo zrozumiały, łatwy do pojęcia, jasny, przystępny. [ksztalt *m*, forma.]
- Fa'sso'u** (fäsö) *f* ⑥ *i* fason *m*.
- Fa'ßreifen** *m* obręcz *f*.
- Fa'ssung** *f* (Einfassung) oprawa; (Wortlaut) brzmienie *n*; (Gedankensstimmung) przytomność umysłu; aus der ~ bringen wyprowadzać [-dzić] z równowagi, [z]mieszać; die ~ verlieren [s]tracić przytomność umysłu, [z]mieszać się; ~ *n...*

gabe *f*, ~s|**vermögen** *n* poje-
tność *f*; ~s|**los** zmieszany.
fa'ß|**weise** beczkami, na beczki.
faß (faß) = beinaże.
fa'sten (fä'stən) 1. ⑤c pościć,
suszyć. 2. ② *f/pl.* — ②zeit *f*
wielki post *m*; ~ postny.
Fa'st|**nacht** (= Faß|**hing**; ~s|**woche**
f ostatki *m/pl.* karnawału,
zapusty *m/pl.* [sny, niemily.]
fata'l (fātā'l) fatalny, niebezpie-
czny.
Fa'ßke *F* (fä'ck^e) *m* ③a głupty.
fau'chen (fau'chən) ⑥a prychać.
faul (faul) zgnily; (Göt) zbu-
twiały, spróchniały; (träge) le-
niwy, opieszaly, gnuśny;
(schlimm) kiepski; *F* ~er Zauber
(Unsinn) koszulki opalki *f/pl.*,
(Lügen) wybiegi *m/pl.*, wykrety
m/pl.: ~ werden = faulen;
(träge werden) rozleniwiać [-wić]
się; ~ sein = faulenzen.
Fau'l|**baum** *m* czeremcha *f*.
Fäu'le (föi'l^e) *f* ③b = Fäulnis.
faul'en (fau'len) ⑥a [z]gnić:
Göt: [s]próchnieć.
faul'enzen (fau'lēncən) ⑥e pró-
żnować, bałki zbijać: Fau'len-
zer (~cən) *m* ②l, ~lu (~ln) *f* ③c
próżniak (-niaczka), leniuch;
Faulenzerel' (fau'lēnc'era'l') *f*
③b próżniactwo *n*, lenistwo *n*.
Fau'lheit *f* lenistwo *n*, gnu-
śność. [ly.]
faul'ig (fau'lich) zgnily, nadgni-
ły.
Fäu'lnis (föi'l-) *f* ②i^l (o. pl.)
(Fauten) gnicie *n*; (Fäute) zgni-
lizna, rozkład *m*.
Fau'l...: ~pelz *m* = Faulenzer;
~tier *n* leniwlec *m*.
Fau'na (fau'na) *f* ⑥g fauna,
świat *m* zwierzęcy.
Faust (faust) *f* ②f pięść, kułak *m*;
auf eigene ~ na własną rękę.
Fäu'stchen (föi'stchən) *n* ②l
piąstka *f*; sich ins ~ lachen [za-]
śmiać się w kułak (ukrad-
kiem).

Fau st...: ②dicz gruby na pięść;
er hat es ②dicz hinter den Ohren
udaje niewinnego, to dobry
obludnik; ~handschuh *m* rękaw-
wica *f* (bez palców); ~kampf *m*
walka *f* na pięści; ~kämpfer *m*
waleczący na pięści; ~schlag *m*
uderzenie *n* pięścią.

Fa'ße (fä'ks^e) *f* ③b grymas *m*,
błazeństwo *n*; ~n machen robić
cerogiele, grymasić.

Fe'bruar (fē'bruār) *m* ②g^t
luty; ~ lutowy.

Fe'cht... (fē'cht...) szermierski;
~bruder *m* żebrak.

fe'chten (~en) ③b potykać się
(mit j-m z kím), bić się (mit De-
gen na szpady), fechtować się:
F ~ (gehen) = betteln (gehen).

Fe'chter (~er) *m* ②l szermierz;
(bei den Römern) gladiator; *F* =
Bettler.

Fe'cht|**meister** *m* fecht mistrz,
nauczyciel szermierki.

Fe'der (fē'd^{er}) *f* ③d (Schreib-)
pióro *n* (do pisania); ④ sprę-
żyna; (am Wagen) resor *m*;
(Flaum) puch *m*; Lartig pier-
zasty, podobny do pióra: ~
bett *n* piernat *m*, pierzyńa *f*;
~büchse *f* piórnik *m*; ~busch *m*
pióropusz; (der Vögel) czub-
z piór: Förmig (-förmich) po-
dobny z kształtu do piór; ~
fuchser (-füks^{er}) *m* ②l nędzny
pisarz; ~halter *m* rączka *f*;
~hut *m* kapelus z piórami
od. X z pióropuszem.

fe'derig (~lich) pierzasty.

Fe'der...: ~kasten *m* piórnik;
~kissen *n* poduszka *f* z pierza;
~kraft *f* sprężystość, elastycz-
ność; ~krieg *m* spór literacki,
polemika *f*; Leicht lekki jak
piórko; ~lesen: *F* ohne ~lesen
bez wielu słów, bez ceregioli;
nicht viel ~lesen machen nie-
ceremonjować się; ②los bez

pierza, goły; (Wagen) bez re-
sorów; ~meffer *n* szczyryk *m*.
Fe'dern (fɛ'dɛrn) ⑤b [u]pierzyć;
⊗ ugiąć się, być sprężystym;
~d sprężysty, elastyczny.

Fe'der...: ~Schmuck *m* ozdoba *f*
(ob. szata *f*) z piór; ~strich *m*
pociągnięcie *n* piórem; ~vieh *n*
ptactwo, drób *m*; ~zeichnung *f*
rysunek *m* robiony piórkiem.

Fee (fɛ) *f* ⑥f wróżka, rusalka.

Fe'en... (fɛ'ɛn...) czarodziejski,
cudny; ~haft bajeczny, cu-
downy, fantastyczny.

Feerie' (fɛ'ɛri') *f* ③f fantastyczna
powiastka ob. baśń.

Fe'gelfeuer (fɛ'gɛ') *n* czyszciec *m*.

fe'gen (fɛ'gɛn) ⑤a zamiatać
[-mieść], wymiatać [-mieść],
[o]czyszczać.

Fe'hde (fɛ'dɛ) *f* ③b sprzeczka:
(Streit) spór *m*, zatarg *m*.

fe'hbar (fɛ'l̥b̥ɔr) omylny.

Fe'hl...: ~betrag *m* niedobór,
deficyt; ~bitte *f* daremna (ob.
bezsłuszną) prośba; eine ~b.
tun [po]prosić bezskutecznie.

Fe'hlen (fɛ'lɛn) ⑤a (mangeln) (an
dat.) niedostawać, brakować
[zabraknąć] (*gen.*); (jich irren)
[z-, po]błądzić, [o-, po]mylić
się; (jündigen) [z]grzeszyć; (ab-
wesend sein) być nieobecnym;
was fehlt Ihnen? co panu
jest?; mir fehlt nichts nie mi
nie jest; es fehlte nicht viel, so
... o mało co nie..., o mały włos
nie...; das fehlte (gerade) noch!
tego jeszcze brakowało!

Fe'hler (fɛ'lɛr) *m* ②l (Irrtum)
błąd, omyłka *f*; (Gebrechen)
wada *f*, niedostatek; ~frei, ~
los bez błędów, bez wad; (ta-
bello) bez zarzutu.

Fe'hlerhaft błędny, wadliwy.

Fe'hl...: ~geburt *f* poronienie *n*,
płód *m* poroniony; ~geh(e)n
[z]błądzić, schodzić [zejść]

z drogi; ~griff, ~schlag *m* uchyl-
bienie *n*, błąd, omyłka *f*, za-
wód; ~schiefen chybiać [-bić],
[s]pudłować; ~schlagen chybiać
[-bić], doznawać [-znać] za-
wodu; ~schuß *m* chybienie *n*
celu, spudłowanie *n*; ~stoß *m*
nieudany cios; ~stüb: = Stüb:
~stufen potykać [-tknąć] się,
pośliznąć [pośl.] się; ~tritt *m*
potknięcie *n* się, poślizgnięcie
n się; fig. błąd, usterka *f*,
uchylenie *n*.

Fe'er (fɛ'ɛr) *f* ③d (Feiern) ob-
chodzenie *n*, świątkowanie *n*;
(~lichkeit) uroczystość, obchód
m, święto *n*; ... uroczysty,
święteczny; ~abend *m* poro-
bocie *n*, fajramt; ~abend
machen (za)przestawać [-stać]
roboty; ~kleid *n* strój *m* uro-
czysty od. odświętny.

fe'ierlich uroczysty; ~keit *f* uro-
czystość, uroczysty obrzęd *m*,
ceremonja.

fe'iern (fɛ'ɛrn) ⑤b świętować,
wypoczywać; v/t. obchodzić
uroczystości, święcić; i-r: sła-
wić, chwalić.

Fe'ier...: ~stunde *f* godzina od-
poczynku, godzina wolna od
pracy; ~tag *m* święto *n*; ~tag
~Behörden) dzień wolny od pracy;
vergütigte(r) ~tag(e)! wesolych
świąt (życzo)!; ~tags... świą-
teczny. [bojaźliwy]

fe'ig(e)¹ (fɛ'ik, fɛ'ig) tchórzliwy.]

Fe'ig² (ɛ) *f* ③b figa; ~n... fi-
gowy; ~ulbaum *m* drzewo *n*
figowe.

Fe'igkeit *f* tchórzostwo *n*.

fe'igherzig tchórzliwy, trwózli-
wy. [tchórz.]

Fe'igling (fɛ'iklɪŋ) *m* ②g¹

feil (fɛ'il) przedajny, będący na
sprzedaż; (Person) przekupny;
~e Dirne padła kobieta, nie-
rządnicza.

Feilbieten wystawiać [-wić] na sprzedaż.

Feil'e (faɪ'le) *f* ③b pilnik *m*; *fig.* lejte ~c ostateczne wykończenie *n*. [kupność.]

Feil'helt *f* przedajność; prze-
Feil'licht (ˌfɛɪlɪçt) *n* ②g, **Feil'späne** *m/pl.* opilki *m/pl.*

Feil'schen (faɪ'lsʃən) ⑤e [po-]targować się; ~um (*acc.*) targować (*acc.*).

fein (faɪn) (dünn) cienki, (*a. fig.*) delikatny, subtelny; (Sano njm.) drobny; (Metall) czysty, szczery; (gebildet) wykształcony; (elegant) wykwintny, wytworny, elegancki; (hübsch) ładny, gustowny; (von guter Art) przedni, wyborny, w dobrym (najlepszym) gatunku; sich ~ machen [wy]stroić się.

Feind (faɪnt) 1. *m* ②g, ~in (faɪ'ndɪn) *f* ③c wróg, nieprzyjaciel (-jaciółka); (Gegner) przeciwnik (-wniczka). 2. i-m ② fein nienawidzić k-o; j-m ② werden zaienawidzić [boś.] k-o.

Feindes... (faɪ'ndəs...) nieprzyjacielski.

Feindlich = feindselig; (dem Feinde gehörig) nieprzyjacielski; (gegnerisch) przeciwny.

Feindschaft *f* = Feindseligkeit.

feindlich nieprzyjazny, wrogi (*gegen acc.* względem *acc.*, *a. dat.*); ~keit *f* nieprzyjaźń, nienawiść; ~ (pl.) naprężone stosunki *m/pl.*

fein...: ~fühlend, ~fühlig (-fühllich) uczuciowy, czuły; ~gefühl *n* delikatność *f*, subtelność *f*, takt *m*; ~gehalt *m* zawartość *f* (kruszu w monecie); ~schmecker (-szmɛkɐr) *m* ②l, ~in (~ɪn) *f* ③c smakosz(ka).

Feinheit *f* cienkość; drobnosć; czystosć; delikatnosć; wy-
fest (faɪst) = fett. [twornosć.]

Feibel (fɛ'ɪbəl) *m* ②l, *f* ③d plusz *m*, aksamit *m*.

Feld (fɛlt) *n* ②c pole; (Gbene) równina *f*, płaszczyna *f*; ✕ pole (ober plac *m*) bitwy; (einer Tabelle) pole, kwadrat *m*, kwartera *f*.

Fe'ld... polowy; ✕ obozowy, wojenny; ~arbeit *f* robota w polu; ~arbeiter(in) *f* *m* robotnik rolny (robotnica rolna); ~artillerie *f* artylerja polowa; ~bau *m* uprawa *f* roli, rolnictwo *n*; ~bett(stelle) *f* *n* łozko *n* obozowe (składane); ~flasche *f* manierka; ~geschrei *n* okrzyk *m* wojenny; ~herr *m* wódz; ~küche *f* kuchnia polowa; ~

lager *n* obóz *m* w polu; ~mark *f* miedza (polna); ~marschall *m* marszałek polny; ~mess|kunst *f* miernictwo *n*; ~messer *m* miernik, mierniczy, geometra; ~prediger *m* kapelan wojskowy;

~scher(er) (-szɛr[ɐr]) *m* ②g¹ (②l) felczer, chirurg wojskowy; ~stecher *m* luneta *f* polowa; ~stuhl *m* krzesło *n* składane; ~wache *f* straż obozowa, placówka; ~webel (-wɛbəl) *m* ②l sierżant, feldwebel; ~weg *m* droga *f* polna; ~zeichen *n* sztandar *m* wojskowy; ~zeugmeister *m* generał broni, zbrojmistrz; ~zug *m* wyprawa *f* wojenna.

Fe'lge (fɛ'lgə) *f* ③b dzwono *n* (koła).

Fell (fɛl) *n* ②g skóra *f*; *dim.* skórką *f*; *fig.* j-m das ~ über die Ohren ziehen zdzierać [zardzić] skórę z kogo.

Felleisen *n* torba *f* skórzana, tłumoczek *m* skórzany.

Fels (fɛls) *m* ③a¹, **Fe'l'sen** (fɛ'l-zən) *m* ②l skała *f*, opoka *f*.

Fe'lsblock *m* skała *f*, odłamek skały.

Fe'sten... skalisty, w skale: **fest** twardy (ob. silny) jak skała; **höhle** *f* pieczara w skale; **klippe** *f*, **riff** *n* rafa *f* skalista; **wand** *f* ściana skalista.

fe'lsig (fē'lzīch) skalisty.

Fe'me (fē'm^e) *f* ③b, **Fe'm|gericht** (fē'm-) *n* ehm. tajny trybunał m.

Fe'nchel ♀ (fē'nch^el) *m* ②l koper włoski: koprowy.

Fe'nster (fē'nst^er) *n* ②l okno: *dim.* okienko; **laden** *m* okiennica *f*; **rahmen** *m* rama *f* okienna, futryna *f*; **scheibe** *f* szyba w oknie; **vorhang** *m* firanka *f*.

Fe'rien (fē'rī^en) *f/pl.* indell. wakacje, ferie: wakacyjny.

Fe'rkel (fē'rke^el) *n* ②l prosić: **werfen** = **zu** (z) ⑤f oprosić [von.] się, porodzić [von.] prosięta.

fern (fē^rn) daleki; *adv.* daleko: (frei) wolny (von *dat.* od *gen.*): von ...e zdaleka.

Fe'rne (fē'rⁿe) *f* ③b dal, oddalenie *n*, odległość: aus *der* ~ zdala, z odległości; in *der* ~ w dali, w odległości, w oddaleniu; in *die* ~ w dal, daleko, w dalekie strony.

fe'rner (zⁿe^r) dalszy; *adv.* dalej; *fig.* prócz tego, nadto; (= ~hin) nadal, na przyszłość.

Fe'rn...: **glas**, **rohr** *n* luneta *f*, dalekowiedz *m*; **halten** = abhalten; **liegen**: daß liegt mir fern jestem daleki od tego; **sicht** *f* perspektywa, widok *m*; **sichtig** dalekowidzący; **sprechamt** *n* urząd *m* telefoniczny; **sprecher** *m* telefon; **verkehr** (zug) *m* kurs wozów (pociąg) na dalszej przestrzeni.

Fe'rse (fē'rz^e) *f* ③b pięta; **ungeld geben** = davonlaufen.

fe'rtig (z^{tī}ch) gotowy: ich bin ~

(bereit) jestem gotów; (mit et.) skończyłem (coś); ~ deutlich *sprechen* mówić płynnie ob. gładko; ~ werden mit (*dat.*) [s-, u]kończyć (*acc.*): (zurechtommen) dochodzić [dojść] do końca, dawać [dać] sobie radę z (*instr.*), rozprawić [-wić] się z (*instr.*): pozbywać [-zbyć] się (*gen.*).

fe'rtigen (fē'r^{tī}g^en) ⑤a = an-, unterfertigen.

Fe'rtigkeit *f* zręczność, wprawność, wprawa, łatwość.

fe'rtig|machen = heubigen: sich ~ przygotowywać [-ować] się. **fesch** *F* (fēsz) szykowny, zgrabny, elegancki.

Fe'ssel (fē's^el) *f* ③d (meist *pl.*) więzy *m/pl.*, kajdany *m/pl.*, okowy *m/pl.*; *fig.* więzy *m/pl.*: (der Pferde) pęcina; **ballon** *m* balon urzędny ob. na uwięzi.

fe'sseln (zⁿ) ⑤f okuwać [okuć] w kajdany: wkładać [włożyć] więzy na (*acc.*); Pferd: [s]pętać: *fig.* (au *acc.*) przywiązywać [-zać] (do *gen.*): *fig.* zajmować [-jać] (*instr.*).

fest¹ (fēst) mocny; (hart, a *fig.*) twardy; (dicht) stały; (bauerhaft) trwały: ~ werden [st]wardnieć: ~e Preise ceny *f/pl.* stałe.

Fest² (zⁿ) *n* ②g święto, uroczystość *f*; (Draht) uczta *f*, bankiet *m*; /vergnügte^s (zycze) wesolego święta!

Fe'st... uroczysty, świąteczny; **abend** *m* uroczysty wieczór, wilja *f*; **binden** związywać [-zać], przywiązywać [-zać].

Fe'ste (fē'st^e) *f* ③b twierdza: (Himmels) sklepienie *n* niebieskie.

Fe'st...: **essen**, **gelage** *n* uczta *f*, bankiet *m*; **halten** (sich) przytrzymywać [-mać] (się): (au *dat.*) trzymać się (*gen.*).

Żeſtſigkeit (fē'stīč-) *f* twardość; stałość; trwałość.
Żeſtſland *n* ład *m* stały.
Żeſtſlich ſwiąteczny, odświętny: (feierlich) uroczysty; **Żkeit** *f* uroczystość.
Żeſt... **Żmachen** umocowywać [-ować]; **Żmahl** *n* = **Żeſſen**: **Żnahme** (-nām^e) *f* ③b pojmanie *n*, przytrzymanie *n*, przyaresztowanie *n*; **Żuchmen** przytrzymywać [-mać], przychwycić [boń.], [przy]aresztować; **Żrede** *f* mowa uroczysta; **Żredner** *m* mowca podczas uroczystości; **Żſetzen** naznaczać [-czyć]; (beſtimmen) po- ob. u-ſtanawiać [-nowić]; **Żſich** **Żſetzen** oſiadać [oſiaść] na stałe; **Żſitzen** ſiedzieć mocno; **Żſpiel** *n* uroczyste przedſtawienie (teatralne); **Żſteſh(e)n** być pewnym; **Żeſ** **ſicht** **feſt**, **daß** ... **jeſt** rzeczą pewną, że ...; **Żſtellen** uſtalać [-lić], ſtwierdzać [-dzić]; **Żſtellung** *f* ſtwierdzenie *n*, uſtalenie *n*; **Żtag** *m* dzień uroczysty ob. ſwiąteczny; **Żtaglich** uroczysty, ſwiąteczny.
Żeſtung (fē'stūg) *f* ③b twierdza, warownia, forteca; **Żs...** forteczny; **Żsarreſt** *m*, **Żshaff** *f*, **Żsſtrafe** *f* zamknięcie *n* w twierdzy, areszt *m* forteczny; **Żswerk** *n* warownia *f*, fortyfikacja *f*, ſzańce *m/pl.*; (Beſeſtigung) okopy *m/pl.*
Żeſtſzug *m* uroczysty pochód.
Żeſt (fēt) 1. *a.* tłusty, wypasiony; ~ werden [u]tyć, [u]tuczyć ſię, wypaść [boń.] ſię. 2. *2 n* ②g tłustość *f*, tuſzcz *m*.
Żeſt... **Żeiſt** tuſzczowy; **Żauge** *n* oczka *n/pl.* (na żupie); **Żſleck** *m* tuſta plama *f*.
Żeſtlich (fē'tīč) tłusty, załtuſzczony; (beſchmūſt) potłuſzczony; ~ machen załtuſzczać [-tuſcić].

Żeſt... **Żlieblich** (-lībīč) tłusty, otyły; **Żſucht** *f* otyłość chorobliwa. [szmat, galgan.]
Żeſten (fē'c^en) *m* ②l strzep, }
Żeucht (foičt) wilgotny; ~ machen = **Żeucht**en.
Żeuchten (foi'čt^en) ②c 1. *v/t.* zwilżać [-żyć]. 2. *v/i.* ſtawać [stać] ſię wilgotnym.
Żeuchtigkeit (-tīč-) *f* wilgoć, wilgotność.
Żeuchter (foi'č^er) *n* ②l ogień *m*; (Brand) pożar *m*; (Glantz) blask *m*; **Ż** strzały *m/pl.*, ſtrzelanie; **Ż!** ognia!, pał!, *fig.* (Ziſer) zapal *m*; (Blut) żar *m*; ~ **Żfangert** zapalać [-lić] ſię.
Żeuchter... ogniowy; pożarny; ognisty; **Żanbeſer** (In *f* ③c) *m* ②l **Żcziciel**(ka) ognia; **Żanjünder** *m* ②l rozpalka *f*; **Żbeſtaffung** *f* palenie *n* zwłok; **Żbrand** *m* głownia *f*; **Żeiſer** *m* ognisty zapal; **Żeſſe** *f* komin *m*, kuźnia; **Żeſt** ogniotrwały; **Żhaken** *m* hak, bosak, osek; **Żherd** *m* ognisko *n*; **Żlärm** *m* alarm pożarowy; **Żlinie** **Ż** *f* linja bojowa; **Żlöſchmannſchaft** *f* = **Żwehr**; **Żmann** *m* ②a strażak; **Żmelder** *m* aparat do ſygnalizowania pożaru.
Żeuchtern (foi'č^ern) ②b (im Dſen) [na-, za]palić; **Ż** (ſchießen) dawać [dać] ognia, ſtrzelać [-lić] (auf acc. do gen.).
Żeuchter... **Żprobe** *f* próba zapomocą ognia; **Żraum** *m* palenisko *n*; **Żrof** czerwonny jak ogień; (Saar) rudy; **Żsſbrunſt** *f* pożar *m*; **Żſchaden** *m* ſzkoda *f* wyrządzona przez pożar; **Żſchein** *m* blask ognia, łuna *f*; **Żſchwamm** *m* hubka *f*; **Żſgefahr** *f* niebezpieczeństwo *n* pożaru; **Żſpeiend** ziejący ogniem; **Żſpritze** *f* sikawka pożarna; **Żſtahl** *m* krzesiwo *n*

ze stali; **stätte** *f* = Brand-
stätte: **stein** *m* krzemień; **taufe** *f* chrzest *m* ogniowy.
Feu'(e) rung *f* (Material) paliwo
n; (Heizung) palenie *n*.
Feu' er...: **versicherung** *f* ubez-
pieczenie *n* od ognia; **ver-
sicherungsgesellschaft** *f* towa-
rzystwo *n* ubezpieczeń od
ognia; **Wehr** *f* straż pożarna;
Wehrmann *m* (2) a strażak; **wer-
ker** (-wérk^{er}) *m* (2) l ogni-
mistrz; **zange** *f* szczypce
m/pl. do ognia; **zeug** *n* krze-
siwo. [Jeton *m*, odcinek *m*.]
Feuflöte *n* (fö'lj^{er}) *n* (6) i fel-
feu'rig (fo'rič) ogniasty; *fig.*
plomienisty, płomienny, pełen
zapalu.
ff. 26t. für folgende, sehr fein.
Fi'bel (fi'bel) *f* (3) d elementarz *m*.
Fi'ber (fi'ber) *f* (3) d włókno *n*,
nitka.
ficht, **ficht** (fich[s]t) *f*. fichten.
Fi'chte (fi'čt^e) *f* (3) b sosna;
dim. sosenka; **nwald** *m* las
sosnowy.
Fi'dibus (fi'dibus) *m* (2) h¹, auch
indeß. zwitek papieru do zapa-
lania fajki.
Fi'ber (fi'ber) *n* (2) l (tattes) fe-
bra *f*, zimnica *f*; (higige) go-
rączka *f*; **fi'berhaft** go-
rączkowy, febryczny.
Fi'ber...: **hitze** *f* gorączka; **er-
krank** chory na gorączkę od. na
febry; **rinde** *f* kora chinowa.
fi'bern (fi'bern) (6) b mieć febrę
oder gorączkę; (phantasieren)
mówić w gorączce; *er* **fi'bert**
gorączkuje.
Fi'del (fi'del) *f* (3) d skrzypce
f/pl.; **bogen** *m* smyczek.
fi'delu (an) (6) f rzępolić.
fiel (fi) *f*. fallen.
Figu'r (figu'r) *f* (3) b figura,
posąg *m*; *dim.* (= **Figu'rchen**
[figu'rč^{en}]) *n* (2) l figurka. po-

sążek *m*; (Gestalt) postawa,
postać, kibić; (Aussehen) wy-
gląd *m*. [Przenośny.]
figu'rlich (figu'rlich) obrazowy,
File't (fil^e) *n* (6) i połędwica *f*;
... połędwicowy.
Filla'le (fil'ä'le) *f* (3) b filja.
Film (film) *m* (2) g¹ film.
Fi'lter (fi'l^{er}) *m* u. *n* (2) l filter
m, cedzidło *n*.
filtrie'ren (filtrir^{en}) (6) g [prze-]
filtrować, [prze]cedzić.
Filz (il^z) *m* (2) g pilśń *f*; *fig.*
sknera; ... pilśniowy.
fi'lzen (fi'lc^{en}) (6) c pilśnić, [wy-]
filcować; *v.i.* być sknerą.
Fi'lz|hut *m* kapelusz pilśniowy
ob. filcowy.
fi'lzig (fi'lcich) pilśniowy, filco-
wy; *fig.* skapy; **sknet** *f* *fig.*
sknerstwo *n*, skapstwo *n*.
Fi'la...: **laus** *f* mędzowieszka;
schub, **stiefe!** *m* bućki (ob.
but) pilśniowy ob. filcowy.
Finan'z (fing'nc): **en** *pl.* fi-
nanse *m/pl.*, skarbowość *f*; ...
finansowy, skarbowy; **mini-
ster** (ium *n*) *m* minister(stwo)
skarbu. [wy-]
finanzie *n* (finanzig) finanso-
Fi'ndel... (fi'ndel...): **haus** *n*
dom *m* dla podrzutków; **kind**
n podrzutek *m*.
fi'nden (den) (2) a **znajdywać**
[znaleźć]; *fig.* *fi*str gut **uważać**
za dobre; (antreffen) **zastawać**
[-stać]; (heim leben) **wyczytywać**
[-tać]; **Beifall** *u*st.: (po-, u)zyski-
wać [-kać]; **Platz** ~ [z-, po-]
mieścić się: **fi**ch ~ in (*acc.*)
[z]rozumieć, **poj**mować [-jąć]
(*acc.*), **da**wać [dać] **sobie** radę
z (*instr.*).
Fi'nder (den) *m* (2) l, **in** (in)
f (6) c **znalazca** (-azczyni);
lohn *m* **znalezne** *n*.
fi'ndig (dich) **zmyślny**, **zręczny**;
sknet *f* **zmyślność**, **zręczność**.

Fndling (f'ntl'ng) *m* ②g¹ pod-
ling (f'ng) *f.* fangen. [rzutek.]
Fnger (f'ng'ER) *m* ②l palec:
(neinez) paluszek: **Obreit** (**Obick**)
szeroki (gruby) na palec: ~
fertigkeit *f* biegłość, zręczność
w palcach.
Fnger...: ~ **nagel** *m* paznokieć;
~ **ring** *m* pierścień, pierścionek;
~ **spitze** *f* koniec *m* palca: ~
sprache *f* rozmowa pałcami: ~
zeig (-calk) *m* ②g wskazówka *f.*
Fnk(e) (f'ngk'e) *m* ③a zięba *f.*
F'anne (f'ne) *f* ③b pryszcz *m*;
(Auslag) trąd *m*; (Flosse) pletwa.
f'nnig (f'nd'ig) pryszczaty; trę-
dowaty.
f'nfter (f'nf'tER) (bunfel) ciemny:
(traube, d'fser) zachmurzony, po-
sepnny, ponury; ~ werden
sciemniać [-nić] się; ein ~es
Gesicht machen [z]achmurzyć
się, zasepiąć [-pić] się.
F'nfsterling (~f'ng) *m* ②g¹
człowiek nieoświecony, ob-
skurant.
F'nfsteris *f* ②i¹ ciemność,
ciemnota, pomroka; Astr. za-
ćmienie *n*.
F'nfte (f'nt^e) *f* ③b wybieg *m*,
podstęp *m*, fortel *m*: ~n machen
oszukiwać [-kać].
F'nftefan (f'nf'tef'anc) *m* ②g
trzpiot, bałamut; (Zand) trzpio-
tostwo *n*, dzieciństwo *n*.
F'rma (f'rma) *f* ⑥g firma
(handlowa).
Firmame'nt (f'rmam'nt) *n* ②g
firmament *m*, sklepienie nie-
bieskie. [bierzmować.]
f'rme(l)n (f'rme'l'n) ⑥a (⑥f) *f*
Firmung *f* bierzmowanie *n*.
Firn (f'rn) *m* ②g śnieg na lo-
dowcu.
F'rnis (f'rn's) *m* ②h¹ (LQ)
olej pokostowy; (BadL) lakier
pokostowy; fig. połysk; ~
pokostowy.

f'rnissen (f'rn'sen) ⑥d [wy-]
pokostować; |po|lakierować.
First (first) *m* ②g, *f* ③b wierz-
chołek *m*, szczyt *m*.
Fisch (fisz) *m* ②g ryba *f*; *dim.*
rybka *f*.
F'isch... rybi, rybny; ~ **angel** *f*
wędka; ~ **behälter** *m* sadzawka
f; ~ **bein** *n* fiszbin *m*; ~ **brut** *f*
narybek *m*.
f'ischen (f'sz'en) ⑥e łowić ryby.
F'ischer (~ER) *m* ②l, ~ **in** (~In) *f*
③c rybak (-baczka); ~~~~ ry-
backi; ~ **netz** *n* *f.* Fisznetz.
Fischerei (fisz'era) *f* ③b ry-
bołostwo *n*; (Ort zum Fischen)
miejsce *n* połowu ryb.
F'isch...: ~ **fang** *m* rybołostwo *n*,
połów ryb; ~ **garn** *n* = **netz**:
~ **gräte** *f* ość rybia; ~ **haken** *m*
harpun (do łowienia ryb); ~
händler *m* handlarz ryb; ~
lauch *m* ikra *f* rybia; ~ **Selm** *m*
klej rybi, karuk; ~ **netz** *n* sieć
f rybacka; (grobes) niewód *m*;
~ **offer** *f* wydra; **Zreich** rybny;
~ **reih** *m* czapla *f* siwa; ~
suppe *f* zupa rybia; ~ **zucht** *f*
chów *m* ryb; ~ **zug** *m* połów ryb.
F'istel (f'istel) *f* ③d F¹ fistula
(a. J), cewka; J falset *m*; ~~~~
fistulowy.
F'ittich (f'it'it'ig) *m* ②g skrzydło *n*.
F'itze (f'it'e) *f* ③b pasmo *n*.
f'ig (fiks) (feit) stały; (flint)
szybki, skory; *adv.* szybko,
skoro; ~ und fertig zupełnie
gotowy; das ist eine ~e Idee
non ihm tego mu z głowy wy-
bić nie można, uroił sobie.
f'izen (f'iks'en) ⑥c [za]grać
(ob. spekulować) na zniżkę.
f'ixieren (fiks'i'en) ⑥g ustalać
[-lic]; ⑥ utrzymywać [-lic]; i-*n*:
wlepić [-pić] oczy w (*acc.*).
F'ixstern *n* gwiazda *f* stała.
F'ixum (f'iks'um) *n* ⑥k stały
dochód *m*.

flach (fläch) (platt) (a. fig.) płaski: (nicht tief) płytki; ~e Hand dłoń *f.*
Fläche (fläch^e) *f* ③ *b* płaszczyna; (Ebene) równina; (Ober-2) powierzchnia.
Fläche...: ~inhalt *m* objętość / powierzchni, powierzchnia *f*; ~maß *n* miara *f* powierzchni, miara *f* kwadratowa.
Flächeheit *f* płaskość; płytkość; równość.
Fläche...: ~land *n* równina *f*, płaszczyna *f*; ~rennen *n* bieg *m* płaski.
Flachs (flaks) *m* ② *h* (o. pl.) len: (zum Spinnen) kędziel *f.*
Flachs... lniany; ~artig podobny do lnu: ~bart *m* broda *f* jasnowłosa; ~bau *m* uprawa *f* lnu; ~breche (-brech^e) *f* ③ *b* tarlica, cierlica; ~kopf *m* blondyn o włosach jak len.
flackern (fläck^{ern}) ⑤ *b* [za-]migać się, [za]płonąć.
fladen (fläd^{en}) *m* ② *l* placek, podpiomyk. [bandera.]
flage (fläg^e) *f* ③ *b* flaga, **flaggen** (n) ⑤ *a* powiewać flagą. [admiralski.]
flagg|schiff (fläck-) *n* okręt *m*
flamme (fläm^e) *f* ③ *b* płomień *m*; *djm.* (= Flämmchen [fläck^{chen}]) *n* ② *l* płomyczek *m*, ogień *m*; ~n... płomienny, ognisty.
flammen (n) ⑤ *a* palić się, płomienić się; *fig.* pałać; ~d palający. [mienisty.]
flammig (fläch) płomienny, pło-
flanel (flän^{el}) *m* ② *g* ¹ flanela *f*; ~len (n) flanelowy.
flanke (flänk^e) *f* ③ *b* bok *m*: ✕ skrzydło *n*, flanka; ~n... boczny.
flankieren (flänk^{ieren}) ⑤ *g* uderzać [-rzyć] z boku; (als Schutz) osłaniać [osłonić] boki.
flasche (fläsch^e) *f* ③ *b* flaszka,

butelka: *djm.* (= Fläschchen [fläsch^{chen}]) *n* ② *l* flaszeczka, buteleczka.

Fläschchen... flaszkowy, butelkowy: ~keller *m* piwnica *f*; ~zug *m* blok; ~wind *f*.

flattergeist (flät^{er}-) *m* trzpioł, roztrzepaniec.

flatterhaft trzpiołowaty, roztrzepany, lekkomyślny; **Flackerheit** *f* trzpiołowatość, trzpiołostwo *n*, roztrzepanie *n*, lekkomyślność.

flattern (n) ⑤ *b* (h. u. ft) Bögel ufw.: [po]bijać po powietrzu: Flaggen ufw.: powiewać, poruszać się. [f. niestakość *f.*]

flatterstun *m* lekkomyślność
flau (fläu) (schwach) słaby; (matt) wycieńczony, bez sił; (fabel) nudny; mir ist ~ słabo mi: **Flauheit** *f* słabość; nudność: brak *m* ruchu ob. zarobku (w handlu).

flaum (flaum) *m* ② *g* (o. pl.) puch; (der erste) meszek, mech.

flaum... puchowy: ~bart *m* mech na brodzie; ~feder *f* puch *m*. [puchowaty.]

flaumig (fläum^{ig}) puchowy,

flaus (flaus) ② *h*, **flausch** (flausz) ② *g* *m* pęczek włosów.
flausen (fläuz^e) *f* ③ *b* = Ausflucht. [u, sucha żyła.]

flechte (fläck^e) *f* ③ *b* ścięgno
flechte (flächt^e) *f* ③ *b* (Bsp) warkocz *m*; ♀ porosty *m/pl.*: ✕ liszaj *m*.

flechten (n) ⑤ *b* splatać [spleść]; Kranz: [u]wić. [(Zaun) plot *m*.]

flechtwerk *n* plecionka *f*;
fleck (fläck) *m* ② *g* (Ort) miejsce

n: (anderfarbige Stelle, a. ~en) plama *f*; (kleiner) plamka *f*; (zum Ausbeffern) = Flecken¹; dom ~ kommen ruszać [-szyć] z miejsca, postępować [-sta-
 pić] naprzód.

flecken¹ (flɛ'kɛn) ⑤a [s]plamić się.

Flücken² (˘) *m* ②1 miasteczko *n*; vgl. Fleck: Los bez plamy; ~reiniger *m* wywabiacz plam.

Flück...: ~fieber *n* dur *m*, tyfus *m* osutkowy; a. = ~typhus *m* tyfus plamisty.

flüchtig (flø'kɪç) poplamiony: (bunt[schädig]) pstry, srokaty.

Flüder... (flø'dɔr...): ~maus *f* nietoperz *m*; ~wisch *m* miotalka *f*, skrzydło *n* do zmiatania kurzu.

Flügel (flø'gɛl) *m* ②1 = Dreschflügel; (Grobien) gbur, prostak;

Flügel' (flø'gɛl') *f* ③b gburowatość, prostactwo *n*; **flügelhaft** gburowaty, prostacki; **Flügeljahre** *n/pl.* młodzieńcze lata, lata dorastania.

flühen (flø'ɛn) ⑤a błagać (zu j-m um acc. k-o o acc.).

flühenlich (˘flɪç) błagalny.

Fleisch (flaɪʃ) *n* ②g (o. pl.) mięso; (der Früchte) miękka część *f*; bibl. rozkosze *f/pl.* cielesne, chuci *f/pl.*

Fleisch... mięsny: ~brötchen *n* chleb *m* z mięsem, kananka *f*; ~brühe *f* rosół *m*.

Fleischer (flaɪ'szɛr) *m* ②1 rzeźnik; ... rzeźnicki, rzeźniczy; ~frau *f* rzeźniczka; ~laden *m* jatka *f*.

Fleisch...: ~fressend jedzący mięso; ~farbe *f* kolor *m* cielisty; ~farben, ~farbig koloru cielistego; ~fressend mięsożerny; ~hauer *m* = ~jäger.

fleischig (˘fɪç) mięsny; mięsisty.

fleischlich cielesny.

Fleisch...: ~speise *f* potrawa mięsna; ~tag *m* dzień mięsny.

Fleiß (flaɪs) *m* ②g (o. pl.) pilność *f*; mit ~ pilnie; (abnützlich)

fleißig (˘fɪç) pilny. [umyślnie.]

flennen (flɛ'nɛn) ⑤a [za]platać.

flētchen (flɛ'czɛn) ⑤e zębne: [wys]szczożyć (zęby); Maul: rozdziawiac [wie] (gębę).

flucht(st) (flɪçt[st]) *f.* fledten.

Flück... (flɪ'k...) łatany; ~arbeit *f* łatanina.

Flücken¹ (˘ɛn) *m* ②1 łat(k)a *f*; *dim.* łateczka *f*.

flücken² (˘) ⑤a [za]łatać.

Flücker (˘ɛr) *m* ②1 łatacz.

Flickerei' (˘ɛrɪ') *f* ③b łatanina.

Flück...: ~Lappen *m* = Flücken¹; ~Schneider *m* krawiec trudniący się łataniami; ~werk *n* łatanina *f*; fig. zbieranina *f*, kompilacja *f*; ~wort *n* słowo służące do uzupełnienia. [(z) bzu.]

Flüder (flø'dɔr) *m* ②1 bez; ...]

Flügel (flø'gɛ) *f* ③b mucha; (*dim.*, a. hispańskie ~) muszka.

fliegen (˘n) ③i (ju n. h.) latać [prze-, wz-, po-]lecieć; ~lassen puszczać [puścić]; in die Luft ~ wzlatywać [wzlecieć] w powietrze; ~D latający; (Saare) rozpuszczony, rozwiany; (Brüde) ruchomy; (Statt) ulotny.

Fliegen...: ~fänger *m* łapka *f* na muchy; ~papier *n* papier *m* na muchy; ~pilz, ~schwamm & *m* muchomor; ~wedel *m* klepaczka *f* (do odganiania much).

fliehen (flø'ɛn) ③i 1. *v/i.* (ju) uciekać [ucieć] (vor dat. przed instr.), zwracać [zwrócić] się do ucieczki. 2. *v/t.* unikać [-knać] (*gen.*), wystrzegać [-strzec] się (*gen.*).

fließen (flø'zɛ) *f* ③b płyta, tafla.

fließen (flø'sɛn) ③d (ju n. h.) [po]lecieć, [po]lać się, [po]płynąć; ins Meer ~ wpadać (ob. uchodzić do morza; ~D płynący, płynny; (Rede) płynny, gładki; ~D sprechen płynnie od. gładko, (ohne Anstoß) bez przeszkody, bez błędu.

Fließpapier (flø's-) *n* bibuła *f*.

Fl'immer (flɪ'mɐ) *m* ②l blask; (Flitter) błyskotka *f*.
fl'immeru (ˌn) ⑥b błyszczyć [zabłyszczyć, zabłysnąć]: [za-] migotać; es flimmert mir vor den Augen miga mi przed oczyma, mieni mi się w oczach.
fluk (flʏk) (gewandt) zręczny, zwinny; (tebhaft) żywy, ruchliwy; (Bferb) rączy; *adv.* żwawo.
Fl'ukheit *f* zręczność, zwinność; żwawość; ruchliwość.
Fl'nte (flɪ'ntə) *f* ③b karabin *m*, strzelba; *dim.* karabinek *m*; ... karabinowy; **Fl'kugel** *f* kula karabinowa.
Fl'ffer (flɪ'fɛr) *m* ②l *u. f* ③d błyskotka *f*; *fig.* blichtr *m*; **gold** *n*, **kram**, **staat** *m* błyskotka *f*, świecidelko *n*; *fig.* blichtr *m*, pozorny blask *m*; **wochen** *f/pl.* miodowe miesiące *m/pl.* [i. flechten.]
flocht (flɔcht), **flö'chte** (flö'chtə)
Flo'cke (flɔ'kə) *f* ③b płatek *m*; sein: klaczek *m* (Inu).
flö'dtig (ˌkɪtɪç) płatkowy.
flog (flɔk), **flö'ge** (flö'gə) *f.* fliegen.
Floh¹ (flo) *m* ②d pchła *f*.
floh² (ˌ), **flö'he** (flö'he) *f.* fliehen.
flö'hen (flö'ən) ⑥a szukać pcheł.
Flor (flɔr) *m* ②g¹ kwitnienie *n*, rozkwit: ☼ gaza *f*, krepa *f*; ... z krapy, żalobny.
florie'ren (flɔri'rən) ⑥g [za-] kwitnąć.
Flo'skel (flɔ'skəl) *f* ③d retoryczny kwiatek *m*, ozdoby *f/pl.*
floß¹ (flɔs) *f.* fließen.
Floß² (flɔs) *n* (a. *m*) ②d tratwa *f*, mostek *m* pływający; ... oft splawny.
flö'ßbar (flö'sbār) splawny.
Flo'sse (flɔ'sə) *f* ③b pletwa.
flö'sse (flö'sə), **flö'ssen** (flö'sən) *f.* fließen. [i-wię.]
flö'sien (flö'sən) ⑥e splawiać/
Flö'ßer (ˌsɛr) *m* ②l flisak, oryl.

Flö'ßfeder (flö's-) *f* = Flöffe.
Flö'te (flö'tə) *f* ③b • flot *m*, piszczałka.
flö'ten (ˌn) ⑥c [za]grać na flecie; **F... gehen** [z]ginać, przepadać [-paść].
Flö'ten... letowy; **Flö'ter**, **Flö'ter** (flö'ter) *m* ③a flecista; **Flö'ter** *n* gra *f* na flecie.
flott (flɔt) ↓ pływający; *fig.* gotowy; (lustig) wesoly; (toder) huczny, hulaszczy; (ausgezeichnet) doskonały, wysmienity; ... leben żyć szumnie, [po]hulać.
Flö'tte (flö'tə) *f* ③b flota.
Flött'le (flött'lə) *f* ⑤b flotyla.
Flöz (flɔc) *n* ②g warstwa *f*, pokład *m*. [n, klätwa *f*.]
Fluch (flʏch) *m* ②d przekleństwo/
flu'ch | beladen przeklęty.
flu'chen (flʏchən) ⑥a [za]kląć; i-m: przeklinać [-kląć] (*acc.*).
Flucht (flʏcht) *f* ③b ucieczka; Δ rząd *m*, linja; in die ... schla-gen zmuszać [zmusić] do ucieczki; die ... ergreifen = **flü'chten** (flʏchtən) ⑥c (sn) (sch) uciekać [uciec], [s]chronić się.
flü'chtig (flʏchtɪç) zbiegły; ... ulotny, ułatwiający się; (vorübergehend) nietrwały, szybko przemijający; (oberflächlich) powierzchowny; (eifrig) spieszny, pospieszny, z pośpiechem wykonany; *adv.* na prędce, pospiesznie; powierzchownie; **Leist** *f* ulotność; nietrwałość; pośpiech *m*; powierzchowność; **Leists** | fehler *m* przeoczenie *n*.
Flü'chtling (flʏchtlɪŋ) *m* ②g¹ zbieg. [ucieczka *f*.]
Flü'cht | versuch *m* usiłowana/
Flug (flʏk) *m* ②d lot; (ber Gebauten) polot; (Schwarm) ciąg; im ... w locie, w lot; (schneil) w lot, w mgnieniu oka.
Flug... lotny, ulotny, do latania; **apparat** *m* = Maschine;

~bahn *f* lotnisko *n*; ~blatt *n* pismo ulotne, broszura *f*.
Flü'gel (flü'gəl) *m* (2)l skrzydło *n*; *dim.* skrzydełko *n*; ♪ fortepian: ~ skrzydlaty; (seitlich) boczny; ~adjutant *m* adjutant przyboczny; ~decke *f* der Käser nadlotka; ~los bez skrzydeł, pozbawiony skrzydeł; ~marm *x* *m* (2)a skrzydłowy, stojący na skrzydle; ~schlag *m* uderzanie *n* skrzydłami; ~tür *f* drzwi *f/pl.* o dwu skrzydłach, podwoje *m/pl.*
Flü'g...: ~feuer *n* płonąca głownia *f*; ~maschine *f* przyrząd *m* do latania, latawiec *m*.
flugs (flüks, F fluks) lotem, piorunem, w oka mgnieniu.
Flü'g...: ~sand *m* piasek lotny, wydma *f* piaszczysta; ~schrift *f* pismo *n* ulotne, broszura.
Flü'nder (flü'ndər) *f* (3)d *n. m* (2)l śladra *f*, plastuga *f*. [flügen.]
flu'nkern F (flu'ngkərən) (3)b =
Flur (flūr) *f* (3)b: a) niwa; (Feld) pole *n*; b) mł *m* (2)g sień *f*, dziedziniec *m*; auf dem ~ w sieni. [wächter *m* polowy.]
Flü'r...: ~hüter, ~schütze, ~
Fluß (flūs) *m* (2)d¹ rzeka *f*; *dim.* (= Flüßchen [flü'schən] *n* (2)l) rzeczka *f*, rzeczułka *f*; (fließen) płynienie *n*; *fig.* tok; in ~ kommen wchodzić [wejść] na (właściwą) drogę; weiter ~ upławy *m/pl.*
Flüß... rzeczny: La"b(wärts) z wodą, w dół rzeki; Lau"b (-wärts) pod wodę, przeciw wodzie; ~bad *n* kąpiel *f* rzeczna; ~bett *n* łożysko (ob. koryto) rzeki; ~gebiet *n* dorzecze.
flü'ffig (flü'stich) (binn) rzadki; (fließend) płynny; (Butter usw.) roztopiony; (Brot) płatny, będący do dyspozycji; ~machen [z]realizować, [z]mobilizować.

uruchomić [bau.]; ~keit *f* płyn *m*, ciecz; (~er Zustand) płynność, ciekłość.
Flüß...: ~pferd *n* hippopotam *m*; ~schiffahrt *f* żegluga na rzece.
flü'stern (flü'stərən) (3)b szeptać [wyszeptać, szepnąć] (inš Ohr na ucho); ~d szepciem.
Flut (flūt) *f* (3)b przyptyw *m* (morza); (Wogen) bałwany *m/pl.*, fale *f/pl.*; *fig.* potok *m*.
flu'ten (~ən) (3)c (4. u. 5u) falować; eš fluter zaczyna się przyptyw (morza).
Flu'tzeit *f* czas *m* przyptywu.
focht (föcht), fö'chte (fö'cht'e) *i. sechten*.
Fo'hlen (fo'tən) 1. *n* (2)l żrebię; ~ żrebięcy. 2. 2 *v/i.* (3)a ożrebiać [-bić] się. [~n... sosnowy.]
Fö'hre & (fö'ne) *f* (3)b sosna; }
Fo'lgē (fö'lg'e) *f* (3)b następstwo *n*: (Fortsetzung) ciąg *m* dalszy; (Ordnung) kolej; (Schluß) wniosek *m*; ~ leisten być posłusznym; (-er Einladungs) przyjmować [-jać] (*acc.*); in der ~ w przyszłości; zur ~ haben pociągać [-gnać] za sobą.
fo'lgēn (~n) (3)a (5u) i-m: postępować, iść [pójść] za (*instr.*); (auf dem Throne usw.) następować [-stąpić] po (*loc.*); eš folgt daraus, daß ... z tego wynika, że ...; (meist h.) (gehoben) [u-] słuchać (*gen.*); Vorchriften: [po-] kierować się (*instr.*); ~d następny; następujący; ~dermaßen w sposób następujący.
fo'lgēn[schwer] mając poważne skutki ob. następstwa.
fo'lgē[richtig] konsekwentny.
fo'lgēru (fö'lg'ərən) (3)b [wy-] wnioskować; dorozumiewać [-eć] się (*gen.*). [skowanie *n.*]
Fo'lgērung *f* wniosek *m*, wnio- }
Fo'lgēzeit *f* przyszłość, przyszłe }
 wieki *m/pl.*

fo'lglich (fɔ'lk-) zatem, więc, przeto; następnie.

fo'lgfam posłuszny; **Łkeit** *f* posłuszeństwo *n*.

Fo'lio (fɔ'liɔ) *n* ⑧e format *m* arkuszowy; in ~ w formacie arkuszowym, in folio.

Fo'ltter (fɔ'ltɛr) *f* ③d tortura; *męki f/pl.*: ~bank *f* ława katowska; katownia; ~kammer *f* katownia; ~qual *f* męczarnia.

fo'lttern (~n) ⑧b męczyć na torturach, katować; (quälen) dręczyć. [kapital.]

Fonds (fɔ) *m* indett. fundusz; *f*

fo'ppen (fɔ'pɛn) ⑧a [za]kpić z (*gen.*): (betriegen) oszukiwać [-kać]; **Fopperei'** (fɔ'pɛraɪ') *f* ③b kpina, żart *m*; oszustwo *n*.

fo'rderlich (fɔ'rdɛr-) pomocny, sprzyjający.

fo'rderu (fɔ'rdɛrn) ⑧b [za]żądać, domagać się (*gen.*); (vor Gericht) pozywać [-zwać]; (heraus-) wyzywać [-zwać] (zum Zweikampf na pojedynkę).

fo'rderu (fɔ'rdɛrn) ⑧b wspierać [wesprzeć], wspomagać [-móc]; zu Tage ~ dobywać [-być]; *fig.* odkrywać [-kryć].

Fo'rderung *f* żądanie *n*; (Anspruch) pretensja, roszczenie *n*.

Fore'lle (fɔrɕ'le) *f* ③b pstrąg *m*.

Fo'rke (fɔ'rkɛ) *f* ③b = Garfe.

Form (fɔrm) *f* ③b forma: (Gestalt) kształt *m*; (des Outes) fason *m*; in ~ von (*dat.*) w kształcie (*gen.*).

Forma't (fɔrm'āt) *n* ②g (Buch) format *m*; kształt *m*.

Fo'rmel (fɔ'rmɔl) *f* ③d formułka, wzór *m*.

forme'll (fɔrmɕ'Il) formalny.

fo'rmen (fɔ'rmɛn) ⑧a [s-, u-] formować, [s]tworzyć; **Lehre** *f* nauka o formach.

Fo'rmer (~mɛr) *m* ②l formierz.

fo'rmlich (fɔ'rm-) formalny;

ceremonjalny; (wörtlich) rzeczywiście; *adv.* formalnie, wprost: **Łkeit** *f* formalność.

fo'rmlos bezkształtny.

Formula'r (fɔrmulā'r) *n* ②g' formularz *m*, wzór *m* (für Stagen skargi).

forsch (fɔrsɕ) silny, energiczny.

fo'rschen (fɔ'rsɕɛn) ⑧e (nach *dat.*) poszukiwać (*gen.*), badać (*acc.*), śledzić (*acc.*): ~b bada-wczy. [~tn] *f* ③c badacz(ka).

Fo'rscher (~sɔr) *m* ②l, ~tn|

Fo'rschung *f* badanie *n*, śledzenie *n*; ~sreise *f* podróż naukowa.

Forst (fɔrst) *m* ②g las; ~ lasowy; ~beamte(r) murzédnik dyrekcji lasowej.

Fö'rster (fɔ'rstɛr) *m* ②l leśniczy. [leśniczówka.]

Försterei' (fɔrstɛraɪ') *f* ③b|

Fo'rst... ~haus *n* leśniczówka *f*; ~mann *m* ②a leśniczy; ~wesen *n* leśnictwo.

Fort' (fɔnt) *n* ③i twierdza *f*, warownia *f*.

fort' (~) precz: (weiter) dalej, naprzód; ~ (mit dir)! precz stąd!, zabieraj się!; in einem ~ bez przerwy, bez przestanku; und so ~ (abf. ujj.) i tak dalej (i. t. d.).

fo'rt... od... (besser: weq..., 18. ~liegen, ~gehen); (= weiter) oń dalej mit dem entsprechenden Verb. 18. ~arbeiten [po]pracować dalej; ~a"n nadal, otdąd, na przyszłość; ~bestehen (h.) istnieć dalej, trwać; ~bewegen poruszać [-szyć] (naprzód); ~bildung/nauka uzupełniająca; ~dauer *f* dalsze trwanie *n*; ~dauern trwać dalej ob. bez przestanku; ~dauernd niezmienny, wytrwały; ~fahren mit (*dat.*) [po]prowadzić rzecz dalej, kontynuować; ~führen

— *sehen*, *wegföhren*; *Zgang* *m* odejście *n*; (*Erfolg*) skutek, powodzenie *n*, postęp; *kommen* = *wegkommen*; (*gesehen*) postępować, iść naprzód; *Tiere*: [wy]chować się; ♀ [wy]rosnąć; *Zkommen* *n* ② odejście; (*Unterhalt*) utrzymanie: *sein Zkommen finden* znajdować [znaleźć] utrzymanie; *können* móc ruszyć się z miejsca; *lassen* opuszczać [opuszczać], wypuszczać [-puścić]; *nicht lassen* = *festhalten*; *laufend* ciągly, nieprzerwany: (*laufend*) bieżący; *machen* (sich) oddalać [-lić] (się); *müssen* być zmuszonym oddalić się ob. odejść; *pflanzen* (sich) [roz]płodzić, rozmnażać [-mnożyć] (się); *fig.* przekazywać [-zać]; *Zpflanzung* *f* rozmnażanie *n*; *reißen* porwać [-rwać] (mit sich za sobą); *sich reißen lassen durch* (*acc.*) dać się porwać ob. unieść (*instr.*); *schreiten* postępować [-stąpić] naprzód; *fig.* [z]robić postępy; *Schritt* *m* postęp: *Zschritte machen* (in *dat.*) [z]robić (ob. [po]czynić) postępy w (*loc.*); *Schrittler* (-szritler) *m* ② postępowiec: *Schrittspartei* *f* stronnictwo *n* postępowe: *sehen* [po]prowadzić dalej, kontynuować; *Zsetzung* *f* ciąg *m* dalszy; *während* ciągly, ustawiczny; *wollen* chcieć oddalić się ob. odejść.

fossil (fösi'l) 1. kopalny. 2. ② *n* ①e skamieniałość *f*.

fr. *Abt. für frei*; *Fr.* *für Krank(en)*.

Fracht (frächt) *f* ③b ładunek *m*, przesyłka towarowa; (*Recht*) koszt *m* przewozu; ... towarowy; przewozowy, przesyłkowy; *brief* *m* list przesyłkowy.

frachten (frächt'en) ①c prze-

wozić [-wieźć] jako ładunek, przesyłać [-słać].

Fracht... *Zfrei* = *franko*; *geld* *n* *f.* *Fracht*; *gut* *n* przesyłka *f* towarowa; *als gut* jako przesyłka powolna ob. o malej chyżości; *stück* *n* tobolek *m*; *wagen* *m* wóz towarowy.

Frack (frak) *m* ①i u. ②d *frak*: ... *frakowy*; *anzug* *m* strój *frakowy*.

Frage (frä'g^o) *f* ③b pytanie *n*: *an i-u eine ~ richten* zwracać [zwrócić] się do *k-o* ze zapytaniem; *in ~ stellen* [z]akwestjonować; *das ist noch die* (ob. *e-e*) ~ to jeszcze pytanie ob. kwestja, to, jeszcze niepewne.

Frage... *pytajny*, *pytający*.

fragen (u) ①a [z]apytać (*i-n über* ob. *um acc.*, *nach dat.* *k-o* o *acc.*); *ohne* (*um Erlaubnis*) *zu ~* bez pytania: *es fragt sich* (noch) to jeszcze pytanie.

Frage... *steller* (in *f* ③c) *m* ② *pytający* (-ca); *zeichen* *n* znak *m* zapytania. [wątpliwy.]

fraglich (frä'k-) *n*iepewny, *Frage'nt* (frägm'nt) *n* ②g *ulamek m.* *urywek m.*

fragwürdig (frä'k-) *wątpliwy*. *Fraktur* (fräktu'r) *f* ③b *Typ.* *pismo n* łamaue ob. niemieckie.

frank (fränk) 1. *a.* ~ (*und frei*) *wolny*, *swobodny*: (*aufrechtig*) *szczerzy* (*i* otwarty); 2. ② ③a, *Franken* (fränk'en) ② *m* *frank*.

frankieren (fränk'i'en) ①g [o]frankować, opłacać [-cić] *porto*. [ski.]

fränkisch (fränk'isz) *frankon-* *franko* (fränk'o) *opłacony*, *oplatny*. [Francja *f.*]

Frankreich (fränk'raich) *n* ⑧g

Fräuse (frä'nz^o) *f* ③b *frenzla*.

Fräuz... (frä'nc...) *band* *m* ②d *oprawa f* (książki) w *skórkę*;

~branntwein *m* wódka *f* francuska.

Franjo'se (frãncõ'z^e) *m* (3) a Francuz; ~n... francuski; **Franzö'sin** (~cõ'zjn) *f* (3) c Francuzka; **franzö'sisch** (~z'isz) francuski.

Fraß (frãs) 1 *m* (2) g żer, pokarm. 2. 2, **frä'ße** (frã's^e) *f*. freffen.

Fraß (frãc) *m* (3) a (unnartiges Kind) heben, smarkacz; (Ged) fireyk, trzpiot.

Fra'ße (frã'e^e) *f* (3) b (Gebärde) twarz wykrzywiona; (häßliches Gesicht) pysk *m*.

Frau (frau) *f* (3) b (Frauensperson) kobieta, niewiasta; (Bauern 2) baba; (Ehe 2) żona, małżonka; (~ des Hauses) pani; alte ~ staruszka; gnädige ~ pani dobrodziejka; in Briefen: (sehr) geehrte ~ łaskawa pani dobrodziejko!; Ihre ~ Mutter (Gemahlin) pańska matka (żona).

Frauen... kobiecey; ~arzt *m* lekarz chorób kobiecych; ~haube *f* czepek *m*; ~rock *m* spódnica *f*; ~s'person *f*, ~zimmer *n* kobieta *f*, białogłowa *f*, baba *f*.

Frau'lein (frot'lain) *n* (2) l panna *f*; gnädiges ~ łaskawa pani *f*; Ihr ~ Schwester (Tochter) pańska siostra (córka).

fröh (frõch) zuchwały, bezczelny; 2'heit *f* zuchwałość, zuchwalstwo *n*, bezczelność.

Fregatte ↓ (frægã't^e) *f* (3) b fregata.

frei (frã) swobodny, wolny; (offen) otwarty; (Stelle) wolny, opróżniony; (Zimmer usw.) niezajęty; (unabhängig) niezależny; ~wohnen usw. bezpłatnie, darmo; Schute: mir haben ~nie mamy nauki; * ~ins Haus z odstawą do domu: ich bin so ~

osmielał się; aus ~en Studien dobrowolnie, z własnej woli.

Frei'... wolny; (unentgeltlich) bezpłatny; ~beuter (-boit^{er}) *m* (2) l korsarz, rozbójnik morski; ~billet *n* bilet *m* wolny ob. bezpłatny; ~brief *m* list żelazny; (Privilegium) przywilej; ~denker *m* człowiek wolnomysłny. **Frei'e** (frã'e^e): a) (2) l ber ~ ein ~ *m* człowiek wolny; die ~ eine ~ *f* kobieta wolna; b) *n* (2) l: im ~n na wolnym powietrzu, na dworze; ins ~ na świeże powietrze.

frei'en (~^{en}) (2) a starać się (um j-n o k-o ob. o czyją rękę).

Frei'er (~^{er}) *m* (2) l: a) zalotnik, konkurent; auf ~s'füßen gehen mieć zamiar ożenić się; b) *f*. Freie a.

Frei'...: ~frau *f* baronowa; ~fraulein *n* baronówna *f*; 2geben = 2lassen: Schute: heute wurde 2gegeben dziś nie było nauki; 2gebig (-gëbich) szczodry, hojny; ~gebigkeit *f* szczodrość, szczodroblliwość, hojność; ~geist *m* = ~denker; ~gclaffene(r) *m* (2) l wyzwoleniec; ~gepäck *n* pakunki *m/pl.* wolne od opłaty; ~hafen *m* wolny port; 2halten [za]płacić za (acc.); (bewirten) [za]fundować (dat.), [u]gościć; ~handel *m* wolny handel; ~händler *m* zwolennik wolnego handlu.

Freiheit *f* swoboda, wolność; (Kühheit) śmiałość; sich die ~ nehmen osmielać [-lić] się; ~skämpfer *m* bojownik za wolność; ~skrieg *m* walka *f* o wolność; ~s'strafe *f* kara więzienia. 1

Frei'...: ~herr *m* baron; 2herrlich baroński; ~karte *f* wolny bilet *m* (= ~billet); 2lassen uwalniać [uwolnić], wypu-

szczać [-puścić] na wolność; **lassung** *f* uwolnienie *n*, wypuszczenie *n* na wolność.

frei *lich* naturalnie, zapewne, rozumie się!, a jużci!

Frei...: **licht** *malerei* *f* malowanie *n* w słońcu ob. na wolnym powietrzu; **machen** = **befreien**; **Waren** *n*str.: opłacać [-cić]; **marke** *f* marka pocztowa, znaczek *m* pocztowy; **maurer** *m* wolny mularz, mason; **maurerel** *f* wolnomularstwo *n*, masonstwo *n*; **mut** *m* szczerłość *f*, otwartość *f*; **mütig** (-müt^{ig}) szczerzy, otwarty; **schar** *f* oddział *m* ochotniczy; **schärler** (-szerler) *m* (2) ochotnik; **schule** *f* szkoła wolna ob. bezpłatna; **schüt** *m* wolny strzelec; **sinn** *m* wolnomysłność *f*, liberalizm; **sinnig** wolnomysłny, liberalny; **sinnig(e)r** *m* (3) człowiek wolnomysłny, liberal; **sprechen** *Lehr* *ng*: wyzwaląć [wyzwolić]; **Angeklagte**: uwalniać [uwolnić], uznawać [uznać] niewinnym; **sprechung** *f* wyzwolenie *n*; uwolnienie *n*; **staat** *m* rzeczpospolita *f*; **statt**, **stätte** *f* przytułek *m*; **stehen** (*dat.*) być wolnym; **es steht Ihnen frei** (*zu*) wolno panu, pan może (*inf.*); **stehend** (*Haus*) wolno stojący; **stellen** pozostawić [-wić] czyjej woli; **tag** *m* piątek; **tisch** *m* wolny stół, bezpłatny wikt; **treppe** *f* schody *m/pl.* odsto nięte; **werber** (*tu* *f* (3)c) *m* (2) swat(ka); **willig** dobrowolny; *adv.* dobrowolnie, z własnej woli; **willig(e)r** *m* (3) ochotnik; **×** jednoroczny ochotnik, jednoroczniak; **möglichkeit** (-mög^{lich}-) *f* możliwość wolnego przesiedlania się.

fremd (*fr^{em}t*) cudzy, obcy; (*unbefannt*) nieznan; (*seltsam*) dziwny, niezwykły.

fre'mb... obcy, cudzoziemski; **artig** dziwny, niezwykły; **artigkeit** *f* niezwykłość.

Fre'mde (*fr^{em}de*) 1. *f* (3)b obczyzna, zagranica; *in der* na obczyźnie, za granicą. 2. *r* *s.* (3) cudzoziemiec (-ziemka); (*Unbefannter*) nieznanomy (-ma); (*Angereifter*) przyjezdny (-na); (*Gast*) gość *m*.

Fre'mden...: **buch** *n* księga *f* (meldunkowa) dla przyjezdnych; **führer** *m* przewodnik. **fre'mdländisch** cudzoziemski.

Fre'mdling (*fr^{em}ding*) *m* (2)g' = *Fremde*(*r*).

fre'md...: **sprachlich** obcojęzyczny; **Wörterbuch** *n* słownik *m* obcych wyrazów.

Fre'ske (*fr^{es}ke*) *f* (3)b, **Fre'sko** (*fr^{es}ko*) *n* (6)e fresk *m*.

Fre'sko *malerei* *f* malowanie *n* na świeżem mokrem wapieniu, fresk *m*. [morda.]

Fre'sse *P* (*fr^{es}se*) *f* (3)b pysk *m*, **fre'ssen** (*n*) 1. (4)a [po]żreć, [z]jeść; *von Motten*: [s]toczyć. 2. (2) *n* (2) żarcie, żer *m*, jadło.

Fre'sser (*r*) *m* (2) żarłok.

Fre'sserel (*fr^{es}serel*) *f* (3)b żarłocstwo *n*, obżarstwo *n*.

Fre'st (*fr^{est}*) (2)g, **Fre'stchen** (*fr^{est}chen*) *n* (2) łasicca *f* leśna.

Freu'de (*fr^{oi}de*) *f* (3)b radość, uciecha, pociecha; *mit* *n* z radością, radośnie; *vor* *n* z radości; *j-m* *n* *machen* sprawić *j-więc* *k-n* radość, [u]radować *k-o*; *feine* *n* *haben* (*an dat.*) [u]radować się (*instr.*).

Freu'den... radosny; **bottschaft** *f* radosna wieść; **fest** *n* radosna uroczystość *f*; **feuer** *n* ogień *m* radosny ob. zapalony na znak radości; **Heer**, **Los**

bez uciech: ~mädchen *n* roz-
pustnica *f*; ~rausch, ~saumel
m szal radości.

freu'de...: ~strahlend promie-
niający z radości; ~trunken
upojony radością.

freu'dig (froi'dich) radosny; ~
keit *f* ochoczość, wesołość.

freu'd... (froi't...): ~los bez
uciech, bez radości; ~voll pe-
len radości, pełen rozkoszy.

freu'en (froi'en) ⑤a=erfreuen;
es freut mich cieszy mnie,
raduje mnie; sich ~ (über *acc.*)
[u]cieszyć się, [u]radować się
(*instr.* ob. z *gen.*).

Freund (froiint) *m* ②g, ~in (~din)
f ③c przyjaciel (-ciółka) (von
i-m czyj ob. k-u); (Siebhaber)
miłośnik (-niczka) (von et.
czego); gut ~ sein mit (*dat.*)
żyć w przyjaźni z (*instr.*).

Freundlich przyjazny; (liebens-
würdig) uprzejmy, grzeczny
(gegen *acc.* dla ob. wobec *gen.*);
~ (aussehend) miły, przyjemny;
~ tun przymilać się; ~keit *f*
uprzejmość, grzeczność; die
Zf. haben być tak uprzejmym.

Freundschaft *f* przyjaźń;
~schaften zawierać [-wrzeć]
przyjaźń (mit *dat.* z *instr.*); aus
~ z przyjaźni; ~lich, ~s... przyja-
cielski; *adv.* po przyjacielsku;
~s Bezeigung *f* oznaka przy-
jaźni. [pek, zbrodnia *f.*]

Frevel (froi'fel) *m* ②l występ-
frevelhaft występny, zbrodni-
czy; (boshaft) złośliwy; (gottlos)
bezbożny, bluźnierczy.

fre'veln (~n) ⑤f postępować
[-stąpić] zbrodniczo, dopu-
szczać [-puścić] się czynu
zbrodniczego (gegen *acc.*
względem *gen.*).

Freveler (froi'feler) *m* ②l, ~in
(~in) *f* ③c występca (-czyni),
zbrodniarz (-arka).

Freude (froi'de) ②e, ~n (~n) ②l
m pokój, zgoda *f*; ~n stiften
[za]siać zgodę (zwischen *dat.*
między *instr.*); in ~u w pokoju.
spokojnie; ~ deiner Wsche! po-
kój twym popiołom!

Freudens... pokojowy; ~bruch
m zerwanie *n* (ob. naruszenie *n*)
pokoju; ~liebe *f* zamilowanie *n*
pokoju; ~stärke *z* *f* stan *m*
pokojowy, stopa pokojowa; ~
richter *m* sędzia pokoju.

Freuden...: ~stifter (*tu f*) *m*
sprawca (-czyni) pokoju;
~störer (*tu f*) *m*, burzyciel(ka)
pokoju.

freu'd... (froi't...): ~fertig lubiący
pokój ob. zgodę; ~hof *m* emen-
tarz.

freu'dlich spokojny; ~er Ver-
gleich układ pokojowy, porozu-
mienie *n*.

freu'dlichend lubiący pokój.

Freudlich (froi'drich) *m* ②a
Fryderyk.

freu'ren (froi'ren) ③c [prze-]
ziębnać, [z]marznąć; (zu ~, *acc.*)
zamarzać [-znąć]; es friert
draußen na dworze mróz; ich
friere, mich friert, es friert
mich zimno mi.

Fries (frais) *m* ②h fryz; (mit
Flanell) kuczuba *f*, kosmata
materja *f*; aus ~ kuczubowy.

Freisel (froi'zel) *m* *n*, *n* ②l (auch
~fleber *n*) pokrzywka *f*.

Frikassee' (froi'kässe') *n* ②i po-
trawka *f* (z różnego mięsa).

frisch (fraisz) świeży; (kühl)
chłodny; (Wahde *usu.*) czysty;
(munter) rzeźki, żwawy; von
~em, aufs ~e na nowo; auf
~er Tat na gorącym uczynku;
~ werden odświeżać [-żyć] się.

frisch! *au f!* żywo!, do dzieła!

Frische (froi'sche) *f* ③b świeżość;
chłód *m*; (forperliche) czerst-
wość, rzeźkość.

Fri'schling (frɪ'szlɪŋ) *m* ②g¹
warchlak, młody dzik. [nia!]
friſch|we'g! żywo!, bez waha-
Friſſeu'r (frɪzö'r) *m* ②g¹, ~in
(~in) *f* ③c, **Friſſeu'ſe** (~zə'zə) *f*
③b fryzjer(ka): ~ſtub*e f*, ~
ſalon *m* fryzjerna *f*, salon *m*
fryzjerski.
friſſie'ren (~zi'ren) ⑤g |u| fryzo-
wać, [za]czesać; friſſiert uſry-
zowany.
friſh(t) (frɪʃ[s]t) *f*. friſſien.
Friſt (frɪʃt) *f* ③b przeciąg *m*
czasu, termin *m*; (Auffſchub)
odwłoka; (Zeit) czas *m*.
friſten (frɪ'ʃtən) ⑤c dawać
[dać] termin ob. czas; pozwalac
[pozwolić] na odwłokę; ſein
leben ~ klepać biedę.
Friſu'r (frɪzū'r) *f* ③b fryzura.
Friſh (frɪʃ) *m* ③e *dim.* von **Frie-
drich**.
friwo'l (frɪwo'l) (leiſchtünnig) lek-
komyslny; (ſchlüpfig) śliski.
Frl. Abt. für Fräulein.
froh (fro) wesoly; (freudig) ra-
dosny, uradowany; (zufrieden)
zadowolony.
froh'lich (frö'liçh) wesoly; (freu-
dig) radosny; ~ machen roz-
weselać [-lić]: **Zeit** *f* weso-
łość.
froh'ig...: ~locken (a. ~en) (untr.) ra-
dować się, [u]cieszyć się; **Stun**
m wesołość *f*, wesoly umysl.
frohm (frqm) ⑩³ pobożny;
(ruhig) spokojny, niewinny; (be-
ſcheiden) skromny.
Frömmel' (frqm'e'lai') *f* ③b
świętoszkostwo *n*.
frö'mmeln (frö'm'eIn) ⑥f uda-
wać świętego.
fro'mmen (frö'm'en) ⑥a [po-]
służyć, być użytecznym, przy-
dawać [-dać] się. [bożność.]
Frö'mmigkeit (frö'm'içh-) *f* po-
Frö'mmler (~l'er) *m* ②l, ~in
(~in) *f* ③c świętoszek (-oszka).

Fron (fron) *f* ③b (a. ~arbeit *f*,
~dienst *m*) pańszczyzna *f*; ...
pańszczyzniany; ~dienste tun
= fro'nen (frö'n'en) ⑤a odra-
biać [-robić] pańszczyznę.
frö'nen (frö'n'en) ⑤a służyć.
Fro'n...: ~ſte *f* więzienie *n*.
~le'i'chnam *m* Boże Ciało *n*.
Front (front) *f* ③b (e-s Gebäudes)
fasada, front *m*; X czoło *n*.
przód *m*; ~ machen stawac
[stanac] frontem.
Fro'nt... frontowy, przedni.
fror (fror), **frö're** (frö're)
f. frieren.
Frosch (frøsz) *m* ②d żaba *f*; *dim.*
(= Frö'schen, Frö'schlein
[frø'sz-] *n* ②l) żabka *f*; ... żabi:
~gequake *n* rechotanie żab.
Frost (frøst) *m* ②d mróz; ge-
linder ~ przymrozek; ...
mroźny; ~beule *f* odmrożenie *n*.
frö'steln (frö'st'eIn) ⑥f 1. mić
fröstelt (eß) mam dreszcze,
dreszcz mnie przejmuję. 2. 2
n ②l dreszcz *m*.
fro'stig (frø'stiçh) mroźny; *fig.*
chłodny, zimny, niechętny; 2-
kelt *f* chłód *m*, zimno *n*.
Fro'st...: ~ſchaden *m* szkoda *f*
przez zamarznięcie; ~wetter *n*
mroźny czas *m*.
frottie'ren (frøt'i'ren) ⑥g wy-
ob. na-cierać [-trzeć].
Frucht (frucht) *f* ②f piód *m*,
owoc *m*; (Ergebnis) plon *m*.
wynik *m*; (Nutzen) korzyść;
... owocowy.
fru'chtbar urodzajny; (bsd. 3ool.)
płodny; (bsd. ♀) żyzny; ~ an
Getreide oblitujacy w zboże;
Zeit *f* urodzajność; płodność;
żyzność.
fru'chtbringend wydajacy
owoc; *fig.* przynoszący zysk.
Frü'chtchen (fru'çht-) *n* ②l ma-
ły owoc *m*; *fig.* sauberes ~ dobre
ziółko, niepoń *m*.

fru'chten (fru'cht'en) ⑤c przy-
nosić [-nieść] korzyść; (wirken)
[po]skutkować; (taugen) przy-
dawać [-dać] się.

Fru'cht...: ~**gehäuse** *n.*, ~**hülle** *f*
okrywa *f* nasienna, łuska *f*:
~**händler** *m* handlarz owoców;
~**kern** *m* pestka *f*; ~**los** bez
owoców; *fig.* bezowocny, da-
remny; ~**reich** = fruchtbar; ~
saft *m* sok owocowy, moszcz;
~**schale** *f* półmisek *m* do poda-
wania owoców.

früh (frü) 1. *a.*: a) **Positiv**:
wczesny; (in der Frühe) ranny;
am ~en Morgen wczesnym
rankiem; b) **comp.** ~er wcze-
śniejszy; (gewesen) dawniejszy:
były; c) **sup.** ~est najwcze-
śniejszy, najpierwszy. 2. **adv.**:
a) **Positiv** rano; (zeitig) wcześnie;
zu ~ za wcześnie, za prędko;
es ist noch ~ jeszcze wcześnie;
b) **comp.** ~er wcześniej, pier-
wej; (vormals) dawniej; etwas
~er nieco wcześniej; wie ~er
jak dawniej, po dawnemu:
(um) einen Tag ~er o dzień
prędzej; c) **sup.** ~(e)stens naj-
wcześnie; nie wcześniej jak;
am ~(e)sten jak najranniej.

Früh... ranny, poranny; (zeitig)
wczesny.

Früh (frü'e) *f* ③b ranek *m*: in
der ~ zrana, rano; in aller ~
zaraz zrana, raniuteńko.

Früh...: ~**geburt** *f* przedwze-
sny poród *m*; ~**gottesdienst** *m*
jutrznia *f*; ~**Jahr** *n* = Früh-
ling.

Frühling (frü'ling) *m* ②g^t
wiosna *f*; im ~ na wiosnę;
~s... wiosenny.

Früh...: ~**messe** *f* jutrznia; ~
mo"rgens rano, raniutko; ~
reif przedwcześnie dojrzały;
~**reife** *f* przedwczesna dojrz-
łość: ~**stück** *n* śniadanie; ~

stück ⑤a (untr.) śniadać.
[z]jeść śniadanie; ~**zeitig** wcze-
sny; (vorzeitig) przedwczesny;
adv. wcześnie; przedwcześnie,
zawczasu.

Fuchs (füks) *m* ②d^t lis; *dim.*
(= **Fü'chsen** [fü'ksch'en] *n* ②1)
lisek, lisiątko *n*: (Pferd) ka-
sztan; (Bilard) świnią *f*; burfó.:
nowicjusz, fryc, student w pier-
wszem półroczu; *fig.* schlauer ~
szczwany lis, chytry człowiek.

Fü'chs... lisi; ~**balg** *m* lisią
skóra *f*; (Fü) futro *n* lisie;
~**eisen** *n*, ~**falle** *f* lapka *f* na lisy.

Fü'chsia (fü'ks'ia) *f* ⑧g fukcja.
fü'chsig, **fü'chsig** (~sich[t]) lisi.
Fü'chsin (fü'ksin) *f* ③c lisica,
liszka.

fü'chs...: ~**rot** czerwony jak lis;
~**schwänze** (1) *n* (untr.) lasić się,
przyniłać się; ~**wild** podstęp-
ny.

Fü'chtel (fü'chtel) *f* ③d plaz *m*
miecza, bicz *m*; *fig.* karby
m/pl.

fü'chteln (1) ⑥f [wy]bić biczem,
[wy]grzmocić różgami; mit
den Händen ~ wywijać rękami.

Fü'der (fü'der) *n* ②1 fura *f*:
~**weise** furami, na fury.

Fug (fük) *m* ②g słuszność *f*,
prawo *n*: mit ~ und Recht zu-
pelnig prawnie ob. słusznie.

Füge (fü'ge) *f* ③b (Füg) szpara,
szczelina; wpust *m*; (Manterei):
spójnia; ♪ fuga; aus den ~n
gehen rozluźniać [-nieć] się,
[za]chwiać się.

fü'gen ⑥a (1) ⑥a spajać [spoić].
fü'gen (fü'gen) ⑤a (verbinden)
[z-, po]łączyć, spajać [spoić]:
(bestimmen) zrzadzać [-dzić],
sprawiać [-wić]; sich ~ (zutreffen)
zdarzać [-rzyć] się; sich ~ in
(acc.) zastosowywać [-ować]
się do (*gen.*), [po]godzić się
z (*instr.*).

fü'glich (fü'klich) stosowny; (wohl) łatwy; (mit Recht) słuszny, sprawiedliwy.

fü'gſam posłuszny, uległy; *Leikeit*/posłuszeństwo *n*, uległość.

Fü'gung *f* spajanie *n*; *fig.* zrządzenie *n*; Gottes ~ wola Boża.

fü'hlbar (fü'l-) körperlich: dotykalny, dający się czuć; geistig: czuły; sich ~ machen dawać [dać] się odczuwać; *Leikeit* *f* dotykalność.

fühlen (fü'len) ⑩a = an-, berühren; *Putz*: [po]macać (za puls); (empfinden) [u-, od]czuć (się) się; ich fühle mich nicht recht wohl nie czuję się zupełnie zdrowym; er fühlte sich besser od. wohler czuł się zdrowszym.

Fü'hler (fü'ler) *m* ②l, **Fü'hlfaden** *m*, **-horn** *n* macka *f*, macadelko *n*.

fü'hllos = gefühllos.

Fü'hlung *f czucie *n*, macanie *n*; (mit dem Geinde) zbliżenie *n* się, kontakt *m*; ~ haben być w kontakcie, stykać [zetknąć] się; (verhandeln) znosić [znieść] się (mit dat. *z instr.*).*

fü'hr (fūr) *f.* fahren.

Fü'hrer (fü'rer) *f* ③b fura, wóz *m*.

fü'hren (fü'ren) ⑤a wozic, [za-, wy]wieźć; (leiten) [po-, za-] prowadzić; *Geer*: dowodzić (*instr.*); (verwalten) zarządzać (*instr.*); *Artifel*: mieć na składzie; *Ramen*: nosić; bei sich ~ mieć przy sobie od. ze sobą; das führt zu nichts to nie prowadzi do niczego; et. im Schilder ~ knować *co*.

Fü'hrer (fü'rer) *m* ②l, ~ *ta* (~in) *f* ③c przewodnik (-niczka); (Verwalter) zarządca (-czyni); (Leiter) kierownik (-niczka); (Anl) wódz.

Fü'hrrerschaft *f* przewodnictwo *n*; zarząd *m*; kierownictwo *n*.

Fü'hr...: *Lohn* *m* zapłata *f* za przy-, od- ob. za-wiezienie; ~ *mann* *m* ②a furman, woźnica.

Fü'hrung *f* prowadzenie *n*, kierowanie *n*; (Betragen) prowadzenie *n* się, zachowanie *n* się.

Fü'hr...: *Werk* *n* wóz *m*; (herrschafftliches) powóz *m*; *wesen* *n* furmanka *f*; (im Geer) furgony *m/pl.* [ność; (überflüss) obfitość.]

Fü'lle (fü'le) *f* ③b pełnia, peł-

fü'llen ¹ (~n) ⑩a napelnić [-nić]; (vollstopfen) napychać [-pchać]; *sb.* Kochkunst: nadziewać [-dziać]; (auf Flaschen) siałgać [-gnać] na butelki; *Gläser*: nalewać [-lać].

Fü'llen ² (~n) ②l = Föhlen.

Fü'll... (fü'l...) ~ *feder* *f* pióro *n* do napelniania atramentem; *zhorn* *n* róg *m* obfitości.

Fü'lsel (~zel) *n* ②l nadziewka *f*.

Fü'lung *f* napelnianie *n*; *Kochf.*: nadziewanie *n*; (*Zürz*) wnęka.

Fund (funt) *m* ②g (das Finden) znalezienie *n*; (*Sache*) rzecz *f* znaleziona; (*Erfindung*) odkrycie *n*, wynalazek.

Fundament (fündame'nt) *n* ②g fundament *m*, podstawa *f*, podwalny *f/pl.*

Fü'nd...: ~ *geld* *n* znaleźne; ~ *grube* *f* kopalnia; *fig.* niewyczerpane źródło *n*, skarb *m*; ~ *ort* *m* miejsce *n* znalezienia; v. *Metallen*: siedziba *f*, źródło *n*.

fünf (fünf) 1. (wenn nichts folgt P a. ~e [-e]) pięć; ~ (zusammen) pięcioro; es waren unser ~ było nas pięciu; zu ~(en) po pięć(iu); Uhr: halb ~ pół do piątej; ~ Uhr piąta godzina; ~ gerade sein lassen nie zważać na co, być obojętnym na co. patrzeć przez pale. 2. 2 *f* ③b piątka; liczba pięć.

fü'nf...: *Leck* *n* pięciobok *m*; ~ *edtig* pięciokątny.

Fü'nfer (fü'nf^{er}) *m* (2) = fünf 2; (5 Kreuzer) piątak; (5 Gulden) piątka *f.* [raki.]

fü'nferlei' (ˈfaɪ̯) *indef.* pięcio-
fü'nf...: ~fach, ~fältig (-fältig) pięciokrotny; **2fach** *n* (2) pięcioscian *m.*; **fächig** (-fächig) pięcioscienny; **füßig** (-füßig) (Berä) z pięciu stóp; **jährig** pięcioletni; **malig** (-malig) pięciokrotny; **2markstück** *n* moneta *f* pięciomarkowa; **pfündig** pięciofuntowy; **stökig** (-stökig) pięciopiatrowy, o pięciu piątrach; **tägig** pięciodniowy.

fü'nft(e)h'alb (fü'nf[^e]h[^o]) półpięta, cztery i pół. [(część) *f.*]

Fü'nftel (fü'nfteɪ̯) *n* (2) piąta

fü'nftens (ˈtɛns) po piąte.

fü'nfzehn piętnaście; ~ (zusammen) piętnascioro; es waren unser ~ było nas piętnastu; **jährig** piętnastoletni.

fü'nfzig (ˈt͡siç) pięćdziesiąt; **jährig** pięćdziesięcioletni.

Fü'nfziger (ˈt͡siç^{er}) *m* (2) 1, ~in (ˈɪn) *f* 3c pięćdziesięcioletni mężczyzna (-nia kobieta).

Fü'nke (fü'ŋk^e) *m* 4e = Funken.
fu'nkeln (ˈkɛln) 16f [za]blyszceć; (Funken sprühen) [za-]iskrzyć się; b lśniący, błyszczący, iskrzący się.

fu'nkel(na'gel)lueu' *F* nowiu-tenki; dopiero co z igły.

Fu'nken (fü'ŋk^{en}) *m* (2) 1 iskra *f.*; *dim.* (= **Fü'nkchen** [fü'ŋk^{ch}ən] *n* (2) 1) iskiarka *f.*; ~geben, ~sprühen [za]iskrzyć się; ~sprühend iskrzący się; **telegraphie** *f* telegraf *m* bez drutu.

Fu'nk|spruch *m* telegram przesłany telegrafem bez drutu.

für (fÜR) 1. *prep.* (*acc.*) (an messen Stelle?, wofür?) za (*acc.*), zamiast (*gen.*); (~ wie lange) na (*acc.*); (zu welchem Zwecke?, zu wessen

Nutzen?) dla (*gen.*): ~ dießmal na ten raz; ~ immer na zawsze; ~s erste = pierwszy; Tag ~ Tag dzień po dniu, dzień w dzień; an und ~ sich samo przez się; e hat etwas ~ sich ta rzecz ma coś za sobą, to nie jest bez znaczenia; das ist eine Sache ~ sich to jest rzecz odrębna; ich ~ meine Person od. meinen Teil co do mnie, co się tyczy mojej osoby; aus Liebe ~ z miłości ku (*dat.*); 2. *adv.* ~ und ~ — immer; was ~ (eiu) co za, jaki: was ist er ~ einer? kto on taki? 3. 2 *n* *indef.*: das 2 und 2 Wider okoliczności // *pl.* (przemawiające) za i przeciw.

Fura'ge (fURq̄'z^e) *f* (3)b prowiant *m.*; ~ prowiantowy; **furagie'ren** (fURq̄z̄i'r^{en}) 13g [za]prowiantować, [przy]wioźć prowiant.

Fü'r|bitte *f* wstawienie *n* się.

Fu'rche (fü'rch^e) *f* (3)b bruzda; (Runzel) zmarszczka; **fu'rchen** (ˈn) 15a [po]bruzdzić, [po]orać; **fu'rchig** (ˈchig) bruzdzisty, poorany.

Furcht (fÜRcht) *f* (3)b bojaźń, strach *m.*, obawa (*vor dat.* przed *instr.*); auß ~ ze strachu, z obawy; in ~ sein = fürchten.

fu'rchtbar straszny, okropny; (das ist) ~ teuer! to strasznie drogie!

fürchten (fü'rcht^{en}) 16c (auch sich ~ *vor dat.*) bać się, obawiać się (*gen.*). [bar.]

fürchterlich (ˈtɛrlig) = fürcht-
Fu'rcht...: 2los nieustraszony, bez obawy; **losigkeit** *f* (3)b nieustraszoność.

fu'rcht[sam] bojaźliwy, trwożliwy; 2keit *f* bojaźliwość, trwożliwość.

fü'rder(hi'n) (fü'rd^{er}[hi'n]) = ferner(hin).

für/lie'b'nehmern mit et. (dat.)

zadowalać [-wolić] się czem.

Furnie'r (furni'r) n (2)g¹

fornira f; — fornirowy; Len

(~en) (5g) wadać [wyłożyć] drzewem, [wy]fornirować.

fürs (fürs) = für das.

Für r...: ~sorge f piecza, stara-

nie n, ~sorglich pieczolowity;

~sprache f wstawienie n się;

~sprache einlegen für (acc.)

wstawiać [-wić] się za (instr.),

popierać [-przeć] (acc.);

~sprecher(in f) m orędownik

(-niczka).

Fürst (fürst) m (3)a książę; (re-

gievender) panujący; ~en... książ-

zęcy; ~en/ochter f księżniczka.

Fürstentum n księstwo.

Fürst(in) f (3)c księżna.

fürstlich książęcy; ~keit f książ-

zęcość.

Furt (furt) f (3)b bród m, mie-

lizna. [w istocie.]

für/wa'hr zaprawdę, zaiste.]

Für'wort n Gram. zaimek m.

Furz P (fürz) m (2)d bździny

[/pl.; ~en P (~en) (5c) bździc.

Fu'sel (fu'zel) m (2)l fuzel.

Füßlic'r (füßli'u) m (2)g¹ fzy-

ljer, strzelec.

Fuß (fuß) m (2)d noga f; dim.

(= Fü'ßchen [fü's-] n (2)l) nóżka

f; (eines Berges) stopy f/pl.,

podnóże n; (als Maß pl. inbest.)

stopa f; (Berg) stopa f, miara f

wierszowa; auf dem ~e krok

w krok, w ślad za (instr.); mit

i-m auf gutem ~e leben żyć na

dobrej stopie z (instr.); auf

großem ~e leben żyć na wielką

stopę; zu ~ piechotą, pieszo;

i-m zu Füßen fallen padać

[paść] do nóg; stehenden ~es

natychemiast.

Fuß'g... nożny; (zu Fuß gehend)

pieszy; (als Maß) na stopę; ~

angel f wędka; ~bad n kąpiel

f na nogi; ~ball m piłka f

nożna; ~ball/spiel n gra f

w piłkę nożną; ~bank f (2)d

podnózek m; ~bekleidung f

obuwie n; ~blatt n podszwa f

u nogi; ~boden m podłoga f;

~brett n podnózek m; ~decke f

okrycie n na nogi.

Fuß'en (fü's'en) (5e); ~auf (dat.

u. acc.) opierać [oprzeć] nogę

na (loc.); fig. polegać na (loc.).

Fuß'g...: ~fall m upadnięcie n

do nóg; ~füßig na kłęczkach;

~gänger(in f (3)c) m (2)l pieszy

(-sza), piechur m; ~gestell n

podstawa f, postument m; ~

gicht f podagra; ~hoch wysoki

na stopę; ~knöchel m kostka f

u nogi; ~lappen m onucka f.

Fuß'ling (fü's'ling) m (2)g¹ skar-

petka f; (beim Strumpf) stopa f

u poncechoy.

Fuß'g...: ~los bez nóg, beznogi;

~partie, ~reise f wycieczka

(ob. podróż) piesza; ~pfad m

= ~weg; ~schmel m = ~banf;

~sohle f podszwa; ~soldat m

żołnierz pieszy; ~spitze f koń-

czyzna nogi; ~spur, ~(s)tapfe f

ślad m (nogi); ~steg m kładka

f; ~stieg m = ~weg; ~teppich

m dywan pod nogi; ~tritt m

(Gang) stapanie n, chód; (Stoß)

kopnięcie n nogą; a. = ~banf.

~spur; ~volk & n piechota f;

~wanderung f = ~reise; ~

wärmer (-wärm'er) m (2)l

bańka f do ogrzewania nóg;

~waschung f mycie n. nóg;

~weg m droga f dla pieszych,

ścieżka f; ~wurzel f przyszwa.

futsch F (fücz): das ist ~! prze-

padło!, już niema!

Fu'tter (fü't'er) n (2)l pokarm m;

(Biehl) pasza f, strawa f; (bes

Reibes) podszewka f.

Futtera'l (fü't'era'l) n (2)g¹ fu-

terał m, pokrowiec m.

Fu'tter...: Larm ubogi w paszę;
 ~**kasten** *m* skrzywnia *f* na obrok;
 ~**mangel** *m* brak paszy.
fü'ttern (füt'ern) ⑥ *b* Ziere: [na-]
 karmić; *Steiber*: podszywać
 [-szyć], podbijać [-bić]; mit *Beiz*

gefü'ttert podbity futrem. *Su.*
 karmienie *n*; podszywanie *n*.
Fu'tter...: *Sack* *m* worek na
 obrok; ~**stroh** *n* siana *f* paszna;
 ~**trog** *m* koryto ~**zeug** *n* ma-
 terja *f* na podszewkę.

G

gab (gäp) *f.* geben.

Ga'be (gä'be) *f* ③ *b* dar *m*;
fig. = *Begabung*; *S'* dawka;
 milde ~ *jalmużna*; *datek* *m*.

gä'be (gä'be) *f.* geben *n.* gang².

Ga'bel (gä'böl) *f* ③ *d* (Tischl)
 widelec *m*; *dim.* wideleczyk *m*;
 (Heul) widły *f/pl.*: ... widlasty,
 widełkowy; ~**delchfel** *f* holobla;
Zförmig (-förmich) widlowaty,
 widlasty; ~**frühstück** *n* prze-
 kąska *f*.

ga'beln (n) ⑤ *f* brać [wziąć]
 na widelec; [id] ~ rozchodzić
 się, [u]tworzyć widły, [roz-]
 dzielić się. *Su.* rozdział *m*;
 rozdzielenie *n*.

ga'ben (gä'ben) *f.* geben.

ga'keln (gä'ke'n) ⑤ *f.* ga'keln
 (~ern) ⑥ *b* [za]gadakać, [za-]
 gęgać; *fig.* = *plappern*.

ga'ffen (gä'fen) ⑤ *a* [za]gapić
 się; **Ga'ffer** (gä'f'ern) *m* ② *l* gap,
 gapiący się.

Ga'ge (gä'ze) *f* ③ *b* plac.

gä'hnen (gä'n'en) ⑤ *a* ziewać
 [-wnąć]; *Abgrund*: ziać.

Ga'la (gä'la) *f* *indef.*: *in* (voller)
 ~ w (pełnej) gali, w stroju
 galowym; ... galowy.

gala'nt (gä'lä'nt) uprzejmy,
 grzeczny; (liebenswürdig) miły.

Galanterie' (gälant'eri') *f* ⑥ *f*
 uprzejmość, grzeczność, ele-
 gancja; ~**waren|handlung** *f*
 sklep *m* z towarami galan-
 teryjnemi.

Galee're (gäl'e're) *f* ③ *b* galera;
 ~**n|sklave** *m* galernik, skazany

na galery; ~**n|strafe** *f* skazanie
n na galery.

Galerie' (gäl'eri') *f* ⑥ *f* galerja,
 krużganek *m*; *Thea.* balkon *m*.

Ga'laen (gä'lä'en) *m* ② *l* szubie-
 nica *f*; *an* den ~ *bringen* [z]gu-
 bić, [z]niszczyć; *an* den ~ *kom-*
men być (ob. zostawać [-stać])
 powieszonym; ... szubieni-
 czny; ~**frist** *f* krótka odwloka;
 ~**humor** *m* humor desperacki;
 ~**strick**, ~**vogel** *m* szubienicz-
 nik, wisielec.

Gali'zien (gäl'i'zien) *n* ④ *g*
 Galicja *f*; **gali'zisch** (~cisz) gali-
 cyjski.

Ga'ß|apfel (gä'ß'l-) *m* galasówka *f*.

Ga'ße (gä'ße) *f* ③ *b* zółć; *fig.*
 gorycz, gniew *m*; ~*n*... zółcio-
 wy; *zu* *bitter* gorzki jak zółć.

Ga'llert (gä'lä'ert) *n* ② *g*, *m* *u* *e*
 (gäl'e'rt'e) *f* ③ *b* galareta *f*,
 studzienina *f*; *Lartig* galare-
 towaty.

ga'llig (~lic) pełen zółci od. go-
 ryczy; *fig.* zgryźliwy, złośliwy.

Galo'pp (gäl'öp) *m* ② *g*¹ galop,
 cwał; *im* ~ galopem, w cwał.

galoppie'ren (gäl'öp'i'eren) ⑤ *g*
 galopować, biec cwałem;
 ~*de* *Schwindsucht* galopujące
 suchoty *f/pl.*

Galo'sche (gäl'o'sze) *f* ③ *b* ka-
 losz *m*.

galt (gält) *f.* gelten.

Gama'sche (gämä'sze) *f* ③ *b* ka-
 masz *m*.

Gang¹ (gän) *m* ② *d* chód;
 (wiederholter) chodzenie *n*; (*e-s*

Arzt) wizyta *f.*: (Durch) przechód; (Med) droga *f.*; (Galerie) krużganek, galerja *f.*; (X) ganek; (Bewegung) ruch; (Fortschreiten) tok, bieg, przebieg; (Speise) danie *n.*, potrawa *f.*; im sollen ~e w pełnym ruchu; im ~e sein być w ruchu, postępować; in ~ bringen puszczać [puścić] w ruch, wprowadzać [dzić]; seinen ~ gehen iść [pójść] swoim torem.

gang² (gāg): das ist (so) ~ (ob. gäng [gēng]) und gäbe to jest powszechnie przyjęte ob. używane.

Ga'ngart *f.* chód *m.*

ga'ngbar (Weg) wygodny (do chodzenia); (Münzen) będący w obiegu; (Waren) lubiany; ~ sein być w obiegu, (Waren) mieć dużo zbytu; **Reiß** *f.* obieg *m.*; zbyt *m.*

Ga'ngelband (gē'ngel-) *n.* paski *m/pl.*; am ~ führen = **gä'ngeln** (~n) ⑤ *f.* wodzić na paskach; *fig.* rządzić (*instr.*).

Gans (gāns) *f.* ② *f.* 1 gęś; *fig.* (dumme) ~ (głupia) gaska.

Gä'nschen (gē'nschən) *n.* ② *f.* gaska *f.*; *fig.* gąsiątko.

Gä'nse... (gē'nze...) gęsi: ~ **blümchen** *n.*, ~ **blume** *f.* stokrótka *f.*; ~ **braten** *m.*, ~ **fleisch** *n.* gęsina *f.*; ~ **füßchen** *n/pl.* cudzysłów *m.*; ~ **haut** *f.* gęsia skóra; mich überläuft eine ~h. mróz mnie przechodzi; ~ **hirt** *m.* pastuch gęsi; ~ **klein** *n.* ② *g.* podróbki *f/pl.* gęsie; ~ **marsch** *m.*: im ~ **marſch** gęsiorem.

Gä'nserich (gē'nze'rič) *m.* ② *g.* gęsior.

Gä'nse...; ~ **stall** *m.* chlew na gęsi; ~ **wein** *m.* (schwebel): woda *f.*

Gant (gānt) *f.* ③ *b.* licytacja, publiczny przetarg *m.*

ganj (ganc) 1. *a.* wszystek

(*f.*-stka, *n.*-stko, *pl.* wszyscy, wszystkie); (bouffoumen) cały, zupełny; *adv.* całkiem, zupełnie; oft wcale, ③. ~ gut wcale dobry; ~ am Anfang na samym początku; ~ allein sam jeden. ~ und gar zupełnie, całkowicie; ~ und gar nicht wcale nie. ich bin ~ Dir slucham uważnie

2. **Le(s)** *n.* ① całość *f.*; im ~en w całości; ② hurtem; (alles in allem) wogóle, wszystkiego.

Gä'nzheit *f.* całość, ogół *m.*

gä'nzlich (gē'nclich) zupełnie, całkowicie; *adv.* zupełnie, całkowicie, doszczętu.

gar (gār) 1. *a.* gotowy; (Fleisch) upieczony ob. (geröst) ugotowany; ~ machen przygotowywać [-ować]. 2. *adv.* *f.* ganj; (jogar) nawet; (sehr) bardzo; ~ nicht wcale nie; ~ nicht's zupełnie nie, wcale nie; ~ zu (sehr) zbyt; warum nicht ~! dlaczegooby nie!, może!, zapewne!

Gä'r... (gē'r...) = Gärung...

Garantie (garānti') *f.* ④ *f.* gwarancja, poręka; **ren** (~rən) ⑤ *g.* [za]gwarantować, [za-, po]ręczyć (für *acc.* za *acc.*).

Gar'lau's *m.* inbef. P koniec; j-m den ~ machen [z]niszczyć (*acc.*) doszczętu, dobijając [-bić] (*acc.*).

Gä'rbe (gä'rbə) *f.* ③ *b.* snop *m.*, snopek *m.* [straż.]

Gä'rbe (~də) *f.* ③ *b.* gwardja, **Garderobe** (gärdə'rə'bə) *f.* ③ *b.* (a. ~n'raum *m.*, ~n'zimmer *n.*) garderoba, szatnia; (Steiber) suknie *f/pl.*, ubrania *n/pl.* wierzchnie; ~n...garderobiany.

Gardi'ne (gärdi'ne) *f.* ③ *b.* firanka, zasłona; ~n|predigt *f.* nagana, bura. [dzista.]

Gardi'ft (~di'st) *m.* ③ *a.* gwar- **gä'ren** (gē'rən) ③ *j.* kisać, [wy-] fermentować; *fig.* burzyć się, wrzeć.

Ga'r... ~koch *m* kuchmistrz; ~küche *f* garkuchnia.
Garn (garn) *n* (2)g nieć *f*; (Geipniss) przędza *f*; (Netz) sieć *f*. sidła *n/pl.*; inß ~gehen dostawać [-stać] się w sidła.
garnie'ren (gärn|'rən) (15)g [u]garniować. *Su.* garnirunek *m*, obramowanie *n*.
Garniso'n (~nizə'n) *f* (3)b garnizon *m*, załoga; ~s... garnizonowy. [tur *m*.]
Garnitu'r (~tū'r) *f* (3)b garni-
ga'rstiq (gə'rstiq) (haftiq) brzydki: (widertiq) obrzydły, obmierzły.
Ga'rien (gü'rten) *m* (2)j ogród; *dim.* (= Gä'rchen [gə'ntən]) *n* (2)l ogródek; ~... ogrodowy; ~anlage *f* (öffentliche) plantacja, skwer *m*; ~bau *m* ogrodnictwo *n*; ~erdbeere *f* truskawka; ~erde *f* ziemia ogrodowa; ~haus *n* altana *f*, pawilon *m*; ~laube *f* altana; ~lokal, ~restaurant *n* restauracja *f* w ogrodzie; ~messer *n* nóż *m* ogrodniczy.
Gä'rtner (gə'rtnər) *m* (2)l, ~in (~in) *f* (3)c ogrodnik (-niczka); ~... ogrodniczy.
Gärtnerci' (gərtnerai') *f* (3)b ogrodnictwo *n*; (Gärten) zakład *m* ogrodniczy.
Gä'ring *f* kiśnienie *n*, fermentacja; *fig.* wzburzenie *n*; ~stoff *m* ferment: (für Brot) drożdże *pl.*, kwaśne ciasto *n*.
Gas (gas) *n* (2)h gaz *m*.
Gas... gazowy; ~anstalt *f* gazownia; ~artig podobny do gazu, lotny; ~behälter *m* zbiornik na gaz; ~bereitung *f* fabrykacja gazu; ~brenner *m* palnik gazowy; ~flamme *f* płomień *m* gazowy; ~glühlicht *n* gazowe światło *n* żarowe, palnik *m* Auerowski;

~haltig (-haltiq) zawierający gaz w sobie; ~kocher *m* maszyna *f* gazowa; ~leitung *f* rury *f/pl.* gazowe; ~messer *m* gazomierz; ~rohr *n*, ~röhre *f* rura *f* gazowa.

Gas'se (gä'sə) *f* (3)b ulica; *dim.* (= Gä'schen [gə's-]) *n* (2)l uliczka; (Weg) droga; hohle ~ wawóz *m*; ~n... uliczny; ~n-bube, ~n|junge *m* ulicznik; ~n-hauer *m* (2)l pieśń *f* uliczna.

Gast (gäst) *m* (2)d gość; (Angereister) obcy, przybysz; zu ~ sein być (häufig: bywać) w gościnie; zu ~ laden zapraszać [-prosić] w gościnę.

Gas't... ~frei, ~freundlich gościnnie; ~freiheit, ~freundschaft *f* gościnność; ~freund *m* utrzymujący z kim stosunki gościnności; ~geber (in *f* (3)c) *m* (2)l gospodarz (-dyni) domu; ~haus *n* restauracja *f*; (mit Ausspann) zajazd *m*, oberża *f*; ~hof *m* dom gościnny, gospoda *f*, hotel; ~hofs... hotelowy.

gas'tie'ren (gäst|'rən) (15)g [za]gościć; *Thea.* występować [-sta-pić] gościnnie.

gas'tlich = gastfrei.

Gas't... ~mahl *n* uczta *f*, biesiada *f*; ~recht *n* prawo gościnności; ~rolle *f*, ~spiel *n* występ *m* gościnny; ~rollen spielen występować [-sta-pić] gościnnie; ~stube *f*, ~zimmer *n* pokój *m* gościnny.

Gas'sluhr *f* gazomierz *m*.

Gas't... ~wirt (in *f*) *m* oberżysta (-ystka), gospodarz *m* (-dyni); ~wirtschaft *f* = ~haus.

Gas'te (gä'tə) *m* (3)a małżonek; ~n... małżeński; ~n|mörderin *f* mężobójczyni.

Gas'ter (gä'tər) *n* (2)l krata *f*; ~... kratowany.

Gas'tfu (~tfn) *f* (3)c małżonka.

Ga'tung (gä'tuŋ) *f* ③b (Ge-schlecht) ród *m*; (Rasse) rasa; (Art) rodzaj *m*; (Sorte) gatunek *m*; ~s... rodzajowy, gatunkowy; Gram. populary.

Gau (gau) *m* ②g (Bezirk) okręg, powiat; (Land[schaft]) kraina *f*, okolica *f*; ~... powiatowy, okręgowy.

Gauch (gäuch) *m* ②d półgłówek.

Gaukelbild (gäukel-) *n* mami-dło, złudzenie.

Gaukelei' (gäukelai') *f* ③b, **Gaukelspiel** *n* kuglarstwo, figle *m/pl*.

gau'keln (gäukeln) ④f |po|figlo-wać, pokazywać [-zać] sztuki.

Gau'kler (kä'kER) *m* ②l kuglarz, blazen. [szkapa *f*.]

Gaul (gaul) *m* ②d koń; (Mähre)

Gau'men (gäum'en) *m* ②l podniebienie *n*; den ~ figeln |po|lechać podniebienie, po-budzać [-dzić] smak: ~kittel *m* łakomstwo *n*, łaknienie *n*; ~segel *n* języczek *m*.

Gau'ner (gäun'ER) *m* ②l lotr, oszust: ~ lotrowski; ~bände *f* szajka; ~streich *m*, Gaunerei' (gäunerei') *f* ③b lotrostwo *n*, złodziejstwo *n*.

gau'nern (gäun'ERN) ⑤b oszu-kiwać [-kać].

Gaw'ffe (gäw'fE) *f* ③b gawot *m*. [gazowy.]

Gä'ze (gä'zE) *f* ③b gaza; ~...

Gäze'lle (gäcE'lE) *f* ③b gazela.

ge... (gE...) *n* 3ßan, 5ßd. zur Bildung bes p.p., 4ß. geartet von arten.

Gelä'chze (-č'čE) *n* ②l jęk *m*.

Gelä'der (-č'dER) *n* ②l =Aderu *pl*.

gela'rtes (-č'rtE) : so ~ tego rodzaju.

geb. Abf. für geboren, gebunden.

Gelbä'ck (-bč'k) *n* ②g pieczywo. [fen *pl*.]

Gelbä'lk (-bč'lk) *n* ②g =Bal-
gelba'r (-bä'R) *f*. gebären.

Gelbä'rde (-bč'rdE) *f* ③b (Be-wegung) ruch *m*, giest *m*; (Miene) mina, wygląd *m*.

gelbä'rden (n) ④c: sich ~ zachowywać [-ować] się w ja-ki sposób, [z]robić ruchy.

Gelbä'rden... : Spiel *n*, ~sprache *f* mimika *f*, pantomima *f*.

gelbä'reu (-bč'rE) ⑤a 1. sich ~ zachowywać [-ować] się, pro-wadzić się. 2. 2 n ②l zacho-wanie się, postępowanie.

gelbä'ren (-bč'rEN) ④i [u-, po-, z]rodzić : fig. wydawać [-dać].

Gelbä'rerin (-bč'rERIN) *f* ③c rodzicielka.

Gelbä'r'mutter *f* macica.

Gelbä'u'de (-bo'idE) *n* ②l bu-dowla *f*, budynek *m*, gmach *m*.

Gelbei'n *n* ②g = Beine *pl*; *pl*. 2 (von Toten) zwłoki *f/pl*.

Gelbe'lle (-bč'lE) *n* ②g szczo-kanie.

ge'ben (gE'ben) ④e dawać [dać]; (schenken) darowywać [-ować]; (ab~) oddawać [-dać]; (darreichen) podawać [-dać], wręczać [-czyć]; Befehle usw.: nadawać [-dać]; Rabatt: udzielać [-lić]; Karten: rozdawać [-dać]; Ärger: niź usw.: [s]powodować : fig. auch = ausdrücken, darstellen: es gibt jest, bywa : *pl*. są, bywają; es gibt nicht niema; was gibt's? co tam?; was wird's ~? co z tego będzie?; Thea. was wird ge~? co grają?; viel ~ auf (acc.) zważać na (acc.), szanować (acc.); wenig ~ auf (acc.) nie zważać na (acc.), nie dbać o (acc.); sich ~ (ameri-zen) ustawać [ustać]; sich et. lassen [roz]kazać sobie podać; sich die Ehre ~ nicht zaszczyt.

Ge'ber (gE'bER) *m* ②l, ~in (n) *f* ③c dawca (-czyni); (von Beschenken) ofiarodawca (-czyni); (von Karten) wydający.

Ge|be't (g^ebē't) *n* ②g modlitwa *f*; (Betēn) modlenie się; *fig.* ius ~ nehmen [wy]badać ostro: ~ buch *n* książka *f* do nabożeństwa, modlitewnik *m*.

ge|be'ten (-bē'ten) *f.* bitten.

ge|bī'e'r(f) (-bī'r[s]t) *f.* gebären.

Ge|bī'e't (-bī't) *n* ②g obszar *m*, terytorjum; (Bezīrt) okręg *m*; (Grenzen, auch *fig.*) zakres *m*, dziedzina *f*; (-v Gemeinde) obręb *m*; *fig.* auf dem ~ w dziedzinie.

ge|bī'e'ten nakazywać [-zać]; ~ über(acc.)władać, rozporządzać (*instr.*), panować nad (*instr.*).

Ge|bī'e'ter (-bī'ter) *m* ②l, ~ in (~In) *f* ③c władca (-czyni): pan(i); (Līch) (~Isz) rozkazujący, stanowczy.

Ge|bī'e'ts... terytorjalny.

Ge|bī'de (-bī'de) *n* ②l = Bild; (Erzeugniß) utwór *m*, twór *m*, plód *m*. [dzwoniennie.]

Ge|bī'mmel (-bī'mel) *n* ②l

Ge|bī'nde (-bī'nde) *n* ②l = Bind *n*; (Faß) beczka *f*; (Steines) beczulka *f*. [Berge *pl.*]

Ge|bī'rgē (-bī'rgē) *n* ②l =

ge|bī'rgig (~gīd) górzysty.

Ge|bī'rgs... (-bī'rks...) górski, górzysty; ~ kamm *m* = ~ rücken;

~ kette /łańcuch *m* (ob. pasmon)

gór: ~ land *n* kraj *m* górzysty;

~ paß *m* przełęcz *f* górską;

~ reise, ~ tour *f* wycieczka w góry;

~ rücken *m* grzbiet gór: ~ jug

m = ~ kette. — Bgt. a Berg...

Ge|bī'ß (-bī's) *n* ②g zęby *m/pl.*,

uzębienie; (am Baume) wędzido,

munsztuk *m*. [m/pl.]

Ge|blā'se (-blē'z^o) *n* ②l miechy

Ge|blā'ke (-blā'k[e]) *n* ②g (②l)

beczenie. [w kwiaty.]

ge|blū'mt (-blū'mt) kwiecisty.

Ge|blū't (-blū't) *n* ②g = Blut.

ge|bo'ren (-bō'ren) [f. gebären]

(u)rodzony: ~ sein ob. werden

[u]rodzić się: ~ er Deutscher ro-

dowity Niemiec; wo sind Sie ~? skąd pan rodem?; er ist zum Künstler ~ on urodził się artystą.

ge|bo'rgen (-bō'rgen) *f.* bergen,

borgen.

Ge|bo't (-bō't) *n* ②g (Befehl)

nakaz *m*, rozkaz *m*; (bib. bib.)

przykazanie; (Angebot) podaż *f*,

oferta *f*; zu ~ stehen być na

rozkazy ob. na usługi.

Ge|bräu' (-broi') *n* ②g warka *f*.

Ge|brau'ch *m* ②d (einer Sache)

używanie *n*, użytek; (Sitte)

zwyczaj; (Ceremonie) obrząd;

(Fest) obrządek, ceremonjał.

ge|brau'chen używać [użyć]: a.

= brauchen; gebraucht używa-

ny; zniszczony.

ge|brau'chlich (-broi'ch-) uży-

wany, będący w używaniu;

(gewöhnlich) zwyczajny, pospo-

lity: (angenommen) przyjęty.

Ge|brau'chs|anweisung *f* spo-

sób *m* (ob. przepis *m*) użycia.

ge|bre'chen 1. *v/i.* = fehlen.

mangeln. 2. *n* ②l (Mangel)

brak *m*; (forperrlicher Fehler) wada

f, ułomność *f*, kalectwo.

ge|bre'chlich (-bre'ch-) ułomny;

(schwach) słaby; (Keif) ułomność:

słabość.

ge|bro'chen (-brō'ch^{en}) *f.* (ge-)

brechen. [Brüder *pl.*]

Ge|brü'der (-brū'der) *m/pl.* =

Ge|brü'li (-brū'l) *n* ②g ryk *m*.

Ge|brū'um(e) (-brū'm[e]) *n* ②g

(②l) mruczenie, pomruk *m*.

Ge|bü'hr (-bü'r) *f* ③b (Pflicht)

obowiązek *m*, powinność *f*;

(Abgabe) należytość, koszta

m/pl.: (Boll) opłata.

ge|bü'hren (~en) (ßa *v/i.* u. nich

~ należec się; wie es sich ge-

bührt jak się należy, jak

przystoi: ~d należny, zasłu-

żony: (geziemend) przyzwony;

~der|maßen, ~weise w należyty

sposób.

ge|bu'nden (-bū'nd^{en}) *f.* binden.
Ge|bu'rt (-bū'nt) *f.* (3) *b* rodzenie
n., poród *m.*; (Herkunft) pochodzenie
n., ród *m.*; seit der ~ von
 (der) ~ od urodzenia: non ~
 ein Bote rodem.

ge|bū'rtig (-bū'rti^{ch}) rodem, ro-
 dowity; er ist aus Krakau ~
 jest rodem z Krakowa; er ist kra-
 fauer rodowity Krakowianin.

Ge|bu'rts... położniczy; porodo-
 wy; (angeboren) przyrodzony; ~
adel *m* szlachectwo *n* dziedzicz-
 ne; ~ **fehler** *m* wada *f* przy-
 rodzona; ~ **feier** *f.*, ~ **fest** *n* urodzi-
 ny *f/pl.*, obchód *m* urodzin;
 ~ **helfer** (*in f*) *m* akuszer(ka),
 lekarz położniczy (położna); ~
hilfe *f* położnictwo *n.*; ~ **jahr** *n*
 rok *m* urodzenia; ~ **land** *n* kraj
m rodzinny; ~ **ort** *m* miejsce *n*
 rodzinne ob. urodzenia; ~ **schein**
m świadectwo *n* urodzenia,
 metryka *f* urodzin; ~ **tag** *m*
 dzień urodzin, urodziny *f/pl.*;
 ~ **tags|geschenk** *n* podarek *m*
 urodzinowy; ~ **tags|kind** *n* no-
 worodek *m.*; ~ **wchen** *f/pl.* bole
m/pl. porodowe.

Ge|bu'sch (-bū'sch) *n* (2) *g* krzaki
m/pl.; (büsch) zarośle *f/pl.*

Geck (gĕk) *m* (3) *a* firecyk, gap,
 trzpiot; den ~ en [pielen] uda-
 wać [udać] głupiego.

ge|denkhaft firecykowany.

Ge|de'chtis (g^odĕ'dⁱmⁱs) *n*
 (2) *h* pamięć *f.*; aus dem ~ na
 pamięć; sich ins ~ zurückrufen
 = sich erinnern; ~ **feier** *f* pa-
 miątka, obchód *m* dla nczcze-
 nia pamięci; ~ **kunst** *f* mnemo-
 technika; ~ **rede** *f* mowa pa-
 miątkowa; ~ **tag** *m* rocznica *f.*

Ge|da'nke (-da'ŋk^e) *m* (4) *e*
 myśl *f.*; (Vorhaben) pomysł, za-
 myśl, zamiar; ich kam auf den
 ~ u przyszło mi na myśl; in ~ u
 w myśli; in ~ u verfinfen pogrą-

zać [-zyć] się w myślach, zamy-
 ślic [boń.] się; sich ~ u machen
 (über acc.) niepokoić się (*instr.*).

Ge|da'nken... ~ **austausch** *m*
 wymiana *f* myśli; ~ **folge** *f.*, ~
gang *m* tok *m* myśli; ~ **los**
 bezmyślny; ~ **losigkeit** *f* bez-
 myślność; ~ **späne** *m/pl.* afo-
 ryzmy, zdania *n/pl.* urywkowe;
 ~ **stich** *m* pauza *f.*, domysłnik;
 ~ **voll** pelen myśli, zamysłony.

Ge|da'rm(c) (-dĕ'am^{le}) *n* (2) *g*
 (2) *l* książki *f/pl.*, jehita *n/pl.*

Ge|de'ck (-dĕ'k) *n* (2) *g* nakrycie.
ge|de'hen (-da'ĕn) (3) *r* 1. *v/i.*
 (su) rozwijać [-winać] się, uda-
 wać [udać] się; (wachsen) [wy-]
 rosnać; *fig.* = gelingen: die
 Sache ist dahin (od. so weit) ge-
 diehen, daß... sprawa doszła już
 do tego, że ... 2. 2 *n* (2) *l* wzrost
m., powodzenie, pomyslność *f.*

ge|de'hlich zdrowy; pomyslny.

Ge|de'nk... (-dĕ'ŋk...) pamiątko-
 wy; ~ **buch** *n* księga *f* pa-
 miątkowa, pamiętnik *m.*

ge|de'nen 1. myśleć, zamyslać,
 zamierzać; i-s, e-r Sache ~ przy-
 pominac [-mnieć] sobie, wspo-
 minac [-mnieć] (*acc.* ob. o *loc.*);
 gebense mein! pamiętaj o mnie!
 2. 2 *n* (2) *l* wspomnienie *n.*, pa-
 mięć *f.*

Ge|de'cht (-dĕ'dⁱt) *n* (2) *g* wiersz
m.; (großeres) poemat *m.*; ~ **samm-
 lung** *f* zbiór *m* wierszy.

ge|de'gen (-dĕ'g^{en}) czysty,
 szczery, prawdziwy; *fig.* grun-
 towny, porządny, doskonały.

ge|de'h(en) (-dĕ'f^{en}) *f.* gedeihen.

Ge|drä'nge (-drĕ'ŋg^e) *n* (2) *l* tłok
m., ścisk *m.*, ciżba *f.*; (Verlegen-
 heit) kłopot *m.*; (Not) bieda *f.*

ge|drä'ngt (-drĕ'ŋgt) ciasny;
 (still) zwięzły; voll ~ nabyty,
 przepelniony; ~ **heit** *f* ciasnota;
 zwięzłość. [Gestalt: krępy.]

ge|dru'ngen (-dru'ŋg^{en}) zwięzły; }

Geduld (-dũ'lt) *f* ③b (o. pl.)
cierpliwość; mit ~ = geduldig;
~ haben = sich gedulden.

gedulden (-dũ'ldən) ⑤c: sich ~
być cierpliwym, [z]aczekać
cierpliwie; ~ Sie sich! proszę
poczekać!

geduldig (-dũ'lich) cierpliwy.

gedungen (-dũ'ŋən) *f.* dingen.

gelegen (-a'gənət) *zdatny*,
zdolny (zu *dat.*, für *acc.* do
gen.); (passend) stosowny, odpo-
wiedni.

Geest (gɛst) *f* ③b, ~land *n* kraj
m wysoko położony i nieu-
rodzajny.

gef. Abt. für gefälligst.

Gefähr (gɛf'ā'n) *f* ③b niebez-
pieczeństwo *n*: in ~ bringen
= gefährden; ~ lassen narażać
[-razić] się na niebezpie-
czeństwo, być narażonym (na
acc.); **Drohend** niebezpieczny,
grożący niebezpieczeństwem.

gefährden (-fɛ'rdən) ⑤c nara-
żać [-razić] na niebezpie-
czeństwo; gefährdet sein być
(ob. znajdować [znaleźć] się)
w niebezpieczeństwie.

gefährlich (-fɛ'lich) niebez-
pieczny; (risikau) ryzykowny,
niepewny; es ist nicht so ~ to
nie takie straszne.

Gefähr...: Los bez niebez-
pieczeństwa, pewny; **losig-
keit** *f* pewność.

Gefährt (-fɛ'nt) *n* ②g pojazd *m*.

Gefährte (-fɛ'rtə) *m* ③a, **Ge-
fährtin** (-tɪn) *f* ③c towa-
rzysz(ka).

Gefälle (-fɛ'l[e]) *n* ②g (②l)
(e-s stufes) spad *m*, pochyłość
f; *pl.* (Einkünfte) dochody *m/pl.*
niestałe; (Steuern) podatki *m/pl.*

gefällen 1. *v/i.* (h.) podobać
się; wie es Ihnen gefällt jak
panu wygodnie; sich ~ znajdo-
wać [znaleźć] upodobanie (in

dat. w loc.); sich ~ lassen
znosić [znieść], [s]cierpieć;
daß lasse ich mir nicht ~ na to
nie zezwolę. 2. *z m* ②l (Ge-
fälligkeit) uprzejmość *f*, laska *f*,
przysługa *f*; (Bergnügen) przy-
jemność *f*; tun Sie mir den ②l
zrób pan to dla mnie!, zrób
mi pan tę przysługę!; ② finden
an (*dat.*) znajdować [znaleźć]
przyjemność w (*loc.*), lubo-
wać się w (*loc.*).

gefällig (dienfertig) usłużny,
uczynny, uprzejmy; ([an]ge-
nehm) przyjemny, ujmujący;
~ft *adv.* laskawie; **Zhrer** ~en
Antwort entgegensehend oczę-
kując pańskiej laskawej od-
powiedzi; was ist (Ihnen) ~?
czem mogę (panu) służyć?
Keit *f* usłużność, uprzejmość,
przyjemność; przysługa,
grzeczność.

Gefällsucht *f* chęć podobania
się, zalotność, kokieterja.

gefällsuchtig pragnący się po-
dobać, zalotny.

Gefängene(r) (-fɛ'ŋən[e]r) *s.*
②l więzień; **X** jeniec (bran-
ka); (Ettave) niewolnik (-nica).

Gefängenaahme (-nāmə) *f*
③b uwięzienie *n*; **X** wzięcie
n do niewoli, pojmanie *n*.

Gefängenschaft *f* niewola,
więzienie *n*. [wzięniów.]

Gefängewärter *m* dozorca
gefänglich (-fɛ'lich): ~ ein-
ziehen wsadzać [-dzić] do wię-
zienia, [przy]aresztować.

Gefängnis *n* ②h¹ więzienie;
... więzienny. [f/pl.]

Gefäß (-fɛ'zɛl) *n* ②l brednie!

Gefäß (-fɛ's) *n* ②g naczynie;
dim. naczynko; (am Degen) rę-
kojeść *f*; ... naczyniowy.

gefäßt (-fɛ'st) (ruhig) spokojny;
(bereit) przygotowany, gotowy;
② à jour ~ ażurowy; sich ~

machén auf (acc.) przygotowywać [-ować] się na (acc.); ich war darauf ~ spodziewałem się tego.

Gefecht (-fɛ'cht) *n* ② *g* potyczka / utarczka *f*; ~s... bojowy.

Geflic'ker (-fj'kɛr) *n* ② *l* pierze, upierzenie; *n.* = Geflügel.

Geflü'de (-flj'ldɛ) *n* ② *l* pole, niwa *f*. [cionka *f*; ~liszaj *m.*]

Geflic'cht (-flj'cht) *n* ② *g* ple-f
Geflic'kt (-flj'kt) plamisy, nakrapiany; (Pfeib) pstrokaty.

gefli'ssentlich (-flj'sɛntlich) = absichtlich.

Geflü'gel (-flj'gɛl) *n* ② *l* ptactwo domowe, drób *m.*; ~händler (in *f*) *m* handlarz (-arka) drobiu; ~haus *n* komórka *f* na drób.

gefli'gelt (~flj'gɛlt) skrzydlaty; (Wort) przysłowiowy.

Geflü'ster (-flj'stɛr) *n* ② *l* szept *m*; (der Blatter) szelest *m*.

Gefo'lgc (-fj'lgɛ) *n* ② *l* świta *f*. orszak *m*; im ~ haben pociągać [-gnać] za sobą, mieć następstwa.

gefra'ßig (-fRɛ'sjɪç) żarłoczny; *Zeit* *f* żarłoczność.

Gefrai'ter (-frai'tɛr) *m* ① starszy szeregowiec, gefrajter.

gefrie'cen (fu) zamrażać [-znąć], marznąć; ~ lassen zamrażać [-mrozić]. [marznięcia.]

Gefrie'r|punkt *m* punkt za-

Gefro'r(e)ne(s) (-fud'rɛ'nɛ[s]) *n* ① *l* lody *m/pl.* (do jedzenia).

Gefü'ge (-fj'gɛ) *n* ② *l* spojenie, budowa *f*, struktura *f*.

gefü'gig (~gijç) (biegſam) giętki, gibki; (nachgiebig) uległy, powolny; (umgänglich) dający się obejść; *Umſicht* *f* giętkość; uległość, powolność.

Gefü'hl (-fj'l) *n* ② *g* czucie; (Tatt) poczucie; (Empfindung) uczucie; *Los* niezuchy, bez czucia, bez serca; (gleichgültig) obo-

jętny; *Losigkeit* *f* nieczulość, brak *m* czucia; obojętność; ~*menſch* *m* człowiek uczuciowy; ~*ſinn* niezucien, zmysł dotykania; *Zvollſtuehly*, uczuciowy.

gefü'nden (-fj'ndɛn) [f. finden.

gef'g'ngen (-gɛ'g'nɛn) [f. gehen.

gef'gen (gɛ'g'nɛn) (acc.) (wider) przeciw, przeciwo (*dat.*): *ſig.* (= im Vergleich zu) w porównaniu z (*instr.*), w stosunku do (*gen.*), wobec (*gen.*); (Richtung) ku (*dat.*), na (*acc.*); (für, zu) do, dla (*gen.*); (umgehähr) koło, około (*gen.*); (im Umtausch) w zamian za (*acc.*); *freundlich* uſtw. ~ względem, dla (*gen.*).

Ge'gen... przeciwny, przeciw...; wzajemny; ~*befehl* *m* rozkaz przeciwny; ~*besuch* *m* odwiedziny *f/pl.* wzajemne, rewizyta *f*; ~*beweis* *m* dowód przeciwny; ~*bild* *n* kopja *f*; pendent *m*.

Ge'gend (gɛ'g'ɛnt) *f* ③ *b* (Land) kraj *m*, krajina; (Gegend) okolica, ziemia; (Sinnrichtug) strona; abgelegene ~ zakątek *m*.

Ge'gen... ~*dienst* *m* usługa *f* wzajemna; *Zeina"nder* przeciw sobie, jeden przeciw drugiemu, względem siebie; ~*forderung* *f* wzajemna wierzytelność; ~*füßler* (-fjislɛr) *m* ② *l* antypoda; ~*gewicht* *n* przeciwwaga *f*; (Steidgewicht) równowaga *f*; ~*aift* *n* odtrutka *f*, antydotum; ~*liebe* *f* miłość wzajemna, wzajemność; ~*mine* *f* kontrmina, podkopy *m/pl.* przeciwne; ~*mittel* *n* środek *m* zaradczy ob. zapobiegawczy; ~*part* *m* ② *g* = Gegner; ~*partei* *f* stronnictwo *n* przeciwne; ~*probe* *f* druga próba, kontrpróba; ~*rechnung* *f* kontrola rachunków, rachunek *m* wzajemny; ~*rede* *f* odpowiedź, replika; (Widerpruch) zarzut *m*,

sprzeciwianie *n* się, opieranie *n* się; **satz** *m* przeciwieństwo *n*, sprzeczność *f*, kontrast; (sprachlich) twierdzenie *n* przeciwne, antyteza *f*; **seite** *f* strona przeciwna; **seitig** wzajemny, obopólny; **seitigkeit** *f* wzajemność, obopólność; **stand** *m* przedmiot; (e-r Erzählung) temat; (e-s Dramas) основа *f*; **ständig** (-stündlich) przedmiotowy; (rein sachlich) obiektywny; **strömung** *f* prąd *m* przeciwny; **stück** *n* pendent *m*, rzecz *f* odpowiadająca innej rzeczy; **teil** *n* przeciwieństwo, rzecz *f* przeciwna; im **teil** przeciwnie; **Zü"ber** (*dat.*) naprzeciw, naprzeciwko (*gen.*); mir **Zü"ber** wobec mnie; **ü"ber** *n* (2) *l* osoba *f* (od. rzecz *f*) naprzeciw stojąca; **Zü"berliegen** położony naprzeciw, przeciwny; **Zü"bersteh(e)n** stać naprzeciw; **Zü"berstellen** przeciwstawiać [-wić]; **ü"berstellung** *f* przeciwstawianie (wniosek) *n*; **vorschlag** *m* wniosek przeciwny, propozycja *f* przeciwna; **wart** (-wart) *f* (3) *b* (o. pl.) obecność; (Zeit) terażniejszość, czas *m* terażniejszy; **wartig** (-wärtig) (jęs) terażniejszy, obecny; (zeitgenössig) współczesny; *adv.* teraz, obecnie, w tej chwili; **Wehr** *f* obrona, opór *m*; **wind** *m* wiatr przeciwny; **wirkung** *f przeciwdziałanie *n*, oddziaływanie *n*; reakcja; **zeichnen** kontrasygnować; **zeuge** *m* świadek strony przeciwnej; **Zug** *m* pociąg z przeciwnej strony; **Spiel**: ciąg przeciwny.*

gegessen (g^eg^e's^en) *f.* *efficit.*
Gegner (g^e'gn^er) *m* (2) *l*, **in** (**in**) *f* (3) *c* (Widerfacher[in]) prze-

ciwnik (-niczka), nieprzyjaciel (-ciółka); (Nebenbuhler[in]) współzawodnik (-niczka), rywal(ka); **Zisch** (**isz**) przeciwny; **Schaft** *f* przeciwnictwo *n*.

gelesen (g^eg^e'l^en) *f.* *gelesen.*
Gehalt (-h^ä'lt) *m* (2) *g*: a) (Znhalt) treść *f*; (Qualität) jakość *f*; (Wert) wartość *f*; (von Gold od. Silber) próba *f*; b) mst *n* (2) *g* ((2) *a*) (Zohn) plac *f*; (etatmäßg) pensja *f*; **los** bez treści: bez wartości; (Rede usw.) głośnotywny, bludy; **losigkeit** *f* blahość, głośnotywność; **reich**, **voll** pełen treści, obfity w treść, treściwy; **Szulage** *f* podwyższenie *n* płacy.

Gehämmer (-h^e'm^er) *n* (2) *l* walenie *n* młotkiem. [siorek *m.*]
Gehänge (-h^e'ng^e) *n* (2) *l* wi-
geharnischt (-h^e'rn^{is}t) odziany w pancerz, opancerzony; *fig.* wojowniczy; **Zer** *m* (g) *l* rycearz.
gehasst (-h^e's^t) nienawistny; (feindselig) zniechęcony, wrogi; **Zekt** *f* nienawiść.

Gehäuf (-h^e'h^ä'f) *n* (2) *l* torebka *f*; (Futteral) futerał *m*, puzderko; (e-r Schne) skorupa *f*; (e-r Uhr) kopert *f*.

Gehetz (-h^e'g^e) *n* (2) *l* ogrodzenie, zagroda *f*; *fig.* einem anderen ins ~ kommen naruszać [-szyć] czyje prawa, [w]mieścić się do cudzych spraw.

geheim (-h^e'm) tajny, skryty; *adv.* im ~ en potajemnie, w sekrecie; ~ halten [za]taić, [u]trzymać w tajemnicy.

Geheim... tajny; **bund** *m* tajny związek od. spisek; **lehre** *f* tajna nauka, mistyka.
Geheimnis *n* (2) *h* ¹ tajemnica *f*, sekret *m*; **Krämer** *m* czlowiek skryty; **voll** tajemniczy.
Geheim...: **polizist** *m* agent tajnej policji; **rat** *m* tajny

radca; *ſchreiber* *m* sekretarz prywatny; *ſchrift* *f* pismo *n* tajemnicze *ob.* szyfrowane; *ſtum* działać tajemniczo *ob.* skrycie.

[m.]

Geheiß (-haɪs) *n* ②g rozkaz
geh(e)n (gɛ'ʰn) ③a (ɪn) iść [pójść]; (hin u. her) [po]chodzić: in die Höhe ~ podnosić [-nieść] się; geh(t) *ob.* ~ Sie (weg *ob.* loß)! ustap(cie) się!, proszę się ustąpić!; wie geht es Ihnen? jak się panu powodzi?, jak się pan ma?: mir geht es gut dobrze mi się powodzi; es geht so (einigermassen *ob.* ziemlich) ujdzie; es mag gehen, was will niech się dzieje, co chce: so gut es eben geht jak bądź, według możliwości; so geht es in der Welt tak to bywa na świecie; es geht das Gerücht *ob.* die Rede wieś niesie, mówią; es geht ein starker Wind wieje silny wiatr; sich ~ lassen popuszczać [-puścić] sobie, [po]słgować sobie; an die Arbeit ~ przystępować [-stąpić] *ob.* zabierać [-brać] się do (*gen.*): es geht auf eins (zwei) pierwsza (druga) godzina: das Fenster geht auf den Hof okno wychodzi na podwórze: ~ durch (*acc.*)przechodzić[prze]jść przez (*acc.*); ~ hinter (*acc.*) zachodzić [zajść] za (*acc.*); ~ in (*acc.*) wchodzić [wejść] w (*acc.*); in (*dat.*) (gesteibet) ~ chodzić w (*loc.*), nosić (*acc.*); er geht ins 20. Jahr ma dwudziesty rok; 3 geht in 9 dreimal trzy w dziewięciu mieści się trzy razy; ins Freie ~ wychodzić [wyjść] na świeże powietrze; in Stüde ~ = zerbrechen; in sich ~ opamiętywać [-tać] się; wenn es nach mir ginge gdyby odemnie zależało; ~

über (*acc.*)przechodzić [prze]jść przez (*acc.*); das geht über meine Kräfte to jest ponad moje siły; ~ unter (*acc.*) podchodzić [podejść] pod (*acc.*); unter die Soldaten ~ iść [pójść] do wojska; vor Anker ~ stawać [stanąć] w porcie; vor sich ~ odhycwać [-być] się, dzać się; im 2 w chodzie.

Gehe'nk (gɛ'hɛ'ŋk) *n* ②g wisiołek *m*, wieszadło.

geheu'er (-hoi'er) : nicht ~ niejasny, nieczysty, podejrzany; hier ist es nicht ganz ~ tu nie bardzo bezpiecznie.

Geheu'l (-hoi'l) *n* ②g wycie: (Wehklagen) płacz *m*, lament *m*

Gehe'lfe (-hi'lfe) *m* ③a. **Geht'lfin** (-fin) *f* ③c pomocnik (-nica) asystent(ka); (Gefeu)towarzysz.

Gehe'rn *n* ②g mózg *m*; das kleine ~ mózdzek *m*; j. Hirn...

Gehe'ft (-hö'ft) *n* ②g dworek *m*; (ländliches) zagroda *f*.

gehe'lfen (-hö'lfen) j. helfen

Gehe'ltz (-hö'ltz) *n* ②g lasek *m*, zarośle *f/pl.*

Gehe'ör (-hö'ör) *n* ②g słuch *m*: nach dem ~ ze sluchu; ~ finden znajdować [znaleźć] posłuch: ~ geben (*dat.*) [wy-]słuchać (*gen.* [*acc.*]); ~ stuchowy.

gehe'örchen (*dat.*) [u]słuchać (*acc.*), być posłusznym (*dat.*).

gehe'ören należeć; (als Bestandteil) ~ zu (*dat.*) wchodzić w zakres (*gen.*); wem gehört dieses Buch? czyja to książka?: das gehört mir to moje; das gehört nicht hierher to tu nie należy; dazu gehört viel Geld to tego potrzeba dużo pieniędzy; sich ~ = sich gebühren.

gehe'örig (-hö'rig) przynależny, (zufommend)należyty, stosowny, przyzwoity; (ständig) porządny, mocny, silny; *adv.* należycie.

porządnie, w odpowiedni sposób. [Görner pl.]

Gel'hö'ru (-hō'rn) n ②g =
gel'hö'rnt (-hō'rbnt) rogaty.

gel'ho'rsam (-ho'r-) 1. posłuszny; (ergeben) oddany, powolny; (ganz) ~st najniższy, uniżony. pokorny. 2. ② m ②g (o. pl.) posłuszeństwo n; uniżoność f.

Ge'h... (gē'...) : ~roch m surdut, kapota f; ~werk n mechanizm m.

Gei'er (gäi'ēr) m ②l sep; hol'did ber ~l bierz cię licha!

Gei'fer (˜fēr) m' ②l ślina f; fig. jud; ~lak m podbródek (dziecięcy); ~n (n) ⑤b ślinić (się).

Gei'ge (gai'gē) f ③b skrzypce f/pl.; dim. skrzypczki f/pl.; ~n (n) ⑤a[za]grać na skrzypcach.

Gei'gen... skrzypcowy; ~bogen m smyczek; ~harz n żywica f skrzypcowa, kolofonja f; ~macher m skrzypkarz; ~spieler(in) = Geiger(in).

Gei'ger (˜gēn) m ②l, ~in (˜in) f ③c skrzypek (-paczka).

geil (gail) bujny, jędrny; fig. rozpustny, lubieżny; ~heit f bujność; lubieżność.

Gei'fel (gai'zēl) m ②l, f ③d zakładnik (-niczka).

Geiß (gais) f ③b koza; ~...kozi; ~bock m kozioł.

Gei'ßel (gai'sēl) f ③d bicz m; ~bruder m Rej. biczownik.

gei'ßeln (˜n) ⑤f [wy]biczować. Su. biczowanie n.

Geist (gaist) m ②c duch, umysł; (Gespens) strach, upiór; böser ~ zły duch; großer ~ wielki umysł; weß ~es sind ißt er? co on za jeden?; im ~e w duchu.

Gei'ster... (˜stēr...) : ~bann m, ~beschwörung f zaklinanie n duchów; ~banner, ~beschwörer m ②l zaklinacz duchów; ~haft nadprzyrodzony; (wie ein Geist) jak upiór; ~lehre f nauka

o duchach, spirytyzm m; ~seher m duchowidz; ~stunde f godzina duchów, pomoc.

Gei'stes... (˜stēs...) umysłowy, duchowy; ~abwesend nieprzytomny, roztargniony; ~gabe f zdolności f/pl. umysłowe, talent m; ~gegenwart f przytomność

umysłu; ~krank chory na umyśle, umysłowo chory; ~krankheit f choroba umysłowa; ~schwach słaby na umyśle, niedołężny; ~schwache f niedołęstwo n umysłowe; ~verwirrung, ~zerrüttung f pomieszanie n zmysłów, obłąkanie n.

gei'stig (gai'stīç) (nicht körperlich) duchowy, beztęlesny; (intellektuell) umysłowy; ~e Getränke napoje m/pl. wyskokowe od spirytusowe.

gei'stlich duchowny; ~e(r) m ②l duchowny, ksiądz; ~keit f duchowieństwo n.

gei'streich, ~voll inteligentny, dowcipny, genialny.

Geiz (gait) m ②g skąpstwo n, sknerstwo n.

gei'zen (˜en) ⑤e (mit dat.) [po-] skąpić (gen.); być skąpym; ~nach (dat.) być chciwym (gen.).

Geizhals m skąpiec, sknera.

gei'zig (gai'çīç) skąpy; chciwy; ~sein = geizen; ~e(r) s. ②l = Geizhals.

Gei'ammere n ②l jęki m/pl.

Ge'lauchtē (-jau'çhē) n ②l wykrzykiwanie radosne. [f/pl.]

Ge'kei'fe (-ka'l'fē) n ②l kłótnie

Ge'kl'cher n ②l chichot m.

Ge'klä'ff(e) (-klä'f[e]) n ②g ②l szczekanie. [klekot m.]

Ge'kla'pper (-klä'pēr) n ②l

Ge'kla'tsch(e) (-klä'cz[e]) n ②g ②l klaskanie; fig. plotki f/pl.

Ge'kl'ngel n ②l dzwonięcie.

Ge'kli'rre (-klī'r[e]) n ②g ②l brzęk m.

Se|kna'tter (-knä'ter) *n* ②] trzaskanina *f*.
Se|kra'ch *n* ②]g trzask *m*.
Se|kra'chje (-krä'che) *n* 2] krakanie *n*. [(2)] pisk *m*.
Se|krei'sch(e) (-kra't'sz[e]) *n* ②]g
Se|kri'kel (-krä'eel) *n* ②] gryzmoły *f/pl*. [f/pl., śródjelicie.]
Se|kro'se (-knö'ze) *n* ②] kryzki
ge|kü'nstfel(-kü'nst'elt) sztuczny, nienaturalny; (gezwungen) wymuszony.
Se|lä'chter (-le'chter) *n* ②] śmiech *m*: zum ~ werden stawać [stać] się pośmiewiskiem.
Se|lä'g(e) (-lä'k, -lä'ge) *n* ②]g (2)] uczta *f*, biesiada *f*; ins ~ hinein reden pleść, co ślina na język przyniesie.
Se|lä'nde (-lände) *n* ②] ziemia *f*, kraj *m*, okolica *f*; teren *m*.
Se|lä'nder (-länder) *n* ②] poręcz *f*, balustrada *f*.
ge|la'ng (-lä'ng) *f*. gelingen.
ge|la'ngen (-lä'ng'en) (fu) (wohin) dostawać [-stać] się: ~ biß (zu dat.) dochodź [dojść] do (gen.), osiągać[-gnać] (acc.); zu Ehren ~ dostępować [-stąpić] zaszczytów: zum Verkauf ~ być wystawionym na sprzedaż; et. an j-n ~ lassen przesyłać [-słać] co κ-u. [miejsce w domu.]
Ge|lä'ss (-lä's) *n* ②]h¹ pokój *m*:
ge|lä'ssen (-lä's'en) (ruhig) spokojny; (tautbillig) z zimną krwią, bez uniesienia się; 2]heit *f* spokojność, spokój *m*.
ge|läu'fig (-läu'fig) biegły, wprawny; 2]keit *f* biegłość, wprawa.
ge|läu'nt (-läu'nt): gut (schlecht) ~ w dobrym (złym) humorze.
Ge|läu'te (-läu'te) *n* ②] dzwoniczenie; (Lautwerk) dzwonki *m/pl*.
ge|lbe (gēlp) 1. żółty; ~ machen ob. färben [po]barbować na żółto; ~ werden [po]żółknąć.

2. das 2(c) *n* ②]g (2)] żółtość *f*; (vom Ei) żółtko.
ge'lb|braun żółto-brunatny.
ge'lblich żółtawy.
Ge'lb|sucht *f* żółtaczka.
ge'lb|süchtig chory na żółtaczkę.
Geld (gēlt) *n* ②]c (a. toll.) pieniądz *m*, pieniądze *m/pl*: (das liebe) ~ pieniążki *m/pl*; kleines ~ drobna moneta *f*, drobne (pieniądze) *m/pl*: bares ~ gotówka *f*; er hat ~ ma majątek: zu ~ machen spieniężać [-żyć].
Ge|ld... pieniądze; ~bedarf *m* potrzeba *f* pieniędzy; ~beutel *m* sakiewka *f*; ~brief *m* listu pieniędzy; ~busse *f* = ~strafe; ~einlage *f*/wkładka (pieniężna), wkład *m* (pieniężny); 2]glerig, cheiwy na pieniądze; ~heirat *f* żeniaczka dla pieniędzy; ~kasten *m* skrzynia *f* na pieniądze; ~kaße *f* trzos *m*, kiesa; ~mangel *m*, ~not *f* brak pieniędzy; ~mann *m* 2]a (pl. a. Leute) kapitalista, bogacz; ~sack *m* worek z pieniędzmi, trzos; ~schuldberei / oszukiwanie *n*; ~schrank *m* kasa *f* (pieniężna); ~sorte *f*, ~stück *n* moneta *f*; ~strafe *f* grzywna (pieniężna); ~täschchen *n* torebka *f* na pieniądze; ~verlegenheit *f* kłopoty *m/pl* finansowe; ~wechsler *m* wexlarz, bankier.
Ge|lee' (zēlē) *n* ⑥] galareta *f*.
ge|le'gen (gēlē'gen) (Ort usw.) położony, leżący; (passend, bequem) stosowny, dogodny; ~au (dat.) przy... (3]B. am Wege ~ przydrożny, nad... (3]B. am Ufer ~ nadbrzeżny, au der Weichsel ~ nadwiślański); es ist mir daran ~ zależy mi na tem.
Ge|le'genheit *f* sposobność, okazja; ich hatte (gerade) ~ nadarzyła mi się sposobność:

~s... okolicznościowy; ~s-
macher *m* stręczyciel nierządu.
gelle'gentlich (-lɛ'gɛntlɪç) oko-
 licznościowy, przypadkowy;
adv. przy sposobności.
gelle'hrig (-lɛ'rɪç) pojętny; *Q*-
 keit *f* pojętność. [nauka.]
Gelle'hrsamkeit *f* uczoność,
gelle'hrst (-lɛ'rɪt), *a.* **Ze(r)** *s.* ①
 uczony (-na); **Zen...** naukowy.
Gelle'ise (-lɛ'izə) *n* ② kolej *f*;
 tor *m*; auß dem ~ kommen
 wykolejać [-leić] się.
Gelle'it (-lɛ'it) *n* ② *g.* ~e (~ə) *n*
 ② odprowadzenie; (testes)
 orszak *m* pogrzebowy; (Be-
 deutung) straż *f*, eskorta *f*; i-m
 daß ~ geben = **Zen** odprowa-
 dzać [-dzić] (*acc.*), towarzy-
 szyć (*dat.*); ~s... ochronny.
Gelle'nk (-lɛ'nk) *n* ② *g* staw *m*,
 przegub *m*; ~s... stawowy.
gelle'ntig (-lɛ'ntɪç) giętki, gibki;
 (gebandt) zręczny; *Q*keit *f* gięt-
 kość; zręczność.
Gelle'chter (-lɛ'çtɔr) *n* ② l ga-
 tunek *m*, szajka *f*.
Gelle'bt(e)r (-lɛ'ptə[r]) *s.* ①
 (u)kochany (-na): (bzd. in veracht-
 lichem Sinne) kochanek (-anka).
gelle'nd(e) (-lɛ'nd) słaby; (leicht)
 lekki; (mitde) łagodny.
gelle'ngen (-lɛ'nŋən) ① *b.* 1. *v/i.*
 (fu) udawać [udać] się; es ist
 ihm gelungen udało (ob. po-
 wodło) mu się. 2. *Q* *n* ② l
 udanie się, powodzenie.
Gelle'spel (-lɛ'spɛl) *n* ② l szep-
 tanina *f*.
ge'hen (gɛ'le'n) ① *a* [za]brzmieć
 przeraźliwie; die Ohren ~ mir
 w uszach mi szumi ob. dzwo-
 ni; ~d przeraźliwy.
ge'lo'ben ślubować, przyrzekać
 [-rzec]; daß gelobte Land zie-
 mia *f* obiecana.
Gelö'bnis (-lɔ'p-) *n* ② *h* l ślub
m, przyrzeczenie.

gelt (gɛlt) zapewne!; niepra-
 wdaz?; czy tak?
ge'hen (gɛ'le'n) ① *a* (wert sein) być
 wartym, mieć wartość: Vertrag:
 mieć ważność, być ważnym;
 (bedeuten) znaczyć: i-m ~ tyczyć
 się (*gen.*), odnosić się do (*gen.*);
 ~ für (*acc.*) uchodzić za (*acc.*),
 być uważanym za (*acc.*); es
 gilt! dobrze!, zgoda!; ~ lassen
 przyjmować [-jać], dopuszczać
 [-puścić]: ~d obowiązujący;
 mający moc; ~d machen do-
 chodzić, poszukiwać (*gen.*); sich
 ~d machen dodawać [-dać] so-
 bie znaczenia ob. powagi.
Gel'ung *f* (Wert) wartość; (Be-
 deutung) znaczenie *n*, ważność;
 (Wirkung) skuteczność; zur ~
 bringen zapewniać [-nić] zna-
 czenie (*dat.*); zur ~ kommen
 dochodzić [dojść] do znaczenia.
Gelü'bde (gɛ'lü'pdə) *n* ② l ślub
m; ein ~ ablegen ob. tun [u-]
 czynić (ob. składać [złożyć])
 ślub, ślubować. [wyborny.]
gelü'ngen (-lū'nŋən) udatny,
Gelü'st(e) (-lū'st[ɛ]) *n* ② *g* ② l
 chętna *f*, zachcianka *f*.
gelü'sten (~ən) ① *a* (nach *dat.*)
 pożądać (*gen.*); es gelüstet mich
 zachciewa mi się, bierze mnie
 chętna.
gel'mä'ch (-mɛ'ç) 1. *adv.* powoli;
 spokojnie. 2. *Q* *n* ② *a* komnata
f, pokój *m*.
gel'mä'chlich (-mɛ'çlɪç) powolny,
 wygodny; (ruhig) spokojny;
*Q*keit *f* wygoda; spokō *m*.
Gel'mä'hl (-mɛ'l) *m* ② *g.* ~in
 (~in) *f* ③ *e* małżonek (-żonka).
Gel'mä'de (-mɛ'də) *n* ② l ma-
 lowidło, obraz *m*; ~s... obrazów.
gel'mä'ß (-mɛ's) (*dat.*) stosownie
 do (*gen.*), zgodnie z (*instr.*),
 według (*gen.*); *Q*heit *f* sto-
 sowność, zgodność; in *Q*heit
 (*gen.*) = gemäß.

ge|mä'ßig (-me'siçt) umiarko-
wany. [m/pl.]

Ge|mäu'er (-mo'or) n ② | mury

ge|mei'n (-mai'n) (ad~) pospolity,
powszechny; (einfach) prosty,
prostacki; (niedrig) niski,
podły, nieokrzesany, nikcze-
mny; (gemeinsam) wspólny, pu-
bliczny; ✕ ~er Soldat = ~e(r)
m ① | prosty żołnierz, szerego-
wiec; sich ~ machen pospolito-
wać się, zadawać się z byle
kim; ~ ogólny, powszechny.

Ge|mei'nde (~de) f ③ | b gmina;
lud m; (Dorf) gromada wiej-
ska; ~ gminny; ~älteste(r) m
wójt; ~bezirk m obwód gmin-
ny; ~haus n ratusz m; (eines
Dorfes) izba f gminna; ~rat m
radny gminny; (Versammlung)
rada f gminna; ~schule f szkoła
gminna; ~vorsteher m prze-
łożony gminy, wójt. [gemein.]

Ge|mei'ne = Gemeinde; ~e(r) f.

ge|mei'n|faßlich łatwy do po-
jęcia, popularny, przystępny.

Ge|mei'n|gut n dobro powszech-
ne ob. publiczne.

Ge|mei'nhelf f podłość; pro-
stacktwo n; nikczemność.

ge|mei'nlich (-mai'nlich) (d)
pospolicie.

ge|mei'n|nützig (-mai'nuetich)
powszechnie użyteczny; ~keit
f użyteczność powszechna.

Ge|mei'n|platz m fig. ogólnik,
komunał.

ge|mei'n|sam = gemeinschaftlich.

Ge|mei'n|schaft f wspólność;
związek m; chelidic ~ pożycie
n małżeńskie; ~lich wspólny;
adv. = in ~ (mit dat.) wspólnie
(z instr.), wespół.

ge|mei'n...: ~verständlich = ge-
meinschaftlich; ~wesen n wspól-
ność f; sprawy //pl., wspólne.

Ge|me'nge (-me'ng'e), Ge|me'ng-
fel (~el) n ② | mieszanina f.

ge|me'ffen (bestimmt) miarowy,
umiarkowany, rozważny;
(vegetrecht) prawidłowy, właści-
wy, stosowny; (genau) do-
kładny, wyraźny.

Ge|me'gel (-me'c'el) n ② | rzeź f.

Ge|mi'sch (-mį'sz) n ② | g mie-
szanina f. [kamień m.]

Ge'mme (gö'm'e) f ③ | b drogi

Ge'ms... (gö'ms...): ~bock m
koziół dziki; ~leder n zamasz m.

Ge'mse (~e) f ③ | b kozica.

Ge|mu'ndel (-mü'nd'el) n ② |
pogłoska f, wieść f.

Ge|mu'rmel (-mü'rm'el) n ② |
mruczenie, szemranie.

Ge|mi'ße (-mü'z'e) n ② | jarzyna
f, warzywo; ~ jarzynowy,
warzywny; ~garten m ogród
warzywny; ~gärtner m wa-
rzywnik; ~händler(in f) m
handlarz (-arka) jarzyn.

Ge|mi'ß (-mü'ß) n ② | c umysł m.
serce, dusza f, usposobienie.

ge|mi'ßlich (Drt usw.) swojski,
wygodny; (Person) miły, przy-
jemny, dobroduszny; ~keit f
przyjemność, dobrodusznosc.

ge|mi'ßlos bez serca, nieczuly.

Ge|mi'ßs...: ~art f usposobie-
nie n, charakter m; ~bewe-
gung f wzruszenie n umysłu.
afekt m; ~krank chory na
umysle; ~ruhe f spokój m
umysłu; ~stimmung f nastrój
m umysłowy.

ge|mi'ßvoll = gemütllich.

gen (g'en) = gegen. [f. genesen.]

ge|na's (-nā's), ge|nä'se (-nē'z'e)

ge|nau' (-nāu') (ausführlich) do-
kładny; (pünktlich) punktualny,
ścisły; (niederig) (bardzo)
oszczędny; (Preis) ostatni; adv.
dokładnie, ścisłe; ganz ~ zu-
pełnie dokładnie, co do joty;
aufs ~e ze wszystkimi szcze-
gółami? ~ um 12 Uhr z uderze-
niem godziny dwunastej; mit

er Not z wielką biedą, ledwo ;
es nicht ja ~ nehmen nie brać
[wziąć] tego tak ściśle.

Genau'igkeit (-nau'igkajt) *f* ③ dok-
ładność ; ścisłość ; skrupula-
tność ; oszczędność.

Gen'darm (žandā'arm) *m* ③ a
żandarm. [wygodny.]

gelne'hm (gēn'ēm) przyjemny.]

gelne'hmigen (˘gēn) ③ a (ein-
willigen) przystawać [-stać] na
(acc.) ; (gestatten) pozwalać
[pozwolić] na (acc.) ; (antheißen)
potwierdzać [-dzić]. *Su.* po-
zwolenie *n.* ; zezwolenie *n.* ; po-
twierdzenie *n.* ; zatwierdzenie *n.*

gelne'gt (-nā'kt) (žlāčje) pochy-
ły, spadzisty ; *fig.* skłonny (ju
dat. do *gen.*) ; (wohl-) przy-
chylny ; ~ machen skłaniać
[skłonić] ; *Zeit f* pochyłość ;
skłonność, przychylność.

Genera'l (gēn'ērā'l) *m* ② g¹, a. ② d
general ; ~ (allgemein) gene-
ralny, ogólny ; (Haupt...) głó-
wny ; ~ (in) ③ c generałowa.

Generalität (˘nālītē't) *f* ③ b
generalicja.

Genera'l... ~ *nenner m* wspólny
mianownik ; ~ *probe f* próba
generalna.

Genera'ls... generalski.

Genera'l... ~ *stab m* sztab gene-
ralny ; ~ *versammlung f* walne
zgromadzenie *n.*

gelne'feu (gēn'zēn) ④ b (in)
wyzdrowieć [voll.], powracać
[-wrócić] do zdrowia ; etoes
stindeš ~ porodzić [voll.] (kogo).
Su. uzdrowienie *n.*, wyzdrowie-
nie *n.*

Genf (gēnf) *n* ③ g Genewa *f.*

Genialität (geniālītē't) *f* ③ b
genjalność.

Gen'i'ck (gēn'ik) *n* ② g kark *m.* ;
~ *starre f* ③ b zapalenie *n* opon
mózgowych ; ~ *stoß m* uderzenie
w kark.

Genie' (ženj') *n* ⑥ i genjusz *m.* ;
~ inżynierski.

genie'ren (˘nēn) ⑤ g [za]żeno-
wać : przeszkadzać [-szkodzić]
(*dat.*) ; (sich ~ [za]żenować się,
[za]wstydzić się.

genie'sbar (gēn'šbār) jadalny ;
fig. znośny.

genie'sen (-nī'sēn) ③ d Speifen
ustw. : spożywać [-żyć], [z]jeść ;
Bergnügen ustw. : zażywać [-żyć],
doznawać [-znać] (*gen.*) ; Vorteil :
odnosić [-nieść] ; Unterricht : po-
bierać.

Ge'nit'v (gē'nit'v) *m* ② g¹ przy-
padek drugi, dopełniacz.

Genius (gē'nūs) *m* ⑥ g gen-
jusz. duch. [miej.]

gelno'mmen (gēnō'mēn) *f.* neħ-
gelno'ß¹ (-nō's), **gelno'sse**
(-nō'sē) *f.* genie'sen.

Gelno'ß² (gēnō's) ③ a¹, **Ge-
no'sse** (˘ē) ③ a *m* towarzysz,
wspólnik.

Gelno'senschaft *f* spółka, sto-
warzyszenie *n.* ; towarzystwo *n.*

Gelno'ssin (-nō'sin) *f* ③ c to-
warzyszka, współniczka.

gelnu'g (-nū'k) (nach dem a.)
dosyć, dość ; nicht ~ (damit),
daß nie dość (na tem), że ; mir
ist das ~ mnie to wystarcza.

Gelnu'ge (-nū'gē) *f* ③ b dostatek
m., dostateczność ; (Befriedigung)
zadowolenie *n.* ; zur ~ po-
dostatkiem, wystarczająco.

gelnu'gen (˘n) ⑤ a (genug sein)
wystarczać [-czyć], być dosta-
tecznym ; i-m : (befriedigen) za-
dowalać [-wolić] (*acc.*) ; der
Wacht : [uczynić] zadosyć ; das
genügt dosyć, starczy ; ~
dostateczny, wystarczający.

gelnu'gsam dostatecznie, dosyć.

gelnu'gsam (-nū'k-) przestający
na małym ; (mäßig) umiarkowa-
ny, wstrzemięzliwy ; (bescheiden)
skromny ; ~ sein przestawać

[poprzestać] na małym: **Qkeit** *f* skromność; umiarkowanie *n.*
ge|nu'g|tun *j-m*: [u]czynić zadość, dawać [dać] zadośćuczynienie. *Su.* zadośćuczynienie *n.*, satysfakcja *f.*
Ge'nus (gɛ'nʊs) *n* ⑥ *(pl. Ge'nera)* *Gram.* rodzaj *m*; (des Verbs) strona *f.*
Gelnu'ß (gɛnʊ's) *m* ② *d¹* (von Speisen usw.) spożywanie *n.*, jedzenie *n.*, picie *n.*; (e-s Rechte) korzystanie *n* (z czego), używanie *n.*; (Bergnügen) uciecha *f.*, przyjemność *f.*, rozkosz *f.*; **~mittel** *n* środek *m* spożywczy; **~sucht** *f* żądza rozkoszy, zmysłowość; **zfüchtig** żądny rozkoszy, zmysłowy.
Geomet'er (gɛmɛ'tɛr) *m* ② *l* geometra.
Ge'rig (gɛ'ʁik) *m* ⑧ *a* Jerzy.
Gelpä'ck (gɛpɛ'k) *n* ② *g* pakunek *m.*, a. pakunki *m/pl.*; **~pakunkowy**: **~annahme** (**~ausgabe**) *f* przyjmowanie (wydawanie) *n* pakunków; **~schein** *m* kwit pakunkowy; **~stück** *n* pakunek *m.*; **~träger** *m* tragarz, posługacz.
ge|pflo'gen (-pflo'gɛn) *f.* pflegen: **Qheit** *f* zwyczaj *m.*, nawyczka.
Gelplä'ukel (-plɛ'ʁkɛl) *n* ② *l* harco *m/pl.* [paplanina] *f.*
Gelplä'pper (-plɛ'pɛr) *n* ② *l*
Gelplä'r'r (-plɛ'r) *n* ② *g* beczenie.
Gelplau'der (-plau'dɛr) *n* ② *l* szczebiotanie.
Gelplö'ter (-plɔ'tɛr) *n* ② *l* huk *m.*
Gelprä'ge (-prɛ'gɛ) *n* ② *l* odcisk *m.*; (auf Münzen) stempel *m.*; *fig.* cecha *f.*, piętno.
Gelprä'nge (-prɛ'ŋgɛ) *n* ② *l* okazalność *f.*, wystawność *f.*
gera'de (gɛ'rɛ'dɛ) prosty; *fig.* otwarty, szczery; (Babi) parzysty; *adv.* właśnie; prosto,

wprost; **~machen** oder richten [na-, wy]prostować.
gera'de...: ~au's, ~zu', ~s|we'gs prosto, wprost; (ohne Umstände) otwarcie, bez ceremonji; **~herau's** wprost.
Geradheit (gɛ'rɛ't-) *f* prostota; (e-r Bahl) parzystość; *fig.* prostota, otwartość, szczerość.
gera'd|linig (-lin'ig) w prostej linii, prostoliniowy.
Gelra'ffel (-rɛ'fɛl) *n* ② *l* turkot *m.*, szczyk *m.*
Gelra't (-rɛ't) *n* ② *g* sprzęt *m.*; (Wertzeug) narzędzie; a. sprzęty *m/pl.*
gelra'ten 1. *v/i.* (s|u) (gelingen) udawać [udać] się; *Ernte*: obrodzić [boć.]; (wohin ~) dostawać [-stać] się; ins Unglück usw. **~** popadać [-paść] w (*acc.*); außer sich **~** [z]irytować się, [s]tracić opamiętanie; in Bergeffenheit **~** iść [pójść] w zapomnienie. 2. a. udany.
Gelra'telwo'hl: auß **~** na los szczęścia, na chybił trafił.
Gelrä'fchaft *f* = Gerät.
ge|rau'm: **~e** Zeit długi czas *m.*; seit **~er** Zeit od dłuższego czasu, oddawna.
ge|räu'mig (-rɔ'i'm'ig) obszerne, przestronne; **Qkeit** *f* obszerność, przestronność.
Gelrau'sch (-rɔ'i'sz) *n* ② *g* szelst *m.*, szmer *m.*; **Qlos** cichy, spokojny, bez hałasu; **Qvoll** hałaśliwy, gwarne. [nia.]
Ge'rb... (gɛ'ʁp...) do garbowania
ge'rben (gɛ'ʁbɛn) ② *a* [wy]garbować, wyprawiać [-wić].
Ge'rber (-bɛr) *m* ② *l* garbarz; **~garbarski**.
Gerberel' (gɛ'ʁbɛrɛl') *f* ③ *b* garbarnia; (Sandwert)garbarstwo *n.*
Ge'rb|stoff *m* garbnik.
ge'recht sprawiedliwy, słuszny; **~** werden (*äat.*) = befriedigen.

Ge|re|cht|igkeit (-Rē'chtīch-) *f* sprawiedliwość.

Ge|re|cht|same (zām^e) *f* ③ b prawo *n*; (Borrecht) przywilej *m*.

Ge|re|de *n* ② gadanie: (Gericht) pogłoska *f*; (Geschwäg) gadanina *f*; (Klatscherei) obmowa *f*, plotki *f/pl.*: inš ~ brütgen wystawiać [-wie] na ludzkie języki.

ge|rei|chen ③a przyczyniać [-nie] się (do czego): zum Nutzen (Schaden) ~ przynosić [-nieść] pożytek (szkodę): es gereicht ihm zum Wohle wychodzi mu na dobre.

Ge|rei|ztheit (-Ra'et-) *f* drażliwość, rozdrażnienie *n*.

ge|reu|en: es gereut mich żal mi od. żaluję (*gen.*).

Ge|ri|cht (-Rī'cht) *n* ②g (Speise) potrawa *f*, danie; ③ sąd *m* (*f. a.* ~shof): das jüngste ~ sąd *m* ostateczny. [downie.]

ge|ri|chtlich sądowy: *adv.* są-]

Ge|ri|chts... sądowy: **barkelt** *f* sądownictwo *n*, władza sądowa: **beamte(r)** *m* urzędnik sądowy: **bote**, **diener** *m* woźny sądowy: **hof** *m* trybunał sąd: **koffen** *pl.* koszta *m/pl.* sądowe: **pflege** *f* sądownictwo *n*: **saal** *m* sala *f* sądowa: **sitzung** *f* rozprawa sądowa: **tag** *m* termin sądowy: **verfahren** *n* postępowanie sądowe: **verhandlung** *f* rozprawa sądowa: **vollzieher** *m* ② legzekutor sądowy. [ben.]

ge|rie|ben (-Rī'b^en) = durchtrie-]

ge|ri|ng (-Rī'ng) mały, nieznaczny: (nichtig) mało warty, nie nie znaczący: (niedrig) niski: ~ (an der Zahl) szczupły, nie-liczny: nicht im ~sten ani trochę, wcale nie, bynajmniej: für ein Zeß za drobnośćkę, za małą cenę: **füßig** (~füßig) mało (od. nie nie) znaczący,

blahy: **zfügigkeit** *f* drobnośćka, blahosc: **haltig** (~hältig) małej wagi; **schätzig** (~schätzig) lekceważący, pogardliwy; **schätzung** *f* lekceważenie *n*, pogarda.

ge|ri|nnen (ju) Rūch: zsiadać [zsiąść] się: (taug werden) scinać [sciać] się: ③u: [s]krzepnąć: (starr werden) zastygać [-gnąć]: (erstarrten) [z]gęstnieć, [s]twardnieć.

Ge|ri|ppe *n* ②l szkielet *m*, kościec *m*: ③ *n*. ③ wiązanie.

Germa|ne (gērma'n^e) *m* ③a Germanin: **Germa|ntu** (~nⁿ) *f* ③c Germanka.

ge|ru|(e) (gēr'ru[^e]) [*comp.* lieber, sup. lieber] chętnie, z chęcią: sehr ~ z (największą) przyjemnością: ~ oder ungeru cheąc-niecheąc, rad-nierad: ~ haben lubić: ich möchte ~ chciałbym. [nie.]

Ge|ro|chel (-Rō'ch^el) *n* ②l rzęże-]

ge|ro|chen (-Rō'ch^en) *f*, rächen *n*, riechen. [żwirowisko, otok *m*.]

Ge|rō|ll(e) (-Rō'rl[^e]) *n* ②g ②l]

ge|ro|nnen (-Rō'n^en) *f*, gerinnen.

Ge|r|ste (ge'nst^e) *f* ③ b jęczmień *m*: ~n... jęczmienny: **zu|kornu** *n* jęczmień *m* na oku: **n|saff** *m* piwo *n*.

Ge|r|ste (gēr'st^e) *f* ③ b pręt *m*.

Ge|ru|ch (-Rū'ch) *m* ②d (~fium) węch, powonienie *n*: (Duft) zapach, woń *f*: (Ruf) opinja *f*, sława *f*: übler ~ zapach nieprzyjemny, fetor, smród; **Los** bezwonny: ~(s)|flun *m* węch, powonienie *n*.

Ge|rü|cht (-Rū'cht) *n* ②g wieść *f*, pogłoska *f*: es geht daß ~ jest pogłoska, mówią.

ge|ru|hen raczyć.

Ge|rü|mpel (-Rü'mp^el) *n* ②l graty *m/pl.*, rupiecie *f/pl.*

ge|ru|ngen (-Rū'ng^en) *f*, ringen.

Gerüst (-rütst) *n* (2) *g* ruszto-
wanie; (Schau) trybuna *f*.
gelsamt (-zä'mt) cały, calko-
wity; (alle) wszyscy razem;
2... cały, ogólny; **Lausgabe** *f*
wydanie *n* zupełne; **Leindruck**
m wrażenie *n* ogólne.
Gelbsamtheit *f* ogół *m*, całość.
Gelbsandte (-za'nt[er]) *m* (2) *l*
poseł.
Gelbsandtschaft (-za'nt-) *f* po-
selstwo *n*; **S[er]gebäude** *n*
gmach *m* poselstwa.
Gelsang *m* (2) *d* śpiew; (Lied)
pieśń *f* **Buch** *n* śpiewnik *m*;
~ **verein** *m* towarzystwo *n*
śpiewackie.
Gelsäug (-zö'si) *n* (2) *g* pośladek *m*.
Gelsauße (-zau'zö) *n* (2) *l* świst
m; (in den Ohren) szum *m*.
Gelsauße (-zö'zöl) *n* (2) *l* (der
Bläner) szelest *m*.
Gelschäft (-szö'ft) *n* (2) *g* sprawa
f, interes *na*; (Beschäftigung) za-
trudnienie, zawód *m*; (Spekulation)
spekulacja *f*, przedsię-
wzięcie handlowe; (Handlung)
handel *m*, sklep *m*; was ist
dein ~? czem się trudnisz?
Gelschäftig (-szö'ftich) zatrudnio-
ny; (eifrig) pracowity, gorliwy;
(sehr) ~ sein krzytać się; **Leist**
f zatrudnienie *n*; pracowitość;
krzyżanie *n* się.
Gelschäftlich handlowy; *adv.*
w interesie, za interesami.
Gelschäfts... handlowy, kupiecki;
~ **brief** *m* list kupiecki;
~ **buch** *n* księga *f* handlowa;
~ **freund** *m* korespondent han-
dlowy; ~ **führer** *m* zarządca
interesu; (bei Behörden) na-
czelnik administracji; ~ **gang** *m*
bieg interesu, tok interesów;
~ **haus** *n* dom *m* handlowy;
~ **lage** *f* stan *m* interesów; ~
lokal *n* kantor *m*, sklep *m*;
los bez interesu; wolny od

zatrudnienia; ~ **mann** *m* (2) *a*
handlarz, kupiec; **2mäßi**g za-
wodowy; *adv.* po kupiecku;
~ **reise** *f* podróż w interesach;
~ **reisende(r)** *m* = Handlung-
reisender; ~ **teihaber** *m* spółnik;
~ **träger** *m* agent; sprawujący
interesa; ~ **verkehr** *m* stosunki
m/pl. kupieckie od. handlowe.

Gelschähe (-szö'he) *f*, geschehen.
Gelschehen (-szö'hen) (3) *e* (su)
stawać [stać] się, dziać się;
dein Wille geschehe! bądź wola
twoja!; es ist um ihn ~ zginął,
przepadł, już po nim.

Gelscheit (-szö'it) roztropny,
rozumny, mądry; er ist nicht
(redht) ~ on nie tęgi w głowie.
Gelscheuk (-szö'ngk) *n* (2) *g* pod-
dar(unjek *m*; (Gabe) dar *m*.

Gelschichte (-szö'chte) *f* (3) *b*
historja, dzieje *m/pl.*; (Erzäh-
lung) powieść, opowiadanie *n*;
dim. historyjka, anekdota;
wahre ~ a. przygoda, zdarze-
nie *n*. [Jowy]

Gelschichtlich historyczny, dzie-
jowy. **Gelschicht...** dziejowy, histo-
ryczny; ~ **forscher** *m* historyk,
badacz dziejów. [pisarz]

Gelschichtschreiber *m* dziejo-
pisarz. **Gelschick** (-szö'k) *n* (2) *g*: a) (Ver-
hängnis) przeznaczenie, los *m*,
dola *f*; b) = ~ **lichkeit** *f* zgrab-
ność *f*; (Gewandtheit) zręczność *f*.

Gelschick (-szö'kt) zgrabny,
zręczny, sprytny, zdolny.

Gelschieht (-szö'it) *f*, geschehen.
Gelschiupfe (-szö'mpfe) *n* (2) *l*
przezywanie, wygadywanie.

Gelschirr (-szö'ir) *n* (2) *g* (Gefäß)
naczynie; (der Pferde) uprzęż
f, rząd *m*.

Gelschlecht (-szö'cht) *n* (2) *e*, a.
(2) *g* rodzaj *m* (a. Gram.); (mann,
u. weibl.) płeć *f*; (Stamm) ród *m*,
pokolenie; **Stich** płciowy; *adv.*
pod względem płciowym.

Gelschlechts... rodzajowy; plciowy; **krankheit** *f* choroba plciowa ob. weneryczna; **Los** bezplciowy; **name** *m* imię *n* rodowe; **tafel** *f* rodowód *m*; **teufel** *m* narząd plciowy; **wort** *n* (2) a = Artifel. [Ikanie.]

Gelschlu'chze (-szlü'ch^e) *n* (2) | **gelschlu'ngen** (-szlü'ng^{en}) *f*. | schlingen.

Gelschma'ck (-szmä'k) *m* (2) d smak; *fig.* gust; daß ist nicht nach meinem ~ to nie przypada do mego gustu, to nie w moim guście; **Los** niesmaczny, bez smaku; *fig.* niegustowny, bez gustu; **losigkeit** *f* brak *m* smaku, niesmaczność; *fig.* niegustowność; **(s)inn** *m* zmysł smaku, smak; **voll** pełen smaku ob. gustu; smaczny, gustowny; *adv.* ze smakiem oder z gustem. [klejnoty *m/pl.*]

Gelschmel'de (-szmä'd^e) *n* (2) | **gelschmel'dig** (d^{ig}) giętki, gibki; bgl. gefügig; **keit** *f* giętkość, gibkość.

Gelschmel'ß (-szmä'ß) *n* (2) g motłoch *m*.

Gelschmie'r(e) (-szmi'r^e) *n* (2) g (2) l smarowanie; (Schmift) bazgranina *f*. [chrapanina *f*.]

Gelschna'rche (-sznä'rch^e) *n* (2) l

Gelschna'tter (-sznä't^{er}) *n* (2) l gęganie; *fig.* gadanina *f*.

gelscho'tten (-szo't^{en}) *f*. schelten.

Gelschö'pf (-szo'pf) *n* (2) g stworzenie, twór *m*.

Gelscho'ß (-szo's) *n* (2) l pocisk *m*, kula *f*; (Zschwert) piętro.

Gelschrei' *n* (2) g krzyk *m*, okrzyk *m*; *fig.* olmowa *f*.

Gelschü'ß *n* (2) g działo, armata *f*; ~ działowy, armatni; ~ feuer *n* ogień *m* działowy.

Gelschwa'der (-szwä'd^{er}) *n* (2) l szwadron *m*, eskadra *f*.

Gelschwä'tz (-szwä't^c) *n* (2) g gadanina *f*; dummes (ob. leeres) ~ brednie *f/pl.*, bzdurstwa *n/pl.* **gelschwä'tzig** (d^{ig}) gadatliwy. **gelschwei'ge** (-szwä'g^e) ~ demt a cóż dopiero, a tem mniej jeszcze.

gelschw'i'nd (-szw'i'nt) prędko, szybki, rychły; (rajch) skory; ~! żywo!; **Sigkeit** (d^{ig}) *f* prędkość, chyżość, szybkość.

Gelschw'i'ster (-szw'i'st^{er}) *pl* (2) l rodzeństwo *n*; bracia *m/pl.* i siostry *f/pl.*; ~kind *n* siostrzeniec (-nica); bratanek (-nica).

gelschw'i'sterlich braterski; *adv.* po bratersku, jak bracia, jak brat ze siostrą. [schwimmen.]

gelschw'o'mmen (-szwo'm^{en}) *f*. **gelschw'o'ren** (-szwo'r^{en}) [siehe schwören] zaprzysiężony, przysięgły; *fig.* zażarty, żarliwy; **Ze(r)** *m* (9) l (sędzia) przysięgły.

Gelschwu'lst (-szwu'lst) *f* (2) f puchlina, nabrzmienie *n*; (Wasser) ociekлина.

gelschwu'nden (-szwu'nd^{en}) *f*. | schwinden. [schwimmen.]

gelschwu'ngen (-szwu'ng^{en}) *f*. |

Gelschwü'r (-szwü'r) *n* (2) g wrzód *m*, bolączka *f*.

gelschwü'rig (d^{ig}) wrzodowaty, pokryty wrzodami.

Gelse'lle (-zē'l^e) *m* (3) a (Gefährte) towarzysz; (Handwerks) czeladnik; (Locherer) niepoń.

gelse'llen (-zē'l^{en}) (3) a: sich ~ [po]łączyć się (zu dat. z instr.).

gelse'llig (-zē'l^{ig}) towarzyski; **keit** *f* towarzyskość.

Gelse'llschaft (-zē'l-) *f* towarzysztwo *n*, spółka; (bürgerliche) społeczeństwo *n*; (Theater) trupa; (Versammlung) zebranie *n*; (Abend) wieczorek *m*.

Gelse'llschafter (-szē'ft^{er}) *m* (2) l, ~in (dⁱⁿ) *f* (3) c towarzysz(ka), spółnik (-niezka).

geseßschaftlich towarzyski; społeczny.

Geseßschafts...: **Abend** *m* wieczorek; **Anzug** *m* ubranie *n* wieczorkowe; **Dame** *f* dama do towarzystwa; **Rechnung** *f* reguła spółki; **Spiel** *n* gra *f* towarzyska; **Zimmer** *n* pokój *m* bawialny.

geseßffen (-zö'sen) *f*. *üben*.

Geseß (-zö'e) *n* ② *g* prawo; (Verordnung) ustawa *f*; (Regel) prawidło; ... ustawowy; **Buch** *n* księga *f* ustaw; **Entwurf** *m* projekt ustawy; **Gesekraft** *f* moc ustawowa; **Gebend** prawodawczy, ustawodawczy; **Geber** *m* prawodawca, ustawodawca; **Gebung** *f* prawodawstwo *n*, ustawodawstwo *n*.

geseßlich ustawowy, prawny; (verordnet) przepisany; **Geschützt** prawnie chroniony; **Recht** *f* prawość: prawne postępowanie *n*.

Geseß...: **Los** bezprawny, anarchiczny; **Losigkeit** *f* bezprawie *n*, anarchja; **Mäßig** prawny, prawidłowy; *adv.* podług prawa: **Mäßigkeit** *f* prawość; prawowitość.

geseßt (-zö'ct) stateczny, poważny (vgl. ernst): *ej.* ~ daß ... przypuścemy, że ...; **Zeit** *f* stateczność, powaga.

Geseß...: **Widrig** przeciwny prawni, nieprawny; **Widrigkeit** *f* bezprawność.

Geseßcht (-zö'cht) *n* ② *c* od. ② *g*: a) (Angeſicht) oblicze, twarz *f*; (Miene) mina *f*; (Sehraft) wzrok *m*: ins ~ w oczy; zu ~ bekommen widzieć [zobaczyć]; aus dem ~ verlieren [s]tracić z oczu; ~ er scheiden stroić dziwne miny; b) (Gespenst) widmo *n*.

Geseßchts...: **Ausdruck** *m* wyraz twarzy; **Farbe** *f* cera: ~

Kreis *m* widnokrag, horyzont; **Punkt** *m* punkt widzenia; **Zug** *m* rys twarzy.

Geseßms (-zö'ms) *n* ② *h* gzyms *m*.

Geseßnde (-zö'nd^e) *n* ② *l* czeladź *f*, służba *f*, domownia *m/pl.*; **Stube** *f* izba dla służby.

Geseßndel (-zö'nd^{el}) *n* ② *l* hołota *f*.

Geseßnt (-zö'nt) (dobrze, wrogo) usposobiony (*dat.*, *gegen acc.* dla od. względem *gen.*).

Geseßnung (-zö'nung) *f* ③ *b* usposobienie *n*; (Gemüt) uczucie *n*, umysł *m*; (Überzeugung) przekonanie *n*; (Meinung) zdanie *n*; (Tentart) sposób *m* myślenia; **Slos** bez przekonañ, bez charakteru.

Geseßtet (-zö't^t) cywilizowany: (von gutem Benehmen) o dobrych obyczajach, dobrze ułożony.

Geseßtung (-zö'tung) *f* ③ *b* uoby czajenie *n*, dobre ułożenie *n*. oświata *f*. [wy napój *m*.]

Geseßff (-zö'ff) *n* ② *g* obrzydli-

geseßnen (-zö'n^{en}) *f*. *ünnen*.

Geseßnu (-szpö'n) *n* ② *g* zaprząg *m*.

Geseßntheit *f* naprężenie *n*.

Geseßnst (-szpö'nst) *n* ② *c* widmo, upiór *m*, strach *m*, duch *m*.

Geseßpiele (-szpö'le) *m* ③ *a* towarzysz (zabaw), rówieśnik; **Geseßpielu** (-zö'n) *f* ③ *c* towarzysza, rówieśniczka.

Geseßpinst (-szpö'inst) *n* ② *g* przedziwo; (er Spinne) pajęczyna *f*. [spinnen.]

Geseßpoennen (-szpö'n^{en}) *f*. **Geseßpöit** (-szpö't) *n* ② *g* pośmiewisko, szyderstwo, drwiny *f/pl.*, zum ~ werden stawać [stać] się pośmiewiskiem.

Geseßpräch (-szpö'ch) *n* ② *g* rozmowa *f*; (Unterhaltung) pogadanka *f*; (Runde) wieść *f*.

Geseßprächig (-ch) rozmowny, gadaliwy; ~ werden rozgadać

[ban] się; **2kelt** / rozmowność, gadatliwość. [rozmawiając.]
ge|sprä|chs|weise w rozmowie;
ge|spro|chen (-szprø'çh^{en}) f. sprę-
 dhen. [sprängen.]
ge|spru|ngen (-szpru'ŋ^{en}) f. i;
 ge|st. Abt. für gestorben. [brzeże.]
Gelsta|de (-szta'd^e) n (2) l wy-
Gelsta|lt (-szta'lt) f (3) b kształt
 m, wygląd m, postać; (Wuchs)
 wzrost m, postawa.
ge|sta|lten (~^{en}) 3c [u]kształ-
 tować; jüd ~ przybierać [-brać]
 postać, układać [ulożyć] się.
Su. ukształtowanie n; (der
 Dinge) obrót m. [belkotanie.]
Gelsta|mmel (-szta'm^{el}) n (2) l
ge|sta|nd (-szta'nt) f. ge|tehen:
 ~en (~^{den}) f. ge|tehen u. fichen.
ge|sta|ndig: ~ sein przyznawać
 [-znać] się (do *gen.*).
Gelsta|ndnis (-szte'nt-) n (2) h¹
 przyznanie się, wyznanie, ze-
 znanie. [smród.]
Gelsta|nk (-szta'ŋk) m (2) d
ge|sta|ffen (-szta'f^{en}) 3c dozwa-
 lać [-zwolić], dopuszczać
 [-puścić].
Ge|ste (ge'st^e) f (3) b giest m.
ge|ste|he|n (h.) wyznawać
 [-znać]; przyznawać [-znać]
 się (do *gen.*); offen gestanden
 szczerze (ob. otwarcie) mówiąc.
Gelste|n n (2) g kamień m, skala
 f; edes: drogie kamienie m/pl.
Gelste|ll (-szte'll) n (2) g podstawa
 f; postument m; (Bod) koźły
 m/pl.; (für Büder) półka f; (e-r
 Brille) oprawa f; (e-s Gütes) fa-
 son m; (e-s Schirms) druty m/pl.
ge|stern (ge'st^{ern}) wczoraj.
ge|stie|felt (-szti'f^{elt}) obuty.
ge|stie|gen (-szti'g^{en}) f. steigen.
ge|stie|lt (-szti'lt) z trzonkiem;
 ♀ szypulkowy.
Gelsti|ru (-szti'ru) n (2) g
 gwiazda f; (Sternbild) konste-
 lacja f gwiazd.

ge|stir|nt (~) gwiaździsty.
ge|sto|chen (-szto'çh^{en}) f. fichen.
ge|sto|hlen (-szto'f^{en}) f. fichen.
Gelstö|hn(e) (-szto'ŋ^o) n (2) g¹
 ((2) l) jęki m/pl.
ge|sto|rben (-szto'r^{ben}) f. fichen.
Gelsträu|ch (-sztroi'çh) n (2) g¹
 krzaki m/pl., zarośle f/pl.
ge|strei|ft (-sztai'ft) przegotwany,
 z przęgami
ge|stre|ng srogie, surowe: *Der
 Herr!* dostojny panie!
ge|strig (ge'strig^{ch}) wczorajszy.
Gelstrü|pp (gesztrü'p) n (2) u¹
 gęste zarośle f/pl. [jużen.]
ge|stu|nken (-sztu'ŋk^{en}) f. i.
Gelstü|t (-sztü't) n (2) g stado, stadnina f.
Gelstu|ch (-zū'çh) n (2) g prośba f;
 podanie (um *acc.* & *acc.*).
Gelstu|mmen (-zū'm^e) n (2) l bież-
 czenie; (in den Dänen) szum m.
ge|su|nd (-zū'nt) zdrowy; ~ wer-
 den, **ge|su|nden** (-zū'nd^{en}) *da*
 ozdrowieć [boż.], wyzdrowieć
 [boż.], wracać [wrócić] do
 zdrowia: ~ **beten** uzdrawiać
 [uzdrowić] modlitwą;
brunnen m zdrojowisko n,
 wody f/pl. (mineralne).
Gel|su|nd|heit zdrowie n; gut ~
 na zdrowie!: **2lich** zdrowotny,
 higieniczny.
Gel|su|nd|heits... ośt sanitarny,
 zdrowotny: ~ **amt** n urząd m
 zdrowia ob. sanitarny; **2haiber**
 dla zdrowia; ~ **lehre** f higienat.
 ~ **zustand** m stan zdrowia.
ge|su|ngen (-zū'ŋ^{en}) f. jüngen.
ge|su|nken (~k^{en}) f. jünken.
Ge|ta|fel (-te'fel) n (2) l taflowa-
 nie, wykładanie taflami; (e-s
 Fußbodens) parkiety m/pl.
Ge|ta|ndel (-tā'nd^{el}) n (2) l igra-
 nie, flirtowanie.
ge|ta|n (-ta'n) f. tun.
Geltö|fe (-tō'z^e) n (2) l balas m,
 huk m, loskot m. [tetent m.]
Ge|trä|mpel (-trā'mp^{el}) v (2) l,

Geträ'nk (-trö'ŋk) *n* 2g napój *m*. [Iać [-lic] się.]
getrau'en: się ~ śmieć, ośmie-
Getrei'be (-trai'de) *n* 2l zboże;
 ~ zbożowy; ~bau *m* uprawa
 f zboża; ~speicher *m* spichlerz.
getreu (lich) wierny.
Getrie'be (-tri'be) *n* 2l obrotnik
m, kółko zębate; *fig.* działanie.
getro'ffen (-trö'fən) *f.* treffen *n*.
 treffen.
getro'ft śmiało!; sei ~ bądź
 dobrej myśli!
getrö'sten: się ~ (*gen.*) spodia-
 wać się, mieć nadzieję (*gen.*).
getru'nken *f.* trunfen.
Getü'mmel (-tü'mel) *n* 2l
 wrzawa *f.* zgłiek *m*.
Geü'btheit (-ü'pt-) *f* biegłość,
 wprawa.
Gelwa'tter (-fä'ter) *m* 4d kum,
 chrzestny ojciec; bei einem
 Kinde (zu) ~ stehen trzymać k-o
 do chrztu; ~in (-in) *f* 3c
 kuma, matka chrzestna.
Gelwa'tterschaft *f* kumostwo *n*.
gelw'ert (-fj'rt) 1. poczwórny,
 podzielony na cztery części;
 kwadratowy. 2. 2(e) *n* 2g (2l)
 kwadrat *m*.
Gelwa'chs (-we'ks) *n* 2g roślin-
 na *f.*; (Aushwachs) narośl *f.*; ~
 haus *n* cieplarnia *f.*, oranżeria *f.*
gelwa'hr: ~ werden = ~en (auch
gen.) spostrzegać [-strzec].
Gelwä'hr (-we'ŋ) *f* 3b rękoj-
 mia, poręka.
gelwä'hren (en) 16a 17rende usjw:
 przynosić [-nieść], sprawiać
 [-wić]; (geben) dawać [dać]; (ein-
 räumen) zezwalać [-zwolić] na
 (*acc.*): Bitte usw.: spełniać
 [-nić]; j-n ~ lassen nie sprze-
 ciwiał [-ciwić] się (*dat.*).
Gelwä'hr...: **Leisten** (nutr.) [po-]
 ręczyć [iść] *acc.* za *acc.*; ~
icistung / rękojnia, poręczenie
n, gwarancja.

Gelwä'hrsam (-zəm) *m* *n* 2g.
 a. 3b przechowanie *n*; (Gast)
 więzienie *n*, straż *f*, dozór *m*.
Gelwä'hrsmann *m* 2a (Bürge)
 ręczyciel; (Zeuge) świadek.
Gelwä'hrung *f* zezwolenie *n*,
 udzielenie *n*.
Gelwa'lt (-wä'lt) *f* 3b (Macht)
 władza; (Straf-) siła, moc; (~
 tätigkeit) przemoc, gwałt *m*;
 mit ~ przemocą; mit aller ~
 wszelkimi sposobami; ~ antun
 (*dat.*) zadawać [-dać] gwałt; sich
 ~ antun zadawać [-dać] sobie
 gwałt; in seiner ~ haben mieć
 w swojej mocy; ~ haben über
 (*acc.*) mieć władzę nad (*instr.*).
Gelwa'lt... o: gwałtowny;
 ~haber (~häh'er) *m* 2l władca;
 ~herrschaft *f* despotyzm *m*;
 ~herrscher *m* despota, tyran.
gelwä'ltig (-wä'ltich) silny; (mäch-
 tig) potężny; (groß) ogromny,
 olbrzymi; (schauerhaft) straszny;
 sich ~ irren [po]mylić się bardzo.
gelwä'ltsam, **gelwä'lttätig**
 gwałtowny; **Geiſt** *f* gwałto-
 wność; (Sandlung) gwałtowny
 czyn *m*, gwałt *m*, przemoc.
Gelwä'nd (-wä'nt) *n* 2a odzież
f. szata *f*, suknia *f*.
gelwä'ndt (-wä'nt) zręczny,
 sprytny, biegły; ~ (in Aus-
 flüchten) obrotny; **Geiſt** *f* zręcz-
 ność, spryt *m*, biegłość; (Ge-
 übtheit) wprawa.
gelwä'nn (-wä'n) *f.* gemünnet.
gelwä'rtig (-we'rtich): ~ sein
 (*gen.*), **gelwä'rtigen** (-tj'g'en)
 16a oczekiwać (*gen.*).
Gelwä'sch (-wě'sz) *n* 2g gada-
 nina *f*, bzdury *f/pl.* [!/*pl.*!]
Gelwä'sſer (-wě's'er) *n* 2l wody
Gelw'e'be (-wě'be) *n* 2l tkanina
f. tkanka *f.*; (der Spinnne) pajęc-
 czynna *f.*; *fig.* pasmo.
gelw'e'dit (-wě'kt) żywy, zwa-
 wy, bystry.

Gelwe'hr (-wě'r) *n* ②g strzelba *f*, karabin *m*; ... karabinowy; **~feuer** *n* ogień *m* arabinowy; **~kolben** *m* kolba *f*. [*m/pl.*]
Gelwe'rh (-wa'r) *n* ②g rogi
Gelwer'be (-wě'rb^o) *n* ②l przemyśl *m*; (Handwerk) rzemiosło; (Beschäftigung) zatrudnienie, zajęcie: ein ~ treiben zajmować [zająć] się rzemiosłem.
Gelwe'rb(e)... przemysłowy; rzemieślniczy: **~fleiß** *m* przemyśl; **~schein** *m* karta *f* przemysłowa; **~schule** *f* szkoła przemysłowa; **~steuer** *f* podatek *m* przemysłowy; **~tätig, ~treibend** przemysłowy; **~tätigkeit** *f* przemysł *m*; **~treibende(r)** *s.* ①l przemysłowiec.
gelwe'rblich (-wě'rb-) *g*, **gewe'rb-** sam przemysłowy, przemysłny.
gelwe'rb's|mäßig rzemieślniczy; (berufsmäßig) zawodowy.
Gelwe'rk *n* ②g cech *m*, bractwo; *a.* = **~schaft** *f* ② gwarectwo *n*; **~verein** *m* stowarzyszenie *n* gwareckie.
gelwe'sen (-wě'zen) *j.* sein.
Gelw'cht (-wł'cht) *n* ②g (Schwere) ciężar *m*, ciężkość *f*, waga *f*; (~stück) ciężarek *m*; (Wichtigkeit) ważność *f*; (Einfluß) znaczenie, wpływ *m*; ~ legen auf (*acc.*) przykładać wagę do (*gen.*), przypisywać [-sać] ważność (*dat.*).
gelw'chtig (-t) ciężki, ważny; *fig.* poważny, wpływowy.
gelw'lt (-wł't) ~ sein mieć zamiar, zamierzać.
Gelw'mmel (-wł'm^o) *n* ②l rój *m*; (Menge) tłum *m*, ciżba *f*.
Gelw'mmer (-wł'm^or) *n* ②l kwilenie, płacz *m*.
Gelw'nde (-wł'nd^o) *n* ②l (von Blumen) girlanda *f*; (-r Schraube) gwint *m*; (Scharnier) zawias *m*; (Garn) kłębek *m*, zwój *m*.

Gelw'nn (-wł'n) *m* ②g zysk, korzyść *f*; (in der Lotterie) wygrana *f*; **~anteil** *m* udział w zysku; **~bringend** zyskowy, korzystny, intrajny
gelw'nnen (-^{en}) ②g (erlangen) (u-, po)zyskiwać [-skać] (erhalten)otrzymywać [-mać]; (Geld, Werte usw.): wygrywać [-grać]; ~ für (*acc.*) pozyskiwać [-skać]. [z]jednać dla (*gen.*): es über sich ~ przemagać [-móc] na sobie; (sich entschließen) [z]decydować się; j-u lieb ~ polubić [vost.]. [*wajający.*]
Gelw'nner (-^{er}) *m* ②l wygry-|
Gelw'un... **~luste** *f* = Ziehungsliste; **~sucht** *f* chęć zysku; **~süchtig** cheiwy. [*grana f.*]
Gelw'ust (-wł'ust) *m* ②g wy-|
Gelw'rric (-wł'r^{ic}) *n* ②g ②l mieszanina *f*, zawikłanie.
gelw's (-wł's) pewny, bezsprzeczny, niewątpliwy; *adv.* pewnie, zapewne; eingewisser pewien, jakiś.
Gelw'ssen (-^{en}) *n* ③l sumienie; er macht sich (f)ein ~ dar-aus (jit) (nie) robi sobie skrupuły (lów) z tego, by ...
gelw'ssenhaft sumienny; *adv.* *a.* według sumienia; **~igkeit** *f* sumiennosc.
Gelw'ssen... **~los** bez- ob. niesumienny; **~losigkeit** *f* bez- ob. niesumiennosc; **~selbst** *m* wyrzut sumienia; **~sache** *f* rzecz sumienia.
gelw'sser|ma'sen (-wł's^oam^o-^{sen}) pontekąd, niejako, w pewnym wzgledzie.
Gelw'ssheit *f* pewnosc; sich ~ verschaffen upewniać [-nić] się (über *acc.* co do *gen.*).
Gelw'ter (-wł't^{er}) *n* ②l burza *f*; **~wolke** *f* chmura przynosząca burzę. [doświadczeniem.]
gelw'tigt (-wł'tigt) nauczony]

gelwo'gen (-wo'g^{en}) I. f. wägen u. wiegen. 2 (*dat.*) przychylny, życzliwy, łaskawy; i-m ~ sein sprzyjać; **zheit'** f przychylność, życzliwość, łaska; haben Sie die zheit' hadz pan łaskaw!

gelwö'hnen (-wö'n^{en}) **z**a przyzwyczajając [-czaić]: sich au et. przywykać [-knać] do (*gen.*), przyzwyczajając [-czaić] się do (*gen.*); (sich einleben) żyć [woll.] się z (*instr.*); ich bin daran gewöhnt przywykłem do tego.

Gelwo'hnhelt (-wö'n-) f zwyczaj m, nawyknienie n; (süchtete) ~ nałóg m; ~srecht n prawo zwyczajowe.

gelwö'hlich (-wö'n-) zwykły, zwyczajny; (gemein) pospolity; wie ~ jak zwykłe.

gewo'hnt (-wö'nt) przyzwyczajony (au *acc.* do *gen.*); ich bin ~ przywykłem.

Gelwö'lbe (-wö'lb^e) n 2l sklepienie, strop m; **o** sklep m; ... sklepowy. [**Wolffen** pl.]

Gelwö'lk (-wö'lk) n 2g =]

gelwo'uuen (-wö'u^{en}) f. gewinnen.

gelwo'rben (-wö'rb^{en}) f. werben.

gelwo'rden (-wö'rd^{en}) f. werden.

gelwo'rfen (-wö'rf^{en}) f. werfen.

Gelwü'hl (-wü'l) n 2g ciżba f, natłok m. [**kręcony.**]

gelwü'nden (-wü'nd^{en}) kręty.

gelwü'rfelt (-wü'rf^{elt}) w kostki.

Gelwü'rm (-wü'rm) n 2g robactwo: fig. hołota f.

Gelwü'rz (-wü'rc) n 2g korzenie m/pl., przyprawa f, ~handlung f handel m korzenny; ~nelke \hat{c} gwoździki m/pl. (do przyprawy); ~waren f/pl. towary m/pl. korzenne.

gelzä'ckt (-cä'kt), **gelzä'ht** (~cä'nt) zębaty.

Gelzä'nk (-cä'nk) n 2g kłótnie f/pl., swary m/pl.

gelzie'men (-ci'm^{en}) **z**a: sich ~ godzić się, przystawać; es geht sich godz: się, przystoi, wypada; ~d przyzwoity, godny.

gelzie'rt (-ci'rt) przesadny, udany, wymuszony; f. gefünstelt, zheit' f przesada, udawanie n.

Gelzi'sch(e) (-czi'sz[e]) n 2g (2l) syk m. [**szepty** m/pl.]

Gelzi'schel (~el) n 2l szeptanio.

Gelzü'cht (-czü'cht) n 2g płód m, ród m; (junger Stube) szczenięta n/pl.; (Stücklein) piskleta n/pl.

Gelzü'tscher (-cwü'cz^{er}) n 2l świegot m, szczebiot m.

gelzü'uugen (-cwü'ü^{en}) f. zwin-gen. [**z.** geben.]

gib, gibst, gibt (gip, gip, ~[st])

Gicht (gicht) f 3b lamania n w stawach: (Fuß) podagra.

gichtbrüchig podagryczny; bibl. rażony paraliżem.

gichtfisch (~isz) podagryczny.

Gie'bel (gi'bel) m 2l szczyt dachu; ~fenster n okno w szczytcie; ~stube f, ~stübchen n poddasze n, izba f na poddaszu.

Gier (gier) f 3b (o. pl.) (nach *dat.*) żądza, łakomstwo n (*gen.*).

gie'ren (gi'neⁿ) **z**a (nach *dat.*) pożądać, [za]pragnąć (*gen.*).

gie'rig (~rič) żądny, checiwy, lakomy (nach *dat.* auf *acc.* na *acc.*, *gen.*); ~ sein = gieren.

Gie'ß... (gi's...) polewowy, odlewniczy; ~bach m potok.

gie'ßen (~en) **z**ad Stoden upo.: ulewać [ulać], odlewać [-lać]; Wein upo.: lać, wlewać [wlać], nalewać [-lać]; unperf. es gießt (in Strömen) leje (strumieniami), pada deszcz ulewny.

Gie'ßer (~er) m 2l odlewacz.

Gießerei' (gis^{er}er) f 3b odlewnia, lejarnia.

Gie'ß... ~haus n lejarnia f,

luta f; ~kanne f polewaczka.

Gift (gift) n 2g trucizna f, jad m.

Stätte (gle'te) *f* 3b gładkość; śliskość.

Stätteleis *n* gololedź *f*; *fig.* aufē ~ führen wystawiać [-wie] na niebezpieczeństwo.

glättcu (gle'ten) 3c [wy]gładzić: (pošieren) [wy]polarować.

glätt... ~weg wprost, bez ogródek; **jüngig** (-cün'ig) gładkomowny, podstępny.

Glätte (glä'e) *f* 3b łysina; eine ~ bekommen [wy]łysieć.

glättköpfig (-köp'fig) łysy: ~ werden [wy]łysieć.

Glättkopf = łysa głowa.

Glaube (gläu'b) 3c. **n**¹ (~n)

2) *m* wiara, (au acc. w acc.); (Religion) religja *f*; (Vertrauen) ufność *f*; i *m* ~ ichenten [u]wierzyć, dawać [dać] wiarę; er findet (feinen) ~ (nie) wierzę mu.

glauben² (~ben) 3a (au acc.) [u]wierzyć (w acc.). [zu]jasać (*dat.*); (meinen) mniemać, sądzić, [po]myśleć; ich tauu es faum ~ nie chce mi się wierzyć.

Glaubeis... 3c wiary, religijny; ~bekenntnis *n* wyznanie wiary; ~elfer *m* żarliwość *f* religijna; ~elferer *m* fanatyk; ~genosse *m* spółwyznawca; ~lehre *f* nauka wiary, dogmatyka; dogmat *m*; ~schwärmer *m* fanatyk, zagorzalec religijny.

gläubhaft (gläu'phast) wiarygodny; **gläubig** *f* wiarygodność. [wierzący.]

gläubig (gläu'big) wierny.

Gläubiger (~big'er) *m* 2) *m* (~w) *f* 3c wierzycielka.

gläublich, **gläubwürdig** zasługujący na wiarę, podobny do uwierzenia, wiarygodny; **gläubig** *f* wiarygodność.

gleich (glä'ich) równy; (~mäßig) równomierny; (~artig) jednaki, jednakowy, tego samego rodza-

ju; (ähnlich) podobny (do gen.); *adv.* równo, jednako, podobnie; (sofort) zaraz. *wnet*: **Arith.** (=) równa się, jest; ganz ~ obojętny; ~ breit (hoch) równie szeroki (wysoki); auf ~e Art (und Weise), in ~er Weise tak samo, w ten sam sposób; ~ am Anfang na samym początku.

gleich... równo...; **gleich** tego samego rodzaju, jednaki, jednakowy; **Gleichheit** *f* jedno(wo)sć; ~bedeutend równoznaczny; ~berechtigt równouprawniony; **Gleichung** *f* równouprawnienie *n*; sich ~bleiben pozostawać [-stać] jednakim, nie zmieniać [-nie] się.

gleichem (glä'ich'em) 3t (*dat.*) być równym (*dat.*), być podobnym (do gen.).

Gleichem (~er) *m* 2) równik; **Gestalt**, **Maßen**, **Zeise** podobnie, równie; tym samym sposobem.

gleich... ~falls również, także, tak samo; ~förmig (-förm'ig) jednostajny, monotony; **Gleichheit** *f* jednorodność, monotoność; ~gestunt równomyślny, mający te same zapatrywania; **Gewicht** *n* równowaga *f*; ~gültig obojętny (gegen acc. na acc.); ~gültig gegen i-u oziębły wobec (gen.); es (od. daß) ist mir (alles) ~gültig to mi całkiem obojętne, to mnie nie nie obchodzi; **Gültigkeit** *f* obojętność, oziębłość.

Gleichheit *f* równość; (ähnlichheit) podobieństwo *n*.

gleich...; **Gleich** *m* równo-brzmienność *f*, równe brzmienie *n*; zgodność *f* tonów; ~kommen równać się, równać, dorównywać [-nać] (i-m in *dat.* k-u w *loc.*); ~laufend równoległy; ~laufend równobrzmia-

cy, zgodny: ~machen [z]równać; ~maß *n* = Ebenmaß; ~mäßig równomierny, równy, proporcjonalny; ~mäßigkeit *f* równość, równomierność, proporcjonalność; ~mut *m* spokojność *f* umysłu, obojętność *f*; ~mütig (-mütig) spokojny, stateczny, obojętny; ~namig (-namig) jednoimienny, równomienny.

Gleichnis *n* (2)h¹ podobieństwo *n*; (Vergleich) porównanie. **gleichsam** niejako, niby, jakby. **gleich...**: ~schenk(e)lig równoramienny; ~sehen = gleichen; ~seitig równoboczny; ~stellen stawiać [postawić] na równi; porównywać [-wnać] (mi' dat. z instr.); ~stellung *f* zrównanie *n*.

Gleichung *f* równanie *n*.

gleich...: ~wie' l w równej mierze; (es macht gar keinen Unterschied) mniejsza o to; ~wertig (-wertig) równowartościowy, równoważny; ~wie' jak, na równi z (instr.); ~wink(e)lig równokątny; ~wohl jednak, przecież, mimo to; ~zeitig równoczesny, współczesny; adv. równocześnie, w tym samym czasie.

Gleis (glais) *n* (2)h = Gleise.

Gleisner (-ner) *m* (2)l, ~in (-in) *f* (3)c obłudnik (-dnica); ~isch (-isz) obłudny. [blyszceć.]

gleichsen (-sen) (3)p ob. (3)e słabo

Gleichbahn (glait-) *f* płaszczyna pochyla; (auf dem Eise) ślizgawka.

gleichsen (-sen) (3)q (fn) [po]suwać się, [po]sunąć się, ślizgać [pośliznąć] się.

Gleichflug *m* g¹natw. lot ślizgający ob. oślizły. [wiec.]

Gleichher (glę'czera) *m* (2)l lodo-

gleich(en) (glj'ch[en]) i. gleichen.

Glied (glit) *n* (2)c człon(ek) *m*;

(am Finger) staw *m*; (Reiten) ogniwko; X rząd *m*, szereg *m*.

gliedern (glj'dern) (3)b rozczłonkować [-ować], rozbierać [rozebrać] na członki; (teilen) [po]dzielić; gegliedert rozczłonkowany, dzielący się na członki.

Glieder...: ~puppe *f* marjonetka, łątka; ~reihen, ~schmerz *m* ból *m* w stawach, łamanie *n* w kościach.

Gliedmaßen *pl* członki *m/pl* kończyny *f/pl*. [za]tlić (się).

glimmen (glj'men) (3)a ob. (3)u

Glimmer (-er) *m* (2)l blyszcz. mika *f*; ~artig mikowaty, blyszczący; ~n (-ern) (3)b [za]blyszceć (się); (flimmern) migać [-gnać] się.

Glimpfengel *F* *m* cygare *n*.

glimpflich (glj'mpf-) lagodny, delikatny; ~davontommen cało wychodzić [wyjść] (bei dat. z gen.).

glitschen (glj'czen) (3)e ślizgać [pośliznąć] się; **glitscherig** (-isch) śliski.

glitten (glj't[en]) i. gleiten.

glitzern (glj'cern) (3)b [za]blyszceć, [za]migotać się.

Globus (glö'büs) *m* (3)g glob.

Glocke (glö'ke), (3)b dzwon *m*; dim. (= Glockchen [glö'k-].

Glocklein *n* (2)l dzwonek *m*; fig. an die große ~ hängen rozglaszać [-głosić].

Glocken... dzwonowy, dzwo-

nów ~blume *f* dzwonki *m/pl*; ~geläute *n* dźwięk *m* (ob. odgłos *m*) dzwonów; ~gießer *m* odleware dzwonów; ~haus *n* dzwonnica *f*; ~schlag *m* uderzenie *n* (ob. bicia *n*) w dzwony; mit dem ~schlag zwölf z uderzeniem godziny dwunastej; ~spiel *n* kurant *m* dzwonowy;

~sturm *m* dzwonnica *f*; ~zeichen *n* uderzenie dzwonka.

Słó'ckner (gló'knər) *m* ②1
dzwonnik; (Küster) kościelny.

glomm (glóm), **gló'mme** (gló'me) *f.* glimmen.

gló'r'reich (gló'r-) sławny.

Glo'sse (gló'se) *f* ③b glosa.
objaśnienie *n*: feine ~n machen über (acc.) [po]robić swoje uwagi co do (gen.).

Glo'ssaue (gló'sc-) *n* oko wy-rzeszczone. [[-szczy|oczy.]

gló'ssen (l^{en}) ⑤e wytrzeszczać

Glü'ck (glük) *n* ②g (o. pl.) szczę-ście; (Wohl) pomysłność *f*; (Ló'ssa) szczęśliwy przypadek *m*; auf gut ~ na los szczęścia, na ~ chybił trafił; ich habe (sein) ~ (nie) wie dzie mi się; j-n ~ wünschen zu (dat.) [po]życzyć szczęścia k-u do (gen.), [po-]winszować k-u (gen.).

glü'ck|au'f! szczęście Boże!, niech Bóg szczęści!

Glü'cke (glük'e) *f* ③b. **Glü'ck-henne** *f* kwoka.

glü'cken (l^{en}) ⑤a gdać.

glü'cken (glük'en) ⑤a (ju u. h.) [po]szczęścić się, udawać [u-dać] się, powodzić [-wiesć] się.

glü'cklich szczęśliwy, pomysłny;
~ machen uszczęśliwiać [-wić];
~ er|mei|ne szczęściem, na szczęście.

Glü'cks... szczęśliwy, szczęścia.

glü'ckselig szczęśliwy, błogi, błogosławiony; ②keit / szczęśli-wość, błogość, szczęście *n*.

Glü'cks... ~fall *m* szczęśliwy przypadek; ~güter *n/pl.* majątek *n*, bogactwo *n*; ~kind *n*, F...pl; *m* szczęśliwiec *m*; ~spiel *n* gra / hazardowa; loterja *f*.

Glü'ck|wunsch *m* powinszowa-nie *n*: ... z powinszowaniem.

Glü'h... (glü'...) żarowy.

glü'hen (l^{en}) ⑤a 1. v/t. = ~d machen. 2. v/i. [roz]żarzyć się, [roz]gorzeć; fig. [za]pałać, [za-]

plonać (bot Siebe miłością);
~d żarzący, rozżarzony; fig. żarliwy, rozpalony, płomienny;
~d machen rozpalać [-lić] (do czerwoności), rozżarzać [-rzyć].

Glü'h...: ~körper, ~strumpf *m* żarówka *f*, siatka fauerowska;
~wein *m* wino *n* grzane.

Glut (glüt) *f* ③b żar *m* (a. fig.);
ogień *m*, płomień *m*.

G. u. b. S. Abt. für Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Gna'de (gná'de) *f* ③b łaska;
ohne ~ bez miłosierdzia, nie-milosiernie.

Gna'den...: ~akt *m* akt łaski;
~bild *n* obraz *m* cudowny; ~brod *n* chleb *m* łaskawy; ~gehalt *n* pensja *f* z łaski; ②reich miłosierny, pełen łaski; ~stoß *m* ostatni (śmiertelny) cios.

gná'dig (gnó'díç) łaskawy, mi-łościwy; Gott sei uns ~! niech nas Bóg ochrania!; ~e Frau, die 2e pani dobrodziejka.

Gnom (gnom) *m* ③a karzelek.

Gold (gölt) *n* ②g (o. pl.) złoto.

Go'ld... złoty: ~ammer *f* trzyna-del *m*; ~arbeiter *m* = ~schmied;
~barren *m* bryła *f* (ob. sztaba *f*) złota.

go'lden (gó'ld'en) złoty.

Go'ld...: ~fuchs *m* koń złotogniady; (Goldstüd) złotówka *f*;
~gehalt *m* zawartość *f* złota;
~gier *f* żądza złota; ~gräber *m* poszukiwacz złota; ~grube *f* kopalnia złota; fig. niewyczerpany skarb *m*; ②haltig (-hältig) złotonośny, zawierający złoto.

go'ldig (gó'ldíç) złocisty.

Go'ld...: ~kind *n* złote (ob. ukochane) dziecko; ~klumpen *m* bryła *f* złota; ~lack *m* złoty lak; ♀ zółta lewkonja *f*; ~macher *m* alchimista; ~regen ♀ *m* zółta akacja *f*; ~sand *m*

piasek złotonosny: **Schmied** *m* złotnik: **Schnitt** *m* złoty brzeg; **Stück** *n* sztuka *f* złota; (Münze) złoty (pieniądz) *m*: **wage** *f* waga do ważenia złota; auf die **wage** legen klasę na wagę złota: *fig.* roztrząsać dokładnie; **Währung** *f* waluta złota.

Golf (göfl) *m* (2) *g* zatoka *f*, odnoga *f* morska: **Strom** *m* prąd zatokowy.

gö'te (gö'te) *f.* gęsten.

Göndel (gö'ndel) *f* (3) *d* gondola, łódź: **Führer** *m* gondoljer.

gö'nnen (gö'n'en) (3) *a* życzyć, nie [po]żalować (*gen.*), pozwalać [pozwolić] na (*acc.*), używać [-zyć] (*gen.*).

Gö'nnern (gö'ern) *m* (2) *l*, *in* (2) *n* / (3) *e* patron(ka), dobrodziej(ka).

Gö'nnerschaft *f* sprzyjanie *n*, protegowanie *n*. [górnicza.]

Göpel (gö'pel) *m* (2) *l* winda *f* / *gor* (gör) *f.* gären.

Gör (gör) *n* (2) *g*, **Gö're** (ö) *f* (3) *b* bachor *m*.

gö'st, **gö'sten** (gö's[en]) *f.* gießen.

Gö'sse (gö'se) *f* (3) *b* wylów *m*: auf der Straße) siek *m*, rynsztok *m*.

Gott (göt) *m* (2) *a* Bóg; heidnisch: bóg; ~ (der Herr) Pan Bóg; ~

gehörig Boży; von des Gnaden z Bożej łaski; Mutter des Bogarodzica, Matka Boska:

bei ~! na Boga!; mit ~! in des Namen! z Bogiem!; um des willen! dla Boga!; ~ sei

Dank! dzięki Bogu!; daß ~ erbarm! pożał się Boże!; ~ behüte! broń Boże! [do Boga.]

Gö'tt... Boży: **Ähnlich** podobny

Gö'tter... (gö'ter...); **~bild** obraz *m* boga; **~gleich** boski: **~lehre**

f nauka o bogach, mitologia.

~gö'ttergeben oddany Bogu.

Gö'ttes... (gö'tes...) Boży: **~acker** *m* cmentarz; **~dienst** *m*

śluzba *f* Boża, nabożeństwo *n*:

~dienst abhalten odprawiać [-wić] nabożeństwo; **~fürcht** *f* bojaźń Boga, bogobojność; **~fürchtig** (-fürchtich) bogobojny:

~gelehrsamkeit *f* teologja; **~gelehrter** (*m*) teolog; **~gericht** *n*

sąd *m* Boży; **~haus** *n* dom *m* Boży, kościół *m*; **~lasterer** *m*

bluźnierca; **~lästerlich** bluźnierczy; **~lästerung** *f* bluźnierstwo *n*; **~leugner** (*tu* / (3) *e*) *m* (2) *l*

bezbożnik (-nica); **~leugnerisch** bezbożny. [tobłowy.]

gö'ttgefällig miły Bogu, świę-)

Gö'ttheit *f* bóstwo *n*.

Gö'ttin (gö'tin) *f* (3) *e* bogini.

gö'ttlich boski, Boży

Gö'tt... **~lo's** dzięki Bogu; **~los**

bezbożny, grzeszny; **~loser** (*s*) (3) *l* bezbożnik (-nica), grzesznik (-nica); **~losigkeit** *f*

bezbożność, niegodziwość; **~selbst** **~luns** *m* indet. = Teufel;

~stetig świętej pamięci, zmarły; **~vergeffen** bezbożny.

Gö'te (gö'te) *m* (3) *a*, **~n** **~bild** *n*

bożek *m*; **~batwan** *m*; **~n** **~diener** (-in *f*) *m* batwochwalca (-czyni).

Gouvernement (guwërnem'g) *n* (3) *i* gubernja *f*.

Gouverneur (no'r) *m* (2) *g* gubernator, wielkorządca; (Gr- zieher) guwerner, wychowawca.

Grab (grāp) *n* (2) *a* grób *m*, mogiła *f*; bis zum ~ do grobowej deski. [— mat.]

Grā'b... grobowy; **~denkmal** *n*

grā'ben (grā'ben) (3) *i* [wy-] kopać, [wy]grzebać: (grabieren)

[wy]ryć.

Grā'ben (3) *m* (2) *j* rów, przekop.

Grā'ber (grā'ber) *m* (2) *l* grabarz.

Grā'b...; **~geläute** *n* dzwonięcie pogrzebowe; **~hügel** *m* mogiła *f*;

~legung *f* złożenie *n* do grobu; **~mal** *n* nagrobek *m*;

~rede *f* mowa pogrzebowa; **~scheid** *n* rydel *m*; **~schrift** *f* na-

pis *m* grobowy: **Stein** *m* kamień grobowy, nagrobek: **ffichel** *m* rylec, dłuiko *n*.

Grad (grät) *m* ②g (als Maß im pl. indef.) stopień; in hohem **Grad** w wysokim stopniu, bardzo.

grade (gräde) *f*. gerade.

Grade...: **einfellung** *f* podział *m* na stopnie: **weise** stopniami, stopniowo. [hrabiowski.]

Gräf (gräf) *m* 3a hrabia: **en...**

Gräfin (gräfin) *f* 3c hrabina.

gräflich (gräflich) hrabiowski.

Gräfchaft / hrabstwo *n*.

Gram (grām) 1. *m* 2g (o. pl.) zgryzota *f*, zmartwienie *n*. 2. *m* 2c **sein** ob. werden mieć [powziąć] urazę do (*gen.*): nienawidzić *gen.* [znienawidzić *acc.*].

grämen (grä'men) ⑥a: **sich** ~ (über od. um *acc.*) [z]martwić się. [z]gryźć się (*instr.*).

grämlich zgryźliwy, zrzędnny.

Gramm (gram) *n* 2g (pl. nach Zahlen indef.) gram *m*.

gramvoll pełen zgryzot ob. zmartwień.

Granat (grana't) *m* 2g od. ④a granat: ... granatowy.

Granate (~e) *f* 3b granat *m*.

Granit (granit) *m* 2g granit: ... granitowy.

Granne (grän'e) *f* ③b ość: wąsy *m/pl.*, kolce *m/pl.*

grapsen (grä'psen) 15c chapać [-pnąć], chwytac [chwycić].

Gras (gräs) *n* 2a trawa *f*; **Fin** ~ **beißen** = **sterben**: 2-artig trawiały.

grasen (grä'zen) 15c paść się.

Gras...: **fressend** trawożerny, żywiący się trawą: **futter** *n* pasza *f* trawna: **grün** zielony jak trawa, koloru trawnego: **halm** *m* źdźbło *n*, trawka *f*; **hüpfen** (-hüpfen) *m* ②l konik polny.

grasig (gräs'zig) zarosły trawą.

Gras...: **platz** *m* trawnik: 2-reich obfitujący w trawę, trawiały.

gräßlich (grä'slich) szpetny, szkaradny: (gräulich) okropny, straszny.

Grat (grät) *m* 2g ostrze *n*: **grzbiet**, **turnia** *f*. [(w rybie).]

Gräte (grä'te) *f* ③b ość

grätig (grä'tig) pełen ości.

gratis (grä'tis) darmo, bezpłatnie: 2... bezpłatny.

grau (grau) 1. szary: (haar) siwy: werden [po]siwieć. 2. 2n ②g¹ szary kolor *m*.

grau... szary, szaro...: (b. haar) siwy, siwo...: **bart** *m* siwobroda: **bärtig** siwobrody.

grauen (gräu'en) 15a 1. [po]szarzyć: haar: [po]siwieć; 20a: [za]świtać; der Morgen graut świta: **sich** ~ (o. **grauen**) = **sich fürchten**: mir-graut davor strach mnie przechodzi przed tem, lękam się tego. 2. 2n ②l = Dämmerung: strach *m*, wstręt *m*, zgroza *f*: **erregend**, **haft**, **voll** budzący strach ob. zgrozę, straszny, przerażający.

grau...: **haarig** siwowłosy: **kopf** *m* siwogłowa *f*: **köpfig** (-köpfig) siwogłowy.

graulen (~len) 15a *f*. grauen.

graulich szarawy, siwawy.

gräulich (gräi'-) *f*. gräßlich.

Gräupe (gräu'pe) *f* ③b krupa.

gräupeln (~eln) 16f: es graupelt padają krupy ob. drobny grad. [strach, okropność *f*.]

Graus (graus) *m* ②h (o. pl.)

grausam okrutny (*gegen acc.* względem *gen.*): (grümmig) srog; (unmenschlich) nieludzki; (tierisch) zwierzęcy; (schonungslos) niemilosierny; **kalt** okrutność; okrucieństwo *n*; srogość; nieludzkość

grau'fen (grāu'z'en) ⑤g: mit grauft dreszcz mnie przechodzi.
grau'fig (~zid) przejmujący zgrozą, straszny, przerażający.
Grau'werk *n* popielice *f/pl.*
Graven'r (grawö'r) *m* ②g¹ ryto-wnik; **gravi'ren** (~wi'ren) ⑤g [wy]ryć, wyrzynać [-rzuąc]: ~b *fig.* obciążający.
gravität'sch (grawitē'tisz) po-ważny, uroczysty.
Gra'zie (gra'cie) *f* ③b wdzięk *m.*
grazi'ós (graciō's) wdzięczny, miły, ujmujący.
Grē'go'r (grēgo'r, grē'gor) *m* ⑧a Grzegorz.
Greif (graif) *m* ②g od. ③a gryf.
grei'fbar namacalny, uchwytny: *fig.* oczywisty.
grei'fen (~f'en) ⑩t 1. *v/t.* chwytać [chwycić]; ♪ brać [wziąć]. 2. *v/i.*: ill die Tasche usw. ~ się-gać [-gnać] ręką do (*gen.*): ~nach (*dat.*) wyciągać [-gnać] rękę za (*instr.*), chwytając [chwycić] za (*acc.*): ~ zu (*dat.*) brać [wziąć] (od. porywać [-rwać]) się do (*gen.*); um [ich] ~ szerzyć się, rozszerzać [-rzyć] się.
grei'nen (graif'n'en) ⑤a beczec.
Greis (grais) 1. *m* ②h starzec. 2. ② siwy: *fig.* stary.
Grei'fen... (graif'z'en...) starczy: ~alter *n* starość *f*: (höheres) zgrzybiałość *f.*
Grei'fin (~zin) *f* ③c starszka.
greif (grēl) ostry, rażący, jaskrawy; (Ton) przenikający.
Gre'lhait *f* ostrość, jaskrawość.
Grenadie'r (grēnadi'r) *m* ②g¹ grenadier.
Gre'nz... (grē'nc...) graniczny, kresowy.
Gre'nze (~c^o) *f* ③b granica, kres *m*: (ber Felber) miedza.
gre'nzen (~c'en) ⑤e graniczyć (an *acc.* z *instr.*).

gre'nzenlos bezgraniczny, nieograniczony.
Gre'nz...: ~gebiet *n* obszar *m* pograniczny, pogranicze; ~nachbar *m* sąsiad graniczny: ~pfahl *m* słup graniczny.
Gre'tchen (grē'tch'en) *n* ⑧g.
Gre'te (grē'te) *f* ⑧d Małgorzata *f*, -atka *f.*
Greu'el (groi'eil) *m* ②l okropność *f*, zgroza *f*: ~tat *f* czyn *m* okropny od. zgrozą przejmujący.
greu'lich straszny, okropny, ohydny.
Grie'be (grāi'be) *f* ③b skwarek *m.*
Griebs (grīps) *m* ②h torebka *f* nasienna (w owocach).
Grie'che (grāi'che) *m* ③a Grek: ~nland (~ch'en-) *n* ⑧g Grecja *f*:
Grie'ch'n (~ch'n) *f* ③c Greczynka: **grie'chisch** (~ch'isch) grecki.
Grie'sgram (grāi'sgrām) *m* ②g tetryk: **grie'sgramig** (-grēmich) ponury, steirycały.
Griß (grīs) *m* ②g grysiak: ♪ piasek moczwowy; (arobtör-niger Sand) zwir, gruby piasek.
Griff (grif) *m* ②g (Greifen) chwytanie *n*; (am Messer usw.) rękojeść *f*, trzonek, rączka *f*: *fig.* fortel: ~breit *n* (ber Geige) szyjka *f* (u skrzypiec); (des Klaviers) klawiatura *f.*
Gri'ffel (grī'fel) *m* ②l rylec: ♪ szyjka *f*: ... rylecowy.
Gri'lle (grī'le) *f* ③b świerszcz *m*; (Heimchen) świerszczyk *m*: (Einfaß) grymas *m*, kaprys *m*, dziwactwo *n*; ~n fangen grymasić: ~n fänger *m* grymasnik, kapryśnik, dziwak.
gri'lenhaft grymasny, kapryśny, dziwaczny.
Grima'sse (grāimā'se) *f* ③b grymas *m*, wykrzywanie *n* gęby: ~n machen ober [schneiden] robić grymasy, wykrzywiać [-wić]

gębę; ~n|schneider (in f) m gry-
maśnik (-śnica).
Gri'm|bart (grɪ'm-) m = Dańś.
Grimm (grɪm) 1 m ②g (Zorn)
złość f: (Wut) pasja f. wście-
kłość f: ~darm m kiszka /
okrażnicowa. 2. 2 rozjuszony,
zażarty, wściekły. [grimm(en).]
Gri'mmen (~en) n ②l = Bauch-|
gr'i'mmig (~d) zażarty, wście-
kły: (Schmerz, Groß) okrutny,
straszliwy; (Stid) srog; (Tier)
drapieżny.
Grind (grɪnt) m ②g strup,
strupień (na głowie), parch.
gr'i'ndig (grɪ'ndɪç) strupiasty,
parszywy.
gr'i'nfen (~zen) ⑤e [wy]szcze-
rzyć zęby, [za]śmiać się
(szydlerzo). [fluencia].
Gri'ppe (grɪ'pe) f ③b grypa, in-|
Grips F (grɪps) m ②h mózg.
grob (grop, grɔp) ⑩² gruby:
(stump) niekształtny; (schwer)
ciężki, uciążliwy; ~sein gegen
(acc.) obchodzić [obejść] się po
grubjańsku z (instr.).
Gro'bheit f grubość: (grobe Aufe-
rnung) grubjaństwo n.
Gro'bian (grɔ'bɪən) m ②g
grubjan, prostak
gro'b|körnig gruboziarnisty.
grö'blig (grɔ'plɪç) grub(aw)y:
adv. grubo, bardzo, dotkliwie.
Gro'b|schmied m kowal.
grö'(h)len (grɔ'le:n) ⑤a ryczeć,
wrzeszczeć.
Groll (grɔl) m ②g (o. pl.) zawiść
f, nienawiść f, złość f.
gro'ßen (~en) ⑤a (dat.) mieć
urazę do (gen.), dąsać, [za-]
gniewać się na (acc.).
Gros¹ (grɔs) n ②:h¹ (pl. nach
Zahlen indef.) (12 Tugend) dwa-
naście tuzinów.
Gros² (grɔ) n indef. główna część
f; ✕ główny korpus m armji.
Groschen (grɔ'szen) m ②l

grosz: fig. pieniądże m/pl.:
(Bemögen) majątek.
groß (grɔs) ⑩² wielki, duży:
(bedeutend) znaczny, znakomity,
potężny; (weit) obszerny; (hoch-
[gewachsen]) wysoki, rosły; (er-
wachsen) dorosły; (stätte ufw.)
silny, mocny; (erhaben) wznio-
sły, niezwykły, niepospolity;
größer większy, adv. więcej;
größt największy; Karl der 2e
Karol Wielki; ~ und klein
dorośli i dzieci; im ~en hurtem;
im ~en und ganzen w całości.
wogóle.
Groß... wielki, wielko...; ✕
hurtowny; 2artig wzniosły,
wspaniały; ~artigkeit / wznio-
słość, wspaniałość.
Grö'ße (grɔ'se) f ③b wielkość;
(geistig) wzniosłość; (Umfang)
objętość, rozmiar m: (Wuchs)
wzrost m; fig. znakomitość.
Groß... ~eltern pl. dziadek m
i babka f; ~enkel (in f) m pra-
wnuk (-wnuczka).
gro'ßenteils (grɔ'sen-) w po-
większej (od. znacznej) części.
Grö'ßewahn (grɔ'sen-) m
manja / wielkości.
Groß... ~fürst m wielki książę:
~fürstentum n wielkie księ-
stwo; ~fürstin f wielka księ-
żna (unverheiratet: księżniczka);
2fürstlich wielkoksiążęcy;
grundbest m wielka własność
f ziemska; ~handel m handel
hurtowny; ~händler m hur-
townik, grosista; 2herzig
wielkoduszny, wspaniałomyślny;
~herzog m wielki książę
(f. a. ~fürst ufw.); 2jährig pełno-
letni; ~jährigkeit f pełno-
letność; ~kaufmann m = ~
händler; ~macht f mocarstwo
n; 2mächtig mocarstwowy;
~mama f = ~mutter; ~muf
n F = ~sprecher (in); ~muf f ③b

(o. pl.) wspaniałomyślność; **größer** (mit *dat.*) [po-] chęcić się, popisywać [-sać] się (*instr.*); **Vater** *m* dziadek; **väterlich** dziadowski. po dziadku; **zählen** dochowywać [-ować] się (*gen.*); **Gründer**: wy- chowywać [-ować].

größten/teils (grö'sten-) po największej części.

Größe: **Größe** (mit *dat.*) [po-] chęcić się, popisywać [-sać] się (*instr.*); **Vater** *m* dziadek; **väterlich** dziadowski. po dziadku; **zählen** dochowywać [-ować] się (*gen.*); **Gründer**: wy- chowywać [-ować].

große *sk* (groß'ski) groteskowy. osobliwy, dziwaczny, zabawny.

Grotte (grö'te) *f* ③ b grotta, jaskinia, pieczara.

Grube (grüp), **Grube** (grü'be) *f*. graben¹. [*m*, dołeczek *m*.]

Grübchen (grü'p-) *n* ② l dołek

Grube (grü'be) *f* ③ b dół *m*, jama; (Grube) nora; **X** kopalnia.

Grübele (grü'be'le) *f* ③ b za- ciekanie *n* się w drobnostkach.

grübeln (grü'be'n) ③ f zaciekać [-ciec] się w poszukiwaniach; (nachdenken) dumać (über *acc.* nad *instr.*).

Gruben... **X** kopalniane. ko- palny; **Arbeiter** *m* górnik.

Grübler (grü'bl'er) *m* ② l. **in** (*in*) *f* ③ c szperacz(ka).

Gruff (gruft) *f* ② f grób *m*; (Grä- mit'en) grobowiec *m*. [otawa *f*.]

Grümmel (grü'm[er]t) *n* ② g

grün (grün) *1*. zielony; (unreif) niedojrzały; (frisch) świeży. młody; **er** Zunge (a. **er**) *m* młodziak *m*. młokos *m*; **wer- den** [za]zielenić się, [po]ziele- nieć. 2. **er** *n* ② g¹, **er** (s) *n* ③ l zieleń *f*, zieloność *f*; im **er** na zielonej murawie, pod go- lem niebem.

grün... *ost* zielony, zielono...

Grund (grünt) *m* ② d (bez *Ree- res*) dno *n*; (oben) grunt, zie- mia *f*; (farbe) grunt, tło *n*; (Tal) nizina *f*, dolina *f*; (Lage) pod- stawa *f*, posada *f*, fundament; (Ursache) przyczyna *f*, powód; bis auf den **er** do dna, do końca; **er** Sache auf den **er** gehen docie- kać [-ciec] istoty rzeczy, [z]ba- dać co gruntownie; aus wel- chem **er**? z jakiej przyczyny?, na jakiej podstawie?; aus diesem **er** z tej przyczyny; im **er** genommen w gruncie rzeczy, dokładnie biorąc; ohne **er** bez powodu, bez podstawy; von **er** aus z gruntu, gruntownie.

Grund... *meist* ziemski, grunto- wy; (Haupt..., Stamm...) główny, zasadniczy, podstawowy; mit *adj.* zupełnie, całkowicie; **er** *bedeutung* *f* zasadnicze zna- czenie *n*; **er** *besitz* *m* posiadłość *f* ziemska; **er** *besitzer* (in *f*) *m* właściciel(ka) dóbr ziemskich, obywatel(ka) ziemski (-ka); **er** *buch* *n* księga *f* tabularna, kataster *m*; **er** *hrlich* z gruntu uczciwy, najuczciwszy; **er** *eigentum* *n* = **er** *besitz*; **er** *eis* *n* lód *m* podwodny.

gründen (grü'nd'en) ⑤ c [po-] gruntować, zasadzać; (errichten) ustanawiać [-nowić], zakładać [założyć].

Gründer (grü'nd'er) *m* ② l. **in** (*in*) *f* ③ c założyciel(ka); twórca (-czyni).

Gru'nd...: **Zfa'isch** zupełnie fałszywy; **~farbe** *f* barwa stonowiąca (to *n*); **Zgele'hrf** bardzo uczony; **~gesetz** *n* prawo zasadnicze, ustawa *f* zasadnicza; **~herr** *m* = **~besitzer**; **~kapital** *n* fundusz *m* zakładowy; **~lage** *f* podstawa, fundament *n*.
gründlich (grūntlīch) gruntowny, dokładny; **Zkeit** *f* gruntowność, dokładność.
Grū'ndling (grūnk) *m* ②g¹ kielb, kielbik.
Gru'nd...: **Zlos** bezpodstawny; (tief) bezdenny, niezgłębiony; **~losigkeit** *f* bezpodstawność.
Grū'ndonnerstag *m* Wielki Czwartek.
Gru'nd...: **~regel** *f* główne (ob. zasadnicze) prawo *n*; **~rtz** *m* plan; *fig.* zarys; **~satz** *m* zasada *f*, pewnik, zasadnicze prawo *n*; **Zsätzlich** zasadniczy; *adv.* *a.* podług zasad; **Zschle'cht** *z* gruntu zły; **~stein** *m* kamień węgielny, podwalina *f*; **den ~stein legen zu** (*dat.*) kłaść [położyć] kamień węgielny (ob. podwaliny) pod (*acc.*); **~steinlegung** *f* położenie *n* kamienia węgielnego; **~steuer** *f* podatek *m* gruntowy; **~stoff** *m* pierwiastek, element; **~strich** *m* główna kreska *f* (w literze); **~stück** *n* grunt *m*, ziemia *f*; (**Haus** *ustw.*) majątek *m* nieruchomości; **~übel** *n* główne (ob. zasadnicze) zło. [nowienie *n*.]
Grū'ndung *f* założenie *n*, usta-
Gru'nd...: **Zverschieden** zupełnie (ob. całkiem) odmienny; **~wasser** *n* woda *f* zaskórna; **~zahl(wort)** (*n*) *f* liczebnik *m* główny; **~zins** *m* podatek gruntowy; **~zug** *m* pierwszy (ob. główny) rys. [nić się.]
grū'nen (grūnen) ①a [za]ziele-
Grū'n...: **~kram** *m* handel ja-

rzyn; **~kram|händler** (*in f*) *m* handlarz (-arka) jarzyn; **~schabel** *m* żółtodziób, młokos, młodziak; **~span** *m* rdza *f* miedzi, śniedz *f*. [kać [-knać].]
grū'nen (grū'ne'n) ①e chrzą-
Gru'ppe (grū'pe) *f* ③b grupa; **~n|bild** *n* fotografia *f* zbiorowa; **Zn|weise** grupami, w grupach.
gruppieren (grūpieren) ①g (jich) [u]grupować (się), ustawiać [-wić] (się) w grupy. **Su.** [u]grupowanie *n*. [pl. gruzy.]
Grus (grūs) *m* ②h gruz, mł; **gru'selig** *F* (grū'zelīch) straszny, przejmujący dreszczem.
gru'seln *F* (~zel'n) ①f: mir gru'selt boję się, lękam się, dreszcz mnie przechodzi. [nien, ukłon.]
Gruß (grūs) *m* ②d pozdrowienie;
grū'sen (grū'sen) ①e pozdrowiać [-zdrowić], [przy]witać, kłaniać [ukłonić] się; **~ Sie ihn von mir!** proszę mu się odemnie ukłonić!; **grūß Gott!** witam!, jak się masz (macie)!
Grū'te (grū'te) *f* ③b kasza, krupy *f*/pl.: *fig.* rozum *m*.
grū'ten (grū'ten) ①a [po]patrzeć, spoglądać [-dnąć].
Gru'd...: **~fenster** *n* okienko (do wyglądania); **~in|die|welt** *m* młodziak, młokos; **~kasten** *m* panorama *f*; **~Loch** *n* otwór *m* do patrzenia.
Gru'den (grū'den) *m* ②I złoty.
gū'den (gū'den) = **golden**.
gū'tig (-tīch) ważny; (recht₂) będący w mocy, prawomocny; (**Münze**) mający wartość; **Zkeit** *f* ważność, prawomocność.
Gummi (gūmi) *n* (*m*) ⑧i guma *f*; **~ gumowy**; **~ela'stikum** (~elā'stikūm) *n* ⑥i guma *f* elastyczna. [[na]gumować.]
gummieren (gūmieren) ①g
Gummiſchuh *m* kałosz.

Günst (günst) *f* ③ *b* laska, względny *m/pl.*, życzliwość: zu Ehren *~en* na pańską korzyść.
gü'nstig (gü'nstīch) przychylny; (*~ gestunt*) życzliwy, przyjazny; (*~ gelegen*) dogodny: (*Wird*) pomyslny. [bieniec, laworyt.]
Gü'nstling (gü'nstīng) *m* ② *g* 1 ulu-
Gür'gel (gü'rgel) *f* ③ *d* gardło *n*; ... gardlowy; *Wasser* *n* woda / do płukania gardła.
gür'geln (gü'geln) ⑥ *f*: (*~sch* [den Hals]) *~* [prze-, wy]plukać (sobie) gardło.
Gür'ke (gü'rke) *f* ③ *b* ogórek *m*; *dim.* ogóreczek *m*; *n.* ogórkowy; *fig.* saute *~zeit* *f* czas *m* (ob. sezon *m*) ogórkowy.
Gürt (gürt) *m* ② *g* pas; (*am Sattel*) poprąg.
Gür'tel (gü'rte) *m* ② *l* pas, przepaska *f*; ... pasowy, a pasa: *~bahn* *f* kolej obwodowa ob. okrężna: *~tier* *n* żółwioć *m*. [!-sać.]
gür'ten (gü'rten) ⑥ *c* opasywać
Gür'tler (gü'rter) *m* ② *l* paśnik.
Guß (güs) *m* ② *d* 1 lanie *n*, odlewanie *n*: (*Abguß*) odlew; (*Regen*) deszcz ulewny: aus einem *~* jednolity.
Guß... lany, do odlewania; *~eisen* *n* lano żelazo: *Zeisern* z lanego żelaza; *~regen* *m* deszcz ulewny, ulewa *f*.
Gut 1 (güt) *n* ② *a* dobro: (*Beistum*) majątek *m*, mienie; (*bsd.* *Land*) posiadłość *f*; * *u.* * (*bsd. pl.*) towar *m*, posytka *f*: *hab und ~* cały majątek.
gut 2 (güt) ⑩ 7 (*comp.* besser, *sup.* best) I. dobry: (*von Charakter*) prawy; (*Gewissen*) czysty: *~!* dobrze!, zgoda!, (*schon*) *~!* pięknie!, *möglichst* *~* jak najlepiej; *sehr* *~* bardzo dobrze, bardzo ładnie: *~* zwei Monate *d* bre dwa miesiące: *kurz und*

~ krótko i węzłowato; *so* *~* wie (gleichsam) tak jakby, (*beinabe*) prawie (że): *i-m* *~* sein (*werden*) [polubić k-o; laß (*lassen*) Sie] *eś* *~* sein! zostaw (*pan*) to!, nie troszcz się (*pan*) już o to!; *sein* Sie *so* *~* bądź *pan* tak dobry, od. laskaw: *für* *~* (*bc*)finden ob. halten uważać za dobre: *~* für 100 Kronen należytość stu koron. 2. *Ze(s)* *n* ② *l* dobro; *im* *~en* po dobremu.
gut... *Lichten* *n* ② *l* zdanie, opinia *f*; *~artig* dobrotliwy, dobrego usposobienia; (*traufheit*) łagodny; *Zdünken* *n* mniemanie *n*; nach *Zdünken* według upodobania.
Güte (güte) *f* ③ *b* dobroć; (*Gewogenheit*) laska, dobrodzieństwo *n*; *in* aller *~* zupełnie po dobremu; *die* *~* haben raczyć.
Güter (güter) *f.* *Gut* 1; ... (*bsd.* * *u.* *) towary; *~gemeinschaft* *f* wspólność mienia.
gut... *~gemeint*, *~gesinnt* dobrze myślący; *Zhaben* * *n* należytość *f*, należność *f*; *~heissen* = *billigen*; *~herzig* dobroduszny, dobrotliwy; *ad.* z dobrego serca: *Zherzigkeit* / dobroduszność, dobrotliwość.
gütig (gütīch) dobrotliwy, laskawy; *wollen* Sie *so* *~* sein bądź *pan* tak laskaw odeprzejmy; *Zkeit* / dobrotliwość, laskawość.
gütlich dobrowolny, przyjacielski; *ad.* dobrowolnie, po dobremu, po przyjacielsku; *~sch* *n* *tun* dogadzać [-godzić] sobie.
gut... *~machen* naprawić [-wić]; *~mütig* (-mütīch) = *~herzig*; *~sagen* [po]ręczyć (*für* *acc.* za *acc.*).
Gut's|bestzer (*tu f*), *~herr* (*in f*) *m* właściciel(ka) dóbr, dziedzic (-dziżka).

qu t...: **Schein** *m* bon.: ~**schreiben**
 ✱ zapisywać [-sać] na czyje
 konto ob. na czyją korzyść:
Schrift *f* zapisanie *n* na
 czyje konto: ~**steh(c)n** = ~sa-
 gen: **Staf** *f* dobry uczynek *m*,
 dobrodziejstwo: ~**willig** och-

czy: *adv.* ochoczo, dobrowolnie:
Zwilligkeit *f* chęć, ochoczość,
 dobra wola: **Zettel** *m* bon.
Gymnasia *ft* (gimnazj'ist) *m*
 ③a gimnazjasta, gimnazju-
 lista. [gimnastyka.]
Gymnastik (~na'stik) *f* ③b]

S

h *abl.* für Helfer: **S.** für Sobett:
h. für heilig.

Haar (hār) *n* ②g włos *m*; *dim.*
 — **Härchen** [hē'rčən] *n* (2)l)
 włoszek *m*; *toś.* włosy *m/pl.*:
 (ber Tiere) sierść *f*: auf ein ~
 na włos: mit Haut und ~en =
 ganz (und gar): [ich] in den ~en
 liegen wodzić się za łby, [po-]
 klócić się.

Haar... oft włosów, do (ob. z) wło-
 sów: ~**auffatz** *m* fryzura *f*: ~
breite *f* przepaska na włosy:
Breite szeroki na włos: ~**bürste**
f szczotka do włosów: ~**busch**
m kitka *f* z piór: ~**büschel** *m*
 kosmyk włosów.

Haarres|breite: um ~ na włos,
 na włoszek.

Haar...: **Sfein** cienki jak włos:
 ~**frisur** *f* fryzura.

haar|richt, **haar|rig** (hār'rič[t])
 włosisty, włochaty, kosmaty.

Haar...: ~**kamm** *m* grzebień (do
 włosów): ~**klein** szeregółowo,
 ze wszystkimi szeregółami: ~
locke *f* pukiel *m* włosów,
 kędziór *m*: ~**los** bezwłosy,
 bez włosów: (tahl) lysi: (ohne
 Woll) bez welny: ~**nadel** *f* szpil-
 ka do włosów: ~**netz** *n* siatka/na
 włosy: ~**öl** *n* olejek *m* do wło-
 sów: ~**scharf** ostry jak brzytwa:
adv. bardzo ostro: *fig.* bardzo
 ściśle: ~**schneiden** *n* strzyżenie
 włosów: ~**schneider** *m* fryzjer:
 ~**schnitt** *m* strzyżenie *n*: ~**spal-
 ter** (-szpält'er) *m* 2l) pedant,

drobiazgowy człowiek: ~**sträu-
 bend** straszny: ~**streich** *m* cienka
 kreska *f* (w literze): ~**tracht** *f*
 fryzura: ~**wickel** *m* papilot:
wuchs *m* porost włosów:
 (Haare) zarost: ~**wurm** *m* mól
 włosowy.

Ha'be (hā'be) *f* ③b (o. pl.) maja-
 tek *m*, mienie *n*; *bagl.* Gut¹.

ha'ben (~n) 1. ②b: a) als Gift-
 zeitwort unüberfest; b) v/t. (bid.
fig.: die Ehre usw.) ~ mieć: (be-
 sitzen) posiadać: (bekommen) do-
 stawać [-stać]: ich habe es gut
 mnie dobrze: ich habe es eilig
 mnie spieszno: gern ~ [po]lubić:
 lieber ~ woleć: das hat nichts zu
 sagen to nie nie znaczy: ich
 will es so ~ ja tak chcę: sich ~
 zachowywać [-ować] się.
 2. 2 ②n
 ②l należytość *f*: Soll und 2
 rozchód i przychód, winien i
 ma. [biedak, holysz.]

Ha'be|nichts *m* ②h (a. inbett.)

Ha'ber (hā'ber) *m* ②l = Hafer.

Ha'bligier (hā'p-) *f* chciwość,
 łakomstwo *n*; **lig** chciwy, łak-
 komny. [greifen:]

ha'bhaff: ~ werden (*gen.*) = er-

Ha'bicht (hā'bīčt) *m* ②g jastrząb:
 ~s... jastrzębi.

Ha'b...: ~**seligkeiten** *f/pl.* ma-
 natki; ~**sucht** *f*, ~**süchtig** (siehe
 ~gier usw.)

Ha'ck... (hā'k...): ~**beil** *n* siekiera
f, topór *m* (do rąbania mięsa):
 ~**block** *m* pier do rąbania mięsa:

~brett *n* ławka *f* do rąbania mięsa; ♪ cymbały *m/pl.*
Ha'dke (hã'k^e) *f* ③b sieltiera; (Goue) motyka; *a.* = ~n¹ (~n) *m* ②l pięta *f*, obcas *n.*
ha'dken² (~) ⑤a [po]rąbać; (mit dem Schnabel) [po]dziobać; ~bleiben [przy]lgnąć (an dat. do gen.). [= Häcksel.]
Hä'dkerling (hë'k^en¹) *m* ②g¹
Ha'dk... ~fleisch *n* siekane mięso, siekanina *f*; ~messer *n* nóż *m* do siekania.
Hä'dksel (hë'ks^e) *m* *u.* *n* ②l sieczka *f*; ~bank *f* sieczkarnia.
Ha'der (hã'd^er) *m*: a) ②l (Streit) sprzeczka *f*, waśń *f*; b) ④b (Empfen) szmata *f*, gałgan.
ha'dern (~n) ⑤b [po]sprzeczać się, [po]waśnić się.
Ha'fen (hã'f^en) *m* ②j port: (Ladungsplatz) przystań *f*; (Topf) garnek; ... portowy; ~sperre *f* zamknięcie *n* portu, blokada portu.
Ha'fer (hã'f^er) *m* ②l owies: ... owsiany; ~brei *m*, ~suppe *f* kleik *m* owsiany; ~mehl *n* mąka *f* owsiana; ~sack *m* torba *f*.
Haff (hãf) *n* ②g zatoka *f*.
Haff (hãft) *f* ③b więzienie *n*, areszt *m*; in ~ nehmen = verhaften. [haft, schauderhaft.]
 ...haft (...~) in Bfign, 3B. ehren-
ha'fbar odpowiedzialny (für acc. za acc.); Zkeit *f* odpowiedzialność. [nia ob. aresztowania.]
Ha'ft/befehl *m* rozkaz uwięzie-
ha'ften (hã'ft^en) ⑤c (an dat.) trzymać się (gen.), przyczepiać [-pić] się (do gen.), [u]tkwić [-pić] (do loc.); ~ für (acc.) [po]ręczyć, odpowiadać za (acc.).
 ...haftigkeit (...hãft¹hãft) *f* ③b in Bfign, 3B. Wahr.
Ha'ftpflicht *f* odpowiedzialność; Gesellschaft mit beschränkter ~

(G. m. b. H.) stowarzyszenie *m* z ograniczoną odpowiedzialnością; Zka odpowiedzialny.
Ha'ftung *f* odpowiedzialność; poręka.
Hag (hãk) *m* ②g (Bann) płot. ogrodzenie *n*; (Bestrauch) krzak *m/pl.*, zarosłe *f/pl.*
Ha'ge... ♀ (hã'g^e...): ~buche *f* grab *m*, grabina; ~bütte *f* głóg *m*; ~dorn *m* tarn *f*, tarnina *f*.
Ha'gel (hã'g^e) *m* ②l grad: alle ~! do stu piorunów!; ... gradowy; ~korn *n* ziarnko gradu. [grad.
ha'geln (~n) ⑤1: eš hageit pada
Ha'gel... ~schaden, ~schlag *m* gradobicie *n*; ~schauer *m*. ~wetter *n* burza *f* z gradem.
ha'ger (hã'g^er) chudy; ~werden [s]chudnąć; Zkeit *f* chudość.
Ha'gestolz *m* ②g ob. ③a ob. ④a stary kawaler. [kraska *f*.
Ha'her (hã'er) *m* ②l sojka *f*.
Hahn (han) *m* ②d kogut: (von Vögeln) samiec: (am Gewehr) kurek; (am Gefäß usw.) kurek: fig. zawiadajka; danach früh sein ~ nikt *o* to nie dba.
Ha'hnen... ~fuß ♀ *m* jaskier: ~ruf, ~schrei *m* pianie *n* koguta: mit dem ersten ~schrei z pianiem kogutów: ~striff *m* bliżenka *f* w zapłodnionem jajku.
Ha'huret (hã'nrai) *m* ②g rogaczka z rogami przyprawionymi przez żonę; i-n zunt ~ macher przyprawiać [-wić] rogi (dat.).
Hai (hai) *m* ②g (auch ~fisch) *m* ludojad, rekin.
Hain (hain) *m* ②g gaj.
Hä'kchen (hë'k^en) *n* ②l haczyk *m*; Gram. apostrof *m*.
Ha'kel... (hë'k^el...) haczkowany szydełkowy; ~haken *m*. ~nadel *f* szydełko *n*.
Häkelei (hë'k^el¹) *f* ③b dzierżanie *n*, robota *f* szydełkowa.

häkeln (hë'k^o(n)) 16 f dziergać, [wy]haczkować.

Ha'ken (hã'k^on) 1. m 2 l hak; (am Kleide ufw.) haftka f; die Sache hat e-n ~ w tem jest sęk oder trudność. 2. 2 15a przy-czepiać [-pić], zaczepiać [-pić] (się).

halb (hãlp) pół; fig. połowiczny: adv. w połowie, napół, poło-wicznie; eine ~e Meile pół mili; eine ~e Stunde pół godzi-ny; ein ~er Tag pół dnia; auf ~em Wege w połowie drogi: ~ im Ernst napół serio; ~ leer do połowy próżny; ~ ... ~ tro-ché ... troché; es ist ~ zwölf (jest) pół do dwunastej; nicht ~ so gut ani w połowie tak dobry; nicht ~, nicht ganz ni to ni owo; zwei (brei) und ein ~es Pfund półtrzecia (półczwarta) funta.

ha'lb... pół... napół; ~amtlich pół-urzędowy; ~bruder m przyrodni brat; ~dunkel n półmrok m.

...**halb**en (...hãlb^on), (...)**halber** ([...]hãlb^on) (gen.) ze względu na (acc.), dla (gen.).

ha'lb...: 2 frau|band m oprawa f w półskórek; 2 geschöß n mezanin m; 2 gott m półbóg.

Ha'lbheit f połowiczność.

halbie'ren (hãlbj^o'n^on) 16 g prze-poławiać [-łować], [po]dzielić na dwie równe części.

ha'lb...: 2 Insel f półwysep m; 2 Jahr n półrocze; ~jährig pół-roczy; ~jährlich półroczny; 2 Kreis m półkole n; 2 Kugel f półkula; ~laut półgłosem; 2 messer m promień; 2 mond m półksiężyc; ~monatlich pół-miesięczny; ~offen napół otwarty; ~part na połowę; 2 schlaf m półsen; 2 schuhe m/pl. meszty; 2 Schwester f przyrodnia siostra; 2 stiefel m/pl. buciki; ~stündlich półgodzinny, co pół

godziny; ~tot napół umarty; ~wegs jako tako, od biedy; 2 weis f półswiatek m.

Ha'lte (hã'ld^o) f 3 b urwisko n góry; 2 il m solny.

half (hãlf) f. helfen.

Ha'lfte (hë'lt^o) f 3 b połowa; zur ~ do połowy, napół.

Ha'lfte (hã'lt^on) f 3 d (a. m od. n 2 l) uzda f; ~leine f, ~riemen m cugiel m, kantarka f.

Hall (hãl) m 2 g głos, dźwięk.

Ha'lle (~^o) f 3 b (bedeutet Gang) krużganek m; ~hala; (Saal) sala; a. = Markthalle.

ha'llen (hã'lt^on) 15a [za]brzmieć, rozbrzmiewać, rozlegać [-lec] się. [wrzawa f.]

Hallo' (hãl^o') n 6 j krzyk m.)

Halm (hãlm) m 2 g źdźbło n auf dem ~ na pniu.

Hals (hãls) m 2 d¹ szyja f; dim. szyjka f; (Surget) gardło n; auß vollem Halse z całego gardła, na całe gardło; über ~ und Kopf na łeb na szyję; j-m auf dem Halse sitzen sie-dzieć komu na karku; sich et. vom Halse schaffen pozbywać [-zbyć] się (gen.), uwalniać [uwolnić] się od (gen.).

Ha'ls... szyji, na szyję; ~ab-schneider m wyzyskiwacz; ~band n 2 a naszyjnik m; (der Kunde) obroza f; ~binde f kra-watka; ~bräune f angina; ~brecherisch (-brëch^oer^{is})z) kar-kołomny, niebezpieczny; ~kette f łańcuch m; na szyję; ~kragen m kołnierzyk; ~krause f kryza; ~schmerz m = ~weh; 2 starrig (-stãr^{is}ch) uparty, krnąbrny; ~starrigkeit f upór m, krnąbr-ność; ~stück n część f szyji; ~tuch n chustka f na szyję, kra-watka f; ~weh n ból m gardła.

Halt (hãlt) 1. m 2 g (Festigkeit) trwałość f, moc f; (Stüge)

podstawa *f.*, podpora *f.*; (Stützstand) pauza *f.*, przerwa *f.*; ✕ zatrzymanie *n* się. 2. 2! int. stój!, stójcie! 3. *adv.* 2 prob. zaiste (oft unüberfest).

hält (həlt) *f.* halten.

hältbar (bauerhaft) trwały; (fest) mocny; **Keit** *f.* trwałość; moc.

halten (hə'ten) ①k 1. *v/t.* [po]trzymać; (ent-) powstrzymać [-mać]; (ein-) zatrzymać [-mać]; Wort *usw.*: dotrzymać [-mać] (*gen.*): Festung: — besaupten; Gericht: odhycić [-być]; Rede *usw.*: mieć, wygłaszać [-głosić]; ~ für (*acc.*) uważać za (*acc.*); für einen anderen ~ brać [wziąć] za k-o innego; ~ von (*dat.*) sądzić, [po]myśleć o (*loc.*); sich ~ [u]trzymać się; (sich beuehmen) zachowywać [-ować] się; sich ~ an (*acc.*) trzymać się (*gen.*); sich zu i-m ~ stawać [stanąć] po czyjej stronie; sich rechts (links) ~ [s]kierować się na prawo (lewo). 2. *v/i.* (haltmachen) zatrzymywać [-mać] się, stawać [stanąć]; (fest sein) trzymać się, trwać; ~ auf (*acc.*) pilnować (*gen.*), dbać o (*acc.*); es hält schwer trudno, to rzecz trudna.

halte... (hə'te...): **Platz**, **punkt** *m.*, **Stelle** *f.* przystanek *m.*; (für Droschken) stanowisko *n.*

halter (t^{er}) *m.* ②1 rączka *f.*

halten...los bez oparcia; (Behauptung) nie dający się utrzymać; **Losigkeit** *f.* bezpodstawność; ~ machen = (an)halten.

haltung *f.* trzymanie *n* się, postawa. ①hultaj.

haltenke (həlt'ŋk^e) *m.* ③a)

halten (hə'm^{en}) *m.* ②1 więcierz.

haltenisch (hə'm'is^z) (boshaft) złośliwy; (hinterlistig) podstępny.

haltenmel (hə'm^{el}) *m.* ②j od. ②1

baran; *dim.* baranek; ~... barani; ~fleisch *n* baranina *f.*; ~keule *f.* ćwiartka baraniny, pośladek *m* barani.

haltenmer (hə'm^{er}) *m.* ②j młot, młotek; *dim.* młoteczek; unter den ~ bringen wystawiać [-wić] na licytację.

haltenmerbar (hə'm^{er}-)kwalny, dający się kuć.

haltenmeru (t^{ern}) ①b uderzać [-rzyć] młotem; (schmeden) [u-]kuć.

haltenmer...: ~schlag *m* bicie *n* młotów; ~werk *n* młotownia *f.*, kuźnica *f.* [pajac, skoczek.]

haltenpelmann (hə'mp^{el}-)m ②a)

haltenster (t^{er}) *m.* ②1 chomik.

hand (hənt) *f.* ②f ręka (*auch* = ~schrift): *dim.* (= **haltenchen** [hə'nt^{chen}] *n.* ②1) rączka *f.*; flache ~ dłoń; geballte ~ = Faust; hohle ~ garść; linker ~ na lewo; rechter ~ na prawo; freie ~ wolna ręka, swoboda; an die ~ gehen pomagać [-móc]; an der ~ haben trzymać za rękę; aus erster ~ z pierwszej ręki; bei der ~ pod ręką; ~ in ~ ręka w rękę; von ~ zu ~ z ręki do ręki; von langer ~ (her) zdawna; von der ~ gehen iść [pójść] od ręki (łatwo); vor der ~ na razie; zur ~ pod ręką; zu ~ en, zu Händen do rąk; die ~ darauf! zgoda!; ~ anlegen an (*acc.*) [za]brać się do (*gen.*); die letzte ~ anlegen (an *acc.*) wykańczać [-kończyć] (*acc.*).

halten...: ~arbeit *f.* robota ręczna; praca rąk; ~arbeiter (*tu* *f.*) *m* robotnik (-nica); ~ausgabe *f.* wydanie *n* podręczne; ~bewegung *f.* poruszenie *n* ręki; 2- breit szeroki na dłoń; ~buch *n* podręcznik *m.*

haltennde (hə'nd^e) *f.* Hand: **Druck** *m* uściskanie *n* ręki.

Ha'ndel (hä'ndel) *m* (2)j; a) (o. pl.) (mit *dat.*) handel (*instr.*): (Stauf) targ; (Geschäft) interes; ~ und Wandel życie *n* i prowadzenie *n* się; b) **Hä'ndel** (hē'ndel) *pl.* kłótnia *f*, sprzeczka *f*, spór *m*.

ha'ndeln (.,n) (2)l (verfahren) postępować [-stąpić]; (wirken) działać; (Handel treiben) (mit *dat.*) handlować, kupczyć (*instr.*); a. — feilschen; um was handelt es sich? o co chodzi?; — über (*acc.*) ober von (*dat.*) rozprawiać, traktować o (*loc.*).

Ha'ndels... handlowy, kupiecki; **Artikel** *m* towar, artykuł handlu; **Bericht** *m* sprawozdanie *n* targowe; **Reinig**, **Reins** fein oder werden dobijać [-bić] targu, [z]robić interes; **Ge-richt** *n* sąd *m* handlowy; **Kammer** *f* izba handlowa; **Mann** *m* (pl. Leute) handlowiec; **Reisende(r)** *m* = Handlungsreisender; **Schüler** *m* uczeń szkoły handlowej; **Stand** *m* stan kupiecki, kupiectwo *n*.

Hä'ndel... ~ **fucher** (in *f* (3)c) *m* (2)l napastnik (-nica), zawadzaka *m*; **fucht** *f* zawadzactwo *n*; **füchtig** napastliwy, napastniczy.

Ha'ndel... **Freibend** handlowy, handlujący; **Freibende(r)** *m* (2)l kupiec, handlowiec.

Ha'nd... ~ **fesseln** *f/pl.* kajdany; **Steff** silny, mocny, tegi; **Fläche** *f* dłoń; **Geld** *n* zadatek *m*; **Gelenk** *n* staw *m* ręki, przegub; **Gemein** werden scierać [zetrzeć] się (ze sobą); **Gemenge** *n* walka *f*, bijatyka *f*; **Gepäck** *n* pakunek *m* ręczny; **Greiflich** uchwytny, dotykalny, namacalny; *fig.* oczywisty; **Griff** *m* ujęcie *n* ręką; *fig.* zabieg, fortel; a. = **habe** *f* rękojęść *f*, rączka *f*, trzon *m*;

haben (untr.) trzymać; (gebrauchen) używać (*gen.*); (geschickt) umieć obchodzić się z (*instr.*); **habung** *f* używanie *n*, zastoso-wywanie *n*; **Karren** *m* taczka *f*; **Koffer** *m* (ręczna) walizka *f*; **Korb** *m* koszyk; **Kuß** *m* ucałowanie *n* rąk; **Janger** (-lan^{er}) *m* (2)l pomocnik.

Ha'ndler (hē'ndl^{er}) *m* (2)l, **in** (-in) *f* (3)c handlarz (-larka).

Ha'ndlexikon *n* encyklopedia *f* podręczna.

Ha'ndlich bądący na rękę; (bequem) dogodny; **keit** *f* dogodność.

Ha'ndlung *f* czyn *m*, postępek *m*; (in einem Drama usw.) ukcja; **Handel** *m*, sklep *m*.

Ha'ndlungs... **Diener**, **Ge-hilfe** *m* pomocnik handlowy; **Lehrling** *m* uczeń kupiecki; **Reisende(r)** *m* podróżujący, agent handlowy; **weise** *f* sposób *m* postępowania.

Ha'nd... **Pferd** *n* koń *m* powodny ob. luźny; **Ramme** *f* kołotuszka; **Reichung** *f* podanie *n* ręki; *fig.* pomoc; **Schellen** *f/pl.* = **fesseln**; **Schlag** *m* uderzenie *n* ręką, podanie *n* ręki; burda (ob. mit) **Schlag** przez podanie ręki; **Schreiben** *n* pismo odręczne; **Schrift** *f* pismo *n*, charakter *m* pisma; (Geschriebenes) rękopis *m*; **Schriftlich** rękopiśmienny, pisany ręką; **Schuh** *m* rękawica *f*; *dim.* rękawiczka *f*; **Schuhmacher** (in *f*) *m* rękawicznik (-niczka); **Streich** *m* napad, zamach; **Tuch** *n* ręcznik *m*; im **Umdrehen** w oka mgnieniu, natychmiast; **Voll** *f* ineff. garść; **Wagen** *m* wózek ręczny; **Werk** *n* rzemiosło, rękodzieło; **Werker** (-w^{er}k^{er}) *m* (2)l rzemieślnik, rękodzielnik; **Werker** | *innung*, **Wurst** | *cech* *m*; **Werk** | *bursche*,

-**gefell(e)** *m* terminator, czeladnik; **Werksmäßig** rzemieślniczy; *fig.* mechaniczny; **Werkzeug** *n* narzędzie rzemieślnicze; **Wörterbuch** *n* słownik *m* podręczny; **Wurzel** *f* napięstek *m*; **Zeichnung** *f* rysunek *m* ręczny; (*Unterschrift*) podpis *m*.

Hanf (hānf) *m* ②g konopie *f/pl.*; (*mannlicher*) płaskonka *f*; (*weiblicher*) główki *f/pl.*; **breche** (-brēch^o) *f* ③b międlica.

hanfen (h^{en}) konopny.

Hänfling (h^{en}flīng) *m* ②g' ③oot. konopnik, czeczotka *f*.

Häng (hāng) *m* ②d pochyłość *f*; *fig.* popeł, skłonność *f*, pociąg (*zu dat.* do *gen.*).

Hänge... (h^{en}gē...) wiszący; **boden** *m* strych do wieszania bielizny; **brücke** *f* most *m* zwodzony; **matte** *f* hamak *m*.

hängen (hāng^{en}) ①j wisieć; **d** wiszący, obwisły; **o** (oft hängen) bleiben zawisnąć [-nąć], zacząć [-pieć] się (*an dat.* na *loc.*, *o acc.*); **o** (oft hängen) lassen wieszać [-zać], *fig.* hängen lassen opuszczać [opuszczać]; *er hängt an ihm (an Selbe) lgnie* (ob. jest przywiązany) do niego (do pieniędzy), lubi go (pieniądze).

hängen (h^{en}g^{en}) ①a wieszać [-zać], po-wiesić (*an acc.* na *loc.*, na *acc.*); *um den Hals hängen* zawieszać [-wiesić] na szyji; *o* = hangen.

Hängfel (h^{en}g^{el}) *m* ②l uszko *n* (u surduta).

Hänchen (hānch^{en}) *n* ⑧g Hanusia *f*.

Hans (hāns) *m* ⑧c Jan.

Hänschen (h^{en}sch^{en}) *n* ⑧g Jas *m*, Jasiak *m*.

Hänseln (h^{en}z^{eln}) ①f [za]kpić, [za]drwić z (*gen.*).

Häns...: **härr** *m* głupiec;

härrst *m* ②g błazen, arlekin.

Häntel (h^{en}t^{el}) *m* ②l, a. *f* ③d ciężarki *m/pl.* do gimnastyki.

hantieren (hānti^{en}) ①g (mit *dat.*) trudnić się, zajmować się (*instr.*). *Su.* zatrudnienie *n*, rzemiosło *n*.

happern (h^{ap}p^{ern}) ①b: *es* (oder die *Sache*) happert idzie koslawo, nie wiedzie się jak należy.

Happen (h^{ap}p^{en}) *m* ②l kęs, kawał.

Härchen (h^{er}-) *n* ②l *f*. Haar. **hären** (h^{er}en) włosiany, wlochaty.

Härse ① (h^{er}se) *f* ③b (h)arfa.

Härfenist (h^{er}f^{en}ist) ③a.

Härfner (h^{er}f^{ner}) *m* ②l, *in* (-in) *f* ③c. **Härfenspieler** (*in*) *m* harfciarz (-fiarka).

Härke (h^{er}k^e) *f* ③b grabie *f* pl.

harken (-n) ①a [za]grabić.

Harm (h^{ar}m) *m* ②g zmartwienie *n*, zgryzota *f*.

harmen (h^{er}m^{en}) ①a: *sich* = *sich* grämen. [nieszkodliwy.]

harmlos spokojny, niewinny. **harmlosieren** (h^{ar}m^{los}i^{er}en) ①g zgadzać się (mit *dat.* z *instr.*); *wir nicht nie* zgadzamy się ze sobą. [nijny, zgodny.]

harmlosisch (h^{ar}m^{los}isch) harmof

Harn (h^{ar}n) *m* ②g mocza; **harnen** (h^{ar}n^{en}) ①a moczyć, mokrzyć; **P** szczać.

harnisch (h^{ar}n^{isch}) *m* ②g pancierz, zbroja *f*; *in* **bringen** (geraten) rozzłościć (się), rozgniewać (się) [beide *boß*].

Harn...: **röhre** *f* cewka moczowa; **ruhr** *f* moczówka; **sonde** *f* kateter *m*; **strenge** *f* **zwang** *m* rzeżanka *f*; **streibend** moczopędny.

Harpu'ne (härpū'n^e) *f* ③ *b* harpun *m*, hak *m*.

ha'rren (hä'r^en) ⑤ *a* (auf *acc.*) czekać (na *acc.*), oczekiwać (*gen.*).

hart (hänt) ⑩ ² (fest) twardy; (rauh) ostry; (grausam, streng) okrutny, surowy (gegen *acc.* wobec, dla *gen.*); (schwer) ciężki, trudny; (Eier) = hartgeköcht; (altbacken) czerstwy; ~ werden [s]twardnieć; [s]czerstwieć; ~ am Fluss^e tuż nad rzeką.

Hä'rte (hë'r^te) *f* ③ *b* twardość; ostrość; surowość; czerstwość.

härten (än) ⑤ *c* [za]hartować.

hart... ~gekocht, ~gefotten ugotowany na twardo; Gummim *n* kauczuk *m*; ~herzig nieczuły, twardego serca; Zherzigkeit *f* nieczulość; ~hörig (-hörig) mający tępy słuch, niedosłyszający; ~leibig (-leibig) cierpiący na zatwardzenie *n*, obstrukcja; ~näckig (-näckig) uparty, uporny, zacięty; ~näckig bestehen auf (*dat.*) upierać [uprzeć] się przy (*loc.*); Znäckigkeit *f* upór *m*, upartość, uporezywość, zaciętość.

Harz (harc) *n* ② *g* żywica *f*, smoła *f*; ..., harzig (hä'reich) żywiczny, smolny.

harschen (hä's^zen) ⑤ *c* 1. [s]chwytać, [z]łapać; *v/i.* ~ nach (*dat.*) ubiegać się o (*acc.*), uganiać się za (*instr.*). 2. Z *n* ② ubieganie się; pogoń *f*. [zbir.]

Hä'scher (hë's^zer) *m* ② 1) siepacz.]

Ha'se (hä'z^e) *m* ③ *a* zając; *dim.* (= Hä'schen, Hä'slein [hë's-] *n* ② 1) zajączek.

Ha'sel (hä'z^el) *f* ③ *d* leszczyna; ~busch *m* krzak leszczynowy; ~huhn *n* jarząbek *m*; ~maus *f* mysz laskowa; ~nuß *f* orzech *m* laskowy; ~staude *f.* ~strauch *m* leszczyna *f*.

Ha'sen... zający; ~braten *n* pieczeń *f* ze zająca; ~fuß *m* noga *f* zająca; *fig.* tchórz; ~heße, ~jagd *f* polowanie *n* na zające; daß ~panter ergreifen = davoulaufen.

Hä'sin (hë'zⁱn) *f* ③ *c* samica *f* zająca.

[u zawiasów.]

Ha'spe (hä'sp^e) *f* ③ *b* czop *m*.

Ha'spel (än) *m* ② 1) motowidło *n*, kołowrót; (Winde) winda *f*.

ha'speln (än) ⑤ *f* [z-, na]motać; (aufwinden) [wy]windować.

Haß (häß) *m* ② *h*¹ nienawiść *f* (gegen *acc.* do *gen.*, ku *dat.*).

ha'ssen (än) ⑤ *d* [z]nienawidzić; ~s/wert godzien nienawiści.

Ha'sser (än) *m* ② 1, ~in (än) *f* ③ *c* nienawidzący (-ca).

hä'slich (hë's-) szpetny, brzydki, szkaradny; ~werden [z-]szpetnieć; Zkeit *f* szpetność, brzydkość, szkaradność.

Haß^t (häß) *f* ③ *b* pospiech *m*; in der ~ w pospiechu, spieszenie.

haß^t (än), haß (häß) *f.* haben

ha'stig (hä'stich) spieszny, szybki, prędki; Zkeit *f* szybkość, prędkość.

hä'steln (hë'cz^eln) ⑤ *f* [po]głaskać, [po]piescić.

hä'tte (hä't^e), hä'tte (hë't^e) *i.* haben.

Ha't(e) (hä'c^e) *f* ③ *b* = Depe.

Hau'be (hau'be) *f* ③ *b* czepek *m*, czepiec *m*; *dim.* (= Häubchen [hoi'p-] *n* ② 1) czepczek *m*; (der Vogel) czub *m*; unter die ~ bringen wydawać [-dać] za mąż; unter die ~ kommen wychodzić [wyjść] za mąż; ~n/lerche *f* dzierlatka, pośmięciuszek *m*; ~n/stock *m* pusta głowa *f*. [bica.]

Haub'ke (haub'k^e) *f* ③ *b* hau-

Hauch (häuch) *m* ② *g* (Atem) dech, tchnienie *n*; (Blasen) podmuch, dmuchnięcie *n*.

hau'chen (hau'chən) ⑤a oddychać [odetchnać], wydychać. wyziewać [-zionać]; (blasen) dmuchać [-chnać].

Hau|degen (hau'-) *m* pałasz; *fig.* rębacz, wojak.

Hau'e (hau'ə) *f* ③b (Hade) motyka; *F* (Prügel) bicie *n*, cieżki *m/pl.*

hau'en (ˌn) ④p *Ho!*; *ustw.*: [po]rąbać, [po]ciąć, [po]sieć; (schlagen) bić [uderzyć]; *Witbsäute*: [wy-]ciosać, [wy]kuć.

Hau'er (ˌer) *m* ②l *zagbw.* kiel.

Hau'fe (hau'fə) ④e, ˌn (ˌn) ②l *m* kupa *f*; *dim.* (= Häufchen, Häuflein [hoi'f-] *n* ②l) kupka *f*; (*Bot.* *tum.* gromada *f*; *fig.* der große ˌn *pospółstwo n.* gmin; über den ˌn *werfen* = umstürzen, *fig.* = vernichten.

hau'feln (hoi'feln) ⑤f [u]sypać w kupki; *Kartoffeln*: obkopywać [-pać].

Häu'fen (ˌen) ⑤a [z]gromadzić na kupę, [na]gromadzić, skupiać [-pić]; sich ˌ [na]mnożyć się, przybywać [-być].

hau'fen|weise kupami, gromadami, gromadnie, tłumnie.

häu'fig (hoi'fich) częsty; *adv.* często; am ˌsten *najczęściej*; *Zeit* *f* częstość.

Häu'fung *f* gromadzenie *n*, zbieranie *n*, skupianie *n*.

Häu'kloß *m* pniak, kłoc.

Haupt. (haupt) *n* ②a głowa *f*; (*Ober*) głowa *f*, naczelnik *m*; zu Häupten *w* głowach.

Häu'pt... główny. ˌhaar *n* włosy *m/pl.* na głowie; ˌkerl *m* zuch.

Häu'ptling (hoi'ptling) *m* ②g¹ naczelnik.

häu'ptlings (ˌs) głową w dół.

Häu'pt...: ˌmann *m* (*pl.* ˌleute) kapitan; ˌsache *f* główna rzecz, grunt *m*; ˌsächlich główny; *adv.* głównie, szczególnie; ˌspañ *m* kapitalny

zart; ˌstadt *f* główne miasto *n*, stolica; ˌstädtlich *stoleczny*; ˌwache *f* główny odwach *m*; ˌwort *n* rzeczownik *m*.

Haus (haus) *n* ②u¹ dom *m*; *Positiv*: izba *f*; *Thea.* teatr *m*; ④ dom *m* handlowy; (*Wohnung*) mieszkanie; (*Familie*) ród *m*, rodzina *f*; a. = ˌgenossen, ˌwesen: *fig.* altes ˌ staruszek *m*; fideles ˌ dobroduszny człowiek *m*, dobra dusza *f*; aus dem Hause z domu; nach Hause do domu; von ˌ aus z dawien dawna, od małości; von ˌ zu ˌ od domu do domu; zu Hause w domu; wie zu Hause jak u siebie (w domu); wo ist er zu Hause? (woher ist er?) skąd on pochodzi?; (wo wohnt er?) gdzie on mieszka?; bei uns zu Hause u nas; zu Hause sein (*dat.*) znać się dobrze na (*loc.*).

Häu's... meist domowy; ˌbacken w domu pieczony; *fig.* rubaszny, nieokrzesany; ˌbedarf *m* potrzeby *i/pl.* domowe; ˌbesitzer(in) *f* *m* właściciel(ka) domu; ˌbewohner(in) *f* *m* domownik, domowy (-wa).

Häu'schen (hoi'schən) *n* ②l domek *m*; etendes ˌ domeczek *m*; *fig.* er ist ganz aus dem ˌ jest nieprzytomny.

Häu's|diener *m* służący.

hau'fen¹ (hau'zən) ⑤e mieszkać, żyć, przybywać; (wästen) srożyć się. 1. ˌblase *f* karuk *m* rybi.

Häu'fen² (ˌ) *m* ②l *Boot.* jesiotr.

Häu'fer|reihe *f* rząd *m* domów.

Häu's...: ˌflur *m* sien *f*; ˌfrau *f* pani domu, gospodyni; ˌgenosse *m* domownik; ˌgerat *n* sprzęt *m* domowy, mebl *m/pl.*; ˌgesunde ˌ służba, czeladź *f*; ˌhalt *m* gospodarstwo; ˌhalten gospodarować; gut ˌhalten żyć oszczędnie; ˌhälter(in) *f*

③c) m ②l (-hēlt^{er}[īn]) gospodarz (-dyni), szafarz (-farka), klucznik (-nica); **hālterisch** (āisz) gospodarny, oszczędny; **haltung** f gospodarstwo n; **herr** m pan domu, gospodarz; **hoch** wysoki. jak dom; **hofmeister** m marszałek domu. [krążny.] **Hauffe'r...** (hauzī'r...) domo-
hauffe'ren (ā^{REN}) 1. ⑩g ~ (gehen) chodzić po domach. 2. ② n ②l domokraństwo.
Hauffe'rer (ā^{REN}) m ②l, ①n (ā^{IN}) f ③c domokrążca (-czyni).
Hau's...: **Industrie** f przemysł m domowy; **knecht** m parobek, stróż; **Lehrer** (tn f) m domowy (-wa) nauczyciel(ka), guwerner (-nantka). [nik. chałupnik.]
Hau'sler (hoi'sl^{er}) m ②l komor-
Hau'sleute pl. domownicy m/pl.
Hau'slich (hoi's-) domowy: (wirtschaftlich) gospodarny; adv. po domowemu: po gospodar-
 sku: **keit** f gospodarność: a. = Haus-stand. -wesen.
Hau's...: **mannskost** f wikt m domowy; **meister** m dozorca domu, stróż; **mutter** f matka rodziny, pani domu; **rat** m = gerät; **schlüssel** m klucz od domu; **schuh** m pantofel.
Hau'sse ♀ (ho's^e) f ③b zwyczajka (na giełdzie).
Hau's...: **stand** m gospodarstwo n; (Familie) rodzina f; **tür** f drzwi f/pl. domu, wchód m do domu; **vater** m ojciec rodziny, pan domu; **wesen** n gospodarstwo; **wirt** (tn f) m gospodarz (-dyni).
Haut (hāut) f ②f skóra; Anat. błona; dim. (= Häu'tchen [hoi't-]) n ②l skórka, Anat. błonka; fig. ehrliche ~ uczciwa dusza: **burchnäst** hiß auf die ~ do nitki: mit heiser ~ babou-

kommen calo, bez szwanku; sich seiner ~ mehrer [o]bronić się.
Häu'ten (hoi't^{en}) ⑤c zdzierać [zedrzeć] skórę z (gen.); sich ~ zmieniać [-nić] skórę.
Häu'tfarbe f barwa skóry.
Häu'tig (hoi'tich) skórkowaty; Anat. błonkowaty. [skórna.]
Häu'tkrankheit f choroba
Häu'tung f zmienianie n (oder zmiāna) skóry. [położna.]
He'blamme (hē'p-) fakuszerka.
He'be... (hē'be...) do podnoszenia:
baum m dźwignia f, drag.
He'bel (ā^{BEI}) m ②l dźwignia f, dźwignia; fig. alle in Bewegung setzen poruszać [-szyć] wszystkie sprężyny, używać [użyć] wszelkich środków.
he'ben (ā^{BEI}) ③m podnosić [-nieść]; sich ~ podnosić [-nieść] się, Handel usw.: = aufblühen. gedeihen: (erhöhen) podwyższać [-szyć]: Schwab: dostawać [-stać], wydobywać [-być]: Schwierigkeit usw.: = beseitigen: aufß Pferd ~ sadzać [posadzić] na konia: aus dem Wagen ~ pomagać [pomóc] wysiąść z wozu (dat.): in gehobener Stimmung w podniosłym nastroju.
He'ber (ā^{BER}) m ②l lewar.
He'bung f podniesienie n, wzniesienie n; (von Schwierigkeiten) usunięcie n; (im Versmaß) zgłoska akcentowana, arsa.
He'chel (hē'ch^{el}) f ③d czesadło n, tarlica. [Gsch.: |zmiędlie.]
he'cheln (ā^N) ⑤f [wy]czesać: f
Hecht (hēcht) m ②g szczupak dim. szczupaczek: ... oft szczupaka, szczupakowaty.
Heck (hēk) n ②g ogrodzenie sztachetami: ↓ tylna część f pokładu.
He'ckbauer n klatka f na ptaki.
He'cke (hē'k^e) f ③b płot m; (le- bendige) ~ żywoplot m; (ber-

Hägel) zarosło *f/pl.*, gniazdo *n*: auch = Brut. **[[[-ląc].]**
he'cken (hē'k'en) **15a** zalegać
he'cken/rose *f* dzika róża, głóg *m*.
he'da! (hē'da) hej!, hola!
he'de (hē'd'e) *f* **3b** pakule *m/pl.*,
 paczuszka. **[[Menge, Schar.]**
Heer (hēr) *n* **2g** wojsko: a. =
Hee'r... wojskowy; ~führer *m*
 wódz, naczelnik: ~schar *f* hu-
 licie *m*, zastęp *m*: bibl. (*pl.*)
 zastępy *m/pl.* niebieskie; ~
 schau *f* przegląd *m* wojska: ~
 straße *f* droga bita (wojsko-
 wa), trakt *m*; ~wesen *n* woj-
 skowość *f*.
he'fe (hē'f'e) *f* **3b** drożdże *m/pl.*:
 (Bodenfah) lusy *m/pl.*, (auch fig.)
 męty *m/pl.*, szumowiny *f/pl.*:
 ~... drożdżowy.
Hest (häft) *n* **2g** (Schreib²) ze-
 szyt *m*; dim. zeszytek *m*; (Zeit-
 schrift ufm.) zeszyt *m*; (Stiel,
 Griff) rękojeść *f*, trzonek *m*.
he'ften (hē'f'ten) **15c** przyczepiać
 [-pić]; przypinać [-piąć] (au acc.
 do gen.); (mit zweiten Stichen nähen)
 zeszywać [-szyć], [s]fastry-
 gować; seinen Blick ~ auf
 (acc.) utkwic [boś.] (ob. wlepiac
 [-pić]) oczy (ob. wzrok) w (acc.).
he'ftig (~tich) (rajch) żwawy;
 (stürmisch) gwałtowny; (hibig)
 popędliwy, porywczy, zapal-
 czywy; (Streit) zacięty; (Stätte
 ufm.) silny, wielki; **Leist** *f*
 żwawość; gwałtowność; po-
 pędliwość, porywczność, zapal-
 czywość; zaciętość; moc.
he'ftigpflaster *n* plaster *m* lepki.
he'gen (hē'g'en) **15a** pielegno-
 wać, utrzymywać, ochraniać:
 Berdacht: mieć, powziąć [boś.];
 Besorgnis ~ troszczyć się, a.
 ~ besorgt *su*; Zweifel ~ gegen
 (acc.) wątpić o (loc.); ~ und
 pflügen otaczać [otoczyć] opie-
 ką troskliwą.

Hehl (hēl) *n* **2g** tajemnica *f*;
 ohne ~ bez ogródek, otwarcie,
 szczerze; sein ~ machen aus
 (dat.) nie ukrywać (gen.).
he'hlen (hē'le'n) **15a** ukrywać
 [ukryć], [za]taić.
he'hler (hē'le'r) *m* **2l**, ~in (~in)
f **3c** ukrywacz, ukrywający
 (-ca). **[[wanie u.]**
Hehlerel' (hē'le'ra'i') *f* **3b** ukry-
hehr (hēr) wspaniały, wzniosły.
he!(da)! (ha'f'da) hej!, hola!
hei'de (ha'de) 1. *m* **3a** poga-
 nin, bałwochwalca. 2. *f* **3b**
 (a. ~land *n*) puszcza, step *m*;
 (Wald) zarosło *f/pl.*; ~kraut *n*
 wrzos *m*. **[[czernica.]**
hei'delbeere (~de'l-) *f* borówka,
hei'den... pogański; ~geld *n* huk
 m pieniędzy; ~lärm *m* straszny
 krzyk; ~mäßig fig. ogromnie.
hei'de(u)röschen *n* dzika róża *f*.
Heidentum *n* pogaństwo.
heidin (ha'idin) *f* **3c** poganka.
heil'ditsch (~nitsch) pogański.
heil'kel (ha'ke'l), **heil'klig** (~lich)
 drażliwy, nieprzyjemny; (mah-
 terisch) grymasny.
Hell (hail) 1. *n* **2g** zdrowie;
 (Stüd) szczęście, zbawienie,
 ocalenie; ~ dir! sława ci! 2. **2**
 (ganj) cały, nienaruszony; (ge-
 fund) zdrowy.
heil... uzdrawiający, leczniczy.
heil'land (ha'ilant) *m* **2g** Rel.
 Zbawiciel.
heil'... ~anstalt *f* zakład *m*
 leczniczy, lecznica; ~bringend
 zbawienny, uzdrawiający.
heil'bar uleczalny.
heil'en (ha'il'en) **15a** 1. *v/t.* [u-
 wy]leczyć. 2. *v/i.* (h. u. [u])
 [za]goić się.
heil'ig (~lich) święty, święto-
 bliwy; der ~e Abend, **2a** ~bend
m wilja *f* (Bożego Narodzenia);
 das 2e Land Ziemia *f* Święta;
2e(r) s. 9)1 święty (-ta).

heiligen (ha'i'lig'en) ②a (feiern) [u]święcić; (heilig machen) wy-, u-święcać [-cić].

Heiligen...: **~bild** n obraz m świętego; **~schein** m aureola f, blask świętości.

Heilig|haltung f święcenie n.

Heiligkeit f świętość; als Titel: świątobliwość.

heilig|sprechen zaliczać [-czyć] w poczet świętych.

Heiligtum n świętość f; (Tempel) świątynia f; **~schänder** m świętokradca.

Heil...: **~kraft** f siła uzdrawiająca; **~kräftig** uzdrawiający; **~kunde**, **~kunst** f sztuka lekarska, medycyna; **~los** (unheilbar) nieuleczalny; (gottlos) bezbożny; (böse) zły, nieczemy, zepsuty; F (sehr groß, ungebauer) straszny, okropny; **~mittel** n lekarstwo, lek m (gegen acc. na acc., przeciw dat.); **~quelle** f źródło n mineralne.

Heil|sam uzdrawiający; fig. zbawienny, skuteczny.

Heil|sarmee f armja zbawienia.

Heil|serum n surowica f.

Heil|lung f wy- ob. u-leczenie n, uzdrowienie n.

Heim (haim) ②g 1. n dom m, mieszkanie; ... domowy. 2. **~adv.** (nach Hause) do domu; (in die Heimat) do ojczyzny.

Heimat (ha'i'māt) f ③b ojczyzna, miejsce n rodzinne; ... **~lich** ojczysty, rodzinny; **~los** bezdomny; **~schein** m świadectwo n przynależności; **~(s)kunde** f nauka o kraju ojczystym; **~(s)land** n kraj m ojczysty, miejsce rodzinne; **~s|recht** n prawo przynależności, obywatelstwo.

Heimchen (ha'i'mch'en) n ②l świerszcz m, świerszczyk m.

heim...: **~fall** m spadek; **~fal-**

len przypadać[-paść] w spadku; **~gang** m powrót do domu; fig. śmierć f; **~geh(e)n** wracać [wrócić] do domu; fig. umierać [umrzeć].

heimlich (ha'i'mišz) domowy, swojski, ojczysty; **adv.** swojsko, jak u siebie w domu.

heim...: **~kehr** (-kēr) f ③b powrót m do domu ob. do ojczyzny; **~kehren** = **~gehen**; fig. **~leuchten** (dat.) mówić [powiedzieć] słowa prawdy.

heimlich tajemny, skryty; **adv.** potajemnie, pokryjomo; **~tun** przybierać [-brać] minę tajemniczą; **~keit** f tajemność, skrytość.

heim...: **~reise** f powrót m do domu ob. do ojczyzny; **~schicken** odsyłać [odesłać] do domu; fig. = **~leuchten**; **~stätte** f dom m, miejsce n zamieszkania; **~suchen** nawiedzać [-dzić]; **~suchung** f nawiedzenie n; **~stücke** f podstęp m, chytróść; **~tückisch** podstępny, chytry; **~wärts** (-werc) = **heim**; **~weg** m droga f do domu; **~weh** n tęsknota f za domem oder za ojczyzną; **~weh haben** (ob. befommen) nad [dat.] [za]tęsknić za (*instr.*); **~zahlen** odpłacać [-cić] (mit gleicher Münze równem).

Hein (hain): **~Freund** n poet. śmierć f.

Heinrich (~Rīch) m ⑧a Henryk.

Heinzel|männchen (ha'i'ncel-) n duch m niewidzialny.

Heirat (ha'i'rāt) f ③b małżeństwo n; (von Mannern) ożenie nie n się (mit dat. z instr.), ożenek m; (von Frauen) zamężcie n, zamążpójście n.

heiraten (~t'en) ②c wstępować [wstąpić] w związki małżeńskie; (v. Männern) [o]żenić się; (v. Frauen) iść [pójść] za mąż.

Hei rats,.. małżeński; ~**antrag** *m* propozycja *f* małżeńska: (Ettärung) oświadczenia //pl.: **Stäbig** dojrzały do małżeństwa: ~**gut** *n* wiano, posag *m*; **Luftig** mający ochotę do zawarcia małżeństwa; ~**vermittler** (in *f*) *m* swat(ka).
hei sa (häi'za) hej!, hejze!
hei schen (~sz^{en}) **He** = forbern.
hei ser (~z^{er}) ochryply; ~ **werden** dostawać [-stać] chrypkę: **Leit** *f* chrypka, ochrypłość.
heiß (hais) gorący (auch *fig.*): (Fraue) gorzki, rzewny; mir ist ~ **mie** gorąco.
hei ßa (häi'sä) = heija.
heißblütig (-blüt'ich) mający gorącą krew; *fig.* zapalczywy, popędliwy.
heissen (häi'sen) **He** 1. *v/t.* (nennen) nazywać [-zwać] (wie? *instr.*); (befehlen) [na-, roz-] kazać. 2. *v/i.* nazywać [-zwać] się (wie? *nom.*): (bedeuten) znańczyć: wie ~ **Sie?** (mit Vaternamen) jakie pańskie nazwisko? (mit Bunamen) jakie pańskie imię?: ich heiße Anton nazywam się Antoni; wie heißt daß auf polnisch? jak to jest po polsku?; daß heißt to znaczy: (oft: d. h.) to jest (t. j.); es heißt mówią; was soll daß ~? cóż to znaczy?, cóż to ma znaczyć?
heiß... **Hunger** *m* okropny głód; *fig.* wilczy apetyt; ~**hungrig** okrutnie głodny; **Sporn** *m* zapalenie, gorączka.
...heit (...heit) *f* **He** b in **He**gn, **He** Wahrheit.
heiter (häi'ter) pogodny; (Gemüt) wesoly; **Leit** *f* pogoda, pogodność; wesolosc.
heißbar (häi'e-) dający się ogrzewać.
heizen (~z^{en}) **He** e [za-, na]palić: **Bimmer**: opalać [-lic].

Heizer (häi'e^{er}) *m* **He** 1 palacz.
Heiz... ~**kraft** *f* siła ogrzewania: ~**material** *n* paliwo, opał *m*.
Heizung *f* opalanie *n*, palenie *n*; a. = Heizmaterial.
held (hëlt) *m* **He** a bohater.
helden... (hë'ld^{en}...) **helder**: ~**gedicht** *n* poemat *m* bohater-ski, epopeja *f*; **Haft** bohater-ski; *adv.* po bohatersku; ~**mut** *m* bohaterswo *n*, waleczność *f*; ~**tat** *f* czytu *m* bohaterski: ~**tum** *n* bohaterswo.
heldin (~dⁱⁿ) *f* **He** c bohaterka.
heilsen (hë'f^{en}) **He** f (bei od. mit *dat.*) pomagać [-móc] (*instr.* od. *w loc.*): i-m ~ **aus** (*dat.*) [wy-] ratować k-o z (*gen.*); sich zu ~ **wissen** umieć sobie dać radę.
heiser (~s^{er}) *m* **He** 1, ~**in** (~iⁿ) *f* **He** 3 c pomocnik (-nica): ~**shelfer** *m* współnik, poplecznik.
hell (hëll) jasny; (far) czysty: (graß) jaskrawy; am ~ **en Tag** w biały dzień; es wird ~ **wyja** snia się; (es tagt) rozwidnia się.
hell... jasno...: ~**blau** jasno-błękitny, niebieski; ~**braun** jasnobrunatny; **Dunkel** *n* pół-cień *m*. [światłość, światło *n*.]
hell (he'le) *f* **He** 3 b jasność.
Hellebarde (he'leba'rd^e) *f* **He** 3 b halabarda, berdysz *m*.
hell (he'ter) *m* **He** 1 halerz, grosz; bei ~ **und Pfennig** be-zählen co do szeląga; die Sache ist keinen ~ **wert** to nie warte złamanego szeląga.
hellfarbig jasnobarwny.
helligkeit (he'f^{ik}-) *f* jasność.
hell... **sehen** *n* jasnowidzenie: ~**scher** (in *f*) *m* jasnowidzący (-ca): ~**tönend** donośny.
Heim (hëim) *m* **He** 2 g hełm, szy-szak: ~**büsch**, ~**büschel** *m* kita *f* (na szyszaku).
Heim (hëim) *n* **He** 4 a, ~**c** (hë'm^o) *n* **He** 4 b koszula *f*; *dim.* koszulka *f*.

He'md... ~(**en**)knopf *m* guzik od koszuli; ~(**s**)ärmel *m* rękaw u koszuli; in ~särmeln bez surduta. [hamowania.]

He'mm... (hë'm...) hamujący, do

he'mmen (hë'mën) **ha** [za]hamować: Verkehr usw.: [za]tamować, wstrzymywać [-mać]: *a. fig.* = hindern.

He'mmnis (hë'm-) *n* ② **h'** przeskoda *f*. [Hemmnis.]

He'mm|schuh *m* hamulec; *fig.* =

He'mmung *f* hamowanie *n*, wstrzymywanie *n*, tamowanie *n*; *a.* = Hemmnis.

Hengst (hë'gst) *m* ② **g** ogier: (junger) ogierek; ... ogierowy.

He'nel (hë'pkel) *m* ② **l** ucho *n*, uszko *n*. [powiesić].

he'nen (~ken) **ha** a wieszać

he'ner (~ker) *m* ② **l** kat, oprawca; *schert dich zum ~!* idź do licha!; *hol dich der ~!* bierz cię licha!; niech cię djabli porwą!; **s|mahl(zeit)** *f* *n* ostatnia biesiada *f* przed śmiercią. [kurka.]

He'ne (hë'n^o) *f* ③ **b** kura; *dim.*

her (hëa) *tu*; *von außen* ~ z zewnątrz; *fig.* z zagranicy: *von da* (ob. dort) ~ stąd, stamtąd; *von oben* ~ z góry; *von unten* ~ z dołu; *hin und* ~ tu i tam; *es ist ein Jahr* ~, daß ... rok temu, że ...

he'r... przy...

hera'b (hëa'p) *na* dół; *von oben* ~ z góry *na* dół; *fig.* z nieba

hera'b... z..., ze..., *na* dół; ~

drücken [s]cisnąć *na* dół; *Preis*: zniżać [-żyć]; ~**fallen** spadać [spaść]; ~**föhren** sprowadzać [-dzić] *na* dół; ~**geh(e)n** schodźć [zejść] *na* dół; *Preis*: = **fallen**; ~**hangen** zwisać [-snąć]; ~**hängend** obwisły, zwisający;

~**klettern** (fu) zlaźć [zleźć] *na* dół; ~**kommen** schodźć [zejść]

(*von dat. z gen.*); ~**lassen** spuszczać [spuścić]; *sich* ~**lassen** zniżać [-żyć] się (*zu dat. do gen.*); ~**lassen** unizony, uprzejmy, grzeczny; ~**lassung** *f* unizowanie *n*, uprzejmość, grzeczność; ~**nehmen** zdejmować [zdjąć]; ~**sehen** [po]patrzeć z góry (*auf acc. na acc.*); ~**senden** posyłać [-słać] *na* dół; ~**setzen** obniżać [-żyć]; *i-n*: poniżać [-żyć]; ~**setzung** *f* zniżenie *n*, obniżenie *n*; poniżenie *n*; ~**sinken** spadać [spaść] *na* dół; ~**springen** (u) zeskakiwać [-skoczyć]; ~**steigen** (fu) schodźć [zejść], zlaźć [zleźć]; *fig.* zniżać [-żyć] się; ~**steigen** *n* zniżenie *n*, obniżenie *n*; ~**werfen** rzucić [cić]; ~**würdigen** poniżać [-żyć]; ~**würdigen** poniżający; ~**würdigung** *f* poniżenie *n*. [zblź(cie) się tylko]

hera'n (hëa'n) bliżej; *nur* ~!

hera'n... przy..., nad..., pod... (*vgl. herbei...*, *hinzu...*); ~**bilden** wykształcać [-cić], przysposabiać [-sobić]; ~**brechen** nastawiać [-stać]; ~**fahren** podjeżdżać [-jechać]; ~**fliegen** (fu) nadlatywać [-lecieć]; ~**geh(e)n** podchodzić [podejść] (*an acc. do gen.*); ~**kommen** podchodzić [podejść], zbliżać [-żyć] się (*an acc. do gen.*); ~**kriechen** (fu) przyczołgać się, przypelzać [beidevoß.]; ~**lassen** przypuszczać [-puścić]; ~**locken** przywabiać [-bić], zwabinać [-bić]; *sich* ~**machen** przystępować [-stąpić] (*an et. do gen.*); (*an i-n*) zbliżać [-żyć] się (*do gen.*); ~**nahen** zbliżać [-żyć] się; ~**reichen** dosięgać [-gnąć] (*an acc. do gen.*); ~**rollen** (fu) przytaczać [-toczyć] się; ~**rücken**: *a*) *v/t.* przysuwać [-sunąć] · *b*) (fu) do ~**nahen** ~**rufen** [za]wołać do siebie; *sich* ~**schleichen** zbliżać [-żyć] się

ukradkiem, podkładać [-kraść] się; **schreiben** = **nahen**: **schwimmen** (fn) pod- (ob. nad-) pływać [-płynąć]: **springen** (fn) nadbiegać [-biec] (na koniu); **stufen** (fn) przystępować [-stąpić] (au acc. do gen.); **wachsen** podrastać [-rósć]; **wälzen** przytaczać [-toczyć]; **wegen** przywiewać [-wiał], przynosić [-nieść]; **ziehen** przyciągać [-gnać]; *v/i.* (fn) = **nahen**. **[górn.]**

herauf (hɛraʊf) na górę, pod **herauf**'s... wy..., w...: **beschwo-ren** wywoływać [-lać]; **kommen** wychodzić [wyjść] (oder przychodzić [przyjść]) na górę: **steigen** (fn) wstępować [wstąpić] na górę; **ziehen**: a) *v/t.* [wy]ciągnąć pod górę; b) *v/i.* (fn) wyprowadzać [-dzić] się na górę ob. na wyższe piętro. **heraus**'s (hɛraʊs) z wewnątrz, na zewnątrz; von innen ~ ze środka; von vorn (hinten) ~ od przodu (tyłu); nach vorn ~ do przodu; frei (ob. offen) ~ otwarcie (ob. szczerze) mówiąc; **Wache** ~! do szeregu!

heraus's... wy...; sich **arbeiten** wywijać [-winać] się, wybrnąć [wost.]; **abkommen** wydostawać [-stać]; **Problem**: odkrywać [-kryć], rozwiązywać [-zać]; **Getb**: wydobywać [-być]; **brechen** wylamywać [-mać]; **bringen** wydobywać [-być], wydostawać [-stać]; **flut**: wywabiać [-bić]; **Buch** m.v. = **geben**; **drehen** = **winden**; **dürfen** mieć prawo wyjść; **fallen** wypadać [-paść]; **finden** wynajdywać [wynałóżyć]; sich **finden** znajdując [znaleźć] wyjście, umieć wyjść; *fig.* [z]orientować się; **fordern** wyzywać [-zwać]; **forde-**

run *f* wyzwanie *n*; **föhren** wyczuwać [-czuć]; **gabe** / wydawanie *n*, wydanie *v*; (e-s Buches) wydawnictwo *n*; **geben** wydawać [-dać]; **Getb**: ogłaszać [ogłosić]; **Getb**: zda-wać [zdać]; **geber** *m* wydawca; **graben** wykopywać [-pać], wygrzebywać [-bać]; **haben** wydostać [wost.]; ich habe es herauf odgadłem, do-rozumiałem się; **helfen** (*dat.*) wydźwigać [-gnać] (*acc.*); i-n **helfen** [wy]ratować k-o (*aus dat. z gen.*); sich **helfen** wywijać [-winać] się, wykrecać [-cić] się; **hören** dosłuchać [wost.] się (*gen.*); **kehren** wymiatać [-mieść]; *fig.* okazywać [-zać]; **kommen** wychodzić [wyjść]; **Buch**: pojawiać [-wieć] się; (belaunt werden) wychodzić [wyjść] na jaw, okazywać [-zać] się; **können** móc wyjść; **kriechen** (fn) wylaźić [wyleźć]; **lassen** wypuszczać [-puścić]; **laufen** (fn) wybie-gać [-biec]; **lesen** wykladać [wylóżyć]; **lesen** = **auslesen**: wyczytywać [-tać]; **locken** wywabiać [-bić]; **machen** wy-dobywać [-być]; sich **machen** wybijać [-bić] się; **nehmen** wyjmować [-jąć]; sich **nehmen** osmielać [-lić] się, pozwalać [-zwolić] sobie; **platen** wy-buchać [buchnąć] (śmiechem); **platen** mit (*dat.*) wrywać [-rwać] się z (*instr.*); **putzen** [wy]stroić; sich **reden** (mit *dat.*) wymawiać [-mówić] się, wykrecać [-cić] się (*instr.*); **reisen** wrywać [-rwać]; **rücken** wysuwać [-sunąć]; *v/i.* (fn) wyruszać [-szyc]; (mit Geld) dobywać [-być] sakiewki; (mit der Sprache) odzywać [odezwać] się; wygadać się

[*vou.*]: ~rufen wywoływać
[-łać]: ~sagen wypowiadać
[-wiedzieć]; gerade ~sagen wy-
powiadać[-wiedzieć] otwarcie;
~schaffen ~bringen: ~schla-
gen wybijając [-bić]; Preis: pod-
bijać [-bić]; ~schneifen F ==
~werfen: ~schneiden wykrajając
[-kroić]; ~schwimmen (ju) wy-
pływać[-płynąć]; ~sein: das Buch
ist heraus wyszła (od. pojawiła
się); es ist heraus wyszło na
jaw, wydało się; der Zahn ist
heraus wypadł: ~springen (ju)
wyskakiwać[-skoczyć]; *fig.* wy-
stawać, sterzec: ~stecken wy-
chyłać[-lić], wysuwać[-sunąć];
~stellen wystawiać [-wić]; *ſich*
(alš et.) ~stellen okazywać
[-znć] się (*instr.*): ~streichen
wykreślać[-lić]; (*ſich*) ~streichen
wychwalać (się), wynosić (się);
~strömen wytryskać [-snąć];
~suchen wyszukiwać [-kać];
~treffen (ju) występować [-sta-
pić]; ~wachsen wyrastać
[-rósć]; ~wälzen wytaczać
[-toczyć]; ~werfen wyrzucać
[-cić]; *ſich* ~wickeln od. ~winden
wykręcać [-cić] się, wywikłać
[*vou.*] się; ~wollen chcieć
wyjść; er will mit der Sprache
nicht heraus nie chce nie mó-
wić; ~ziehen wyciągać [-gnąć];
v. l. (ju) = ausziehen, ausdrücken.
herb (hɛrp), *le* (hɛ'rb^o) cierpki,
przykry; (bitter) gorzki.
Herbarium (hɛrbə'ri:um) *n* ③ *e*
zielnik *m.*, herbarz *m.* [nas.]
herbei (hɛrbaɪ') *tu* (domnie, do)
herbei... przy... nad...: ~brin-
gen przynosić [-nieść]; ~eilen
przybiegać [-biec], nadbiegać
[-biec]; ~fahren przywozić
[-wieźć]; ~fliegen (ju) przy-
(od. nad-)latywać [-lecieć];
~führen przyprowadzać [-dzić];
fig. [s]powodować, przywoły-

wać [-łać]; ~holen przynosić
[-nieść], sprowadzać [-dzić];
ſich ~lassen [z]decydować się
(zu *dat.* na *acc.*); ~laufen (ju)
przy- (ob. nad-)biegać [-biec]; ~
locken przywabiać [-bić], przy-
nęcać [-cić]; ~rufen przywoły-
wać [-łać], wzywać [wezwać];
~schaffen sprowadzać [-dzić],
dostawiać [-wić]; ~schleppen
przywłóczyć [-wlec]; ~strömen
nadpływać [-płynąć]; *fig.* nad-
chodzić [nadejść] tłumnie; ~
treten przypędzać [-dzić]; ~
ziehen przyciągać [-gnąć];
v. l. (ju) nadciągać [-gnąć].
he r|bekommen dostawać [do-
stać]. [się dokąd.]
he r|bemühen: *ſich* ~[po]trudzić
He rberge (hɛ'rbɛrg^o) *f* ③ *b* go-
spoda, dom *m* zajezdny; (Nacht-
lager) nocleg *m.*, przytułek *m.*
he r|bestellen wzywać [wezwać];
[roz]kazać przyjść (*dat.*).
He rheit *f* cierpkość, ostrość,
gorzkość. [szedl.]
he r|bitten [po]prosić, by przy-
he r|bringen przynosić [-nieść];
i-n: przyprowadzać [-dzić];
(zu *Bogen*) przywozić [-wieźć];
fig. hergebracht zwyczajowy,
odwieczny.
Herbst (hɛrpst) *m* ② *g* jesień *f*;
im ~ jesienią, na jesień: ...,
Lich jesienny; ~zeitlose *♀ f*
zimowit *m* jesienny.
Herd (hɛrt) *m* ② *g* ognisko *n.*
He rde (hɛ'rd^o) *f* ③ *b* trzoda;
(Pferde) stado *n*; ~u... trzodny;
Zulweise stadami, w stadach.
her e|n (hɛuaɪ'n) do wnętrza; !
proszę; hier ! tędy proszę!
her e|n... w...: *ſich* ~bemühen
raczyć wejść: ~brechen *w-* (od.
za-)padać [-paść]; Unglück: na-
wiedzać [dzić]; ~bringen wno-
sić [wnieść]; *i-n*: wprowadzać
[-dzić]; *♀ fall* (mein *F* Reinfall)

m pułapka *f*; ~*fallen* wpadać [wpaść]; ~*holen* przynosić [-nieść]; *i-n*: przyprowadzać [-dzić]; ~*kommen* wchodzić [wejść]; ~*können* móc wejść; ~*lassen* wpuszczać [wpuścić]; ~*fragen* wnosić [wnieść].

he'r|fahren przyjeżdżać [-jechać]. [dokąd.]

He'r|fahrt *f* przyjazd *m*, jazda

he'r|fallen rzucać [-cić] się; (bfb. *fig.*) powstawać [-wstać] (über *acc.* na *acc.*).

he'r|finden trafiać [-fić], znajdować [znaleźć] drogę (dokąd).

he'r|führen przyprowadzać [-dzić] dokąd..

he'r|gang *m* droga *f* w tę stronę; (Berlauf) przebieg, tok.

he'r|geben dawać [dać]; *sich* ~ *zu* (*dat.*) dawać [dać] się użyć do (*gen.*).

he'r|geh(en): *hinter* (neben) *i-m* ~ chodzić (oder iść) za (*instr.*) (obok *gen.*); bei *ihm* *ging* es hoch *her* u niego było wesolo.

he'r|gehören należeć tu.

he'r|haben: wo hat er das *her*? skąd on to ma ob. wziął?

he'r|halten = darbiehen; er hat ~ *müssen* musiał cierpieć za to ob. znosić to.

he'ring (he'r'ing) *m* ②g¹ śledź; ~s... na śledzie, śledziowy.

he'r|kommen przychodzić [przyjsć] dokąd; (Eerühren) pochodzić (von *dat.* z *gen.*): wo kommt das *her*? skąd to pochodzi?, skąd się to bierze?

he'r|kömmlich (-köm-) zwyczajny, ogólnie przyjęty, tradycyjny; *adv.* w sposób tradycyjny.

He'r|kunft (he'r'künt) *f* ③b (o. *pl.*) przybycie *n*; (Abstammung) pochodzenie *n*.

he'r|laufen (fu) przybiegać [-biec] dokąd; *hinter*, *neben* *i-m* ~ biec za (*instr.*), obok (*gen.*).

he'r|leiten wywodzić [-wieść].

he'r|machen: *sich* ~ über (*acc.*) rzucać [-cić] się na (*acc.*); *zabierac* [wziąć] się do (*gen.*).

Hermeli'u (hërmel'i'n) *n* ②g² gronostaj *m*; ... gronostajowy. *he'rna'ch* (hërnä'ch) potem, następnie.

he'r|nehmen *i.* *herhaben*.

hernie'der (hërn'i'de'r) na dół.

hero'isch (hë'rø'is)z) heroiczny, bohaterski. [zwiastun.]

he'rold (he'rølt) *m* ②g herold.

Herr (hë'r) *m* ③a pan; (Haus) gospodarz; (auch = Besizer) właściciel; (beim Tanz) mężczyzna; (Gott der) Pan (Bóg); *Myr* ~ *Vater* pański ojciec; *gnädiger* ~ pan dobrodziej; in *Briefen*: geehrter ~ szanowny pan.

he'rren... pański; męski; ~*fahrer* *m* właściciel (na wyścigach); ~*haus* *n* dom *m* pański; *Politz*: izba *f* panów; *Los* nie mający pana ob. właściciela.

he'r|gott *m* Pan Bóg.

he'r|richten przyrządzać [-dzić]. *Su.* przyrządzanie *n*, przysposabianie *n*.

he'rri(n) (hë'r'i(n)) *f* ③c pani; (Haus) gospodyni; (auch = Besitzerin) właścicielka. [butny.]

he'rri'sch (he'r'i's)z) pański; (fiolz) *herrje'* (mitne)!(herje'minē) Panie Boże!; Jezus Marja!

he'rri'sch wspaniały; (schön) śliczny; (prachtvoll) pyszny; (glänzend) świetny; (ausgezeichnet) wyborczy; *Leit* *f* wspaniałość; świetność.

he'rri'schaft *f* panowanie *n*, państwo *n*; (Gewalt) władza; (Herr u. Frau des Hauses) państwo *n*; *meine* ~en! moi państwo!; *ri'sch* pański.

he'rri'schen (he'r'sze'n) ③e panować, władać (über *acc.* nad *instr.*); *fig.* panować.

Herrscher (hĕ'rszĕR) *m* ②1, ~in
 (~in) / (s c władca (-czyni):
 panujący (-ca); ~familie *f*, ~
 geschlecht *n*, ~haus *n* ród *m*
 panujący, dynastia *f*.

Herrscher...: ~sucht *f* żądza (ober
 chęć) panowania; ~süchtig
 chciwy władzy ob. panowania.

herführen *f*, herkommen.

herfagen mówić [powiedzieć]
 z pamięci.

herfschaffen sprowadzać [-dzić].

herfsein: es ist ein Jahr her
 mija rok, rok temu; wo sind
 Sie her? skąd pan (rodem)?

herfstammen pochodzić.

herfstellen sporządzać [-dzić];
 t-n: wyleczyć [bou.]. *Su.* spo-
 rządzenie *n*, wyrób *m*; wy-
 leczenie *n*, wyzdrowienie *n*.

herüber (hĕrŭ'bĕR) tu, w tę
 stronę: ~bringen prznosić
 [-nieść], przeprowadzać [-wieć];
 ~führen przeprowadzać [-dzić];
 ~kommen przechodzić [przejść]
 na tę stronę.

herum (hĕrŭ'm) naokoło, do-
 koła; um (*acc.*) ~ dookoła
 (*gen.*); (ema) około (*gen.*): hier
 ~ tedy (wokół); um die Ecke ~
 tamtędy w bok.

herum... ob..., dokoła; sich ~
 ~balgen mocować się, szamo-
 tać się; ~blättern przerzucać
 kartki (in *dat.* w *loc.*); ~brin-
 gen *et.*: obnosić, obwozić; t-n:
 obgadywać; ~drehen obracać
 [obrócić], [o]kręcić wokół;
 ~fahren (um *acc.*) obwozić
 [-wieźć] (naokoło *gen.*), objeź-
 dzać [-jechać] (*acc.*); ~fliegen
 (in) latać (ob. lecieć) wokół;
 (um *acc.*) oblatywać [-lecieć]
 (*acc.*); ~führen oprowadzać
 [-dzić]; ~geben = ~reichen; ~
 geh(e)n um (*acc.*) chodzić do-
 koła, naokoło (*gen.*), przecha-
 dzać się po (*loc.*); es geht mir

im Kopf herum kręci mi się
 w głowie; ~kommen obcho-
 dzić [obejść] (um *acc.* naokoło
gen.); Gerät: roznosić [-nieść]
 się; ~laufen (in) biegać [biec]
 naokoło; ~liegen (h.) leżeć (um
acc. naokoło *gen.*); ~liegend
 sąsiedni; ~lungern włóczyć się
 bezczynnie; ~reichen obnosić
 [-nieść], rozdawać [-dać] na-
 około; ~reisen (in) podróżować;
 ~schleudern (in) = sich ~treiben:
 ~tragen ob- (ob. roz-)nosić
 [-nieść]; sich ~treiben waleśać
 się, włóczyć się (auf, in *dat.* po
loc.); ~treiben *m* włóczęga; sich
 ~wälzen tarzać się, przewalać
 się. [damit! zdjąć to!]

herunter (hĕrŭ'ntĕR) na dół; ~
herunter... z..., s...; ~bringen
 znosić [znieść]; *fig.* [z]niszczyć:
 (enttägen) wycieńczać [-czyć];
 ~fallen spadać [spaść] (von
dat. z *gen.*); ~fliegen (in) zla-
 tywać [zlecieć] (von *dat.* z *gen.*);
 ~holen znosić [znieść]; ~kom-
 men schodzić [zejść] (von *dat.*
 z *gen.*); *fig.* podupadać [-paść],
 zubożać [boś.], wynędźnić
 [boś.]; ~lassen spuszczać [spu-
 ścić]; pozwalać [-zwolić] zejść
 (*dat.*); ~laufen zbiegać [zbiec]
 na dół; ~machen zdejmować
 [zdjąć]; (in) [z]łajać; ~neh-
 men zdejmować [zdjąć]; ~rei-
 ßen zdzierać [zdrzeć]; *Gans*:
 [z]burzyć; ~schlagen odbijać
 [-bić], odchyłać [-lić]; *Armet*:
 podwijać [-winać]; ~schlucken
 polykać [połknąć]; ~schütteln
 strząsać [-snać]; ~sehen =
 herabsehen; ~springen (in)
 zeskakiwać [-skoczyć]; ~stei-
 gen (in) zstępować [zstąpić],
 schodzić [zejść]; ~stürzen =
 ~fallen; ~ziehen sciągać
 [-gnać]; *v/i.* (in) sprowadzać
 [-dzić] się na dół.

herbo'r (hɛrʃp'ɪr) *z poza, na wierzch.*

herbo'r... *oft wy...*: ~**blicken** wyglądać [-dnąć]; ~**brechen** wypadać [-paść], wydobywać [-być] się; ~**bringen** wydawać [-dać] (na świat); **Worte**: wydobywać [-być]; *ſich* ~**drängen** = ~**dringen** (ſu) wydobywać [-być] się, cisnąć się naprzód; ~**geh(e)n** wychodzić [wyjść] (als Sieger zwycięzcą): *fig.* okazywać [-zać] się; wynikać [-knać] (aus dat. z gen.); ~**heben** podnosić [-nieść]; *fig.* użydatniać [-nić], kłaść [położyć] nacisk (na acc.); ~**holen** wydobywać [-być], wyjmować [-jać]; ~**keimen** (ſu) kielkować; ~**kommen** wychodzić [wyjść], zjawiać [-wić] się; ~**leuchten** [z]jaśniać; ~**quellen** wypływać [-płynąć]; ~**ragen, ſtechen, ſteh(e)n** (h.) wystawać, sterzeć; *fig.* (durch acc.) odznaczać [-czyć] się, górować, celować (*instr.*); ~**ragend** wystający: *fig.* wybitny, znamienity; ~**rufen** wywoływać [-łać]; ~**ſtrömen** (ſu) wypływać [-płynąć]; ~**treten** (ſu) występować [-stać]; *fig.* = ~**ragen**; *ſich* ~**tun** odznaczać [-czyć] się; ~**ziehen** wyciągać [-gnać].

he'r'wärts (hɛ'rwɛrɛ) *tu, ku tej stronie.*

he'r'weg *m* droga *f* w tę stronę.

Herz (hɛrc) *n* (4) serce; (das Innere) środek *m*, wnętrze: (e-s Baumes) rdzeń *m*; *Kartensp.*: czerwień *f*; *fig.* = **Herzchen**: *von* ~*en* serdecznie, od serca; *ſich ein* ~*fassen* nabierać [-brać] serca od. odwagi; (*ſich entſchieden*) [z]decydować się.

her'zählen wyliczać [-czyć].

he'rz...: ~**beklemmung** *f* ucisk *m* serca; ~**blättchen** *n* = **Herz-**

chen: ~**brechend** rozdzierający serce, wzruszający.

he'rzchen *n* duszka *f*, ulubieniec *m* (-nica *f*). [**serca, żal** *m*.]

he'rzleid (hɛ'rcɛ-) *n* ból *m*; **he'rz(en)** (ɛ'en) (4) *e* [przy]tulić do serca, [po]piesić.

he'rzens... serdeczny; ~**angst** *f* bojaźń, utrapienie *n*; ~**freude** *f* wielka radość; ~**froh** bardzo wesoly; ~**gut** niezwykle dobry; ~**güte** *f* dobroć serca; ~**kind** *n* ukochane dziecko; ~**lust** *f*: *und* ~*lust* dowoli, dosyta.

he'rz...: ~**ergreifend** wzruszający; ~**fehler** *m* wada *f* serca; ~**förmig** (-förmlich) sercowaty, serduszkowaty; ~**grube** *f* dółka *m* sercowy.

he'rzhaft śmiały, odważny.

he'rzig (hɛ'rcich) miły, ukochany.

he'rz...: ~**li'nnig(lich)** serdeczny; ~**karte** *f* czerwień; ~**klopfen** *n* bicie serca; ~**krank** chory na serce. [**deczność.**]

herzlich serdeczny; ~**keit** *f* ser-

he'rz...: ~**Hebchen** *n* = **Herzchen**: ~**los** bez serca, bezduszny, nieczuły; ~**losigkeit** *f* brak *m* serca, bezduszność.

Herzog (hɛ'rcɔk, ɛ'cɔk) *m* (4) *g* ob. (2) książę, wojewoda; ~**in** (ɛ'gin) *f* (3) *c* księżna, wojewodzina; ~**lich** książęcy; *adv.* po książęcemu; ~**tum** *n* księstwo, województwo.

he'rz...: ~**schlag** *n* udar serca; ~**stärkung** *f* wzmocnienie *n* serca; ~**zerreißend** rozdzierający serce.

herzu' (hɛrcu') *tu.*

he'ze (hɛ'cɛ) *f* (3) *b* polowanie *n* z psami; *fig.* zgraja, gromada.

he'zen (ɛ'n) (4) *e* [wy]szczuć.

he'zerei' (hɛ'cɛraɪ') *f* (3) *b* szczywanie *n*, szczywalnia.

he'z...: ~**Jaagd** *f* polowanie *n* z psami; ~**peitsche** *f* harap *m*.

Heu (hoi) *n* (2) *g* (o. *pl.*) siano: ~*hoden m* strych.

Heuchel (hoi^elai) *f* (3) *b* obłuda, udawanie *n*; **heu cheln** (hoi^eeln) (5) *f* udawać [udać], zmyślać [-ścić]; **Heu chler** (hoi^en) *m* (2) *l*, *lu* (hoi^eln) *f* (3) *c* obłudnik (-dnica); **heu chlerisch** (hoi^esz) obłudny, nieszczerzy.

heu'eu (hoi^en) (5) *a* [s]kosić siano, zbierać [zebrać] siano.

heu'er (hoi^en) tego roku. [—jać].

heu'eru (hoi^ern) (5) *b* najmować

Heu'...: ~*ernte f* sianokosy *m/pl.*; ~*gabel f* widły *f/pl.*

heu'ten (hoi^eten) (5) *a* [za]wyć, ryczeć [ryknąć].

Heu'...; **mahd** *f.* ~*mähen n* sianożąćcie *n*; ~*pferd n* = ~*schredde*.

heu'rig (hoi^erij) tegoroczny.

Heu'...: ~*schober m* stóg siana: ~*schredde f* (3) *b* szarańcza.

heu't(e) (hoi^et^e) dzisiaj, dziś: *von* ~ *ab* od. *an* od dziś, od dzisiejszego dnia; *bis* ~ *do* dnia dzisiejszego; ~ *in acht* Tagen od dziś za tydzień.

heu'tig (hoi^etij) dzisiejszy.

heu'tigultage dziś, w naszych czasach; *bis* ~ *do* dziś.

He'ze (he'ks^e) *f* (3) *b* czarownica, wiedźma; *n* (2) *n* (3) *e* czarować.

He'zen...: ~*meister m* czarodziej, czarnoksiężnik; ~*schuß m* ostrzał.

Hexerei' (hëks^erai) *f* (3) *b* czarodziejstwo *n*, czary *m/pl.*

hie (hi) = hier.

Hieb (hip) *m* (2) *g* cios, raz. ~*wunde f* rana cięta.

hielt (hilt) *f.* halten.

hie'nie'den (-ui^eden) tu na ziemi.

hier (hij) tu; *von* ~ *an* odtąd: ~ *und* da tu i tam, tu i ówdzie.

hie'rla'nprzy (ob.na)tem, do tego.

hie'r...: ~*auf* na to; (nachher) potem: ~*aus* z tego, stąd: ~*bei* przytem; ~*bleiben* pozostawać

[-stać] na tem miejscu; ~*du'rck* przez to, tem, niniejszem:

~*für* za to, na to ~*gegen* przeciwnie, natomiast; ~*her* tu, na to miejsce; *bis* ~*her* dotąd, do tego miejsca: ~*hin* tu, w tę stronę; ~*in* w tem; ~*mit* tem, niniejszem, przez to; ~*nach* po tem; według tego: ~*nä'chst* obok tego, prócz tego: ~*ne'ben* przytem; wgl. *daueben*: ~*orts* tutaj, w tem miejscu: ~*sein* *n* pobyt *m* w tem miejscu: ~*selbst* w temże miejscu; ~*um* tu naokoło; (darum) dlatego: ~*unter* pod tem: ~*von* z tego, od tego; (darüber) o tem; ~*wider* = ~*gegen*; ~*zu* do tego, na to; ~*zulande* tu u nas.

hie sig (hi'zich) tutejszy, miejscowy.

hies (hjs) *f.* heißen. [śliwski.]

hi'ft/horn (hi'ft-) *n* róg *m* my-
hilf (hilt) *f.* helfen.

hi'fte (hi'fte) *f* (3) *b* pomoc, posilek *m*, wsparcie *n*; *zu* ~ *na* pomoc, z pomocą; *zu* ~! pomocy!, ratunku!; *mit* ~ zapomocą, przy pomocy; ~*leistung f* danie *n* pomocy; ~*ruf m* wołanie *n* o pomoc.

hi'fs...: ~*los* bez pomocy, nieporadny; ~*losigkeit f* brak *m* pomocy, nieporadność; ~*reich* pomocny.

hi'fs... pomocniczy, posiłkowy; ~*bedürftig* potrzebujący pomocy; ~*gelder n/pl.* sumy *f/pl.* posiłkowe, zapasy *m/pl.*; ~*lehrer m* nauczyciel pomocniczy; ~*mittel n* środek *m* pomocniczy; ~*quelle f* źródło *n* pomocy, zasilek *m*.

hi'm|beer... (hi'mber...) malinowy; ~*strauch m* krzak malinowy;

hi'm|beere *f* malina. [wy.]

hi'mmel (hi'mel) *m* (2) *l* niebo *n*, niebieska *n pl.*; (Waldachin) bal-

dachia: umś ~s wissen! na Boga!, przebóg!: vom ~ (herab) z nieba; unter freiem ~ pod gołym niebem, na wolnym powietrzu: ~, niebieski; **2a'n**, **2au'f** ku niebu, pod niebiosa: **~bett** n łóżko z zasłoną; **2blau** niebieski, błękitny, szafirowy: **~fahrt** f Chrysti wniebowstąpienie n (Pana Jezusa); **2hoch** niebotyczny: ~hoch bitten błagać usilnie; **~reich** n królestwo niebieskie; **2schretend** wołający o pomstę do nieba: (unerhört) niesłuchany, okropny.

H'i'mmels... niebieski: **~egend**, **~richtung** f strona świata; **~streich** m strefa f, klimat.

h'i'mmel | **weit** niezmiernie daleki: (Unterschied) jak niebo od ziemi; ~ verschieden różny o całe niebo.

h'i'mmlisch (h'i'mlisch) niebieski: fig. boski, cudny.

hin (hin) tam, w tamtą stronę: ~ und wieder tu i ówdzie, kiedy niekiedy.

h'i'n... oft za..., przy...

hina b (hina p) na dół (den Fluß ze rzeką).

hina b... z..., s...: **~fahren** zjeżdżać [zjechać]; **~führen** sprowadzać [-dzić] na dół;

~gehen m, **~steigen** (ju) schodzić [zejść], puszczać [spuścić] się.

hina u (~'n) w górę, pod górę: **~geh(e)n** iść [pójść] w górę.

hinau'f (~auf) na górę, w górę, do góry: ~ wy..., pod...

hinau's (~au's) na zewnątrz: über ... (acc.) ~ poza (acc.): ~ mit dir! wynoś się!, precz!; zur Stadt ~ za miasto.

hinau's... wy...: **~drängen** wypierać [-przeć]; **~geh(e)n** wychodzić [wyjść]; **~gehen** über (acc) wychodzić [wyjść] poza (acc.): fig. przechodzić [przejść]

(acc.): **~laufen** (ju) wybiegać [-biec]; **~laufen** auf (acc.) zmierzając do (gen.), (enden) [za]kończyć się (instr.); es läuft auf ein's hinaus to na jedno wychodzi;

~schaffen wynosić [-nieść], wyprowadzać [-dzić]; **~schieben** — aufjchieben: **~sehen** wyglądać [-dnąć]; **~sein** być poza domem;

~sein über (acc.) być wyższym nad (acc.): (über die Gefahr) mieć za sobą, przebyć [podd.]; **~wollen** chcieć wyjść; wo will das hinaus? co z tego będzie?, do czego to zmierza?; **~ziehen** wyciągać [-gnąć]; v/i. (ju) wyprowadzać [-dzić] się; **~ziehen** auf's Band wyjeżdżać [-jechać] na wieś.

h'i'n beg'eben: sich ~ udawać [udać] się dokąd.

h'i'n bestellen kazać przyjść dokąd. [względem na (acc.)]

H'i'n blick m: im ~ auf (acc.) zej

h'i'n bringen przy- (ob. za-)nosić [-nieść]; (ju Fuß) przy- (ob. za-) prowadzać [-dzić]; (ju Wagen) zawozić [-wieźć]; Zeit: spędzać [-dzić].

h'i'nd rick (h'i'nd'ri-) przeszkadzający, będący przeszkodą; j-m ~ sein przeszkadzać komu.

h'i'ndern (~d'ern) 1) b przeszkadzać [-szkodzić] (j-i, an dat. k-u w loc.).

H'i'ndernis n ② h' przeszkoda f, zawada f; **~reinen** n bieg m z przeszkodami.

h'i'nderten wskazywać [-zać] (auf acc na acc.).

H'i'ndin (h'i'nd'jn) f ③ c łania.

h'i'n drängen cisnąć: fig. przeć d. (gen.).

h'indu'rch (h'i'ndü'rch) przez, nawskróś; die ganze Zeit ~ przez cały czas: ~ prze...; **~geh(e)n** przechodzić [przejść].

h'inein (~ain) do wnętrza, do środka: ~ w...; **~blicken** za-

głądać [-dnąć]; się ~ **denken** wczuwać [wczuć] się, przenosić [-nieść] się myślą (in *acc.* w *acc.*); ~ **drängen** (się) wciskać [-snać](się, wdzierać [wdrzeć] się); się ~ **finden** (in *acc.*) oswajać [oswoić] się (z *instr.*), przyzwyczajając [-czaić] się (do *gen.*); ~ **geh(e)n** wchodzić [wejść]; (Was haben) [z]mieścić się; ~ **geraten** dostawać [-stać] się (in *acc.* w *acc.*), wpadać [wpaść]; ~ **kommen** wchodzić [wejść] (in *acc.* w *acc.*); inß **Steden** ~ **kommen** rozgadać [wost.] się; ~ **legen** wkładać [włożyć]; się ~ **mischen** [w]mieszać się, wtrącać [-cić] się (in *acc.* do *gen.*); ~ **passen** = **gehen**; ~ **sehen** zaglądać [-dnąć]; ~ **stecken** wsadzać [-dzić]; ~ **steigen** (s)n wstępować [wstąpić], wsiadać [wsiąść]; ~ **tun** wkładać [włożyć].

hi'n|fahren zawozić [-wieźć]; *v/i.* [po]jechać; dojeżdżać [-jechać] (do *gen.*); mit der **Hand** ~ **über** (*acc.*) [po]gładzić (*acc.*) ręką; **fahre** **hin!** bądź zdrow!, żegnaj!

Hi'n|fahrt / jazda tam.

hi'n|fallen upadać [upaść].

hi'n|fällig słaby, wąły, znikomy.

hi'n|fliegen (s)n [po]lecieć.

hin|ort odtąd; (täufig) na przyszłość. [dokąd.]

hi'n|führen [za-, po]prowadzić / **hing** (hing) i. hangen.

Hi'n|gabe *f* oddanie *n* się, podanie *n* się.

Hi'n|gang *m* droga *f* dokąd, odejście *n*; *fig.* śmierć *f*.

hi'n|geben oddawać [-dać]; (opfern) poświęcać [-cić]; się ~ oddawać [-dać] się.

hin|ge|gen natomiast.

hi'n|geh(e)n iść [pójść] (über *acc.* po *loc.*); (weggehen) od-

chodzić [odejść]; *Zeit:* mijąć [(prze)minąć]; i-*m* et. ~ **lassen** pozwalać [-zwolić](k-u na *acc.*), puszczać [puścić] bezkarnie.

hi'n|gehören należeć, odnosić się (do *gen.*); das gehört hier nicht **hin** to tu nie należy.

hi'n|gelangen = **hinkommen**.

hi'n|geraten dostawać [-stać] się dokąd; (wegkommen) podziwować [-dziać] się.

hi'n|halten = **reichen**; (ver-zögern) przetrzymywać [-mać]; (tauschen) zwodzić [zwieść].

hi'n|ken (hi'n|k^{en}) (s)a chromać, kuleć, utykać na nogę; ~ **d** kulawy.

hi'n|kommen przychodzić [przyjść] dokąd; (hingeraten) podziwować [-dziać] się.

hi'n|läuglich dostateczny, wystarczający; *adv.* dość.

hi'n|lassen pozwalać [-zwolić] pójść dokąd.

hi'n|laufen (s)n [po]biec dokąd.

hi'n|legen kłaść [położyć] gdzie. **hi'n|nehmen** [za]brać, wziąć [wost.], przyjmować [-jąć]. [się.]

hi'n|neigen chylić się, skłaniać

hi'n|nen (hi'n^{en}): von ~ stąd.

hi'n|raffen zabierać [-brać].

hi'n|reichen 1. *v/t.* = **reichen**.

2. *v/i.* wystarczać [-czyć]; ~ **d** wystarczający, dostateczny.

Hi'n|reise / podróż (ob. droga) dokąd; **zu** (s)n [po]jechać dokąd.

hi'n|reißen porywać [-rwać]; (entzünden) zachwycać [-cić], zadziwiać [-wić]; się ~ **lassen** (durch *acc.*) dawać [dać] się porwać, unosić [unieść] się (*instr.*).

hi'n|richten i-*n*: [s]tracić; et.: [z]niszczyć, [z]gubić; (hintenten) [s]kierować. **Su.** stracenie.

hi'n|scheiden = **sterben**.

hi'n|schicken posyłać [-stać] do-

kać.

hi'n|schicken posyłać [-stać] do-

kać.

hi'n|**schlachten** [za]mordować, zarzywać [-rznąć].

hi'n|**schlagen** (ju) upadać | upaść | na ziemię.

hi'n|**schmierem** [na]smarować: (schlecht schreiben) [na]bazgrać.

hi'n|**schwinden** zanikać [-knać].

hi'n|**sein**: alles ist hin wszystko stracone; hin ist hin czego nie było, tego nie ma.

hi'n|**setzen** sadzać [posadzić]: sich ~ siadać [usiąść].

Hi'n|**sicht** *f* wzgląd *m*; in diefer ~ pod tym względem; in ~ auf (*acc.*) = **Ulich** (*gen.*) ze względu na (*acc.*), względem (*gen.*).

hi'n|**stellen** stawiać [postawić].

hi'n|**strecken** = ausstrecken; j-n: zwałać [-lic] z nóg.

hi'n|**stürzen** upadać [upaść], powalić [wól.] się, runąć [wól.]

hin|**la'u** (hīntā'n) z tyłu, w tyle; **setzen** upośledzać [-dzić], zaniedbywać [-dbać].

hi'n|**ten** (hīntēn) z tyłu, od tyłu, w tyle; nach ~ w tył; von ~ od tyłu: ~ und vorn w tyle i na przodzie; **a"n** z tyłu: **drei"n**, **na"ch** z tyłu za (*instr.*).

hi'n|**ter** (hīntēn) 1. *prp.* (wo? *dat.*, wohin? *acc.*) za, poza (wo? *instr.*, wohin? *acc.*): dem Hiltfen za plecami, poza oczyma: ~ et. (*acc.*) kommen poznawać [-znać] się na (*loc.*), odkrywać [-kryć] (*acc.*). 2. *a.* tylny.

hi'n|**ter...** tylny: **Bein** *n* tylna noga *f*; sich auf die Beine setzen ob. stellen stawać [stanać] dęba; fig. obstawiać przy swoim: **Blie"benen** *pl.* pozostali (po czyjej śmierci), pozostała rodzina *f*; j-m et. **brī"ngen** donosić [-nieść] k-u o (*loc.*): **drei"n** potem, następnie.

Hi'n|**tere** (hīntēre) *m* (♁) tylek, pośladek, P zadek.

hi'n|**ter...**: **elua"nder** jeden za

drugim, kolejno po sobie: **Lu"fu"ß** *m* = **Bein**; **gebäude** *n* tylna część *f* domu, oficyny *f/pl.*; **Gedanke** *m* myśl *f* ukryta: **ge"b(e)n** podchodzić [podejść], oszukiwać [-kać]: **Grund** *m* tło *n*: **Thea.** głębia *f* sceny: **halt** *m* zasadzka *f*: (**Stütze**) podpora *f*: **haus** *n* tył *m* domu, oficyny *f/pl.*; **he"r** w tyle, z tyłu; (nachher) potem: **Kopf** *m* tył głowy, potylicca *f*; **Lader** (-lader) *m* (♁) broń *f* odtylecowa: **la"ffen** pozostawiać [-wić] po sobie; (*p.p.*) pośmiertny: **la"ffenschaft** *f* pozostalność, spadek *m*: **le"gen** składać [złożyć]; **list** *f* podstęp *m*: **listig** podstępny, chytry: **mann** *m* (♁) stojący z tyłu za (*instr.*): **Spieß** siedzący za ręką: **rücks** (-rücks) z tyłu; *fig.* podstępnie, zniechęca; **Selste** *f* tylna strona; **stück** *n* tylny kawałek *m*; **Selste** *m* (*n*) tylna część *f*, tył *m*: (**hintere**) tylek *m*; **trei"ben** = hinderu, beretteu: **Streppe** *f* tylnie schody *m/pl.*: **wärts** (-werts) w tył; **Zimmer** *n* tylny pokój *m*.

hi'n|**tragen** zanosić [-nieść] dokąd. **wa"chen** [-dziać].

hi'n|**tu** kłaść [położyć], podzie-
hinu'ber (hīntū'ber) na tamtą stronę: ... mß prze...: **fahren** (*v/i.*) przeprowadzać [-wić] się na tamtą stronę: **fliegen** (ju) przelatywać [-lecieć]: **föhren** przeprowadzać [-dzić]: (zu Wagen) przewozić [-wieźć]: **geh(e)n** przechodzić [przejsć]: **tragen** przenosić [-nieść]: **ziehen** przeciągać [-gnać]: *v/i.* (ju) przenosić [-nieść] się, przeprowadzać [-dzić] się.

hinu'nter (hīntēn) na dół: ... z..., s...: **bringen** znosić

[zniesić]: ~**geh(e)n** schodzić
[zejść]: ~**fragen** znosić [zniesić]:
~**werfen** rzucić [-cić].

Hi'n|weg *m* droga *f* tam.

hin|we'g *przez*: ~**geh(e)n über**
(*acc.*) obchodzić [obejść] (*acc.*)
przechodzić [przejsić] obok
(*gen.*): **si'ch se'hen über** (*acc.*)
nie zważać na (*acc.*), [z]lekce-
ważyć (*acc.*).

Hi'n|weis (-wais) *m* ② *h* wska-
zanie *n*, wskazówka *f*.

hi'n|weisen auf (*acc.*) wskazy-
wać [-zać] (*acc.*), zwracać
[zwrócić] uwagę czyją na
(*acc.*): ~**des Hi'mwort** zaimek
m wskazujący.

hi'n|werfen rzucić [-cić].

hin|wie'ber (*um*) *znów*, *na nowo*,
w zamian. **[maici ludzie.]**

hin|ziehen (*hinc*): ~ *und* **hin|zu** roz-
ciągać [-gnąć]: (*si'd*)

przeciągać [-gnąć]: (*si'd*)
[prze]ciągnąć się, trwać.

hin|zu' (*hinc'u'*) *do* (*gen.*): ~...
do..., *przy...*: ~**denken**, ~**dichten**
dodawać [-dać] w myśli, uzu-
pełniać [-nieć] myślą: ~**fügen**
dodawać [-dać], przyłączać
[-czyć]: ~**kommen** przybywać
[-być]: *noch* ~**fammen** przyłą-
czać [-czyć] się: ~**lassen** przy-
puszczać [-puścić]: ~**laufen**
(*fu*) przybiegać [-biec]: ~
rechnen doliczać [-czyć]: ~
sehen = ~**fügen**: ~**springen** (*fu*)
przyskakiwać [-skoczyć]: ~
treten przystępować [-stąpić]:
~**tun** = ~**fügen**: ~**zahlen** do-
liczać [-czyć]: ~**ziehen** = *her-*
anziehen: **Arzt**: wzywać [we-
zwać]. **[m.]**

Hi'ppe (*hi'pe*) *f* ③ *b* kosa, sierp

Hirn (*hian*) *n* ② *g* mózg *m*.

Hi'rn... mózgowy: ~**geplust** *n*
urojenie, chimera *f*: ~**haut** *f*
opona mózgowa: ~**los** bez
mózgu: ~**schädel** *m*, ~**schale** *f*

czaszka *f*: ~**Schlag** *m* udar
mózgowy: ~**verbraunt** szalony.
Hirsch (*hirusz*) *m* ② *g* jeleni.

Hi'rsch... jeleni: ~**fänger** (-fäng'ern)
m 2 *l* kordelas: ~**fleisch** *n* jele-
nina *f*: ~**käfer** *m* jelenek:
kalb *n* jelenek *m*: ~**kuh** / lania.

Hi'rse ♀ (*hi'rz'e*) *f* ③ *b* proso *n*; (*ent-*
büß) jagły *f* / *pl.*: ~ (*n*)... jaglany.

Hi'rt(e) (*hi'rt* [o]) *m* ③ *a* pasterz,
pastuch.

Hi'rt'en... pastuszy, pasterski:
~**flöte** *f* fujarka pastusza:
Junge, ~**knabe** *m* pastuszek.

hi'ssen (*hi's'en*) ⑥ *d* podnosić
[-nieść] żagiel. **[storyczny.]**

Histo'rien... (*hi'sto'rien...*) *hi-*

Hi'h|bläschen *n*, ~**blatter** *f* (*hi'e-*)
wrzedzienia *f*, potówki *f* / *pl.*

Hi'ße (*hi'e*) *f* ③ *b* gorąco *n*,
żar *m*; (*Sommer* 2) skwar *m*, upał
m: *fig.* gorączka, zapal *m*, po-
rywczosć; *in der* ~ *w* zapale.

hi'ßig (*hi'cidi*) gorący, poryw-
czy, popędliwy: ~**es** *Heber* go-
rączka *f*: ~**werden** zapalać [-lić]
się, wpadać [wpaść] w zapal.

Hi'ß...: ~**kopf** *m* gorączka,
zapalenie; ~**Schlag** *m* udar
słoneczny.

hi, *abf.* *für* heilig.

ho'b(en) (*hop*, *ho'b'en*), **hö'be(n)**
(*hö'be[n]*) *i*, *haben*.

ho'bel (*ho'bel*) *m* 2 *l* strug,
hebel; ~... hebla; ~**bank** /
strugarnia, heblarnia; ~**span**
m wióry *m* / *pl.*

ho'beln (~*n*) ⑥ *f* [o] strugać,
[z]heblować.

hoch (*ho'ch*) ⑥ ⁷ *l*. [*ch* *vor* *e* = *h*;
ho'ch (*r*, *s*), *comp.* *höher*, *sup.*
höchst, *i*, *die*] wysoki: (*vor* *ich*)
dostojny, znakomity: ~! niech
żyje!; 1 *Meier* ~ wysoki na ...
(*acc.*); ~ *und* *niedrig* *jeder-*
mann: *Hände* ~! podnieść
ręce!; *ho'ch* *Alter* późna sta-
rość *f*; *ho'ch* *Zeit* uroczyste

święto *n*; hohe Schule wyższa szkoła *f*; hohe See otwarte (ob. pełne) morze *n*; es ist hohe Zeit najwyższy czas; i-n ~ leben lassen [wy]pić na czyje zdrowie; wenn es ~ kommt najwyższej. 2. 2*n* (2)g (*pl. ~ rufe*) toast *m*.

ho'ch... wysoko..., wysoki; ~
achten głęboko poważać ober-
cenić; Achtung *f* głęboki szacunek *m*, głębokie poważanie *n*; Achtungsboll z głębokiem poważaniem; Altar *m* główny ołtarz; Amt *n* suma *f*; Bahu *f* kolej nadziemna; Deutsch górnoniemiecki; Drude *m* wysokie ciśnienie *n*; ~ fahrend — stolż, gebieterisch; Gebirge *n* wysokie góry *f/pl.*; ~ geboren jaśnie wielmożny; ~ geehrt wielce poważany, czcigodny; Genuss *m* najwyższa rozkosz *f*; Gericht *n* sąd *m* najwyższy; (Galgen) szubienica *f*; ~ gesinnt = ~ herzig; ~ gestellt wysoko postawiony, wysoki; ~ gewachsen wysokiego wzrostu; ~ gradig (-gradig) wysokiego stopnia; ~ herzig wielkoduszny; Land *n* kraj *m* górzysty; Ländler (*m f*, *m* góral(ka)).

hö'chlich (hö'chlich) wielce, nadzwyczajnie, bardzo.

ho'ch... ~mut *m* pycha *f*, duma *f*; ~mütig (-mütig) pyszny, dumny; ~mütig sein pysznić się, wynosić się; ~näsig (-näzig) = ~mütig; Ofen *m* piec hutniczy; Relief *n* wypukła płaskorzeźba *f*; ~rot pusowy; Ruf *m* wiwat; ~schäcken = ~achten; Schule *f* wszechnica, uniwersytet *m*; ~selig nieboszczyk (-boszczka), świętej pamięci (gewöhnlich: ś. p.); Sommer *m* pełne lato *n*.

höchst (höchst) [j. hoch] najwyższy; (äußerst) ostateczny;

adv. najwyższej, najwięcej; am ~en najwyższej; auf's ~ co najwyższej, ostatecznie; zum ~en, ~en's najwyższej, nie więcej jak; es ist die ~e Zeit najwyższy czas.

ho'ch... ~stämmig wysokopięny; ~stapler (-stapler) *m* (2) szalbierz, oszust; ~stehend wysoko stojący, wysoki.

hö'chstens (hö'chstens) j. höchst.

Hö'chft kommandierende(r) *m* głównodowodzący.

ho'ch... ~strabend górnołotny, szumny; ~verrat *m* zdrada *f* stanu; ~wald *m* las wysokopięny; ~wasser *n* powódź *f*; ~wild *n* grubą zwierzyna *f*; ~wohlgeboren Jaśnie wielmożny; ~würden (Św. Wasza) Wielebność *f*; ~würdig wielebny.

ho'ch|zeit *f* (3)b wesele *n*; ~-G..., ~lich weselny.

ho'cke (hö'ke) *f* (3)b siedzenie *n* w kuczki.

ho'cken (~n) (3)a siedzieć [usiąść] w kuczki, przykucać [boń.]. [życie siedzące.]

Ho'cker (~R) *m* (2) prowadzący

Hö'cker (hö'ken) *m* (2) garb; **hö'ckerig** (~rig) garbaty, nierówny.

Ho'de (hö'de) *f* (3)b, ~(*n*) *m* (3)a ((2) jądro *n*; ~n|sack *m* woreczek jądrowy, jądrownik.

Hof (hof) *m* (2)d dziedziniec, podwórze *n*; (Hotel) hotel, dom zajazdny; (Meierei) zagroda *f*, dwór; (um den Mond) tęcza *f* dokoła księżycy; bei ~e u dworu; i-n den ~, machen umizgać [-gnąć] się, zalecać się do (*gen.*); (schmeicheln) schlebiać [-bić] (*dat.*).

Ho'f... dworski; (den Hof & -s Fürsten betreffend) nadworny; ~burg *f* pałac *m* cesarski; ~dame *f* dama pałacowa; ~fähig mający dostęp do dworu.

Ho'ffahrt (hø'fart) *f* (3)b pycha, duma; **ho'ffärtig** (≈rütch) dumny, butny.

hoffen (hø'fen) *f* (15)a (auf acc.) spodziewać się (*gen.*): auch = erwarten. [prawdopodobnie.]

hoffentlich (≈tlch) niezawodnie.

hoffnung *f* (auf acc.) nadzieja (*gen.*): j-m ~ machen robić nadzieję; kuzac mieć nadzieję; guter ~ sein być przy nadzieji; **hofflos** beznadziejny; **hofflosigkeit** *f* beznadziejność, zwątpienie *n*; **hoffreich**, **hoffvoll** pełen nadziei; **hoffschimmer**, **hoffstrahl** *m* promyk nadziei, iskierka *f* nadziei.

hoff...: **hoffraulin** *n* dworzanka *f*; **hoffgesinde** *n* służba *f* dworska; **hoffhund** *m* pies łańcuchowy.

hoffisch (hø'fisz) dworny.

hoff...: **hoffkreis** *m* koło *n* (ob. towarzystwo *n*) dworskie; **hofflager** *n* dwór *m*, rezydencja *f*.

hofflich (hø'f-) grzeczny, uprzejmy; **hofflichkeit** *f* grzeczność, uprzejmość. [stawca.]

hofflieferant *m* nadworny do-
hoffling (hø'fling) *m* (2)g¹ dworak, dworzaniec.

hoff...: **hoffmann** *m* (*pl.* ~lente) dworzaniec; **hoffmeister** *m* ochmistrz; **hoffmeistern** [s]karciec, [z]ganić; *n/i.* być nauczycielem domowym; **hoffnarr** *m* blazen nadworny; **hoffrat** *m* radca dworu; **hoffraum** *m* dziedziniec, podwórzo *n*; **hoffschranze** (*e*) *m* dworak; **hoffwohnung** *f* mieszkanie *n* od podwórza.

hoffe (hø'o) *f.* hoch.

hoffe (hø'e) *f* (3)b wysokość; (An2) wzgórze *n*, wzniesienie *n*; auf der ~ na szczycie, u szczytu (*a. fig.*); in die ~ gehen podnosić [-nieść] się, iść [pójść] w górę; in ~ von (*dat.*) w wysokości (*gen.*).

hoffe (hø'hait) *f* (3)b wysokość. [pieśniami.]

hoffelie'd *n* (2)b pieśń *f* nad|
hoffen...: **hoffmesser** *m* wysokomierz; **hoffmessung** *f* mierzenie *n* wysokości; **hoffzug** *m* pasmo *n* wzgórz.

hoffprie'ster *m* (2) barykapłan.

hoffelpunkt *m* punkt kulminacyjny ob. najwyższy.

hoffher (hø'ea) [*f.* hoch] wyższy; *adv.* wyżej; (im Range) ~ (stehend) starszy (rangą); ~en Ort in w wyższych sferach.

hoffhohl (høl) (*teer*) pusty, próżny; (*bumpf*) głuchy; (*eingesallen*) zapadły; (*hfb. von Bäumen*) spróchniały; (*Stas*) wklęsły.

hoffhl... dęty, wklęsły, zapadły; **hoffhügig** (-oig) z zapadłymi oczyma.

hoffhle (hø'le) *f* (3)b pieczara; (*Käuber2*) jaskinia; (*e-3 Tieres*) nora; (*Wertiefung*) jama; ~n... jaskiniowy.

hoffhlen (≈n) (15)a wydrażać [-żyć].

hoffhlichkeit *f* próżność.

hoffhl...: **hoffkehle** (2) *f* żłobek *m*; **hoffmaß** *n* miara *f* pojemności; **hoffraum** *m* próżnia *f*; **hoffspiegel** *m* lustro *n* wklęsły; **hoffweg** *m* wąwóz, parów. [wklęsłość.]

hoffhlung *f* wydrażenie *n*;

hoffhohn (høn) *m* (2)g szyderstwo *n*.

hoffhnen (hø'nen) (15)a szydzić, drwić z (*gen.*).

hoffhnlachelcher *n* śmiech *m* szyderczy. [drwiący.]

hoffhulisch (hø'nisz) szyderczy;

hoffhulachen śmiać się szyderczo, wysmiewać się z (*gen.*).

hoffker (hø'ken) *m* (2)1 przekupień; ~in (≈n) *f* (3)c = **hoffweib** *n* przekupka *f*.

hoffkern (≈n) (15)b trudnić się handlem przekupniczym.

hoffkuspo'kus (høkuspo'küs) *m* indet. kuglarstwo *n*.

hold (hólt) miły: (getwojen) przychylny, sprzyjający.

ho'ldselig miły, wdzięczny: **Leidlichkeit** *f* wdzięczność.

ho'len (ho'ten) **16a** iść [pójść] po (*acc.*): zu Wagen: [po]jechać po (*acc.*); ~ lassen posyłać [-śleć] po (*acc.*); hol' dich der Teufel! niech cię djabli wezmą!; ich eine Krankheit ~ nabawiać [-wić] się (*gen.*).

ho'lla! (hó'la) hej!

Ho'lle (hó'le) *f* **3b** piekło *n*.

Ho'llen... piekielny; **lärn** *m* hałas piekielny; **stein** *m* lapis.

ho'llisch (~łisz) piekielny.

ho'lpelig (hó'p[e]l[ic]h) chropowaty, nierówny.

ho'lpfern (~p[er]n) **15b** utykać [utknąć], potykać [potknąć] się. **[bez: ... bwoy.]**

Holu'nder (hólu'nd[er]n) *m* **21**

Holz (hólc) *n* **2a** drzewo; (**Wald**) las *m*.

Ho'lz... drewniany, drzewny; **apfel** *m* dzikie jabłko *n*; **arbeit** *f* roboty *f/pl.* z drzewa;

art *f* rodzaj *m* drzewa; **block** *m* kłoda *f* drzewa.

ho'lzern (hó'le[er]n) drewniany: *fig.* nieruchliwy, ociężały.

Ho'lz...: **fallen** *n* **21** = **schlag**: **frevel** *m* uszkodzenie *n* lasu, samowolne rąbanie *n* drzew;

hacker, **hauer** *m* rębacz, drwal; **handel** *m* handel drzewem; **händler** *m* handlarz drzewa.

ho'lzig (hó'leic]h) drewniany, drzewny: ~ w. [z]drewnieć.

Ho'lz...: **kohle** *f* węgiel *m* drzewny; **pflaster** *n* bruk *m* drewniany; **scheit** *n* polano (drzewa); **schlag** *m* wyrąb (od. secinanie *n*) lasu; **schneidekunst** *f* drzeworytnictwo *n*; **schnitt** *m* drzeworyt; **schuhe** *m/pl.* chodaki drewniane; **span**

m drzazga *f*; **stoss** *m* stos drzewa; (**Scheiterhaufen**) stos; **weg** *m* droga *f* w lesie; auf dem wege sein = iść turen.

Ho'nig (hó'nic]h) *m* **2g¹** miód: ... miodowy; **artig** miodowaty; **biene** *f* pszczoła; **kuchen** *m* piernik miodowy, miodownik; **monat** *m* miodowy miesiąc; **scheibe** *f* plaster *m* miodu; **stein** *m* patoka *f*; **süß** słodki jak miód.

Honnet *r* (hó[n]e't) *n* **61** = **Chre**: (im Kartenpiel) honory *m/pl.*; die ~ machen robić honory, przyjmować gości; ~ oddawać [-dać] honory.

Honora'r (hónor[ar]n) *n* **2g¹** honorarium, zapłata *f*.

honoric'ren (~n[ic]r[en]) **15g** = **bezahlen**, entschädigen.

Ho'pfen (hó'p[fe]n) *m* **21** chmiel: ... chmielowy; **stange** *f* tyka chmielowa; **F** *fig.* człowiek *m* wysokiego wzrostu, dragal *m*.

ho'pfen (hó'p[se]n) **15e** skakać, podskakiwać. **[kany.]**

Ho'pfer (~s[er]n) *m* **21** walc skakający

Ho'r... (hó'r[...]) słuchowy.

ho'rbar słyszalny, dający się słyszeć.

ho'rchen (hó'rc]h[en]) **15a** podsłuchiwać [-chać], nadśłuchiwać: ~ auf (*acc.*) słuchać (*gen.*); przysłuchiwać [-chać] się (*dat.*); horch! słuchaj!, cicho!

Ho'rcher (~ch[er]n) *m* **21** podsłuchiwacz; ten, kto podsłuchuje.

Ho'rde (hó'rd[er]n) *f* **3b** horda, tłum *m*, zgraja; **z[un]w[er]se** hordami, zgrajami.

ho'ren (hó'r[er]n) **15a** słuchać, [u]słyszeć; ~ auf (*acc.*) słuchać (*gen.*): ich glaubte zu ~ przysłyszalo mi się; ich höre ihn singen słyszę, jak śpiewa; man kann ~, man hört słyszać; er hört schwer nie dostyszy;

das läßt sich ~ to zasługuje
na uwagę; er läßt nichts von
sich ~ nie o nim nie slychać.

Hör'n/sagen: vom ~ ze sluchu.

Hör'er (hø'ʀɔr) *m* (2)1, **in** (ˌɪn)
f (3)c słuchacz(ka); Fernspr.:
słuchawka *f*.

Hör'er/schaff *f* słuchacze *m/pl.*,
audytorjum *n*. [dany, klient.]

Hör'ige(r) (ˌhø'ʁiɡə[R]) *m* (2)1 pod-

Horizo'nt (hø'ʁicə'nt) *m* (2)g ho-
ryzont, widnokraj; **horizonta'l**
(ˌcontá'l) poziomy.

Horn (hørn) *n* (2)a róg *m* (a. 2)
= trąbka *f*).

Hör'n... (aus Horn) rogowy; (ge-
hört) rogaty; ~ **bläser** *m* (2)1 =
Hornist.

Hör'nchen (hø'ʁndʰən) *n* (2)1 ro-
żek *m*; (Gebäud) rogalik *m*.

Hör'ner (ˌnɔr) *f*. Horn; ~ **klang**
m dźwięk rogów ob. trąb; **Los**
bezrogi; ~ **träger** *m* = Nahutei.

Hör'nern (ˌn) rogowy, z rogu.

Hör'n/hauf *f* rogówka; (Schwiele)
nagniot *m*.

hör'nig (hø'ʁnɪch) rogaty.

Hör'nis (ˌnɪs) *f* (2)1', **Horn'isse**
(hørnɪ'se) *f* (3)b szerszeń *m*.

Horn'ist (hørnɪ'st) *m* (3)a trę-
bacz. [Dummkopf.]

Hör'n/bieh *n* bydło rogate; P = f

Hör'...: ~ **rohr** *n* słuchawka *f*;
~ **saal** *m* sala *f* wykładowa.

Horst (hørst) *m* (2)g gniazdo *n*.

horsten (ˌen) (3)c gnieździć się.

Hort (hørt) *m* (2)g (Schatz) skarb;
(Zuflucht) schronienie *n*; (Schutz)
ochrona *f*.

Hör'weite *f* odległość sluchu.

Hör'se (hø'ze) *f* (3)b (meist *pl.*)
spodnie *f/pl.*; ~ **klappe** *f*
klapa u spodni; ~ **strecker** *m*

(2)1 wieszadło *n* na spodnie;

~ **tasche** *f* kieszeń u spodni;

~ **träger** *m/pl.* szelki *f/pl.*

Hospita'l (høspitá'l) *n* (2)g ob.
(2)a szpital *m*; ... szpitalny.

Hö'stle (hø'st^{le}) *f* (3)b hostja.

Höte'l (høtə'l) *n* (2)i hotel *m*
(= Gasthof); ... hotelowy.

Hr(n), *Abt.* für Herr(n).

Hüb (hüb) *m* (2)d podniesienie
n, podźwignię, skok.

hüb'en (hüb'en) z tej strony.

hüb'sch (hüpsz) ładny; (ziemlich
viel) weale: das ist ~ von Ihnen
to ładnie z pańskiej strony.

Hü'ckelpack (hü'kɛ-) na barana.

Hüdelei' (hüdɛ'laɪ') *f* (3)b par-
tactwo *n*, mitrega; **hü'deln**
(ˌn) (3)f [z]robić po partacku.

Huf (huf) *m* (2)g kopyto *n*.

Hü'f... kopytowy; ~ **Beschlag** *m*
podkucie *n*; ~ **eisen** *n* podkowa
f; **Leisenförmig** (-förmich)
mający kształt podkowy; ~

lattich *f* *m* kopytnik; ~ **Schmied**
m kowal; ~ **Zwang** *m* choroba *f*
kopyta.

Hü'ft... (hü'ft...) biodrowy;

bein *n* kość *f* biodrowa; ~ **wuch**
n ból *m* w biodrach.

Hü'fte (ˌe) *f* (3) b biodro *n*.

Hü'gel (hü'gɛl) *m* (2)1 pagórek,
wzgórek; ... pagórkowaty; 2-
artig pagórkowaty, mający
kształt pagórka; **Land** *n* kraj
m pagórkowaty.

hü'g(e)lig (ˌlɪch) = hügelartig.

Hühn (hün) *n* (2) a kura *f*, kureczę.

Hüh'nchen (hü'ndʰən) *n* (2)1 kurka
f, kureczątka; ich habe noch ein
~ mit Ihnen zu pflücken mam
jeszcze z panem pomówić.

Hüh'ner (hü'nɛr) *f*. Huhn; ...
kurzy; ~ **auge** *n* nagniotek *m*; ~
braten *m* pieczeń *f* z kureczęcia,
pieczone kureczę *n*; ~ **fleisch** *n*
mięso z kureczęcia; ~ **haus** *n* =

~ **stall**; ~ **hund** *m* legawiec;

~ **stall** *m* kurnik; ~ **stange** *f* grzędła
dla kur; ~ **suppe** *f* rosół *m*

z kury; ~ **zucht** *f* chów *m* kur.

hü'i (hü'i) w mig; in einem 2
w oka mgnieniu.

Huld (hült) *f* ③ b łaska, względy *m/pl.*

hu'ldigen (hü'ldi'gən) ⑤a (einem Fürsten) składać [złożyć] hołd; przysięgać [-siać] na wierność; *fig.* hołdować.

Hu'ldigung *f* hołd *m*, hołdowanie *n*; ~s[eid] *m* przysięga *f* na wierność. [łościwy.]

hu'ldreich, voll łaskawy, mi-
hü'lfе (hü'lfə) *f*. helfen.

Hü'le (hü'le) *f* ③ b osłona, zasłona; (Pantfen, a. e-s Bassens) powłoka; (Steibung) odzież; sterbliche ~ śmiertelne szczątki *m/pl.*

hü'llen (~n) ⑤a = einhüllen.

Hü'lfе (hü'lfə) *f* ③ b (für Kofeten ufw.) łuska; (bei Rüffen ufw.) lupina, skórka; (Schote) strączek *m*; ~n... strączkowy.

huma'n (humän) ludzki; **Hu-manität** (humanität) *f* ③ b ludzkość. [trzymiel *m*]

Hu'mmel (hü'mel) *f* ③ d bąk *m*,

Hu'mmer (hü'mer) *m* ② l ob. ④ b rak morski, homar.

hu'mpeln (hü'mpeln) ⑤ f chro-mać, utykać, kuleć. [puhar.]

Hu'mpen (~pen) *m* ② l kufel,

Hund (hünt) *m* ② g pies; (jun-ger) szczenię *n*; *dim.* (— **Hü'nd-chen** [hü'ntchən] *n* ② l) piesek; auf den ~ kommen zejść [voß.] na psy, zejść na biedę.

Hü'nde... (hü'nde...) psi; ~haus *n*, ~hütte *f* psiarnia *f*, buda *f* dla psa; ~kälte *f* ogromne zimno *n*; ~leben *n* psie życie.

hu'ndert (~dert) 1. sto; ju (je) ~ po sto. 2. 2 *n* ② g setka *f*.

Hu'ndert (~ter) *m* ② l setka *f*; 2let' (~lai') rozmaity, różnego rodzaju.

hu'ndert...: ~fach, ~fältig (-fält-lich) stokrotny; 2Jahr/feier *f* stuletnia rocznica; ~jährig stuletni. [*dim.* suczka.]

Hü'ndin (hü'ndin) *f* ③ c suka; *f*

hü'ndisch (hü'ndisch) psi.

Hü'nds... = Hunde...; 2fott (-füt) *m* ③ a łajdak; 2gemcin podły; 2müde zmęczony jak pies; ~tage *m/pl.* kanikuła *f*.

Hü'ne (hü'ne) *m* ③ a olbrzym.

Hü'nger (hü'ngər) *m* ② l głód; *fig.* = Begter; ~ haben (bekommen) [za]pragnąć jeść; ~s sterben umierać [umrzeć] z głodu;

~leider *m* 2 l głodomór; ~lohn *m* nędzna płaca *f*.

hu'ngern (~n) ⑤ b cierpieć głód, być głodnym: es hungert mich. mich hungert chee mi się jeść; ~d głodny.

Hü'ngersnot *f* nędza głodowa, głód *m*.

Hü'nger|tuch: am ~e nagen przy-mierać głodem, klepać biedę.

hu'ngrig (hü'nglich) głodny: ~ werden zgłodnieć [voß.]; ~ sein nach (dat.) = begehren.

Hü'pfen (hü'pfen) ⑤ a (h. n. ju) skakać [skoczyć], podskakiwać [-skoczyć]; ~d skaczący.

Hü'p(p)e (hü'pə, hü'pə) *f* ③ b trąba jednotonowa.

Hü'rde (hü'rdə) *f* ③ b plecionka (z drutu); (Schaf) zagroda (dla owiec); ~n|rennen *n* bieg *m* z przeszkodami; ~n|werk *n* płot *m*.

hu'rtig (hü'rtich) szybki, żwawy; ~! żwawo!: 2keif *f* szybkość, żwawość.

Husa'r (huzar) *m* ③ a huzar; ~en... huzarski. [nin.]

husch (husz) w mig, w oka mgnie-

hu'schen (~en) ⑤ e (fu): (hin und her) ~ kręcić się, migać.

hu'ssa! (hü'ssə) hura! [wać.]

hü'steln (hü'steln) ⑤ f pokaszli-

hu'sten (hü'sten) ⑤ e 1. kaszlać [(za)kaszlnąć]. 2. 2 *m* ② l kaszel; Lanfall *m* atak kaszlu.

Hut! (hüt) *m* ② d kapelusz; *dim.* (= Hü'tchen [hü'tchən] *n*

②) kapelusik; ~ Zuster głowa / cukru; ~... kapelusowy.
Sut² (hüt) f ③) b (Aufsicht) dozór m, nadzór m; (Wache) straż; (Vor-sicht) ostrożność; auf der ~ sein mieć się na ostrożności.
hü ten (hü'ten) ⑤) c [u]strzec, [przy]pilnować; Sich: pasać [paść]; sich ~ strzec się, mieć się na baczności (vor dat. przed instr.); das Bett ~ leżeć w łóżku.
Sü'ter (hü'ter) m ②) l, ~in (~in) f ③) c dozorca (-czyni); (Wäch-ter) stróż(ka).
Su't...: ~händler m kapelusznik;

~krempe/kręsa u kapelusza; ~nadel f szpilka do kapelusza; ~schachtel f pudło n na kapelusze.
Hü'tte (hü'te) f ③) b chata, cha-lupa; dim. (= Hü'ttchen [hü't-tchen]) n ②) l chatka, chalupka; (Zelt aus Zweigen usw.) szałas m.
Hü'tten... ⑥) hutniczy; ~werk n huta f; ~wesen n hutnictwo.
Hü'tne (hü'e'ne) f ③) b hiena.
Hü'z'nthe ④) (hü'c'nt'e) f ③) b hiacynt m.
Hü'mne (hü'm'ne) f ③) b, **Hü'm-nus** (~nus) m ⑥) g hymn m.
Hü'potenu'se (hü'potenü'z'e) f ③) b przeciwprostokątnia.

Z

ich (içh) 1. ja; ~ für meine Per-son co się mnie tyczy. 2. ② n ⑥) i ja, jażń f.
idea'l (idē'el) 1. idealny, ab-strakcyjny, pomysłany. 2. ② n ②) g¹ ideał m.
Idee' (idē') f ⑥) f idea, wyobra-żenie n, pojęcie n, myśl.
Idio't (idjō't) m ③) a idjota.
Idyl'l (idjū'l) n ②) g¹, ~e (~e) f ③) b idylla f, sielanka f; **Idyl'l** (~isz) sielankowy.
I'gel (i'gēl) m ②) l jeź; dim. je-żyk; ~... jeża.
Ihr (ih): a) [nom. pl. von du, in Beieien: ②] wy; b) possessiv: (auch der, die, das ~e, pl. die ~en) [sic] jej, pl. ich: ② [Sie] wasz, pań-ski: auf das Subjekt bezgratich: swój nju.
I'hrer|selts (i'herzats) ze swojej strony; ② z pańskiej strony.
I'hrer|glei'chen równy jej (pl. ihm, ② panu): podobny do niej (pl. nich, ② do pana).
I'hrige (i'ri'ge): der, die, das ~ = ihr b; ganz der ② pański powolny sługa.
i. Z. Abf. für im Jahre.

Z'itis (z'itj)s m ②) h¹ tchórz; ~... z tchórza.
im (im) = in dem.
Z'mbiß (z'mbjs) m ②) h¹ prze-kąska f, śniadanie n; einen ~ (ein)nehmen przekąsić [wzi.] (acc.). [Iarz, pasiecznik.]
Z'mker (z'mk'er) m ②) l pszcze-ł
Z'mme (z'm'e) f ③) b = Biene.
Z'mmer (z'm'er) zawsze; (bestän-dig) ustawicznie; (vor comp.) coraz; a. = ~hin; ~ noch jeszcze wciąż; auf ~ für ~ na zawsze; ~ und ~ wieder wciąż na nowo; wann ~ kiedykolwiek; wo ~ gdziekolwiek; ~da'r zawsze; ~fo'rt ciągle (= ~itt): ② grün ④ n ②) g¹ barwinek m; ~h'n ciągle, zawsze; ~wä'hrend ciągly, nieustanny; adv. a. = ~ju' nieustannie.
Z'mperati'v (z'mperati'f) m ②) g¹ tryb rozkazujący. [nia.]
Z'mpf... (z'mpf...) (do) szczepie-ł
Z'mpfen (~en) ⑤) a [za]szczepić. Su. szczepienien.
Z'mpfli'ng (~li'ng) m ②) g¹ dziecko n szczepione. [pienia.]
Z'mpf|zwang m przymus szcze-ł

im|sta'nde (-szta'nd^o): **sein** być w stanie oder w możności.
in (in) w: (woh'n?, wann? [Zeitdauer] acc.) na (acc.), do (gen.); (wo?, wann? [Zeitpunkt]) dat.) w (loc.); a. durch den instr., zB. im Sommer latem, im Winter zimą; ins Haus do domu; in zwei Stunden za dwie godziny; im Auftrage na zlecenie; in der Kirchengasse wohnen mieszkać przy ulicy ... [rozpoczęcie n.]
In|an|griff|nah|me (-nam^o) f ③ b/
In|begriff m włączenie n, wliczenie n; (Inhalt) istota f, treść f; mit ~ von (dat.) z włączeniem (gen.). [wość.]
In|brunst f ② f zapal m, żarli-
i|n|brü|nst|ig żarliwy, gorący.
in|de'm podczas gdy, kiedy; oft durch das part., zB. er das sagte mówiąc to.
In|der (i'nd^{er}) = **Zubier**.
in|de's, -de|ffen 1. adv. tymczasem. 2. cj. podczas gdy; a. — demnach.
Ind|ia|ner (indj^a'n^{er}) m ② l, ~ in (~in) f ③ c Indjanin (-janka).
In|dier (i'nd^{ier}) m ② l, ~ in (~in) f ③ c Indyjczyk (-dyjka).
In|d|irekt (i'ndj^{ir}ekt) pośredni, uboczny.
In|d|iv|iduum (indj^{iw}'djuum) n ⑥ e osobnik m, jednostka f.
In|dustrie' (indj^{str}'i) f ⑧ f przemysł m: ... przemysłowy; ~ ritter m rycerz przemysłu, oszust.
Industrie|u (-str^{ir}'i) przemysłowy; **Le(r)** m przemysłowiec.
in|e|in|ander jedno w drugie; ~ fügen spajać [spolc] ze sobą; ~ greifen wchodzić [wejść] jedno w drugie.
in|sa'm (ins^a'm) pozbawiony czci; F (adv.) okropnie, niestetychanie; **In|fante'** (ins^{am}'i) f ⑧ f niesława, pozbawienie n czci.

In|fan|terie' (i'nfant^{er}'i) f ⑧ f piechota; ... pieszy; **In|fan|ter|ist** (-r^{ist}) m ③ a żołnierz pieszy, piechur.
in|so|lge (gen.) wskutek, z powodu (gen.); **-de|ffen** wskutek tego, wobec tego.
In|gen|ieu'r (inženj^{er}'r) m ② g^l inżynier; ... inżynierski.
In|grim|m m złość f; zawziętość f; **zig** zły, zawzięty.
In|gwer (inw^{er}) m ② l imbir.
In|haber (i'nh^{aber}) m ② l, ~ in (~in) f ③ c właściciel(ka).
In|halt m ② g treść f; (-s **Ge|fäß**) zawartość f; (-s **Raumes**) objętość f; **-s|angabe** f podanie n treści, treść: **2(s)|leer**, **2(s)|los** bez treści, pusty; **2(s)|reich**, **2(s)|schwer** treściwy, ważny; **-s|ber|eichnis** n spis m rzeczy. [zniewaga.]
In|ju|rie (inj^u'r^{ie}) f ⑧ f obraza.
In|ka|sso (ink^{as}'s^o) n ⑥ k odbiór m należytości, inkasowanie.
In|land n kraj m (w którym mieszkamy).
In|l|änder (in f ③ c) m ② l krajowiec, obywatel(ka) kraju, tubylec.
i|n|l|änd|isch krajowy, tubyleczy.
In|laut m głoska f w środku wyrazu, śródgłos.
In|let(t) (i'nl^{et}) n ② g poszwa f.
i|n|st|eg|end znajdujący się wewnątrz, załączony. [gen.].
i|n|mit|ten (gen.) wśród, pośród
i|n|ne (i'ne): **mitten** ~ w samym środku, wewnątrz; **-h|aben** ~ besitzen; **Stelle**: dzierżyć; **halten**: a) v/t. [za]trzymać w domu; b) v/i. = anhalten.
i|n|nen (~n) wewnątrz; nach ~ do wnętrza, ku wnętrzu: von ~ od wnętrza.
i|n|ner (~f) 1. wewnętrzny. 2. **2e(s)** n ⑧ l wnętrze, głab m; im **Gen** wewnątrz, w głębi;

inß *le* do wnętrza; *Ministerium* deß *Len* ministerstwo *n* spraw wewnętrznych.

i'nnerhalb (*gen.*) wewnątrz, wśród (*gen.*); (zeitlich) w przeciągu (*gen.*). [ściśle.]

i'nnerlich wewnętrzny; *adv. fig.*

inne|werden poznawać [-znać]; spozstrzegać [-strzec].

i'nnig (i'nīch) (und **i'nniglich** [i'nīklīch]) serdeczny, gorący; *Zeit* *f* serdeczność, zażyłość.

I'nnung (i'nūng) *f* ③b cech *m*, korporacja, bractwo *n*; ~s... cechowy, bracki.

ins (ɪns) = in daś.

I'nsaß ③a¹, -saffe ③a *m* mieszkaniec; (e-s *Wagens*) siedzący w wozie.

ins|be|so|ndere w szczególności, szczególnie, zwłaszcza.

I'n|schrift *f* napis *m*.

Insekt (ɪnzək't) *n* ④a owad *m*; ~en|pulver *n* proszek *m* przeciw owadom.

I'nsel (ɪ'nzəl) *f* ③d wyspa; *dim.* wysepka; ~bewohner (tu *f*) *n* mieszkaniec (-anka) wyspy; ~meer *n* archipelag *m*.

Inserat (ɪnzə'rat) *n* ②g ogłoszenie, anons *m*, inserat *m*; **in**serie'ren (~ri'riən) ②g ogłaszać [ogłosić], anonsować.

ins...: ~gchelt *m* potajemnie, pokryjomu; ~gemei'n *n* pospolicie, ogólnie; ~gesamt *po*wszechnie, wszyscy razem.

in|so|fern (o tyle) o ile.

in|so|nderheit = insbesondere, besonders.

in|so|weit = insofern.

in|sta|nd: ~halten (Zhaltung *f*) utrzymywać [-mać] (utrzymywanie *n*) w dobrym stanie; ~setzen (Zsetzung *f*) doprowadzać [-dzić] (doprowadzenie *n*) do porządku; naprawiać [-wić] (naprawa *f*).

in|ständig usilny.

Instrume|nt (ɪnstʁumə'nt) *n* ②g instrument *m* (a. ♪); narzędzie.

interessa'nt (ɪntərə'ssə'nt) zajmujący, interesujący, ciekawy.

Interesse (~rə'sə) *n* ④b interes *m*, zysk*m*; (Besäft) zajęcie; (*pl.*) procent *m*; im ~ w interesie.

inter|natio|na|l międzynarodowy.

intl'm (ɪntl'm) zażyły, poufaly.

invali|d (ɪnwali't) inwalida; *le* (~lī'də) *m* ③a inwalida; *Len*... inwalidów.

Invalidität' (ɪnlīdītət) *f* ③b niezdolność do pracy.

Inventa'r (lum) (~wəntə r[ʲum]) *n* ②g (⑥e) inwentarz *m*; auch = Inventur.

Inventu'r (~tū'r) *f* ③b inwentura, spisanie *n* inwentarza.

in|wendig (ɪnwəndīch) wewnętrzny; *adv.* wewnątrz.

in|wie|se|rn, -wie|wei't jak daleko, o ile.

in|zwi|schen tymczasem.

i'rben (ɪ'radən) gliniany.

i'rdisch (ɪ'rdīsz) ziemski, doczesny.

I're (i'ri) *m* ③a = Irländer.

i'rgend (ɪ'rgənt) tylko: ~...

...kolewkie, ~ein jakikolewkie, jakiś; ~wann kiedykolewkie, kiedyś; ~was cokolwiek, coś; ~welcher którykolewkie; ~wer ktokolwiek, ktoś; ~wie w jakikolewkie sposób, jakoś; wenn ~wie möglich jeśli tylko możliwe; ~wo gdziekolewkie, gdzieś; ~wohin dokądkolewkie, dokądś.

i'risch (i'risz) iryjski.

I'rländer (i'rləndər) *m* ②l Iryjczyk.

irr (ɪr) = irre 1.

i'rre (i'ri) 1. a. błędny, obłąkany; ~sein = irren; ~werden

= irregoehen: 2(r) s. ③l obłąkany (-na). 2. 2 f ③b obłąkanie n, błądzenie n.

Irre...: ~fahren zabiłdzieć [woss.]; ~führen, ~leiten, ~machen wprowadzać [-dzic] w bład; ~geh(e)n zabiłdzieć, zbiłkać się [beide woss.].

irren (i'ron) ⑥a, mst się ~[za-] biłkać się, [z]biłdzieć; (stb verjünbigen) [z]grzeszyć.

Irren...: ~anfall f, ~haus n zakład m dla obłąkanych; ~arzt m psychiatra.

irre...: ~reden bredzić; ~sein = irren; ~werden = ~gehen.

Irre...: ~fahrt f tułaczka; ~gang, ~garten m labirynt; 2-gläubig heretycki; ~gläubig-ge(r) m heretyk.

irrig (i'rid) błędny, mylny.

Irre...: ~lehre f błędna nauka:

~licht n błędny ogień m; ~sinn m obłąkanie n; 2sunig obłąkany.

Irrium m ②a bład, omyłka f. **irrtümlich** (i'rtüml(ich)) błędny, mylny; *adv.* ~[er]wisse) mylnie.

Ir rung f = Irrium.

Irre...: ~weg m błędna droga f, bezdroże n; ~wisch m = Irrelicht. [brunatnożółty.]

isabe'll (izabē'l), meist ~farben| **Isegrim** (i'zegrim) m ②g człowiek zgryźliwy.

Isolie'r... (izoli'r...) izolacyjny, oddzielny.

Isismus (i'stmüs) m ⑥g przesmyk.

Ita'lien (itā'lien) n ⑧g Italia f, Włochy n/pl.; **Italie ner** (ita-lie'ner) m ②l, ~in (~in) / 3w Włoch (Włoszka); **Italie'nisch** (~nisz) włoski.

3

J. Abt. für Jäger.

Ja (jä) 1. *adv.* tak, a. tak jest: (als Hinweis auf et. Bekanntes) przecie, wszakże; ~ sogar ba. nawet; daß du ~ kommst! przyjdź koniecznie!, przyjdź na wszelki sposób!; ~ sagen potakiwać [-knać] (zu dat. na acc.). 2. **Ja** n indet. tak. [jacht m.]

Jacht (jächt) f ③b (a. ~schiff n)

Ja'die (jä'k^e) f ③b kurтка, kaptanka; *dim.* (= **Ja'dchen** [jō'k^hən] n ②l) kurteczka, kaptanik m: (für Damen) bluzka, żakiet m.

Jacke'tt (žakō't) n ②g (a. ③i) (für Herren) kurтка f; (für Damen) żakiet m; ... żakietowy.

Jagd (jakt) f ③b polowanie n (auf acc. na acc.); *fig.* gonitwa, pędzenie n (nach dat. za instr.); ~ machen auf = jagen.

Ja'gd... myśliwski, łowiecki: **Jag'n**, ~net n sieć f myśliw-

ska; ~horn n róg m myśliwski, trąbka / myśliwska; ~hund pies myśliwski ob. gończy; ~tasche f torba myśliwska.

Ja'gen (jä'gen) ⑥a 1. a) *v.t.* polować na (acc.); (zur Eile antreiben) pędzić, gonić; aus dem Hause ~ wypędzać [-dzic], wyganiać [-gnać]; j-m eine Kugel in den Leib ~ wsadzać [-dzic] k-u kulę w brzuch; b) *v.i.* (h. u. fu) pędzić, gonić: (eilen) śpieszyć się; ~ nach (dat.) gonić, uganiać się za (instr.). 2. 2 n ②l gonienie, gonitwa; : polowanie.

Jä'ger (jē'ger) m ②l myśliwy; ✕ strzelec; ... myśliwski, strzelecki.

Jägerel' (jē'gerai') f ③b myśliwstwo n, łowiectwo n.

Jä'ger...: ~latein n język m myśliwski; (Jägen) błaga f; ~

- meister *m* łowczy: **S**mann *m* (pl. **S**leute) myśliwy. [guar.]
Za'guar (jā'guār) *m* (2)g¹ ja-
Jāh (jē) (tāneū) prędko, nagły,
 raptowny; (nein) spadzisty,
 urwisty.
Zā'he (jē'e) *f* (3)b prędkość, na-
 głość; spadzistość, urwistość.
Jā'hlings (jē'hīngs) nagle, rap-
 townie.
Zahr (jār) *n* (2)g rok *m* (pl.
 lata); *dim.* (= **Zā'hrechen**
 [jē'hēn]) *n* (2)l roczek *m* (pl.
 latka); ein halbes ~ pół roku,
 półroczce; bei ~en w podeszłym
 wieku; im ~e (1913) w roku
 (tysiąc dziewięćset trzynas-
 tym); von ~ zu ~ z roku na
 rok, co roku: **Zau's**, **Ze'i** *n* rok
 w rok, co roku: ~buch *n*
 rocznik *m*. [kilka lat.]
Jā'hrellang wieloletni; *adv.*
Jā'hren (jē'ren) (16)a: es jāhrt
 jād, daß ... rok temu, że ...,
 dziś rocznica, że ...
Zā'hres... roczny, roku; ~be-
 richt *m* sprawozdanie *n* roczne;
 ~feier *f*, ~fest *n* rocznica *f*; ~
 frist *f* termin *n* roczny, prze-
 ciąg *m* roku: in ~frist w prze-
 ciągu roku: **taq** *m* rocznica
f; ~wechsel *m*, ~wende *f* zmia-
 na *f* roku; ~zahl *f* liczba roku,
 rok *m*; ~zeit *f* pora roku.
Zā'hr... ~gang *m* rok, rocznik;
 ~hu"ndert *n* (2)g stulecie, wiek
m. [...letni.]
Jā'hria (jē'rīā) roczny; [...]
Jā'hrlīch roczny; (au...) coroczny;
adv. in **Bjān**, **zB.**: drei, co
 trzy lata; zweimal, dwa razy
 w roku. [niak.]
Zā'hrling (jē'rīng) *m* (2)g¹ rocz-
Zā'hr... ~markt *m* jarmark;
 ~markts... jarmarczny; ~tau"
 send *n* (2)g tysiąclecie; ~
 ze"hnf *n* (2)g dziesięciolecie.
Zā'h'sorn *m* popędliwość *f*,
 zapalczywość *f*, porywcość *f*;
 im ~ w złości; **Ztg** popędliwy,
 zapalczywy, porywczy.
Zā'mmer (jā'mōr) *m* (2)l boleść *f*;
 (Witteib) żalność *f*, (Stend) bieda
f, nędza *f*; ~geschrei *n* krzyk *m*
 boleści; ~gestalt *f* nędzna po-
 stać; ~leben *n* nędzne życie.
Jā'mmerlich (jē'mērlīch) żalony,
 nędzny, godny pożałowania.
Jā'mmern (jā'mērn) (15)b żalić
 się; (wehklagen) narzekać, la-
 mentować; es jammert mich
 der Armen żal mi biednych.
Zā'mmer... **Zscha'de** pożał się
 Boże!; prawdziwa szkoda!;
 ~tal *n* dolina *f* płaczu; **Zvoll**
 = jämmerlich. [pospólstwo *n*.]
Zā'n'hagel (jā'n-hagel) motloch.
Jā'nner (jē'nōr) (2)l, **Zā'nua'r**
 (jā'nua'r) (2)g¹ *m* styczeń; ...
 styczniowy.
Zā'pan (jā'pān) *n* (8)g Japonja
f; **Zapa'ner** (japā'nōr) *m* (2)l.
 ~in (~in) *f* (3)c Japończyk (Ja-
 ponka); **Japa'nisch** (~nīsz) ja-
 poński.
Jā'ten (jē'ten) (15)c |wy|plewić.
Zau'che (jāu'chē) *f* (3)b jucha,
 gnojówka.
Jau'chen (cōn) (15)e głośno ra-
 dować się, wykrzykiwać z ra-
Ja'wo'hl tak jest. [dości.]
Zā'wort przyzwolenie, zgoda *f*.
 je (jē) (kemat) kiedykolwiek
 (distributiv) po, **zB.** je zwei Sol-
 daten po dwa żołnierzy; co,
zB. je zwei Jahre co dwa lata;
 für je fünf na każdym pięć;
 je (nachdem) według tego,
 stosunkowo do tego; je ...
 desto im ... tem; je nun! nużo!;
 hat man daß je gesehen? czy
 to kto kiedy widział?
Je'de, ~r, ~s (jē'dē[r, s]) (tebe-
 einzeln, a. ~r|mann, ein jeder)
 każdy, -da, -de; all und ~r
 wszyscy razem i każdy

z osobna: auf ~ Art und Weise na wszelki sposób; ~ u/falls w każdym razie; ~ r/zeit każdego czasu, o każdej porze; ~ s/mal każdym razem; ~ s/malig (-malig) każdorazowy. [cież.} **ledo'ch** (jɛdɔ'ch) jednak, prze-} **je'dwede**, **je'gl'che**, ~r, ~s (jɛ't-} wɛdɛ, jɛ'kl'chɛ, ~R, ~S) = je-} de(r)S). [dawna.} **je'he'r**: von ~ zdawna, od-} **Zeit'anger** | **je'lie'ber** ♀ n ② | żywiczka f. [kiedyś.} **je'mals** (jɛ'māls) kiedykolwiek.} **je'mand** (jɛ'mānt) ktoś.} **je'mine!** (jɛ'minə) Boże mój!} **je'ne**, ~r, ~s (jɛ'nɛ[r, ~s]) tam-} ten, tamta, tamto; *pl.* tamci,} tamte; ów, owa, owo; zu ~r} Zeit wówczas.} **je'nseitig** (jɛ'n-) z tamtej strony} (leżący).} **je'nseits** (-zatic) 1. *prp. (gen.)*} z tamtej strony (*gen.*); za (*instr.*):} ~ deß Grabes pozagrobowy.} 2. ② n indet. tamten świat m.} **je'tig** (jɛ'tig) terażniejszy,} obecny.} **je't** (jɛt) teraz, obecnie; bis} ~ dotąd, dotychczas; von ~ ab} od. ani odąd; ~ eben właśnie-} co, dopiero.} **je't/zeit** f = Gegenwart.} **je'wellic** (jɛ'wailig) = jedes-} malig.} **Joch** (jɔch) n ②g (als Maß im *pl.*} indet.) jarzmo; (Maß) morg m;} ~ Ochsen para f wołów; ~ bein} n kość f jarzmowa.} **Jo'kel** (jɔ'kaɪ) m ⑥i żokiej.} **Jod** (jɔt) n ②g jod m: ... jo-} dowy. [jak górale alpejscy.} **Jo'deln** (jɔ'dɛln) ⑥f śpiewać} **Jo'hannis...** (johā'n[is...): ~} beer... porzeczkowy; ~ beere f} porzeczka; ~ beer/strauß m} krzak m porzeczkowy; ~ brot ♀} n różki m/pl.; ~ tag m (dzień)

świętego Jana; ~ würmchen n} robaczek m świętojański.} **Jo'hlen** (jɔ'len) ⑥a [za]wyc.} **Jo'lle** (jɔ'le) f ③b mała lódź.} **Jo'ppe** (jɔ'pɛ) f ③b kaftan m,} katanka, kurtka.} **Jo'seph** (jɔ'zɛf) m ⑥a Józef.} **Journ'al** (žurnā'l) n ②g żurnal} m, dziennik m.} **Journali'st** (žurnā'l[st) m ③a} dziennikarz; ~ ik (~ik) f ③b} dziennikarstwo n; ~ tsch (~sz)} dziennikarski.} **Ju'bel** (ju'bel) m ②l radość f,} uciecha f; ... radosny; (jubil-} tium's...) jubileuszowy; ~ fest n} jubileusz m; ~ greis m jubilat.} **Ju'beln** (~n) ⑥f radować się.} **Jubila'r** (jubilā'r) m ②g jubilat.} **Jubila'um** (~lɛ'um) n ⑥e jubi-} leusz m; ~ s... jubileuszowy.} **Juchhe(t)!** (juchɛ', ~hat') hej!,} hejze!, hura!} **Ju'chten** (jü'chtɛn) m ②l (auch} ~ leder n) jucht; ... juchtowy.} **Ju'cken** (ju'kɛn) ⑥a [po]drapać;} eß judt mich 'swędzi mnie,} swierzbi mnie.} **Ju'de** (ju'dɛ) m ③a żyd, izrae-} lita; ~ nhetze/pogrom m żydów;} ~ n/junge m żydek, żydziak.} **Ju'denschaft** f żydostwo n.} **Ju'dentum** n żydbstwo.} **Jü'din** (jü'din) f ③c żydówka,} izraelitka. [po żydowsku.} **Jü'disch** (~disz) żydowski; *adv.*} **Ju'gend** (jü'gɛnt) f ③b (jugend-} liches Alter) młodość; (Junge Leute)} młodzież; von ~ auf od mło-} dości, zamłodu; ~ freund m} przyjaciel młodości, przyjaciel} młodzieży; ~ zeit f młodość.} **Ju'gendlich** młodzieńczy, młodo-} ciany. [lipcowy.} **Ju'li** (jü'li) m ⑥i lipiec; ...} **Jung** (jün) ⑥² młody; ganj ~} młodzieńki; ~ und alt starzy} i młodzi; ~ machen odmładzać

[-mlodzić]; ~ werden odmłodnić [vau].

Zu'nge (jü'ng^o): a) m ③ n chłopiec, chłopak; b) ~ (s) n ⑧ mlóde, szczenię; ~ werfen ob. befommen = ju'ngen ⑤ a mieć młode.

ju'ngenhaft chłopięcy; *adv.* po chłopięcemu, jak chłopak.

Zu'ngen|streich m figiel, psota *f.*

Zu'nger (jü'ng^{er}) 1. m ② l uczeń. 2. ♀ [f. jung] młodszy.

Zu'nger (jü'ng^{er}) *f.* ③ d panna, dziewczica; ~ alte ~ stara panna.

Zu'ngfern... paniński, dziewiczy; ~ rede *f.* mowa dziewicza; ~ stand *m.* stan paniński, paniństwo *n.* [paniństwo *n.*]

Zu'ngerschaft *f.* dziewictwo *n.*

ju'ng...: ② frau *f.* panna, dziewczica; ~ fräulich (-fröi[li]ch) paniński, dziewiczy; ~ gefell(e) *m.* kawaler; ② gefellen... kawalerski.

Zü'ngling (jü'ngl[ing]) *m.* ② g' młodziwiec; ~s... młodzińczy; ~salter *n.* młodość *f.*

jü'ngst (jü'ngst) 1. [f. juug] najmłodszy; (vor kurzem geschehen) niedawny; das 2e Gericht sąd *m.* ostateczny. 2. ~ (hin) *adv.* niedawno.

Zu'ni (jü'ni) *m.* ⑥ i czerwiec; ~... czerwcowy.

Zu'ner (jü'ng^{er}) *m.* ② l panicz, junkier; ~ sum *n.* paniczostwo.

Zu'piter (jü'pit^{er}) *m.* ⑧ a Jowisz.

Just *F.* (jüst) właśnie (= gerade).

Justiz|minister (jüst[i]c-) *m.* minister sprawiedliwości.

Zu'te (jü't^e) *f.* ③ b juta, konopie *f./pl.* indyjskie.

Zuwe'l (juwe'l) *n.* ④ a klejnot *m.*

Zuwel'ter (juwe'l[er]) *m.* ② g' jubiler; ~... jubilerski.

Zux (jüks) *m.* ② g żart, figiel; (Schund)plugastwo *n.*, śmiecie *n.*

R

(Bgl. auch C und Z.)

R. Abl. für Rrone.

k. Abl. für kaiserlich, königlich.

Raba'le (käbä'l^e) *f.* ③ b intryga.

Ra'bel (kä'b^{el}) *n.* ② l kabel *m.*; ~... kablowy; ~bericht *m.* wiadomość *f.* przesłana zapomocą kablu. [wątłusz.]

Ra'beljau (jäu) *m.* ② g, ③ i

ka'beln (än) ⑥ f przesyłać [-słać] telegram zapomocą kablu. [kajuta.]

Rabi'ne (käb[ri]n^e) *f.* ③ b kabina,

Rabine'tt (käb[ri]n[et]t) *n.* ② g gabinet *m.*; ~ (s)... gabinetowy.

Ra'chel (kä'č^{el}) *f.* ③ d kaffa; ~... kaffowy.

Kade'tt (käde't) *m.* ③ a kadet; ~en... kadecki.

Ka'fer (kä'f^{er}) *m.* ② l chrząszcz, chrząszcz; *dim.* chrząszczek.

Ka'ffec (kä'f^{ec}) *m.* ⑥ i kawa *f.*;

~... kawowy; ~bohne *f.* ziarno *n.* kawy; ② braun kawowy, barwy kawowej; ~brenner *m.* ② l maszynka *f.* do palenia kawy; ~haus *n.* kawiarnia *f.*; ~schwester *f.* amatorka kawy.

Kä'fig (ke'f[ic]h) *m.* ② g klatka *f.*

kahl (kaf) goly; (kopf) łysy.

Ka'hl|kopf *m.* łysa głowa *f.*, łysina *f.*; (Person) człowiek łysy.

ka'hl|köpfig (-köpf[ic]h) łysy; ~ werden [wy]łysieć.

Kahm (käm) *m.* ② g pleśń *f.*

ka'hmich, **ka'hmig** (kä'm[ic]h[ic]t) opleśniały, zapleśniały; ~ werden [o-, za]pleśnieć.

Kahn (kän) *m.* ② d łódka *f.*, łódź *f.*, czółno *n.*; ~fahrt *f.* jazda (ob. przejażdżka) łódka.

Kai (kai) *m.* ⑥ i nadbrzeże *n.*;

(Landungplatz) przystań *f.*

Kaiser (ka'zɛr) *m* (2) cesarz; ... cesarski; **Kaiserin** (ˌzɪn) *f* (3) cesarzowa; **kaiserlich** cesarski; **Kaiserreich**, -*tum* *n* cesarstwo. [~n... kajutowy.]
Kajüte ↓ (kajy'te) *f* (3) kajuta; }
Kalamität (kalamite't) *f* (3) bieda, szkoda, klęska.
Kalauer (kə'laue) *m* (2) kalambur, dowcip jałowy.
Kalb (kälp) *n* (2) cielę; *dim.* (= **Kälbchen** [käl'pçən] *n* (2) cielątko; ... cielęcy.
kalben (käl'bən) (3) a ocielić [boś.] się.
Kalb...: **fleisch** *n* cielęcina *f*; **Jeder** *n* skóra *f* cielęcą.
Kalbs... cielęcy; **braten** *m* pieczeń *f* cielęcą; **keule** *f* ćwiartka tylna cielęciny.
Kalbau (kaldau'ne) *f* (3) b, meist *pl.* flaki *m/pl.* kiszki *f/pl.*
Kalender (kalē'ndɛr) *m* (2) kalendarz; ... kalendarzowy.
Kalendsche (kalē'szə) *f* (3) b kolasa.
Kalk (kälk) *m* (2) g wapno *n*; ... wapienny.
kalken (käl'kən) (3) a zaprawiać [-wić] wapno.
Kalk...: **grube** *f* jama na wapno; **haltig** (-hältich), **kalzig** (käl'kisch) wapienny; **Ofen** *m* piec do wypalania wapna; **stein** *m* wapień.
kalt (kält) (10) zimny; ~ machen [o]studzić, ✕ zabić; ~ werden chłodzić [ochłodzić], ostygąć [-gnąć]; das läßt mich ~ to mnie nie wzrusza, to mi obojętne.
Kaltblütig (-blütich) zimnokrwisty; *fig.* spokojny, flegmatyczny; **keif** zimna krew; *fig.* obojętność, flegmatyczność.
Kälte (käl'te) *f* (3) b zimno *n*, mróz *m*; *fig.* chłód *m*, oziębłość.
Kalt...: **herzig** oziębły, bez uczucia; **Schale** *f* chłodnia; **Wasserhellanstalt** *f* zakład *m*

wodoleczniczy; **Wasserkur** *f* leczenie *n* zimną wodą, hydriatja.
Kamel (kamē'l) *n* (2) g wielbłąd *m*; ... wielbłądzie; **garn** *n* przedza *f* z wełny wielbłądziej.
Kamelie (kamē'le) *f* (3) b kamelja.
Kamera (kam'ɛrə) *m* (3) a towarzysz.
Kameradschaft *f* przyjaźń, koleżeństwo *n*; **Sich** koleżeński; *adv.* po koleżeńsku.
Kamille (kamj'le) *f* (3) b rumianek *m*; ... rumiankowy.
Kamin (kamj'n) *m* i *umb* *n* (2) g komin *m*; ... kominowy; **seger** *m* kominiarz. [mizelka *f.*]
Kamisol (kamjzō'l) *n* (2) g ka-
Kamm (käm) *m* (2) d grzebień, grzebyk; *dim.* grzebyczek; (-s Berge) grzbiet; (Schopf) czub, czubek; **artig** grzebieniowy. [przyczesac.]
kämmen (kē'mən) (3) a [za-, u-,]
Kammer (käm'mɛr) *f* (3) d komora, komórka; *dim.* (= **Kammern**, **Kammernlein** [käm'mɛr-] *n* (2) l) komóreczka; (Zimmer) komnata; Pol. izba; ... oft pokojowy; **diener** *m* sługa pokojowy, kamerdyner.
Kammerer (kē'mɛrɛr) *m* (2) l podkomorzy, szambelan.
Kammer...: **fräulein** *n* panna *f* pokojowa; **kätzchen**, **mädchen** *n*, **hose** *f* pokojówka *f*.
Kammgarn *n* kamgarn *m*; ... kamgarnowy. [Kämpfer.]
Kämpfe (kämp'pɛ) *m* (3) a =
Kampf (kämpf) *m* (2) d walka *f*, bój (im *acc.* o *acc.*); ... bojowy; **bereit** gotowy do walki.
kämpfen (kämp'fn) (3) a walczyć; (ringen) pasować się.
Kämpfer (kämp'fɛr) *m* (3) l kamfora *f*.
Kämpfer (kämp'fɛr) *m* (2) l bojownik; (Ringer) zapasnik.

Ka'mpf...: ~**genoſſe** *m* towarzysz walki; ~**hahn** *m* fig. człowiek kłótniwy; ~**luſtig** cheiwy walki; ~**plat** *m* miejsce *n* walki, pole *n* bitwy; ~**richter** *m* sędzia na igrzyskach); ~**ſpiel** *n* zapasy *m/pl.*, igrzyska *n/pl.*

Kana'l (kanā'l) *m* ②d kanał; (Abzugē) kloaka *f*.

Ka'napee (kā'nape) *n* ⑥i kanapa *f*, sofa *f*.

Kana'rien/vogel (kānā'riēn-) *m* kanarek; *dim.* kanareczek.

Kandida't (kāndjda't) *m* ③a, *in* (..) *n* *f* ③c kandydat(ka).

Ka'ndis (kā'ndis) *m* indet., ~**zucker** *m* cukier lodowaty.

Ka'nevas (kā'nēwas) *m* indet. kanwa *f*; ... kanwowy.

Kā'nguruh (kē'ngurū) *n* ⑥i kangur *m*.

Kani'nchen (kānī'nchēn) *n* ②l królik *m*; ... króliczy.

kann (kān) *f*. können.

Ka'nne (kā'nē) *f* ③b konewka, dzban *m*, dzbanek *m*; *dim.* (= **Kā'nchen** [kē'nchēn] *n* ②l) koneweczka, dzbanuszek *m*; ~**gießer** *m* fig. polityk, lubiący mówić o polityce; ~**gießern** (-gīsērn) ⑥b politykować, rozprawić o polityce.

Kanniba'le (kānjbā'le) *m* ③a ludożerca; fig. człowiek dziki oder okrutny; **kanniba'liſch** (..iſz) dziki, okrutny.

kannſt (kānſt) *f*. können.

ka'nte(ſt) (kā'ntē[ſt]) *f*. kennen.

Kano'ne (kānō'nē) *f* ③b armata, działo *n*; *dim.* armatka; ~**n...** armatni, działowy; ~**ulboot** *n* kanonierka *f*; ~**n|fuffter** *n* żer *m* dla armat, żołnierze *m/pl.* wystawieni na rzeź; ~**nikugel** *f* kula armatnia; ~**n|stiefel** *m* kanony *m/pl.*

Ka'nte (kā'ntē) *f* ③b brzeg *m*, krawędź, kant *m*.

ka'ntig (kā'ntīč) kanciasty, o ostrych brzegach.

Ka'nzel (kā'ncēl) *f* ③d ambona; ~**redner** *m* kaznodzieja.

Kan'zel' (kāncelā') *f* ③b kancelarja; ... kancelaryjny.

Ka'nzler (kā'ncelērn) *m* ②l kanclerz. [Kancelista.]

Kan'zli'ſt (kāncelī'st) *m* ③a

Kap (kāp) *n* ②g¹, ⑥i przyładek *m*. [Płon.]

Kapau'n (kāpāu'n) *m* ②g¹ ka-
Kape'lle (kāpē'lē) *f* ③b kaplica; *dim.* kapliczka; ♪ kapela.

Kape'U|meiſter *m* kapelmistrz.

Ka'per¹ & (kā'pērn) *f* ③d kaparek *m*.

Ka'per² ↓ (..) *m* ②l korsarz, rozbójnik morski; ~**ſchiff** " okręt *m* korsarski.

ka'pern (kā'pērn) ⑥b zabierać [-brać] jako zdobycz.

Kapita'l (kāpita'l) *n* ②g¹, ⑥e kapitał *m*; *dim.* kapitalik *m*; ... kapitalowy; (= Haupt...) główny; ~**anlage** *f* umieszczenie *n* (ob. lokacja) kapitału.

Kapita'n (kā'tēn) *m* ②g¹ kapitan; ... kapitański.

Kapi'tel (kāpī'tēl) *n* ②l rozdział *m*; (Ordnē) kapituła *f*; fig. temat *m*, przedmiot *m*. [kary.]

Kapla'n (kāplā'n) *m* ②e wi-
Ka'ppe (kā'pē) *f* ③b czapka. kaptur *m*; *dim.* (= **Kā'ppen** [kē'pēn] *n* ②l) kapturek *m*. czapeczka; (am Schuß) kapka.

ka'ppen (..n) ⑥a odcinać [-ciąć] szczyt (ob. wierzch) *z* (*gen.*).

Ka'pp|hahn *m* = Kapau'n.

Ka'ppi (kē'pi) *n* ⑥i czapeczka *f*, kepi. [(Behäufē) torebka.]

Ka'psel (kā'psēl) *f* ③d kapzla; **kapu'ſt** (kāpū't) *a*. (mſt prädiſſativ) zniszczony, zrujnowany; (er-müdet) zmęczony, wycieńczony.

Kapu'ze (kāpū'zē) *f* ③b kapuza, kaptur *m*.

Kapuzi'ner (kăpuçl'n^{er}) *m* ②l kapucyn. [karabin.]
Karabi'ner (kărabl'n^{er}) *m* ②l
Karambol(ag)e (kărămbolă'z^e, ~b^o'l^e) *f* ③b karambol *m*, zderzenie *n* (się).
Karau'sche (kărau'sz^e) *f* ③b karas *m*.
Karba'fsche (kărbă'cz^e) *f* ③b harap *m*, knut *m*.
Karbona'de (~bonă'd^e) *f* ③b karbonadel *m*, kotlet *m*.
Karbu'nel (~bu'ŋk^{el}) *m* ②l karbunkul, wrzód.
Kardina'l (~djnă'l) *m* ②d kardynał: ... kardynalski: (= Haupt...) kardynalny, główny.
Kar'frei'tag (kăř-) *m* Wielki Piątek. [karbunkul.]
Karfu'nel (kăřfu'ŋk^{el}) *m* ②l
kara (kăřk) skapy: a. = geizig.
ka'rgen (kă'rg^{en}) ⑤a = geizen.
ka'rgheit *f* skapstwo *n*; auch = Geiz. [nędzny.]
kă'rglich (kă'rkliç) skapy.)
karie'ri (kari'ri) kratkowany.
Karl (kărl) *m* ⑧a Karol.
Karmesz'n (kărmezj'n) *n* ②g¹ karmazyn *m*; ②rot karmazynowy.
Karmin'n (~mi'n) *m* ②g¹ karmin; ②farben, ②rot karminowy.
Ka'rneval (kă'rn^owăł) *m* ②g¹ karnawał; ~s... karnawałowy.
Karni'del F (kăuni'k^{el}) *n* ②l = Kaninchen. [ryntja *f*.]
Kă'nten (kă'nt^{en}) *n* ⑧g Ka-
Ka'ro (kă'ro) *n* ⑥i = Biered; im Kartenspiel: karo. [chew.]
Karo'ite (kăr^o't^e) *f* ③b mar-
Karpa'then (kărpă't^{en}) *f/pl.* inbest. Karpaty: ... karpacki.
Ka'rpfen (kă'rp^{en}) *m* ②l karp: ... karpi.
Ka'rre (kă'ro) *f* ③b taczki *f/pl.*
Karree' (kăř^e') *n* ⑥i = Biered.
ka'rren (kă'roⁿ) ⑤a 1. wozic taczkaui 2. 2m ②l taczki *f/pl.*

Karrie're (kăř'ř^{ro}) *f* ③b karjera. [karz.]
Kă'rrner (kă'rn^{er}) *m* ②l tacz-
Karta'fsche (kărt^o'cz^e) *f* ③b kartacz *m*; ~n... kartaczowy.
Kă'rtchen (kă'rtç^{en}) *n* ②l karteczka *f*, bilecik *m*.
Ka'rtē (kă'rt^e) *f* ③b karta, bilet *m*; (in der Geographie) mapa; ~n legen wróżyć z kart; ~n spielen [za]grać w karty.
Karte'll (kărtç'l) *n* ②g¹ kartel *m*.
Ka'rtēn... kartowy, kartkowy; ~künste *f/pl.* sztuki z kartami; ~leger(in *f*) *m*, ~schlager(in *f*) *m* wróźbiarz (wróźka) z kart, wróźący (-ca) z kart; ~spiel *n* gra *f* w karty; ~spieler(in *f*) *m* karciarz (-arka); ~tisch *m* stół do gry.
Karto'ffel (kărt^o'f^{el}) *f* ③d kartofla, ziemniak *m*; toft. kartofle *f/pl.*, ziemniaki *m/pl.*: ... kartoflany, ziemniaczany.
Karto'n (~t^o) ⑥i, (~t^o'n) ②g¹ m karton, tektura *f*; (Bappschachtel) pudełko *n* tekturowe; ... kartonowy, tekturowy.
Kartu'sche (~u'sz^e) *f* ③b nabój *m*, ładunek *m*.
Karuffe'l (kăr^usç'l) *n* ②g¹ karuzel *m*. [tydzień *m*.]
Ka'rl'woche (kă'rl-) *f* Wielki
Kă'ře (kă'z^e) *m* ②l ser; ... serowy; ~kuchen *m* placek z serem, sernik.
Kasema'ite (kaz^ema't^e) *f* ③b kazamata: ~n... kazamatowy.
kă'sen (kă'z^{en}) ⑤e [z]robić ser.
Kă'serei' (~ra't') *f* ③b serownia.
Ka'serne (kazç'nn^e) *f* ③b kasarnia, koszary *f/pl.*: ~n... kasarniany, koszarowy.
Kă'sel'stoff *m* serowiec.
kă'sig (kă'ziç) serowaty; ~werden [z]warzyć się, zsiadać [zsiąść] się.
Kasino (kazj'no) *n* ⑥i kasyno.

Ka'sperl|theater (kə'spɛrɪ-) *n* teatr *m* lątek.

Ka'ssa (kə'ssə) *f* ⑥g = kasa; gegen ~ per ~ gotówka; ~buch *n* księga *f* kasowa.

Ka'sse (kə'sɛ) *f* ③b kasa; bei ~ sein mieć pieniądze.

Ka'ssen... kasowy; ~abschluss *m* zamknięcie *n* kasowe; ~anweisung *f*, ~schein *m* asygnata *f* kasowa; ~bestand *m* stan kasy.

Kassero'lle (kas'ɛrɔ'lɛ) *f* ③b rynka, rondel *m*. [szkatuła.]

Kasse'tte (kəsɛ'tɛ) *f* ③b kaseta, kassie'tren (kasj'ɛ'n) ④g [s]kasować, znosić [znieść].

Kassie'r(er) (kəsj'ɛ'rɛr) *m* ②g¹ (②) kasjer; ~in (kəsj'ɛ'n) *f* ③c kasjerka.

Kasta'nie (kastā'niɛ) *f* ③b kasztan *m*; ~n... kasztanowy; ②n|braun kasztanowaty.

Kä'stchen (kɛ'stɕɛ'n) *n* ②l skrzyneczka *f*, szkatułka *f*.

Ka'ste (kə'stɛ) *f* ③b kasta; ~n... kastowy.

kastei'en (kastāi'ɛ'n) ④g umartwiać [wieć] ciało. *Su.* umartwianie *n* ciała.

Kaste'll (kastɔ'l) *n* ②g¹ zamek *m*, warownia *f*. [kasztelan.]

Kastella'n (kastɛ'lā'n) *m* ②g¹

Ka'sten (kə'stɛ'n) *m* ②l skrzynia *f*; (Schrant) szafa *f*; Typ. kaszta *f*; F = Koffer; (am Wagen) pudło *n*.

Kastra't (kə'strā't) *m* ③a rzeźaniec, trzebieniec.

kastric'ren (kastri'nɛ'n) ④g rzezać, [wy]trzebić.

Ka'sus (kə'zʊs) *m* inbett. przypadek. [katafalk, mary *f/pl.*]

Katafa'lk (katafā'lk) *m* ②g¹

Katalo'g (kə'lɔ'k) *m* ②g¹ katalog, spis, wykaz.

Kata'rrih (kətā'r) *m* ②g¹ katar. **katarrha'lfisch** (kātā'r'fɪʃ) kataralny. [④g katechizm.]

Katech'i'smus (katɛchj'smʊs) *m*

Ka'ter (kə'tɛr) *m* ②l kot; F = Katzenjammer.

Kathari'na (katari'nə) ⑥b, ...ne (kənɛ) ⑧d *f* Katarzyna.

Kä'tchen (kɛ'tɕɛ'n) *n* ⑥g, Kä'the (kɛ'tɛ) *f* ⑧d Kasia *f*.

Kathe'der (kətɛ'dɛr) *m* u. *n* ②l katedra *f*.

Kathedra'l (kətɛdrā'lɛ) *f* ③b, **Kathedra'l|kirche** *f* kościół *m* katedralny, katedra.

Kathe'te (kətɛ'tɛ) *f* ③b przyprostokątna.

Kathe'ter (kɛ'tɛr) *m* ②l kateter.

Katholi'k (kətoli'k) *m* ③a, ~in (kətɪ'n) *f* ③c katolik (-liczka).

katho'lfisch (kätɔ'fɪʃ) katolicki; *adv.* po katolicku.

Kattu'n (kätj'n) *m* ②g¹ katun, perkal; ~, katunowy, perkallowy. [f, kotek *m*; ♀ bazie *f/pl.*]

Kä'tchen (kɛ'ɕɛ'n) *n* ②l kotka

Ka'tze (kə'tɛ) *f* ③b kot *m*.

Ka'tzen... koci; ~buckel *m* fig. niski ułkon; e-n ~buckel machēn kłaniać [ukłonić] się nisko; ~jammer *F* *m* pochmiel, niesmak; ~kopf *m* fig. = Ohrfeige; es ist nur ein ~sprung to dwa kroki stąd.

Kau'... (kau'...) służący do żucia.

Kau'der|welsch (kau'dɛr'wɛlʃ) *n* ②g (dziwaczny) żargon *m*; ②n (kən) ④e mówić dziwaczynym językiem.

kau'en (kau'ɛ'n) ④a [prze]żuć; au den Nägeln ~ gryźć paznogie.

kau'ern (kau'ɛrn) ④b (ku) u. (ku) ~ przykucnąć [boł.].

Kauf (kau'f) *m* ②d kupno *n*; (Sanbel) sprzedaż *f*; ich bin noch leichten ~s davongekommen jeszcze nieźle na tem wyszedłem.

Kau'f... kupny, kupiecki, auch kupna, sprzedaży; ~abschluss *m* zakończenie *n* kupna; ~brief *m* kontrakt kupna.

kau fen (kau'fən) ⑬a kupować [pić].

Kau fer (ko'fər) m ②l, ~in (~in) f ③c kupujący (-ca), nabywca (-czyni).

Kau f...: ~fährer (-fär^{er}) m ②l, ~fahrtei | schiff (-faktai'-) n statek m kupiecki; ~haus n magazyn m kupiecki, sklep m.

kau flich (ko'flich) kupny, przedajny; ~keit f przedajność.

Kau f...: ~luft f chęć kupna; ~lustig mający chęć kupna; ~mann m (pl. Heute) kupiec; ~männlich (-mensch) kupiecki; ~mannschaft f kupiectwo n; ~preis m, ~summe f cena kupna; ~vertrag m kontrakt kupna; ~zwang m przymus kupna. [wacz m, kijanka.]

Kau f|lquappe (kau'f-) f ③b gło-

kaum (kaum) ledwo, ledwie, zaledwie.

Kau |werkzeuge n/pl. narzędzia m/pl. do zucia.

Kauzj (käuc) m ②d sowa f, puszczyk; wunderlicher (ober sonderbarer) ~ dziwak, oryginał.

Kavaliere (kəwəli'r) m ②g¹ kawaler; ... kawalerski; ~mäßig po kawalersku.

Ka'vallerie' (kəwəl'eri') f ⑥f kawalerja, konnica; ... kawalerzycki.

Ka'valleri'ist (kä'vəl'ist) m ③a kawalerzysta, jeździec. [wzor.]

Ka'biar (kä'wiar) m ②g¹ ka-

Re'bs|weib (kə'ps-) n nałożnica f.

keck (kək) śmiały; (dreist) zuchwały; ~heit f śmiałość; zuchwałość.

Ke'gel (kə'gəl) m ②l & stożek; ~spiel: kregiel; ~schieben [za]grać w kregle; mit Kind und ~ z całym dobytkiem; ~bahn f kregielnia; ~förmig (-förmlich) stożkowaty.

ke'geln (~n) ⑬f = Kegel schieben.

Ke'gel...: ~schnitt m ścięty stożek. ~spiel n gra f w kregle.

Ke'hl... (kə'l...) gardłowy.

Ke'hle (~^o) f ③b gardło n; aus voller ~ na całe gardło.

Ke'hilkopf m krtań f, grdyka f.

Ke'hr... (kə'r...) : ~au's m inbelsostatni taniec; fig. zakończenie n; ~befen m, ~bürste f szcztotka f do zamiatania.

ke'hren (~^{en}) ⑬a (mit dem Beinen) zamiatać [-mieść] (vgl. aus...): (wenden) obracać [obrócić]; jid. ~an (acc.) zwracać [zwrócić] uwagę na (acc.), [za]stosować się do (gen.).

Ke'hricht (kə'riçt) m und n ②g śmiecie n; (Unreinigkeit) nieczystości f/pl. : ~platz m śmieciisko n.

Ke'hr...: ~reim m przyśpiew, refren; ~seite f odwrotna strona.

ke'hr|machen (kə'rt-) [z]robić zwrot, wracać [wrócić] się.

ke'fen (kə'fən) ⑬a [po]kłócić się.

Keil (kail) m ②g klin; F (pl. Prügel) bity m/pl.; ... klinowy.

ke'len (~^{en}) ⑬a rozłupywać [-pać] klinem; F = prügeln.

Keilerei' f (kail'erei') f ③b = Prügelei.

Keil...: ~förmig (-förmlich) klinowaty; ~kissen n poduszka f w formie klina; ~schrift f pismo n klinowe.

Keim (kaim) m ②g zarodek, zawiązek. [kować.]

ke'men (~^{en}) ⑬a (j., [n] kiel-kein (kain)) żaden; das ist ~ (ungut usw.) to nie jest ...; ~anderer als nikt inny jak; ich habe ~e (Etern usw.) nie mam ... (gen.).

ke'men-ke'men|falls w żadnym razie, w żaden sposób.

ke'merlei' (kə'nərlai') nijaki. żaden; auf ~ Weise w żaden sposób.

kel'ner|zeits (-zait) z żadnej strony.

kel'nes|wegs (kaɪ'nɛswɛks) na żaden sposób, wcale nie.

kel'n|mal ani raz, nigdy.

...keit (...kɛit) f ③b in 3ßan, 3ß. Weiterkeit.

Kelch (kɛʃtʃ) m ②g kielich (a. 4); poet. = Becher; ~'blatt n listek m kielicha; ~'glas n kielich m szklany, puhar m.

Ke'lle (kɛ'lɐ) f ③b łyżka do nabierania; (der Maurer) kielnia.

Ke'ller (~n) m ②l piwnica f; dim. prwniczka f; ... piwniczny. [f/pl., skład m piwniczny.]

Kellerei (kɛ'lɛraɪ) f ③b piwnicej

Ke'ller...|geschöß n, wohnung f podziemie n, sutereny f/pl.; ~meister m piwniczny.

Ke'llner (kɛ'lnɛr) m ②l kelner; ~in (~in) f ③c kelnerka.

Ke'llter (~tɛr) f ③d prasa (do wyciskania winogron); 2n (~n) ⑤b wytlaczać [-tłoczyć] wino.

ke'nubar (kɛ'n̄b̄n) dający się poznać (an dat. po loc.).

ke'nnen (kɛ'nɛn) ④d znać; ~er-
nen poznawać [-znać].

Ke'nner (~nɛr) m ②l (von dat.) znawca m (gen.); ~blick m (~mieine f) wzrok (mina) znawcy.

ke'nntlich (kɛ'n̄tl̄ich) dający się poznać, odznaczający się; ~machen oznaczać [-czyć].

Ke'nntnis (~nis) f ②i¹ znajomość, wiadomość; ~nehmen von (dat.) przyjmować [-jąć] do wiadomości (acc.); in ~setzen = benachrichtigen; ~nahme (~namɐ) f ③b przyjęcie n do wiadomości, zacierpnięcie n wiadomości.

Ke'nnzeichen n znamię, cecha f.

ke'nnzeichen untr. znamionować.

ke'nntern (kɛ'ntɛrn) ⑤b przewracać [-wrócić] się.

Ke'rbe (kɛ'nbɐ) f ③b karb m, rowek m, żłobek m.

ke'rben (~n) ⑤a [za]karbować, [po]rowkować, [wy]żłobkować; gefertigt karbowany, rowkowany. [Kij m karbowany.]

Ke'rbholz n = stock m (kɛ'np̄-)

Ke'rker (kɛ'rkɛr) m ②l więzienie n; ... więzienny; ~meister m dozorca więzienia.

Kerl (kɛrl) m ②g (Mensch) człowiek: (Mann) mężczyzna; (Bauer) chłop; dummer ~ dureń; guter ~ dobradusza f, poczciwiec.

Kern (kɛrn) m ②g jądro n, ziarno n; (der Ruß) ziarno n; (des Baumes) rdzeń; (der Pflanze usw.) pestka f; fig. kwiat, wybór; (der Hebe) główna myśl f.

Ke'rn...|beißer (-baisɛr) m ②l 3ool. grubodziób; 2deutsch rdzenie niemiecki; ~frucht f owoc m jądrowy ob. pestkowy; ~gehäuse n komórka f jądrowa; 2gesund zdrowutki.

ke'rnhaft jędrny.

ke'rnig (kɛ'nn̄ich) ziarnisty; fig. jędrny; (stark) silny; (gesund) zdrowy.

Ke'rn...|obst n owoc m z pestkami; ~spruch m jędrne (ob. treściwe) zdanie n; ~truppen f/pl. doborowe wojsko n.

Ke'rze (kɛ'ne) f ③b świeca; dim. świeczka; ~n... mit świecy, świec; 2n/gerade prosty jak świeca; ~nlicht n światło (ob. blask m) świecy.

Ke'ffel (kɛ'sɛl) m ②l kocioł; dim. kociołek; (Zat2) kotlina f; ~schmied m kotlarz; ~stein m kamień (ob. osad) kotłowy.

Ke'tte (kɛ'tɐ) f ③b łańcuch m (a. fig.); dim. łańcuszek m; (pl.) = Kesseln; ~n... łańcuchowy, łańcuskowy; ~n-
brücke f most m łańcuchowy; ~n|glied n ogniwo (łańcucha).

Kęher (kę'c^{er}) *m* (2)l. **~in** (˘in) *f* (3)c kacierz (-erka), heretyk (-tyczka); **~richfer** minkwizytor.
Kęherci' (kęc^{er}at') *f* (3)b kacerstwo *n*, herezja.
kęherisch (kę'c^{er}nisch) kacerski, heretycki. [dyszeć.]
kęuchen (koi'ch^{en}) (15)a sapać, *f*
kęuchhusten *m* koklusz.
kęule (koi'le) *f* (3)b palka, maczuga; **~schl.**: udo *n*, ćwiartka, pośladek *m*.
kęusch (koi'sz) czysty, niewinny, nieskalany; **~heft** *f* czystość, niewinność, niepokalaność.
Kęgl., **kęgl.** **wt.** für königlich.
Kęherlerbse (kij'ch^{er}-) *f* cieciorka, groch *m* włoski.
kęchern (˘n) (16)b [za]chichotać.
kęks (kiks) *m* (2)h kiks, błąd.
kęksen (˘en) (15)e [z]robić kiksa, chybiac [-bić].
kębich (kij'bic) *m* (3)g czajka *f*.
kęfer (kij'fer) 1. *m* (2)l **~nat.** szczęka *f*: ... szczękowy. 2. *f* (3)d sosna; **~n...** sosnowy.
kęiel (kijl) *m* (2)g rączka *f* pióra: **~** spodnia belka *f* okrętu.
kęime (kij'm^e) *f* (3)b skrzela *n/pl.*: **~n...** skrzelowy.
kęien (kijn) *m* (2)g (smolne) łuczywo *n*; **~ruß** *m* czern *f* sadzowa; **~span** *m* smolna drzazga *f*.
kęinig (kij'nij^{ch}) smolny.
kęipe (kij'p^e) *f* (3)b kosz *m* do noszenia na plecach. [piasek.]
kęies (kij's) *m* (2)h żwir, gruby
kęiesel (kij'zel) *m* (2)l (a. **~stein**) krzemień; ... krzemienisty; **~erde** *f* krzemionka.
kęifig (kij'zi^{ch}) żwirowy.
kęind (kijnt) *n* (2)c dziecko, dziecię; *dim.* dzieciętko.
kęindbett *n* pológ *m*; ... pológowy; **~erin** (-bēt^{er}in) *f* (3)c położnica.
kęinder... (kij'nd^{er}...) dziecięcy.

dziecinny; **~arzt** *m* lekarz chorób dziecięcych; **~bewahr|an|stalt** *f* ochronka dla dzieci.
kęinderel' (kijnd^{er}al') *f* (3)b dzieciństwo *n*.
kęinder...: **~frau** *f*. **~fräulein** *n* nianka *f*, piastunka *f*; **~garten** *m* ogródek dziecięcy (a. freblowski); **~lel|cht** bardzo łatwy; **~los** bezdziejny; **~mädchen** *n*. **~magd** *f* = **~frau**; **~mord** *m* dzieciobójstwo *n*; **~reld** mający dużo dzieci; **~schar** *f* gromada dzieci; **~spiel** *n* zabawa *f* dziecinna; *fig.* igraszka *f*; **~stube** *f* izba dziecinna; **~warterin** *f* = **~frau**.
kęindes... (kij'nd^{es}...) dziecięcy; **von ~beinen an** = **von Kindheit an**; **~kind** *n* wnuk *m*, wnuczka *f*; *bot.* Nachkomme; **~mord** *m* dzieciobójstwo *n*; **~mörder(in)** *f* *m* dzieciobójca (-czyni); **~nöte** *f/pl.* poród *m*, boleści *f/pl.* porodowe; **in ~nöten** w porodzie.
kęindheit *f* dzieciństwo *n*; **von ~ an** od dzieciństwa, od lat dziecięcych.
kęindlich (kij'ndlich) dziecinny; *adv.* po dziecinnemu; **~werden** [z]dziecinnieć.
kęindlich dziecinny, dziecięcy.
kęind|taufe *f* chrzciny *f/pl.*
kęinkerlichchen (kij'nik^{er}lich^{ch}en) *n/pl.* indest. drobiazgi *m/pl.*
kęinn (kijⁿ) *n* (2)g broda *f*, podbródek *m*; **~backe(n)** *m* *f*, **~lade** *f* szczęka *f*; **~bart** *m* broda *f*.
kęippe (kij'p^e) *f* (3)b: **auf der ~ stehen** być bliskim upadku, grozić upadkiem.
kęippen (˘n) (15)a 1. *v/t.* przechać [-lić]; **Münzen**: obcinać [-ciąć]; 2. *v/i.*: a) (4.) [s]tracić równowagę; a. = **schaukeln**; b) (1n) = **umfallen**.

Ki'rch... (kɪ'ʁç...) kościelny; ~
dorf n wieś f; *dim.* wioska f.
Ki'rch(e) (kɪ'ʁç^o) f ③ b kościół m;
 (griechische) cerkiew: a. = Gottes-
 dienſt.
Ki'rch(en)...kościelny;cerkiewny:
ban m kłątwa f kościelna:
 in den **ban** tuż wyklinać
 [-kłać]: rzucić [-cić] kłatwę
 na (*acc.*): **buch** n książka f
 kościelna; **diener** m (sługa)
 kościelny, zakrystjan: (in der
 griechiſchen Kirche) diak; **fahne** f
 chorągiew kościelna; **maus**
 f: ſo arm wie eine ~ m. biedny
 jak mysz kościelna; **raub** m
 świętokradztwo n; **räuber** (in
 f) m świętokradca (-czyni): ~
 ſpaltung f szyszma; **verſamm-
 lung** f sobór m, synod m.
Ki'rch...: **gang** m pochod do
 kościoła: a. = Gottesdienſt:
hof m cmentarz: **hofs**...
 cmentarny.
ki'rchlich kościelny.
Ki'rch...: **meſſe** f = Kirmeß;
ſpiel n parafja f; **ſprengel** m
 = **spiel**: **turm** m wieża f
 kościelna; **weib(e)** f. **weib-
 feſt** n = Kirmeß.
Ki'rmes (kɪ'ʁm^{es}) f ③ b poſwię-
 cenie n kościoła, uroczystość
 poſwięcenia kościoła; (Volks-
 feſt) praznik m, kiermasz m.
ki'rre (kɪ'ʁ^e) łaskawy, oswojo-
 ny: *fig.* pokorny.
Ki'rren (ˌn) ⑥ a oswajać
 [oswoić], ugłaskać [uol.].
Ki'rſch (kɪ'ʁſz) m (a. ~ **brannt-
 wein** m) czereśniak; ~... czere-
 śniowy; **baum** m czereśnia
 f. drzewo n czereśniowe.
Ki'rſche (ˌn) f ③ b czereśnia;
 ~n... = Kirſch...
Ki'rſch...: **ſfarbig** czereśniowe-
 go koloru. wiśniowy; **waffer**
 n = Kirſch.
Ki'ffen (kɪ'ʃ^{en}) n ② l poduszka

f; *dim.* poduszczyca f; ~...
 poduszkowy; **bezug**, **überzug**
 m poszewka f, powłoczka f.
Ki'ſte (kɪ'ʃt^e) f ③ b skrzynia;
dim. skrzynka, skrzyneczka.
Ki'tt (kɪ't) m ② g kit.
Ki'ttel (ˌeɪ) m ② l ubranie n płó-
 cienne, siermięga f. [[za]kłać.]
ki'tten (ˌeɪ) ⑥ c [za]kitować,
Ki'tzel (kɪ'eɪ) m ② l łaskotanie
 n, świerzbienie n. [drażliwy.]
ki't(c)lig (ˌiç) łaskotliwy; *fig.*
ki'teln (ˌn) ⑥ f [po-, za]łasko-
 tać, [po]łechtąć, [po]drażnić.
 k. k. Abt. für kaiſerlich-königlich.
Kl. Abt. für Klaſſe. [m, notatka.]
Kla'dde (klä'd^e) f ③ b brułjon]
kla'ffen (klä'ʃ^{en}) ⑥ a (h. ju)
 ziać; **Tren** uſw.: nie domykać
 się, nie przystawać dobrze:
 ~de Wunde otwarta rana.
klä'ffen (klä'ʃ^{en}) ⑥ a [za]szczo-
 kać; *fig.* paplać.
Klä'ffer (ˌeɪ) m ② l szczekacz.
Klä'fter (klä'ʃt^{er}) f ③ d sąg m,
 sążeń m; ~... sągowy, sąznio-
 wy. [[ulożyć] w sągi.]
klä'ftern (ˌn) ⑥ b układać]
klä'gbar (klä'kb^{ar}) zaskarżalny;
 ~ werden wnosić [wnieść]
 skargę (wegen *gen.* o *acc.*).
Klä'ge (klä'g^e) f ③ b (Wehklagen)
 żalenie n się, narzekanie n; **z^z**
 skarga, zażalenie n; ~ **föhren**,
 in ~n außſprechen = klagen; ~...
 żalobny; **z^z** tyczący się skargi:
 ~ **geſchrei** n lament m; ~ **lied** n
 pieśń f żalobna; elegja f.
klä'gen (ˌn) ⑥ a (weh~) żalić
 się, narzekać (über *acc.* na
acc.): (ſich beſchweren) [za]skar-
 żyć (*acc.*); j-m (od. bei j-m über)
 et. ~ skarżyć się przed kim na
 (*acc.*). [skargi.]
Klä'gepunkt m przedmiot]
Klä'ger (klä'g^{er}) m ② l, in (ˌi)n
 f ③ c skarżący (-ca), oskarży-
 ciel(ka).

Kla'ge...: ~*schrift* *f* oskarżenie *n* (na piśmie); ~*weib* *n* płaczka *f*.
kla'glich (klɔ'klɪç) żaloszny; (elend) nędzny, godny pożałowania. [w górach.]
Klamm (klam) *f* ③b wawóz *m*
Kla'mmer (~^{er}) *f* ③d klamra; *dim.* klamerka; *Trp.* nawias *m*.
kla'mmern (~*n*) ④b: *fid* ~ (an *acc.*) czepiać [uczepić] się (*gen.*).
Klang (klang) 1. *m* ②d dźwięk, brzmienie *n*, ton. 2. *l*, klä'nge (klɔ'ngə) *f* klingen.
Kla'ng...: ~*farbe* *f* barwa dźwięku; *Los* bezdźwięczny, bez dźwięku; *Reich*, *zvoll* dźwięczny, pełen dźwięku.
Kla'pp... (klɔ'p...) składany, do składania.
Kla'ppe (klɔ'pə) *f* ③b (Ventil) kłapa; (Ofen) zasuwka; (Aufschlage) wyłogi *m/pl.*: F = Bett.
kla'ppen (~*n*) ④a 1. *v/t.* in die Höhe ~ podnosić [-nieść] do góry. 2. *v/i. fig.* zgadzać się.
Kla'pper (~*n*) *f* ③d grzechotka.
kla'ppern (~*n*) ④b [za]grzechotać; (mit Zessern usw.) [za]dzwonić; (mit den Händen) [za]szczękać; *Storch*: [za]klekotać.
Kla'pper...: ~*schlange* *f* grzechotnik *m*; ~*storch* *m* bocian.
Kla'pp...: ~*hut* *m* cylinder składany, szapoklak; ~*stuhl* *m* stołek do składania.
klaps (klɔps) 1. *int.* klap! 2. *l* *m* ②h klaps, uderzenie *n*.
kla'ppen (~*n*) ④e bić [uderzyć] ręką, klapsnąć [voll.].
klar (klar) (hell) jasny; (wollenlos) pogodny; (rein) czysty; (burdsichtig) przezroczysty; (deutlich) wyraźny; (verständlich) zrozumiały; ~*(er)* machen = erklären; ~*(er)* werden wyjaśniać [-nieć] się, wypogadzać [-godzić] się; *int. en sein* (über *acc.*) pojmować [-jać] (*acc.*).

klä'ren (klɔ'ren) ④a [o]czyścić, [wy]klarować; *fid* ~ Wein. ostawać [ostać] się; *Simmet*: wypogadzać [-godzić] się.
Kla'rheit *f* jasność, czystość.
Klarinet (klarinet'e) *f* ③b klarnet *m*, [erklären].
kla'r/legen, -machen, -stellen =
Kla'sse (klɔ'se) *f* ③b klasa: (Abteilung) przedział *m*, oddział *m*; (Stufe) stopień *m*; erster ~ pierwszej klasy, pierwszorzędny; zweiter ~ drugiej klasy, drugorzędny; ... klasowy: ~*lehrer* *m* nauczyciel klasowy, gospodarz klasy; ~*zimmer* *n* izba *f* szkolna, klasa *f*.
kla'ssisch (~*siz*) klasyczny.
klatsch (klɔtʃ) 1. *int.* klap! pac! 2. *l* *m* ②g = klaps. *Klatscherei*: *z'base* *f*, *z'bruder* *m* = klatscher(in).
Kla'tsche (~^e) *f* ③b placka.
kla'tschen (~*n*) ④e: a) *v/t.* klasnąć [-snać], mlaskać [-snać]: *Beifall* ~ = b) *v/i.* bić brawo klasnąć (mit den Händen rücken): *fig.* [na]plotkować, [po]robić plotki, rozgadywać [-dać].
Kla'tscher (~^{er}) *m* ②l, *in* (~*n*) *f* ③c oklaskujący (-ca); gaduła, plotkarz (-arka).
Klatscherel' (klɔtʃerel') *f* ③b plotka, gadanie *n*.
kla'tschhaft (klɔtʃhaft), **kla'tschig** (~*ig*) gadatliwy, plotkarski, lubiący robić plotki.
Kla'tsch...: ~*maul* *n*, ~*schwester* *f*, ~*weib* *n* = klatscher(in); ~*rose* *f* mak *m* polny; *z'süchtig* = klatschhaft.
klau'ben (klɔu'ben) ④a prze- (ob. wy-)bierać [-brać].
Klau'e (~^e) *f* ③b szpon *m*, pazur *m*; (Huf) kopyto *n*.
Klau'se (klɔu'se) *f* ③b cela.
Klau'sel (~^{el}) *f* ③d klauzula, zastrzeżenie *n*.

Klausner (klaʊsn̩ɐ) *m* ②l, ~in (ˌɪn) *f* ③c = *Ginnsiedler* (in).
Klavie'r (klāvī'ɾ) *n* ②g fortepian; ~ fortepianowy; ~ *spieler* (in *f*) *m* pianista (-istka).
Kle'b(e)... (klē'p..., klē'be...) lepki, służący do lepienia.
kle'ben (klē'b̩n) ⑤a [s-, za-] kleić. [za]lepić; ~ (bleiben) [przy]lgnać, przylepić [-pić] się (an *dat.* do *gen.*); nicht ~ (bleiben) odlepiać [-pić] się, nie trzymać się.
kle'b(e)rig (klē'b̩[ɐ]rɪç) lepki, klejowaty; *fig.* lgnący; **kleif** *f* lepkość.
Klecks (klɛks) *m* ②h plama *f*; P kleks, żyd. [[po]plamić.]
kle'ck(f)en (klē'k[s]j̩n) ③a (⑤e) **Klecker** (ˌn̩) *m* ②l bazgracz.
Klee (klē) *m* ②g¹ koniczyna *f*; ~ *blatt* *n fig.* trójka *f*.
Kleid (klait) *n* ②c ubranie, odzienie, suknia *f*, szata *f*.
klei'den (klai'd̩n) ⑤c (jich) ubierać [ubrać] (się), odziewać [odzianć] (się); das kleidet Sie gut dobrze panu (pani) w tem do twarzy.
Klei'der (ˌd̩ɐ) *f*. Kleid; ~ (do) sukien, (do) ubrań; ~ *bürste* *f* szczyotka do ubrań; ~ *haken* *m* wieszadło *n* na ubrania; ~ *macher* (in) = *Schneider* (in); ~ *puppe* *f* manekin *m*; ~ *ricgel* *m* wieszadło *n* na ubrania.
klei'dsam; ~ sein być do twarzy.
Klei'dung *f* odzież, ubiór *m*; ~ *stoff* *n* część *f* ubioru.
Klei'e (ˌe) *f* ③b otręby *m/pl.*; ~ *inmehl* *n* mąka *f* razowa.
klein (klain) mały; ~ von Buchs małego wzrostu; (ˌist) drobnotkawy; ~ machen zmniejszać [-szyć]; ~ werden [z]maleć, zmniejszać [-szyć] się; von ~ auf = von Stindheit an; et. 2es = Kleinigkeit; ein ~

wenig, um ein 2es nieco, cokolwiek, trochę; 2es Kind (a. der od. die 2e) mały (-la), małe *m*.

Klei'n... ost mały; ~ *astien* *n* Azja *f* Mniejsza; ~ *bahn* *f* kolej wąskotorowa; ~ *bürger* *m* mieszczanin; ~ *geld* *n* drobna moneta *f*, drobne *n/pl.*; 2gläubig niedowierzający; ~ *handel* *m* drobny handel; ~ *händler* *m* drobny kupiec.

Klei'nheit *f* małość, drobność.

Klei'nigkeit (ˌɪç-) *f* drobnostka, bagatela, fraszka; ~ *skrämer* *m* człowiek małoskowy, pedant; ~ *skrämeri* / ③b małoskowość, pedanteria.

Klein|ki'nder|bewah|rlaufstalt, ochronka dla małych dzieci.

klei'n|laut cichy, małomowny, zatrwożony; ~ *machen* [za-] trwożyć; ~ *werden* zamilknąć [vou].

klei'n|lich małoskowy, drobiazgowy, drobnostkowy; **kleif** *f* małoskowość, drobiazgowość.

klei'n|mut *m* brak odwagi; trwożliwość *f*; **klei'n|mütig** (-müt̩) nieśmiały, trwożliwy.

Klei'n|nod (klai'not) *n* ②g (*pl.* a. Klei'n|bien) klejnot *m*.

Klei'n...; ~ *staat* *m* państwo *n* drugorzędne, państwko *n*; ~ *städter* *m* mieszczanin, mieszczuch; 2städtlich małomieszczanski.

Klei'fter (klai'st̩n) *m* ②l klajster. [stren.]

klei'ftern (ˌn̩) ⑤b [z]lepić klaj-
Klei'mme (klē'm̩) *f* ③b kleszcze *m/pl.*; *fig.* ciasne miejsce *n*, matnia, kłopot *m*; in die ~ geraten nabawić [-wić] się kłopotu.

Klei'mmen (ˌn̩) ⑤a przyciskać [-snać], sciskać [-snać]; F = *stichten*.

Kle'mmer (˘R) *m* ②l = kłucifer.
Kle'mpner (klɛ'mpn^{er}) *m* ②l
 blacharz; ... blacharski.
Klempnerel' (klɛ'mpn^{er}naɪ') *f* ③b
 blacharstwo *n*.
Kle'pper (klɛ'p^{er}) *m* ②l szkapa *f*.
Klerlei' (klɛ'rajzai') *f* ③b kler *m*,
 duchowieństwo *n*.
Kle'rus (klɛ'rus) *m* indef. kler.
Kle'tte (klɛ't^e) *f* ③b łopian *m*,
 łopuch *m*; ... łopianowy.
Kle'tterer (˘R^{er}) *m* ②l ten, co
 się wspina.
Kle'tter'mast (*-stange*) *f* maszt
m (slup *n*) do wspinania się.
kle'ttern (klɛ't^{ern}) ①b (h., ft)
 wspinać [wspiąć] się.
Klie'nt (kljɛ'nt) *m* ③a klient,
 powiernik.
Kli'ma (klj'ma) *n* ⑥i klimat *m*.
klima'tisch (klj'ma'tisz) klima-
 tyczny. [tern.]
klj'mmen (klj'm^{en}) ①a = kłes[
Klij'mper'kasten (klj'mp^{er}-) *m*
 zły fortepian, brząkadło *n*.
klj'mpern (˘n) ①b dzwonić,
 brzęczeć; [za-, po]brząkać (na
 fortepianie).
Klij'ngel (klj'ŋ^e) *f* ③b ostrze *n*,
 brzeszczot *m*; auch = Degen,
 Schwert.
Klij'ngel (˘l) *f* ③d dzwonek *m*;
 beutel *m* woreczek z dzwon-
 kami do zbierania datków
 w kościele.
klj'ngeln (˘ln) ①f [za]dzwonić.
Klij'ngel'schnur (˘:zug) *m* sznur
m (pas *m*) u dzwonka.
klj'ngen (klj'ŋ^{en}) ①b [za-]
 brzęczeć, [za]dzwieć; (au-
 ten)[za]brzmieć; ~d dzwiczny.
Klij'ngke (klj'ŋk^e) *f* ③b klamka;
 (Griff) rączka.
klj'pp (klj'p): ~ und klar jasno
 i wyraźnie, bez ogródek.
Klij'ppe (˘^e) *f* ③b skała pod-
 wodna, rafa; fig. = Hindernis.
klj'rren (klj'r^{en}) ①a Głasier *ufo* :

brzęczeć [brzęknąć]; Sporen: po-
 brzękiwać; Sabel: szczerkać
 [-knać]. [odbitka *f*.]
Klij'schec' (klj'szɛ') *n* ⑥i kłisza *f*.
Klij'stie'r (klj'sti'a) *n* ②g^l lewa-
 tywa *f*. [waty.]
klj'tschig (klj'czj'dj) lepki, klejo-
Klo'ben (klɔ'b^{en}) *m* ②l pęk,
 skobel, kleszcze *m/pl*.
klɔ'pfen (klɔ'pf^{en}) ①a 1. *v/t*.
 [po]tluc; Toppfiche *ufo* : = aus...
 2. *r/i*. [za]pukać (au *acc*. do
 gen.): j-m auf die Schulter ~
 [po]klepać k-o po plecach.
Klɔ'pfer (˘^{er}) *m* ②l klepadło
n, trzepaczka *f*.
Klɔ'pf... ~ *fechter* *m* zapaśnik
 (na kulaki); ~ *fechtere* *f* za-
 paśnictwo *n* (na kulaki); ~ *holz*
n trzepaczka *f*.
Klɔ'ppei (klɔ'p^{ei}) *m* ②l pałecz-
 ka *f*, młotek; (Spigen *ufo*.) kło-
 cek; (au Gfoden) młot, serce *n*.
klɔ'ppeln (˘n) ①f dzierżgać:
 robić klockami.
Klops (klɔps) *m* ②h kłopotny:
 zraz. [m: ... klozetowy.]
Kloje'tt (klojɛ't) *n* ②g klozet
Kloß (klos) *m* ②d bryla *f*; (au
 Mehl *ufo*.) kłuska *f*, knedel.
Klɔ'ster (klɔ'st^{er}) *n* ②j klasztor
m; ... klasztorny; ~ *bruder* *m*
 braciszek klasztorny; ~ *frau* *f*
 zakonnica; ~ *geistlichkeit* *f*
 duchowieństwo *n* zakonne;
 ~ *schwester* *f* siostra klasztorna;
 ~ *zelle* *f* cela klasztorna.
klɔ'sterlich (klɔ'st^{er}lɪch) klasz-
 torny; (mändlich) zakonnicy.
Kloß (klɔc) *m* ②d kłoda *f*.
 pniak; fig. dragal, drab.
klɔ'stig (˘lɪch) dragalowy, nie-
 zgrabny; (gewaltig) ogromny.
Kluft (kluft) *f* ②f rozpadlina:
 (Schmidt) otchłań; fig. przepaść.
klug (klük) ①² mądry, roztropny,
 rozsądny; ~ *machen* [na]uczyć
 rozumu; ~ *werden* [z]mądrzeć:

nicht ~ werden aus (dat.) nie [zrozumieć (gen.). nie pojmo-
 wać [-jać] (gen.); du bist wohl
 nicht ~? czy ty przy pełnym
 rozumie? [wać, rozumować.]
klü'geln (klü'g'eln) 15f mędrko-
klü'gheit f mądrość, roztrop-
 ność, rozsądek m. [rozumnie.]
klü'glich (klü'klich) roztropnie,
klü'mpen (klü'mp'en) m 2l
 (Erde usw.) bryła f; dim. (= **klü'mpchen** [klü'mp'ch'en] n 2l)
 bryłka f; (Haufen) kupa f.
klü'mp'fug m noga f nie-
 kształtna ob. szpotawa.
klü'nker (klü'nk'er) f 3d, m 2l
 kutas; e. = Gehänge. [nagen.]
knä'bbern (knä'b'ern) 15b = f
Knä'be (knä'b'e) m 3a chłopiec;
 dim. (= **Knä'bchen** [knä'p'ch'en]
 n 2l) chłopczyk; f alter ~
 starzec, starowina; ~n... chło-
 pięcy; ~alster n wiek m chło-
 pięcy. [dziecinny.]
Knä'benhaff chłopięcy; (abelnd)
Knä'ben... ~schule f szkoła dla
 chłopców; ~streich m figiel
 dziecinny.
Knä'den (knä'k'en) 15a 1. v/i. —
 trącić. 2. v/i. [z]grzyźć, [s]tluc.
Knä'ck... ~mandel f migdał m
 w skorupie; ~wurf f cienka
 kiełbasa.
Knä'ß (knä'ß) m 2g (2d) huk,
 łoskot; (Peitschen2) trzask; ~
 und Faß na leb na szyję,
 gwałtownie.
Knä'ß... trzaskający; ~büchse f
 pukawka; ~effekt m silne
 wrażenie n.
Knä'ssen (knä's'en) 16a huknąć,
 trzasnąć [beide voll.]; Peitsche:
 trzaskać [-snać]; ~d trzaska-
 jący, wybuchający.
Knä'ss... ~erbse f pukawka; ~
 gas n gaz m piorunujący.
knapp (knä'p) szczupły; (tuz)
 krótki; (eng) ciasny; (pärlich)

skąpy; mit ~er Not z wielką
 biedą; i-n ~ halten trzymać
 krótko.
Knä'ppe (knä'p'e) m 3a ebm.
 giermek, pachole n; 2 chło-
 pak. [płość; skąpość.]
Knä'ppheit f ciasność; szczu-
Knä'ppschaff f stowarzyszenie
 n robotników górniczych.
Knä'rre (knä'r'e) f 3b grze-
 chotka.
knä'rren (n) 16a [za]trzeszczeć;
 Zür: [za]skrzypieć.
Knä'ster (knä's't'er) m 2l tytoń:
 F (alter) ~ (bart), a. **Knä'st(er)er**
 m 2l człowiek starej daty.
knä'stern (knä't'ern) 15b [za-]
 trzeszczeć. [bek m, klab m.]
Knä'uel (knä'el) n (m) 2l kłę-
Knäuf (knäuf) m 2d gałka f,
 głowica f; (am Stod) główka f.
Knä'uzer (knä'z'er) m 2l, ~in
 (~in) f 3c sknera, skapiec
 (-pica).
Knäuzerel (knäuz'eräl) f 3b
 sknerstwo n, skapstwo n.
Knäuzerig (knäuz'erich) skąpy;
 2keit f skapstwo n.
knäuzern (z'er'n) 15b skapieć,
 być skąpym. [~bart m bródka.]
Knä'bel (knä'bel) m 2l knebel;
knä'beln (n) 16f [za]kneblo-
 wać (i-u k-u usta), [s]krępować.
Knächt (knächt) m 2g parobek,
 sługa; (Stabe) niewolnik.
knächten (en) 16c ujarzmiąć
 [-mie], ciemiężyć.
knächtlich (~sz) służący, nie-
 wolniczy. [wolnictwo n.]
Knächtlichaff f niewola, nie-
knä'f'en (knä't'f'en) 13t szczypać
 [szczypnąć], uszczypnąć [voll.].
Knä'fer (f'er) m 2l cwikier.
Knä'flänge f szczypce f/pl.,
 (große kleszcze m/pl.).
Knä'p... (knä'p...): ~abend m
 uczta f, biesiada f; ~bruder m
 hulaka.

Knei'pe (knaɪ'pə) *f* (3)b szynkownia, gospoda; (Bier3) piwiarnia; a. = Kneipabend.

knei'pen (ˌn) 1. *v/t.* = knieifen. 2. *v/i.* biesiadować, pić.

Kneiperel' (knaɪ'pɛraɪ') *f* (3)b uczta, biesiada. [ciel gospody.]

Knei'p|wotr *m* szynkarz, właściciel

Kne't... (knɛ't...) wygniatany.

knɛ'ten (ˌn) 15c [z]gnieść.

Knidk (knɪk) *m* (2)g plot z chrustu

knɪ'dken (ˌn) 15a 1. *v/i.* (h., fn) pękać [-knąć] z trzaskiem.

2. *v/t.* [na]łamać, [s]łuc.

Knicker (ˌn) *f.* Knäuser ubr.

Knicks (knɪks) *m* (2)h ukłon, dyg; e-n ~ machen = kni'ckfen

(ˌn) 15e dygać [-gnać].

Knie (knɪ) *n* (2)g kolano: *fig.* et. über's ~ brechen [z]robić co

jakbądź od. na kolanie; ... kolanowy; ~'benge (-boɪgə) *f*

(3)b podkolanie *n*, podkolanek *m*; ~'beugung *f* zgięcie *n* kolan, klęknięcie *n*.

knie'en (ˌn) 15a *f.* knien.

Knie'...: 2fällig na kolanach, na klęczkach; ~'hosen *f/pl.* krótkie

spodnie *f/pl.* (po kolana); ~'kehle *f* dół *m* podkolanowy, podkolanek *m*.

knɪ'en (knɪ'ɛ)n 15a: a) (h.) klęzcć; b) (fn) klękać [klęknąć, ukłęknać].

Knie'...: ~riemen *m* pociągiciel; ~'schelbe *f* kość kolanowa.

Kniff (knɪf) 1. *m* (2)g szczygnięcie *n*, zgięcie *n*; *fig.* podstęp, fortel, wykręt. 2. 2 *f.* knieifen.

knɪ'psfen (knɪ'psɛn) 15e 1. *v/t.* [prze]dziurkować. 2. *v/i.* bębnić (mit den Fingern palcami).

Knirps (knɪrps) *m* (2)h malec, pędrak; kleiner ~ F smarkacz.

knɪ'rschen (knɪ'rsɛn) 15e [za]skrzypiec, [za]trzeszczec; mit den Zähnen ~ zgrzytać [-tnąć] zębami.

knɪ'stern (knɪ'stɛrn) 15b [za]trzeszczec; Schnee: [za]skrzypiec; Seide: [za]szleścić.

knɪ'stern (knɪ'tɛrn) 15b [z]miać; (*v/i.*) = knistern.

Kno blauch (knɔ'plɔuch) *m* (2)g: czosnek; ... czosnkowy.

Knö'chel (knɔ'ɕɛl) *m* (2)l kostka *f*

Knö'chen (knɔ'ɕɛn) *m* (2)l kostka *f*; *dim.* kostka *f*, kosteczka *f*; ... kostny; (Knöcheln) kościany;

Lartig kościsty; ~bruch *m* złamanie *n* kości; ~fraß *m* próchnienie *n* kości; ~gerüst *m* szkielet *m*, kościec *m*; ~lehre *f* osteologia; ~mehl *n* mąka *f* kościana.

knö'chern (knɔ'ɕɛrn) kościany

knö'chig (knɔ'ɕɪç) kościsty; ~werden [s]kostnieć.

Knö'del (knɔ'dɛl) *m* (2)l kostka = Stöß. [bulwa]

Knö'le (knɔ'le) *f* (3)b główka;

Knö'llen (ˌn) *m* (2)l guz, gruczol; ♀ główka *f*, bulwa *f*; (Knollen) narośl *f*.

knö'llig (ˌɪç) główkowaty, cebulkowaty.

Knopf (knɔpf) *m* (2)d guzik; *dim.* (= Knöpfchen [knɔ'pɕɛn] *n* (2)l guziczek; (für Wäsche) spinak *f*; (e-r Sted) galka *f*; ... oft guziczek.

knö'pfen (knɔ'pɕɛn) 15a zapinać [-piąć].

Knö'pf...: ~loch *n* dziurka *f* na guzik; ~macher *m* guzikarz, szmuklerz.

Knö'rpel (knɔ'rpɛl) *m* (2)g chrząstka *f*; ... chrząstkowy.

knö'rp(e)lig (ˌɪç) chrząstkowaty.

Knö'rren (knɔ'rɛn) *m* (2)l kostka *f*, chrząstka (2)l konar; (Knörrens) guz, narośl *f*.

knö'rrig (ˌɪç) guzowaty, sekaty.

Knoſpe (kno'sp^e) *f* (3) b pączek *m*. pącz: *m*: *n* treiben = *zn* (3n) (3a) (wy)puszczać [puścić] pączki.

Kno'ten (kno'ten) *m* (2) węzeł (a. 1), guz; *dim.* (= **Kno'tchen** [kno't^{ch}en]) *n* (2) węzełek, guzek; ♀ kolanko *n*: *fig.* = *Sin-* dernis; **punkt** *m*. **station** *f* punkt *m* węzłowy, stacja *f* węzłowa (kolei żelaznych); **stock** *m* kij sękaty.

Kno'tig (kno'tich) węzłowaty, guzowaty; ♀ kolankowaty; sękaty: *fig.* gruby, nieokrzesany.

Knuff (knuff) *m* (2) d uderzenie *n* kulakiem, kulak.

Knu'ffen (kn^{en}) (3a) okładać kulakami.

knü'sten (kn^{en}) (3a) [z]gnieść, [z]miać.

knü'pfen (knü'pfen) (3a) związywać [-zać], przywiązywać [-zać] (*an acc.* do *gen.*).

Knü'ppel (knü'ppel) *m* (2) drag, kij; (Bräuben) buł(eczka) *f*.

Knü'rren (knü'r^{en}) (3a) warczeć [warknąć]; *Rabe*: [za]mruczeć: mit Knurr der Wagen burczy mi w brzuchu. [mrukliwy.]

knü'rrig (knü'r^{ich}) warkliwy.

Knü'sperig (knü'sp^{er}ig^{ich}) trzeszczący.

knü'spern (kn^{ern}) (3b) = *nagen*.

Knute (knü'te) *f* (3) b knut *m*.

Knüttel (knü'tel) *m* (2) kij, pałka *f*: **vers** *m* lichy wiersz.

Kobalt (ko'bält) *m* (2) g kobalt: ... kobaltowy.

Kobold (ko'bölt) *m* (2) g duch, kobold. [kucharski.]

Koch (köch) *m* (2) d kucharz: ...

Kochen (kö'chen) (3a): a) *v/t.* Wasser: [za]kipieć; Speisen: [za-

z]gotować się, [z]warzyć się;

b) *v/t.* [z]warzyć, [z]gotować; gefocht gotowany.

Kocher (kö'ch^{er}) *m* (2) l = *Koch-* maschine.

Kocher (kö'ch^{er}) *m* (2) l kolezan.

Koch...: **geschirr** *n* naczynie kuchenne; **herd** *m* ognisko *n* kitchenne.

Kochin (kö'chⁱⁿ) *f* (3) c kucharka.

Koch...: **maschine** *f maszynka do gotowania; **sals** *n* sól *f* kuchenna; **schule** *f* szkoła kucharska; **topf** *m* garnek do gotowania.*

Kocher (kö'ch^{er}) *m* (2) l przynęta *f*. wabik. [[przy-, z]nęcić.]

Kochern (kö'ch^{ern}) (3) b [z]wabić.

Kocher (kö'ch^{er}) *m* (2) l kufer; *dim.* kuferek: (Handl² ręczna) walizka *f*: **träger** *m* = *Ge-* päckträger.

Kohl (kol) *m* (2) g kapusta *f*; *fig.* bzdury *f/pl.*, gadanina *f*; ... kapuściany.

Kohle (kö'le) *f* (3) b węgiel *m*: *dim.* węgielek *m*.

Kohlen (kö'len) (3a): a) *v/t.* [s]pa- lić na węgiel; b) *v/i.* zwęglac [lić] się; tlić się.

Kohlen...: **artig** węglowy: **bedien** *n* fajerka *f*; **behälter** *m* węgielnik; **brenner** *m* węglarz; **dampf**, **dunst** *m* czad, swąd; **händler** *m* handlarz węglem; **sauer** zawierający kwas węglowy; **saures Na-** tron soda *f*; **säure** *f* kwas *m* węglowy; **stoff** *m* węglan; **wasserstoff** *m* węglowodór.

Kohler (kö'leⁿ) *m* (2) l węglarz; **glaube** *m* wiara *f* prostacza, zabobon.

Kohl...: **kopf** *m* główka *f* kapusty; **meise** *f* 3oś. sikora; **raben-schwarz** czarny jak węgiel, czarnutki; **ra"bi** (-ra"bi) *m* (2) l kalarepa *f*; **rübe** *f* brukiew; **stengel**, **stfrunk** *m* głąbik; **suppe** *f* kapuśniak *m*.

kokeſt (kokĕ't) 1. zalotny. 2. 2e (°) f ③b kokietka, zalotnica.
Koko'n (kokq') m ⑥i kokon, poczwarka f jedwabnika.
Ko'kos... (kq'kqs...) kokosowy: ~ **nusz** f orzech m kokosowy: ~ **palme** f palma kokosowa.
Koks (kqs) m ②h koks; ~ **...** koksowy.
Ko'iben (kq'ibĕn) m ②l paka f: (an Bumpen uſw.) tłok; (am Gewehr) kolba f; ~ **ſtange** f tloka.
Ko'lik (kq'lik, oft kolik) f ③b kolika, kolki f/pl.
Kolle'g (kq'le'g) n ⑥e kolegjum; (akademische Vorlesung) wykład m (uniwersytecki).
Kolle'ge (kq'le'g°) m ③a kolega, towarzysz: **kollegia'liſch** (kq'le'g'liſz) koleżeńſki; **Kollegialita't** (kq'le'g'liſtq't) f ③b koleżeńſtwa n.
Kolle'gient'geld n czesno akademickie.
Kolle'gium (kq'le'g'lium) n ⑥e kolegjum.
Kolle'kte (kq'le'kt°) f ③b składka, kolekta.
kollekti'v (kq'lekti'v) 1. zbiorowy. 2. 2 und **Lum** (~t'wium) n ⑥k imię zbiorowe.
Ko'lier (kq'lier) ②l: a) n kołnierz m; (Gade) kurika f, serdak m; b) m zakolowroczenie n; fig. grymas; (Wut) napad szału.
ko'liern (˘n) ⑤b [po]toczyć (się): Pſerbe: [s]płoszyć się.
kolli'die'ren (kq'li'di'rĕn) ⑤g stykać [zotknąć] się, zderzać [-rzyć] się.
Kolliſio'n (kq'li:zi'g'n) f ③b zderzenie n (się), sprzeczność, kolizja. [ſylka f kolejowa].
Ko'lo (kq'lo) n ⑥k paka f; prze-
kö'lniſch (kq'linſz) koloński; ~ **es Waſſer** woda f kolońska.
Kolonie' (koloni') f ⑥f kolonia, osada: **Koloni'ſt** (˘ni'ſt) m

③a, ~ **in** (˘in) f ③e kolonista (-istka), osadnik m.
Kome't (komĕ't) m ③a kometa f.
Ko'mik (kq'mik) f ③b komika; ~ **er** (˘er) m ②l komik.
ko'miſch (kq'miſz) komiczny: (lächerlich) śmieszny; (ergötzlich) zabawny. [tet m].
Komiſſe' (komißĕ') n ⑥i komi-
Ko'mma (kq'ma) n ⑥b przecinek m.
Kommanda'nt (kq'mānda'nt) m ③a komendant.
Kommandie'ren (˘di'rĕn) ⑤g [za]komenderować; (befehligen) dowodzić (instr.); i-n-~ **zu** (dat.) odkomenderować [woł.] k-o do (gen.), przydzielać [-lić] k-o do (gen.).
Komma'ndo (kq'māndo) n ⑥b (a. ~ **wort** n) komenda f; (Oberbefehl) dowództwo.
ko'mmen (kq'mĕn) ⑤g (ſu) (zu ſich) przyehodzić [przyjść] (a. ſig. zu ſich do siebie); (zu Wa-gen) przyjeżdżać [-jechać]; (heretn) wchodzić [wejść]: ~ **laſſen** = (be)ruhen, beſtellen; billig od. teuer (zu ſieſen) ~ **wypadać** [-paść]: ~ **auf** (acc.) **wpadać** [wpaść] na (acc.), **domyſlać** [-lić] się (gen.): auch ~ **ſich** bejinnen; wieviel kommt auf mich? ile wypada na mnie?; ~ **his** (zu ſich) dochodzić [dojść] do (gen.), (zu Wa-gen) dojeżdżać [-jechać] do (gen.); ~ **um** (acc.) = verlieren; damit kommt man nicht weit z tem daleko nie zajdzie; das wird noch ~ **to** jeſzcze będzie: die Reibe kommt an (acc.) kolej przychodzi na (acc.): wie (od. woher) kommt das? skąd to pochodzi?; wie es gerade kommt jak się właśnie zdarzy: die Straſſen ~ **nabierać** [-brać] ſil: ~ **d** przyszy, następy.

Kommi's (kɔmɪ') *m* inbett. sub-
jekt (ob. pomocnik) handlowy.
Kommissa'r (kɔmɪsɔ'r), ...**ffä'r**
(~sɔ'r) *m* ②g¹ komisarz.
Kommi'st'brof (kɔmɪs't'brɔf) *n* chleb
m komiśny ob. żołnierski.
Kommissio'n (kɔmɪsɪ'o'n) *f* ③b
komisja; ~s... komisyjny.
Kommo'de (kɔmɔ'de) *f* ③b ko-
moda; *dim.* komódka.
kommuna'l (kɔmuna'l) komu-
nalny, gminny, miejski.
Kommu'ne (kɔmū'nə) *f* ③b =
Gemeinde.
kommuniz'e'ren (kɔmunɪcɪ'ren)
②g = mitteilen; (a. v/i.) być
w związku, [s]komunikować
się; (in der Kirche) przyjmować
[-jąć] komunję.
Komödia'nt (kɔmɔ'di'nt) *m* ③a,
~**in** (~in) *f* ③c komedjant(ka):
~**en**... komedjanci.
Komö'die (kɔmɔ'diə) *f* ③b ko-
medja; ~**nschreiber** *m* kome-
djopisarz.
Kompa(g)nie' (kɔmpagnɪ') *f* ⑥f
* spółka, towarzystwo *n*; ✕
kompanja; ~... spółkowy.
Kompagno'n (~njo') *m* ⑥i spół-
nik, towarzysz.
Ko'mparat'iv (kɔ'mparatɪ'v) *m*
②g¹ stopień wyższy.
Ko'mpaß (kɔ'mpäs) *m* ②h¹
kompas, busola *f*.
Komplime'nt (kɔmplɪmɛ'nt) *n*
②g komplement *m*, ukłon *m*;
meiu ~! moje uszanowanie!
Komplo'tt (~pɔ't) *n* ②g spisek
m, zmowa *f*. [kompezytor.]
Komponi'st (~ponɪ'st) *m* ③a
Kompo'tt (~pɔ't) *n* ②g kompot
m. [kiernik; ~... cukierniczy.]
Kondi'tor (kɔndɪ'tɔr) *m* ⑥d cu-
Konditorei' (~dɪtɔrɪ') *f* ③b
cukiernia. [konduktor.]
Kondukteu'r (~duktɔ'r) *m* ②g¹
Konfe'kt (~fɛ'kt) *n* ②g kon-
fakty *m/pl.*, cukry *m/pl.*

Konfere'nz (~fɛrɛ'nc) *f* ③b kon-
ferencja, narada; ~... kon-
ferencyjny.
Konfessio'n (kɔnfɛsɪ'o'n) *f* ③b
wyznanie *n*: ~**silos** bezwyzna-
niowy. [situra.]
Konfütü're (~fütü'rə) *f* ⑤b kon-
Konflikt (~flɪ'kt) *m* ②g (Streit)
konflikt, zatarg, spór; (Zf.-stöß)
starcie *n* (się).
Konfu's (kɔnfu's) (verwirrt) zmię-
szany; (zerstreut) roztrzępany
(verlegen) zakłopotany; ~**madchen**
(werden) [z]miejszać (się).
Konfuzio'n (kɔnfuzɪ'o'n) *f* ③b
zmieszanie *n*, bałamuctwo *n*.
Kongru'e'nz (kɔngru'e'nc) *f* ③b
Gram. zgoda; & przystawianie *n*.
Kön'ig (kɔ'nɪç) *m* ②g król:
~**in** (~in) *f* ③c królowa; ~**stich**
(~nɪçstɪç) królewski; ~**reich** *n*
królestwo.
Kön'igs... królewski; ~**adler** *m*
orzeł; ~**mord** *m* królobójstwo
n; ~**mörder** *m* królobójca; ~
sohn *m* królewicz; ~**tochter** *f*
królowna.
Kön'igtum *n* królestwo.
Konjunktio'n (kɔnjũŋkɪ'o'n) *f*
③b spójnik *m*.
Ko'njunkt'iv (kɔ'njũŋktɪ'v) *m*
②g¹ tryb warunkowy.
konka'v (kɔnkə'v) wklęsły.
konkre't (~krɛ't) konkretny:
Gram. zmysłowy. [Stebsweib.]
Konkubi'ne (~kubi'nə) *f* ③b =
Konkurre'nt (kɔnkurɛ'nt) *m* ③a,
~**in** (~in) *f* ③c konkurent(ka),
współzawodnik (-niczka).
Konkurre'nz (~rɛ'nc) *f* ③b kon-
kurencja, współzawodnictwo
n; ~... konkurencyjny.
konkurre'nt'en (~kɪ'ren) ②g kon-
kurować, współzawodniczyć.
Konku'rs (~kũ'rs) *m* ②h kon-
kurs; ~... konkursowy; ~**ver-**
walter *m* zarządca masy kon-
kursowej.

können (kõ'ʎn) ⑩j (vermögen) móc, zdołać; (verstehen) umieć; man kann (nicht) (nie) można; ~ Sie deutsch? czy umie pan po niemiecku?; ich kann nichts dafür ja temu nie winien, ja za to nie odpowiadam.

konsekwent (kõnzekwẽ'nt) konsekwentny. [serwatywny.]

konserwatyw (kõzɛrwatj'f) kon-

konse'rw (kõzẽ'kwɛ) f ③b konserwa.

konserwieren (kõwi'rɛn) ⑩g [za-] konserwować, zachowywać [-ować]. [④e konsystorz m.]

konfisko'rium (kõfjstõ'rjũm) n

konfona'nt (kõnzõnã'nt) m ③a spółgłoska f.

Konstitutio'n (kõstjtu'õ'n) f ③b konstytucja. [stytucyjny.]

konstitucjone'ł (kõnõ'ł) kon-

konfu'm (kõnzũ'm) m ②g¹ spożywanie n; ~... spożywczy.

konsume'nt (kõzũmẽ'nt) m ③a,

in (kõ'ju) f ③c konsument(ka), spożywca; **konsumieren** (kõmj'rɛn) ⑩g [s]konsumować, spożywać [-zyć], [s]potrzebować. [takt, styczność f.]

Kontra'kt (kõtrã'kt) m ②g kon-

ko'nter... (kõ'ntɛr...) kontra...; **bande** f kontrabanda, przemytnictwo n.

Kontine'nt (kõntjnc'nt) m ②g kontynent, ląd stały.

kontinenta'ł (kõntã'ł) (auch in 3ffgu) kontynentalny, lądowy.

Konto'r (kõntõ'r) n ②g¹ kantor m, biuro; ~... kantorowy, biurowy.

Kontorl'ft (kõtrã'ft) m ③a kantorzysta; **in** (kõ'jn) f ③c kantorzystka.

Kontrahe'nt (kõtrãhẽ'nt) m ③a kontrahent, zawierający kontrakt.

Kontra'kt (kõtrã'kt) m ②g kontrakt, umowa f; 2mäſiq = 2-

sich kontraktowy, za kontraktem, według umowy.

Kontra'kt (kõtrã'kt) m ②g kontrast, przeciwieństwo n (zu dat. do gen.).

Kontro'ł... (kõtrõ'ł...) kontrolny.

Kontro'ł (kõ'ł) f ③b kontrola, nadzór m.

Kontrollen'r (kõtrõ'łɛ'r) m ②g¹ kontrolor, nadzorca.

Konventiona'l'strafe (kõwncjõ'nã'ł-) f kara konwencjonalna.

Konversatio'n (kõwɛrzã'õ'n) f

③b konwersacja, rozmowa; ~s... konwersacyjny; ~s|lexi-kou n encyklopedia f powszechna, leksykon m.

konve'x (kõnwɛ'ks) wypukły.

konzentrie'ren (kõncẽntã'rɛn)

⑩g [s]koncentrować, skupiać [-pieć]. **Su.** koncentracja f, skupienie n. [środkowy.]

Konze'ntrisch (kõ'ncntriſz) spół-

Konze'pt (kõzẽ'pt) n ②g koncept

m, pomysł m, wypracowanie (w bruljonie); **fig.** auß dem ~ kommen [s]tracić koncept.

Konze'rt (kõzẽ'rt) n ②g koncert

m; ~... koncertowy.

Konzeſſio'n (kõzẽs'õ'n) f ③b kon-

cesja, pozwolenie n, przywilej m; ~s... koncesyjny.

Konzi'l (kõ'jł) n ②g¹, a. **ium**

(kõ'jũm) n ⑥e sobór m.

Kopie'ke (kõpɛ'kɛ) f ③b kopijka.

Kõ'per (kõ'pɛr) m ②l materja / na krzyż zrobiona.

Kopf (kõpf) m ②d głowa f ta.

fig. = rozum); **dim.** (= Kö'pf-

chen [kõ'pfɛn] n ②l główka

f, główeczka f; (einer Stecknadel

uſw.) główka f; (e-r Zeitung uſw.)

nagłówek: seinen ~ (für ſich)

haben, auf ſeinem ~ beſtehen

obstawać przy swoim, być

upartym: den ~ (oben) behalten

nie [s]tracić głowy, zach-

owywać [-ować] przytomność

umysłu; das will mir nicht in den ~ (hinein) to mi nie lezie do głowy, nie mogę tego pojąć.
Ko'pf...: ~arbeit *f* robota umysłowa; ~bedeckung *f* nakrycie *n* głowy. [Haupten.]
Ko'pfen (kɔ'pʰɛn) ⑤a = ent- }
Ko'pf...: ~ende *n* koniec *m* głowy; ~geld *n* = ~steuer; ~hängcr (-hɛŋgʰɛr) *m* ②) świętoszek; ~kissen *n* poduszka *f*, jasek *m*.
Ko'pflings (kɔ'pʰlɪŋs) = kopf- über.
Ko'pf...: ~Glos bez głowy; *fig.* bez rozumu; ~nicken *n* skinienie głową; ~putz *m* strój głowy; ~rechnen *n* rachowanie w pamięci; ~salat *m* salata *f* głowiasta; ~schmerz *m* ból głowy; ich habe ~schmerzen głowa mnie boli; ~schütteln *n* potrząsanie głową; ~sprung *m* skok na głowę; ~steuer *f* ehm. podgłówna *n*; ~stimme *f* = ~Zügel; ~ü"ber głową naprzód; ~waschen *n* mycie głowy; ~weh *n* = ~schmerz; ~zerbrechen *n* łamanie głowy.
Kopie' (kɔpɪ') *f* ⑥f kopja, odpis *m* (von dat. czego, z czego); (eines Bildes) odtwór *m*. [nia.]
Kopie'r... (kɔpɪ'r...) do kopjowa- }
kopieren (~ɛn) ⑥g [s]kopjować, przepisywać [-sać].
Kopist (kɔpɪ'st) *m* ③a, ~in (~ɪn) *f* ③c kopista (-istka), przepisywacz(ka). [m, szczyt *m*.]
Ko'ppe(kɔ'pɛ) *f* ③b wierzcholek }
Ko'ppel (~l) *f* ③d: a) smycz, sfora; a = Ghege; b) ost *n* 2) *f*. Degenfoppel.
Ko'ppeln (~ln) ⑤f związywać [-zać]; ~Sunde: [ze]sforować; ~Fiede: sprzęgać [sprząć].
Ko'pula (kɔ'pʉlɔ) *f* ④g łącznik [..n... koralowy.]
Kora'le (kɔrɔ'lɛ) *f* ③b koral *m*;
Korb (kɔrɔp) *m* ②d kosz; *dim.*

(= **Ko'rbchen** [kɔ'ʁpɛn] *n* ②l) koszyczek *m*; *fig.* a. odprawa *f*.
Ko'rb...: ~flasche *f* flaszka oplecioną; ~macher *m* koszykarz.
Korl'nthe (kɔrɪ'ntɐ) *f* ③b rodzynek *m* drobny.
Kork (kɔrk) *m* ②g korek; *dim.* koreczek; ... korkowy.
ko'rken (~ɛn) ⑥a 1. a. korkowy. 2. *v/t.* [za]korkować.
Ko'rkzieher *m* ②l korkociąg.
Korn (kɔrn) *n* ②a, ②g) (Getreide) zboże, żyto; (Samen) ziarno; ✕ cel *m*, celownik *m*; (Münzen) próba *f*; a. = ~braunwein: auf's ~ nehmen brać [wziąć] na cel, zwracać [zwrócić] szczególną uwagę na (*acc.*).
Ko'rn...: ~blume *f* bławatek *m*; ~boden *m*, ~darre *f* spichlerz *m*; ~braunwein *m* żytniówka *f*; (schlechter) = ~Zügel.
Ko'rnen (kɔ'rɛnɛn) *n* ②l ziarno; *fig.* odrobina *f*.
Ko'rn...: ~feld *n* pole przeznaczone na zasiew zboża; ~händler *m* handlarz zbożem.
kö'rnig (kɔ'rɛnɪç) ziarnisty.
Ko'rn...: ~kammer *f* spichlerz *m*; Reich obfitujący w zboże; ~schwinge *f* opalka; ~speicher *m* = ~kammer; ~widke *f* wyka.
Ko'rper (kɔ'ʁpɛr) *m* ②l ciało *n*; *dim.* ciatko *n*; ... cielesny; ~bau *m* budowa *f* ciała; ~bewegung *f* ruch *m* ciała.
kö'rperlich cielesny; ~keit *f* cielesność.
kö'rperlos bezcielesny, bez ciała. [związek *m*.]
Ko'rperschaft *f* korporacja,
Ko'rperverletzung *f* obrażenie *n* cielesne, uszkodzenie *n* ciała.
Korporal (kɔ'ʁpɔrɔl) *m* ②g¹ kapral.
Korps (kɔr) *n* indett. korpus *m*; (Schar) grono.

korpułe'nt (kõrpulë'nt) gruby, tegi; **Korpułe'nj** (kõ'pule) *f* ③b grubość, otyłość, tusza.

Korre'kt (kõrë'kt) poprawny.

Korrektu'r (kõrëktu'r) *f* ③b poprawka, korekta; ... do poprawki, do korekty; **abzug**, **bogen** *m* korekta *f*.

Kõ'rridor (kõ'rjdor) *m* ②g¹ kurytarz; ... kurytarzowy.

Kõrri'ge'ren (kõrigë'rë'n) ①g poprawiać [-wić].

Kõr'zã'r (kõr'zã'r) *m* ③a korsarz, rozbójnik morski. [nln.]

Kõ'r'ze (kõ'r'zë) *m* ③a Korsyka.

Kõr'se'ft (kõr'së'ft) *n* ②g gorset *m*; ... gorsetowy.

Kõ'sã'k (kõ'zã'k) *m* ③a kozak; **en...** kozacki.

kõ'scher (kõ'szë'r) koszerny.

kõ'sen (kõ'zë'n) ①e [po]pieszczyć, [po]głaskać.

Kõst (kõst) *f* ③b (o. pl.) jądło *n*, wikt *m*; (Kranken) dieta.

kõ'ssbar kosztowny, drogocenny, drogi; **Kõst** *f* kosztowność.

kõ'sten¹ (kõ'stë'n) ①c 1. *v/i* kosztować; was kostet das Meter? po czemu metr?: es kostet, was es wolle za wszelką cenę. 2. *v/t* [s-, po]kosztować, [s-, po]próbować.

kõ'sten² (kõ) *pl.* indett. koszt *m*, koszta *m/pl.*; (Ausgaben) wydatki *m/pl.*; auf eigene (fremde) na własny (cudzy) koszt;

an'schlag *m* kosztorys; **aufwand** *m* = **Kõsten**; **er'satz** *m* zwrot kosztów; **z'frei**, **z'los** bezpłatny.

kõ'st... **gãnger** (tu *f* ③c) *m* ②1 (-gë'ngë'r[nln]) stołownik (-wniczka); **gëld** *n* opłata *f* za jądło od. za wikt; **hãus** *n* pensja *f*.

kõ'stlich (kõ'st-) smaczny, wyborny; a. = herrlich. **ko'stbar**.

kõ'st... **schule** *f* pensja, konwikt *m*; **schüler** (tu *f*) *m* pen-

sjonarz (-narka); **z'spielig** (-szp'li'ch) kosztowny, drogi; **berãchter** *m* wybredniś, przebiegający w jedzeniu.

Kõstii'm (kõ'stë'm) *n* ②g¹ kostjum *m*; **ball** *m* bal kostjumowy.

Kõt (kõt) *m* ②g (o. pl.) (Schmutz) brud, błoto *n*; (der Menschen) kał; (der Tiere) łajno *n*.

Kõtele'ft (kõ'të'le'ft) *n* ②g¹, ①c (kõ) *f* ③b kotlet *m*.

kõ'ter (kõ'të'r) *m* ②1 pies (Lanchowey), kundel. [kloaka.]

kõ'tigrube *f* dół *m* błocisty.

kõ'tig (kõ'ti'ch) błotnisty, zabłocony. [wãc, rzygãc.]

kõ'ten P (kõ'cë'n) ①c wymiotować

kra'bbe (krã'bë) *f* ③b rak *m* morski; F = Schirps. [hazić.]

kra'bbeln (krã'n) ①f człogać się.

Kra'ch (krã'ch) *m* ②g trzask, łoskot; **krãch**, bankructwo *n*, upadek.

kra'chen (krã'chë'n) ①a 1. [za-] trzeszczeć, trzaskać [-snać]. [za]łomotać. 2. ②n ②1 trzaskać *m*, huk *m*.

krã'chen (krã'chë'n) ①e [za]krakać; Menschen: jęczeć [jęknać.]

Kraft (krãft) 1. *f* ②1 siła, moc; mit aller ~ z całej siły; das geht über m-e Krãfte to przechodzi moje siły. 2. ② *ppr.* (gen.) na mocy (gen.).

Kra'ft... **aufwand** *m* natężenie *n* sił; **ausdruck** *m* wyrażenie *n* silne od. dosadne; **brühe** *f* rosół *m* posilny.

krã'ftig (krã'fti'ch) silny, mocny, krzepki; (wirksam) ważny; (Nahrung) wzmacniający; (Stimme) silny, donośny; (ferne) jędrny; (ausdrucksvoll) wyrazisty; **er** Bur'sche tegi chłopak.

krã'ftigern (krã'gë'n) ①a wzmacniać [wzmocnić], pokrzepiać [-pić].

Kra ft...: 2los bezsilny, słaby; **z** nieważny; **lofigkeit** *f* bezsilność, słabość; **z** nieważność; **mehl** *n* krochmal *m*; **mensch** *m* siłacz; *fig.* człowiek energiczny; **messer** *m* siłomierz; **mittel** *n* środek *m* silny ob. energiczny; **probe** *f* próba siły; **speicher** *m* akumulator; **suppe** *f* = **brühe**; **voll** silny, energiczny; **wagen** *m* samochód, automobil; **wort** *n* = **ausdruf**.

Kra'gen (krā'g^{en}) *m* ② kolnierz; *dim.* kolnierzyk; *fig.* daś geht ihm an den ~ on to przypłaci życiem.

Krä'he (krä'°) *f* ③ wrona.

krä'hen (~n) ⑤a [za]krakać; **haben**: [za]piał.

Krä'hen... wroni; **füße** *m/pl.* *fig.* bazarzyna *f*.

Krä'h|winkel *m* dziura *f*, zakątek, mała miejscina *f*. [ków *m*.]

Kra'kau (krā'kau) *n* ⑧b Kra-|

Krakee'l (krākē'l) *m* ②g' kłótnia *f*, głośny spór; **Len** (~^{en}) ⑥g [po]kłócić się, głośno spierać się; **er** (~^{er}) *m* ②l kłótnik, warchoł.

Kra'lle (krā'le) *f* ③b pazur *m*, szpon *m*; **zn** (~n) ⑥a chwycić [chwycić] pazurami.

Kraim (krām) *m* ②d towary *m/pl.*; (**Erbdel**) rupiecie *f/pl.*, graty *m/pl.*; *fig.* sprawa *f*, interes; **bude** *f*, **laden** *m* kram *m*, kramik *m*, stragan *m*.

kra'men (krā'm^{en}) ⑥a: ~ in (*dat.*) przeszukiwać [-kać], przerzucać [-cić] (*acc.*).

Krä'mer (krā'm^{er}) *m* ②l, ~in (~In) *f* ③c kramarz (-marka), sklepikarz (-karka); **geist** *m* żyłka *f* kupiecka.

Kra'm|me|fs|vogel (krā'm[°]c-) *m* kwiczoł.

Krämpf (krämpf) *m* ②d (nisi *pl.*)

kurecz, spazm; ~... kureczowy... spazmowy; **adern** *f/pl.* żyłaki *m/pl.*

kra'mpffast kureczowy.

Kran (kraŋ) *m* ②d, ②g, ③a żóraw; ~... żórawiowy.

Kra'nich (krā'n[°]) *m* ②g żóraw; ~... żórawi.

krank (krānk) ⑩² chory, słaby (*an dat.* na *acc.*, *est in Bign*, 32. **leber** ~ chory na wątrobę); **werden** = **erkranken**: się ~ **lassen** [u]smiać się do rozpuku.

krā'nkeln (krā'ŋk^{eln}) ⑥f być ciągle (ob. nieco) chorym.

krā'nken (krā'ŋk^{en}) ⑥a być chorym, cierpieć (*an dat.* na *acc.*).

krā'nken (krā'ŋk^{en}) ⑥a [z]martawić, [z]gryźć, obrażać [obrazić].

Kra'nken...: **bericht** *m* biuletyn; **befuch** *m* odwiedziny *f/pl.* u chorego, (**Krt**) wizyta *f*; **best**, **lager** *n* łóże chorego; (**Krantheit**) choroba *f*; **haus** *m* szpital *m*; **kasse** *f* kasachorych; **kost** *f* dieta; **pflege** *f* pielęgnowanie *n* chorych; **pfleger** (*in*) *m*, **warter** (*in*) *f* *m* dozorca (-czyni) chorych; **träger** *m* sanitariusz; **wagen** *m* wóz do przewożenia chorych; **zimmer** *n* izba *f* dla chorych.

kra'nkhaft chorobliwy.

Kra'nkheit *f* choroba; **als halber** z powodu choroby; **lehre** *f* nauka o chorobach, patologia.

krā'nklich (krā'ŋk[°]) choro- wity, schorzały; **keit** *f* choro- rowitość, skłonność do chorób.

Krä'nkung *f* zmartwienie *n*, strapienie *n*; (**Beteidigung**) obra- za, zniewaga. [wianek.]

Kranz (krānc) *m* ②d wieniec.

Krä'nzchen (krā'nc[°]) *n* ②l wianuszek *m*; *fig.* zabawa *f*, zebranie.

krä'uzen (krä'uc'en) ⑬e [u]wien-
czyć. [sic] okropny, rażący.
kräft (kras) jaskrawy; (fürchter-)
Kra'fer (krä'f'er) *m* ②l krater,
otwór wulkanu.
Kra'ße (krä'c'e) *f* ③b skrobacz-
ka, grempla.
Krä'ße (krä'c'e) *f* ③b świerzb
m, krostka, parchy *pl*.
Kra'ßleisen *n* skrobaczka *f*.
krä'ßen (krä'c'en) ⑬e (schaben)
[po]skrobać, [po]drapać (mit
den Nägeln paznokciami); (im
Saße) drapać; (sieben) rzępolić;
die Feder fraßt pióro drapie.
Kra'ßer (krä'c'er) *m* ②l 1. (a.
Kra'ßer (krä'c'er) *m* ②l) skro-
baczka *f*, grempla *f*. 2. liche
(cierpkie) wino *n*.
Kra'ßfuß *m* ukłon: ~füße
machen kłaniać [ukłonić] się.
krä'ßig (krä'c'ich) świerzbowat-
y, parszywy.
krau'en (krau'en) ⑬a [po]dra-
pać, [po]skrobać.
kraus (kraus) kędzierzawy;
(Stirn usw.) pomarszczony.
Krau'se (krau'z'e) *f* ③b kryza.
kräu'seln (kräu'z'eln) ⑬f (Saare)
[za]karbować, zapiekać [-piec];
den Wasserspiegel: [po]faldować,
[z-, po]marszczyć; (sic) ~ (Saare)
kręcić się, kędzierzawić się.
Krau'selminze *f* / mięta kędzie-
rzawa.
Krau's...: **haar** *n* włos *m* kę-
dzierzawy, kędziory *m/pl.*; **z-**
haarig kędzierzawy; **~kopf** *m*
kędzierzawa głowa *f*.
Kraut (kraut) *n* ②a ziele;
(roht) kapusta *f*. [ziolowy].
Kräu'ter... (kräu't'er...) zielny.
Krau'tjunker *m* hręczkosiej.
Krawa'll (krawä'l) *m* ②g¹
wezawa *f*, zgiełk.
Krawa'tte (wa't'e) *f* ③b kra-
wat *m*, krawatka.
Krä'zeln (krä'ks'eln) ⑬f (fn)

wspinać [wspiąć] się, wydra-
pywać [-pać] się.
Kreatu'r (kręätü'n) *f* ③b stwo-
rzenie *n*, kreatura. [rakowy].
Krebs (kręps) *m* ②h rak: ~
Kre'bs...: **Zartig** rakowaty:
gang *m* raczkowanie *n*; cho-
dzenie *n* wstecz; den ~gang
gehen raczkować: *fig.* cofać
[cofnąć] się; **~schaden** *m* rak:
fig. nieuleczalna wada *f*.
krede'uzen (krędö'uc'en) ⑬e po-
dawać [-dać] do stołu, ust-
giwać przy stole. [dyt *m*.]
Kre'dit¹ (krē'dīt) *n* ⑥i kre-
Kredi't² (krē'dīt) *m* ②g kredyt:
auf ~ na kredyt: ~ kredyto-
wy; **~anstalt** *f* zakład *m* kre-
dytowy; **~fähigkeit** *f* zdolność
kredytowa. [= gutschreiben].
kreditt'ren (dīt'r'en) ⑬g
Kre'de (kna'd'e) *f* ③b kreda:
~ kredowy; **Zartig** kredowaty.
kre'dig (kna'd'ich) kredowy.
Kreis (kra'is) *m* ②h koło *n*; *dim.*
kólko *n*; (Beit) okrąg, obwód.
Krei's... kolisty: okręgowy,
obwodowy; **~bahn** *f* droga ko-
lista; **~bewegung** *f* obieg *m*,
cyrkulacja.
krei'schen (kra'is'z'en) ⑬e [za-]
skrzeczeć, [za]piszczeć: **z-**
skrzeczający, piskliwy.
Krei'sel (z'e'l) *m* ②l bąk, fryga *f*.
krei'sen (z'en) ⑬e krążyć.
Krei's...: **Zförmig** (-förm'ich)
kolisty; **~lauf** *m* = **~bewegung**:
~linie *f* kolo *n*; **~stadt** *f* mia-
sto *n* obwodowe.
krei'sen (kra'is'en) ⑬e rodzić,
mieć bole porodowe.
Kre'mpe (krē'mp'e) *f* ③b kresa
(u kapeluszu).
Kre'mpel (p'e'l) 1. *m* ②l graty
m/pl. 2. *f* ③d grempla.
kre'mpeln (p'e'ln) ⑬f [prze-]
gremplować, [prze]czesać
wełnę.

Kre'mser (krĕ'mzĕr) *m* ②1 po-
wóz; F wóz meblowy. [rzanek.]
Kre'ngel (krĕ'ŋĕl) *m* ②1 obwa-
krepi'e ren (krĕpi'rĕn) ①g (fu)
zdychać [zdechnąć], padać
[paść].
Krepp (krĕp) *m* ⑤ krep*a* *f*; ...
z krep*y*. [Zucha.]
Kre'ffe ♀ (krĕ'sĕ) *f* ③b rze-
Kreuz (kroic) *n* ②g krzyż *m*;
Quer. krzyże *m/pl.*; ↓ (♯) krzy-
żyk *m*; *fig.* bieda *f*, utrępienie;
Z und quer wzdłuż i szerz,
we wszystkich kierunkach.
Kreu'z... krzyżowy; (Quer...) po-
przeciwny; ~band *n* ②a opaska
pod opaską; Zbra'v bardzo po-
rządny.
Kreu'zen (kroi'cĕn) ①e (übers
Kreu. legen) [s]krzyżować;
(durč~) [po]krzyżować; ↓ kra-
żyć (po morzu); gefreuzt po-
krzyżowany; sich ~ (Wieje usw.)
[po]krzyżować się.
Kreu'zer (cĕr) *m* ②1 ↓ kra-
żownik; ♣ cent.
Kreu'z... ~fahrer (-färĕr) *m* ②1
krzyżownik; Zfide'l wesolutki;
~gang *m* krążanek.
Kreu'zigen (cĕjĕn) ①a [u]krzy-
żować. *Su.* ukrzyżowanie *n*.
Kreu'z... Zlahut słaby w krzy-
żach; ~offer *f* żmija; ~punkt
m miejsce *n* krzyżowania się;
~ritter *m* krzyżak; ~spinne *f*
pająk *m* krzyżak; ~stich *m*
ścieg krzyżowy.
Kreu'zung *f* krzyżowanie *n*; (a.
~spunkt *m*) = Kreuzpunkt.
Kreu'z... ~berhör *n* badanie
krzyżowe; ~weg *m* droga *f*
krzyżowa ob. rozstajna; Zweise
na krzyż; ~zug *m* wyprawa *f*
krzyżowa. [łazić (rojami).]
Kri'bbeln (kri'bĕln) ①f wieć się;
Kric'hen (kri'čĕn) ①c (i. u. fn)
czołgać się, pelzać, łazić, leżeć;

fig. płaszczyć się, uniać się;
~ in (*acc.*) wlaźcie [wleźć] do
(*gen.*); ~ auß (*dat.*) wylazcie
[wyleźć] z (*gen.*); ~d pelzający;
fig. podły, nikiemny.

Kric'her (čĕr) *m* ②1 pochlebca,
lizus; **Kric'herci'** (kričĕrač') *f*
③b płaszczenie *n* się, podlizy-
wanie *n* się.

Kric'h'tier *n* płaz *m*, gad *m*.

Krieg (krik) *m* ②g wojna *f*;
~ führen prowadzić wojnę,
wojować.

Krieg'en (kri'ĕn) ①a 1. *v/i.* wo-
jować. 2. *v/t.* dostawać [-stać].

Kric'ger (ĕĕr) *m* ②1 wojak.

Kric'gerisch (isz) wojowniczy,
wojenny. [wojną, walczący.]

Kric'g'führend prowadzący

Kric'gs... wojenny; ~entschädi-

gung *f* odszkodowanie *n* wo-

jenne; ~erkklärung *f* wypo-

wiedzenie *n* wojny; ~führung

f prowadzenie *n* wojny; ~ge-

fangene(r) *m* jeniec wojenny;

~gerät *n* sprzęty *m/pl.* wo-

jenne; ~geschrei *n* okrzyk *m*

wojenny; ~heer *n* wojsko;

~kunst *f* sztuka wojenna; Z-

lustig wojowniczy; ~macht *f*

potęga wojenna; (Heer) siła

zbrojna; ~ministerium *n* mini-

sterstwo wojny; ~schauplatz *m*

teatr (ob. widownia *f*) wojny.

Kri'mskrams (kri'mskräms) *m*

indef. mieszanina *f* różnych

rzeczy. [Kreugel.]

Kri'ngel (kri'ŋĕl) *m* ②1 =

Kri'ppe (kri'pĕ) *f* ③b żłób *m*; (des

Heitanbĕ) szopka, jasełka *n/pl.*;

~nbeißer *m* koń gryzący żłób.

Kri'se (kri'zĕ) *f* ③b **Kri'f'is** (-

zis) *f* ①g przesilenie *n*, prze-

łom *m*. [ształ; ...kryształowy.]

Krista'ł (krista'ł) *m* ②g kry-
Kriti'k (kri'č'k) *f* ③b krytyka,
ocena. [tyk.]

Kri'tiker (kri'č'ker) *m* ②1 kry-
-

krytyśch (krī'tʃsz) krytyczny.
krytyśchen (krī'tʃʲen) ⑩g [s]krytykować, oceniać [-nie].
krytyścher (krī'tʃʲer) m ②l złośliwy krytyk.
krytyśchen (˚en) ⑩f [s]krytykować złośliwie. [granina.]
Krytzele' (krī'cɛlɐ') f ③b baz-
krytzelu (krī'cɛln) ⑩f [na-] bazgrać, [na]gryzmolić; die Feder frigtelt pióro drapie.
Krokodil' (krokodil') n ②g krokodyl m; ~s/kränen f/pl. ży f/pl. krokodyle.
Kro'n... (krō'n...) koronny: ~bewerber m pretendent do korony.
Kro'ne (krō'nə) f ③b korona; a. = Kronleuchter; e-r Sache die ~ aufsetzen [u]wieńczyć (acc.).
krō'nen (krō'nən) ⑩a [u]koronować; fig. [u]wieńczyć; sich ~ lassen koronować się.
Kro'nen... koronowy.
Kro'n...: ~erbe m następcą tronu; ~leuchter m pajak, świecznik; ~prinț m następcą tronu.
Krō'nung f koronacja, (u)koronowanie n; fig. (u)wieńczenie n; ~s... koronacyjny; ~sfeler f uroczyść koronacyjna.
Kropf (krōpf) m ②d wól.
krō'pfen (krō'pfən) ⑩a Gänse: napychać; Bäume: = fappen.
krō'pfig (krō'pfich), **krō'pfig** (krō'pfich) z wolem.
Krō'fus (krō'zʉs) m ②h' fig. bogacz. [żaba; ~n... żabi.]
Krō'te (krō'tə) f ③b ropucha.
Krü'cke (krü'kə) f ③b kula: (am Stoa) rączka.
Krug (krük) m ②d dzban, dzbanek; (bauchiger) kufel; (Schente) szynk, karczma f.
Krü'ger (krü'gər) m ②l szynkarz, karczmarz. [szek m.]
Krü'ke (krü'kə) f ③b dzbanu-
Krü'me (krü'mə) f ③b okrucm.

Krü'm(eli)chen (krü'm[el]čən),
Krü'mel (˚el) n ②l okruszyna f, okruszka f. [kruszyć.]
Krü'meln (krü'meln) ⑩f [po-]krumm (krumm) krzywy; (Weusch) garbaty: ~ machen = Irmenmen; ~ werden [s]krzywić się.
Krü'mmen (krü'mən) ⑩a (trumm machen) [za-, s]krzywić; (biegen) zgiąć [zgiąć]; sich ~ [s-, za-]krzywić się; [s]kurczyć się.
Krü'mm... ②holz n krzywulec m; ~ltig (-[i]n[ig]) o krzywej linii.
Krü'mmung f krzywizna, zakrzywienie n; (Biegung) zgięcie n, zakręt m. [wiece.]
Krupp (krupp) m ⑥ (o. pl.) dla-
Krü'ppe (krü'pə) f ③b grzbiet m konia. [m u. f.]
Krü'ppel (krü'pəl) m ②l kaleka
Krü'ppelhaft ulomny.
Krü'ste (krü'stə) f ③b skorupa: (Brot) skórka; (Echorf) strup m; ~ntier n skorupiak m. [rupa.]
Krü'stig (˚tich) skorupi, ze sko-
Kü'bel (kü'bəl) m ②l kubel, szalik, skopiec; a. = Cimer.
Kü'bik... (kü'bik...), **Kü'bisch** (kü'bisch) kubiczny, sześcienny.
Kü'bus (kü'bʉs) m inbekt. szescian; Arithm. trzecia potęga f.
Kü'che (kü'chə) f ③b kuchnia; (Stoß) wikt m, jadlo n.
Kü'chen (kü'chən) m ②l placek, kolacz; (Gebäd) ciastko n; ~bäcker m cukiernik.
Kü'chen... kuchenny; ~geschirr n naczynie kuchenne; ~jungce m kuchta; ~lateln n kuchenna łacina f; ~magd f dziewczyna do postugi kuchennej; ~tettel m spis potraw. [czatko, piskle.]
Kü'chlein (kü'chlein) n ②l kur-
Kü'ckel (kü'kik) m ②g kukulku f; hol' dich der ~! niech cię licha porwie!; ~s... kukulczy.
Kü'fe (kü'fə) f ③b płozy m/pl., spód m sanek; a. = Kübel.

Kü'fer (kü'fɛr) *m* (2)1 = Böttcher.

Ku'gel (ku'gɛl) *f* (3)d kula: *dim.*

(= **Kü'gelchen** |kü'gɛl-|) *n* (2)1

kulka, kuleczka, galeczka: *a.*

= **Grd.**; ... kulisty, kulowy;

2förmig (-förmig) kulisty.

Ku'geln (kü'gɛln) (3)f 1. *v/t.*

(roffen) [po-, za]toczyć, tacać;

(rund machen) zaokrąglać [-lic];

f sich ~ vor Lachen pekać ze

śmiechu. 2. *v/i.*: a) (su) tacać

się, [po-, za]toczyć się; b) (h.)

zaokrąglać [-lic] się.

Ku'gel... ~ **regen** *m* grad kul;

2ru'nd okrągły jak kula: ~

spritze *f* kartaczoznica.

Kuh (kü) *f* (2)f krowa: *dim.*

krówka; ~ **hirt** *m* pasterz krów.

kühl (kü)ł chłodny: auch *fig.* =

obojętny.

Kühl... chłodzący: ~ **apparat**,

~ **bofisch**, ~ **leimer** *m* chłodnik,

chłodnica *f*. [m.]

Kühl'e (kü'le) *f* (3)b (o. *pl.*) chłód

kühl'en (~le'n) (3)a [o]chłodzić;

vgt. ab.: ~ **d** chłodzący, ochla-

dzający.

Kühl'er (~le'r) *m* (2)1 chłodnik,

chłodnica *f*.

Kühl'ung *f* chłodzenie, ochłoda.

Ku'h... ~ **magd** *f* dziewczka do

krów; ~ **milch** *f* mleko krowie.

kühn (kün) śmiały: (verwegen)

odważny, zuchwały.

Küh'heit *f* śmiałość, odwaga.

Ku'h... ~ **pocke** *f* ospa krowia;

~ **pockenimpfung** *f* szczepie-

nie *n* ospy: ~ **stall** *m* kro-

wiarnia *f*, stajnia *f* na krowy;

2warm (wärm) ciepły, prosto

od krowy.

Kull'fe (kull'fɛ) *f* (3)b kulisa.

Kulm (külm) *m* (2)g szczyt,

wierzech.

kultiv'eren (külti'wi'rɛn) (3)g

kultywować, uprawiać.

Kultu'r (~tūr) *f* (3)b kultura;

... kuhurny.

Ku'l'fus (kü'ltʰus) *m* (3)b kult:

~ **minister** (ium *n*) *m* minister

(ministerstwo) oświaty.

Kü'mmel (kü'mɛl) *m* (2)l

kmin(ek): ... kminkowy.

Ku'mmer (kü'mɛn) *m* (2)l (o. *pl.*)

kłopot, zgryzota *f*, troska *f*.

kü'mmerlich (kü'mɛr-) nędzny,

mizerny.

kü'mmerlos bez trosk, wolny od

trosk: swobodny, bezpieczny.

kü'mmern (kü'mɛrn) (3)b (h. *n.*)

ju) [z]martwić, [z]gryźć; (in-

teressieren) obchodzić, intereso-

wać; sich ~ troszczyć się (um

acc. o acc.): was kümmerst dich

daß! co mnie to obchodzi!

Kü'mmernis *f* (2)1' troska,

zmartwienie *n*; *vgt.* Kummer.

ku'mmervoll pełny trosk.

Ku'm(me)t (kü'm'ɛlt) *n* (2)g cho-

mat *m*: ... chomatowy.

Kump'an (kump'ɔ'n) *m* (2)g'

towarzysz: *vgt.* Genoss.

kund (künt) (nur *vwd.*) wiadomy,

znany.

kündbar (kü'ntbɔr) wypowie-

dzialny, podlegający wypowied-

zeniu.

Ku'nde (kü'ndɛ) 1. *f* (3)b (o. *pl.*)

(Kenntnis) znajomość: (Nachricht)

wiadomość, nowina. 2. *m* (3)a

odbiorca, klient, gość; (Schauer

~ chytry człowiek.

künd'en (kü'ndɛn) (3)c = künd-

ten, kündigen.

ku'nd... ~ **geben** = ~ **tun**: **2geben**

f objawienie *n*, oświadczenie

n; (potiifche) manifestacja, de-

monstracja.

ku'ndig (*gen.*) (kü'ndig) znający

się (na *loc.*), biegły (w *loc.*),

świadomy (*gen.*).

kü'ndigen (kü'ndigɛn) (3)a wy-

powiadać [-wiedzieć], wyma-

wiać [-mówić]. *Su.* wypowie-

dzenie *n*. [orzyni, klientka.]

Ku'ndin (kü'ndin) *f* (3)c odbi-

Ku'nd|machung *f* obwieszczenie *n*, ogłoszenie *n*.

Ku'nd|schaft *f* (Kunden) klientela, odbiorcy *m/pl.*, klienci *m/pl.*; *n.* = Erfundigung.

Ku'nd|schafter (kü'ntsçaft^{er}) *m* (2) l wywiadowca, szpieg.

ku'nd|fun oznajmiać [-mieć], obwieszczać [-wieścić], ogłaszać [ogłosić].

kü'nst|ig (kü'nst|ich) przyszedły, następny; (= ~hin) na przyszłość, w przyszłości.

Ku'nel (kü'nek^{el}) *f* (3) d kądziel.

Kunst (künst) *f* (2) f sztuka; (Geichidlichkeit) zręczność; (schwarz) czarnoksiężstwo *n*.

Ku'nst... sztuczny; (Zmässig) kunsztowny, artystyczny; ~akademie *f* akademja sztuk pięknych; ~ausstellung *f* wystawa sztuki.

Künste|ler (künst^{er}lat') *f* (3) b przesada, sztuczność, afektacja.

kü'nst|eln (kü'nst^{el}n) (3) f wyrabiać [-robić] kunsztownie; majstrować nad (*instr.*).

Ku'nst... Zfertig biegły, zręczny; ~fertigkeit *f* biegłość, zręczność; ~fleiß *m* przemysłność *f*; ~gärtner *m* ogrodnik uczony; Zgerecht podług prawideł sztuki; ~gewerbe *n* przemysł *m* artystyczny; ~griff *m* fortel, podstęp (*f.* ~stift); ~handlung *f* handel *m* dzieł sztuki; ~kenner *m* znawca sztuki.

Kü'nst|ler (kü'nst^{er}) *m* (2) b, ~in (~in) *f* (3) c artysta (-ystka); ... artystyczny.

kü'nst|ler|isch (~isz) artystyczny, kunsztowny.

kü'nst|lich sztuczny, podrobiony.

Ku'nst... ~Kechhaber(in) *f* *m* miłośnik (-niczka) sztuki; Zlos nieartystyczny; (einfach) naturalny, prosty; ~losigkeit *f* brak *m* sztuki; naturalność, prostota;

ta; Zmäßig = Zgerecht; Zreich kunsztowny, artystyczny;

reiter(in) *f* *m* jeździec cyrkowy (cyrkówka); ~stück *n* sztuka *f*, sztuczka *f*; ~werk *n* dzieło sztuki, arcydzieło.

ku'nter|bunt (kü'nt^{er}-) pomieszany, pogmatwany; *adv.* bezładu, bez porządku.

Kunz (kunc) (3) e *f*. Szinż.

Kü'pe (kü'p^e) *f* (3) b kadz, beczka.

Kü'per (~^R) *m* (2) l = Böttcher.

Ku'pfer (kü'pf^{er}) *n* (2) l (o. pl.) miedź *f*; ... miedziany; Zähnlich miedziowy; Zfarben, Zfarbig barwy miedzianej; ~geld *n* pieniądz *m* miedziany; miedzianka *m*; ~grün *n* grynspan *m*.

ku'pfer|ig (kü'p^{er}id), **ku'pfer|n** (~ⁿ) miedziany.

Ku'pfer... Zrot czerwony jak miedź; ~schmied *m* kotlarz; ~stecher *m* miedziorytnik; ~stich *m* miedzioryt.

Ku'ppe (kü'p^e) *f* (3) b wierchołek *m*, szczyt *m*.

Ku'ppel (~l) *f* (3) d sfora, smycz; (auf Türmen usw.) kopuła; ... kopułowy.

Kuppe|ler (kup^{er}lat') *f* (3) b stręczenie *n*, rajfurstwo *n*.

ku'ppel|n (kü'p^{el}n) (3) f [na]stręczyć, [wyswatać]; Wagen sprzegać [sprząc]. *Su.* sprzęgło *n*; sprzęganie *n*.

Ku'pp|ler (kü'p^{er}) *m* (2) l, ~in (~in) *f* (3) c stręczyciel(ka), rajfur(ka). [ski, rajfurski.]

ku'pp|ler|isch (~isz) stręczyciel-|

Kur (kür) *f* (3) b kuracja, leczenie *n*; zur ~ dla leczenia się.

kura'nt (kür^{ant}) 1. (Münze) będący w obiegu; (Ware) mający zbyt. 2. Z n Zg moneta *f* będąca w obiegu. [kiras-|

Kü'ras|k (kü'ras) *m* (2) h¹ pancierz.

Küras|te'r (kür^{as}t^{er}) *m* (2) g¹ kirasjer; ... kirasjerski.

Kuratel (kURAtē'l) *f* ③ b kura-
tela, opieka.

Kurato riuni (kURAtō'R'ium) *n*
⑥ e kuratorja *f*, władza *f*
opiekuńcza.

Ku'rbel (kū'rbel) *f* ③ d korba;
~stange *f* drąg *m* korbowy,
łącznik *m*.

Ku'rbis (kū'rbis) *m* ② h¹ harbuz,
dynia *f*; ... harbuzowy.

Ku'r...: ~fürst *m* elektor; ~
fürstentum *n* elektorat *m*; ~
fürstlich elektorski; ~gast *m*
kuracjusz; ~haus *n* dom *m*
zdrojowy.

Kurje'r (kURjē'r) *m* ② g¹ kurjer,
goniec; ... kurjerski.

kurje'ren (Lēn) ⑥ g [wy]kuro-
wać, [wyl]eczyć.

kurjo's (kURjō's) dziwny, oso-
bliwy.

Kuriozität (KURjōzjtē't) *f* ③ b
rzecz ciekawa ob. osobliwa,
osobliwość.

Ku'r...: ~ort *m* miejsce *n* ką-
pielowe, zdrojowisko *n*: ~
pfuscher *m* szarlatan; auf dem
Seube: znachor; ~saal *m* salon
zdrojowy.

Kurs (kURS) *m* ② h kurs: bieg;
↓ droga *f* okrętowa: ... kurso-
wy: ~buch *n* rozkład *m* jazdy.

Ku'rschne'r (kū'RSZnē'r) *m* ② l
kuśnierz: ... kuśnierski.

Ku'rschne'rei (kū'RSZnē'ra'i) *f* ③ b
kuśnierstwo *n*: (Berfstat) war-
stat *m* kuśnierski.

kurste'ren (kURZjē'rēn) ⑥ g kurso-
wać, krążyć, być w ruchu,
być w obiegu.

kurst'b (kū'rstj'f) 1. kursywny,
ukośny. 2. ② *f* indest. (auch ②
schrift *f*) kursywa. pismo *n*
ukośne; in ② kursywa.

Ku'rs...: ~wert *m* wartość *f*
według kursu; ~zettel *m* spra-
wozдание *n* giełdowe.

Ku'rstage *f* taksa zdrojowa.

Ku'rve (kū'rwē) *f* ③ b linja
krzywa: ~ krzywizna, łuk *m*.

kurz (kURC) krótki; (in Kürze)
w krótkości; ~ (und gut) krótko
i węzłowato, (jednem) sło-
wem; ~ nach (dat.) wkrótce
(ob. wnet) po (loc.); ~ vor
(dat.) krótko (ob. niedługo)
przed (instr.); binnen (oder in)
~em w krótkim czasie, wnet,
rychło; seit ~em od niedawna;
über ~ oder lang prędzej czy
później; vor ~em niedawno
(temu); kürzer machen = kürzen:
kürzer werden skracać [skrócić]
się; ~ halten trzymać krótko
ob. ostro; zu ~ kommen, den
kürzeren ziehen bei (dat.) źle
wychodzić [wyjść] na (loc.).

ku'rz... krótco...: ~atmig (-ät-
mich) dychawiczny.

Kü'rze (kū'rcē) *f* ③ b krótkość;
(~zeichen) znak *m* krótkości; in
~ pokróctce.

Ku'rzeit *f* sezon *m* kąpielowy.

kü'rzen (kū'rcēn) ⑥ e skracać
[skrócić], ukrać [ukrócić].

ku'rzer|ha'nd w krótkiej drodze,
wprost.

ku'rz...: ~fristig (-frjstjch)
krótkotrwały; ~gefaßt związły,
węzłowaty.

kü'rzlich (kū'rceljch) niedawno,
niedługo przedtem.

ku'rz...: ~schluß *m* krótkie spie-
cie *n*; ~schrift *f* stenografia;
~sichtig (-zjchtjch) krótkowidzą-
cy, krótkowzroczny; ~ (Wach-
sel) krótkoterminowy; ~sichtig-
keit *f* krótkowzroczność, krótki
wzrok *m*; ~u *m* krótko mówiąc,
(jednem) słowem. [nie *n*.]

Kü'rzung *f* skracanie *n*, skróce-
nie *n*; ~waren *f*/pl. towary
m/pl. drobiazgowo oder galan-
teryjne: ~waren|geschäfft *n*.
~handlung *f* handel *m* towarów
drobiazgowych ob. galanteryj-

ných; **we**g wprost: **we**ll f ③b (o. pl.) zabawa, rozrywka, żart m; **we**llig (-wälfich) zabawny, żartobliwy, uciśszny. **Kuß** (kü)s m ②d¹ pocałunek, całus (auf acc. w acc.). **kü**ffen (kü's^{en}) ⑥d |po|całować. **Kuß** |**h**and f całus m (okazany ręką). **ku**ſte (kü'st^e) f ③b brzeg m. **Ku**ſten... nadbrzeżny, przybrzeżny; **be**wohner (in f) m mieszkaniec (-anka) wybrzeża morskiego; **fa**hrer (-fä^{rer}) m ②l, **fa**hrzeug n ↓ okręt m przybrzeżny oder kabotażowy; **ha**ndel m, **ſch**iffahrt f żegluga f przybrzeżna, kabotaż m; **la**nd n pobraże; **ſtr**ich m pobraże n.

Küſter (kü'st^{er}) m ②l kościelny, zakrystjan. **Ku**'ſtos (kü'stös) m ⑥j (pl. Küſto'ben) kustosz, dozorca. **Ku**'ſſch|**bo**ck (kü'cz-) m kozieł (u powozu). **Ku**'ſſche (kü'cz^e) f ③b powóz m, kabeta; **ni**ſchlag m drzewiczki f/pl. karety. [stangret.] **Ku**'ſſcher (r) m ②l woźnica. **kü**ſſche'ren (kücz'i'r^{en}) ⑥g powozić. [(mnicha).] **Ku**'tte (kü't^e) f ③b habit m | **Ku**'tteln (r) f/pl. — Kaſbaumen. **Ku**'tter ↓ (r) m ②l jedno-masztowiec. [f: a. = Gedeck.] **Ku**w'ri (küw'ri) n ②g koperta. **Ku**ß (küks) m ②g kuks, udział w gwarectwie. **Ky**... f. **By**...

L

1. Abt. für Ließ, liſſ.

la'bberig (lä'b^{er}içh) galaretowy:

(unſchmackhaft) niesmaczny, mdły.

La'be (lä'b^e) f ③b = Labfal.

la'ben (r) ⑥a pokrzepiac [-pić], posilać [-lić]; **la** pokrzepiający.

La'belfrunk m napój orzeźwiający.

Labl'magen (lä'p-) m żołądek cielecy (ze zwarzonym wewnątrz mlekiem).

La'bfal (lä'p^{zäl}) n ②g pokrzepienie, orzeźwienie.

Labri'nth (läbri'nt) n ②g labirynt m.

La'che¹ (lä'ç^e oder lä'ç^e) f ③b kałuża.

La'che² (lä'ç^e) f ③b = Gefächter.

lä'chein (lä'ç^{ein}) ⑥f 1. uśmiechać [-chnąć] się. 2. **la** n ②l uśmiech m.

lä'chen (lä'ç^{en}) ⑥a 1. [za-]uśmieć się (über acc. z gen.); ~ machen [roz]śmieszyć; **la** śmiejący się, uśmiechnięty;

fig. wesoly. 2. **la** n ②l śmiech m; vor **la** ze (od. od) śmiechu.

La'cher (r) m ②l, **la** (r) f ③c śmieszek (-eszka), śmiejący (-ca) się.

lä'cherlich (lä'ç^{er}lich) śmieszny; (ipaßhaft) zabawny; ~ machen, ins **la** ziehen ośmieszać [-szyć]; **La**keit f śmieszność.

La'ch...: **la**gas n gaz m roz-weselający; **la**krampf m kurczowy (oder spazmatyczny) śmiech; **la**uff f ochota do śmiania się; **la**ufig skory do śmiechu. [lososiowy.]

Lachs (läks) m ②h losoś; ...

La'ch...: **la**ſalve f wybuch m śmiechu; **la**ube f turkawka.

Lack (läk) m ②g (a. **la**firnis m) lak, lakier. [lakierować.]

lackie'ren (läk'i'r^{en}) ⑥g [po-]

Lackie'rer (r) m ②l lakier-nik.

La'ck|**ſt**iefel m buty m/pl. lakie-rowe, lakiery m/pl.

Za'de (tā'de) f ③b skrzynia, skrzynka; a. = Schublade.
Za'den¹ (tā'den) ④i (ob. ⑤c, doch p.p. ge.) Waren n/w.: [na]ładować, nakładać [na]łożyć; X u. / nabijać [-bić]; (wohin berufen) zapraszać [-prosić]; wzywać [wezwać] (vor Gericht przed sąd); auf sich ~ obarczać [-czyć] się, obciążać [-żyć] się (instr.), Schuld n/w.: sciążać [-gnać] na siebie.
Za'den² (.) m ②l (②j) ● sklep, magazyn; (Bohle) deska f; auch = Fenster: ... sklepowy, targowy; ~diener m służący sklepowy; ~hüter m stróż sklepowy; (Ware) towar niepokupny; ~preis m cena f sklepowa; ~tisch m stół sklepowy, lada f.
Za'd(e)lstock (tā't-) m ladsztoł, stempel (do nabijania).
Za'dung f = Ein-, Fort-ladung; (Wagen) ładunek; X a. nabój.
Zafe'tte (tā'fē'te) f ③b laweta; ~n... u lawety.
Za'ffe (tā'fe) m ③a zarozumialec, cymbał, duren.
lag (lāk) f. liegen.
Za'ge (tā'ge) f ③b położenie n, sytuacja; (Schicht) warstwa; Geol. pokład m, ławica; in der ~ sein (zu) być w stanie ober w możliwości; Zuweise warstwami.
Za'ger (tā'ger) n ②l łożo; (Bett) łożko; (Nacht) nocleg m; (wilder Tiere) legowisko; ● skład m (vgl. ~haus); X obóz m; X pokład m, warstwa f; ~bestand m inwentarz; ~bier n leżak m; ~feuer n ognisko obozowe; ~geld n, ~miete f opłata f za przechowanie w magazynie; ~haus n skład m, magazyn m.
Za'germ (.) n ⑤b 1. v/i. (h., fn) łożać; X stać obozem; ● być

na składzie; (sich) ~ (sich schichten) układać [ułożyć] się. 2. v/t. składać [złożyć]; (sich) ~ rozkładać [rozłożyć] (sich) obozem.
Za'ger... ~ort, ~platz m obóz; ● skład, składownia f; X obóz, obozowisko n; ~raum m skład, magazyn.

Zagu'ne (tā'gū'ne) f ③b laguna.

lahm (lām) kulawy, chromy; werden okalec [woś].

la'hmen (lā'men) ⑤a kulec, chromać; ~d kulawy.

lā'hmen (lā'men) ⑤a osłabia; [-bić], ubezwładniać [-nić]; bsb fig. (a. la'hm/legen) [s]paraliżować, [po]razić.

Lā'hmung f osłabienie n; paraliz m. [bochenek chleba.]

Laib (lāip) m ②g: ~ Brot

Laich (lāich) m ②g ikra f.

la'schen (lā'schen) ⑤a rzucac [-cić] ikrę; Tröfche: [o]żabić się.

La'te (lā'te) m ③a laik, profan;

fig. nieobeznany, niesfachowy;

~n|bruder m (-schwester f) braciszek, nowicjusz(ka).

la'tenhaff jak laik, jak nowicjusz. [~en... lokajski.]

Lakai' (lā'kai') m ③a lokaj;

Za'ke (tā'ke) f ③b słona woda.

Za'ken (.) n u. n ②l płachta f, chusta f.

Zakri'te (tākr'i'te) f ③b lukrecja. [papać.]

la'llen (lā'llen) ⑤a szczebiotać.

Lamm (lām) n ②a jagnię, baranek m; dim. (= Za'mmchen [lā'mchen] n ②l) jagniątko; ~ Gottes baranek m Boży; ... jagnięcy.

Zā'mmer (tā'mer) f. Lamm; ~geier m sęp alpejski; ~wolken f/pl. baranki m/pl.

Za'mve (tā'mpe) 1. f ③b lampa;

dim. (= Za'mpchen [lā'mpchen] n ②l) lamp(ecz)ka. 2. m (gen.

[n]s) = Lampe.

Lampen...: **anzünder**, **pußer**
m lampiarz; **schirm** m klosz
na lampe.

Lampio'n (lãmpj'ũ) n u. m. ④ i
lampjon m. [minog m.]

Lamprete (lãmpre'te) f ③ b]

Land (lãnt) n ② a, poet. ② g lãd
m, ziemia f; (ein Stüd ~) grunt
m; (Acker) rola f, pole; (Gegend)
okolica f, kraj m; (Bgf. Stadt)
wieś f; auf dem ~ na wsi; auf's
~ na wieś; zu ~ na lądzie.

Land... lądowy; krajowy; wiejski;
adel m szlachta f wiejska
ob. ziemska; **arbeit(er)**
= Fjelbarbeit(er).

Landauer (lã'ndãu'er) m ② l
landara f, karetka f (otwarta).

Land...: **bau** m (o. pl.) uprawa
f roli; **bauer** m rolnik; **be-
wohner** (tu f) m mieszkaniec
(-anka) wsi; **besitz** m po-
siadłość f wiejska.

Landchen (lã'ntch'en) n ② l mały
kraj m, kraik m.

landeswärts w głąb kraju,
ku środkowi kraju.

landen (lã'nd'en) ④ c 1. v/i.
(fn, h.) [wy]ładować. 2. v/t.
wysadzać [-dzić] na ląd.

Landenge f przesmyk m.

länder (...lãnd'er) m ② l, **in**
(~in) f ③ c f. Abend~, Hoch~ usw.

Landerei'en (~lã'ri'en) f/pl.
grunta m/pl., dobra n/pl.

Land'er...: **kunde** f krajoznaw-
stwo n, geografja; **name** m
nazwa f krajów.

Landes... (lã'nd'es...) krajowy;
narodowy; ojczysty; **flüchtig**
zbiegły z kraju; **herr**, **vater**
m panujący, monarcha; **mut-
ter** f panująca, monarchini; **z-
üblich** zwyczajny w kraju; **ver-
rat** m zdrada f stanu.

Land...: **frau** f wieśniaczka;
friede(n) m pokój powszechny;
gericht n sąd m ziemski oder

krajowy; **gut** n posiadłość
wiejska ob. ziemska; **haus**
dworek m (wiejski), willa f;
...ländisch (...lãnd'sz) f. abend-
morgen~ usw.

Land...: **Jäger** m poliejski
wiejski, żandarm; **karte**
mapa (geograficzna); **krieg**
m wojna f lądowa ob. na lądzie;
kutsche f landara, dyliżans m;
Läuflig zwyczajny w kraju,
powszechny, pospolity; **Leute**
pl. wieśniacy m/pl.

ländlich (lã'nt-) wiejski, sielski.

Land...: **macht** f potęga lądowa;
~ wojsko n lądowe; **man-
n** m (pl. Leute) wieśniak,
rolnik; **messer** m mierniczy,
geometra; **partie** f wycieczka
na wieś; **pflege** f kłęska dla
krajów; **rat** m radca ziemski;
regen m deszcz długotrwały;
richter m sędzia ziemski.

Landes... = Landes...

Land'schaft f część kraju, ob-
wód m, prowincja; (Landstand)
ziemstwo n, stany m/pl. pro-
wincji; **Materei**: krajobraz m,
pejzaż m; **Lich** prowincjo-
nalny; **~s...** ziemski; krajobra-
zowy; **~simaler** m malarz
krajobrazów, pejzażysta.

Land...: **see** m jezioro n; **stt**
m dworek wiejski, włość f.

Landes...: **kuech** m lancknecht,
piechur; **mann** m, **männin**
(-menin) f ③ c (pl. Leute) ro-
dak (rodaczka), ziomek (ziom-
ka); was ist er für ein ~mann?
skąd on pochedzi?; **zmannisch**
narodowy; **mannschaft** f ro-
dactwo n, ziemkostwo n.

Land...: **spitze** f przylądek m;
~stand m stany m/pl. ziemskie
ob. prowincjonalne, ziemstwo
n, sejm ziemski; **straße** f go-
ścińiec m (krajowy); **strei-
cher** (tu f) ③ c m 2 l (-szarabier)

[-jn]), włóczęga *m.*; **streifen.**
Streich *m* pas (ob. kawal) ziemi,
 kraj; **Stück** *n* kawałek *m* ziemi;
Sturm *m* pospolite ruszenie *n*;
Tag *m* sejm; **Tags...** sejmow-
 wy; **truppen** *f/pl.* = Macht.

Landung *f* (wyładowanie *n*;
 (e-s Schiffes) zawinięcie *n* do
 portu; **s...** (służący) do lądow-
 wania; **Splak** *m* przystań *f*.

Land...; **vogt** *m* wójt ziemski,
 naczelnik kraju; **Weg** *m* droga
f wiejska; auf dem Wege
 drogą lądową; **Wehr** *f* obrona
 krajowa; **Wehrmann** *m* ② *n*
 żołnierz z obrony krajowej,
 landwerzysta; **Wirt** *m* gospodarz
 ziemski, ziemianin; **Wirtschaft** *f*
 gospodarstwo *n* wiejskie; **Wirtschaftlich**
 gospodarski, rolniczy; **Junge** *f*
 półwysep *m*, cypel *m*.

lang (lǎŋ) ⑥ ² długi; (weit) daleki;
 drei Meter ~ na trzy metry;
 ein Jahr ~ przez rok: vor ~ er
 Zeit przed dawnym czasem;
 sein Leben ~ przez całe życie;
 ganze Tage ~ całymi dniami;
 sein ~ em oddawna.

lang... ost długo...; **armig**
 (-garmig) długoreki, długora-
 mienny; **belnig** (-bainig) dlu-
 gonogi.

lange (lǎŋ^e) długo; (noch) ~
 nicht wcale nie; schon (seit) ~
 już dawno; so ~ dopóki, póki;
 so ~ bis ob. als tak długo, jak:
 dopóty (ob. dopóki), aż; wie ~?
 jak długo?

Lang (lǎŋ^e) *f* ③ *b* długość;
 (Ausdehnung) rozciągłość;
 (Dauer) trwanie *n*; der ~ nach
 wzdluz; (sich) in die ~ ziehen
 przedłużać [-żyć] się.

langen (lǎŋ^{en}) ⑤ *a* 1. *v/i.* do-
 sięgać [-gnąć]; rozciągać się;
 ~ nach (dat.) sięgać [-gnąć] po
 (acc.) ob. za (instr.); mein Geld

langt nicht pieniądze mi nie
 wystarczają. 2. *v/t.* = ergrei-
 fen, erreichen.

Langen... (lǎŋ^{en}...) podłużny;
grad *m* stopień długości;
maß *n* miara *f* długości.

länger (lǎŋ^{er}) [f. lang] dłuż-
 szy, dalszy; *adv.* dłużej, dalej;
 ~ machen przedłużać [-żyć]; ~
 werden wydłużać [-żyć] się.

Langeweile *f* ⑦ *c* nuda, genu-
 nudy *m/pl.*, auz (ob. vor) Lau-
 ge(r)weile z nudów.

lang...; **finger** *m* = Dieb; **haarig**
 długowłosy; **Jährig**
 długoletni.

langlich (lǎŋ^{lich}) podłużny,
 podługowaty.

lang...; **mut** *f* ③ *b* (o. pl.)
 cierpliwość, pobłażliwość; **müdig**
 (-müdig) cierpliwy, po-
 blażliwy; **ohr** *f* *m* (n) = Osef;
ohrig (-orlich) długouchy.

lang (lǎŋ) (gen. ob. dat.) =
 entlang; 2... podłużny.

langsam (lǎŋ^{zām}) powolny;
adv. powoli, zwolna, wolno;
keit *f* powolność.

lang...; **Schläfer** *m* spioch; **sichtig**
 = weitsichtig; (Wachsel)
 długoterminowy.

langst (lǎŋst) [f. lang] najdłuż-
 szy; *adv.* dawno, oddawna; ~
 gewesen, ~ vergangen dawny,
 miniony; **ens** (~^{ens}) najdłu-
 żej, najdalej, najpóźniej.

lang...; **weite** *f* = Langeweite;
weisen (intr.) [z]nudzić (i-u
 mit dat. 1 o instr.); ich hatte
 mich gelangweilt nudziło mi
 się; **weilig** (-wellig) nudny;
wierig (-wierlich) diugotrwały.

Lang (lǎŋ^e) *f* ③ *b* dzida,
 włócznia, kopja, pika; **nreiter**
m ułan; **nstechen** *n* turniej *m*.

Langtette (lǎŋ^{c^et^e) ③ *b* lancet *m*.}

Lappalie (lǎpp^{alie}) *f* ③ *b* бага-
 tela, drobnostka, bzdurstwo *n*.

Lappen (lɛ'pɔn) *m* ②l (Jesen) szmata *f*, gałgan; *dim.* (= **Läppchen** [lɛ'pɔʧɔn]) *n* ②l) platek, szmatka *f*, gałganek.

la'ppig (lɛ'pɪʧ) wystrzępiony, lachmanowaty; ♀ obwisły, zwiedły.

lä'ppisch (lɛ'pɪʃ) niedorzeczny, głupi, dziecinny.

Lä'rche ♀ (lɛ'ʀʧɔ) *f* ③b modrzew *m*; ♀ modrzewiowy.

Lärm (lɛ'ʀm) *m* ②g (o. *pl.*) krzyk, hałas, zgiełk; (Alarm) alarm: **lä'rmen** (ˌɛn) ①a hałasować, krzyczeć; ~d hałaśliwy, krzykliwy; **Lä'rmer** (ˌɛr) *m* ②l, ~in (ˌɪn) *f* ③c hałaśnik (-nica), warchol.

Lä'rve (lɛ'ʀvɔ) *f* ③b maska: *fig.* pozor *m*; (eines Juffettes) poczwarka; ~n... zamaskowany; poczwarczy. [(lɛ'zɛn) *f.* lejen.]

las (lɛs) *lɛ'ʃe (lɛ'ʃzɔ) *f* ③b (am Schuh) kapka; (am Steibe) klin *m*; (an der Tische) kłapa; ~n nakładka, złączka.*

laß (lɛs) zmęczony, ospały.

lassen (lɛ'sɛn) ④m (veranlassen) [s]powodować; (befehlen) [na-, roz]kazać: (irgendwo lassen) zostawiać [-wić]; (wohin lassen) puszczać [puścić]; (absteigen von et.) zaniechać [poś.] (*gen.*), zaprzestawać [-stać] (*gen.*); (zulassen) dopuszczać [-puścić], dawać [dać], pozwalając [-zwolić]: laß daß sein! zostaw to!; laßt uns gehen! chodźmy!; laßt uns hoffen! miejmy nadzieję!; er läßt sich nicht sehen nie widać go; ich habe ihn kommen ~ posłałem po niego; daß läßt sich hören tego można słuchać.

lä'ssig (lɛ'sɪʧ) leniwy, opieszale, niedbały; **Leist** *f* opieszalność, niedbałość.

läßt (lɛst) *f.* lassen.

Last (lɛst) *f* ③b ciężar *m*; (Bürde) brzemie *n*; (Sakuna) ładunek *m*; i-in zur ~ fallen być komu ciężarom; ~ zu (meinen) ~en na (mój) rachunek, na (moje) konto: ~n ciężarowy. [dat. na loc.]

la'sten (lɛ'stɛn) ①c ciężyc (auf)

Lä'ster (ˌɛr) *n* ②l występek *m*

Lä'ster... (lɛ'stɛr...) oszczerczy, bluźnierczy.

Lä'sterer (ˌɛr) *m* ②l, **Lä'ster(er)in** (ˌɪn) *f* ③c oszczerca (-czyni), bluźnierca (-zyni).

la'sterhaft występny: **Leigkeit** *f* występność.

lä'sterlich (lɛ'stɛrɪʧ) niegodziwy, zelżywy; potwarczy, bluźnierczy. [potwarca *m*]

Lä'stermaul *n* oszczerca *m*;

lä'stern (lɛ'stɛrn) ①b [ze]łżyć, spotwarzać [-rzyć], bluźnić: Gott ~ bluźnić przeciw Bogu; ~d potwarczy, bluźnierczy.

Lä'sterung /żenie *n*, spotwarzanie *n*, potwarz, bluźnierstwo *n*

Lä'sterzunge *f* = Lä'stermaul.

La'stfuhre *f* wóz *m* ciężarowy

lä'stig (lɛ'stɪʧ) uciążliwy; (zubringlich) natrętny; (unbequem) niewygodny, przykry.

La'st... ~pferd *n* koń *m* juczny; ~schiff *n* okręt *m* ciężarowy; ~träger *m* tragarz; ~wagen *m* wóz ciężarowy.

Lä'ster (lɛzɛ'r) 1. *f* ③b (a. ~farbe) lazura, błękit *m*; 2. *blau*, 2. ~farben lazurowy, błękitny. 2. *m* ②g¹ (a. ~stein *m*) lazur.

Latel'n (lɛtal'n) *n* ②g¹ (a. *pl.*) łacina *f*; ~er (ˌɛr) *m* ②l łacinnik; **Leisch** (ˌɪsz) łaciński *adv.* po łacinie.

Läte'rne (latɛ'ʀnɔ) *f* ③b latarnia; *dim.* latarka; ~n **Latel'künder**, ~pußer *m* latarnik.

La'sche (lɛ'ʃzɔ) *f* ③b pantofel *m*; *fig.* kobieta zaniedbana *adv.*

- nieporządna; **la'ſſchen** (ˌn) ⑩^e suwać nogami (chodząc); **la'tſchig** (ˌtſ) zaniebdany, brudny.
- La'tte** (lɔ'te) f ③b łąta, żerdź; f lange ~ = Hopfenſtange; **Laun** m plot z żerdzi.
- La'tſch** (lɔ'tſ) m ②g¹ sałata f.
- Latwe' rge** (lɔtw'e'rg^e) f ③b powidełka n/pl. lekarskie.
- Laſ** (lɔc) m ②g platek, fartuſzek; a. = Bruſtſtaß.
- lau** (lau) letni, ciepławy; fig. obojętny, oziębły.
- Laub** (laup) n ②g liście m/pl.; zieleń f (drzew).
- Lau'be** (lau'be) f ③b altana; **Laun'gang** m aleja f poroſła liściem.
- Lau'b...**: **fall** m opadanie n liści; (Herbſt) jesiień f; **froſch** m żaba f zielona; **holz** n drzewo liściaste; **hütte** f szałas m, kuczka; **hütten'feſt** n święto szałasów, kuczki f/pl.
- lau'big** (lau'big) liściasty, pokryty liściem.
- Lau'b...**: **los** bez liści, bezliſtny; **säge** f piłeczka (do wyrzynania); **wald** m las liściasty; **werk** n = Laub.
- Lauch** (lauch) m ②g czosnek, szczypiórek.
- Lau'er** (lau'er) f ③d zasadzka, czaty f/pl.; auf der ~ ſein ober ſtehen = 2u (ˌn) ⑩b stać na czatach, czatować; (an der Tur) = lauſchen; 2u auf (acc.) = aufſauern.
- Lauf** (lauf) m ②d bieg; (Richtung) kierunek; (der Zeit uſw.) ciąg, przebieg; ♪ paſaż: (des Gewehrſ) lufa f, rura f; im ~ des Jahres uſw. w ciągu (gen.); freien ~ laſſen (dat.) puszczać [puścić] wodze (dat.).
- Lau'f...**: **bahn** f przebieg m życia; (Beruf) zawód m, karjera; **brücke** f kładka, mostek m; **buſche** m chłopak do poſyłek.
- lau'fen** (lau'fen) ⑩n. (ſt, a. 4.) biegać [biec]; (von der Zeit) mijać [minąć], upływać [-ynać]: (ſich erſtrecken) ciągnąć się, rozciągnąć się; Waſſer uſw.: cieknać, ciec; ~ laſſen puszczać [puścić]; Gefahr ~ narażać [-razić] się na niebezpieczeństwo; Schlittſchuh ~ ſlizgac się; ſich müde ~ zmęczyć [vott.] się bieganiem; gelaufen kommen przybiegać [-biec]; **Laub' biagnacy**; (Zaſt uſw.) bieżący; (des) ~ den Monats (Zahres) bieżącego miesiąca (roku); auf dem ~ den ſein znać tok sprawy.
- Lau'fer** (loif'er) m ②l biegacz, biegun; (Schneel) kurjer; (Treppen) chodnik; (im Schachſpiel) laufer, biegacz; ♪ biegnik, paſaż. [ganina.]
- Lauferci'** (lauferai') f ③b bie-
- Lau'f...**: **ſcuer** n ogień m szybki (a. ciągły); **graben** m przykop.
- lau'fig** (loif'ig) goniący się.
- Lau'f...**: **Junge** m = **Buſche**; **kafer** m biegacz; **paß** f m uwolnienie n (od służby), odprawa f; j-m den paß geben dawać [dać] k-u odprawę, puszczać [puścić] k-o; **rolle** f krążek m; **ſcheibe** f krążek m (luźny); **teppich** m = **Bäufer**; **zeffel** m okólnik, cyrkularz.
- Lau'ge** (lau'ge) f ③b ług m; **Laſ** n sól f ługowa ob. alkaliczna.
- Lau'heit** f letniość, mierna ciepłota; fig. obojętność, oziębłość.
- lau'lich** ciepławy, letni.
- Lau'ne** (lau'ne) f ③b (Gemütszuſtand) uſposobienie n, humor m; (Briue) grymas m, kapryś m, chimera; bei guter (ſchlechter) ~ w dobrym (złym) humorze. [grymasny, kapryśny.]
- lau'nenhaft**, **lau'nifch** (ˌnifſch)

launig (lau'nīč) wesoly, do-
wciopy, zabawny. [woszka.]
Läus (läus) *f* ② *f*! wesz; *dim.*
lau'schen (lau'sz'en) ⑩ *e* słuchać
uważnie, podsłuchiwać[-cliac].
Lau'scher (~^{ER}) *m* ② |, ~in (~īn) *f*
③ *e* podsłuchiwacz(ka); szpieg.
lau'sen (lau'z'en) ⑩ *e* iskać.
lau'sig *P* (~zīč) wszawy; *fig.*
podły, nędzny. [f/pl., Luzacja.]
Lau'sitz (~zīc) *f* indef. Łużyce
lauf (läut) 1. *a.* głośny, donośny.
2. *prp.* (*gen. u. dat.*) wedle
brzmienia, stosownie do, po-
dług (*gen.*). 3. ② *m* ② *g* dźwięk,
brzmienie *n*; (Stimme) głos.
Lau't... głosowy.
lau'tbar; ~ werden stawać [stać]
się głośnym; es wird ~ gloszą,
mówią, jest pogłoska.
Lau'te (lau't^o) *f* ③ *b* lutnia.
lau'ten (~n) ⑩ *c* dźwięczeć,
brzmieć, opiewać.
läu'ten (loi't'en) ⑩ *c* [za]dzwonić;
mit allen Glöden ~ bić
[uderzyć] we wszystkie
dzwony. [(-istka).]
Lau'ten'schlager (lu'f) *m* lutnista
lau'ter (lau't^{ER}): *a*) czysty,
szczerzy; *b*) indef. sam, tylko.
Lau'terkeit *f* czystość, szcze-
rość.
lau'tern (loi't^{ERn}) ⑩ *b* oczyszczać
[-yścić], [prze]rafinować. *Su.*
czyszczenie *n*, oczyszczenie *n*.
Lau't(e)werk (loi't^o[-]) *n* dzwon-
ki *m/pl.* (elektryczne).
Lau't...: Lehre *f* głosownia; ②-
los bez głosu, milczący, nie-
my; ~ Schrift *f* pisownia fone-
tyczna.
lau'twarm ciepławy, letni.
Läwa (lä'wä) *f* ⑥ *g* lawa; ~
strom *m* potok lawy, płynąca
lawą *f*. [lawenda *f*.]
Läw'ndel & (läw'ndel) *m* ② |
Läw'ne (läw'ne) *f* ③ *b* lawina.
läz (läk) wolny; *fig.* opieszaly;

(unbestimmt) niepewny, nieozna-
czony.
Lazare'tt (lacar'et) *n* ② *g* laza-
ret *m*, szpital *m*; ... lazareto-
wy, szpitalny; ~gehilfe *m* fel-
czer szpitalny. [zarz.]
Lä'arus (lä'cärus) *m* ⑧ *c* Lä-
Le'ber.. (lä'be...): ~ho'ch *n* wi-
wat *m*, toast *m*; mein Läug
przez całe moje życie, jak
długo żyję; ~mann *m* ② *a* czło-
wiek lubiący dobrze żyć, roz-
kosznik, wiwant.
le'ben (lä'ben) ⑩ *a* 1. żyć; (von
dat.) żywić się (*instr.*); dożyć
[boś.] (bis [zu dat.] [do] *gen.*);
(sein) być, istnieć; (weiteren)
przebywać, mieszkac; hier lebt
es sich gut tu dobrze się żyje;
~ bleiben zostawać [-stać] przy
życiu; er hat (die Mittel) zu ~
ma z czego żyć, ma środki do
życia; er lebe (hoch)! niech
żyje!, wiwat!; ~ Sie wohl!
bądź (pan) zdrow!, bądźcie
zdrowi!; ~d żyjący, żywy;
(am Leben) za życia. 2. ② *n* ② |
życie; ② (und Treiben) życie,
sposób *m* życia; freies (oder
sorgenloses) ② spokojny (oder
wolny od trosk) żywot *m*; im
ganzen ② przez całe życie, od
urodzenia; am ② przy życiu;
er ist noch am ② on jeszcze
żyje; für sein ② gern tanzen usw.
bardzo (F strasznie) lubić; das
② fristen pędzić (marny) ży-
wot; ums ② kommen [z]ginąć,
[stracić] życie; ums ② bringen
odbierać [odebrać] życie.
lebe'ndig (lä'be'ndīč) żywy;
(von Leben) pełny życia; *adv.*
żywcem; ②keit *f* żywość, ży-
cie *n*.
Le'bens... (lä'b^{ons}...) życiowy,
żywotny; ~alter *n* wiek *n*
(życia); ~art *f* sposób *m* (oder
tryb *m*) życia; seine ~art ogląda

towarzyska. przyzwolność w obcowaniu: **~beschreibung** *f* życiorys *m*: **~dauer** *f* trwanie *n* (ober przeciąg *m*) życia; **~fähig** *zdatny* do życia, żywotny; **~fähigkeit** *f* zdolność do życia, żywotność; **~freude** *f* zadowolenie *n* z życia, przyjemność życia; **~freudig** zadowolony z życia, wesóły; **~gefahr** *f* niebezpieczeństwo *n* życia; **~gefahrlich** niebezpieczny dla życia; **~gefahrte** *m*, **~gefahrte** *f* towarzysz(ka) życia; **~groß** naturalnej wielkości; **~größe** *f* naturalna wielkość; **~kräftig** pełny życia, silny; **~langjährig** dożywotni; **~lauf** *m* życiorys: (auch **~laufbahn** *f*) kolej *f* życia; **~lust** *f* chęć do życia; **~lustig** mający chęć do życia, lubiący życie, wesóły; **~mittel** *n/pl.* środki *m/pl.* żywności, żywność *f*; **~müde**, **~satt** znudzony (ob. przesyciony) życiem; **~überdruß** *m* niechęć *f* do życia, przesyt życiowy; **~unterhalt** *m* utrzymanie *n*, środki *m/pl.* utrzymania; **~versicherung** *f* ubezpieczenie *n* na życie; **~wandel** *m* sposób życia, życie *n*; **~weise** *f* = **~art**; **~zeichen** *n* znak *m* życia; **~zeit** *f* czas *m* życia; **~auf** *zeit* dożywotnio.

Le'ber (lɛ'ber) *f* ③ *d* wątroba, wątróbka; **frisch** von der **~** weg otwarcie, bez ogródek; **~fleck** *m* plama *f* wątróbiana, plęgi *m/pl.*; **~krank** chory na wątróbkę; **~frau** *m* tran wątróbiana; **~würst** *f* kiszka wątróbiana.

Le'be... **~welt** *f* elegancki świat *m* (lubiący dobrze żyć); **~wesen** *n* istota *f* żyjąca; **~wo"hl** *n* pożegnanie; **~wohl** *sagen* [po]żegnać (*acc.*), [po]żegnać się z (*instr.*).

le'bhaff (lɛ'phäft) żywy, ożywiony, żwawy; (**heftig**) silny; (**Eindruck**) głęboki, silny, mocny; (**Dampf**) zacięty; **adv.** żywo, żwawo; **~igkeit** *f* żywość, żwawość, ożywienie *n*.

Le'b... **~kudchen** *m* piernik; **~los** bez życia, nieżywy, martwy; (**feellos**) bezduszny, nieczuły; (**atemlos**) bez ducha; **~losigkeit** *f* martwość, bezduszność; **~tag** *m*: **mein** **~tag** przez całe moje życie, jak długo żyję; **~zeiten** *f/pl.*: **bei** **~zeiten** za życia.

le'chzen (lɛ'čɛn) ⑤ *e* (nach *dat.*) pragnąć, łaknąć (*gen.*); **vor** **Durst** **~** mieć wielkie pragnienie, być spragnionym.

leck (lɛk) 1. dziurawy, rozeschnięty, ciekący; **~** werden dostawać [-stać] dziurę, rozsychać [rozeschnąć] się. 2. ② *m n.* ② **g** szpara *f*, dziura *f*.

le'cken (lɛ'kɛn) ⑤ *a* 1. *v/i.* ciec, cieknąć: **prze-**, **wy-**ciekać **ob.** -knać. 2. *v/t.* lizać, oblizywać [-zać].

Le'cker¹ (lɛ'kɛr) *m* ② *l.*, **~in** (**~in**) *f* ③ *c* lizun(ka); łasun, łakomec, łakoma.

le'cker² (**~**) łakomy, smakowity, wykwintny; **~bissen** *m* smaczny kęsok, przysmaczek, specjał; łakocie *f/pl.*

Leckerei (lɛ'kɛrɛi) *f* ③ *b* wykwintność (w smaku); **auch** — **Leckerbissen**.

le'ckerhaft, **le'ckerig** (**~ich**) łakotny, lubiący łakocie.

Le'cker|maul *n* smakosz *m*.

Le'ber (lɛ'dɛr) *n* ② *l* skóra *f*; **...** skórzany; **~arbeiter** *m* skórnik; **~händler** *m* handlarz skór.

le'dig (lɛ'dɪch) (**Stelle** *ujw.*) wolny, opróżniony, niezajęty; (**Manu**) nieżonaty, (**Frau**) niezamężna; **~** sein być stanu wolnego; **~** bleiben nie ożenić się **ob.** (**Frau**)

nie wyjść zamaż: *~er Mensch*,
~e Person osoba *f* stanu
wolnego. [ko, jedynie tylko.]
lebiglich (lɛ'dɪklɪç) *adv.* li tyl-
leer (lɛr) pusty, próżny; (un-
besetzt) niezajęty, wolny; (Ge-
schäft ufm.) czczy, bez znacze-
nia, bez wartości; mit *~em*
Wagen na czczo; *~er Raum*
próżnia *f*: *~ machen* = leeren:
~ werden opróżniać [-nić] się,
[*o*]pustoszeć.
See're (sɛ'rɔ) *f* ③b próżnia.
lee'ren (lɛ'rɛn) ④a opróżniać
[-nić], wypróżniać [-nić].
See'r|stehen *n* eines Hauses to, że
dom nie jest zamieszkały.
Legat (lɛgāt) 1. *m* ③a legat.
poseł. 2. *n* ②g = Vermächtnis.
Le'gel'henne (lɛ'gɛ-) *f* kura nośna.
le'gen (lɛ'gɛn) ④a kłaść [po-
łożyć]; Bretter ufm.: ścielić, [po-]
słać; Eier: [z]nieść; Karten:
wykładać [wyłożyć]; (schlafen ~)
układać [ułożyć]; Wert ~ auf
(*acc.*) przykładać wagę do
(*gen.*); sich ~ kłaść [położyć]
się; Wind ufm.: przycichać
[-chnąć], ustawać [ustać]; (nach-
lassen) [z]łagodnieć, uśmierzać
[-rzyć] się; sich ~ auf (*acc.*)
oddawać [-dać] się (*dat.*), przy-
kładać [przyłożyć] się do (*gen.*),
brać [wziąć] się do (*gen.*).
Legende (lɛgɛ'ndɔ) *f* ③b le-
genda; *~n...* legendowy, le-
gendarny.
legie'ren (lɛgi'rɛn) ④g zapisy-
wać [-sać] w testamencie; ④
[po]łączyć, [z]mieszać (o meta-
tach). Su. połączenie *n*, aljaż *m*.
Legion (lɛgɔ'n) *f* ③b legja,
legjon *m*.
Legislatu'r (lɛgɪ'slatu'r) *f* ③b
prawodawstwo *n*; *~periode* *f*
okres *m* prawodawczy.
legiti'm (lɛgiti'm) prawy, pra-
wowy.

legitimie ren (lɛ'timi'rɛn) ④g
uznawać [uznać] jako prawne:
Kind: uznawać [uznać] za pra-
wowite; sich ~ [wy]legitymo-
wać się, udowadniać [-wodnić]
tożsamość swej osoby.

Le'hen (lɛ'hɛn) *n* ②l lenno;
~(s)... *f*. Lehns...

Lehm (lɛm) *m* ②g glina *f*; *~*
gliniany; *~ fußboden* *m* grunt
z ubitej gliny; *~hütte* *f* le-
pianka (z gliny).

le'hmig (lɛ'ɪç) gliniasty.

Le'hne (lɛ'nɔ) *f* ③b pochylność,
a. = Gefänder.

le'hnen (lɛn) ④a: (sich) ~ an ob-
gegen (*acc.*) opierać [oprzeć] się
o (*acc.*), być opartym o (*acc.*).

Le'hus... lenny; *~herr* *m* na-
dawca lenna; *~mann* *m* (pl.
Leute) lennik, wasal.

Le'hn... *~sessel*, *~stuhl* *m* krzesło
n z poręczami; *~wort* *n* ②a
słowo zapożyczone z obcego
języka.

Le'hr... (lɛ'r...) naukowy, nau-
czycielski; *~amt* *n* urząd *m*
(ober zawód *m*) nauczycielski;
nauczycielstwo: *~anstalt* *f* za-
kład *m* naukowy; *~buch* *n* po-
dręcznik *m* (do nauki); *~bursche*
m = Lehrling.

Le'hre (lɛ'rɔ) *f* ③b nauka; *~ig*
nauczka, przestroga; *~m zur* ~
dienen być dla k-o przykładem.

le'hren (lɛn) ④a uczyć; na-, po-
uczać [uczyć] (i-n et. k-o *gen.*).

Le'hrer (lɛ'rɛr) *m*. ②l, *~in* (lɛ'n)
f ③c nauczyciel(ka); *~nau-*
czycielski.

Le'hr... *~sach* *n* przedmiot *m*
nauki; (als Beruf) zawód *m*
nauczycielski; *~gang* *m* porzą-
dek nauk; *~geld* *n* opłata *f* za
naukę; *~herr* *m* pryncypał,
majster; *~jahr* *n* rok *m* nauki;
~junge *m* = Lehrling; *~kurs* *m*
kurs nauki.

Lehrling (lɛ'rlɪŋ) *m* ②g¹ terminator, chłopak, uczeń.

Lehr... **mädchen** *n* dziewczyna *f* do nauki; **meister** *m* = **herr**; **plan** *m* plan nauki; **Lehrer** *m* **prezycyjący**: **Lehrstuhl** *m* twierdzenie *n* naukowe, prawidło *n*; **Lehrstuhl** *m* katedra *f*; **Lehrzeit** *f* czas *m* nauki.

Leib (lɛɪp) *m* ②c ciało *n*; (Uter) brzuch, żywot; (Rumpf) tułów; (am Steibe usw.) stanik, kaftanik; j-m zu **Leibe** gehen ober **Leibe** dojeżdżać [-jechać] k-u, dokuczać [-czyć] k-u; bei **Leibe** = **beileibe**; **bleib** mir vom **Leibe**! nie przystępuj do mnie!, **Leibe** mi pokój!, bei **Leibe** und **Leibe** pod grozą śmierci.

Leib... **Leib** *m* lekarz przyboczny; **Leibe** *f* przepaska na brzuch.

Leibchen (lɛɪ'pçən) *n* ②l gorset *m*, kaftanik *m*; (am Steibe) stanik *m*.

leiblich, **Leiblich** *m* ②l (chłop) **Leiblich** *m* poddany; niewolnik; **Leiblich** *f* poddaństwo *n*.

Leiblich... (lɛɪ'pçlich...) **Leiblich** *m* cieleśny; **Leiblichkeit** *f* budowa (ober konstytucja) ciała; **Leibkraft** *f* płód *m* (ober owoc *m*) żywota; **Leibkraft** *f* siła fizyczna; auß **Leibkraft** z całej siły, co siła starczy; (laufen) co tchu; **Leibübung** *f* ćwiczenie *n* cieleśne ober gimnastyczne.

Leiblich... **Leiblich** *f* gwardja przyboczna; **Leiblich** *n* ulubiona potrawa *f*.

leibhaftig (lɛɪ'phäft[ɪç]) **leibhaftig** *m* wcielony, istny, rzeczywisty.

leiblich **leiblich** *m* cieleśny; (Bruder usw.) **leiblich** *m* rodzony.

Leiblich... **Leiblich** *f* renta dożywotnia; **Leibschmerz** *m* (**Leibschneiden** *n*) ból *m* brzucha; ich habe **Leibschmerzen** brzuch mnie boli;

Leibwache *f* straż przyboczna; **Leibwächter** *m* strażnik przyboczny; **Leibwäsche** *f* bielizna.

Leiblichdorn (lɛɪ'ç-) *m* nagniotek.

Leiblich (lɛɪ'ç) *f* ③b trup *m*, zwłoki *f/pl.*; (Tote(r)) zmarły (-ła).

Leiblich... **Leiblich** *m* trupi; pogrzebowy; **Leiblich** *m* trupiasty; **Leiblich** *m* pogrzeb *m*; **Leiblich** *m* blady jak trup; **Leiblich** *f* obrzęd *m* pogrzebowy; **Leiblich** *f* hala przedpogrzebowa, trupiarnia; **Leiblich** *m* uczta *f* pogrzebowa, stypa *f*; **Leiblich** *f* wystawienie *n* (ober oględziny *f/pl.*) zwłok; **Leiblich** *m* = **Leiblich**; **Leiblich** *m* karawaniarz; **Leiblich** *n* całun *m*; **Leiblich** *f* palenie *n* zwłok; **Leiblich** *m* karawan; **Leiblich** *m* orszak pogrzebowy.

Leiblichnam (lɛɪ'çnām) *m* ②g¹ trup, zwłoki *f/pl.*

leicht (lɛɪçt) **leicht** *m* lekki; (Redeweise) potoczysty; (stüchtig) szybki, zwinny; (-hin) z lekka; (-tun) łatwy; (-er) machen = **leichtern**: es wird mir (-er) um **leicht** staje mi się lżej na sercu.

leicht... **leicht** *m* ost lekko...; **leicht** *m* (-blütig) żywego usposobienia; **leicht** *m*, **leicht** *m* lekkomyślny; **leicht** *m*, **leicht** *m* lekkoduch; **leicht** *f*, **leicht** *m* lekkość *f*; **leicht** *m* łatwo wierny; **leicht** *f* łatwo wierność; **leicht** *n* z lekka.

Leichtigkeit (lɛɪ'çtɪç-) *f* lekkość; łatwość.

leib (lɛɪt) 1. *a.* (inbett.) żal, przykro: es tut mir **leib** żal mi (*gen.*), przykro mi; er tut mir **leib** żal mi go, żaluję go, współczuję z nim. 2. *a.* ②g¹ (*a.* *pl.*) ból *m*, smutek *m*, zmartwienie; **leib** *m* tragen nosić żalobę; ein **leib** *m* tun wyrządzać [-dzic] krzywdę.

lei'den (lai'd^{en}) ⑬q 1. {er}but-
den [prze-, wy]cierpieć (unter
dat. na loc., od gen.: an dat.
voin. acc.; für acc. za dec.), zno-
sić [znieść], doznawać [-znać];
~d cierpiący; chory (an dat.
na acc.); ⑧ram. bierny: ②de(r)
s. ⑨l chory (-ra). 2. ② n ②l
cierpienie, słabość f; (Christi)
męka f; ②s... bolesny.

Lei'denschaft f namiętność (für
acc. do gen.); ②lich namiętny;
②slos wolny od namiętności,
bez namiętności.

Lei'dens...: ~gefährte, ~genosse
m towarzysz niedoli; ~ge-
schichte f historia cierpienia
(ob. Christi) męki).

lei'der (lai'd^{er}) niestety.

lei'dig (~dīg) = elend, häßlich.

lei'dlich (lai'dīch) znośny, mier-
ny; adv. jako tako, dość dobrze.

Lei'd...: ②los bezbolesny, bez
boleści; ②tragend pogrążony
w żalobie; (im Herzen) smutny;
die ~tragenden rodzina f
zmarłego; ~wefen n żal m,
smutek m, zmartwienie; zu
meinem ~wefen ku mojemu
ubolewaniu ob. zwartwieniu.

Lei'der (lai'd^{er}) f ③d lutnia; auch
= ~kaffen; immer die alte ~
zawsze ta sama piosenka; ~
kaffen m kataryuka f; ~mann
m ②a katarynkarz.

lei'dern (lai'd^{ern}) ⑬b [za]grać na
lutni ob. na katarynce; fig. robić
wciąż to samo; (reden) powta-
rzać wciąż to samo; paplać.

Lei'd... (lai'...) pożyczkowy, wy-
pożyczalny; ~amt n, ~aufstall
f, ~bank f = ~haus; ~biblio-
thek f wypożyczalnia książek.

lei'den (~en) ⑬r: 1-m et.: [wy-]
pożyczać [-czyć]; 1-m sein Ohr
wysłuchać [von.] (acc.).

Lei'd...: ~gebühr f należność
za wypożyczenie; ~haus n

zakład m zastawniczy, lom-
bard m; ②weise jako pożyczka
w drodze pożyczki.

Leim (laim) m ②g klej; (fliegen
② usw.) lep; ... klejowy, klejo-
waty. [fig. = betrogen.]

lei'men (lai'm^{en}) ⑬a [s]kleić;

lei'mig (~īg) klejowaty, lepki

Lei'm/rute f różdżka lepem na-
smarowana; fig. pułapka. [ny.

Lein (lain) m ②g len; ... lnia-

...lein (...lain) Verfeinerungsstufe
④B. in Fräulein, Mägdelein.

Lei'ne (lai'n^e) f ③b lina, sznur m

lei'nen (~n) 1. (aus Lein) lniący;
(aus Leinwand; auch in 3fign) płó-
cienny. 2. ② n ②l = Lein-
wand, Wäsche. [tkacki.]

Lei'n(e)weber m tkacz; ...

Lei'n...: ~samen m siemię n
(l니아ne); ~wand f (o. pl.)
płótno n; ~wand... płócienny.

lei'se (lai'z^e) cichy; (Schlaf) lek-
ki; adv. cicho, po cichu; ②treter
(~tr^et^{er}) m ②l człowiek skry-
ty, służalec.

Lei'ste (lai'st^e) f ③b listwa;
(Zuch) plisa, krajka (vgl. Botte-
Kante); Anat. pachwina.

lei'sten (~n) ⑬c 1. v/t. (machen)
[z]działać; Bästung usw.: usku-
teczniać [-nić]; (ausjöhven) wy-
konywać [-nać]; Hilfe: okazy-
wać [-zać], dawać [dać]; einen
Eid ~ f. Eid; sich et. ~ pozwa-
lać [-zwolić] sobie na (acc.).
2. ② m ②l kopyto n; über e-n
② schlagen mierzyć jedną
miarką; ②gegend f pachwina.

Lei'stung f czyn m, dzieło n,
praca; (eines Eides) złożenie n,
(Abgabe) świadczenie n, zapła-
ta: (pl.) postępy m/pl.: ②s fähig
zdolny, sprawny; ~sfähigkeit
f zdolność, sprawność.

Lei't... (lai't...) przewodni,
wstępny, powodny; ~artikel m
artykuł wstępny ob. naczelny.

- leffen** (lai'ten) ⑤c [po]prowa-
dzić, [s-, po]kierować; **Gefchäft**:
rządzić, zawiadywać (*instr.*);
Waffer: sprowadzać [-dzić]; **~d**
przewodni, kierujący.
- Leit'er** (lai'ter) 1. *m* ②l, **~in**
(~in) *f* ③c przewodnik *m* (auch
Führ.) (-niczka), kierownik
(-niczka). 2. *f* ③d drabina; **~**
spresse *f* szczebel *m*; **~wagen**
m wóz drabiniasty.
- Leit'...** **~faden** *m* przewodnik,
podręcznik; **~motiv** *n* prze-
wodni motyw *m*; **~feil** *n* =
Seile; **~stern** *m* gwiazda *f*
przewodnia.
- Leitung** *f* przewodnictwo *n*,
kierownictwo, zawiadownictwo
n: ① przewod *m*; **~s...** prze-
wodowy, zawiadowczy.
- Lektio'n** (lɛkci'o'n) *f* ③b lekcja;
(Ermahnung) nauka, nauczka.
- Lektü're** (lɛktü're) *f* ③b lektu-
ra, czytanie *n*. [**Lwów m.**]
- Le'mberg** (lɛ'mbɛrk) *n* ⑧g;
Le'nde (lɛ'nde) *f* ③b lędźwie
f/pl., biodro *n*; **~n...** lędźwiowy;
~n/braten *m* polędwica *f*.
- Le'ne** (lɛ'ne) *f* ③d, **Le'nden** *n*
⑧g Helena *f*, Helenka *f*.
- Le'nk...** (lɛ'ŋk...) do kierowania;
~ballon *m* statek powietrzny,
balon do kierowania.
- le'nkbar** dający się kierować:
(gehörig) posłuszny.
- le'nnen** (lɛ'ŋk'en) ⑥a [po]kie-
rować, sterować; **~ auf** (*acc.*)
[s]kierować na (*acc.*); sprowa-
dzać [-dzić] na (*acc.*); **~Verhalt**:
zwracać [zwrócić] na (*acc.*).
- Le'nker** (lɛ'ŋ) *m* ②l = Leiter 1.
- le'nkſam** powolny, posłuszny,
gibki.
- Le'nk...** **~schiff** *n* statek *m* po-
wietrzny; **~flange** *f* kierowni-
ca, ster *m*.
- Le'ng** (lɛ'ŋ) *m* ②g wiosna *f*.
- Le'o** (lɛ'o) *m* ⑧b Leon.
- Leopa'rd** (lɛppa'rt) *m* ③a lam-
part; **~en...** lamparci. [**nek m.**]
- Le'rche** (lɛ'rchə) *f* ③b skowro-
le'rn... (lɛ'rn...): **~begierde**
chęć do nauki, żądza nauki;
~begierig ohejwy (über žadny)
nauki.
- le'rren** (lɛ'n) ⑥a [na]uczyć się
(*gen.*), wyuczać [-czyć] się
(*gen.*).
- Le'sart** (lɛ's-) *f* sposób *m* czy-
tania; (verschiedene ~) warjant *m*.
- le'sbar** czytelny, dający się
czytać; **~keit** *f* czytelność.
- Le'se** (lɛ'zə) *f* ③b zbiór *m*:
~buch *n* książka *f* do czytania.
czytanka *f*; **~halle** *f* czytelnia.
- le'sen** (lɛ'n) ④d [prze]czytać:
(entziffern) odczytywać [-tać]:
Früchte usw.: zbierać [zebrać] *n*.
- le'sens|wert** **~es** Buch książka
f warta czytania.
- Le'se...** **~probe** *f* próba czyta-
nia; **~pult** *n* pulpit *m*.
- Le'ser** (lɛ'zər) *m* ②l, **~in** (~in) *f*
③c czytelnik (-niczka); zbier-
racz(ka). [**telność**]
- le'serlich** czytelny; **~keit** *f* czy-
telność.
- Le'se...** **~zeichen** *n* znaczek *m*
(do książki); **~stimmer** *n* pokój
m do czytania, czytelnia *f*.
- Le'sung** *f* czytanie *n*; zbieranie
n. [**targ m.**]
- Le'thargie'** (lɛ'tʰɑŋgi') *f* ⑧f let-
argia.
- Le'tte** (lɛ'te) *m* ③a Lotysz.
- Le'tten** (lɛ'n) *m* ②l glina *f*, il.
- Le'tter** (lɛ'tr) *f* ③d litera; **~**
czcionka.
- le'ttisch** (lɛ'tɪʃ) lotycki.
- le'tzen** (lɛ'cən) ⑥o = ergötzen.
- le'tzt** (lɛct) *comp.* **~ere(r)**, **~eres**
ostatni; (angest) ostateczny;
(vorig) przeszły, miniony; zu
guter 2 na sam koniec, na sam
ostatek; zum **~en** wkońcu, na-
koniec; zum **~en**(mal) po raz
ostatni; **~ens** (~ens) **~lich** na-
koniec, niedawno; **~st** *n* nie-

dawno; ~willig przedśmier-
tny, testamentarny.
Leu (lō) *m* ③a = Löwe.
Leu'cht... (lō'cht...) świetlny.
Leu'chte (lō) *f* ③b pochodnia;
 (Laterne) latarnia; *fig.* luminarz
m., chluba, ozdoba.
Leu'chten (lō) ⑤c świecić, przy-
 świecać, błyszczyć.
Leu'chter (lō) *m* ②l lichtarz,
 świecznik.
Leu'cht...: ~feuer *n* majak *m*;
 ~gas *n* gaz *m* świetlny; ~käfer
m świetlik; ~kraft *f* siła świa-
 tła; ~turm *m* latarnia *f* morska.
leu'gnen (lō'gnēn) ⑤c przeczyć
 (*dat.*), zaprzeczać [-czyć]; (*hart-*
nädig) wypierać [-przeć] się
 (*gen.*). **lf** ③c przeczący (-ca).
Leu'gner (lō'ner) *m* ②l, ~in (lō'in)
Leu'gnung *f* przeczenie *n*, za-
 przeczenie *n*.
Leu'mund (lō'münt) *m* ②g
 (*o. pl.*) opinia *f*, reputacja *f*,
 sława *f*; (Gerücht) pogłoska *f*.
Leu'te (lō'tē) *m/pl.* ludzie *pl.*;
 (Dienstboten) czeladź *f*, służba *f*;
 unter die ~ bringen (Gerücht)
 rozgłaszać [-głosić].
Leu'tnant (lō'tnānt) *m* ②g¹ ob.
 ⑥i podporucznik; (Ober2) po-
 rucznik.
Leu'tselig uprzejmy, łagodny;
 ②kelt *f* uprzejmość, łagodność.
Leu't (lō't) *m* ③a lewita;
 j-m die ~en lesen wytrzeć [boś.]
 k-u kapitułę, złożyć [boś.] k-o.
Leukoi'e (lō'koi'e) *f*, **Leuko'je**
 (lō'jo) *f* ③b lewkonja; ~n...
 lewkonjowy.
Le'xikon (lō'ksikōn) *n* ⑥k ob.
 ⑥e leksykon *m*, słownik *m*;
 ~... leksykonowy.
Elbe'ue (lō'bē'tē) *f* ③b 300f. jętka;
 ⑥ waga wodna. [nomysłny.]
libera'l (lō'bē'rā'l) liberalny, wol-
 ...lich (kelt) *f* ③b (...lō'kält) in
 ③han, ③. ängstlich, ③ngl'lichfeit.

Licht (lō'cht) 1. ②c *n*. ③g (Helle)
 światło *n*; (Sterge) świeca *f*, (Ke-
 nes) świeczka *f*; j-m daś ~ halten
 [po]święcić; ans ~ bringen =
 bekendtmachen; hinter's ~ füh-
 ren wywozić [-wieść] w pole,
 oszukiwać [-kać]; j-m ein ~
 aufsteten (über *acc.*) wyjaśniać
 [-nić] k-u (*acc.*), otwierać [otwo-
 rzyć] oczy k-u (*na acc.*). 2. ②
 jasny, widny; (Wald usw.) rzad-
 ki; ②c Stelle = Dichtung.

L'cht... świetlny; ~bild *n* obraz
m świetlny; fotografia *f*; ~
 druck *m* fototypia *f*.

l'chten (lō'chten) ⑤c Wald usw.:
 przerzedzać [-dzić], prześwie-
 tlać [-lić]; ↓ (löschēn) wyłado-
 wywać [-ować]; Anter: podno-
 sić [-nieść]; sich ~ [z]rzednieć.

L'chter...: Lō'h brennen pło-
 nac jasnym płonieniem.

L'cht...: ~hellanstalt *f* zakład *m*
 dla kąpieli świetlnych; ~neß *f*
 gromnica *f*; (Feitag) święto *n*
 Panny Marji Gromnicznej; ~
 (Puff)schere *f* szczypce *f/pl.* (*do*
 objaśniania świec); ②schau ma-
 jący wstręt do światła, bojący
 się światła; ~schirm *m* umbra
f, abażur; ~schnuppe *f* spa-
 lony knot *m* świecy; ~seite *f*
 strona zwrócona do światła;
fig. zaleta; ~spiegel *m* refle-
 ktor; ~strahl *m* promień światła;
 ~zleher (-cī'er) *m* ②l świeciarz.

L'chtung *f* przerzedzenie *n*,
 rozjaśnienie *n*; (lichte Stelle)
 polana, karczunek *m*.

Lid (lit) *n* ②c = Augenlid.

lieb (lip) miły, kochany, luby
 (*a. 2 n*); (teuer) drogi; es ist mir
 ~milo mi; den ~en laugen Tag
 cały dzień: daś ~c. Brot ka-
 walek *m* chleba.

lie'blügel ⑤f (*untr.*) rzucić
 zalotne spojrzenia: mit j-m ~
 spoglądać zalotnie na k-o.

- Lieberchen** (li'pčɐn) n ②l kochanek m, kochanka f.
- Liebe** (li'bɛ) f ③b (o. pl.) miłość; **Lieber** m człowiek płaczący się.
- Liebelei** (li'bɛlɛi) f ③b miłości f/pl., zaloty m/pl., umizgi m/pl.
- Liebeln** (li'bɛln) ⑥f umizgać [-gnąć] się; mit i-m ~ [po]romansować z (instr.).
- Lieber** (lɛn) ⑤a kochać, lubić, miłować; geliebt kochany, ulubiony; umilowany; **Lieswürdig** miły, łuby, przyjemny; (freundlich) uprzejmy, grzeczny; **Lieswürdigkeit** f wdzięk m, powab m, przyjemność; uprzejmość, grzeczność.
- Lieber** (lɛn) [f. lieb u. gern] chętniej, lepiej; (eher) raczej, prędzej; ~ haben woleć.
- Liebes...** (li'bɛs...) miłosny; **abenteuer** przygoda f miłosna; **Apfel** m pomidor; **Brief** m list miłosny; **Erklärung** f oświadczenie f/pl.; **Glut** f płomień m (ob. żar m) miłości; **Gabe** f datek m miłosierny; **Geständnis** n wyznanie miłości; **Gott** m bożek miłości, amor; **Handel** m stosunek miłosny; **Mahl** n uczta f; **Paar** n para f kochanków.
- Liebesvoll** pełny miłości, uprzejmy, życzliwy.
- Lieb...**: **gewinnen** pokochać, polubić [beibe voll.]; **haben** = lieben; **haber** (tu f ③c) m ②l (-hāber|n) miłośnik (-szniczka, amator (ka); (Geliebte|r) kochanek (-anka), **Lieberei** (-hāberai) f ③b miłośnictwo n, amatorstwo n; **köfen** (untr.) [po]pieścić, [po]głaskać; **Löfung** f pieszczenie n, pieszczota.
- Lieblich** miły, przyjemny, wdzięczny; **Lekt** f przyjemność, wdzięk m.

- Lieblich** (li'plīg) m ②g¹ ulubieniec (-nica), faworyt(ka); **L...** ulubiony.
- Lieb...**: **los** niemiłosierny, nieczuły, zły; **reich** miłościwy, łaskawy, uprzejmy; **Reiz** m wdzięk; **reizend** powabny, wdzięczny, uroczy.
- Liebschaft** f miłostka, romans m.
- Lied** (lit) n ②c pieśń f; dim. pios(e)nka f. [Śpiewnik m.]
- Lieder...** (li'dɛr...): **Lied** m/lieberlich (unordentlich) niedbały, nieporządny; (auschweifend) rozpustny, rozwiązły; **Lekt** f niedbalstwo n, nieporządek m; rozpusta, rozwiąłość.
- Lieder...**: **Lied** (tu f) m pieśniarz (-arka); **Lied** n wodomil m; **Lied** f stowarzyszenie n śpiewaków.
- Lief** (li) j. laufen.
- Liefer...** (li'fɛr...)=Lieferungs...
- Lieferant** (li'fɛr'ant) m ③a dostawca. [być dostarczonym.]
- Lieferbar** mający (ob. mogący)
- Lieferer** (li'fɛrɐ) ⑥b dostawca [-czyć] (gen.); (mit Zustellung) dostawiać [-wić]; (aus...) wydawać [-dać]; **Liefer**: staczać [stoczyć]; geliefert stracony.
- Lieferung** f dostarczenie n, dostawienie n; (vertragsmäßige) (von dat.) dostawa f (gen.); (Sest) zeszyt m; in ~en zeszytami, w zeszytach; in ~ geben oddawać [-dać] dostawę (gen.); **L...** dostawy; **Liebedingung** f warunek m dostawy; **Liebeschein** m poświadczenie n dostawy; **Liesweise** zeszytami.
- Liegen** (li'gɛn) ②l [po]leżeć; (gelegentlich) znajdować się; vor Anfer ~ stać na kotwicy; **L...** leżący, (Güter) nieruchomy; **L...** bleiben nie wstawać [wstać]; Arbeit usw.: zostawać [-stać] przerwany; ~ lassen zosta-

wiac [-wie], nie ruszac [-szyc] (*gen.*); eš liegt daran, daß zależy od tego, że; eš liegt mir daran, eš ist mir daran gelegen zależy mi na tem; eš liegt mir am Herzen leży mi na sercu.

Lie'genschaft *f* majątek *m* nieruchomy, nieruchomości *f/pl.*
lieh (li) *f.* leihen.

Lie'schen (li'sch^{en}) *n* ⑧g, **Lie'se** (li'z^e) *f* ⑧d Eliza *f.*

ließ (liß) *f.* lassen.

Likö'r (likō'r) *m* ②g likier; (*aus Früchten*) nalewka *f.*; ... likierowy, nalewkowy.

li'la (li'la) 1. (*inbest.*) liljowy. 2. ② *n* ⑤ kolor *m* liljowy.

li'te (li'te) *f* ③b lilja; ... liljowy; ②n/weiß biały jak lilja.

Limona'de (limonā'de) *f* ③b limonada; ... limonadowy.
li'nd (li'nt), ①¹ (li'nd^e) łagodny, lekki. [*lipowy.*]

li'nde² (li'nd^e) *f* ③b lipa; ...
li'ndern (li'd^{enn}) ⑥b [z]łagodzić; Schmerz; ufn.: uśmierzać [-rzyć]; ... d łagodzący, uśmierzający, kojący.

li'nderung *f* ulga, uśmierzenie *n*, ukojenie *n*; ... s... łagodzący, uśmierzający, kojący; ... s/mittel *n* środek *m* uśmierzający.

li'ndwurm *m* smok.

Linca'l (linč'al) *n* ②g¹ linja *f.*; *dim.* linijka *f.*

li'nie (li'nie) *f* ③b linja; ↓ równik *m*; x (Ggf. Garde) wojskowość, (Ggf. Reserve) linja; in erster ~ w pierwszym rzędzie, przedewszystkiem; ... linjowy; ... n/blatt *n* podkładka / linjowa, leniuszek *m*; ... n/soldat *m* szeregowiec. [*linjować.*]

linie'ren (linji'n^{en}) ⑥g [po-]
link (li'nk) lewy; auf der ~en Seite po lewej; von der ~en Seite z lewej strony.

li'nte (li'nt^e) *f* ③l lewa ręka; zur ~n = lewa. [*lewo.*]

li'nterhand, -seits (-zaic) na li'ntisch (li'nt^{sch}) niezgrabny.

links (li'nts) na lewo; von ~ z lewej strony; ②händer (-händ^{er}) *m* ②l mankut; ~um! w lewo zwrot! [*wand.*]

li'nneu (li'n^{en}) *n* ②l = Bein.

li'nse (li'nz^e) *f* ③b soczewica; Optik: soczewka; ... u... soczewicowy, soczewkowy.

li'ppe (li'p^e) *f* ③b warga; (*pl.*) usta *n/pl.*; ... u... wargowy.

li'sbeth (li'sbet) ⑧h, **li'se** (li'z^e) *f* ⑧d = Diefe. [*-pnae.*]

li'speln (li'sp^{eln}) ⑥f szeptać

li'st (li'st) *f* ③b chytrość, podstęp *m*; mit ~ podstępem, podstępnie.

li'ste (li'st^e) *f* ③b lista, spis *m.*

li'stig (li'st^{ig}) chytry, podstępny.

li'tanel' (li'tan^{el}) *f* ③b litanja; *fig.* długi spis *m.*

li'tauen (li'tau^{en}) *n* ⑧g Litwa *f.*; **li'tauer** (li't^{er}) *m* ②l, ... in (li'n) *f* ③c Litwin(ka); li'tauisch (li't^{isch}) litewski. [*litrowy.*]

li'ter (li't^{er}) *n* (*m*) ②l litr; ...

litera'risch (li'terā'r^{isch}) literacki.

li'tt (li'tt) *f.* leiben.

li'tze (li't^e) *f* ③b sznurek *m* pleciony. [*ty f/pl.*]

li'bland (li'flant) *n* ⑧g Inflan!

li'bre' (li'wr^e) *f* ⑥f liberja.

Lob (lop) *n* ②g (po)chwala *f.* chluba *f.*, sława *f.*; ... pochwalny.

lo'ben (lo'b^{en}) ⑥a [po]chwalić (*sit acc.*, wegen *gen.* za *acc.*); (eifrig ~) wychwalać; Gott sei gelobt! chwala Bogu!; ... s/wert chwalebny, godny (po)chwaly.

lo'besam (lo'b^{ez}am) świetny, dostojny.

Lo'beserhebung (lo'b^{es}) wy-chwalanie *n.*, wysławianie *m.*, pochwały *f/pl.*

Lo'b...: ~*gesang* *m* pieśń *f* pochwalna; ~*hubelci* *f* przesadna pochwała schlebianie *n*; *Lo-hubeln* (untr.) przesadnie wychwalać; (schmeicheln) schlebiać, kadzić (*dat.*).

lo'blieh (lō'plīch) chwalebny; (Titel) świetny.

Lo'b...: ~*lied* *n* pieśń *f* pochwalna; ~*preisen* (untr.) sławić, wysławiać, uwielbiać; ~*preisung* *f* wysławianie *n*, uwielbianie *n*; ~*rede* *f* mowa pochwalna; ~*redner* *m* chwaleca; ~*spruch* *m* pochwała *f*.

Loch (lōch) *n* (2) a dziura *f*; *dim.* dziur(ecz)ka *f*; (Öffnung) otwór *m*; (Höhle) jama *f*, nora *f*; F = Gefängnis.

Lo'chleisen *n* próbój *m*.

lo'chen (lō'ch'en) (15) a [prze]dziurawieć; auch = bohren.

lo'cherig (lō'ch'erīch) dziurawy, podziurawiony.

Lo'che (lō'ke) *f* (3) b lok *m*, kędzior *m*; (eingetegte) pukiel *m*.

lo'cken (ˌn) (15) a śnać; [ultrefić, zawijać [-inąć] w papiloty; (an...) [z-, przy]wabić, [przy]uczyć.

Lo'ckenkopf *m* głowa *f* kędzierzawa.

lo'cker (lō'k'er) sypki, mialki, pulchny; (schwankend, beweglich) luźny, ruchomy; (ausgelassen) rozwiązły, lekkomyślny; *Lo'ckf* *f* pulchność; rozwiązłość.

lo'ckern (ˌn) (15) b rozluźniać [-nie], rozruszać [-szyć]; [ich] ~ rozluźniać [-nie] się (a. fig.), rzędnąć [rozrzednieć].

lo'dtig (lō'tīch) kędzierzawy.

Lo'd...: ~*mittel* *n*, ~*speise* *f* przynęta *f*, wabik *m*; ~*pfeife* *f* wabik *m*, piszczałka do wabienia; ~*spitzel* *m* prowokator; ~*vogel* *m* ptak wabiący.

Lo'dkung *f* ponęta, pokusa, powab *m*.

Lo'den (lō'd'en) *m* (2) l gatunek grubego sukna. [fig. [za]paść.]

lo'dern (ˌern) (15) b [za]plonąć;]

Löffel (lō'f'el) *m* (2) l łyżka *f*; *dim.* łyżeczka *f*; *Fig.*: słuchy *m/pl.*; ... łyżkowy.

löffeln (ˌn) (15) f jeść łyżką.

log (lōk), **lō'ge** (lō'g'e) *f*. lügen.

Lo'ge (lō'z'e) *f* (3) b loża; ~*schließer* *m* dozorca.

logie'ren (lō'z'i'ren) (15) g [za-]mieszkać.

Logie'r|haus *n* = Gasthaus.

Logi's (lō'z'i') *n* indet. mieszkanie.

loh (lō'jasno) płonący.

Lo'he (lō'e) *f* (3) b płomień *m*; (Gerberet) dębica garbarska.

lo'hen (ˌn) (15) a 1. *v/t.* = gerben. 2. *v/i.* = lodern.

Lo'h...: ~*gerber* *m* garbarz; ~*gerberet* *f* garbarstwo *n*; (Garbrit) garbarnia.

Lohn (lōn) *m* (2) d (Bezahlung) (biaw. *n*) płaca *f*; (Belohnung) nagroda *f*; (Vergeltung) zapłata *f*; ~*arbeiter* *m* najemnik, najmity; ~*diener* *m* najemny sluga, parobek.

lo'hnen (lō'n'en) (15) a nagradzać [-grodzić] (i-m et. k-o za *acc.*), [za]płacić (k-u za *acc.*); das (oder die Sache) lohnt sich nicht to nie oplaca się, nie warte zachodu; ~*d* korzystny.

lō'hnen (lō'n'en) (15) a wyplacać [-cieć] zółd.

Lo'hn...: ~*herr* *m* pan, chlebowdawca; ~*kutsche* *f* powóz *m* (do wynajęcia); ~*kutscher* *m* woźnica najemny.

Lō'hnung *f* płaca, zółd *m*.

Loka'l (lōkāl) 1. *n* (2) g¹ miejsce; (Geschäfts- u. sw.) lokal *m*. 2. 2, ... miejscowy, lokalny.

lokalis'e'ren (lōkālīz'i'ren) (15) g [z]lokalizować, ograniczać [-czyć] do pewnego miejsca, umiejscowić [uol.].

Lokalität (lokalitɛ't) *f* ③b
miejscowość: (eines Hauses)
ubikacje *f/pl.*, lokalności *f/pl.*

Lokomotiv (lokomotɪ'wɛ) *f* ③b
parowóz *m*, lokomotywa: **Lo-**
komotivführer (ˌtʃɪ'fɪ-) *m* ma-
szynista.

Loch (lɔ'χ) *m* ②g kłok.

Lo'rbeer (lɔ'rbɛr) *m* ④a (auch **Lo-**
baum *m*) wawrzyn, laur; ...
wawrzynowy, laurowy.

Lo're (lɔ'rɛ) *f* ③b, **Lo'ri** (ˌrɪ)
f (S) odkryty wóz *m* ciężarowy.
lora. [wrzyniec.]

Lo'renz (lɔ'rɛnc) *m* ⑧e Wa-

Lorgnette (lɔrnjɛ'tɛ) *f* ③b
lornet(k)a.

Los (los) *n* ②h los *m*; (Schick-
sal) przeznaczenie: daß große
~ pierwsza (oder główna) wy-
grana *f*.

Los (ˌ) [vgl. los] wolny, luzny:
~! puść(cie)!: was ist ~? co się
stało?; mit ihm ist nicht viel ~
on nie wiele wart; ich bin eine
Sache ~ pozbyłem się (*gen.*)

...**los** (...los) oft bez..., *f.* harm-
herz~, kopj~ usw.

Los... od... ode..., wy...

Losbar (lɔ'sbār) rozpuszczalny.

Los...: ~**binden** odwiązywać
[-zać], rozwiązywać [-zać]:
~**brechen**: a) *v/t.* = ab-, auf-
brechen; b) *v/i.* wybuchać
[-chnąć]; zrywać [zerwać] się:
a. = auf-, aus-, brechen; ~**bre-
nen** = abfeuern.

Lossch... (lɔ'sz...) ogniowy, po-
żarny: ↓ służący do wyłado-
wywania; ~**blatt** *n* bibuła *f*.

Loschen (ˌɛn) ③e *v/t.* (poet. auch
v/i [ʃu] = er...) [z-, u]gasić;
(tilgen, streichen) wymazywać
[-zać], [s-, wy]kreslić: ↓ wy-
ładowywać [-dować].

Loscher (ˌɛr) *m* ②l gasciciel;
↓ wyladowujący okręty.

Losch...: ~**horn**, ~**hütchen** *n*

kapturek *m* do gaszenia świer:
~**mannschaft** *f* straż pożarna ob.
ogniowa; ~**papier** *n* bibuła *f*.

Loschung *f* gaszenie *n*.

Los...: ~**drehen** odkręcać [-cić];
~**drücken** wypalać [-lić] (z ka-
rabinu).

Los (lɔ'zɛ) [vgl. los] luzny:
(wackelig) rozluźniony: (leichtfer-
tig) swawolny, lekkomyślny:
vgl. losen; ~r Hufe swawolnik
m: ~s Gefindel holota *f*: ~s
Maul wyszczekana gęba *f*: ~r
Streich psota *f*, swawola *f*.

Los... (lɔ'zɛ...) wykupny; ~**geld**
n okup *m*. [einagnc los(y).]

Los (lɔ'zɛn) ③e losować, [wy-]

Los (lɔ'zɛn) ③e = los-machen,
-biuden; Fahrkarte: kupować
[kupić]; Spiel: zarabiać [-robić],
[u]targować; Aufgabe: wykony-
wać [-nać]; Rätsel: rozwiązy-
wać [-zać]; Saß usw.: rozpu-
szczać [-puścić].

Los...: ~**fahren** = abfahren: er
fuhr los wyjechał; ~**gehen**
(weggehen) odchodzić [odejść]:
(sich loslösen) odłączać [-czyć]
się, oddzielać [-lić] się; Gewehr
usw.: wystrzelać [-lić], wypa-
lać [-lić]; Geleimtes: rozklejać
[-kleić] się; Knoten usw.: roz-
luźniać [-nić] się; Raht usw.:
rozpruwać [-pruć] się; Sted-
nadel: otwierać [otworzyć] się;
~**gehen auf** (acc.) uderzać [-rzyć],
napadać [-paść] na (acc.): es
geht los! zaczyna się!: ~**haken**
odpinać [-piąć].

...**losigkeit** (...loz[χkai]) *f* ③b
f. Gnd~, Herz~ usw.

Los...: **Los** *m* wykupno *n*; ~
kaufen wykupować [-pić]; ~
ketten spuszczać [spuścić]
z łańcucha; ~**kommen** ucho-
dzić [ujść]; a. (= sich befreien)
uwolnić się; ~**lassen** wypu-
szczać [-puścić]; ~**legen** *F* (h.)

— anfangen: *sich lösen* oddzia-
 lać [-lic] się, odłączać [-czyć]
 się: *machen* od-, roz-wiązy-
 wać [-zac]: *Geteimes*: odklejać
 [-kleić]; (be-freien) uwanliać
 [uwolnić]; *sich machen* wytamy-
 wać [-mac] się, uwalniać [uwol-
 nie] się, wydostawać [-stać]
 się: *plagen* pękać [-knać]; wy-
 buchac [-chnać]: *fig.* F wyrywać
 [-rwać] się (z *instr.*): (*sich*) *rei-
 ßen* odrywać [oderwać] (się),
 urywać [urwać] (się): *sich sa-
 gen* (von *dat.*) wyrzekać [-rzec]
 się (*gen.*), porzucac [-cić] (*acc.*):
schiefen = abfeuern: F = au-
 fangen: *schlagen*: a) *v/i.* (h.)
 (auf *acc.*) bić [uderzyć] (*acc.*):
 b) *v/t.* *Waren*: sprzedawać
 [-dać]: *schnallen* rozpinac
 [-piąć] (sprzączki); *Schrauben*
 odśrubowywać [-ować], odkre-
 cać [-cić]; *sprechen* = be-
 freien, freisprechen: *stürmen*
 (fn), *stürzen* uderzać [-rzyć],
 rzucac [-cić] się (auf *acc.* na
acc.); *Trennen* odpruwać
 [-pruć]: *fig.* odłączać [-czyć],
 rodziłać [-lic].

Lo'sung *f* (*Werfen des Loses*) loso-
 wanie *n*; (a. *S|wort*) hasło *n*.

Lo'sung *f* rozwiązywanie *n*,
 rozwiązanie *n*; *m* rozczyn *m*.

Lo's... *werden* pozbywać
 [-zbyć] się (*gen.*); *wickeln*
 rozwijać [-winać], rozwiklać
 [boć]; *ziehen* (fn) = davon-
 laufen, (über *i-n*) występować
 [-stąpić] przeciw (*dat.*).

Lot (*lot*) *n* ② *g* ołowianka *f*,
 pion *m*; (*Gewicht* [nach *g*ahlen im
pl. indef.]) lut *m*.

Lo'sen (*lo'sen*) ⑤ *c* [z]mierzyć
 pionem. [spajać [spoić].]

Lo'sen (*lo'sen*) ⑤ *c* [z]lutować,

Lo'skolben (*lo's-*) *m* lutownik,
 młotek do lutowania.

Lo'srecht pionowy.

Lo'sse ↓ (*lo'sse*) *m* ③ *a* lozman,
 przewodnik.

Lo'sstelle *f* spoisko *n*. [Lola.]

Lo'sse (*lo'sse*) *f* ⑧ *d* Karolina.

Lo'ster... (*lo'ster...*): *bube* *m* włó-
 czega, lotr; *leben* *n* życie
 bezczynne, włóczogostwo.

Lo'tterie (*lo'terie*) *f* ⑥ *f* loterja:
 ... loteryjny.

Lo'tterig (*lo'tterig*) zaniedbany,
 występny; a. = liederlich. [n.]

Lo'tung / lutowanie *n*, spajanie

Lo'we (*lo'we*) *m* ③ *a* lew; *n...*
 lwi; *n|anteil* *m* lwia część *f*;
n|maul *♀* *n* lwia paszcza *f*;
n|jahn *♀* *m* kaczynied, dmu-
 chwawie.

Lo'win (*lo'win*) *f* ③ *c* lwica.

Luchs (*luchs*) *m* ② *h* ryś; *fig.* pod-
 stępny człowiek; ... rysi.

Lücke (*lu'ke*) *f* ③ *b* luka, szpa-
 ra: (*leerer Raum*) próżne miejsce
n, próżnia; (*Abstufung*) przerwa:
 (*Öffnung*) otwór *m*; *n|büßer* *m*
 ostateczna pomoc *f* w biedzie,
 zastępca do wszystkiego.

lü'ckenhaft niepełny, mający
 luki oder braki.

Lud (*lüt*) *♀*. laden.

Luder (*lü'der*) *n* ② *l* ścierwo:
fig. lajdak *m*; *leben* *n* życie
 lajdackie. [Ludwik.]

Ludwig (*lü'twig*) *m* ⑧ *a*]

Luft (*luft*) *f* ② *f* powietrze *n*;
 a. = Atem: *fig.* *~* machen dawać
 [dać] upust ob. ulgę; *aus der*
Luft greifen = erünnen.

Lu'ft... powietrzny: (in *der* *Luft*
*be*findlich); napowietrzny: *bal-
 lon* *m* balon napowietrzny.

Lü'ftchen (*lü'ftchen*) *n* ② *l* wie-
 trzyk *m*, wiaterek *m*.

Lu'ft... *sdicht* szczelny, herme-
 tyczny; *druck* *m* (o. *pl.*) ciśnie-
 nienie powietrza; *druck|messer*
m barometr.

lü'ften (*lü'ften*) ⑥ *c* wietrzyć,
 przewietrzać [-trzyć]; *den* *gut*

~ uchylać [-lic] kapelusza, zdejrnować [zdjąć] kapelusze.
Lu ft... ~förmig (-förmig) podobny do powietrza, gazowy, lotny: ~heizung *f* ogrzewanie *n* powietrzem.
lu ftig (lü'ftig) powietrzny; (hoch) wysoki; (tuhl) chłodny; *fig.* powiewny, lekki.
Lu ft... ~kissen *n* poduszka *f* do nadymania; ~kreis *m* atmosfera *f*; ~kur *f* leczenie *n* powietrzem; ~kurort *m* stacja *f* klimatyczna; ~leer próżny, bez powietrza; ~loch *n* lufcik *m*, oddech *m*, przedech *m*; ~messer *m* aerometr, powietrzomierz; ~reifen *m* pneumatyka *f*. (przy kołach); ~relnigend oczyszczający powietrze ~röhre *f* przewód *m* oddechowy, tchawica; ~schiff *n* statek *m* napowietrzny; ~schiffahrt *f* lotnictwo *n*, awjatyka, aeronautyka; ~schiffer *m* lotnik, awjatyk, aeronauta; ~schloß *n* zamek *m* na lodzie; *fig.* urojenie; ~spiegelung *f* fatamorgana, mamidło *n*, widziadło *n*; ~sprung *m* skok (ob. koziołek) w powietrzu; ~strom, ~zug *m* prąd (ob. pręciąg) powietrza, przewiew.
Lüftung *f* wietrzenie *n*, wentylacja.
Lug (lūk) *m* (2 g (o. pl.)) = Lüge: ~und ~rug kłamstwo *n* i oszustwo *n*. [do wygładania.]
Lu'glaus *m* ideal. okienko *n*.
Lü'ge (lü'g^e) *f* (3 b) kłamstwo *n*.
lu'gen (lü'g^{en}) (3a) = hinaussehen. [ze]lgac.
lü'gen (lü'g^{en}) (3i) [s]kłamać, [lü'genhaft] kłamliwy.
Lü'gner (lü'gn^{er}) *m* 2 l. ~in (~in) (3c) kłamca (kłamczyni), łgarz (łgarka); ~isch (~isz) = lügenhaft,

Lu'ke (lü'k^e) *f* (3 b) luka, szpara, otwór *m*.
Lu'len (lü'leu) (3a) [u]lulac: usypiać [uspić] (dziecko) śpiwaniem.
Lü'mmel (lü'm^{el}) *m* (2) l. dragal, prostak, nieokrzesianiec; **Lü'mmelen'** (lü'm^{el}'ai') *f* (3 b) prostactwo *n*; **lü'mmelhaft** prostacki, gburowaty.
Lump (lump) *m* (3 a) obdartus, oberwaniec; (Nichtsug) niepon. lampart.
Lu'mpen (lü'm^{pen}) *m* (2) l. galgan, szmata *f*; (zerriehene Kleider) łachmany *m/pl.*; ... szmaciany: ~gefindel, ~pack *n* holota *f*; ~kerl *m* = Lump; ~sammler(in) *f* *m* szmaciarz (-arka), galganiarz (-arka).
Lumperei' (lump^{erei}ai') *f* (3 b) galgaństwo *n*, lampartka.
lu'mpig (lü'm^{pi}g) obdarty: (a. fig.) lichy, nizezemny.
Lu'nge (lü'ng^e) *f* (3 b) płuco *n*, płuca *n/pl.*; ~n... płucny; ~n-entzündung *f* zapalenie *n* płuc; **Lu'krank**, **Lu'leidend** chory na płuca; ~n[schwindsucht] *f* suchoty *f/pl.* (płucne).
Lu'ngern (lü'ng^{ern}) (3b (h., in)) włóczyć się, próżnować.
Lu'nte (lü'nt^e) *f* 3. b. lont *m*, knot *m*; ~n[stoch] *m* zapalniczka *f*.
Lu'pe (lü'p^e) *f* (3 b) lupa.
Lust (lüst) *f* (2) l. ochota (zu dat. do gen.); (sinnliche) rozkosz, chuć, żądza; (Freude) radość; (Bergnügen) przyjemność.
Lu'st... przyjemnościowy, rozkoszny, rozweselający.
Lu'stbarkelt *f* rozrywka, zabawa; a. = Lust(lichteit).
lü'sten (lü'st^{en}) (3c) *f.* gelüsten.
lü'stern (l^ten) łakomy, pożądliwy; auf (ob. nach) et. ~ = gierig; **Lheit** *f* poządliwość, żądza, łakomstwo *n*.

Lu'st...: Lustgarten *m* park: Lusthäuschen *n* altana *f*; willa *f*.
Lu'stig (lu'stich) wesóły; (be-lustigend) pocieszny, zabawny: der Bruder, Bruder *z* hulaka *m*; Lust machen (werden) rozweselać [-lić] (się); sich Lust machen (über acc.) [za]żartować, [za]drwić, naigrawać się (*z gen.*); Lustmacher *m* trefniś, żartowniś.
Lustling (lu'stling) *m* ② *g*¹ człowiek zmysłowy, rozkoszniś.
Lu'st...: Lustmord *m* morderstwo *n* z lubieżności oder na tle erotycznym: Lustsche *f* kila, przymiot *m*: Lustspiel *n* komedja *f*;

Lustwandeln (untr.) przechadzać się.

Lu'ssch|beutel (lu'cz-) *m* smoczek (do ssania dla dzieci).

Lu'sschen (lu'cz'en) ⑤ *e* ssać, cmokać [-kać].

luzurio's (luzsurio's) zbyt-kowny, wykwintny, luksusowy.

Lu'xus (lu'ksjus) *m* inbett. zbytek, luksus, przepych; Artikel *m* artykuł zbytkowy.

Lynch (lincz), Lustjustiz *f* sąd dorozny, samosąd *m*.

ly'nchen (l'en) ⑤ *e* [z]linchować, [u]karać doraznie.

ly'risch (lu'risz) liryczny.

M

Ma'che (mă'ch'e) *f* ③ *b* (*a. pl.*) robota; fig. sztuczki *fpl*.

ma'chen (mă'ch'en) ⑤ *a* [u]czynić, [z]robić; (treiben) porabiać; (aus-) wynosić [-nieść]; (verant-worten) sprawiać [-wić]; Aufgabe: wyrabiać [-robić], wypracowy-wać [-cować]; Befanntschaft: za-wierać [-wrzeć]; Bett: ścielić [posłać]; Einbruch usw.: wywie-rać [-wrzeć]; Eingabe: wnosić [wnieść]; Examen: zdawać [zdać]; Feuer: rozniecać [-cić]; Eiden: [za]świecić; Reise: odhy-wać [-być]; Gast (od. Station) ~ = (an)halten: ~ zu (*dat.*) [u]czy-nić, [z]robić (*instr.*); daß macht nichts to nie nie szkodzi; was ist zu ~? co robić?; ich werde es billig ~ niedrogo wezmę ob. półcezę; die Sache (od. es) macht sich rzecz się robi ob. postępuje naprzód: sich ~ an (*acc.*) zabie-rać [-brać], wziąć się do (*gen.*); sich auf den Weg ~ wybierać [-brać] się w drogę; sich nichts ~ aus (*dat.*) nie zważać na (*acc.*), nie dbać o (*acc.*); sich wichtig ~ pysznić się; sich ver-

dient ~ um (*acc.*) zasługiwać [-służyć] się około (*gen.*); mach', daß du wegkommst! zabieraj się!, wynoś się!; gemacht sztuczny, fałszywy, udany.

Ma'chenschaft *f* machinacja, kretanina.

Ma'cher (mă'ch'er) *m* ② *l*, Lu (~n) *f* ③ *e* działacz(ka); Lohu *m* zapłata *f* za robotę.

Macht (măcht) *f* ② *f* (Gewalt) potęga *f*, władza; (Kraft) siła, moc; (Möglichkeit) możność; (Herrschaft) mocarstwo *n*, władza; mit aller ~ wszelkimi siłami, z całej siły.

Ma'cht...: Befugnis *f* władza; ~haber (-hăber) *m* ② *l* władca, potentat, mocarz.

ma'chtig (mă'chtich) możny, potężny; (kräftig) silny, mocny; (sehr groß) ogromny; e-r Sprache ~ sein władać językiem; einer Sache (seiner) ~ sein być pa-nem czego (siebie).

Ma'cht...: Mios bezsilny, bez-władny; Losigkeit *f* bezsil-nosć, niemoc; Spruch *m* roz-kaz, nakaz; (e-8 Richter's) wyrok:

zvoll potężny, silny: **zvoll-**
kommenheit *f* potęga, władza;
zwort *n* silne (ob. energiczne)
słowo. [**zbot** *f.*]

Ma'ch|werk (mā'ch-) *n* licha ro-

Ma'dchen (mā'tchen) *n* (2) l
dziewczę, dziewczyna *f*; (tei-
neš) dziewczeczka *f*, dziewczynka
f; (erwacheneš) panna *f*; (Dirne)
dziewka *f*; (Dienst) służąca *f*;
(Zimmer) pokojówka *f*; ...
dziewczęcy; paniński.

mä dchenhaft dziewczęcy, dzie-
wiczy.

Mä'dchen...: **zschule** *f* szkoła
żeńska; **zimmer** *n* pokój *m*
panieński.

Ma'de (mā'de) *f* (3) b czerw *m*,
robak *m*. [**Mädchen.**]

Ma'del *F* (mē'del) *n* (2) l ==

ma'dig (mā'diçh) robaczliwy.

macg (māk) *f*. mögen.

Magazj'n (magacj'n) *n* (2) g¹
magazyn *m*; ... magazynowy.

Magd (mākt) *f* (2) f dziewczka;
(Dienst) służąca.

Mä'gdlein (mē'ktlain) *n* (2) l
dziewczeczka *f*.

Ma'gen (mā'gen) *m* (2) l żołą-
dek; ... żołądkowy; **zbitter** *m*
gorzka wódka *f*; **zschmerz** *m* ból
żołądka oder w żołądku; **zstär-**
kend wzmacniający żołądek.

ma'ger (mā'ger) chudy, wy-
chudły, szczupły, mizerny;
(Boden) jałowy, nieurodzajny;
fig. skąpy, nędzny; (Zeiten)
ciężki; **zwerden** [wy]chudnieć;
zkeit *f* chudość, szczupłość,
mizerność; jałowość.

Magle' (magj') *f* (6) f czarnoksię-
stwo *n*, magia; **Ma'gier** (mā'-
gier) *m* (2) l magik, czar-
noksiężnik; **magisch** (mā'gisz)
magiczny, czarnoksięski.

Magne't (māgnē't) *m* (6) c
magnes; ... magnesowy,
magnetyczny.

Mä'h... (me'...) do koszenia.

Mahago'ni (māhago'ni) *n* (6) i
mahon *m*; ... mahoniowy.

Mahd (māt) *f* (3) b trawa koszona,
pokos *m*; (Sensttag) kośba,
sianokos *m*. [**siarz.**]

Mä'h(D)er (mē'[d]er) *m* (2) l, ko-
ma'hen (mē'en) (5) a l. [s]kosić.
2. 2 *n* (2) l koszenie; kośba

Mahl (māl) *n* (2) g ob. (2) a jedze-
nie, obiad *m*; (Bast) uczta *f*.
ma'hlen (mā'ten) (5) a (p.p. ge...)
mleć [zemleć, zmielić].

Ma'hl...: **zgang** *m* ganek w mły-
nie; **zgeld** *n*, **zmeße** *f* zapłata *f*
od mlewa, pytlówka *f*; **zühle**
f młyn *m*; **zett** *f* jedzenie
n; (mittagš) obiad *m*; (abendaš)
wieczera; (gescjuete) **zzeit** l
smacznego!, dobrego apetytu!

Mä'h|maschine *f* kosiarka.

Ma'hn... (mā'n...) upominający.

Mä'hue (mē'ue) *f* (3) b grzywa-
ma'huen (mā'n'en) (5) a (an acc.)
przypominać [-mnieć] (acc.);
(er...) upominać [-mnieć] (wegen
gen. o acc.); (anregen) nawo-
ływać (zu dat. do gen.).

Ma'hner (mā'n'er) *m* (2) l, **z-**
(z)n *f* (3) c napominacz(kaj),
upominacz(ka). [**nie n.**]

Ma'hnung *f* na-, przy-pomnie-
-

Ma'hre (mē're) *f* (3) b szkapa.

Mai (māi) *m* (3) b oder (2) g maj;
... majowy; **zblume** *f* kon-
walja.

Maid (māt) *f* (3) b = Mädchen.

Mai'...: **zglöckchen** *q* *n* kon-
walja *f*; **zkäfer** *m* chrabaszcz
majowy. [**Medjolan m.**]

Mai'land (mā'lant) *n* (8) g

Mais (māis) *m* (2) h kukurydza
f; ... kukurydziany.

Mai'sche (mā'sze) *f* (3) b brzoź-
ka, moszcz *m*, zacier *m*; (2) n
(z) (5) e zacierać [zatrzeć].

Majestä't (majestä't) *f* (3) b ma-
jestat *m*, blask *m*; (Zeite) ~

der Kaiser Jago Cesarska Mość; ~s|beleidigung f obraza majestatu.

Majo'r (majo'r) m ②g' major; Frau eines ~s majorowa f.

Majora't (majora't) n ②g majorat m, ordynacja f; ~s... ordynacki; ~s|herr m ordynat.

majore'm (majore'm) pełnoletni; **Majore'mi'tä't** (majore'mi'tä't) f ③b pełnoletność. [większość.]

Majori'tä't (majori'tä't) f ③b

Majo'rs... majorski.

Ma'kel (mä'kel) m ②l (Gieß) plama f; (Fehler) wada f, przywara f; **Los** niesplamiony, czysty, bez zmaży.

ma'keln * (ma'keln) ⑥f trudnić się faktorstwem, stręczyć.

mä'keln (mä'keln) ⑥f krytykować, ganić; (beim Essen) grymasić; * = mafeln.

Ma'kler * (mä'klər) m ②l faktor, pośrednik, stręczyciel; ~ faktorski, stręczycielski.

Mä'kler (mä'klər) m ②l, ~in (ma'klin) f ③c przyganiacz(ka), grymasnik(-nica), pedant(ka); * F Mafler.

Mal (mäl) n ②g ob. ②a: a) (Mutter) znak m, znamię; b) raz m; beim Multiplizieren: 2 razy, 3x3 (drei 2 drei) trzy razy trzy; F sage mit 2! powiedz mi też!; nicht ein einziges ~ ani raz; das erste ~ po raz pierwszy, pierwszym razem; mit einem ~ naraz, odrazu; für dieses ~ na ten raz, tym razem.

ma'len (mä'len) ⑥a [wy-, na-] malować.

Ma'ler (mä'lər) m ②l, ~in (ma'lerin) f ③c malarz (-arka).

Malerei' (mä'lərɛi') f ③b malarstwo n; (Gemälde) obraz m.

ma'lerisch (mä'lərɪʃ) malowniczy.

maliziö's (maliziö's) złośliwy.

Ma'ibe * (mä'ibe) f ③b śluz m.

Malz (mäl) n ②g słód m; ~ słodowy.

Ma'lzeichen n znak m graniczny; (X) znak mnożenia; **ma'lzen** (mä'lzen), **mä'lzen** (mä'lzen) ⑥e przyrządzać [-dzie] słód. [downik.]

Mä'lzer (mä'lzər) m ②l słoj

Mama' (mä'mä') f ⑥i mama; dim. mamusia, mameczka.

Ma'mmon (mä'mon) m ②g' (o. pl.) mamona f, bogactwo n (doczesne). [Gräulein.]

Mamse II (mamzē'l) f ③b =)

man (män) (im dat. u. acc. durch einer ersetzt) wird wiedergegeben: a) in unpersönl. Wendungen durch die 3. Person sg. mit się: ~ sagt mówi się; b) durch unpersönl. Formen auf -NO u. -to im Präteritum: ~ sagte mówiono; ~ trauf pito: c) durch die 3. Person pl.: ~ erzählt opowiadają; d) durch die 2. Person sg. (wenn man sich selbst mitrechnet): ~ fauft fragen mözesz pytać; e) durch Umschreibung mit ludzie, ktoś: was wird ~ sagen? co ludzie powiedzą?; ~ könnte meinen mögłby ktoś myśleć.

manch (mänd) niejeden, niektóry; ~e (pl.) niektórzy, wielu; ~es niejedno, dużo, wiele; ~es Mal, ~mal nieraz, niekiedy, czasem, często.

ma'ncherlei' (mä'ndərɛi') indef. różny, rozmaity.

Manda't (mä'ndä't) n ②g (Auftrag) zlecenie; Parl. mandat m.

Ma'ndel (mä'ndəl) f ③d migdał m (a. Mand.): (15 Stück; nach Zahlen indef.) mędel m; ~ migdałowy: ~baum m drzewo n migdałowe: ~kern m ziarnko n migdału, migdał.

Ma'nen (mä'nən) pl. indef. cienie m/pl. (ober dusze f/pl.) zmarłych.

- Ma'ngel** (1¹) (mā'ŋ^e[l]) *f* (3)b
(3)d) magiel *m.*
- Ma'ngel** ² (2) *m* (2)j (an *dat.*)
brak (*gen.*), niedostatek
(w *loc.*); (in *dat.*) wada *f*,
wadliwość *f* (w *loc.*); ~ leiden
cierpieć niedostatek, być
w biedzie; auß ~ an (*dat.*), 26
(*gen.*) w braku (*gen.*).
- ma'ngelhaft** niezupełny, nie-
wystarczający, niedostateczny;
wadliwy; **Siqkeit** (siq-*keit*) *f* nie-
dostateczność; wadliwość.
- Ma'ngelholz** *n* wałek *m* (do
maglowania).
- ma'ngeln** ¹ (mā'ŋ^e[n]) (5) *f* (an
dat.) niedostawać, brakować
[zabraknąć] (*gen.*).
- ma'ngeln** ² (2) (5) *f* [z]maglo-
wać.
- ma'ngels** (2) (*s*) *f*. Mangel ².
- Manie'r** (man|'r) *f* (3)b maniera,
obyczaj *m*; (Verfahren) sposób *m*.
- manie'rich** dobrze ułożony,
grzeczny; **Sikeit** *f* dobre ułoże-
nie *n*, grzeczność *f*.
- Ma'uko** (mā'ŋ^e-ko) *n* (6)i ubytek
m, niedobór *m*.
- Mann** (mān) *m* (2)a (X, ↓) *pl.*
indef.; 100 ~ in Bäu oft auch
-leute; 38. Fuhr-, See-mann
ustw.) allg. człowiek; (Manns-
perion) mężczyzna; (Ehe)2) mąż;
alter ~ staruszek; junger ~
młodzieniec; an den ~ brin-
gen (Wace) pozbywać [-zbyć]
się (*gen.*), sprzedawać [-dać],
(Zocher) wydawać [-dać] za mąż.
- ma nubar** dorosły, dojrzały; ~
werden dojrzewać [-rzeć],
[z]mężnieć; **Sikeit** *f* wiek *m*
dojrzały, męskość.
- Ma'nuchen** (mē'nd^en) *n* (2)l
człowieczek *m*; (liebes) ~ mę-
żulek *m*; (von Tieren) samiec *m*.
- Ma'nuer** (mē'ne) *f*. Mann; ~
męski.
- Ma'nnes**... męski; ~alter *n*
- wiek *m* męski oder dojrzały;
~wort *n* (2) g słowo honoru
- ma'nhaft** mężny, dzielny; **Siq-
keit** (siq-) *f* męstwo *n*, dziel-
ność, waleczność.
- Ma'nheit** *f* męskość; (Mann-
haftigkeit) męstwo *n*.
- ma'nigfach** (mā'nichfach) różny,
rozmaity.
- ma'nigfaltig** (siq^{alt}ich) = man-
nigfach; **Sikeit** *f* rozmaitość,
różnorodność.
- mā'nlich** (mē'nlich) męski
(tapfer) mężny, waleczny; **Sikeit**
f męskość; męstwo *n*.
- Ma'nns**... męski; ~bild *F*
mężczyzna *m*.
- Ma'nnschaft** ludziami/pl., młodz;
~ żołnierze *m/pl.*, załoga.
- Ma'nns**...; ~hoch na wysokość
człowieka; ~person *f* mężczy-
zna *m*; ~stoll chcąc koniecznie
wyjść za mąż; ~sucht *f* karność.
- Ma'nneib** *n* człowiek *m*
dwupleciowy; F tego kobieta *f*.
- Ma'növer** (manö'ver) *n* (2)l
manewr *m*; ~ manewrowy.
- Ma'nns'rde** (manza'nde) *f* (3)b,
~n|stübchen *n* poddasze *n*.
- ma'nschen** (mā'ns^en) (5)e [z]l
babrać, [po]gmatwać.
- Mansche'tte** (mans^e'te) *f* (3)b
mankiet *m*; *dim.* mankietek *m*;
~n... mankietowy; ~n|knopf *m*
słinka *f* (do mankietów).
- Ma'ntel** (mā'ntel) *m* (2)j płaszcz,
zarzućka *f*; *fig.* = Deckmantel:
(e-s Meines) pobocznie *f*; ~
fack *m* tłumok. [Idem]
- ma'ntschen** (mā'nez^en) *f*, man|
- Manuskri'pt** (manuskri'pt) *n*
(2) g rękopis *m*, manuskrypt *m*;
~ rękopisimieny. [teezka]
- Ma'ppe** (mā'pe) *f* (3)b teka *f*
- Mär** (mör) *f* (3)b wieść; (Geräth)
pogłoska.
- Mä'rchen** (mē'nd^en) *n* (2)l po-
wiaszka *f*, bajka *f*; ~ ba-

jeiczny, fantastyczny; ~buch *n* książka *f* z bajkami; ~erzähler (tu *f*) *m* bajkopisarz (-sarka); ~prinzessin (*f*) *m* księżę (księżniczka) z bajki.

ma' rchenhaft bajeczny.

Ma' rder (mā'rd^{er}) *m* ② l kuna *f*.

Ma' re (mā're^o) *f* ③ b = Mär.

Margare'te (mārgar^e't^e) *f* ⑧ d Małgorzata.

Marie' (māri') *f* ⑧ d Maria.

Marie' chen (māri'ch^{en}) *n* ⑧ g Marysia *f*, Marysieńka *f*.

Marie' n'kafer *m* biedrunka *f*.

Mari' ne (māri'ne^e) *f* ③ b marynarka: ... marynarski; ~soldat *m* marynarz.

Mark (mārk) 1. *n* ② g (o. *pl.*) szpik *m*: (des Holzes) rdzeń *m*, jądro. 2. *f* ③ b: a) = Grenze, Gebiet; b) indet. marka *f* (moneta).

Ma' rke (mā're^e) *f* ③ b marka, znak *m*; dim. znaczek *m*; (Spiel) szton *m*; (Soete) gatunek *m*.

Markete' der (mārkete'nd^{er}) *m* ② l, tu (tu) *f* ③ c markietan (-tana).

Ma' rk...: ~graf *m* margrabia; ~gräfin *f* margrabina; ~grafschafft *f* margrabstwo *n*.

markie'ren (mārk'i'ren) ④ g [na]znaczyć: (deutsch aussprechen) wymawiać [-mówić] dobitnie.

ma' rkiġ (mā'rkij^ġ) pełny szpiku: (a. *fig.*) jędrny. [kiza.]

Marki' se (mā'kij'z^e) *f* ③ b mar-

Ma' rk...: ~scheide *f* linja graniczna, granica; ~stein *m* kamień graniczny; ~stück *n* = Mär 2 b.

Markt (mākt) *m* ② d targ, targowica *f*, rynek; ... targowy, jarmarczny; ~bericht *m* sprawozdanie *n* targowe.

ma' rkten (mā'kt^{en}) ④ c [po]targować się (um *acc.* o *acc.*) (San- del treiben) frymarchyzć (*instr.*).

Ma' rkt...: ~flecken *m* miasteczko *n*; ~halle *f* hala targowa; ~platz *m* targowica *f*, rynek; ~schreier *m* szarlatan, szalbierz; ~schreierei (-szarlat^{er}at) *f* ③ b szarlataństwo *n*, szalbierstwo *n*.

Ma' rkung (mā'rkūng) *f* ③ b linja graniczna, granica.

Ma' rmor (mā'rm^{or}) *m* ② g^t marmur; ~artig, ma' rmoren (mā'rm^{or}en) marmurowy.

ma' rde (mā'rd^e) zmęczony, osłabiony. [m, maron *m.*]

Ma' rde (mā'rd^e) *f* ③ b kasztan]

Marsch (mā'rsz) 1. *m* ② d marsz (a. *Ź*), pochód; ~! naprzód!, w pochód! 2. *f* ③ b ziemia bagnista, łęgowisko *n*. [wy.]

Ma' rsch... marszowy, pochodo-]

Ma' rschall (mā'rszał) *m* ② d marszałek: ~(s)... marszałkowski. [do wymarszu.]

ma' rsch|bereit, -fertig gotowy]

ma' rschie'ren (mā'rsz'i'ren) ④ g (ju *n.* h.) maszerować: (aufbrechen) ruszać [-szyć] w pochód.

ma' rschig (mā'rszid^{ig}) bagnisty, łęgowaty.

Ma' rsch...: ~land *n* kraj *m* bagnisty, łęgowisko; ~route *f* kierunek *m* pochodu, marszruta. [u zwierzechniego masztu.]

Ma' rs|segel (mā'rs-) *n* żagiel *m*]

Ma' r'stall (mā'r-) *m* stajnia *f*.

Ma' rter (mā'rt^{er}) *f* ③ d męka, katusza: ~tod *m* śmierć *f* męczehska. [czyć, [za]dręczyć.]

ma' rtern (tu) ④ b [za-, u]mę-] ma' rti'sch (mā'rti'sz) mar- sowy, wojowniczy.

Ma' rtiin (mā'rtiⁿ) *m* ⑧ a Marcin.

Mā' rthrer (mā'rti^rer) *m* ② l,

Ma' rthrer (er)in (tu) *f* ③ c mę- czennik (-nica); ~tum *n* mę- czeństwo.

März (mērc) *m* ② g u. ② a ma- rzec; ~(en)... marcowy.

Ma'sche (mä'sz^e) *f* ③ b kokarda;
e-s Reueß: oczko *n* (w siatce).
ma'schig (ˌmäʃɪç) składający się
ók. [szyna; *dim.* maszynka.]
Maschi'ne (mäszɪ'n^e) *f* ③ b ma-
Maschi'nen... maszynowy; ~
bau *m* budowa *f* maszyn; ~
bauer *m* mechanik; ~(**bau**)fa-
brik *f* fabryka maszyn; ~**Ge-
wehr** *n* karabin *m* maszynowy;
~**mäßig** fabryczny, maszyno-
wy; ~**meister** *m* maszynista;
~**schreiben** *n* pisanie na ma-
szynie; ~**schreiber**(in *f*) *m* pi-
szący (-ca) na maszynie.
Maschinerie' (mäszɪn^eri') *f* ⑧ f
maszynerja.
Ma'ser (mä'z^er) *m* ② l, *f* ③ d
słoje *m/pl.* (w drzewie); (*pl.*, *s^g*)
odra *f*, kur *m*. [słojowaty.]
ma'sericht, **ma'serig** (ˌmäʃɪç|t|) |
Ma'ske (mä'sk^e) *f* ③ b maska;
fig. a. pozór *m*, płaszczyk *m*;
~**n...** maskowy; ~**nball** *m*, ~**n-
fest** *n* bal *m* maskowy, maska-
rada *f*.
Maskull'num (ˌkull'num) *n* ⑥ k
rodzaj *m* męski.
Maskera'de (mäsk^era'd^e) *f* ③ b
maskarada.
maskie'ren (kä'ri'r^en) ⑥ g [za-]
maskować; *fig.* udawać [udać];
sich ~wdziawać [wdziąć] maskę.
Maß (mas) 1. *f* ② i (nad) Maßlen
indeß.) litr *m*, miara (piwa).
2. *n* ② g miara *f*; (~**stab**) wy-
miar *m*, podziałka *f*; (Größe)
rozmiary *m/pl.*: in dem ~e, wie
... w miarę, jak ...; über die (ob.
alle) ~en nadmiernie; in 3ßßen
miarowy. 3. 2 *f*. messen. [*m.*]
Massa'ge (mäsq^a'z^e) *f* ③ b masaż
Ma'sse (mä's^e) *f* ③ b masa,
wielka liczba; (Woffz) tłum *m*;
(Mischung) substancja, materja;
~**kapital** *m*, ryczałt *m*; in ~
masami, tłumnie.
Ma'ssen... masowy; tłumny; 2-

haft, 2weise masami, licznie.
tłumnie.

Rassou'r (mäso'r) *m* ② l. **Ma's-
seu'se** (z^e) *f* ③ b asażysta
(-ystka).

Ma'ß|gabe / miara, stosunek *m*;
nach ~(*gen.*) stosownie do (*gen.*)

ma'ß|gebend miarodajny, wpły-
wowy; er ist für mich nicht ~
on nie jest dla mnie miarodaj-
ny, nie jest dla mnie żadna
powaga. [masowac.]

massie'ren (mäsi'r^en) ⑥ g [wy-]

ma'ssig (mä'sɪç) masywny.
ciężki.

mä'sig (mä'sɪç) umiarkowany.
mierny; (enthaltiam) wstrze-
mięzliwy, skromny.

mä'sigen (ˌmä'siɡ^en) ⑥ a [u-]
miarkować, uśmierzać [-rzyć],
powściągać [-gnąć]; Gang-
zwalniać [zwolnić]; gemäßig
umiarkowany.

Mä'sigkeit *f* umiarkowanie *n*,
wstrzemięzliwość, skromność.

Mä'sigung *f* umiarkowanie *n*
masi'v (masi'f) masywny, bry-
lowaty, pełny.

Ma'ss... ~**lieb**(chen) ? *n* sro-
krótka *f*; ~**los** bezmierny; *adv.*
a. bez miary; ~**nahme** (-näm^e).
~**regel** *f* sposób *m*, środek *m*
(zaradczy); ~**regeln** *untr.* [u-]
karać; ~**stab** *m* miara *f*; po-
działka *f*; prawidło *n*.

Mast (mäst) 1. *f* ③ b tuczenie
n, karmienie *n*. 2. ↓ *m* ④ c
(a. ~**baum** *m*) maszt; ~
masztowy. [dowa.]

Ma'st|darm *m* kiszka *f* odcho-
mä'sten (mä'st^en) ⑥ c [wy]tu-
czyć, [wy]karmić. [czątko.]

Ma'st|hühchen *n* tuczno kur-
Ma'st... ~**korb** ↓ *m* kosz ma-
sztowy; ~**vieh** *n* bydło tuczne

ob. opasowe.

Ma'teria'l (mäteri'äl) *n* ⑥ e ma-
terjal *m*; (3ß. 3ßreibz) przybory

n/pl.; * (*pl.* = *~waren f/pl.*)
towary *m/pl.* kolonjalne.

Matra'ſze (mätträ'ſe) *f* ③b ma-
terac *m*; *~n...* materacowy.

Mätr'e'ſſe (mättr'e's'e) *f* ③b
kochanka, utrzymanka.

Matr'i'kel (mättr'i'kel) *f* ③d ma-
trykuła. [matryca.]

Matr'i'ze (ättr'i'ze) *f* ③l klisza.]

Matro'ne (ätro'ne) *f* ③b ma-
trona, poważna niewiasta.

Mairo'se (ätro'ze) *m* ③a majtek,
marynarz; *~n...* marynarzski.

matf (mät) (ſchwach) słaby; (müde)
zmęczony; (glanzlos) matowy;
(träge) indy, ponury; (Bleid) za-
mgłony; * ospaly, nieoży-
wiony; Schwach: mat.

Matte (mät'te) *f* ③b mata; (aus
Baſt uſw.) rogoża, (kleine) ro-
gózka; (Biese) łąka.

Mattheit *f* słabość, mdłość; *a.*
= **Matigkeit** (mät'igt-) *f*
osłabienie *n*, zmęczenie *n*.

Matz (mät) *m* ③a prostak.

Matzchen (mät'čhen) *n* ②l pro-
staczejk *m*; (Spaß) żart *m*,
żarcik *m*.

Mau'er (mau'ern) *f* ③d mur *m*;
~blümchen *n* panna *f* nie ma-
jąca na balu tancerza; ~brecher
(-bręč'er) *m* ②l taran; ~kelle *f*
kielnia; ~meister *m* murarz.

mau'ern (än) ⑤b [wymurować.

Mau'er...: ~Schwalbe *f* jaskółka;
~werk *n* mury *m/pl.*

Mau'ke (mau'ke) *f* ③b strop *m*
koński w pęcinach.

Maul (maul) *n* ②a (Schmauze)
pysk *m*; P (Mund) gęba *f*; ein
großes ~ haben = prahlen.

Mau'l...: ~affe *m* gap, gawron;
~affen feilhalten rozdziawiać
[-wie] gębę, [za]gapić się; ~
beerbaum *m* drzewo *n* morwo-
we, morwa *f*; ~beere *f* morwa.

Mau'ſchen (mo'ſčhen) *n* ②l py-
szczek *m*, gąbka *f*; fig. = Auß.

mau'ſen (mau'ſen) ⑤a pysko-
wać; [na]dąsać się (mit dot-
na acc.).

Mau'l...: ~eſel *m* muł; ②faut
małomowny; ~hängel (-hängel)
m ②l mruk; ~held *m* pyszałek;
ſ. Praſter; ~korb *m* kaganiec;
~ſchelle *f* policzek *m*; ~ſperre
kurcz *m* szczęk; ~tier *n* =
eſel; ~trömmel *f* drumla; ~
werk *F n* gadatliwa gęba; ſie
hat ein gutes ~werk jest wy-
szczekana; ~wurf *m* kret;
~wurfshaufen *m* kretowisko *n*.

Mau'rer (mau'rer) *m* ②l mu-
rarz, mularz; ~gefell(e) *n*
czeladnik murarski.

Maus (mäus) *f* ②f' mysz; *dim.*
= Mäuschen.

mau'ſeln (mau'ſeln) ⑤f mó-
wić z żydowska, szwargotać.

Mau'ſchen (mo'ſčhen) *n* ②f
myszka *f*; ②fti'll cichy jak
myszka, cichuteńki; eß wurde
(ober war) ②fti'll było zupełnie
cicho, nastąpiła zupełna cisza.

Mäu'ſe... (mo'iz'e...) myszy; ~
falk(e) *m* myszołów; ~falle (*a.*
Mau'ſefalle) ślupka na myszy.

mau'ſen (mau'zen) ⑤e łowić
myszy, myszkować; *F* (*v/t.*)
ściągać [-gnąć], [u]kraść; ſich
~ = ſich maufjern.

Mau'ſern (z'er) 1. *F m* ②l zło-
dziej. 2. *f* ③d pierzenie *n* się,
linienie *n* się; in der ~ ſein =
ſich mau'ſern (än) ⑤b pierzyć
się, linieć się.

mau'ſelto't zupełnie nieżywy.

mau'ſig (mäu'zič): *F* ſich ~maſchen
nadymać się, wynosić się.

Mäu'ſlein (mo'ſlain) *n* ②l
myszka *f*.

Maut (maut) *f* ③b = Zoll(amt).
m. E. Abf. für meines Erachtens.

mecha'niſch (męčā'nisz) mecha-
niczny. [beceć.]

me'ckern (me'kern) ⑤b [za-]

Medaille (mɛdɛj'ljɛ) *f* ③b medal *m.* [daljon *m.*]

Medaille'n (ˌdɔljɔ') *n* ②g' me-

Medikame'nt (mɛdɪkɔmɛ'nt) *n* ②g = lekarstwo, Ściśmictwo.

Mediż'n (mɛdɛj'ɲ) *f* ③b medycyna. [dyk.]

Mediż'ner (ˌmɛj'nɛr) *m* ②l me-
mediż'nisch (ˌɪsz) medyczny,
lekarSKI. [gelegcn nadmorski.]

Meer (mɛr) *n* ②g morze; am ~

Meer... morski; ~busen *m* zata-
toka *f* (morska); ~enge *f*

cieśnina morska; ~es|spiegel *m*

powierzchnia *f* morza; ~es-
stille *f* cisza na morzu; ~katic *f*

koczkodun *m*; ~reffich *m* chrzan;

~schaum *m* pianka *f* morska;

~schweinchen *n* świnka *f* mor-
ska; ~weib(chen) *n* syrena *f*.

Mehl (mɛl) *n* ②g mąka *f*.

Mehl... mączny; ~brei *m* papka
f z mąki; ~haltig (-hɔltɪç) mączny;

~händler *m* mączarz.

me'hlig (mɛ'liç) mączny.

Me'hl... ~kloß *m* kluska *f*
(z mąki); ~speise *f* potrawa
mączna, legumina.

mehr (mɛr) [comp. v. viel] więcej;
bardziej; und dergleichen ~
i tym podobne; nicht ~ już nie.

me'hr... kilka, wiele...; **Laus-
gabe** *f* nadwyżka w wydatkach;

~deutig (-dojtɪç) wieloznaczny;

~einnahme *f* nadwyżka w do-
chodach.

me'hren (mɛ'rɛn) ⑩a (jɪç) [po]mnożyć (się); (vergrößern)

powiększać [-zyć] (się).

me'hren|felts = meistens.

Me'hrer (mɛ'rɛr) *m* ②l (po)-
mnożyciel.

me hrer (mɛ'rɛrɔ) kilka.

me'hr... ~fach kilkakrotny,
wielokrotny; *adv.* = ~malß;

~farbig różnobarwny, wielo-
barwny; ~gewicht *n* nadwyżka
f we wadze.

Me'hrheit *f* większość; Gram.
liczba mnoga.

me'hr... ~malß (-mɔlß) kilka-
krotny; ~malß (-mɔlß) kilka-
krotnie, nieraz; często; ~silbig

(-zɪlbɪç) kilkozgłoskowy,
wielozgłoskowy; ~sprachig

(-szprɔçɪç) różnojęzyczny,
kilkujęzyczny; ~stimmig (-sztɪ-
mɪç) kilkogłoskowy; **Zahl** *f*

większość; Gram. liczba mnoga.

mei'den (mɛj'dɔn) ⑩u unikać
[-knać], wystrzegać się (*gen.*),
omijać [-inać].

Mei'er (ˌmɛjɛr) *m* ②l, ~in (ˌɪn) *f*

③c gospodarz (-dyni); (Bäcker)

dzierżawca (-awczyni); ~hof *m*

= ~el' (mɛj'ɛl) *f* ③b folwark
m, zagroda *f*, dzierżawa *f*.

Mei'le (mɛj'lɛ) *f* ③b mila; ~n-
stein *m* kamień milowy; **Zu-**

weit odległy na milę; *fig.* bar-
dzo daleki.

mein (mɛjn) 1. (a. der, die, das

~e, *pl.* die ~en) mój *m*, moja *f*,
moje *n*; *pl.* moi *m*, moje *f*, ~

(auf das Subjekt bezgl. d. swój
ustw.). 2. (= ~er, j. id.) gedente

~! pamiętaj o mnie! [stwo n.]

Mei'n|eid *m* krzywoprzysię-
stwo

mei'n|eidig (-ajdɪç) krzywo-
przysiężny; **Ze(r)** s. ⑨l krzy-
woprzysięzca *m*.

mei'nen (mɛj'nɛn) ⑩a sędzić,
myśleć; (darunter verstehen) ro-
zumieć; wen meint er? kogo on

ma na myśli?; wie ~ Sie? jak
pan sądzi?; daß will ich ~ za-

pewne, nie inaczej; er meint es
gut mit dir on ci dobrze życzy.

mei'ner|felts (ˌmɛj'nɛr) z mojej
(ob. swojej) strony, co do mnie.

mei'nes|glei'chen (ˌmɛj'nɛs) mnie
równy ob. podobny.

mei'nes|halben, wegen, (um) ~

willen (ˌmɛj'nɛs) ze względu na
mnie; ~! niech tam!, mniejsza

o to!

mei'nige (maɪ'nɪg^e): *der, die, das* *pl. die* ~n = *mein*.

Mei'nung / *f* *mniemanie n, zdanie n, sąd m* (śiber *acc. o loc.*): *nach meiner* (mɪsɛrɛr, ʒhrɛr) ~ *według* *majego* (naszɛgo, pańskɪgo) *zdania*; *der* ~ *sein* = *meinen*; ~ *sl* *austausch m* *wymiana f* *mysli*; ~ *sl* *verschiedenheit f* *różnica zdań*.

Mei'se (maɪ'zɐ) *f* 3 b *sikora*.

Mei'sel (maɪ'sɛl) *m* 2 l *dluto n*.
mei'seln (maɪ'sɛln) 15 f *obrabiać* [-robić] *dlutem*.

meist (maɪst) [*sup. v. viel*] *najwięcej*; *największa ilość f*; *adv.* = *meistens*; *am* ~ *en* *najwięcej*; *die* ~ *en* *największa liczba f*, *większość f*; *in den* ~ *en* *fallen w* *większości* *wypadków*.

Mei'st *bietende(r) m* *ofiarujący* *najwięcej* *oder* *największą kwotę*.

mei'stens (maɪ'stɛns), **mei'stenteils** *po* *największej części*, *najczęściej*, *zazwyczaj*.

Mei'ster (maɪ'stɛr) *m* 2 l *majster* (*oft in* 3 fign, 38. *Schneidermeister* *majster* *krawiecki*); *fig.* *mistrz*: ~ *in* (in) *f* 3 c *majstrowa*; *mistrzynie*; *einer Sache* ~ *sein* = *beherrschen*; ~ *m* *majsterski*; *mistrzowski*.

mei'sterhaft, **mei'sterlich** *mistrzowski*, *doskonały*; *adv.* *po* *mistrzowsku*, *doskonale*.

mei'stern (ˌn) 15 b [z] *majstrować*: a. = *beherrschen*, *kritisieren*. [*chowy*, *majstersinger*].

Mei'ster *sänger m* *śpiewak ce-]*

Mei'sterschaft *f* *mistrzostwo n*.

Mei'ster *stück, -werk n* *majstersztyk m*; *kauf*: *arcydzieło*.

Mei'st...: ~ *gebot n* *najwyższa cena f* *ofiarowana*; ~ *gewicht n* *najwyższa waga f*.

Mei'de... (mɛ'dɛ...) *meldunko-*

wy: ~ *amt*, ~ *bureau n* *urząd m* (*ob. biuro*) *meldunkowy (-we)*.

mei'den (mɛ'dɛn) 15 c *donosić* [-nieść]; *zawiadomić* [-domić] (*i-m et. k-o o loc.*); (*berichten*) *oznajmiać* [-mieć]; *sich* ~ *z* *zglaszać* [zgłosić] *się* (*bei dat. u gen.*); *sich* ~ *zu* (*dat.*) *zglaszać* [zgłosić] *się* *do* (*gen.*) *oder* *o* (*acc.*).

Mei'der (ˌdɛr) *m* 2 l *donosiciel*.

Mei'dung *f* *doniesienie n*, *zawiadomienie n*; (*Erwähnung*) *wzmianka*; X *raport m*.

mei'lk (mɛ'lk) *dojny*: 2 *eimer m* *skopiec*; 2 *kuh f* *dojna krowa*.

mei'lken (mɛ'lkɛn) 15 a [wy] *doić*.

melo'disch (mɛ'lɔ'dɪʃ) *melo-* *dyjny*, *śpiewny*.

Melo'ne (mɛ'lɔ'nɐ) *f* 3 b *melon* *m*; *dim.* *melonik m*. [*szron.*]

Mei'tau (mɛ'taʊ) *m* 2 g *rosa f*.

Membra'n(e) (mɛmbrə'n[e]) *f* 3 b *blona*, *blonka*.

Me'mme (mɛ'mɛ) *f* 3 b *tchórz m*.

me'mmenhaft *tchórzliwy*.

Memor'ie (mɛmɔ'rɛ) *n* 6 i = *Denkschrift*: ~ *n pl.* = *Denkwürdigkeiten*.

memorie'ren (ˌrɪ'rɛn) 15 g [wy-] *uczyć się* *na pamięć* (*gen.*).

Menagerie' (mɛnəʒɪ'ʁi) *f* 6 l *menażerja*.

Me'nge (mɛ'ŋgɐ) *f* 3 b *mnóstwo n*; (*Zente*) *łum m*; *in* ~ *obficie*, *podostatkiem*.

me'ngen (ˌn) 15 a [po-, z] *mie-* *szać*; *sich* ~ = *einmengen*.

Me'ng *futter n* *mieszanka f*.

Me'ngel (mɛ'ŋzɛl) *n* 2 l *mieszanina f*.

Me'nig (mɛ'nɪç) *m* 2 g, ~ *e* (ˌɪg^e) *f* 3 b *minja f*, *czerwień f* *ołowiowa*.

Me'nsh (mɛnʃ) 1. *m* 3 a *czło-* *wiek*, (*pl.*) *ludzie pl.*; *chrīdher* ~ *pozeciwiec*; *grober* ~ *prostak*; *kein* ~ *nikt*. 2. *P n* 2 g *dziewka f*, *nierządnicza f*.

Me'nſchen... człowieczy, ludzki;
 ~**feind** *m* odludek, mizantrop;
 ~**freffer** (in *f*) *m* ludożerca
 (-czyni); ~**freund** *m* filantrop;
 ~**freundlich** ludzki, miłosierny,
 filantropijny; ~**freundlichkeit** *f*
 ludzkość, filantropja; seit ~**ge-**
denken od niepamiętnych cza-
 sów; ~**geschlecht** *n* ród *m* ludzki;
 ~**hasser** *m* = ~**feind**; ~**kennntnis**
f znajomość ludzi; ~**kind** *n*
 człowiek *m*, istota *f* ludzka;
 ~**kunde** *f* antropologja; ~**leer**
 odludny, bezludny; ~**liebe** *f*
 ludzkość, filantropja; ~**menge**
f tłum *m*; ~**mo'glich** będący
 w mocy ludzkiej; ~**scheu** stro-
 niący od ludzi, dziki; ~**scheu**
 sein stronić od ludzi; ~**scheu**
 werden stawać [stać] się od-
 ludkiem; ~**scheu** *f* wstręt *m* do
 ludzi.

Me'nſchheit *f* ludzkość; auch =
 Menschen-**geschlecht**, -**menge**.

me'nſchlich człowieczy, ludzki;
adv. po ludzku; irren ist
 bläzdie to rzecz ludzka; ~**keit**
f ludzkość.

Me'nſchwerdung *f* wcielenie *n*.

Me'rgel (më'rgel) *m* (2) margiel; ... marglowy. [południk.]

Meridia'n (mëridi'a'n) *m* (2) g] me'rkbar (më'rk-) = merkllich.

Me'rk|buch *n* książeczka *f* dla
 zapisków, notatnik *m*.

me'rken (më'rkən) (1) a pozna-
 wać [-znać]; (bemerken) spostrze-
 gać [-strzec], [z]miarkować; ~
 auf (acc.) = beachten; sich ~
 zachowywać [-ować] w pamięci,
 pamiętać, zapamiętać [beide
 voll.]; merke dir das! zapamię-
 taj to sobie!

me'rkllich spostrzegalny, wi-
 doczny; (bedeutend) znaczny.

Me'rk|mal *n* znak *m*, cacha *f*.

me'rk|würdig pamiętny; (eigen-
 tümlich) osobliwy, dziwny; ~**er-**

weise dziwnym (ob. osobliwym)
 sposobem; ~**keit** *f* osobliwość.

Me'rk|zeichen *n* oznaka *f*, wska-
 zówka *f*.

Me'sner (më'snər) *m* (2) ko-
 ścielny, zakrystjan.

Meß (mës) *f* (3) b *vgl.* Maße: in
 3ßgen * (die Messe betr.) jarmarcz-
 ny; (zum Messen) służący do
 mierzenia; ~**band** *n* taśma *f*
 miernicza; ~**buch** *n* mszal *m*;
 ~**diener** *m* ministrant.

Me'sse (më'se) *f* (3) b * jarmark
m; Met. msza.

me'ssen (n) (1) a [z]mierzyć:
 od-. wy-mierzać [-czyć]; sich
 ~ mierzyć się, równać się (mit
 j-m z instr.): (v/i.) zawierać;
 być wysokim (szerokim, dłu-
 gim) na ...

Me'sser (më'sər) (2) l: a) *m*
 miernik, geometra; *vgl.* Feld-
 meßer; b) *n* nóż *m*, (kleines) no-
 żyk *m*; ... nożowy; ~**bänkchen**
n grabki *f/pl.* stółce; ~**held** *m*
 = ~**stecher**; ~**heft** *n* trzonek *m*
 (noża); ~**klänge** *f* ostrze *n*
 (noża); ~**schnied** *m* nożownik;
 ~**spitze** *f* koniec *m* noża; ~**stecher**
m nożownik; ~**stich** *m* uklucie
n nożem, rana *f* zadana nożem.

Me'ß... ~**gehilfe** *m* ministrant;
 ~**gewand** *n* ornat *m*.

Me'ssing (më'siŋ) *n* (2) g¹ (o. pl.)
 mosiądz *m*; ... mosiężny; ~
blech *n* blacha *f* mosiężna.

Me'ß... ~**ketze** *f* łańcuch *m*
 mierniczy; ~**kunde**, ~**kunst** *f*
 miernictwo *n*; ~**stisch** *m* stolik
 mierniczy. [m.]

Me'ssing / mierzenie *n*. pomiar!
Me'ß|werkzeug *n* przyrządy
m/pl. miernicze.

Met (mët) *m* (2) g¹ miód (do picia).

Meta'll (më'ta'l) *n* (2) g¹ kruszec
m, metal *m*; ... metalowy; ~
 ~**ähnlich**, ~**artig** metaliczny; ~
 ~**geld** *n* moneta *f*.

meta'llen (mɛtə'ʎɛn), **meta'llisch** (ˌʎɛʃ) metaliczny.
Meteo'r (mɛtɛp'ɔR) *m* ②g¹ meteor: ... meteorowy: ~**stein** *m* aerolit. [... metrowy.]
Me'ter (mɛ'tɛR) *n* (m) ②l metr: }
Me'tt|wurf / kielbasa wieprzowa.
Me'ße (mɛ'cɛ) *f* ③b miarka, korzec *m*; (Gure) nierządnic.
Me'ßel' (mɛc'ɛl') *f* ③b rzeź.
me'ßeln (mɛ'cɛln) ⑤f rzezać, rznąć, wycinać [-ciąć].
Me'ßger (ˌgɛR) *m* ②l rzeźnik.
Meu'del... (moɪ'dɛl): ~**mord** *m* skrytobójstwo; ~**mörder(in)** *f* *m* skrytobójca (-czyni).
meu'deln (ˌn) ⑤f [za]mordować podstępnie.
meu'dlerisch (ˌlɛrɪʃ), **meu'dlings** (ˌlɪŋs) zdradliwie, podstępnie, ukradkiem. [psów.]
Meu'te (moɪ'tɛ) *f* ③b sfora }
Meuterel' (moɪ'tɛrɛl') *f* ③b spisek *m*, bunt *m*, powstanie *n*.
Meu'terer (moɪ'tɛrɛR) *m* ②l spiskowiec, buntownik.
meu'tern (ˌtɛRn) ⑤b spiskować, [z]buntować się, powstawać [-wstać]. [miauczeć.]
mi'au'en (mi'au'ɛn) ⑤a [za-]
Mi'ch(a)el (mi'χɛl, ˌχɛl) *m* ⑧a Michał, *dim.* Michaś.
mied (mɪt) *f.* meiden.
Mie'der (mi'dɛR) *n* ②l stanik *m*, gorset *m*.
Mie'ne (mi'ne) *f* ③b mina, wyraz *m* twarzy; ~**nspiel** *n* mimika *f*.
Mie't... (mi't...) najemny, najmu.
Mie'te (mi'tɛ) *f* ③b najem *m*: (Mietzins) komorne *n*, czynsz *m*: ~ stog *m* siana ob. zboża.
mie'ten (mi'tɛn) ⑤c najmować [-jać], brać [wziąć] w najem; Arbeiter: [z]godzić.
Mie'ter (mi'tɛR) *m* ②l, ~**in** (ˌɪn) *f* ③c najemca (-czyni); (-r Wohnung) lokator(ka).

Mie't...: ~haus *n* dom *m* najemny ob. czynszowy; ~**herr** *m* właściciel (najmujący); ~**kaferne** *f* wielki dom *m*.
Mie'tling (mi'tlɪŋ) *m* ②g¹ najemnik.
Mie't...: ~s|leute *pl.* komornicy *m, pl.* lokatorzy *m/pl.*; ~**verfrag** *m* kontrakt najmu; ~**welsch** w najmie, najmem; ~**zins** *m* f. Miete.
Mieç (mɪc) *f* ③b, ~**chen** (ˌχɛn) *n* ②l, ~**c** (ˌc) *f* ③b kotka *f*, koteczka *f* a. — Marielchen.
Mi'lbe (mi'lβɛ) *f* ③b kleszcz *m*, kleszczyk *m*.
Milch (mɪlχ) *f* ③b (o. *pl.*) mleko *n*: (der Zitzche) mlecz *m*.
Mil'ch... mleczny: ~**artig** mleczny; ~**bart** *m* meszek; *fig.* młokos, młodzienszek; ~**brōf**, ~**brōfchen** *n* bułka *f* (na mleku); ~**bruder** *m* mleczny brat.
mi'lchen (mi'lχɛn) ⑤a dawac mleko: ~**d** dojny; ~**de Kuh** = **Milchkuh**. [(u ryb.)]
Mil'cher (ˌɛR) *m* ②l mleczak.
Mil'ch... ~**frau** *f* mleczarka: ~**geschāft** *n* mleczarnia *f*; ~**glas** *n* szkło mleczne; ~**halle** *f* mleczarnia; ~**händler(in)** *m* mleczarz (-arka).
mi'lchicht, mi'lchig (mi'lχɪχt|ɪ) mleczny, mleczysty.
Mil'ch... ~**kammer** *f* mleczarnia; ~**kanne** *f* koneweczka na mleko; ~**kuh** *f* dojna krowa; ~**mādchen** *n* mleczarka *f*; ~**mann** *m* ②a mleczarz.
Mil'chner (mi'lχnɛR) *f.* Milder.
Mil'ch... ~**saf** *m* mleczny sok; ~**schwester** *f* mleczna siostra; ~**speise** *f* mleczna potrawa; ~**straße** *f* mleczna droga.
mild (mɪlt), ~**e**¹ (mi'l'dɛ) (weicht) miękki; (sanft) łagodny; (nach-sichtig) pobłażliwy; a. = mild-tätig.

Miłde² (mī'de) *f* ③b miękkość łagodność: pobłażliwość.
miłdern (ˌdɛrn) ③b [z-, u-] łagodzić: *Not* ufw.: zmniejszać [-szyć]: ˌD łagodzący.

Miłderung *f* (z) łagodzenie *n*: zmniejszenie *n*; ˌSGrund *m* okoliczność *f* łagodząca.

miłd...: ˌherzt miękkiego (ob. łagodnego) serca: *a.* = ˌtätig: ˌHerzigkeit *f* łagodność serca: ˌfätig dobroczynny, szczodry; ˌTätigkeit *f* dobroczynność, szczodrość.

Miilitär (militɛ'ʁ) ⑥i: *a*) *m* żołnierz, wojskowy; *b*) *n* (o. pl.) wojsko: ˌDienst *m* służba *f* wojskowa: ˌm wojskowy; ˌ(Dienst)frei wolny od służby wojskowej.

militärlich (ˌiʃ) wojskowy, żołnierski; *adv.* po wojskowemu, po żołniersku.

Militär...: ˌpflicht *f* obowiązek *m* służby wojskowej oder stawiennictwa: ˌpflichtig obowiązany do służby wojskowej, popisowy; ˌwesen *n* wojskowość *f*. [wojsko *n.*]

Militz (militʃ) *f* ③b milicja.]

Miljon (mī'jo'n) *f* ③b miljon *m*; ˌen... miljonowy.

Milz (mīʃ) *f* ③b śledziona.

Milz... śledzienny: ˌbrand *m* zapalenie *n* śledziony; ˌsucht *f* śledziennica, hipochondrja; ˌfuchtig chory na śledzionę, hipochondryczny.

Mimic (mī'me) *m* ③a mimik: (Schauspieler) aktor.

miñder (mī'ndɛr) [s. gering, wenig] mniejszy; *adv.* mniej; ˌLeinnahme *f* = Defizit.

Miñderheit *f* mniejszość.

miñderjährig małoletni: ˌkeit *f* małoletność.

miñdern (mī'ndɛrn) ⑥b zmniejszać [-szyć].

miñderwertig (-wertig) mniej warty: (ärger) gorszy, podjeszy: ˌkeit *f* mniejsza wartość.

miñdest (mī'ndɛst) [s. minder] najmniejszy; *adv.* ˌ(en), ˌzun: ˌeu, auf ˌe najmniej; nicht in ˌen weale nie, bynajmniej: ˌbetrug *m* najmniejsza kwota *f*.

Miñne (mī'ne) *f* ③b mina, podkop *m*; auch = Bergwerk; ˌn... minowy, podkopowy; ˌnGräber *m* podkopnik.

Mineral (minɛra'l) *n* ②g¹ u. ⑥e mineral *m*; ˌ(en)... mineralny.

mineralisch (ˌiʃ) mineralny.

Mineralreich *n* dział *m* mineralów, kopalnictwo.

Miniatur (miniatu'r) *f* ③b minjatura: ˌm minjaturowy.

Minier... (minj'ɛr...) minowy.

minieren (ˌɛn) ③g podkopywać [-pać], [po]prowadzić podkopy.

minima (minimä'l) minimalny, najmniejszy, bardzo mały: ˌbetrug *m* = ˌMinimum (mī'njimum) *n* ⑥k najmniejsza kwota *f*. [nister.]

Minister (minj'istɛr) *m* ②l mi-

Ministerial... (minj'istɛr'ā'l...) ministerjalny. [ministerstwo.]

Ministerium (ˌstɛr'ium) *n* ⑥e]

Ministerpräsident *m* prezydent ministrów.

Miñne (mī'ne) *f* ③b miłość; ˌsänger *m* piewca miłości, minesinger, trubadur.

miñnig(lich) (mī'nīʃ, ˌiʃ) miłosny; *a.* = lieblich.

miñnore *nn* (mjuore'n) = miñderjährig; ˌMinorität (ˌmiñtɛ't) *f* ③b mniejszość.

miñnus (mī'nūs) (*a.* ˌn [inbet:] u. ˌZeichen *n*) minus *m*, znak *m* ujemności; (Mangel) brak *m*.

Minute (minu'te) *f* ③b minuta; in der ˌ za chwilkę; ˌn... minutowy; ˌnZeiger *m* wskazówka *f* minutowa, minutnik.

Mi'nze ψ (mi'ne^e) *f* ③ b mięta.

Mi'sch... (mi'sz...) mieszany; ~
che *f* małżeństwo *n* mieszane.

mi'schen (~en) ③ e [z-, za-, po-]
mieszać: sich ~ [w]mieszać się;
gemischt mieszany. [szaniec.]

Mi'schling (-līng) *m* ② g^t mie-

Mi'schmaſch (~masz) *m* ② g
mieszanina *f*, gmatwanina *f*.

Mi'schung *f* mieszanie *n*: (Ge-
misch) mieszanina, mieszanka.

miſera bel (mizerę bel) lichy,
nędzny, mizerny. [ka.]

Mi'ſpel (mi'ſp^el) *f* ③ d nieszpul-]
miß (miß) *f*, meſſen.

miß... (miß... bei einfachen Verben
und Verbaladjektiven auf ...ung
besser miß...) nie... zły, mylny:

~a'chten nie zważać (na *acc.*),
pogardzać [-dzić] (*instr.*): ~a'
chtung pogarda: ~a rten wy-

rodzić [-rodzić] się: ~behagen
(intr.) nie podobać się: ~beha-

gen *n* nieupodobanie, niemi-
leucucie; ~bildung / niomność;

~bil ligen nie pochwałać (*gen.*),
nie zgadzać się (*instr.*): (tabeln)

ganieć: ~bil ligung *f* ganiecie
n: ~brauch *m* nadużycie *n*:

~brau'chen nadużywać [-żyć]
(*gen.*): ~den ten mylnie [wy-]

tlumaczyć.

mi'ſſen (mi's^en) ③ d nie mieć
(*gen.*): obchodzić [obejść] się
(bez *gen.*).

Mi'ß...: ~erfolg *m* niepowodze-
nie *n*: ~ernte / nieurodzaj *m*.

Mi'ſſe... (mi's^e...): ~tat *f* zbro-
dnia, przestępstwo *n*; ~täter

(-tu *f*) *m* zbrodniarz (-arka),
przestępca (-czyni).

mi'ß...: ~fa llen nie podobać się;
~fa llen *n* niezadowolenie, nie-

smak *m*; ~fällīg nieprzyjemny,
przykry: *adv.* z przykrością;

~geburt *f* poronienie *n*: (daß ^o
geborene) dziwoląg *m*: ~geſchick

n los *m* przeciwny: (Ungeuach)

niepomysłność *f*; (Unglück) nie-

dola *f*; ~geſtalt *f* potworny

kształt *m*, potwór *m*, dziwoląg

m: ~geſtalt(ck) potworny, szpe-

tny, brzydki; ~glū'cken nie po-

szczęścić [-wiesić] się, nie po-

udać [udać] się: ~gō'mmen zazdra-

szezać [-zdrościć] (i-m et. k-u
gen.): ~griff *m* pomyłka *f*,

usterka *f*, uchybienie *n*; ~g-

gunst / nieżyczliwość, zawiść;

~gūnſtig nieżyczliwy, za-

wistny: ~ha'ndeln źle obcho-

dzić [obejść] się (z *instr.*);

(i-m adigen)[s]krzywdzić; ~ha'nd-

lung *f* źle obchodzenie *n* się
(*gen.* z *instr.*): ~heirat *f* niesto-

sowne małżeństwo *n*: ~hellīg
(-hēlīch) niezgodny; ~hellīgkeit

/ niezgoda: *pl.* niesnaski *m. pl.*

Miſſiona'r (mi'siōn'ar), Miſſio-

när (~nē'ar) *m* ② g^t misjonarz.

Mi'ß...: ~Jahr *n* rok *m* nieuro-

dzaju; ~klang *m* rozdzźwięk,
niezgoda *f*: ♯ dyssonans, dys-

harmonja *f*; ~kredit *m* dys-

kredyt; (Unnade) nieśaska *f*;

in ~kredit bringen [z]dy skredy-

tować: in ~kredit foumen

[s]tracić kredyt oder wiarę.

mi'ßlich (mi'slīch) (gefährlich) nie-

bezpieczny: (unangenehm) przy-

~ft'mmen źło nastrajać [na-
stroić], [po]psuć humor (*gen.*);
~gestimmt w złym humorze;
Zstimmung *f* zły humor *m*,
niechęć; Zton *m* fałszywy
dźwięk; ~trau'en nie dowierzać
[-rzyć], nie ufać; Ztrauen *n*
niedowierzenie, nieufność *f*;
~traulich (-trautisz) niedo-
wierający, nieufny; gegen i-n
~traulich sein = ~trauen; Z-
vergnügen *n* niezadowolony, nie-
chęć *f*; ~vergnügt niezado-
wolony; Zverhältnis *n* zły
stosunek *m*, nierówność *f*, nie-
zgoda *f*; Zverständnis *n* nie-
porozumienie; ~versteh(en)
[uotr., aber ~zuversteh(en)] źle
[z]rozumieć; Zwachs *m* ②h
nieurodzaj; Zwirtschaft *f* zła
gospodarka.

Mist (mīst) *m* ②g śmiecie *n*;
(rot) nawóz, gnój; ↓ mgła *f*.

Mīst... gnojowy; ~beef *n* grzęda
f wygnojona, inspekt *m*.

Mīstel (mī'stēl) *f* ③d jemiola.
mīstcu (tēn) ⑤c 1. v/t. nawozić
[-wieźć] gnojem. 2. v/i. gnoić;
↓ eš mīstet mży, spada mgła.

Mīst...: ~fink *F m* człowiek
brudny ob. plugawy; ~gabel *f*
widły *f/pl.* do gnoju; ~haufen
m kupa *f* gnoju ober śmiecia.

mīt (mīt) (*dat.*) z (*instr.*), est
durch bloßen *instr.*, ③B. ~ der Ze-
der piórem; ~ der Sand ręką;
~ 10 Jahren mając lat dziesięć;
Ziſch ~ vier Beinen o czterech
nogach; ~ dabei sein być przy
tem, uczestniczyć (*w loc.*).

mīt... współ..., wraz z(e); Z-
angeklagter) *m* współoskar-
żony; ~arbeiten współpraco-
wać, pomagać [-móc] (*an*
dat., przy *loc.*); Zarbeiter(*in f*)
m współpracownik (-niczka);
Zarbeiterſchaft *f* współpra-
cownictwo *n*; ~bekommen

dostawać [-stać] razem
z (*instr.*); Zbestiz *m* wspólne po-
siadanie *n*, spółka *f*; Zbestker
(-tu *f*) *m* współposiadacz(ka),
spółnik (-niczka); ~beteiligt
mający udział (*an dat.* w *loc.*);
Zbeteiligte(r) *s.* ②l (*an dat.*)
uczestnik (-niczka) (*gen.*); ſiſſ
~bewerben współubiegać się;
Zbewerber(*in f*) *m* współza-
wodnik (-niczka); Zbewohner
(-in *f*) *m* współmieszkaniec
(-anka); ~bringen przynosić
[-nieść]; Zbruder *m* współbrat;
Zbürger(*in f*) *m* współobywa-
tel(ka); Zeigenführer(*in f*) *m*
współwłaściciel(ka); ~elna *n*
der współnie, razem, ze sobą;
~empfinden współczuć; Zerbe
m, Zerbin *f* współdziedzie
(-dziczka); Zesser *m* współbie-
siadnik; ③ pryszczyk (przy
ustach); ~fahren [po]jechać ra-
zem (*mit dat.* z *instr.*); ~fühlen
= ~empfinden; ~führen wozie
[wieźć] ze sobą; (tragen) nosić
[nieść] ze sobą ob. przy sobie;
Zgabe *f* dar *m*, posag *m*; ~ge-
ben dawać [dać] (do zabrania
ze sobą); Zgefühl *n* współczu-
cie; ~geh(en) iść [pójść] razem
(*mit dat.* z *instr.*); ~genießen
używać wspólnie z (*instr.*); Z-
gift *f* ③b posag *m*; Zgilde *n*
członek *m*; Zgildeschaft *f* człon-
kowstwo *n*; ~halten trzymać
razem z (*instr.*); Zhelder(*in f*) *m*
pomocnik (-nica); Zherausge-
ber *m* współwydawca; Zhilfe *f*
pomoc; ~hi *n* więc, zatem; Z-
inhaber(*in f*) *m* współwłaści-
ciel(ka); ~kommen przycho-
dzić [przejść] razem (*mit dat.*
z *instr.*); a. = ~gehen; Zlauter)
m spółgłoska *f*; Zleid *n* litość *f*
(*mit dat.* nad *instr.*); Zl. haben
[u]litować się (*mit dat.* nad
instr.); Zleidenschaft *f* wspólno

cierpienie n; in 2l. zjechać wciągać -gnąć w (acc.); **Leidbig** litościwy; **Leid(s)los** bezlitosny; **Leid(s)voll** pełny litości; **~machen** brać [wziąć] udział (w loc.); **~nehmens** m bliźni; **~nehmen** brać [wziąć] ze sobą; Gesundheit ujm.: osłabiać [-bić], [z]męczyć; dokuczać [-czyć] (dat.); **~ni^hchten** = **keineswegs**; **~rechnen** doliczać [-czyć]; nicht mitgerechnet nie wliczając w to; daß rechner nicht mit to nie wchodzi w rachubę; **~reden** mówić [powiedzieć] razem (mit dat. z instr.); brać [wziąć] udział w rozmowie; **~reisende(r)** s. towarzysz(ka) podróży; **~sa^m** razem z (instr.); **~schuld** f współwina; **~schuldige(r)** s. ⑥1 współwinny (-inna), współwinowajca (-czyni); **~schüler(in)** m współuczeń (-ennica); **~singen** śpiewać razem (mit dat. z instr.); wtórować (dat.) przy śpiewie; **~spielen** grać razem (mit dat. z instr.); brać [wziąć] udział w grze; i-m übel **~spielen** dawać [dać] się we znaki; **~spieler(in)** m towarzysz(ka) w grze.

Mitttag m południe n; auch = **~(s)essen**, **~zeit**; zu **~essen** obiadować; heute 2 dziś w południe; bei **~s**, am **~s** w południe.

mit^tfägig, **fäglich** południowy.

Mitttag(s)... południowy; **~brot**, **~essen**, **~mahl** n obiad m; **~kreis** m południk; **~schlafchen** n drzemka f poobiednia; **~zeit** f pora obiadowa.

Mitte (mⁱt^e) f ③b środek m; **~** dieses Monats w połowie tego miesiąca.

mit^t... **~stellen** używać [-czyć] (gen.); (berichten) donosić [-nieść]

(o loc.); **~teilsam** zwierający się. przystępny; **~teilung** f udzielenie n; (Bericht) doniesienie n; (amtliche) komunikat m.

Mittel (mⁱt^el) I. n ②l środek m (gegen acc. przeciw dat.); (Weise) sposób m; (Werkzeug) narzędzie n; **~** = **Arg(e)nei**. 2. 2 (comp. **mittler**, sup. **mittelst**) f. **mittler**.

Mittel... średni, środkowy; **~alter** n średnie wieki m/pl., średniowiecze; **~alterlich** średniowieczny; **~amerika** n Ameryka f środkowa.

mittelbar pośredni.

Mittel... **~ding** n rzecz f pośrednia; ni to ni owo; **~europäisch** średnioeuropejski; **~groß** średniej wielkości; (Wuchs) średniego wzrostu; **~gut** średniego gatunku; **~hochdeutsch** średniogórnoniemiecki; **~ländisch** śródziemny; **~los** bez środków; **~mäßig** mierny, przeciętny; **~mäzigkeit** f przeciętna miara; **~meer** n Morze Śródziemne; **~punkt** m punkt środkowy, środek centrum n.

mittels, **mittelt** (mⁱt^els[t]) (gen.) zapomocą (gen.), przez (acc.) [pośrednik m.]

Mittelsmann m, **~person** f

Mittel... **~stand** m stan średni; **~straße** f, **~weg** m droga f średnia, środek m; **~stück** n kawałek m zę środka, pośredek m; **~wort** n imiesłów m.

mit^ten (mⁱt^en): **~** auf, in oder durch w środku, wśród (gen.); **~** ins Herz w samo serce; **~** im Gedränge w tłumie; **~du^rch** wskrós, nawskrós.

Mitter... (mⁱt^er...): **~nacht** f północ; **~nächig** (-nächlich), **~nächlich** północny.

Mittelfasten pl. środoposcie n.

mi'ttler (mi'tl^{er}) 1. (f. mittel) średni, środkowy: ~ **wel** le tymczasem. 2. 2 m (2) pośrednik.

Mi'tt(w)och (mi'tw^{och}) m (2) g¹ środa f.; (des) ~ 8, am ~ w środę.

mi't...: ~ **u'ter** czasem, niekiedy: ~ **unterscheiden**, ~ **unterzeichnen** podpisywać [-sac] wspólnie z (*instr.*): ~ **verschwo-rene(r)** s. (9) I spółnik (-niczka) spisku; ~ **welt** f współczesni m/pl.: ~ **wirken** (an *dat.*) współdziałać, brać udział (w *loc.*): przyczyniać [-nie] się (do *gen.*): ~ **wirkung** f współudział m, pomoc; ~ **wissen** u wiadomość f; ohne ~ **wissen** bez wiedzy; ~ **wollen** encieć iść (mit *dat.* z *instr.*): ~ **wählen** = ~ **rechnen**.

Mikstur (mikstur) f (3) b mikstura, mieszanina.

Mob (m^{ob}) m (6) i holota f.

Mö'b(e)l (m^ö'b^el) n (*pl.*) (2) l mebel m: ~ meblowy: ~ **händler** (in f) m meblarz (-arka): ~ **wagen** m wóz meblowy oder do przewozu mebli.

mob'l (mobi'l) ruchomy; (lebhaft) ruchliwy, rzecki; ~ **machen** = mobilisieren.

Mobilia'r (mobi'l*ia*'r) n (2) g¹ sprzęty m/pl. domowe: meble m/pl. [ruchomości f/pl.]

Mobil'iten (mobi'l*it*'en) pl. inbest. mobilistyczne.

mobilisic'ren (mobiliz*ir*'en) (6) g [z]mobilizować.

Mobil'ismachung f (3) b mobilizacja. [meblować.]

möb'lic'ren (möb'l*ic*'ren) (5) g [u-] ~

Mo'de (mo'd^e) f (3) b moda: nach *der* ~ według mody: es ist jetzt (so) ~ to teraz w modzie; ~ modny: ~ **daue** f modnisią, elegantka: ~ **herr** m modniś, elegant.

Mode'll (mod^e'l) n (2) g¹ model m, modelka f; wzór m: ~ **stehen** pozować jako model(ka).

modellie'ren (mod^el*ir*'en) (5) g [wy]modelować, [u]formować, odlewać [-lać].

Mode'll'feste(r) (-szte'er) m (2) l, ~ **in** (~ **in**) f (3) e model(ka).

mo'deln (mo'd^el'n) (6) f = modellieren.

Mo'de'narr m = Mobe'herr.

Mo'der (mo'd^er) m (2) l próchność, pleśń f, zbutwiałość f.

mo'derig (~ **id**) spróchniały, spleśniały, zbutwiały.

mo'dern¹ (~ **n**) (6) b [s]próchność, [s]pleśnieć, [z]butwieć.

mode'rn² (mode'rn), **mo'disch** (m^ö'd*is*z) modny.

Modi'stin (mod'i'st*in*) f (3) e modniarka. [wac [-kae].]

mo'gen (m^ö'g^en) (6) f oszukiwać

mö'gen (m^ö'g^en) (6) k (w^oden) chcieć: (geru *haben*) lubić; (fönnen) móc: es mag sein nich **bedie**: mag (oder möge) er **gehen**! nich **idzie!**, może **odejść!**: ich **möchte** (gerne) **cheialbym**, **radbym**; **sagen** Sie ihm, er **möchte** **kommen** **powiedza** mu pan, **zeby** **przyszedł**.

mö'glich (m^ö'k*lich*) możliwy, możebny: wäre (oder ist) es **?** czy to być może?, doprawdy?: ~ **st** jak można najbardziej: **udv.** ist gut jak najlepiej: ist bald jak najrychlej: alles **?** (oder jeiu **ites**) tuu **juleczyne** co tylko można, używać **?** w wszelkich możliwych środkach: ~ **enfalls**, ~ **erhweife** w razie możliwości, o ile możliwe: ewentualnie: **Zeit** f możebność, możliwość.

Mohammeda'ner (moham^ed*a*'ner) m (2) l, ~ **in** (~ **in**) f (3) e Mahometanin (-tanka).

mohammeda'nisch (~ **nis**z) mahometaniski.

Mohn (mon) m (2) g mak: ~ makowy, z makiem.

Mohr (mōn) *m* ③a, *in* (˘In) *f*
 ③c Murzyn(ka).

Mō'hr (mō'r^e) *f* ③b (mfi Mo'hr-
 rübe *f*) marchew; *dim.* mar-
 chewka; ... marchwiany.

Mōld (mōld) *m* ②g salamandra
f. [Moldawa; (Land) Moldawja.]

Mō'dau (mō'dāu) *f* ③b (Stuß)

Mōlckū'l (mōlckū'l) *n* ②g¹
 drobina *f*. [... serwateczany.]

Mō'lk (mō'lk^e) *f* ③b serwatka;

Mōlkerel' (mōlkerel') *f* ③b
 mleczarnia.

mō'lkig (mō'lkich) serwateczany.

mō'stū (mō'stich) miękki; *fig.*
 przyjemny, rozkoszny.

Mōhu'ske (mōhū'sk^e) *f* ③b
 pław *m*.

Mōmē'nt (mōmē'nt) *m* ②g (a. *n*
 — przyczyna *f*) moment, chwila
f; ... chwilowy; *aufnahme*

f, *˘bild n*, *˘photographie f* fo-
 tografia *f* błyskawiczna ober-

na poczekaniu.

Mōna'rch (mōng'rdi) *m* ③a mo-
 narcha, panujący; *˘en...* mo-
 narszy; **Monarchie'** (˘nauchi)

f ⑥f monarchja; **mōna'rchisch**
 (˘na'rditsz) monarchiczny.

Mō'nat (mō'nāt) *m* ②g miesiąc;
 diefes ˘s (b. M.) bieżącego
 miesiąca (b. m.).

mō'natlich miesięczny; *adv.*
 miesięcznie; (att.) co miesiąc;

100 Kronen ˘ na miesiąc.

Mō'nat(s)... miesięczny; *˘fluß*
m miesięczka *f*, regularność *f*;

˘schrift f miesięcznik *m*.

Mōnch (mōnch) *m* ②g zakonnik,
 mnich. [muiszy.]

mō'nchisch (mō'nditsz) zakonny.

Mō'nchs... zakonny, mniszy;
˘kappe f kaptur *m* mniszy;

˘kloster n klasztor *m* (mnichów);

˘kutte f habit *m* (mniszy).

Mō'nchstum *n* mnicხოstwo.

Mōnd (mōnt) *m* ②g księżyc;
poet. auch — Monat.

Mō'nd... księżycowy; *˘formig*
 (-formich) księżycowaty;

˘kalb n dziwotwór *m*; *˘schein*
m blask księżyca; *˘sichel f*

półksiężyc *m*; *˘sucht f* luna-
 tyzm *m*; *˘süchtig* lunatyczny;

˘süchtige(r) s. ⑥1 lunatyk
 (-tyczka); *˘wechsel m* zmiana *f*

księżyca. [ny, monotōny.]

monoto'n (monoto'n) jeduostaj-
Monstra'nz (mōnstrā'ne) *f* ③b
 monstrancja.

Mō'nstrum (mō'nstrūm) *n* ④k
 potwór *m*, dziwotwór *m*.

Mō'ntag (mō'ntāg) *m* ②g¹ po-
 niedzialek; (des) ˘s w ponie-
 dzialek; ˘s... poniedziałkowy.

Montenegri'ner (mōntēnegri'-
 n^{er}) *m* ②1. *in* (˘In) *f* ③c
 Czarnogórzec (-górkā).

Montene'gro (mō'ngro) *n* ⑧b
 Czarnogóra *f*.

Monten'r (mōtē'r) *m* ②g¹ mon-
 ter, składacz machin.

montē'reu (mōntē'r^{en}) ④g
 [z]mentować, ustawiać [-wie]
 machine; X [u]mundurować.

Monume'nt (monume'nt) *n* ②g
 pomnik *m*, monument *m*.

monumenta'l (mōntē't^{al}) pomni-
 kowy, monumentalny.

Moor (mōr) *n* ②g bagno, trzę-
 sawisko; ... bagnisty; *˘bad n*
 kąpiel *f* borowinowa od. muł-
 wa. [burja, pieniądze *m pl.*]

Moos (mōs) *n* ②h mech *m*;

Mō'ppel (mō'p^{el}) ②1, **Mōps**
 (mōps) *m* ②d¹ mops.

mō'psen F (mō'ps^{en}) ③e =
 űehlen; *sich* ˘ *f.* langweilen.

Mōra'l (mōrā'l) *f* ③b (o. pl.) mo-
 rał *m*, nauka; (Sittlichkeit) moral-
 ność, obyczajność; ... moralny.

mōra'lisch (˘itsz) moralny.

Mōrā'ne (mōrā'n^e) *f* ③b mō-
 rena, przewal *m*.

Mōra'st (mōrā'st) *m* ②g u. ②d
 bagno *n*, błoto *n*, trzęsawisko *n*.

mora stig (mora'stich) bagnisty, lotnisty.

Moratorium (˘Rato'ri'um) *n* (8) e moratorjum, przedłużenie okresu zapłaty. [smardz *m.*]

Mörderchel (mõ'rdel) *f* (3) d

Mord (mõrt) *m* (2) g morderstwo *n*; ˘'anschlag *m* zamach morderczy; ˘'brenner *m* podpalacz.

morden (mõ'ud'en) (1) c [za-] mordować.

Mörder (mõ'rd'er) *m* (2) l, ˘In (˘In) *f* (3) c morderca (-czyni).

mörderisch (˘isz) morderczy; (fürchterlich) okropny; (8) (sch) krwawy.

Mördergier *f* żądza krwi. [zuch.]

Mörder's... *f* niezwykły; ˘kerl *m*

Mörder...: ˘sucht *f* żądza krwi; ˘tat *f* = Mord; ˘versuch *m* = ˘anschlag.

Mörder's (mõ'rs): ich werde dich (schon) ˘ Ichren nauczę ja cię rozumu.

Morgen (mõ'rg'en) **I.** *m* (2) l ranek, poranek; (8) (ten) wschód; eh. (Feibmaß, meist = 25,5 Ar) morg. morga *f*; 28, deß ˘s, am ˘ rano, rankiem; am frühen ˘ wczesnym rankiem; heute 2 dzis rano; gegen ˘ zrana, nad ranem; (um) 5 Uhr 28 o godzinie piątej rano; guten ˘ 1 dzień dobry! 2. 2 adv. jutro; 2 früh jutro rano.

Morgen... (po) ranny; ˘dämmerung / brzask *m* dnia, świt *m*. **morgend** (mõ'rg'ent) jutrzejszy; ˘lich poranny.

Morgen...: ˘grauen *n* brzask *m* dnia, świt *m*; ˘kleid *n* strój *m* poranny; ˘laud *n* wschód *m*; ˘länder (lu *f*) *m* mieszkaniec (-anka) krajów wschodnich; ˘ländisch wschodni; ˘rock *m* der Frauen penjoar; ˘rot *n*, ˘röte *f* jutrenka *f*, zorza *f* poranna; ˘stern *m* gwiazda *f* poranna, jutrenka *f*.

morgens (mõ'rg'ens) *f*. Morgen.

morgig (˘gich) jutrzejszy.

Mörig (mõ'rig) *m* (8) e Maurycy.

morsch (mõrs) spróchniały, zbutwiał; ˘ werden [s]próchnieć, [z]butwieć.

Mörder (mõ'rd'er) *m* (2) l morderczy; ˘ moździerzowy; ˘ kule *f* tłuczek *m* morderczy.

Mörtel (mõ'rtel) *m* (2) l zaprawa

Mosaik (moza'ik) *f* (3) b *n* (2) g¹ mozaika *f*; ˘ mozaikowy.

Mosaisch (˘za'isz) mojżeszowy.

Moschee (mosz'e) *f* (6) f meczet *m*.

Moschus (mõ'sz'us) *m* indel. piżmo *n*; ˘ piżmowy; ˘ tier *n* piżmowiec *m*.

Moses (mõ'z'es) *m* indel. Mojżesz; die fünf Bücher Moses oder Mose pięcioksiąg *m* Mojżesza.

Moskau (mõ'skau) *n* (8) b Moskwa *f*.

Moss (mõst) *m* (2) g moszcz; vob. = Apfelweiu.

Mossstich (mõ'stich) *m* (2) g musztarda *f*; ˘ musztardowy.

Motiv (moti'f) *n* (2) g¹ pobudka *f*; (Kunst) motyw *m*.

motivieren (˘t'wi'r'en) (1) g uzasadniać [-nieć], [u]motywować.

Motte (mõ'te) *f* (3) b mól *m*; ˘ mólowsy; ˘ n/fracz *m* dziury // pl. od moli; ˘ n/pulver *n* proszek *m* na mole. [wiza *f*.]

Motte (mõ'te) *n* (8) i godło, de-
Möwe (mõ'we) *f* (3) b mewa.

Muck (mük) *m* (2) g mruknięcie *n*; feinen ˘ tuu = nićki mufen.

Mücke (mü'ke) *f* (3) b grymas *m*, kaprys *m*; bsd. Pferde: narów *m*.

Mücke (mü'ke) *f* (3) b komar *m*; ˘ n/stich *m* ukąszenie *n* komara.

mucken (mü'ken) (1) a pisać, baknąć [beide voll.]; nicht ˘ nie pisać ani słowa.

Mucker (mü'ker) *m* (2) l, ˘In (˘In) *f* (3) c świętoszek (-ozka).

Muckertum *n* świętoszkostwo.
mu'ckisch (mū'k[ʃz]) grymasny, kapryśny; (Pferd) narowisty.
mu'cken (~s^{en}) ⑤e = mudeń.
mü'de (mū'de) (vou dat.) zmęczony, znużony (*instr.*); ~ machen (werden) [z]męczyć (się), [z]nużyć (się).
Mü'digkeit (mū'dīgkajt) *f* ③b zmęczenie *n*, znużenie *n*.
Muff (mūf) *m* ②g zarekawek; auch = **Muffe** (mū'fe) *f* ③b nasuwka, nasada *f*; *dim.* **Muffchen** (mū'fch^{en}) *n* ②l nasuwka *f*, nasadka *f*. [Cuchnący.]
mu'ffig *F* (mū'fīch) stęchły.
Mü'he (mū'e) *f* ③b trud *m*, móżól *m*; (Sorge, Verlegenheit) kłopot *m*: mit ~ und Not z wielkim trudem, ledwie; ~ vermeiden (auf acc.), sich ~ geben (bei dat.) [na-]trudzić się, zadawać [-dać] sobie pracy (przy loc.), [po-]starać się (o acc.); sich alle ~ geben nie szczędzić (ober żałować) trudów; es ist (nicht) der ~ wert (nie) warto na to pracy; Los bez trudów, bez kłopotu.
mü'hen (~n): sich ~ = bemühen.
Mü'he...: Zwoll pełny trudów, kłopotliwy, móżolny: **Wal-tung** *f* trudy *m/pl.*, kłopoty *m/pl.*, fatyga.
Mü'hl... (mū'hl...) młyński.
Mü'hle (mū'le) *f* ③b młyn *m*; ~n... = Mühl...
Mü'hl...: ~stein *m* kamień młyński; ~werk *n* kołowrot *m* młyński, młyn *m*. [(Wase) kuzynka.]
Mü'hme (mū'me) *f* ③b ciotka;
Mü'hsal (mū'zal) *n* ②g, *f* ②i trud *m*, móżól *m*.
mü'hsam trudny, móżolny; *adv.* z trudnością.
mü'hselfig móżolny, uciążliwy; (müde) znużony; **Zeit** *f* móżól *m*, trud *m*, utrapienie *n*. [tung.]
Mü'hwaltung *f* = Müheval-;

Müll (mül) *n* ②g: a) = Müll; b) meist *m* muslin; ... muslinowy. [cisko.]
Müll (mül) *n* ②g (o. pl.) śmieć
Müller (mū'ler) *m* ②l, ~in (~ln) *f* ③c młynarz (-arka).
Müllerei' (mū'lerai') *f* ③b młynarstwo *n*.
Müllkasten *m* śmieciarka *f*, paka *f* na śmiecie. [watpliwy.]
mu'lmig (mū'lmīch) mialki; *fig.*
Multiplikation (mū'tiplīkāt^{ion}) *m* ③a mnożna *f*; **Multiplikation** (mū'tiplīkāt^{ion}) *f* ③b mnożenie *n*; **Multiplikator** (mū'tiplīkāt^{or}) *m* ⑧d mnożnik; **multiplizieren** (mū'tiplīzīren) ⑤g [po]mnożyć (mit dat. przez acc.).
Mumie (mū'mie) *f* ③b mumja.
mu'nienhaft podobny do mumji.
Mü'ld (mū'ld) *f* ③b kotlina; *dim.* kotlinka.
Mummerei' (mū'merai') *f* ③b, **Mummenschanz** (~enszanc) *m* ②g maskarada *f*; (Blendwerk) mamidło *n*.
Mü'mpfe *F* (mū'mpfe) *m* ②g (a. inbest.) brednie *f/pl.*, bzdurstwa *n/pl.* [de] *f* ③b fanfaronada.
Münchhausen (mūndshāuz^{en})
Mund (mūnt) *m* ②g *n*. ②a usta *n/pl.*; *dim.* (= **Mündchen** [mū'ntch^{en}]) *n* ②l usteczka *n/pl.*; in aller ~ sein być przedmiotem rozmów; den ~ halten milczeć [zamilczeć, umilknąć]; er kann den ~ nicht halten nie umie milczeć, ma długi język; er ist nicht auf den ~ gefallen nie zapomina języka w gębie, umie się wygadać.
Mü'nd... ustny; **art** *f* narzecze *n*, dialekt *m*; **zartlich** używany w narzeczu, dialektyczny; ~bedarf *m* żywność *f*, zapasy *m/pl.* (żywności)
Mü'ndel (mū'ndel) *m* und *n* ②l pupil *m*, pupilka *f*.

mu:nden (mü:nd^{en}) $\text{[} \text{]e}$ smakować. $\text{[} \text{]dzieć, wpadać.}$

mü:nden (mü:nd^{en}) $\text{[} \text{]e}$ ucho-

Mu:nd...: $\text{[} \text{]faul}$ milczący, malomowny; $\text{[} \text{]harmonika}$ *f* harmonika. $\text{[} \text{]skelt}$ / pełnoletność.

mü:ndig (mü:nd^{ig}) pełnoletni;

mü:ndlich (mü:nd^{lich}) ustny.

Mu:nd...: $\text{[} \text{]schenk}$ *m* podczaszy, cześnik; $\text{[} \text{]sperr}$ / szeregłość *m*; $\text{[} \text{]stück}$ *n* munsztuk *m*; $\text{[} \text{]stern}$: wędzidło; $\text{[} \text{]stot}$ milczący; $\text{[} \text{]stot m.}$ [za]kneblować usta (*dat.*).

Mü:ndung (mü:nd^{ung}) *f* $\text{[} \text{]b}$ ujście *n*; (eines Gefäßes) wylot *m*; (eines Gefäßes) otwór *m*.

Mu:nd...: $\text{[} \text{]voll}$ *m* indel. (Säuf) haust. łyk; (Stück) kawalek; $\text{[} \text{]vorrat}$ *m* żywność *f*, zapasy *m/pl.* (żywności); $\text{[} \text{]wasser}$ *n* woda *f* do (plukania) ust; $\text{[} \text{]werk}$ *n*: ein gutes $\text{[} \text{]werk}$ haben mieć dobry języczek.

Munition (mun^{ition}) *f* $\text{[} \text{]b}$ zapasy *m/pl.* wojenne, amunicja; $\text{[} \text{]swagen}$ *m* wóz amunicyjny; (mit Gefässen) jaszczyk.

mu:nkeln (mü:n^{keln}) $\text{[} \text{]s}$ szeptać; man munkelt przebakuja, slychać.

Mü:nster (mü:nst^{er}) *n u. m* $\text{[} \text{]l}$ katedra *f*, tum *m*.

mu:nter (mü:nt^{er}) (fröhlich) wesoly, żwawy; (rüstig) krzepki, czerstwy; (wachend) czuwający, obudzony.

Mü:nz... (mü:nc...) menniczy; $\text{[} \text{]auf}$ *n*, $\text{[} \text{]anstalt}$ *f* urząd *m* menniczy, mennica *f*.

Mü:nze (mü:nc^e) *f* $\text{[} \text{]b}$ moneta; (Denk) medal *m* (pamiątkowy); (Münzamt) mennica.

mü:nzen ($\text{[} \text{]n}$) $\text{[} \text{]e}$ [wy]bić monetę; das war auf mich gemünzt to się mnie tyczyło, do mnie pil.

Mü:nzer ($\text{[} \text{]n}$) *m* $\text{[} \text{]l}$ mincarz.

Mü:nz...: $\text{[} \text{]fuß}$ *m* stopa *f* mone-

tarna; $\text{[} \text{]haus}$ *n* mennica *f*; $\text{[} \text{]kunde}$ *f* numizmatyka.

mü:rb(e) (mü:rp, mü:rb^e) kruchy; (weich) miękki; (steif) pokorny, potulny; $\text{[} \text{]machen}$ [u-]czynić pokornym; $\text{[} \text{]werden}$ [s]kruszyć, [z]mięknąć; *fig.* [s]pokornieć.

Mü:rbeit (mü:rph^{ait}), **Mü:rbigkeit** ($\text{[} \text{]ichkeit}$) *f* kruchosc, miękkość.

mu:rceln (mü:rm^{eln}) $\text{[} \text{]s}$ mruzczyć [mrucnąć]; $\text{[} \text{]Bach}$: [za-]szemrać. $\text{[} \text{]Bobak}$ *m*.

Mu:rceltier *n* świstak *m*; **mu:rcen** (mü:rm^{en}) $\text{[} \text{]a}$ mruzczyć [mrucnąć] (über acc. na acc.).

mü:rrisch (mü:r^{isch}) wrukliwy, kapryśny; (starr) ponury; $\text{[} \text{]e}$ $\text{[} \text{]Wesen}$ mrukliwość *f*, ponurość *f*. $\text{[} \text{]powiedla}$ *n/pl.*

Mus (mūs) *n* $\text{[} \text{]h}$ marmelada *f*; **Mu:schel** (mü:sz^{el}) *f* $\text{[} \text{]d}$ muszla, małż *m*; $\text{[} \text{]...}$ muszłowy; $\text{[} \text{]schale}$ *f* skorupa; $\text{[} \text{]tier}$ *n* skorupiak *m*.

Mu:se (mü:z^e) *f* $\text{[} \text{]b}$ Muza; $\text{[} \text{]n-fohn}$ *m* wychowanie Muzy, poeta.

Mu:selman (mü:z^{el}mān) *m* $\text{[} \text{]a}$, $\text{[} \text{]in}$ ($\text{[} \text{]n}$) *f* $\text{[} \text{]e}$ Muzulman (-manka); $\text{[} \text{]isch}$ ($\text{[} \text{]sz}$) muzulmański. $\text{[} \text{]...}$ muzyczny.

Mu:sik (muzi^k) *f* $\text{[} \text{]b}$ muzyka;

Musikalien (muzikā^{lien}) *pl.* indel. nuty *f/pl.*; $\text{[} \text{]handlung}$ / skład *m* nut.

musika:lisch ($\text{[} \text{]sz}$) muzyczny. **Musika:nt** ($\text{[} \text{]k}$ nt) $\text{[} \text{]a}$, **Mu:siker** (mü:zik^{er}) *m* $\text{[} \text{]l}$ muzykant, muzyk.

Mu:sik...: $\text{[} \text{]kapelle}$ *f* orkiestra; $\text{[} \text{]stück}$ *n* utwór *m* muzyczny; $\text{[} \text{]unterricht}$ *m* nauka *f* muzyki; $\text{[} \text{]werk}$ *n* dzieło muzyczne.

muszic:ren (muzic^{ren}) $\text{[} \text{]g}$ zajmować się muzyką (spielen) grać (na instrumentach muzycznych).

Muskateller (muskatē'lɛr) *m*

②1 (auch **wejn** *m*) wino *n* muszkatulowe.

Muskat'huß (muskā't-) *f* muszkat *m*, galka muszkatulowa.

Mu'skel (mā'skəl) *m* ④b, *f* ③d muskul *m*, mięsień *m*; ... muskulowy, mięśniowy.

Muske'te (mūskē'te) *f* ③b muszkiet *m*. [muszkieter.]

Muskettie'r (mūskēt'i'r) *m* ②g¹

muskuł'o's (mūskuł'o's) muskułarny, mięsisty, silny.

muß (mū's) *f*, müßen.

Mu'ße (mū'se) *f* ③b czas *m* wolny (od zajęć).

Muffel'n (mū'sel'n) *m* ②g¹ muślin; ... muślinowy.

mü'ssen (mū'sen) ⑥l musieć.

Mu'ße...: ~stunde *f* czas *m* wolny; in den ~stunden w godzinach wolnych (od zajęć); ~zeit *f* czas *m* wolny.

mü'ßig (mū'siç) próżniaczy, próżniacki; (zeit) wolny od zajęć; (müßig) nieużyteczny, próżny, daremny; ~geh(e)n próżnować; ~(da)ßen siedzieć z założonemi rękoma.

Mü'ßig...: ~geng *m* próżniactwo *n*, próżnowanie *n*, lenistwo *n*;

gänger(in) *f* ③c) *m* ②1 (-gēŋer|ŋin) próżniak (-aczka).

mu'ße (mū'se) *f*, müßen.

Mu'ßer (mū'stɛn) *n* ②1 próbka *f* (auch = Beispiel przykład *m*); wzór *m*; (Stück) wzorzec *m*; (auf Stoffen nfo.) desenh *m*; ... wzorowy, wzorzysty; **Buch** *n* zbiór *m* wzorów oder próbek, książka *f* wzorowa; **gültig** przykładowy, wzorowy; **gültigkeit** *f* przykładowość, wzorowość; **karte** / karta z próbkami od wzorami. [kładny.]

mu'ßerhaft wzorowy, przy-

mu'ßern (mū'stɛkn) ⑤b [z]badać, oglądać [-dnąć]; **z** [z]mu-

szkować; gemustert wzorzysty, z deseniem.

Mu'ßer...: ~sammlung *f* zbiór *m* próbek od wzorów; lit. wybór *m*, chrestomatja; **Schutz** *m* ochrona / znaków fabrycznych.

Mu'ßerung *f* badanie *n*, oglądanie *n*; **z** przegląd *m*, musztra.

Mut (mūt) *m* ②g (o. pl.) męstwo *n*, odwaga *f*, otucha *f*; ~fassen nabierać [-brać] otuchy; den ~ verlieren [s]tracić odwagę, upadać [upaść] na duchu; gutes (od. guten) ~es sein być dobrej myśli; (nur) ~! odważnie!, śmiało!

Mü'then (mū'tɛn) *n* ②1: sein ~ fühlen wywierać [-wrzeć] swój gniew (au dat. na loc.).

mu'tig (mū'tiç) męźny, odważny, śmiały.

Mu't...: ~los bez odwagi oder otuchy; upadły na duchu; **~losigkeit** *f* brak *m* odwagi; zwątpienie *n*; **~maßen** (-mā'sen) ⑤c (intr.) przypuszczać [-puścić], domyslać [-lic] się; **~maßlich** przypuszczalny; (Erbe) domniemany; **~maßung** *f* przypuszczenie *n*, domysł *m* (über acc. eo do gen.).

Mu'ter (mū'tɛr) *f* ②k: a) matka; *dim.* (= **Mü'terchen** [mū'tɛrçɛn]) *n* ②1) matczka; Mat. matcica; ~ (Gottes Matka Boska, Bogarodzica; ... matczyny, macierzyński; b) **z** naśrubek *m*, muterka.

Mu'ter...: ~go ttes|bild *n* obraz *m* Matki Boskiej; **~korn** *n* śniedź *f*, sporysz *m*; **~kuchen** *m* łóżysko *n*; **~land** *n* kraj *m* rodzinny; **~leib** *m* łono *n* matki.

mu'terlich (mū'tɛrliç) matczyny, macierzyński; **~er|selts** (~ɛrɛitɛ) ze strony matki.

Mu'ter...: ~liebe / miłość *f* matki; ~mal *n* znamię przyrodzone;

~mord *m* matkobójstwo *n*: ~
 • mörder (in *f*) *m* matkobójca
 (-czyni). [n.]
 Mu'tterschaft *f* macierzyństwo
 Mu'tter...: ~scheide *f* pochwa
 maciczna; ~seelen/allein sa-
 miuteñki; ~sohnen *n* mamin
 synek *m*, pieszczołek *m*; ~
 sprache *f* język *m* ojczysty: ~
 stadt *f* miasto *n* macierzyste:
 ~stelle *f* vertreten zastępować
 [-stąpić] matkę; ~witz *m* wro-
 dzony dowcip; ~witz / szal *m* lu-
 bieźny (u kobiet), nimfomanja.
 Mu't...: ~wille *m* swawola *f*,

rozpusta *f*, pustota *f*; ~willing
 swawolny, rozpustny, pusty.
 Mü'tze (mü'te) *f* ③b czapka:
dim. czapeczka; (mit Schirm)
 kaszkiet *m*, *dim.* kaszkiecik *m*:
 ~ulmacher *m* czapkarz; ~
 schirm *m* daszek (u czapki).
 Mü'te (mü'te, mü'te) *f* ③b
 mirt *m*: ~... mirtowy.
 mysterlö's (mü'sterlö's) tajemni-
 czy, mistyczny.
 Mü'the (mü'te) *f* ③b mit *m*.
 opowieść; (Zaebel) bajka.
 mü'tisch (mü'tisz) mityczny:
 bajeczny.

N

na (nä) na!; ~ ob! jeszcze co!
 Na'be (nä'be) *f* ③b głowa u kola,
 piasta. [schuur *f* pepowina.]
 Na'bel (nä'bəl) *m* ②l peppek; ~
 nach (näç) 1. (*dat.*) (wohin? auch
 ~ ... hin oder zu) do (*gen.*), ku
 (*dat.*); (Zweck, Reihenfolge) po
 (*acc.*, *loc.*); (gemäß) według
 (*gen.*), stosownie do (*gen.*); ~
 der Natur z. natury; der Reihe
 ~ po kolej; ~ zwei (drei) Uhr po
 godzinie drugiej (trzeciej);
 es ist sieben Minuten ~ zwölf
 siedem minut po dwunastej;
 meiner Meinung ~ według
 mego zdania: ~ Belieben do-
 woli. 2. *adv.* za (*instr.*): ~ und
 ~ zwolna, powoli; ~ wie vor
 tak jak dawniej, po dawnemu.
 na'ch... in 8ßgn (nochmal's) przy...,
 prze..., do...; (hinterher) później;
 (Ergänzungs...) dodatkowy.
 na'ch'achfen (*dat.*) stosować się
 (do *gen.*).
 na'ch'laffen (*dat.* ob. *acc.*) małpo-
 wać (*acc.*), naśladować ślepo
 (*acc.*). *Su.* małpowanie *n*,
 naśladowanie *n* ślepe.
 na'ch'ahmen (-ähmen) ③a naśla-
 dować (j-m et. ob. j-n in *dat.*

k-o w *loc.*); ~swert godny
 (ober wert) naśladowania.

Na'ch'ahmer (~er) *m* ②l, ~in
 (~in) *f* ③c naśladowca (-owcy-
 ni). [n.]

Na'ch'ahmung *f* naśladowanie/
 na'ch'arbeiten poprawiać [-wić]:
 Zeit: odrabiać [-robić].

Na'ch'bar (nä'çbār) *m* ④d, ~in
 (~in) *f* ③c sąsiad(ka): ~... są-
 siedzki, sąsiedni; ~lich są-
 siedzki, sąsiedni; ~schaft *f* są-
 siedztwo *n*; (Nachbarn) sąsiedzi
m/pl.

na'ch'bekommen dostawać
 [-stać] później ober w dodatku.

na'ch'bettern poprawiać [-wić].

Su. poprawianie *n*, poprawka *f*.

na'ch'bestellen zamawiać [-mó-
 wić] później ober dodaikowo.

Su. zamówienie *n* późniejsze
 ober dodatkowe.

na'ch'beten powtarzać ślepo
 za (*instr.*).

na'ch'bezahlen [zu]placić później
 ob. dodatkowo, dopłacać [-cie].

Na'ch'bild *n* kopja *f*, podobizna *f*.

na'ch'bilden [s]kopjować (nach
dat. według *gen.*); podrabiać
 [-robić].

Na'ch|bildung / kopja, imitacja; genaue ~ (einer Handschrift usw.) podobizna.
na'ch|bleiben pozostawać [-stać]; Schule: zostawać [-stać] za karę po nauce.
na'ch|blicken (dat.) [po]patrzyć (za instr.). [datą późniejszą.]
na'ch|datieren oznaczać [-czyć]
nach|be m potem, następuje: je ~ stosownie do okoliczności; ~ er dieß erfahren hatte, ging er ... skoro się o tem dowiedział (ob. dowiedziawszy się ó tem), ...
na'ch|denken rozmyślać, zastanawiać [-nowić] się (über acc. nad instr.).
na'ch|denklich (-dēnklich) zamysłony, zadumany: ~ werden zamyslać [-lić] się, zadumać [boż.] się.
Na'ch|druck m (Zatrait) energja f; (Gewicht) dobitność f, dosadność f; (Akzent) nacisk, przy-cisk; Typ. przedruk; mit ~ dobitnie, energicznie.
na'ch|drucken przedrukowywać [-ować].
na'ch|drücklich (-duuklich) do-bitny, dosadny, energiczny; (Strafe) przykładowy, ostry.
na'ch|eifern (dat.) naśladować gorliwie (acc.).
na'ch|eilen (su) (dat.) [po]spie-szyć (za instr.). [po drugim.]
na'ch|einander po kolei, jeden]
na'ch|empfinden [u]czuć potem.
Na'chen (nā'ch'en, a. nā'ch'en) m (2)l czólno n.
Na'ch|ernste f zbieranie n pozo-stałych na polu kłosów, po-żytki f/pl.
na'ch|erzählen (dat.) opowiadać [-wiedzieć] (za instr.).
Na'ch|essen n = Nachtiſch.
Nachf. vbl. für Nachfolger.
na'ch|fahren (dat.) [po]jechać (za instr.).

Na'ch|feier f zakończenie n uroczystości.
Na'ch|folge f następstwo n.
na'ch|folgen (dat.) iść, postępo-wać (za instr.); (auf dem Throne n. dgl.) następować [-stąpić] (po loc.); ~D następny.
Na'ch|folger (-fölg'er) m (2)l, ~in (~in) f (3)c następeca (-czy-ni). [kowo.]
na'ch|fordern [za]żądać dodat-]
na'ch|forschen (dat.) badać, śle-dzić (acc.), dochodzić (gen.). Su. badanie n, śledzenie n, dochodzenie n.
Na'ch|frage f dopytywanie n się (o acc.); * popyt m (za instr.).
na'ch|fragen dopytywać się ([nach] dat. o acc.).
na'ch|fühlen odczuwać [-czuć] (i-m et. co z instr.).
na'ch|füllen dopełniać [-nić].
na'ch|geben 1. v/t. dodawać [-dać]. 2. v/i. Boden n/w.: usu-wać [usunąć] się; (sich unterwer-fen) poddawać [-dać] się; i-m ~ustępować [ustąpić] (in dat. w loc.).
na'ch|geboren zrodzony po śmierci ojca: (jünger) młodszy.
Na'ch|geburt f łożysko n.
na'ch|gehien (i-m) iść, chodzić [pójść] (za instr.); (benGe|schäften) zajmować się (instr.), pilnować (gen.); (von der Uhr) spaźniać się ([um] drei Minuten o trzy minuty); die Uhr geht nach zegar spaźnia się. [cie.]
na'ch|gerade nakoniec, wresz-]
Na'ch|geschmack m posmak.
na'ch|giebig (-giblich) uległy, zgodliwy: Zkeit f uległość, zgodliwość.
na'ch|graben kopać (za instr.), dokopywać się (gen.).
na'ch|grübeln (dat.) = nach-dēnfen; ślezczać (nad instr.).
Na'ch|hall m odgłos.

na'ch|hallen odzywać [odezwać] się (echem). [Urwały.]

na'ch|haltig (-hālt[ī]ch) długo-

na'ch|hängen, P -hängen (dat.) odawać [-dać] się (dat.).

na'ch|helfen pomagać [-móc] (j-m in dat. k-u w loc.).

na'ch|he'r potem, później: kurz ~ niedługo potem: ~ig (-hēnj[ī]ch) późniejszy.

Na'ch|hilfe f pomoc; ~stunden geben udzielać korepetycji.

na'ch|holen odrabiać [-bić], nadrabiać [-robić].

Na'ch|hut f tylna straż.

na'ch|jaagen (fa) (dat.) [po]gonić, uganiać się (za instr.).

Na'ch|klang m odgłos, echo n.

na'ch|klingen wydawać [-dać] odgłos. [Potomek.]

Na'ch|komme (-k[ū]m^e) m 3 a]

na'ch|kommen (dat.) iść, postępować (za instr.): Verpflichtungen u[st].: dopełniać [-nieć] (gen.), wypełniać [-nieć] (acc.), dotrzymać [-mać] (gen.). [Stwo n.]

Na'ch|kommenschaft f potom-

Na'ch|kömmling (-k[ō]mml[ī]ng) m 2 g' potomek. [Racji.]

Na'ch|kur f zakończenie n ku-

Na'ch|laß (-laß) m (2)h¹ n. (2)d¹

(Erbe) spuścizna f; (Rabatt) opust; (Ereichterung) ulga f;

(Unterbrechung) przerwa f, ustaniek; (der Sünden) przebaczenie n.

na'ch|lassen 1. v/t. pozostawiać [-wieć] (po sobie); (schaff machen) zwalniać [zwolnić]; Bügel u[st].:

popuszczać [-puścić]; (vom Reiß) ~ f. ablassen: nachgelassen (Werke) pośmiertny. 2. v/i.

(schaff w.) [o]słabnąć, zmniejszać [-szyc się]; (anjhören) ustawać [ustać].

na'ch|lässig niedbaly, opieszaly;

(bib. in Meidern) niestaranny, zaniedbany; Zeit f niedbalstwo n, niedbałość, opieszalność.

na'ch|laufen (ju) (dat.) biegać, [po]biec, uganiać się (za instr.).

Na'ch|lese f pokłosie n (o zbożu): powinobranie n (o winogronach).

na'ch|lesen zbierać [zebrać] ostatki (zboża, winogron): et. in e-m Buche u[st]. ~ [od-, prze-]

czytać; (feststellen) sprawdzać [-dzić] przez czytanie.

na'ch|liefern dostawiać [-wieć] później ~ oder dodatkowo.

na'ch|machen naśladować (j-m et. k-o w loc.); (fälschen) podrabiać [-robić]: nachgemacht podrobiony, fałszywy.

na'ch|malen odmalowywać [-ować], odnawiać [-nowieć] obraz.

na'ch|malig = nachherig.

na'ch|mals (-māls) potem, później. [i-rzyć.]

na'ch|messen przemierzać

Na'ch|mi'ttag m popołudnie n: 2s popołudniu; ~s... popołudniowy.

Na'ch|nahme (-nā[ū]m^e) f (3)h pobranie n: unter ~ za pobraniem. [później.]

na'ch|nehmen pobierać [-brać]

na'ch|pfeifen: j-m ~ naśladować czyje gwizdanie: F ich fann m-m Gelde ~ pieniądze moje stracone.

na'ch|plappern powtarzać [-wtórzyc] bez zrozumienia.

Na'ch|porto n dodatkowa opłata f pocztowa.

na'ch|prüfen [prze]egzaminować powtórnie; (durchlesen) przeglądać [-dnąć]. *See.* examen m poprawczy; przegład m.

na'ch|rechnen przeliczać [-czyć], rachować za (instr.).

Na'ch|rede f epilog m, słowo n końcowe; (üben) obmowa.

na'ch|reden: j-m ~ powtarzać [-wtórzyc] za kim: j-m (mit)

(Übles) ~ mówić dobrze (źle) o kim.

na'ch|reisen (fu) (dat.) [po-]jechać, jeździć (za instr.).

Na'ch|richt (-Richt) f (3) b wiadomość, wieść (von dat. o loc.): einjehen zasięgać [-gnąć] wiadomości; i-m ~ geben uwiadamiac [-domić] (acc.) (von dat.)

Na'ch|richter m kar. [o loc.]

Na'ch|ruf m nekrolog; a = **Na'ch-rufm** m pamięć f o zmarłym, sława f posmiertna.

na'ch|rühmen [po]chwalić (i-m et. co u gen.).

na'ch|saagen = nachreden.

Na'ch|sat m następnik.

na'ch|schicken (dat.) posyłać [-słać] (za instr.), posyłać [-słać] później ^{oder} dodatkowo.

Na'ch|schlage... podręczny.

na'ch|schlagen [wy]szukać, sprawdzać [-dzić] (ein Buch, in einem Buche w książce).

na'ch|schleichen (dat.) lazić, [po-]leżeć (za instr.). [sobą.]

na'ch|schleppen [po]wlec za]

Na'ch|schlüssel m witrych.

na'ch|schmecken zostawiać [-wić] posmak w ustach.

na'ch|schreiben [na]pisać za mówiącym; (ab)schreiben prze-, od-pisywać [-sąć].

Na'ch|schrift f odpis m, kopja: (in einem Briefe) dopisek m.

Na'ch|schuß m dopłata f.

na'ch|sehen 1. (i-m) [po]patrzeć (za instr.); (in e-m Buche itp.) = nachschlagen; (prüfen) [z]badać; i-m et. ~ wybaczać [-czyć], darowywać [-ować]. 2. 2 n: daß 2 haben odchodzić [odejść] z kwitkiem ob. z próżnemi rekami.

na'ch|senden = nachschicken.

na'ch|setzen 1. v/t. upośledzać [-dzić]; mniej cenić. 2. v/i. (in) (dat.) [po]gonić (za instr.), pu-

szczać [puścić] się w pogoń (za instr.). 3. 2 n (2) l pogoń f.

Na'ch|sicht f względ m, pobłażliwość, wyrozumienie n; (Geburd) cierpliwość; mit i-m ~ haben mieć względ dla (gen.), pobłażać (dat.).

na'ch|sichtig (-zichtig) względny, pobłażliwy, wyrozumiały.

na'ch|stranen = nachdenken.

na'ch|sitzen = nachbleiben.

Na'ch|sommer m koniec lata, babie lato n. [log m.]

Na'ch|spiel n zakończenie, epi-]

na'ch|sprechen powtarzać [-wtórzyc] (i-m et. co za instr.).

na'ch|spüren = nachforschen.

nächst (nächst) 1. a. [f. nahe] (auch Zeit) s. (9) l najbliższy (s. bliźni m); (folgend) przyszły, następny. 2. adv. u. prp. (dat.) (neben) tuż obok (gen.); (nach) za (instr.).

nä'chst|de'm zaraz potem; (außer-dem) oprócz tego.

na'ch|stehen (h.) ustępować [ustąpić] (i-m in dat. k-u w loc.); ~D następujący.

na'ch|stellen 1. v/t. stawiać [postawić], kłaść [położyć] w tyle oder w tył. 2. v/i. i-m ~ zasadzać [-dzić] się (na acc.), czykać (na acc.). [go.]

Na'ch|sten|liebe f miłość bliźnie-] **nä'chstens** (nä'chstens) wkrótce, wnet. [datkowy.]

Na'ch|steuer f podatek m _do-] **nä'chst|folgend** następny.

na'ch|streben (dat.) dążyć (do gen.), uganiać się (za instr.); współzawadn. żyć(i-m z instr.).

na'ch|stürzen (dat.) [up]saść (po loc.), rzucać [-cić] się (za instr.).

na'ch|suchen = durchsuchen: ~ (um) et. [po]starać się o (acc.), [po]prosić o (acc.).

Nacht (nächt) f (2) f noc: in der ~ bei ~ w nocy, nocą: gute ~ l

dobra noc!; zu ~ essen wieczerzać; ... nocny; ~ asyl *n* przytułek *m* nocny.

Na'chtfeil *m* szkoda *f*, uszczerbek, strata *f*; zum ~ = **Źig** (-tatlich) szkodliwy, niekorzystny; *adv.* na szkodę, na niekorzyść.

na'chte|lang (nə'cht^o-) po całych nocach, całymi nocami.

na'chten (nə'cht^{en}) **Ⓔc**: es nachtet noc zapada.

Na'cht...: **essen** *n* wieczerza *f*, kolacja *f*; **eule** *f* sowa nocna; **geschir** *n* nocnik *m*, urynał *m*; **hemd** *n* koszula *f* nocna.

Na'chtigall (nə'chtigal) *f* **Ⓔb** słowik *m*; ~ (en)... słowiczy.

na'chtigen (nə'chtig^{en}) **Ⓔa** [prze]nocować.

Na'chtisch *m* deser, wety *m/pl*.

Na'chtlager *n* nocleg *m*.

na'chtlich (nə'chtlich) nocny.

Na'cht...: **mahl** *n* = **essen**; **mütze** *f* czapeczka nocna; **quartier** *n* nocleg *m*.

na'chtönen = nachklingen.

Na'chttrab *m* tylna straż *f*.

Na'chttrag (-trak) *m* **Ⓔd** do-datek; (Nachzahlung) dopłata *f*.

na'cht|tragen dodawać [-dać], dopełniać [-nić], dopłacać [-cić]; *j-m et.* ~ [po]pamiętać, nie darowywać [-ować]; **Ⓔd** mściwy; nicht ~d zgodliwy.

na'cht|träglich (-träglich) dodatkowy, spóźniony; *adv.* dodatkowo, później.

Na'cht|trags... dodatkowy, późniejszy; **prüfung** *f* egzamin *m* poprawczy.

nachts (nəcht) w nocy.

Na'cht...: **schatten** *♀ m* wilecza jagoda *f*; **schwärmer** (in *f*) *m* hulaka *m, f*, birbant(ka); **stuhl** *m* stolec; **tisch** *m* stolik nocny; **topf** *m* nocnik, urynał.

na'chtun; *j-m et.* ~ naśladować *k-o* (w *loc.*).

Na'cht...: **wächter** *m* stróż nocny; **wandler** (in *f* **Ⓔc**) *m* **Ⓔl** lunatyk (-tyczka); **zeit** *f*: zur ~zeit w porze nocnej.

na'cht|üben [wy]ćwiczyć (się) później. [datkowo (*gen.*)]

na'cht|verlangen [za]żądać do-
na'cht|wachsen odrastać [-rósć]; (heranwachsen) dorastać [-rösć]

na'cht|wägen = nachwiegen.

Na'chtwahl *f* wybory *m/pl.* uzupełniające. [poporodowe.]

Na'cht|wehen *f/pl.* bole *m/pl.*

Na'cht|weis (-waiss) *m* **Ⓔh** dowód, wykaz; ~ (ob. **Na'chtweise**-) **amt** *n* urząd *m* wywiadowczy, biuro wywiadowcze.

na'cht|weisen udowadniać [-wodnić], wykazywać [-zać].

na'cht|weistlich (-waisslich) dający się wykazać; *adv.* jak wykazano, oczywiście.

Na'cht|welt *f* potomność.

na'cht|wiegen przeważać [-żyć], sprawdzać [-dzić] wagę.

na'cht|wirken działać później; [po]skutkować na długi czas.

Na'cht|wort *n* zakończenie, epilog *m*.

Na'cht|wuchs *m* odrostek; (nachwachsendes Geschlecht) młodzież *f*, potomstwo *n*.

na'cht|zahlen dopłacać [-cić].

na'cht|zahlen przeliczać [-czyć].

Na'cht|zahlung *f* dopłata.

na'cht|zeichnen przerysowywać [-sować].

na'cht|ziehen 1. *v/t.* [po]ciągnąć za sobą. 2. *v/i.* (für) (*dat.*) iść, postępować (za *instr.*).

Na'cht|zügler (-zügler) *m* **Ⓔl** pozostali w tyle, spóźniony.

Na'chten (nə'k^{en}) *m* **Ⓔl** kark; ... karkowy; **schlag** *m* uderzenie *n* w kark.

na'chten (~), **nackt** (nəkt) nagi, goły, obnażony.

Na'cktheit *f* nagość, gołość.

Nä'del (nä'del) *f* ③d igła; (Sted) szpilka; (Saar) szpilka (do włosów); (am Kompaß) strzałka; ♀ (Tannen usw.) igła, szpilka; ... iglasty, szpilkowy; ~brief *m* karton ze szpilkami; ~büchse *f* igielnik *m*; ~geld *n* pieniądze *n/pl.* na szpilki, poręczawicze; ~holz *n* drzewo szpilkowe ober iglaste; ~kissen *n* poduszeczka *f* na igły; ~ohr *n* uszko *n* igły; ~wald *m* las iglasty ober szpilkowy.

Nä'dler (nä'dler) *m* ②l iglarz.

Nä'gel (nä'gel) *m* ②l gwoździ; *dim.* gwoździ; Anat. paznokieć; ~bürste *f* szczoteczka do paznokci.

Nä'gelchen (nä'gelchen) *n* ②l gwoździ *m*; ♀ = Gewürznelke.

Nä'gel... ~felle *f* pilniczek *m* do paznokci; ~fest przybity gwoździami.

nä'geln (nä'geln) ⑥f przybijać [-bić] gwoździami.

Nä'gel... ~Lecu' = Funfelnagelneuen; die ~probe machen wypijać [-pić] do ostatniej kropli; ~schere *f* nożyczki *f/pl.* do paznokci; ~schmied *m* gwoździarz.

nä'gen (nä'gen) ④a (au *dat.*) gryźć, obgryzać (*acc.*); am Hungertuche ~cierpieć głód.

Nä'ger (nä'ger) *m* ②l, auch (= Nä'gestler *n*) gryzoń.

nah (nä), **nä'he** (nä'e) [*sup.* nähd] bliski; ~e an, ~e bei (*dat.*) tuż obok (*gen.*), tuż przy (*loc.*).

Nä'h... (nä'...) do szycia (służący); ~arbeit *f* szycie *n*.

Nä'he (nä'e) *f* ③b bliskość; in der ~ w pobliżu, zbliska.

nä'he... ~bel' tuż obok, w sąsiedztwie; ~geh(e)n (*dat.*) [z]martwić (*acc.*); ~gelegen, ~liegen bliski, pobliski; ~legen dawać [dać] do zrozumienia, wykazywać [-zać].

nä'hen (nä'en) ⑥a (sich ~) zbliżać [-żyć] się.

nä'hen (nä'en) ⑥a [u]szyć.

nä'her (nä'er) [*f.* nah] bliższy; *adv.* bliżej; ~bringen = nähern: ~treten *fig.* zbliżać [-żyć] się (*do gen.*); (e-r Frage) zajmować [-jać] się (*instr.*); ②e(s) *n* ③l bliższe szczegóły *m/pl.*

Nä'herin (~in) *f* ③c szwaczka.

nä'hern (nä'ern) ⑥b (sich ~ *dat.*) zbliżać [-żyć] (się *do gen.*).

Nä'herung *f* zbliżenie *n*.

nä'he... ~stehend bliski; ~treten zbliżać [-żyć] się; *fig.* (i-m) sprawać [-wić] przykrość (*dat.*). [s]krzywdzić (*acc.*); (beleidigen) obrażać [obrazić] (*acc.*); ~au' prawie. [do szycia.]

Nä'h|kissen *n* poduszeczka *f* | **nahm** (nahm) [*f.* uehmen].

Nä'h... ~maschine *f* maszyna do szycia; ~nadel *f* igła do szycia; ~rahmen *m* krosna *n/pl.*

Nä'hr... (nä'r...) żywiący, pożywny. [mić; ~b = nahrhaft.]

nä'hren (~en) ⑥a żywić, kar-

Nä'hrer (~er) *m* ②l, ~in (~in) *f* ③c żywiciel(ka).

nä'hrhaft (nä'rafft) pożywny, posilny; ~igkeit *f* pożywność, posilność. [(auch średni.)]

Nä'hr|stand *m* stan zarobkujący

Nä'hrung (nä'rung) *f* ②b pożywienie *n*, żywność, pokarm *m*; ~s... pokarmowy; ~s|mittel *n* środek *m* żywności, pokarm *m*; ~s|forge *f* staranie *n* (ober troska) o żywność; ~s|stoff *m* materia *f* pożywna.

Nä'hr|wert *m* wartość *f* pożywna, pożywność *f*.

Näht (nä) *f* ②f szew *m*.

Nä'hterin (nä'terin) *f* ③c = Näherin. [szycia.]

Nä'h|zeug *n* przybory *m/pl.* do **nai'w** (nä'f) naiwny; **Naiwität** (nä'wität) *f* ③b naiwność.

Na'me (nə'm^e) ④e, n (n) ②l
m (Bor2) imię n: (Familien2)
nazwisko n: (geographisch) ufw.)
nazwa f: (Ruf) sława f: 2ns
imięciem, nazwiskiem; 2u(s)...
imienny; 2u/los bezimienny;
unfügbar niewymowny, nie
dający się opisać.

na'mens f. Name; **Laufruf** m
wywoływanie n po imieniu ob.
po nazwisku; **Zfest** n, **Stag** m
imienny f/pl.; **Zetter** m
imiennik; **Zug** m podpis.

na'mentlich (nə'mentlich) imien-
ny; adv. po imieniu; (besonders)
zwłaszcza.

Na'menverzeichnis n spis m
imion oder nazwisk.

na'mhaft (nä'm-) znany z na-
zwiska, znakomity; (bedeutend)
znaczny; ~ machen = nennu.

na'mlich (nə'mlich) ten sam; adv.
mianowicie; (begründend) bo-
wiem, albowiem. [mankin.]

Na'ning * (nä'nikŋ) m ②g¹

na'ntē (nä'nt^e) f. nennu.

nann! (nann) nuż!, cóż tam!

Napf (napf) m ②d czara f,
miska f; ~kuchen m baba f.

Na'rbe (nä'rbe) f ③b blizna;
(Wunden2) dziób m.

na'rben (n) ①6a [ustworzyć
bliznę, zabliznić[-nie] się; ge-
närt = na'rbig (n) ①b] okryty
bliznami; (podennarbig) dzioba-
ty, ospowaty.

Narr (narr) m ③a głupiec, dureń;
(Bosscap) blazen; dim. (= **Närrchen** [nə'rçen] n ②l)
blazenek; i-n zum [en] haben
oder halten [za]kpić, [za]drwić
sobie z kogo. [(2 gen.)]

na'rren (nä'r^en) ①5a [za]drwić

Na'rren... blazeński; ~haus n
= Irrerhaus: am [eil] führen
wodzić za nos; ~volk n durnie
m/pl., blazny m/pl.

Narretei' (nä're'tai'), **Na'rreheit**

(nä'r-) / głupota, blazenstwo n,
warjactwo n. [warjaka.]

Närrin (nə'r^en) f ③c głupia.]

närrisch (nə'r^eisz) głupi, bla-
zeński; (sonderbar) dziwaczny,
śmieszny; ~ werden [o] głupiec.

Narzesse (närci'se) f ③b
narcyz m; ~n... narcyzowy.

nasa'l (nəz'a'l), 2... nosowy.

na'schen (nä'sçen) ①5e (von dat.)
lasować (acc.). [m.]

Nä'schen (nə'sçen) n ②l nosek]

Na'scher (nä'sçer) m ②l, n
(n) f ③c, **Nä'scher** (nə'sçer)
m, n (n) f lakotnik (-nie),
łasoń m.

Nascherei' (nəsz'e'rai'), **Nascherei'**
(nəsz'e'rai') f ③b = Naschbaftig-
keit, Naschwerk.

na'schhaft (nä'sçhaft) lakomy,
łasy, lakotliwy; **Ligkeit** f la-
komstwo n, lakotliwość.

Na'schwerk n lakocie f/pl.,
przysmaczki m/pl.

Na'se (nä'ze) f ③b nos m; dntw
die ~ reden = nasetn; die ~
hoch tragen zadzierać nosa;
an der ~ herumführen wodzić
za nos.

nä'seln (nä'z'e'n) ①5f mówić przez
nos; ~d nosowy.

Na'sen... nosowy; ~bluten n
krwotok m z nosa; ~loch n
nozdrze; ~spitze f koniec m
nosa; ~stüber (n) ②l
szczutek; i-m-e-n [stüber] geben
dawać [dać] k-u szczotka w nos;
~wurzel f osada nosa.

na'selweis (-weis) 1, zarozu-
miały, zbyt ciekawy. 2, 2 m
(2h) zarozumialec, wścibski.

na's[ü]hren (nə's-) matr. wodzić
za nos.

Na'shorn n nosorożec m.

naß (nəs) ①0² mokry; (feucht)
wilgotny; (Wetter) słotny,
dżdżysty; ~ machen = nassen;
~ werden [prze-, z]moknąć.

Räfte (në's^o) *f* ③b mokrość, wilgoć.

näfte (n) ⑤d [z-, za]moczyć.
naß/kalt zimny i wilgotny; słotny.

Rafio'n (nac'õ'n) *f* ③b naród *m*.
nafiona'l (nac'õnã'l) narodowy.

Rafionalität (nãlitõ't) *f* ③b narodowość.

Räfte (nã'tõ'r) *f* ③d żmija.

Rafu'r (nãtũ'r) *f* ③b przyroda; (perſõntlic) natura; naß der ~ z natury; ~ naturalny, przyrodzony.

Natura'lien (nãtura'liën) *pl.* inbef. twory (ober płody *m/pl.*) przyrody; in ~ w naturze.

Nature'll (nãtura'õ'l) *n* ②gⁱ wrodzone usposobienie, temperament *m*, charakter *m*.

Rafu'r...: ~**erſcheinung** *f* zjawisko *n* przyrody; ~**forſcher** *m* badacz przyrody, przyrodnik; ~**forſchung** *f* badanie *n* przyrody, przyrodnictwo *n*; ~**gemãß** naturalny, zgodny z naturã; ~**geſchichte** *f* historia naturalna; ~**geſetz** *n* prawo przyrody; ~**getreu** naturalny, wierny podług natury; ~**kunde** *f* znawstwo *n* przyrody; ~**lehre** *f* fizyka.

natũ'rlích (nãtũ'rlich) naturalny; (angeboren) wrodzony; (echt) prawdziwy; *adv.* naturalnie, oczywiście, rozumie się; ~**keit** *f* naturalność.

Rafu'r...: ~**reich** *n* królestwo przyrody; ~**trieb** *m* instykt, popęd przyrodzony; ~**wiſſenſchaft** *f* nauka przyrodnicza; ~**wũlchſig** (-wũlchſig) = natũrlích, eigentũmlich.

n. Chr. (G.) *f*. Chriſtus.

Re'bel (në'bël) *m* ②l mgła *f*; (dichter) mgławica *f*; ~ mglisty; ~**bild** *n* obraz *m* latarni magicznej, obraz *m* ſwietlny.

ne'belhaft mglisty.

ne'b(e)lig (në'b[e]lich) mglisty; eß wird ~ mgla opada; eß iſt ~ mgliſto. [ſię.]

ne'beln (në'bël'n) ⑤f [za]mglić

ne'ben (në'bën) (wo? *dat.*; wohin? *acc.*) obok (*gen.*), przy (*loc.*): (außer) prócz (*gen.*).

Re'ben... boczny, uboczny, poſtronny; **Re'u** *adv.* tuż obok:

~**Bahn** *f* kolej uboczna, tor *m* uboczny; ~**bei'** *f.* **Re'u**; (außer-dem) ponadto; (betreiben uſw.) ubocznie; (erfahren uſw.) nawiasowo, ubocznie; ~**beſchãftigung**

f zajęcie *n* uboczne; ~**buhler** (-in *f*) *m* wſpółzawodnik (-niczka), rywal(ka); ~**buhlerſchaft** *f* wſpółzawodnictwo *n*, rywalizacja; **Re'ina'nder** obok siebie; **Re'ina'nder|ſtellen** ſtawiać [poſtawić] obok siebie; (vergleich) porównywać [-wnąć] (ze sobą); ~**einkũnfte** *f/pl.*, ~**einnahme** *f* boczny dochód *m*;

~**ſach** *n* uboczne zatrudnienie; ~**fluß** *m* dopływ; ~**gaſſe** *f* boczna ulica; ~**gebãude** *n* budynek *m* przyległy; ~**gedanke** *m* myśl *f* uboczna; **Re'ér**, **Re'i'n** = **Re'i**; ~**menſch** *m* bliźni; ~**ſache**

f rzecz uboczna; daß iſt ~**ſache** to rzecz podrzędna, mniejsza o to: **Re'ãchlich** podrzędny, drugorzędny; ~**ſatz** *m* zdanie *n* poboczne; ~**wort** *n* przysłówek *m*;

~**zimmer** *n* pokój *m* przyległy.

ne'blig (në'blig) *f.* nebelig.

nebſt (nepst) (*dat.*) razem z (*instr.*); (überbies) oprócz (*gen.*).

ne'cken (në'ken) ⑤a [po-] drażnić. [znienie *n.*]

Neckerei' (në'kenãr') *f* ③b dra-

ne'cklich (në'klich) lubiący drażnić; (tomiſch) ſmieszny, zabawny.

Re'ffe (në'fë) *m* ③a bratanek, siostrzeniec.

negati'v (nɛgati'f) 1. ujemny, przeczący. 2. 2 n (2g) negatyw m, obraz m negatywny.

Ne'ger (nɛ'gɛr) m (2) l murzyn; (junger) murzynek; ~ murzyński; ~in (~in) f (3) e murzynka.

ne'hmen (nɛ'mɛn) (2) n brać [wziąć] (bei der Hand za rękę, ein Beispiel au i-m co z gen., zum Gehilfen na pomocnika); (an...) przyjmować [-jać]; i-m et. (weg)~ zabierać [-brać]; auf sich ~ brać [wziąć] na siebie, przyjmować [-jać]; sich das Leben ~ odbierać [odebrać] sobie życie; sich die Mühe ~ zadawać [-dać] sobie trudu; Platz ~ siadać [usiąść]; ~ Sie Platz! proszę usiąść!; gefangen ~ brać [wziąć] do niewoli, pojmać [wziąć]; im ganzen genommen wogóle.

Ne'hmer (nɛ'mɛr) m (2) l, ~in (~in) f (3) c odbiorca (-orzyni); (Wechsel) akceptant(ka).

Neid (nait) m (2) g zazdrość f, zawiść f. [f. beneiden.]

nei'den (nai'dɛn) (2) c: i-m et.

Nei'der (nai'dɛr) m (2) l, ~in (~in) f (3) c zazdrośnik (-ica).

nei'disch (nai'dis) zazdrośny, zawistny; ~ sein (auf) = beneiden. [(u palca.)]

Nei'dnagel m zadzierka f

Nei'ge (nai'gɛ) f (3) b pochyłość, schyłek m; (Ende) ostatek m, koniec m; es geht auf die ~ idzio ku końcowi, kończy się.

nei'gen (nai'gɛn) (2) a (sich) spo-, schylić (się), skłaniać [skłonić] (się); sich vor i-m ~ = verbeugen.

Nei'gung f pochyłość, spad m; ukłon m; (Hang) skłonność, pochyłość m (zu dat. do gen.); ~s... pochyły.

nein (nain) nie.

Ne'ike (nɛ'ikɛ) f (3) b gwoździak m; ~n... gwoździkowy.

Ne'nn... (nɛ'n...) nominalny.

ne'nubar dający się nazwać.

ne'nunen (nɛ'nɛn) (2) d nazywać [-zwać] (wie? instr.), mianować; (schimpfen) przezywać [-zwać]; genauut zwany, (erwähnt) wymieniony, podany; wie nennt man dieß?, wie wird dieß genauut? jak to się nazywa?; ~shwert zasługujący na wzmiankę, znaczny.

Ne'nner (~ɛr) m (2) l mianownik.

Ne'nlwert m wartość f nominalna; zum ~ po wartości nominalnej, al pari.

Nerv (nɛr) m (4) d nerw.

Ne'rven... nerwowy; ~arzt m lekarz chorób nerwowych; ~schwach chory na nerwy, nerwowy; ~stärkend wzmacniający nerwy.

ne'rvig (nɛ'rvɪ) jedrny, silny.

nervö's (nɛrvo's) nerwowy; ~machen [z]denerwować.

Nervosität (nɛrwozite't) f (3) b nerwowość [nadyjska.]

Nerz (nɛrɛ) m (2) g łusica f ka-f

Ne'ssel (nɛ'sɛl) f (3) d pokrzywa; ~ pokrzywny, pokrzywkowy.

Nest (nɛst) n (3) c gniazdo; (Steines) gniazdeczko; (etender Ort) mieszcina f; F = Bett.

Ne'stel (nɛ'stɛl) f (3) d sznurek m, rzemyk m; 2n (2) f [z]sznurować, sciągać [-gnąć] sznurkiem.

Ne'st|häckerchen, -küchlein n najmłodsze dziecko, benjaminem.

nett (nɛt) czysty, schludny; (schön) ładny; ~er Mensch miły człowiek m.

Ne'ttigkeit (nɛ'ttɪkɪt) f (3) b czystość, schludność; lubość.

Netz (nɛɛ) n (2) g (Fisch) sieć f; (Saar) siatka f, (Steines) siateczka f; ~ siatkowy.

ne'ten (nɛ'cɛn) ⑤e = benegen, nassen.
 Ne't...: **Sförmig** (-förm[ɪç]) siatkowaty: **~haut** / siatkówka; **~magen** *m* czepiec.
 neu (noɪ) nowy; (frɪʃ) świeży; auf's ~, von ~em nanowo, znowu; was gibts Les? co (slychać) nowego?
 neu... in Bgan nowy, nowo...; **Laufstige** *f* wydanie *n* nowe ob. powtórne; **Bau** *m* (pl. ~bauten) nowa budowa *f*, przebudowa *f*; **Bruch** *m* nowina *f*.
 neu'erd'ngs (noɪ'ɛrdɪŋs) niedawno; (wieder) znowu.
 Neu'erung (-rũng) *f* ③b nowość; (Erneuerung) odnowienie *n*.
 neu'...: **gierig** (de) *f* ciekawość; **~gierig** ciekawy.
 Neu'heit *f* nowość. [niemiecki.]
 neu'hoch|deutsch nowo(górno-)
 Neu'igkeit (noɪ'ɪçkaɪt) *f* ③b nowość, nowina; **~skrämer** (-tu *f*) *m* nowiniarz (-arka).
 Neu'jahr *n* nowy rok *m*; ~s... noworoczny; **Stag** *m* dzień nowego roku; **~swunsch** *m* życzenie *n* noworoczne.
 neu'lich (noɪ'ɪç) niedawny; adv. niedawno. [wiczusz.]
 Neu'ling (noɪ'ɪŋ) *m* ②g¹ no-
 neu'...: **modisch** nowomodny; **Qmond** *m* nów.
 neun (noɪn) 1. (wenn nichts folgt P a. ~ [noɪ'ne]) dziewięć. 2. 2 / ③b dziewiątka.
 neu'n... dziewięcio...; **Lauge** *n* 8ool. minog *m*.
 neu'nerlei' (noɪ'nɛrlaɪ') inbest. dziewięcioraki.
 neu'n|fach, -fältig (-fält[ɪç]) dziewięciokrotny.
 Neu'nfel (noɪ'nfeɪ) *n* ②1 dziewiąta (część) *f*.
 neu'nf(e)r (noɪ'ntɛ[r]) dziewiąty.
 neu'n|zehn dziewiętnaście.
 neu'n|zig (noɪ'ncɪç) dziewięć-

dziesiąt; **Zer**(in *f* ③c) *m* ②1 (~cɪg^{er}[ɪn]) mężczyzna (kobieta)dziewięćdziesiątletni (-nia).
 Neu' Silber *n* nowe srebro. [uy]
 neu'testamentlich nowozakon-
 neutra'l (noɪ'trɔ'l) neutralny.
 Neu'trum (noɪ'trʊm) *n* ③e ob. ⑥k Gram. rodzaj *m* nijaki.
 Neu'...: **wahl** *f* wybory *m/pl.*; **~zeit** *f* nowożytność, czasy *m/pl.* nowożytnie.
 nicht (nɪçt) nie; ~ doch ależ nie.
 Ni'cht... ojt nie...; **~achtung** *f* nieuwaga, nieuszanowanie *n*. lekceważenie *n*; **~beachtung**. **~befolgung** *f* niezachowanie *n*.
 Ni'chte (nɪ'çtɛ) *f* ③b siostrzenica.
 ni'chtig (nɪ'çtɪç) nie nieznaczący, błąhy, marny; (vergeßlich) daremny, próżny; **~keit** *f* nicność, błahość, marność; próżność; (der Ehe) nieważność.
 Ni'chttraucher *m* niepalący.
 nichts (nɪçt) nie; mir ~, dir ~ ni stąd, ni zowąd; daß tut (ob. ~schadet) ~! nie nie szkodzi!; für (ober um) ~ und wieder ~ o nic, za nic, bez żadnego powodu; für ~ halten mieć za nic; bei ihm ist ~ zu holen u niego niema nic do wzięcia.
 ni'chts...: **~desto|weniger** mimoto, przecież; **~nutz** *m* ②g niepoń; **~nutzig** (-nütç) nie nie warty, niegodziwy; **~sagend** nie nie znaczący; **~stuer** (-tj^{er}) *m* ②1 próżniak; **~würdig** niegodziwy, niekzemny; **~würdigkeit** *f* niegodziwość, niekzemność. [m; ~... niklowy.]
 Ni'ckel (nɪ'kɛl) *m* u. *n* ②1 nikiel;
 ni'cken (nɪ'kɛn) ⑤a (mit dat.) kiwać [-wnąć], skinąć [boł.] (instr.).
 Ni'ckerchen (nɪ'kɛrçɛn) *n* ②1 drzemka *f*; ein ~ machen zdrzemnąć [boł.] się.

nie (nī) nigdy.

nie'ber (nī'd'ēr) niski, niższy: *fig.* podły; *adv.* na dół; ~ mit ihm! na pohybel mu!

nie'ber... s..., z...: ~brennen [s]palić [się]; ~Deutsch dolno-niemiecki; ~drücken przygniatać [-gnieść]; *fig.* [przy]gnębić; ~druckmaschine *f* maszyna o niskim ciśnieniu; ~fallen upadać [upaść]; ~Gang *m* schodzenie *n*; *fig.* upadek; ~geschlagen przygnębiony, smutny; ~geschlagenheit *f* przygnębienie *n*, smutek *m*; ~hauen scinać [sciać]; ~hocken [przy]kucnąć, siadać [usiąść] w kuczki; ~knien klękać [-knać]; ~kommen porodzić, powić [beide voll.]; ~Kunft (-kūnft) *f* (2) *tu*. (3) *b* poród *m*; ~lage *f* (eines Heeres) kęska, porażka; ~Lager skład *m*, magazyn *m*; ~lassen spuszczać [spuścić]; sich ~lassen [u]sadowić się, usiadać [usiąść]; (hauslich) zamieszkać [voll.]; (sich festsetzen) osiadać [osiąść]; ~Lassung *f* spuszczenie *n*; osada: ~legen kłaść [położyć]; Amt: składać [złożyć]; sich ~legen kłaść [położyć] się (spać); ~machen, ~mekeln zabijać [-bić], wyrzynać [-rznąć], wycinać [-ciąć] w pień; ~reitzen zdzierać [zdrzeć]; (~werfen) obalać [-lić]; Haus *u*fw.: [z]walić, [z]burzyć; ~reifen [s]tratować kopytami końskimi; ~säbeln za- ob. po-rąbać [voll.] palaszem; ~schiefen zastrzelać [-lić]; ~schlag *m* osad; (Regen *u*fw.) opad; ~schlagen: a) *v/i*. (su) osiadać [osiąść]; b) *v/t*. = ~hauen; Augen: spuszczać [spuścić]; ~osadzać [-dzić]; *fig.* [za]kłopotać; odbierać [odebrać] odwagę; voll. ent-mutigen, aufheben: ~schreiben [na]pisać, spisywać [-sać]; ~

setzen sadzać [posadzić]; ob-
setzen składać [złożyć]; sich ~
setzen siadać [siaść]; ~sinken
upadać [upaść]; ~stechen prze-
bijając [-bić] szpadą ob. sztyłem;
~stoßen obalać [-lić]; f. ~stehen;
~stürzen = hinfallen; ~Tracht,
~Trachtigkeit *f* podłość, niki-
czemność; ~trachtig podły,
nikczemny; ~treffen rozdepty-
wać [-tać]; Stiefel *u*fw.: przy-
deptywać [-tać].

nie'berung (nī'd'erūng) *f* (3) *b*
niżyna, niż *m*.

nie'ber... ~wärts (-wēre) w dół,
ku dołowi; ~werfen obalać
[-lić], powalać [-lić].

nie'blisch (nī'tlīch) ładny, miłutki;
~keit *f* ładność. [(u palca).]

nie'tlnagel (nī't-) *m* zadziorka [f]

nie'trig (nī'drīg) niski: *fig.*
nikczemny, podły; ~er machen
zniżać [-żyć]; ~keit *f* niskość.

nie'mals (nī'mals) nigdy.

nie'mand (nī'mānt) nikt; es ist
~ da niema nikogo.

nie're (nī'rē) *f* (3) *b* nerka: ~n...
nerkowy; ~nrentzündung *f*
zapalenie *n* nerek; ~nkrank,
~nleidend chory (ob. cierpiący)
na nerki; ~nstein *m* kamień
w nerkach. [kichania.]

nie's... (nī's...) pobudzający do
nie'sen (nī'z'en) (16) *e* kichać
[kichnąć]. [użytkowania.]

nie'sbrauch *m* (nī's-) prawo *n*

nie't (nī't) *n* (2) *g* nit *m*, zakówka *f*.

nie'te (nī'tē) *f* (3) *b* los *m* nie-
wygrywający; auch = Nit.

nie'ten (~'en) (16) *c* [za]nitować;
(zuhammern) zaklepywać [-pać].
nie't- und na'gellfest silnie przy-
bity gwoździami.

Ni'kolaus (nī'kofaus) *m* (8) *c*
Mikołaj. [tyna *f*.]

Nikoti'n (nikotī'n) *n* (2) *g* ¹ niko- [

Ni'tlpferd *n* hippopotam *m*.

nimm (nīm) *f*. nehmen.

nimmer (nī'm^{er}) (auch ~mehr) (już) nigdy; **Zaff** *m* ⑦ a nie-nasycony człowiek.

nippen (nī'p^{en}) ⑤ a pić [napić się] troszkę, pić kroplami.

Nippes (nī'p^{es}) *pl. inbett.*, **Nippfachen** *f/pl.* drobiazgi *m/pl.*

nirgend(s) (nī'rg^{ent[s]}) nigdzie; ~hin, ~wo nigdzie.

...nis (...nis) *n* ② h¹, *f* ② l¹ *f*. **Er-eignis** *n*, **Genutnis** *f* *astro.*

Nische (nī's^{ch}) *f* ③ b nyża.

Nis (nīs), **Nisse** (nī's^e) *f* ③ b gnida [się.]

nisten (nī'st^{en}) ⑤ c gnieździć

Nix (nīks) *m* ② g duch wodny.

Nixe (nī'ks^e) *f* ③ b rusalka, switezianka.

nobel (nō'b^{el}) szlacheŃny; (freigebig) hojny; (großherrlich) wielkopański.

noch (nōch) jeszcze; ~ inmer jeszcze wciąż; weder ... ~ ani ... ani; ~malig (-mālig) powtórny; ~mals (-māls) powtórnie, jeszcze raz.

Noma'de (nomā'd^e) *m* ③ a koczownik; ~n... koczowniczy.

noma'disch (-dīsz) koczowniczy.

Nonne (nō'n^e) *f* ③ b zakonnica, mniszka; ~nkl^{oster} *n* klasztor *m* panięski.

Nord (nōrt) ② g, ~en (nō'rd^{en}) ② l *m* północ *f*.

Nord... północny; ~amerika *n* Ameryka *f* północna; ~deutsch północnoniemiecki.

nordlich (nō'rdīsch) północny.

nördlich (nō'rtlich) północny; *adv.* ku północy.

Nord... ~licht *n* zorza *f* północna; ~ost *m* północny wschód;

~ostlich północnowschodni;

~see *f* Morze *n* Niemieckie;

~west *m* północny zachód;

~westlich północnozachodni;

~wind *m* wiatr północny.

Nörgel (nōrg^el) *f* ③ b

dokuczliwość, nszczypliwość; (Peripeten) wyszydzenie *n*.

nörgeln (nō'rg^eln) ⑤ f (an *dat.*) dokuczać [-czyć] (*dat.*), wyszydzac [-dzić] (*acc.*); **Nörgler**

(~l^{er}) *m* ② l, ~in (~īn) *f* ③ c zrzęda *m, f*, uszczypliwy krytyk (-yczka).

[zasada.] **Norm** (nōrm) *f* ③ b norma, **Not** (not) *f* ② f potrzeba; (Gend) bieda, nędza; zur ~ od biedy, z biedą; ~haben cierpieć nędzę, biedować; es tut ~trzeba, jest koniecznym; seine liebe ~haben biedzić się (*mi. dat.* z *ustr.*). [nek *m.*]

Nota (nō'tā) *f* ⑥ i nota, rachunek

Notar (nō'tā'r) *m* ② g¹ notariusz.

Not... ~ausgang *m* wyjście *n* bezpieczeństwa; ~behelf *m* ostateczny środek (w potrzebie); ~bremse *f* hamulec *m* bezpieczeństwa; ~durft (-dürft) *f* ② f potrzeba (naturalna); seine ~durft verrichten załatwiać [-wie] potrzebę naturalną; ~dürftig biedny, mizerny; (gering) szczupły; *adv.* od biedy.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

Notte (nō't^e) *f* ③ b nota; (Aumerkung) uwaga, przypisek *m*; ~nuta.

(zu dat. do gen.); lassen Sie sich nicht, nie daj się pan prosić!; **falls** w razie potrzeby.

Nötigung f zmuszanie n, przymuszanie n, przynus n.

Notiz (noti'c) f ③b notatka; (Nachricht) wiadomość; nehmen von (dat.) przyjmować [-jąć] eo do wiadomości; (beachten) zwracać [zwrócić] uwagę na (acc.); **block** m bloczek na zapiski; **buch** n książeczka f na zapiski, notatnik m.

Not... **Jahr** n rok m nieurodzaju; **Lüge** f kłamstwo n z konieczności; **nagel** m = **bedarf**; **pfennig** m grosz odłożony na potrzebę; **ruf**, **schrei** n wołanie ś o pomoc; **signal** n sygnał m alarmowy; **stand** m potrzeba f, bieda f; **taufe** f chrzest m z wody (w nagłej potrzebie); **verband** m opatrunek dorywczy; **wehr** f konieczna obrona; **Zwendig** (-wendig) konieczny, potrzebny, nieodzowny. **wendigkeit** f konieczność, potrzeba; **Zucht** f zgwałcenie n; **Züchtigen** (utr.) [z]gwałcić.

Novelle (nowe'le) f ③b nowela.

November (nowe'mber) m ②l listopad; ... listopadowy.

Novize (nowi'ce): a) m ③a nowicjusz; b) f ③b nowicjuszka.

Nr. Abt. für Nummer.

nu (nū) 1. F = nun. 2. ② m ob. n inbest. moment m, chwilka f: im ② w mig, w okamgnieniu.

nüchtern (nücht'ern) (Magen) czczy; adv. na czczo; (nicht betrunken) trzeźwy (a. fig. besonnen = rozsądny): a. = fade, geschmacklos; ~ machen roztrzeźwiać [-wić]; ~ werden otrzeźwieć [von.]; **heiß** f czczość; trzeźwość.

Studel (nū'del) f ③d kluska:

(Jaden) makaron m; ... makaronowy: **suppe** f rosół n z makaronem.

nu'deln (n) ⑤f [wy]karmić, [wy]tuczyć.

nul (nū) 1. inbest. ~ (nützlich) (zupełnie) nieważny, bez znaczenia. 2. ② f ③b zero n = ... zerowy. [mer m.]

Nummer (nū'mer) f ③d nu-
nun (nūn) teraz; (also) więc; **denk** a więc; **mehr** teraz, odroczenie; (von nun ab) odtąd, **mehrig** (-me'rig) = jeśig.

nur (nūr) tylko.

Nuß (nūs) f ②f orzech m; dim. orzeszek m.

Nuß... orzechowy; **baum** m drzewo n orzechowe; **knacker** (-knäcker) m ②l dziadek do orzechów; **schale** f łupina (na orzechu).

Nußter (nū'ster) f ③d nozdrze n.
nüt (nūt), **z** (z^e), **nütze** (nū'te) (nur nüt.) użyteczny; ~ sein przydawać [-dać] się (zu dat. do gen., na acc.).

Nützlichwendung f zastosowanie n; korzystanie n (z gen.).

nützlich przydatny. **pożyteczny**; ~ machen obracać [obrócić] na: **użytek**; **heiß** f użyteczność.

nützlich (nū'tlich) 1. auch **nützlich** (nū'tlich) być **pożytecznym**, przydawać [-dać] się. 2. ② m ②l **pożytek**, **korzyść** f, **zysk**.

Nützlichholz n drzewo użytkowe.

nützlich (nū'tlich) **pożyteczny**, **korzystny**; (geeignet) odpowiednie; **heiß** f **pożyteczność**.

nützlich... **los** nieużyteczny, niekorzystny; (vergeblich) daremny; **losigkeit** f nieużyteczność, daremność; **nisung** (-nisung) f ③b użytkowanie n.

Nützlich f używanie n, użytkowanie n. [rusalka.]

Rhythme (rū'me) f ③b rym: fa.

o (ö) ach!; o weh! ach!, biada!
ob (öp) 1. *ej.* czy; als ob jak gdyby, jakby; und ob! i jak jeszcze!; ob ... ob ... czy ... czy ... 2. *prp.*: a) (*dat.*) nad (*instr.*); b) (*gen.*) z powodu (*gen.*), dla (*gen.*). [baczenie *n*; vgl. Acht².]
Ob|acht (o'b-) *f* (3) b bacznosc,
Ob|dach (ö'p-) *n* (2) a 'o. *pl.*) przytułek *m*, schronienie; **Los** bez przytułku, bezdomny; **~losigkeit** *f* bezdomność.
Ob'-Beine *n/pl.* nogi *f/pl.* wykrzywione (wkształcie litery O).
oben (o'b'en) na górze, w górze; biß ~ do góry; nach ~ (hin) do góry, w górę; von ~ (herab) z góry; wie ~ gesagt (ob. erwähnt) ist jak wyżej powiedziano ober wspomniano.
oben... w górze: **~a'u** u góry; (an der Spitze) na czelu; (wo?) na pierwszym miejscu; (wohin?) na pierwsze miejsce; **~auf** na wierzchu, po wierzchu; **~besagt** wyżej wspomniany; **~drei** 'n ponadto, prócz tego; **~erwähnt**, **~genannt** wyżej wspomniany, wyżej wymieniony; **~hin** 'n powierzchni, zlekka, ladajak.
ober (o'ber) 1. (*imr* attr.) górny, wyższy; **Le(r)** *m* (3) l naczelnik. 2. **Le F m** (2) l starszy kelner.
Ob'er... wyższy, górny; (in Ämtern ujm. oft) nad...; **~arm** *m* górne ramię *n*; **~bau** *m* (*pl.* ~bauten) nawierzchnia; (**Stoßwerk**) górne piętro *n*; **~befehl** *m* naczelne dowództwo *n*; **~befehlshaber** *m* naczelny wódz, głównodowodzący; **~deutsch** górnoniemiecki; **~fläche** *f* powierzchnia; **~flächlich** (-flächlich) powierzchniowy; **~gewalt** *f* naczelna władza; **~halb** (*gen.*) powyżej (*gen.*); **~hand** *f* pier-

wszeństwo *n*, wyższość; die ~hand gewinnen brać [wziąć] górę (über *acc.* nad *instr.*). (u)zyskiwać [-skać] przewagę (nad *instr.*); **~haupt** *n* głowa *f*, naczelnik *m*; **~hemd** *n* koszula *f* wierzchnia; **~herrschaft** *f* panowanie *n*, przodownictwo *n*.
Ob'erin (o'ber'in) *f* (3) c naczelniczka; (Monne) przeorysza.
Ob'er...: **~kellner** *m* starszy kelner; **~körper** *m* górna część *f* ciała, tułów; **~land** *n* kraj *m* górzysty; **~leber** *n* wierzch *m*, przyszwia *f*; **~leib** *m* = ~körper; **~leitung** *f* naczelne kierownictwo *n*; **~** górny przewód *m*; **~leutnant** *m* porucznik; **~licht** *n* światło górne; **~lippe** *f* górna warga; **~schenkel** *m* udziec.
oberst (o'berst) 1. (*f.* ober) najwyższy, naczelny, główny. 2. **Le m** (3) a pułkownik.
Ob'er...: **~steiger** *m* starszy sztygar; **~stimme** *f* sopran *m*.
Ob'erst|leutnant *m* podpułkownik.
Ob'er...: **~stübchen** *n* poddasze; *fig.* bei ihm ist's im ~stübchen nicht richtig brak mu jednej klepki w głowie; **~tasse** *f* filiżanka; **~teil** *m* (*n*) górna (ob. wierzchnia) część *f*; **~wärts** (~wäre) ku górze; **~welt** *f* świat *n*; górny ober ziemski.
ob|glei'ch chociaż, jakkolwiek.
Ob|hut *f* (3) b (Aufsicht) opieka, dozór *m*; (**Schutz**) ochrona.
o'big (o'b'ich) powyższy, wyżej wspomniany. [miot *m.*]
Ob|jekt (öpj'ekt) *n* (2) g przed-
objekt'iv (öpj'ekt'iv) 1. przedmiotowy. 2. **Le n** (2) g¹ (a. **Le Glas n**) obiektyw *m*, soczewka *f* (przedmiotowa).

Obla'te (ōblā'te) *f* (3)b opłatek *m*; ~n... opłatkowy.
o'bliegen (*dat.*) zajmować [-jać] się (*instr.*): es liegt mir ob jest moim obowiązkiem; **Zeit** *f* obowiązek *m*, powinność.
obligato'risch (ōbligato'risz) obowiązkowy.
Obli'go (ō'bligo) *n* (8)i zobowiązanie; (Verantwortlichkeit) odpowiedzialność *f*. [przywódca.]
Ob'lmann *m* przewodniczący.
Obo'e (ōbo'e) *f* (3)b obój *m*.
Ob'rigkeit (ō'brigk-) *f* zwierzchność; **Sich** zwierzchniczy.
ob'scho'n = obgleich. [urzędowy.]
o'bliegen *untr.*, außer obgeiegt, obzulegen) (*dat.*) zwyciężać [-żyć], pokonywać [-nąć] (*acc.*).
Ob'st (opst) *n* (2)g owoce *m/pl.*
Ob'st... owocowy; ~**bau** *m* hodowla *f* owoców; ~**garten** *m* sad; ~**händler** *m* handlarz owoców; ~**jucht** *f* hodowla owoców. [dzieć.]
o'blwalken istnieć, być, zachować
ob|wo'hl = obgleich.
Ochs (ōks) (3)a¹, **Ochse** (ē) (3)a *m* wół; junger ~ wołek; *fig.* głupiec, dureń.
o'chsen (ō'ksen) (8)e = büffel.
Ochsen. wołowy; ~**fleisch** *n* mięso wołowe, wołowina *f*.
o'chsenhaft, **o'chsig** (ō'ksīch) wołowaty, głupi.
Ocker (ō'kēr) *m* (2)l okra *f*.
O'de (ō'de) *f* (3)b oda.
ö'de (ō'de) 1. pusty, niezamieszkały, dziki. 2. (2)f (3)b pustość; (über Ort) pustynia.
O'dem (ō'dēm) *m* (2)g¹ = Atem.
o'der (ō'dēr) albo, lub.
O'fen (ō'fēn) *m* (2)j piec; *dim.* piecyk; ~**bank** *f* (2)f ławka przy piecu, przypiecek *m*; ~**Dunst** *m* czad; ~**gabel** *f* widełki *f/pl.* do pieca; ~**heizer** *m* palacz; ~**klappe** *f* zasłonka piecowa;

~**rohr** *n*, ~**röhre** *f* rura *f* od pieca; ~**Schirm** *m* ekran; ~**seher** *m* zdun; ~**tür** = drzwiczki *f/pl.* u pieca; ~**wisch(er)** *m* pomiotłom.
o'ffen (ō'fēn) otwarty, odkryty; (Steife) wolny, nieobsadzony; a. = ~herzig, öffentlich.
o'ffenba'r widoczny, oczywisty, jawny.
offenba'ren (-ba'ren) (8)a (p.p. a. geoffenbart) objawiać [-wić], wyjawiać [-wić], ogłaszać [ogłosić].
Offenba'rung *f* objawienie *n*, wyjawieni *n*, ~**sleid** *m* przysięga *f* manifestacyjna. [rosć.]
Offenheit *f* otwartość, szczer-
o'ffen... ~**herzig** otwarty, szczer-
o'ffen... ~**herzigkeit** *f* otwartość, szczerokość, prostoduszność; ~**kundig** wiadomy, znany, jawny.
Offenst've (ōfēnz'wē) *f* (3)b zaczepka, walka zaczepna, ofenzywa.
ō'ffentlich (ō'fēntlich) publiczny, jawny; **Zeit** *f* publiczność, jawność.
offerie'ren (ōfēr'rēn) (8)g = anbieten. [gebot.]
Offe'rie (ōfē'rte) *f* (3)b = An-
oftzie'll (ōfje'ō'l) = amtlich.
Offizie'r (ōf'i'r) *m* (2)g¹ oficer; ~(s)... oficerski; ~**s|burſche** *m* służący oficerski.
Offizl'n (ōf'i'n) *f* (3)b warsztat *m*, pracownia.
offiziō's (ōf'iō's) pochodzący ze źródła rządowego.
ō'ffnen (ō'fnēn) (8)c otwierać [otworzyć]; sich ~ = aufgehen.
Offnung *f* otwarcie *n*; (Boch) otwór *m*, dziura, (Schmale) szczelina.
oft (ōft) często; so~ ilekroć.
ö'fter (ō'f'tēr) często; ~(s), często, czasem; **am** (ob. **jun**) **ö'f'testen** (ō'stēn) najczęściej.

o'ft/maltig (-mäſſiĉ) częſty.

o'ft/mals (-mäls) częſto.

oh (o) = o.

Oh'eim (o'haim), Oh'm (om) m
 ②g wuj. stryj.

ohue (o'u^o) 1. prp. (acc.) bez
 (gen.), a. bez... (żł. ~ Kinder
 bezdzietny): daß (ob. die Sache)
 iſt nicht (jo gauz) ~ w tem jest
 coś, to nie jest bezpodstawne.

2. of. ~ daß ... wird meißt durch ein
 part. überleut, ſ. ~ daß er wußte
 nie wiedząc: ~ zu ſprechen nie
 mówiąc; ~ die s, hi'n i tak,
 bez tego; (übrigens) zresztą;
 ~ gel'hen bez porównania.

Ohul'macht (o'u'n) f ③b słabość,
 bezsilność; omdlenie n,
 mdłości f/pl.; ſlanfall m
 omdlenie n.

ohul'mächtig słaby, bezsilny;
 omdlaly, zemdlaly: ~ werden
 omdlewać [-eć], zemdleć [boſ.].

oho' (oho') oho!

Ohr (ot) n ④a ucho; dim. uszko;
 ich bin gauz ~ ſtucham uwa-
 żnie: hiß über die ~en (hinauß)
 po uszy: es hinter den ~en ha-
 ben być chytrym: ſich auß ~
 tegen kłaß [położyć] ſię spać;
 ſich hinter die ~en ſchreiben za-
 pamiętać [boſ.] ſobie; j-n übert
 ~ hauen ożukiwać [-kać].

Oh'r (õr) n ②g uszko.

Oh'ren... (õ'ren...) uszny; arzt
 m lekarz chorób usznych; ~
 beichte f tajna ſповідź; ~
 bläfer: in f) m zausznik (-nica);
 ~ klingen, ~ ſaufen n dzwoni-
 enie (ob. szum n) w uszach: ~
 reißen n ból m w uszach.

Oh'r...: ſeige f policzek m: i-m
 eine ~ſeige geben = i-n ſeigen
 ③a untr. [wy]policzkować; ~
 gehänge n koleczyk m: ~läpp-
 chen n koniec m ucha: ~
 löffel m łopatka f do uszu: ~
 muſchel f małżowina uszna:

~ring m koleczyk; ~wurm m
 szczypawka f.

Okono'm (okono'm) m ③a eko-
 nom, gospodarz wiejski; ~le'
 (~nomi') f ⑥f ekonomja, gospo-
 darstwo: ~liſch (~no'miſz) eko-
 nomiczny, gospodarski, gospo-
 darny.

Okta'v (õkta'v) n ②g¹ (a. ~for-
 mat n) format m ósemki, for-
 mat m półewiartkowy.

Okta've (-tä'w^o) f ③b oktawa.

Okto'ber (õkto'ber) m ②l paź-
 dziernik: ~... październikowy.

Okula'r (okula'r) n ②g¹ (a. ~
 glas n) soczewka f.

okulie'ren (~li'ren) ⑥g oczko-
 wać, okulizować. [zachód.]

Okzide'nt (õkcidõ'nt) m ②g¹
 Öl (õl) n ②g olej m, oliwa f:
 in ~ maten olejnymi farbami.

Öl... olejny, oliwny; ~baum m
 drzewo n oliwne; ~druck m
 oleodruk.

ö'len (õ'len) ⑥a napuszczać
 [-puścić] olejem, [po]sma-
 rować
 oliwą.

Öl...: ~farbe f farba olejna;
 ~fläſchchen n flaszeczka f
 z oliwą; ~gemalde n obraz m
 olejny. [oleisty.]

ö'licht, ö'lig (õ'liĉ[t]) olejny.

Öli've (õli'w^o) f ③b oliwka:
 ~n... oliwkowy.

Ölung f namazanie n (ob. na-
 maszczenie n) olejem: i-m die
 letzte ~ geben udzielać [-lić]
 ostatniego namaszczenia: die
 letzte ~ erhalten przyjmować
 [-jąć] ostatnie namaszczenie.

Ö'men (õ'men) n ⑥k (pl. D'mina)
 znak m, wróżba f.

omtu'ß (omjno's) złowrogi,
 złowieszczy. [wuj.]

Ö'kel (õ'kkel) m ②l stryj.

Ö'per (õ'p^{er}) f ③b opera.

Opere'tte (op^{eré'te}) f ③b ope-
 retka.

O'pern... operowy; **glas** *n.*, **qucker** (-gük^{er}) *m* ②I lorneta *f* teatralna, binokle *m/pl.*; **haus** *n* teatr *m* dla oper, opera *f*.

O'pfer (ö'pf^{er}) *n* ②I ofiara *f*; (Aufopferung) poświęcenie; **opfer** ofiarny; **Lamm** *n* baranek *m* Boży.

opfern (ö'pf^{ern}) ⑥b ofiarować, poświęcać [-cić], składać [złożyć] w ofierze. **Su.** ofiarowanie *n.*, poświęcenie *n.*

O'pfer/tisch *m* stół ofiarny.

opponie'ren (öppon'i^{ren}) ⑥g [za]oponować, sprzeciwiać [-wić] się.

O'pftker (ö'ptk^{er}) *m* ②I optyk.

O'pus (ö'püs) *n* (*sg.* udest., *pl.* O'pera) dzieło. [Rocznia *f.*]

Ora'kel (orä'k^{el}) *n* ②I wy-
ora'keln (*n*) ⑥f (*part.* orafelt) wyrażać [-razić] się zagadkowo.

Ora'nge (orä'z^e) 1. *f* ③b pomarańcza. 2. *z* udest., *a.* *z(u)* **farbig**, *z(n)* **gelb** pomarańczowy. [n ②I orkiestra *f.*]

O'rche'ster (örch^e'st^{er}, öst^{er}'k^ö'st^{er})

O'rden (ö'rd^{en}) *m* ②I zakon; (Abzeichen) order: **as**... zakonny; orderowy: **as** **gesellschaft** *f* bractwo *n* zakonne; **as** **kap**(^{it}) *n* kapituła *f* zakonna.

ordentlich (*n*tl^{ich}) porządkny, dokładny; (Professor)zwyyczajny; *adv.* porządknie, dokładnie; (*sehr*) bardzo.

O'rder (ö'rd^{er}) *f* ③d rozkaz *m.*, zlecenie *n.*; ☉ oder au deffen albo według jego zlecenia.

ordina'r (ördⁱⁿ'*r*) ordynarny, prostacki.

Ordina'rius (*n*äq^{ri}'*us*) *m* ④g (Univerſität) zwyyczajny profesor; (Schule) gospodarz klasy.

ordnen (ö'rd^{en}) ⑥c [u]porządkować, układać [ułożyć] w porządku.

O'rdner (*n*er) *m* ②I porządkujący.

O'rdnung (ö'rdⁿung) *f* ③b porządek *m.*, ład *m.*; (Einrichtung) urządzenie *n.*, uporządkowanie *n.*; (*sb.* Schick) (bojowy) szyk *m.*; in beſter (oder ſchönſter) w największym porządku; **as**... porządkowy; **as** **lliebe** *f* zamieszkanie *n* (do) porządku; **as** **mäßig** ułożony według porządku, uregulowany; **as** **ſtrafe** *f* kara porządkowa; **as** **widrig** przeciwny porządkowi, nieporządkny; **as** **zahl** *f* liczba porządkowa.

Ordonna'ng (ö'rdⁿng'ne) *f* ③b ordynans *m.*; (Befehl) rozkaz *m.*

Orga'n (örgä'n) *n* ②g' organ *m.*

Organi'smus (örgen'i'smüs) *m* ⑥g organizm. [nista]

Organi'st (*n*i'st) *m* ③a orga-
O'rgel (ö'rg^{el}) *f* ③d organy *m/pl.*; **as** organowy; **as** **auer** *m* organmistrz; **as** **picler** *m* organista. [organach.]

o'rgeln (*n*) ⑥f [zajgrać na]

Orie'nt (öri^e'nt, ö'ri^e'nt) *m* ②g (*o.* *pl.*) wschód; **Orienta'le** (öri^e'ntä'le) *m* ③a mieszkanię wschodu; **orienta'lich** (*n*i'sz) wschodni, orientalny.

orientie'ren (*n*i'ri^{en}) ⑥g: **ſich** [-z]orientować się.

origina'l (originä'l) 1. oryginalny. 2. *z* *n* ②g oryginal *m.*; (Menſch) dziwak *m.*; **as** oryginalny. [oryginalność.]

Originalität (*n*äq^ltät) *f* ③b
origine'll (*n*e'l) oryginalny, prawdziwy; (ſeltſam) dziwny.

Orka'n (örkä'n) *m* ③g' orkan, huragan.

Orname'nt (örnäm^e'nt) *n* ②g ornament *m.*, ozdoba *f.*

Ort (ört) *m* ②g ob. ②a miejsce *n.*; (Ortsſtätigkeit) miejscowość *f.*; (Gegend) okolica *f.*

orthodox (õrtõdõ'ks) prawo-
wierny.

Orthographie' (õgrafi') *f* ④f
(prawidłowa) pisownia, orto-
grafia. [keit *f* miejscowość.]

õrtlich (õ'rtliçh) miejscowy; ②:

õrts... miejscowy.

õrtlichkeit (õ'rt-) *f* miejscowość.

õrtlichkeit *n* orczyk *m*.

õrtsveränderung *f* zmiana
miejsca.

õse (õ'zõ) *f* ③b ucho *n*, uszko *n*.

õst (õst) ②g, ~en (õ'st'en) ②l *m*
wschód.

õst... wschodni.

õstern... (õ'st'ern...) wielkanocny:

~abend *m* Wielka Sobota *f*;

~brot *n* kołacz *m*; ~ei *n* jajko

wielkanocne ob. święcone; ~

fest *n* = Ostern; ~kuchen *m*
kołacz.

õsterlich (õ'st'ern-) wielkanocny.

õstern (õ'st'ern) *n* ②l, *f* inderf.
(mit art. meist im pl.) Wielkanoc
f. święta *n/pl.* wielkanocne.

õsterreich (õ'st'erraiçh) *n* ④g

Austria *f*; ~er(in *f* ③c) *m* ②l

(~er(in) Austrjak (-jaczka);

~isch (~isz) austrjacki.

õstern...: ~sonntag *m* niedziela *f*
wielkanocna; ~woche *f* Wielki
tydzień *m*.

õstlich (õ'stliçh) wschodni.

õstsee *f* Morze *n* Bałtyckie,

Bałtyk *m*; ~... bałtycki.

õtter (õ't'er) *f* ③d: a) (oft *m*)

wydra *f*; b) (Schlange) żmija *f*.

õxend (õksj'nd) *n* ②g tlenik *m*.

õxendie'ren (õksj'ndj'er'en) ④g utle-
niać [-nie] (się).

õzean (õ'z'ean) *m* ②g¹ ocean

~... oceanowy.

P

Paar (påk) 1. *n* ②g para *f*.

2. ② ober unpaar do pary czy
nie do pary; ein ② = einige.

paaren (pæ'r'en) ④a [z]łączyć

parami, [s]kojarzyć, [s]parzyć;

sich ~ [po]łączyć się; gepaart
złączony, skojarzony.

paarig (pæ'riçh) parzysty.

paar/mal: ein ~ kilka razy.

paarung *f* parzenie *n*, kojarze-
nie *n*.

paarweise parami, w parach.

Pacht (pæçt) *f* ③b dzierżawa:
~... dzierżawny.

pachten (pæçt'en) ④c [wy-]
dzierżawić, brać [wziąć]
w dzierżawę.

Pachter (pæçt'er), meist Pa'chter

(pæçt'er) *m* ②l, ~in (~in) *f* ③c

dzierżawca (-czyni).

Pack (pæk): a) *m* u. *n* ②g, ②d
paka *f*, paczka *f*, pakunek *m*;

(Baffen) tłumok *m*; b) *n* hołota *f*.

Pa'ck... służący do pakowania.

Pa'ckchen (pæ'çk'en) *n* ②l paczka
f, pakunczek *m*.

pa'cken (pæ'k'en) ④a [za]pako-

wać; (ergreifen) chwycić [(u-,

po-)chwycić], porywać [-rwać]

(bei dat. za acc.): pack(e) dich!

ruszaj!, precz stąd!

Pa'cker (~en) *m* ②l pakownik.

Pa'ck...: ~esel *m* osioł do nosze-

nia pakunków; ~haus *n*, ~hof

m pakownia *f*, skład *m* towa-

rów; ~leinwand *f*, ~tuch *n*

plótno *n* do obszywania pa-

kunków; ~träger *m* tragarz;

~wagen *m* wóz ciężarowy.

Pa'ckung *f* = Ein-, Ver-packung.

pa'ffen (pæ'f'en) ④a pykać [-knać]

przy paleniu fajki. [pazi.]

Pa'ge (pæ'z'e) *m* ③a paż: ~...

paginie'ren (paginj'nen) ④g

[po]liczbować stronico.

Pake't (pæk't) *n* ②g pakiet *m*

~... pakietowy; ~boot *n* statek

m pocztowy.

Pakt (pakt) *m* ② *g* układ, umowa
f: e-n ~ schließen = **paktie ren**
(~t|'k^{en}) ⑥ *g* układać [ulożyć]
się, umawiać [umówić] się.

Pa'la'ft (pälä'st) *m* ② *d* pałac;
... palacowy. [zarzutka f.]

Pa'letof (pä'lotə) *m* ⑥ *i* palto *n*,]

Pa'le'te (pä'le'te) *f* ③ *b* paleta.

Palisa'de (päljzä'de) *f* ③ *b* pali-
sada, ostrokół *m*; ... n... palisa-
dowy, ostrokołowy.

Pa'łasza (pä'lász) *m* 2 *g* palasz.

Pa'lm... (pä'lm...) palmowy: ~
so nntag *m* niedziela *f* palmo-
wa.

Pa'lme (~e) *f* ③ *b* palma: ~n...
= **Palm...** [uer.]

Pan'e'r (päni'a) *n* ② *g*¹ = **Pan-**

Pa'nik (pä'nik) *f* ③ *b* panika.

pa'nisch (pä'nisz) paniczny.

Panora'ma (panorä'mä) *n* ⑥ *e*
panorama *f*. [manſchen.]

pa'nſchen (pä'nſz^{en}) ⑤ *e* =]

Pa'nther (pä'nt^{er}) *m* ② *l* pan-
tera *f*.

Pan'to'ffel (pantö'fel) *m* ③ *l* pan-
tofel; *dim.* pantofelek; unter
dem ~ stehen być pod pantoflem;
... pantoflowy. [manſchen.]

pa'nſſchen (pä'nſz^{en}) ⑤ *e* =]

Pa'nzer (pä'nc^{er}) *m* ② *l* pancerny,
zbroja *f*; ... pancerny, zbrojny;
~schiff *n* pancernik *m*.

pa'nzeru (~n) ⑤ *b* uzbrajać
[uzbroić] pancernem: gepan-
zert opancerzony, pancerny.

Papa' (päpä') *m* ⑥ *i* tata, papa:
~chen (~ch^{en}) *n* ② *l* tutus *m*.

Papagei' (päpagäi') *m* ③ *g* pa-
puga *f*; *dim.* papuzka *f*; ...
papuzi.

Papie'r (päpi'r) *n* ② *g*¹ papier
m: a. = Wert~: zu ~ bringen
spisywać [-sać, napisać]: ...
papierowy; ~drache *m* latawiec
papierowy; ~geschäft *n*, ~hand-
lung *f* handel *m* (ob. skład *m*)
papieru; ~händler *m* handlarz

papierem: ~korb *m* kosz *n* a
papiery: ~messer *n* rozcinacz
m: ~mühle *f* papiernia.

Pa'pp... (pä'p...) tekturowy,
kartonowy; ~band *m* ② *d*
okładka *f* tekturowa.

Pa'ppe (pä'pe) *f* ③ *b* tektura.

Pa'ppe'l (pä'p^{el}) *f* ③ *d* topola:
... topolowy. [papak.]

pä'ppeln (pe'p^{eln}) ⑤ *f* karmić
pa'ppen (pä'p^{en}) 1. a. tekturo-
wy. 2. ⑤ *a* wyrabiać [-robić]
z tektury.

Pa'ppen|stiel *m* rzecz *f* bez
wartości: feinen ~ wert nie
warte złamanego szeląga.

papperlapa'pp (päp^{er}läpä'p:
ot gadanie! [turowe.]

Pa'pp|ſchächtel *f* pudełko tek-

Papst (päpst) *m* ② *d* papież: ...
papięski.

pä'pstlich (pe'pstlich) papięski.

Pa'pstum (*n.* *pl.*) papięstwo.

Para'bel (parä'b^{el}) *f* ③ *d* para-
bola, porównanie *n*.

Para'de (parä'de) *f* ③ *b* parada:
X przegląd *m* wojska: (Brunst)
przepych *m*, okazalność: ...
paradny.

Paradie's (pärdi's) *n* ② *h* raj
m: ... rajski.

paradie'ſſch (~di'zisz) rajski.

paralle'l (paräl^{el}) (*auch* in 8ffg)
równoległy; 2e (~e) *f* ③ *b* linja
równoległa; (Steinis) poro-
wnanie *n*. [sożyt, darmojad.]

Parasit (pärazi't) *m*, ③ *a* pa-

Pa'rchen (pe'r^{chen}) *n* ② *l* parka *f*.

Pa'rdel (pä'r^{del}), **Pa'rder** (~d^{er})
m ② *l* = Panther.

Parenthe'se (pärent^e'z^e) *f* ③ *b*
nawias *m*. [perfuma *f*.]

Parfü'm (pärfü'm, ~f^g) *n* ⑥ *i*
parfümie'ren (~fümi'r^{en}) ⑥ *g*
[na]perfumować.

parie'ren (päri'r^{en}) ⑥ *g* = ge-
horchen; Zehit, odbijać [-bić]
ciężcie, [s]parować.

Parl's (pãrɪ's) *n* indef. Paryż *m*.
Parl'ser (pãrɪ'zɛr) 1. *m* ②l, ~in
 (~in) *f* ③c Paryżanin (-żanka).
 2. *a*. indef. paryski.
Park (pãrk) *m* ②g park.
Parke'tt (pãrkɛ't) *n* ②g par-
 kiet *m*; Thea. krzesła *n/pl.*
 (parterow); ... parkietowy;
 ~(*fuß*)*boden m* podłoga *f* par-
 kietowa. posadzka *f*; ~*platz*,
 ~*stg m* miejsce *n* na parterze.
Parlame'nt (pãrlamɛ'nt) *n* ②g
 parlament *m*.
Parlamenta'r (~mentɛ'r) *m* ②g¹
 parlamentarz.
Parole (pãrɔ'lɔ) *f* ③b hasło *n*,
 odzew *m*.
Partei (pãrtai) *f* ③b partja,
 strona; (politische) stronnictwo
n: ... partyjny, należący do
 stronnictwa: ~*föhrrer m* przy-
 wódca stronnictwa: ~*gãnger*
 (-gɛngɛr) *m* ②l stronnik, par-
 tyzant.
partei'sch (~i'sz) stronniczy.
Partei'lichkeit *f* stronniczość.
Partei'los: los bezpartyjny, bez-
 stronny; ~*losigkeit f* bezpartyj-
 ność, bezstronność: ~*sucht f*
 zawziętość partyjna.
Parte'rre (pãrtɛ'r) *n* ⑥i parter
m; 2 wohnen w parterze, na
 dole; ... parterowy; ~*loge f*
 łóża parterowa.
Partie (~ti) *f* ⑥f partja; (Zeit)
 część; (Abteilung) oddział *m*;
 (Ausflug) wycieczka: 2n/weiße
 partjami, w partjach.
Parti'kel (~ti'kɛl) *f* ③d cząstka:
 Gram. partykuła. [tura.]
Partitu'r (~titu'r) *f* ③b party-
Partizip (~cip) ②g¹, ~um
 (~ium) ⑥e *n* imiesłów *m*.
Partn'er (pãrtnɛr) *m* ②l
 partner, towarzysz, spółnik.
Parze'lle (pãrcɛ'llɔ) *f* ③b par-
 cела, kawalek *m* ziemi.
Pasch (pãsz) *m* ②d ob. ②g jed-

naka liczba / oczek (przy grze
 w'kości); *a*. = Würfel(spiel).
Pa'scha (pã'szɔ) *m* ⑥i basza.
pa'schen (~ɛn) ⑤e przemycać
 [-cić].
Pa'scher (~ɛn) *m* ②l przemytnik.
Paß (pãs) *m* ②d¹ przechód,
 przełęcz *f* (w górach), ogł. Eng2;
 (Reise2) paszport, przepustka *f*;
 ... paszportowy.
Passa'ge (pãsã'zɔ) *f* ③b pasaż
m, przechód *m*; **Passagie'r**
 (pãsãzi'r) *m* ②g¹ pasażer,
 podróżny; ... pasażerski.
Pa'ssah (pã'sɔ) *n* ②g¹ (*o. pl.*).
a. ~*fest n* = Dstern.
Passat (pãsã't) *m* ②g, *a*. Wind
m wiatr niezmienny, passat.
pa'ssen (pã'sɛn) ⑤d [do]stoso-
 wać się (zu *dat.* do *gen.*), zga-
 dzać się (zu *dat.* z *instr.*); Rod
 usw.: leżeć dobrze; (anstehen)
 być do twarzy; (starten) p. : paso-
 wać, nie grać; (stg) ~ wypadać,
 przystawać: daß paßt mir to
 mi się podoba; ~d (sticht) ~
 stosowny; (geeignet) odpowie-
 dni; Zeit usw.: dogodny.
Pa'ss... ~*gang m* jednochód,
 klus; ~*gãnger* (-gɛngɛr) *m* ②l
 stępak.
Passie'r... (pãsi'r...) przepustny,
 przejezdny.
passie'ren (~ɛn) ⑤g (su) prze-
 chodzić [przejść], (zu Wagen)
 przejeżdżać [-jechać]; (stg er-
 eignen) zdarzać [-rzyć] się, wy-
 darzać [-rzyć] się.
Passie'r'schein *m* przepustka *f*.
Passio'n (pãsi'o'n) *f* ③b = Bei-
 denschaft; ~s... namiętny.
passiv (pãsi'v) 1. bierny. 2. 2
 ②g¹, 2um (~si'wum) ⑥k *n*
 strona *f* bierna; 2a (~wa) ⑥pl.
 passywa *m/pl.*, stan *m* bierny.
pa'sslich stosowny, dogodny.
Pa'ssus (pã'sus) *m* indef. ustęp,
 miejsce *n*.

Paß...: ~wesen *n* urzędzenia
n/pl. paszportowe; ~zwang *m*
przymus paszportowy.
Paste'll (pästē'l) *m* (u) ②g¹
pastel *m*; ~... pastelowy.
Paste'te (pästē'te) *f* ③b pasztet
m; ~n... pasztetowy.
Pastil'le (pästī'lē) *f* ③b pastylka.
Pastina'ke (pästina'ke) *f* ③b
pasternak *m*.
Pa'te (pā'te) *m* ③a, *f* ③b chrest-
ny ojciec *m*; chrestna matka
f: auch = ~n/kin'd *n* chrzestne
dziecko, chrześniak *m*.
Pat'e'nt (patē'nt) *n* ②g patent *m*;
~... patentowy.
Pa'ter (pā'ter) *m* ②l (*pl.* ~tres)
ojciec (duchowny).
Paterno'ster (ˌpɑːstəˈstɛr) *n* ②l
ojczenasz *m*.
Pa'thos (pā'thɔs) *n* indef. patos *m*.
Patie'nt (pɑːtjənt) *m* ③a, ~in
(~jn) *f* ③c pacjent(ka), chory
Pa'tin (pā'tin) *f* ③c *f.* Patē. [(-ra).]
Patria'rch (pɑːtriːˈɑːrç) *m* ③a
patriarcha.
Patrio't (pɑːtriː'ɒt) *m* ③a, ~in
(~jn) *f* ③c patrijota (-otka).
Patri'cier (pɑːtriː'ciɛr) *m* ②l
patrycjusz.
Patro'n (ˌtʁoːn) *m* ②g¹ patron,
opiekun; lustiger ~ wesoly
towarzysz.
Patro'ne (ˌtʁoːnə) *f* ③b patron
m; (Ladung) ładunek *m*, nabój
m; ~n... ładunkowy, nabojuowy.
Patro'nlat'sche *f* ładownica.
Patrou'i'le (pɑːtrū'ljə) *f* ③b pa-
trol *m*, straż; reitende ~ rozjazd
m; ~n... patrolny.
patrouillē'ren (ˌlj̥iːrən) ⑥g
(h., jn) patrolować; dozorować.
Pa'tsche (pā'czə) *f* ③b ręka;
(Rfüge) kałuża; *fig.* bieda,
kłopot *m*; in die ~ geraten na-
bawiać [-wie] się kłopotu.
pa'tschen (ˌn) ⑥e klaskać;
klapsnąć [boff.]; a. = ohrfeigen.

Pa'tsch'händchen *n* rączka *f*.
pa'tsch'naß przemokły do nitki.
Pa'tte (pā'te) *f* ③b wylogi *m/pl.*,
klapa.
pa'ttig *f* (pā'tiç) zarozumiały,
zuchwały.
Pau'ke (pau'ke) *f* ③b kocioł *m*
(do bębnienia), bęben *m*.
pau'ken (ˌn) ⑥a bić w kotły,
bębnić; burst. = büffeln, fed-
ten; sich ~ pojedynkować się.
Pau'ken'schläger *m* pałkierz.
Paul (paul) *m* ⑧a Paweł.
Pau's...: ~back (pā'sbäk) *m*
②g pyzaty człowiek; ~backe *f*
pyzaty policzek *m*; ~backig
(-bäkiç), ~bückiç (-bēkiç) py-
zaty, puciołowaty.
Pau'se (pau'zə) *f* ③b przerwa,
przystanek *m*; (sb. ♪) pauza,
a. = Erholungspause.
pau'sen (ˌn) ⑥e = pausieren,
durchzeichnen.
pau'sen (pāuzi'rən) ⑥g pau-
zować, przestawać [-stać],
odpoczywać [-cząć]. [wilon.]
Pa'villo'n (pā'vīljɔn) *m* ⑥i pa-
woc.
Pech (pɛç) *n* ②g smoła *f*; *fig.*
niepowodzenie, nieszczęście;
ich habe ~ nie powodzi mi się.
Pe'ch... smolny; ~draht *m* dratwa
f; ~hütte *f* smolarnia.
pe'chiç (pē'çiç) smolny.
Pe'ch...: ~kohle *f* węgiel *m*
smolny; ~nelke & *f* smołka; ~
schwarz *m* czarny jak smoła; ~
vogel *m* nieszczęśliwiec; czło-
wiek, któremu się nie nie udaje.
Peda'l (pɛdā'l) *n* ②g¹ pedał *m*.
Pe'gasus (pē'gʌzʊs) *m* (*sg.* inbett.,
pl. ...füße) pegaz.
Pein (pain) *f* ③b (o. *pl.*) męka,
męczarnia, katusza.
pei'nigen (pā'nīçn) ⑥a [za-]
męczyć, [u]dręczyć. *Su.* męcze-
nie *n*, dręczenie *n*.
Pei'niger (ˌR) *m* ②l, ~in (ˌjn)
f ③c dręczyciel(ka).

Pe'nlisch męczyący: (genau) dokładny, skrupulatny: (Gericht) kryminalny; (Lage) przykry: eß ist mir ~ przykro mi; **Reiẗ** / skrupulatność, dokładność; przykrość.

Pei'fche (pa'i'cz'e) f ③b bicz m, bat m; (Reiẗ) trzeinka.

pei'fchen (ˌn) ⑤e } wy]smagać biczem, [wy]chłostać, [wy]bi-czować, [wy]bić.

Pei'fchen...: ~hieb, ~schlag m uderzenie n biczem; ~stiel m trzonek bicia, biczysko n.

Peleri'ne (pē'lē'ri'n'e) f ③b peleryna. [likan.]

Pe'lika'n (pē'likā'n) m ②g¹ pe-

Pe'le (pē'l'e) f ③b (Schale) lupina; (Haut) skórka; **Pe'llkar-toffeln** f/pl. ziemniaki m/pl. w lupinie ober F w mundurze.

pe'len (ˌn) ⑤a obierać [obrać] z łupiny ober ze skórki.

Peli (pēlc) m ②g futro n; (Schaf) kozuch.

Pe'h... futrzany; ~händler m handlarz futer; ~mantel m płaszcz podszyty futrem; ~werk n futra n/pl., wyroby m/pl. futrzane.

Penda'nt (pədg') n ⑥i odpowiednik m, rzecz f podobna, para f (zu dat. do gen.).

Pe'ndel (pē'ndel) m (n) ②l wahadło n; 2n (ˌn) = schwanzen.

Pensjo'u (pəzjō'n) f ③b (Pensio-nat) pensjonat m; (Ruhegehalt) pensja, emerytura; (Stoff) wikt m; **Pensjona'r** (pəzjōnə'r) m ②g¹, ~lu (ˌln) f ③c pensjo-narz (-arka); emeryt(ka).

Pensjona'r (ˌnā't) n ②g pensjo-nat m; (für Schüler) konwikt m.

Pensjo'ns... pensyjny; ~anstalt f = Pensionat; **Zberechtigt** mający prawo do emerytury.

Pe'nsjum (pē'nzjum) n ⑥e ob. ⑥k zadanie.

Peppi'n (pēpzi'n) n ②g¹ pepsy-na f.

per (pēr) przez (acc.); oit durch den instr.: ~ Droschke dorożką.

perfe'kt (ˌfē'kt) 1. a. doskonały. 2. ②g, ②m (ˌm) ⑥k n czas m przeszły dokonany.

Pergame'nt (ˌgāmē'nt) n ②g pergamin m; ~ pergaminowy.

Perio'de (pērjō'd'e) f ③b okres m, perjad m.

Peripherie (pēriferi'e) f ⑥f ob-wód m; } e-z Stadt krańce m/pl.

Perkuffio'n (pērkiisjō'n) f ③b wstrząśnienie n; ~ opukiwanie n; ~s... do opukiwania.

Pe'rl... (pē'rl...) perłowy.

Pe'rl'e (ˌe) f ③b perła.

pe'rlen (ˌn) 1. a. perłowy. 2. v/i. ⑤a perlic się; (schäumen) musować. [sznurek m perł.]

Pe'rlen... perłowy; ~schnur f

Pe'rl...: ②grau perłowy; ~graupe f krupa perłowa; ~hubn n perliczka f, pantarka f; ~mu'tter f indef. macica (oder masa) perłowa; ~schrift f drobniutkie pismo n.

Perpendi'kel (pērpendi'kēl) m u. n ②l prostopadła f; (Senfblei) pion m; a. = Bendel.

Pe'rser (pē'rzēr) m ②l Pers.

pe'rsisch (ˌrʒʃ) perski.

Perso'n (pērzo'n) f ③b osoba: (hohe) osobistość; in eigener ~ osobicie: ich für meine ~ ja co do siebie, co się mnie tyczy.

Persona'l (ˌzōnā'l) n ②g¹ personal m: ~ personalny, osobisty: ~ien (ˌen) pl. indef. personalja m/pl., zapiski m/pl. osobiste. [imię n osoby.]

Perso'nen... osobowy; ~name m

persō'nlich (pērzo'n-) osobisty; **Reiẗ** / osobistość; osoba.

Perspekti'v (-spēkti'f) n ②g¹ dalekowiedz m, teleskop m; ~ (ˌtʃi'w'o) f ③b perspektywa.

Perü'dac (pɛrʉ'kɛ) *f* ③ *b* peruka:
~n/macher *m* perukarz; ~n-
stock *głowa f* (drewniana)
do układania peruki.

Pessimist (pɛsɪmɪ'st) *m* ③ *a*,
~ln (~jn) *f* ③ *c* pesymista
(-istka).

Pest (pɛst) *f* ③ *b* dzuma, zaraza
morowa; dotyczący dzumy.

Pe'ter (pɛ'tɛr) *m* ⑧ *f* Piotr.

Peterst'lie ♀ (pɛ'tɛrzi'lɛ) *f* ③ *b*
pietruszka. [tycja.]

Petitio'n (pɛtɪtɪ'o'n) *f* ③ *b* pe-]

Petro'leum (pɛtrɔ'leʉm) *n* ⑧ *i*
olej *m* skalny, nafta *f*;
naftowy. [część *f*, pieczętka *f*.]

Pe'tschast (pɛ'czɛst) *n* ② *g* pie-]
peščhle'ren (pɛčzi'ren) ⑩ *g*
[za]pieczętować.

Petz (pɛc)m ② *g* niedźwiedz, miś.

Pf. Abt. für Pfennig.

Pfad (pfat) *m* ② *g* droga *f*,
drożyna *f*; (schmaler) ścieżka *f*;
~finder *m* odkrywca; (Knaben-
organisation) skaut.

Pfa'ffe (pfa'fe) *m* ③ *a* ksiądz;
pop. [księży.]

Pfa'ffentum *n* ② *g'* panowanie]

Pfahl (pfa'l) *m* ② *d* pal, kół;
(Pfeiler) słup; (an Weinstöden)
drażek, tyka *f*.

pfäh'len (pfa'len) ⑩ *a* otaczać
[otoczyć] palami; i-n: whijać
[whić] na pal.

Pfa'hl... ~werk *n* ostrokół *m*,
palisada *f*; ~raum *m* ostrokół.

Pfalz (pfa'lc) *f* ③ *b* palatynat *m*;
~graf *m* palatyn.

Pfand (pfa'nt) *n* ② *a* zastaw *m*,
poręka *f*; (beim Spiel) fant *m*;
... zastawny, hipoteczny; ~
brief *m* list zastawny.

pfäh'ndbar (pfa'ntbar) *mogący*
być wzięty w zastaw.

pfäh'nden (pfa'nden) ⑩ *c* brać
[wziąć] w zastaw; ~ (lassen)
zajmować [jąć], zagrabiąć
[bić], fantować.

Pfä'nder|spiel (~den-) *n* gra *f*
w fanty.

Pfa'nd... ~leiher *m* zastawca:
~schein *m* poświadczenie *n* za-
stawu; ~verschreibung *f* = ~
brief.

Pfä'ndung *f* zajęcie *n*, zagra-
bienie *n* fantowanie *n*.

Pfa'nuc (pfa'nɛ) *f* ③ *b* patelnia:
X panewka.

Pfa'nu|kuchen *m* naleśnik.

Pfa'rr... (pfa'r...) *parafjalny*;
~bezirk *m* parafja *f*; ~dorf *n*
wies *f* (parafjalna).

Pfa'rre (~), **Pfarrei'** (pfa'raɪ')
f ③ *b* probostwo *n*, plebanja,
parafja.

Pfa'rrer (pfa'rɛr) *m* ② *l* pro-
boszcz, pleban; pastor.

Pfa'rr... ~gemeinde *f* parafja:
~haus *n* probostwo, plebanja
f; ~herr *m* = Pfarrer; ~kind *n*
parafjanin (-janka).

Pfau (pfaʉ) *m* ④ *d*, biśm. ② *g*
paw; ~en... pawi.

Pfe'ffer (pfe'fer) *m* ② *l* pieprz:
da liegt der Sase im ~ w tem
sęk, w tem cała bieda:
pieprzowy, pieprzny; ~büchse,
~dose *f* pieprzniczka; ~gurke
f korniszon *m*; ~kuchen *m*:
piernik; ~minze ♀ *f* mięta
pieprzowa. [Pfeffeling.]

Pfe'fferling (~lɪŋ) *m* ② *g'* =]
pfe'ffern (~n) ⑩ *b* [po]pieprzyć:
gepfeffert *fig.* strasznie drogi.

Pfel'fe (pfa'fe) *f* ③ *b* gwizdawka:
(Schalmei) fujarka; (Orgel)
piszczalka; (Tabats) fajka.

pfel'fen (~n) ⑩ *g* gwizdać [-dnąć],
świstać [-snać]; ~ auf (*acc.*)
nie dbać o (*acc.*), śmiać się
z (*gen.*). [zdacz.]

Pfel'fer (pfa'fer) *m* ② *l* gwi-]

Pfeil (pfaɪl) *m* ② *g* strzala *f*;
(*dim.*, *a. fig.*) strzałka *f*.

Pfeil'er (~ɛr) *n* ② *l* słup, filar:
(*dim.*) słupek; *a.* = Brücken~;

... słupowy, filarowy; ~**spiegel** *m* zwierciadło *n* na filarach.

Pfeil...: ~**förmig** (-förmig) strzałkowaty; ~**schnell** szybki jak strzala; ~**schütze** *m* łucznik.

Pfeunig (pfē'nic) *m* (2g (als Maß im pl. indet.)) fenig; ~**fuchser** (-fūks^{er}) *m* (2l) sknera.

Pferch (pferch) *m* (2g) ogrodzenie *n*, zagroda *f*; **pfer'chen** (~^{en}) (5a) zamykać [-mknąć] w zagrodzie; *fig.* wciskać [-snać].

Pferd (pfernt) *n* (2g) koń *m*; *dim.* konik *m*, koniczek *m*; zu ~ konno.

Pferde... (pfē'rd^{e...}) konny, koński; ~**arzt** *m* konował; ~**bahn** *f* kolej *m* konna; ~**decke** *f* dera (na konie); ~**dieb** *m* koniakrad; ~**fleisch** *n* mięso końskie, konina *f*; ~**geschirr** *n* uprząż *f*, szory *m/pl.*; ~**handel** *m* handel końmi; ~**händler** *m* handlarz koni, koniarz; ~**herde** *f* stado *n* koni; ~**hirt** *m* pastuch do koni; ~**knecht** *m* parobek do koni, fornal; ~**kraft** *f* siła konia; (als Maß) koń *m* parowy; ~**markt** *m* targ na konie; ~**milch** *f* mleko *n* końskie, kumys *m*; ~**rennen** *n* wyścigi *m/pl.* konne; ~**stall** *m* stajnia *f* na konie; ~**zucht** *f* chów *m* koni; ~**züchter** *m* hodowca koni.

Pfiff (pfif) 1. *m* (2g) gwizd, świst; *fig.* — śniść. 2. 2 *f.* pfeifen.

Pfifferling (pfif'ferling) *m* (2g¹) rydz; *fig.* fraszka *f*.

Pfiffiq (pfif'ic) chytry, podstępny; (gewandt) sprytny; ~**keit** *f* chytryść; sprytność. [filut.]

Pfiffikus (~fikus) *m* (2h¹) frant.]

Pfingsten (pfif'ŋst^{en}) *n* (2l indet. (mit art. meist im pl.)) Zielone Świątki *f/pl.*

Pfingst...: ~**fest** *n* = Pfingsten; ~**mo'ntag** *m* poniedziałek Zielonych Świątek; ~**rose** *f* pi-

wonia; ~**so'ntag** *m* niedziela *f* Zielonych Świątek; ~**woche** *f* tydzień *m* zielonoświąteczny.

Pfirfich (pfi'ric) *m* (2g) brzoskwinia *f*; ~**baum** *m* drzewo *n* brzoskwińowe.

Pflanze (pflā'ne) *f* (3b) roślina; *dim.* (= **Pflā'nchen** [pflē'nechen]) *n* (2l) roślina.

pflā'nzen (~n) (5e [po-, za-]) sadzić.

Pflā'nzen... roślinny; ~**kunde** *f* nauka o roślinach, botanika; ~**reich** *n* świat *m* roślinny.

Pflā'nzer (pflā'nc^{er}) *m* (2l) uprawca, plantator; (Pflān'städter) osadnik.

Pflā'nz...: ~**schule**, ~**stätte** *f* szkółka, szczepnik *m*; *fig.* szkoła; rozsadnik *m*; ~**stadt** *f* osada, kolonja.

Pflā'nzung *f* sadzenie *n*, szczepienie *n*; (Pflāntage) plantacja.

Pflā'ster (pflā'st^{er}) *n* (2l) plaster *m*; (Straßen~) bruk *m*; ..., brukowy; ~**treter** (-trēt^{er}) *m* (2l) brukowiec, próżniak.

Pflā'sterer (~^{er}) *m* (2l) brukarz.

pflā'stern (~^{ern}) (16b) [wy]brukować.

Pflāume (pfłāu'm^e) *f* (3b) śliwka; ~**n...** śliwkowy; ~**baum** *m* śliwa *f*; ~**n'garten** *m* śliwnik; ~**n'weich** zupełnie miękki.

Pfle'ge (pflē'g^e) *f* (3b) nadzór *m*, opieka (*gen.* nad *instr.*); pielęgnowanie *n*, pielęgnacja; (Pfer'ge) staranie *n* (o *acc.*).

Pfle'ge... wychowawczy; opiekujący się; ~**befohlene(r)** s. (1), ~**kind** *n*, ~**sohn** *m*, ~**tochter** *f* wychowanek (-anka), wychowaniec (-nica); ~**eltern** *pl.* wychowawcy *m/pl.* przybrani rodzice *m/pl.*; ~**mutter** *f* wychowawczyni; ~**vater** *m* wychowawca.

pfle'gen (pflē'gən) ①a doglądać [-dnąć] (gen.); ②ante: pielegnować, mieć staranie o (loc.); zu sein ~ bywać: et. zu tun ~ mieć zwyczaj (zwyknąć, lubić). co czynić; der Ruhe ~ używać spokoju.

Pfle'ger (~R) m ②l, ~in (~In) f ③c dozorca (-czyni); (Erzieher) opiekun(ka), wychowawca (-czyni). [Pflegekind.]

Pfle'gling (pflē'klɪŋ) m ②g¹ =

Pflicht (pflɪçt) f ③b obowiązek m, powinność.

Pflicht...: ~gefühl n poczucie obowiązku; ~gemäß, ~mäßig zgodny z obowiązkiem, obowiązkowy; ~gefren wierny obowiązkowi.

pflichtig (pflɪçtɪç) obowiązany.

Pflicht...: ~schuldig należny, prawny; ~teil m(n) prawna część f (spadku); ~fren wierny obowiązkowi; ~vergeffen nie pamiętający o swym obowiązku; ~widrig przeciwny obowiązkowi, niezgodny z obowiązkiem. [drewniany gwóźdź.]

Pflod (pflōk) m ②d kolek, **pflo'dken** (pflō'kən) ①a przybijac [-bić] kolkami, przytwierdzać [-dzić] drewnianymi gwoździami.

pflo'dken (pflō'kən) ①a zrywać [zerwać], urywać [urwać]; Beeren usw.: zbierać [zebrać]; a. = rupfen. [n krój m.]

Pflug (pflūk) m ②d pług; ~eisen

pfli'gen (pflū'gən) ①a [z]orać.

Pfli'ger (~g^{ER}) m ②l oracz.

Pfli'g...: ~schar f lemiesz m; ~sturz f ③b czepija.

Pfo'rte (pfō'rtə) f ③b brama, furta; dim. (= Pfō'rtchen [pfō'rtçən] n ②l) furтка.

Pfo'rtner (pfō'rt^{ER}) m ②l, ~in (~In) f ③c odźwierny (-na); ~zimmer n izba f odźwiernego.

Pfo'sten (pfō'stən) m ②l słup; dim. słupek; (bes Fensters) futryna f; (der Tür) węgar.

Pfo'te (pfō'tə) f ③b łapa; dim. (= Pfō'tchen [pfō'tçən] n ②l) łapka. [③b szydło n.]

Pfriem (pfaɪm) m ②g, ~e (~e) f

Pfropf (pflōpf) ②g ob. ②d, ~en (~en) ②l m korek; dim. koreczek; (am Saß) czop, zatyczka f; X przybitka f; ... korkowy.

pfropfen (~en) ①a wtykać [wetknać]; (verpflropfen) napychać [-pchać]; Baume usw.: [w-, za]szczepić. [ciąg]

Pfropfen/zieher m ②l korko-

Pfropfzreis n szczep m, pręcik m do szczepienia.

Pfru'nde (pfrū'ndə) f ③b prebenda, beneficjum n.

Pfru'ndner (~n^{ER}) m ②l prebendarzusz, beneficjarzusz.

Pfuhl (pfūl) m ②g kałuża f. błoto n. [ka f, postanie n.]

Pfuhl (pfūl) m u. n ②g podusz-
pfu'! (pfū'l) fe!

Pfund (pfunt) n ②g (als Maß im pl. indef.) funt m; fig. talent m. zdolności f/pl.; ... funtowy.

pfu'ndig (pfū'ndɪç) funtowy.

pfu'nd |weise funtami, na funty.

Pfu'sch |arbeit (pfū'sz-) f partanina, partactwo n.

pfu'schen (~en) ①e [s]partaczyć: j-n ins Haubwerk ~ psuć k-u rzemiosło, mieszać się do czyich spraw.

Pfu'scher (~er) m ②l, ~in (~In) f ③c partacz(ka), fuszer(ka).

Pfuscherel' (pfūsz^{ER}al') f ③b,

Pfu'sch |werk n partanina f, partactwo n. [bagna n.]

Pfü'te (pfū'tə) f ③b kałuża.

Phantastie' (fantazɪ') f ⑥l fantazja, wyobraźnia; Zren (~r^{EN}); ⑥g fantazować, marzyć.

phantastisch (~tstst^{sz}) fantastyiczny, urojony, dziwaczny.

Phanto m (fanto m) n ②g¹ mara f złudzenie.

Pharisä'er (fariże'er) m ②l faryzeusz; fig. obłudnik, świętoszek.

Pha'se (fa'ze) f ③b okres m.

Philister (filj'ster) m ②l filister, człowiek małostkowy.

philisterhaft, philiströ's (filj-strö's) filisterski, małostkowy, mieszozański. [ampulka.]

Phio'le (fjō'le) f ③b flaszeczka, flegma (flē'gma) n ⑥i flegma f. [indef.] feniks.]

Phönix (fjō'njks) m ②g (sq. a.)

photographic'ren (fotografj'ren) ⑤g [od]fotografować.

Phra'se (fra'ze) f ③b frazes m, zwrot m; ~n|held, ~n|macher m frazesowicz.

phra'senhaft frazesowy, pełny frazesów; frazeologiczny.

Physik (fjuzj'k, a. fjū'zj'k) f ③b fizyka.

Pianist (pjanj'st) m ③a, ~in (~in) f ③c pianista (-istka).

Piano (pja'no), ~fo'rtē (piano-fō'rtē) n ④i forteplan m.

Pi'chel (pj'čel) m ②l podbródek.

pi'chein (~n) ④f lykać, pić.

pi'čen (pj'čen) ④a [o]smolic, oblewać [-lać] smołą.

Pi'čel (pj'čel) m ②l = Hačc: z² pryszcz, dim. pryszczki; ~haube f szyszak m; ~hering m śledź wędzony; a. = Paus-wurſt. [(-bnać), [u]kluć.]

pi'čen (pj'čen) ④a dziobać

pie'p(f)en (pj'p(s)en) ④a (e)pi-szczeć [pisnąć].

Pietät (pjētät) f ③b pietyzm m, miłość, uszanowanie n.

Pik (pj'k) 1. m ②g¹ ob. ⑥i szczyt; fig. = Groß. 2. n ⑥i pik (w kartach); ~ pikowy.

Pi'ke (pj'ke) f ③b dzida, kopja; fig. = Groß.

Pikfciu wyborny, doskonały.

Pilger (pj'lg'er) m ②l, ~in (~in) f ③c pielgrzym(ka), pątnik (-ica); ~fahrt f pielgrzymka.

pilgern (~n) ④b (h. u. ſn) pielgrzymować, odbywać [-być] pielgrzymkę. [pigulkowy.]

Pil'le (pj'le) f ③b pigulka; ~n|...]

Pilz (pj'lc) m ②g grzyb; dim. grzybek; ~ grzybowy.

Pi'nie (pj'nje) f ③b sosna, pinja. [(aus Gotz) kotek m.]

Pi'nne (pj'nje) f ③b gwóźdź m;

Pi'nſel (pj'nz'el) m ②l pendzel; dim. pendzelek; fig. głupiec.

Pi'nſelet' (pj'nz'elät') f ③b pendzlowanie n; fig. głupota.

pi'nſeln (pj'nz'eln) ④f = malen.

Pinje'tte (pjncē'te) f ③b pinceta.

Pionier (pjonj'r) m ②g¹ pionier, saper; ~ pionierski, saperski.

Pips (pips) m ②h pypeć.

Pirāt (pirāt) m ③a = See-räuber.

Pirsch (pjrsz) f ③b polowanie n; ~en (~en) ④e = jagen.

Pi'sſe P (pj'se) f ③b moc m; ~n P (~n) ④d moczyć, oddawać [-dać] moc; P szczać.

Piſſoi'r (pjſſō'r) n ②g¹ ob. ⑥i pisoar m. [m moździerzowy.]

Piſti'l (pjſtj'l) n ②g¹ tłuczek

Piſto'le (pjſtō'le) f ③b pistolet m; ~n|... pistoletowy.

Pla'cken (plā'k'en) ④a [z]męczyć, [u]dręczyć: ſich ~ [na]mżolić się; **Plackerei'** (plāk'erei') f ③b męczenie n; trud m, kłopot m.

plädj'ren (plēdj'ren) ④g mieć nowę w sądzie.

Pla'ge (plā'ge) f ③b męka, męczarnia, plaga, klęska; ~geiſt m dręczyciel.

pla'gen (~n) ④a [za]męczyć, [u]dręczyć, uciskać; (auf)egen dokuczać [-czyć] (dat.).

Plaid (plēt) m (n) ⑥l płód m, szal m.

Plaka't (plá'kát') *n* ②g plakat *m*.
Plan (plán) 1. *m* ②d plan, zamiar: (Sinearzeichnang) rysunek, zarys. 2. *l a*. płaski, równy.
Plá'ne|mácher (plá'ne-) *m* układający plany.
plá'nen (plá'nen) ⑤a [u]plano- wać, zamierzać.
Plane't (pláne't) *m* ③a planeta *f*; ~en... planetowy, planetarny.
planie'ren (plan|'ren) ⑤g [z]równać, [wy]gladzić.
Plá'nke (plá'ngk^e) *f* ③b blanka; (Zam) parkan *m*.
Plánkelei' (pié'ngk^elat') *f* ③b utarczka.
plá'nkeln (plé'ngk^eln) ⑤f harco- wać, niepokoić ciągłymi na- padami. [cownik.]
Plá'nkler (l^{er}) *m* ②l har-
plá'n...: ~los bez planu, bezce- lowy, nierozważny; ~mäßig zgodny z planem; systema- tyczny; metodyczny.
Planta'ge (plántá'z^o) *f* ③b plantacja. [pluskać się.]
plá'n(t)schen (plá'n|tsz^{en}) ⑤e)
Plan(t)scherel' (~sz^{er}at') *f* ③b pluskanie *n*.
Plá'pp(er)er (plá'p|^oer) *m* ②l,
Plá'pper|maul *n* gaduła *m, f*; (Platschmaul) plotkarz (-karka).
plá'ppern (l^{an}) ⑤b gadać, paplać.
plá'rren (plá'ren) ⑤a wrze- szczeć [wrzasnąć].
Plata'ne (plátá'ne) *f* ③b jawor *m* wodny.
Plá'ti'n (plát|tj'n, plá'tj'n), *a. ~a* (plá'tjng) *n* ⑥i (o. pl.) platyna *f*; ~en... platynowy.
plá'tschern (plé'cz^{ern}) ⑤b pluskać [-snać], pluskotać.
platt (plát) 1. *a*. płaski, równy; *fig.* płytki, pospolity, prostacki; ~brüden, ~machen, ~schlagen [przy-, s]plaszyc. 2. *l n* ②g¹ dolnoniemiecki język *m*.

Plá'tt... (plé't...) służący do prasowania; ~bolzen *m* dusza *f* do żelazka.

plá'tt|deuffsch dolnoniemiecki.

Plá'tte (plá'te) *f* ③b płyta; (Metall) blacha; (Schiffel) pół- misek *m*; *F* = Bláte.

Plá'tte (plé'te) *f* ③b, **Plá'ttleisen** *n* żelazko *n* (do prasowania).

plá'tten (l'n) ⑤c = platt [schla- gen: Waide: [wyl]prasować.

Plá'tter (l'r) *m* ②l, ~tn (l'n) *f* ③c prasownik (-waczka).

plá'tterd'i'ngs (plá't^{er}dj'ngs) bezwarunkowo, koniecznie. ~ nicht na żaden sposób.

Plá'tt...: ~form *f* płaskie miej- sce, platforma; ~fuß *m* płaska stopa *f*.

Plá'ttheit *f* płaskość; *fig.* pły- kość, banalność, trywialność.

plátte'ren (plát|'ren) ⑤g na- kładać [nałożyć] blaszką; plát- tiert nakładany. [sy.]

plá'tt|nassig (-názit) płaskonó-
Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plá'tz (plá'c) *m* ②d miejsce *n*; (essentiáler) plac; ~dal z drogi *f*, ustap(cie) się!; ~ finden. ~ haben [zmieścić się; ~ machen. ustępować [ustąpić] się; ~ neh- men siadać [usiąść]; nehmen Sie ~! proszę usiąść!

Plau' deru (plau'd^{er}n) ④b [po-
gawędzić, [po]rozmawiać, [po-
gwarzyć.

Plau' der...: ~stündchen *n* go-
dzinka *f* pogadanki; ~tasche *f*
gadula *m*; (Matfchmant) plot-
karz (-karka). [bejusz.]

Plebe'jer (plēbē'j^{er}) *m* ②l ple-
plebe'jisch (˘jisz) plebejski.

Plebs (plēps) *f* indett., *m* ②h
(o. pl.) = Pöbel.

Plei'te F (plai't^e) *f* ③b (2 gehen,
machen) = Banerott(machen).

Plena'r|sitzung (plena'r-) *f*, **Plē-
num** (plē'n^{um}) *n* ④k (o. pl.)
posiedzenie *n* plenarno *o*der
pelne. [m.]

Pli' nse (pli'nz^e) *f* ③b naleśnik
Plombie'ren (plombi'r^{en}) ⑤g
[za]plombować.

plö'hlich (plö'hlich) nagły, nie-
spodziewany; **Plöif** *f* nagłość.

Plu' der|hose(n) (plu'd^{er}-) *f* (pl.)
pludry *m/pl.*, szarawary *m/pl.*

Plump (plump) niezgrabny,
niekształtny, ociężały; **Plump-
heit** /niezgrabność, niekształt-
ność, ociężałość.

Plumps (plumps) klaps!, bęc!

Plu'mp|sack F *m* osoba *f* pro-
stacka.

Plu'mpsen (plu'mps^{en}) ⑤e (h. *n*.
jn) upadać [upasać].

Plu' nder (plu'nd^{er}) *m* ②l ru-
piecie *f/pl.*, galgany *m/pl.*

Plu'nd(e)rer (plü'nd^er^{er}) *m* ②l
lupieżca, grabieżca.

Plu' nderu (˘d^{er}n) ⑤b [z]lupić,
[za]grabić, [z]rabować. *Su.*
plądrowanie *n*, lupienie *n*, gra-
biż *f*. [f mnoga.]

Plu'ra'l (plu'ra'l) *m* ②g^l liczba
plus (plüs) 1. *adv.* więczej. 2. ②
n indett. (a. Zeichen *n*) znak *m*
dodawania, plus *m*.

Plüsch (plüsz, plüsz) *m* ②g
plusz; pluszowy.

Pö'bel (pö'b^el) *m* ②l (o. pl.)

pospólstwo *n*, gmin; ~herr-
schaft *f* ochlokracja.

pö'belhaft gminny, prostacki,
karczemny.

pö'chen (pö'h^{en}) ⑤a stukac
[-kuać]; (tiopfen) [za]pukać; ~au
(acc.) = sich brüsten, prahlen mit.

Pö'de (pö'k^e) *f* ③b = Blätter.

Pö'dium (pö'di^{um}) *n* ④e sto-
pień *m*, podwyższenie.

Poesie' (poczⁱ) *f* ⑥f poezja.

Poi'nte (poä't^e) *f* ③b tresć; *fig.*
dowcipny pomysł *m*.

Poka'l (poka'l) *m* ②g^l puhar.

Pö'kel (pö'k^el) *m* ②l woda *f*
solona; ~fleisch *n* mięso solone
o^{der} marynowane.

pö'keln (˘n) ⑤f [na]solić, [za-]
marynować.

pokulte'ren (pökul't^{er}n) ⑤g
uczłować, biesiadować.

Pol (pol) *m* ②g^l biegun.

Pola'r... (pola'r...) polarny,
podbiegunowy.

Pol'e (po't^e) *m* ③a Polak.

Pol'en (po't^{en}) *n* ③g Polska *f*.

Polic'ce (poli's^e) *f* ③b policja.

polte'ren (poli'r^{en}) ⑤g [wy-]
polerować: (glatten) [wy]gła-
dzić: (schleifen) [o]szlifować.

Polie'rer (˘r^{er}) *m* ②l polerownik,
szlifierz.

Pol'lin (po'lin) *f* ③c Polka.

Politi'ker (poli'ti'k^{er}) *m* ②l po-
lityk, mąż stanu.

poli'tisch (˘tisch) polityczny.

Politu'r (poli'tu'r) *f* ③b politu-
ra, polityka *m*; *fig.* oglada.

Polize'l' (poli'ci'a'l) *f* ③b policja,
straż bezpieczeństwa;
polizei'lich policyjny.

Polizei'|soldat, **Polizei'|st** (˘st)
m ③a policjant.

po'lnisch (pö'lnisz) polski; *adv.*
popolsku. [lonez *m*.]

Polona'fe (polong'z^e) *f* ③b po-]

Pol'ficer (pö'lst^{er}) *n* ②l podusz-
ka *f*.

połstern (pɔ'lstɛrn) ⑩b wy-
pychać [-pchać], wyszcierać
[-lic]. *Syn.* wyszcieranie *n*, wy-
stanie *n*. [czór przedweselny.]
Połsterabend (pɔ'ltɛr-*n*) *m* wie-
Połsterer (~^{er}) *m* ②l, **Połster-
geist** *m* złośnik, gderacz.
połstern (~*n*) ⑩b łomotać, hała-
sować. [wielobok *m*.]
Pośligo'n (pośligo'n) *n* ②g
Poślitechnikum (poślitɛ'chni-
kum) *n* ⑥e politechnika *f*.
Poma'de (poma'dɛ) *f* ③b po-
mada.
Pommeran'ze (pɔmɛrɔ'ʒnɛ) *f*
③b pomarańcza; ~*n*... poma-
rańczowy. [Pomorze.]
Pommer'n (pɔm'ɛrn) *n* ⑧g
Pomp (pɔmp) *m* ②g (o. *pl.*)
pompa *f*, przepych, okazałość *f*.
Po'panj (po'pɔnc) *m* ②g bobak,
straszydło *n*.
Popo'f (popɔ'f) *m* ⑥i tyłek.
populär (populɛ'r) popularny,
ludowy.
Popularität (~lɔritɛ't) *f* ③b
popularność.
Po're (pɔ'rɛ) *f* ③b pora.
porig (~rɪŋ) *m*, **poro's** (pɔrɔ's)
porowaty, dziurkowaty.
Porta'l (pɔrtɔ'l) *n* ②g portal
m, brama *f*, wchód *m*.
Portefeuil'le (pɔrtɛfɔ'j) *n* ⑥i
portfel *m*, teka *f*.
Portemonna'e (~mɔnɛ') *n* ⑥i
portmonetka *f*, sakiewka *f*
(= Börse). [tepe.]
Portepe'e (pɔrtɛpɛ') *n* ⑥i por-
Portie'r (pɔrtɪɛ') *m* ②g ob. ⑥i
portjer, odźwierny; ~*n*... por-
tjerski; ~*loge*, ~*stube* *f*, ~*zim-
mer* *n* portjersówka *f*, odźwier-
nia *f*. [zasłona.]
Portie're (~tɛ'rɛ) *f* ③b portjera,
Portio'n (~tɔ'n) *f* ③b porcja.
Porto (pɔ'rto) *n* ⑥i (*pl.* a. ...*ti*)
porto, opłata *f* pocztowa; ~*frei*
wolny od opłaty pocztowej; ~

pflichtig podlegający opłacie
pocztowej.
Porträt (pɔrtɔrɛ t) *n* ⑥i portret
m; ~*n*... portretowy; ~*maler* *m*
portrecista. [Portugalja *f*.]
Portugal (pɔ'rtugɔl) *n* ⑧g
Portugie'se (pɔrtugi'zɛ) *m* ③a
Portugalczyk. [ski.]
portugie'sisch (~zɪsch) portugalski
Porzella'n (pɔrcɛlɔ'n) *n* ②g
porcelana *f*; unecht ~ *fajans*
m; ~*n*... porcelanowy; fajanso-
wy; ~*malerei* *f* malowidło *n* na
porcelanie. [②g szmuklerz.]
Posamentie'r (pozamɛntj'a) *m*
Posau'ne (pozau'nɛ) *f* ③b trąba,
puzon *m*; ~*n* [za]trąbie
(na puzonie). [zycja.]
Positiv (pozɪtɪv) *f* ③b po-
po'sitiv (pozɪtɪ'f, pɔ'zɪtɪf) 1. a.
pozytywny; dodatni: (sicher-
pewny. 2. 2: a) *m* ②g Grau-
stopień *m* równy; b) *n* ~*Phot.*
pozytyw *m*, obraz *m* dodatni.
Positu'r (~tu'r) *f* ③b postawa.
Posse (pɔ'sɛ) *f* ③b żart *m*, figiel
m; (Schwanz) farsa; ~*n* teißen
stroić żarty, wpyrwać figle.
figlować: ~*n* treiben żartować.
Possen (~*n*) *m* ②l figiel, psota
possenhaft figlarny; (schertlich)
śmieszny.
Possenreißer (-raiss^{er}) *m* ②l
figlarz, błazen, śmieszek.
Possessiv (pɔsɛsɪ'f) ②g, ~*um*
(~sɪ'wum) *q* ⑥k zaimek *m*
dzierżawczy.
posse rich (pɔsɪ'rɪŋ) zabawny,
ucieszny, śmieszny.
Post (pɔst) *f* ③b poczta: a. =
~*amt*, ~*stube*; *fig.* = ~*Rach-
richt*; *per* ~, *mit der* ~ poczta-
przez pocztę; ~*n* pocztowy.
postamtlich (pɔstɔ'mɪtɪsch) pocztowy.
Postament (pɔstamɛnt) *n* ②g
postument *m*, podstawa *f*.
Post...: amt *n* urząd *m* pocz-
towy; ~*amtlich* należący do

urzędu pocztowego: **anwei-
fung** *f* przekaz *m* pocztowy;
auftrag *m* zlecenie *n* pocz-
towe; **beutel** *m* pocztowy
worek; **bote** *m* posłaniec
pocztowy.

Posten (pö'stən) *m* ②l miejsce
n, urząd, posada *f*; ~~×~~ posteru-
nek, straż *f*; (Partei) partja *f*; in
Rechnungen: pozycja *f*; ~ (Geld)
suma *f*, kwota *f* pieniężna.

Posthalter *m* pocztmistrz.

postieren (pöst'i'rən) ②g sta-
wiać [postawić].

Postillon (pö'stilljo'n) *m* ②g
pocztyljon.

Post...: **karte** *f* kartka pocz-
towa, pocztówka; **kutsche** *f*
wóz *m* pocztowy, dyliżans *m*;
kutscher *m* = Postillion; **La-
gerend** mający być zosta-
wionym na poczcie (= poste
restante); **meister** *m* poczt-
mistrz; **nachnahme** *f* powzię-
tek *m* pocztowy, pobranie *n*
pocztowe; **paket** *n*, **sendung**
f pakiet *m* pocztowy, przesyłka
f pocztowa; **wagen** *m* wóz
pocztowy; **zwendend** odwrotną
poczta.

Potentat (potentät) *m* ③a po-
tentat, mocarz, monarcha.

Potenz (potē'nc) *f* ③b siła,
moc; ~~×~~ potęga, stopień *m*.

Postflasche (pö't-) *f* potaż *m*.

poß (pöc): ~ **Blut**, ~ **tau** send do
djabła!, do stu piorunów!

Pracht (prächt) *f* ③b (o. *pl.*)
przepych *m*, okazałość, wysta-
wność; ~ ~~...~~ pyszny, wspaniały,
okazały; ~ **kerl** *F m* doskonały
(ob. śliczny) człowiek.

prächtlich (prächtlīch), **pra-
chtvoll** wspaniały, pyszny, świe-
tły, wyborny.

Prädikät (prädikät) *n* ②g
orzeczenie; (Titel) tytuł *m*; (in
Schulen) stopień *m* postępu.

prägen (präg'gən) ②a wybijać
[-bić]; *fig.* wpajać [wpoić]. *Su.*
wybijanie *n*, bicie *n*.

prähen (präg'i'en) ②a (mit *dat.*)
chełpić się, chlubić się (*instr.*).

Prähler (~l'ər) *m* ②l, ~ **in** (~in) *f*
③c chełpliwy człowiek (cheł-
pliwa kobieta), blagier(ka).

Prähleret (präh'l'ərät) *f* ③b
chełpliwość, przechwalka.

prählerisch (präg'l'ərī'sch) chełpli-
wy, butny.

Prählhans *m* = Prähler.

Prahn (pram) *m* ②g prom.

praktisch (präk'tī'sch) praktycz-
ny.

Prälät (prälät) *m* ③a prałat.

Prälimina rien (prälīmīnär'i'en)
pl. inbett. preliminarja *n/pl.*,
rokowania *n/pl.*

prall (präl) wydęty, wyprężony.

prallen (präl'l'en) ②a (j. *n.* *su.*)
uderzać [-rzyć]; (ab-) odbijać
[-bić] się.

Prämie (präg'mi'e) *f* ③b premja ;
(Belohnung) nagroda.

prängen (präg'ng'en) ②a bly-
szczeć; (sich brästen) pysznić się.

Pränger (~'ər) *m* ②l przegierz.

Pränke (präg'ngk'e) *f* ③b =
stlaue, Tage. [przyłimek *m.*]

Präpositio'n (präg'pözi'ö'n) *f* ③b/

Präsens (präg'zēns) *n* inbett. (*pl.*
auch Präsēntia) czas *m* tera-
źniejszy.

Präsentie'r/brett *n*, ~ **teller** *m*
(präg'zēnti'r-) taca *f* (ob. talerz
m) do podawania.

Präsenz... (präg'zēnc...): ~ **liste** *f*
spis *m* obecnych; ~ **stärke** *f*
siła zbrojna (w czasie pokoju).

präsidieren (präg'zidi'r'en) ②g
przewodniczyć.

präffeln (präg'föln) ②f trza-
szczeć, pryskać.

präffen (~'en) ②d hulać, zbyt-
kować; (sich vergeuben) trwonąć
pieniądzem.

- Prä'sser** (prä'ss^{er}) *m* (2) hulaka, marnotrawca.
- Prä'teritum** (prät^{er}itum) *n* (6) k czas *m* przeszły.
- Prä'xis** (pra'ksis) *f* inbett. praktyka: *n.* = Erfahrung.
- Prä'jede'nzfall** (præcëdë'ne-) *m* precedens.
- prä'zīs** (præcīs) — genau.
- pre'digen** (præ'dig^{en}) (6) a kazać, mieć kazanie.
- Pre'diger** (,g^{er}) *m* (2) l kaznodzieja; — kaznodziejski.
- Pre'digt** (,dicht) *f* (3) b kazanie *n.*
- Preis** (prais) *m* (2) h cena *f*: (Zuf^ohung) nagroda *f*, zapłata *f*; (Zob) pochwała *f*; zum Preise (von dat.) po cenie (*gen.*), w cenie (*gen.*): um jeden (feinen) ~ za wszelką (żadną) cenę.
- Preis'...**: ~angabe *f* podanie *n* cen; ~aufgabe *f* zadanie *n* konkursowe (do nagrody); ~aus-schreibung *f* rozpisanie *n* nagrody, konkurs *m*; ~bewerber *m* ubiegający się o nagrodę.
- Preis'sel'beere** (prai's^{el}-) *f* żora-winka, godogdza.
- preis'en** (,z^{en}) (3) s wychwalać, wynosić, wielbić.
- Preis'...**: ~erhöhung *f* podwyższenie *n* cen; ~ermäßigung *f* zmniejszenie *n* cen, zniżka; Zgeben porzucac [-cić]; pozostawiac [-wić] na kup; Zeben: oddawać [-dać], poświęcać [-cić]; Zgekront nagrodzony (na konkursie); ~kurant *m*, ~liste *f* cennik *m*; ~nachlaß *m* zmniejszenie *n* cen(y); ~richter *m* sędzia konkursowy; ~schießen *n* strzelanie premjowe; ~schrift *f* dzieło *n* ubiegające się o nagrodę. [Preis'el'beere.]
- Preis'sel'beere** (prai's^{el}-) *f* siehef
- Preis'...**: ~unterschied *m* różnica *f* w cenie; ~verzeichnis *n* = ~liste; Zwert, Zwürdig od-
- powiadający swej wartości, niedrogi; godny pożalowania.
- Pre'ss|bock** (prë'ss-) *m* bdbój.
- pre'ssen** (prë'ss^{en}) (6) a podbijac [-bić] do góry; (täufchen) oszukiwać [-kać].
- Pre'sser** (,s^{er}) *m* (2) l oszust.
- Pre'sserel'** (prë'ss^{er}at') *f* (3) b oszukaństwo *n*.
- Pre'ss'...**: ~schuß *m* strzelanie *n* na odbitkę; ~stein *m* stróż.
- Pre'mie're** (prëm'ig^{er}) *f* (3) b premjera.
- Pre'ss'...** (prë'ss'...) prasowy.
- Pre'sse** (prë'ss^e) *f* (3) b (Zeitungs- und (3) pras.
- pre'ssen** (,n) (6) d sciskać [-snać], [s]prasować; (aus-) wyciskac [-snać]; *fig.* uciskać.
- Pre'ss'...**: ~freiheit *f* wolność prasy; ~gesetz *n* ustawa *f* prasowa; ~kohle *f* węgla *m* tłoczony, hrykiel *m*.
- Pre'tio'sen** (præcë'z^{en}) *pl.* inbett. kosztowności *f/pl.*
- Pre'u'se** (prai's^e) *m* (3) a Prusak: ~n (,n) *n* (8) g Prusy *f/pl.*
- Pre'u'sin** (,in) *f* (3) c Prusaczka.
- pre'u'sisch** (,isz) pruski.
- pri'deln** (prt'k^{eln}) (6) f swędzić: (flecken) [u]kluć; ~d ostry w smaku, pikantny. [preisen.]
- pries** (prais), **prie'se** (prai's^e) *f*. |
- Prie'ster** (prai'st^{er}) *m* (2) l kapłan, ksiądz: — kapłański; Zlich kapłański; ~rock *m* sutanna *f*; ~würde *f* godność kapłańska.
- Prie'stertum** *n* kapłaństwo.
- Pri'ma** (prai'ma) *f* (6) g pryma (= najwyższa klasa w gimnazjach niemieckich); Zware *f* towar *m* pierwszorzędnej jakości.
- Prima'ner** (prajm^{ner}) *m* (2) l uczeń najwyższej klasy gimnazjalnej w Niemczech.
- Prinzel** (prai'm^{el}) *f* (3) d pierwiosnek *m*.

Brīmzahl (prī'm-) *f* liczba niepodzielna.

Brīuz (prīnc) *m* ③a książę; (im Märchen) król wicz.

Brīnje'ssin (prīncē'sin) *f* ③c księżniczka ober (verheiratet) księżna; (im Märchen) królowna.

Brīnzi'p (prīncī'p) *n* ②g¹ ob. ⑥e zasada *f*; **brīnzīple II** (˘cip'ē'l) zasadniczy; **Brīnzi'plen'zetter** *m* pedant.

prī'nzlich (prī'nclich) książęcy; *adv.* po książęcemu.

Brī'or (prī'or) *m* ④d przeor.

Brīortā't (prīortō't) *f* ③b pierwszeństwo *n*; ˘s... dotyczący pierwszeństwa; nadający pierwszeństwo.

Brīse (prī'ze) *f* ③ b łup *m*, zdobyć; (Zaß) szczypta; ˘n... ↓ dotyczący zdobyczy morskiej.

Brī'sma (prī'smā) *n* ⑥e przyzmat *m*, graniastosłup *m*.

Brī'tsche (prī'czē) *f* ③b trzepaczka, pałka; (Schlafant) pryca, tapczan *m*.

prīva't (prīwāt) prywatny, osobisty; (häuslich) domowy.

prīva'tim (˘im) prywatnie, osobicie; (geheim) poufnie; (auf Seiten) do rąk własnych.

Prīva'tmann *m*, -**person** *f* człowiek *m* prywatny, osoba *f* prywatna.

Prīvīl'g (prīwīl'k). **Privīl'g** (˘le'g'ium) *n* ⑥e przywilej *m*;

privīlegī'rt (˘l'gī'rt) uprzy-}

pro (prō) = für. [wilejowanuy.]

Pro'be (prō'be) *f* ③b próba; (Muster) próbka, wzór *m*; (Versuch) doświadczenie *n*; auf die ~ stellen = (er)proben: ˘... próbny; okazowy; **Jahr** *n* (˘zeit *f*) rok *m* (czas *m*) próby; ˘weise na próbę. [Biercu.]

pro'ben (prō'bēn) ⑤a = pro-}

Probīer... (prōbī'R...) pro-} bierczy; do próbowania.

probīer'en (˘n) ⑤g [po-, wy-, s]próbować.

Produ'kt (prodū'kt) *n* ②g produkt *m*, wyrób *m*, wytwór *m*; Arith. iloczyn *m*; ˘en|börse *f* giełda zbożowa; ˘en|handel *m* handel artykułami żywności.

Produktī'o'n (˘dūke'o'n) *f* ③b produkcja, wytwórczość.

produktī'v (˘tī'f) produktywny, wytwórczy.

Produze'nt (˘ducē'nt) *m* ③a producent, wytwórca; **produzīer'en** (˘cī'rēn) ⑤g [wy]produkować, wyrabiać [-robić].

profa'n (˘fā'n) świecki; **Ze'r** *s*. ①l profan(ka), laik *m*.

Profe'ssor (˘fē'sōr) *m* ⑥d profesor; ˘en... profesorski.

Profil (˘fī'l) *n* ②g¹ profil *m*; przekrój *m*.

Profit (˘fīt) *m* ②g¹ zysk, dochód; **profitīer'en** (˘fītī'rēn) ⑥g zyskiwać [-kać], [s]korzystać. [przepowiednia.]

Prognō'se (prōgnō'ze) *f* ③b}

Progra'mm (prōgrā'm) *n* ②g¹ program *m*; ˘... programowy.

Proje'kt (˘jē'kt) *n* ②g projekt *m*.

Proletaria't (˘letā'q't) *n* ②g proletarijat *m*; **Proleta'riusz** (˘tē'riōr) *m* ②l proletariusz.

promovīer'en (˘mowī'rēn) ⑤g promować (się).

prompt (prōmpt) prędki, punktualny, dokładny; **heit** *f* punktualność, dokładność.

Prōno'men (prōno'mēn) *n* ⑥k = Fürwort.

Prophē't (˘fēt) *m* ③a prorok; **~in** (˘in) *f* ③c prorokini; **Lisch** (˘isz) proroczy.

prophēzei'en (˘fēcā'ēn) ⑥g (⑤a) prorokować, przepowiadać [-wiedzieć], [wy]wróżyc. **Su.** proctwo *n*, przepowiednia *f*, wróżba *f*.

Propst (prōpst) *m* ②g proboszcz.

profa'isch (proza'tsz) prozaiczny.
pro fit (pro'zít), **proft** (prost)
 na zdrowie! [3]b prostytutka.)
Prostituc'ie (pro'stitu'rté) f
Profekcio'n (pro'tke'c'ón) f [3]b
 protekcja, poparcie n.
Profesta'nt (těstá'nt) m [3]a,
 ~in (~ín) f [3]c protestant(ka);
Pfisch (~isz) protestancki.
professie'ren (~stí'ren) [5]g [za-]
 protestować.
Protoko'l (~tokó'l) n [2]g (über
 acc.) protokół m (gen.); ... pro-
 tokolarny; ~führer m protoko-
 lant; **protokollie'ren** (~kó-
 lí'ren) [5]g [za]protokołować.
Proß (pro'c) m [3]a bogacz dumny.
Pro'ße (pro'c'e) f [3]b przódka.
pro'ßen (~n) [5]e sadzić się,
 być dumnym.
pro'ßig (pro'c'íç) sadzący się,
 dumny, zarozumiały.
Pro'ßentum n sadzenie się,
 zarozumiałość f, duma f.
Pro'ß... X: ~kasten m skrzynia
 f przódkowa; ~wagen m
 przódka f.
Provi'nz (pro'wí'nc) f [3]b pro-
 wincja; **provinzie'u** (~c'í'l)
 prowincjonalny.
probis'o'risch (~wizp'risz) pro-
 wizoryczny, tymczasowy.
provozie'ren (~woci'ren) [5]g
 [s]prowokować, wyzywać
 [-zwać].
Proze'nt (~c'nt) n [2]g (a. ~satz
 m) procent m, odsetki f/pl.: ...
 procentowy. [...procentowy.]
 ...**proze'ntig** (...pro'c'ntíç)
Proze'ß (pro'c'ß) m [2]h¹ proces,
 sprawa f sądowa; er macht
 kurzem ~ mit ihm nie robi z nim
 wiele ceremonji; ... proceso-
 wy; ***prozeßie'ren** (~c'ßi'ren)
 [5]g procesować się (mit dat.
 z instr.).
Prozeßio'n (~s'c'ón) f [3]b pro-
 cesja, uroczysty pochód m.

Proze ß...: ~sucht f pienactwo
 n; Zsüchtig pieniacki.
prü'be (prü'de) przesadnie deli-
 katny ob. wstydlivy; **Prüderie'**
 (prü'derí') f [3]f przesadna de-
 likatność ob. wstydlivość.
prü'fen (prü'f'ón) [5]a Rechnungen
 usw.: sprawdzać [-dzić]; (be-
 trachten) oglądać [-dnąć]; (unter-
 suchen) [z]badać; (exproben) [wy-]
 próbować, doświadczać[-czyć]:
 (in Schufen) [wy]pytać, egzami-
 nować. [tor.]
prü'fer (~er) m [2]l egzamina-
prü'fstein m kamień probierczy.
prü'fung f próba; badanie n;
 doświadczenie n; pytanie n,
 egzaminowanie n; egzamin m;
 ~s... egzaminacyjny; ~s ar-
 beit f praca egzaminacyjna.
prü'gel (prü'g'el) m [2]l (Stoß)
 kij; (pl.) baty m/pl., chłosta f.
Prügelei' (prü'g'elá') f [3]b bicie
 n, bijatyka.
prü'geln (prü'g'eln) [5]f [wy]bić.
 [wy]chłostać. [cielesna.]
prü'gelstrafe f kara chłosty ob.
Prüne'le (prü'ng'le) f [3]b pru-
 nelka, śliwka suszona.
Prunk (prü'nk) m [2]g (o. pl.)
 przepych, okazałość f, wy-
 stawność f; ... okazały, wy-
 stawny, świetny.
prü'nken (prü'nk'én) [5]a (mit
 dat.) wynosić się, pysznić się
 (instr.).
Prunk...: ~gemach n sala f
 pysznie urządzone; **Prös** bez
 przepychu, skromny; ~sucht f
 żądza przepychu; **Prös** pełny
 przepychu, wystawny.
Psalm (psālm) m [4]a psalm;
 ~enbuch n psalterz m; ~en-
 dichter m psalmista. [terz.]
Psalter (psā'ter) m [2]l psal-
 pst (pst) pstl, cicho!
Publikum (pū'blíkūm) n [6]i
 publiczność f.

publizie'ren (publicj'r^{en}) ⑩g
[o]publikować, ogłaszać [oglo-
sić].

Pu'del (pū'd^{el}) m ②l pudel; ②-
na'ß = pat'schnaß.

Pu'der (pū'd^{er}) m ②l puder;
~büchse, ~schachtel f pudełko n
na puder; ~mantel m penjoar.

pu'dern (n) ⑩b (sich) [na]pu-
drować (się).

Puff (pūf) m ②g ob. ②d uderze-
nie n, kułak m; a. = Knall;
②ärmel m rękaw bufiasty.

pu'ffen (pū'f^{en}) ⑩a szturkać
[-knać], buchać [-chnać].

Pu'ffer (pū'f^{er}) m ②l kułak,
uderzenie n; ② zderzak.

Pu'lle F (pū'l^e) f ③b = Flajche.

Puls (pūls) m ②h puls, tętno
n; ~ader f arterja, tętnica;
~schlag m bicie n pulsu, puls;
~wärmer (-w^{er}m^{er}) m ②l
ogrzewacz. [biurko.]

Pult (pūlt) n ②g pulpit m,

Pu'lver (pū'lf^{er}, ~w^{er}) n ②l
proszek m; (Schieß)proch m
strzelniczy; ~proszkowy;
prochowy; ~flasche f, ~horn n
prochownicza f; róg m na
proch.

pulverisie'ren (pūlf^{er}izj'r^{en},
~w^{er}~) ⑩g, **pu'lvern** (pū'lf^{er}n,
~w^{er}n) ⑩b sproszkować
[-ować], zamieniać [-nić] ober
uclerać [utrzeć] na proszek.

Pu'lver...: ~kammer f pro-
chownia; ~korn n ziarnko
prochu; ~magazin n magazyn
m prochu, prochownia f; ~
mühle f młyn m prochowy,
prochownia.

pu'lvern f. pulverisieren.

Pump F (pūmp) m ②g¹ kredyt
(= Borg).

Pu'mpe (pū'mp^e) f ③b pompa.

pu'mpen (n) ⑩a [wy-, na-]
pompować; F = borgen. leihen.

Pu'mpen... pompowy: ~schwen-

gel m machadło n u pompy;
~stiefel m kadłub pompy.

Pu'mp...: ~hose(n pl.) f szerokie
spodnie f/pl., pludry m/pl.;
~station f stacja pomp; ~werk
n system m pomp.

Punkt (pūngkt) m ②g punkt,
kropka f; ~für ~punkt za
punktem, każdy punkt z oso-
bna; ② 12 (Uhr) punktualnie
(ober) dokładnie) dwunasta go-
dzina. [kropeczka, punkcikm.]

Pū'nktschen (pū'ngktš^{en}) n ②l

Punktie'r... (pūngktj'r...) służący
do kropkowania, kropkowany.

punktie'ren (n) ⑩g [wy-]
kropkować, [wy]punktować.

pū'nktsich (pū'ngktš^{ich}) punktual-
ny, dokładny, słowny; ②keit f
punktualność, dokładność,
słowność. [.... ponczowy.]

Punsch (pūnsz) m ②g poncz;

Pu'nze (pū'nc^e) f ③b, ~n (n)
m ②l cecha f (na wyrobach
metalowych).

Pupi'le (pupj'l^e) f ③b źrenica;
~n/erweiterung f rozszerzenie
n źrenicy. [leczka f.]

Pū'ppchen (pū'pč^{en}) n ②l la-

Pu'ppe (pū'p^e) f ③b lalka; (ber
Zufetten) poczwarka; F daß geht
biß in die ~n to przechodzi
wszelkie granice; ~n... lalko-
wy; ~n/theater n teatr m marjo-
netek.

Pürce' (pūrc[']) f n. n ⑥i pire n.

Purgie'r... (pūrgj'r...) przeczy-
szczający; ~mittel n środek m
przeczyszczający.

purgie'ren (n) ⑩g przeczy-
szczać [-czyścić].

Pu'rpur (pū'rpū^r) m ⑥i (auch ~
farbe f) purpura f, szkarłat;
.... purpurowy, szkarłatny;
②farbig, ②rot, ②n (n) purpuro-
wy, szkarłatny.

Pu'rzel|baum (~c^{el}-) m koziołek;
einen ~ schlagen, **pu'rzeln** (n)

puściel (pū'stel) *f* ③ *d* pęcherzyk *m.*, pryszcz *m.* [*Leuchen.*]
puścić (pū'stɛ) *f* ③ *c* = *blasen*,
puścić (pū'tɔ) *f* ③ *b* indyczka: ~r
 (L) *m* ②, **Puścielnik** *m* indyk.
Puścić (pućz) *m* ② *g* bunt, re-
 wolucja *f.*, zamach.
Puścić (puć) *m* ② *g* (o. *pl.*) strój,
 ozdoba *f.*: Δ tynk, wyprawa *f.*:
 ... służący do strojenia się;
 służący do czyszczenia.
puścić (pū'cɛn) ⑤ *e* (auf~) ubie-
 rać {ubrać}, [wy]stroić:
 {schmücken} ozdabiać {ozdobić};
 {reinigen} [wy]czyścić; *Raje*: =

{schmücken; Δ wyprawiać [-wić],
 [o]tynkować; *geputzt* strojny.
Puścić *F* (~ɛn) *m* ② *l* = *Be-
 weid.*
puścić (~tɛ) śmieszny, pociesz-
 ny, zabawny.
Puścić... *macherin* *f* ③ *c* mo-
 dniarka; ~pulver *n* proszek *n*
 do czyszczenia; ~sucht / upodo-
 banie *n* w strojeniu się; ~-
 süchtig lubiący się stroić; *ber-
 die süchtige* strojnisz (-nisia):
 ~tisch *m* gotowalnia *f.*, toaletka
f.; ~ware *f* towar *m* modny;
 ~zimmer *n* gotowalnia *f.*
Pyramide (pū'qmi'de) *f* ③ *b*
 piramida, ostrosłup *m.*

Q

quabbb(c)llg (kwā'b[ɔ]l[ɪ]g) mięk-
 ki, polchny; {jitternd} trzęsący
 się, drżący; {Speifen} mdły,
 nudny; **quabbeln** (~bɛln) ⑤ *f*
 [za]irzając się.
Quackerei *F* (kwāk'ɛsɪ') *f* ③ *b*
 wahanie *n* się, niezdecydowa-
 nie *n.*: {Streich} figiel *m.*, psota;
quackeln *F* (kwāk'ɛln) ⑤ *f*
 [za]wahać się; *a.* = *faheln*.
Quackfalter (~zāl'fɛr) *m* ② *l*
 szarlatan; **quackfaltern** (~n)
 ⑤ *b* szarlatanować.
Quader (kwā'dɛr) *m* ② *l*, auch
 ~stein *m* kamień ciosowy.
Quadrant (kwādrā'nt) *m* ③ *a*
 kwadrant, ewiartka *f.*
Quadrat (~drāt) *n* ② *g* kwa-
 drat *m.*; *dim.* kwadracik *m.*; Δ
 druga potęga *f.*, drugi stopień
m.; *Geom.* czworobok *m.*; ...
 kwadratowy; **quadratig**
 (~tɪʃ) kwadratowy, czworo-
 boczny. [*dryl m.*]
Quadrille (kwādrī'ljɛ) *f* ③ *b* ka-
Qual (kɛ) *m* ⑥ *i* . *Qual.*
quaken (kwāk'ɛn) ⑤ *a* kwakać;
 ~frosche: [za]skrzeczeć: *fig.* =

quaken (kwāk'ɛn) wrzeszczeć,
 piszczeć. [*Kier.*]
Quaker (kwāk'ɛr) *m* ② *l* kwa-
Qual (kwāl) *f* ③ *b* męka, mę-
 czarnia, katusza.
qualen (kwā'lɛn) ⑤ *a* [za]mę-
 czyć, [u]dręczyć, [u]trapić:
 {plagen} dokuczać [-czyć]: *zu
 Tode* zamęczać [-czyć] na
 śmierć; **Qualer** (~lɛr) *m* ② *l*,
 ~in (~in) *f* ③ *c* dręczyciel(ka),
 trapiiciel(ka); **Qualerei** (kwā-
 lɛrɪ') *f* ③ *b* męczenie *n.*, drę-
 czenie *n.*
Qualität (kwālītɛ't) *f* ③ *b* ja-
 kość, gatunek *m.*; {gute} dobroć:
 ~s... jakościowy. [*duszący.*]
Qualm (kwālm) *m* ② *g* dym
qualmen (kwālm'ɛn) ⑤ *a* kopać
qualvoll pełny udręczeń.
Quantität (kwāntītɛ't) *f* ③ *b*
 ilość: *Gram.* iloczyn *m.*; ~s...
 ilościowy; iloczynowy.
Quantum (kwāntum) *n* ⑥ *e*
 ob. ⑥ *k* ilość *f.* [*m.*]
Quarantäne (kwā'rantɛ'nɛ) *f* ③ *b*
 kwarantana.

Quark (kwɔ̃k) *m* ②g ob. ②d
twaróg; *fig.* rzecz / niemila.

Quart (kwɔ̃rt) 1. *n* ②g kwarta
f. ćwierć garnea; ein *Buch* in
książka *f* w ćwiartce. 2. *f* ③b
♫, *Rechtsumf.*: kwarta. [klasa.]

Quarta (kwɔ̃rtʰa) / ⑥g czwarta

Quarta'l (kwɔ̃rtʰa'l) *n* ②g¹
kwartał *m.*, ćwierć roku; 2.
weise kwartalnie, co kwartał.

Quarta'ner (tʰa'nɛr) *m* ②l
uczeń czwartej klasy.

Quarta'band *m* ②d książka *f*
w ćwiartce. [Quart 2.]

Quarta'nte (kwɔ̃rtʰnɛ) *f* ③b =

Quarte'tt (kwɔ̃rtʰɛ'tt) *n* ②g
kwartet *m.*; ... kwartetowy.

Quarta'tl|format *n* ćwiartka *f.*; in
~ w ćwiartce.

Quarta'ter (kwɔ̃rtʰɛ'r) *n* ②g¹
kwateryna *f.*, mieszkanie; ...
kwaterowy: ~geber *m* dający
kwaterunek; ~geld *n* zapłata *f*
za mieszkanie, kwaterowe;
~macher *m* kwaterymistrz.

Quarz (kwɔ̃rc) *m* ②g kwarzec;
..., qua'rtzig (tʰɪ) kwarcowy.

Quast (kwɔ̃st) *m* ②g, ~e (n^o) *f*
③b kiść *f.*

quatsch (kwɔ̃tʰʃ) 1. *int.* klaps!
2. *F a.* = albern. 3. 2 *F m* ②g
(o. *pl.*) głupie gadanie *n.*, głup-
stwo *n.*: qua'tsch'en *F* (n^o) ⑤e
gadać (ober pleść) głupstwa;
Qua'tsch|kopf *F m* paplacz(ka).

Que'cke ♀ (kwɛ'kɛ) *f* ③b perz *m.*

Que'ck|silber (kwɛ'k-silbɛr) *n* żywe
srebro, rtęć *f.*; ... rtęciowy;
2) halzig (hɔ̃ltʰɪʃ) zawierający
rtęć; 2n rtęciowy; *fig.* żywy,
ruchliwy.

Quell (kwɛ'l) *m* ②g, ~e (n^o) *f*
③b źródło *n.*; ~(en)... źródłany;
fig. źródłowy.

que'llen (kwɛ'lɛn) 1. *v/t.* ⑤b (tu)
wytryskać [-snać], sączyć się;
(schwellen) [na]pęcznić. 2. *v/t.*
⑤a [na]moczyć.

que'llen|maßig odpowiadający
źródłom; *adv.* według źródeł.

Que'ndel ♀ (kwɛ'ndɛl) *m* ②l
macierzanka *f.*

Quengciel' *F* (kwɛ'ŋɛ'ciɛl') *f* ③b
ciągle narzekanie *n.*, zrzędze-
nie *n.*; que'ngeln *F* (kwɛ'ŋɛ'ɛln)
⑤f ciągle narzekać, zrzędzić.

quer (kwɛ'r) poprzeczny; ~ durch
oder über (*acc.*) przez, poprzez
(*acc.*).

Que'r... poprzeczny; ~balken *m*
belka *f* poprzeczna; 2) du'rch
poprzez (*acc.*).

Que're (kwɛ're) *f* ③b (o. *pl.*)
kierunek *m* poprzeczny; in die
~ w poprzek, w szerz, na
poprzek: j-m in die ~ kommen
= hinderit.

Que'r...Zfeld|lei'n poprzez pola:
~gasse *f* przecznica, zaulek *m.*;
~kopf *F m* dziwak, kapryśnik;
~linie *f* linja poprzeczna; ~
pfiste *f* flecik *m.*; ~riegel *m*
zasuwa *f.*; ~sack *m* sakwa *f.*; ~
schnitt *m* przekrój poprzeczny;
~straße *f* = ~gasse; ~strich *m*
kreska *f* poprzeczna; *fig.*
Hinderit; Lü'ber w poprzek,
naprzeciw (*gen.*). [Presse.]

Que'tsche (kwɛ'tʃɛ) *f* ③b =

que'tschen (n) ⑤e [z]gnieść.
wyciskać [-snać].

Que'tsch|kartoffeln *F f/pl.* du-
żone ziemniaki *m/pl.*

Que'tschung *f* zgniecenie *n.*
stłuczenie *n.*, kontuzja.

Queue (kø) *n* ⑥l kij *m* (bi-
lardowy).

que'ken (kwɛ'kɛn) ⑤a, que't-
schen (n) ⑤e [za]kwiczeć.
[za]piszczeć. [klasa.]

Qui'nta (kwɛ'ntʰa) *f* ⑥g piąta

Quinta'ner (tʰa'nɛr) *m* ②l
uczeń piątej klasy. [kwinta.]

Qui'nte ♫ (kwɛ'ntɛ) *f* ③b

Qui'nt'essenz (kwɛ'nt-ɛnɛz) *f* kwint-
esencja, treść, najlepsza część.

Quintett *Q* (kwjntɛ't) *n* ②g
kwintet *m*.
Quirl (kwjrl) *m* ②g kołotuszka
f, mątaw f; (ber Pflanzen) okołek;
quirlen (˜n) ⑥a [po]mie-
szać, [po]mącić (kołotuszką).
quitt (kwjt) (nur präb.) wolny;
kwita (indett.); ~ werden po-
zbywać [-zbyć] się (*gen.*); wir
sind ~ z nami kwita.
Quittc (kwj'te) *f* ③b pigwa;
... pigwowy.

quittieren (kwjt'i'rɛn) ⑥g (auch
über *acc.*) [po]kwitować, po-
świadczać [-czyć] odbiór (*gen.*):
(den Dienst usw.) = aufgeben;
quittierte Rechnung rachunek
m pokwitowany.

Quittung (kwjt'ŭng) *f* ③b kwit-
m, poświadczenie *n* odbioru.
quoll (kwöł), **quoll** (kwö'le) *j*.
quellen.

Quotient (kwociɛ'nt) *m* ③a
iloraz.

R

r. Zbt. für rechtß.

Raba'tt (raba't) *m* ②g rabat,
opust (z ceny); ... rabatowy.

Raba'tte (˜e) *f* ③b rabata,
skr. vek *m* ziemi. [bin.]

Rabbi'ner (rabi'nɛr) *m* ②l ra-]

Ra'be (ra'be) *m* ③a kruk; ~n...
kruczy; *fig.* nieludzki, nie-
godziwy; **znschwarz** kruczy,
czarny jak kruk.

rabla't (rabi't) wściekły, sza-
lony, rozwścieklony.

Ra'che (ra'çhe) *f* ③b (o. pl.) zem-
sta; ~ nehmen (für) = (się)
rächen (für); ~durst *m* =
Rachgier.

Ra'chen (˜n) *m* ②l paszcza *f*;
(Schlund) gardło *n*; *fig.* czelusć *f*.

ra'chen (ra'çɛn) ⑥a (się) wegen
oder für) et. ~ an j-m [ze]mścić
się za co (*acc.*) na (*loc.*), pom-
ścić [boż.] co na (*loc.*).

Ra'chenbräune *f* zapalenie *n*
gardła, angina.

Ra'cher (ra'çɛr) *m* ②l, ~in (˜in)
f ③c mściciel(ka).

Ra'ch... (ra'çh...): ~gier, ~sucht *f*
żądza (oder pragnienie *n*) zem-
sty; **zgerig**, **zsuchtig** żądny
(od pragnący) zemsty. [hycl.]

Ra'cker (ra'kɛr) *m* ②l rakarz.]

Rad (rāt) *n* ②a koło: *dim.* kółko;
... = **Fahrrad**; ein ~ (schlagen

przewracać [-wrócić] koziółka;
Rfau: roztaćzać [-toczyć] ogon;
... kołowy.

Radau' (radau') *m* ②g¹ hałas;
~ machen hałasować. [wy.]

Ra'd|dampfer *m* parowiec koło-
ra'del brechen (ra'dɛbrɛçɛn) ⑥a
(untr.) łamać; *fig.* mówić łama-
nym językiem.

ra'deln (ra'dɛln) ⑥f = rad-
fałren.

Ra'delsführer (ra'dɛls-) *m* przy-
wódca, herszt.

Ra'der... (ra'dɛr...) kołowy; ~
werk *n* kółka *n/pl.*, mecha-
nizm *m*. [kołem.]

ra'dern (˜n) ⑥b [po]łamać

Ra'd... ~fahr... kolarski; **zrah-**
ren jeździć (ober [po]jechać) na
kole ober na bicyklu; ~fahr(er) (in
f ③c) *m* ②l (-färɛr[ɪn]) cyklista
(-stka), kolarz (-arka); ~fahr-
bahn *f* tor *m* cyklistów, welo-
drom *m*; ~felge *f* dzwono *n* ko-
ła; ~geleise *n* kolej *f* (od koła).
radic'ren (radi'rɛn) ⑥a [wy-]
skrobać; ③ [wy]ryć, sztycho-
wać.

Radie'r... ~gummi *n* *m* guma
f (do wycierania), radyrka *f*;
~messer *n* nożyk *m* do wyskro-
bywania; ~nadel *f* rylec *m* (ob-
igła) do sztychowania.

Kadie' rung / rycina, obraz *m* sztychowany. [rzodkiewka *f.*]
Kadie'schen (rɑdɪ'schɛn) *n* ② |
radika'l (rɑdɪkɑ'l) radykalny; **Ze(r)** *m* ⑨ | radykal.
Ka'dius (rɑ'dɪ'ʊs) *m* ⑥ *g* pro-
 mień (koła).
Ka'dler (rɑ'dlɛr) *m* ② |, ~**in** (~**in**)
 / ③ *c* = Radfahrer(in).
Ka'd...: ~**macher** *m* kołodziej;
 ~**nahe** *f* piasta koła; ~**reifen** *m*
 obręcz f koła; **Schlagen** { *f.* Rad;
 ~**speiche** *f* sprycha koła; ~**spur**
 / kolej (od koła); ~**wettfahren**
n wyścigi *m/pl.* cyklistów.
ra'ffen (rɑ'fɛn) ⑤ *a* chwytac
 [chwycić], porywac [-rwać];
steib: podnosić [-nieść].
raffinier't (rɑ'fɪnɪ'rt) rafinowa-
 ny, przebiegły; **Welt** *f* wyrafi-
 nowanie *n*, przebiegłość.
Ka'he ↓ (rɑ'ɛ) *f* ③ *b* reja.
Rahm (rɑm) *m* ② *g* śmietana *f*;
 (süßer) śmietanka *f*; (Rah) sadza
f; ... śmietankowy.
ra'hnen¹ (rɑ'mɛn) ⑤ *a* zbierać
 [zebrać] śmietankę.
ra'hnen² (~) 1. *f.* ein... 2. 2 *m*
 ② | rama *f*; *dim.* ramka *f*;
 (Rah) krosna *n/pl.*, krosienka
n/pl.: ... w ramach; ram.
Ra'hm|käse *m* śmietankowy.
Rahn (rɑin) *m* ② *g* granica *f*,
 miedza *f.* [~**n...** rakiety].
Rake'te (rɑkɛ'tɛ) *f* ③ *b* rakietka;
Ra'mm... (rɑ'm...): ~**bär**, ~**block**
m, ~**c** (~**o**) *f* ③ *b* babaf, kafarm.
ra'mmeln (rɑ'mɛln) ⑤ *f* parzyć
 się, grzać się.
ra'mmen (rɑ'mɛn) ⑤ *a* *f.* ein...
Ra'mpe (rɑ'mpɛ) *f* ③ *b* przejazd
m, rogatka, rampa; **Thea.** kin-
 kiety *m/pl.*
Ramsch (rɑmsz) *m* ② *g* towar
 zleżaly od. wybrakowany; im-
 hurtem; **Len** (~**en**) ⑤ *e* sprze-
 dawać [-dać] (ober kupować
 [-pić]) hurtem: ~**geschäft** *n*

handel *m* towarami wybrako-
 wanemi; ~**ware** *f* = Ramsch.
ran *F* (rɑn) = heran.
Rand (rɑnt) *m* ② *a* brzeg, rąbek,
 krawędź *f*; (in Büchern mar-
 gines; ~**bemerkung**, ~**glosse** /
 uwaga (ober dopisek *m*) na
 marginesie.
ra'ndern (rɑ'ndɛrn) ⑤ *b* [z] robie
 brzeg: [p] marginować.
Ranft (Rɑnt) *m* ② *d* brzeg.
Rang¹ (rɑŋ) *m* ② *d* ranga *f*;
 (Grad) stopień *m*; **Thea.** rząd
m; ersten ~**es** pierwszorzędn.
rang² (~), **ra'nge** (rɑ'ŋɛ) *f.* ringen.
Ra'nge (rɑ'ŋɛ) *f* ③ *b* hultaj *m*,
 hultajka; **wisus** *m*. [w randze.]
Ra'ng|erhöhung / posunięcie *n* |
Rangie'r... (rɑŋ'ɪ'r...) porządku-
 jący; ~**manawrowy**, przeto-
 kowy, zestawczy.
rangie'ren (~**en**) ⑤ *g* [u] porząd-
 kować; ~**presuwać** [-nać],
 zestawiać [-wić].
Ra'ng...: ~**liste** *f* zestawienie "
 rang; ~**stufe** / ranga, stopień *m*.
Ra'nke (rɑ'ŋkɛ) *f* ③ *b* wic, wą-
 m (u roślin).
Rä'nke (rɑ'ŋkɛ) *m/pl.* ② *d* in-
 trygi *f/pl.*, spiskowanie *n*; ~
 machen ober schmieden intrygo-
 wać, spiskować; ~**schmied** *m*
 intrygant, wichrzyciel.
ra'nken (rɑ'ŋkɛn) ⑤ *a* (h. n. [n])
 piąć się, wic się; puszczać
 latorośle. [sami.]
ra'nkia (~kɪ) *pnący* się, z wą-
raun (rɑn), **ra'nnē** (rɑ'nɛ) *f.*
 rinnen.
ra'nnte (rɑ'ntɛ) *f.* rennen.
Rä'nzel (rɑ'ncɛl) *n* ② |, **Ra'nzen**
 (rɑ'ncɛn) *m* ② | tłumok *m*, to-
 boleć *m*; P = Baud.
ra'nzig (rɑ'ncɪ) przygorzki,
 jełki, nadpsuty; ~**werden** przy-
 gorzknieć [-knać], [z]jeść.
Rapie'r (rɑpɪ'r) *n* ② *g*¹ rapjer
m, szpada *f.*

Ra'ppe (ra'p^e) *m* ③a koń kary; auf Schusters *n* pieszo, piechota.

Ra'ppel *F* (A) *m* ②l dziwaczny humor; er hat den ~ ma bzika; **2köpfig** (Aköpfig), **ra'pp(e)ltg** (A[e]ltg) niespełna rozumu, oszalały.

ra'ppeln *F* (ra'p^eln) ②f mieć bzika, być niespełna rozumu.

Raps ② (Raps) *m* ②h rzepak.

rar (rar) rzadki (= selten).

rasch (n^hsz) szybki, skory, prędki. [Scie.]

ra'scheln (ra'sz^eln) ②f szaleć

Ra'schheit / szybkość, prędkość:

ra'sen¹ (ra'z^en) ②e szaleć; ~d szalony, wściekły; (Schmerzen usw.) okropny; ~d werden oszaleć [vot.]. *

Ra'sen² (A) *m* ②l murawa *f*;

~bank *f* ②f ławka z darni;

~platz *m* darnina *f*, murawa *f*.

Raserei (Raz^erai) *f* ③b szaleństwo *n*, szal^e *m*, wściekłość.

Raste'r... (Razⁱr...) do golenia: ~becken *n* miedziczka *f* do golenia. [(sic.)]

ra'ste'ren (Aⁿ) ②g (sich) [o]golić

Ra'ste'r...: ~messer *n* brzytwa *f*;

~stube *f* salon *m* do golenia, golarnia.

ra'sonte'ren (Raz^onⁱ'r^en) ②g rozprawić, rozumować.

Ra'spel (ra'sp^el) *f* ③d raszpla, skrobaczka; **zu** (Aⁿ) ②f [wy-]raszpłować, [s]pilować raszplą.

Ra'sse (ra's^e) *f* ③b rasa, ród *m*;

~n... rasowy, rodowy.

Ra'ssel (A) *f* ③d grzechotka; **zu** (Aⁿ) ②f Sabel: pobrzękiwać; **Stette**: [za]chrzęścić; **Räder**: [za-]turkotać.

Rast (rast) *f* ③b odpoczynek *m*, wytchnienie *n*.

ra'sten (ra'st^en) ②c odpoczywać [-cząć], wytchnąć [vot.].

Ra'st...: **Los** bezustanny, nie-

zmordowany: ~tag *m* dzień wypoczynku.

Rat (Rat) *m* ②d rada *f* (pl. meist ~schläge); (Titel) rada; (Beratung) narada *f*; (Hilfe) pomoc *f*: mit j-m zu ~e gehen, i-n zu ~e ziehen, i-n um ~ fragen, sich ~erholen bei j-m [po]radzić się (*gen.*). [ratami, w ratach.]

Ra'te (rā't^e) *f* ③b rata; in ~n]

ra'ten (Aⁿ) ②k [po]radzić: geraten stosowny, odpowiedni.

Ra'ten...: ~weise ratami, w ratach; ~zahlung / splata na raty.

Ra't...: ~geber (*in f*) *m* doradca (-czyni); ~haus *n* ratusz *m*.

Rā'tin (rā'tⁱn) *f* ③c radczyni.

Ratio'n (racⁱo'n) *f* ③b porcja żywności.

rā'tlich (rā'tⁱch) = ratfam.

Ra't...: **Los** bezradny; ~losigkeit *f* bezradność.

Ra'ts... radziecki. [stosowny.]

ra'tsam (rā'tzām) odpowiedni.]

Ra't...: ~schlag *m* rada *f*; ~schlagen (*untr.*) naradzać się; ~schluss *m* uchwała *f* (rady).

Rā'tsel (rā't^el) *n* ②l zagadka *f*;

~haft zagadkowy, niejasny.

Ra'ts...: ~herr *n* radny, członek rady; ~keller *m* piwnica *f* w ratuszu.

ra'ist (ra'et) *f*, raten.

Ra'tte (rā't^e) *f* ③b szeszur *m*;

wie eine ~ schlafen ... jak zabity;

~nfall *n* łapka na szeszury;

~nfünger *m* ②l szeszurołowca;

~nlist *n* trucizna *f* na szeszury.

Ra'tte *P* (ra't^e) *f* ③b = Ratte: Spiel: chybiona.

Raub (Raup) *m* ②g rabunek., grabież *f*, lupienie *n*: ein ~ der Blammen werden stać się pastwą płomieni;

~ rabunkowy, zbójcki, drapieżny;

~anfall *m* napad rozbójniczy.

rau'ben (rau'b^en) ②a (i-m et.) [z]rabować, pozbawiać [-wieć]

k-o (*gen.*): Räuber *ustw.*: zdie-
rać [zdrzeć] co z (*gen.*).
Räu'ber (røi'bør) *m* ②l. ~tu
(~jn) *f* ③c rozbójnik (-niczka),
zbójca *m*, rabusi *m*; ~roz-
bójniczy, zbójceki.
Räuberei' (røib'øräi') *f* ③b roz-
bój *m*, rozbójnictwo *n*.
Räu'ber...: ~geschichte *f* opo-
wiadanie *n* o zbójach: fig. hi-
storja zmyślona: ~hauptmann
m herszt rozbójników; ~höhle
f jaskinia zbójców.
räu'berisch (røi'bør'is) rozbój-
niczy, zbójceki, łotrowski.
räu'bern (~børn) ⑤b trudnić
się rozbojem.
Räu'b...: ~gier, ~lust *f* drapie-
żność, łupiestwo *n*; ~gierig
drapieżny, checiwy łupu: ~
mord *m* morderstwo *n* rabun-
kowe; ~mörder (*in f*) *m* roz-
bójnik (-niczka), zbój *m*; ~
ritter *m* rycerz rozbójnik; ~
stier *n* zwierzę drapieżne;
~zug *m* wyprawa *f* zbójceka.
Rauch (røud) *m* ②g (o. *pl.*)
dym; *in* ~ aufgehen = verbren-
nen; ~dymny; (zum Rauchen
dienend) (służący) do palenia:
~abteil *m* f. Raucherabteil.
rau'chen (røu'çen) 1. ⑤a dy-
mieć (się), kurzyć się, kopać;
Zabat: palić. 2. ②n ②l palenie
(tytoniu).
Räu'cher (~ør) *m* ②l pałacy,
palacz; ~abteil *m* oddział (ob-
przedział) dla pałacych.
Räu'cher... (røi'çør...) (służący)
do kadzenia; do wędzenia;
~kammer *f* wędzarnia; ~kerze
f trociczka.
räu'chern (~ørn) 1. ⑤b [u]wędzić
podkurzać [-rzyć]; (*in Stöcken*)
[na]kadzić. *Su.* wędzenie *n*;
kadzenie *n*.
Räu'cherwerk *n* kadzidło.
Räu'ch...: ~fang *m* komin; ~fab

n kadzielnica *f*; ~fleisch *n*
mięso wędzone, wędlina *f*.
rau'chig (røu'ç'ig) dymny, na-
dymiony, nakopcony.
Räu'ch...: ~los bezdymny: ~
tabak *m* tytoń; ~ware *f*, ~werk
n futra *n/pl.*, koczuchy *m/pl.*;
~zimmer *n* pokój *m* do palenia.
Räu'de (røi'dø) *f* ③b parch *m*.
rau'dig (~d'ig) parszywy; ~kelt
f parszywość.
rauf *F* (røuf) = herauf.
Rauf...: ~bold (-bølt) *m* ②g
zawadzaka, zabijaka; ~Bogen
m szpada *f*, kordelas.
rau'fen (~ørn) ⑤a = au'straufen:
sich ~ [po]bić się, za łby się
wodzić. [bold.]
Räu'fer (~ør) *m* ②l = Rauf-
Käuseret' (røuf'øräi') *f* ③b bija-
tyka, bójka.
Rauf...: ~lust, ~sucht *f* skłon-
ność do bijatyki, zawadzactwo
n; ~lustig, ~suchtig skłonny do
bijatyki, zawadzacki.
rau'h (røu) (nicht glatt) nierówny,
szorstki, chropowaty; (heiser)
ochryply; (Stimma *ustw.*) ostry,
przykry; (wilt) dziki, nieokrze-
sany; (streng) surowy.
Rau'h...: ~bank ③ *f* ruban *m*;
~bein *n* człowiek *m* nieokrze-
sany.
Räu'heit, Rau'higkeit (røu'ç'ig-) *f*
nierówność, szorstkość, chro-
powatość; ochryplość; ostrość;
dzikość; surowość.
rau'hen (røu'ørn) ⑤a 1. *v/t.* ③
[wyl]czesać (sukno). 2. *v/i.* =
maufern.
Räu'h'reich *m* zamróz.
Raum (røum) *m* ②d (Stab)
miejsce *n*; (Ausdehnung) prze-
strzeń *f*, rozległość *f*; (~inhalt)
pojemność *f*; ~geben = ge-
statten, zugeben.
räu'men (røi'mørn) ⑤a oczy-
szczać [oczyszczyć], sprzątać

[-tnac]; ☼ wysprzedawać
[-dac]: Wohnung: opróżniać
[-nic], ustępować [ustąpić]
(z *gen.*): aus dem Wege ~ =
beseitigen, a. = töten.

Räu' mer (räu' mɛr) *m* (2) l czyszciciel.

Räu' m...: ~ersparnis / zaoszczędzenie *n* miejsca; ~inhalt *m* pojemność *f*; ~lehre / geometria.

räu' mlisch (röi' mlisch) przestrzenny; **Zeit** *f* miejsce *n*, ubikacja, lokal *m*.

Räu' mung *f* oczyszczenie *n*; ☼ wysprzedaż.

rau' nen (rau' nɛn) (16) a = flüsteru.

Rau' pe (rau' pɛ) *f* (3) b gasienica; *F* (*pl.*) = Grillen.

raus *F* (räus) = heraus.

Rausch (räusz) *m* (2) d podchmilenie *n*, stan podchmielony; *fig.* upojenie *n*, szal: im ~ w podchmielonym stanie; *fig.* w upojeniu.

Räu' schen (röi' szchɛn) *n* (2) l lekkie podchmilenie, stan *m* podchocony.

rau' schen (räu' schɛn) 1. (16) e [za] szumieć: (tiefe ~) [za]szeleścić; (wurmeln) [za]mruzczyć. 2. 2 *n* (2) l szum *m*, szelest *m*, szmer *m*.

Rau' sch|gold *n* świecidełko, błyskotka *f*.

rau' spern (röi' spɛrn) (15) b (jich) chrząkać [-knać], odchrząkać [vqđ.].

Rau' te (rau' tɛ) *f* (3) b ♀ ruta; ♂ romb *m*; ~n... rombowy; 2n|formig (nformig) rombowy, romboidalny.

Ra' zia (rä' zia) *f* (6) i u. (6) g napad *m*; (połżeński) oblawa.

Rea' gens (rɛä' gens, bism. Rɛä' gɛns) *n* (6) h odczynnik *m*.

reagic' ren (rɛgi' rɛn) (15) g oddziaływać [-lać].

reaktionä' r (rɛä' kɛ' ionɛ' r) 1. a. reakcyjny, wsteczny. 2. 2 *m* (2) g¹ reakcjonista, wstecznik.

rea' l (rɛä' l), a. 2... in 3fig realny; (wirdlich) istotny, rzeczywisty.

Rea' lien (rɛ' iɛn) *pl.* indef. przedmioty *m/pl.* istotne: (Stenntmüßel) wiadomości *f/pl.* rzeczowe.

Re' be (rɛ' bɛ) *f* (3) b winna latorośl: (Traube) winna jagoda.

Rebe' ll (rɛbɛ' l) *m* (3) n, ~in (-in) *f* (3) c buntownik (-niczka), rokoszanin (-anka).

rebellie' ren (rɛbɛli' rɛn) (16) g [z]buntować się, podnosić [-nieść] bunt oder rokosz.

Rebellö' n (rɛ' bɔ' n) *f* (3) b bunt *m*, rokosz *m*.

rebe' lisch (rɛ' bɛ' lisch) buntowniczy, zbuntowany.

Re' ben... winny.

Re' b|huhn (rɛ' p-) *n* kuropatwa *f*.

Re' b... (rɛ' p...) : ~laus / filoksera; ~stodk *m* winna latorośl *f*.

Re' bus (rɛ' bus) *m* u. *n* (2) h¹ (auch indef.) rebus *m*, zagadka *f*.

Re' chen (rɛ' chɛn) 1. *m* (2) l grabie *f/pl.* 2. 2 (3) a [za]grabie, zbierać [zebrać] grabiami.

Re' chen... rachunkowy; ~aufgabe *f*, ~exempel *n* zadanie *n* rachunkowe; ~kunst / arytmetyka; ~künstler, meister *m* rachmistrz; ~maschine *f* maszyna rachunkowa; ~tafel *f* tabliczka rachunkowa.

Re' chenschaft *f* rachunek *m*; (a. ~s|bericht *m*) sprawozdanie *n*; ~s... sprawozdawczy.

re' chnen (rɛ' chnɛn) 1. (15) c [po-] rachować, [po]liczyć, obliczać [-czyć]; ~ auf (acc.) liczyć na (acc.); ~ zu (dat.) zaliczać [-czyć] do (*gen.*); ~ mit (dat.) liczyć się z (*instr.*). 2. 2 *n* (2) l rachowanie, rachunki *m/pl.*

Re' chner (rɛ' chnɛr) *m* (2) l = Rechenmeister.

Re' chung (rɛ' chɛ) *f* (3) b rachunek *m*; (Berechnung) obliczenie

n, rachuba; einer Sache ~ tragen
liczyć się z (instr.), uwzględ-
niać [-nie] (acc.).

Re'chnungs... rachunkowy; ~
abschluss m zamknięcie n
rachunków; ~**fehler** m błąd
rachunkowy ober w rachun-
kach: ~**föhrer** m prowadzący
rachunki: ~**föhruug** f, ~**wesen**
n rachunkowość f, buchal-
terja f.

recht¹ (recht) prawy; (Winkel)
prosty; (gerecht) sprawiedliwy;
(wahrhaft) prawdziwy; (passend)
odpowiedni, należyty, słuszny,
stosowny; (groß) wielki, znacz-
ny; (Zeit usw.) dogodny; adv.
dość, bardzo; (genau) dokładnie:
erst ~ dopiero, właśnie; ganz ~
zupełnie słusznie; eben ~, ge-
rade ~, zur ~en Zeit w porę:
so ist es ~! tak jest dobrze!;
mir ist es ~! ja się na to
zgodzam!, nie mam nic prze-
ciw temu!; wenn es Ihnen ~
ist jeśli pan nic nie ma przeciw
temu; Sie haben ~ ma pan
słuszność.

Recht² () n (2)g prawo: die ~e
studieren słuchać praw; Doc-
tor der ~e doktor m praw; in
Wege (ober in Form) ~ens na
drodzo prawnej; von ~swegen,
mit ~ wedle prawa ober słusz-
ności, słusznie; j-m ~ geben
przyznawać [-znać] słuszność:
daß ~ haben mieć prawo (do
gen.); zu ~ bestehen obowiązy-
wać prawnie; mit ~ słusznie.

Re'chte (re'cht^o) f (2)l prawa
ręka, prawica; zur ~n =
rechts. [prostokątny.]

Re'cht(e)ck n (2)g prostokąt m; (2)g
re'chten (re'cht^{en}) (2)c spierać
się, sprzeczać się.

re'chter hand, -felts (-zait) po
prawej ręce, na prawo.

re'cht... ~fertigen (utr.) (fić)

usprawiedliwiać [-wie] (się);
Zfertigung f usprawiedli-
wienie n; ~**gläubig** prawo-
wierny; **Zgläubigkeit** f pra-
wowierność; ~**haberlich** (-hā-
berisch) uparty, kłótlivy.

re'chtlich uczciwy, poctciwy; (ge-
festlich) prawny; **Zkeit** f uczei-
wość, poctciwość; prawność.

re'cht... ~**los** bezprawny, nie-
prawny; (Deutsch) wyjęty z pod
prawa: **Zlosigkeit** f bezprawie-
n; wyjęcie n z pod prawa:

~**mäßig** prawny; **Zmäßigkeit** f
prawość, prawność; słusznosc.

rechts (rechte) (a. nach ~) na prawo:
~ von (dat.) po prawej od (gen.).

Re'chts... prawny, prawniczy:
~**anwalt** m obrońca, adwokat;
~**beistand** m doradca prawny,
adwokat.

re'cht... ~**schaffen** uczciwy, pra-
wy, rzetelny; **Zschaffenheit** f
uczciwość, prawość, rzetel-
ność; **Zschreibung** f pisownia,
ortografia.

Re'chts... ~**fähig** nadający się
do rozpatrywania prawnego:
~**gang** m postępowanie n są-
dowe, procedura f sądowa:
~**gelehrte(r)** m prawnik; **Zgül-
tig** prawomocny, ważny; ~
gültigkeit f prawomocność,
ważność; ~**handel** m spór, pro-
ces; ~**kraft** f moc prawna,
prawomocność; **Zkräftig** pra-
womocny; ~**kunde** f umiejęt-
ność prawa; ~**mittel** n środek
m prawny; ~**pflge** f wymiar
m sprawiedliwości, opieka
nad sprawiedliwością; ~**sache** f
= handel; ~**spruch** m wyrok
sądowy; ~**streit** m spór prawny.

rechts|u'm w prawo zwrot!

Re'chts... ~**verdreher** f m (2)l
krętacz prawny; ~**verhältnis** n
stosunek m prawny; **Zwidrig**
przeciwny prawu, nieprawny.

re'cht...: **wink(c)lig** prostokątny; **zeitlig** odbywający się w odpowiednim czasie; *adv.* na czas.

Recht (rɛk) *n* ②g drążek *m*, rek*m*.

Re'de (Rɛ'k^o) *m* ③a = Riese, Held.

re'den (ˌn) ⑩a wyciągać [-gnać], rozciągać [-gnać]; (verlängern) wydłużać [-żyć].

Redakten'r (Rɛdäkt^o'r) *m* ②g¹ redaktor; **Redaktio'n** (ˌc'v'n) *f* ③b redakcja; ~s... redakcyjny.

Re'de (Rɛ'd^e) *f* ③b mowa; a. = Bericht; es ist nicht der ~ wert nie warto o tem mówić; eine ~ halten mieć (oder wygłaszać [-głosić]) mowę; i-n zur ~ stellen pociągać [-gnać] do odpowiedzialności; ~ stehen = antworten.

Re'de...: **zertig**, **zgewandt** wymowny; ~**fluß** *m* tok mowy; ~**freiheit** *f* wolność słowa; ~**gabe** *f* dar *m* wymowy; ~**kunst** *f* wymowa, retoryka; ~**künstler** *m* mistrz wymowy, retor.

re'den (Rɛ'dɛn) ⑩c mówić, rozmawiać (über *acc.*, von *dat.* o *loc.*); du hast gut ~! tobie latwo mówić!

Re'dens|art *f* sposób *m* mówienia; zwrot *m*, frazes *m*, wyrażenie *n*. [rede, Gechwätz.]

Rederei' (Rɛd^o'rɛi') *f* ③b = Ge-

Re'de...: ~**strom** *m* = ~**fluß**; ~**teil** *m* część *f* mowy; ~**welse** *f* sposób *m* mówienia; ~**wendung** *f* = Redensart.

redigie ren (Rɛdigi'rɛn) ⑩g [z]redagować [schaffen.]

re'dlich (Rɛ'tliç) = ehrlich, recht-

Re'dner (Rɛ'dn^or) *m* ②l mowca; ~... krasomowczy, retoryczny;

~**bühne** *f* mównica; ~**gabe** *f* dar *m* wymowy. [retoryczny.]

re'dnerisch (ˌsz) krasomowczy,

re'd|selig (Rɛ't-) gadatliwy, roz-

mowny, wielomowny; **keit** *f* gadatliwość, rozmowność.

reduzie'ren (Rɛd^u'ci'rɛn) ⑩g [z]redukować, zmniejszać [-szyć], obniżać [-żyć].

Ree'de ↓ (Rɛ'd^o) *f* ③b przystan dla okrętów. [okrętów.]

Ree'der (ˌR) *m* ②l właściciel

Reederei' (Rɛd^o'rɛi') *f* ③b budowa okrętów.

Reef ↓ (Rɛf) *f*. Reff.

ree'll (Rɛç'i) gruntowny; (Ware u*iv.*) rzetelny, porządny; a. = real; **Reellität** *f* (Rɛç'i^l'tɛ't) *f* ③b gruntowność; rzetelność.

Refera't (Rɛfɛr^o't) *n* ②g referat *m*, sprawozdanie.

Referenda'r (ˌRɛnd^o'r) *m* ②g¹ sprawozdawca, praktykant sądowy. [rent, sprawozdawca.]

Referenc'nt (ˌRɛ'nt) *m* ③a refe-

Referenc'ny (ˌRɛ'nc) *f* ③b informacja. [ferować.]

referie'ren (ˌRi'rɛn) ⑩g [z]re-

Reff ↓ (Rɛf) *n* ⑤ mały żagiel *m*.

re'ffen ↓ (Rɛ'fɛn) ⑩a zwinąć [zwinąć] żagiel.

reflektie ren (Rɛflɛkⁱ'rɛn) ⑩g.

1. *v/z.* odbijać [-bić], odrzucać [-cić]. 2. *v/z.* starać się (auf *acc.* o *acc.*), ubiegać się (o *acc.*), reflektować (na *acc.*).

Refle'z (Rɛflɛ'ks) *m* ②g refleks, odbicie *n*.

Reflegio'n (Rɛflɛk^s'i^o'n) *f* ③b refleksja, odwiecie *n*; (Betrachtung) rozważanie *n*.

reflex'iv (ˌs'i'f) zwrotny; ~es Pronomen oder Verb = **z(u)m** (ˌs'i'wi'm) *n* ②g¹ (⑥k) zaimek *m* (ob. czasownik *m*) zwrotny.

Refo'rm (Rɛf^o'rɛm) *f* ③b reforma, poprawa; ~... reformatorski; **reformie'ren** (ˌf^ormi'rɛn)

⑩g [z]reformować, poprawiać [-wić]; **reformie'rt** (ˌmi'rt)

zreformowany. [przyspiew.]

Refral'n (Rɛ'fɛl') *m* ③i refren,

Regal (rɛgá'l) *n* ②g: a) półka *f*; *dim.* półeczka *f*; b) **Len** (lɛn) *pl.* przywileje *m/pl.* monarcha, regalia *n/pl.*

Regatta (rɛgá'ta) *f* ⑥g wysięgi *m/pl.* na łodziach. [ruchliwy.]

re'ge (rɛ'gɐ) żywy; (beweglich)

Re'gel (rɛ'gɛl) *f* ③d prawidło *n.*, zasada; a. = Monatsfluß; in der ~ z reguły, zwyczajnie;

~**detri'** (~dɛ'tri') *f* inbett. reguła trzech; **Los** nieregularny; ~**losgkeit** *f* nieregularność; **Lo** mądry regularny, prawidłowy;

~**mądrykeit** *f* regularność, prawidłowość.

re'gelu (rɛ'gɛln) ⑥f [u]regulować, [u]porządkować.

re'gelrecht prawidłowy, normalny. [u]porządkowanie *n.*

Re'gelung *f* uregulowanie *n.*

re'gelwidrig nieprawidłowy, anormalny; **Zeit** *f* nieprawidłowość, anomalja. [[-szyć].]

re'gen¹ (rɛ'gɛn) ⑤a (po)ruszać

Re'gen² (~) *m* ②l deszcz, deszczyk; (von Regen usw.) grad; ... deszczowy, dżdżysty; ~**bogen** *m* tęcza *f*; **Dicht** nieprzemakalny; ~**guß** *m* deszcz ulewny, ulewa *f*; **Los** bez deszczu; ~**mantel** *m* płaszcz na deszcz; ~**schirm** *m* deszczochron, parasol.

Rege'nt (rɛgɛ'nt) *m* ③a, ~**in** (~in) *f* ③c regent(ka), panujący (-ca); ~**en**... panującego.

Rege'ntschafft *f* regencja, rząd *m.*

Re'gen...: ~**wasser** *n* woda *f* deszczowa, deszczówka *f*; ~**wetter** *n* dżdżyste powietrze, niepogoda *f*, siła *f*; ~**wolke** *f* chmura deszczowa.

Regie' (rɛgí') *f* ⑥f monopol *m* (państwowy); zarząd *m* własny; Thea. reżyserja.

regie'ren (rɛgí'rɛn) ⑥g kierować (*instr.*); rządzić (*instr.*)

(auch Gram.); ~**d** kierujący, rządzący, panujący.

Regie'run *f* kierowanie *n*; (StaatsL) rząd *m*, władza; (~zeit) panowanie *n*, rządy *m/pl.*

Regie'run... rządowy; ~**austritt** *m* wstąpienie *n* na tron;

Freundlich opozycyjny; ~**form** *f* forma rządu; **Freundlich** rządowy, sprzyjający rządowi;

~**rat** *m* radca rządu; ~**zeit** *f* czas *m* panowania.

Regime'nt (rɛgimɛ'nt) *n* ②g ob.

(2)c: a) Pol. rządy *m/pl.*; b) **Lo** pułk *m*; ~**S**... pułkowy.

Regio'n (rɛgí'p'n) *f* ③b = **Ge**gend, Gebiet. [reżyser.]

Regisseu'r (rɛgí'sɔ'r) *m* (2)g¹

Regí'ster (rɛgí'stɛr) *n* ②l rejestr *m*; (Ber:ichnis) spis *m*; **Lo** registr *m* (a. Zpp.).

regí'strí'ren (rɛgí'stá'rɛn) ⑥g [z]rejestrować, wpisywać [-sać] do rejestru.

Regleme'nt (rɛgí'ɛmɛ') *n* ⑥i regulamin *m*, przepis *m.*

re'gen (rɛ'gɛn) ⑤c: es regnet (starf) (silny) deszcz pada; es wird ~ będzie deszcz padał; **fig.** spadać [spaść], [po]sypać się.

re'generísch (~nɛ'rɛ'sz) deszczowy, dżdżysty.

re'gí'am (rɛ'kzám) żywy, ruchliwy; (tätig) czynny; **Rei**t *f* żywość, ruchliwość; czynność.

Regulí'e'run (rɛgúlí'rún) *f* ③b (u)regulowanie *n*, (u)porządkowanie *n*; **Lo** = Zahlung.

Re'gung *f* ruch *m*, poruszenie *n*; (des Gemüts) wzruszenie *n*, uczucie *n*; **Lo**llos bez ruchu, nieruchomy.

Reh (rɛ) *n* ②g sarna *f*.

Re'h...: ~**bock** *m* rogacz; ~**bra**ten *m* pieczeń *f* sarnia, sarnina *f*; **Lo**braun koloru sarniego;

~**keule** *f* udziec *m* sarni;

~**posten** *m/pl.* śrut *m* na sarny.

Kei'be (kaɪ bə) / ③b, **Kei bleifen** (kaɪ'p-) *n* tarka *f.* tarło *n.*
rei'ben (raɪ'bən) ③r [u]trzeć.
Reiberel' (raɪb'raɪ') *f* ③b tarcie *n.*; *fig.* starcie *n.*, utarczka. [berei.]
Kei'bung *f* tarcie *n.*; *fig.* = **Rei-**
Reich¹ (raɪçh) *n* ②g państwo; (kōnig) królestwo; (kaɪsər) cesarstwo.
reich² (ˌ) (an *dat.*) bogaty (w *acc.*); obfitujący (w *acc.*); ~ machen = bereichern: ~ werden [wz]bogacić się; ~er Mann, **Le(r)** *m* ⑨l bogaty człowiek, bogacz; ~e Frau, **Le f** ⑨l bogaczka.
rei'chen (raɪ'çʰən) ⑤a 1. *v/t.* (dar...) podawać [-dać]; (vertellen) rozdawać [-dać]. 2. *v/i.* (tangēn) sięgać [-gnać] (nach *dat.* po *acc.*); (sich erstrecken) rozciągając się; (genügen) [wy]starczyć.
rei'ch/haltig (-hält(ɨ)) bogaty, obfity; **Reich f** bogatość, obfitość. [teczny.]
rei'chlich obfity, hojny, dostaj
Rei'chs... państwowy; ~angehörige(r) *s.* ⑨l poddany *m* (państwa); ~apfel *m* jabłko *n* monarsze; ~gericht *n* trybunał *m* państwa; ~kanzler *m* kanclerz państwa; ~tag *m* sejm; rada *f* państwa.
Rei'chtum *m* bogactwo *n.*; (Überfluß) obfitość *f.*
reif¹ (raɪf) dojrzały; ~ werden dojrzewać [-rzeć].
Reif² (ˌ) *m* ②p: a) (Ring) obrączka *f*, pierścionek (am Fuß) obręcz *f.*; b) szron.
Rei'fe (raɪ'fə) *f* ③b dojrzałość.
rei'fen¹ (ˌn) ⑤a dojrzewać [-rzeć]; es reift szron pada.
Rei'fen² (ˌ) *m* ②l = **Reif**² a.
Rei'felzeugnis *n* świadectwo dojrzałości.
rei'flch dojrzały, dostateczny.

Rei'frock *m* krynolina *f.*
Rei'gen (raɪ'gən) *m* ②l (auch ~tan) *m* rej. taniec w kolo.
Rei'he (raɪ'ʰə) *f* ③b rząd *m.*, szereg *m.*; (Auffolge) kolej, następstwo *n.*, porządek *m.*, serja: der ~ nach po kolei, kolejno: die ~ ist an dir kolej na ciebie.
Rei'hen¹ (ˌn) *m* ②l = **Reigen**.
rei'hen² (ˌ) ⑤a stawiać [ustawić] rzędem; **Reihen**: [na]nizać.
Rei'hen...: ~folge *f* porządek *m.*, następstwo *n.*, kolej; **Zweise** rzędami, w rzędach.
Rei'her (raɪ'ʰer) *m* ②l czapla *f.*
Reim (raim) *m* ②g rym.
rei'men (raɪ'mən) ⑤a rymować: sich ~ rymować się; *fig.* zgadzać się.
Rei'm/schmied *m* wierszokleta.
rein¹ (rain) czysty; (unschuldig) niewinny; ganz ~ zupełnie czysty, czystutki; ~ gar nichts zupełnie nic, nie a nic; ins ~ bringen załatwiać [-wić]; (beenden) [u]kończyć; ins ~ schreiben przepisywać [-sać] na czysto; ~ machen [wy]czyścić.
rein² F (ˌ) = herein.
Rei'n... (raɪ'n...) czysty, auch czysto...; ~ertrag *m* czysty dochód. [lis mykita.]
Rei'necke (ˌəkə) *m* ③b (ˌFuch) [Rei'n...]; ~fall *m* *f.* Hereinfall: ~fallen *f.* hereinfallen: ~gewinn *m* czysty zysk. [niewinność.]
Rei'nhelt *f* czystość; (Unschub) [Rei'nigen (raɪ'nig'ən) ⑤a [wy]oczyścić, oczyszczać [oczyścić]; Gimmer: [po]sprzątać; ~d oczyszczający.
Rei'ntger (ˌər) *m* ②l. in (ˌjn) *f* ③c czyściciel(ka).
Rei'ntigung *f* (o-, wy)oczyszczenie; ~s... oczyszczający.
rei'n/legen F = betriegen.
rei'nlich czysty, schludny; **Recht f** czystość, schludność.

Rei'n|machen *n* (o)czyszczenie.

Rei'n|schrift *f* czystopis *m*.

Reis (Rais) 1. *m* ② *h* (o. *pl.*) ryż;
... ryżowy. 2. *n* ② *c*¹ chróst
m; (Brosi) galązka *f*, szcep
m; ... (z)chróstu.

Rei'se (Rai'se) *f* ③ *b* podróz;
auf der ~ w podróży, w drodze;
... podrózny: ~ **buch** *n* prze-
wodnik *m* dla podrózujących;
~ **decke** *f* pled *m* (ob. kołdra) po-
drózny (-na): ~ **fertig** gotowy
do podróży: sich ~ fertig machen
[przy]gotować się do podróży;
~ **föhre** *m* przewodnik dla po-
drózujących: ~ **geföhre** *m* to-
warzysz podróży: ~ **gepäck** *n*
pakunek *m* podrózny: ~ **hand-
buch** *n* = ~ **buch**; ~ **koffer** *m*
waliza *f*; *dim.* walizka *f*: ~
kosten *pl.* koszta *n/pl.* podróży.

rei'sen (~n) ② *e* (su, a. *h.*) [po-]
jechać (nach *dat.* do *gen.*, ins
Bab do kąpiel, do wód); (um-
ber ~) podrózować, jeździć.

Rei'sende(r) (~d^o[R]) *m* ① *l* po-
drózujący, podrózny, pasażer;
... = Handlung².

Rei'se...: ~ **paß** *m* paszport, prze-
pustka *f* graniczna; ~ **route** *f*
droga, kierunek *m* podróży;
~ **tasche** *f* worek *m* (ob. torba)
podrózny (-na): ~ **wagen** *m*
powóz: ~ **weg** *m* droga *f*.

Rei's|feld *n* pole ryżowe.

Rei'sig (Rai'zich) *n* ② *g*¹ chróst
m; ... chróstowy, (z)chróstu.

Rei'sige(r) (Rai'zig^e[R]) *m* ①
żołnierz konny, jeździec.

Rei's... (Rai's...): ~ **au's nehmen**
= davoulaufen; ~ **blei** *n* grafit
m: ~ **brett** *n* deska *f* rysunkowa,
rysownica *f*.

rei'sen (Rai'sen) ③ *p* 1. (zer ~)
[roze]rwać, [roze-, pod]rzed;
(*v/i.*) [po]rwać się, rozrywać
[zerwać] się; (pflüden) zrywać
[zerwać]: (spitzen) szarpać

[-pnać] (an *dat.* za *acc.*): an sich
~ porywać [-rwać], przywła-
szczać [-czyć] sobie, zagarniać
[-nać]; Wiß(e) ~ dowcipkować;
man reißt sich um die Ware
dobijają się o towar, rozchwyt-
tują towar: es reißt mich im
Arm rwie mnie w ramieniu:
~ **d** rwący, bystry, gwałtowny:
(Tier) drapieżny. 2. ② *n* ② *l*
rwanie, darcie; a. = Glieder².

Rei's...: ~ **feder** *f* pióro *n* ry-
sunkowe, piórko *n*: ~ **kohle** *f*
węgiel *m* do rysowania; ~
nagel *m* (~schiene *f*) kredekka *f*
(linja) do rysowania; ~ **zeug** *n*
przybory *m/pl.* do rysowania.

Rei's|suppe *f* zupa ryżowa.

Rei't... (Rai't...) (służący) do
jazdy konnej; ~ **bahn** *f* ujeżd-
żalnia.

rei'ten (~en) 1. ③ *q* (*h.* u. *h.*) je-
chać (ob. [oft] jeździć) konno ob.
wierzchem; ~ **d** konny. 2. ② *n* ② *l*
jazda *f* konna ob. wierzchem.

Rei'ter (~er) *m* ② *l*, ~ **in** (~in) *f*
③ *c* jeździec (jeźdźcy); ✕ a.
kawalerzysta *m*; ... jezdny.
konny; ✕ kawalerzycki.

Reiterei' (Rai'terai') *f* ③ *b* kon-
nica, kawalerja. [cy.]

Rei'ter|schar *f* oddział *m* konni-
j

Rei'ters|mann *m* = Reiter.

Rei't...: ~ **gerste** *f* trzcina do jazdy
konnej; ~ **hose(n pl.)** *f* spodnie
f/pl. do jazdy konnej; ~ **knecht**
m dozorca stajenny; ~ **peitsche**
f trzcina do jazdy konnej; ~
pferd *n* koń *m* wierzchowy:
~ **schule** *f* ujeżdżalnia; ~ **weg** *m*
droga *f* do jazdy konnej; ~ **zeug**
n rząd *m* na konia.

Reiz (Rai'e) *m* ② *g* podnieta *f*;
(Zauber) powab, urok; (Liebreiz)
wdzięk; ... podniecający, po-
budzający.

rei'zbar wrażliwy, drażliwy;
(iähornig) porywczy: ~ **keit** *f*

- wrażliwość, drażliwość; porywczność.
- rel'żen** (Rał'cən) ①⑤ e [po]drażnić: ([er]weden) pobudzać [-dzić], podniecać [-cić]; (anziehen) [z]wabić, [z-, przy]nąćcić; ~b podniecający, pobudzający; (ißen) śliczny, powabny.
- Rel'ż...**: **Los** bez wdzięku, niepowabny; **~mittel** n środek m podniecający ob. pobudzający; *fig.* podnieta f; **~voll** pełny wdzięku.
- Rel'żung** f drażnienie n; pobudzanie n, podniecanie n.
- Rekla'me** (Rekla'mə) f ③b reklama. [nowozaciczny.]
- Rekru't** (Rekru't) m ③a rekrut, **relati'v** (relati'f) 1. = bezzględny. 2. ② ②g¹, **~um** (~ti'wüm) ⑥k, **~pronomen** n zaimek m względny.
- Relie'f** (Reli'f) n ⑥i ob. ②g¹ relief m, plaskorzeźba f.
- Religio'n** (Religi'o'n) f ③b religja, wiara; (Bekenntnis) wyznanie n.
- Religio'us...** religijny; **~Lehrer** m nauczyciel religji; **~schwärmer** m, fanatyk; **~spötter** m bluźnierca; **~unferrikt** m nauka f religji.
- religiö's** (Religi'ö's) religijny; **Religiö'sita't** (~g'özi'tät) f ③b religijność.
- Reli'quie** (Reli'kwie) f ③b relikwia, świętość; **~nkasten** m relikwiarz. [wozownia.]
- Remi'se** (Remi'ze) f ③b remiza, **remittie'ren** ☉ (Remi'ti'ren) ①g odsyłać [odesłać].
- Remo'nte** (Remö'te) f ③b remonta, koń m wybrakowany.
- re'mpeln** (Re'mpeln) ①f zderzać [-rzyć] się; j-n: potraćać [-cić].
- Renai'ssa'nce** (Renä'ssə's) f ③b renesans m, epoka odrodzenia.
- Renda'nt** (Rendä't) m ③a skarbnik, wyplacający rachunki. [Bahn f tor m wysięgowy.]
- Re'nun...** (Re'n...) wysięgowy; **re'nunen** (Re'n'en) ①d 1. biegać, [po]biec, [po]pędzić; mit dem Kopfe gegen die Wand ~ bić głową o ścianę; *fig.* chcieć dokazać rzeczy niemożliwych. 2. ② n ②l bieg m; (Wett) wysięgi m/pl.
- Re'nner** (~er) m ②l biegacz, biegun; (a. Re'un'pferd n) koń m wysięgowy.
- Re nu...**: **~platz** m = Reunbahn; **~ster** n ren m; **~wolf** m sarneczki f/pl.
- Re'nommee'** (Renö'me') n ⑥i reputacja f, opinja f, sława f; **renommie'ren** (~mi'ren) ①g = prażlen. [skarbowy.]
- Re'nt'amt** (Re'nt-) n urząd m
- Re'nte** (Re'nte) f ③b renta; (Einnahmen) dochód m.
- Re'ntie'r** (Re'nti'e') ⑥i. **Re'ntner** (Re'ntner) m ②l kapitalista, żyjący z dochodów własnego majątku. [oplać [-cić] się.]
- rentie'ren** (~ti'ren) ①g: się ~
- Re'nt'meister** m skarbnik.
- reparie'ren** (Repari'ren) ①g = ausbessern.
- Repetie'r...** (Repeti'r...) powtarzający; **~uhr** f zegar m powtarzający. [Berichterstatter.]
- Repo'rter** (Repo'rter) m ②l
- Repräsen'tant** (Reprezöntänt) m ③a reprezentant, przedstawiciel, zastępca.
- repräsentie'ren** (~ti'ren) ①g reprezentować, przedstawiać, zastępować.
- reproduzie'ren** (Reproduci'ren) ①g [z]reprodukować, odtwarzać [tworzyć].
- Repti'l** (Repti'l) n ②g¹ ob. ⑥u gad m, płaz m.
- Republi'k** (Republi'k) f ③b Rzeczpospolita; **Republika'ner**

(błiką n^{er}) *m* 2) republika-
nin; **republika nisch** (n^{isz}) re-
publikański.
Requisit (n^{ekwizi't}) *n* 4) a przy-
bory *m/pl.*; (*pl.*) Thea. rekwizyta
n/pl.
Reseda (n^{ecz'ed}) *f* 6) i rezeda.
Reserve (n^{ecz'kw'e}) *f* 3) b za-
strzeżenie *n*; *fig.* zachowanie
n się wyczekujące; X rezerwa,
wojsko *n* nieczynne; ... re-
zerwowi, w nieczynnej służ-
bie.
reserve ren (n^{ecz'w'i'ren}) 15) g
[za]rezerwować; (wegleg:n) od-
kładać [odłożyć]; (vorbehalten)
zastrzegać [-strzec] sobie;
reserviert (zurückhaltend) bierny.
Reservoir (n^{wō'r}) *n* 2) g¹ re-
zerwoar *m*, zbiornik *m*.
Residence (n^{ezid'e'nc}) *f* 3) b (auch
~stadt *f*) rezydencja, stolica,
miasto *n* stołeczne.
Resonanz (n^{ezona'nc}) *f* 3) b (a.
~boden *m*) rezonans *m*.
Respekt (n^{ę- ob. r'ęspekt}) *m* 2) g
(a. *pl.*) respekt, szacunek, po-
ważanie *n*.
respektive (n^{ti'w'e}) względnie.
Respektstage * *m/pl.* dni
względności.
Rest (n^{ęst}) *m* 2) g reszta *f*, osta-
tek; * pozostałość *f*.
Restant * (n^{ęstā'nt}) *m* 3) a
dłużnik zalegający.
Restauration (n^{ęstōrg'}) *n* 6) i re-
stauracja *f*; **Restaurateur** (n^{ęstōr})
m 2) g¹ restaurator;
Restauration (n^{ęstō'n}) *f* 3) b
restauracja; przywrócenie *n*
dawnego stanu; odnowienie *n*.
Restbestand *m* = Rest.
Resultat (n^{ęzultā't}) *n* 2) g re-
zultat *m*, wynik *m*.
Retraite (n^{ętrā'de}) *f* 3) b
odwrot *m*; a. = Abtritt.
Retorik (n^{ęrtō'ke}) *f* 3) b retortia.
retour (n^{ęrtū'r}) *na* powrót.

z powrotem: ... powrotny;
Billet *n* = Rückfahrkarte.
retten (n^{ę't'en}) 15) c [u-, wy]ra-
tować, ocalać [-lić].
Retter (n^{er}) *m* 2) l, ~in (nⁱⁿ) *f*
3) c wybawca (-bawicielka).
Retz (n^{id}) *m* 2) g¹ rzodkiew
f; *dim.* rzodkiewka *f*.
Retzung *f* ratunek *m*, ocalenie
n; ~s... ratunkowy; ~s|boot *n*
łódź *f* ratunkowa; ~s|los bez-
nadziejny, bez ratunku; ~s-
mittel *n* środek *m* ratunku ob.
ocalenia.
Reute (n^{oi'e}) *f* 3) b skrucha, żalm.
reuten (nⁿ) 15) a: es reut mich
żałując (*gen.*), żal mi (*gen.*).
Reuegeld *n* odstępné; (Geldstrafe)
grzywna *f*. [t^{id}] skruszony.
reulich (n^{oi'ich}), **reumütig** (-mü-)
Reue (n^{oi'z'e}) *f* 3) b więciarz *m*
(do łowienia ryb).
Reue (n^{oi's'e}) *m* 3) b = Russe.
reuten (n^{oi't'en}) 15) c = aus-
roden. [budka.]
Reue (n^{ęw'ę'lj'e}) *f* 3) b po-
Reverenz (n^{ęw'ę'nc}) *f* 3) b
uszanowanie *n*; (Verbeugung)
ukłon *m*. [kwit.]
Revers (n^{ęw'ę'rs}) *m* 2) h rewers.
revidieren (n^{ęwid'i'ren}) 15) g
[z]rewidować, przeglądać
[-dnąć].
Revier (n^{wi'r}) *n* 2) g oddział *m*,
obwód *m*, rewir *m*.
Revisio (n^{ęwiz'i'o'n}) *f* 3) b re-
wizja, przeglądanie *n*; ~s...
rewizyjny. [Aufsühr.]
Revolte (n^{ęw'ę'lt'e}) *f* 3) b =
Revolution (n^{ęw'ę'lt'ō'n}) *f* 3) b
rewolucja; przewrót *m*; ~s...
rewolucyjny.
revolutionär (n^{ęw'ę'lt'ō'n}) 1. a.
rewolucyjny. 2. 2 *m* 2) g¹ re-
wolucjonista. [rewolwer.]
Revolvier (n^{ęw'ę'lw'er}) *m* 2) l
Revue (n^{ęw'u}) *f* 3) b = Hund-,
Truppen-schau.

Rezensent (reˈtʰɛnzənt) *m* ③ a recenzent. sprawozdawca, krytyk: **rezensie ren** (ˌziˈrɛn) ⑤g [z]recenzować, oceniać [-nić]; **Rezensio'n** (ˌzɪˈpʰi'n) *f* ③ b recenzja, ocena.

Rezept (rɛˈtʰɛpt) *n* ②g -recepta *f*: (Vorschrift) przepis *m*.

rezipro'k (rɛˈtʰɪprɔˈk) wzajemny.

Rhabarber (rɑbɑˈrbɛr) *m* ②l rzewień. [nadreński.]

Rhein (Raɪn) *m* ②g Ren: ... **rheini'sch** (Raɪ'nɪʃ) reński.

Rheini'...: **Länder** *m* mieszkaniac nadreński: **Ländisch** reński: **Wein** *m* wino *n* reńskie.

Rhinoceros (Rɪnɔˈtʰɛrɔs) *n* ②h¹ (a. indett.) nosorożec *m*. [ny.]

rhythmisch (Rɪˈtmɪʃ) rytmicz-*f*

Rhythmus (ˌmʏs) *m* ④g rytm.

Richt... (Rɪˈtʰɪt...): **baum** *m* równia *f*; **beil** *n* topór *m* katowski: **blei** *n* pion *m*; **block** *m* rusztowanie *n*.

richten (ˌrɪˈtʰɛn) ⑤c (wenden) zwracać [zwrócić], [s]kierować; uhr: nastawiać [-wie], [na]regulować; zt [o]sądzić, osądzać [-dzić], rozsądzać [-dzić]; eine Anfrage an j-u ~ zwracać [zwrócić] się do k-o z (instr.): sich ~ nach (dat.) [za]stosować się do (gen.), powodować się (instr.): X richt't euch! równaj się!

Richter (ˌrɪˈtʰɛr) *m* ②l sędzia: ... sędziowski; **auf** *n* urząd *m* sędziowski.

richterlich sędziowski, sądowy.

Richter...: **spruch** *m* wyrok sądowy: **stuhl** *m* trybunał, sąd.

richtig (Rɪˈtʰɪç) właściwy, należyty; (Bilag ujm.) stosowny; (echt) prawdziwy, sprawiedliwy; ~! słusznie!; dobrze! **keit** *f* właściwość; stosowność: prawdziwość; die Sache hat ihre Zeit to jest słusze.

Richt...: **platz** *m*, **stätte** *f*

miejsce *n* stracenia: **Scheit** *n* równia *f*; **Schnur** *f* sznurek *m* do równania; *fig.* prawidło *n*, wskazówka. [wzgląd *m*.]

Richtung /kierunek *m*; (Gunsicht)

Richtwage *f* poziomnica.

rieb (Rɪp) *f*. reiben.

Riech... (Rɪˈtʰ...) pachnący: z pachnidłami.

riechen (Rɪˈtʰɛn) ⑤c 1. *v/t.* [z-, po]wachać, obwąchiwać

[-chać]; (wittern) [z]wietrzyć. 2. *v/i.* [za]pachnąć; übel ~ cuchnąć, śmierdzieć; er riecht nach Tabak czuć go tytoniem.

Riechfläschchen *n* flaszeczka / (ober flakonik *m*) z perfumą.

Ried (Rɪt) *n* ②g łąg *m*, bagnista łąka *f*; (~gras) sitowie, łącz *m*.

rief (Rɪf) *f*. rufen.

riefeln (Rɪˈfɛln) ⑤f [wy]żłobkować, [po]rowkować.

Riegel (Rɪˈgɛl) *m* ②l zapora *f*, zasuwa *f*, rygiel; (Steider) wieszadło *n*: hinter Schlüssel und ~ pod kluczem (wobin? klucz).

Riemen (Rɪˈmɛn) *m* ②l rzemień; *dim.* rzemyk; ↓ wiosło *n*; ... rzemienny; **zeug** *n* uprząż *f*.

Riemer (ˌrɪˈmɛr) *m* ②l rymarz.

Ries (Rɪs) *n* ②h (als Maß nach Bahlen indett.) ryza *f*.

Riese (Rɪˈzɛ) *m* ③a olbrzym.

Rieselfeld (Rɪˈzɛl-) *n* pole nawodnione.

rieseln (Rɪˈzɛln) ⑤f (h. und fu) zraszać [zrosić]; (fließen) płynąć powoli, sączyć się; es rieselt müde, pada drobny deszcz.

Riesen... olbrzymi, ogromny: **groß** olbrzymi, kolosalny.

riesenhaff, **riesig** (Rɪˈzɪç) olbrzymi, ogromny.

Riesenschlange *f* boa *m*.

Riesstein (Rɪˈzɛjn) *f* ③c olbrzymka.

rief (Rɪf) *f*. raten.

Riff (Rɪf) *n* ②g rafa *f*, skała *f* podwodna.

ri ffein (Rī'fēln) ⑩f = riefeln.
 Ri'ue (Rī'ūe) f ③b żłobek m,
 rowek m. [mesa.]
 Rime'sse (Rīmē'se) f ③b ry-
 Rind (Rīnt) n ②c bydło; mian-
 licheś ~ wół m; weiblicheś ~
 krowa f; ... wołowy.
 Ri'nde (Rī'ndē) f ③b kora; (beś
 Brotes) skórką.
 Ri'nder... (Rī'nder...) wołowy; ~bra-
 ten m pieczeń f wołowa; ~pest,
 ~seuche f księgosusz m.
 Ri'nd|fleisch n mięso wołowe,
 wołowina f; ... wołowy.
 Ri'nds... = Rind(er)...
 Ri'nd|vieh n bydło rogate, ro-
 gacizna f; fig. głupiec m, bul-
 wan m.
 Ring (Rīŋ) m ②g pierścień;
 dim. pierścioneł; (Trau) 2
 obrączka f; (am Faß) obręcz f;
 (~platz) rynek.
 Ri'ng... pierścieniowaty, okrą-
 gły; ~bahn f kolej obwodowa
 ober okrężna.
 ri'ngeln (Rī'ŋeln) ⑩f [z]robic
 kółka; sich ~ wic się, zwinąć
 [zwinąć] się.
 Ri'ngel... ~natter f żmija pier-
 ścieniowa; ~reigen, ~tanzen m
 taniec wirowy.
 ri'ngen (Rī'ŋen) ⑩b 1. v/t.
 Wasche: [wy]kręcić, wykręcać
 [-cić], wyżymać; aus den Hän-
 den ~ — cutreißeu. 2. v/i. pa-
 sować się; nach et. ~ = streben.
 Ri'nger (Rī'ŋer) m ②l zapasnik.
 Ri'ng... ~finger m palec ser-
 deczny; 2förmig (-förmig)
 pierścieniowaty: ~kampf m
 zapasy m/pl.; ~kämpfer m za-
 pasnik; ~mauer f mur m ota-
 czający miasto; ~panzer m
 kolczuga f; ~platz m rynek.
 rings (Rī'ŋs) ~heru'm naokoło
 (gen.), dookoła (gen.).
 Ri'nne (Rī'ne) f ③b żłobek m;
 (Goffe) rynna, rynwa, ściek m.

ri'nnen (Rī'nen) ⑩c: a) (ju) cieć;
 a. = riefeln; b) (h.) = lećcu.
 Ri'n|stein m ryzostok. [berko.]
 Ri'ppen (Rī'ppen) n ②l zio-
 Ri'ppe (Rī'pe) f ③b żebro n;
 △ żłobek m; ~n... żebrowy;
 ~n|fell n opłucna f; ~n|speer
 m pieczony schab wierzowy;
 ~n|stoß m szturchaniec w bok.
 ri'skie ren (Rī'skī'ren) ⑩g [za-]
 ryzykować.
 Riß (Rīß) 1. m ②h¹ pęknięcie n;
 (Spalt) szpara f, szczelina f;
 (Schramme) rysa f; (im Reide)
 rozdarcie n; (Plan) rysunek,
 plan; Riße bekommen [po-]
 pękać. 2. 2 f. reißen.
 ri'ssig (Rī'sig) porysowany,
 pęknięty, mający szpary.
 Riß (Rīß) m ②g podbicie n,
 przygubie n (u nogi).
 Riß (Rīß) 1. m ②g jazda f (ober
 przejażdżka f) konna. 2. 2 f.
 reiten.
 Ri'tter (Rī'tter) m ②i rycerz;
 (Ordens) kawaler zakonu;
 arme ~ grzanki f/pl. na maśle;
 ... rycerski; kawalerski;
 ~gut n. ~hof m posiadłość f ry-
 cerska, ober szlachecka, dobra
 n/pl. rycerskie od. szlacheckie.
 ri'tterlich rycerski.
 Ri'tterschaft f rycerstwo n.
 Ri'tter|schlag m pasowanie n
 na rycerza. [rycerz.]
 Ri'tters|mann m (pl. -leute)
 Ri'ttertum n godność / rycerska;
 (Ritterschaft) rycerstwo.
 ri'ttlings (Rī'tlings) wierzchem,
 okrakiem.
 Ri'tt|meister m rotmistrz.
 Ritua'l (Rī'tū'al) n ②g¹ rytuał
 m, obrządek m. [kowy.]
 ritue'll (~'l) rytualny, obrządek.
 Ri'tus (Rī'tūs) m ⑥g (a. indef.)
 obrządek m.
 Riß (Rīß) m ②g, ~e (Rī'ce) f ③b
 szpara f, szczelina f; dim.

- szparka *f.* szczelinka *f.*; (der Sam) draśnięcie *n.*
- rißen** (ri'cən) ⑤e [za]drasnąć.
- Ri'zinus|öl** (ri'cinus-) *n* olejek *m* rycynowy.
- Rou'stbeef** (ro'stbiʃ) *n* ⑥i rost-bis *m*, pieczeń *f* wołowa po angielsku.
- Ro'bbe** (Rø'b^e) *f* ③b foka.
- Ro'be** (Rø'b^e) *f* ③b suknia powłóczysta.
- robu'ft** (Robu'st) = kräftig, starł.
- roch** (Røch), **rø'che** (ro'ch^e) *f.* riedhen.
- rø'cheln** (Rø'ch^eln) ⑤f charczeć, zerzeć. [roch.]
- Ro'che(n)** (Rø'ch^eln) *m* ④e (2l)
- Rod** (Røk) *m* ②d surdut; (für Frauen) spódnica *f.*; ... surdutowy; ~schoss *m* poła *f* u surduta.
- Ro'den** (Rø'kən) *m* ②l kądziel *f.*
- Ro'del** (Rø'd^el) *m* ②l, *f* ③d (a. ~schlitten *m*) saneczki *f/pl.*
- Ro del'land** *n* karczunek *m*, karczowisko.
- ro'deln** (Rø'd^eln) ⑤f saneczkować się, spuszczać się na saneczkach. [wać.]
- ro'den** (r^den) ⑤c [wy]karczować
- Ro'gen** (Rø'g^en) *m* ②l ikra *f.*: ~fisch, **Ro'guer** (Rø'gn^eR) *m* ②l ikrzak. [... żytni.]
- Ro'ggen** (Rø'g^en) *m* ②l żyto *n.*
- roh** (Rø) surowy; (wilt) dziki; (grob) nieokrzesany, brutalny.
- Ro'h...** surowy; ~bau *m* (pl. ~bauten) budowla *f* z samych tylko murów.
- Ro'heit** (Rø'hait) *f* ③b surowość; dzikość; brutalność.
- Rohr** (RøR) *n* ②g (Schiff) trzcina *f.*; (spanisches ~) trzcinka *f.*; (Rohre) rura *f.*; (der Kanone) lufa *f.*; ... trzciniowy.
- Rø'hre** (Rø're) *f* ③b rura;
- Rulförmig** (-förmig) rurowy;
- ~nleitung *f* rurociąg *m.*
- Rø'richt** (Rø'riçht) *n* ②g zarosł *f* trzciniowa, oczeret *m.*
- Ro'hr...** ~post *f* poczta pneumatyczna; ~stock *m* trzcina *f.*; ~stuhl *m* stółek trzcinią wyplatany. [m: ~stoff *m* surowiec.]
- Ro'h...** ~seide *f* surowy jedwab.
- Ro'II|bett** *n* łóżko na kółkach.
- Ro'lle** (Rø'l^o) *f* ③b krążek *m*, blok *m.*; (an Möbeln usw.) kółko *n.*; (für Wäsche) magiel *m.*; (~Papier usw.) zwitek *m*, zwój *m*, trąbka; Thea. rola: das spielt feine ~ to nie odgrywa żadnej roli, to nie nie znaczy.
- ro'llen** (r^{en}) ⑤a 1. v/t. [s-, po-]toczyć. 2. v/i. (h. u. fu) [s-, po-]toczyć się; Donner: [za]huczeć.
- Ro'ller** (r^{er}) *m* ②l ten, który coś toczy.
- Ro'll...** ~geld *n* zapłata *f* za przewóz, przewozowe; ~holz *n* walek *m.*; ~kutscher *m* woźnica przedsiębiorstwa przewozowego; ~schuh *m* trzewik na kółkach; ~stuhl *m* krzesło *n* na kółkach; ~vorhang *m* stora *f.*; ~wagen *m* wózek na kółkach.
- Rom** (Rom) *n* ⑧g Rzym *m.*
- Roma'n** (Romā'n) *m* ②g romans, powieść *f.*; ~schreiber(in) *f.* *m* powieściopisarz (-sarka).
- roma'nhaft** jak w powieści, romansowy.
- roma'nisch** (r^{isz}) romański.
- Roma'ntik** (Romā'ntik) *f* ③b romantyzm *m.*; roma'nisch (r^{tisz}) romantyczny.
- Roma'nze** (r^{ce}) *f* ③b romanca.
- Rø'mer** (Rø'm^{er}) *m* ②l Rzymianin; (Glas) kieliszek; ~in (in) *f* ③c Rzymianka.
- rø'misch** (Rø'm^{isz}) rzymski.
- Rø'ntgen|strahlen** (Rø'ntg^{en}-) *m/pl.* promienie Rentgena.
- ro'fa** (Rø'za) mbett., ~farben, farbig różowy. [życzka *f.*]
- Rø'schen** (Rø'sch^{en}) *n* ②l róża
- Ro'se** (Rø'z^e) *f* ③b róża; dim. (= Rø'slein [Rø'slāin] *n* ②l)

różyczka: ~n... różany, różowy; ~n|kranz *m* wieniec z róż; (zum Feten) różaniec; ~n|stodk *m* krzak róży.

Rose tte (RQZĕ'te) *f* (3) b rozeta.

ro fig (RQ'z'f) różowy. [m.]

Rosf'ne (RQz'ne) *f* (3) b rodzynek

Rosmari'n (RQsmari'n n. Ros...) *m* (2) g¹ rozmaryn.

Rosß (RQs) *n* (2) h¹ koń *m*, rumak

m: ... koński; bgt. Pferd(e...); ~arzt *m* weterynarz. [ca.]

Ro'sslenker (RQ'se-) *m* woźni-

Ro'sselsprung (RQ'se-) *m* ciąg konia (w szachach).

Ro'slein (RQ's-) *n* (2) l kenik *m*.

Rost (RQst) *m* (2) g: a) rdza *f*; b) (weist Rost) ruszt.

Ro st... (RQ'st...) (służący) do pieczenia oder prażenia.

Ro'st|braten *m* rozbratel.

ro'sten (RQ'sten) (5) c (j. und {u}) [za]rdzewieć.

rö'sten (RQ'sten n. RQ'~) (5) c Me-tall: [wy]prażyć; Brot ufw.: przypiekać [-piec]; Kaffee: [u]palić.

ro'stig (RQ'st'f) zardzewiały, rdzawy; ~maden [po]rdzawić;

~ werden = rosten.

rot (RQ) 1. czerwony; (Wangen ufw.) rumiany; (Haare) rudy; ~maden (werden) = (sich) röten.

2. 2 *n* (2) g (o. pl.) czerwoność *f*, czerwien *f*; (der Wangen) rumieniec *m*. [rudo...]

ro't... czerwony, a. czerwono...;

Rotatio'n (RQtaç'p'n) *f* (3) b obrót *m*, krążenie *n*; ~s... obrotowy.

ro't...: ~bädig (-bëk'f) o czerwonych policzkach, rumiany;

~bärtig rudobrody; Rbuche *f* buk *m* (czerwony).

Rö'te (RQ'te) *f* (3) b czerwoność; (der Wangen) rumieniec *m*.

Rö'tel (RQ'tel) *m* (2) l kredka *f* czerwona, lubryka *f*; ~n *pl*.

~ kur *m*.

rö'ten (~en) (5) c [po]czerwienić,

[za]rumienić: sich ~ [za]czerwienić się, [po]czerwieniec. [za]rumienić się.

ro't...: ~glühend rozpalony do czerwoności;

~haarig rudowłosy, rudy; Rhauf *f* czerwonoskórzec *m*; Rkehlchen

(-këld'en) *n* (2) l pliszka *f* czerwogardla; Rkopf *m* rudogłowa; Rlauf ~ *m* róża *f*.

rö'tlich (RQ't'fch) czerwony, rudawy.

Ro't|stift *m* czerwony olówek.

Ro'tte (RQ'te) *f* (3) b zgraja, banda, szajka; X pluton *m*; Zulweise

plutonami.

ro'tten (RQ't'en) (5) c = auërottejn.

Ro't...: ~wein *m* czerwone wino *n*; ~welsch *n* mowa *f* mieszana, żargon *m*.

Roß (RQc) *m* (2) g (o. pl.) nosaczizna *f*; (Schleim) smark.

ro'sig (RQ'ç'f) chory na nosacziznę; smarkaty.

Ro't...: ~krankheit *f* nosaczizna; ~nase *f* fig. smarkacz *m*.

Rouleau' (RQle') *n* (6) i roleta *f*, zasłona *f*.

Rou'te (RQ'te) *f* (3) b ruta, droga.

Rü'be (RQ'be) *f* (3) b rzepa; gelbe ~ marchew; rote ~ burak *m*.

Rü'ben... rzepy; burakowy; ~zucker *m* cukier buraczany.

Rubi'n (RQbi'n) *m* (2) g¹ rubin.

Rubri'k (~br'k) *f* (3) b rubryka.

Rü'b|saat (RQ'p-) *f*, Rü'b|samen *m*, Rü'b|sen (~sen) *m* rzepak *m*.

ru'chbar (RQ'çbär) rozgłośny, powszechnie wiadomy;

~madcu rozgłaszać [-głosić]; ~werden stawać [stać] się wiadomem.

ru'chlos niegodziwy, bezbożny;

Ru'chlosigkeit *f* niegodziwość, bezbożność.

Ruck (RQk) *m* (2) g pchnięcie *m*, posunięcie *n*; auf einen ~, mit einem ~ odrazu.

Rü'ck... (Rü'k...) powrotny; ~
anspruch *m* pretensja *f* wzajemna, regres; ~**äußerung** /
 = Erwiderung: ~**bezüglich**
 zwrotny; ~**blick** *m* rzut oka
 wstecz || [-sunąć] (*v/i.* się).
rü'cken¹ (Rü'k'en) (5) a posuwać
Rü'cken² (.) *m* (2) l grzbiet,
 plecy *m/pl.*; X tył; (zineš Beites
 ujm.) obuch; im ~ w tyle, (angreife-
 feu) z tyłu; hinter dem ~ za
 plecami; fig. poza oczy; j-m
 den ~ drehen obracać [obrócić]
 się plecami do (*gen.*); ...grzbie-
 towy; tylny; ~**lehne** / oparcie
n tylny, poręcz; ~**mark** *n* mlecz
m pocierny; ~**marks** | **darre**
f wyschnięcie *n* mleczu pa-
 cierzowego; ~**schmerz**; *m* ból
 w plecach.
Rü'ck...; ~**erinnerung** *f* wspo-
 mnienie *n* (czego minionego);
 ~**erstattung** *f* zwrot *m*; ~**fahr-**
karte *f* bilet *m* jazdy powrotnej;
 ~**fahrt** *f* jazda powrotna; ~**fall**
m powrót choroby, recydywa
f; ~**gabe** *f* zwrot *m*; ~**gang**
m powrót; (Abnahme) zmniej-
 szenie *n*, zniżka *f*, spadek;
 ~**gangig** (-gehig) odwrotny,
 wsteczny; ~**gangig** machen co-
 fać [-nąć], udaremniać [-nie];
 ~**graf** *m* (n) stos *m* pocierny,
 kregosłup *m*; ~**grats**...
 kregowy; ~**halt** *m* oparcie *n*;
 (Stütze) podpora *f*; ohne ~halt
 otwarcie, bez ogródek; ~**kauf**
m odkup, wykupno *n*; ~**kehr**
 (-kehr), ~**kunst** (-kunst) *f* (2) l
 (o. pl.) powrót *m*; ~**lauf** *m* bieg
 wstecz. [a. = rückwärts.]
rü'cklings (rü'kling) na wznak;
Rü'ck...; ~**marsch** *m* pochód po-
 wrotny; a. = ~**zug**; ~**prall** *m*
 odbicie *n* się; ~**reise** *f* podróż
 z powrotem.
Rü'ck | **sack** *m* tornister, plecak.
Rü'ck...; ~**schlag** *m* odbicie *n*; re-

akeja *f*; zmiana / na gorsze; ~
schrift *m* krok wsteczny, cofanie
n się; ~**seite** / strona odwrotna;
 ~**sicht** *f* wzgląd *m* (auf *acc.* na
acc.); a. = Hin- / Rück-; ~
 ~**sicht** nehmen mieć wzgląd (auf
acc. na *acc.*); ~**sichts** | **los** bez-
 względny; ~**sichts** | **losigkeit** *f*
 bezwzględnosc; ~**sichts** | **voll**
 pełny względów, oględny; ~**sitz**
m tylne siedzenie *n*; ~**sprache**
f rozmówienie *n* się; ~**sprache**
 nehmen pomówić, rozmówić
 się [beide *vou.*] (mit *dat.* z *instr.*);
 ~**stand** *m* zaleglosc *f*; (Reis)
 pozostalosc *f*; ~**ständig** zaleglly;
 pozostalyl; ~**tritt** *m* ustapienie
n, cofnięcie *n* się; ~**vergütung**
f odszkodowanie *n*; ~**wärts**
 (-wäre) w tyle, w tył, wstecz;
 ~**wechsel** X *m* weksel zwrotny;
 ~**weg** *m* droga *f* powrotna,
 powrót. [kami.]
ru'ckweise pchnięciami, sko-
Rü'ck...; ~**wirkend** działający
 wstecz, ~**wirkung** *f* działanie
n wstecz, oddziaływanie *n*; ~
 ~**zahlung** *f* splata; ~**zug** *m* od-
 wrót.
Rü'de (Rü'de) 1. *m* (3) a pies
 gończy, kundel. 2. 2 brutalny,
 nieokrzesany.
Rü'del (Rü'del) *n* (2) l stado.
Rü'der (Rü'der) *n* (2) l wiosło; fig.
 ster *m*, rządy *m/pl.*; ... wiosło-
 wy; ~**bank** *f* (2) l lawka dla
 wiosłarzy, burta; ~**boot** *n* łódz
f wiosłowa, wiosłowiec *m*.
Rü'derer (Rü'derer) *m* (2) l wio-
 słarz.
ru'dern (.) (5) b wiosłować,
 poruszać statek wiosłami.
Rü'der...; ~**schlag** *m* uderzenie
n wiosła; ~**wettfahrt** *f* wyścigi
m/pl. wiosłarskie.
Ruf (Ruf) *m* (2) g wołanie *n*;
 (Herbeirufen) zawołanie *n*; (Auf-
 forderung) wezwanie *n*; fig. re-

- putacja *f.*, opinja *f.*, sława *f.*; in gutem ~e stehen mieć sławę, cieszyć się dobrą opinią; im ~e eines (Bekannten) ufw. stehen słynąć jako (*nom.*).
- ru'fen** (rū'fən) ④o [za]wołać; (a. = heißen) nazywać [-zwać]; ~ lassen przywoływać [-lać], wzywać [wezwać, zawezwać]; wie gerufen jak na zawołanie, na (ob. w) sam czas.
- Rū'ffel** *F* (rū'fəl) *m* ②l przygana *f.*, łajanie *n.*; **Zn** ⑥f [z]ganić, [z]łajać.
- Rū'fname** *m* imię *n.*
- Rū'ge** (rū'gə) *f* ③b nagana, upomnienie *n.*; **Zn** (n) ⑥a [z]ganić, upominać [-mnąć]. [s]karcie (wegen *gen. za acc.*).
- Rū'he** (rū'ə) *f* ③b (o. pl.) spokój *m.*, pokój *m.*; (bij. ~) odpoczynek *m.*; (Stille) cisza; (Gemüts~) spokojność; sich zur ~ begeben udawać [udać] się na spoczynek, isē [pójsē] spać; sich zur ~ setzen odpoczywać [-cząć]; ~bank *f* ②f lawka, do wypoczynku; ~bett *n* kanapa *f.*, otomana *f.*; ~gehalt *n* emerytura *f.*
- ru'hen** (rū'ən) ④sa od-, wy-, spoczywać [-cząć].
- Rū'he...**: ~pause / przerwa, przestanek *m.*; ~punkt *m* punkt oparcia; ~sessel *m* krzesło *n* do spoczynku; ~stand *m* stan spoczynku; emerytura *f.*; ~stätte *f* miejsce *n* spoczynku; a. = Grab; ~störer(in) *f* *m* burzyciel(ka), wicherzyciel(ka); ~tag *m* dzień wypoczynku.
- ru'hig** (rū'ih) spokojny; (ruh) cichy; ~! cicho!; ~ werden uspokajać [-koić] się, uciszyć się [boń].
- Rūhm** (rūm) *m* ②g (o. pl.) sława *f.*, chwała *f.*; ~ begier(De) *f* żądza sławy; ~ begierig żądny (ober cheiwy) sławy.

- rū'hmen** (rū'mən) ⑥a sławić, [po]chwalić; sich ~ [po]chwalić się; chelpić się (wegen) *gen.* mit *dat. z gen., instr.*); ~swert godny pochwały, chwalebny.
- rū'hmlich** chwalebny, zaszczytny, chlubny.
- Rū'hm...**: ~los niesławny, nieznan; ~redig (-redich) chępliwy; ~sucht *f* żądza sławy; ~suchtig żądny (ober cheiwy) sławy; ~voll sławny; ~würdig godny chwały, chlubny, chwalebny.
- Rubr** (rūr) *f* ③b biegunka krwawa, czerwonka, dyzenterja.
- Rū'hrlei** (rū'r-) *n* jajecznicza *f.*
- rū'hren** (rū'rən) ④sa ruszać [-szyc] (*instr., acc.*); (um~) [za]mieszać; *fig.* wzruszać [-szyc] (zu Tränen do łez); ~d wzruszający, czuły; sich ~ [po]ruszać [-szyc] się; der Schlag hat ihn gerührt został tknięty paralizem. [mieszania.]
- Rū'hrholz** *n* kopystka *f* do;
- rū'hrig** (~ih) ruchliwy, żywy; ~keit *f* ruchliwość, żywość.
- Rū'hr...**: ~schel *n* łopatka *f* do mieszania; ~stiel *n* łożysko do wrzuteń; ~stock *m* łopatka *f* do mieszania.
- Rū'hrung** *f* wzruszenie *n.*
- Rū'ru** (rū'ru) *m* ②g¹ upadek, koniec, zniszczenie *n.*, ruina *f.*
- Rū'rne** (rū'rne) *f* ③b gruzy *m/pl.*, zwaliska *n/pl.*
- ru'ntē'ren** (rū'nit'ərən) ④g (sich) [z]niszczyć (się).
- Rū'lp** *P* (rū'lp) *m* ②h odbijanie *n* się (w ustach).
- rū'lpfen** *P* (rū'lpən) ④e odbijać [-bić] się (w ustach).
- rum** ¹ *F* (Rūm) = herum.
- Rum** ² (rū) *m* ⑥i, ②g¹ rum.
- Rumā'ne** (rūmā'ne) *m* ③a Rumun; **Rumā'nien** (rūmā'nien) *n* ③a Rumunia *f.*; **Rumā'nin** (rūmā'nin) *f*

- ③c Rumunka: **rumuński** (~nysz) rumuński.
- Rummel** F (Rū'moel) m ②l = Plunder: er versteht den ~ on się rozumie na rzeczy.
- rumoren** (Rūmo'ren) ⑤a = lärmen.
- Rümpel...** (Rū'mpēl...): ~**kammer** f skład m rupieci: ~**kasten** m stara karetka f: ♪ stary fortepian. [poftern.]
- rümpeln** (~n) ⑥f = lärmen.
- Rumpf** (Rūmpf) m ②d tułów; (als Statue) torso n; ↓ kadłub.
- rümpfen** (Rū'mpfen) ⑤a [s-] krzywić.
- rund** (Rūnt) okrągły: ~**abfchlagen** uśw. wprost, wręcz.
- Rü'nd...** okrągły, okrężny; ~**bau** m okrągły budynek: **rotunda** f: ~**blick** m widok dookoła; panorama f.
- Rü'nde** (Rū'nde) f ③b okrągłość; & objażdżka, rant m; in die ~ wkoło.
- rü'nden** (~den), ~**rü'nden** (Rū'nden) ⑤c zaokrąglać [-lić].
- Rü'nd...**: ~**gang** m chodzenie wkoło; einen ~gang machen obchodzić [obejść] wkoło; ~**gesang** m śpiew kolejny.
- Rü'ndheit** f okrągłość.
- Rü'nd...**: **Therau's** otwarcie, wprost; **Theru'm** dookoła: ~**reise** f podróż okrężna: ~**schau** f widok m, panorama: przegład m; ~**schreiben** n okólnik m, cyrkularz m: ~**schrift** f pismo okrągłe ober: **rondowe**: **Zu'm** naokoło, dookoła: **Zwe'g** stanowczo, wprost.
- Rü'ndung** f okrągłość, zaokrąglenie n. [n runiczne.]
- Rü'ndu|schrift** (Rū'nēn-) f pismo
- Rü'nd|rübe** (Rū'ndkēl-) f ewidła; ~n... ewikłowy.
- rü'nter** F (Rū'nter) = herunter.
- Rü'nzeln** (~el) f ③d zmarszczka.
- ru'nz(e)lig** (Rū'nc[e]līch) po- od- z-marszczony. [szczyć.]
- ru'nzeln** (Rū'ncēln) ⑤f [z]mar-)
- Rü'pel** F (Rū'pēl) m ②l dragal, prostata: **Zhaff** prostataki.
- ru'pfen** (Rū'pfen) ⑤a [wy]skubać, wyrwać [-rwać]; *fig.* zdzierać [zdrzeć].
- ru'ppig** (Rū'pīch) obdarty, ob-szarpany; *fig.* nędzny, mizerny.
- Rü'ppfack** F m obszarpaniec, obdartus. [brzost m.]
- Rü'sche** (Rū'sze) f ③b więz m.)
- Ruß** (Rūs) m ②g sadza f; (einer Lampe) kopeć.
- Rü'sse** (Rū'se) m ③a Rosjanin.
- Rü'ssel** (Rū'sel) m ②l ryj: *dim.* ryjek; (eines Elefanten) trąba f.
- ru'sen** (Rū'sen) ⑤e kopać.
- ru'sig** (Rū'sīch) zakopcony, okopcony, oczerniony sadzą.
- Rü'sin** (Rū'sin) f ③c Rosjanka.
- ru'sisch** (~sz) rosyjski: *adv.* po rosyjsku.
- Rü'sland** (Rū's-) n ⑧a Rosja f.
- Rü'ste** (Rū'ste) f ③b = Ruhe: zur ~ gehen (Sonne) zachodzić [zajść].
- rü'sten** (Rū'stēn) ⑤c uzbrajać [uzbroić]; *fig.* się ~ przygotowywać [-ować] się.
- Rü'ster** ♀ (Rū'ster) f ③d więz m.
- rü'stig** (Rū'stīch) krzepki, czerstwy, żwawy; **Zkeit** f krzepkość, czerstwość.
- Rü'stkammer** (Rū'st-) f zbrojownia.
- Rü'stung** f zbroja, uzbrojenie n.
- Rü'te** (Rū'te) f ③b pręt m, różga.
- Rußsch** (Rūcz) m ②g usunięcie n się: poślizgnięcie n się, ~**bahn** f ślizgawka.
- ru'tschen** (Rū'czēn) ⑤e ślizgać [zesliznąć] się; **Erbreich**: usuwać [usunąć] się.
- rü'teln** (Rū'tēln) 1. ⑥f [po-] trząść, wstrząsać [-ać]. 2. ② n ②l trzęsienie.

S

S. Abt. für Seite: f. Abt. für sich(e).

Sä... (zə'...) f. Säe...

Saal (zɑl) m (2)d sala f.

Saat (zɑt) f (3)b zasiew m; (Samen) nasienie n; a. = Getreide: ~feld n pole zasiane; ~frucht f, ~korn n zboże n do zasiewu; ~krähe f wrona; ~zeit f / czas m zasiewu, zasiew m.

Sabbat (zə'bɑt) m (2)g sobota f, szabas: ... sobotni, szabasowy.

Säbel (zə'bɛl) m (2)l szabla f; dim. szabelka f; ~gefäß n rękojeść f; ~blech m cięcie n szablą. [blą.]

Säbeln (zə'bɛln) (5)f rabać sza-

Sa(c)hari'n (zə'hɑr'i'n) n (2)g¹ sacharyna f.

Sach... (zə'h...) rzeczowy; 2-dienlich odpowiedni, stosowny.

Sache (zə'hɛ) f (3)b rzecz, przedmiot m; (Angelegenheit) sprawa.

Sächelchen (zə'hɛl'ɕhɛn) n (2)l mała rzecz f, mały przedmiot m; (Kleinigkeit) drobnostka f.

Sach...: 2gemäß stosowny, odpowiedni; ~kenner m znawca (rzeczy), rzeczoznawca;

~kenntnis f znajomość rzeczy; 2kundig znający się na rzeczy, biegły 2lage f stan m rzeczy, położenie n.

Sachlich rzeczowy; fig. ścisły; 2keit f rzeczowość, ścisłość.

Sachlich (zə'hli'ɕh) Gram. nijaki.

Sachregister n = Inhaltsverzeichnis.

Sache (zə'ksɛ) m (3)a Sas. Saksończyk; ~n (~n) n (8)g Saksonja f; ~schisch (zə'ksɪ'sɪʃ) saski.

Sacht(e) (zə'hɪt[e]) powolny, cichy; 5p. adn. powoli, cicho, po cichu.

Sach...: ~verhalt m stan rzeczy; ~verständige(r) m (9)l = ~ten-

ner; ~walter (-wält'er) m (2)l adwokat, rzecznik.

Sack (zək) m (2)d wór, worek; a. = Tasche: dim. (= Säckchen [zə'kɕhɛn] n (2)l) woreczek.

Säck... workowy; 2artig workowaty.

Säckel (zə'kɛl) m (2)l woreczek, sakiewka f; ~meister m skarbnik, kasjer.

Säckeln (zə'kɛn) (5)a wsypywać [-pać] do worka: sich ~ opadać [opaść], osuwać [osunąć] się.

Sackerlo't (zək'ɛrl'ɔ't), Sackerme'nt (~mɛ'nt) do stu djabłów!

Säck...: 2förmig (-förmig) = 2artig; ~gaffe f ślepa (oder zamknięta) ulica; ~laufen n wyścigi m/pl. w workach; ~leinen n, ~leinwand f płótno n

na worki; ~netz n więcierz m; ~tuch n chustka f do nosa.

Sä(e)... (zə'ɛ'...) siewny, do siewu; ~mann m (2)a siewca; ~maschine f siewnik m.

Säen (zə'ɛn) 1. (5)a [po-, za-] siać. 2. 2n (2)l sianie, siew m.

Säer (zə'ɛr) m (2)l, ~in (~i'n) f (3)c siewca m, siewiarz (-arka).

Säfran (zə'fɪ'ɑn) m (2)g¹ safran; ... safranowy.

Säfran(zə'fɪ'ɑn) m (2)g¹ szafran; ... szafranowy.

Saft (zɑft) m (2)d sok; ohne ~ und Kraft bezsilny, nudny, niesmaczny. [3otig.]

Saftig (zə'fɪ'ɕh) soczysty; F =

Saftlos niesoczysty, bez soku.

Sage (zə'gɛ) f (3)b podanie n; (Bericht), pogłoska, wieść.

Säge (zə'gɛ) f (3)b pila; dim. pilka; ... pilowy, pileczkowy; ~bock m kobylica f; ~fisch m pila f; ~mühle f tartak m.

Sagen (zə'gɛn) (5)a mówić, powiadać [-wiedzieć]; man sagt

mówią; das hat nichts zu - to
nie nie znaczy.

fä'gen (zä'g'en) 16a piłować.

fa'genhaft bajeczny, mityczny,
legendarny.

fa'genkreis *m* cykl podań.

fä'ger (zä'g'er) *m* 2l tracz, pi-
larz. [ciny *f/pl.*]

fä'gelspäne *m/pl.* opilki, tro-
sah (zä), fä'he (zä'e) *f.* jeheń.

fa'hne (zä'n'e) *f* 3b śmietanka;
saure ~ śmietana; ~n... śmie-
tankowy. [śmietankę.]

fa'hntig (zä'n'ig) zawierający

Saiso'n (zä'z'o') *f* 6i sezon *m*;
... sezonowy.

Sait'e (zäi't'e) *f* 3b struna;
feine ~ strunka; *fig.* gefinde ~n
aufziehen spuszczać [spuścić]
z tonu: ~n... strunowy, smy-
czkowy. [sakrament *m.*]

Sakrame'nt (zakram'e'nt) *n* 2g

Sakristei' (zakristai') *f* 3b za-
krystja.

Salamä'nder (zälamä'nd'er) *m*
2l salamandra *f.*

Sala't (zälä't) *m* 2g salata *f*;
~schüssel *f* salaterka.

Salbaderei' (zälbad'e'rai') *f* 3b
gadanina, bzdury *f/pl.*: falba'-
dern (~bä'd'ern) 15b bajać, ga-
dać. [mada.]

sa'lbe (zä'lb'e) *f* 3b masć, po-]

sa'lbel' 2 (zä'lbai') *m* 2g¹
szałwja *f*; ... szalwiowy.

fa'lben (zä'lb'en) 15a namaszczać
|-masćić.

sa'lbung *f* namaszczenie *n*;
2s|reich, 2s|voll z namaszcze-
niem, patetyczny.

Sall'ne (zäl'n'e) *f* 3b salina,
warzelnia soli.

Salm (zäl'm) *m* 2g l sos; *fig.*
langer ~ długie gadanie *n.*

Salo'n (zäl'o') *m* 6i salon; ...
salonowy; ~wagen *m* wóz sa-
lonowy, salonówka *f.*

Sälpe'ter (zälp'e't'er) *m* 2l sa-

letra *f*; ... salatrzany; ~hütte.
~stieberet *f* warzelnia saletry.

sa'lve (zä'tw'e) *f* 3b salwa.

Salz (zäl'c) *n* 2g sól; ... solny,
solony; ~büchse *f* solniczka.

sa'lzen (zä'lc'en) 15e [po]solić;
gefalzen solony; (Preis) drogi.

sa'lz... ~saß *n* solniczka *f*;
~fleisch *n* mięso solone; ~gurke
f ogórek *m* kwaszony.

sa'lzig (zä'lc'ig) słony.

sa'lz... ~lake *f* solanka, woda
słona; ~säure *f* kwas *m* solny;
~werk *n* kopalnia *f* soli.

...sam (...zäm) in 3ffan, 38. einfam.

Sä'l'mann, ~maschine *f.* Säe...

Samari'ter (zamari't'er) *m* 2l,
~in (~n) *f* 3c Samarytanin
(-tanka).

sa'me (zä'm'e) 4e, ~n (~n) *m*
2l nasienie *n*; ~n... nasie-
niowy; ~nikorn *n* ziarnko na-
sienia, nasionko.

Sämeret' (zäm'erät') *f* 3b skład
m nasion; (*pl.*) nasiona *n/pl.*

sa'mmel... (zä'm'ol...) zbiorowy.

sa'mmeln (~n) 16f zbierać [ze-
brać].

sa'mmel... ~name *m* imię *n*
zbiorowe; ~platz, ~punkt *m*
miejsce *n* zebrania; ~su'rium
F (-zū'rium) *n* 6e zbieranina
f; ~werk *n* dzieło zbiorowe.

sa'm(m)et (zä'm[ət]) *m* 2g
aksamit; 2en (~en) aksamitny.

sa'mmler (zä'm'l'er) *m* 2l, ~in
(~n) *f* 3c zbieracz(ka).

sa'mmlung *f* zbieranie *n*, skład-
ka; (Gedicht) zbiór *m*. [abend.]

sa'ms|tag (zä'ms-) *m* = Sonn-|
samt¹ (zämt) (*dat.*) wraz
z (*instr.*); ~ und sonders
wszystko (ob. wszyscy) razem.

Samt² *f.* Sammet. [cały.]

sä'mtlich (zä'mtlich) wszystok,]

Sand (zänt) *m* 2g piasek; ~tu
die Augen streuen [zajmydlie
oczy (*dat.*): ... piaskowy.

Sanda'le (zãndã'l^o) *f* ③b sandał *m*.

Sa'nd...: ~bank *f* ②*f* piaszczyzna, piasek *m*; (auf Flüßen usw.) mielizna; ~boden *m* grunt piaszczysty; ~büchse *f* piaseczniczka; ~gegend *f* okolica piaszczysta.

sa'ndig (zã'ndiçh) piaszczysty.

Sa'nd...: ~korn *n* ziarno piasku; ~mann *m* ②*a* piaskarz; *f* der ~m. Iomunt oczy kleją się do snu; ~stein *m* piaskowiec; ~uhr *f* zegar *m* piaskowy.

sa'ndte (zã'nte) *f*. senden.

sanft (zãnft) łagodny; spokojny; (weich) miękki; *a.* = ~mütig.

Sa'nfte (zã'nfte) *f* ③b lektyka.

Sa'nftheit *f* łagodność; spokojność; miękkość.

Sa'nftmut *f* inbest. łagodność umysłu, potulność.

sa'nft|mütig (-mütich) łagodnego umysłu, potulny.

Sang (zãng) 1. *m* ②*d* śpiew; *a.* = Gesang; 2. *o*, sä'nge (zã'ng^o) *f*. jünger.

sa'ngbar śpiewny.

Sä'nger (zã'ng^{er}) *m* ②*l*, ~in (~in) *f* ③c śpiewak (-aczka); poet. = Dichter; ... śpiewacki.

sank (zãngk), sä'nke (zã'ngk^o) *f*. jünger.

Sankt (zãngkt) inbest. święty.

sann (zãn), sä'nne (zã'n^e) *f*. jünger.

sapperlo't (zãp^{er}lo't) = saderlot.

Sapper'r (zãp^{er}r) *m* ②*g*¹ ob. ⑥*i* saper; ... saperski. [dela.]

Sar'de'lle (zãrdë'l^o) *f* ③b sar- }

Sardi'ne (~di'n^e) *f* ③b sardynka.

Sarg (zãrk) *m* ②*d* trumna *f*; *dim.* trumienka *f*; ~decke *f*, ~tuch *n* całun *m*. [= Zusatz.]

Sas'¹ (zãs) ③*a*¹, Sa'sse (zã's^o) ③*a*¹

sas'² (zãs), sä'se (zã's^o) *f*. jünger.

sä'ssig (zã'siçh) = ansä'ssig.

Sa'tan (zã'tãn) *m* ②*g*¹ szatan.

sata'nisch (zã'tã'nisch) szatański.

Satt'n (zãt'çh) *m* ⑥*i* satyna *f*; ... satynowy.

Satt're (zãt'i'r^o) *f* ③b satyra.

satt (zãt) syty; ich habe es ~ to mi się sprzykrzyło, mam tego po uszy.

Sa'ttel (zã't^ol) *m* ②*j* siodło *n*; *dim.* siodelko *n*; er ist in allen Sätteln gerecht on umie wszystko; ... siodłowy; ~decke *f* czaprak *m*; *o*fest siedzący mocno w siodle; *fig.* znający się dobrze na czemś; ~gurt *m* poprąg.

sa'tteln (zã't^oln) ④*f* [o]siodłać.

Sa'ttheit *f* sytość, przesyta *m*.

sä'ttigen (zã'tiçh^on) ④*a* [na]sycić; ~d sytny. *Su.* nasycenie *n*, sytość *f*.

Sa'ttler (zã'tl^{er}) *m* ②*l* siodlarz.

Sattlerei' (zã'tl^{er}ai') *f* ③b pracownia siodlarska.

sa'ttfam (zã'tzãm) dostateczny, wystarczający.

Satz (zãc) *m* ②*d* (Sprung) skok, sus; (Boden) osad; ~ ~ Waren partja *f*, garnitur; ~Gram. zdanie *n*; Typ. skład czcionek; (im Spiel) stawka *f*; in Sätzen skokami; *a.* = Aufsatz, Einfaß.

Sa't...: ~bau *m* (o. pl.), ~bildung *f* budowa *f* (ob. tworzenie *n*) zdań; ~lehre *f* nauka o zdaniu, składnia.

Sa'tzung (zã'cũng) *f* ③b przepis *m*, правило *n*, statut *m*.

Sau (zãu) *f* ②*f*, *a.* ③*b*: a) swinia; b) = Wildschwein; ... świński; *fig.* brudny, niechlujny.

sa'u'ber (zãu'b^{er}) czysty, schludny; *o*kell *f* czystość, schludność.

säu'berlich (zãu'b^{er}lich) (sein ~) = sauber. [jünger.]

säu'bern (zãu'b^{er}n) ④*b* = rei-

Sau'|bohne *f* bób *m*.

Sau'ce (zãu's^o) *f* ③*b* = Soße.

sa'u'er (zãu'^{er}) ⑩⁵ kwaśny; (herb) cierpki; (schwer) ciężki, uciążli-

wy, mozolny; (mürrisch) zgryźliwy. ~ machen = säuern: ~ werden [s]kwaśnieć, [s]kisnąć; ~ üß et. ~ werden lassen [na]mowolić się nad (instr.).

Sau'er... ost kwaśny; ~ampfer ♀ (-ampfer) *m* (2)l szczaw; ~brunnen *m* kwaśna woda *f* mineralna; szczawa *f*; ~kohl *m*, ~kraut *n* kapusta *f* kwaśna od. kiszona.

säu'erlich (zoi'eu'lich) kwaskowaty. [kwasić.]

säu'ern (zoi'orn) (5)b [za-. na-]

Sau'er...: ~stoff *m* tlen: ~teig *m* kwas, roczyn: ~töpfisch (-töpfisch) zgryźliwy, marudny.

Sau'fbruder P (zau'f-) *m* = Säuser.

sau'fen (zau'fen) (3)f Tiere: [wy-]pić: P Menschen: pić bez miary, zapijać się.

Säu'fer P (zoi'fer) *m* (2)l, ~in (~jn) *f* (3)c pijak (pijaczka), opój *m*: ~bahustun *m* obłąd wskutek opilstwa.

Säuferei' (zau'ferei') *f* (3)b pijalstwo *n*, opilstwo *n*.

Sau'f'gelage *n* pijatyka *f*.

Sau'glamme (zau'k-) *f* mamka.

sau'gen (zau'gen) (5)a [wy]ssać.

säu'gen (zoi'gen) (5)a [na]karmić piersią. [ssak *m*.]

Säu'getier *n* zwierzę ssące.

Sau'g...: ~flasche *f* flaszeczka do karmienia, pypka; ~heber *m* lewar ssący.

Sau'gflug (zoi'klif) *m* (2)g¹ niemowlę *n* (przy piersi).

säu'isch (zoi'isz) swiński: fig. niechlujny, sprośny.

Säu'le (zoi'le) *f* (3)b słup *m*, filar *m*, kolumna; ~n... filarów, kolumnowy; ~n|halle *f* krużganek *m*, portyk *m*, kolumnada; ~n|reihe *f* rząd *m* słupów oder filarów; ~n|werk *n* budowla *f* na słupach; kolumnada *f*.

Saum (zaum) *m* (2)d kraniec, brzeg; (genähter) rąbek: ~juczny.

sau'mäßig F swiński, bestjalski: *adv.* po swińsku, po bestjalsku.

säu'men (zoi'men) (5)a 1. *v/t.* obrębiać [-bić]; [ob]lamować. 2. *v/i.* zwlekać, ociągać się, omieszkąć.

säu'mig (zoi'mich) = faumfelig.

Sau'm...: ~last *f* ciężar *m* (meist *pl.*); ~pferd *n* koń *m* juczny: ~selig opieszaly; ~seligkeit *f* opieszalność.

Säu're (zoi're) *f* (3)b kwas *m*.

Saureigu'rkenzeit *f* czas *m* ogórkowy.

Saus (zaus) (2)h: in ~ und Brauß leben żyć szumnie, prowadzić życie hulaszcze.

säu'seln (zoi'zeln) (5)f szelościć.

sau'sen (zau'zen) (5)e [za]szumnieć, [za]huczeć.

Sau'selwind F swiszczypała *f*.

Sca... *f.* Sca...: See... *f.* See...

See'pter (see'pter) *f.* Zepster.

Scha'bbes (szā'b'es) *m* indest. szabas.

Scha'be (szā'be) *f* (3)b szwab *m*, karakon *m*; ☉ = Scha'b'eisen (szā'p-) *n* skrobakto *n*, narzędzie *n* do skrobania: ~fleisch *n* mięso skrobane.

scha'ben (~n) (5)a [o]skrobać.

Scha'bernacht (szā'b'ernäc) *m* (2)g figiel, psota *f*; ~treiben dokazywać.

schä'big (szē'bid) = gründig, ründig: (sterber) wytarty, nędzny; a. - lumpig, geizig.

Schab'lo'ne (szā'blo'ne) *f* (3)b szablon *m*, wzór *m*: Zu'hast szablonowy, według szablonu.

Schabra'de (szā'brā'ke) *f* (3)b czaprak *m*.

Schach (szāc) *n* (2)g (a. = ~piel) szachy *m/pl.*; ~szachowy; ~brett *n* szachownica *f*.

Scha'cher (szä'ch^{er}) *m* (2)l, ~ci' (szäch^{er}rai') *f* (3)b szachrowanie *n*, szachrajstwo *n*, frymarka *f*.
Schä'cher (szę'ch^{er}) *m* (2)l roz-
 bójnik.
Scha'cher|jude *m* żyd szachraj.
schä'chern (szä'ch^{ern}) (15)b
 szachrować.
Schä'ch...: ~**spiel** *n* (gra *f* w)
 szachy *m/pl.*; ~**spieler** *m* sza-
 chista.
Schacht (szächt) *m* (2)g od. (2)d
 szacht, szyb; ... szybowy.
Schächtel (szächtel) *f* (3)d pudło
n, pudelko *n*; F alte ~ stara
 baba; ~**halm** *♀ m* skrzyp.
Schächt|zug *m* ciąg *m* (w sza-
 chach).
schäde (szä'de) 1. (eš ift) ~!
 szkoda! 2. *♀ m* (4)6 (pl. Schä-
 den) szkoda *f*.
Schäd'el (szä'del) *m* (2)l czaszka
f; ~**stätte** *f* bibl. Golgota.
schäden (szä'den) 1. (15)c [za-]
 szkodzić, wyrządzać [-dzie]
 szkodę. 2. *♀ m* (2)j szkoda *f*;
 (Nachteil) strata *f*, uszczerbek;
 (Schädigung) uszkodzenie *n*; *♀*
 uehmen doznawać [-znać] szko-
 dy ober uszczerbku; *♀* **Sersak**
m odszkodowanie *n*; *♀* **Freude**
f radość z cudzego nieszczęścia;
 ~**trob** radujący się z cudzego
 nieszczęścia, złośliwy.
schädhaft (szä'thaft) uszkodzo-
 ny, nadwierzony, wadliwy;
Schäd'igkeit *f* uszkodzenie *n*, wadli-
 wość.
schädigen (szę'dig^{en}) (15)a [za-]
 szkodzić (dat.). *Su.* szkodze-
 nie *n* (dat.), uszczerbek *m* (na
 loc., w loc.).
schädlich (sze'tlich) szkodliwy
 (dat., für acc. dla gen.); (unvor-
 teilhaft) niekorzystny; (verderb-
 lich) zgubny; *♀* **Skeit** *f* szkodli-
 wość; zgubność. [dliwy owad].
Schäd'ling (š. lina) *m* (2)g¹ szko-

schädlos (szä'tlös) nieposzko-
 dzowany; j-u *♀* halten wynag-
 radzać [-grodzić] k-u stratę;
Schaltung *f* wynagrodzenie *n*
 (komus) straty.
Schaf (szäf) *n* (2)g owca *f*; *fig.*
 grupiec *m*, dureń *m*; ... owcezy;
 ~**bock** *m* baran.
Schä'fchen (szę'fch^{en}) *n* (2)l
 owieczka *f*; (Lämmervollen) ba-
 ranki *m/pl.*; sein ~ ins' trocne
 brüngen, sein ~ scheren zarobić
 [voß.] grube pieniądze, obto-
 wić się [voß.].
Schä'fer (š^{er}) *m* (2)l owczarz.
Schä'ferel' (szę'f^{er}rai') *f* (3)l
 owczarnia.
Schä'fer...: ~**hund** *m* pies
 owczarski; ~**stunde** *f* pora mi-
 losna.
Schä'ffell *n* skóra *f* owcza.
schä'ffen (szä'f^{en}): a) (15)a (tun)
 robić, pracować, czynić; (ver~)
 dostarczać [-czyć], dostawiać
 [-wić]; zu ~ haben mieć do czy-
 nienia; ich habe damit nichts
 zu ~ to do mnie nie należy,
 nie mam z tem nic do czynie-
 nia; er macht mir viel zu ~ on
 sprawia mi wiele kłopotów;
 b) (14)h (er~) tworzyć, stwarzać
 [stworzyć]; ~**d** twórczy.
Schä'ffens|kraft *f* siła twórcza.
Schä'ffner (szä'fn^{er}) *m* (2)l sza-
 farz; ~**konduktor**.
Schä'f...: ~**garbe** *♀ f* krwawnik
m; ~**hirt** *m* pasterz owiec,
 owczarz; ~**hürde** *f* zagrodą
 dla owiec, owczarnia *f*.
Schä'fott (szä'f^{ot}) *n* (2)g rnszto-
 wanie.
Schä'fpeiz *m* kożuch barani,
 barany *m/pl.*
Schä'fs... owcezy; ~**kopf** *m* *fig.*
 barania głowa *f*, dureń.
Schä'f...: ~**schur** *f* strzyżenie *n*
 owiec; ~**stall** *m* stajnia *f* dla
 owiec, owczarnia *f*.

Schafft (szafft) *m* ②d (an Säulen) słupiec; (Gewehr²) osada *f*; (Stiefel²) cholewa *f*; (der Lauze) drzewce *n*; (des Messers usw.) trzonek; ♀ lodyga *f*. [Schafft.]
...Schafft *f* ③b in 8flgu, 18. Eigen-
Schaff... Wolle *f* wełna owcza;
~ucht *f* chów *m* owiec; **~üch-**
ter *m* hodowca owiec. [kal.]
Schäkal (sza'käl) *m* ②g' sza-
Schäker (sze'k^{er}) *m* ②l figlarz.
Schäkeru (sze'k^{ern}) ⑩b [po-]
 figlować, [po]żartować.
Schal¹ (szäl) wywietrzyły; (ge-
 schmacklos) niesmaczny; ~ wer-
 den [wy]wietrzeć [vott].
Schal² (~) *m* ②g' oder ⑥i szal.
Schäle (sza'le) *f* ③b miseczka,
 ozarka, filiżanka; *dim.* (= **Schälchen** [sze'łč^{en}] *n* ②l)
 czareczka, filiżaneczka; (Häuse)
 luska; (Rufel usw.) lupa, lupina;
 (Sitronen² usw.) skórka; (der
 Schattiere) skorupa; ~u... lupi-
 nowy, skorupowy.
Schäl'en (sze'leⁿ) ⑩a obłupywać
 [-pic], obierać [obrać] (ze skór-
 ki); Erbsen usw.: łuskać, [wy-]
 łuszczyć.
Schälheit *f* niesmaczność.
Schalik (szälk) *m* ②g oder ②d
 trefniś, żartowniś, filut.
Schalichhaft figlarny, filuterny,
 przebiegły. [Hanswürst.]
Schalksnarr *m* = Hofnarr,
Schall (szäl) *m* ②g, ②d dźwięk,
 brzmienie *n*; ... odgłosowy.
Schällehre (szäl'le) *f* (bei Tren-
 nung: Schalllehre) nauka
 o dźwiękach, akustyka.
Schäl'en (szäl'leⁿ) ⑩a dźwię-
 czeć, [za]brzmieć; ~d roz-
 brzmiewający, głośny; gromki.
Schälstrichter *m* trąbka *f* od-
 głosowa: (am Grammophon) tuba
f. [Liarka.]
Schalmei' (szälmai') *f* ③b fu-
chal (szäl) *f*. schelten.

Schäl'ten (szäl'teⁿ) ⑩c (über *acc.*)
 rządzić, zarządzać, gospodaro-
 wać (*instr.*).

Schäl'ter (~te^r) *m* ②l okienko *n*
 (przy którym urzędują); kasa
f (biletowa).

Schäl'tier *n* skorupiak *m*.

Schäl'tjahr (szäl't-) *n* rok *n*
 przestępny.

Schaluppe (szäl'u^{pe}) *f* ③b sza-
 lupa; ~u... szalupowy.

Scham (szäm) *f* ③b (o. pl.)
 wstyd *m*; (~gefühl) wstydlivość;
 Anat. (weibliche ~) części *f/pl.*
 płciowe.

Schäm'en (szäm'eⁿ) ⑩a: sich ~
 [za]wstydzic się; sich ~ vor
 (dat.) wstydzic się (*acc.*); ich
 schäme mich wstydzę się; wstyd
 mi (*gen.*). [du, wstydlivość *f.*]

Schäm'gefühl *n* uczucie wsty-
Schämhaft wstydlivy; **Schäm-**
f wstydlivość.

Schäm... Los bezwstydlivy:
 (frech) zuchwały, bezczelny;
 ~losigkeit *f* bezwstydlivość:
 zuchwałość, bezczelność; **Rot**
 zarumieniony ze wstydu; **Rot**
 werden [za]rumienić się ze
 wstydu; ~rote *f* rumieniec *m*
 wstydu; ~stelle *m/pl.* części
f/pl. płciowe.

Schämnd... (szäm'nt...) haniebny.
 sromotny; ~bube *m* lotr, bezec-
Schämndbar = schändlich. [nik.]

Schämnde (szäm'nde) ²*f* ③b wstyd
m; (Schimpf) hańba, sromota.
Schämnden (sze'nd^{en}) ⑩c [z]hań-
 bić; (entehren) znieważać [-zyć];
 ein Mädchen: [z]gwałcić.

Schämnder (~de^r) *m* ②l hańbi-
 ciel; gwałciciel.

Schämndfleck *m* zmaza *f*, plama
f; a. = Schimpf.

Schämndlich (sze'ntl[ic]) haniebny,
 sromotny; *adv.* auch okropnie.
 strasznie; **Leit** *f* haniebność,
 sromotność.

Scha'nd...: mal *n* piętno: ~
maul *n* niegodziwa (ober zło-
śliwa) *gęba *f*: *Schrift* *f* pismo
n zniesławiające, paszkwil *m*;
~tat *f* haniebný (ob. szkaradny)
czyn *m* ober postępek *m*.

Schä'ndung *f* zhańbienie *n*;
znieważenie *n*; zgwalcenie *n*.

Schank (szan'k) *m* (2)g (o. pl.)
szynk: wyszynk (piwa i wina);
... szynkowy; ~wirtin *f* *m*
szynkarz (-arka), karczmarz
(-arka). [wrzód weneryczny.]

Scha'ncer (sz'e'n) *m* (2)l szankier,
Scha'nje (sz'e'nc'e) *f* (3)b szaniec
m: okop *m*; *fig.* in die ~
[schlagen] wystawiać [-wić] na
szwank, [za]ręcykować.

Scha'nzen (sz'e'n) (2)e [o]szzańcować.
otaczać [otoczyć] szaniami.

Schar (szar) *f* (3)b gromada,
tłum *m*; (Herde) stado *n*: (Bande)
zgraja; (2) = Pfug[schar].

Schara'de (szar'a'd'e) *f* (3)b sza-
rada. [(o. pl.) skorbut, gnilec.]

Scha'rbock (szar'bo'k) *m* (2)g/
Scha'ren (szar'e'n) (2)a (1)ch
[z]gromadzić (się).

Schä'ren (sz'e're'n) *f/pl.* (indef.)
drobne skały *f/pl.* w morzu.

Scharf (szar'f) (2)² ostry; (ägeb)
gryzący: (durchdringend) przeni-
kliwy; (würzig) ostry (a. Schuf
ustw.), aromatyczny; (streng)
srogi: (heftig) silny, gwałtowny;
(gehör ustw.) bystry, delikatny;
~ machen [na-, wy]ostrzyć.

Scha'rfblick *m* bystrość *f*
umysłu, przenikliwość *f*.

Schä'rfe (sz'e'rf'e) *f* (3)b ostrość;
przenikliwość; srogość; gwał-
towność; bystrość; (e-s Messer
ustw.) ostrze *n*.

Schä'rfe (sz'e'n) (2)a [na-, wy-]
ostrzyć: Berstaub ustw.: za-
ostrzać [-trzyć].

Scha'rf...: ~macher *m* podzegacz;
~richter *m* kat: ~schütze *m* celny

strzelec; (2)chtig (-zi'cht'ich) by-
strooki; *fig.* przenikliwy; ~
sichtigkeit *f* bystrość wzroku;
przenikliwość; ~sinn *m* by-
strość *f* rozumu; dowcip: (2-
sinnig) bystry; dowcipny; prze-
nikliwy.

Scha'rlach (szar'rl'ach) *m* (2)g¹
(auch ~fieber *n*) szkarlatyna *f*;
(a. ~farbe *f*) szkarlat: (2)en (2)en,
(2)rot szkarlatny.

Scharmü'gel (szar'mü'c'e'l) *n*
(2)l potyczka *f*, utarczka *f*.

Scharnie'r (szar'ni'r) *n* (2)g wycię-
cie, nit *m*. [pas *m*.]

Schä'rpe (sz'e'rp'e) *f* (3)b szarfa,

Scha'rre (szar'rr'e) *f* (3)b skrobacz-
ka; **Scha'rren** (szar'rr'en) (2)a [po]szur-
gotać (mit den Füßen) nogami):
(graben) [wy]grzebać.

Scha'rte (szar't'e) *f* (3)b szcerb
m; *fig.* skaz *m*, wada.

Schar'te'ke (szar'te'k'e) *f* (3)b
szpargał *m*, grat *m*.

Scha'rtig (szar't'ich) szcerbaty,
wyszcerbiony; ~ machen wy-
szcerbiać [-bić].

Scha'rtwache *f* straż, patrol.

Scharw'e'nlein (szar'w'e'nc'e'ln) (2)l
nadszkakiwać.

Scha'tten (szat'e'n) *m* (2)l cień;
... cieniowy: ~bild *n*, ~rig *m*
obraz *m* cieniowany; sylwetka
f; (2)os bez cienia; ~reich *n*
królestwo cieniów, podziemie;
~seite *f* strona cieniasta od. leżą-
ca w cieniu; *fig.* słaba strona!
~spiel *n* zabawa *f* cieniowa.

Schatt'e'ren (szat'i'r'e'n) (2)g
[przy]cieniować. *Su.* cienio-
wanie *n*, odcień *m*.

Scha'ttig (szat'ich) cienisty.

Schatu'le (szatu'le) *f* (3)b szka-
tułka: ~n... szkatułkowy.

Scha'ß (szac) *m* (2)d skarb: (lieb-
tefeub) kochanek (-anka),
kochanie *n*, duszka *f*: ~amt *n*
skarbiec *m*, skarbnica *f*.

Schaubar (sze'eban) cenny, szacowny; (schätzenswert) godny szacunku. [duszko, duszka f.]
Schaubau (sch'en) n (2) serwis
Schäufel (sch'en) (5) e cenić, oceniać [-nie]; sich schäufeln uko. uważać się za (acc.), czuć się (instr.); ich schäufte Sie auf dreißig Jahre przyznając panu trzydzieści lat. sądząc, że pan ma trzydzieści lat; schäufeln godny szacunku.
Schäfer (sch'er) m (2) oceniacz.
Schaub...: schäufeln m poszukiwacz skarbów; schatzkammer f skarb m, skarbiec m; schatzkammer m podskarbi.
Schaubung f ocena, oszacowanie n; (Achtung) uszanowanie n, szacunek m; schauweise w przybliżeniu.
Schau (szau) f (3) b pokaz m, wystawa, widok m; (bei Truppen) przegląd m, rowja; zur stelle oder tragen wystawiać [-wie] na widok.
Schau... wystawowy, wystawiony na pokaz; schaubude f buda (w której coś pokazuje); schaubühne f widownia; Thea. scena.
Schauder (szau'd'en) m (2) dreszcz; (Entsetzen) strach, zgroza; a. = Abscheu.
Schauderhaft, schaudervoll przejmujący zgrozą; straszny, okropny.
Schaudern (sch'ern) (5) b (h. u. fu) [za]drzeć; wzdrygać [-gnąć] się; mich schaudert dreszcz mnie przejmuje, strach mnie ogarnia.
Schau'en (sch'en) (5) a [po]patrzeć, spoglądać [-dnąć] (auf acc. na acc.).
Schauder (sch'er) m (2) = Schauder; (Regen) nawalny deszcz; schauderlich straszny, straszliwy, okropny.

Schau erlich = schänderhaft.
Schau ern (sch'en) (5) b = schaudern.
Schau fel (sch'el) f (3) d lopata, szufła; schaufeln (sch'en) (5) f kopać lopatą; Schnee usw.: zgartywać [-rnać] lopatą
Schau fel radzikoło skrzydlaste.
Schau fenster n okno wystawowe, wystawa f.
Schau fier (szau'f'er) m (2) pracujący lopatą, zgartywacz; Schab: daniel.
Schau ...: schaufeln n trybuna f; wzniesienie dla widzów; schaubaus n dom m przedpogrzebowy; schaufkasten m stereoskop.
Schau kel (sch'el) f (3) d huśtawka; schaufeln huśtawkowy; schaufbrett n huśtawka f.
Schau keln (sch'en) (5) f (sich) [po]huścić (się), [po]kolysać (się).
Schau kel...: schaufeln n konik m do huśtania; schaufelstuhl m krzesło n do huśtania; fotel biegunowy.
Schau lust f chęć widzenia, ciekawość; sich schaufeln lubiący się przypatrywać, ciekawy.
Schaum (szau)m m (2) d piana f; (beim Kochen) szumowiny [pl.]; schaumig spieniony; musujący.
Schau men (szau'm'en) (5) a [s]pienić się; Wein usw.: musować; v/t. [wy]szumować; schaumig spieniący się, spieniony.
Schau m...: schaufeln m miotłeczka f do bicia piany; fig. szarlatan; schaumwein m wino n musujące.
Schau ...: schaufeln m medal m (pamiątkowy); schaufeln m widownia f, teatr, scena f; schaufeln n widowisko, widok m; Thea. dramata m, sztuka f; schaufeldichter m poeta dramatyczny, dramaturg; schaufelersin f m artysta (-stka) dramatyczny (-na), aktor(ka); schaufelern (-szpji'eln) [untr.] (5) b być aktorem; schaufelhaus n teatr m

(dramatyczny); **~spielkunst** *f* sztuka dramatyczna; **~stellung** *f* wystawienie *n* na widok, wystawa; **~turnen** *n* publiczny popis *m* gimnastyczny.

Scheck¹ (szek) *m* (2)g¹ ob. (6) i czek

Scheck² (szek) *m* (3) a. **~e** (szek) *f* (3) b srokaty koń *m*. srokosz *m*.

scheckig (szekig) srokaty.

scheckig (szekig) krzywy, zezowaty; *a.* — **neidisch**; **~ ansehen** krzywo (ob. z ukosa) spojrzeć na (*acc.*).

Scheißfucht *f* zazdrość, zawiść; **scheißfuchtig** zazdrosny, zawiśnięty.

Scheffel (szefel) *m* (2) l pół korca.

Scheibe (szajbe) *f* (3) b krag *m*, tarcza; **⊙** kolo *n*, kółko *n*; (**Wort**) skibka, kromka; (**Honig** *ufl.*) plaster *m*; (**Heim**) szyba; **Äpfel in 2u schneiden** [po]krajac w talarki; **~ulhonig** *m* miód w plastrach; **~ulschießen** *n* strzelanie do tarczy.

Scheide (szajde) *f* (3) b pochwa; *Anat.* pochwa maciczna; *a.* — **Grenze**.

Scheide... graniczny; pożegnalny; **~gruß** *m* pozdrowienie *n* pożegnalne; **~kunst** *f* chemia; **~linie** *f* linja graniczna oder demarkacyjna; **~münze** *f* moneta zdawkowa oder drobna.

scheid (szajd) (3) u 1. a) *r/t.* (trennen) oddzielać [-lic], rozłączać [-czyć]; **⊙betante**: rozvodzić [-wiesć]; **sich ~ lassen** rozvodzić [-wiesć] się; *b) r/i.* (in) rozstawać [-stać] się (wot *dat.* z *instr.*); **geschieden** rozwiedziony; **die Geschiedene** rozwódka *f*. 2. **2 n** (2) l rozdział *m*, rozstanie się, pożegnanie.

Scheid...; **~wand** *f* przegroda, przedział *m*; *fig.* przeszkoda; **~wasser** *n* kwas *m* azotowy; **~weg** *m* droga *f* rozstajna.

Scheidung *f* rozdzielenie *n*, rozłączenie *n*; (**⊙he2**) rozwód *m*; **~s...** rozwodowy; **~klage** *f* skarga rozwodowa.

Schein (szajn) *m* (2) g blask; (**⊙icht**) światło *n*; (**⊙uschein**) pozór; (**⊙eignis** *ufl.*) świadectwo *n*, poświadczenie *n*; (**⊙uittung**) kwit, pokwitowanie *n*; **zum ~e** na pozór, pozornie.

Schein... pozorny, udawany, fałszywy.

scheinbar pozorny, udany; *adv.* na pozór, rzekomo, niby.

schein (szajn) (3) u świecić; (**den ~uschein haben**) wydawać się, zdawać [zdać] się; **es scheint** zdaje się; **er scheint recht zu haben** ma słusność, jak się zdaje.

Schein...; **⊙hellig** świętoszkowaty, obłudny; **~heiliger** *m* świętoszek, obłudnik; **~heiligkeit** *f* świętoszkostwo *n*, obłuda; **~kauf** *m* kupno *n* pozorne; **~tod** *m* śmierć *f* pozorna, leżarg; **⊙tot** pozornie umarły; **~werfer** (-**werfer**) *m* (2) l reflektor.

Scheit (szajt) *n* (2) g, (2) c polano.

Scheitel (szajtel) *m* (2) l, *f* (3) d wierzch *m*, wierzchołek *m* (głowy); (**⊙ipfel**) szczyt *m*; (**des Kopfs**) rozdziałek *m*; **...** wierzchołkowy.

scheit (szaj) (3) l rozdzielać [-lic], rozczesywać [-sać].

Scheitel...; **~punkt** *m* punkt wierzchołkowy; **~gr.** zenit; **~recht** prostopady. [stos]

Scheitelhaufen (szajter-) *m* **scheitern** (szaj) (3) b (in *n.* h.) koźbić [-bić] się; *fig.* nie udawać [udać] się, spelznąć [woń.] nieczem. [lak]

Scheitack (szajak) *m* (2) g sze...

Scheile (szajle) *f* (3) b dzwonek *m*; *Starter* *sp.*: dzwonek.

schellen (szɛ'ʎɛn) 15a = klingeln.
Sche'llen... dzwonkowy: ~**from-**
mel f bębenek m z dzwonkami;
 tamburyn m.
Sche'llfisch m łupacz.
Schelm (szɛʎm) m 2g szelma,
 łotr; (mutwilliger Mensch) filut;
 armer ~ biedaczysko n, nie-
 borak; kleiner ~ niepoń; ~(en)...
 szelmowski; filuterny: ~**en-**
streich m szelmstwo n, łotro-
 stwo n, psota f.
Schelmerel' (szɛʎmɛrɛl') f 3b
 szelmstwo n; ~en treiben od-
 begchen popełniać [-nie] szel-
 mostwa; (in gutem Sinne) [po]fi-
 glować. [mowski; filuterny.]
schelmsch (szɛ'ʎmʃsz) szel-
Sche'lte (szɛ'ʎtɛ) f 3b nagana,
 napomnienie n.
schel'ten (ʎn) 12e [z]ganić, [z]ła-
 jać (wegen gen. za acc.).
Sche'llwort n wyraz m łający
 ober obelżywy. [m, wzór m.]
Sche'ma (szɛ'ma) n 6e schemat]
Sche'mel (szɛ'mɛl) m 2l stółek;
 dim. stółeczek. [wirt.]
Schenk (szɛŋk) m 3a = Schank-]
Sche'uke (szɛ'ŋkɛ) f 3b szynk
 m, karczma; dim. karczemka.
Sche'ukel (ʎl) m 2l udo n; (e-s
 Birtels) ramię n; Geom. ramię
 n, bok; ... udowy.
sch'en'ken (ʎn) 15a = ein ~: Bier
 usw.: = aus ~: (zum Geschenk
 machen) darowywać [-ować];
 dawac [dać] w podarunku;
 (erlassen) przebaczać [-czyć].
Sche'nker (ʎɛr) m 2l, ~in (ʎin)
 f 3c ofiarodawca (-czyni); a.
 = Schankwirt(in).
Sche'nk... ~stube f szynkownia;
 ~tisch m stół szynkowy, bufet.
Sche'nkung f (Schenken) darowa-
 nie n, darowizna f; (Geschenk)
 dar m, podarunek m; ~s...
 dotyczący darowizny.
Sche'rbe (szɛ'rbɛ) f 3b, ~n (ʎn)

m 2l skorupa f, czerep m;
 ~n... skorupiany, skorupkowy;
 ~n/gericht n sąd m skorupkowy.
Sche're (szɛ're) f 3b nożyce
 f/pl.; dim. nożyczki f/pl.
sch'ren (ʎn) 13n [o-, po]strzydz:
 Bart: = rasieren; sich ~ = sich
 (be)kümmern, się pluć; [scher
 dich zum Teufel! idź do diabła!]
Sche'ren|schleifer m szlifiarz.
Schererel' (szɛ'rerɛl') f 3b klo-
 pot m, przykrość. [odrobina f.]
Sche'rflein (szɛ'rflɛin) n 2l]
Sche'rage (szɛ'rgɛ) m 3a pach-
 tek, zbir: a. = Fenster.
Scherz (szɛrc) m 2g żart; im ~
 w żarcie, żartem: ... żarto-
 bliwy. [żartować.]
sch'erzen (szɛ'reɛn) 15e [po-]
sch'erzhaft żartobliwy.
sch'erzweise w żarcie, na żart.
sch'en (szoi) 1. bojaźliwy; (men-
 schen~) nieśmiały, płochy; (von
 Pferden) płochliwy; ~ werden
 [s]płoszyć się. 2. 2 f 3b (a. pl.)
 = Furcht. [szydło n.]
Sche'uche (szoi'chɛ) f 3b stra-
sch'uchen (ʎn) 15a straszyc,
 [wy]płoszyć.
sch'uen (szoi'en) 15a (vor dat.)
 strachać się (gen.); fig. unikać
 (gen.), bać się (gen.); sich ~ wa-
 hać się.
Sche'uer (ʎɛr) f 3d = Scheune;
 ~frau, ~magd f kobieta do
 szorowania, pomywaczka; ~
 lappen m, ~tuch n, ~tisch m
 ścierka f do szorowania.
sch'uern (ʎɛrn) 15b trzeć, ocie-
 rać; (abreiben) wycierać [wy-
 trzeć]: den Fußboden usw.: [z]myć,
 [wy]szorować.
Sche'uklappe, ~leder n zasłona
 f na oczy (konja).
Sche'ue (szoi'ne) f 3b stodoła,
 gumno n; ~n... stodołny, gu-
 mienny. [m, straszydło]
Sche'usal (szoi'zɛl) n 2g potwór]

schießlich (szoi'sliçh) potworny, odrażający, obrzydliwy; **Źkeif** / potworność, obrzydliwość.

Schicht (szicht) *f* ③b warstwa; (Holz) stos *m*; (Geol.) pokład *m*; (bei der Arbeit) szychta.

schießen (sz'içh'en) ⑩c układać [ukłóżyć] warstwami oder w stosy. [szychtaami.]

schieß(en)weise warstwami:]

Schießung *f* uwarstwienie *n*.

Schick (szik) 1. szykowny. 2. ② *m* ②g (o. pl.) szyk, składność *f*.

schießen (sz'i'k'en) ⑩a posyłać [-słać], wysyłać [-słać], wyprowadzić [-wieć]; sich ~ = sich (er-) eignen, się fügen; (sich gegeneinander) uchodzić, przystawać [-stać]; es schiedt sich nicht nie przystoi, nie wypada.

schießlich stosowny, przyzwolity; **Źkeif** / stosowność, przyzwolność.

Schießsal (szal) *n* ②g los *m*, przeznaczenie, udział *m*.

Schießung *f* = Schießsal, Geschick.

Schieß(e)... (sz'i'p..., sz'i'be...) przesuwalny, do przesuwania; ~fenster *n* okienko (do zasuwania).

schießen (sz'i'b'en) ⑩i suwać, posuwać [-sunąć]; (stoßen) pchać [pchnąć]; an die Wand ~ przysuwać [-sunąć] do (*gen.*); auf die Seite ~ odsuwać [-sunąć] na (*acc.*); Kegel ~ [za]grać w kręgle; in den Ofen ~ wsadzać [-dzieć] do pieca; Schindeln usw. auf i-n ~ składać [złożyć], zwałać [-lić] na (*acc.*).

Schießer (sz'e'er) *m* ②l = Riegel.

Schieß...: ~karren (*m*) *f* taczki *f/pl.*; ~kasten *m*, ~lade *f* szuflada *f*, szufladka *f*.

schießen (szit) *f*. scheiden.

Schieß... (sz'i'e...): ~gericht *n* sąd *m* rozjemczy; ~richter *m* sędzia rozjemczy oder polu-

bowny; **Źrichterlich** polubowny, rozjemczy; ~spruch *m* wyrok sądu polubownego.

schieß (szif) krzywy, ukośny; (Ebene) -pochyły; (nicht richtig) nieprawidłowy, mylny; ~machen (werden) [s]krzywić (się); et. ~nehmen brać [wziąć] za złe.

Schieße (sz'i'fe) *f* ③b (o. pl.) krzywość, ukośność, pochyłość, krzywizna.

Schießer (sz'e'er) *m* ②l łupek; ~... łupkowy; ~tafel *f* tabliczka łupkowa. [sie.]

schießern (sz'i'f'ern) ⑩b łupać]

Schießheit *f* = Schiefe.

schieß...: ~kettig krzywoboczny; ~winkelig ukośnokątny.

schießen (sz'i'l'en) ⑩a patrzeć zezem, zezować; spoglądać [-dnąć] ukradkiem (nach *dat.* na *acc.*); ~d zezowały.

Schießer (sz'e'er) *m* ②l człowiek zezowały.

schießen (szin) *f*. scheinen.

Schießbahn (sz'i'n-) *n* golem *m*, piszczel *m*.

Schieße (sz'i'ne) *f* ③b (am Rade) obręcz; ~ szyna; ~n... szynowy; ~ulstrang, ~ulweg *m* kolej *f*, tor. [nabe.]

schießen (sz'i'n) = rein; *adv.* = bei-]

Schießring ④ (sz'i'rling) *m* ②g^b cykuta *f*; ~s... cykutowy.

Schieße... (sz'i's...) strzelniczy; ~baumwolle *f* bawełna strzelnicza; ~bedarf *m* materiał strzelniczy, amunicja *f*; ~bude *f* strzelnica.

schießen (sz'i's'en) ⑩d 1. a) *v/i.* *n. v/i.* (h.) palić [wypalić, palnąć]; strzelać [-lić] (auf *acc.*, nach *dat.* na *acc.* do *gen.*); b) *v/i.* (su) (teinen) kielkować; (sich [stürzen]) puszczać [puścić] się, buchać [-chnąć]; in die Höhe k. = aufschießen; ~lassen wypuszczać [puścić]; in die Höhe ~

- puszczać [puścić] kłosa. 2. 2 n
2) strzelanie.
- Schießerei'** (szis^{er}ai') f 3 b
strzelanina.
- Schieß...**: **platz** m strzelnica f;
pulver n proch m strzelniczy;
scharfe f okno n w murze do
strzelania; **scheibe** f tarcza do
strzelania; **stand** m stanowi-
sko n (podczas strzelania).
- Schiff** (szif) n 2) g okręt m, sta-
tek m; (e-r kirche) nawa f: ...
okrętowy.
- Schiffahrt** f 3 b (bei Trennung:
Schiffahrt) żegluga: (s)...
żeglarski.
- Schiffbar** splawny.
- Schiff...**: **bau** m (o. pl.) budowa
f okrętów; **bauer** m budo-
wniczy okrętowy; **bruch** m
rozbitcie n okrętu; **brücke** f
most m okrętowy ob. ponto-
nowy.
- Schiffchen** (szif^{en}) n 2) 1
okręcik m; Weberei: czółenko.
- Schiffen** (en) 3 a płynąć okrę-
tem; żeglować; P = harnen.
- Schiffer** (er) m 2) żeglarz,
marynarz.
- Schiffs...** = Schiff...; **eigen-
tümer**, **eigner** (-aign^{er}) m 2) 1
właściciel okrętu; **hinterteil**
m (n) tył m okrętu; **junge** m
chłopiec okrętowy; **mann-
schaft** f załoga okrętowa; **ra-
um** m wnętrze n okrętu;
schnabel m, **vorderteil** m (n)
dziub m, przód m okrętu.
- Schika'ne** (szika^{ne}) f 3 b szy-
kana, dokuczanie n; **schika-
nie'ren** (szika^{nen}) 3 g szyka-
nować: dokuczać [-ezyć] (dat.).
- Schild** (szilt) 1. m 2) g tarcza f;
fig. int. e s^{il}hren zamierzać, pla-
nować, knuć; ... tarczowy.
2. n 2) c (Aushänge²) szyld m,
godło, wywieszka f.
- Schinder...** (der...) szyldowy.
- Schid(e)rer** (d^erer) m 2) 1
opisywacz.
- Schinderhaus** n budka f stra-
żnicza, strażnica f.
- Schidern** (szid^{ern}) 3 b opisy-
wać[-sać], przedstawiać[-wić],
[na]kreslić.
- Schid(e)rung** f opisanie n,
przedstawienie n; opis m.
- Schid...**: **förmig** (-förmich)
w kształcie tarczy; **knappe** m
giermek; **kröte** f żółw m; **patt**
(-pät) n 2) g szyldkret m; **wache**
f szyldwach m, straż, warta.
- Schiff** (szif) n 2) g (a. **rohr** n)
sitowie, trzcina f: ... sitowy.
trzciniowy.
- Schiffern** (szif^{ern}) 3 b mienić
się (in ... = instr.): **sd** mie-
niący się.
- Schimmel** (szim^{el}) m 2) 1
pleśń f; (Wferd) siwosz. siwek.
- Schimmel(e)lig** (id) spleśniały;
werden = **Schimmeln** (en)
3 f (h. u. fu) [s-, za]pleśnieć.
- Schimner** (er) m 2) 1 blask,
połysk; fig. słaby promień.
- Schimnern** (ern) 3 b [za]bly-
szczeć, [za]lsnić się.
- Schimpf** (szimpf) m 2) g obelga
f, obraza f; (Schande) hańba f,
sromota f: ... obelżywy; ha-
niebny.
- Schimpfen** (szim^{pen}) 3 a [ze-]
lżyć, obrażać [-azić]; **sd** nen-
nen) przezywać [-zwać].
- Schimpferei'** (szimpf^{erei}) f 3 b
besztanina.
- Schimpflich** haniebny, sromotny.
- Schind...** (szint...): **naas** P n
ścierwo; padlina f; **anger** m
ścierwisko n. [... gontowy.]
- Schindel** (szid^{el}) f 3) d gont m;
- Schinden** (den) 3) o obdzierać
[obedrzeć] ze skóry; fig. s^{id} s^{id}
s^{id} abj^{id}nden. s^{id} (ab)quäten.
- Schinder** (der) m 2) 1 oprawa,
rakarz, hycel; fig. — Quäler.

Schinderei' (szind^era'i) *f* (3)b
obdzieranie *n* ze skóry: *fig.* =
Bladerei, Quälerei.

Schl'nd...: ~grube *f* ściernisko
n: ~luder *Pn* ściernwo; ~mähre
f szkapa, szkapina. [szynka *f*.]

Schl'nten (szl'nt^en) *m* (2)l
Schl'ppe (szl'p^e) *f* (3)b szufla.

Schirm (szirm) *m* (2)g (bzd. Sonnen-
n²) parasol, (feiner) parasolka
f; (Regen²) deszczochron; (an
Mühen²) daszek; (Jener²) ekran;
(vor Betten usw.) parawan; (Lam-
pen²) umbra *f*; *fig.* (Schuß)
ochrona *f*, obrona *f*.

Schl'rmen (szl'rm^en) *Da* chro-
nić, ochraniać [ochronić].

Schl'rm...: *Zförmig* (-förmig)
w kształcie parasola: ~herr *m*
opiekun; ~macher *m* parasol-
nik; ~mütze *f* czapka z daszkiem.

Schl'rren (szl'r^en) *Da* = an.
Schl'r/meister *m* \times przelozony
nad podwodami: \times konduktor
m pocztowy.

Schlacht (szlacht) *f* (3)b bitwa,
walka: große ~ bój *m*: ~m bo-
jowy: (zum Schlachten) rzeźniczy:
~bank *f* rzeźnia.

Schlächten (szläch^en) *3 c 1*. [za-]
bić, rznąć, zaczynać [rznąć].
2. ~ *n* (2)l bicie, rżnięcie, za-
rzynanie, rzeź *f*.

Schlächten | **maier** *m* malarz
malujący bitwy, batalista.

Schlächter (szläch^er) *m* (2)l
rzeźnik. [rzeźnia; *fig.* rzeź.]

Schlächtere' (szläch^era'i) *f* (3)b
Schlächtl...: ~feld *n* pole bitwy,
pobojowisko: ~gefümmel, ~ge-
wühl *n* zgiełk *m* walki; ~haus
n, ~hof *m* rzeźnia *f*: ~ordnung
f szyk *m* bojowy; ~schiff *n* okręt
m wojenny. [m, szlaka.]

Schlächte (szläch^e) *f* (3)b żużel
Schläch(e)rig (~[e]rⁱch) wilgotny,
mokry; ~es Wetter dżdżyste
powietrze *n*, słota *f*.

Schlächwurf *f* serwałata.

Schlaf (szlaf) *m* (2)g: a) (a. *pl.*)
sen: in ~ jęngen usypiać [uspić]
śpiwem; b) *pl.* *f.* Schläfe.

Schlaf... senny; (einschläfernd)
usypiający: (zum Schlafen die-
nend) sypialny, do spania: ~
abteil(ung) *f* *m*, ~coupe *n*
przedział *m* sypialny; ~bank *f*
tapczan *m*, szlaban *m*; ~brin-
gend usypiający, nasenny.

Schlafchen (szläch^en) *n* (2)l
drzemka *f*: ein ~ machen zdrze-
mnąć się [pać].

Schläfe (szläch^e) *f* (3)b skroń.

Schläfen (szläch^en) *Da* k spać, sy-
piać; ~ gehen, (sich) ~ legen kłaść
[położyć] się spać, iść [pójść]
spać: ~ legen układać [ulożyć]
do snu; vor dem ~ gehen przed
spaniem.

Schläfer (szläch^er) *m* (2)l, ~in
(~in) *f* (3)c śpiący (-ca), śpioch
(spioszka).

Schläferig (~[e]rⁱch) śpiący,
senny, ospały: ich bin ~ = mi ch
Schläfert chce mi się spać; ~
keit *f* senność, ospalność.

Schlaff (szlaf) słaby, wąty: (ber-
abhängend) obwisły, zwieszony;
(nicht gespannt) wolny, nie wy-
prężony: ~ werden [o]słabnąć:
~heit *f* słabość, wątyłość; ob-
wisłość.

Schlaf...: ~gemach *n*, ~kammer
f pokój *m* sypialny, sypialnia
f; ~los bezsenność; ~losigkeit
f bezsenność: ~mittel *n* środek
m usypiający oder nasenny: ~
mütze *f* czapeczka nocna: *fig.*
spioch *m* (spioszka *f*).

Schlaf *frei* *f.* [schläferig].

Schlaf...: ~rock *m* szlafrok:
~stelle *f* miejsce *n* do spania:
~stube *f* = ~zimmer: ~sucht
f śpiączka; ~suchtig senny,
śpiący: ~trunk *m* napój usy-
piający: ~trunken zaspany.

snem zmożony: **~wagen** *m* wóz sypialny; **~zimmer** *n* sypialnia *f*.

Schlag (szlāk) *m* ② d udar (auch *fig.* = **~anfall**, **~fluß**); (der Uhr) uderzenie *n*, bicie *n*; (der Singvogel) śpiew; (Wagen) drzewiczki *f/pl.* (u powozu); (im Walde) poręba *f*; *fig.* cios; (Art) rodzaj; (Gattung) gatunek; (Rasse) rasa *f*; auf einen **~** odrazu, jednym zamachem; von einem **~** jednego rodzaju ob. kalibru; ein Mensch vom alten **~** człowiek *m* starej daty; **~zwölf Uhr** z uderzeniem godziny dwunastej.

Schlag... służący do bicia: **~apoplektisch**, **~apoplektisch**, **~apoplektisch**; **~ader** *f* = Pulsader; **~anfall** *m* udar, paraliż, apopleksja *f*; **~baum** *m* rogatka *f*, barjera *f*.

Schlagel (szlā'gel) *f*. Schlegel.

Schlagen (szlā'gen) ④ i 1. *v/t.* bić [uderzyć], a. = (durch)prügeln; (im Kampfe, Spiele) = bestreuen; **~Brot**: [z]budować, [po-]prowadzić; **~Feuer**: krzesać [rozkrzesić]; **~Lärm**: [na]robić; **~Münzen**: [wy]bić; **~Saße**: ubijać [ubić]; **~Stoff** *u/w.* **~** auf (*acc.*) nakładać [nałożyć] na (*acc.*); **~sich** **~** [po]bić się. 2. *v/i.* (h. u. fit) uderzać [-rzyć] (się) (gegen *acc.* o *acc.*); **~Uhr**: [wy]bić; **~Singvogel**: śpiewać; **~Herz**: bić; **~d** dobitny, trafny; **~de Wetter** *n/pl.* gazy *m/pl.* wybuchające.

Schlagger (szlā'ger) *m* ② l najefektowniejszy ustęp ober-sza pieśń *f*.

Schlagger (szlā'ger) *m* ② l szpada *f*, rapier; (Vogel) ptak śpiewający; a. = Raufbold.

Schlagerei (szlā'gerai) *f* ③ b bójka, bijatyka.

Schlag...: **~fertige** gotowy do boju; *fig.* przytomny. (Antwort) cięty: **~fluß** *m* = **~anfall**: **~**

licht *n* silne światło; **~netz** *n* rakieta *f*; **~ring** *m* pierścień bojowy; **~sabne** *f* bita śmietanka, krem *m*; **~uhr** *f* zegar *m* bijący; **~werk** *n* mechanizm *m* bijący (w zegarze); **~wort** *n* hasło. [muł, namuł.]

Schlamm (szlām) *m* ② g (o. *pl.*) **schlā'mmen** (szlā'm'en) ⑤ a oczyszczać [-yścić] z mułu.

schlā'mmig (szlā'm[ī]ch) mulisty, błotnisty.

Schlā'mm|kreide (szlā'm-) *f* kreda oczyszczona. [chluj.]

Schlā'mpe (szlā'mpe) *f* ③ b nie-**schlā'mpig** (s[ī]ch) niechlujny, plugawy; (Wetter) słotny.

schlang (szlā'ng), **schlā'ng** (szlā'ng) *f*. schliugen.

Schlā'ng (szlā'ng) *f* ③ b wąż *m*; (gästige) żmija; *fig.* gadzina.

schlā'ngeln (szlā'ngeln) ④ f: **~sich** **~** wic się, kręcić się.

Schlā'ngen... węzowy; **~artig** węzowaty; **~linie** *f* linja wężykowata.

schlank (szlā'nk) smukły, wysmukły; **~heit** *f* smukłość, wysmukłość; **~weg** poprostu, otwarcie.

schlapp (szlāp) = **schlāp**: **~hut** *m* miękki kapelusz o szerokich kresach.

Schlā'ppe (szlā'pe) *f* ③ b strata, szkoda; **~x** kłęska, porażka.

schlā'ppig (szlā'p[ī]ch) słaby.

Schlā'ffe (szlā'ffe) *m* ③ a darmożjad, pasibrzuch; **~land** *n* kraj *m* darmożjadów ober pasibrzuchów; **~n|leben** *n* życie próżniacze.

schlau (szlāu) chytry, przebiegły, podstępny. [Schlauf.]

Schlāu'berger (-bērgen) *m* ② l

Schlāuch (szlāuch) *m* ② d wąż gumowy ob. skórzany.

schlau'erweise (szlāu'erweise) chytrze, podstępnie.

Schlanheit, Schlanigkeit (szl^h)
f chytróść, przebiegłość.
Schlan...: ~kopf, ~meler m chytry człowiek, szeszwany lis.
schlecht (szl^h) zły, niedobry, lichy: (garstig) brzydki; (Saßn) zepsuty; (untauglich) niegodziwy, niezdatny: ~ machen obmawiać [-mówić], oczerniać [-nić].
schlechterdings (szl^hrd^gs)
bezwartunkowo, koniecznie.
schlechthin, weg po prostu, prosto.
Schlechtigkeit (szl^hcht^g) f złość; (Gemeinheit) podłość, nikiżemność. [= leſen.]
schlecken prov. (szl^hk^{en}) ⑩a
Schleigel (szl^hg^{el}) m ②l dobnia f, baba f, ubijak.
Schle'h... (szl^h...) : ~baum, ~busch, ~dorn m tarń f, tarnina f.
Schle'he ♀ (szl^he) f ③b tarnka: ~n... tarnkowy.
Schlei (szl^{ai}) f ③b, a. m ③a lin m.
schleichen (szl^{ai}ch^{en}) ⑩t (ju) = kriechen; fig. skradać [skraść] się, wkradać [wkrasć] się.
Schleicher (szl^{ai}ch^{er}) m ②l, ~in (szlⁱⁿ) f ③c człowiek m skryty, kobieta f skryta; hipokryta (-tka).
Schleicherel' (szl^{ai}ch^{er}ai') f ③b skryte działanie n.
Schleich...: ~handel m handel pokątny ob. przemytniczy, kontrabanda f; ~händler m przemytnik; ~weg m droga f kręta oder skryta, manowiec.
Schleie (szl^{ai}e) f ③b = Schlei.
Schleier (szl^{ai}er) m ②l zasłona f, welon, woalka f.
schleierhaft F = geheimnißvoll.
Schleif... (szl^{ai}f...) szlifierski.
Schleife (szl^{ai}fe) f ③b kokarda: a. = Schlitten; Ⓞ = Schleiferei.
schleifen (szl^{ai}f^{en}) ⑩t: a) [wy]ostrzyć: [o]szlifować; b) włóczyć, [po-]

włoc; Fejtung: [z]burzyć; (binden) [z-, po]łączyć, [z]wiązać.
Schleifer (szl^{ai}er) m ②l szlifierz; (a. ~walzer m) suwany taniec.
Schleiferel' (szl^{ai}erai') f ③b szlifiernia.
Schleifstein m kamień do ostrzenia, toczydło n. oselka f.
Schleim (szl^{ai}m) m ②g śluz, flegma f; ~... śluzowy; ~fluß m śluzotok, katar.
schleimen (szl^{ai}m^{en}) ⑩a sprawiać [-wić] flegmę.
schleimig (szl^{ai}m^{ig}) śluzowaty, klejowaty, kleisty.
schleifen (szl^{ai}f^{en}) ⑩e n. ⑩p [po]łupać. [Brassen.]
schleimen (szl^{ai}m^{en}) ⑩a = [Brassen.]
Schlemmer (szl^{ai}m^{er}) ②l = Prasser.
Schlemdern (szl^{ai}md^{ern}) ⑩b (su u. h.) waleśać się.
Schlemdrian (szl^{ai}md^{ri}an) m ②g niedbalstwo n.
schlemdern (szl^{ai}md^{ern}) ⑩b ciskać [-snać], rzucać [-cić]: (v/i.) [po]toczyć się; ~ mit (dat.) machać (instr.), ruszać (instr.).
Schlepp... ↓ (szl^{ai}p...) holowniczy; ~dampfer m parowiec holowniczy; holownik.
Schlepp (szl^{ai}p) f ③b ogon m (u sukni), tren m.
schleppen (szl^{ai}p^{en}) ⑩a [po]ciągnąć za sobą; (unh^{er}...) wlec, [po-]włóczyć; ↓ holować; sich ~włóczyć się; ~b powłóczyły; (Stit) rozwlekły. [holownik.]
Schlepper ↓ (szl^{ai}p^{er}) m ②l
Schlepp...: ~kleid n suknia f powłóczysta oder z trenem; ~seil, ~tau ↓ n lina f holownicza; ins^h ~tau nehmen brać [wziąć] na linę; holować.
Schleifen (szl^{ai}f^{ien}) n ⑧g Śląsk m; **Schleifer** (szl^{ai}f^{er}) m ②l, ~in (szlⁱⁿ) f ③c Ślązak (-zaczka); **schleifisch** (szl^{ai}f^{isch}) ślązki.

Schleu'der (szlɔi'dɛr) *f* ③ d
proca: ~arbeit / robotaniedba-
la oder nieporządna.

Schleu'derer (szlɔi'dɛr) *m* ② l pro-
czarz: * sprzedający za bezcen.

schleu'dern (szlɔi'dɛr) ③ b rzucac [-cić],
ciskać [-snać], miotać; mit e-r
Ware ~ sprzedawać [-dać] coś
za bezcen. [kosztów.]

Schleu'der|preis *m* cena / niżej
schleu'rig (szlɔi'riçh) szybki,
prędki, spieszny; ~t jak naj-
szybciej, w pośpiechu.

Schleu'se (szlɔi'zɛ) *f* ③ b śluza,
upust *m*: ~n... śluzowy.

Schlich (szlīçh) 1. *m* ② g kryjówka
f, skryta (od. tajemna) ścieżka
f; (*pl.*) *kręćactwa *n/pl.*, wy-
krety *m/pl.* 2. ② f. śchleichen.

schlicht (szlīçht) (giatt) gładki;
(einfach) prosty, skromny: ②heit
f prostota, skromność.

schlich'ten (szlīçht'en) ③ e (gatt-
machen) [wy]gładzić: *fig.* [za]ła-
godzić, załatwiać [-wić]. *Sn.*
gładzenie *n*; *fig.* (za)łagodzenie
n, załatwianie *n* (-wienie *n*).

schlief (szlīf) *f*. śchlafen.

schlie'ßen (szlī'sɛn) ③ d Zur usw.:
zamykać | mknąć; Reihen:
scieśniać [-nić]; (beendigen) [za-]
kończyć; Vertrag usw.: zawierać
[-wrzeć]; (e-n Schluß ziehen) [wy-]
wnioskować; geschloffen zam-
knięty.

Schlie'ßer (szlɔi'fɛr) *m* ② l klucznik:
(Gefängnis) dozorca więzienny.

schlie'ßlich ostateczny; *adv.*
nareszcie, wreszcie, w końcu.

Schlie'ßung *f* zamknięcie *n*; za-
kończenie *n*.

Schliff (szlīf) 1. *m* ② g szlif,
polor; *fig.* okrzeseanie *n*. 2. ②
f. schleifen.

schlimm (szlīm) zły, niedobry:
*chory; im ~sten Falle = ~sten-
falls w najgorszym razie.

Schli'ng (szlī'ŋ) *f* ③ b pętla,

pełlica, *dim.* pętelka: (für Vogel-
sitze *n/pl.* [Hobuz, leniuch.]

Schl'ngel (szlī'ŋ) *m* ② l hukaj,

schli'ngen (szlī'ŋ) ③ b (ver~) poly-
kać [-knać]; (winden) wic, owi-
jać [-inać].

schli'ngern (szlī'ŋ) ③ b = schlen-
fern, ③b. ↓ być miotanym
z jednej strony na drugą.

Schl'ngelwachs *n*, ~pflanze *f*
roślina *f* wijąca się.

Schl'ps (szlīps) *m* ② h krawatka
~. ~nadel *f* szpilka do kra-
watki

schli'ß (szlīs) *f*. schließen.

Schl'itten (szlī'tɛn) *m* ② l sanie
f/pl.: *dim.* sanki *f/pl.*: *f.* fahren:

~... sankowy; ~fahrt, ~partie *f*
przejażdżka saniami; ~kufe *f*
sanie *f/pl.*

Schl'ittschuh (szlī't-) *m* łyżwa *f*;
~laufen ślizgać się; ~bahn *f*
ślizgawka; ~laufen *n* ślizganie
n się; ~läufer (*m f*) *m* ły-
żwiarz (-arka).

Schl'ck (szlīç) *m* ② g rozpór.
rozporek; ~auge oko skośne.

schli'cken (szlī'çɛn) ③ e pruć,
rozpruwać [-uć].

Schlo'ß (szlɔs) 1. *n* ② a¹ (Burg)
zamek *m*; (Palast) pałac *m*,
dwór *m*; (an Türen) zamek *m*.
2. ② f. schließen.

Schlo'ß... zamkowy.

Schlo'ßchen (szlɔ'sçɛn) *n* ② l
zameczek *m*.

Schlo'ße (szlɔ'sɛ) *f* ③ b grad *m*.

Schlo'ffer (szlɔ'sfɛr) *m* ② l ślu-
sarz: ~... ślusarski.

Schlosserei (szlɔs'ɛra'i) *f* ③ b
(= Schlo'ffer|handwerk *n*) ślu-
sarstwo *n*: (= Schlo'ffer|werk-
statt *f*) ślusarnia *f*.

Schlo'ßboag *m* kasztelan.

Schlot (szlɔt) *m* ② g komin.

schlo'tt'rig (szlɔ'tt'riçh) ③ d
niedbaly, nieporządny; (Gang)
chwiejny.

schlottern (szlŏ'tern) ⑤b (h. u. ju) trząść się. [zajchwiać się.]
Schlucht (szlŏcht) f ③b parów m., jar m., wąwóz m. [szlŏchac.]
schlucken (szlŏ'kchen) ④e [kac.]
Schluck (szlŏk) m ②g, ②d lyk. haust; *dim.* (= Schlŏ'cken [szlŏ'kchen] n ②l) lyczek.
schlucken (szlŏ'ken) ⑤a 1. lykac., polykac. [-łknac.]; (gerig) pochłaniać [-chłonic]. 2. ②m ②l czkawka f.
Schlucker (šER) m ②l: armer ~ biedak (biedaczka), gołysz.
schlug (szlŏk). **schlŏ'ge** (szlŏ'ge) f. [chlagen].
Schlummer (szlŏ'mER) m ②l drzemanie n, drzemka f; ~lied n kołysanka f.
schlummern (šN) ⑤b drzemać: zdrzemać się [boŏ.].
Schlŏ'mpe (šP) f ③b = Schlampe.
Schlund (szlŏnt) m ②d gardziel, przelyk; (e-s Tieres) paszcza f; n. = Schgrund.
schlŏ'pfen (szlŏ'pfen) ⑥a (fn) wymykać [-mknac] się, wysuwać [-nnac] się.
schlŏ'pf(er)ig (š[ER]ŏ) ślizki; (unsicher) niepewny, niestały; (sotig) sprośny, nieprzyzwoity, gorszący; **Leich** f ślizkość; sprośność, nieprzyzwoitość.
Schlŏ'pf... (szlŏ'pf...) ~loch n dziura f (przez którą można się przemknąć); a. = ~winkel m kryjówka f.
schlŏ'rfen (szlŏ'rfen) ⑥a chleptać, żłopać, [wy]pic zwolna.
Schluss (szlŏs) m ②d¹ (Schließung) zamknięcie n; (Beendigung) zakończenie n, koniec; (Schlussgerung) wnioskowanie n, wniosek: końcowy.
Schlŏ'ssel (szlŏ'sel) m ②l klucz: kluczewy; ~bart m ząb u klucza; ~bein n obojczyk m; ~blume ♀ f pierwiosnek m;

~bund m pęk kluczów; ~loch n dziurka f od klucza.
Schlŏ'ssfolge(rung) f f. [Schluss].
schlŏ'ssig (szlŏ'sŏ) zdezydowany; ~werden [z]dezydować się, postanawiać [-wie].
Schlŏ'st... ~stein m kamień zamykający sklepienie; fig. zakończenie n; ~vers m ostatni wiersz; ~wort n ②g wyraz m końcowy; zakończenie, epilog m. [hanba, wstyd m, obelga.]
Schmach (szmäch) f ③b (o. pl.)
schma'cken (szmā'kchen) ⑤c schnać, usychać [uschnać], przymierać (vor dat. z gen.): [za]ręsknić (nach dat. za instr.): [za]pragnąć (gen.): ~lassen dręczyć; ~d spragniony, stepskniony.
schmä'chtig (szmē'chtŏ) smukły, szczupły, chudy; **Leich** f smukłość, szczupłość.
Schma'cht... ~lappen m = Hungerleider; P (Berliebter) człowiek m sentymentalny; ~locke f lok m długi wiszący.
schma'chtvoll haniebny.
schma'ckhaft (szmā'k-) smaczny; **Leich** f smaczność.
Schmä'h... (szmē'...) obelżywy.
schmä'hen (šN) ⑥a lżyć; wygadywać (na acc.); przezywać [-zwać].
schmä'hlich haniebny, obelżywy; F straszny, okropny.
Schmä'h... ~schrift f paszkwil m; Schŏ'stig złorzeczliwy.
Schmä'hung f obelga, obraza.
schmal (szmal) ⑥³ wązki; (Nest) skąpy; (schmächlig) szczupły; in Schŏ'st wązko... [lästern.]
schmä'len (szmē'l'en) ⑥a =
schmä'lern (šERn) ⑤b (schmäler machen) zwęzać [-życ]; (vermindern) zmniejszać [-szyć]; uszczuplać [-lic], ograniczać [-czyć]; Ansehen nŏ.: uwłaczać

- [czyć] (*dat.*). *Su.* zwięźenie *n*; zmniejszenie *n*; uszczuplenie *n*; uwłaczanie *n* (*dat.*).
- Schma'lhaus** *m* sknera.
- Schma'lheit** / wazkość; szczupłość. [wazkotorowy.]
- schma'l'spurig** (szma'ls'puriç) (-szpuriç) *m*
- Schmalz** (szmałc) *n* ②g smalec *m*, tłuszcz *m*.
- schma'lzen** (szma'lc'en). **schmä'lzen** (szmã'lc'en) ⑩e omaszczać [omaścić]; okraszać [-rasić] smalcem. [Cahuc.]
- Schmant** (szmant) *m* ②g ==
- schmaro'tzen** (szmarõ'tc'en) ⑩e ob. ⑩g 1. żyć cudzym kosztem, być pasożytem. 2. 2 *n* ②l pasożytnictwo.
- Schmaro'tzer** (szmarõ'tc'er) *m* ②l pasożyt, pieczeniarsz; *pflanze* *f* roślina pasożytna.
- Schmarre** (szmã'r'e) *f* ③b blizna, szrama.
- Schmatz** (szmãc) *m* ②g ob. ②d głośny calus, emok.
- schma'tzen** (szmã'tc'en) ⑩e emokać [-knać]; (beim Essen) mlaskać [-snać].
- schmau'then** (szmau'tc'en) ⑩a kopać. [f, biesiada *f*.]
- Schmaus** (szmaus) *m* ②d¹ uczta]
- schmau'sen** (szmau'z'en) ⑩e ucztować, biesiadować.
- schme'tzen** (szmë'tc'en) ⑩a [s-, pol]kosztować (*acc., gen.*), smakować; ~ nad; (*dat.*) mieć smak (*gen.*), trącić (*instr.*); schme'ctt schmen das fleisch? czy smakuje panu mięso?; sich et. lassen jeść (*ob. pic.*) z apetytem; zajądać smacznie.
- Schmeichelei** (szmauc'he'lei) *f* ③b pochlebstwo *n*, komplement *m*; (Liebesfang) pieszczota.
- schmei'chelhaft** pochlebny, chlubny. [ler(in).]
- Schmei'chelkaße** *f* = Schmeide-]
- schmei'cheln** (szma'tc'h'eln) ⑩f (*dat.*) po-, s-chlebiać [-bić] (sich mit *dat.*, sobie *instr.*).
- Schmei'chler** (szmë'c'ler) *m* ②l, ~in (-in) *f* ③c pochlebca *m*, lizun (-ka); **Sich** (sz) pochlebczy.
- schmei'tzen** *F* (szma't's'en) ⑩p rzucać [-cić], ciskać [-snać].
- Schmelz** (szmele) *m* ②g polewa *f*, szkliwo *n*, emalja *f*.
- schme'lzbar** stopliwy: **Zeit** *f* stopliwość.
- Schme'lze** (szmë'lc'e) *f* ③b topienie *n*; a. = Schmelzhütte.
- schme'lzen** (szmë'lc'en) ⑩b 1. *v/t.* [s-, roz]topić. 2. *v/i.* (sich) Schmelz: [s]tajać, [s]topnieć (*auch fig.*); Butter: rozplynać [-plynąć] się; [s]topić się; **D** topniejący: (Töne) dźwięczny, melodyjny.
- Schme'lz...-hütte** / szmelcarnia, huta, odlewnia; **tiegel** *m* tygiel (do topienia kruszców).
- Schmer** (szmer) *m* ②g (*o. pl.*) sadio *n*; ~bauch *F m* brzuch opasły, pasibrzuch.
- Schmerz** (szmërc) *m* ④a ból, boleść *f*; (Kummer) żal, cierpienie *n*.
- schme'rzen** (szmë'rc'en) ⑩e boleć, dolegać: es schmerzt mich boli mnie, przykro mi; mich schmerzt der stoff' głowa mnie boli. [grodzenie za ból.]
- Schme'rzensgeld** *n* wynagrodzenie
- schme'rzhaf**, **schme'rzlich** bolesny, dolegliwy; (betäubend) przykry.
- Schme'rz...: Mildernd, Stillend** usmierający, uspokajający
- ból: Los** bez bólu, niebolesny; **Losigkeit** *f* bezbolesność.
- Schme'tterling** (szmë'tc'h'ling) *m* ②g¹ motyl.
- schme'ttern** (szmë'tc'ern) ⑩b 1. *v/t.* = zerschmetteru. 2. *v/i.* [za]brzmieć głośno, [za]huczeć; **D** grzmiący, huczący.
- Schmied** (szmi:t) *m* ②g kowal.

Schmie'dbar dający się kucie.

Schmie'de (szmi'de) f (3)b kuznia;
... kowalski: ~eisen *n* żelazo
kute; ~hammer *m* młot ko-
walski; ~handwerk *n* kowal-
stwo.

Schmie'den (Len) (3)c [wy]kucie;
fig. knować, [u]sknuć; Serje:
rymować.

Schmie'gen (szmi'gen) (3)a (jich)
naginać [-giąć] (się): jich ~ an
(acc.) przyciskać [-snać] się do
(gen.), [przy]tulić się do (gen.).

Schmie'gsam (szmi'ksam) giętki:
~keit *f* giętkość.

Schmie'r... (szmi'r...) do sma-
rowania: ~buch *n* bruljon *m*,
raptularz *m*.

Schmie're (Le) f (3)b maź, sma-
rowidło *n*; *fig.* = Bestechung;
Zba. trupa aktorów wędro-
wnych; P~ stehen stać na warcie.

Schmie'reu (Len) (3)a [na- po-]
smarować: (schlecht schreiben itp.)
[na]mazać, [na]bazgrać, [na-]
grzymolić: j-n ~ dawać [dać]
lapówkę (dat.), przekupywać
[pić]: a. = (durch)prügeln;
wie geschmiert jak po maśle.

Schmie'rer (Len) *m* (2)l, ~in (Lin)
f (3)c smarownik: (Sudter) baz-
gracz(ka); (schlechter Schrift-
steller) pisimak (-aczka).

Schmiererei' (szmi'rerai') f (3)b
bazgranie *n*, bazgranina.

Schmie'r|fink(e) *m* bazgracz,
plugawiec. [Plugawy.]

Schmie'rig (szmi'rih) brudny.

Schmie'r...: ~liefe *f* bazgraczka:
~mittel *n* środek *m* do smar-
owania: ~seife *f* mydło *n* szaro
(do smarowania).

Schmi'uke (szmi'uk'e) f (3)b
'rote) róż *m*: (weiße) szminka,
blansz *m*, bielidło *n*.

Schmi'nken (Len) (3)a [na]szmin-
'ować; (rot) [na]różować; (weiß)
[na]blanszować, [na]bielić: jich

~ [na]malować się, [na]szmin-
kować.

Schmi'rgel (szmi'rgel) *m* (2)l
szmirgiel: ... szmirglowy.

Schmi'rgeln (Ln) (3)f ' czyścić
(od. polerować) [wypolerować]
szmirgłem.

Schmiß (szmiß) 1. *m* (2)h¹ (Sieb)
uderzenie *n*; (im Gesicht) cięcie
n, blizna *f*, szrama *f*. 2. 2 f.
schmeißen.

Schmö'ker F (szmō'ker) *m* (2)l
stara księga *f*, szpargał.

Schmö'llen (szmō'len) (3)a [po-]
gniewać się, [za]dąsać się (mit
dat. na acc.): ~b zadąsany.

Schmolz (szmolc), Schmö'lze
(szmō'le) f. schmelzen.

Schmo'r... (szmō'r...) duszony;
~braten *m* pieczeń *f* duszona.
Schmo'reu (Len) (3)a [po]dusić;
(e/i.) [przy]smarzyć się.

Schmo'r...: ~fleisch *n* = ~braten;
~topf *m* rynka *f* (ob. runde) *m*
do duszenia mięsa.

Schmuck (szmük) 1. ładny, ozdo-
bny. 2. 2 *m* (2)g strój, ozdo-
ba *f*, krasa *f*; (Sachen) klejnoty
m/pl., iznterje *f/pl.*

Schmü'den (szmü'ken) (3)a zdo-
bić, ozdabiać [ozdobić]: [przy-]
stroić: Rede: okraszać [-sic].

Schmü'de...: ~kästchen *n* szka-
tulka *f* na klejnoty od. bizu-
terje; ~los bez ozdoby; (einfach)
prosty, niewykwintny; ~sachen
f/pl. f. Schmuck.

Schmü'ggel (szmü'gel) *m* (2)l.
~ei' (szmü'ge'ei') f (3)b prze-
mytnictwo *n*; ~ware *f* towar *m*
przemycany.

Schmü'ggeln (Ln) (3)f przemycać
[-cić], zajmować się przemy-
tnictwem. [Imytnik.]

Schmü'ggler (Len) *m* (2)l prze-
f Schmü'ngeln (szmü'ngeln) (3)f
uśmiechać [-chnąć] się, przy-
millać się.

Schmutz (szmüt) *m* ②g (o. pl.) brud, nieczystość *f*; *fig.* brudota *f*.

Schmutzen (szmüt'cən) ⑬o [za-] brudzić (się), [po]walać (się).

Schmutzfluk(e) *m*, *liefe f* F brudas *m*, niechluj *m* u. *f*.

Schmutzig (szmüt'cīč) brudny, nieczysty, niechlujny; (garstig) brzydki; *fig.* nieprzyzwoity, nikiemny; ~ werden [za-] brudzić się; **Recht f** brudota, nieczystość, niechlujstwo *n*.

Schnäbel (sznā'bəl) *m* ②j dziób.

Schnäbeln (sznā'bəl'n) ⑬f (sich) F [po]całować się; pieścić się.

Schnack (sznäk) *m* ②g¹ gadanie *n*, bzdury *f/pl*.

Schnacken (sznā'kən) ⑬a gadać, paplać. [u.]

Schnäke (sznā'kə) *f* ③b komar]

Schnälle (sznā'le) *f* ③b sprzączka, klamra; ~n... sprzączkowy.

Schnästen (ˌn) ⑬a zapinać [-piąć] na sprzączkę.

Schnäzen (ˌn) ⑬e mlaskać [-snać] (mit der Zunge językiem).

Schnäppen (sznā'pən) ⑬a trzaskać [-snać]: ~ nach (dat.) chwycić [-ycić] (acc.); *fig.* polować, uganiać się (za instr.).

Schnäpper (sznā'pər) *m* ②l zatrząsk: **Chir.** -puszczadło *n* (do puszczenia krwi).

Schnäpp...: ~hahn *m* rzeźmieszek; ~messer *n* nóż *m* składany.

Schnaps (sznāps) *m* ②d¹ wódka *f*; *dim.* (= **Schnäpschen** [sznā'psčən] *n* ②l) wódeczka *f*; ~... wódeczany; ~'glas *n* kieliszek *m*; ~'nase *f* czerwony nos *m*. [chrapać.]

Schnärschen (sznā'ršən) ⑬a]

Schnärre (sznā're) *f* ③b grzechotka, terkotka.

Schnärren (ˌn) ⑬a grzechotać.

[za]skrzypiec: (beim Sprechen) charczec.

Schnätern (sznā'tər'n) ⑬b [za-] gęgać; F = [schwägen.

Schnäuben (sznā'u'bən) ⑬a sapać [-pnąć]; **Pferde:** parskać [-knać]; die Nase = [schneuzen: (nach) Rache ~ palać (ob. dyszeć) zemstą.

Schnäufen (ˌfən) ⑬a = [schneuben, atmen. [Schmurrbart.]

Schnäuzbart (sznā'u'c-) *m* =

Schnäuze (sznā'u'e) *f* ③b pysk *m*, morda; *dim.* (= **Schnäuzchen** [sznā'u'čən] *n* ②l) pyszczek *m*, mordeczka; (an Gefäßen) dziób(ek) *m*; P = Mund.

Schnäuzen F (ˌn) ⑬e fukać się; być opryskliwym.

Schnäuzen (sznā'u'cən) ⑬e = [schneuzen.

Schnäcke (sznā'kə) *f* ③b ślimak *m*; *dim.* ślimaczek *m*; auch = Spirale.

Schnäcken... ślimaczy, ślimakowaty; **Artig, 2formig** (-förmīč) ślimakowaty; ~gang *m*, ~post *f* chód *m* ślimaczy, krok *m* żółwi: mit der ~post żółwim krokiem.

Schnee (sznē) *m* ②g¹ (o. pl.) śnieg; leichter ~ śnieżek.

Schnee... śniegowy, śnieżny; ~ball *m* kula *f* ze śniegu; ~kallina *f*; ~flocke *f* płatek *m* śniegu; ~gestöber *n* zamieć *f* śnieżna, zadymka *f*; ~glockchen ~n śnieżyczka *f*; ~grenze *f* granica wiecznych śniegów.

Schneefig (sznē'īč) śnieżny, śnieżysty.

Schneef...: **Los** bez śniegu: ~mann *m* 2 a balwan ze śniegu; ~pfug *m* pług do oczyszczania ze śniegu; ~schuh *m* śniegowce *m/pl.*: ~weib *f* zamieć (ober zaspą) śnieżna; **2weiß** biały jak śnieg, śnieżnobiały.

Schneid (sznaik) *m* 2 *g* energia *f*.

Schneide (sznai'de) *f* (3) *b* ostrze
n: **bank** *f* ławka bednarska;
mühle *f* tartak *m*.

Schneiden (sznai'den) 139 [po-,
 na]krajac; **Bretter**: [po]rznac;
Getreide: [wy]żac; **Spaz**: [o-]
 strzydz; **Roß**: [po]szatkowac;
Regel: obcinać [-ciac]; [si]ch ~
 zacinać [-ciac] się; [si]ch durch-
 dengen) krzyżowac się; [si]ch in
 den Finger ~ skaleczyć się [uol.];
fig. orznac się, oszukać się
 [uol.]; **D** ostay; (durchdengen)
 przenikający, przenikliwy.

Schneider (~en) *m* (2) *l* krawiec;
 ~ krawiecki.

Schneiderer (sznai'derai') *f* (3) *b*
 krawiectwo *n*, krawieczyzna;
 (Schneiderwerkstatt) warsztat *m*
 krawiecki.

Schneiderin (sznai'derin) *f* (3) *c*
 krawczyni, krawcowa.

Schneidermeister *m* majster
 krawiecki.

Schneideru (~den) 135 *b* wykony-
 wac rzemiosło krawieckie; być
 krawcem.

Schneidmesser *m* siekacz.

Schneid (sznai'dit) ostry; *fig.*
 cięty, kuty, rezolutny, ener-
 giczny; **Keil** *f* ostrość; cię-
 tość, rezolucja, energia.

Schneien (sznai'en) 135 *a*: eß
 Schneit śnieg pada, (leicht oder
 fein) śnieg prószy.

Schnell (sznei) szybki, prędki;
 (getäufig) biegły, zwinny: (iäh)
 nagły.

Schnell... szybki, prędki, po-
 spieszny; *a.* szybko...

Schnellläufer *m* (bei Trennung:
 Schnellläufer) szybkobiegacz.

Schneldampfer *m* parowiec
 pospieszny.

Schnellen (sznei'en) 135 *a* 1. *v. t.*
 rzucac [-ciac] prędko (*instr.*).
 2. *v. i.* (in) odskakiwac [-sko-

czyć], wznosić [wznieść] się
 szybko do góry.

Schnell...: **feuer** *z* *n* szybkie
 strzelanie; **Zufügig** (-fügig)
 szybkocongi.

Schnelligkeit (sznei'lig-) *f*
 szybkość, prędkość.

Schnell...: **presse** *f* prasa po-
 spieszna; **Schreiber** *m* steno-
 graf; **Schrift** *f* stenografja;
wage *f* bezmian *m*; **zug** *m*
 pociąg pospieszny.

Schnepfe (sznei'pfe) *f* (3) *b* bekas
m; **u/jagd** *f* polowanie *n* na
 bekasy.

Schnepfen (sznoi'en) 135 *e* (si]ch
 [die Nase] ~) [wy]siakac; wy-
 cierać [wytrzeć] sobie nos.

Schnitzschnack *f* (szni'k-) *m*
 bzdury *f/pl.*, głupstwa *n/pl.*

Schnitzgelu (szai'geln) 135 *f* [wy-]
 muskać.

Schnitzpfeil (szni'pfeil) *n* (2) *l*
 szczonek *m*; *i-m* ein ~ [schlagen
 [za]żartowac sobie z (*gen.*).

Schnitzpfeil (~sz) odcinający się.

Schnitt (szni't) 1. *m* (2) *g* krajanie
n, cięcie *n*; (Einschnitt) nacięcie
n, wcięcie *n*; (bei Astebe) krój;
 bgl. ~muster; **Chir.** [prze]cięcie
n; **Geom.** przekrój; (~ Brot usto.)
 kawalek, kromka *f*; (~ Bier)
 mała szklanka *f*, pół szklanki;
 feinen ~ machen [z]robić interes
 (bei dat. na loc., przy loc.). 2. *z*
 j. schneiden.

Schnitt (szni'te) *f* (3) *b* kawa-
 lek *m*, kromka.

Schnitt (~R) *m* (2) *l*, **in** (~in)
f (3) *c* żniwiarz (-arka).

Schnitt...: **fläche** *f* przekrój *m*;
handel *m* handel towarów
 lokciowych; **lauch** *m* szczy-
 piorek; **Linie** *f* **Geom.** sieczna;
messer *n* nóż *m* do strugania;
muster *n* forma *f* kroju, krój
m; **ware** *f* towar *m* lokciowy;
wunde *f* rana cięta.

Schnitt (szn'ic) *m* ② *g* = Schnitt; *Arbeit f* robota snycerska.

Schnitt'gel (szn'ic'el) *n* ② *l* skrawek *m* (papieru), obrzynki *m/pl.*; *Łoſt.*: sznyceł *m*; *Łn* (Łn) ⑤ *f* drobno [po]krajac, wyrzynać [-rznać].

Schnitt'ken (szn'ic'en) ⑤ *e* 1. wyrzynać [-rznać]. [wy]rzeźbić (w drzewie); gejdniigt rzezbiony (w drzewie). 2. *Ł n* ② *l* rzeźba *f*, rzeźbienie (w drzewie). [rzeźbiarz.]

Schnitt'ker (Ł'er) *m* ② *l* snycerz. *f* Schnitt'keri' (szn'ic'erai') *f* ③ *b* rzeźba (w drzewie); snycerstwo *n*. [*f* snycerska.]

Schnitt'werk *n* rzeźba *f*, robota | schno'dd(e)rig (szn'o'd[ic]n'ic) szorstki, rubaszny.

schno'de (szn'o'de) lekceważący, hardy, zuchwały, niegodziwy; (Gewinn) marny, lichy.

Schno'rkel (szn'o'rkel) *m* ② *l* zakrętas; (*pl.*) esy floresy *m/pl.* [betteln.]

schno'rren *P* (szn'o'ren) ⑤ *a* =

schnu'ffeln (sznu'fel'n) ⑥ *f* węszyć, wietrzyć. [racz, szpieg.]

Schnu'ffler (Ł'er) *m* ② *l* szpe- | schnu'pfen (sznu'pfen) ⑤ *a* 1. zażywać [-yé] tabaki, [po]niuchać. 2. *Ł m* ② *l* katar.

Schnu'pf... (sznu'pf...): ~tabak *m* tabaka *f*; ~tuch *n* chustka *f* (ob. chusteczka *f*) do nosa.

Schnu'ppe (sznu'pe) *f* ③ *b* ſiebe Licht-, Stern-schnuppe; *P* daſ ist mir alleſ ② to mi wszystko obojętne, to wszystko mnie nie obchodzi. [ichn'ffeln.]

schnu'ppern (sznu'ppern) ⑤ *b* =

Schnur (sznur) *f* ③ *b* sznur *m*, powróż *m*; (dünn) sznurek *m*; *fig.* ſüßer die ~ haben przebierać [-brać] miarę; ... sznurowy.

Schnü'r... (sznü'r...) : ~band *n* ② *a* tasiemka *f* do sznurowania;

~boden *m* strych teatralny;

~bruff *f* sznurówka, gorset *m*;

Schnü'rchen *n* ② *l* sznurek *m*, sznureczek *m*; wie am ~ zupełnie gładko. [wać.]

schnü'ren (Ł'en) ⑤ *a* [za]sznurow-

schnü'r'gerade *de* prosty, pro-

ściutki. [rówka *f*, gorset *m*.]

Schnü'r'leibchen *n* *m* sznu-

Schnu'r|bart (sznu'r-) *m* wąs.

wąsy *m/pl.*; *dim.* wąsik, wąsiki *m/pl.*; ~binde *f* opaska na wąsy. [*m*, żart *m*.]

Schnu'rre (sznu'rre) *f* ③ *b* figiel

schnu'rren (Ł'n) ⑥ *a* [za]mruścić, [za]warzeć, [za]brzeźać.

schnu'rriq (Ł'riq) zabawny, śmieszny, pocieszny.

Schnu'r|pfel'ferci' *f* bzdurstwo *n*, głupstwo *n*.

Schnü'r... : ~senkel *m* sznurek;

~stiefel *m* bucik do sznurowania. [(fogel) natychmiast.]

schnu'r|stra ðis prosto, wprost;

schno' (szop), schno'be (szo'be) {schieben. [sterta *f*.]

Schno'ber (szo'ber) *m* ② *l* stóg,

Schnok (szok) *n* ② *g* (als Daſ im *pl.* inder.) kopa *f*; *a.* = Hansen.

schno'fel *F* (szo'fel) podły, lichy, nikiemny.

Schno'ffe (szo'fe) *m* ③ *a* sędzia, przysięgły, ławnik.

Schokola ðe (szokolad'e) *f* ③ *b* czekolada; ~n... czekoladowy.

Scho'lle (szo'le) *f* ③ *b* gleba; (Eis) bryła, kra; Boſt. flädra, fläderka.

schon (szen) już; ~ gut! dobrze!; daſ ~ aber ... owszem (ob. prawda), ale ...

schön (szön) 1. ładny, piękny;

~! ładnie!, pięknie!; danke ~! dziękuję!; bitte ~! proszę!;

~er werden wyładnieć, wypięknąć [po]. 2. *Ł'e* ④ *l*: a) *ro*

piękno; b) *f* piękna kobieta; piękność.

schö'nen (szö'nən) ①a [za]szanować, ochraniać [ochronić]; (ver~) oszczędzać [-dzić]; **Kosier:** [po]żalować (*gen.*): ~d bebandeln *u*fm. ostrożnie, delikatnie.

Scho'ner ↓ (szö'nər) *m* ②1 okręt dług ~ wązki.

Schö'n...: ~farber *m* farbiarz; *fig.* ten kto przedstawia rzeczy w korzystnym świetle, optymistą; ~geist *m* pięknoduch, esteta.

Schö'nheit *f* piękność, uroda, piękno *n*; *a.* = Schöne *b.*: ~smittel *n* kosmetyk *m*; ~spflaster *n* muszka *f*; ~s'tium *m* zmysł piękna.

Schö'n...: ~reducer (*in f*) *m* krasomowca (-czyni); ~schreiben *n.* ~schrift *f* kaligrafia *f*; ~tium *n* prawie komplementy, pochlebiać.

Schö'nung *f* szanowanie *n.*, ochranianie *n.*, oszczędzanie *n.*; Forstwesen: zagajenie *n.*, zalesienie *n*; mit ~ behandeln oględnie, delikatnie; ~s'los bezwzględny, nielitościwy.

Schö'nzeit *f* czas *m* ochrony (zwierząt przed polowaniem).

Schopf (szöpf) *m* ②d czub, czupryna *f*; *dim.* czubek, czuprynka *f*; beim ~ ergreifen ob. fassen chwycić [-ycie] za czuprynę; Gelegenheit: [s]korzystać z (*gen.*).

Schö'pf... (szö'pf...) do czerpania; ~brunnen *m* studnia *f* do czerpania; ~eimer *m* wiadro *n* do czerpania, czerpadło *n.*

schö'pfen (szö'pfən) ①a [na] czerpać, zaczerpnąć [wos.]; (*a. fig.*) nabierać [-brać] (*gen.*): Verdacht: powziąć [wos.].

Schö'pfer (~ər) *m* ②1, ~in (~in) *f* ③c twórca (-czyni); sprawca (-czyni).

schö'pferisch (~išz) twórczy.

Schö'pf...: ~kelle *f.* ~löffel *m* czerpak *m*, chochla *f.*

Schö'pfung *f* stworzenie *n*: twórca *m*, utwór *m*; ~s'geschichte *f* dzieje *m/pl.* stworzenia.

Schö'ppe (szö'pə) *m* ③a = Schöffe.

Scho'ppen (szö'pən) *m* ②1 kubek, kufel. [stheren.]

schor (szor), **schö're** (szö'rə) [.]

Schöps (szops) *m* ②h. **Schö'psen...** (~ən...) = Sammeln(...).

Schorf (szörf) *m* ②g strup; ~strupiały. [szywy.]

schorrig (~ř) strupiasty; par-

Schö'rnftein (szö'rn-) *m* komin; ~feger *m* kominiarz.

Schoß¹ (szös) *n* ②h¹, ②d¹ = Schößling, Abgabe.

Schoß² (szos) *m* ②d (Rod2) pola *f*: (am Aste) podolek; im ~e der Erde we wnętrzu ziemi; auf den ~ nehmen na kolana; i-m auf dem ~ sitzen na kolanach *u* (*gen.*); die Hände in den ~ legen siedzieć z założonymi rękami, nie nie robić; im ~e der Familie na tonie.

schöß³ (szös), **schö'sse** (szö'sə) *f.* schießen. [Schauffee.]

Schoffee' (szöšə') *f* ⑥f =

Scho'ß...: ~hund *m*, ~hündchen *n* pies(ek) *m* pokojowy; ~kind *n* piśszczoszek *m*, beniaminek *m*.

Schö'sling ♀ (szö'slř) *m* ②g¹ latorośl *f*, wyrostek.

Scho'te (szö'tə) *f* ③b strąk *m*; *dim.* strączek *m*; (grüne Erbsen) zielony groszek *m*; ~n... strączkowy.

Scho'tte (szö'tə) *m* ③a Szkot.

Scho'tter (~r) *m* ②1 szutr, żwir;

zu (~n) ⑥b [wy]szutrować.

schotlich (~řsz) szkocki.

Scho'tland (szö'tlānt) *n* ③a Szkocja *f*.

schraffieren (szrařř'rən) ⑥g [po]kratkować, [po]cieniować linjami.

ſchräg (sznek) ukosny, skośny;

adv. na ukos, ukośnie.

Schräge (sznë'gë) *f* ③ b ukos *m*, ukośność

ſchräg|ü ber na skos.

Schraume (szua'më) *f* ③ b szrama, blizna, cięcie *n*; 2n (n) ⑤ a zaciąć [-ciąć], drasnąć [voñ.]; **ſchraummig** (šd) pokryty, szramami, bliznami.

Schrank (szra'ŋk) *m* 2 d szafa *f*; *dim.* szaf(ecz)ka *f*.

Schranke (š) *f* ③ b barjera, szranki *m/pl.*; (Gitter) kraty *f/pl.*; *fig.* granica, tama; in ~ halten [u]trzymać w karbach; in die ~ fordern wyzywać [-zwać] (na pojedynek).

ſchränken (szae'ŋkën) ⑤ a składać [złożyć] na krzyż, [s]krzyżować; Säge: [na]prostować zęby u czegos.

ſchränken|los bezgraniczny, bezmierny.

Schranz (szranc), e (š) *m* ③ a pochlebca, pieczeniarsz.

Schraube (szrau'bë) *f* ③ b śruba, wkrętka; *dim.* śrubka; *fig.* bei ihm ist eine ~ los brak mu jednej kleпки.

ſchrauben (šn) ⑤ a [za-, wy-] śrubować; i-n docinać [-ciąć] (*dat.*); brać [wziąć] na kawał; geſchraubt *fig.* sztywny, napuszysty.

Schrauben... ſrubowy; ~ **dampfer** *m* śrubowiec parowy; ~ **formig** (-formig) mający kształt śruby; ~ **mutter** *f* mura, muterka, naśrubek *m*; ~ **zieher** (-zieher) *m* ② l śrubnik, dluto *n*.

Schraub|ſtock (szrau'p-) *m* śrubsztak, kleszcznik.

Schreck (szrëk) ② g, en' (šn) ② l *m* strach, przestach; (Entsetzen) trwoga *f*, popłoch; vor ~ zu strachu; in (en) (ver)setzen

ob. geraten = (er)ſchrecken; ~ bild *n* straszydło.

ſchrecken ② (šn) ⑤ a (v/i. [fn]) [prze]straszyć (sie).

Schreckens... straszny, okropny; ~ **herrschaft** *f* terror *m*.

Schreck|gepenst *n* straszydło. **ſchreckhaft** trwożliwy, straszliwy; **ſchrecklich** *f* trwożliwość.

ſchrecklich straszny, okropny; (widertich) odrażający; Johann der 2e Jwan Groźny; **ſchrecklich** *f* straszność, okropność.

Schrecknis *n* ② h' strach *m*. okropność *f*. [postrach.]

Schreck|ſchuß *m* wystrzał *na* **Schrei** (szrai) *m* ② g krzyk; e-n ~ außstoßen wydawać [-dać] okrzyk, krzyknąć [voñ.].

Schreib... (szrai'p...) meist do pisania; ~ **ärmel** *m* półrękawek; ~ **art** *f* sposób *m* pisania, styl *m*; *f.* Schreibung; ~ **bedarf** *m* przybory *m/pl.* do pisania; ~ (e) **buch** *n* zeszyt *m* do pisania.

ſchreiben (szrai'bën) ③ r 1. [na-] pisać (*dat.*, *an acc.* do *gen.*, *dat.*); den wievielten ~ wir heute? którego dziś mamy?; jich et. hinter die Ohren ~ zapamiętać [voñ.] sobie. 2. 2n ② l pisanie; Brief: pismo; (amtlich) okólnik *m*, odezwa *f*.

Schreiber (šn) *m* ② l, Au (šn) *f* ③ c pisarz (-arka); a. — Verfasser: ~ pisarski.

Schreiber|ei (szrai'bë'rai') *f* ③ b pisanie *n*; pisanina.

Schreib...; ~ **feder** *f* pióro *n* (do pisania); ~ **fehler** *m* błąd pisarski; ~ **heft** *n* zeszyt *m* do pisania; ~ **krampf** *m* kurecz pisarski; ~ **künstler** *m* kaligraf; **Schreiber** *m* nauczyciel kaligrafji; ~ **mappe** *f* teka do pisania; ~ **maschine** *f* maszyna do pisania; ~ **materialien** *n/pl.* = ~ **bedarf**; ~ **papier** *n* papier

in do pisania: **pult** *n* biurko, pulpit *m*; **schrift** *f* kursywa: **schule** *f* szkoła pisania: **stube** *f* biuro *n*, kancelarja: **sucht** *f* manja pisania: **tafel** *f* = Schiefertafel: **tisch** *m* biurko *n* (ob. stół) do pisania; **übung** *f* ćwiczenie *n* w pisaniu.

Schreibung / sposób *m* pisanie, pisownia.

Schreib...: **unterlage** *f* podkładka do pisania; **vorlage** *f* wzór *m* do pisania: **zeug** *n* = **bedarf**; **zimmer** *n* = **stube**.

Schrei'en (szkai'ən) ③ *r* krzyczeć [-yknąć], wykrzykiwać, wrzeszczeć: **laut** *aus* wolleu **hals** *kr* krzyczeć na całe gardło; **id** krzyżący; *fig.* jaskrawy, rażący.

Schreier (šer) *m* ② *l*, **in** (šin) *f* ③ *c*, **Schrei'hals** *m* krzykacz (-ka), krzykliwy człowiek.

Schrein (szrain) *m* ② *g* = **Schrauf**, **stufen**. [Tischler usw.]

Schreiner (šer) *m* ② *l* *usw.* *f*.

Schrei'ten (szkai'tən) ③ *q* kroczyć, stąpać: (**über** *acc.*) przekraczać [-kroczyć], przestępować [-stąpić] (*acc.*): (**zu** *dat.*) przystępować [-stąpić] (do *gen.*), brać [wziąć] się do (*gen.*).

Schrie (szri) *f*. **Schreiben**.

Schrieb (szrip) *f*. **Schreiben**.

Schrift (szrift) *f* ③ *b* pismo *n*; (**Druck**) druk *m*; (**Wert**) dzieło *n*.

Schri'ft...: **führer** *m* sekretarz; **führung** *f* sekretarstwo *n*;

gelehrter *m* uczony; **gießer** *m* odlewacz czcionek; **gießerei** *f* odlewnia czcionek;

kasten *m* *Typ.* kaszta *f* drukarska. [**adr.** *a.* na piśmie.]

Schri'ftlich pisemny, piśmienny.]

Schri'ft...: **seher** *m* zecer; **sprache** *f* język *m* literacki;

steller (**in** *f* ③ *c*) *m* ② *l* (-szte'leu *l*-in) pisarz (-arka), literat(ka),

autor(ka); **steller...** literacki, autorski; **stellerei** (-szte'leu) *f* ③ *b* zawód *m* literacki; piśmiennictwo *n*; **stellern** (šer) ③ *b* (unr.) zajmować się piśmiennictwem; **stück** *n* pismo, dokument *m*; **wechsel** *m* wymiana *f* pism; **werk** *n* dzieło literackie; **zug** *m* charakter pisma.

Schri'll (szri'l) ostry, przeraźliwy. **Schri'llen** (šen) ⑤ *a* wydawać [-dać] przeraźliwy ton.

Schri'ppe (szri'pe) *f* ③ *b* bul(ecz)ka, kolaczek *m*.

Schrift (szri't) *l. m* ② *g* (als Maß im *pl.* inbet.) krok; *dim.* kroczek: (**Gang**) chód; **für** (ober *vor*) **für** krok za krokiem, krok w krok; **halten** dotrzymywać [-mać] kroku. *2. 2 f.* **Schreiten**.

Schri'ft...: **macher** *m* ten, co podaje szybkość kroku;

zähler *m* krokomierz; **weise** krok za krokiem; stopniowo.

Schro'ff (szro'f) stromy; (rauh) szorski; *fig.* przykry, nieprzystępny; **helt** *f* stromosć; szorstkość; nieprzystępność.

Schro'pfen (szro'p'fən) ⑤ *a* stawiać [postawić] bańki; *fig.* oszukiwać [-kać]; zdzierać [zedrzeć].

Schro'pfkopf *m* bańka *f*.

Schrot (szrot) *m* *u. n* ② *g* śrut *m*; **Münzwesen** waga *f* mienicza; **von** *alten* **und** **Rotu** starej daty.

Schro'ten (szro'tən) ⑤ *c* (*p. p.* *ge.*) [z]miażdżyć; [po]tłuc; **Getreide** grubo [ze]mleć.

Schro'ter (szro't'er) *m* ② *l* przerynacze; (**Stäber**) jelonek.

Schro't...: **korn** *n* ziarno śrutu; **mehl** *n* mąka / razowa.

Schru'bber (szru'b'er) *m* ② *l* miotła *f*. **szechotka** *f* do szurowania

Schru'le (szru'le) *f* ③ *b* grymas *m*, kaprys *m*.
schru'lehaft grymaśny, kapryśny. [i. ein Schrumpfen.]
schru'mpfen (szru'mpfen) ⑤ *a* }
Schrund (szrunt) *m* ② *d*, *e* }
 (szru'nde) *f* ③ *b* szczelina *f*.
Schub (szup, szúp) *m* ② *d* pchnię-
 cie *n*, posunięcie *n*; Kegelspiel:
 rzut kuli; Postei: przymuso-
 we odstawienie *n*, szupas.
Schu'b... zasuwany, do zasuwa-
 nia: ~fach *n*. ~kasten *m*, ~lade
f szuflada *f*, szufladka *f*; ~
 karre(*n ni*) *f* taczki *f/pl*.
schü'chtern (szü'cht^{ern}) nieśmia-
 ły, bojaźliwy; ~heit *f* nieśmia-
 łość, bojaźliwość. [schaffen.]
schuf (szuf), **schü'fe** (szü'fe) *f*.
Schuff (szuft) *m* ② *g* niegodzi-
 wiec, łajdak, szubrawiec.
schu'ffen (szü'ft^{en}) ③ *c* ciężko
 pracować, harować.
schu'ftig (szü'ftig) niegodziwy,
 podły, łajdacki, szubrawy.
Schuh (szu) *m* ② *g* bucik: *dim.*
 buciczek; *a.* trzewi(cze)k; *ehm.*
 (als Maß, im *pl.* indest.) stopa *f*.
Schu'h... ~bürste *f* szcztotka do
 trzewików; ~flicker *m* szewe,
 łatacz; ~macher *m* szewc; ~
 macher/handwerk *n* szewstwo;
 ~pußer *m* czyszciciel bucików;
 ~riemen *m* rzemyk do buci-
 ków, sznurowadło *n*; ~schwär-
 ze, ~wichse *f* czernidło *n* do
 bucików, szwarc *m*; ~ware *f*,
 ~werk *n*, ~zeug *n* obuwie *n*;
 ~waren/laden *m*, ~geschäft *n*
 skład *m* (ob. handel *m*) obuwia.
Schu'l... (szü'l...) szkolny: ~amt
n urząd *m* nauczycielski; ~
 anstalt *f* zakład *m* szkolny,
 szkoła; ~arbeit *f* zadanie *n*
 szkolne; ~bube *m* = ~junge;
 ~buch *n* książka *f* szkolna.
Schuld (szult) *f* ③ *b* dług *m*:
 (Verpflichtung) zobowiązanie *n*,

powinność; (Ursache) przyczyna-
 wina: (Sünde) grzech *m*, wina:
 er ist ② daran on winien temu,
 jego w tem wina.

Schu'ld... dłużny, winny; ~be-
 wußt poczuwający się do winy.
schu'lden (szü'lden) ⑤ *c* być
 dłużnym ob. winnym; dir schulde
 ich alles tobie mam wszystko
 do zawdzięczenia.

Schu'lden...: ② frei woiny od
 długów, niezadłużony; ~til-
 gung *f* umorzenie *n* długów.

Schu'ldig (szü'dig) *n* przyzna-
 nie się do winy.

Schu'ldtater *m* sługa szkolny,
 terejan: Universität: pedel.

schu'ldig (szü'dig) dłużny, win-
 ny; (verpflichtet) obowiązany:
 (sündig) grzeszny; wieviel (ober-
 maß) bin ich ~? ile jestem wi-
 nien?; ~keit *f* powinność, obo-
 wiązek *m*.

Schu'ld...: ② los niewinny, bez
 winy: ~losigkeit *f* niewinność.

Schu'ldner (szü'ld^{er}) *m* ② *l*,
 ~in (~in) *f* ③ *c* dłużnik (-niczka).

Schu'ldschcin *m*, ~verschreibung
f skrypt *m* dłużny, obligacja *f*.

Schu'le (szü'le) *f* ③ *b* szkoła: fig-
 aus der ~ plauderu zdradzać
 [-dzić] tajemnice.

schu'len (~n) ⑤ *a* [wy]uczyć,
 [wy]ćwiczyć; ~ford: [wy]treso-
 wać.

Schü'ler (szü'ler) *m* ② *l*, ~in
 (~in) *f* ③ *c* uczeń (uczenica):
 ... uczniowski. [ski.]

schü'lerhaft studencki, żakow-
 }
Schü'lerschaft *f* uczniowie *m/pl*.

Schu'l...: ~feier (lichkeit) *f* uro-
 czystość szkolna: ~fuchs *f m*
 pedant; ~geld *n* opłata *f* szkol-
 na, czesne; ~jahr *n* rok *m*
 szkolny; ~jugend *f* młodzież
 szkolna; ~Junge, ~knabe *m*
 uczeń, żak; ~lehrer *m* nauczy-
 ciel; ~mädchen *n* uczennica *f*

- mann *m* ②a pedagog; ~mappe *f* teka szkolna; ~meister *m* = Lehrer; ~pflicht *f* obowiązek *m* szkolny; ~pflichtig obowiązany uczęszczać do szkoły; (Akte) szkolny; ~rat *m* radca szkolny; (Besorbe) rada *f* szkolna; ~schiff *n* okręt *m* szkolny; ~stube *f* izba (ob. sala) szkolna; ~stunde *f* godzina (ob. lekcja) szkolna; ~tafel *f* tablica szkolna; ~tag *m* dzień nauki.
- Schu'ter** (szu'ter) *f* ③d plecy *m/pl.*, barki *f/pl.*: ... barkowy, ramienny; ~blatt *n* topatka *f*; ~joch *n* wiązadło ramienne.
- schu'tern** (˘n) ⑥b brać [wziąć] na plecy (ob. na ramię): schu'tert das Gewehr! na ramię broń!
- Schu'ter...**: ~riemen *m* przepaska *f*, bandolet; ~stück *n* napiecnik *m*.
- Schu'theiß** (szu'tais) *m* ③a, **Schu'tze** (szu'te) *m* ③a wójt, sołtys. [wa.]
- Schu'tung** *f* ćwiczenie *n*, wprawy
- Schu'l...**: ~unterricht *m* nauka *f* szkolna; ~weisheit *f* mądrość szkolna oder książkowa; ~zimmer *n* sala *f* szkolna; ~zwang *m* przymus szkolny.
- Schund** (szunt) 1. *m* ②g (o. pl.) zły towar, lichota *f*. 2. 2. **schu'nde** (szu'nde) *f*. schinden.
- Schu'ppe** (szu'pe) *f* ③b łuska; (am Kopf) łupież.
- schu'ppen**¹ (˘n) ⑤a łuszczyć, [z]skrobać łuskę: *F* = stoßen.
- Schu'ppen**² (˘n) ②l remiza *f*: (offener) szopa *f*: ... (f. Schuppe) łuskowaty, łuskowaty; **Lartig**, **zförmig** (-förmig) łuskowaty, podobny do łuski: ~ster *n* łuskowiec *m*.
- schu'ppig** (szu'pid) łuskowaty, pokryty łuskami. [stoßen.]
- schu'ppsen** *F* (szu'psen) ⑥e =
- Schur** (szur) *f* ③b strzyż *m*, strzyżenie *n*.
- Schu'r/eisen** (szu'r-) *n* pogrzebacz *m*, grzebak *m*.
- schu'ren** (˘n) ⑤a rozniecać [-cić], podniecać [-cić].
- schu'rfen** (szu'rfen) ⑤a poszukiwać za mineralami. [bacz.]
- Schu'r/haken** (szu'r-) *m* pogrze-
- Schu'rke** (szu'rk) *m* ③a łotr, szelma, łajdak; ~ulstreich *m*. ~rei' (szu'rkerei') *f* ③b łotrstwo *n*, łajdactwo *n*, szelmstwo *n*. [łajdacki, szelmowski.]
- schu'rkeisch** (˘kisz) łotrowski.
- Schurz** (szurc) *m* ②g ob. ②d.
- Schu'rze** (szu're) *f* ③b fartuch *m*, fartuszek *m*.
- schu'rzen** (szu'ren) ⑤e podnosić [-nieść], podkasywać [-sać]: Knoten: [z]robić węzeł.
- Schu'rzen...** fartuszkowy; ~Jäger *F m* kobieciarz. [skórzany.]
- Schu'rzel**, ~leder *n* fartuch *m*
- Schuß** (szus) *m* ②d¹ (Sprung) skok, sus; (Trieß) popód: ✕ strzał, wystrzał.
- schu'ss** | bereit gotowy do strzału.
- Schu'ssel** (szu'sel) *f* ③d misa, półmisek *m*; *dim.* mis(ecz)ka.
- Schu'ss...**: ~fertigkeit = ~bereit: ~linie *f* linja strzałowa; ~weite *f* odległość strzału; ~wunde *f* rana postrzałowa.
- Schu'ster** (szu'ster) *m* ②l = Schuhmacher; ~junge *m* chłopak szewski, szewczyk; ~ped *n* smoła *f* szewska.
- schu'stern** (˘n) ⑥b trudnić się szewstwem.
- Schutt** (szut) *m* ②g (o. pl.) rumowisko *n*, gruzy *m/pl.*
- Schu'ttel** | frost (szu'tel-) *m* dreszcz, febra *f*.
- schu'tteln** (˘n) ⑥f [za-]po[r]ząść: Kopf: [po]skiwać (*instr.*): Hand: ścisnąć [-snać]; **Stiffheit**: [za-]mieszać, zakłócać [-cić].

Schütten (szu'ten) ⑩c [na]sypać; Wasser: [na]lać, nalewać [-lać].
Schüttern (~ern) ⑩b = zittern.
Schutthaufen m kupa f gruzów.
Schutz (szuc) m ②g (o. pl.) ochrona f, obrona f, osłona f (vor dat., gegen acc. przed instr.); opieka f; (Zukunft) schronienie n, przytułek; in ~ nehmen brać [wziąć] w opiekę.
Schutz (szuc) m, n ③a = Schütze.
Schutz... ochronny, obronny; ~ **ärmel** m wierzchny rękaw; ~ **blattern** /pl. ospa f ochronna; ~ **breit** n deska f ochronna, zasuwa f; ~ **brief** m list żelazny; ~ **brille** /okulary m/pl. ochronne; ~ **bündnis** n przymierze odporne; ~ **dach** n dach m ochronny, szopa f wojenna.
Schütze (szu'ce) 1. m ③a strzelec, myśliwy. 2. f ③b stawidło n, deska ochronna, zasuwa.
Schützen (~n) ⑩e [o]bronić, [o]chronić, ochraniać (vor dat., gegen acc. przed instr., od gen.); zabezpieczać [-zyć] (od gen.).
Schützen... strzelecki; ~ **fest** n uroczystość f strzelecka.
Schützensengel m anioł stróż.
Schützen...: ~ **graben** m okopy m/pl.; ~ **haus** n strzelnica f.
Schützer (szu'cer) m ②l, ~in (~in) f ③c obrońca (-czyni).
Schutz...: ~ **geist** m duch opiekuńczy; ~ **heilige(r)** m patron; ~ **herr** m protektor, patron; ~ **herrschaft** f protektorat m, patronat m.
Schützing (szu'cing) m ②g¹ prote owany, faworyt.
Schutz: ~ **los** pozbawiony opieki, bez opieki; ~ **losigkeit** f brak m opieki; ~ **mann** m (pl. ~leute) strażnik, stójkowy; ~ **mannschaft** f straż bezpieczestwa; ~ **marke** f znak m

ochronny od. fabryczny; ~ **maßregel** f. ~ **mittel** n środek m ochronny; ~ **patron** m patron; ~ **truppe** f wojsko n kolonialne; ~ **waffe** f broń odporna; ~ **wehr** f wał m ochronny; obrona; ~ **zoll** m cło n ochronne; ~ **zöllner** m zwolennik cła ochronnego.
Schwäbblen F (szwã'b^eln) ⑩f paplać.
Schwäbe (szwã'b^e) 1. m ③a Szwab; ~ **n|streich** m nieprze-zorny postępek. 2. f ③b = Schwabe. [ski.]
Schwäbisch (szwã'bⁱsz) szwab-
Schwach (szwãch) słaby, bezsilny; (Wein usw.) lekki; ~ **macht** = schwächen; ~ **werden** [o-, ze-] słabnąć. [bosć, bezsilność.]
Schwäche (szwã'ch^e) f ③b sła-
Schwächen (~n) ⑩a osłabiać [-bić], nadwierać [-zyć].
Schwäche f słabość.
Schwächlich (szwã'chlich) słabo-wity, wątpliwy; ~ **keit** f słabowitość, wątpliwość.
Schwächling (~ling) m ②g¹ człowiek słabego zdrowia oder słabego charakteru, słabeusz.
Schwach...: ~ **sichtig** (-zichtig) słabego wzroku; ~ **sichtigkeit** f słaby wzrok m, słabość wzroku; ~ **sinnig** nieudolny, tępy; ~ **sinnigkeit** f niedołęstwo n umysłowe, nieudolność.
Schwächung / osłabienie n.
Schwaden (szwã'd^en) m ②l = Dampf; ~ **gazy** m/pl. wybuchające.
Schwadron (szwãdro'n) f ③b szwadron m; ~ **Leut|weise**, ~ **weise** szwadronami.
Schwadronieren (~droni'ren) ⑩g blagować, fanfaronować.
Schwäger (szwã'g^er) m ②j szwagier; allg. krewny.
Schwägerin (szwã'g^eri'n) f ③c szwagrowa, bratowa.

Schwä'gerschaft *f* szwagrostwo *n*, powinowactwo *n*.

Schwa'lbe (szwã'lb^e) *f* ③ *b* jaskółka: ~ **u|schwanz** *m* ogon jaskółczy; *F* jaskółka *f*, frak.

Schwall (szwãl) *m* ② *g* tłum, mnóstwo *n*; (von Worten) potok słów.

Schwamm (szwãm) 1. *m* ② *d* gąbka *f*; ♀ = Pilz; ♂ narosł / grzybowa; *F* 2 b(a)riiber! nie rób sobie nic z tego! 2. 2 *f*. schwimmen.

schwa'mmig (szwã'miçh) gąbczasty, grzybowaty

Schwan (szwãn) *m* ② *d* łabędź; ~ *en...* łabędzi.

schwãnd (szwãnt), **schwãnde** (szwã'nde) *f*. schwinden.

schwãnen (szwã'neⁿ) ⑤ *a*: eš schwant mir zdaje mi się, mam przeczucie.

Schwang (szwãŋ) 1. *m* ② *g* (o. pl.) rozmach; im ~ e sein być w powszechnem używaniu; im ~ bringen wprowadzać [-dzić] w zwyczaj. 2. 2, **schwãnge** (szwã'ŋ^e) *f*. schwingen.

schwãnger (~^{er}) brzemienny; (Frau) ciężarna, w ciąży; ~ werden zająć [boć.] w ciążę.

schwãngern (szwã'ŋ^{ern}) ⑤ *b* [u]czynić brzemienną, zapładniać [-plodnić]; ~ nasycić [-cić]. *Su.* zapłodnienie *n*; nasycenie *n*. [miennosc.]

Schwãngerschaft *f* ciąża, brzemiennosc.

Schwank (szwãŋk) *m* ② *d* fraszka *f*, figiel; Thea. krotowila *f*.

schwãnken (~^{en}) ⑤ *a* [za]chwiać się, [po]kiwać się, [po]kołysać się; *fig.* [za]wahać się, być niezdecydowanym; ~ d chwiejący się; chwiejny, niepewny, zmienny. *Su.* chwianie *n*, wahanie *n*; *fig.* niepewność *f*, zmiennosc *f*.

Schwanz (szwãnc) *m* ② *d* ogon; *dim.* ogonek; ~... ogonowy.

schwãnzeln (szwã'nc^{eln}) ⑥ *f* wywijać (ob. machać) ogonem; *fig.* pochlebiać, lasić się.

schwãnzeln (~^{en}) ⑤ *e* Schntechodzie [pójść] poza szkołę; *geschwãnzelt* ogoniasty, z ogonem.

Schwãnz...: riemen *m* podogonie *n*; ~stück *n* kawalek *m* od ogona.

schwapp (szwãp) chlaps!, bęc!

Schwãre (szwã're^e) *f* ③ *b* = Geschwãr.

Schwarm (szwãrm) *m* ② *d* (Bienen) rój; (Vogel) stado *n*; (Menschen) tłum.

schwãrmen (szwã'rmen) ⑤ *a* (h. n. in) Bienen [za]roić się; (bummetn) [po]hulać, [po]waleśać się; *fig.* marzyć (von dat. o loc.); er schwãrmt für ile przepada za nią.

Schwãrmer (~^{er}) *m* ② *l*, ~in (~in) *f* ③ *c* hulaka *m*; *fig.* marzyciel(ka); entuzjasta (-stka); (religiöser) fanatyk (-yczka); Feuerwert; szmermel.

Schwãrmerel' (szwã'm^{er}at') *f* ③ *b* marzenie *n*, entuzjazm *m*; (religiöse) fanatyzm *m*.

schwãrmerisch (szwã'rmeriçs) marzycielski; fanatyczny.

Schwãrte (szwã'rt^e) *f* ③ *b* tłusta skórka (na pieczeni).

schwarz (szwãnc) 1. ⑩² czarny (im Gesicht na twarzy); ~ e Erde czarnoziem *m*; ~ es Pferd koń *m* kary; et. ~ auf weiß (ge-fürrieben) haben mieć coś na piśmie; ~ werden [s-, po-] czernieć; 2e(r) s. ⑩ *l* murzyn (-ka); 2e(s) *n* czarność *f*, czern *f*. 2. 2 *n* ② *g* (a. inbess., o. pi.) czarność *f*, czarny kolor *m*; in 2 w czarnej sukni, w żałobie.

schwãrtz... czarny, czarno...; ~ *auig* (-bigiçh) czarnooki; ~

bärtig czarnobrody: **Beere** / czernica; **braun** ciemnobrunatny, śniady; **Brot** u chleb m ciemny (a. żytni).
Schwärze (szwɛ'ʁe) f (3)b czarność, czerni: (zum Färben) czarna farba: (der Schuster) czernidło n: fig. okropność, niegodziwość.
schwärzen (ˌn) ⑥e [po]czernić; fig. = aufschwärzen.
schwärz...: **Särber** m fig. pesymista; **grau** bury, siwy; **haar**, ciemnowłosa; **Kunst** / czarnoksiężstwo n; **Künstler** m czarnoksiężnik. [wy.]
schwarzlich (szwɛ'ʁe-) czarnia-
Schwarz...: **scher** m pesymista; **wald** m Czarny Las.
schwehen (szwa'cɛn), **schwähen** (szwɛ'cɛn) ⑤e gadać, pleść, bzdurzyć.
Schwäher (szwe'cɛn) m (2)l, ˌin ˌ(n) f (3)c gaduła m u. f.
schwätzig (szwa'c-) gadatliwy; **Agkeit** / gadatliwość.
Schwebel (szwɛ'bɛ) f (3)b unoszenie n się w powietrzu; in der ~ sein unosić się w powietrzu; fig. być w zawieszaniu; **bahn** f kolej napowietrzna.
schweben (ˌn) ③a wisieć, unosić się; in Gefahr itp. ~ być (oder finden) się w (loc.); das Wort schwebt mir auf der Zunge... kręci mi się na języku; **in** wiszący; (Frage) będący w zawieszaniu, nierozstrzygnięty; (Schuld) bieżący.
Schweden (szwɛ'dɛn) n (8)g Szwecja f.
schwedisch (ˌdʃɪz) szwedzki.
Schweif (ˌfɛ) m (2)l siarka f; ... siarkowy, siarczany; **bande** F / banda podpalaczy oder lotrów; **haltig** (-haltʃ) zawierający siarkę; **holz**, **pölschen** m zapalka f, siarnik m.

schweifig (ˌfɛ)ʃ(ʃ) siarkowy.
schweifeln (ˌfɛ)ʃ [na]siarkować; F blagować, bredzić.
Schweif...: **Sauer** połączony z kwasem siarkowym; **wasserstoff** m siarkowódór.
Schweif (szwaif) m (2)g ogon, ... ogonowy.
schweifeln (szwaif'ɛn) ⑥a 1. v/i. (h. u. su) bujać, błaznić, in die Weite ~ odbiegać [biedz]. 2. v/t. zaokrąglać [lic]. ge-schweifst wycięty, wcięty; (Bfed) z ogonem.
schweifwedeln ⑥f untr. = fuchschwanzeln.
Schweifgeld (szwaif'gɛ-) n zapłata f za mleczenie, łapówka f.
schweigen (ˌgɛn) ③r 1. milczeć [zamilknąć]; ~ von (dat.) oder über (acc.) zamilczeć [-czyć] o (loc.); **in** milczący, cichy; adv. a. milczkiem. 2. 2 n (2)l milczenie; j-u zum 2 bringen zmuszać [-usić] k-o do mleczenia, zamykać [-mknąć] k-u gębę.
schweigsam (szwaif'kzām) milczący, mało mowny; **keit** / milcliwość, mało mowność.
Schwein (szwaɪn) n (2)g świnia f; dim. świnka f; (männliches) wieprz m; wildes ~ dzik m.
Schwein... (szwaɪnɛ...) świni-ski, wieprzowy; **braten** m pieczeń / wieprzowa; **fleisch** u świnina f, wieprzowina f; **hirt** m pastuch świni, świniopas; **hund** m świniuch, plugawiec; **stall** m chlew; **aucht** f chów m świni.
Schweinerei (szwaɪnɛ'ʁaɪ) f (3)b świniństwo n.
Schwein...: **hund**, **igel** m świniuch, plugawiec; **igeln** (-igɛ)ʃ ③f untr. mówić świni-stwa. [ski.]
schweinfisch (szwaɪ'nʃɪz) świni-

Schweins... = Schweine...: ~
kopf *m* głowa *f* świńska oder
 wieprzowa; **Leder** *n* skóra *f*
 świńska.

Schweiß (szwaj) *m* ② *g* pot;
 ③ *g* dw.: krew *f*; in ~ gebadet
 złany potem; in ~ geraten
 [s]pocić się.

Schweiß... potny: **blatt** *n*
 pianiki *m/pl.*, podpaszki *f/pl.*

Schweißgen (szwaj'sen) ⑤ *e*
 1. *v/t.* spajać [spoić] (metale).
 2. *v/i.* (h. u. ju) ③ *g* dw.: krwa-
 wić [pokrwawić się].

Schweißhund *m* pies gończy.

Schweißig (szwaj'sich) spocony,
 zapocony.

Schweiß... ~mittel *n* środek *m*
 na poty; **Streibend** sprowadza-
 jący poty; **Striefend** obłany
 potem, zupełnie mokry od
 potu. [carja.]

Schweiz (szwajc) *f* ③ *c* Szwaj-
 cja

Schweizer (szwaj'c'er) 1. *m* ② *l*,
 ~in (~in) *f* ③ *c* Szwajcar(ka);
 (Bförm) portjer *m*. 2. *a.* indet.
 = Lich (~sz) szwajcarski.

Schweizeret' (szwaj'c'erai') *f* ③ *b*
 (Milchviehgeschäft) mleczarnia;
 (Käseerei) serowarnia. [lic się.]

Schweilen (szwaj'len) ⑤ *a* [za-]
 ~

Schweigen (szwaj'gen) ⑤ *a* hu-
 lać, żyć wystawnie; (im Über-
 ma~) opływać w dostatek;
 in (dat.) rozkoszować się
 (instr.). [rozpustnik.]

Schweiger (~ger) *m* ② *l* hulaka.

Schweigerei' (szwaj'gerai') *f*
 ③ *b* hulanka, życie uhlaszczce
 oder rozpustne.

Schweigerisch (szwaj'gerisch) hu-
 laszczy, rozpustny.

Schweile (szwaj'le) *f* ③ *b* próg *m*.

Schweilen (szwaj'len) 1. *v/i.* ③ *b*
 [s-] napuchnąć, nabrzmiwać
 [-eć]; (auf) wzbierać [wzbrać].
 2. *v/t.* ⑤ *a* nadymać [-dąć],
 rozsadzać [-dzić].

Schwellung *f* puchlizna, na-
 brzmienie *n*: (eines Fluss'es) we-
 zbranie *n*.

Schwe'mue (szwaj'm'e) *f* ③ *b*
 miejsce *n* do plawienia koni.

Schwe'mmen (~n) ⑤ *a* [s]plawić;
 Sand ans Ufer: nanosić [-nieść].

Schwe'ngel (szwaj'ng'el) *m* ② *l*
 (Stoden) serce *n*; (Pumpen) ②
 drag: (Brumen) ② zóraw.

Schwe'ngen (szwaj'ng'en) ⑤ *a*
 1. *v/t.* machać [-chnąć], wy-
 machiwać, wywijać (instr.):
 (spühen) [wy]płukać. 2. *v/i.*
 zmieniać [-nić] kierunek, obra-
 cać [obrócić] się; ✕ zachodzić
 [zajść]. *Su.* machanie *n*, wy-
 wijanie *n*; ✕ zwrot *m*.

Schwer (szwaj'c'er) ciężki (a. fig. =
 trudny, uciążliwy); (Stoff)
 gruby; (Zigarre) ostry; mocny;
 (gewichtig) poważny; ~ werden
 [za]ciężyć; ~ machen utrudniać
 [-nić]; das hat ihn Leß Geld ge-
 kostet to kosztowało go grube
 pieniądze.

Schwe'r... trudno..., ciężko...:
 beladen ciężko obładowany.

Schwe're (szwaj'r'e) *f* ③ *b* cięż-
 kość, ciężar *m*; (Schwierigkeit)
 trudność.

Schwerelnd'er (~nd'ten) *m* ② *l*
 wprawiający w kłopot.

Schwe'r... ~fallen: es fällt ihm
 schwer z trudem mu przychodzi;
 ~fällig ociężały, ciężki; ② *f* *l*
 ~ligkeit *f* ociężałość, ciężkość;
 ~hörig (-hörlig) mający tępy
 słuch, niedosłyszający; er ist
 hörlig on nie dosłysza; ② *f* *l*
 ~hörigkeit *f* tępość słuchu; ② *f* *l*
 ~kraft *f* siła ciężkości oder ciężenia.

Schwe'rlich trudno, z trudnością.

Schwe'r... ~mut *f* ③ *b* (o. *pl.*)
 posepność, melancholja, zada-
 ma: ~mütig (-mütlich) posepny,
 melancholijny, zadumany; ②
 ~punkt *m* punkt ciężkości.

Schwert (szwɛrt) *n* (2)c miecz *m*.

Schwe'rt...: **Źförmig** (-förmig) mieczowaty, mieczykowaty; **Älile** *f* kosaciec *m*, irys *m*; **Źstreich** muderzenie *n* mieczem; ohne **Źstreich** bez dobycia oręża, bez przelewu krwi.

Schwe'r...: **verdaulich** ciężkostrawny; **verständlich** trudno zrozumiały; **wlegend** ważny, donośny.

Schwe'ster (szwɛ'stɛr) *f* (3)d siostra; **...** siostrzany.

Schwe'sterlich siostrzany.

Schwe'ster...: **mord** *m* siostróbójstwo *n*; **Źsohn** *m* siostrzeniec; **Źtochter** *f* siostrzenica.

Schwieg (szwik) *f*. **Schweigen**.

Schwie'ger... (szwi'gɛr...): **eltern** *pl.* teściowie *m/pl.*; **mutter** *f* teściowa; **Źsohn** *m* zięć; **Źtochter** *f* synowa; **vater** *m* teść. [u, twarda skóra.]

Schwie'le (szwi'le) *f* (3)b modzeł

Schwie'lig (Źlich) modzelowaty, stwardniały, odeśnięty.

Schwie'rig (Źrich) trudny; **~** machen utrudniać [-nić]; **Źkeit** *f* trudność.

Schwill(st) (szwɨl[st]) *f*. **Schwellen**.

Schwi'mm... (szwɨ'm...) (służący) do pływania; **anstaft** *f* pływania.

Schwi'mmen (Źm) (3)c (h. n. Źu) pływać [płynąć]; in **Źrānen** **~** tonąć we łzach, zalewać się łzami; **~** **~** pływający: *adv.* wplaw. [wak.]

Schwi'mmer (Źm) *m* (2)l pły-

Schwi'mm...: **holz** *n* pływak *m*; **hose** *f* majtki *f/pl.* kąpielowe; **schule** *f* pływania; **unfer-richt** *m* nauka *f* pływania.

Schwi'ndel (szwɨ'ndɛl) *m* (2)l zawrót głowy; *fig.* oszustwo *n*.

Schwindelei' (szwɨ'ndɛlɛi') *f* (3)b oszustwo *n*, krętaćwo *n*.

Schwi'ndelhaft sprawiający

zawrót głowy: *fig.* oszukańczy krętaćki.

Schwi'nd(e)lig (Źd[e]lig) mający zawrót głowy; *a.* = **Schwindelhaft**; **~** machen oszołamiać [-łomic], odurzać [-rzyć]; es wird mir **~** głowa mi się kręci.

Schwi'ndeln (Źdɛln) (3)f oszukiwać [-kać]; es **Schwindelt** mir głowa mi się kręci, mam zawrót głowy; **~** **~** sprawiający zawrót głowy; *fig.* okropny; ogromny.

Schwi'nden (Źdɛn) (3)a (ber~) znikać [-knać]; (daß) **Schwinden** zani-kać [-knać], usychać [uschnąć].

Schwi'ndler (Źdlɛr) *m* (2)l, **Źu** (Źin) *f* (3)c oszust(ka), awanturnik [-ica].

Schwi'nd...: **sucht** *f* suchoty *f/pl.*; **Źüchtig** suchotniczy.

Schwi'nge (szwi'ngɛ) *f* (3)b (Źitr Getreide) opalka: (für **Źtachs**) klepaczka; (**Źinget**) skrzydło *n*.

Schwi'ngen (Źn) (3)b 1. *v/t.* machać [-chnąć], wymachiwać, wywijac [-inać] (*auß instr.*); **Źtachs**: [wy]klepać: **Źich** **~** (in die **Źöhe**) wznosić [wznieść] się; (*aufß Pferd*) wskakiwać [wskoczyć] (na konia), dosiadać [-siaść] konia. 2. *v/i.* [za]kołysać się, [za]drgać.

Schwi'ngung *f* kołysanie *n*; (des **Pendels**) wabianie *n*.

Schwips *F* (szwɨps) *m* (2)h stan podchmielony.

Schwi'zen (szwɨ'zɛn) (3)a (h. n. **Źu**) [za]brzeczć, [za]świstać; *fig.* der **Kopf** **Schwirrt** mir w głowie mi huzy.

Schwi'z... (szwɨ'z...) potny; **bad** *n* łaźnia *f* parowa, parnia *f*.

Schwi'zen (Źn) (3)c [s]pocić się (*a. fig.* bei der Arbeit nad *instr.*).

Schwi'z...: **kasten** *m* skrzynia *f* do pocenia, parnia *f*; **mittel** *n* środek *m* na poty *od.* potny.

schwoll (szwól), **schwölle** (szwól^{le}) *f.* (schwollen).

schwören (szwören) ③ *k* przysięgać [-siądz]; *klac* ocer zaklinać się (bei *dat.* na *acc.*).

schwül (szwül) duszny, parny.

Schwüle (szwül^{le}) *f.* ③ *b* duszność, parność.

Schwulst (szwulst) *f.* ② *f:* *a* = (Schwulst; *b*) *m* ② *d* napuszystość *f.*, nadętość *f.*

schwulstig (szwulstich) napuszysty, nadęty; **Reif** *f.* = Schwulst *b.* [znikanie *n.*, zanik.]

Schwund (szwunt) *m.* ② *g* (o. *pl.*)

Schwung (szwung) *m.* ② *d* rozpęd, rozmach; (der Gedanken) polot, wzniosłość *f.*; *in* ~ bringen rozruszać [-szyć], rozmachać [-chnąć]; *fig.* puszczać [puścić] w ruch; *in* ~ kommen rozruszać [-szyć] się; *fig.* wchodzić [wejść] w zwyczaj.

Schwung... ~ **breit** *n* trampolina *f.*; ~ **feder** *f* lotka. [polotu.]

schwunghaft wzniosły, pełen

Schwung... ~ **kraft** *f* siła odśrodkowa; ~ **rad** *n* kolo rozpędowe; ~ **voll** = schwunghaft.

Schwur (szwūr) 1. *m.* ② *d* przysięga *f.*, klątwa *f.*; ~ **gericht** *n* sąd *m* przysięgłych. 2. ②

schwüre (szwūr^e) *f.* schwüren.

sechs (zeks) 1. (wenn nichts folgt P. a. **sechse** [zē'ks^e]) sześć: es waren unser ~ było nas sześciu *o* *f.*; sześć: zu ~ zu sechsen po sześć; *u* *g*: halb ~ pół do szóstej. 2. ② *f.* ③ *b* szóstka. [sciobok *m.*]

sechse... sześćcio...; **sechse** *n* sze-

sechser (zē'ks^{er}) *m.* ② 1 *chm.* szóstak, szóstka *f.* [raki.]

sechserlei (ˈzai^l) *in*best. sześćcio-

sechse... ~ **sach** sześciokrotny; ~

hundert sześćset; ~ **jährlig** sze-

ścioletni; ~ **stägig** sześciodnio-

wy; ~ **tausend** sześć tysięcy.

sechzehn (zē'ch-) szesnaście;

sechzehn *n.* ② 1 szesnaście (część) *f.*

sechzig (zē'chtic) sześćdziesiąt:

sechzig *f.* ③ *c* *m.* ② 1 (sechzig|in|)

mężczyzna *m.* (kobieta *f.*) sześć-

dziesięcioletni (-a); ~ **jährlig**

sześćdziesięcioletni.

See (zē) 1. *f.* ③ *b* morze *m.*; *zur*

~ na morzu; *in* ~ gehen *o* *der*

Steden wypływać [-ynać] na

morze; odpływać [-ynać]. 2. *m.*

④ *b* jezioro *n.*

See... (See 1) morski; (See 2) na

jezierze; ~ **bad** *n* kąpiel *f*

morska; (Ort) kąpiele *f/pl.*

morskie; ~ **bar** *m* mors; ~ **fah-**

rer *m* podróżnik morski, ma-

rymarz; ~ **fahrt** *f* podróż morska;

żegluga; ~ **gang** *m* falowanie *n*

morza; ~ **hund** *m* foka *f.*, pies

morski; ~ **kadett** *m* kadet ma-

rynarki; ~ **krank** mający cho-

robę morską; ~ **krankheit** *f*

choroba morska.

Seele (zē'le) *f.* ③ *b* dusza; *arme*

~ biedak *m.*, biedaczka.

Seele... duchowy; ~ **amt** *n* na-

bożeństwo za spokój duszy;

~ **angst** *f* utrapienie *n* duszy; ~

froh uradowany z całej duszy,

bardzo uradowany; ~ **gut**

pocziwy; ~ **hirt** *m* duszpasterz;

~ **lehre** *f* psychologia; ~ **los**

bezduszny; ~ **messe** *f.* = ~ **amt**;

~ **ruhe** *f* spokój *m* duszy; ~ **ver-**

gnügt = ~ **froh**; ~ **wanderung**

f wędrówka dusz; ~ **wärmer**

(-wērmer) *m.* ② 1 szal noszony

na piersi. [chiczny.]

seeleisch (zē'lisz) duchowy, psy-|

See'l... ~ **forge** *f* duszpasterstwo

n.; ~ **forger** (-zūrg^{er}) *m.* ② 1

duszpasterz.

See'... ~ **macht** *f* potęga morska,

mocarstwo *n* morskie; ~ **mann**

m. ② *a* = ~ **fahrer**; ~ **pferd** *n.* =

Reisepferd. Walroß; ~ **räuber**

m. rozbójnik morski, korsarz;

~reise *f* podróż morską; ~schaden *m* uszkodzenie *n* okrętu; ~stadt *f* miasto *n* nadmorskie (a. portowe); ~sturm *m* burza *f* na morzu; ~tang *m* szuwar; **2**stichtig (Personen) zdalny do służby na morzu; (Schiffe) wytrzymały na podróż morską; **2**wärts (-wege) ku morzu; ~weg *m* droga *f* morską; ~junge *f* fladerka.

Se gel (zē'gəl) *n* (2)1 żagiel *m*; ... żaglowy; ~fabrik *f* jazda żaglowcem; **2**fertig gotowy do odplynięcia.

se'geln (zē'gəl) (3) *f* (j. u. *fu*) żeglować, [po]plynać.

Se'gel... ~schiff *n* żaglowiec *m*; ~fuch *n* płótno żaglowe; ~werk *n* żagle *m/pl.*

Se'gen (zē'gən) *m* (2)1 błogosławieństwo *n*; (Wohltat) dobrodzieństwo *n*; (Glück) szczęście *n*; **2**s[reich] błogi; ~s[wunsch] *m* błogosławieństwo *n*.

Se'gler (zē'gler) *m* (2)1 żeglarz; (Schiff) żaglowiec.

se'genen (zē'gən) (3)c [po]błogosławić, [ob]darzyć. *Su.* błogosławienie *n*, błogosławieństwo *n*; (Wohltat) dobrodzieństwo *n*.

Se'h... (zē'...) (do) widzenia.

se'hen (zē'en) (3)c widzieć [zobaczyć], [po]patrzeć; (dann uad wann) spoglądać; (er~) spozstrzegać [-edz]; gut ~ nieć dobry wzrok; sieh(e)! patrz!: ~ lassen pokazywać [-zać]; man sieht, man kann ~ widać, widoczne; er ist nirgends zu ~ nie widać go nigdzie; ich sehe ihn kommen widzę, jak nadchodzi; sich ~ widzieć się, (öfters) widywać się; sich ~ lassen pokazywać [-zać] się; sich jutt ~ an (dat.) napatrzeć się [voll.] (gen.).

Se'heus... ~wert, ~würdig

godny widzenia; **2**würdigkeit *f* rzecz godna widzenia.

Se'her (zē'er) *m* (2)1, ~in (~in) *f* (3)c prorok(ini), wieszcz(ka); ... proroczy, wieszczy.

Se'hkraft *f* wzrok *m*.

Se'hue (zē'n^o) *f* (3) b ścięgno *n*; (e-s Bogens) ciężka (a. **A**).

se'hnen (zē'nən) (3)a: sich ~ nach (dat.) [za]tęsknić za (instr.); ich sehne mich nach ... a. tęskno mi za (instr.), pragnę mit inf.

Se'h'nerb *m* nerw wzrokowy.

se'hnig (zē'nich) żyłasty, silny.

se'hulich (zē'nlich) utęskniony, upragniony; *adv.* z niecierpliwością, gorąco.

Se'hulsucht *f* tęsknota, pragnienie *n*, żądza; ~ bekommen nach (dat.) zapragnąć [voll.] (gen.).

se'h|süchtig tęskny, stęskniony; *adv.* z tęsknotą. [wy.]

Se'horgan *n* organ *m* wzroku-] **sehr** (zēr) bardzo, wielce; *f* auch strasznie; a. durch prze..., 3B. ~flug przemądry; wie (oder so) ~ auch jakkolwiek; zu ~ z nadto, zbytnio.

Se'h... ~vermögen *n* wzrok *m*; ~weite *f* dalekość wzroku.

seicht (zaiht) płytki; *fig.* powierzchniowy.

Sei'chtheit, Sei'chigkeit *f* płytkość; *fig.* powierzchowność.

Sei'de (zai'de) *f* (3) b jedwab *m*.

Sei'del (zaidel) *n* (2)1 zaidel *m*, mały kufel *m*.

sei'den (zaiden) jedwabny.

Sei'den... jedwabny; **2**artig jedwabisty; ~bau *m* ~Aucht; ~raupe *f* jedwabnica; ~spinner *m* 3oof. jedwabnik; ~spinnerei *f* przędzalnia jedwabiu; ~spitze *f* koronka jedwabna, blondyny *f/pl.*; ~stoff *m* materia *f* jedwabna; **2**weich miękki jak jedwab; ~zucht *f* jedwabnictwo *n*, chów *m* jedwabników.

feitdig (zai' dīg) jedwabisty.

Sei'fe (zai'f^o) *f* ③b mydło *n*;
 (feine) mydelko *n*.

sei'fen (zai'f^{en}) ⑥a [na]mydlić.

Sei'fen... mydlany: ~napf *m*
 czarka *f* na mydło; ~fieder
 (-zjd^{er}) *m* ②l mydlarz: ~

fiederel *f* mydlarstwo *n*; (Ma-
 natr) mydlarnia.

sei'fig (zai'fīg) mydlasty.

Sei'he (zai'f^o) *f* ③b cedzidło *n*,
 sitko *n*, filtr *m*; sei'hen (zai'
 f^{en}) ⑥a [prze]cedzić.

Sei'l (zai'l) *n* ②g lina *f*, powróż
m; ... linowy

Sei'ler (zai'f^{er}) *m* ②l powroźnik;
 ... powroźniczy; ~bahn *f* plac
m powroźniczy; ~rad *n* kółko
 powroźnicze.

Seilerei' (zai'f^{erai'}) *f* ③b plac *m*
 powroźniczy; (als Handwerk)
 powroźnictwo *n*. [(czka.)]

Seilfänger(in) *f* (m) linoskoczek

Seim (zaim) *m* ②g gęsty płyn
 oder kleik: (Honig²) patoka *f*.

sei'mig (zai'mīg) gęsty, klei-
 kowaty.

sein¹ (zain) ⑩a 1. (fn) być;
 (vorhanden) ~ istnieć: zu ~
 pfliegen bywać: gewesen były:
 es ist nicht vorhanden niema
 (czegoś); es sei! niech będzie!
 was ist (ob. sind) das für ... co
 to za ...; wie dem auch sei jak-
 kolwiek rzecz się ma; laß das
 ~! zostaw to!, zaniechaj tego!
 so ist die Sache tak się rzecz
 ma. 2. 2n ②l byt *m*, istnienie.

sein² (zai) 1. (gen. von er) jego.
 2. (auch der, die, das zc, pl. die
 ~en) ⑨b jego, auf das Subj. be-
 züglich: swój, swoja, swoje.

sei'ner/seits (zai'nerzaitc) z jego
 (ober ze swejej) strony.

sei'ner/zeit w swoim czasie.

sei'nes/gleichen równy jemu
 oder sobie; podobny do niego
 oder do siebie.

sei'nel/halben, wegen, (um)
 ~wollen (z^{et-}) dla niego, z jego
 powodu; dla siebie.

sei'nige (zai'nig^o): der (die, das)
 ~ usw. j. seitt².

seit (zait) 1. *pr.p.* (dat.) od (gen.);
 ~ gestern od wczoraj; ~ furzern
 od niedawna, niedawno. 2. *cj.*
 odkąd, od kiedy.

seit'de *m* 1. *adv.* odkąd, od tego
 czasu. 2. *cj.* = seit 2.

Sei'te (zai't^o) *f* ③b strona, bok
m; (e-s Buches) stronica: auf
 der ~ (gegen na boku; von der ~
 (her) z boku; von allen ~n
 ze wszystkich stron; von 2n
 (gen.) ze strony (gen.), od (gen.);
 auf 2n (gen.) po stronie (gen.).

Sei'ten... boczny, poboczny; ~
 ansicht *f* widok *m* z boku; ~
 flügel *m*, ~gebäude *n* skrzydło
n boczne; ~gasse *f* ulica boczna;
 ~gewehr *n* szabla *f*, bagniet *m*;
 ~hieb *m* cięcie *n* z boku: fig.
 przycinek, przytyk. [od (gen.)]

sei'tens (gen.) ze strony (gen.)

Sei'ten...: ~sprung *m* skok
 w bok; fig. zboczenie *n*; einen
 ~sprung machen zbaczać [zbo-
 czyć]; ~stechen *n*, ~stück *n* kluc-
 cie *n* w boku; ~stück *n* druga
 połowa / pary; pendent *m*; ~
 verwandt(e)r *s.* ⑨l krewny
 (-na), pobocznej linii: ~zahl *f*
 ilość boków.

seit'her = seitdem 1.

...seitig (...zaitīg). 2keit *f*
 ...boczny, ...boczność.

seitlich (zaitlīg) boczny; *adv.*
 na bokal, z boku.

seitwärts (zait'w^{er}) bokiem,
 z boku, na bok. [sieczna.]

Seka'nte (z^{ekā}'nt^o) *f* ③b

Sekreta'r (z^{ekrētā}'r) *m* ②l se-
 kretarz; a. = Schreiblich.

Sekt (z^{ekt}) *m* ②g = Cham-
 pagner.

Se'kte (z^{ekt}'t^o) *f* ③b sekta.

Sektie'rer (zɛktj'ʀɛR) *m* (2) l
sekciarz.

Sektio'n (ˌɛb'n) *f* (3) b = Ab-
teilung; Anat. sekcja, obdukcja.

Seku'nda (zɛkũ'nda) *f* (6) g druga
klasa; **Sekunda'ner** (zɛkũnda'-
nɛR) *m* (2) l uczeń drugiej klasy.

sekundã'r (ˌãdɛ'r) drugorzędny;
2bahn *f* kolej drugorzędna.

Seku'nde (zɛkũ'ndɛ) *f* (3) b se-
kunda: ... sekundowy.

sekundie'ren (zɛkũndj'rɛn) (6) g
(dat.) sekundować; *fig.* poma-
gać, popierać; ♪ wtórować.

fel. Abt. für felig.

selb (zɛʃp) = derselbe. [mowtór.]

selb|a'nder (zɛʃpã'ndɛR) sa-
f

se'iber (zɛ'ibɛR) = selb|it.

se'ibig (zɛ'ibjç) = derselb(ig)c.

selbst (zɛlpst) sam (*f* sama, *n*
samo); *adv.* (jogar) nawet; von
~ samo przez się, z własnego
popędu: ... samo...

se'lb|stãndig samodzielny, sa-
moistny; niezależny; **2keit** *f*
samodzielność, samoistność;
niezależność.

Se'lbst...: 2aufopferung *f* po-
święcenie *n* własnej osoby; ~

befleckung *f samogwałt *m*; ~*

beherrschung *f* panowanie *n*
nad sobą samym; ~ **bekennnis**
n dobrowolne przyznanie się;

~ **beköpfung** *f* stołowanie *n*
się we własnym zarządzie; ~

belehrung *f* = 2unterricht;

~ **befrug** *m* oszukiwanie *n* sa-
mego siebie; **2bewußt** pewny
siebie; ~ **2bewußtsein** *n* pewność
f siebie, zarozumiałość; ~

biographie *f* autobiografia;

~ **2einschätzung** *f* oszacowanie *n*
samego siebie; ~ **2erhaltung** *f*
zachowanie *n* siebie samego;

~ **2erhaltungs|trieb** *m* popęd sa-
mozachowawczy; ~ **2erkennnis**
f poznanie *n* siebie samego;

~ **2fahrer** (-fãrɛR) *m* (2) l sa-

mochód; **2gefällig** mający
upodobanie w sobie samym;
zadowolony z siebie; ~ **2gefùht**
n = 2bewußtsein; **2gemacht**
zrobiony własnoręcznie; wla-
snego wyrobu; ~ **2gesprãch** *n*
rozmowa *f* z sobą samym;
2Thea. monolog *m*; ~ **2herrschafft** *f*
samowładztwo *n*, autokracja;
~ **2herrscher** *m* samowładca, au-
tokrata; ~ **2hilfe** *f* samopomoc,
pomoc własna.

se'lbstlich (zɛ'lpstlɪç) samolubny.

Se'lbst...: 2kostenpreis *m* cena
f kosztów własnych; **2lauter**
m samogłoska *f*; ~ **2liebe** *f* =
Eigentliche. [samolub.]

Se'lbstling (zɛ'lpstlɪŋ) *m* (2) g¹

Se'lbst...: 2lob *n* = 2Gentob;

2los bezinteresowny; ~ **2losigkeit**
f bezinteresowność;

~ **2mord** *m* samobójstwo *n*;

~ **2mörder(in)** *f* *m* samobójca
(-czyni); **2mörderisch** samo-
bójczy; ~ **2mord|versuch** *m* usi-
łowane samobójstwo *n*; ~ **2re-**

2dend oczywisty, naturalny; ~

2sucht *f* samolubstwo *n*, egwizm
m; **2stüchig** samolubny, ego-
istyczny; **2stätig** samoczynny,
automatyczny; ~ **2tauschung** *f*
łudzenie *n* siebie samego; ~

~ **2überhebung** *f* przecenianie *n*
się; zarozumiałość; ~ **2unter-**

2richt *m* samouctwo *n*; **2Zeitjaden-**

2zum 2unterricht podręcznik dla
samouków; ~ **2verslag** *m* nakład
własny; ~ **2verleugnung** *f* sa-
mozaparcie *n*; ~ **2verständlich**
oczywisty; es ist 2verständlich
rozumie się samo przez się;

~ **2verstummelung** *f* dobrowolne
okaleczenie *n* się; ~ **2vertrauen**
n zaufanie w sobie samym;

~ **2verwaltung** *f* samorząd *m*;

~ **2zufrieden** zadowolony z siebie.

Selbsterci' (zɛʃb'ɛrɪ) *f* (3) l

wędlinarnia, skład *m* wędlin.

Se lig (zē'lic) błogosławiony, szczęśliwy: (verstorben) zmarły: nieboszczyk (f -szeczka); Gott habe ihn ~! Panie, świeć nad jego duszą!: **Zeit** f błogość, szczęśliwość: **Sprechung** f kanonizacja, beatyfikacja.

Se llerie (zē'lenj, and zē'lenj') m ⑥i. f ⑥l seler m, seleri f; ... selerowy.

Se lten (zē'len) rzadki: **Zeit** f rzadkość, osobliwość.

Se ltsam (zē'ltzām) dziwaczny, osobliwy, niezwykły; **Zeit** f dziwaczność, osobliwość.

Sem e ster (zēm'e'stēn) n ②l półroczje, semestr m.

Semiko lon (zēmiko'lōn) n ⑥i (pl. a. ...ta) średnik m.

Semina r (zē'nā'r) n ②g^l, ⑥e seminarjum; ... seminarzycki; (an der Universität) seminaryjny.

Seminari st (zē'nū'ri'st) m ③a seminarzysta. [dim. buleczka.]

Se mmel (zē'mē'l) f ③d bulka; f. ten. wst. für senior — der ältere.

Se nd... (zē'nt...) : ~bofe m posłańiec; ~brief m. schreiben n okólnik m, orędzie n. [|-słać.]

Se nden (zē'ndēn) ⑥e posyłać

Se ndung f posyłka; (Auftrag) misja, posłannictwo n.

Se ns (zē'ns) m ②g gorczyca f, musztarda f; ~büchse f. ~topf m czarka f (oder Sloik m) na musztardę; ~pflaster n piaster m gorczyczy. [|-smać.]

Se ngen (zē'nēn) ⑥a [s]palić;

Se ngeria (zē'nē'ri) mający zapach spaleniźny. [larski.]

Se nk blei (zē'nk-) n pion m (zu-)

Se nke (zē'ne) m ②l sznurowadło n do bucików.

Se nken (zē'nēn) ⑥a spuszczać [spuścić], opuszczać [opuszczać]; (neigen) [s-, polchylić; Stimme: zniżać [zżyć].

Se nker (zē'ne) m ②l = Ableger.

Se nk... : ~grube f dół m kloaczny; **Recht** prostopadły, pionowy; ~rechte f ⑥l prostopadła.

Se nkung f spuszczenie n, zniżanie n; (Vertiefung) zagłębienie n, dół m.

Se nu (zē'n), ~e (zē'ne) m ③a pasterz alpejski, juhaski; ~erin (zē'rin) f ③c pasterka alpejska, juhaska; ~hütte f szałas m. [zacyjny.]

Senfation e ll (zē'nzā'pne'l) sen-)

Se nse (zē'nze) f ③b kosa; ~nmann m ②a kosiarka; fig. śmierć f.

Se nte'nz (zē'ntē'nc) f ③b sentencja, zdanie n ogólne.

separa't (zē'pā'ra't), ~... oddzielny, osobny.

Sept e mber (zē'ptē'mbēn) m ②l wrzesień; ... wrześniowy.

Sergea nt (zē'rza'nt, a. s~) m ③a sierżant, kapral. [ca f.]

Se rum (zē'rūm) n ⑥e surowi-
sewie'ren (zē'wi'ren) ⑥g podawać [-dać] na stół.

Serwie'te (zē'wi'e'te) f ③b serwetka; dim. serwetka.

Se'ssel (zē'sē'l) m ②l krzesło n.
se'shaft (zē's-) osiadły; ~machen osiedlać [-lić]; ~werden osiedlać [-lić] się, osiadać [osiąść]. [laja.]

Se'sleier (zē's-) n/pl. sadzone]

se'sen (zē'sēn) ⑥e sadzać [posadzić], stawiać [postawić], przystawiać [-wić] (an acc. do gen.); (hin~) [u]sadowić; Pflanzen: [po]sadzić; Ofen: [po]stawiać; Termin usw.: = fest; Topf: składać [złożyć]; Gossaung: pokładać (auf acc. w loc.); in Bewegung od. Gang ~puszczać [puścić] w ruch; in Freiheit ~wypuszczać [-puścić] na wolność; in Musik ~[s]komponować muzykę do (gen.); über einen Fluss ~przeprowadzić [-wić]

(się *v/i.*) przez (*acc.*): sich ~ siadać [usiąść], *Stufigkeit*: osiadać [osiąść]; *bitte*, ~ Sie sich! proszę usiąść!: sich in den Stupf ~ zabijać [-bić] sobie głowę (*instr.*): sich in Bewegung ~ ruszać [-szyć] z miejsca.

Se'ker (ze'c^{er}) *m* (2)l, ~tu (~in) / (3)c zecer(ka): ~saal *m* = **Sekeret'** (zoc^{er}nai') / (3)b zecer-
nia *f*.

Se'k...: ~kasten *m* kaszta / zecer-
ska: ~linie *f* linja zecerska.

Se'king (zē'c^{ing}) *m* (2)g¹ sad-
zronka *f*, szczep. [ska.]

Se'g|maschine / maszyna zecer-]

Seu'che (zoi'c^{he}) *f* (3)b zaraza,
dżuma, pomór *m*: ~n... pomo-
rowy, epidemiczny.

seu'fien (zoi'f^{en}) (3)e wzdychać
[westchnąć]; ~ (ad³eu) jęczeć
[jęknać]. [nie *n.*]

Seu'zer (~c^{er}) *m* (2)l westchnie-]

Se'kta (zok'st^a) *f* (6)g szósta
klasa: **Se'kta'ner** (zok'st^a'n^{er}) *m*
(2)l uczeń szóstej klasy. [liś.]

se'kue'n (zēksue'l) = ge'chleht:]

se'je'ren (zē'j^{er}en) (6)g [z]robić
sekcję (ob. obdukcje) zwłok.

Sibi'rien (zibj^{er}ien) *n* (8)g Sy-
berja *f*, Sybir *m*: **Sibi'rier** (~^{er})
m (2)l Sybirak: **sibi'risch** (~risz)
syberyjski, sybirski.

sich (zich) *acc.* siebie oder się:
dat. sobie: an (ichd'für) ~ samo
przez się.

Si'chel (zi'c^{el}) *f* (3)d sierp *m*;
~... sierpowy; **S'formig** (-fōr-
mich) sierpowaty.

si'cher (~^{er}) (ge'fahrlos) bezpieczy
(vor *dat.* od *gen.*, a. in 3^{ff}an,
vgl. diebes...): (zuverl^{assig}) pewny;
(glauwb^urdig) wiarygodny; *adv.*
pewnie, z pewnością, napewno.

si'cherheit *f* bezpieczeństwo *n*;
pewność; wiarygodność; in ~
bringen zabezpieczać [-czyć];
~s... ochronny; (dla) bezpie-

czeństwa: ~s|maedel / przyja-
ciółka: ~s|schloß *n* zamek *m*
bezpieczeństwa. [pewne.]

si'cherlich z pewnością, za-]
si'cheru (zi'c^{er}u) (6)b, **si'cher-**
stellen zabezpieczać [-czyć],
zapewniać [-nie].

Si'cher|stellung, **Si'cherung** *f*
zabezpieczenie *n*, zapewnienie
n; * gwarancja.

Sicht (zich) *f* (3)b (*pl.* wie in 3^{ff}-
jegu, Au^z, Au^zschicht ubo.) widok
m, okazanie *n*: auf (bei oder
nach) ~ po okazaniu; kurz
(-lang) ~ krótki (długi) termin:
in ~ na widoku.

si'chtbar widoczny, widzialny:
(offenbar) oczywisty; **S'keit** *f*
widzialność; oczywistość.

si'chten (zi'c^{ten}) *ase* przesiewać
[-siać]; (ausf^ondern) wydzielać
[-lić]; (orb^uen) [u]porządkować.

si'chtlich widoczny.

Si'cht|wechsel *m* wymiana pła-
ty za okazaniem.

si'ckern (zi'k^{er}n) (5)b (jn und h.)
ciec, przeciekać [-ciec].

sie (zi) I. *pron.* (3. *Per.* *sg.*) ona:
(*pl.*) oni, one. 2. **S' (Auebe)** pan
m, pani *f*; *acc.* *m* pana, *f* panią.
3. **S' f** (3)l istota żeńska.

Sieb (zip) *n* (2)g sito, przetak
m, rzeszoto: (Zee²) sitko: ~...
sitowy; **S'artig** sitowaty.

sie'ben¹ (zi'b^{en}) (6)a siac, prze-
siewać [-siać]; ge'chicht przesie-
wany.

sie'ben² (~) 1. siedm; es waren
unser ~ było nas siedmiu (*f*
siedm): Ubr: halb ~ pół do
siódmej. 2. **S' f** (indett.) siódem-
ka; F die böse **S'** sekunica,
furja. [siedmiobok *m.*]

sie'ben... siedmio...; **S'edk** *n*]

Sie'ben...: **sachen** / *pl.* manatki
~schlafer *m* spioch.

sie'b(en)te(r) (zi'b^{ent}[e]) / zi'p-
te[r]) siódmy.

sie'b(en)zehn siedmnaście: **se(r)** siedmnaście.

sie'b(en)zig (zi'benzich. zi'p~) siedmdziesiąt: **zer(in f 3c) m** ②) mężczyzna siedmdziesięcioletni (kobieta, -nia).

siech (zid) chory. słaby.

siechen (zi'chen) ③a chorować, słabować.

Siechenhaus n szpital m dla nieuleczalnych. [leczalna.]

Siechtum n choroba f nieu-

Sie'de... (zi'de...) : **arad** m stopień wrzenia: **keffel** m kocioł do gotowania.

sieden (n) ③e: a) v/t. [z]warzyć; (fochen) [z]gotować; b) v/i. impf. a. ③c kipieć, wrzeć: **de** kipiący, wrzący: **des Wasser** ukrop m, wrzątek m.

Siedepunkt m punkt wrzenia.

Siederei (zi'de'ra'i) f ③b warzelnia. [wygrana f.]

Sieg (zik) m ②g zwycięstwo n.

Siegel (zi'ge'l) n ②d pieczęć f: **bewahrer** m pieczętarz: **lack** m (n) lak m do pieczętowania: **ring** m sygnet. [wac.]

siegeln (n) ③f [za]pieczętować.

siegeln (zi'ge'n) ③a (über acc.) zwyciężać [-zyć] (acc.).

Sieger (zge'r) m ②l, ③in (zjn) f ③c zwycięzca (-czyni).

Sieger... (zges...) zwycięski; **zeichen** n oznaka f zwycięska.

siegreich zwycięski.

Signal (zi'ngn'l, a. zig) n ②g¹ sygnał m, znak m: ... sygnalowy. [rysopis m.]

Signaleme'nt (zalm'g') n ④i

Silbe (zi'ibe) f ③b zgłoska; feine ~ ani słowa; **n/messung** f miara zglosek; **n/rätsel** n szarada f; **n/stecher** m pedant, nudziarz; **n/trennung** f dzielenie n zglosek.

Silber (zi'ibe'r) n ②l (o. pl.) srebro: ... srebrny: **arbeiter**

m złotnik; **artig** srebrzany; **farben, farbig** srebrzysty: **geld** n srebrna moneta f; **gerät, geschirr** n naczynie srebrne: **haltig** (-haltig) zawierający srebro; **münze** f moneta srebrna.

Silbern (zi'ibe'n) srebrny.

Silber...: **probe** / próba srebra: **sachen, waren** f/pl. **zeug** n towary m/pl. srebrne; **weiß** biały jak srebro.

Silhouette (zi'lyu'e. a. sj) f ③b sylwetka.

simpel (zi'mpe'l) 1. prosty, skromny, naiwny. 2. ② m ②l prostak, głupek. [m. listew f.]

Simus (zim's) m (n) 2 h gzyms

simulieren (zimul'i'eren) ③g symulować, udawać [udać].

Sinfonie (zinfoni') f ⑥f symfonia. [śpiewać.]

singen (zi'ng'n) dający się

singen (zi'ng'n) ②b [za]śpiewać. [za]nucić: **de** śpiewający. [m.]

Singrün (zi'n-) n barwinek

Sing...: **sang** m monotony śpiew, śpiewanina f; **spiel** n operetka f; **stunde** f godzina.

(oder lekcja) śpiewu; **vogel** m ptak śpiewający; **weise** f melodia, arja.

Singula'r (zi'ngula'r) m ②g¹ liczba f pojedyncza.

stinken (zi'ngken) 1. ②b (in) padać [(u)paść], opadać [opaść]: (abnehmen) spadać [spaść]; ubywać [-yć]. 2. ② n ②l padanie, opadanie, upadek m; spadek m.

Sinn (zin) m ②g (bes Gefühls usw.) zmysł: (e-r Rede usw) myśl f, sens: (Meinung) mniemanie n; im ~ e haben zamysłać, zamierzać; ohne ~ (und Verstand) bezmyślnie; ist er bei ~ en? czy on jest przy zdrowych zmysłach?; das ist (nicht) nach m-m ~ to (nie) jest po mojej myśli

in den ~ kommen przychodzić [przyjść] na myśl.
Si'nu...: ~bild *n* godło, symbol
m: ~bildlich symboliczny, alegoryczny.
Si'nnen (zi'n'en) ②c myśleć, dumać, zastanawiać się: ~ auf (acc.) przemyślać o (loc.). knować (acc.): gesonnen sein mieć zamiar: gut usw. geñnt sein być ... usposobionym.
Si'nnen... zmysłowy.
Si'nnes...: ~änderung *f* zmiana sposobu myślenia: ~art *f* = (Bestimmung): ~täuschung *f* złudzenie *n* zmysłowe.
Si'nn|gedicht *n* epigram *m*.
Si'nnig (zi'n'ich) rozmysłny, rozważny, treściwy. [słowość.]
Si'nnlich zmysłowy: ~keit *f* zmy-
Si'nn...: ~los bezmysłny, bezzmysłowy: ~reich głęboko pomysłany, rozumny: ~spruch *m* przypowieść *f*: ~verwandt pokrewny znaczeniem; równoznaczny: ~verwandt's Wort synonim *m*: ~widrig bezsensu.
Si'ntemal (zi'nt'mal) ponieważ.
Si'nt|stut (zi'nt-) *f* potop *m*.
Si'ppe (zi'p'e) ③b. **Si'ppschaff** *f* rodzina: F klika. [obyczaj *m*.]
Si'tte (zi't'e) *f* ③b zwyczaj *m*.
Si'tten... zwyczajowy, (Romau usw.) obyczajowy: ~lehre *f* etyka: ~los nieobyczajny: ~losigkeit *f* nieobyczajność: ~rein obyczajny, czystych obyczajów: ~strenge *f* surowość obyczajów: ~verderber(in) *f* *m* demoralizator(ka): ~verderbnis *f* zepsucie *n* obyczajów, demoralizacja. [gei.]
Si'tlich (zi't'lich) *m* ②g = Para-
si'ttig (~) obyczajny, przyzwoity: (höflich) grzeczny; (bescheiden) skromny.
si'ttlich obyczajny, moralny: ~keit *f* obyczajność, moralność:

~keits|verbrechen *n* występek *m* przeciw obyczajności.
si'tsam obyczajny, przyzwoity: ~keit *f* obyczajność, przyzwoitość.
Si'tz (zie) *m* ②g siedzenie *n*: (Ort, Platz) miejsce *n*, siedlisko *n*: (Wohnsitz) siedziba *f*: ~haben przebywać.
Si'tz...: ~bad *n* kąpiel *f* nasiodowa: ~bank *f* ②f ławka do siedzenia.
si'tzen (zi't'en) ②k (h., auch fu) siedzieć: (lange u. ohr) przesiadywać: ~lassen porzucić [-cić]: ~b|siedzacy: ~bleiben pozostawać [-stać] na miejscu, nie wstawać [wstać]: (zu lange) zasiadywać [-siedzieć] się: (unberührt) zostawać [-stać] starą panną.
Si'tz...: ~fleisch *n* cierpliwość *f* w do siedzeniu: er hat kein ~ si. nie umie usiedzieć na miejscu: ~platz *m* miejsce *n* do siedzenia: ~plätze miejsce *n* siedzące: ~redakteur *m* redaktor odpowiedzialny: ~reihe *f* rząd *m* siedzeń.
Si'tzung *f* posiedzenie *n*: ~lokal *n*. ~saal *m*. ~szimmer *n* sala *f* posiedzeń: ~periode *f* sesja. [podziałka, gama.]
Ska|la (skā'la) *f* ⑥g skala.
Skanda|l (skanda'l) *m* ②g¹ skandal: skandalō's (~dalō's) skandaliczny.
Ske|let (sket'é't) *n* ②g szkielet *m*, kościotrup *m*: ~... szkieletowy. [sceptyk.]
Ske|ptiker (ske'ptik'er) *m* ②l
Ski (skī) *m* ②g¹, ⑥i (a. indet.) narty *m/pl*.: ~lauf *m* jazda *f* na nartach.
Ski'zze (skī'ze) *f* ③b szkic *m*, zarys *m*.
skizze|ren (skīci'r'en) ⑥g [na-] szkicować, nakreślać [-lić].

Skla ve (skla'w^e) *m* (3) a niewolnik; ~n... niewolniczy; **n-handel** (~n|händler) *m* handel (handlarz) niewolnikami.

Sklaverel' (sklaw^{erai'}) *f* (3) b niewola. [wolnica.]

Skla win (skla'win) *f* (3) c niewolka **wisch** (~wisch) niewolniczy.

Skorbut (skorbu't) *m* (2) g szkorbut, gnilec.

Skorpion (~pⁱo'n) *m* (2) gⁱ skorpion, niedźwiadek.

Skro fel (skro'fel) *f* (3) d (mst pl.) skrofuly *m/pl.*, zolzy *m/pl.*

Skrofulo s (skrofulo's) skrofuliczny, zolzowaty.

Skrupel (skru'pel) *m* (2) l skrupul, szkopul; **skrupulo s** (skrupulo's) skrupulatny, sumienny.

Skulptu r (skulptu'r) *f* (3) b rzeźba. [min.]

Sła we (sla'w^e) *m* (3) a Słowia-

Sła win (~win) *f* (3) c Słowianka.

sla wisch (~wisch) słowiański.

Słowe ne (sław^{en}) *m* (3) a Słoweniec.

slowe wisch (~wisch) słoweński.

S. M. Abt. für Seine Majestät.

Smaragd (smara'kt) *m* (2) g szmaragd; **Len** (~la'kden) szmaragdowy.

so (zo) tak; bei attributiven Adjektivformen: taki, im Nachsatz: to, meist nicht überfess; ~ sehr tak bardzo, tak dalece: ~ ein taki.

so ba id skoro (tylko): ~ als möglich jak najrychlej.

Soc... i. Soz...

So de (zo'ke) *f* (3) b skarpetka.

So die (~l) *m* (2) l cokół.

So da (zo'da) *f* (indef.) soda: ... sodowy.

so da nu zatem, a więc, wtedy.

So dbrennen (zo't-) *n* zgaga *f*.

so le ben właśnie, dopiero co.

So fa (zo'fa) *n* (6) i sofa *f*, kanapa *f*.

so lfe rn o ile, jeśli tylko.

soff (zof). **so ffe** (zo'fe) *f* faufen. **so fo ri** natychmiast, zaraz, w tej chwili.

so lga r nawet. [ny (Abt. t. z.).]

so lgena nnt (Abt. fog.) tak zwa-

so lglei ch = sofort.

So hle (zo'le) *f* (3) b podeszwa: (eines Tales) dno *n*; ~n... podeszwowy.

so hlen (~n) (5) a *f*. besohlen.

Sohn (zoh) *m* (2) d syn.

Sö hchen (zö'nd^{en}) *n* (2) l synek *m*. [m.]

Soiree' (soa^{re}) *f* (6) i wieczorek]

So l... (zo'l...) solankowy.

so lla nge jak długo, dopóki.

So l bad *n* kąpiel *f* solankowa.

so lch (zölc): ~ ein(er), ein(er) taki: auf(e) Weise, ~erlgestalt, ~erlweise w taki sposób, takim sposobem: ~erlei (~entla) taki, takiego rodzaju.

Sold (zöit) *m* (2) g zöld, zapłata *f*.

Solda f (zölda't) *m* (3) a żołnierz; ~cu... żołnierski.

solda tisch (~isz) żołnierski; *adv.* po żołniersku.

Sö dling (zö'tli^{ng}) (2) gⁱ. **So ldner** (zöldner) (2) l *m* zöldak, najemnik.

So le (zo'le) *f* (3) b solanka.

so lli d (zö'li't) stały, trwały: (Mens) stateczny, porządny.

Solidarität (zöli'darität) *f* (3) b solidarność.

Solidität (~djt^{ät}) *f* (3) b trwałość: stateczność, porządność.

Soll * (zö) *n* (2) g (a. indef.) winien (indef.), należytość *f*; ~bestand *m* stan bierny.

so llen (zö'len) (6) n być winnym: ich soll (du sollst) powinienem (f. sollten) (-nes, -nas): was soll ich tun? co mam robić?; du hättest es sagen ~ solltest es sagen było to powiedzieć; was soll das heißen ob. bedeuten? co to

ma znaczyć?; sollte es möglich sein? czy to być może?: sagen sie ihm, daß er kommen soll ... aby przyszedł: er soll in Straßau sein mówią, że jest w Krakowie, ma być w Krakowie.

Söller (zö'l^{er}) *m* ② balkon, taras.

So'lo (zo'lo) *m* (n) ⑥ k solo: ... solowy: **~sänger** (in *f*) *m* solista (-sika).

solvent ☉ (zö'lv^{ent}) wyplacalny: **Solve'nz** (~w^{ent}) *f* ③ b wyplacalność.

solmi t zatem, więc.

Sommer (zö'm^{er}) *m* ② lato *n*: im ... 25 latem, w lecie: ... letni; (v. Getreibe) jary; **~aufenthalt** (s/ort) *m*, **~frische** *f* pobyt *m* letni, letnisko *n*; **~frischler** (-frisz^{er}) *m* ② letnik.

so mmerlich letni.

so'mmern (~n) ⑥ b: es sommert nastaje lato.

So'mmer... **~sprosse** *f* pęgi *m/pl.* **~wohnung** *f* mieszkanie

so'na ch = somit. [w letnie.]

So'nde (zö'nd^e) *f* ③ b sonda; (Eentblei) ołowianka.

so'nder (~n) (*acc.*) bez (*gen.*).

So'nder... odrębny, osobny, oddzielny.

so'nderbar osobliwy, dziwny; **~erweise** dziwnym sposobem; **~keit** *f* osobliwość

so'nderglei'chen nie mający równego sobie, bezprzykładny.

so'nderlich osobliwy, szczególny.

So'nderling (~l^{ing}) *m* ② g' dziwak, oryginał: den ~ spieten udawać dziwaka.

so'ndern (zö'nd^{ern}) 1. *vj.* lecz. 2. *v/t.* ⑥ b oddzielać [-lić].

so'nders (~d^{ers}): samt und ~ wszystko (od. wszyscy) razem.

So'nderung *f* oddzielanie *n*, odosobnianie *n*.

So'nderzug *m* pociąg osobny obnadczycajny. [sondować.]

sondier'ren (zöndi' r^{en}) ⑤ g [wy-]

So'nnabend (zö'n-) *m* sobota *f*: ~s, an (den) ~en w soboty.

So'nn^e (zö'n^e) *f* ③ b słońce *n*.

so'nnen (~n) ⑤ a wystawiać [-wić] na słońce; sich ~ wygrzewać się na słońcu.

So'nnen... słoneczny; **~aufgang** *m* wschód słońca; a. — **~Dien**:

~bahn *f* ekliptyka; **~blume** *f* słonecznik *m*; **~brand** *m* upał.

skwar; (ber Haut) ogorzalosc *f*; **~finsternis** *f* zaćmienie *n* słońca;

~hitze *f* upał *m*; **~klar** jasny jak słońce; **~schein** *m* blask słońca;

~schirm *m* parasol. (für Tamen) parasolka *f*;

~stich *m* udar słoneczny; **~strahl** *m* promień słoneczny;

~untergang *m* zachód słońca; auch — **~Wesen**:

~wende *f* przesilenie *n* dnia z nocą.

so'nnig (zö'n^{ig}) słoneczny; fig. jasny, pogodny.

So'nnitag *m* niedziela *f*; ~s, an (den) ~cu w niedziele.

so'nn'täglich niedzielny.

So'nn'tags... niedzielny; **~anzug** *m* strój odświętny;

~kind *n* dziecko szczęścia, szczęśliwiec *m*; **~ruhe** *f* odpoczynek *m* niedzielny. [flony.]

so'nn'berbrannt ogorzaly, opa-
sonst (zönst) (früher) dawniej;

(anderfalls) w przeciwnym razie; (außerdem) nadto; (im übrigen) zresztą; wie ~ (wie gewöhnlich) jak zwykle; wie früher) po dawnemu, jak dawniej; (noch) ~

~ etwas jeszcze coś; ~ nichts już nie, nie więcej; mehr als ~

~ więcej niż zwykle; wer ~ als er kto inny, jeśli nie on.

so'nstig (zö'nst^{ig}) (früher) dawniejszy; (ander^s) inny;

(übrig) pozostali, reszta.

fo:ustlwo gdzies indziej.
fo:ost ilekroć.
Sophie' (zofj') f ⑧d Zofja.
So'rg'e (zō'rg'e) f ③b staranie n, troska (für acc. o acc.); (pl.) kłopoty m/pl.; a. = **Sorgfalt**: ~ tragen dokładać [dolożyć] starań, [po]starać się (für acc. o acc.); sich ~ (n) machen (um acc.) kłopotać się (instr.).
fo'rg'en (zn) ⑥a starać się, dbać, troszczyć się (für acc. o acc.).
fo'rg'en...: ~ frei, ~ los wolny od trosk: ~ schwer, ~ voll pełny trosk: ~stuhl m fotel.
So'rgfalt (zō'rkfalt) f ③b staranność, troskliwość.
fo'rgfältig (-felt[īd]) staranny, troskliwy: ~keit f = **Sorgfalt**.
fo'rglich = **forgfältig**: pełny trosk.
fo'rglos bez trosk, niedbaly, niestaranny; a. = **ruhig**.
So'rglosigkeit / **niedbalstwo** n, niestaranność.
fo'rgsam (-zām) = **forgfältig**.
So'rt'e (zō'rt'e) f ③b sorta, gatunek m.
sortie'ren (zōrti'ren) ⑥g [po-]sortować, przebierać [-brać].
fo:so' tak sobie.
So'se (zō's'e) f ③b sos m, podlewka: ~u'nappf m sosjerka f.
sott (zōt). **fo'tte** (zō't'e) f. jeden.
Souffleu'r (zufflō'r, auch su~) m ②g¹, ⑥i sufler; ~... suflerski.
soufflie'ren (sufflī'ren) ⑥g suflować, podpowiadać.
fo'lund|so': ~ viel tyle a tyle.
Souverä'n (zuv-, a. suwēre'n) m ②g¹ monarcha f. [udzielność].
Souveränität (~renit'e't) f ③b
fo...: ~viel tyle: ~wel't tak daleko, do tego: ~wenig tak mało; ~wie' jak tylko, również; ~wiel'so' tak czy tak, i tak; ~wo'hl ... als auch nie tylko ... lecz także, tak ... jak.

fo:stia'l (zoc'q't) społeczny, socjalny. [styczny.]
foziall stisch (~st'istisz) socjali-
so'zius ④ (zō'ci'us) m (sg. indet., pl. ...jje) = **Teilhhaber**.
fo'zul|sa'gen żeby tak rzec. rzeczy można. [łopotka f.]
Spa'chtel (szpa'chtel) m ②l, / ③d
spä'hen (szpe'ēn) ⑥a (nach dat.) śledzić, badać (acc.); a. = **aufspähen**, **spionieren**.
Spä'her (sēh) m ②l szpieg: ~auge n oko szpiegowskie, bystry wzrok m.
Spalie'r (szpälj'r) n ②g¹ szpaler m: ~... szpalerowy.
Spalt (szpält) m ②g szczelina f.
spa'ltbar lupliwy.
Spa'lte (szpäl'te) f ③b szczelina, szpara: ~z. szpaltu.
spa'lten (zn) ⑥c (p.p. mit ge~) [roz]łupać, rozszepiać [-pić]: ~stich: rozplatać [wał.]; sich ~ dzielić się.
Spa'tung f łupanie n; fig. rozdwojenie n, rozłam m.
Span (szpan) m ②d drzazga f, szczyпка f. [siarko.]
Spa'n|ferkel n prosię, proś
Spa'ng'e (szpā'ng'e) f ③b kłamra; (Schwarte) sprzączka.
Spa'nien (szpā'nien) n ⑧g Hiszpanja f: **Spa'nier** (sēn) m ②l, ~in (~in) f ③c Hiszpan (-ka): **spa'nisch** (~nisch) hiszpański: das kommt mir ~ vor ja tego nie rozumiem.
spann (szpan) f. **spinnen**.
Spa'nne (szpā'n'e) f ③b piędź; (~zeit) chwilka.
spa'nneu (zn) ⑥a naciągać [-gnać]: napinać [-piąć] (auf acc. na acc.); kräfte: nacięzać [-żyć]; ferte nio.: zaprzęgać [-przędz] (vor acc. do gen.): ~d zajmujący, ciekawy; gespannt naprężony; fig. przesadzony; gespannt sein auf (acc.) z nie.

cierpliwością oczekiwać (*gen.*); ich bin gespannt jestem ciekaw; auf gespanntem Fuße w napiętych stosunkach.

Spannkraft *f* prężność, sprężystość, elastyczność.

Spannung *f* napięcie *n.*, napięcie *n.*; *fig.* napięta uwaga; (Neugierde) ciekawość; (Missstimmung) niezgoda.

Sparr... (szpɑ r...) oszczędnościowy, oszczędności; **Büchse** *f* skarbonka.

Sparsen (sɛn) **5a** oszczędzać [-dzić]; żałować (*gen.*).

Spargel (szpɑ'ʁɛl) *m* (2) szparagi *m/pl.*; **...** szparagowy.

Sparskasse *f* kasa oszczędności.

Sparsich (szpɛ'atʃɪ) skąpy, szczupły, skromny; **Leit** *f* szczupłość.

Sparsren (szpɑ'ren) *m* (2) krokiew *f*; **F e n** (zmiel) haben być niespełna rozumu, mieć bzika.

Sparsam oszczędny, skąpy; **Leit** *f* oszczędność.

Spas (szpɑs) *m* (2) żart (stark, weit) figiel; zum ~ na żart, żartem; ohne ~ ~ beifste bez żartu; seinen ~ haben mieć poczucie (mit *dat.* z *instr.*); das macht mir ~ to mnie bawi.

Spaschen (szpɛ'schɛn) *n* (2) żarcik *m.*, figielek *m.*

Spasen (szpɑ'sɛn) **13e** [po-] żartować; ohne zu ~ bez żartu, nie żartując.

Spashaft żartobliwy, zabawny, śmieszny; **Leitheit** *f* żartobliwość, zabawność, śmieszność.

Spas...: **macher**, **bogel** *m* żartowniś, figlarz; **Zweise** żartem, w żarcie.

Spas (szpɑt) *m* (2) szpat.

spät (szpɛt) późny; ~er później, potem; (a.) późniejszy; ~estens

najpóźniej; zu ~ za późno; zu ~ kommen spaźniać [spóźnić] się (zu *dat.* na *acc.*, do *gen.*); wie ~ ist es? która godzina?

Spatel (szpɑ'tɛl) *m* (2), *f* (3) łopata *f.*, szpatel *m.*

Spaten (sɛtɛn) *m* (2) łopata *f.*; ryskal.

später/hin (szpɛ'tɛrɦɪn) później, w późniejszym czasie.

spätstens (sɛstɛns) *f.* spāt

Spätherbst *m* późna jesień *f.*

Spätling (szpɛ'tɪŋ) *m* (2) g' jagnię *n* późno wyległe; późniak.

Spätsommer *m* późne lato *n.*; (Mitweibersommer) babie lato *n.*

Spas (szpɑs) *m* (3) wróbel; **...** wróbbli.

Spazieren (szpaci'ren) **15g** (zu) (oft ~ gehen) przechadzać się, spacerować, wychodzić [wyjść] na przechadzkę; (= ~fahren) wyprowadzać [-dzić] na przechadzkę; ~fahren wyjeżdżać [-jechać] na przechadzkę.

Spazieren...: **~fahrt** *f* przejażdżka; **~gang** *m* przechadzka *f.*, spacer; **~gänger** (-gɛn'ɛr) *m* (2) przechadzający się; **~ritt** *m* przejażdżka *f* konna; **~stock** *m* laska *f.*; *dim.* laseczka *f.*

Speck... *f.* Spez...

Specht (szpɛcht) *m* (2) dzięcioł.

Speck (szpɛk) *m* (2) g (o. *pl.*) słonina *f.*, sadło *n.* **[ny]**

speckig (sɛtɪ) tłusty, zatłuszczony

Speck...: **~schwarze** *f* skóra na słoninie; **~fette** *f* poleć słoniny.

Spedition (szpɛdɪ'tɛn) **15g** wyprawiać [-wić], [wy]ekspedjować. **[dytor]**

Spedition (sɛdɪ'tɔ'r) *m* (2) g' spo-

Spער (szpɛr) *m* (2) g oszczep, dzida *f.*, kopja *f.*

Speiche (szpɑ'içɛ) *f* (3) b sprycha; *Anat.* kość promieniowa.

Spei'chel (szpai'ch^{el}) *m* ② *l* ślina *f*: ... ślinowy: ~ **fluß** *m* ślinotok: ~ **lecker** *m* lizun, pochleba podły. [spichrz.]

Spei'cher (s^{er}) *m* ② *l* spichlerz.] **spei'en** (s^{en}) ③ *r* pluć [napluć, plunąć]: (aus~) wypłwać [-pluć]; ziać (zener: ogniem).

Spei'er (s^{er}) *m* ② *l* płwacz.

Spei'se (szpai'z^o) *f* ③ *b* pokarm *m*, jadlo *n*, jedzenie *n*; (Gericht) porawa, danie *n*; ... pokarmowy; zasilkowy, zasilający: ~ **haus** *n* jadłodajnia *f*, (feimers) restauracja *f*: ~ **kammer** *f* spiżarnia; ~ **karte** *f* spis *m* potraw.

spei'sen (sⁿ) ⑤ *e* jeść, jadać: (v/t.) [na]karmić, [wy]żywić; (mit Wasser uw. speisen) zasilać [-lić] (*instr.*); zaopatrywać [-trzyć] w (*acc.*): man speist hier gut tu dają dobrze jeść.

Spei'se...: ~ **öl** *n* oliwa *f* do jedzenia; ~ **röhre** *f przewód *m* pokarmowy: ~ **saal** *m* jadalnia *f*: ~ **wagen** *m* wóz restauracyjny; ~ **wirt** *m* restaurator; ~ **wirtschaft** *f* = **haus**; ~ **zettel** *m* = ~ **karte**. [wienie *n*.]*

Spei'sung *f* karmienie *n*, ży-] **Spekta'kel** (szpekt^{ak}'k^{el}) *m* (*n*) ② *l* widowisko *n*; (Lärm) hałas *m*, wizawa *f*: ~ **stück** *n* Thea. senzacyjna sztuka *f*.

Spelt ♀ (szpelt) *m* ② *g* orkisz.

Speltz ♀ (szpele) *m* ② *g* = **Spelt**: ~ **c** ♀ (s^e) *f* ③ *b* luszczyzna.

Spe'nde (szpe'nd^e) *f* ③ *b* rozdawanie *n*; (Geschenk) dar *m*, datek *m*; (Atmosen) jałmużna.

spe'nden (sⁿ) ⑤ *e* rozdawać [-dać]: (schenken) darowywać [-ować]; (ob) udzielać [-lić].

Spe'nder (s^r) *m* ② *l*, ~ **in** (sⁱⁿ) *f* ③ *c* rozdawca (-czyni); ofiarodawca (-czyni).

spendie'ren (szpëndi'ren) ⑤ *g*

[za]fundować; (sch et. ~pozwałać [-zwolić] sobie na (*acc.*).

Spe'ngler (szpe'ngl^{er}) *m* ② *l* blacharz. [krogulec.]

Spe'rber (szpě'rb^{er}) *m* ② *l* **Spe'rling** (s^{ing}) *m* ② *g* ¹ wróbel: ~ **s...** wróbli.

spe'rre... (szpě'r...): ~ **angelweil** (*offen*) otwarty na oścież: ~ **baum** *m* zapora *f*, barjera *f*.

Spe'rre (szpě'r^e) *f* ③ *b* zagrodzenie *n*; (Hindernis) przerwa, przeszkoda: ~ **zakaz** *m* wywozu: ~ **blockade**: a. = **Schlagbaum**.

spe'rren (sⁿ) ⑤ *a* zagradzać [-grodzić], zamykać [-mknąć]; (abdrücken): zabraniać [-bronić]: ~ **blockować**; (up. rozstrzelać [-lić], spacionować; gesperrt rozstrzelony; ins Gefängnis ~ *f*. einsperren.

Spe'rre...: ~ **gut** *n* towar *m* większych rozmiarów: ~ **haken** *m* hak do zamykania; ~ **sitz** *m* Thea. miejsce *n* parkietowe; ~ **zoll** *m* clo *n* prohibitywne.

Spe'r rung *f* zamknięcie *n*, blokada.

Spe'sen ♀ (szpě'z^{en}) *pl.* (*indef.*) *koszta m/pl.*

Spe'cerel' (szpęc^{er}'rel') *f* ③ *b* (auch ~ **ware** *f*) towar *m* korzenny: ~ **handler** *m* handlarz towarów korzennych: ~ **waren/geschäft** *n*, ~ **handlung** *f* handel *m* towarów korzennych.

spe'zia'l (szpęc^{ia}'l) = **speziell**: ~ **arzt** *m* specjalista.

Spezialität' (szpęc^{ia}'lité't) *f* ③ *b* specjalność, odrębność.

spe'zie'll (szpęc^{ie}'l) specjalny, szczegółowy, odrębny.

Spe'zies (szpęc^{ies}) *f* (*indef.*) gatunek *m*, rodzaj *m*: Arith. die vier ~ cztery działania *n/pl.* arytmetyczne.

spezifizie'ren (szpęcifici'ren) ⑤ *g* wyszczególniać [-nić], podawać

- [-dać] pojedynczo ob. szczegó-
łowo: ...*ziert* szczegółowy.
- Sphäre** (sf'e'r^e) *f* (3)b sfera.
- Sphinx** (sf'inks) *f* (2) sfinks *m*.
- Spi dk...** (szp'k...) (Mat, Perina)
wędzony; (zum Spizen) do szpi-
kowania.
- Spi ken** (s'en) (3)a [na]szpiko-
wać, [u]wędzić; *fig.* napychać
[-pchać], napelniać [-nić].
- Spie** (szpi) *f*, *speien*.
- Spie gel** (szp'g^el) *m* (2)l zwier-
ciadło *n*, lustro *n*; *dim.* zwier-
ciadelko *n*, lusterko *n*; ...
zwierciadłowy; **Abbild** *n* obraz *m*
(odbity) w zwierciadle; **Blank**
błyszczący jak lustro; **etcr**
n/pl. jaja *n/pl.* sadzone; **fech-**
terei *f* udawanie *n*, szarlata-
nerja; **glatt** gładki jak lustro.
- Spie geln** (s'n) (3)f (jich) odzwier-
ciedlać [-dlić] (się); jich ~ prze-
glądać się w lustrze. **Su.** od-
bijanie *n* (się).
- Spiel** (szpil) *n* (2)g gra *f*; (Wor-
tie) partja *f*; (Spiel karten) talja
f; (Scherz) żart *m*; (Zeitvertreib)
rozrywka *f*, zabawa *f*; auf's ~
fechten narażać [-razić] na nie-
bezpieczeństwo; die Hand im
~ haben mieć udział (bei *dat.*
w *instr.*); sein ~ treiben [za-]
żartować sobie (mit *dat.* *z gen.*);
gute Wiene zum bosen ~ machen
nadrabiać miną.
- Spie l...** ~art *f* rodzaj *m* gry;
a. — Albart; **ball** *m* piłka *f*;
fig. igraszka *f*; **bank** *f* (3)b dom
m gry; **dose** *f* puszka grająca.
- Spie len** (szp'l^en) (3)a [za]grać
(Racien: w [acc.]; Instrument: na
[instr.]); (schafen) [za]bawić się;
[za]żartować sobie (mit *dat.*
z gen.); den großen Herrn ~ u-
dawać [udać]; die Handlung spielt
in Leipzig dzieje się w Lipsku;
~b lekko, łatwo, z łatwością;
(Farben) mieniać się.
- Spie'ler** (szp'l'ler) *m* (2)l gracz;
Thea. aktor, artysta.
- Spielerei** (szp'l'erei) *f* (3)b za-
bawka, igraszka.
- Spie'l...** ~geld *n* znaczkę *m/pl.*
do gry; a. = Einsatz; ~genos
m towarzyszy gry, partner; ~
haus *n*, ~hölle *f* dom *m* (ober-
jaskinia *f*) gry; ~karte *f* karta
(do gry); ~mann *m* (*pl.* Leute)
muzykant; ~marke *f* szton *m*;
~plan *m* Thea. repertuar; ~platz
m miejsce *n* do gier; ~raum *m*
= ~platz; *fig.* zakres; freier ~
wolność *f* działania; ~sache *f*
= ~seng; ~sucht *f* namiętność
do gry; ~stisch *m* stolik do gry;
~uhr *f* zegar *m* grający. **Ver-**
derber *m* psotnik zabawy; er
ist immer ein Verderber
zawsze psuje zabawę; ~ware
f zabawka; ~zeit *f* czas *m* prze-
znaczony na zabawę; ~zeug *n*
zabawka *f*, (Kleines) zabaweczka
f; *fig.* igraszka *f*.
- Spies** (szpis) *m* (2)g dzida *f*,
kopja *f*; (Brat2) rożen; ~bür-
ger *m* mieszczuch, kochun; 2=
bürgerlich mieszczuchowski;
adv. po mieszczuchowsku.
- Spie'sen** (szp's^en) (3)e przebijać
[-bić] dzidą. [roczniak]
- Spie'ser** (s'en) *m* (2)l jeleni
- Spie's...** ~gefelle *m* towarzysz,
wspólnik, kanrat; ~glanz *m*
antymon; ~hirsch *m* = Spießer;
~rufen laufen lassen puszczać
[puścić] przez różgi.
- Spill** ↓ (szpil) *n* (2)g¹ winda *f*
okrętowa.
- Spina't** (szpina't) *m* (2)g szpi-
nak; ... szpinakowy.
- Spind** (szpint) *n* (*m*) (2)g, c
(szp'nd^e) *f* (3)b = Schranf.
- Sp'ndel** (szp'nd^el) *f* (3)d wrze-
ciono *n*; (der Uhr) wrzecionko
n; **Bürre** Beine *n/pl.* nogi *f/pl.*
cienkie (jak wrzeciono).

Spine ff (szpiŋč't) *n* ②g szpinet *n*.

Spīnn... (szpī'n...) przedzalny; przedzony; *a.* = Spinnen...

Spīnne (szpī'n^e) *f* ③b pająk *m*: *dim.* pajączek *m*; *i-m* ②felnd sein być śmiertelnym wrogiem (*gen.*); nienawidzić śmiertelnie (*acc.*).

Spīnnen (˘n) ②c prząść; *fig.* knować, [u]knuć; *Kagen*: mruzczyć.

Spīnnen... pajęczy; ˘gewebe *n*, ˘webe *f* pajęczyzna *f*.

Spīnner (˘e^a) *m* ②l, ˘in (˘in) *f* ③c prządca (prządka).

Spīnneri' (szpī'n^era'i') *f* ③b przedzalnia.

Spīnn...: ˘gewebe *n* pajęczyzna *f*; ˘rad *n* kolowrotek *m*; ˘rocken *m* kądziel *f*; ˘stube *f* przedzalnia.

Spio'n (szpio'n) ②g¹, ˘in (˘in) *f* ③c szpieg *m*.

Spiona'ge (˘ona'z^e) *f* ③b szpiegostwo *n*. [gować.]

Spionie'ren (˘nī'ren) ③g szpie-

Spira'le (szpīrā'le) *f* ③b linja ślimakowata; ˘ ślimak *m*: (*a.* Spira'lfeder *f*) sprężyna *f* zwinięta, włos *m*.

Spīritus (szpī'rtūs) *m* inbett. spirytus; ˘... spirytusowy; ˘kocher *m* maszynka *f* spirytusowa.

Spirituo'sen (˘tu'o'z^en) *pl.* inbett. napoje *m/pl.* wysokokowe.

Spīta'l (szpī'tā'l) *n* ②a, **Spīttel** (szpī'tel) *n* (*m*) ②l = Armen-, Strauŋenhauš.

Spīg (szpīc) 1. ostry; (˘ zulaufend) ostro zakończony, szpiczasty; *fig.* uszczypliwy. 2. ② *m* ②g (Spind) szpiec; (Schwips) stan podochocony; einen ˘ haben być podochoconym.

Spīk...: ˘bart *m* bródka *f* szpiczasta, hiszpanka *f*; ˘bogen

m łuk gotycki; ˘bube *m* hultaj, filut; (Schuft) lotr; ˘bubenstreich *m*, ˘büberei *f* szelmostwo *n*, lotrostwo *n*; ˘Bübfisch hultajski, lotrowski, szelmo-wski.

Spīke (szpī'ce) *f* ③b koniec *m*; (Spieß Ende) ostry koniec *m*, szpic *m*; (Spieß) wierzchołek *m*; (Rand) przyładek *m*; ˘ koronka; an der ˘ na czelo; an der Behörden najwyższe władze *f/pl.*; et. auf die ˘ treiben posuwać [-sunąć] do ostatnich granic, przesadzać w (*loc.*).

Spīkel (˘l) *m* ②l donosiciel, szpieg, agent policyjny.

Spīken (˘n) ③e [za]ostrzyć; Bleistift: zacinać [-ciąć]; die Dhren ˘ nadstawić [-wić] uszu, (Spieß) strzydz uszyna.

Spīken... koronkowy; koronkarski; ˘klöppler(in) *f* ③c *m* ②l (-klöpl^era[in]) koronkarz (-arka).

Spīk...: ˘findig przebiegły, wykrejny; ˘findigkeit *f* przebiegłość, wykrety *m/pl.*; ˘glas *n* kieliszek *m*.

Spīkig (szpī'eich) = spīc.

Spīk...: ˘marke *f* nagłówek *m*; ˘name *m* przezwisko *n*; ˘nasefnos *m* szpiczasty; ˘zwink(e)lig ostrokątny.

Spīel'ŋe (szpī'a'ŋe) *f* ③b trzaska, wióry *m/pl.*

Spīl'ter (szpī'ter) *m* ②l trzaska *f*, skałka *f*. [tak.]

Spīl'tterig (˘t[^en]ich) pełen ska-
Spīl'ttern (˘tern) ③b łupać, [po-, roz]lamać.

Spīl'tter/nackt goly, goluteńki, zupełnie nagi. [*m.*]

Spo're ② (szpō're) *f* ③b zarodek

Sporn (szpōrn) *m* ④a ostroga *f*, bodziec; *fig.* = Nutrieb.

Spō'rnen (szpō'nnen) ③a spinać [spiąć] ostrogami.

spo'rn|streichs z kopyta, obce-
sowo: a. = sofort. [sportowy.]
Sport (szpört) *m* (2)g sport: ~...]
Spo'rteln (s^oln) *f/pl.* indett.
boczne dochody *m/pl.*: (uner-
laubte) obrywki *m/pl.*
spo'rtlich (szpö'rtlich) sportowy.
Spo'ff (szpöf) *m* (2)g (o. pl.) szy-
derstwo *n*, drwiny *f/pl.*: (Ge-
genstand des ~es) posmiewisko *n*;
~bild *n* karykatura *f*; ~bill *g*
niezwykle (ani); *adv.* za bezcen.
Spö'ttelei' (szpö'te'lai') *f* (3) b =
Spott.
spö'teln (szpö'te'ln) (3)f, **spo'tten**
(szpö'te'n) (3)c szydzić, drwić,
naśmiewać się (über *acc.* z
gen.).
Spö'tter (szpö'te'r) *m* (2)l, ~in
(~in) *f* (3)c szyderca (-czyni),
przechera *m, f*.
Spö'tt... ~gedicht *n* satyra *f*:
~geld *n* marny pieniąż *m*:
bezcen *m* (indett.). [drwiący.]
spö'ttlich (szpö'ttisch) szyderczy,
Spo'tt... ~name *m* przezwisko
n; ~preis *m* cena *f* bardzo
niska: bezcen *m* (indett.); ~
schrift *f* paszkwil *m*, satyra:
~sucht *f* chęć naśmiewania się
(z *gen.*); ~vogel *m* = Spötter.
sprach (szprach). **sprä'che**
(szpre'che) *f*. sprechen.
Spra'ch... (szpra'ch...) językowy;
lingwistyczny.
Spra'che (s^e) *f* (3)b język *m*;
(Wort) słowo *n*: (Sprachvermögen)
mowa; et. zur ~ bringen mó-
wić o (*loc.*); heraus mit der ~!
dalejże!, gadaj!
Spra'ch... ~eigenschaft, ~eigen-
tümlichkeit *f* właściwość języ-
ka, idjotyzm *m*; ~fehler *m*
błąd językowy; ~forscher *m*
badacz języka; ~forschung *f*
badanie *n* języka; ~führer *m*
przewodnik językowy; ~ge-
brauch *m* zwyczaj mówienia,

praktyka / językowa: ~gefühl
n poczucie językowe: ~gelehr-
te(r), ~kenner *m* znawca języ-
ków, lingwista; ~kenntnis,
~kunde *f* znajomość języków.
językoznawstwo *n*, lingwisty-
ka: ~kundig znający języki:
~lehre *f* nauka języka; grama-
tyka; ~lehrer *m* nauczyciel
języka ob. języków. [styczny.]
spra'chlich językowy, lingwi-
Spra'ch... ~los pozbawiony
mowy, niemy; ~los werden
oniemieć, osłupieć [von.]: ~
rohr *n* trąba / glosowa, tuba
f; ~unterricht *m* nauka *f* języ-
ków: ~widrig niepoprawny,
przeciwny duchowi języka;
~wissenschaft *f* językoznaw-
stwo *n*, lingwistyka; ~wissen-
schaftlich lingwistyczny, filo-
logiczny.
sprang (s^e prang), **sprä'ng**
(szpre'ng^e) *f*. springen. [nia.]
Spre'ch... (szpre'ch...) do mówie-
spre'chen (s^on) (3)d mówić [po-
wiedzieć] gadać; rozprawiać
(über *acc.*, von *dat.* o *loc.*, pol-
nisch po polsku); ein Urteil: wy-
dawać [-dać]; man spricht mó-
wią, powiadają (von *dat.* o *loc.*);
(nicht) gut zu ~ sein auf (*acc.*)
mówić dobrze (źle) o (*loc.*),
(nie) lubić (*gen.*); ~d Beispiel:
wymowny; ~haftigkeit: żywy.
Spre'cher (s^{er}) *m* (2)l mówiący;
auch = Redner.
Spre'ch... ~maschine *f* aparat *m*
do mówienia (= Grammophon,
Phonograph); ~stunde *f* godzi-
na rozmowy, godzina przyjęć;
~übung *f* ćwiczenie *n* w mó-
wieniu; ~weise *f* sposób *m*
mówienia; ~zimmer *n* pokój *m*
dla przyjęć, rozmownica *f*.
spre'ten (szpra'te'n) (3)c roz-
kładać [rozłożyć], rozciągnąć
[-gnąć].

Sprei'ze (szpra'i'e) f ③ b podpora.
 spre'i'zen (s'en) ③ e podierać
 [-deprzeć]; a. = spreiten: ūch
 ~ chlubić się, chępić się: fig.
 gespreizt zrozumiały; nienatu-
 ralny, wymuszony.

Spre'ng... (szpra'ng...) wybucho-
 wy; do wysadzania w po-
 wietrze.

Spre'ngel (s'el) m ② l kropidło
 n: a. = Kirchsprengel.

spre'ngen (s'en) ③ a Tur n/w.:
 wyłamywać [-mac], wybijać
 [-bić]; Verfammlang n/w.: zrywać
 [zerwać]: Mäue: rozrywać [-zer-
 wać]: Samen: rozbijając [-bić]:
 (in die Luft) wysadzać [-dzić]
 w powietrze; feindliche Kriegen
 n/w.: rozbijając [-bić], rozpraszać
 [-prószyć]: (mit Wasser) [s-, po-]
 kropić: (n/w. [su]) [po]pędzić,
 skakać [skoczyć]: ~ liber (acc.)
 przesadzać [-dzić] przez (acc.),
 przeskakiwać [-skoczyć] (acc.).

Spre'ng...: ~ geschöß n pocisk m
 wybuchowy; bomba f; granat
 m; ~ stoff m materiał wybucho-
 wy.

Spre'ngung f rozbitcie n; wyła-
 manie n; rozerwanie n; skro-
 pienie n.

Spre'ng...: ~ wagen m wóz do
 skrapiania ulie; ~ wedel m kro-
 pidło n. [cętka f, plama f.]

Spre'ngel (szpra'ng'el) m ② l
 spre'ng(e)lich (s'elich) nakra-
 piany, cętkowany, pstry.

spre'ngeln (s'eln) ③ f nakrapiać,
 [po]cętkować.

Spreu (szpra'u) f ③ b (o. pl.) ple-
 wa; fig. = Ausstauß.

Sprei'ch|wort (szpra'i'ch-) n przy-
 słowie. [jak w przysłowiu.]

sprei'ch|wörterlich przysłowiowy,
 sprie'ßen (szpra'i'sen) ③ d (h. u. fu)
 puszczać [puścić], wyrastać
 [-rosć].

Spri'ng... (szpra'ng...): ~ ball m

piłka f elastyczna: ~ brunn
 m wodotrysk, fontanna f.

spri'ngen (s'en) ③ b (ju u. h.)
 skakać [skoczyć]; = bersten,
 plaken: Fontanen ~ lassen pu-
 szczać [puścić]: in die Augen
 ~ wpadać [wpaść] w oczy.

Spri'nger (s'er) m ② l, ~ in (s'in)
 f ③ c skoczek (-czka); ~ diach:
 konik m.

Spri'ng...: ~ feder f sprężyna;
 ~ stur f gwałtowny przypływ m
 morza; ~ ins|feld m wietrznik,
 pustak; ~ käfer m sprężyk; ~
 quell(e) f m źródło m.

Sprit (szprit) m ② g spirytus.

Spri'g|bad (szpra'i'c-) n kąpiel f
 natryskowa, tusz m. [szprycza.]

Spri'ge (s'e) f ③ b sikawka.

spri'gen (s'en) ③ e bryzgać
 [-znąć], sikać [-knać].

Spri'gen...: ~ haus n wozownia
 f na sikawki; ~ scute pl. straż-
 zacy m/pl. ogniowi. pompierzy
 m/pl.; ~ nieister m ogniomistrz.

Spri'ger (s'er) m ② l człowiek
 sikający; (Getränk) wino n
 z wodą sodową.

Spri'g|fahrt f jazda wycieczko-
 wa, wycieczka.

spri'ge (szpra'de) kruchy; fig.
 nieprzystępny, wstydlivy; ~
 tun drożyć się.

Spro'digkeit (s'dich-) f kruchość;
 fig. nieprzystępność, drożenie
 n się.

Sproß (szpra's) 1. m ② h¹ =
 Schößling, Nachkomme. 2. 2,
 spro'sse (szpra's'o) f. sprießen.

Spro'sse (szpra's'o): a) m ③ a =
 Nachkomme; b) f ③ b szczebel
 m u drabiny.

spro'ssen (s'n) ③ d = sprießen.

Spro'sling (szpra's'ling) m ② g¹
 = Schößling, Nachkomme.

Spro'tte (szpra't'e) f ③ b sprot m.

Spruch (szpra'ch) m ② d orze-
 czenie n, wyrok; (Bibel) zda-

nie *n* moralne: (Sinn²) przy-
powieść *f*, sentencja *f*: **2'reif**
dojrzały do wydania wyroku.
Sprun del (szpru'del) *m* (2)l
źródło *n* tryskające, zdrój;
fig. potok: **~kopf** *m* zapalenie.
Sprun deln (sⁿ) (5f) (fu u. h.) wy-
tryskać, pienie się: *fig.* try-
skać (*instr.*), być pełnym (*gen.*).
spru'hen (szpru'h^{en}) (5a) wyrzu-
cać, pryskać, tryskać. [szczyk.]
Spru h|regen *m* drobny de-
Sprung (szpru'ng) *m* (2)d skok,
sus: (Riß) szczelina *f*, roz-
padlina *f*; **Sprünge machen**
skakać; *fig.* używać [użyć] wy-
biegów.
Spru'ng...: **~breit** *n* trampolina
f; **~feder** *f* sprężyna; **~riemen**
m rzemyk przy uździe; **~tuch** *n*
piótno ratunkowe; **~weise** sko-
kami, w skokach. [piwocina.]
Spu'cke (szpu'ke) *f* (3)b ślina.
spu'cken (sⁿ) (5a) = speien.
Spu ck|napf *m* spluwaczka *f*.
Spuk (szpuk) *m* (2)g widmo *n*,
strach, -straszydło *n*: (Urnbe)
hałas, wrzawa *f*.
spu'ken (szpu'ken) (5a): es spukt
hier tu są strachy: es spukt in
seinem Kopfe przewróciło mu
się w głowie. [u. duch.]
Spu k|geist *m* strach, straszycło
płukania od. do pomywania.
Spü'l... (szpü'l...) (służący) do
płukania od. do pomywania.
Spu'le (szpü'le) *f* (3)b szpul(ka),
cewka. [na szpulkę od. cewkę.]
spu'ten (sⁿ) (5a) nawijać [-inąć]
spu'ten (szpü't^{en}) (5a) wymywać
[-myć], [wy]plukać: ans Land
~ wyrzucać [-cić] na brzeg.
Spü'l|faß, -gefäß *n* pomyjak *m*.
Spü'licht (szpü'licht) *n* (2)g po-
myje //pl., wypłuczyny *f*/pl.
Spü'l...: **~napf** *m* misa *f* (ober-
naczynie *n*) do pomywania od.
płukania: **~wasser** *n* woda *f* do
płukania; a. = Spüllicht.

Spu'l... (szpü'l...): **~rad** *n* kolo
do nawijania; **~wurm** *m* gli-
sta *f*. [czop, zatyczka *f*.]
Spund (szpünt) *m* (2)d szpunt.
spu'nden (szpü'nd^{en}), **spü'nden**
(szpü'nd^{en}) (5c) zatykać [-tkać]
czopem. [za]szpuntować.
Spu'nd|loch *n* dziura *f* (oder
otwór *m*) na czop.
Spur (szpür) *f* (3)b ślad *m*: ohne
jede ~ = spuroś: feine ~! ani
śladu!, ani krzy!; ich weiß
davon feine ~ nie mam pojęcia
o tem, nie wiem nic o tem.
spü'ren (szpü'r^{en}) (5a) (fühlen)
[u]czuć: (witem) tropić, śledzić.
Spü'r|hund *m* pies gończy,
wyżel.
spu'r|los bez śladu.
Spü'r...: **~nase** / dobry nos *m*; ~
sinn *m* zmysł powonienia, węch.
Spu r|weite *f* szerokość toru.
spu'ten (szpü't^{en}) (5c): sich ~
[po]spieszyć się, zwijać [zwi-]
ff (st) pst!, cicho! [nąć] się.]
St. Abt. für Sankt.
Staat (sztat) *m* (4)a państwo *n*,
mocarstwo *n*; (Regierung) rząd;
(Fug) stroje *m*/pl. paradne;
(Brenn) parada *f*, przepych,
okazalność *f*; ~machen mit (*dat.*)
popisywać [-sać] się (*instr.*),
(mit Aeidern) [wy]stroić się
(w ace.): die Vereinigten ^{~en}
Zjednoczone Stany *m*/pl.
Staa ten|bund *m* związek
państw. [rządowy.]
staa'tlich (szta'tlich) państwowy.
Staa ts... państwowy, rządowy,
publiczny: **~angehörigkeit** *f*
poddanie *n*, obywatelstwo *n*
państwowe: **~anwalt** *m* pro-
kurator: **~anwaltschaft** *f* pro-
kuratorja *f* państwa; **~beam-
te(r)** *m* urzędnik państwowy;
~bürger *m* obywatel, poddany;
~dienst *m* służba *f* państwowa
od. rządowa: **~gewalt** / władza

państwowa; ~*haushalt* *m* finanse *m/pl.* państwa, budżet *m* państwowy; ~*kasse* *f* kasa państwowa; ~*klug* polityczny; ~*klugheit* *f* polityka; ~*mann* *m* mąż stanu, polityk; ~*männlich* (-*männlich*) polityczny, dyplomatyczny; ~*rath* *m* rada *f* stanu; (Zieth) rada stanu; ~*rechtlich* dotyczący prawa państwowego; ~*ruder* *n* ster *m* rządu; ~*schatz* *m* skarb państwa; ~*streich* *m* zamach stanu; ~*weisheit* *f* polityka; ~*wirtschaft* *f* ekonomja polityczna; ~*wissenschaft* /umiejętność polityczna; ~*zimmer* *n* sala *f* paradna.

Stab (szta:p) *m* (2) *d* laska *f.* kij, pret; *dim.* (= **Stäbchen** [szte'p-]) *n* (2) *l* laseczka *f.* kijek, pręcik; ✕ sztab; *den* ~ *über* *i-m* *breden* surowo osądzać [-dzić] (*acc.*), potępiać [-pić] (*acc.*).

Stäbleisen *n* żelazo stabowe, płosa *f.* [oficer sztabowy.]

Stäbs... sztabowy; ~*offizier* *m* [oficer] (szta'b), **stäbche** (szte'che) *f.* iteden.

Stachel (szta'che) *m* 4 *b* (eines Insekts) żądło *n*; (Ton) cierń, kolec; *fig.* = *Nutrieb*; ... żądłowy; cierniowy; koleczasty; ~*beere* *f* agrest *m*; ~*förmig* (-*formig*) koleczawy.

stächel(e)lig (~[e]l'ig) koleczasty, kolący; *fig.* ostry.

stächeln (~[e]n) (2) *f* [u]kluć; *fig.* pobudzać [-dzić].

Stachelschwein *n* jeżowiec *m*.

Stadium (szta'dium) *n* (6) *e* stadjum *f.*; ✕ faza *f.* okres *m*.

Stadt (sztat) *f* (2) *f* miasto *n*; *dim.* (= **Städtchen** [szte'tchen]) *n* (2) *l* miasteczko *n*.

Städt... miejski; ~*bahn* *f* kolej miejska; ~*bekannt* znany całemu miastu, powszechnie znany; ~*bezirk* *m* dzielnica *f* miasta.

Städter (szte'ter) *m* (2) *l*, *in* (~[e]n) *f* (3) *c* mieszczanin (-anka).

Städtlhaus *n* = *Rathaus*.

städtisch (szte'tisz) miejski.

Städtl... ~*kundig* znający miasto; *auch* = *Bekannt*; ~*rath* *m* rada *f* miejska; (*Person*) radca *m* miejski; *radny* *m* miasta; ~*teil* *m*, ~*viertel* *n* dzielnica *f* (ob. część *f*) miasta; ~*verordnete(r)* *m* radny miasta.

Staffage (szta'fa'ze) *f* (3) *b* ozdoby *f/pl.*; (in einem Bilde) figury *f/pl.* sztafaż *m*.

Staffel (szta'fel) *f* (3) *d* stopień *m*, szczebel *m*. [luga.]

Staffelei' (szta'fela') *f* (3) *b* sztaffie *ren* (~[e]ren) (5) *g* przyozdabiać [-ozdobić], przystrojować [-stroić].

Stahl (sztal) *l. m* (2) *g* *n*. (2) *d* stal *f.*; *a.* = *Ehvert*; ... stalowy.

2. 2. **stähle** (szte'le) *f.* stehlen.

Stahlbad *n* kąpiel / żelazna.

stählen (szte'len) (5) *a* [za]hartować; *fig. a.* = *härten*.

Stahl... ~*feder* *f* pióro *n* stalowe; ~*hart* twardy jak stal;

~*hülfe* *f.* ~*werk* *n* stalownia *f.*;

~*roß* *F* *n* kon *m* stalowy (= *Fahrrad*); ~*stich* *m* staloryt.

stak (szta:k), **stäke** (szte'ke) *f.* steden 2.

Stake (sztake't) *n* (2) *g* tyka *f.*; *a.* = *Leuzann* *m* sztachety *m/pl.* częstokół.

Stall (sztal) *m* (2) *d* stajnia *f.*; (für Kühe) krowiarnia *f.*; (für Schweine) chlew; (für Gühner) kurnik; ... stajenny.

stallen (szta'len) (5) *a* umieszczać [umieścić] w stajni *usu*.

Ställ... ~*knecht* *m* stajenny, masztalerz; ~*meister* *m* koniuszy. [nia.]

Ställung (szta'lüng) *f* (3) *b* staj-

Stamm (sztam) *m* (2) *d* (e-s *Baum*) pień; (e-s *Volkes*) plemię *n*.

- szczep, ród, pokolenie *n*; Gram. źródłosłów, temat.
- Sta'mn...** należący do pnia: plemienny, rodowy; tematowy; ~**aktie** ☉ *f* akcja pierwotna; ~**baum** *m* drzewo *n* rodowe; genealogja *f*; ~**buch** *n* pamiętnik *m*, album *m*.
- sta'mme(n)** (szta'm^e(n)) ☉ *f* jąkać się: (lassen) [wy]jąkać, [wy]belkotać. [dzieć, wywodzić się.]
- sta'mmen** (˘^en) ☉ *a* (fin) pocho-
Sta'mm...: ~**gast** *m* stały gość: ~**gut** *n* dobro rodzinne: ~**halter** *m* dziedzic rodu; ~**kneipe** *f* = ~**lokal**. [pniu, silny, krępy.]
- stä'mmig** (szte'miçh) *o* grubym
Sta'mm...: ~**lokal** *n* restauracja *f* stale odwiedzana ob. ulubiona; ~**tafel** *f* tablica genealogiczna; ~**tisch** *m* stół dla stałych gości; ~**vafer** *m* ojciec rodu; ~**verwandt** pokrewny pochodzeniem, współplemienny, pobratymczy; ~**wort** *n* wyraz *m* pierwotny.
- Sta'mpfe** (szta'mpfe) *f* (3)b tłuczek *m*, stępa: (Ramme) kafar *m*.
- sta'mpfen** (˘ⁿ) 1. ☉ *a* [s-, u]tłuc; (mit den Füßen) tupać [-pnąć] (nogami); (mit der Ramme) ubijać [ubić], udeptać [voß.]. 2. ☉ *n* (2)l tłuczenie; tupanie, tupot *n*; ubijanie.
- Stand** (sztant) 1. *m* (2)d (Piaß) stanowisko *n*, miejsce *n*; (des Wassers) poziom, wysokość *f*, wodostan; (des Barometers) stan; (Beruf) stan, zawód; (Lage) położenie *n*; (gesellschaftlicher) klasa *f* (społeczna). 2. ☉, **stä'nde** (szte'nd^e) *f*. stehen.
- Standa'rte** (sztanda'rt^e) *f* (3)b sztandar *m*.
- Sta'nd|bild** *n* posąg *m*, statua *f*.
- Stä'ndchen** (szte'ntçh^en) *n* (2)l serenada *f*.
- Stä'nder** (szte'nd^er) *m* (2)l słup,
- filary; (für Schirme ufm.) podstawnik, stojak.
- Sta'ndes...** (szta'nd^es...) rodowy, stanowy; ~**amt** *n* urząd *m* administracji cywilnej; ~**magistrat** *m*; ~**genäß** odpowiedni do stanu; *adv.* podług stanu; ~**genosse** *m* należący do tego samego stanu; ~**person** / osoba znakomita. [sce.]
- Sta'nd|geld** *n* opłata *f* za miej-
sta'ndhaft stały, wytrwały, twardy; ~**zigkeit** *f* stałość, wytrwałość.
- sta'nd|halten** dotrzymywać [-maç] miejsca: nie ustępować [ustąpić] (*dat.* przed *instr.*).
- stä'ndig** (szte'ndiçh) stały, ciągły, nieprzerwany.
- stä'ndlich** (dışz) stanowy.
- Sta'nd...**: ~**ort**, ~**platz** *m* stanowisko *n*; ~**punkt** *m* stanowisko *n*, punkt widzenia; ~**quartier** *n* postój *m*, leżał: ~**recht** *n* sąd *m* wojenny oder doraźny; ~**rechtlich** według prawa wojennego.
- Sta'uge** (szta'ug^e) *f* (3)b drąg *m*, żerdź, tyka; *dim.* drażek *m*, tyczka: (an Maschinen ufm.) trzon *m*; (Metall) sztaba; (~ Siegelrad) laseczka; i-m die ~**halten** (ihn in Schutz nehmen) [o]bronić (*gen.*); (ihm standhaften) sprostać, podolać [voß.] (*dat.*).
- Sta'ugen...** drażkowy; sztabowy: ~**bohne** *f* fasola tyczkowa; ~**pferd** *n* koń *m* dyszlowy; ~**pomade** *f* pomada w laseczkach: ~**saun** *m* częstokół, palisada *f*. [k^e] i. stufen.]
- stank** (sztançk), **stä'uke** (szte'ug^e)
Stä'uker (szte'ug^ek^er) *m* (2)l, ~**in** (~**in**) *f* (3)c śmierdziuch(a); *fig.* zawadzaka *m* und *f*, podżegacz(ka).
- Stankerei'** (szte'ug^ek^era'i) *f* (3)b smród *m*; *fig.* kłótnia, waśń, podżeganie *n*.

stänk(e)rig (szte'ŋk[^e]rīč) smierdzący; fig. klótlivy, podżegający.

stänkern (~k^{er}n) ③b [na-] smrodzić; fig. [po]klócić się, podżegać. [cować.]

stänzen (sztä'nc^{en}) ⑤a sztan }
Stapel (sztä'p^{el}) m ②l kupa f, stos: * miejsce n składowe; ↓ zrab. warstat (do budowania okrętów): vom ~ laufen (vom ~ laufen) spuszczać [spuścić] (się) na wodę: ~... składowy; ~lauf ↓ m spuszczenie n na wodę: ~ort, ~platz m miejsce n składowe, skład.

stapelu (~n) ⑤l [na]składać (na kupę).

Stapel (sztä'p^{el}) f ③b ślad m.

Star (sztä^r) m ②g (3)a: a) 3ool. szpak: b) 3° bielmo n, katarakta f.

starb (sztä^rp) f. sterben.

star|blind mający bielmo: er ist ~ ma bielmo na oku.

stark (sztä^rk) ⑩² (trästīg, fest) silny, mocny: (trästīg) krzepki; (bič) gruby, tegi; (groß) wielki, znaczny; (heftīg) gwałtowny; adv. (sehr) bardzo, mocno: ~ werden wzmacniać [wzmocnić] się, [z]grubieć; das ist (zu) ~ tego za wiele!: tausend Mann ~ w liczbie tysiąca ludzi.

Stärke (szte'rk^e) f ③b siła, moc: krzepkość; grubość; wielkość: (numerische ~) ilość: (a. ~mehl n) krochmal m; in einer ~ von ... w liczbie (gen.): ~blau n farbka f.

stärken (~n) ⑤a wzmacniać [wzmocnić]; (durch Speise n. w.) pokrzepiać [-pić], posilać [-lić]: 3^ostige: [na]krochmalić.

Stärke|zucker m cukier krochmalny.

stärk|knochtig o silnych kościach, grubokościsty.

Stärkung f wzmocnienie n; pokrzepienie n, posilenie n się: ~s... pokrzepiający, posilający.

starr (sztä^r) (Stief) surowy, ponury; (erstarrt) zdętwiały, skostniały (vor Kälte ze zimna, od zimna); struchlały, oshupiały (vor Schrecken zo strachu); (fest) stały, niugięty, niewzruszony; (hartnäckig) uparty: ~ werden = erstarren.

starren (sztä'r^{en}) ⑤a = erstarren; (starr stehen) [po]patrzeć osłupiałym wzrokiem (auf acc. na acc.): wlepić [voll.] oczy w (acc.); sein Aug^u starrt vor Schmutz lepnie od brudu.

Starrheit f zdętwiałość, skostniałość; (der Gesichtszüge) surowość, ponurość; fig. nieugiętość, upór m.

Starr...: ~kopf m człowiek uparty, uparciuch; 2kopfīg (-köpfig), 2sinnīg uparty, krnąbrny; ~kranzpf m tęczec; (Schneetod) letarg.

stätt (szteī) f. stet.

Statio'n (sztäč^o'n) f ③b stacja, przystanek m; freie ~ wolna stacja, całe utrzymanie n: ~svorsteher m naczelnik stacji.

stättlich (sztä'tīsz) uparty; (3ferd) narowisty.

Stättst (sztä'tī'st) m ③a, ~in (~in) f ③c statysta (-stka).

stätt (sztä't) 1. prp. (gen.) zamiast (gen.). 2. 2 f ③a (o. pl.) miejsce n: an Stündeš ~ annehmen przybrać [voll.] za własne dziecko. [siedziba.]

Stätte (szte't^e) f ③b miejsce n, **stättfinden**, ~haben mieć miejsce, odbywać [-być] się, zachodzić [zajść].

stätthaft dozwolony, dopuszczalny: (passend) odpowiedni.

Stätthalter m namiestnik; ~schaft f namiestnikostwo n.

Sta'tt|halterei' (-hält^ebaī') *f* ③b
namiestnictwo *n*.

sta'ttlich okazały: (bebeuten)
znaczny, wielki: **Keit** *f* oka-
załość: znaczność.

Sta'tue (szta'tu^e) *f* ③b statua,
posąg *m*: *dim.* statuetka, po-
sążek *m*.

Statu'r (szta'tu'r) *f* ③b postawa,
postać, wzrost *m*.

Statu't (˘tu't) *n* ④a statut *m*,
regulamin *m*, przepis *m*: **Len-
mäßig, statuta'risch** (˘tuta'risz)
statutowy, według statutów.

Staub (sztaup) *m* ②g (o. *pl.*)
kurz, proch, pył: **ich** auß dem
~ machen umykać [umknąć],
zmykać [-knąć]; ~ **besen** *m*
miotelka *f*: ~ **beutel** *f* *m* główka
f pyłkowa, pylnik. [pyłek *m*.]

Stäu'ben (sztoi'p^en) *n* ②l
stau'ben (sztau'b^en) ⑤a (h. u. in)
[na]kurzyć się: es stäubt kurzy
się, jest kurz.

stäu'ben (sztoi'b^en) ⑤a *f.* ab-
stäuben, bestauben.

Stau'bfaden *m*, **gefäß** *f* *n* na-
czynie *n* pyłkowe, precik *m*.

stau'big (sztau'bi^g) zakurzony,
sprószony.

Stau'b...: **Jappen** *m*, ~ **tuch** *n*
ścierka *f* do prochu; ~ **man-
tel** *m* płaszcz od kurzu, pro-
chowik; ~ **regen** *m* drobny
deszczyk; ~ **wolke** *f* tuman *m*
kurzu, kurzawa.

stau'chen (sztau'ch^en) ⑤a [po-]
pchać: Wasser: [za]tamować.

Stau'de (sztau'd^e) *f* ③b krzak
m, krzew *m*.

stau'en (sztau'^en) ⑤a wstrzy-
mywać [-mać], [za]tamować;
ich ~ wstrzymywać [-mać] się,
zastanawiać [-nowić] się.

stau'nen (˘n^en) ⑤a (über *acc.*)
[z]dziwić się (*dat.*), zdumiewać
[-eć] się; ~ **swerf** godny po-
dziwienia, zadziwiający.

Stau'p|besen (sztau p-) *m* mio-
telka *f*, różgi *f/pl.*

Stau'pe (˘^e) *f* ③b zaraza, nosa-
cizna.

stäu'pen (sztoi'p^en) ⑤a chłostać,
smagać różgami.

Steari'n (szteqrī'n) *n* ②g¹ stea-
ryna *f*; ~ **stearinowy**.

Ste'ch... (szte'ch...): ~ **apfel** *f* *m*
bieluń; ~ **betfel** (-bait^el) *m* ②l
dłuto *n*.

ste'chen (˘^en) ②d 1. (mit *e-r* Nabel
usw.) [u]kluć: von Bienen usw.:
kąsać [ukąsić]; Rasen: wycinać
[-ciąć]; i-m den Star ~ zdejmo-
wać [zdjąć]; Kartensp.: [za]bić;
Schweine: zarzywać [-rznąć];
(in Kupfer ~) [wy]ryć (na
miedzi); Sonne: piec, palić;
ins Stauen usw. ~ wpadać w (*acc.*);
in die Augen ~ wpadać [wpaść]
w oczy; in See ~ wypływać
[-ynąć] na morze, odpływać
[-nąć]. 2. ②n ②l klucie (auch
z^g), uklucie; Kunst: rytowni-
ctwo. [rytownik.]

Ste'cher (˘^er) *m* ②l sztycharz,}

Ste'ch...: **Stiege** *f* *f.* Bremse:
~ **heber** *m* lewar; ~ **palme** *f*
ostrokrzew *m*. [czy.]

Ste'del|brief (szte'd^ek-) *m* list goń-}

ste'den¹ (˘^en) 1. o/t. ⑤a (hin-
ein~) wtykać [wetknąć], wsu-
wać [-nąć], wsadzać [-dzić];
i-m ein Ziel ~ wyznaczać [-czyć];
an den Finger usw. ~ wkładać
[włożyć] na (*acc.*); in Brand ~
= anzünden: ins Gefängnis ~
wtrącać [-cić] do więzienia;
unter die Soldaten ~ oddawać
[-dać] do wojska. 2. w/i. ②d
tkwić: znajdować się, być:
wo stehest du denn? gdzieś
był?, gdzieś się podział? ~
bleiben zostawać [-stać]; (im
Eande usw.) grzęznąć [ugrzę-
znąć, ugrzązać]; (stoden) utknąć
[vott].

Ste'cken² (≈) *m* ② *l* laska *f*, kij;
 ~ *pferd* *n* konik *m* na patyku;
fig. rzecz *f* ulubiona, słabość *f*.
Ste'ckling (≈) *m* ② *g*¹ odkład,
 rozsada *f*.
Ste'ck...: ~ *nadel* *f* szpilka; *dim.*
 szpileczka; ~ *rübe* *f* rzepa, ru-
 kiewnik *m*.
Steg (sztek) *m* ② *g* kładka *f*,
 mostek; (≈) ścieżka *f*;
Top. listowka *f*, brzeg; ~ *ko-*
hyłka *f*; aus dem ~ *reif* bez
 przygotowania, improwizowa-
 ny; ~ *reis/dichter* *m* improwi-
 zator.
Ste'h... (szte'...) stojący: ~ *au'f*
m ⑤ skoczek; ~ *bierhalle* *f* pi-
 wiarnia.
ste'h(e)n (szte'le'n) 1. ⑥ *b* (*h*. u.
fu) [po]stać: (sich befinden) znaj-
 dować się, być; (passen) być do
 twarzy; ~ (für *acc.*) [po]ręczyć,
 odpowiadać (za *acc.*); ~ lassen
 zostawiać [-wić], (den Bart) za-
 puszczać [-puścić], (nicht üben
 lassen) kazać stać (*dat.*); teuer
 ujm. zu ~ kommen kosztować;
 wie steht es (mit *dat.*, um *acc.*)?
 jak ma się rzecz (z *instr.*)?;
 es (oder die Sache) steht gut
 sprawa dobrze stoi; es steht zu
 lassen *ufo.* należy, trzeba; es
 steht in der Zeitung *ufo.* jest po-
 wiedziane (oder napisane)
 w (*instr.*); sich gut (schlecht) ~
 być w dobrych (złych) stosun-
 kach, stać dobrze (źle); gut
 (schlecht) ~ mit j-m żyć w zgo-
 dzie (niezgodzie) z (*instr.*); daß
 steht ihm gut z tem mu do
 twarzy; ~ *D* stojący: (steigen)
 stały, niezmienny; ~ den (oder
 ~ den) ~ *ju*jes natychmiast, nie-
 zwłocznie. 2. ② *n* ② *l* stanie:
 zatrzymanie się; zum ~ bringen
 = anhalten.

ste'hen/bleiben stawać [stanać],
 zatrzymywać [-mać] się.

Ste'h|kragen *m* stojący kol-
 nierz(yc).

ste'hlen (szte'le'n) ② *h* [u]kraść;
 Sie können mir gestohlen wer-
 den nie zależy mi wcale na
 panu, nie dbam wcale o pana.

Ste'hler (≈) *m* ② *l* = Dieb.

stehn *f.* stehen.

Ste'h...: ~ *plat* *m* miejsce *n* sto-
 jące; ~ *pult* *n* pulpit *m* (do pi-
 sania). [indeft. Styrja.]

Stel'ermark (szta'ermak) *f*
steif (sztaif) (staf) sztywny;
 (unbeleglich) nieruchomy; (be-
 harrlich) niezłomny, silny; (vor
 Kälte) zesztyniały, zdrętwia-
 ły; (gezwungen) wymuszony; ~
 machen = steifen; ~ werden
 [za]sztywnieć, [z]grabieć.

Stel'fe (szta'fe) *f* ③ *b* sztywność;
 stężałość; nieruchomość;
 (Stärke) krochmal *m*.

steif'en (≈) ③ *a* [u]czynić szty-
 wnym; Bädle: krochmalic[ie]; sich
 auf (*acc.*) upierać się przy (*loc.*).

Steifheit *f* sztywność; nie-
 ruchomość; stężałość; wyma-
 szoność. [jone.]

Steif|leinwand *f* płótno *n* kle-}

Stelig (sztaik) *m* ② *g* ścieżka *f*.

Stel'g|bügel *m* strzemie *n*; ~
 strzemienny.

Steig'e (szta'ig'e) *f* ③ *b* drabina;
 (Stühner?) kojec *m*.

ste'igen (≈) ③ *r* (ju u. *h.*) iść do
 góry, podnosić [-nieść] się;
 aus *ufo.*: podskakiwać [-sko-
 czyć]; Wasser: przybywać
 [-być] (*gen.*); ~ lassen puszczać
 [puścić]; aus *Pferd* ~ dosiadać
 [-siąść] konia; vom *Pferd* ~
 zsiadać [zsiąść] z konia; in e-u
 Wagen *ufo.* ~ i. einsteigen; ins
 Grab ~ umierać [umrzeć]; die
 Käte stieg ihm ins Gesicht ru-
 mieniec wystąpił na jego twa-
 rzy; zu Kopf ~ wchodzić
 [wejść] do głowy.

Steig'er (sztaɪ'gʲɐn) *m* ②l idący w górę; ⚔ sztygar; ... sztygarowy.

steig'geru (ˌn) ⑤b podwyższać [-szyć], powiększać [-szyć]: Gram. stopniować.

Steigerung *f* podwyższanie *n*, powiększanie *n*; Gram. stopniowanie *n*; **Stigrad** *m*, **Ststufe** *f* stopień *m*.

Steigung *f* wzniesienie *n*.

steil (sztaɪl) stromy, spadzisty.

Steile (sztaɪl'ɛ). **Steilheit** *f* stromość, spadzistość.

Stein (sztaɪn) *m* ②g kamień; *dim.* kamy(cze)k; (der Frucht) pestka *f*; (Dampfel) bierka *f*.

Stein... kamienny; **adler** *m* orzeł przedni; **Lali** bardzo stary, zgrzybiały; **Lartig** kamienisty; **bock** *m* koziołko; **bruch** *m* kamieniołom; **butt(e)** *f* skarp *m*; **druck** *m* litografja *f*; **drucker** *m* litograf.

steinern (sztaɪ'nɛrn) kamienny.

Stein... **frucht** *f* owoc *m* pestka wy; **gut** *n* fajans *m*; **hagel** *m* grad kamieni; **hart** twardy jak kamień; **hauer** *m* = Steinmetz.

steinig (sztaɪ'nɪch) kamienisty.

steinigen (ˌnɪg'ɛn) [u]kamiennować.

Stein... **kohle** *f* węgiel *m* kamienny; **metz** (mecz) *m* ③a kamieniarz; **pflaster** *n* bruk *m* kamienny; **pilz** & *m* masłak; **platte** *f* płyta kamienna; **reich** bardzo bogaty; **wurf** *m* rzucanie *n* kamieniami.

Stein (sztaɪn) *m* ②g pośladek, tyłek; **bein** *n* kość / kuprowa.

Stella ge (sztaɪl'g'ɛ) *f* ③b sztelaż *m*, stojak *m*; *bat.* Gestell.

stellbar przestawny.

Stellbleich *n* (inbeff., *gen.* a. **schadzka** *f*.

Stelle (sztaɪ'lɛ) *f* ③b miejsce *n*;

(Anstellung) *posada*; *an* ~ *von* (*dat.*) w miejsce (*gen.*), *zamiast* (*gen.*): *auf der* ~ *nach* *miast*, *niezwłocznie*.

stellen (ˌn) ⑤a stawiać, postawić; przystawiać [-wieć] (*all acc. do gen.*): *Aufgabe* *n*to.: *zudawać* [-dać]; *zur Verfügung* ~ *oddać* [-dać] do dyspozycji; *unter polizeiliche Aufsicht* ~ *oddać* [-dać] pod dozór policyjny; *sich* ~ [z]jawić się; *zglaszać* [zgłosić] się (*dat.* przed *instr.* do *gen.*); *sich krank* ~ *udawać* [udać] chorego.

Stellen... **gesuch** *n* podanie o *posadę*; **Jäger** *m* *goniący za posadą*; **los** *n* *nie mający posady*; **vermittlungsbureau** *n* *biuro wywiadowcze*; **zweise** *mięscami*. [tor.]

Stell (sztaɪ'lɛn) *m* ②l *regula-* **Stellmacher** *m* ②l *stelmach*, *koł dziej*.

Stellung *f* *położenie n*, (bzd. ⚔) *pozycja*; (der Wörter) *szyk m*; (des Körpers) *postawa*; (Anstellung) *posada*.

Stell... **vertretend** *zastępczy*; **vertreter(in)** *m* *zastępca* (-czyni). [fuß *n* *szczudło n*]

Stell... (sztaɪ'lɛ...) **bein** *n*, ~

Stelle (ˌɛ) *f* ③b *szczudło n*.

Stemmelisen (sztaɪ'm-) *n* *dłuto*.

stemmen (ˌɛn) ⑤a [wy]dłutować; (sich) ~ *opierać* [oprzeć] się (*gegen acc. o acc.*): *die Hände in die Seiten* ~ *podpierać* [-deprzeć] się pod boki.

Stempel (sztaɪ'mpɛl) *m* ②l *stempel*; (Zeichen) *znak*, *pieczęć n*, & *ślupek*; ... *stemplowy*.

stempelein (ˌn) ⑤l [o]stemplować.

Stengel (sztaɪ'nɛl) *m* ②l *łodyga f*; *dim.* *łodyżka f*; ... *łodyżowy*. [pan.]

Stephan (sztaɪ'fän) *m* ③a *Szczep*

Stępp... (szty'p...) pikowany; ~bede f koldra (pikowana).
 Stęppe (szty'p) f ③ b step m.
 stęppen (szty'p) ⑤ a pikować, stebnować.
 Stęppen... stepowy.
 Stępylnahf / stebnówka.
 Stęrb... (szty'rb...) śmiertelny; ~fall m wypadek śmierci; ~gebef n modlitwa f za umierającego; ~geld n pieniądze m/pl. na pogrzeb; ~gewand n suknia f pośmiertna; ~glocke f dzwonek m pogrzebowy; ~haus n dom m, w którym ktoś umarł; ~heind n koszula f pośmiertna; ~Jahr n rok m śmierci; ~kaffe f kasa pogrzebowa.
 stęrben (szty'rb) 1. ⑤ f (fu) umierać [umrzeć] (ait oder vor dat. na acc. ob. z gen.); Tiere: zdychać [zdechnąć]; gestorben zmarły. 2. ② n ② l umieranie; am (oder im) ② przy śmierci, umierając; zum ② na śmierć, na zabój.
 Stęrbens...: ~angst f obawa śmiertelna; ~krank śmiertelnie chory; kein ~wort oder ~wörtchen n ani słówka.
 Stęrbes...: ~tag m dzień śmierci; ~zimmer n pokój m, w którym ktoś umarł.
 stęrblich (szty'rblich) śmiertelny; ②kelt f śmiertelność.
 Stęrosko'p (szty'rosko'p) n ② g stereoskop m.
 stereoty'p (szty'p) stereotypowy.
 steril (szty'ril) nieplodny.
 Stern (szty'rn) m ② g gwiazda f; dim. gwiazd(ecz)ka f.
 Stęru... gwiazdzisty; ②artig gwiazdzisty; ~bild n konstelacja f; ~blume f astra; ~denker (-dait'er) m ② l astrolog; ~förmig (-förmich) mający kształt gwiazdy; ~gucker F (gük'er) m ② l astronom;

~kunde f astronomja; ②los bez gwiazd; ~schuppe f spadająca gwiazda; ~warte f obserwatorium n astronomiczne.
 Sterz (szty'z) m ② g = Steiß.
 stet (szty't) stały; a. = ste fig (szty't) niezmienny.
 stets (szty'ts) stale, zawsze.
 Stę'er (szty'or) 1. f ③ d podatek m; ... podatkowy. 2. ↓ n ② l ster m; ... sterowy.
 stę'erbar podlegający opodatkowaniu; ↓ dający się stęrować.
 Stę'er...: ~beamte(r) m urzędnik podatkowy; ~bord ↓ n prawa strona f okrętu, sztymbork m; ~einnehmer, ~erhöder m poborca podatkowy; ~erhebung f obór m podatkowy; ②frei wolny od podatków; ~mann m ② a ↓ sternik; a. = ~einnehmer.
 stę'eru (szty'or) ⑤ b (h. n. fu) stęrować (nach dat. ku dat.); (Stenern zahlen) [zapłacić podatki; einer Sache ~ = Einhalt tun; zu et. ~ = beitragen].
 Stę'er...: ②pflichtig obowiązany do płacenia podatków; (Ware) podlegający opodatkowaniu; ~ruder n ster m; ~veranlagung f rozkład m podatkowy; ~zahler m podatnik.
 Stę'erung f stęrowanie n; (Steneruder) ster m. [stichlen.]
 stibi'ten F (szty'bit'en) ⑤ e =
 Stich (szty'ch) m ② g ułucie n; (mit dem Docht usu.) pchnięcie n; (v. Juxten) ukąszenie n; (betu Nähen) ścieg: (Kunst) ②, (Stahl) ② sztych, rytowanie n, a. ...ryt; Gartenp.: lewa f, bierka f; ②klucie n; fig. przycinek; ~halten — aushalten: im ~lassen opuszczać [opuszczać], porzucać [-cieć]; mit e-m ~ ins Graue z odcieniem szarym, wpadają-

cy w barwę szarą; einen ~ haben być w podchmielonym stanie, (v. Wein) być nadpsutym.

Sti'ch|blatt *n* ochrona *f* (u szpady); *fig.* cel *m* (wyszzydzenia).

Sti'chel (szti'čel) *m* 2 l rylec.

Stichele' (szti'čelai') *f* 3 b przytyk *m*, uszczypliwość.

sti'chem (szti'čen) 15 f = nāhen; auf j-n ~ przycinać [-ciąć] (*dat.*), dokuczać [-czyć] przytykami (*dat.*).

sti'ch|haltig (-háltič) uzasadniony; **Sti'ch** *f* uzasadnienie *n*.

Sti'chler (stier) *m* 2 l, **stín** (stín) *f* 3 c przycinaczka, lubiący (-ca) robić przycinki.

Sti'ch|probe *f* próba wypadkowa oder na wyrwyki.

Sti'ch... ~wahl *f* wybór *m* ściślejszy; ~wort *n* odnośnik *m*; Thea. zawołanie; ~wunde *f* rana kluta.

Sti'dt... (szti'k...) do haftowania, do wyszywania; (erstideub) duszący; ~arbeit *f* haftowanie *n*, wyszywanie *n*.

sti'den (stén) 15 a 1. *v/t.* wyszywać [-zyć], [wy]haftować; in Gold ~ wyszywać złotem; gefti'dt haftowany. 2. *v/i.* (fn) [u]dusić się.

Stiderei' (szti'kerai') *f* 3 b haft *m*; haftowanie *n*.

Sti'dt... ~gas *n* = ~stoff; ~husien *m* koklusz. [duszny.]

sti'dig (szti'kič) duszący.

Sti'dt... ~luft *f* zaduch *m*; ~muster *n* wzór *m* do wyszywania od. haftowania; ~rahmen *m* krosienka *m/pl.*; ~stoff *m* azot; ~stoff... azotowy; ~stoff|haltig (-háltič) zawierający azot.

stie'ben (szti'bén) 15 h [po]sypać się, pierzchać [-chnąć]; Zanten: = sprühen.

Stie'f... (szti'f...) przyrodni: ~bruder *m* brat przyrodni.

Stie'fel (szti'fel) *m* 2 l but; *dim.* bucik; ~bucikowy; ~absatz *m* obcas; ~bürtle *f* szczołka do butów.

Stiefele'tte (szti'fel'e'te) *f* 3 b bucik *m*. [butów.]

Stie'fel|knecht *m* chłopak do;

stie'fein (szti'fein) 15 f 1. *F* *v/i.* chodzić [pójść]. 2. *v/t.* obuwać [obuć]; gestiefein w butach.

Stie'fel... ~putzer *m* czyszciciel butów; ~schafft *m* cholewa *f*; ~wichse *f* szczerbidło *n* do butów.

Stie'f... ~etteru *pl.* ojczym *m*

i macocha *f*; ~geschwister *pl.*

przyrodnie rodzeństwo *n*; ~

kind *n* = ~sohn, ~tochter; ~

mutter *f* macocha; ~mütter-

chen *♀* *n* bratek *m*; Zmütterlich

macoszy, *adv.* po macoszemu;

~sohn *m* pasierb; ~tochter *f*

pasierbica; ~vater *m* ojczym.

stie'g (szti'g) *f.* steigen. [m/pl.]

Stie'ge (szti'ge) *f* 3 b schody

Stie'glitz (szti'glitz) *m* 2 g szczy-

gieł, (junger) szczygiełek.

Stiel (szti'l) *m* 3 g (Handhabe)

rękojęść *f*, rączka *f*; (an Messer-

Gabeln) trzonek; ♀ lodyga *f*;

szypulka *f*. [... wołowy.]

Stier (szti'r) *m* 2 g byk, wół;

stier (stier) nieruchomy, ospiały.

stie'ren (szti'ren) 15 a patrzeć

nieruchomo, wytrzeszczać

[-czyć] oczy.

Stie'r... ~fechter, ~kämpfer *m*

toreador; walezący z bykiem;

~gefecht *n* walka *f* byków.

stie'ß (szti's) *f.* stoßen.

Stift (szti'ft) 1. *m* 2 g sztyft,

sztyfcik; (Stift) ołówek;

(Stift) gwoździł; F = Stürps,

Stehring. 2. *n* 2 c od. 2 g za-

kład *m*; konwikt *m*; schronisko.

sti'ften (szti'ften) 15 c zakładać

[złożyć]; Bünden: zawierać

[-wrzeć]; Lindeit ufo.; [s]powo-

dować; t-n et. ~ [po]darować.

Stifter (szty'ft^{er}) *m* ②l, *in* (szn) *f* ③c założyciel(ka).

Stifts...: *~dame, ~frau* *f* kanoniczka; *~herr* *m* kanonik; *~hütte* *f* bibl. arka przymierza; *~kirche* *f* kościół *m* katedralny.

Stiftung *f* założenie *n*, fundacja, zakład *m*; *~sfeier* *f*, *~sfeft* *n* obchód *m* (ob. rocznica *f*) założenia.

Stil (sztyl) *m* ②g¹ styl; *im großen* *~* na wielką skalę.

Stille *st* (sztyl^e t) *n* ②g sztyler *m*. **stillst^{il}ic^{en}** (sztyl^{ic} en) ⑥g stylizować; *gut (schlecht) ~* pisać dobrze (zle).

still (sztyl) spokojny, cichy, milezący; (*heimlich*) potajemny; *~!* cicho!; *im ~en* potajemnie, pokryjomu; *der 2^e Ocean* *Ocean* *m* Spokojny ober Wielki; *~er Teilhaber* cichy spółnik; *~e Woche* Wielki tydzień *m*; *~ werden* [u-, przy]ciehnąć, [za-]milknąć, uciszać [-szyć] się.

Stille (sztyl^e) 1. *f* ③b (o. *pb*) spokój *m*, cisza, milczenie *n*; *in der ~, in aller ~* = *im stillen*. 2. ② F = still.

Stilleben (sztyl^{ic} en) *n* (*bei Trennung* *Stilleben*) życie *n* spokojne; *Materei*: martwa przyroda *f*.

stillen (sztyl^{ic} en) ⑤a (*beruhigen*) uciszać [-szyć]; (*befänstigen*) uspokajać [-koić]; (*befriedigen*) zadowalać [-wolić]; *Durst* *ufl^o*: zaspokajać [-koić]; *Stut*: [za-]tamować, zastanawiać [-nowić]; *Tränen*: [u]koić; *Kind*: [na]karmić piersią.

stillhalten zatrzymywać [-mać] się, stawać [stanać].

still^u...: *~schweigen* milczeć [zamilknąć]; *~schweigen* *n* milczenie; *~schweigend* milcząco; *~ sitzen* siedzieć cicho, nie ruszać się; *~stand* *m* przerwa *f*,

zastój; *~stehen* — sichtenbleiben, stoden.

Stilling *f* uciszanie *n*: uspokajanie *n*; zadowalanie *n*; zaspokajanie *n*; tamowanie *n*: karmienie *n* piersią. [*duchu*] **stillverg^unigt** zadowolony w] **stillvoll** stylowy, gustowny.

Stimm... (szty'm...) głosowy; *~abgabe* *f* głosowanie *n*; *~band* *n* ②a wiązadło głosowe; *~berechtigt* uprawniony do głosowania.

Stimme (szty'm) *f* ③b głos *m*; *bei ~* *sein* mieć głos.

stimmen (szty'm) ⑥a 1. *v/i*. głosować; (*harmonieren*) zgadzać [zgodzić] się; *daß stimmt!* zgadza się!; *to* słuszne! 2. *v/t*. [na]stroić; *fig.* nastrojać [-stroić]; nakłaniać [-kłonić] (*zu dat.* do *gen.*).

Stimmen...: *~einheit* *f* jednogłośność; *~gleichheit* *f* równość głosów; *~mehrheit* *f* większość głosów. [*ciel.*]

Stimmer (szty'm^{er}) *m* ②l stroi-} **Stimmgabel** *f* widelki *m/pl.* strojowe.

stimmhaft dźwięczny.

Stimm...: *~hammer* *m* strojnik; *Stos* bezdźwięczny; (*Gant*) niemy; *~recht* *n* prawo głosowania; *~ritze* *f* szczelina głosowa.

Stimmung *f* strojenie *n*; *fig.* nastrój *m*, usposobienie *n*; *~sbild* *n* obrazek *m* nastrojowy; *~svoll* nastrojowy.

Stimm...: *~zähler* *m* zbieracz głosów, skrutator; *~zettel* *m* kartka *f* głosowania.

Stimk... (szty'n^k...) śmierzdzący. **stimken** (szty'n) ②a (*nach dat.*) śmierzdzieć, cuchnąć (*instr.*): *~d* śmierzdzący, cuchnący.

stimkig (szty'n) śmierzdzący.

Stimkier *n* śmierzdiel *m*.

Stint (sztynt) *m* ②g stynka *f*.

Stippen (szty'pən) ⑤a maczać [zamoczyć].

Stirn (sztyrn) *f* ③b czoło *n*: j-m die ~ bieten stawić komu czoło, opierać [oprzeć] się komu.

Stirn... czołowy: ~ **band** *n* ②a naczolek *m*; ~ **haar** *n* włosy *m/pl.* na czole, czupryna *f*; (ber Pferde) czub *m*; ~ **locke** / kędzior *m* spadający na czoło; ~ **riemen** *m* czółko *n*; ~ **runzeln** *n* marszczenie czoła. [Stieben.]

Stob (sztep). **stō'be** (szto'be) *f.*

stō'bern (szto'ber'n) ⑤b szperać, szukać, tropić; es ſtōbert śnieg prószy. [Śnieżna.]

Stō'berlwetter *n* zamieć *f*

stō'chern (szty'ch'ern) ⑤b bas żener: podniecać [-cić], rozgartywać [-garnąć]; sich die Zähne ~ dłużyć w zębach.

Stoek (sztyk) *m* ②d: a) kij (a. Spazier = laska *f*); (Stamm) pień; a. = Bienuitość; b) (a. u. pl. nach Sätzen oft indef.) piętro *n*; c) ④ kapitał *m*.

Stoek... u kija; oft zur Verstärkung: bardzo, strasznie, zupełnie; (z. B. Stodpreiße) rodowity; f. Erz...: ②bli'nd zupełnie ślepy. [Kijek *m*, laseczka *f*.]

Stō'dchen (szty'kch'en) *n* ②l

Stoek... ~ **degen** *m* laska *f* ze szpadą; ②du'mm głupi jak but; ②du'ndel = ②fünfer.

stō'dren (szto'k'ern) 1. ⑤a (h. u. fu) zatrzymywać [-nąć] się; ustawać [ustać] (a. beim Reden = zacinąć [-ciąć] się); ②nt: [skrzepnąć; auch = gerinnen. schimmeln. 2. ② n ②l zatrzymanie się; przerwa *f*; zastój *m*; zacinanie się; in ②geraten = ~ 1.

Stoek... ②st'after zupełnie ciemny, ciemniuteński; ~ **stuck** *m* sztokfisz; ~ **stuck** *m* plama *f* od

złożenia; ~ **haus** *n* = Gefängnis. [zbutwiały.]

sto'ckig (szty'k'ig) zleżały.]

Sto'ck... ~ **knopf** *m* gałka *f* u laski; ~ **prügel**, ~ **schläge** *m/pl.* bity, kije; ~ **schupfen** *m* suchy katar; ~ **streich** *m* uderzenie *n* kijem; ②tan **b** zupełnie głuchy.

Stoekung *f* zastój *m*, przerwa.

Sto'ck... ~ **werk** *n* piętro; ~ **jahu** *m* ząb trzonowy.

Stoff (sztyf) *m* ②g materja *f*: (zum Bearbeiten, a. fig.) materiał: (e-r Erzählung usw.) przedmiot, treść *f*, osnowa *f*; F = Bier: ~ z materji, materialny.

sto'fflich materialny; *adv.* pod względem materji ober przedmiotu.

Sto'ff... ~ **name** *m* imię *n* oznaczające materję; ~ **wechsel** *m* wymiana *f* materji.

stō'huen (szto'h'en) ⑤a stękać [-knać], jęczeć [jęknać].

Sto'lie (szty'le) *f* ③b kawałek *m* chleba z masłem.

Sto'lien (n) *m* ②l ④ sztolnia *f*, ganek podziemny; (am Hufeisen) ocel; auch = Stolle; ~ sztolniowy.

sto'lyerig (~p^oly'ig) = halperidh.

sto'lyern (~p^oern) ⑤b (fu und h.) potykać [-tknąć] się (über acc. o acc.).

stolz (sztylc) 1. dumny (auf acc. na acc.), pyszny (z gen.); (hochmütig) zarozumiały; ~ sich pysznąć się (auf acc. z gen.), 2. ② *m* ②g^t (o. pl.) duma *f*, pycha *f*; zarozumiałość *f*.

stolzte'ren (sztylc'ern) ⑤g (fu u. h.) pysznąć się, zadzierać nosa; a. = sich brüsten. [nia.]

Sto'pf... (szty'pf...) do cerowa-

sto'pfen (~n) ⑤a Strümpfe usw.: [zu]cerować; ②weise usw.: nakładać [nalożyć], napychać [-pchać]; Gefügel: — nabeln:

i-m deu Mund ~ zatykać [-rkać];
(v/i.) ✂ sprawiąć [-wić] za-
wardzenie.

Sto'pfer (sztó'pfer) *m* ②l, ~in
(~in) *f* ③c naprawiacz(ka)
(bielizny); napychacz(ka).

Sto'pf...: ~mittel *n* lekarstwo
na zatrzymanie; ~nadel *f* igła
do cerowania.

Sto'ppel (sztó'pel) *f* ③d ściernie
m/pl.; ~feld *n* ściernisko; ~
werk *n* kompilacja *f*, tatanina *f*.

Sto'ppeln (~u) ③f zbierać [ze-
brać] kłosa na ściernisku.

Sto'ppen (~en) ③a = anhalten.

Stó'pjel (sztó'psel) *m* ②l za-
tyczka *f*, czopek; ②n (~n) ③f
zatykać [-tkać]; [za]korkować.

Stör (sztöu) *m* ②g jesiotr: ~
z jesiotra.

Storch (sztörch) *m* ②d bocian;
~ bociani; ~schnabel *m* ✂
gerania *f*; Zeichen: pantograf.

Stórchin (sztó'ndin) *f* ③c sa-
mica bociana.

Stó'reu (sztó'reu) ③a Ruhe usw.:
zakłócać [-cić], [za]mącić, na-
ruszać [-szyć]; (beunruhigen)
[za]niepokoić; (hindern) prze-
szkadzać [-szkodzić] (i-u bei
dat. k-u *in loc.*); lassen Sie sich
nicht ~! proszę sobie nie prze-
szkadzać!

Stó'reu/fried (-frit) *m* ②g na-
ruszający pokój, wicherzyciel
pokoju.

Stó'rer (sztó'rer) *m* ②l, ~in
(~in) *f* ③c wicherzyciel(ka),
niepokojący (-ca).

Stó'rrig (sztó'righ), **Stó'rrißh** (~
riß) uparty, krnąbrny. [nosć.]

Stó'rrißheit *f* upór *m*, krnąbr-
-

Stó'rung *f* przeszkadzanie *n*,
przeszkoda; (Unterbrechung)
przerwa; ngr. perturbacja; ✂
zaburzenia *n/pl.*

Stoß (sztos) *m* ②d pchnięcie *n*;
(Schlag, Stieb) uderzenie *n* (mit

dem Fuß 'noga = kopniak,
kopnięcie *n*); (Wind) podmuch;
(Verletzung) zranienie *n*; (Stau-
fen) stos; i-m einen ~ geben
szturkać [-knać] (*acc.*), pchnąć
[voll.] (*acc.*), (mit dem Fuß) ko-
pać [-pnać] (*acc.*).

Stó'ß|degen *m* długa szpada *f*.

Stó'ßel (sztó'sel) *m* ②l tłuczek.

Stó'ßen (sztó'sen) ④n I. ngr.
trącać [-cić], szturkać [-knać],
uderzać [-rzyć]; (schieben) pchać
[-pchnąć], popychać [-pchnąć];
(mit den Hörnern) [u]bóść; (zu
Wut) [u]tłuc; (wund) ~ [z]ra-
nić; aus dem Besiz usw. ~ odda-
lać [-lić] z (*gen.*), wykluczać.
[-czyć] z (*gen.*); von sich ~ od-
pychać [odepchnąć]; vom Trom-
~ strącać [-cić] z (*gen.*); über
den Haufen ~ = umstoßen; sich
~ an (*dat.*) uderzać [-rzyć] się
o (*acc.*); fig. [z]gorszyć się
(*instr.*), [u]czuć się dotknię-
tym (*instr.*); 2. v/i. (h. u. in)
(mit den Hörnern) bóść się;
(schleudern) bić, uderzać; Ge-
wehr: odbijać: ~ an (*acc.*) =
grenzen (an): ~ auf (*acc.*) na-
potykać [-tkać], spotykać
[-tkać] (*acc.*); ~ gegen (*acc.*)
uderzać [-rzyć] (się) o (*acc.*):
in die Trompete ~ zatrąbić [voll.]:
vom Bande (oder Ufer) ~ = ab-
stoßen. [cy; ☉ tłuczek.]

Stó'ßer (sztó'ser) *m* ②l tłucz[

Stó'ß|gebet *n* modlitewka *f*,
westchnienie.

Stó'ßig (sztó'sid) bodliwy.

Stoß...: ~scufser *m* krótkie
westchnienie *n*; ~waffe *f* szpa-
da, sztylet *m*; ~weise (in einzet-
nen Stößen) stopniowo; (Haufen-
weise) stosami; ~wind *m* wiatr
gwałtowny; ~jahn *m* kiel.

Stó'tterer (sztó'terer) *m* ②l
jąkała. [stę.]

Stó'ttern (~tern) ③b [za]jąkać

stracks (sztrąks) prosto; a. =
iofort.

Straf... (sztrąf...) karny;
anfalt *f* zakład *m* karny;
arbeit *f* zadanie *n* za karę.

strafbar karygodny; **keif** *f*
karygodność. [grzywna.]

Strafe (°) *f* (3) b kara: (straf2)

strafen (°n) (5a) |u| karać.

Strafurlaub *m* uwolnienie *n* od
kary; Pol. darowanie *n* kary;
amnestja *f*.

straffen (sztraf) wyprężony, na-
teżony; *fig.* = streng; ~ ziehen
i. anziehen.

straffällig = strafbar.

straffen / wyprężenie *n*, wyte-
żenie *n*.

Straf...: **frei** = 2los; **geld** *n*
grzywna *f*; **gericht** *n* sąd *m*
karny; *fig.* wymiar *m* sprawied-
liwości; **gesetzbuch** *n* kodeks
m karny, zbiór *m* ustaw kar-
nych.

straflich (sztraflich) = strafbar.

strafling (°) *m* 2 g¹ więzien.

Straf...: **los** bezkarny; **losigkeit**
f bezkarność; **porto** *n*
dopłata *f* (za list); **predigt** *f*
kazanie *n* karzące; **prozess** *m*
proces karny; **recht** *n* prawo
karne; **rechtlich** karny, kry-
minalny.

Strahl (sztral) *m* (4) a promień,
promyk: (Wasser2) struga *f*;
... = Strahlen...

strahlen (sztrąlen) (5a) bly-
szczeć, świecić; *fig.* promie-
nić, promieniować się (vor Freude
uiv. instr. od. z gen.). [ment.]

strahlen (sztrąlen) (5a) = fäm-]

Strahlen... promieniowy, promie-
nisty; **brechung** *f* łamanie
n się światła oder promieni;
sförmig (-förmig) promie-
nisty; **glanz** *m* blask promie-
nisty; **kronen** *f* krąg *m* pro-
mieniasty; aureola.

Strahlstrahl *n* promieniak *m*.

Strahle (sztrąle) *f* 3 b motek *m*.

stramm (sztram) wyprężony;
(haltung) energiczny; F = frä-
tig, starf.

strampeln (sztrąmpeln) (5) *f*
dreptać, [za]łupotać.

Strand (sztrąnt) *m* 2 g brzeg
morski, wybrzeże *n*; mielizna
f; ... nadmorski, nadbrzeżny.

stranden (sztrąnden) (5) c (ju n.
h.) osiadać [osiąść] na mie-
liznie, rozbijając [-bić] się
(o okręcie).

Strand...: **gut** *n* rzeczy *f* pl.
wyrzucone przez morze na
brzeg; **korb** *m* kosz do sie-
dzenia na wybrzeżu; **recht** *n*
prawo nadbrzeżniacza; **wäch-
ter** *m* strażnik nadbrzeżny.

Strang (sztrąng) *m* 2 d powrót,
postronak: (zum Erdröffen) stry-
czek: (Worte usw.) morek: wenn
alle Stränge reißen w naj-
gorszym razie. [= erdroffeln.]

strangulieren (°) *m* 2 d powrót,

Strapaz (sztrápá) *f* (3) *f*
trud *m*, znój *m*.

strapazieren (°) *m* 2 d powrót,
i-n: [z]męczyć, [s]trudzić: u:
[z]niszczyć.

Strasse (sztrąs) *f* (3) b ulica
dim. uliczka: (Weg) droga.

Strassen... uliczny, drogowy;

bahn *f* tramwaj *m*; **Damm**

m nasyp uliczny; **Dirne** *f*

ulicznica; **edle** *f* róg *m* ulicy;

feger, **kehrer** *m* zamiatacz

ulicy; **Lümmel** *m* ulicznik;

pflaster *n* bruk *m* uliczny;

pöbel *m* tłum uliczny; **raub**

m rozbój (na drodze); **räuber**

m rozbójnik.

sträuben (sztróben) (5a) [na-]

jeżyć: jid ~ (Haare) [na]jeżyć

się; *fig.* (gegen acc.) opierać

[oprzeć] się (*dat.*), wzdrygać

się przed (*instr.*).

Strand (sztrand) *m* 2 a ob. 2 d
krzak, krzew: ... krzaczasty;
~ **dieb** *m* rozbójnik.

Strandeln (sztrand^{el}n) ⑤f
połykać [-łknąć] się.

Strandwerk *n* krzaki *m/pl.*,
chróst *m*.

Strauß (sztraus) *m* (2 d: a) (Stu-
men²) bukiet; *dim.* (= **Sträuß-
chen** [sztr^ö'sč^{en}] *n* (2 l) bu-
kiecik; *fig.* a. = **Stampf**; b) (a.
~ **vogel** *m*) strus.

Sträße * (sztr^ä'e) *f* 3 b =
Stadde. [poprzednia.]

Strebe (sztr^e'be) *f* 3 b podpora
streben (n) ⑤a (nach *dat.*)
[po]starać się (o *acc.*), dążyć
(do *gen.*).

Streber (sztr^e'ber) *m* (2 l) karje-
rowicz. [stwo.]

Strebertum *n* karjerowiczow-
strebsam (sztr^e'psam) staranny,
gorliwy; **Keif** *f* staranność,
gorliwość. [gania.]

Streik... (sztr^e'k...) do rozcią-
Streike (n) *f* 3 b przestrzeń:
(bł. ⑤) szlak *m*, linja: X
chodnik *m*, zdużnica.

Streifen (n) ⑤a roz-, wy-
ciągać [-gnać]: ① [wy]klepać,
[sp]laszczyć; zu Boden ~ powa-
lać [-lić] na ziemię; die Waffen
~ składać [złożyć] broń.

Streifen...: **wärter** *m* dozorca
szlakowy ob. drogowy; **Zwelfe**
miejscami; ou i ówdzie.

Streik...: ~ **muskel** *m* muszkuł
naprężający; ~ **werk** *n* wal-
cownia *f*.

Streich (sztraich) *m* ②g uderze-
nie *n*, cios, cięcie *n*; **dummer**
~ głupstwo *n*; **lustiger** ~ figiel:
ichlechter ~ psota *f*; **toller** ~
szaleństwo *n*.

streichen (sztr^ä'ch^{en}) ⑤f gla-
skać, [po]gladzić.

streichen (n) ③t I. *v/i.* (su u.
h.) przechodzić [przejsć], prze-

biegać [-biedz], przelatywać
[-lecieć]. 2. *v/t.* przeciągać
[-gnać]; (mit Butter *ufw.*) [po-
na]smarować; (malen) [po]ma-
lować; Wort *ufw.*: = an-
streichen; Woffe: przegrempla-
wać; Segel, Flagge: spuszczać
[spuścić]; Geige: = spiclen.

Streich...: ~ **holz** *n* strychulec
m; a. = ~ **hölzchen** *n* zapalka *f*;
~ **holzschachtel** *f* pudełko *n* ze
zapalkami; ~ **instrument** *n* in-
strument *m* rzućty oder smy-
czkowy; ~ **riemen** *m* pasek do
ostrzenia brzytw.

Streif (sztraif) *m* 2 g. ~ **en**¹ (n)
m 2 l (Papier *ufw.*) pas, pasek;
(Land *ufw.*) (wąski) kawałek;
(andersartig) przega *f*; ~ **band**
n ②a opaska *f*.

streifen (n) ⑤a dawać paski
(ob. prążki) na (*instr.*); (leidt be-
rühren. a. *v/i.* ~ *an* *acc.*) dotykać
[-tknąć] się (*gen.*), ocierać
[otrzeć] się o (*acc.*): sich die Haut
~ [za]drasnąć: (beim ~) krażyć,
chodzić.

Streifer (n) *m* 2 l włóczęga.

Streiferel (sztr^ä'er^ä) *f* 3 b
podjazd *m*; a. = **Streifzug**.

streifig (sztr^ä'lich) = gestreift.

Streif...: **Jagd** *f* polowanie *n*
(na dzika); ~ **korps** *n* oddział
m partyzancki; ~ **licht** *n* ②c
światło padające z jednej
strony; ~ **schuß** *m* postrzał;
~ **wache** *f* patrol; ~ **zug** *m* najazd,
wycieczka *f*.

Streik (sztraik) *m* ②g strejk,
bezrobocie *n*; ... strejkowy;
~ **brecher** *m* łamistrajk.

streiken (n) ⑤a [za]strejko-
wać. [jać.]

Streiker (n) *m* ②l strejku-

Streit (sztrait) *m* ②g spór;
(Zauf) klótnia *f*, sprzeczka *f*;
(mit Waffen) walka *f*; (Sand-
gemenge) bitka *f*, bójka *f*; (Welt²)

zapasy *m/pl.*; (Wort²) dysputa
f; ... sporny, bojowy: ~'art *f*
topór *m*. [leczny.]

streif'bar sporny: bojowy; wa-
streif'en (~en) ③a spierać się:
(tanzen) [po]sprzeczać się; [po-]
kłócić się: (Kämpfen) walczyć,
bić się: (wider~) sprzeciwiać
[-wie] się: ~d spierający się:
walczący.

Streit'er (~er) *m* ②l spornik;
(Kämpfer) bojownik; (im Wett-
streit) zapaśnik.

Streit'frage *f* kwestja sporna.
streif'tig (sztraif'tid) sporny: ~
machen = bestreiten: ~keit *f*
sporność: spreczka, kłótnia.

Streit'f...: ~kräfte *f/pl.* siły *f/pl.*
wojenne; ~punkt *m* punkt
sporny; ~roß *n* rumak *m* wo-
jenny; ~sache *f* rzecz sporna;
proces *m*; ~sucht *f* kłótniowość:
~suchtig kłótniowy, zwałdliwy.

streng (sztręŋg) srog: (hart, rauh)
surowy, ostry: (st) scisły:
~stenß, aufß ~ste jak najostrzej,
jak najsurowiej; i-n ~ halten
trzymać ostro: ~ genommen
scisłe biorąc.

Stre'nge (~e) *f* ③b srogość,
surowość, ostrość.

stre'ngigstäubig prawowierny.

Stre'u (sztröu) *f* ③b słoma na
podściółkę, podściółka.

Stre'u... do posypywania: ~
büchse *f* piaseczniczka.

stre'u'en (~en) ③a [po-, na]sypać.

Stre'u'...: ~pulver *n* proszek *m*
do posypywania; ~sand *m*
piasek do posypywania; ~
sandbüchse *f* piaseczniczka:
~zucker *m* mialki cukier.

Strich (sztrich) 1. *m* ②g linja *f*,
kreska *f*; (des Tages) kierunek
włosów; (~ Landes) kawał,
przestrzeń *f*; (Berg) droga *f*;
(Richtung) kierunek; (der Welt)
odlatywanie *n*, odlot; daß geht

mir gegen (od. wider) dem ~ to
mi spreczne; i-n auf dem ~
haben nie cierpieć k-o. 2. 2 *f*.
streiden.

Stri'ch...: ~punkt *m* średnik; ~
regen *m* deszcz miejscowy;
Zweise miejscami: chwilami.

Strick (sztrik) *m* ②g powróż,
postronek, stryczek: ~nicpoñ.

Stri'ck... powrozowy: (striden) dō
robót pończoszkowych: ~ar-
beit *f* robota pończoszkowa: ~
beutel *m* woreczek (na robótkę).

stri'cken (sztrik'en) ③a robić
pończochy; gestrickt robiony na
druach.

Stri'cker (~er) *m* ②l, ~in (~in)
f ③c pończoszniczek (-niczka).

Stricker'e' (sztrik'erai') *f* ③b
robota pończoszkowa.

Stri'ck...: ~lester *f* drabina
powrozowa oder sznurkowa;
~nadel *f* iglica: ~rut *m* do ro-
bienia pończoch; ~strumpf *m*
pończocha *f* (robiona na dru-
tach): ~zeug *n* = ~arbeit.

Stri'ckel (sztrik'el) *m* ②l zgrze-
blo *n*; zu (~n) ③f [wy]czesać
zgrzeblem.

Stri'ckel (sztrik'el) *f* ③b, ~n (~n)
m ②l przęga *f*, siniec *m*.

stri'ckig (~nid) okryty sińca-
mi, przęgowaty.

strikt (sztrikt) dokładny, ścisły.

Stri'ppe (sztrif'pe) *f* ③b (an Wein-
steibern) strzemiaczko *n*; (an
Stiefeln) uszko *n*.

strikt (sztrikt) *f*. streiten.

stri'ttig (sztrif'tich) = streitig.

Stroh (sztro) *n* ②g (o. pl.) sło-
ma *f*; leerß ~ dreichen podej-
mować [pod]jąć daremną pracę,
(schwaben) paplać, pleść: ...
słomiany: ~blume *f* niesmier-
telnik *m*. [słomiany.]

stro'bern (~ern). stro'big (~ich)

Stro'h...: ~farbig, ~gelb koloru
słomianego, paljowy; ~stecher

(-flöcht^{er}) *m* (2)l wyplatający ze słomy: **halm** *m* źdźbło *n*, słomka *f*; **hütte** *f* chata pokryta słomą, słomianka, strzechy; **kopf** *F m* głupiec, bałwan; **mann** *m* (2) a straszdyło *n* ze słomy; *fig.* chłop słomiany; **sack** *m* siennik; **witwe** *f* słomiana wdowa; **witwer** *m* słomiany wdowiec.

Stroch (sztrōch) *m* (2)g wióczęga. **[włóczyć się.]**

strochen (s^{en}) (15) a (h. u. fu)

Strom (sztrēm) *m* (2) d strumień, (duża) rzeka *f*; (Strömung) prąd, pęd rzeki: in Strömen strumieniami; mit dem ~ z prądem; gegen den ~ pod wodę, przeciw prądowi.

Strom... rzeczny: **La"b(wärts)** z wodą; **Lau"fwärts)** pod wodę; **bahn** *f*, **beck** *n* koryto *n* (ob. łożysko *n*) rzeki.

strömen (sztrōm^{en}) (15) a (h. u. fu) [po]płynąć; (heftig ~) [po]llać się; **der Regen** ulewny deszcz *m*, ulewa *f*. **[włóczyć się.]**

Stromer *F* (sztrōm^{er}) *m* (2)l

Strom... **gebiet** *n* dorzecze rzeki; **kreis** *m* obieg prądu elektrycznego; **messer** *m* amperometr: przyrząd do mierzenia siły prądu; **sammter** *m* kolektor; **schnelle** (-sznēl^e) *f* (3) b próg *m* (w rzece).

Strömung *f* prąd *m*; wartkość.

Strophe (sztrōf^e) *f* (3) b zwrotka, strofa.

strohen (sztrō^{en}) (15) e być narzmiącym (von dat. od gen.); von Gesundheit ~ tryskać zdrowiem.

Strod (sztrō^d) *m* (2) l wir. **strodeln** (sⁿ) (15) f kręcić się w wir: a. = sprudeln.

Strumpf (sztrūmpf) *m* (2) d pończocha *f*; *dim.* pończoszka *f*; a. = Stüh^l; ... pończoszniczy:

band *n* (2) a podwiązka *f*; **stricker** (in *f*) *m*, **wirker** (in *f*) *m* pończoszkarz (-karka).

Strunk (sztrūnk) *m* (2) d łodyga *f*, pień; (Stohl) głąbik.

struppig (sztrū^pich) najeżony, szeczinowaty.

Struwel (peter (sztrū^wel-) *m* Piotruś rozczochny.

Stube (sztü^b) *f* (3) b izba, komnata; *dim.* (= **Stübchen** [sztü^pch^{en}] *n* (2) l) izdebka, pokoi *m*; gute ~ świetlica.

Stuben... pokojowy; **arrest** *m* areszt domowy; **gelehrter** *m* uczony książkowy; **hocker** *m* domator; **mädchen** *n* pokojówka *f*; **maler** *m* malarz pokojowy. **[ja *f*.]**

Stuck (sztü^k) *m* (2) g sztukater-

Stück (sztü^k) *n* (2) g (als Maß nach Bahlen indeff.) kawalek *m*; (bsd. einzelnes) sztuka *f*; (Teil) część *f*; (Theater, Musik) sztuka *f*, dzieło; ~ **Geld** moneta *f*; abgebrochenes ~ odłamek *m*; abgegrüntenes ~ odcinek *m*; aus freiem ~ en dobrowolnie, sam (ze siebie); in allen ~ en we wszystkim, pod każdym względem; in ~ e gehen = zerbrechen: große ~ e auf j-n halten wysoko cenić kogoś.

Stück... szczegółowy: ✕ działowy; **arbeit** *f* robota na sztuki; **arbeiter** (in *f*) *m* robotnik (-ica) pracujący (-ca) na sztuki.

Stückarbeit *f* sztukaterja.

Stückchen *n* kawaleczek *m*, cząstka *f*; *fig.* sztuczka *f*.

stüdeln (s^{eln}) (15) f [po]drobić.

stücken (s^{en}) (15) a [z.]sztukować, [za]latać. **[w odłankach.]**

Stückenzucker *m* cukier

Stück... **faß** *n* wielka beczka *f*; **gleber** (el *f*) *m* ludwisarz (-sarnia); **gut** *n* ✕ spiż *m* na działa: ✕ towar *m* tobołkowy:

~lohn *m* płaca *f* od sztuki; 2. weisse kawałkami; 3. na sztuki, pojedynczo.

Stude'nt (sztudĕ'nt) *m* ③a, ~in (~ĭn) *f* ③c student *m*, słuchacz (-ka); ~en... studencki; ~enschaft *f* studenterja; studenci *m/pl.*; ~entum *n* studenctwo, życie studenckie.

Stu'die (sztü'di^e) *f* ③b studjum *n*: ~n|genosse *m* kolega uniwersytecki; ~n|jahr *n* rok *m* studjów; ~n|plan *m* = Lehrplan.

studie'ren (sztüdi'r^en) ⑤g studjować; uczyć się (*gen.*); uczyćszczać na co na uniwersytecie; studiert uczony; ~der Sohn syn *m* akademik.

Studie'r|zimmer *n* pracownia *f* (naukowa).

Stu'dio (sztü'di^o) *m* ⑥i, **Stu'dio'sus** (sztud'i^o'zjus) *m* ⑥b (*pl.* Studiosen *n.* Studiosi) = Student. [studjum, nauka *f.*]

Stu'dium (sztü'di^{um}) *n* ⑥e

Stu'fe (sztü'f^e) *f* ③b stopień *m*, schód *m*, szczebel *m*; 2. nacięcie *n*; (st^{ch}) auf gleiche ~ stellen stawiać (stawać) na równi.

Stu'fen... stopniowy; ~folge *f.* ~gang *m* następstwo *n* kolejne, kolej *f*; ~leiter *f* skala; 2. weisse stopniowo, powoli.

Stuhl (sztül) *m* ②d siedzenie *n*, stolec; a. = ~gang; *dim.* (= Stü'hchen [sztü'ch^en] *n* ②l) stoleczek; ... stolkowy.

Stu'hl... ~gang *m* stolec; ~wagen *m* wóz krzesłowy; ~zwang *m* napięcie *n* na stolec.

Stu'lle (sztü'l^e) *f* ③b chleb *m* (z masłem, z powidłami i t. p.).

Stu'lp (sztü'lp^e) *f* ③b sztylpa; auch = Mausechette.

stü'lp (sztü'lp^en) ⑤a odwracać [-wrócić] (na drugą stronę); Topf: przykrywać [-kryć].

Stu'lp...: ~en|stiefel *m/pl.* buty ze sztylpami; ~nase *f* nos *m* zadarty.

stum (sztüm) niemy, milczący; ~werden oniemić [vo^a.].

Stu'mmel (sztü'm^el) *m* ②l szczałtek, koniuszek; (Arm²) kikut; (Zicht²) ogarek; (Foh²) pień.

Stu'mmheit *f* niemota.

Stü'mper (sztü'mp^er) *m* ②l partacz, fuszer.

Stü'mperel' (sztü'mp^era^l) *f* ③b partactwo *n*, fuszerstwo *n*.

stü'mperhaft partacki, fuszerski.

stü'mpern (sztü'mp^eraⁿ) ⑤b partaczyć, [s:]uszerować.

stumpf¹ (sztümpf) tępy; auch ~stümpig; ~machen przytępiać [-pić]; ~werden [stępieć].

Stumpf² (st^m) *m* ②d = Stummel: mit ~ und Stiel doszczętnie.

stu'mpf...: 2. nase *f* nos *m* perkarty; ~nassig (-nāzich) o perkartym nosie; 2. stinn *m* tępość *f* umysłu, głupota *f*; ~stümpig tępego umysłu, głupi; ~wink(e)lig o kącie rozwartym.

Stu'nde (sztü'nd^e) *f* ③b godzina; *dim.* (= Stü'ndchen Stü'ndlein [sztü'nt-] *n* ②l) godzinka; (Unterrichts²) lekcja; eine halbe ~ pół godziny; von ~ zu ~ z godziny na godzinę; zur ~ jest; zur rechten ~ w sam czas; ~n geben (nehmen) dawać (brać) lekcje. II [-roczyć] zapłatę

stü'nden (stⁿ) ⑤c odraczać

Stu'nden... godzinowy; ~glas *n* zegar *m* piaskowy; klepsydra *f*; 2. gang całymi, godzinami; ~plan *m* podział godzin; 2. weisse godzinami, na godziny, co godziny; ~zeiger *m* wskazówka *f* godzinowa.

stü'ndlich (sztü'nt-) powtarzający się co godziny; *adv.* co godziny.

Stu'ndung *f* odroczenie *n* terminu zapłaty.

stupid d (sztupī't) głupi.
stū'rbe (sztū'rb^o) f. sterben.
Sturm (sztūr^m) m ②d burza f (auch fig.); ✕ szturm; mit ~ (ein)nehmen zdobywać [-być] szturmem; ~ läuten [za]dzwonić na trwogę.
Stu'rm...: ~band n ②a = ~riemen; ~bock m taran.
stū'rmen (sztū'rm^{en}) ①a 1. v/t. szturmować; (mit Fragen usw.) bestrafen. 2. v/i. [w]burzyć się; być wzburzonym; (wobin) [po]pędzić.
Stu'rm...: ~stut f gwałtowny przyływ m; ~glocke f dzwon m alarmowy; ~haube f szyzak m. [(a. fig.), wzburzony.]
stū'rmisch (sztū'rmis^z) burzliwy
Stu'rm...: ~lauf m szturm; ~läuten n dzwonięcie na trwogę; ~leiter f drabina szturmowa; ~riemen m rzemyk u szyzaka; ~schritt m szybki krok; ~vogel m petrelik, albatros; ~wetter n burza f; ~wind m wichur; f. Sturm.
Sturz (sztūr^c) m ②d spadek, upadek; ~bach m potok; ~bad n tusz m. [krywka.]
Stū'rze (sztū're^e) f ③b po-
stū'rzen (~n) ①e 1. v/t. zrzucić [-cić], zwać [-lić]; stracać [-cić] (vont Throne z gen.); inß llnqlüd ~ przyprawiać [-wić] o nieszczęście, [u]czynić nieszczęśliwym; jich ~ (auf acc.) rzucić [-cić] się (na acc.); 2. v/i. padać [spadać, paść], runąć [vorf.]; jich ~ rzucić [-cić] się.
Stu'te (sztū't^e) f ③b kłacz, kobyła; ~n... kobyli; ~ulfohlen, ~nfüllen n kłaczka f; ~nmitch f kobyłe mleko n, (gegozene) kumys m.
Stū'k... (sztū'c...) podporowy, do podpierania.
Stū'k... (sztū'c...): ~bart m

krótka bródka f: ~büchse f sztuciec m.
Stū'ke (sztū'c^o) f ③b podpora, podstawa; fig. podpora, pomoc; (Gabel) widlica.
stū'ken¹ (sztū'c^{en}) ①e 1. v/t. przycinać [-ciąć], obcinać [-ciąć]. 2. v/i. zdumiewać [-eć] się, [z]dziwić się.
Stū'ken² (~) m ②l sztuciec.
stū'ken (sztū'c^{en}) ①e podpierać [podeprzeć]; jich ~ opierać [oprzeć] się (an, gegen acc. o acc., na loc.); zdawać [zdać] się (auf acc. na acc.).
Stū'ker (sztū'c^{er}) m ②l eleganś, modniś, fireyk.
stū'kerhaft fireykowaty.
Stū'kertum n fireykostwo.
stū'kig (sztū'c^{ig}) zdumiony, zdziwiony; (Pferd) znarowiony; ~machen zastanawiać [-nowić], zadziwiać [-wić]; ~werden stū'ken¹ 2.
Stū'klohr n ucho obcięte.
Stū'k|punkt m punkt oparcia.
Stū'k... ~schwanz m ogon obcięty; koñ z obcętym ogonem: ~uhr f zegar m stolowy.
subalte'rn (zūpält^{er}n) podwładny: ~beamte(r) m niższy urzędnik.
Subhastatio'n (~hāstacⁱo'n) f ③b publiczna licytacja. [m.]
Subje'kt (~jē'kt) n ②g podmiot
Submissio'n (~mī'si^on) f ③b uleganie n, uległość.
Su'bstanti'v (zū'pstānti'f) n ②g¹ rzeczownik m; ~lich (~sz) rzeczownikowy.
subtrahie'ren (zūptrahⁱer^{en}) ①g odejmować [odjać] (vont dat. od gen.). [odejmowanie n.]
Subtraktio'n (~trākcⁱo'n) f ③b
Su'che (zū'č^e) f ③b szukanie n, poszukiwanie n.
su'chen (zū'č^{en}) ①a [po]szukać, poszukiwać: (auf~) wyszuki-

- wać [-kać]; (ver.) [po]starać się; usilować; gesucht wyszukany: **☉** poszukiwany.
- Su'cher** (zū'ch'er) *m* (2)l, **~in** (zū'n) *f* (3)c poszukiwacz(ka).
- Sucht** (zūcht) *f* (3)b choroba, słabość; fallende ~ = Fallsucht.
- ...**süchtig** (...zūchtich) żądny, chciwy (*gen.*). [(2)l *m* południe *n.*]
- Süd** (zūt) (2)g. **Sü'den** (zū'den) }
Sü'd... południowy.
- Sudelei'** (zūd'e'lei') *f* (3)b brudota, bazgranina.
- su'deln** (zū'deln) (5)l brudno [z]robić; (freigeln) [na]bazgrać.
- Sü'd|länder** *m* południowiec; **~in** *f* mieszkanka południa.
- Sü'dler** (zū'dler) *m* (2)l, **~in** (zū'n) *f* (3)c bazgracz.
- sü'dlich** południowy.
- Sü'd...**: **~ost** *m* południowy wschód; **~östlich** południowo-wschodni; **~see** morze *n* południowe; **~west** *m* południowy zachód; **~westlich** południowo-zachodni; **~wind** *m* wiatr południowy. [stwon, opilstwon.]
- Suff** F (zūf) *m* (2)d (o. pl.) pijań-
fü'fig F (zū'fich) przyjemny w picie, smaczny. [branka *f.*]
- Suffi'g** (zū'fiks) *n* (2)g przy-
Sü'hn... (zū'n...) ofiarny.
- Sü'hue** (s^o) (3)b pokuta; (Ver-söhnung) pojednanie *n.*
- sü'hnen** (s^on) (5)a [od]pokutować; (versöhnen) [po]jednać.
- Su'ite** (swi'te) *f* (3)b świta, orszak *m.* [(tan.)]
- Su'ita'n** (zū'ita'n) *m* (2)g¹ sul-
Su'ize (zū'ice), **Sü'ize** (zū'ice) *f* (3)b galareta, studzienina.
- Su'mma** (zū'ma) *f* (6)g = Summe; in ~ w kwocie.
- Su'mme** (zū'me) *f* (3)b suma, kwota; (*dim.* (= **Sü'mmchen** [zū'md'chen] *n* (2)l) sumka.
- su'mmen** (s^on) (5)a [za]brzęczeć; ein Lied **~en** ~ [za]wucić półgło-
- sem; die Ohren ~ mir szumi mi w uszach.
- summie'ren** (zū'mi'ren) (5)g [ze-]sumować, zliczać [-czyć]; sich ~ razem wynosić.
- Sumpf** (zūmpf) *m* (2)d bagno *n.*, błoto *n.*; ... bagnisty, błotny.
- su'mpfig** (zū'mpfich) bagnisty, błotnisty. [(Schub) wina.]
- Sü'nde** (zū'nde) *f* (3)b grzech *m*; **Sü'nden...** **~bock** *m* kozioł ofiarny; **~erlass** *m* odpuszczenie *n* grzechów; **~fall** *m* grzech pierworodny; **~geld** *n* pieniądz *m* nabyty grzechem; **~los** wolny od grzechu.
- Sü'nder** (zū'nder) *m* (2)l, **~in** (zū'n) *f* (3)c grzesznik (-ica).
- Sü'nd|flut** (zū'nt-) *f.* Sintflut.
- sü'ndhaft** grzeszny; **~igkeit** *f* grzeszność.
- sü'ndig** (zū'ndich) = sündhaft; **~en** (s^ogen) (5)a [z]grzeszyć.
- sü'nd|los** wolny od grzechu; niewinny.
- Su'perlativ** (zū'p'erlativ) *m* (2)g¹ stopień najwyższy.
- Su'ppe** (zū'pe) *f* (3)b zupa, rosół *m*; (*dim.* (= **Sü'ppchen** [zū'pd'chen] *n* (2)l) zupka, rosolek *m*; **~n...** rosółowy; **~n|kelle** *f.* **~n|löffel** *m* kochla *f*; **~n|schüssel**, **~n|ferrine** *f* waza na rosół.
- Suppleme'nt** (zūpl'em'ent) *n* (2)g dodatek *m*, uzupełnienie; ... dodatkowy.
- su'rren** (zū'r'en) (5)a brzęczeć.
- süß** (zū's) słodki; ~ machen = versüßen.
- Sü'ße** (zū'se) *f* (3)b słodycz.
- süßen** (s^on) (5)e osładzać [osłodzić].
- Süß|holz** *n* słodzień *m.*
- Süßigkeit** (zū's-) *f* słodycz.
- süßlich** słodkawy. [(nie *n.*)]
- Süßling** (zū'sing) *m* (2)g¹ kocha-
Symbo'l (zū'mbo'l) *n* (2)g sym-bul *m*; **~isch** (zū'sch) symboliczny.

sympatyczny (zũmpa'ti:sz) sym-
patyczny.
Symptom (zũmptõ'm) *n* ②g
symptomat *m.* objaw *m.*
Syndika't (zũndika't) *n* ②g syn-
dykat *m.* [(*pl.* a. ~zi) syndyk.]
Syndikus (zũ'ndikus) *m* ⑥g]
Syno'de (zũno'de) *f* ③b synod *m.*
Syntak (zũ'ntaks) *f* ③b skła-
dnia.

Syphilis (zũ'fĩlis) *f* tuberk. kila,
przymiot *m.*
Syphilitisch (zũfĩli'ti:sz) syfili-
tyczny. [m.]
Syste'm (zũste'm) *n* ②g system/
Systematisch (zũstẽ'ti:sz) syste-
matyczny.
f. 3. Abt. für seinerzeit.
Sze'ne (scẽ'nõ) *f* ③b scena.
Sze'pter (scẽ'ptõr) *f.* Bępter.

S

Ta bak (tã'bãk, a. tãbã'k) *m* ②g
tytoń; (Schumpel) tabaka *f.*; ...
tytoniowy; ~balk *m* uprawa /
tytoniu; ~rauchen *n* palenie
tytoniu; ~raucher(in) *f* *m* pa-
lacz(ka); ~s|beutel *m* kapieluch;
~s|doße / tabakierka; ~s|pfeife
f fajka, lulka.
Table'tt (tãblẽ't) *n* ②g taca *f.*
Tã'del (tã'dõl) *m* ②l bład, wada
f.; (Borwurt) nagana *f.* zarzut.
tã'delhaft naganny, zasługujący
na nagane.
tã'dellos nienaganny, nie-
skazitelny, bez zarzutu.
tã'deln (tã'dõln) ⑤f [z]ganić,
[z]kładać (wegen *gen.* za *acc.*);
~d ganiący; ~s|wert zasługu-
jący na nagane, naganny.
Tã'del|sucht *f* chęć ganienia,
przechernosć. [przecherny.]
tã'del|suchtig lubiący ganieć,
Tã'dler (tã'dlõr) *m* ②l, ~in (~in)
f ③c ganiący (-ca), przechera
m und *f.*
Tã'fel (tã'fõl) *f* ③d tablica:
(Blatt) płyta; (Blatt) tafla:
(Schofolade) tabliczka; (Tabelle)
tabela, spis *m.*; (Tisch) stół *m.*;
... stolowy, (~stiel, ~nussel ujm.)
biesiadny; ~aufsatz *m* przybory
m/pl stolowe; ~decker *m* stol-
nik; ~gerat, ~geschirr *n* naczyn-
ie stolowe, serwis *m.*; ~karte
f = Tischkarte.

tã'feln (tã'fõln) ⑤f siedzieć przy
stole, ucztować, biesiadować.
tã'feln (tã'fõln) ⑤f wykladać
[wyłożyć] deszczulkami; Fuß-
boden: wykladać posadzkę.
Tã'fel|runde / biesiadnicy *m/pl.* :
(die Ritter *m/pl.* von der ~) ry-
cerze *m/pl.* Okrągłego Stołu.
Tã'fel|lung *f.* **Tã'fel|werk** *n*
obicie *n* z drzewa, posadzka *f.*
Tã'fel|zeug *n* bielizna stolowa.
Tã'f(fe)k (tã'f'õ|t) *m* ②g kitajka
f. **Len** (~õn) kitajkowy.
Tag (tak) *m* ②g dzień; (~sticht)
światło *n* dzienne; am (od. bei)
~e w dzień; am heutigen
(gestrigen) ~e dnia dzisiejszego
(wczorajszego); am ~e vor
(dat.) dzień przed (*instr.*): ~
und Nacht (zusammen) doba
f.; bei ~ und Nacht w dzień i
w noc, dniem i nocą; ~ für ~
dzień po dniu, co dnia; von ~
zu ~ z dnia na dzień; in diesen
~en tymi dniami; in den Hin-
ein z dnia na dzień; einen ~
um den anderen co drugi dzień;
an den ~ bringen wyjawiać
[-wić]; es wird ~dnieje, świta;
guten ~! dzień dobry!
Tã'g... dzienny (s. Tages[...]);
Lau"n, **Lei"n** dzień w dzień,
codzień.
Tã'ge... (tã'gõ...) dzienny (oft
Tã'g..., s. a. Tages[...]); ~buch *n*

dziennik *m*; **Dieb** *m* niepoń, próżniak; **Lang** całymi dniami; **John** *m* zapłata *f* dzienna; **Jöhner(in f ③c) m ②l** (-lön^{er}[in]) wyrobnik (-nica), najemnik (-nica).

ta'gen (tą'g^{en}) ⑤a radzić, sejmikować; eš tagt dnieje, świta.

Ta'gelreise *f* podróz dzienna; dzień *m* drogi ober jazdy.

Ta'ges... (tą'g^{es}...) dzienny; ~

aubruch *m* świt; mit (ober bei) ~aubruch ze świtem, o świetle;

befehl *m* rozkaz dzienny; ~

bericht *m* raport dzienny, biuletyn; (in Zeitungen) kronika *f*;

dienst *m* służba *f* dzienna;

gespräch *n* przedmiot *m* rozmowy dziennej; **licht** *n*

światło dzienne; **ordnung** *f*

porządek *m* dzienny; **zeit** *f*

pora dnia. [na doby.]

ta'gelweise na dni: (24 stundig)

Ta'gelwerk *n* robota *f* (ob. praca *f*) dzienna.

Ta'g|falter *m* motyl dzienny.

ta'g|hell jasny jak dzień.

...täglich (...täg|ich) *f* ein...zwei...usw.

tä'glich (tą'k|ich) dzienny, codzienny; (gewöhnlich) powszedni.

tags (tąks) w dzień; ~ darauf

dzień potem, następnego dnia;

~ zuvor dzień przedtem, poprzedniego dnia; ~ über przez

dzień.

Ta'g... **tä'glich** co dzień; **und-**

na"cht|gleiche *f* równanie *n*

dnia z nocą; **werk** *n* *f*. Tagedewerl.

Ta'gung *f* posiedzenie *n*.

Tal'le (tą'lje) *f* ③b kibić, stan *m*.

Takela'ge ↓ (tąk^elą'ze) *f* ③b,

Ta'kelung *f*, **Ta'kelwerk** *n*

liny *f/pl.* okrętowe, sprzęty *m/pl.* okrętowe.

ta'keln ↓ (tą'ke|in) ⑤f zaopatrywać [-trzyć] w sprzęty

okrętowe.

Takt (tąkt) *m* ②g takt (auch *♫*):

(Anhang) przyzwyczajenie *f*, stateczność *f*; mit ~ = taktvoll:

~ haben być taktownym.

ta'kt|fest pewny w takcie; *fig.*

pewny siebie.

Ta'kt|gefühl *n* poczucie taktu.

taktle'ren (tąkt|re|n) ⑤g podawać takt.

Ta'kt... **los** nietaktowny, bez

taktu; **losigkeit** *f* nietaktowność, brak *m* taktu; **maßig**

według taktu; **stoch** *m* pa-

leczka *f* dyrygenta, batuta *f*;

voll pełen taktu, taktowny.

Tal (tąl) *n* ②a dolina *f*; bibipadól *m*. [w dól, z wodą.]

Ta'l... doliny; **Ta"bwärts**

Tala'r (tąl^ar) *m* ②g sutanna *f*.

Ta'l... **Tau"wärts** w górę, przeciw

wodzie; **bewohner(in f)**

m mieszkaniec (-anka) dolin.

Tale'nt (tąl^o'nt) *n* ②g talent *m*,

zdolności *f/pl.* (für *acc.* do *gen.*):

los nieutalentowany, bez

zdolności; **voll** utalentowany,

pełen zdolności.

Ta'ler (tą'le|r) *m* ②l talar.

Ta'l|fahrt *f* jazda w dół (z prądem rzeki).

[wy.]

Talq (tąlk) *m* ②g łój; lojo-

talqig (tą'lg|ich) łojowaty.

Ta'lisman (tą'l|smän) *m* ②g¹

talizman.

Talk (tąlk) *m* ②g talk, łojek.

Ta'l... **keffel** *m* kotlina *f*; ~

sohle *f* dno *n* doliny; **über-**

führung *f* wiadukt *m*; **wärts**

(-wärts) ku dolinie, w dół.

Ta'mbour (tą'mbūr) *m* ⑥i do-

bosz.

Tambur'n (tąmburj'n) *n* ②g¹

krosienka *n/pl.*; *♫* bębenek *m*.

Tand (tąnt) *m* ②g (o. pl.) rupiecie *f/pl.*; (eitter) ~ czcza

gadanina *f*, bzdury *f/pl.*

Tändelci (tąnd^etal') *f* ③b

fraszka: (ešerz) żarty *m/pl.*

tä'nd(e)lig (të'nd|e|l|ç) zajmujący się fraszkami: żartobliwy.
tä'ndeln (të'nd|e|ln) ⑥f zajmować się fraszkami: igrać, bawić się.
Tä'ndler (të'nd|e|r) m ②l figlarz.
Tang (tä'ŋ) m ②g rzemienica f.
Tange nte (tä'ŋgë|ntë) f ③b styczna.
Ta'unc (tä'n|e) f ③b jodła.
ta'nuen (tä'n|n), **Ta'nunen**... jodłowy.
Ta'unc (tä'nt|e) f ③b ciotka; dim. (= **Ta'ntchen** [tä'ntç|en] n ②l) cioteczka.
Tanz (tänc) m ②d taniec; dim. (= **Tä'nzchen** [të'ncç|en] n ②l) taniec; ~... tańczący; ~bär m niedźwiedź tańczący; ~boden m sala f do tańców.
tä'nzen (të'nc|en) ⑥f podrygiwać [-gać].
ta'nzen (tä'nc|en) ⑥e tańcować, [po]tańczyć, [po]płaszać.
Tä'nzer (të'nc|er) m ②l, ~in (tä'n|in) f ③c tancerz (-erka), tanecznik (-nica).
Ta'nz...: ~gesellschaft f. ~kränzchen n zabawa f (oder wieczorek m) z tańcami; ~karte f porządek m tańców; ~lehrer, ~meister m nauczyciel tańców, tanecmistrz; ~lied n pieśń f taneczna; ~schuh m trzewik do tańca; ~stunde f lekcja tańców.
Tape'f (täp|e|t) n ②g: aufß ~bringen wszczynać [wszczać], rozmowę o (loc.).
Tape'te (tä|e) f ③b tapeta; ~n... tapetowy; ~n|tür f drzwi f/pl. kryte.
Tapete'r (täp|e|ç|r) ②g¹, 2er (tä|er) m ②l tapicer; 2en (tä|en) ⑥g [wy]tapicerować, objąć [obić].
ta'pfer (tä'p|e|r) dzielny, waleczny, mężny: 2keit f dzielność, waleczność, męstwo n.

ta'ppen (tä'p|en) ③a (h. und in) stąpać krokiem niepewnym, macać, drepnąć po omacku.
tä'ppisch (të'p|isz) niezgrabny.
Tara'ntel (tä'r|ä|nt|e|l) f ③d tarantula. [~... taryfowy.]
Tari'f (tä'r|ä|f) m ②g¹ taryfa f; }
Ta'sche (tä'sz|e) f ③b kieszeń; (Reise-) torba; (Mäntel) walizka; dim. (= **Tä'schchen** [të'szç|en] n ②l) kieszonka f; torbka f.
Tä'schen... kieszonkowy: ~buch n książeczka f (kieszonkowa); ~dieb m złodziej kieszonkowy; ~messer n scyzoryk m (kieszonkowy); ~spiel n kuglarstwo; ~spieler m kuglarz; ~such n chust(ecz)ka f do nosa.
Tä'schuer (të'sz|n|er) m ②l fabrykant kufków (a. woreczków).
Ta'sse (tä's|e) f ③b filiżanka; dim. (= **Tä'sschen** [të'sç|en] n ②l) filiżaneczka.
Ta'st... (tä'st|...) dotykowy, (do) dotykania.
ta'stbar dotykalny, namacalny.
Ta'ste (tä|e) f ③b klawisz m.
ta'sten (tä|n) ⑥c dotykać [-tknąć], [po]macać.
Ta'ster (tä'st|er) m ②l dotykający się: ① cyrkiel kabłąkowy; ②ool. macadelko n; (bei electr. ③toden) guzik (do przyciskania). [dotyk.]
Ta'ststinn m zmysł dotykania. }
Tat (tät) l. f ③b czyn m; (Wert) dzieło n; (Handlung) uczynek m, postępek m; in der ~ w rzeczywistości, rzeczywiści. 2. 2. f. tun.
Ta'tbestand m istota f czynu.
tä'te (tä't|e) f. tun.
Tä'ten...: ~drang, ~durst m zapal do działania: ②los bezczynny; ②reich, ②voll czynny.
Tä'ter (tä't|er) m ②l, ~in (tä|in) f ③c sprawca (-czyni).
Tä'terschaft / wina, czyn.

tätig (te'tid) czynny: *Zeit* / czynność.

Ta'tkraft *f* energja, sprężystość. [żysty.]

ta'tkräftig energiczny, sprężysty.
tätlich (te'tid) czynny, gwałtowny; *Zeit* / gwałt *m*.

Ta'tort *m* miejsce *n* dokonania.

tätowieren (te'tow'i'eren) ⑩g tatuować.

Ta'tsache *f* czyn *m* istotny, fakt *m*.

ta'tsächlich istotny, rzeczywisty, faktyczny.

tätscheln (te'tcz'eln) ⑩f głaskać, [po]klepać.

Ta'tze (tä'te) *f* ③b łapa: *dim.* (= *Tätchen* [të'tch'ën] *n* ②l) łap(ecz)ka.

Tau¹ (tau) *n* ②g lina *f*.

Tau² (tau) *m* ②g (o. *pl.*) rosa *f*.

taub (taup) głuchy: (Ähre *u*stw.) próżny; ~e Blüte kwiat *m* jałowy; ~ werden [o]gluchnąć.

Tau'be (tau'be) *f* ③b gołąb *m*; *dim.* (= *Täubchen* [toi'pč'ën] *n* ②l) gołąbe(cze)k *m*.

Tau'ben... gołębi: ~farbe *m* krogulec; ~farbe *f*, ~grau *n* kolor *m* gołębi (siwy); ~farbig, ~grau siwy jak gołąb; ~haus *n*, ~schlag *m* gołębnik *m*.

Tau'ber (tau'b'er), Täu'ber (toi'b'er) ②l, idy (i'di) ②g¹ *m* gołąb samiec.

Tau'heit *f* głuchota.

tau'bstumm głuchoniemy: *Sen-*
anstalt *f* zakład *m* dla głuchoniemych.

tau'chen (tau'ch'ën) ⑩a 1. *v/t.* zanurzać [-rzyć]. 2. *v/i.* (h. u. jn) zanurzać [-rzyć] się.

Tau'cher (tau'ch'er) *m* ②l nurek; ... nurkowy.

tau'en (tau'en) ⑩a (h. und ft) [s]tając; es taut taje; (es fällt Tau) rosa pada.

Tau'f... (tau'f...) chrzestny; ~akt

m = Taufe: ~becken *n* chrzcielnica *f*. [chrzeiny //pl.]

Tau'fe (tau'fe) *f* ③b chrzest *m*; tau'fen (tau'fën) ⑩a [o]chrzeić; sich ~ lassen [wy]chrzeić się.

Täu'fer (toi'f'er) *m* ②l chrzciel.

Täu'fling (tau'fling) *m* ②g¹ chrze-

Tau'f...: ~name *m* imię *n* chrzestne; ~pate *m* u. *f* ojciec (matka) chrzestny (-na); ~schein *m* metryka *f* (chrztu); ~stein *m* chrzcielnica *f*; ~zeuge *m*, ~zeugin *f* świadek *m* chrztu.

tau'gen (tau'g'en) ⑩a zdawać [zdać] się; przydawać [-dać] się (zu *dat.* na *acc.* do *gen.*).

Tau'gelichts *m* ②h (*sg.* a. *u*defst.) niepoń, urwisz,

tau'glig (tau'klig) *zdatny*, przydatny (zu *dat.* do *gen.*): (taugend) stosowny; (fähig) zdolny; ~ sein = taugen: *Zeit* *f* *zdatność*; *stosowność*; *zdolność*.

tau'ig (tau'ig) rosisty, pokryty rosą.

Tau'nel (tau'nel) *m* ②l zataczanie *n* się; *fig.* odurzenie *n*, upojenie *n*.

tau'm(e)lig (tau'm[e]lig) zataczający się; *fig.* = schwindlig.

tau'meln (tau'm'eln) ⑩f (h. und ft) zataczać [-toczyć] się; mieć zawrót głowy; *fig.* (vor *dat.*) być odurzonym ob. upojonym (*instr.*).

Tausch (tausz) *m* ②g zamiana *f*, wymiana *f*; ... zamienny.

tau'schen (tau'sz'ën) ⑩e zamieniać [-nić], wymieniać [-nić]; miteinander (ob. gegenseitig) ~ mieniac [pomienić] się (*instr.*).

täu'schen (toi'sz'ën) [z]łudzić; zawodzić [-wiesć]; ~d ludzący; zwodniczy.

Tau'sch...: ~handel *m* handel zamienny; ~händler *m* trudniący się handlem zamiennym.

Tau'schung / złudzenie, n. złuda. zawód m.

tau'send (tau'zənt) 1. tysiąc. 2. 2 n (2g) tysiąc m; (ei) der 2! do diabła!

Tau'sender (ˌdɛʁ) m (2l) tysiączka f; **Tet'** (ˌtɛt') indett. tysiączny.

tau'send...: **fach**, **fältig** (ˌfɛlt-ɪç) tysiąckrotny; **fuß**, **füß**(l)cr (-fʏs[l]ɛʁ) m (2l) stonoga f; **Künstler**, **Sassa** (-sɑsɑ) m (6i) sztukmistrz, czarodziej; **Schön** & n storkrotka f trwała, amarant m.

Tau'...: **tropfen** m kropla f rosy; **werk** n liny f/pl. okrętowe; **wetter** n odwilż f.

Tax'e (tá'ksə) f (3b) taksa: (Gebühr) należytość. [m cis.]

Tax'us (ˌsʏs) m indett.. **baum**

Technik (tɛ'chnɪk) f (3b) (o. pl.) technika: **cr** (ˌɛʁ) m (2l) technik: **um** (ˌʊm) n (6e) szkoła f techniczna, technika f.

Tek'el (tɛ'kɛl) m (2l) jamnik.

Tee (tɛ) m (6i) herbata f.

Tee'... herbaciany: **breit** n taca f; **büchse** f herbatnica; **kanne** f czajnik m; **keffel** m kociołek na herbatę; samowar; **kiste** f skrzynia na herbatę; **maschine** f maszynka na herbatę; samowar m.

Teer (tɛʀ) m (2g) smoła f; (Birken) dziegieć, maź f; ... smolowy, dziegielowy.

tee'ren (tɛ'ʀɛn) (5a) [po]smarować smołą oder dziegiem.

Tee'r'ljake f f = Matrofe.

Tee'...: **siebichen** n sjtko do herbaty; **stopf** m czajnik; **trinker** m pijący herbatę.

Telch (tɛɪç) m (2g) staw; ... stawowy.

Teig (taɪk) m (2g) ciasto n.

Teil (taɪl) m u. n (2g) część f; dim. (= **Tel'chen** [taɪ'çɛn] u

(2l) cząstka f. cząsteczka f; (An)2) udział m: zum ~ po części, częściowo: ich für mein eo do mnie, ja ze swej strony; ... częściowy; cząstkowy.

teil'bar podzielnny; **Teil'f** f podzielnność.

teil'en (taɪ'lɛn) (5a) [po]dzielić (in acc. na acc.); et. mit j-m ~ [po]dzielić się czem z (instr.).

Teil'er (ˌɛʀ) m (2l), ~in (ˌɪn) f (3c) dzielący (-ca).

teil'haben uczestniczyć, brać [wziąć] udział (an dat. w loc.).

Teil'haber (-həbɛʀ) m (2l) uczestnik: (a. *) spółnik; **schaft** f uczestnictwo n.

teil'haftig (-halt[ɪç]) (gen.) mający udział w (loc.), uczestniczący w (loc.).

Teil'...: **nahme** (-nəmə) f (3b) udział m (an dat. w loc.), uczestnictwo n; (Mitgefühl) współuczucie n (für acc. dla gen.); **nahelos** bez współuczucia: (gefühllos) nieczuły; (gleichgültig) obojętny; **nahmlosigkeit** f brak współuczucia; nieczulość; obojętność; **nehmen** brać [wziąć] udział ob. uczestniczyć (an dat. w loc.); **nehmend** biorący udział; (mitführend) współczujący; **nehmer** (in f) m uczestnik (-niczka).

teils (taɪls) częścią; ~ ... ~ częścią ... częścią, jużto ... jużto.

Teil'strecke f część szlaku.

Teil'ung f dzielenie n, podział m; (bes Vermögens) rozdział m; **S...** podziałowy; **Szahl** / iloczyn m.

teil'weise częściowo, w części.

Teil'zahlung f zapłata częściowa, spłata na raty.

Teinf (tɛɪf) m (6i) płeć f, cera f.

Telefun'ke(n) (tɛlɛ-) m radjo (tele)grafja f.

Telegra'mm (ˌgrɑ'm) n (2g) telegram m, depesza f; ... te-

legraficzny; ~*adresse* *f* adres
m telegraficzny.
Telegra'ph (~grã'f) *m* ②g¹ tele-
 graf; ~*en*... telegraficzny;
 ~*en|amt*, ~*en|bureau* *n* urząd
m telegraficzny.
telegraphie' ren (~grãfi'r^on) ⑥g
 [za]telegrafować.
Telepho'u (~f^on) *n* ②g¹ telefon
m; ... telefoniczny. [skop *m*.]
Telesko'p (~sko'p) *n* ②g¹ tele-
Te'ler (të'l^on) *m* ②l talerz;
dim. talerzyk; ~*eisen* *n* lapka *f*
 na drapieżne zwierzęta; ~
tuch *n* serwetka *f*.
Te'mpel (të'mp^el) *m* ②l świą-
 tynia *f*, bożnica *f*; ... świąty-
 niowy: ~*herr*, ~*ritter* *m* tem-
 plariusz; ~*raub* *m* święto-
 kradztwo *n*; ~*räuber*, ~*schän-
 der* *m* świętokradca.
Temperame'nt (tëmp^erãm^e'nt)
n ②g temperament *m*, usposo-
 bienie; ~*voll* pełen tempera-
 mentu.
Temperã'nzler (~rë'ncl^or) *m* ②l
 wstrzemięzliwiec, abstynent.
Te'mpler (të'mpl^or) *m* ②l =
 Tempelherr. [dencja, dążność.]
Tende'nz (tënd^e'nc) *f* ③b ten-
Te'nne (të'n^o) *f* ③b tok *m*, kle-
 pisko *n*. [= Inhalt.]
Te'nor¹ (të'n^or) *m* ⑥i (o. *pl.*)
Teno'r² (tëno'r) *m* ②g¹ tenor;
 ... tenorowy; ~*sänger* *m* =
Tenori'st (tëno'ri'st) *m* ③a
 tenor, tenorysta.
Te'ppich (të'pich) *m* ②g¹ ko-
 bierzec, dywan; *dim.* dywanik;
 ... kobiercowy; ~*weber* *m*
 kobiernik.
Termi'n (tëam'i'n) *m* ②g¹ ter-
 min, czas (oznaczony); ~*roz-
 prawa* *f* sądowa; ~*vor dem* ~
 przed czasem; ... terminowy.
Terpenti'u (tërpenti'n) *n* ②g¹
 (a. ~*öl* *n*) terpentyna *f*; ...
 terpentynowy.

Terra'i'n (të'rã') *n* ⑥i teren *m*.
 grunt *m*.
Terra'sse (të'rã's^o) *f* ③b taras
m, terasa; ~*n|förmig* (-förmich)
 terasowy. [zupę.]
Terri'ne (të'ri'n^o) *f* ③b waza naj
Terz (tërc) *f* ③b tercja.
Terzero'i (~c^or^oi) *n* ②g¹ kró-
 cica *f*.
Terze'tt (~c^ot) *n* ②g¹ tercet *m*.
Testame'nt (tëstãm^e'nt) *n* ②g
 testament *m*.
testamenta'risch (~mõtã'rãsz)
 testamentowy; *adv.* testamen-
 tem, w testamentcie.
Testame'nts|vollstreckt *m* wy-
 konawca testamentu.
testie'ren (tëstj^o'r^on) ⑥g [z]robić
 testament.
teu'er (toi^o'r) drogi; (~*Arbeid*)
 kochany; wie ~ (ist)? ile ko-
 sztuje?, po czemu?; ~*werden*
 [po]drożać.
Teu'(e)rung *f* drożyzna; ~*slu-
 lage* *f* dodatek *m* drożyzniany.
Teu'fel (toi'f^el) *m* ②l djabeł,
 czart, bies, lichy *n*; *armet* ~
 biedak, biedaczysko *n*; *pfui* ~!
 do djabła!, do licha! [stwo *n*.]
Teufel^e't (toi'f^o'lã') *f* ③b djabeł-
Teu'fels...djabelski, czartowski:
 ~*brut* *f* djabelski plód *m*; ~
brech *m* smrodzieniec; ~*kerl* *m*
 biedak, zuch; ~*spuk* *m* czary
m/pl.; ~*welt* *n* djablica *f*; ~
zeug *n* djabelstwo.
teu'fisch (toi'f^lisz) djabelski,
 czartowski, czarci.
Teu'rung *f* *f*. Tenetzung.
Text (tëkst) *m* ②g tekst; osno-
 wa *f*; ~*m den* ~*lesen* zając
 kogoś; *aus dem* ~*kommen*
 stracić wątek; ~*buch* *n* li-
 bretto.
Textl... (tëkstj^l) tkacki.
Thea'ter (tëã't^or) *n* ②l teatr *m*;
 ... teatralny; ~*billet* *n* bilet
m teatralny oder do teatru: ~

Dichter *m* dramaturg: ~freund
m miłośnik teatru; ~stück *n*
sztuka *f* teatralna; ~titel *m*
afisz; a. = Programm.

Thema (tɛ'ma) *n* ⑥ e temat *m*.

Theorie (tɛ'ɔɪ) *f* ⑥ f teoria.

Therese (tɛrɛ'zɛ) *f* ⑧ d Teresa.

Thermometer (tɛr'momɛ'tɛr) *n*
② l termometr *m*, ciepłomierz
m. [masz.]

Thomas (to'mäs) *m* ⑧ c To-
thron (trɔn) *m* ② g tron.

Thron... tronowy; ~besteigung
f wstąpienie *n* na tron; ~be-
werber *m* kandydat do tronu.

thronen (trɔ'nɛn) ⑩ a siedzieć
na tronie, tronować; auch =
herrschen.

Thron... ~erbe, ~folger (-fö-
gɛr) *m* ② l dziedzic (ober na-
stępcą) tronu; ~folge *f* następ-
stwo *n* tronu; ~himmel *m* bal-
dachin; ~rede *f* mowa tronowa;
~sessel *m* krzesło *n* tronowe.

Thunfisch (tū'n-) *m* tuńczyk.

Thymian (tū'miān) *m* ② g¹
macierzanka *f*.

ti'cken (tī'kɛn) ⑩ a dotykać
[-tknąć] palcem.

tief (tīf) głęboki (brei Meter na trzy
metry); (niebriā) niski; (Stimme)
basowy; (Stiā) przenikający;
~er machen pogłębiać [-bić].

tief... ~äugig (-oigīā) z za-
padłemi oczyma; ~bau *m* (pl.
~bauten) odbudowa *f* głębsza;
~blau ciemnoniebieski.

Tiefe (tī'fɛ) *f* ③ b głębokość,
głębina, głębia.

tief... ~gang *♂* *m* głębokość *f*
zanurzenia; ~gehend głęboko
sięgający; ~seelforschung *f*
badanie *n* głębi morza; ~stun
m głębokość *f* myśli; auch =
Schwermut; ~stunig głęboko
myślący, głęboki.

Tiegel (tī'gɛl) *m* ② l tygiel;
Küche: = Topf; ... tyglowy.

Tier (tīr) *n* ② g zwierzę; F grzebię
~gruba ryba *f*; milbes ~zwierz
m: unvernünftiges ~bydlę.

Tier... zwierzęcy; zoologiczny;
~arzneikunde *f* weterynaryja;
~arzt *m* weterynarz; ~ärztlich
weterynaryjny; ~garten *m*
ogród zoologiczny; (Tierpark)
zwierzyńiec.

tierlich (tī'risz) zwierzęcy;
(viehisch) bydłowy.

Tier... ~kreis *m* zodyak; ~
kunde *f* zoologja; ~park *m*
zwierzyńiec; ~quälerel *f* drę-
czenie *n* zwierząt; ~reich *n*
królestwo *n* zwierząt; ~schutz-
verein *m* towarzystwo *n* ochro-
ny zwierząt; ~weiss *f* świat *m*
zwierzęcy.

Tiger (tī'gɛr) *m* ② l tygrys;
... tygrysi; ~weibchen *n* ty-
gryscia *f*.

Tilde (tī'ldɛ) *f* ③ b kreska.

ti'lgbar (tī'lkbar) dający się
zniszczyć ob. wywabić; (Schut-
ben) dający się umorzyć.

ti'lgem (tī'lgɛn) ⑩ a [z]niszczyć,
[wy]tępić; *f*lede: wywabiać
[-bić]; Wort usw.: = (aus)strei-
chen; Schutben: splacać [-cić],
umarzać [umorzyć].

Tilgung *f* niszczenie *n*, tępie-
nie *n*: wywabianie *n*; ~placa-
nie *n*, umorzenie *n*.

Tinte (tī'ntɛ) *f* ③ b atrament *m*.
Tinten... atramentowy; ~fals *n*
kałamarz *m*; ~fisch *m* sepja *f*,
mąwa *f*; ~wischer *m* szmatka
f do wycierania piór.

ti'ppen (tī'pɛn) ⑩ a (an dat.) doty-
kać [-tknąć] palcem z lekka
(gen.); F pisać na maszynie.

Tisch (tīsz) *m* ② g stół; dim-
stolik; bei ~ przy stole; nach ~
po obiedzie; zu ~ gehen siadać
[siąść] do stołu.

Tisch... stołowy; ~bedeck, ~ge-
deck *n* nakrycie (ober przybory

m/pl.) stolowe: ~blatt *n* płyta
f stolowa; ~genosse *m* współ-
biedziadnik; ~karte *f* spis *m*
potraw; ~klopfen *n* pukanie
o stół. [... stolarski.]

T'schler (tʃʂlʲɛr) *m* ② stolarz;]

T'schler' (tʃʂlʲɛr') *f* ③ b (=

T'schler *handwerk* *n*) sto-
larstwo *m*; (= **T'schler** *werk-*
statt *f*) stolarnia *f*, warstat *m*
stolarski. [się stolarką.]

tschlern (tʃʂlʲɛn) ③ b trudnić]

T'sch...: ~rede *f* mowa bie-
siadna; ~rücken *n* suwanie
stolików; ~tuch *n* obrus *m*; ~
zeit *f* czas *m* obiadowy, pora
obiadowa.

T'stel (tʃʂtʲɛl) *m* ② tytuł; (liber-
skrift) napis; ... tytułowy; ~
blatt *n* karta *f* tytułowa.

Titula'r... (titulʲa'r...) tytułarny.

titulieren (titulʲiʲɛn) ③ g [za]ty-
tłować, mianować.

Toast (toɪst) *m* ② g toast, zdro-
wie *n* (wnoszone przy stole).

toasten (toʲstʲɛn) ③ c toastować,
pić czyje zdrowie.

toben (toʲbʲɛn) ③ a [za]szumieć,
[za]huczeć; Wind: szaleć; Meer:
rzuceć balwany; (wüten) szaleć.

To bisucht (toʲp-ɪ) *f* szal *m*.

to bisüchtig szalony.

Tochter (toʲtʃtʲɛn) *f* ② k córka;

dim. (= **Tochterchen** [tʃʂtʲɛn-
tʃɛn] *n* ② l) córeczka; Nhr
Fräulein ~ pańska córka; ...
panieński, żeński.

töchterlich należący do córki;
adv. jak córkę.

Tochtermann *m* zięć.

Tochter *schule* *f* szkoła żeńska;
(höhere) liceum *n* żeńskie.

Tochter...: ~sprache *f* język *m*
pochodny; ~staat *m* osada *f*,
kolonja *f*.

Tod (tot) *m* ② g (*pl.* mñ ~esfälle)
śmierć *f*, zgon; (bis) in den ~
do śmierci; zu ~ do śmierci; du

bist (ein Hund) des ~es padniesz
trupem, jesteś stracony.

To'd... śmiertelny; ~bringend
śmiertelny. przynoszący
śmierć.

To'des... (toʲdʲɛs...) śmiertelny;
(angst, ~qual usw.) przedśmier-
tny; ~anzeige *f* doniesienie *n*
o śmierci; ~fall *m* wypadek
śmierci, śmierć *f*; ~Jahr *n* rok
m śmierci; ~kampf *m* pasowa-
nie *n* się ze śmiercią, agonja
f; ~nachricht *f* = ~anzeige; ~
strafe *f* kara śmierci; ~tag *m*
dzień śmierci; ~urteil *n* wyrok
m śmierci.

To'dfeind *m* wróg śmiertelny.

to'dkrank śmiertelnie chory.

to'dlich (toʲtlɪtʃ) śmiertelny;
(Waffe usw.) zabójczy.

To'd...: ~müde strasznie zmę-
czony; ~sünde *f* grzech *m*
śmiertelny. [wyrozumiały.]

tolerant (tolʲɛrʲɛnt) pobłażliwy.]

toll (tʲɔl) szalony, wściekły;
(sonderbar) dziwaczny.

To'le (toʲlʲɛ) *f* ③ b czub *m* z piór.

to'len (ʲn) ③ a szaleć, wściekać
[-knać] się.

To'll...: ~haus *n* dom *m* warja-
tów; ~häuser *m* warjat, sza-
leniec. [*m*, wściekłość.]

To'lherr *f* szaleństwo *n*, szal.

To'll...: ~kirche *f* wilecza jagoda;

~kopf *m* narwaniec; ~kühn-
szalenie odważny; ~kühnheit
f szalona odwaga; ~mut *f*
wściekliwość, wodowstręt *m*.

To'lpatsch (toʲlpʲɛtʃ) ② g, **Tö'l-**
pel (toʲlpʲɛl) ② l *m* balwan.

Tölpel' (tʲɔlpʲɛl') *f* ③ b balwań-
stwo *n*. [nowaty.]

tölpelhaft głupkowaty, balwa-]

Toma'te (tomʲɛtʲɛ) *f* ③ b pomi-
dor *m*. [bak: ... tombakowy.]

To'mbak (toʲmbak) *m* ② g' tom-]

Ton (ton) *m*: a) 2d ton, dźwięk;
(Akzent) akcent, przycisk; guter

~dobry ton, dobre zachowanie
 się; b) ②g glina *f*; ... gliniany.
To n... **T**angebend nadający
 ton, przewodni; ~art *f* rodzaj
 m tonu, tonacja; rodzaj *m*
 gliny; ~bild *n* obraz *m* muzy-
 kalny; ~dichter *m* muzyk, kom-
 pozytor; ~dichtung *f* kompo-
 zycja muzyczna.
tō'nen (tō'nən) ②a |za|dźwię-
 czać, |za|brzmieć, wydawać
 dźwięk; ~d dźwięczny.
To'nerde *f* glina. |gliniany|
tō'neru (tō'nən), **to'niq** (tō'niç)|
To'n... ~fall *m* akcent, intona-
 cja *f*; ~kadencja *f*; ~fülle *f*
 bogactwo *n* tonów; ~halle *f*
 sala koncertowa; ~kunst *f*
 nauka o dźwiękach; muzyka;
 ~künstler *m* muzyk, artysta;
 ~lehre *f* akustyka; ~leiter *f*
 skala, gama; ~los bezdźwię-
 czny, niemy; (unbetont) nie-
 akcentowany.
To'ne (tō'nə) *f* ③b beczka;
 (Gewicht) tonna; ~n... beczkowy;
 ~nigehalt *m* pojemność *f*
 w tonnach.
To'n... ~setzer *m* kompozytor;
 ~silbe *f* zgłoska akcentowana;
 ~stück *n* kawałek *m* muzyczny;
 ~waren *f* pl. towary *m* pl. gli-
 niane; ~zeichen *n* akcent *m*;
 ~ = Note.
Topa's (topā's) *m* ②h topaz.
Topf (töpf) *m* ②d garnek; *dim.*
 (= **To'pfchen** [tō'pçən] *n* ②l)
 garnuszek; (Blumen) wazon,
dim. wazonik.
Tō'pfer (tō'pfer) *m* ②l garncarz;
 ... garncarski, (Gesch rz) gli-
 niany.
Töpferel' (töpf'era) *f* ③b (= **Tō'pfer** |handwerk *n*) garncar-
 stwo *n*; (= **Tō'pfer** |werkstatt
f) garncarnia.
To'pfer |meister *m* = Töpfer.
To'pf... ~gucker (-gü'ken) *m* ②l

człowiek drobnostkowy;
händler (in *f*) *m* handlujący
 (-ca) garnkami; ~kuchen *m*
 baba *f*.
topp (tōp) dobrze!, zgoda!
Tor¹ (tōr) *n* ②g brama *f*, wrota
n pl.
Tor² (~) *m* ③a głupiec, dureń.
Torf (tōrf) *m* ②g oder ②d torf;
 ~gräber, ~stecher *m* torfiarz;
 ~lager *n*, ~stich *m* torfowisko
n, torfiarnia *f*.
To'rheit *f* głupota, głupstwo *n*.
To'r|hüter *m* strażnik przy bra-
 mie.
tō'richt (tō'riçt) głupi, nie-
 roztropny; ~er|weise głupio,
 nieroztropnie.
Tō'rin (rīn) *f* ③c głupia (oder
 nieroztropna) kobieta.
to'rkeln *F* (tō'rkeln) ②f (ju u. b.)
 zataczać [-toczyć] się.
Torpe'do (tōrpē'do) *n* ⑥i tor-
 peda *f*; ... torpedowy; ~boot
n torpedowiec *m*.
To'r... ~schließer *m* odźwierny;
 ~schluß *m* zamknięcie *n* bramy.
To'rie (tō'riə) *f* ③b tort *m*.
To'r... ~wächter, ~wärter *m*
 odźwierny; ~weg *m* droga *f*
 przez bramę.
to'sen (to'zen) ②e (h. u. s) huczeć,
 |za|szumieć; Wind: |za|wyć.
tot (tot) martwy; (gestorben)
 zmarły; (Tiere usw.) nieżywy-
 zdechły; (Rennen) = unentschie-
 den: ② (Geteife) rezerwowo;
 ich |schief wie ~ jak zabity; **Le(r)**
s. ⑥l zmarła *f* (-ly *m*).
total (totā'l) zupełny, ogólny.
tō'ten (tō'tən) ②c zabijać [-bić];
 ~d zabójczy.
To'ten... trupi; grobowy, po-
 grzebowy; ~acker *m* = Kirch-
 hof; ~amt *n* nabożeństwo za-
 łobne; ~bahre *f* mary *f* pl.; ~
 bett *n* łożo śmiertelne; ~blaf,
 ~bleich blade jak trup, trupi

~feter *f* dzień *m* zaduszny; (bei den Slawen) dziłady *m/pl.*;
 ~geläute *n* dzwonienie pogrzebowe; ~gräber *m* grabarz; ~hemd *n* koszula *f* pośmiertna;
 ~kopff *m* trupia głowa *f*; ~mahl *n* = Reichenmahl; ~messe *f* msza żałobna; ~schau *f* oględziny *f/pl.* zwłok; ~schein *m* świadectwo *n* śmierci; ~stille *f* cisza grobowa; ~tanç *m* taniec umarłych.
to'f... ~geboren *m* martwo (oder nieżywo) urodzony; sich ~sachen ginąć ze śmiechu; ~machen = töten; ~schleßen zastrzelać [-lić]; ~schlag *m* zabójstwo *n*; ~schlagen zabijać [-bić]; ~schläger *m* zabójca; (Stod) kostur; ~schweigen zamilczeć [-czyć].
To tung *f* zabicie *n*, zabójstwo *n*.
Tour (tūr) *f* ③b tura; (Reise) podróż; (Spaziergang) przechadzka; (beim Tanç) obrót *m*.
Trab (trāp) *m* ②g (o. pl.) klus, trucht; im ~ klusem ~... kłusowy. [bant (a. Wstr.), siepacz.]
Trabant (trabānt) *m* ③a tra-
tra'ben (trā'ben) ⑥a iść kłusem, kłusować.
Traber (ˆER) *m* ②l (auch Tra'b-gänger *m*) kłusak. [klusowe.]
Trablrennen *n* wyścigi *m/pl.*
Tracht (trācht) *f* ③b (Kleidung) ubiór *m*, strój *m*; (Mode) moda; (Last) ciężar *m*, brzemie *n*; a. = Schulterloch; ~Pfügel porcja kijów.
tra'chten (trā'cht'en) ⑥c (nach dat.) [po]starać się (o acc.), ubiegać się (o acc.), dążyć (do gen.), [za]pragnąć (gen. ob. inf.); j-m nach dem Leben ~ godzić na życie (gen.).
trä'chtig (trē'cht'ig) (Sub) cielna; (Stute) żrebna; (Sündin) szczen-na; (Kage) kotna; (Eau) prośna.

traf (trāf), trā'fe (trē'fe) *f*. treffen.
Trag... (trā'k...) dźwigający;
 ~bahre *f* nosze *f/pl.*; ~balken *m* podpora *f*; ~band *n* = Achselband, Hosenträger.
tra'gbar dający się nosić; (fruchtbar) urodzajny.
Trage (trā'ge) *f* ③b nosze *f/pl.*; ~... = Trag...
trä'ge (trē'ge) leniwy, gnuśny; ~ sein lenić się; ~ werden leniwieć, gnuśnieć.
tragen (trā'gen) ④i nosić [nieść] (a. Kleider = chodzić w loc.); (bis) donosić [-nieść]; Früchte *ustw.*; przynosić [-nieść]; (v/i.) sięgać [-gnać] (bis po acc.); vom Eis; [wy]trzymać; sich mit e-m Gedanken *ustw.* ~ nosić się z (instr.), myśleć o (loc.); sich gut ~ ubierać się dobrze.
Träger (trā'ger) *m* ②l, ~in (ˆin) *f* ③c nosiciel(ka); Δ belka *f*, dźwigar *m*, architrav *m*; fig. przedstawiciel(ka).
tra'gfähig zdolny do dźwigania; ~keit *f* zdolność dźwigania; ↓ nośność; (bes Bodens) produktywność.
Trägheit lenistwo *n*, gnuśność; ~heit. bezwładność.
Tragik (trā'gik) *f* inbett. tragika; ~er (ˆER) *m* ②l tragik.
tra'gisch (trā'g'isz) tragiczny.
Trag... ~Joch *n* koromysło; ~korb *m* kosz (do noszenia na plecach); ~kraft *f* siła udźwigu.
Tragö'de (trāgö'de) *m* ③a tragik.
Tragö'die (ˆdie) *f* ③b tragiedja.
Tragö'din (ˆdin) *f* ③c artystka tragiczna.
Trag... ~riemen *m* rzemień (oder pas) do noszenia.
trägst (trēkst) *f*. tragen.
Trag... ~stuhl *m* lekyka *f*, nosze *f/pl.*; ~weite *f* odległość; fig. doniosłość, ważność, znaczenie *n*.

Erain (traj) *m* ⑧ i tren; ... od trenu; ~ **soldat** *m* żołnierz od trenu; ~ **wagen** *m* wóz od trenu.
Erakta f (traktat) *m* ② g trak-tat, układ, ugoda *f*.
traktie'ren (traktieren) ⑤ g (bewirten) [po]częstować; (gut oder schlecht) obchodzić się (i-n z instr.).
trä'gern (träger) ⑤ b nucić półgłosem. [Straßenbahn.]
Tram|bahn (tram-bahn) *f* = Pferde-
trampeln (trampeln) ⑤ f sta-pać ciężko; [za]tupać (mit den Füßen nogami). [dwugarbny.]
Trampelstier *n* wielbłąd *m*
Trau (tran) *m* ② g tran.
franchie'ren (tranzieren) ⑤ g [po]krajac, rozbierać [roze-brać]. [Iezka.]
Trä'ne (trä'ne) *f* ③ b lza; *dim.*
trä'nen (n) ⑤ a [za]lżawie się.
Tränen... łzawy; ~ **fluß** *m* izo-tok: Meer, Fluss bez lez; ~ **voll** pełny lez. [nem.]
tra'nig (trä'nig) trąjący tra-
Trank (trä'nk) 1. *m* ② d napój trunek. 2. 2 f. trinken. [bydła.]
Tränk... (trä'ngk...) do pojenia
Tränke (e) 1. *f* ③ b miejsce do pojenia bydła. 2. 2 f. trinken.
trä'nken (n) ⑤ a [na]poić; (mit D) wpuszczać [-puścić].
tra'ns... (trä'ns...) ost za..., 38.
atla'ntisch zaatlantycki.
franschie'ren i. traudieren.
Tranfit (trä'nzīt) *m* ② g^t prze-wóz, przechód; ... przewo-zowy, przechodowy. [chodni.]
trä'nstift (trä'nzīt) prze-
Transmissio n (trä'nsmisjo'n) *f* ③ b transmisja, przenośnia.
Transparent (trä'pär'nt) *n* ② g transparent *m*, przezrocze.
transpire'ren (trä'pirieren) ⑤ g = schweizen.
Transpo'rt (trä'nspö'rt) *m* ② g transport (auch * in Büchern = przeniesienia *n*); (als Sandlung)

przewóz; ... transportowy, przewozowy.
Transporteur (trä'nspö'r) *m* ② g^t transporter, przewoźnik.
transportie'ren (trä'pö'r) ⑤ g [prze]transportować, przeno-sić [-nieść].
Trapez (trä'pö'c) *n* ② g trapez *m*.
Trappe (trä'pö'e) *f* ③ b, *m* ③ n drop *m*. [trippeln.]
trappeln (n) ⑤ f = trampeln.
Trassant * (trä'ssä'nt) *m* ③ n trasant, wystawca weksla.
Trassat * (sä't) *m* ② g trasat, wypłatnik weksla.
traffie'ren * (trä'fieren) ⑤ g wy-stawiać [-wić] weksel (auf acc. na acc.); trafter Wechsel
Tratte. [treten.]
trat (trä't), **trä'te** (trä'te) siebej
Tratte (trä'te) *f* ③ b trata, weksel *m*. [iny.]
Trau... (träu...) ślubny, wesel-j
Traube (trö'e) *f* ③ b jagoda: winogrono *n*; ~n... winogrono-wy; ~n|lese *f* = Weintese.
trau'en (n) ⑤ a 1. *v/i*. (dat.) [u]wierzyć (dat., w acc.), [za]ufać. 2. *v/t*. (sich ~ lassen) da-wać [dać] (brać [wziąć]) ślub.
Trauer (trö'er) *f* ③ d (o. pl.) smu-tek *m*, żalność; (Kleid) żaloba: ~ haben być w żalobie, nosić żalobę; ... żalobny, (geläute, ~gejang usw.) pogrzebowy; ~
flor *m* krepa *f*, kir: ~haus ~ dom *m* żaloby; ~Jahr *n* rok *m* żaloby; ~Kleid *n* suknia *f* żalobna, żaloba *f*.
trau'ern (träu'ern) ⑤ b (um od. über acc.) [za]smucić się, [z]martwić się (instr.); (äußerlich) być w żalobie, nosić żalobę.
Trauer... ~rede *f* mowa pogrze-bowa; ~spiel *n* tragiczja *f*; ~
spiel|dichter *m* poeta tragiczny;
~weide *f* brzoza płacząca; ~
zug *m* orszak żalobny.

Trau'fe (trau'f^e) *f* (3) b ryna.

trau'felu (troi'f^eln) (5) f (h. u. fit) spadać kropkami, kapać; (v/t.) wpuszczać [-ścić] kropkami.

trau'lich (trau'-) *posady*; (gemütlich) swojski, miły; **Leitf** *f* poufalskość swojskość.

Traum (traum) *m* (2) d sen; auch = ~bild im ~e sehen = trau-men; ... senny; ~bild n senne widziadło, mara *f*; ~buch *n* sennik *n*; ~deuter (in *f* (3) c) *m* (2) l (-doit^en) tłumacz(ka) snów; ~deutung *f* tłumaczenie *n* snów.

trau'men (troi'm^en) (5) a śnić, widzieć [zobaczyć] we śnie; *fig.* marzyć (o loc.); es träumte mir, ich träumte sniło mi się; daß ich er sich nicht ~ o tem mu się nawet nie śniło.

Traum'er (tr^er) *m* (2) l. **in** (~in) *f* (3) c marzyciel(ka).

Träumerei' (troim^erai') *f* (3) b marzenie *n*, urojenie *n*.

trau'merisch (troi'm^erisz) rozmarzony, marzycielski.

Trau'm|welt *f* świat *m* snów, świat *m* urojony. [rzeczy!]

traun (traun) *zaiste!*, w samej

trau'rig (trau'rich) smutny, zasmucony; (schwermäßig) smętny; ~sein = trauern; **Leitf** *f* smutek *m*, smętność.

Trau'...: ~ring *m* obrączka *f* ślubna; ~schein *m* świadectwo ślubu.

trauf (traut) luby, miły; (gemütlich) swojski. [Trau...]

Trau'ung *f* ślub *m*: ... sieße]

Tre'ber (tre'b^er) *pl.* wywary *m/pl.* [Trefowy.]

Treff (tr^ef) *n* (5) **tref** *m*: ...]

tre'ffen (tr^ef^en) (2) d 1. **trafiac** [-ścić] (daß Ziel in cel): ugodzić [poł.]; Verfügungen usw.: wyda-wać [-dać]; Disregeln: zarządzać [-dzić]; (an...) zastawać

[-stać]; (erraten) odgadywać [-dnąć]; (schlagen) [u]razić; (beim Dialekt usw.) **trafiac** [-ścić]: nicht ~ (fehlschießen) chybiać [-bić]; vom Blitz getroffen rażony piorunem; man trifft die Schuld? kto zawinił?; sich getroffen fühlen [u]czuć się dotkniętym oder obrażonym: sich ~ spotykać [-kać] się; es traf sich, daß ... zdarzyło się, że ...; ~d trafny, dobry. 2. 2n (2) l spotkanie się; ~x potyczka *f*, bitwa *f*.

Tre'ffer (tr^er) *m* (2) l ~x strzał, trafny; (2os) wygrana *f*; *fig.* — Glück(sfall). [f. vox...]

tre'fflich wyborny, doskonały:]

Tre'ff...: ~punkt *m* miejsce *n* spotkania się; ~schutz *m* strzał celny; ~sicherheit *f* trafność.

Trei'b... (traip...) *popędzający*: ~eis *n* kra *f* (lodowa).

trei'ben (traib^en) (3) r 1. a) *v/t.*

(jagen) gnać, [popędzić]: (hin-aus~) wypędzać [-dzić]; wygamiac [-gnać] (auf die Weide na acc.); (an~) poganiać; Treib:

podnosić [-nieść]; Geschäft: trudnić się, zajmować się (*instr.*); Handel: prowadzić; Kneipen:

puszczać [puścić]; Maschinen usw.: puszczać w ruch: was ~ Sie? co pan robi ob. porabia?;

er treibt es zu weit on posuwa sie za daleko; b) *v/i.* (h. u. fit)

pędzić: Pflanzen: kielkować; ~de Kraft siła *f* popędowa. 2. 2n (2) l pędzenie, popędzanie;

(Verfahren) działanie, postępowanie; a. = Belebtheit, Verkehr.

Trei'ber (tr^er) *m* (2) l poganiacz;

Bogd: obławnik; *fig.* — Dränger.

Trei'b...: ~haus *n* cieplarnia *f*;

~holz *n* drzewo splawiane;

~jagd *f* nagonka, obława; ~rie-

men *m* pas bez końca; ~werk

n maszyna *f* poruszająca; f. a. Treib...

trei'beln (traɪ'dɛln) ⑤*f* ciągnąć statek, holować.

Trei'dler (traɪ'dlɛr) *m* ②*l* holownik.

tre'nbar (tʁɛ'nbaŋ) rozdzielný: rozłączny: ②*keit* / rozdzielność: rozłączność.

tre'nnen (tʁɛ'nɛn) ⑤*a* rozdzielać [-lić]; (von-*ea.*) rozłączać [-czyć]; (Ehe: rozwodzić [-wieźć]; (Geg-nähtes: = auf~: się ~ rozstawać [-stać] się (von *dat.* z *instr.*): (aus-*ea.*-gehen) rozchodzić [rozejść] się: getrennt oddzielny: w rozłące.

Tre'nnung *f* rozdzielenie *n*, rozłączenie *n*, rozłąka; rozstanie się; separacja; ~ *S* | *strich* *m*, ~ *S* | *zeichen* *n* znak *n* dzielenia, rozdzielnik *m*. [uzdeczka.]

Tre'nse (tʁɛ'nzɛ) *f* ③*b* trzęsła.

Tre'ppe (tʁɛ'pɛ) *f* ③*b* schody *m/pl.*: die ~ hinauf (hinunter), trepplau'f (trepplau'b) po schodach w górę (w dół); drei ~ *n* (hoch) na trzecim piętrze.

Tre'ppen... schodowy; ~ *absatz* *m* przystanek (na schodach); ~ *geländer* *n* poręcz *f* u schodów; ~ *haus* *n* klatka *f* schodowa; ~ *läufer* *m* dywan, koc na schodach. [(-kammer).]

Tre'so'r (tʁɛzɔ'r) *m* ②*g*¹ = Schatz

Tre'sse (tʁɛ'sɛ) *f* ③*b* galon *m*; ~ *n...* z galonem.

Tre'ster (tʁɛ'stɛr) = Treber.

tre'ten (tʁɛ'tɛn) ④*f* 1. *v/i.* (h. u. *fn*) stąpać [-pić] (auf *acc.* na *acc.*); j-m auf den Fuß ~ nastąpić [poś.] na nogę; ~ in (*acc.*) = be~, ein~ in: über das Ufer ~ występować [-stąpić] z (*gen.*); vor j-n ~ j-m unter die Augen ~ pokazywać [-zać] się przed obliczem (*gen.*); jutage ~ wychodzić [wyjsć] na jaw, okazywać [-zać] się. 2. *v/t.* [z]deptać (mit den Füßen nogami); Be-

dat: brać [wziąć]; das Pflaster ~ zbijać bruk. [m.]

Tre't... ~ *mühle* *f*, ~ *rad* *n* kierał

treu (tʁɔi) wierny.

Treu'bruch *m* wiarołomstwo *n*.

treu'|brüchig wiarołomny.

Treu'e (tʁɔi'ɛ) *f* ③*b* (v. *pl.*) wierność: (bei) meiner Treu! pod słowem!, (na) słowohonoru! **treu'|herzig** szczerý, prostoduszny: ②*keit* / szczeróść, prostoduszność.

treu'lich wierny, szczerý; a. = gewissenhaft. [mny.]

treu'|los niewierny, wiarołom-

Treu'|losigkeit / niewierność, wiarołomstwo *n*. [kat.]

Tri'angel (tʁi'ãŋɛl) *m* ②*l* tróji-

Tribu'n (tʁibu'n) *m* ②*g*¹ trybun.

Tribuna'l (tʁibunã'l) *n* ②*g*¹ trybunał *m*, sąd *m*.

Tribü'ne (tʁibü'nɛ) *f* ③*b* trybuna.

Tribu't (tʁibü't) *m* ②*g* haracz; ②*pflichtig* obowiązany do płacenia haracza. [sień *m.*]

Tri'chi'ne (tʁi'chi'nɛ) *f* ③*b* wło-

Tri'chter (tʁi'chtɛr) *m* ②*l* lejek;

②*formig* (-formlich) lejkwaty.

Trieb (tʁip) 1. *m* ②*g* (Reigung) skłonność *f*; (Drang) popęd; ②*ped.* 2. ②*f.* treiben.

Trie'b... ~ *feder* *f* sprężyna; *fig.*

bodziec *m*, motyw *m*; ~ *kraft* *f*

siła poruszająca; *fig.* popęd *m*,

impuls *m*; ~ *rad* *n* koło poru-

szające; ~ *sand* *m* piasek lotny;

~ *stange* *f* tłok *m* popędowy;

~ *werk* *n* maszyna *f* poruszająca.

Trie'flauge (tʁif-) *n* oko kaprawe.

trie'fläugig (tʁifli'çig) kaprawy;

trie'fen (tʁɛ'n) ③*e* ob. ⑤*a* = träu-

feln; ~ *d* (Augen) kaprawy;

~ *d* (naß) ociekający, przemo-

knięty.

triff, ~ *st.* (tu'f, ~[s]t) *f.* treffen.

Triff (tʁif) *f* ③*b* pastwisko *n*,

polanka.

tri'flig (tri'fild) ważny, doniosły, dobitny; **Zeist** *f* ważność, doniosłość, dobitność.

Triko't (tri'ko') *m* (n) ⑥i trykot *m*: ... trykotowy.

Tri'ler (tri'ler) *m* ②l trel; ②n (n) ④b wywodzić trele.

Tri'nk... (tri'ngk...) (służący) do picia.

tri'nkbar dający się pić, do picia.

Tri'nk|becher *m* kubek (do picia).

tri'nnen (n) ④b |wy|pić.

Tri'ner (ner) *m* ②l. **An** (n) *f* ③c pijący (-ca); (Zrenkebohd) pijak (-jaczka).

Tri'nk...: **~gelage** *n* pijatyka *f*; **~geld** *n* napitek *m*; **~glas** *n* szklanka *f*; **~halle** *f* hala do picia, szynkownia; **~lied** *n* pieśń *f* biesiadna; **~napf** *m* kubek (do picia); **~spruch** *m* toast; **~stube** *f* szynkownia; **~wasser** *n* woda *f* do picia.

tri'ppeln (tri'peln) ④f (fu u. h.) dreptać, drepnąć.

Tri'pper (ner) *m* ②l rzeźączka *f*.

Tri'ff (trit) 1. *m* ②g (Schritt, Gang) chód, krok; (Spur) ślad; (Fuß) kopnięcie *n*; auch = **~breit** *n* stopień, (am Wagen) schodek, podnózek. 2. ②j. treten.

Triu'mph (tri'umf) *m* ②g tryumf; ... triumfalny.

triumphic ren (tri'umf'ren) ④g tryumfować. [przyzwyczaj.]

trivia'l (tri'wial') trywjalny, nie-
tro'den (tro'den) suchy; *fig.* jałowy; ~machen, ~werden = tro'dnen; auf dem ~ren sein oder ~ren osiaść na piasku, być w kłopotach pieniężnych; im ~ren sein oder ~ren mieć los zabezpieczony.

Tro'den|boden *m* strych do suszenia. [wość.]

Tro'denheit *f* suchość; jałoj

Tro'den...: **~kammer** *f* suszarnia; **~legen** = tro'dnen;

~legen *f* osuszanie *n*; **~plak** *m* miejsce *n* do suszenia.

tro'dnen (tro'dnen) ④c: a) *v.t.* |wy|suszyć, osuszać [-szyć]; b) *v/i.* |wy|schnąć, |wy|suszyć się.

Tro'ddel (tro'del) *f* ③d frendzla.

Tro'del (tro'del) *m* ②l rupiecie //pl., graty *m/pl.*; **~bude** *f* buda tandeciarska.

Tro'dele' (tro'delai') *f* ③b tandeta; (Zaudern) guzdranie *n* się.

Tro'del...: **~kram** *m* = Tro'del; **~markt** *m* tandeta *f*.

tro'deln (tro'deln) ④f handlować starzyzną od. rupieciami; (Zaudern) guzdrać się.

Tro'del|ware *f* = Tro'del.

Tro'dler (tro'dler) *m* ②l. **An** (n) *f* ③c tandeciarz (-arka); (Zauderer) guzdralski (-ka).

tro'ff (tro'f), **tro'ffe** (tro'fe) siehe triejen. [trügen.]

troq¹ (trok), **tro'ge** (tro'ge) siehe

Troq² (trok) *m* ③d koryto *n*; *dim.* korytko *n*.

tro'llen (tro'llen) ④a biedz truchtem; *jid* ~ wynosić [-nieść] się.

Tro'mmel (tro'mel) *f* ③d bęben *m*; ... bębnowy; **~fell** *n* skóra *f* na bębnie; Anat. błona *f* bębenkowa, bębenek *m* (w uchu).

tro'mmeln (n) ④f [za]bębnąć, bić [uderzyć] w bęben.

Tro'mmel...: **~schlag** *m* bicie *n* w bęben, odgłos bębna; **~schläger**, **Tro'mmler** (tro'mler) *m* ②l dobosz.

Trompe'te (trompe'te) *f* ③b trąba; *dim.* trąbka; ... trąbowy.

trompe'ten (n) ④c [za]trąbić, [za]grać na trąbie.

Trompe'ter (n) *m* ②l trębacz.

Tro'pe (tro'pe) *m* ③a, *f* ③b figura *f* krasomowcza; (Wendebild) zwrotnik *m*; *n pl.* krajo

m/pl. podzwrotnikowe; ~*lin*
tropikalny.

Tropf (tröpf) *m* ② *d* głupiec;
army, nieborak.

tro pfoar (a. ~*flüssig*) płynny.

trö pfe(n) (tröpfen) ⑤ *f* (h. u. it)
kapae [-pnać], [wylsaczyć się];
(*v/t.*) nalować [-lać] kroplami;
~*d* kropiasty.

trö pfen (tröpfen) ⑤ *a* 1. kapae
[-pnać], cieć, ściekać. 2. ② *m*
2 l kropła *f*; *dim.* (= **Tröpf-**
chen [tröpfchen] *n* ② l) kropel-
ka *f*; ~*welke* kroplami, kropła
za kropła.

Trö pflstein *m* kamień nacie-
kowy, stalaktyt.

Troß (troß) *m* ② *h* pakunki
m/pl.; (Dienerchaft) czeladź *f*;
ciury *m/pl.* obozowe; ~*knecht*
m ciura obozowy.

Trost (trost) *m* ② *g* (o. *pl.*) po-
ciecha *f*, otucha *f*, pocieszenie
n; er ist nicht recht bei ~ on nie
jest przy zdrowych zmysłach;
~*... bringen* przynoszący pociechę,
pocieszający. [~*-szyć*.]

trö sten (tröstēn) ⑤ *c* pocieszać
Trö ster (~ēn) *m* ② l. ~*iu* (~*in*) *f*
③ *e* pocieszyciel(ka).

trö stlich (tröst-) pocieszający,
przynoszący pociechę.

trö stlos bez pociechy, nie-
pocieszony; rozpaczliwy.

Trö stlosigkeit *f* brak *m* po-
ciechy; rozpaczliwość.

Trö stung *f* pocieszenie *n*.

Trott (tröt) *m* ② *g* = Trab.

tro ttel (~el) *m* ② l duren.

tro tten (~ēn) ⑤ *c* = traben.

troß (troß) ① l. (*gen.* u. *dat.*) mi-
mo, pomimo (*gen.*). 2. ② *m* ② *g*
(o. *pl.*) opór, krnąbrność *f*;
zum ② na złość, na przekór; ②
bieten stawić opór oder czoło.

troß'de'm pomimo, że; mimoto.

troßen (tröcen) ⑤ *e* = Troy

bieten: (auf *acc.*) zbyt ufać
(*dat.*); a = prahlen, śmollen.

troßig (~lich) uparty, krnąbrny;
a. = anmaßend, frech.

Troß... ~*kopf* *m* uparciuch;
~*köpfig* (-köpfig) uparty; ~
~*köpfigkeit* *f* upór *m*.

trüb (träp), ~*e* (träbe) mętny;
(dunkel, finster) posępny, ponury;
(dimmelt) pochmurny; (Zeit) u.
smutny; (Glaß usw.) nieprzeźro-
czysty; im ~*en* fischen łowić
ryby w mętnej wodzie; umić
korzystać z zamieszania.

Trübel (träbel) *m* ② l zamieszanie
n. rozgardjasz.

trüben (träben) ⑤ *a* [za-, z]mą-
cić; a. = verflüßern.

Trübsal (träpsal) *f* ② l. auch *n*
(2 *g* smutek *m*, utrapienie *n*.

trüb... ~*selig* smutny, strap-
iony; ~*seligkeit* *f* smutek *m*,
strapianie *n*; ~*sinn* *m* ponuro
usposobienie *n*, melancholja *f*;

~*sinnig* ponury, melancholijny.

Trübung *f* (z)mącenie *n*.

Trübsel (träpsel) *m* ③ *a* ober
2-*h* podczaszy, stolnik.

Trüffel (träffel) *f* ③ *d* trufła;
~*... trufelowy*.

Trug (truk) *m* ② *g* (o. *pl.*) oszu-
stwo *n*, obluda *f*; ~*biß* *n* ma-
midło, mara *f*. [tragen.]

trug ② (~), **trüge** (träge) *fehel*
trügcu (trägen) ⑤ *a* zawodzić
[-wiesć]; *v/t.* [z]łudzić.

trügerisch (trägerisch), **trüglich**
(träk-) zwodniczy, zdradliwy.

Trüg... ~*schluß* *m* mylny,
wniosek; (spigfindiger) solizmat;
~*werk* *n* złuda *f*, iluzja *f*.

Trühe (trähe) *f* ③ *b* skrzynia,
kufer *m*.

Trümmel (trämmel) *f* ③ *d* gruzy
m/pl., zwaliska *n/pl.*; zu ~*n*
schlagen = zertrümmern; in ~
gehen rozpadać [-paść] się;
fig. [z]niszczyć.

Trumpf (träumpf) *m* 2 d kozera *f*, atut: ... kozerny; ~**en** (~^{en}) ⑤a zadawać [-dać] kozerę.
Trunk (träunk) *m* ②d (Getränk) napój; (Schuld) lyk: (Trunksucht) opilstwo *n*, pijaństwo *n*; dem ~ ergeben sein oddawać się pijaństwu, zapijać się.
tru'nen (~^{en}) pijany: *fig.* upojony. [Jak, pijanica, opój.]
Tru'nenbold (~^{böhl}) *m* ②g pi-
Tru'nenheit *f* pijaństwo *n*, opilstwo *n*; in der ~ w stanie podпиты, podochocnym.
Tru'nk...: ~sucht *f* pijaństwo *n*, opilstwo *n*; Süchtig pijacki.
Trupp (träup) *m* ⑤ gromada *f*, stado *n*; X oddział.
Tru'ppe (trä'p^e) *f* ③b trupa: X (*pl.*) wojska *n/pl.*: ~aufnahme *f* pobór *m* wojskowy: ~aufschau *f* przegląd *m* wojsk.
tru'ppweise gromadami; oddziałami.
Tru't... (trä't...) : ~hahn *m* indyk: ~henne *f*, ~huhn *n* indyczka *f*.
Truk (träuk) *m* ②g = Trok; ... zaozepny. [u, kaszkiet.]
Tscha'ko (tszä'ko) *m* ⑥i czako
Tsche'che (tszë'ch^e) *m* ③a Czech.
Tsche'chin (~^{chjn}) *f* ③c Czeszka.
tsche'chisch (~^{isz}) czeski; *adv.* po czesku.
Tube'rkel (tübë'rk^{el}) *f* ③d tuberkul *m*, gruźlica; **tuberkulö's** (tübërkulö's) tuberkuliczny, gruźliczy; **Tuberkulo'se** (~^{lo's^e}) *f* ③b gruźlica, suchoty *f/pl.*
Tuch (tüch) *n*: a) ②g sukno, (feines) sukienko; b) ②a (Taschentuch usw.) chust(ecz)ka *f*.
Tu'ch... sukienny; ~handel *m* handel sukna; ~händler, ~macher *m* sukiennik: ~Leiste *f* krajka; ~scherer *m* postrzygacz.
tü'chtig (tü'ch'ig) (trächtig) silny, tęgi; (gehörig) porządny, spory;

(fähig) dzielny, zdolny (zu oder in *dat.* do *gen.* w *loc.*); **Zkeit** *f* dzielność, zdolność.
Tü'cke (tü'k^e) *f* ③b chytróść, podstęp *m*. [pny.]
tü'delisch (~^{isz}) chytry, podstęp-
Tuff (tuff) *m* ②g¹ (auch ~stein *m*) tuf, martwica *f*.
Tüftelei *F* (tjüf^{el}ai') *f* ③b drobiazgowość: **tü'ffeln** *F* (tjü'ff^{eln}) ⑤f wdawać się w drobiazgi, być drobiazgowym.
Tu'gend (tü'g^{ent}) *f* ③b cnota: **Zhaft** cnotliwy; ~lehre *f* nauka o moralności: ~lehrer *m* moralista. [lowy.]
Tüll (tüll) *m* ②g¹ tjuł; ... tju-
Tü'lle (tü'le) *f* ③b rurka.
Tu'lpe (tü'lp^e) *f* ③b ♀ tulipan *m*: (Glas) szklanka wysoka: ~n... tulipanowy. [Bestium.]
...tum (...tüm) ②b in 3^{fig}, 3⁸.
tu'mmeln (tü'm^{eln}) ⑤f zonić; sich ~ zwiąć się, uwijać się: a. = sich beugen.
Tu'mmelplatz *m* miejsce *n* dla ćwiczeń; (übertr.) arena *f*; (für Kinder) miejsce *n* dla igraszek.
Tü'mpel (tü'mp^{el}) *m* ②l = Pfütze.
Tumu'lt (tümü't) *m* ②g zgiełk, wrzawa *f*; (Aufsehr) zamieszanie *n*, bunt; **Tumultua'nt** (~tü'nt) *m* ③a buntownik, awanturnik; **tumultua'risch** (~ä'r^{isz}) burzliwy, hataśliwy.
fun (tün) ④c 1, [z]robić, [u]czynić; (ausführen) wykonywać [-nać]; Pflichten: wypełniać [-nić]; **Zbunder** usw.: dokonywać [-nać] (*gen.*): zu ~ haben (mit *dat.*) być zajęty *m* (*instr.*); mieć do czynienia (z *instr.*); was ist zu ~? co robić?; ich habe damit nichts zu ~ nie mam z tem nic do czynienia, nie wiem nic o tem; daß tut nichts (zur Sache) to nie nie szkodzi; (nur

so) ~ (als ob ...) udawać [udac] (że ...); ~ Sie, als ob Sie zu Hause wären proszę rozgościć się jak u siebie w domu. 2. 2 n (2) działanie; sposób m postępowania; 2 (und lassen) zachowanie się.

Tü'nche (tü'ndʰe) f (3)b tynk m; a. = Stuch; 2u (~n) 15a [o]tynkować; {po]bielić (wapaem).

Tu'nischt|gut F m (2)g (a. inbest.) = Taugenichts.

Tu'nke (tü'ŋk^e) f (3)b sos m, podlewka; 2u (~n) 13a zama-
czać [-moczyć].

tu'nlich (tü'nliçh) dający się zro-
bić oder wykonać; a. = ratjam.

Tu'nnel (tü'n^el) m (6)i ober (2)l
tunel.

Tupf (tupf) m (2)d, **Tü'pfel** (tü'p-
fel) m (n) (2)l kropka f; (Puntt)
punkcik m; (Sted) plam(k)a f.

Tü'pfel|chen (tü'pfel|ç^en) n (2)l
kropczka f; plameczka f.

tü'pfeln (~^eln) 15f [po]kropko-
wać, nakrapiać; getüpfelt na-
krapiany.

Tu'pfen (tü'pf^en) 15a lekko doty-
kać [-tknąć] się (gen.); auch =
tüpfeln.

Tür (t^ur) f (3)b drzwi f/pl.;
(Wagen2) drzwiczki f/pl.; vor
der ~ przed drzwiami; (nahe)
blisko, za pasem; vor die ~
sehen wypraszać [-prosić] za
drzwi.

Tü'r... meist u drzwi.

Tu'rbau (tü'r^bau) m (2)g¹ tur-
ban, zawój.

Tü'r... ~flügel m skrzydło n
u drzwi; ~hüter m odzwierny.

Tü'rke (tü'r^ke) m (3)a Turek.

Türkei' (türkai') f (3)b Turcja.

Tü'rkin (tü'r^kin) f (3)c Turczyn-
ka. [.... turkusowy.]

Türki's (türkⁱ's) m (2)h turkus; }

tü'rkiſch (tü'r^kiſch) turecki; adv.
po turecku.

Tü'r|klinke / klamka u drzwi.

Turm (türm) m (2)d wieża f;
... wieżowy; dim. (= Tü'rm-
chen [tü'r^mç^en] n (2)l wie-
życzka f.

tü'rmen (tü'r^meⁿ) 15a [na]gro-
madzić.

Türmer (~^er) m (2)l dozorca
wieży, strażnik na wieży.

Tu'rm... ~falk(e) m sokół pu-
stulka; Lhoch wysoki jak
wieża; ~schwalbe f jaskółka
(gnieżdżąca się na wieży);
~spize f szczyt m wieży; ~
wächter, ~wärter m = Türmer.

Tu'rn... (tü'rⁿ...) gimnastyczny.

tu'rnen (tü'rⁿeⁿ) 15a 1. gimna-
stykować się, odbywać [-być]
ćwiczenia gimnastyczne. 2. 2
n (2) gimnastyka f, ćwiczenie
gimnastyczne.

Türner (~^er) m (2)l gimnastyk.

Turnerei' (t^urn^erai') f (3)b
gimnastyka.

Tu'rn|halle / sala gimnastyczna.

Turnier (t^urnⁱr) n (2)g turniej m.

Tu'rn... ~kunst f sztuka
gimnastyczna; ~lehrer m nau-
czyciel gimnastyki; ~platz m
boisko n gimnastyczne; ~
übung f ćwiczenie n gimna-
styczne; ~verein m towarzy-
stwo n gimnastyczne; sokół.

Tü'r... ~pfosten m węgar,
podwoje m/pl.; ~schlüssel m
klucz do drzwi; ~steher (-sz^te^r)
m (2)l = Hüter.

Tu'rtel|taube (tü'r^te^l-) f gru-
chawka, synogarlica.

Tü'r|vorhang m portjera f.

Tusch (tusz) m (2)g tusz.

Tu'sche (tü'sz^e) f (3)b tusz m.

tu'schem F (~^eln) 15f = flüstern.

tu'schen (tü'sz^en) 15e [wy]tuszow-
wać.

Tu'te (tü't^o) f (3)b = Tüte; (a.

Tu't|horn n) trąbka.

Tü'te (tü't^e) f (3)b tufka.

tu'ten (tū'ten) ⑥c [za]trąbić.
Ty'pe (tū'p^e) *f* ③b wzór *m*, typ
m; (má *pl.*) czcionka; ~n... ty-
 powy. [dur.]
Ty'phus (tū'fús) *m* inbett. tyfus,
ty'pisch (tū'pisch) typowy.

Ty'pus (tū'pús) *m* ⑥g typ, wzór.
Tyran'nu (tūra'n) *m* ③a tyran:
 ~en... tyrański: **Tyrannel'** (tū-
 rānat') *f* ③b tyranja, tyran-
 stwo *n*; **tyra'nuisch** (tūrā'njšz)
 tyrański; *adv.* po tyrańsku.

U

u. Abf. für und. unten.
u. a. Abf. für und andere(s); un-
 ter anderem oder andern.
u. a. m. Abf. für und andere(s)
 mehr. [wird gebeten.]
U. A. w. g. Abf. für Um Antwort)
ü'bel (ü'bel) 1. zły; wohl oder ~
 chcąc nie chcąc; mir ist ~ słabo
 (oder nicht) mi, nudzi
 mnie. 2. ② *n* ②1 zło, bieda *f*,
 nieszczęście; (Krankheit) choro-
 ba *f*; (Leiden) dolegliwość *f*;
 vom ② sein = schaden.
ü'bel...: ②befunden *n* niezdro-
 wie, niedyspozycja *f*; ~gelaunt
 w złym humorze; ~gestimmt
 zło usposobiony, nieprawomyślny.
Ü'belkeit *f* mdłości *f/pl.*, nudno-
 ści *f/pl.*
ü'bel...: ~nehmen brać [wziąć]
 za złe; nehmen Sie es mir
 nicht übel! proszę nie wziąć
 mi tego za złe!, proszę mi to
 wybaczyć!; ~nehm(er)isch (~
 nēm|er|jšz) obraźliwy; ②stand
m zło *n*, niedogodność *f*, nie-
 przyjemność *f*; (Mangel) nie-
 dostatek; ②tat *f* występki *m*,
 zbrodnia; ②äter(in) *f* *m* prze-
 stępca (-czyni), zbrodniarz
 (-arka); ~wollend nieżyczliwy.
ü'ben (ü'ben) ⑥a ćwiczyć (sich)
 ~ in *dat.* ćwiczyć się w *loc.*;
 Barmherzigkeit: okazywać [-zać].
 geübt wyćwiczony; wprawny.
ü'ber (ü'ber) 1. *prp.* (wo? *dat.*)
 nad (*instr.*); (jenseits, hinter) za
 (*instr.*); (höher) ponad (*instr.*);
 (wohin? *acc.*) nad (*acc.*); (hin)

przez (*acc.*); a. mittig = nad;
 [Verkauf von] za (*acc.*); po-
 (loc.); (in Betracht) von) o (*loc.*);
 ~ (hinans) poza (*acc.*); ~ dem
 Befehl przy (*loc.*); ex jehidis Brief
 ~ Brief list za listem; etwa
 ~ 100 nieco ponad sto; ~
 100 Stromen przeszło sto koron;
 ein Bierzel ~ einš kwadrans
 na drugą; den Tag ~ przez
 dzień (cały), dniem; die Nacht
 ~ przez noc (całą), nocą.
 2. *adv.* Gewehr ~! na ramię;
 bron!; ~ nud ~ zupełnie,
 nawskroś, od stóp do głowy;
 das wurde mir ~ znużilo (ob-
 sprykrzyło) mi się.

ü'ber... prze..., przy..., na...
 nadmierny.
über|a ① wszędzie.
über|a'nstrengen (sich) przecią-
 żać [-żyć] (się) pracą, przepra-
 cowywać [-ować] się. *Sub.* prze-
 ciążenie *n*, przepracowanie *n*.
über|a'ntworten wręczać
 [-czyć], oddawać [-dać].
Ü'ber|arbeit *f* nadmierna praca.
über|a'rbeiten przerabiać [-ro-
 bić]; (sich) ~ przepracowywać
 [-ować] się. *Sub.* przepracowa-
 nie *n*.
Ü'ber|armel *m* narękwawek.
über|au's nader, zbyt, nadzw-
 yczaj.
Ü'ber|bau *m* górna budowa *f*.
über|bau'en zabudowywać
 [-ować].
Ü'ber|bein *n* martwa kośćka *f*,
 kośćna narośl *f*.

über|bie|ten podbijać [-bić] cenę, podkupywać [-pić]; *fig.* = über-treffen.

ü|ber|bleib|sel (-blai̯ps^{el}) *n* ②1
ostatki *m/pl.*, szczątki *f/pl.*;
(vom Essen) niedojadki *m/pl.*

ü|ber|blät|ten *m* przegląd, pogląd.

über|blät|ten przeglądać [-dnąć].

über|brin|gen przynosić
[-nieść], oddawać [-dać].

Über|brin|ger (-brä̯n̩^{er}) *m* ②1,

Än (Än) / ③ *c* oddawca (-czyni).

über|brün|den (-brün̩^{den}) ②a
[z]budować most na (*loc.*).

über|bür|den (-bü̯^{den}) ②a
przeciążać [-żyć]. *Su.* prze-ciążenie *n.*

über|da|chen (-da̯^{chen}) ②a po-krywać [-yć] dachem.

über|dau|ern przetrwać, prze-żyć [boć].

ü|ber|deck|e *f* wierzchnie nakry-cie *n*; kapa.

über|de|cken pokrywać [-yć].

über|de|cken = überlegen.

über|die|s prócz tego, pozatem,

nadto. [*pl.*] przesył, wstąpić.]

ü|ber|drüs|t (-drüs̩^t) *m* ②h¹ (o.)

ü|ber|drüss|ig (-drüss̩^{ig}) mają-

cy wstąpić, przesycony; ~ wer-den sprzykrzyć, zbrzydzić so-bie (*acc.*); ich bin deßjen ~ to mi zbrzydło ob. obrzydło, to mi się przykrzy.

über|rei|ten doścignąć [boć].

über|eil|t zbyt pospieszny; nie-rozważny; sich ~ zbytnio [po-]spieszyć się. *Su.* zbytnia prędkość *f*; nierozwaga *f*; brak *m* zastanowienia.

über|ein|ander jeden nad dru-gim, jeden na drugiego.

über|ei|n...: ~kommen zgadzać

[zgodzić] się; (abmachen) układać

[ulożyć] się (mit *dat.* über *acc.*

z kim co do *gen.*): ②kommen *n.*,

②kunft (-künft) *f* ②d układ *m*,

umowa *f*, ugoda *f*; ~stimmen

(mit *dat.*) zgadzać się (z *instr.*),

harmonizować (z *instr.*);

stimmeud zgodny: ②stim-

munq *f* zgoda, zgodność; in

②stimung bringen [z-, po-]

godzić (mit *dat.* z *instr.*).

über|le|ffen: sich ~ (an *dat.*) ob-

jadać [-jeść] się (*instr.*), na-

jeść się [boć] do syta (*gen.*).

über|fah|ren 1. (L-U) a) *v/i.*

przejeżdżać [-jechać]; b) *v/t.*

przewozić [-wieźć], przepra-

wiać [-wić]. 2. (U-U) przejeżdżać

[-jechać]: er ist vom Zuge ~

warden pociąg go przejechał.

ü|ber|fahr|t *f* przejazd *m*; (zu

Wasser) przeprawa, przewóz *m.*

ü|ber|fall *m* napad, najazd,

napaść *f*. [(*acc.*.)]

über|fa|llen napadać [-paść] na]

ü|ber|fäll|ig przekraczający ter-

min, pozaterminowy.

über|flie|gen przelatywać [-le-

cieć] przez (*acc.*): Brief ufw.:

przebiegać [-biedz] oczyma.

ü|ber|flie|ßen (su) przelewać

[-lać] się; opływać, obfitować

w (*acc.*); być przepelnionym

(*instr.*).

über|flü|geln (-flü̯^{geln}) ②f

oskrzydlać [-lić], otaczać

[otoczyć]; *fig.* = übertreffen.

ü|ber|flus|s *m* (an *dat.*) obfitość *f*

(*gen.*); (großer) nadmiar, zbytek:

~ haben obfitować (an *dat.*

w *acc.*), opływać (w *acc.*).

ü|ber|flüss|ig zbyteczny, na-

dmierny.

über|flu|ten zalewać [-lać].

über|fo|rdern zaceniać [-nić]

stawiać wygórowane żądania.

ü|ber|fracht| nadwyżka ciężaru.

über|füh|ren 1. (L-U) przepro-

wadzać [-dzić], przewozić

[-wieźć]. 2. (U-U) (i-n e-r

Sache) przekonywać [-nać] (k-o

o *loc.*), udowadniać [-wodnić]

(k-u *acc.*); ② przekonywujący

- Überführung** *f* 1. (Ł-U-U) przewóz *m*. 2. (-U-U) przekonywanie *n*, dowód *m*.
- überfüllen** przepelniać [-nić]. *Su.* przepelnienie *n*.
- Übergabe** *f* oddanie *n*, wręczenie *n*; (et Festung) poddanie *n* się, kapitulacja.
- Übergang** *m* przechód; (Fuß ufw.) przeprawa *f*; ~ *Su.* przechodni; przejściowy.
- übergeben** oddawać [-dać], wręczać [-czyć]; Festung: poddawać [-dać]; sich ~ = sich erbrechen.
- Übergebot** *n* wyższa cena *f*.
- übergeh(e)n** 1. (Ł-U-U) przechodzić [przejsć]; (überlaufen) przelewać [-lać] się; die Augen gingen ihm über tzy mu stanęły w oczach. 2. (-U-U) (setzen ufw.): naruszać [-szyć]; (nicht beachten) nie uwzględniać [-nić], pomijać [-inać]; (umgehen) obchodzić [obejść]; mit Stillschweigen ~ przemilczać [-czeć]. *Su.* pominięcie *n*; ominięcie *n*.
- Übergewicht** *n* nadwyżka *f* wagi; *fig.* przewaga *f*.
- übergehen** 1. (Ł-U-U) przelewać [-lać]. 2. (-U-U) polewać [-lać], oblewać [-lać]. [wy.]
- überglücklich** bardzo szczęśliwy.
- übergreifen** wdzierać [wdrzeć] się (in *acc.* w *acc.*); naruszać [-szyć] (*acc.*).
- Übergriff** *m* naruszenie *n*, prawa *f*; (Wißbrauch) nadużycie *n*.
- Übergruß** *m* polowka *f*.
- überhaben** mieć wyżkę; ich habe es über mam tego już nadto, znudziło mi się.
- überhandnehmen** brać [wziąć] górę oder przewagę, [roz]szerzyć się, [roz]mnożyć się.
- überhangen** wystawać, przechylać [-lić] się; (abhängen) zwisać [-snąć]; ~ *Su.* zwisający.
- überhängen** 1. (Ł-U-U) ~ imhängen, überhängen. 2. (-U-U) (mit *dat.*) obwieszać [-esić], pokrywać [-yć] (*instr.*).
- überhäufen** (mit *dat.*) przepelniać [-nić], obsypywać [-pać] (*instr.*). [Sci; ~ nicht zgoła nie.]
- überhaupt** wogóle, w ogólnie.
- überheben** uwalniać [uwolnić] (*gen. od gen.*); sich ~ podźwignąć się [voll.]; *fig.* wynosić się, chwalić się. *Su.* uwolnienie *n*; wynoszenie *n* się, pycha *f*.
- überholen** prześcignąć [voll.]; przewyższać [-szyć].
- überhören** niedosłyszeć; Zetion: wysłuchiwać [-chać], przepytować [-tać].
- überirdisch** nadziemski.
- überkippen** przeważać [-żyć] (się), [s]tracić równowagę.
- überkleben** 1. (Ł-U-U) = bekleben. 2. (Ł-U-U) (et. mit *dat.*) naklejać [-kleić] (co na *acc.*).
- Überkleid** *n* wierzchnie ubranie.
- überklug** przemądry. [nie.]
- überkochen** przegotowywać [-ować].
- überkommen** = bekommen; es überkam mich eine Angst zajał mnie strach.
- überladen** 1. (Ł-U-U) przeladowywać [-ować]. 2. (-U-U) (mit *dat.*) obciążać [-żyć] zbytnio; Wägen: przeladować (*instr.*).
- Überland**... od morza do morza, transkontynentalny.
- überlassen** (abtreten) odstępować [-stąpić], pozostawiać [-wić]; (anheimstellen) poruczać [-czyć], oddawać [-dać]; sich ~ oddawać [-dać] się. *Su.* odstąpienie *n*, pozostawienie *n*; poruczenie *n*.
- Überlast** *f* nadwyżka ciężaru.
- überlasten** = überladen 2.

über|laufen 1. (Ł-u) (fn) przechodzić [przejsć], zbiegać [zbiedz] (zu dat. do gen.): a. = überfließen, übergehen 1. 2. (-u) nachodzić, naprzykrzać się (dat.); es überläuft mich kalt dreszcz mnie przechodzi.

Über|läufer m zbieg.

über|laut za głośny.

über|leben przeżyć; sich ~ przeżyć się, wyjść z mody; **Über(r)** s. pozostały (-ta) przy życiu.

über|legen 1. (Ł-u) klasie [pobliżyć] na (acc. j-n ~ = durchprüfeln. 2. (-u) a) v/t. rozważać [-żyć], rozmyślać [-lić]; zastanawiać [-nowić] się nad (instr.); b) a. przewyższający, przemagający, silniejszy; i-m sein = übertreffen; **Überheit** f przewaga, wyższość.

Über|legung f (a. b) rozważa, zastanowienie n; mit ~ z rozważa, z rozmysłem; ohne ~ bez zastanowienia, nierozważnie; **Überkraft** f rozsądek m.

über|lesen 1. (Ł-u) [prze]czytać. 2. (-u) (czytając) przeoczyć [bość].

über|liefern przekazywać [-zać], podawać [-dać]; mündlich überliefern tradycyjny. **Su.** podanie n, tradycja f.

über|lit|ten (-lī'stən) ④c podchodzić [podejść], okpić [bość]. **Su.** podejście n.

über|mit F (ū'berm) = über dem.

über|ma|chen przekazywać [-zać]. [**waga**]

Über|macht f przemoc, prze-

über|mächt|ig przemożny.

über|ma|len zamalowywać [-ować].

über|ma|nnen (-mā'nən) ④a pokonywać [-nać], zmagać [zmódl]. [**tek** m.]

Über|maß n nadmiar m, zby-

über|mäßig nadmierny, nad-

zwyczajny; *adv.* nad miarę, przesadnie.

Über|mensch m nadszlówiek; **Überlich** nadszlowski, nadzwyczajny.

über|mit|teln (-mī'tēln) ④f przekazywać [-zać]. **Su.** przekazanie n; doręczenie n.

über|morgen pojutrze.

über|mü|den (-mü'dən) ④c przemęczać [-czyć] (się). **Su.** przemęczenie n.

Über|mut m swawola f, rozpusta f; a. = Stöckmut.

über|mü|tig (-mütīg) swawolny, rozpustny; a = frech, aumakend.

über|na|chten [prze]nocować.

über|nä|chtig (-nächtiġ) trwającej całą noc; (nicht ausgefchlafen) po nocy nieprzespanej.

Über|nahme (-nāmē) f ③b odebranie n, odbiór m, przyjęcie n; objęcie n w posiadanie.

über|nat|ürlich nadprzyrodzony.

über|ne|hmen brać [wziąć] na siebie, podejmować [podjąć] się (gen.), obejmować [objąć]; (in Besitz nehmen) brać [wziąć] w posiadanie.

Über|produktion f nadmiar m wytwórczości, hiperprodukcja.

über|que|r w poprzek, ukośnie.

über|ra|gen sterczyć ponad (acc.), przewyższać [-szyć]; a. = übertreffen.

über|ra|schen (-Rā'szen) ④e przychodzić [przyjść] niespodzianie; ~ mit (dat.) zaskoczyć [bość] (acc.); fig. zadziwiać [-wić]; ~d niespodziany, nadzwyczajny, zadziwiający. **Su.** niespodziane zdarzenie n, niespodzianka f.

über|re|chnen przeliczać [-czyć], przerachowywać [-ować].

über|re|den namawiać [-mówić], nakłaniać [-kłonić], przekonywać [-nać]. **Su.** namawianie n, namowa f.

ü'ber|reich niezmiernie bogaty.
über|reich'en podawać [-dać], wręczać [-czyć]. *Su.* podawanie *n.*, podanie *n.*, wręczenie *n.*
ü'ber|reichlich nader obfity, zbytni. [*rzalcy.*]
ü'ber|reif zbyt dojrzały, prze-
ü'ber|reif'en przejeżdżać [przejechać].
über|reif'en zbytnio (ob. bardzo) rozdrażniać [-nić]. *Su.* rozdrażnienie *n.* [*stałość f.*]
ü'ber|rest *m.* reszka *f.*, pozostawienie
ü'ber|rock *m.* palto; (überzieher) zarzutka *f.*
über|runmpeln podchodzić [podejść] z nienacka, napadać [-paść] niespodzianie.
ü'bers *F* (ü'bens) = über daś.
über|sättigen przesycać [-cić]. *Su.* przesylenie *n.*, przesylenie *n.*
über|schätzen oceniać [-nić] za wysoko, przeceniać [-nić]. *Su.* przecenianie *n.*
über|schau'en = überblicken.
über|schicken = überſenden.
über|schleffen 1. (über) (fu) strzelać ponad miarę; auch = überſchießen. 2. (über) przeskakiwać [-skoczyć] szybko (na drugą stronę).
über|schliffen przeprawiać [-wić] (się) (na okręcie).
ü'ber|schlag *m.* kosztorys, obliczenie *n.*
über|schlagen 1. (über) a) *v/t.* (fu) przechylać [-lić] (się); b) *v/t.* zuck = umſchlagen: Beine = łączyć. 2. (über) obliczać [-czyć] w przybliżeniu; [z]robić kosztorys; sich ~ wywracać [-wrócić] się w tył; a. = ausſchlagen.
ü'ber|schnappen zapadać [-paść]; *fig.* mieć bzika, być niespełna rozumu.
über|schreiben 1. (über) [na-] pisać na wierzchu. 2. (über) da-

wać [dać] napis na (*loc.*: Auftrag uſw.: przepisować [-sać].
über|schrei'en przekrzykować [bość].
über|schreiten przekraczać [-kroczyć], przestępować [-stąpić]; das Maß ~ przebierać [-brać] miarę. *Su.* przekroczenie *n.*, przestąpienie *n.*, wykroczenie *n.*
ü'ber|schrift *f.* napis *m.*, nagłówek *m.*, tytuł *m.*
ü'ber|schul *m.* kalosz.
ü'ber|schuß *m.* nadmiar, nadwyżka *f.*, zwyczajka *f.*
ü'ber|schüssig (-szüssig) nadmierny, pozostały.
über|schütten przelewać [-lać], przesywać [-pać]; *fig.* (mit dat.) obsypywać [-pać] (*instr.*).
über|schwe'mmen zalewać [-lać]. *Su.* wylew *m.*, powódź *f.*
über|schwe'nlich (-szwe'nlich) niezmierny, przesadny: **Źkeit** *f.* zbytek *m.*, przesada.
ü'ber|seitsch (-zētsch) zamorski.
über|sehbar (-zē'bar) dający się objąć wzrokiem.
über|sehen obejmować [objąć] wzrokiem; (nicht sehen) nie dostrzec [-strzedz], przeoczyć [-czyć]; Mängel uſw.: patrzeć na co przez palce; auch = durchsehen, verstehen. [*śliwy.*]
ü'ber|seitig niezmiernie szczerzy.
über|se'nden przesyłać [-stać]; nadsyłać [nadesłać]. *Su.* przesyłka *f.* [*się tłumaczyć.*]
über|sehbar (-zē'bar) dający się
über|sehen 1. (über) przeprawiać [-wić] się (über *acc.* przez *acc.*). 2. (über) [prze]tłumaczyć (aus dat. in *acc.* z *gen.* na *acc.*): überſetzt tłumaczony, w tłumaczeniu. *Su.* tłumaczenie *n.*, przekład *m.*
Über|se'her (in *f.*) *m.* tłumacz(ka).
ü'ber|sicht/przeгляд *m.* pogląd *m.*

ü'ber|sichtlich poglądowy; przejrzysty; (fiar) jasny; **Zeit** / poglądowość; jasność.

über|siedeln (-z|d'eln) (s) / (fn) przesiedlać [-lić] (się), przenosić [-nieść] (się), przeprowadzać [-dzić] (się). **Su.** przesiedlenie *n* (się), przeprowadzenie *n* (się).

ü'ber|stinnlich nadzmysłowy, nadprzyrodzony, metafizyczny; **Zeit** / nadzmysłowość.

über|so'mmern przepędzać [-dzić] lato.

über|spa'mmen zbytnio naciągać [-gnąć]; a. — überziehen; über|spannt przesadny; egzaltowany, ekscentryczny.

über|swa'mtheit / przesada; egzaltacja, ekscentryczność.

über|spr|ngen przeskakiwać [-skoczyć] przez (*acc.*); omijać [ominąć].

über|sprudeln (fn) przelewać [-lać] się wierzchem.

über|stech|ein 1. (L-u) (h) stać na wierzchu. 2. (-u) prze-trwać, przebyć [boń.]; auch = aushalten, überwinden.

über|stei|gen przewyższać [-szyć]; **Maier** ufo.: przelazić [przeleźć] przez (*acc.*): das übersteigt meine Kräfte to przechodzi moje siły.

über|sti'mmen = überönen; er wurde überstimmt przegłosowano go.

über|stra'hlen opramieniać [-nić], okrywać [okryć] blaskiem.

über|stret|chen [po]smarować; (mit Farbe) [po]malować.

über|strömen 1. (L-u) (fn) przelewać [-lać] się; *fig.* obfitować *w* (*acc.*), być przepelnionym (*instr.*). 2. (-u) = über-schwemmen.

ü'ber|strumpf *m* kamasz.

ü'ber|stunde / nadliczbowo-godzina.

über|stü'rzen na łeb na szyję; zalać [-wić]; sich ~ dzia-łać nierozważnie. **Su.** nierozwaga *f*, zbytni pośpiech *m*.

ü'ber|süß zbytnio słodki.

über|täu'ben (-tö'ben) (a) za-gluszać [-szyć], oszołamić [-lomić].

über|teu'ern (-tö'ern) (b) et. [za]cenić za drogo; i-n: überverteilen.

über|tö'peln (-tö'peln) (a) [z]durzyć, [o]tumanić.

über|tö'nen zagluszać [-szyć].

ü'ber|trag (a) (-trāk) *m* 2 d. przeniesienie *n*.

über|tra'gbar przenośny; (über-segbar) dający się tłumaczyć.

über|tra'gen przenosić [-nieść]; (i-n) przekazywać [-zać], pole-cać [-cić]; auch = überlegen ~ überweisen. **Su.** przeniesienie *n*, przekazanie *n*; (überlegen) przekład *m*, tłumaczenie *n*.

über|tre'ffen przewyższać [-szyć] (an oder in *dat.* w *loc.* *instr.*), górować nad (*instr.*).

über|trei'ben przesadzać [-dzić]

über|treten 1. (L-u) (fn) prze-chodzić [przejść] (zu *dat.* de-gen., na *acc.*); Gewässer: wy-stępować [-stąpić] z brzegów. 2. (-u) przestępować [-stą-pić], przekraczać [-kroczyć], naruszać [-szyć]; sich (den Fuß) ~ nadwierać [-żyć] (ob. wy-wichnąć sobie [boń.] nogę. **Su.** przekroczenie *n*.

ü'ber|tritt *m* przejście *n*.

über|tru'mpfen zabijać [-bić] wyższą kozerą; *fig.* *f.* über-treffen.

über|tün|dchen [za-, po]bielić.

über|vö'lkeren (-fö'kern) (a) prze-ludniać [-nić]. **Su.** prze-ludnienie *n*.

übervoll przepelniony.

über vorstellen (-fōrtail^{en}) ⑤a
zdierać [zedrzyć], oszukiwać
[-kać], [s]krzywdzić.

überwachen dozorować, czu-
wać nad (instr.). Su. nadzór m
(nad instr.).

überwältigen (-we'ltig^{en}) ⑤a
przemagać [-módz], pokony-
wać [-nać], przewycięzać
[-żyć]: der Schaf überwältigte
ihn sen go zmorzył; ~d impo-
nujący, odurzający.

überweisen przekazywać
[-zać], oddawać [-dać]; auch =
überführen. Su. przekazanie n,
przekaz m.

überwerfen 1. (Luuu) narzucać
[-cić], zarzucać [-cić] na (acc.).
2. (Uuu) ~ sich ~ pokłócić ober
poróżnić się (mit dat. z instr.).

überwiegen przeważać [-żyć];
~d przeważający, przeważny.

überwinden przewycięzać
[-żyć], pokonywać [-nać]. Su.
przewyciężenie n, pokonanie
n. [(prze)złimować.]

überwintern (-wi'nt^{ern}) ⑤b)

überwölben zasklepiać [-pić],
pokrywać [-yć] sklepieniem.

Überwurf m narzutka f,
powłoka f.

Überzahl f przeważająca
liczba; (Übermacht) przemoc;
(Mehrzahl) większość.

überzählen = durchzählen.

überzählig (-cē'lich) nadliczbo-
wy, dodatkowy.

überzeugen przekonywać
[-nać] (von dat. o loc.); ~d prze-
konywający.

Überzeugung f przekonanie n
(von dat. o loc.); ~skraft f siła
przekonywania.

überziehen 1. (Uuu) obciążać
[-gnać], powlekać [-wlec]; sich
(mit Worten) ~ pokrywać [-yć]
się (chmurami); mit Strieg

wydawać [-dać] wojnę (dat.)

2. (Luuu) (su) przeprowadzać
[-dzić] się, przenosić [-nieść]
się; F i-m ein ~ ~ ściągnąć [voll.]
laską (acc.).

Überzieher (-ci^{er}) m ②1 zarzu-
tka f, palto n.

überzukern (-cū'k^{ern}) ⑤b ocu-
krzać [-rzyć]; [po]lukrować.

Überzug m powłoka f, pokro-
wiec; a. = Stiffenüberzug.

überzweigen (-cwē'nd) na
poprzek.

üblich (u'pl^{ich}) zwyczajny, by-
dący wzwyczajn ob. używaniu.

übrig (u'br^{ich}) pozostały, re-
sztkujący; (überflüssig) zbywają-
cy, zbyteczny; das ~ reszta
f; die ~en Menschen inni ludzie.
reszta f ludzi; im ~en zresztą;
ein ~es tun [u]czynić ponad
swoją obowiązek; ~bleiben po-
zostawać [-stać]; ~gelieben
pozostały; ~lassen pozosta-
wać [-wić].

übrigens (u'brig^{ens}) zresztą.

Übung f ćwiczenie n; (im Sprechen
usw.) wprawa, rutyna; ~splatz
m miejsce n ćwiczeń; ~sstück
n ćwiczenie. [chen (mehr).]

u. dgl. (m.) wst. für und derglei-)

Ufer (u'f^{er}) n ②1 brzeg m;
vom ~ z brzegu: am ~ gelegen
ob. liegend przy- ob. nadbrzeżny;
... nadbrzeżny; ~bewohner m
mieszkaniec wybrzeża; ~land
n wybrzeże; ~los bezbrzeżny;
~schwalbe f brzegówka.

Uhr (ur) f ③b zegar m; dim.
zegare(cze)k m; wieviel ~ ist
eß? która godzina? (a. was ist
die ~?); eß ist (Punkt) ein
(zwei, sieben) ~ jest (dokładnie)
pierwsza (druga, siódma) go-
dzina; aber: zwei (drei) ~en dwa
(trzy) zegary; ... zegarowy.

Uhr...: ~gehänge n wisiorok m
(przy zegarku); ~halter m po-

stument na zegar: *kette* *f* łańcuszek *m* do zegarka: *~macher* *m* zegarmistrz: *~macherei* (-macherei) *f* (3)b zegarmistrzostwo: *~(macher-)laden* *m* sklep (oder warstat) zegarmistrzowski: *~werk* *n* mechanizm *m* (oder *werk* *m*) w zegarku.

Uhu (u hu) *m* (2)g¹, (6)i puhacz.

Ula'n (u la'n) *m* (3)a ulan: *~en...* ulański.

Ulk F (u lk) *m* (2)g figiel, żart.

u'iken F (u'ik^{en}) 45a [po]figlować, [po]żartować.

u'ikig F (u'ikig) pocieszny.

U'inc (u'im^e) *f* (3)b więz *m*, brzost *m*; *~u...* więzowy, brzostowy.

U'itimo (u'itimo) *m* (6)i (pl. a. Ultimi) ostatni dzień miesiąca.

Ultramonta'ner (u'lt^{ra}monta'n^{er}) *m* (2)l ultramontanin, skrajny klerykał.

um (um) 1. *pp.* (*acc.*) *~(...herum)* dookoła (*gen.*), około (*gen.*, auch *zeitlich*); (nach) po (*loc.*): (*zeitlich*) o (*loc.*); (für) za (*acc.*): (um wieviel) za (*acc.*); bei Vergleichen: o (*acc.*), 3B.: *~ drei Jahre jünger* (als ...) o trzy lata młodszy (niż ...); *~ so besser* tem lepiej; *~ so mehr* tem bardziej; *~ ... wissen* dla (*gen.*), ze względu na (*acc.*); *~ keinen Preis* za żadaą cenę; *~ nichts* und wieder nichts za nic; einß *~* das (ob. umß) audere jedno za drugim. 2. *ej.* *~ zu* (mit *inf.*) aby, ażeby (mit *inf.*). 3. *adv.* (*herum*) dokoła: *~ und ~* (von allen Seiten) ze wszystkich stron: (*gan;* und *gar*) zupełnie; *das Jahr* usw. ist um (rok) zakończył się, minął.

u'm... (u'...) ojt prze...; (u'...) ob...

u'm'ändern przemieniać [-nić]; auch = umarbeiten.

u'm'arbeiten przerabiać [-robić].

Su. przeróbka *f*.

u'm'armen (-g'arm^{en}) obejmować [objąć]. uściskać [-snać]; umarmt w objęciach. *Su.* objęcie *n*, uścisk *m*.

U'm'bau *m* przebudowa *f*. rekonstrukcja *f*.

um'bauen 1. (u-u) przebudowywać [-ować]. 2. (u-u) obudowywać [-ować] dookoła.

u'm'behalfen zatrzymywać [-mać] na sobie, nie zdejmować [zdjąć] (*gen.*).

u'm'biegen prze- oder zaginać [-giąć], skręcać [-cić].

u'm'bilden przekształcać [-cieć], przerabiać [-robić]. *Su.* przekształcenie *n*, przerobienie *n*.

u'm'binden obwiązywać [-zać], zawiązywać [-zać] (a *u'u*; mit *dat.*: *instr.*); (neu binden) na nowo oprawiać [-wić].

u'm'blasen zdmuchiwać [-chnąć].

u'm'blättern przewracać [-wrócić] kartki; (*v/t.*) = durchblättern.

u'm'bliden oglądać [-dnąć] się dookoła siebie.

u'm'brechen przełamywać [-mać]; 2np. (+ + u-u) [z]lamać kolumnę, (von neuem) poprzekładać [boń.]. **[[z]gubić.]**

u'm'bringen zabijać [-bić.]

U'm'bruch *m* przełom.

u'm'decken nakrywać [-yé] na nowo. **[wiersz.]**

u'm'dichten przerabiać [-robić]

u'm'drehen (st^h) obracać [-rócić], przewracać [-wrócić] (się); den *hats*: skręcać [-cić]. *Su.* obrót *m*, przewrót *m*.

U'm'druck *m* przedruk.

u'm'drucken przedrukowywać [-ować]

um'fahren 1. (u-u) a) *v/i.* objeżdżać [-jechać]; b) *v/t.* prze-

jechać. 2. (u) objeżdżać [-jechać].

Umfahrt *f* objazd *m*.

u'mfallen padać [paść, upaść]; przewracać [-wrócić] się.

Umfang *m* obwód; (Weite) rozległość *f*: (Umfreis) zakres.

um'fangen obejmować [objąć], ogarniać [-nąć].

u'mfangreich obszerny, rozległy.

u'mfärben przefarbować [pau.].

um'fassen obejmować [objąć] (auch u); (erfassen) chwycić [(u)chwycić]; (umsfassen) zamykać [-mknąć], zawierać; mieścić w sobie; u daleko sięgający; Wissen: szeroki, obszerny.

Umfassung *f* objęcie *n*: (Sb. X) ogrodzenie *n*; u s... ogradzający, otaczający. [(gen.)]

um'flattern latać dookoła

um'flechten 1. (u) oplatać [opleść]. 2. (u) inaczej splatać [spleść], przeplatać [-pleść].

um'fließen opływać, oblewać.

u'mformen = umbilden.

U'mfrage *f* kwestjonariusz *m*, ankieta; u halten = zn (bei dat.) rozpytywać się (u gen.), zbierać [zebrać] zdania (gen.).

um'friedigen = eintriedigen.

u'mfüllen przelewać [-lać]; (Mehl) ufw.: przesypywać [-pać].

U'mgang *m* obchód, pochód; (Besuch) obcowanie *n*, pożycie *n* (mit dat. z instr.).

u'mgänglich (-gänglich) towarzyski, uprzejmy; (Keit) towarzyskość, uprzejmość.

U'mgangs...: uformen *f/pl*. formy towarzyskie; u sprache *f* język *m* towarzyski.

um'garnen osidlać [-lić], obszczać [-czyć]; fig. [z]łowieć w sidła.

um'geben 1. (u) (mit dat.) ota-

czać [otoczyć], opasywać [-sać] (instr.). 2. (u) wkładać [włożyć] (j-m et. co na acc.).

Umgebung (-gë'bung) *f* (3) otoczenie *n*; in seiner u przy nim; a. = U'mgegend *f* okolica; aus der u okoliczny.

um'gehen 1. (u) obracać [obrócić] się; (e-n Umweg machen) obchodzić [obejść], okrążać [-zyć]; (mit dat.) obchodzić [obejść] się, obcować, przystawać (z instr.); (sich befaßen) zajmować [zająć] się (instr.); es geht hier um tu straszy, tu są duchy; u nagminny; (= mit der Post) odwrotną pocztą. 2. (u) obchodzić [obejść]; (a. = vermeiden) omijać [ominać].

Umgehung *f* obchodzenie *n*; obejście *n*; ominięcie *n*.

u'mgestalten przekształcać [-cić], przeobrażać [-razić]. [z]reorganizować. Su. przekształcenie *n*, przeobrażenie *n*, reorganizacja *f*.

u'mgießen przelewać [-lać].

um'gittern ogradzać [-grodzić] kratą.

um'graben 1. (u) przekopywać [-pać]. 2. (u) okopywać [-pać].

um'grenzen ograniczać [-czyć].

u'mgucken = umsehen.

um'gürten opasywać [-sać], przepasywać [-sać].

U'mguß *m* przelanie *n*.

u'mhaben mieć na sobie.

U'mhang *m* zarzutka *f*, mantylka *f*; a. = Vorhang.

u'mhängen (anders hängen) przewieszać [-esić]; (sich e-n Mantel usw. u wkładać [włożyć] (ober) zarzucać [-cić] na siebie.

U'mhängetasche *f* torebka do przewieszania.

u'mhauen ścinać [ściąć], wyrębywać [-bać].

um|he'r dookola: ~fahren wozic (dokola); (v/i.) jezdzić; ~führen oprowadzać; ~geh(e)n chodzić, przechadzać się; ~irren błądzić, błąkać się; ~kriechen (ju) lazić, pelzać; ~laufen, ~rennen (ju) biegać, gonić; ~reisen (ju) podróżować (ju dat. po loc.); ~schicken rozsyłać [-zesłać]; ~schlendern (ju) włóczyć się; ~schleppen wlec, ciągnąć; ~streifen, ~wandern, ~ziehen (ju) wędrować, ciągnąć; (ju) ~streiben włóczyć się.

um|hi'u: man kann nicht ~ (ju) nie można omieszkać (mit inf.); ich kann nicht ~ ju sagen muszę powiedzieć.

um|hü'ten okrywać [-yć], osłaniać [osłonić]. *Su.* okrycie *n.*, osłona *f.*; *a.* = Hütle.

U|mkehr (-ker) *f.* (3)b (o. pl.) odwrót *m.*, powrót *m.*

u|mkehren 1. *v/t.* przewracać [-wrócić], odwracać [-wrócić]; umgekehrt odwrótny. 2. *v/i.* (ju) powracać [-wrócić], wracać [wrócić] się.

u|mkippen przewracać [-wrócić] (się *v/i.* [ju]).

um|kla'mmern obejmować [objąć] silnie.

um|kleiden 1. (3-u) przebierać [-brać]. 2. (3-u) (mit *dat.*) obkładać [obłożyć] (*instr.*).

u|n|kommen [z]ginać.

U|n|kreis *m.* obwód, okrąg.

um|krefsen okrażać [-żyć].

u|n|laden przeladowywać [-ować]. *Su.* przeladowanie *n.*

um|la'gern obiegać [-lędz], otaczać [otoczyć].

U|n|lauf *m.* obieg, krążenie *n.*, cyrkulacja *f.*; in ~ bringen od. setzen = verbreiten.

um|laufen 1. (3-u): a) *v/i.* (ju) obracać [-rócić] się, [ob]chodzić; b) *v.t.* biegać przewra-

cać [-wrócić]. 2. (3-u) obiegać [obiedz]. [*m.* cyrkularz *m.*]

U|n|lauf(s)|schreiben u okólnik

U|n|lauf *m.* Gram. przegłos.

U|n|leg(e)|kragen *m.* kołnierz wykładany.

u|n|legen (anders liegen) przekładać [przełożyć]; Rantel *uſw.*: wdziawać [wdziać]; Verband *uſw.*: na- oder przy-kładać [-łożyć]: auch = niederlegen.

u|n|lenken obracać [-rócić], nawracać [-wrócić].

u|n|liegend okoliczny.

um|ma'ern obmurowywać [-ować], otaczać [otoczyć] murem.

um|na'chten otaczać [otoczyć] ciemnością, zaciemniać [-nić].

um|ne'beln otaczać [otoczyć] mgłą, zamglać [voſt].

u|n|nehmen brać [wziąć] na siebie, owijać [owinąć] się (*w acc.*). [*[-ować].*]

u|n|packen przepakowywać

um|pflanzen 1. (3-u) przesadzać [-dzić]. 2. (3-u) obsadzać [-dzić].

u|n|prägen przetłoczyć [-tłaczać] (monetę). *Su.* przetłaczanie *n.* (monety). [*ramy.*]

um|ra'hmen oprawiać [-wić]

um|ra'uken oplatać [opłesć] strażkami. [*[-ować].*]

u|n|rechnen przerachowywać

um|rei'sen objeżdzać [-jechać].

u|n|reisen przewracać [-wrócić], obalać [-lić].

um|reisen 1. (3-u) objeżdzać [-jechać] konno. 2. (3-u) przejechać [-jechać] konno.

u|n|reimen obalać [-lić] wbiegu.

um|ri'ngen otaczać [otoczyć].

U|n|riß *m.* zarys, szkic.

u|n|rühren [wymieszać].

ums *F.* (üms) = um das.

u|n|satteln przesiadać [-siaść] się na inne siodło; *fig.* zmieni-
niać [-nić] zawód od. zajęcie.

- Umsatz** *m* odbyt, obrót: (Umsatz) zamiana *f*, wymiana *f*: ... obrotowy.
- um|schaffen** = umbilden.
- um|schalten** zmieniać [-nić] zwrotnik.
- Umschalter** *m* zwrotnik.
- um|schatten** = beschatten.
- Umschau** *f* przegląd *m*: ~halten = się *Gen* oglądać [-dnąć] się.
- um|schiffen** 1. (u) objeżdżać [-jechać] okrętem, opływać [-ynać]. 2. (u) prznosić [-nieść] z jednego okrętu na drugi.
- Umschlag** *m* (e-s Rodes) wyłóg, kołnierzyk; (e-s Buches) okładka /; (eines Briefes) koperta *f*; (Bundung) okład, kompres; (Wendung) zmiana *f*.
- um|schlagen** 1. *v/t.* (su) przewracać [-wrócić] się; Wetter: zmieniać [-nić] się; Wind: uśw.: [s]kisnąć. 2. *v/t.* = umbiegen, umwenden; Tuch: owijać [-inać] się (*instr.*); Arm: podwijając [-inać]. [szal *m.*]
- Umschlag(e)tuch** *n* chusta *f*.
- um|schließen** otaczać [otoczyć].
- um|schließen** owijać [-inać], obejmować [objąć].
- um|schmeißen** *F* = umwerfen.
- um|schmelzen** przetapiać [-topić]. [(-sać).]
- um|schwallen** przypasywać
- um|schreiben** 1. (u) przepisować [-sać]. 2. (u) opisywać [-sać], [s]parafrazować; *D* opisujący, opisowy.
- Umschreibung** *f* 1. (u) przepisywanie *n*; kopja. 2. (u) opisanie *n*, opis *m*, parafraza.
- Umschrift** *f* transkrypcja.
- um|schulen** prznosić [-nieść] do innej szkoły.
- um|schütteln** przetrząsać [przetrasać].
- um|schütten** przesypywać [pre-
- sypać]; *Stärke*: przelewać [-lać]. [(gen.).]
- um|schwärmen** latać wokoło
- Umschweif** *m* kołowanie *n*: ohne ~ bez ogródek, bez ceregieli; ~ machen robić ceregiele. [zmiana *f*.]
- Umschwung** *m* obrót, (nagla)
- um|se|geln** = umschiffen 1.
- um|sehen**: sich ~ oglądać [-dnąć] się: ohne sich um|sehen nie oglądając się: sich ~ nach (*dat.*) = iudeu.
- um|setzen** przesadzać [-dzić]: *Sten*: przedstawiać [-wić]; Typ: składać [złożyć] na nowo: (Verwandten) zamieniać [-nić] (*in acc.* na *acc.*); Musik: uśw.: przekładać [przełożyć], transponować; * sprzedawać [-dać]; (in bares Geld) spieniężać [-zyć].
- um|sich|greifen** *n* szerzenie *n* się. [zorność.]
- Umsicht** *f* oględność, prze-
- um|sichtig** (-zichtig) oględny, przezorny.
- um|stinken** = umfallen.
- um|sol|ne|hr** *f*. um.
- um|sonst** (für nichts) darmo, bezplatnie: (vergebens) napróżno, daremnie.
- um|spannen** 1. (u) przeprze-gać [-prądź]. 2. (u) obejmować [objąć].
- um|springen** bez ceremonji obchodzić [obejść] się (*mit dat.* z *instr.*); Wind: zmieniać [-nić] kierunek.
- um|spülen** = bespülen.
- Umstand** *m* okoliczność *f*; (*pl.*) (Sage) położenie *n*; (Wäbe) trudny *m/pl.*; zachody *m/pl.*; ohne Umstände bez ceregieli, po prostu; Umstände machen ceremonjować się, certować się: unter Umständen stosownie do okoliczności; unter allen Umständen w każdym razie: in

anderen (oder gejegneten) Um-
ständen w błogosławionym
stanie, przy nadziei.

u m | ständlich (-sz) (sztętni) szcze-
gółowy; (schwierig) trudny, przy-
kry; ~er Mensch formalista *m.*

U m | ständs...: ~kramer *m* for-
malista, pedant; ~wort *n* przy-
słówek *m.*

um | ste' h(e)n obstępować [-stą-
pić], stać w okolo (*gen.*).

u m | stehend stojący naokoło:
(Seite) odwrotny; die *Sen*
obecni *m/pl.* otoczenie *n*; wie
~ jak na odwrotnej stronie.

U m | stetig(e) | billett *n*, -karte *f*
bilet *m* do przesiadania, prze-
siadka *f*. [[-siaść].]

u m | stelgen (st) przesiadać
um | stellen 1. (st) przedstawiać
[-wić], ustawiać [-wić] inaczej.
2. (st) (mit *dat.*) obstawiać
[-wić] (*instr.*); (umzingeln) osa-
czać [-czyć].

Um | stellung / 1. (st) przosta-
wienie *n*. 2. (st) obstawienie
n, osaczenie *n*.

u m | stimmen przestrajac
[-stroić]; j-n: przerabiać [-ro-
bić], przekonywać [-nać].

u m | stoßen przewracać [-wró-
cić], obalać [-lić]; *fig.* unie-
ważniać [-nić]; Urteil: znosić
[zniesić].

um | strahlen opromieniać [-nić];
otaczać, otoczyć blaskiem.

um | strecken obszywać [-szyc];
fig. osidlać [-lić]. [cić].]

u m | stülpen wywracać [-wró-]

U m | sturz *m* obalenie *n*, upadek:
Bot. przewrót; ~, ~ przewroto-
wy, rewolucyjny.

u m | stürzen 1. *v/i.* padać [(u)-
paść]. 2. *v/t.* przewracać [-wró-
cić]; *fig.* obalać [-lić]; (vernichten)
[z]niszczyć.

U m | stürzer (-szürcl^{OR}) *m* (2)l
przewrotowiec, rewolucjoni-

sta: **Utsch** (-sz) przewrotowy,
rewolucyjny.

u m | taufen przechrzcić [bapt.].

U m | tausch *m* zamiana *f*, prze-
miana *f*, wymiana *f*; *Sen* prze-
mieniać [-nić], wymieniać
[-nić] (*gegen acc.* na *acc.*).

U m | trieb *m* obieg, krążenie *n*;
(*pl.*) knowania *n/pl.*, machi-
nacje *f/pl.*, intrygi *f/pl.*

u m | tun zarzucać [-cić], brać
[wziąć] na siebie: sich ~ nach
(*dat.*) — juchem.

u m | wälzen przewracać [-wró-
cić]. *Su.* przewrót *m*; rewo-
lucja *f*.

u m | wandeln przerabiać [-ro-
bić], przemieniać [-nić]. *Su.*
przemiana *f*.

u m | wechseln zmieniać [-nić],
wymieniać [-nić] (*gegen acc.* na
acc.). *Su.* przemiana *f*, wy-
miana *f*.

U m | weg *m* zboczenie *n* z dro-
gi, objazd; auf ~en bocznymi
drogami; *fig.* pośrednio; obne
~ e bez ogródek.

u m | wenden obracać [-rócić];
Statt: przewracać [-wrócić].

u m | werfen przewracać [-wró-
cić]; Mantel: zarzucać [-cić].

u m | wickeln o(b)wijac [-inać]
(mit *dat.* w *acc.*).

u m | winden (mit *dat.*) owijać
[-inać] (*instr.*); opasywać [-sać].

um | zäun'en (-cof'nen) (2)a ogra-
dzać [ogrodzić], oparkaniac
[-nić]. *Su.* ogrodzenie *n*;
parkan *m*, plot *m*.

um | ziehen 1. (2)u: a) *v/i.* (st)
przeprowadzać [-dzić] się,
przenosić [-niesić] się; b) *v/t.*
(st) przebierać [-brać] (się).
2. (2)u: otaczać [otoczyć]; auch
= bedeuten.

um | zingeln (-ci'ngeln) (2)l ota-
czać [otoczyć], osaczać [-czyć].
Su. otoczenie *n*, osaczenie *n*.

Umzug *m* przeprowadzka *f*,
przenosiny *f/pl.*: (feierlicher)
pochód, procesja *f*.

un... (ün...) in 88gan nie...

u'n|aba'nderlich (-apē'ndērlīch)
niezmienny, nieodmienny.

u'n|abhängig niezawisły; 2keit
/ niezawisłość. [odzowny.]

u'n|abkömmlich (-apköm-) nie-

u'n|ablä'ssig (-lō'sīch) nieustan-

ny, ustawiczny.

un|abse'hrbar (-zē'bār) nie-

przejrzany, niezmierny, nie-

ograniczony.

un|abse'hrbar (-zē'cbār) nie da-

jący się usunąć.

u'n|absicht'lich nieumyślny; *adv.*
niechęco, bez zamiaru.

un|abwei'slich (-apwa'lsīch)
nieodparty; (bringend) nieo-

dzowny, konieczny.

un|abwē'ndbar (-wē'ntbār) nie-

ochybny, konieczny.

u'n|acht'sam nieuważny, nie-

baczny; (nachlässig) niedbały;
2keit / nieuwaga, niebaczność;
niedbałość.

u'n|ähul'lich niepodobny; 2keit /
niepodobieństwo *n*, różnica.

un|aufe'chtbar (-anfē'chtbār)
nienaruszalny; 2keit *f* nie-

naruszalność. [miejsca.]

u'n|angebr'cht (-brācht) nie na-

u'n|angefoch'ten (-fōcht'en) nie-

zagabywany, niezaczepiony.

u'n|angemeldet (-mēldēt) nie-

zgłoszony, niemeldowany; *adv.*
bez zgłoszenia.

u'n|angemessen niestosowny,
nieodpowiedni. [przyjemny.]

u'n|angenehm niemiły, nie-

un|angreif'bar niezaczepny.

un|anne'hrbar nie do przyję-

cia.

U'n|annehmlichkeit *f* nieprzy-

jemność, przykrość.

u'n|anseh'lich niepokazny; auch
= unbedeutend.

u'n|anständig nieporządny, nie-

przyzwoity; 2keit *f* nieprzy-

zwoitość.

un|anta'stbar (-anta'stbar) nie-

tykalny; 2keit *f* nietykalność.

u'n|appetit'lich nieapetytny.

U'n|art *f* niegrzeczność; (Fehler)
wada *f*, przywara *f*; (üble Ge-

wohnheit) narów *m*.

u'n|art'ig swawolny; (unhöflich)
niegrzeczny; 2keit *f* nie-

grzeczność.

u'n|auff'ndbar nie dający się,
odszukać.

u'n|aufgefordert (-aufgefōrdert)
niewzywany; (Gast) nieproszo-

ny.

u'n|aufgeklärt (-klert) niewy-

jaśniony.

un|aufha'ltsam (-hā'tzām) nie

dający się powstrzymać, nie-

pohamowany; 2keit *f* siła
niepowstrzymana.

un|aufhö'rlich (-hō'rlīch) nie-

ustanny, ustawiczny; *adv.* auch
bez ustanku.

un|auflö'sbar (-lō'sbār), un-

auflö'slich nierozzerwalny;

☞ nierozpuszczalny.

u'n|aufmerksam nieuważny;

2keit *f* nieuwaga.

u'n|aufricht'ig nieszczerzy.

un|aufsch'iebbar (-aufszī'pbār)
nie dający się odłożyć, pilny.

un|ausblei'blich (-blā'p-) nie-

zawodny, nieomylny, pewny.

un|ausfü'hrbar niewykonalny,
niemożliwy; 2keit *f* niewyko-

nalność.

u'n|ausgesetzt = un|aufhö'rlich.

un|auslö'schlich (-lō'shtīch) nie-

wygasły; (Zine) nie dający się
wywabić; fig. niezniszczalny.

un|auspre'chtlich (-szpre'chtīch)
niewymowny; F die Zeu *f/pl.*
= Hofen.

un|ausste'hlich (-szte'hīch) nie

do zniesienia, nieznośny.

u'n|bändig (-bändig) niepohamowany, nieposkromiony.
 u'n|barmherzig niemiłosierny, nielitościwy; *Zeit f* brak *m* miłosierdzia *oder* litości.
 u'n|beabsichtigt niezamierzony, nieumyślny; *adv.* bez zamiaru.
 u'n|beachtet niespostrzeżony; ~ lassen pomijać [-inąć]; nie spostrzegać [-strzedz] (*gen.*).
 u'n|beanstandet bez przeszkody.
 u'n|beantwortet (pozostawiony) bez odpowiedzi.
 u'n|bearbeitet nieobrobiony, surowy; (*Feib*) nieuprawny.
 u'n|bebaut nieuprawny; (*Grundstück*) niezabudowany.
 u'n|bedacht, ~sam nieostrożny; (*unberühnig*) nierozważny, niebaczny; *Samkeit f* nieostrożność, nierozwaga.
 u'n|bedenklich nie przedstawiający trudności, bezpieczny.
 u'n|bedeutend nieznaczny, niepokazny. **[konieczny.]**
 u'n|bedingungslos bezwarunkowy.
 u'n|beeinflusst nie podlegający obcy wpływom, niezawisły.
 u'n|beendet niedokończony.
 u'n|befahrbar niejezdny.
 u'n|befangen nieuprzedzony; (*offen*) otwarty; (*im Recht*) bezstronny; *a.* = *ungezwungen*; *Zeit f* nieuprzedzenie *n*; otwartość; bezstronność.
 u'n|befleckt niesplamiony; (*rein*) czysty; (*feinlich*) niewinny, niepokalany; *Zeit f* czystość; niepokalaność. **[nienasycony.]**
 u'n|befriedigt niezadowolony.
 u'n|befugt nieuprawniony, nieupowazniony. **[lentowany.]**
 u'n|begabt niezdolny, nieuta-
 u'n|begreiflich niepojęty, niezrozumiały; *a.* = *unerklärlich*.
 u'n|begrenzt nieograniczony.
 u'n|begründet nieuzasadniony, zgłosłowny.

u'n|behalten " nieprzyjemne uczucie *n*, niesmak *m*; *auch* = *Unwohlsein*.
 u'n|behallich nieprzyjemny, niemiły, przykry, niesmaczny.
 u'n|behehligt nienagabywany, spokojny.
 u'n|behilflich = *unbeholfen*.
 u'n|behindert bez przeszkody; swobodny.
 u'n|beholfen (-beholfen) nieporadny, niezgrabny; *Zeit f* / nieporadność, niezgrabność.
 u'n|beirrt niez mieszany.
 u'n|bekannt nieznany; (*persönlich*) nieznaomy; *er ist mir* ~ nie znam go; *Zeit (r)* *s.* nieznaomy (-ma); ~ *er* | *weise* nie znając.
 u'n|bekümmert nie troszczący się, spokojny, bezpieczny; ~ *um* (*acc.*) nie dbający o (*acc.*).
 u'n|beladen nieobładowany, nieobciążony.
 u'n|belebt nieożywiony; (*Strahl*) nieludny, pusty.
 u'n|beliebt nie lubiany; (*heimlich*) niepopularny; *Zeit f* / niepopularność.
 u'n|bemerktbar niedostrzegalny, niewidzialny.
 u'n|bemittelt niezamożny.
 u'n|benannt bezimienny, nieokreślony.
 u'n|benommen niezabroniony, dozwolony; *es heißt dir* ~ wolno ci. **[użyty.]**
 u'n|benutzt nieużywany, nie-
 u'n|bequem niewygodny; *Schicklichkeit f* niewygoda.
 u'n|berechenbar (-berechenbar) nieobliczalny.
 u'n|berechtigt nieuprawniony; (*Wortbruch* | *u* | *u*) niesprawiedliwy, niesłuszny. **[dniony.]**
 u'n|berücksichtigt nieuwzglę-
 u'n|berufen nieproszony, niepowołany; *adv.* (*meist* *un* | *un*) bez uroków!

- u'n|berührt nietknięty.
- u'n|beschadet (-b^{es}zād^{et}) (*gen.*)
mimo (*gen.*), bez ujmy dla (*gen.*).
- u'n|beschädigt nieuszkodzony;
(*gen.*) cały. [bez zajęcia.]
- u'n|beschäftigt niezajęty, wolny, }
- u'n|bescheiden nieskromny; *Ź*-
heit *f* nieskromność.
- u'n|bescholten (-b^{es}zōlt^{en}) nie-
poszlakowany, nieskazitelny;
*Ź*heit *f* nieskazitelność.
- u'n|beschränkt nieograniczony.
- u'n|beschrei'lich (-b^{es}zrā'plīch)
nie dający się opisać, niewy-
powiedziany.
- u'n|beseelt bezduszny.
- u'n|besetzt nieobsadzony, nie-
zajęty, próżny, wolny; *an*
Stelle wakujące miejsce *n.*
- u'n|besie'gbar (-b^{es}zī'k-) *unbe-*
*ff*eglich nie do zwyciężenia,
niezwyciężony. [płatny.]
- u'n|besoldet niepłatny, bez-}
- u'n|besonnen nierozważny, bez-
myślny; (*unberu'nsig*) nie-
roztropny; (*leichtsin'ig*) lekko-
myślny; *Ź*heit *f* nierozwaga;
nieroztropność; lekkomyśl-
ność.
- u'n|besorgt bez troski, spokoj-
ny; seien Sie *~!* niech się
pan(i) nie niepokoī!, bądź
pan(i) spokojny (-na).
- u'n|bestand *m* niestałość *f.*
- u'n|beständig niestały; (*verän-*
derlich) zmienny; *Ź*keit *f* nie-
stałość; zmienność.
- u'n|bestechlich nieprzekupny;
*Ź*keit *f* nieprzekupność, nie-
przedajność. [niedoręczalny.]
- u'n|bestē'lich (-b^{es}ztē'lbār)}
u'n|besti'mbar (-b^{es}ztī'mbār)
nie dający się określić, nie-
określony.
- u'n|bestimmt nieokreślony, nie-
oznaczony; (*ungenau*) niewy-
rażny, niepewny; (*unentschō-*
den) niezdecydowany; aut *an*
- Zeit* na czas nieograniczony;
*Ź*heit *f* nieokreśloność; niewy-
rażność; niepewność; niezde-
cydowanie.
- u'n|bestrei'bar nie dający się
zaprzeczyć, niezaprzeczoney;
daß ist *~* to nie da się zaprze-
czyć. [bezsprzeczn.]
- u'n|bestri'ten niezaprzeczoney,}
- u'n|betetigt (*bei dat.*) nie bio-
rący (*ober* mający) udziału
(*w loc.*), nie uczestniczący
(*w loc.*), nieinteresowany.
- u'n|betont nieakcentowany.
- u'n|beträchtlich nieznaczny.
- u'n|beu'giam nieugięty.
- u'n|bevölkert niezaludniony,
(nie)odludny. [nadzoru.]
- u'n|bewacht niestrzeżony, bez}
- u'n|bewaffnet nieuzbrojony.
- u'n|beweglich nieruchomy; *fig.*
niewzruszony; *Ź*keit *f* nie-
ruchomość; niewzruszość.
- u'n|beweibt niezonały.
- u'n|beweint nieopłakiwany.
- u'n|bewo'hnbar niezamieszka-
ny. [pusty.]
- u'n|bewohnt niezamieszkaty,}
- u'n|bewölkt niezachmurzony.
- u'n|bewußt nieświadomy; daß
ist mir *~* to mi nieznanę, ja
tego nie znam.
- u'n|bezahlbar (-b^{es}zā'lbār) nie
dający się opłacić, nieoceniony.
- u'n|bezahlbar (-b^{es}zā'mbār)
nie dający się poskromić.
- u'n|bezwin'igbar (-b^{es}zwī'ng-) nie
do pokonania *oder* zwyciężenia.
- u'n|biegsam niegiętki, sztywny;
fig. uparty; *Ź*keit *f* niegiętkość,
sztywność; upór *m.* [cenia.]
- u'n|bildung / brak *m* wykształ-}
- u'n|bill (-bīl) *f* (3) *b* (*pl.* -bilden)
niesprawiedliwość, krzywda;
(*bes* *Ź*itters) dokuczliwość.
- u'n|billig niesprawiedliwy, nie-
słuszny; *Ź*keit *f* niesprawiedli-
wość, niesłuszność.

u'n|botmäßig nieposłuszny.

u'n|brauchbar nieużyteczny; a.
= unfähig; **Zeit** / nieuży-
teczność. [skruchy.]

u'n|buffertig nie okazujący

u'n|christlich niechrześcijański.

und (int) i, a; ~ ob! jeszcze coś!

~ doch a przecie: ~ zwar
a mianowicie.

U'n|bank m niewdzięczność.

u'n|bankbar niewdzięczny; **Zeit**
/ niewdzięczność.

un|deukbar nie dający się po-
myśleć, nie do uwierzenia.

un|denklich — undeufbar; (Zeit)
niepamiętny.

u'n|deulich niewyraźny, nie-
jasny; (Sprache) zawily; **Zeit** /
niewyraźność, niejasność; za-
wilość.

u'n|deutsch niemiecki; adv.
nie po niemiecku.

u'n|dicht niegęsty, rzadki: ~
werben [z]rzędnąć.

U'n|ding n zwierwór m, dzi-
woląg m; (Ding der Unmöglichkeit)
niemożliwe.

u'n|duldsam niecierpliwy, nie-
tolerancyjny; **Zeit** / niecierpli-
wość, nietolerancja.

u'n|durchdringlich nieprzeni-
kliwy; (für Feindlichkeit) nieprze-
makalny; fig. nieprzenikniony,
nieodgadniony; **Zeit** / nie-
przenikliwość: nieprzemakalność.

u'n|durchsichtig nieprzezroczy-
sty; **Zeit** / nieprzezroczystość.

u'n|leben nierówny; **Zeit** / nie-
równość.

u'n|echt nieprawdziwy; (Uebel-
steine)st. podrobiony, sztuczny;
Sit. nieautentyczny; (Kind) =
unechlich; **Zeit** / nieprawdzi-
wość; nieautentyczność. [wy.]

u'n|ehelich nieślubny, niepra-)

U'n|ehre f niesława, wstyd m.

u'n|ehrerbietig bez poszanowa-

nia; **Zeit** / brak m poszanno-
wania.

u'n|ehrlich nieuczciwy; **Zeit** /
nieuczciwość.

u'n|eigennützig bezinteresow-
ny; **Zeit** / bezinteresowność

u'n|eigentlich niewłaściwy

u'n|eingedenk: ~ sein nie pa-
miętać. [niczony.]

u'n|eingeschränkt nieogra-

u'n|eingeweiht nie poświęcony;
~ in (acc.) niewtajemniczony

w (acc.); **Zeit** s. laik, profan

u'n|einig niezgodny, niezgo-
dliwy; adv. w niezgodzie; **Zeit**
/ niezgoda.

u'n|eins = uciąg.

u'n|empfindlich niemożliwy do
przyjęcia (gen.); (unempfindlich)
obojętny, głuchy, nieczuły;
Zeit / niezdolność do przyję-
cia; obojętność, nieczułość.

un|endlich nieskończony; (un-
begrenzt) bezgraniczny, nie-
zmierny; **Zeit** / nieskończo-
ność; niezmierność.

un|entbehrlich niezbędny; **Zeit**
/ niezbędność.

un|entgeltlich (-entgeltlich)
bezpłatny; **Zeit** / bezpłatność.

u'n|enthaltfam niewstrzemię-
żliwy; **Zeit** / niewstrzemięzli-
wość.

u'n|entschieden nierozstrzygnię-
ty; (streitig) sporny; (unsicher)
niepewny, wątpliwy; **Zeit** /
niepewność, wątpliwość.

u'n|entschlossen niezdecydowa-
ny, chwiejny; **Zeit** / brak m
decyzji; niezdecydowanie n.
chwiejność.

u'n|entwegt (-entwägt) nie-
wzruszony, twardy, ciągly.

u'n|entwickelt nierozwinięty.

un|entzifferbar (-entzifferbar)
trudny do odcyfrowania.

un|erbittlich (-erbittlich) nie-
prześlagnany, nielitościwy;

Unerbittlichkeit *f* nieprzebłagalność, brak *m* litości.
unerfahren niedoświadczony; **Uheit** *f* brak *m* doświadczenia.
unerfundenlich (-*erft'ntlich*) niepojęty, niezrozumiały.
unerforschlich (-*is'stlich*) niezbadany, niezgłębiany.
unerfreulich nieprzyjemny, przykry.
unerfüllbar (-*erfu'lbär*) niewykonalny, nie dający się spełnić.
unerfüllt niespełniony.
unergiebig niewydajny; **Sand**: nieurodzajny.
unergündlich niezbadany, niezgłębiany. [*loznaczn.*]
unerheblich nieznaczący, ma-
unerhört niesłuchany; (*Bitte*) niewysłuchany, niespełniony.
unerkannt niepoznany.
unerklärtbar, -*klärlich* niewyjaśniony, niezrozumiały.
unertätlich nieodzowny, niezbędny. [*kazany.*]
un'erlaubt niedozwolony, za-
unermesslich (-*ermeslich*) niezmierny, niezmierny; **Ukeit** *f* niezmierność, ogrom *m*.
unermüdtlich (-*mü'tlich*) nieustrudzony, niezmordowany; *adv.* bezustannie.
un'erquidlich nieprzyjemny, przykry. [*cia*, niedościgniony.]
unerreichbar nie do osiągnięcia
un'erfänglich (-*erzähllich*) nie-nasycony.
un'erschöpflich (-*schöpfllich*) niewyczerpany, nieprzebrany.
un'erschrocken (-*schröken*) nieustraszony; **Uheit** *f* nieustraszonność.
un'erschütterlich (-*szütterlich*) niewzruszony, niezachwiany.
un'erschwänglich (-*schwänglich*) nie do osiągnięcia; (*Preis*) wygórowany.

un'ersegllich (-*zähllich*) niezapamiętany; (*Verlust*) niepowetowany. [*wytrzymania.*]
un'erträglich nieznośny, nie do-
un'erwartet nieoczekiwany, niespodziany; (*plötzlich*) nagły.
un'erwidert bez odpowiedzi: (*Siehe ufu.*) bez wzajemności: ~ (*lassen* nie odpowiadać [-*dzieć*] (*na acc.*).
un'erwünscht niepożądany: *adv.* nie w porę. [*niezdolność.*]
un'fähig niezdolny; **Ukeit** *f*
un'fahrbar nie do jazdy, trudny do przebycia.
Un'fall *m* nieszczęśliwy wypadek; *☞* katastrofa *f*; ~ **versicherung** *f* ubezpieczenie *n* od wypadków.
un'fehlbar nieomylny; (*über-tässig*) niezawodny, pewny; **Ukeit** *f* nieomylność; niezawod-
un'fein niedelikatny. [*ność.*]
un'fern (*gen.* oder [*von*] *dat.*) niedaleko (*gen.*), w pobliżu (*gen.*). [*czony.*]
un'fertig niegotowy, nieskoń-
Un'flat (-*flat*) *m* (2) a pluga-
Un'fläter (-*fläter*) *m* (2) a plu-
un'flätig (-*flätig*) plugawy, niechlujny, paskudny; (*Rede*) sprośny.
un'folgsam nieposłuszny.
un'förmlich niekształtny; **Ukeit** *f* niekształtność; (*pl.*) nieformalności *f/pl.*
un'frankiert nieopłacony, niefrankowany.
un'freiwillig niedobrowolny, niechętny; *adv.* mimowoli.
un'freundlich nieuprzejmy, nieprzystępny; (*mürrisch*) kwaśny; (*finster*) ponury; (*Un-nahme*) niegrzeczny; **Ukeit** *f* nieuprzejmość, nieprzystępność; ponurość.

U'n|frie|den *m* niezgoda *f*, niepokój.
u'n|frucht|bar nieurodzajny, nieplodny; **Zeit** *f* nieurodzajność, nieplodność.
U'n|fug (-fük) *m* ② *g*¹ (o. *pl.*) swawola *f*, wybryk, zdrożność *f*; ~ *treiben* swawolić, doka-
u'n|füg|sam niekarny. [Zywać...
...ung (...ung) *f* ③ *b* Endsilbe zur Bildung von Verbalsubstantiven, *f*. Hoffnung *ujw.* [grzeczny.]
u'n|galant nieuprzejmy, nie-
u'n|glang|bar nieprzebyty; (Weg) zły; **☞** bez popytu; (Menge) nie będący w obiegu.
U'n|gar (Űngär) *m* ③ *a*, *in* (Űngarⁱⁿ) *f* ③ *c* Węgier(ka); **Zeit** (Zeit) węgierski; *adv.* po węgiersku; *n* (n) *n* ⑧ *g* Węgry *f/pl.* [niegościnnosc.]
u'n|gast|lich niegościnnie; **Zeit**
u'n|geacht|et (-geächt^{et}) 1. nie-
szanowany. 2. *prp.* (*gen. ob. dat.*) mimo, pomimo (*gen. ober acc.*). 3. *ej.* lubo, chociaż.
u'n|ge|ahnd|et (-geänd^{et}) = unge-
straf. [nieoczekiwany.]
u'n|ge|ahnt niespodziewany,
u'n|ge|bärd|ig (-gebärd^{ig}) nie-
sforny, nieokrzesany; (*wider-
spenstig*) krnąbrny, uparty.
u'n|ge|beten nieproszony.
u'n|ge|bild|et niewykształcony.
u'n|ge|bräuch|lich nieużywany,
nie będący w użyciu.
u'n|ge|braucht (-gebräuch^t) nie-
używany, nowy.
U'n|ge|bühr *f* nieprzyzwoitość,
niestosowność. [niestosowny.]
u'n|ge|bühr|lich nieprzyzwoity,
u'n|ge|bunden niewiązany;
(Buch) nieoprawny; *fig.* niezawisły, niekrępowany, swobodny; (Leben) rozwiązły, rozpustny; *~c* Rede proza *f*; **Zeit** *f* niezawisłość, wolność, swoboda; rozwiązłość.

u'n|ge|deckt (-ged^{ekt}) nienakryty, odkryty; (Weib) niepokryty.
u'n|ge|druckt (-gedr^{uckt}) niedrukowany.
U'n|ge|duld *f* niecierpliwość.
u'n|ge|duldig niecierpliwy.
u'n|ge|eignet niestosowny, nieodpowiedni; *vgl.* unpassend.
u'n|ge|fähr (-gef^{ähr}) 1. przybliżony, prawdopodobny; *adv.* około, blisko. 2. *zn* ② *g*¹ (o. *pl.*) przypadek *m*; von ~ przy-
u'n|ge|fährdet = sicher.
u'n|ge|fähr|lich bezpieczny.
u'n|ge|fällig nieuczynny, nie-
usłużny; auch = unangenehm; **Zeit** *f* nieuczynność, nie-
usłużność.
u'n|ge|färbt (-gef^{ärbt}) niefarbo-
wany.
u'n|ge|fragt (-gef^{ragt}) niepyta-
ny; *adv.* bez pytania.
u'n|ge|füg|ig nieulegly, krnąbrny.
u'n|ge|halten (-geh^{alten}) oburzo-
ny (*über acc. o acc.*, z powodu *gen.*), rozniewany; ~ sein gniewać się (*über acc. o acc.*).
u'n|ge|heissen (-hais^{en}) bez roz-
kazu, dobrowolny.
u'n|ge|heimnt (-h^{ämt}) = unge-
hindert. [kłamany, szczerzy.]
u'n|ge|heuchelt (-h^{ochelt}) nie-
U'n|ge|heuer *n* ② *l* potwór *m*.
u'n|ge|heuer|lich) ogromny, ol-
brzymi, niezmierny.
u'n|ge|hindert (-geh^{indert}) bez
przeszkody, swobodny, wolny.
u'n|ge|hobelt (-heb^{elt}) nieheblo-
wany; *fig.* nieokrzesany.
u'n|ge|hör|ig niestosowny, nie-
przyzwoity; **Zeit** *f* niesto-
sowność, nieprzyzwoitość.
u'n|ge|horsam 1. nieposłuszny.
2. *zn* ② *g*¹ nieposłuszeństwo
(*gegen acc. względem gen.*).
u'n|ge|künstelt niewymuszony,
naturalny.

- u'ngeladen** (-g^elad^{en}) nieproszony; \times nienabity.
- u'ngeliegen** niedogodny; *adv.* (= zu ^{er} Zeit) nie w porę, nie na rękę; *zheit f* niedogodność.
- u'ngelehrt** nieuczony.
- u'ngelenk(tg)** nieruchliwy; *fig.* niezgrabny.
- u'ngemach** n ②g niedogodność *f.* przykreść *f.*; (übet) niedola *f.* zło. [dzwyczajny.]
- u'ngemei'n** niepospolity, na-
- u'ngemessen** niemierzony; (maßlos) niezmierny.
- u'ngemischt** (-g^emışt) niemieszany, niezamącony; auch = rein.
- u'ngemütlich** nieprzyjemny, niesympatyczny.
- u'ngenaunt** (unānt) nienazwany, bezimienny, anonimowy.
- u'ngenau** niedokładny; *zīgkeit f* niedokładność.
- u'ngeneret** niekrępowany, swobodny; *adv.* bez ceremonii; *zheit f* nie krępowanie *n* się, swoboda.
- un'genießbar** nie do jedzenia, niestrawny; *fig.* niesmaczny; das ist ~ tego nie można jeść.
- u'ngenügend** niedostateczny, niewystarczający.
- u'ngenügsam** nienasycony, niezadowolony; *zkeit f* nienasyconosc, niezadowolenie *n.*
- u'ngordnet** nieuporządkowany; *adv.* bez porządku, w nieładzie. [pomszczony.]
- u'ngerächt** (-g^erēcht) nie-
- u'ngerade** nierówny, krzywy; (Bahl) nieparzysty.
- u'ngeraten** nieudaty, niezdarne; (Kinder) wyrodny.
- u'ngerecht** niesprawiedliwy; *zīgkeit f* niesprawiedliwość.
- u'ngereimt** (-g^eraimt) nierymowane; *fig.* nedorzeczny,
- dziwaczny; *es* Zeug = *zheit f* nedorzecznosc, nonsens *m.*
- u'ngern** niechętnie; gern oder ~ chcąc nie chcąc. [gerächt.]
- u'ngerochen** (-g^euōch^{en}) = un-
- u'ngerufen** (-g^eruūf^{en}) niewołany. [ny, bez soli.]
- u'ngesalzen** (zātc^{en}) niesolony
- u'ngesäuert** (zōt^{er}i) niekiszony, kwaśny; *es* Brot (der Suden) maca *f.*
- u'ngesäumt** (zōimt) nieobrubiony; *adv.* (meist ^{mit}) niezwłocznie, bezzwłocznie, natychmiast.
- u'ngeschehen** (szc^{en}) niebyły.
- u'ngeschick** n = Mißgeschick; (= *Uchkeit f*) niezgrabność; (Ufāhigkeit) niezdolność.
- u'ngeschickt** niezgrabny; (unfāhig) niezdolny; *zheit f* niezgrabność; niezdolność.
- u'ngeschlacht** (-g^eszlācht) nieokrzesany, gburowaty.
- u'ngeschliffen** (szlīf^{en}) nie szlifowany; *fig.* nieokrzesany, niegrzeczny; *zheit f* brak *m.* okrzesania, niegrzeczność.
- u'ngeschmäleret** (szmōl^{er}t) niezmniejszony, nieukrócony.
- u'ngeschminkt** (-g^eszmīnk^t) niemalowany; *fig.* szczery.
- u'ngeschoren** (-g^eszor^{en}) niestrzyżony; *fig.* ~ lassen zostawić [-wić] w spokoju.
- u'ngesehen** (zc^{en}) niewidziany.
- u'ngesellig** nietowarzystki.
- u'ngesellig** nieprawpy; *zkeit f* bezprawie *n.* [ordynary.]
- u'ngesittet** niecywilizowany.]
- u'ngestalt(et)** niekształtny.
- u'ngestört** (-g^esztört) niezakłócony; *adv.* bez przeszkody.
- u'ngestraft** (sztrāft) bezkarny.
- u'ngestüm** (-g^esztüm) 1. niepohamowany, gwałtowny. 2. 2 *m* (n) ②g (o. pl.) gwałtownosc *f.*, impet *m.*

u'n|gefucht (ˌzucht) nieszukany; *fig.* niewyszukany, naturalny.
 u'n|gesund niezdrowy.
 u'n|geteilt (-g^oteilt), u'n|getrennt (ˌtrɛnt) niepodzielony, niepodzielny, nierozłączny.
 u'n|getreu niewierny.
 u'n|getrübt (-g^otrübt) niezamącony; *fig.* swobodny, pogodny.
 U'n|getüm (-g^etüm) *n* ②g potwór *m.*
 u'n|geübt (ˌg^eübt) niewycwiczoney, niewprawny.
 u'n|gewaschen (ˌwäschen) niemity; *fig.* zuchwały; (böse) zły.
 u'n|gewiß niepewny; (zweifelhaft) wątpliwy; id| bin noch im ˌen mam jeszcze wątpliwości, nie jestem jeszcze zdecydowany; ②heit *f* niepewność, wątpliwość.
 U'n|gewitter *n* burza *f.*
 u'n|gewöhnlich niezwykły, nadzwyczajny.
 u'n|gewöhnlich nieprzyzwyczajony, nieprzywykły; ②heit *f* brak *m* przyzwyczajenia.
 U'n|geziefer (-g^ezifer) *n* ②1 robactwo, owady *m/pl.*
 u'n|geziemend nieprzystojny, nieprzyzwoity.
 u'n|gezogen (-g^ezogen) niewychowany; auch = unartig.
 u'n|gezügelt (ˌcügelt) niepohamowany, niepowściągniony.
 u'n|gezwungen niewymuszony, swobodny; *adv.* bez przymusu; ˌheit *f* niewymuszoność, swoboda.
 U'n|glaube *m* niewiara *f.*
 u'n|gläubig niewierny, niewierzący; ②(e) *s.* niewierny, poganin (-anka). [nia]
 u'n|gläublich nie do uwierzenia
 u'n|gläubwürdig niewiarygodny, nieprawdopodobny.
 u'n|gleich nierówny; (verschieden) różny, odmienny; ~ besser da-

leko lepszy; ˌartig różnorodny; ˌförmig (-förmig) różnokształtny, niejednostajny; ②heit *f* nierówność, różność; ˌmäßig nierównomierny, niejednostajny; ˌseitig nierównoboczny.
 U'n|glimpf (-glimpf) *m* ②g niesłuszność *f*, krzywda *f*; (harte) szorstkość *f*, surowość *f*; ②lich niesłuszny, krzywdzący; szorstki, surowy.
 U'n|glück *n* (pl. ˌglück) nieszczeście *n*, bieda *f.*
 u'n|glücklich nieszczęśliwy, biedny, nieszczęsny; ˌer|weise na nieszczeście.
 u'n|glückselig nieszczęsny.
 U'n|glücks...: ˌfall *m* nieszczęśliwy wypadek; ˌkatastrofa *f*; ˌgefährte *m* towarzyszniedoli; ˌmensch *m*, ˌvogel *m* nieszczęśliwiec, biedak; ˌtag *m* dzień nieszczęsny.
 U'n|gnade *f* niełaska.
 u'n|gnädig niełaskawy.
 u'n|gütig nieważny; ②keit *f* nieważność.
 U'n|gunst *f* niełaska, nieprzychylność; die ~ der Verhältnisse nieprzyjazne stosunki *m/pl.*; zu ˌen na niekorzyść.
 u'n|günstig nieprzychylny, niełaskawy; (schlecht) niepomyślny; przeciwny.
 u'n|gut: für ~ nehmen = übelnehmen; nichts für ˌ! bez gniewu!, bez obrazyl
 un|ha|ltbar nietrwały; *fig.* niezasadniony.
 U'n|heit *n* bieda *f*; a. — Unglück.
 un|heil|bar nieuleczalny.
 u'n|heil|bringend nieszczęsny, fatalny.
 u'n|heilig (weltlich) świecki; (gottlos) bezbożny.
 U'n|heil...: ˌstifter *m* sprawca złego; ˌverkündend zło-

szczy: **Uvöll** nieszczęsny, zgubny.
u'n|heimlich niemiły, przykry; eš ist (wirb) mir ~ zu Wüte jakoś mi nieswojsko, czują się nieswój.
u'n|höflich nieuprzejmy, niegrzeczny; **Ukeif** f nieuprzejmość, niegrzeczność.
u'n|hold 1. nieżyczliwy, przeciwny. 2. **U m** (2)g potwór; a. = Teufel; kleiner **U** djabełek.
Uniform (unifö'rm) f (3)b uniform *m*, mundur *m*.
uniformieren (uniförmig) (3)g [u]mundurować.
Unio'n (unio'n) f (3)b unia, zjednoczenie *n*.
universa'l (univ'ersäl) uniwersalny, powszechny.
Univerſität (univ'ität) f (3)b uniwersytet *m*; ~s... uniwersytecki. [(o. pl.) = Weltall.]
Univerſum (univ'ersum) *n* (2)g'
Unke (ünke) f (3)b ropucha.
u'n|kennlich nie do poznania.
u'n|kenntnis f nieznanomość.
u'n|keusch nieczysty, nieprzyzwoity, sprośny.
u'n|klar niejasny, mętny; im ~ zu sein nie mieć jasnego wyobrażenia; **Uheit** f niejasność.
u'n|klug niemądry, nierozumny; **Uheit** f niemądrość.
u'n|körperlich bezcielesny.
u'n|kosten pl. koszta *m/pl.*; wydatki *m/pl.*
u'n|kraut *n* chwast *m*.
u'n|kultiviert niecywilizowany, nieuprawiony. [dzialny.]
u'n|kündbar niewypowiedziany.
u'n|kundig (gen.) nie znający ob. umiejący (gen.); ich bin der polnischen Sprache ~ nie umiem (oder znam) języka polskiego.
u'n|längst niedawno. [szczery.]
u'n|laufer nieczysty; fig. nie-
u'n|leidlich nieznośny.

u'n|lenkbar, **lenksam** trudny do kierowania ober prowadzenia; a. = unfolgsam.
u'n|leserlich nieczytelny.
un|leugbar (-loigkbar) nie dający się zaprzeczyć.
u'n|slebsam niemiły, przykry.
u'n|logisch nielogiczny.
un|lösbär nierozwiązalny, nierozzerwalny; ~ nierozpuszczalny.
u'n|lust f niechęć; mit ~ niechętnie; a. = Ärger.
u'n|lustig niechętny, przykry.
u'n|männlich niemieński, zniewieściały. [masa.]
u'n|masse f ogromna ilość.
u'n|maßgeblich niemiarodajny.
u'n|maßig nieumiarkowany; (maßlos) niezmierny; **Ukeit** f nieumiarkowanie *n*; niezmierność.
u'n|menge f = Unmasse.
u'n|mensch *m* nieczłowiek; barbarzyńca, okrutnik.
u'n|menschlich nieludzki; barbarzyński, okrutny; ~keit f nieludzkość; barbarzyństwo *n*.
un|meßlich niezmierny.
un|meßbar nie dający się zmierzyć, niezmierny.
u'n|mittelbar bezpośredni; auch = sofort.
u'n|möbliert nie meblowany.
u'n|modern niemodny.
u'n|möglich niemożliwy; er kann ~ kommen ustw. nie może w żaden sposób ...; **Ukeit** f niemożliwość; ein Ding der Ukeit rzecz f niemożliwa.
u'n|mündig nieletni, małoletni.
u'n|mut *m* niechęć f, niezadowolenie *n*. [gniewny.]
u'n|mutig niezadowolony.
u'n|nachahmlich nie dający się naśladować, nie do naśladowania. [hardy.]
u'n|nachgiebig nieustępliwy.

unnahbar nieprzystępny.
 u/n|natürlich nienaturalny; *Zeit* *f* brak *m* naturalności, sztuczność.
 un|ne|nbar niewypowiedziany, nie dający się nazwać.
 u/n|nötig niepotrzebny; (überflüssig) zbyteczny; *er|weise* niepotrzebnie.
 u/n|nützlich (-nüt) nieużyteczny, niepotrzebny; (untauglich) niezdatny, do niczego; (Worte) daremny, próżny; *adv.* (a. *er|weise*) nadaremnie, niepotrzebnie. [niedbały.]
 u/n|ordentlich nieporządkny, nieład *m*; in ~ bringen [s]powodować nieład ob. zamieszanie.
 u/n|organisch nieorganiczny.
 u/n|paar nieparzysty.
 u/n|parteilich bezstronny, nieinteresowany; *Zeit* (*r*) *m* ① sędzia rozjemczy. [nośc.]
 u/n|parteilichkeit *f* bezstronny
 u/n|passend niestosowny, nieodpowiedni; a. = ungelegen.
 u/n|pfeiflich (-pfeiflich) niezdrówy, słaby; *Zeit* *f* słabość, niedyspozycja.
 u/n|persönlich nieosobisty.
 u/n|politisch niepolityczny, nieprzezorny.
 u/n|praktisch niepraktyczny.
 u/n|pünktlich niepunktualny, niedokładny; *Zeit* *f* niepunktualność, niedokładność.
 u/n|rat *m* ②g (o. *pl.*) śmiecie *n*, odpadki *m/pl.*; *fig.* ~ merken ob. wittern przeczuwać [-uc] co złego (bei *dat.* w *loc.*).
 u/n|rätlich, rätlich nie wskazany, nie do polecenia.
 u/n|recht I. mylny, błędny; (ungerecht) niesprawiedliwy, niesłuszny; am ~en Ende anfangen *ntw.* od niewłaściwego końca: es ist ~ jest niesłusznie zacząć;

zur ~en Zeit w nieodpowiednim czasie, nie w porę; ~ haben nie mieć słuszności; j-m ~ geben nie przyznawać [-nać] słuszności; j-m ~ tun wyrządzać [-dzić] krzywdę; [s]krzywdzić (*acc.*); auf den ~en Weg geraten schodzić [zejść] z właściwej (ob. *fig.* z prawej) drogi.
 2. *Zeit* *n* ②g¹ (o. *pl.*) niesprawiedliwość *f*, krzywda *f*: mit ~, zu ~ niesłusznie; im ~ sein nie mieć słuszności.
 u/n|rechtmäßig nieprawny, nielegalny; *Zeit* *f* nieprawność, niesłuszność, nielegalność.
 u/n|redlich nieuczciwy; *Zeit* *f* nieuczciwość. [ny.]
 u/n|rechlich nieuczciwy, nierzetelny
 u/n|regelmäßig nieprawidłowy; *Zeit* *f* nieprawidłowość.
 u/n|reif niedojrzały.
 u/n|rein nieczysty; (schmutzig) brudny; im ~en w bruljonie; das *Zeit* bruljon *m*.
 u/n|reinlich nieczysty, niechlujny; *Zeit* *f* nieczystość, niechlujstwo *n*.
 un|re|tfbar nie do uratowania; ~ verloren stracony na zawsze.
 u/n|richtig niewłaściwy, niedokładny, mylny; die Uhr geht ~ zegar źle chodzi; *Zeit* *f* niedokładność, omyłka.
 u/n|rühelich *f* niepokój *m*; (Stofftaub) rozruchy *m/pl.*
 u/n|rühig niespokojny; (Wetter) wzburzony.
 u/n|rühmlich niesławny, niechwalebny.
 u/n|rühstifter *m* = Aufrührer.
 uns (uns) (*f. wir*) *acc. nas.*, *dat. nam*; durch ~ przez nas.
 un|sa|gbar (-zq'kbär), -sä|glich (-zq'kllich) niewymowny, niewypowiedziany, niezmierny.
 u/n|sauff niełagodny, ostry.
 u/n|sauber nieczysty, brudny.

- u'n'schädlich nieszkodliwy; *2* *keit* *f* nieszkodliwość.
- u'n'schä'gbar nieoceniony.
- u'n'scheinbar niepokazny.
- u'n'schicklich nieprzystwoity; (unpassend) niestosowny.
- U'n'schliff (-szlif) *n* 2g łój *m*.
- u'n'schlüssig niezdecydowany, chwiejny; ~ sein wahać się; *2keit* *f* wahanie *n* się, chwiejność, niezdecydowanie *n*.
- u'n'schön nieładny, brzydki.
- U'n'schuld *f* (o. *pl.*) niewinność.
- u'n'schuldig niewinny.
- u'n'schwer nietrudny, łatwy.
- U'n'segen *m* brak powodzenia, niepowodzenie *n*; (Schick) przekleństwo *n*; *a.* = Schaden.
- u'n'selbständig niesamodzielny; *2keit* *f* niesamodzielność, brak *m* samodzielności. [fatal.]
- u'n'selig nieszczęsnny; auch =]
- u'n'ser (u'n'z'ɛr) 1. (f. wir) nas. 2. (auch der, die, das u'n's[e]re, *pl.* die u'n's[er]en) nasz *m*, nasza *f*, nasze *n*, nasi *m* *pl.*, nasze *f* *pl.*, *n.* *pl.* (auf das Subjekt bezgl.) mst: swój *u*so.); ~ einer, ~ eins jeden (jedna *f*) z naszych; ~ (er) | seits (-zate) z naszej (oder ze swojej) strony; ~ (e) | s | g | e | i | c | h | e | n równy nam; ~ t | halben, ~ t | w | e | g | e | n, (um) ~ t | w | i | l | l | e | n dla nas, ze względu na nas. [die, das ~ f. unser 2.]
- u'n's(e)rig(e) (u'n'z[e]r'ig'e): der,]
- u'n'sicher niepewny; (zweifelhaft) wątpliwy; (gefährlich) niebezpieczny; *2keit* *f* niepewność; wątpliwość; niebezpieczeństwo *n*.
- u'n'sichtbar niewidzialny, niewidoczny.
- U'n'sinn *m* 2g¹ (o. *pl.*) głupstwo *n*, bezsens, nonsens, niedorzeczność *f*; ~ reden = faseln; ~ machen oder treiben wyprawiać głupstwa.
- u'n'sinnig głupi, bezsensowny, niedorzeczny; vgl. sinnlos.
- U'n'sitte *f* zły zwyczaj *m*.
- u'n'sittlich nieobyczajny, niemoralny; *2keit* *f* nieobyczajność, niemoralność. [ny.]
- u'n'solid niesolidny, nierzetel-
- u'n'sr(ig)e *u*so. f. unjet(ig)e.
- u'n'stät *f*. unstet.
- u'n'stathhaft niedopuszczalny, niedozwolony; *a.* = unpassend.
- u'n'sterblich nieśmiertelny; ~ machen unieśmiertelić [boż.]; *2keit* *f* nieśmiertelność.
- U'n'stern *m* nieszczęsn gwiazda *f*; *fig.* nieszczęście *n*.
- u'n'stet(ig) niestały, niespokojny; (leben *u*so.) tułaczy.
- u'n'stillbar (-szty'lbār) nienasycony, nieugaszony.
- u'n'strä'flich niekarygodny, nienaganny.
- u'n'streitig bezspreczny, niewątpliwy; es ist ~ jest rzeczą niewątpliwą.
- U'n'summe *f* ogromna suma.
- u'n'ta'delhaft, -ta'd(e)lig (-tā'd[e]l'ich) nienaganny, nieposzlakowany. [zbrodnia.]
- U'n'tat *f* przestępstwo *n*.
- u'n'tätig nieczynny, próżnujący; ~ sein próżnować; *2keit* *f* bezczynność, próżnowanie *n*.
- u'n'tauglich niezdalny, niezdolny; *2keit* *f* niezdolność, niezdolność.
- u'n'teilbar niepodzielny.
- u'n'ten (u'n'tɛn) na dole, u dołu (*gen.*); nach ~ (hin) w dół; von ~ (an) od dołu; weiter ~ niżej; ~ benannt niżej wymieniony.
- u'n'ter (u'n'tɛr) 1. *prp.* (wohin? *acc.*, wo? *dat.*) pod (*acc.*, *instr.*); (zwischen) między (*instr.*); wśród (*gen.*); (während) przy (*loc.*), podczas (*gen.*); ~ hundert poniżej sta; ~... hervor z pod (*gen.*); ~ Tränen wśród łez, ze łzami

w oczach; ~ dem 20. Juni dwudziestego czerwca. 2. a. (sup. ~st) niższy, dolny; baß 2te dolna część f, spód m. 3. 2 m (2) Gartenfp.; walet.

u'nter... pod...: niższy; spodni: dolny.

U'nter|abteilung f poddział m.

U'nter|arm m dolna część f ramienia; am ~ poniżej łokcia.

U'nter|ärmel m spodni rękaw.

U'nter|art f podrodzaj m.

U'nter|arzt m młodszy lekarz.

U'nter|beamte(r)m podurzędnik.

U'nter|beinkleid(er pl.) n = Unterhose(n).

U'nter|bett n piernat m.

U'nter|bilanz ☉ f niedobór m, deficyt m.

unter|bluden 1. (u-u) przywiązywać [-zać] u spodu.

2. (u-u) podwiązywać [-zać].

unter|blei'ben nie przychodzić [przyjść] do skutku, nie stać się.

unter|brechen przerywać [-rwać]; przeszkadzać [-szkodzić] (dat.). Su. przerwa f, przeszkoda f; ohne Unterbrechung nieprzerwanie.

unter|breifen 1. (u-u) przedkładać [przedłożyć], przedstawiać [-wić]. 2. (u-u) podkładać [-łożyć], podścielać [-lić].

u'nter|bringen umieszczać [umieścić] (bertellend) rozmieszczać [-eścić] (tu oder bei dat. w loc. ober u gen.); Tochter usw.: zabezpieczać [-czyć]; Waife usw.: przyjmować [-jać].

unter|der|ha'nd pod ręką, potajemnie; (nelegentlich) przypadkowo.

unter|dy's, -de'ssen tymczasem, tymczasowo, w międzyczasie.

unter|drü'cken gnębić, uciskać; Gefühl, Aufstand usw.: [s-, przy-] tłumić; Lachen: powstrzymy-

wać [-mac] się od (gen.): (ber-

tuschen) ukrywać [-yc], [za]tacić. Su. gnębienie n, uciskanie n; tłumienie n; powstrzymanie n; ukrywanie n.

unter|eina'nder między sobą.

unter|fa'ngen: się ~ (mit gen.) ośmielić [-lić] się (na acc.).

u'nter|fassen brać [wziąć] pod ramię. [tunel m.]

Unter|fü'hrung f podjazd m; U'nter|futter n podszywka f.

U'nter|gang m (eines Gefirnes) zachód m; fig. zguba f, zagład-a f; (eines Reiches) upadek.

U'nter|gattung f podgatunek n. unter|ge'ben podwładny, poddany.

u'nter|geh(en) Gefirn: zachodzić [zajść]; fig. [za]ginać; ↓ [u-, za]tonąć. [parter.]

U'nter|geschöß n dolne piętro.] U'nter|gestell n podstawa f.

unter|gra'ben podkopywać [-pać]; Gesundheit: [z]niszczyć; stargać [boś].

U'nter|grund m dolna warstwa f; ~bahn f kolej podziemna.

u'nter|halb (gen.) poniżej (gen.). U'nter|halt m (o. pl.) utrzymanie n.

unter|halten 1. (u-u) podtrzymy-
mywać [-mac], podstawi-
ać [-wić] (unter acc. pod acc.).

2. (u-u) utrzymywać, żywić: (besüßigend) bawić, zabawiać: sich ~ bawić się, zabawiać się: ~d zajmujący, zabawny.

Unter|ha'ltung f = Unterhalt: zabawa, rozrywka; (Gespräch) rozmowa; ~s|blatt n pismo

belletrystyczne: ~s|kosten pl. koszta m/pl. utrzymania.

unter|ha'ndeln układać się, traktować (mit j-m über acc. ob. wegen gen. z instr. o acc.).

Unter|hä'ndler m pośrednik.

Unter|hä'ndlung f układanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

się, traktowanie n, układy

- m/pl.*, rokowania *n/pl.*: in ~ (en) treten wchodzić [wejść] w układy oder rokowania. [la f.]
- U'nter|hemd** *n* spodnia koszula
- unter|hö'hlen** = untergraben.
- U'nter|holz** *n* niskie krzaki *m/pl.*, młody las *m*.
- U'nter|hose** (*u pl.*) kalesony *m/pl.*, gacie *f/pl.*
- u'nter|irdisch** podziemny.
- U'nter|jacke** *f* kaftanik *m*.
- unter|jo'chen** (-jō'chen) ⑤a ujarzmiąć [-mić], podbijać [-bić]. *Su.* ujarzmienie *n*, podbicie *n*.
- U'nter|kiefer** *m* dolna szczeka *f*.
- U'nter|klasse** *f* niższa klasa.
- U'nter|kleid** *n* spodnia suknia *f*.
- u'nter|kommen** 1. znajdować [znaleźć] pomieszczenie (schronienie ob. zajęcie). 2. ② *n* ②1, **U'nter|kunst** (-kunst) *f* ③b (*o. pl.*) pomieszczenie *n*, zamieszczenie *n*, przytułek *m*; zajęcie *n*. [ciała.]
- U'nter|körper** *m* dolna część *f*
- U'nter|lage** *f* podkładka, podściółka: *fig.* = Grundlage.
- U'nter|land** *n* kraj *m* dolny, nizina *f*.
- U'nter|laß**: ohne ~ bez przestanku, niestannie.
- unter|la'ssen** zaniedbywać [-dbać]; zaniechać [poś.]; omieszkąć [poś.] co uczynić; ich merbe nicht ~ nie omieszkać.
- U'nter|la'ssung** *f* zaniechanie *n*, zaniechanie *n*: ~s|fünde *f* wina z zaniehdania czegoś.
- unter|laufen** (*fu*) 1. (u-u) mit ~ wkradać [wkraść] się. 2. (u-u) mit Blut ~ zachodzić [zajść] krwią.
- unter|legen** 1. (u-u) podkładać [podłożyć] (*dat. pod acc.*); podścielać [-lić]: *fig.* Sinn: nadawać [-dać] (znaczenie). 2. (u-u) podstawić [-wić].
- U'nter|lehrer** *m* młodszy nauczyciel.
- U'nter|leib** *m* brzuch, podbrzusze *n*: ~s... brzuszny.
- U'nter|leutnant** *m* ehm. podporucznik.
- unter|lie'gen** (*fu*) ulegać [uleże], zostać pokonanym; (dem Gwetsel usw.) podlegać.
- U'nter|lippe** *f* dolna warga.
- u'nter** *F* (u'nt^ern) = unter dem.
- unter|me'ngen, -mi'schen** przymieszać, domieszać (mit *dat.* do *gen.*).
- unter|min'ten** podkopywać [-pać], podminowywać [-ować].
- u'nter** *F* (u'nt^ern) = unter dem.
- unter|ne'hmen** 1. przedsiębrać [-sięwziąć]; podejmować [podjąć] się (*gen.*); ~b przedsiębiorezy. 2. ② *n* ②1 przedsięwzięcie, przedsiębiorstwo.
- U'nter|ne'hmer** (*tu f.*) *m* przedsiębiorca (-bioreczny).
- U'nter|ne'hmung** *f* przedsięwzięcie *n*: ~s|lust *f* przedsiębiorczość; ②s|lustig przedsiębiorczy.
- U'nter|offizier** *m* podoficer.
- u'nter|ordnen** podporządkowywać [-ować]; untergeordnet podrzędny. *Su.* podporządkowanie *n* się; subordynacja *f*.
- U'nter|pfand** *n* zastaw *m*; *fig.* zakład *m*, rękojnia *f*.
- unter|re'den**: sich ~ rozmawiać. *Su.* rozmowa; auch = Besprechung, Unterhaltung.
- U'nter|richt** (-richt) *m* ②g (*in dat.*) nauczanie *n*, nauka *f*. lekcje *f/pl.* (*gen.*); i-m ~ geben, ~ erteilen = unterrichten.
- unter|ri'chten** uczyć, nauczyć (i-m *in dat.* k-o *gen.*); udzielać lekcji (k-u); a. = benachrichtigen; gut unterrichtet dobrze poinformowany.

Unter|richts... naukowy: **U**nterrichtsministerium *n* ministerstwo *n* oświaty; **U**nterrichts|stunde *f* lekcja. [f.]

Unter|rock *m* spodnica *f*, halka

unters *F* (ü'nt'ers) = unter das.

unter|sa|gen zakazywać [-zać], zabraniać [-bronić]. *Su.* zakaz

m, zabronienie *n*.

Unter|satz *m* podstawka *f*; (für Töpfe usw.) spode(czo)k; *Logik*: przesłanka *f* dolna.

Unter|schale *f* = Untertasse.

unter|schä|hen niedoceniać [nić], [z]lekceważyć. *Su.* niedoceniecie *n*, lekceważenie *n*.

unter|schei|den roz- oder odróżniać [-nić]; (erkennen) rozpoznawać [-nać]; sich ~ różnić się: **U**dróżniający; charakterystyczny.

Unter|schei|dung *f* roz- oder odróżnianie *n*; rozpoznawanie *n*; **U**s... odróżniająca.

Unter|schenkel *m* goleń *f*.

unter|schieben *W*agen: zasuwać [-sunąć] do remizy oder wozowni; (heimlich ~) podsunąć [-sunąć], podrzucić [-cić]; untergeschoben podrzucony, podsunięty. [różnica *f*.]

Unter|schied (-szit) *m* ②g

unter|schiedlich różny, różnorodny: [los bez różnicy.]

Unter|schieds... odróżniająca;

unter|schlagen 1. (w-u) podbijać [-bić]; seine [s]krzyżować pod siebie; i-m ein Bein ~ podstawić [-wić] nogę. 2. (w-u) usuwać [usunąć] potajemnie: öffentliche Gelder: sprzeniewierzać [-rzyć]. *Su.* sprzeniewierzenie *n*.

Unter|schleif (-szlaff) *m* ②g sprzeniewierzenie *n*, defraudacja *f*, oszustwo *n*.

unter|schrei|ben podpisywać [-sać] (v/i. się). *Su.* podpisanie *n*.

Unter|schrift *f* podpis *m*.

Unter|see|boot *n* łódź *f* podwodna.

unter|see|sch (-zeisz) podwodny.

unter|setzen podstawić [-wić].

unter|setzt krępy, przysadkowaty.

unter|sinken [za]tonąć.

unter|spü|len podmywać [-yć].

unterst (ü'nt'erst) *f*. under 2.

Unter|staats|sekretär *m* podsekretarz stanu.

Unter|stand *m* zajęcie *n*; **U**oko-py *n/pl.*; **U**los bez zajęcia.

unter|ste|h(en) (h.) podlegać: sich ~ śmieć, ośmielać [-lić] się, odważać [-zyć] się.

unter|stellen 1. (w-u) podstawić [-wić]. 2. (w-u) [u]czynić zawisłym (od *gen*): unterstellt zawisły, podwładny.

unter|stre|ichen podkreślać [-lić].

Unter|stufe *f* stopień *m* niższy.

unter|stüt|zen podpierać [podpreźć]; (helfen) wspierać [wespierać], wspomagać [-módz], pomagać [-módz] (*dat.*): Bitte *u*so.: popierać [-preźć].

Unter|stüt|zung *f* popieranie *n*, pomaganie *n* (komuś); wsparcie *n*, zapomoga, zasiłek *m*; (Hilfe) pomoc; **U**s... zapomogowy.

unter|su|chen śledzić, [wy-, z]badać; stufe *u*so.: roztrząsać [-snać], rozpoznawać [-znać], sprawdzać [-dzić].

Unter|su|chung *f* śledzenie *n*, badanie *n*; roztrząsanie *n*, rozpoznawanie *n*, sprawdzanie *n*; (gerichtliche) śledztwo *n*; **U**s... śledczy; **U**s|haft *f* więzienie *n* śledcze; **U**s|richter *m* sędzia śledczy.

unter|tan (-tän) 1. (nur präd.) poddany, podległy. 2. **U**m ④d poddany; **U**en|verband *m* poddaństwo *n*.

u'nter|tänig (-tän:di) poddany, podległy: *fig.* uniżony, pokorny; **untertänigst** najuniżęszy; **Ükeit** *f* poddaństwo *n.*, podległość: uniżoność.

U'nter|tasse *f* podstawa, spodoczek *m.* [się.]

u'nter|tauchen zanurzać [-rzyć]

U'nter|teil *m* (*n*) dolna część *f.*

u'nter|trefen wchodzić [wejść] (unter *acc.* pod *acc.*).

u'nter|wärts (-wäre) poniżej (des Stromes za rzeką).

unter|wa'schen = unter|spülen.

unter|wegs (-wē'ks) po drodze, w drodze.

unter|weisen pouczać [-czyć], [po]informować. *Su.* nauka; instrukcja; informacja.

U'nter|welt *f* podziemie *n.*

unter|werfen podbijać [-bić]; [sich ~] poddawać [-dać] się. *Su.* podbicie *n.*

unter|wühlen podkopywać [-pać], podryć [wół.].

unter|würfig (-wü'rfich) uległy, poddańczy; **Ükeit** *f* uległość, poddaństwo *n.*; (tuechtich) uniżoność.

unter|zeichnen podpisywać [-sać] (*v/i.* się). *Su.* podpisanie *n.*

U'nter|zeug *n* spodnia bielizna *f.*

unter|ziehen 1. (zue) wciągać [-gnąć] pod (*acc.*); Kleider: wdziewać [wdzlać] na spód. 2. (wue) (sich) poddawać [-dać] (się): (auf sich nehmen) podejmować [podjąć] się (*gen.*).

U'ntiefe *f* mielizna, bród *m.*; (große Tiefe) (bezdenna) głębia.

U'ntier *n* potwór *n.*

un|st'igbar niezniszczalny; (Schuld) nieumarzalny.

un|trennbar nierozdzielny, nierozłączalny; Gram. niepodzielny; **Ükeit** *f* nierozdzielność, nierozłączność.

u'ntreu niewierny; ~ *w.* (*dat.*) sprzeniewierzać [-rzyć] się.

U'ntreue *f* niewierność.

un|trö'stlich niepokieszony, zrozpaczony.

un|trü'glich nieomylny; (Subertäffig) niezawodny, powny.

u'ntüchtig niezdatny, niezdolny.

U'ntugend / wada, zły nałóg *m.*

u'n|überlegt nierozważny, nieroztropny; **Ükeit** *f* nierozważność, nieroztropność.

un|überse'gbar nieprzejrzany, niezmierny.

un|überse'gbar nie dający się przetłumaczyć.

u'n|übersichtlich nieprzejrzysty.

un|übertr'efflich, **u'n|übertr'offen** niedościgniony, jedyny.

un|überw'undlich (-üb'rw'unt-) nieprzewyciężony, nie do pokonania.

un|umgänglich 1. (unw) nieodzowny, niezbędny, konieczny. 2. (unw) nieprzystępny, nieuprzejmy.

u'n|umschränkt (-umschränkt) nieograniczony. [ty.]

un|umstö'slich (-sztö's-) niezbi-

u'n|unwunden (-wü'nden) otwarty, szczery; *adv.* wprost, bez ogródek. [ny, ustawiczny.]

u'n|unterbro'chen nieprzerwa-

u'n|veränderlich niezmienny; **Ükeit** *f* niezmiennność.

un|verantwortlich 1. (unw) nieodpowiedzialny; **Ükeit** *f* nieodpowiedzialność. 2. (unw) nie do przebaczenia ob. usprawiedliwienia.

un|veräu'ßerlich niesprzedawny; **Ükeit** *f* niesprzedawność.

un|verbe'sserlich niepoprawny; **Ükeit** *f* niepoprawność.

u'n|verblümt nieupiększony, szczery; *adv.* bez ogródek.

un|verbre'nubar nie dający się spalić.

un|verbrü'chlich (-fērbri'ch-) niezłomny, niezachwiany.
 u'n|verbürgt niepewny, nie-
 stwierdzony.
 u'n|verdächtig niepodejrzany.
 u'n|verdan'lich niestrawny; *Źkeif* f niestrawność.
 u'n|verdaunt niestrawiony.
 u'n|verdient niezasłużony; *~er-*
maßen niezasłużenie.
 u'n|verdorben niezepsuty; a. =
 rein; *Źheif* f niewinność, czy-
 stość.
 u'n|verdrossen niezmordowany,
 wytrwały; *Źheif* f niezmordo-
 waność, wytrwałość.
 u'n|verehelicht = unbrēhatet.
 un|verei'nbar nie dający się po-
 godzić, niezgodny, sprzeczny.
 u'n|verfälscht niefałszowany,
 czysty, prawdziwy.
 un|verfä'nglich niewinny; a. =
 unschädlich.
 u'n|verfroren F beczelny; *Ź-*
heif f beczelność.
 un|vergä'nglich nieśmiertelny,
 trwały; (ewig) wieczny.
 un|verge'sslich niezapomniany.
 un|verglei'chlich nie dający się
 porównać, niezrównany; *adv.*
 bez porównania.
 u'n|verhältnismäßig niesto-
 sunkowy, nieproporcjonalny.
 u'n|verhel'ratet (Mann) niezona-
 ty; (Frau) niezamężna.
 u'n|verhofft (-fērhōft) nie-
 spodziany. [ty, szczery.]
 un|verhō'hlen (~ho'len) otwar-
 u'n|verkäu'flich nie na sprze-
 daż, niesprzedajny.
 un|verke'unbar (-fērkē'n-) oczy-
 wisty, wyraźny.
 u'n|verkürzt nieskrócony.
 un|verle'glich (-fērlē'c-) nie-
 naruszalny, nietykalny; *Źkeif* f
 nienaruszalność, nietykalność.
 u'n|verleßt nieraniony; *auch* =
 unverschert.

un|vermei'dlich nieunikniony,
 niechybny.
 u'n|vermerkt niespostrzeżony;
adv. *auch* zniemacka.
 u'n|vermischt niezmiieszany.
 u'n|vermögen a niemoc f, bez-
 silność f; *Źd* bezsilny; (arm)
 niezamożny, biedny.
 u'n|vermutet niespodziewany;
adv. niespodzianie.
 u'n|vernunft f nierozsądek m.
 u'n|vernünftig nierozsądny,
 nierozumny.
 u'n|verrichtet niezakończony,
 niedokonany; *~erdinge* nie nie
 zdziaławszy ober uzyskawszy,
 u'n|verschämt (froh) beczelny;
 (schamlos) bezwstydnny; *Źheif* f
 beczelność; bezwstydnność.
 u'n|verschuldet (Gut ujm.) nie-
 obdłużony, bez długów; (ohne
 Schuld) niewinny, niezasłużony.
 u'n|verse'hens mimowoli, znie-
 nacka.
 u'n|verse'hrt (-fērze'rt) nieu-
 szkodzony, nietknięty, cały;
Źheif f nienaruszoność, całość.
 un|versie'gbar (~zi'k-) niewy-
 sychający, niewyczerpany.
 u'n|versöh'lich nieubłagany;
Źkeif f nieubłagalność.
 u'n|versöhnt nieprzejednany.
 u'n|versorgt niezaopatrzony.
 u'n|verstand m głupota f.
 u'n|verständlich nierozumny,
 głupi. [niejasny.]
 u'n|versündlich nierozumiały,
 u'n|versucht niewypróbowany.
 u'n|verträ'glich niezgodliwy,
 kłótniwy; a. = unvereinbar.
 u'n|verwandt niezachwiany;
adv. nieustannie, ciągle.
 u'n|verwe'hrt niewzbroniony,
 dozwolony. [niewiedzący.]
 un|verwe'klich (-fērwē'lk-)
 un|verwe'stlich niezniszczalny.
 un|verwu'ndbar nie dający się
 zranić, nie do zranienia.

un|verwüßlich (förwü'st-) niezniszczalny, nie do zniszczenia; (dauerhaft) trwały; (Bestandheit) żelazny.

un|verzagt nieulekniiony, odważny; sei ~! śmiało!, odważnie!

un|verzei'hlich nie do przebaczenia oder darowania.

un|verzinslich nie przynoszący procentu, nieoprocentowany.

un|verzü'glich (-fereü'k-) niezwłoczny, bezzwłoczny.

un|vollendet nieskończony, niedokony.

un|vollkommen niepełny, niedoskonały; *Zeit* *f* niezupełność, niedoskonałość.

un|vollständig niepełny; *Zerkel* *f* niezupełność.

un|vorbereitet nieprzygotowany; *adv.* bez przygotowania.

un|vorde'nklich (-fordé'rk-) niepamiętny. [dziany.]

un|vorhergesehen nieprzewi-

un|vorsätzlich nieumyślny; *adv.* a. bez zamiaru.

un|vorsichtig nieostrożny; *Zerkel* *f* nieostrożność.

un|vorteilhaft niekorzystny.

un|wä'gbar nie dający się zważyć.

un|wahr nieprawdziwy, kłamliwy; (Person) nieprawdomowny; *Zeit* *f* nieprawda; *faßz* *m*.

un|wahrscheinlich nieprawdopodobny; *Zeit* *f* nieprawdopodobieństwo *n*.

un|wandelbar niezmienny.

un|wegsam (-wek-) bezdrożny, trudny do przebycia.

un|weigerlich (-wai'g'er-) nie stawiający oporu; *adv.* bez

un|weil = *unfern*. [oporu.]

un|wert 1. niewarty, niegodny. 2. *Z* *m* brak wartości, niegodność *f*.

un|wesen *n* nadużycie, nieporządek *m*.

un|wesentlich nieznaczny, nieważny, nieistotny.

un|wetter *n* niepogoda *f*; (Sturm) burza *f*.

un|wichtig nieważny.

un|widerle'g-bar, -lich (-widerle'k-) niezbity. [odwoalny.]

un|widerru'flich (~ru'flich) nie-

un|widerspre'chlich (~szpré'ch-) nie dający się zaprzeczyć, niezaprzeczony.

un|widerste'hlich (-szte'_) nieprzewyciężony.

un|wiederbr'nglich (~brü'ng-) bezpowrotny, niepowetowany; *adv.* a. na zawsze.

un|wille *m* niechęć *f*, oburzenie *n*; mit ~n = *unwillig*.

un|willig niechętny, oburzony; ~sein od. werden oburzać [-rzyć] się (über *acc.* na *acc.*).

un|willkommen niepożądany, niemiły; *adv.* nie w porę.

un|willkü'rlich mimowolny, nieświadomy; *adv.* mimowoli.

un|wirksam bezskuteczny, nieczynny. [freundlich.]

un|wirth (-wirsz) = *unf*

un|wirthlich niegościnnie; (wirth) pusty, dziki.

un|wissend nieuczony, nieoświecony, niewiedzący, nieświadomy; *Ze(r)* *s.* nieuk.

un|wissenheit (-wisse'n-) *f* nieuctwo *n*, nieświadomość, nieznajomość.

un|wissenlich niewiedzący, nieświadomy; *adv.* mimowiednie.

un|wohl niezdrowy, słaby; mir ist (od. ich bin) ~ niedobrze mi; *Z* *ctn* *n* słabość *f*, niedyspozycja *f*.

un|würdig niegodny.

un|zahl *f* niezliczona ilość, mnóstwo *n*.

un|zählbar, -zähl|ig (-cähl|ich) niezliczony, ogromny.
 un|zart niedelikatny.
 un|ze (u'nc^e) f ③b uncja.
 un|zeit f: jur ~ nie w porę.
 un|zeit|ig niewczesny, przedwczesny: a. = ungelegen.
 un|zerbre|chlich nie dający się złamać.
 un|zerst^orbar nie dający się zniszczyć, nie do zniszczenia.
 un|zertr^ennlich nierozłączny, nierozzerwalny.
 un|ziemend, ziemlich nieprzyzwoity, nieprzystojny, nieodpowiedni. [m elegancji.]
 un|zier(de) f niezadobność, brak
 un|zucht f nierząd m, sprośność.
 un|züchtig nierządny, sprośny, nieprzyzwoity.
 un|zufrieden niezadowolony: Zeit f niezadowolenie n.
 un|zugänglich niedostępny, nieprzystępny: Zeit f niedostępność.
 un|zulänglich niewystarczający: Zeit f niedostateczność, niemożność. [niedożwoiony.]
 un|zulässig niedopuszczalny.
 un|zurechnungsfähig niepoczytalny. [cy.]
 un|zureichend niewystarczający.
 un|zuständig niekompetentny.
 un|zufräglich niezdrowy: a. = schädlich. [dokładny.]
 un|zutreffend nietrafny, nie-
 un|zuverlässig niepewny: (Nachricht) niewiarygodny: Zeit f niepewność.
 un|zweckmäßig nieodpowiadający celowi, nieodpowiedni, niedogodny.
 un|zweideutig niedwuznaczny.
 un|zweifelhaft nie wątpliwy; adv. bez wątpienia.
 un|ppig (u'pfi^{ch}) bujny; (stolz) dumny, pyszny: a. = wollüstig;

Zeit / bujność: pycha; zbytkowność.
 Ur (ur) m ②g = Auerochs.
 Ur... pra..., pierwotny: ~ahn m pradziad; ~ahne f prababka; ~alt starodawny, odwieczny; vor ~alten Zeiten w czasach niepamiętnych; ~anfang m pierwszy początek.
 urbar uprawny, urodzajny: ~machen użyźniać [-nić], [wy-]karczować; ~machung f użyźnienie n, karczowanie n.
 Ur...: ~bewohner m pierwotny mieszkaniec; ~bild n pierwowzór n, prototyp m; ~bildlich pierwowzorowy, typiczny. typowy; ~ekern pl. praojcowie m pl.; ~enkel m prawnuk; ~enkeltin f prawnuczka; ~fide I bardzo wesoly; ~geschichte f pierwotne dzieje m/pl.; ~großmutter f prababka; ~großvater m pradziad.
 Urheber (u'rheber) m ②l, ~in (~in) f ③c sprawca (-czyni); twórca (-czyni); autor(ka); ~ autorski.
 Urheberschaft f autorstwo n.
 Uri'n (uri'n) m ②g^l uryna f. moczu; urinic'ten (urini'rⁿ) ②g moczyc, oddawać mocz.
 Ur...: ~komisch arcyzabawny; ~kunde f dokument m, akt m; ~kundlich (-künt-) dokumentarny, stwierdzony dokumentami. [s... urlopnicy.]
 Ur'taub (u'r'taup) m ②g^l urlop f
 Ur...: ~mensch m człowiek pierwotny; ~mutter f pramatka.
 Ur'ne (u'rne) f ③b urna.
 Ur...: ~plö'glich zupełnie niespodziewany, nagły, raptowny; ~quelle m prazdrój; ~sache f przyczyna, powód m; seine ~sache! niema za co (dziękować); ~sächlich, ~fächlich przyczyno-

wy; *~schrift* *f* oryginał *m*, autograf *m*; *~sprache* *f* pierwotny język *m*, prajęzyk *m*; *~sprung* *m* pochodzenie *n*, początek; (Quelle) źródło *n*; *~sprü'nglich* (-szpü'nglich) pierwotny, początkowy; *~stoff* *m* pierwiastek, element, żywioł.

U'rteil (u'riai) *n* ②g¹ (eines Gerichtshofes) wyrok *m*; (Ansicht) sąd *m*, zdanie; (ausgesprochenes) orzeczenie; ich habe darüber kein ~ nie mam wyrobionego sądu o tem. ~

u'rteilen (ˌen) ⑤a sądzić, orzekać [orzec] (über *acc.* o *loc.*): [za]wyrokować; nach (*dat.*) zu ~ sądząc według (*gen.*).

U'rteils...: *~kraft* *f*, *~vermögen* *n* zdolność *f* sążenia, rozsądek *m*; *~spruch* *m* wyrok.

U'r...: *~text* *m* tekst pierwotny ober oryginalny; *~tier*(chen) *n* pierwotniak *m*.

U'r'ur... prapra... ⑧. *~großmutter* *f* praprababka; *~großvater* *m* prapradziad.

U'r...: *~vater* *m* praojciec; *~wahl* *f* prawybór *m*; *~wähler* *m* prawyborca; *~wald* *m* las dziewiczy; *~welt* *f* świat *m* pierwotny; *~wüchsig* (-wüksig) naturalny, przyrodzony; *~zeit* *f* czas *m* przedhistoryczny; *~zeugung* *f* samopłodzenie *n*; *~zustand* *m* stan pierwotny.

uff. Abt. für und so fort.

ustw. Abt. für und so weiter.

Utenfl'ien (utēnz'i'ien) *pl.* inbest. przybory *m/pl.*, sprzęty *m/pl.*

u'zen F (ū'c'en) ⑤e naciągać [-gnąć], brać [wziąć] na kawał.

B

v. Abt. für vom, von.

Vagabu'nd (wagabu'nt) *m* ③a włóczęga.

vagabundie'ren (ˌbündi'r'en) ⑤g (h. u. fu) włóczyć się.

vaka'nt (waka'nt) wolny, niezajęty; **Vaka'nz** (ˌka'nc) *f* ③b miejsce *n* wolne ober nieobsadzone: a. = Jerien.

Valu'ta * (ˌlʊ'ta) *f* ⑥g waluta.

Va'mpir (wa'mpɪn) *m* ②g¹ wampir, upiór. [dal.]

Vanda'le (wānda'le) *m* ③a wan-]

Vani'lle (wan'i'le) *f* ③b wanilja; ..n... waniljowy.

Varia'nte (wari'a'nte) *f* ③b warjant *m*, odmiana.

Variatio'n (wari'aci'o'n) *f* ③b warjacja, przemiana.

varie'ren (ˌni'r'en) ⑤g urozmaicać [-cić], zmieniać [-nić].

Vasa'll (waza'l) *m* ③a wasal, lennik.

Va'se (waz'e) *f* ③b waza.

Vasell'n (waz'e'l'n) *n* ②g¹, ˌe (ˌe) *f* ③b waselina *f*; ... waselinowy.

Va'ter (fā'ter) *m* ②j ojciec, ~ rodzic; Ihr Herr ~ pański ojciec; ... ojcowski, rodzicielski. [ojczulek, tatus.]

Va'terchen (fā'terchen) *n* ②j]

Va'ter...: *~land* *n* ojczyzna *f*; *~ländisch* ojczysty; *~lands-
liebe* *f* miłość ojczyzny; *~lands-
verräter* (in *f*) *m* zdrajca (-czyni) ojczystny.

vā'terlich (fā'terlich) ojcowski, rodzicielski; *~er'selts* (ˌer-
zaic) ze strony ojca.

Va'ter...: *~los* bez ojca, nie mający ojca; *~mord* *m* ojcobójstwo *n*; *~mörder* (in *f*) *m* ojcobójca (-czyni); *~name* *m* nazwisko *n* ojca ob. rodzinne.

Va'terschaft *f* ojcostwo *n*.

Va'ter...: *~stadt* *f* miasto *n* ojczyste ober rodzinne; bei j-m

~stelle vertreten zastępować
k-u ojca, być k-u ojcem; ~
u'nter *n* indett. Ojezenasz *m*.
v. Chr. (G.) f. Chrystus.
Vegetabl'ien (węcətəbɪ'ʃən) *pl*.
indett. rośliny *f/pl*.
Vegeta'rier (tə'ʀiər) *m* (2)l, ~in
(~in) *f* (3)c jarosz(ka), wege-
tarjanin (-janka).
vegeta'riſch (~ʀiʃ) jarski, we-
getarjański. [roślinność.]
Vegetatio'n (tə'ti'o'n) *f* (3)b
vegeta'riu (tə'i'rən) (5)g wege-
tować, żyć nędznie z dnia na
dzień.
Veil'ichen (faɪ'lɪçən) *n* (2)l fio-
lek; ... fiołkowy; Vblau fio-
letowy. [świętego Wita.]
Veil'ischanz (faɪ'ç-) *m* taniec
Veil'igeb'd (vaɪ'çɛpɛ't) *n* (2)g
— Żahrad.
Ve'ne (vɛ'nə) *f* (3)b żyła; ~...
żył. [necja *f*.]
Vene'dig (vɛnɛ'dɪç) *n* (8)g We-
vene'riſch (~ʀiʃ) weneryczny.
venezja'niſch (~nɛçɪ'a'nɪʃ) we-
necki. [*m*, klapka *f*.]
Ventil' (vɛntɪ'l) *n* (2)g^l wentyl]
Ventilatio'n (tə'tilə'ti'o'n) *f* (3)b
wentylacja, przewietrzanie *n*;
~s... wentylacyjny.
ventilic'ren (~li'rən) (5)g =
lüften. [nera.]
Ve'nus (vɛ'nʉs) *f* indett. We-
ver... (fɛr...) za..., prze..., ob...,
roz..., wy, a. durch nie, iB. ver-
fennen.
verla'bfolgen wydawać [-dać],
wręczać [-czyć]. *Su.* wydanie
n, wręczenie *n*.
verla'breden (et. mit i-m) uma-
wiać [umówić], układać [ulo-
żyć] (co z *instr.*): a. umawiać
(ober układać) się z kim co do
(*gen.*); verabredet umówiony
oznaczony. *Su.* umowa *f*,
układ *m*.
verla'breichen = verabfolgen.

verla'bfäumen zaniedbywać
[-dbać], opuszczać [opuszczać].
verla'bfcheuen nienawidzić
(*gen.*), brzydzić się (*instr.*):
~s!wert wstrętny, obrzydliwy.
verla'bfchieden (~ʃɪdɛn) (5)c
odprawiać [-wić] (ze służby);
ſich ~ [po]żegnać się (don *dat.*
z *instr.*); rozstawać [-stać] się
z (*instr.*). [(*instr.*.)]
verla'chten [wz-, po]gardzić
Verla'chter (-ç'çtɛr) *m* (2)l, ~in
(~in) *f* (3)c gardzielnik(ka), po-
gardzający (-ca).
verlä'chtlich pogardliwy, nik-
czemny, podły.
Verla'chtung *f* pogardzanie *n*,
pogarda; 2s!wert, 2s!würdig
godzien pogardy, zasługujący
na pogardę.
ver'allgemeinern (-ʔlg'emä'r-
nər) (5)b uogólniać [-nić], roz-
powszechniać [-nić].
verla'ten (-ç'tɛn) (5)c (ſu) [ze-,
pre]starzość (się); veraltet
zastarzały, przestarzały, za-
dawniony. [randa.]
vera'nda (vɛrə'ndə) *f* (6)i we-
verlä'nderlich (-ç'ndɛrlich)
zmienny, niestały, chwiejny;
2keit *f* zmienność, niestałość,
chwiejność.
verlä'ndern zmieniać [-nić],
odmieniać [-nić]. *Su.* zmiana
f, odmiana *f*.
verla'utern zaopatrywać
[-trzyć] w kotwice; *fig.* [po-]
łączyć.
verla'utagen (-ç'nlägen) (5)a
[o]szacować, obliczać [-czyć];
~ zu (*dat.*) usposabiać [-sobić]
do (*gen.*); veranlagt = geneigt.
begabt, befähigt. *Su.* oblicze-
nie *n*, wymiar *m*; usposobie-
nie *n*, dyspozycja.
verla'ulassen (5)d[ſ]powodować,
dawać [dać] powód (do *gen.*),
pobudzać [-dzić]; i-n ~ zu (*inf.*)

polecac [-ciac] k-u ... (inf.).

Su. powód *m.*, przyczyna *f.*; pobudka *f.* (do czegoś).

ver|a|n|s|ch|a|u|l|i|c|h (~szau|l|i|c|h)en 15a dawać [dać] jasne wyobrażenia o (loc.), przedstawiać [-wieć] na ocznie: ~d poglądowy.

ver|a|n|s|c|l|a|g|e|n [o]szacować, oceniać [-nić]. *Su.* oszacowanie, ocenienie *n.*, preliminarz *m.*

ver|a|n|s|t|a|l|f|e|n (~s|t|a|l|t|e|n) 15c urządzać [-dzić], przygotowywać [-ować].

Ver|a|n|s|t|a|l|t|e|r (~t|e|r) *m.* 2l, ~t|n (~t|n) *f.* 3c urządzający (-ca).

Ver|a|n|s|t|a|l|l|u|n|g *f.* urządzenie *n.* (urządzenie *n.*), przygotowywanie (-owanie) *n.*

ver|a|n|t|w|o|r|t|l|i|c|h odpowiadać za (acc.); das läßt sich nicht ~ tego nie można usprawiedliwić; sich ~ usprawiedliwiać [-wieć] się, bronić się.

ver|a|n|t|w|o|r|t|l|i|c|h odpowiedzialny: ~ sein odpowiadać (für acc. za acc.).

Ver|a|n|t|w|o|r|t|u|n|g *f.* odpowiedzialność; die ~ übernehmen für (acc.) = verantworten.

ver|a|r|b|e|i|t|e|n prze- oder (a. fig.) obrabiać [-robić]; a. = verbrauchen. *Su.* przerabianie (-robienie) *n.*, obrabianie (-robienie) *n.*

ver|a|r|g|e|n (-ä|r|g|e|n) 15a = ver-deuten.

ver|a|r|m|e|n (~ä|r|m|e|n) 15a (fu) [z]ubożać, podupadać [-paść]. *Su.* zubożenie *n.*

ver|ä|s|t|e|l|n (-ä|s|t|e|l|n) 16f: sich ~ rozgaleziać [-zić] się.

ver|a|u|k|t|i|o|n|i|e|r|e|n (-äuk|t|i|o|n|i|e|r|e|n) 15g [z]licytować.

ver|a|u|s|g|a|b|e|n (-ä|u|s|g|a|b|e|n) 15a wydawać [-dać]; [wy]łożyć na³ (acc.).

ver|ä|u|f|e|r|l|i|c|h na sprzedaż.

ver|ä|u|f|e|r|n = verkaufen.

Verb (w|e|r|p) *n.* 4b czasownik *m.* słowo; ~ czasownikowy-słowny. [pieczenie.]

ver|b|a|d|e|n zużywać [-żyć] na **Verb|a|l...** (w|e|r|b|ä|l...) czasownikowy, słowny.

Ver|b|ä|n|d *m.* 2d związek, stowarzyszenie *n.*; 3 sprężet układ, wiązarek; 4 chir. opatrunek; ~... opatrunkowy.

ver|b|a|n|n|e|n skazywać [-zać] na wygnanie, wygnać [voü.]; (verschiden) zsyłać [zesłać] (zur Ausiedlung na osiedlenie); verbant wygnany, zesłany. *Su.* wygnanie *n.*; zesłanie *n.*

Ver|b|a|n|n|e|r *m.* 9l wygnaniec, (zur Ausiedlung) zesłaniec

ver|b|a|r|r|k|a|d|i|e|r|e|n (-b|a|r|r|k|a|d|i|e|r|e|n) 15g zabarykadować [voü.]

ver|b|a|u|e|n zabudowywać [-ować]. [s]chlopfen.

ver|b|a|u|e|r|n (-b|a|u|e|r|n) 15b (fu)

ver|b|e|i|t|e|n zaciskać [-snać] zęby, [s]tłumić; 3 schmetz = erduiden; das Vache ~ wstrzymywać [-mać] się od śmiechu: sich ~ (in acc.) zacinać [-ciać] się (na acc.).

ver|b|e|r|g|e|n ukrywać [-yc], [za]tając (vor dat. przed instr.).

Ver|b|e|r|f|e|r|e|r (-b|e|r|s|e|r|e|r) *m.* 2l naprawca, reformator.

ver|b|e|r|f|e|r|n poprawiać [-wieć], naprawiać [-wić], ulepszać [-szyć]. *Su.* poprawianie (-wienie) *n.*, poprawa *f.*, poprawka *f.*, ulepszenie *n.*, reforma *f.*

ver|b|e|u|g|e|n: sich ~ (vor dat.) kłaniać [ukłonić] się (dat.). *Su.* ukłon *m.*, pokłon *m.*

ver|b|i|e|g|e|n zginać [zgiąć], zaginać [-giąć], skrzywiać [-wieć].

ver|b|i|e|t|e|n zakazywać [-zać], zabraniać [-bronić]; ~d zakazujący, zabraniający; es ist verboten zabronione, zabrania się: nie wolno.

ver|bi|lligen (-bi'lyg'en) 15a
zniżyć [-zyć] cenę (*gen.*).

ver|bi|nden (vereinigen) [z-, po-]
łączyć, [z-, po]wiązać; [s]ko-
jarzyć (chelić węzłem małżeń-
skim); (verpflichten) obowiązy-
wać [zobowiązać]; Wunde *ustw.*:
opatrywać [-trzyć], obwiązy-
wać [-zać]; mit Schwierigkeiten
verbunden połączony z (*instr.*);
ich bin Ihnen sehr verbunden
jestem panu (-ni) bardzo zobow-
wiązany.

ver|bi|ndlich (-bi'ntlich) obowią-
zujący, obowiązkowy; ~li dau-
ren najuprzejmiej, najser-
deczniej; sich ~ machen zobow-
wiązywać [-zać] się; *Qkelt* *f*
moc obowiązująca; zobowią-
zanie *n*, obowiązek *m*; ohne
Qkeit bez zobowiązania, bez
gwarancji.

Ver|bi|ndung *f* (z-, po)łączenie
n, spajanie (spojenie) *n*, zwią-
zek *m*; ~m połączenie *n*; (Ver-
kehr) komunikacja; in ~ stehen
(mit *dat.*) być w stosunkach
(z *instr.*); ~sam łączący, spajają-
cy; komunikacyjny; ~s|gang
m korytarz.

ver|bi|ffen (-bi's'en) zawzięty,
zacięty; ~ sein (*auf acc.*) = sich
verbeißen: *Qheit* *f* zawziętość,
zaciętość.

ver|bi|ffen: sich *et.* ~ wypraszać
[-prosić] sobie.

ver|bi|ffern (-bi'fern) 15b za-
prawiać [-wić] goryczą. *Su.*
rozgoryczenie *n*.

ver|bi|ffen (-bi'f'en) 15d (*fn*)
[z-, po]blednąć; Farben *ustw.*:
= verbleichen.

Ver|blei|b (-blai'p) *m* (2g (*o. pl.*))
przebywanie *n*, pobyt; (einer
Sache) znajdowanie *n* się.

ver|blei|ben 1. przebywać, zo-
stawać [-stać]; obstawać (bei
dat. przy *loc.*). 2. 2. *n* = Ver-

bleib: es wird dabei sein 2
haben to zostanie tak jak było.

ver|blei|chen (*fn*) (= erbleichen)
[z-, po]blednąć; Farben *ustw.*:
[wy]płowić, [z]blakować; (ster-
ben) umierać [umrzeć]; ver-
bleichen wypłowały, speliły;
Ver|blei|chene(r) *s.* nieboszczyk
(-oszczka).

ver|blei|nden zaslepiać [-pić],
[o]mamić; sich ~ lassen dawać
[dać] się zaslepić *od.* omamić.
Su. zaslepienie, omamienie *n*.

ver|bli|ffen (-bli'f'en) *fn* 1. ver-
bleichen.
ver|bli|ffen (-bli'f'en) 15a odu-
rzać [-rzyć], zadziwiać [-wić];
wprowadzać [-dzie] w zdumie-
nie: verblüfft zdumiony, prze-
rażony; *vgl.* bestürzt.

Ver|bli|fftheit *f* zdumienie *n*,
osłupienie *n*, przerażenie *n*.

ver|bli|hen okwitać [-tnąć],
przekwitać [-tnąć].

ver|bli|mt (-bli'mt) upięk szo-
ny; *fig.* przenośny, alego-
ryczny; ~c Rede mowa *f*
ogródkami.

ver|blu|ten (*fn*) *n.* sich ~ ociekać
krwią. *Su.* ujście *n* (*od.* utrata
f) krwi.

ver|bo|hrt (-bo'rt) zacięty. *[uparty.]*

ver|bo|rgen 1. = (aus)leihen.

borgen. 2. (f. verbergen) skry-
ty, tajny; im ~en w ukryciu,
potajemnie; *Qheit* *f* skrytość,
ukrycie *n*.

Ver|bo|t *n* (2g) zakaz *m*.

ver|brä|men (-brä'm'en) 15a
obramowywać [-ować].

Ver|brau|ch *m* (2g (*o. pl.*)) zuży-
cie *n*, konsumcja *f*.

ver|brau|chen zużywać [-yc];
Welt *ustw.*: wydawać [-dać]; a.
= abnutzen. *[konsumcyjny.]*

Ver|brau|chs|steuer / podatek *m*

ver|bre|chen 1. dopuszczać
[-puścić] się występku, popeł-

- niac [-nić] zbrodnię. 2. 2 n ② | występki *m*, zbrodnia *f*, przestępstwo, wina *f*.
- Ver|bre|cher** (-brɛ'chɛr) *m* ② | *~in* (ˌɪn) *f* ③c zbrodniarz (-arka), winowajca (-czyni), przestępca (-czyni).
- ver|bre|cherlich** (ˌɪʃ) zbrodniczy, występny.
- ver|brei|ten** rozszerzać [-rzyć], szerzyć: sich ~ über (*acc.*) rozchodzić [rozejść] się po (*loc.*): Gerücht usw.: rozpowszechniać [-nić], roznosić [-nieść], rozgłaszać [-głosić].
- Ver|brei|ter** (-brai'tɛr) *m* ② | *~in* (ˌɪn) *f* ③c szerzyciel(ka), rozsiewacz(ka). [[-rzyć].]
- ver|brei|tern** (ˌɪn) ⑤b rozszerzać
- Ver|brei|tung** *f* rozszerzanie *n*, szerzenie *n*: rozpowszechnianie *n*, roznoszenie *n*, rozgłaszanie *n*. [spalić.]
- ver|bre|nbar** palny, dający się
- ver|bre|nnen** 1. *v/i.* (fu) [s]palić się. 2. *v/t.* [s]palić; Speißen usw.: przepalać [-lić]; (verbrühen) [s-, o]parzyć; Gebäud.: przypiekać [-piec].
- Ver|bre|nnung** *f* palenie *n*; *~ofen* *m* piec do spalania.
- ver|brē|fen** (-brɛ'fɛn) ⑤a potwierdzać [-dzić] na piśmie, [po]ręczyć.
- ver|brī|ngen** Zeit: spędzać [-dzić]; Vermögen: [s]tracić, [prze]trwonić.
- ver|brü|dern** (-brü'dɛrn) ⑤b [po]bratać; sich ~ [po]bratać się.
- ver|brü|hen** [s-, o]parzyć.
- ver|bu|chen** ☉ = buchen.
- ver|bu|hft** (-bu'ft) = liederlich.
- Ver|bum** (wɛ'rbʊm) *n* ⑥k słowo, czasownik *m*.
- ver|bu|mmeln** 1. *v/t.* [prze]trwonić, przechulać. 2. *v/i.* (fu) = verkommen.
- ver|bü|nden** (-bü'ndɛn) ⑤c: sich ~ [po]łączyć się przymierzem; verbündet sprzymierzony; **Verbündete(r)** *s.* sprzymierzeniec, sojusznik.
- ver|bü|rgen**: (sich für) et. ~ [za]ręczyć za (*acc.*); verbürgt pewny, prawdziwy. Su. poręczenie *n*. [karę za (*acc.*).]
- ver|bü|ßen** odbywać [-być]
- Ver|da|cht** (-dɔ'cht) *m* ②g (o. pl.) podejrzenie *n* (wegen *gen.* o *acc.*); ich ~ haben = verächtigen. [rzany (*gen.* o *acc.*)]
- ver|da|chtig** (-dɛ'cht(ɪch)) podej-
- ver|da|chtigen** (ˌɪtɪɡɛn) ⑤a podejrzewać, posądzać [-dzić] (wegen) *gen.* o *acc.*).
- ver|da|mmen** (-dɔ'mɛn) ⑤a potępiać [-pić]; skazywać [-zać] (zum Tode na śmierć): (verfluchen) przeklinać [-kłać]; verdammt potępiony; skazany; przeklęty; (piffig usw.) djabli, djabełski. [nie *n.*]
- Ver|da|mmnis** *f* ②i' potępie-
- Ver|da|mmung** *f* skazanie *n*, potępienie *n*.
- ver|da|mpfen** (-dɔ'mpfɛn) ⑤a [wy]parować. Su. parowanie *n*.
- ver|da|nken** zawdzięczać [-czyć].
- ver|da|rb** (-dɔ'rp) *f.* verderben.
- ver|dau|en** (-dau'ɛn) ⑤a [s-, prze]trawić. [strawność.]
- ver|dau|lich** strawny; **keif** *f*
- Ver|dau|ung** *f* trawienie *n*; *~s...* przy trawieniu, (do)trawienia; *~s|beschwerde* *f* dolegliwość przy trawieniu; *~s|schwäche* *f* osłabione trawienie *n*.
- Ver|de|ck** *n* (e-3 Wagens) dach *m*; ↓ pokład *m*.
- ver|de|cken** po- oder za-krywać [-yć]; a. = verhüllen.
- ver|de|nken** brać [wziąć] za złe.
- Ver|de|rb** (-dɛ'rp) *m* ②g (o. pl.) zguba *f*, ruina *f*.
- ver|de|rben** (-dɛ'rbɛn) ⑤f 1. a) *v/i.* (fu) [ze-, po]psuć się;

[z]niszczyć się (nor *dat.* od *gen.*, z *gen.*): b) *v/t.* [ze, po]psuć, [z]niszczyć. 2. 2 n (2) zepsucie n; zguba f, ruina f.

Ver|de'rber (~b^{en}) m (2) l. ~lu (~ln) f (3) c niszczyiciel(ka), psotnik (-ica).

ver|de'rlich (-dĕ'rlĭch) zgubny, szkodliwy; (Ware usw.) ulegający zepsuciu.

Ver|de'rbeits f (2) i¹ zepsucie n, upadek m moralny.

ver|de'rbt (~dĕ'rt) zepsuty; 2-heit f zepsucie n.

ver|deu'tlichen (-doi'tlicĕn) (3) a wyjaśniać [-nić].

ver|deu'tschen (~czĕn) (3) e [prze-] tłumaczyć oder przekładać [prze]łożyć na język niemiecki.

ver|dĕ'sten, ver|dĕ'cken (-dĕ'ken) (3) a zgęszczać [zgęścić].

ver|dĕ'nen zasługiwać [-służyć] na (*acc.*): (durch Arbeit) zarabiać [-robić].

Ver|dĕ'nst (-dĕ'nst): a) n za-sługa f; b) m (durch Arbeit) zarobek; (im Handel) zysk.

ver|dĕ'nstlich pożyteczny, zasługujący na pochwałę.

Ver|dĕ'nst... ~medaille f medal m zasługi; 2) voll zasłużony, pełny zasług.

ver|dĕ'nt zasłużony; sich ~ machen zasługiwać [-służyć] się (um *acc.* około *gen.*): ~er-ma'ßen zasłużenie, słusznie.

Ver|dĕ'kt (wĕ'rdĭ'kt) n (2) g werdykt m, wyrok m (sądu przysięgłych). [-jać] (się).

ver|dĕ'ngen (sich) najmować

ver|do'lme'sschen [prze]tłuma-czyć, przekładać [prze]łożyć.

ver|do'mmern F = verurteilen.

ver|do'ppeln podwajać [-dwoić].

Su. podwojenie n.

ver|do'rben (-dĕ'rbĕn) zepsuty; 2heit f zepsucie n.

ver|do'rren usychać [uschnąć].

ver|drĕ'ngen wypierać [-przeć], usuwać [usunąć].

ver|drĕ'hen (3) d¹ (v. pl.) przekręcać [-cić]; (Glieder) = verrenken: Augen: zawracać [-wrócić] (oczyma); fig. przekręcać [-cić], [s]falszować; j-m den Kopf ~ zawracać [-wrócić] k-u głowę.

ver|drĕ'ht (-drĕ't) przewrócony, przewrotny; du bist wohl ~? czyś dostał bzika?; 2heit f przewrotność.

ver|drĕ'i'fachen (-dru'i'fachĕn) (3) a potrajać [-troić].

ver|drĕ'i'ßen (-drĕ'i'sĕn) (3) d [po-] gniewać; es verdrießt mich gniewa (oder złości) mnie; sich nicht ~ lassen nie żałować (*gen.*).

ver|drĕ'i'ßlich przykry, niemily; (Ärgert) gniewny; (mürrisch) mrukliwy, kwaśny, zgryźliwy; ~ sein gniewać się (über *acc.* na *acc.*): ~ werden pogniewać się [bość]; 2heit f przykrość, nieprzyjemność; zły humor m.

ver|drö'ß (-drö's) j. verdrießen.

ver|drö'ssen (-drö'sĕn) nie-chętny; a. = verdrießlich.

Ver|drü'ß (-drü's) m (2) d¹ (v. pl.) przykrość f, nieprzyjemność f; j-m ~ machen [z]martwić k-o;

ver|du'ften (sn) [wy]wietrzać; F = verfrachten.

ver|du'mmen (-dü'mĕn) (3) a l. v/i. (sn) [z-, o]glupieć. 2. r/t. ogłupiać [-pić].

ver|du'nkeln zaciemniać [-nić].

ver|dü'nnen (-dü'nĕn) (3) a roz-rzedzać [-dzić]; rozpuszczać [-puścić] (mit Wasser wodą); Farben: rozcieńczać [-czyć], rozrabiać [-robić]. *Su.* roz-rzedzanie (-dzenie) n; roz-puszczanie (-enie) n; rozcień-czanie n, rozrabianie (robienie) n.

ver|du'nsten (sn) [wy]parować, ulatniać [ulotnić] się.

ver|du'rften (-dü'rst^{en}) ⑬c (fn) [z]ginać z pragnienia.

ver|dü'stern = verdunkeln.

ver|du'ken (-du'e^{en}) ⑬c = verbliſſen.

ver|e'deln (-e'd^{eln}) ⑬f uszlachetniać [-nić]. *Su.* uszlachetnianie (-nienie) *n.*

ver|e'hellchen = verheiraten.

ver|e'hren cześć, szanować, uwielbiać: (wie einen Gott) ubóstwiać: i-m et. ~ = ſchenken: in Briefen: verehrter Herr (wielce) szanowny pan.

Ver|e'hrer (-e'r^{er}) *m* ②l, ~in (~in) f ③c czciciel(ka), wielbiciel(ka).

Ver|e'hrung *f* cześć, uwielbianie *n.*, ubóstwianie *n.*: **2s-wert**, **2s|würdig** czcigodny, godny uwielbienia.

ver|ei'digen (-ai'd[ig]^{en}) ⑬e(a) zaprzysięgać [-siądz]: vereidet, vereidigt zaprzysiężony. *Su.* zaprzysiężenie *n.*

Ver|ei'n *m* ②g związek: (Gesell-schaft) towarzystwo *n.*, stowarzyszenie *n.*: im ~ mit (dat.) wspólnie z (instr.).

ver|ei'nbar (-ai'nbar) dający się pogodzić, zgodny (mit dat. z instr.): **2keit** *f* zgodność.

ver|ei'nbaren (~en) ⑬a układać [ułożyć], umawiać [umówić]. *Su.* układ *m.*, umowa *f.*

ver|ei'nfachen (-ai'nfäch^{en}) ⑬a upraszczać [uprościć]. *Su.* uproszczenie *n.*

ver|ei'nigen [po]łączyć, [z]jednoczyć: Widersprüche *npn.*: [po]godzić: verein(ig)t po(z)łączony, zjednoczony; *adv.* spm-tem, razem. *Su.* połączenie *n.*, zjednoczenie *n.*

ver|ei'nehmen (-ai'nnehm^{en}) ⑬a pobierać [-brać].

Ver|ei'ns... związkowy: **gesetz** *n* ustawa *f* o stowarzyszeniach.

ver|ei'nsamen (-ai'nzam^{en}) ⑬a (jid) ~ und *r./t.* [fn] osamotnić [boń.]: vereinsamt osamotniony, samotny.

ver|ei'nzeln ⑬f [roz]dzielić, rozdrabniać [-drobić]; vereinzelt oddzielny, sporadyczny, wyjątkowy; (stellenweise) miejscami.

ver|ei'keln (-ai't^{eln}) ⑬f [z]niweczyć: Plan *npn.*: udaremniać [-nić]. *Su.* (z)niweczenie *n.*; udaremnianie (-nienie) *n.*

ver|e'keln obrzydzać [-dzić].

ver|e'nden = sterben.

ver|e'ngern (-e'ng^{ern}) ⑬a(b) zwęzać [zwięzić].

ver|e'rben zostawiać [-wić] w spuściźnie (i-m [ob. auf i-n] et. k-u *acc.*): sich auf i-n ~ przechodzić [przejsć] dziedzicznie na (*acc.*).

ver|e'wiggen (-e'wig^{en}) ⑬a uwieczniać [-nić]: verewigt = verstorben.

ver|fa'hren 1. *v/i.* (fu u. l.) postępować [-stąpić]. 2. *r/t.* rozwozić [-wieźć]: Geßb. wydawać [-dać] na jazdzie: fig. sich ~ zbłądzić [boń.]. 3. 2 *n* ②l postępowanie; sposób *m* działania: proceder *m.*, procedura *f.*

Ver|fa'll *m* ②g (o. pl.) upadek: * (e-s Wechsels) zapadłość *f.*: bei ~ przy płatności; in ~ geraten = verfallen.

ver|fa'llen upadać [upaść]: Gebirge *npn.*: zapadać [zapaść] się; * der Wechsel ist ~ weksel jest płatny: ~ auf (*acc.*) wpadać [wpaść] na (*acc.*), domyśląc [-lić] się (*gen.*): ~ in (*acc.*) popadać [-paść] w (*acc.*): (in Strafe) podlegać [-leźć] (*dat.*); dem Tode ~ sein być przeznaczonym na śmierć.

Ver|fa'lltag, -termin * *m* dzień (oder termin) zapadłości.

ver|fä|lschen podrabiać [-robić], [s]fałszować; verfälscht podrobiony.

ver|fä|ngen (fich) [za]plątać (się). [pieczny, dwuznaczny.]

ver|fä|nglich (-fē'nglɪç) niebez-

ver|fä|rben: sich ~ zmieniać [-nić] kolor, [z]blednać.

ver|fä|ffen układać [ulożyć], [na]pisać.

Ver|fä|ffer (-fa'sən) *m* ②1, ~in (-, ɪn) *f* ③c autor(ka).

Ver|fä|ffung *f* ułożenie *n*, (na-)pisanie *n*: (Gemüß) usposobienie *n*, nastrój *m*: 304. forma rządu, konstytucja; 25|mäßig konstytucyjny; 25|widrig przeciwny konstytucji.

ver|fau|len (fu) [z]gnieć, [ze-]psuć się; verfault zgnily, zepsuty.

ver|fe|chten waleczyć o (*acc.*), bronić (*gen.*).

Ver|fe|chter (in *f*) *m* obrońca (-czyni), orędownik (-niczka).

ver|fe|hlen 3iel upw.: nie trafić, chybić (*gen.*); (beim Schießen) [s]pudłować; 3ug upw.: = verpaßen; j-n ~ (zu Hause) nie zastawać [-stać] (*gen.*); (beim Gehen) rozmijać [-minąć] się (z *instr.*); den Weg ~ zmylić drogę, zablądzić [wou.]; verfehlte Sache rzecz *f* chybiona oder nieudana; ich werde nicht ~ nie omieszkać.

ver|fei|uden (-fa'ndən) 15c (sich) zanieprzyjaźniać [-nić] (się) (mit *dat.* z *instr.*), poróżnić się [wou].

ver|fei|uern (-fa'nərn) 15b wygładzać [-dzić], ulepszać [-szyć].

ver|fe|rtigen sporządzać [-dzić], wyrabiać [-robić]. *Su.* sporządzanie (-dzenie) *n*, wyrabianie *n*, wyrób *m*.

ver|fe|tten (-fē'tən) 15c zatlu-

szczać [-czyć]. *Su.* zatluszczenie *n*.

ver|fi|lzen zapilśniać [-nić].

ver|fi|stern (-fɪ'nstərn) 15b zaciemniać [-nić], przyćmiewać [-ćmić]; sich ~ zaciemniać [-nić] się, zachmurzać [-rzyć] się.

Su. zaciemnienie *n*, przyćmienie *n*, zachmurzenie *n*.

ver|fla|chen (-flā'çən) 15a (fu) = (sich) ebien; przypłaszczać [-czyć] (się *v/i.*).

ver|fle|chten splatać [splęść] *fig.* = verwideln.

ver|fle|gen (fu) ulatywać [-lecieć]; ~ ulatniać [ulotnić] się, [z-, wy]wietrzeć.

ver|fle|hen upływać [-ynać], uchodzić [ujść]; verflohen ubiegły, zeszyły.

ver|fli|xt (-flɪ'kst) *f*. verdammt.

ver|flu|chen przeklinać [kłać].

ver|flü|chtigen (-flü'çtigən) 15a ulatniać [ulotnić] (się *v/i.* [fu]).

ver|flü|ssigen (-flü'ssigən) 15a skraplać [skroplić], przemienić [-nić] w płyn.

Ver|fo|lg (-fō'lk) *m* ②g (*o. pl.*) przebieg, tok, (dalszy) ciąg; im ~ w toku, w ciągu.

ver|fo|lgen ścigać, [po]gonić za (*instr.*); *fig.* prześladować; den Gang der Dinge ~ śledzić bieg spraw; den Weg ~ iść dalej; das Recht ~ dochodzić prawa; ein Ziel ~ dążyć do celu.

Ver|fo|lger (-fō'lgə) *m* ②1, ~in (-, ɪn) *f* ③c prześladowca (-czyni).

Ver|fo|lgung *f* ściganie *n*; prześladowanie *n*; 25|wahn *m* obłąd (oder manja *f*) prześladowczy (-cza).

ver|fra|chten * (-frā'çtən) 15c wysyłać [-ślać] frachtem, najmować [najać].

ver|fre|ffen przejadać [-jeść].

ver|frü|ht (-frü't) przedwczesny.

ver|fü|qbar (-fü'kbār) rozporządzalny, będący do dyspozycji.

ver|fü|gen (über *acc.*) rozporządzać [-dzić], [za]dysponować (*instr.*); sich *wohin* ~ udawać [udać] się do (*gen.*).

Ver|fü|gung *f* rozporządzenie *n* (über *acc.* *czemś*), dyspozycja, postanowienie *n*, rozkaz *m*; das steht Ihnen zur ~ to jest do pańskiej dyspozycji.

ver|fü|hren uwodzić [uwieść], zwodzić [zwieść].

Ver|fü|hrer (*in f*) *m* uwodziciel (-ka). [dnieczy, zdradliwy.]

ver|fü|hrerisch (-fü'ren[sz]) zwo-

Ver|fü|hrung *f* uwodzenie *n*, uwiedzenie *n*.

ver|ga|ffen: sich ~ in (*acc.*) zapatrzeć, zagapić się [boi.] w (*acc.*). [bittern.]

ver|ga|ssen (-gē'sen) ⑤a = ver-

ver|ga|ngen (-gē'nen) ubiegły, przeszły, miniony; längst ~ dawny; *zu* Zeit = *Zeit* *f* przeszłość; *Gram.* czas *m* przeszły.

ver|gä|nglich (-gē'nlich) nie-trwały, znikomy; *Zeit* *f* nie-trwałość, znikomość.

ver|ge|ben roz- ober na-dawać [-dać]: (vergeihen) darowywać [-ować], przebaczać [-czyć]; noch zu ~ (Plas *usw.*) wolny, niezajęty, (Tochter) niezamężna; *Starcu* ~ fałszywie (ob. mylnie) rozdawać [-dać] karty; (sich) et. ~ ubliżać [-żyć] (sobie) w (*instr.*), [s]krzywdzić (siebie) w (*instr.*).

ver|ge|bens (-gē'bens) napróżno, nadaremnie, darmo.

ver|ge|blich (-gē'plich) próżny, daremny; *adv.* = vergebens; *Zeit* *f* próżność, daremność.

Ver|ge|bung *f* na- ob. roz-dawanie (-danie) *n*; przebaczenie *n*.

ver|ge|genwärtigen (-gē'gē'n-

wertig'en) ⑤a (sich) uprzytomniać [-tomnić], przypominać [-mnieć] sobie.

ver|ge|hen 1. przechodzić [przejsć]; *Zeit*: schodzić [zejść], mijać [minąć], upływać [-ynąć]; *Regen* *usw.*: = aufhören; *Farben*: = verbleichen; vor et. ~ [z]ginać, umierać [umrzeć] *z* (*gen.*); sich ~ dopuszczać [-puścić] się (*gen.*); (an *dat.*) [s]krzywdzić, obrażać [-razić] (*acc.*); (gegen *acc.*) wykraczać [-kroczyć] przeciw (*dat.*). naruszać [-szyć] (*acc.*). 2. *zn* (2 *f*) występki *m*, przewinienie.

ver|ge|stigen (-gā'stig'en) ⑤a uduchownić [boi].

ver|ge|ssen odpłacać [-cić] (Höflich mit Gutem dobrem za złe, Gleiches mit Gleichem wet za wet), wynagradzać [-grodzić], odwdzięczać [-czyć] się. *Su.* zapłata *f*, wynagrodzenie *n*, wdzięczność *f*.

ver|ge|ssen (-gē'sen) ④a zapominać [-mnieć]; *Zeit* *f* zapomnienie *n*, niepamięć; in *Zeit* geraten iść [pójść] w zapomnienie.

ver|ge|hlich łatwo zapominający; *Zeit* *f* brak *m* pamięci.

ver|ge|uden (-gē'uden) ⑤c [prze- roz]trwonić, [z]marnować. *Su.* [prze]trwonienie *n*, marnotrawienie *n*, marnotrawstwo *n*.

ver|ge|wältigen (-gē'wältig'en) ⑤a [z]gwałcić. *Su.* zgwałcenie *n*.

ver|ge|wärtigen (-gē'wärtig'en) ⑤b zapewniać [-nić] (*i-n gen.* oder über *acc.* *k-o o loc.*). [|-lać].

ver|ge|hen prze- ob. roz-lewać | ver|gi|ffen (-gī'ft'en) ⑤c zatruchać [-uć], [o]truć. *Su.* zatrucie *n*, otrucie *n*.

ver|qi|lben (-gī'lb'en) ⑤a [po- żółknąć.

Ver|gl|ei|ch|mei|n|n|ic|ht *n* ②g niezapominajka *f*.
ver|gl|e|itern otaczać [otoczyć] kratą, zakratować [bou.].
ver|gl|e|it|en (-gl|'z^{en}) ②c wstawiać [-wić] szyby do (*gen.*), oszkląć [bou.].
Ver|gl|e|i|ch *m* ②g porównanie *n*: (Vertrag) układ, ugoda *f*: im ~ (mit ober zu *dat.*) w porównaniu z (*instr.*): einen ~ machen oder aufstellen przeprowadzać [-dzić] porównanie.
ver|gl|e|i|chen porównywać [-nać] (mit *dat.* z *instr.*); Rechnungen *ustw.*: wyrównywać [-nać]; (mit dem Original) sprawdzać [-dzić]; (gegenüberstellen) zestawiać [-wić]: vergleiche (*ustw. vgl.*) porównaj (*ustw. por.*): sich ~ [u-, pa]godzić się (mit *dat.* z *instr.*), układać [ulożyć] się.
ver|gl|e|i|chs|weise przez porównanie; w drodze układu.
Ver|gl|e|i|chung *f* porównanie *n*; sprawdzanie *n*; zestawienie *n*.
ver|gnü|gen (-gnü'g^{en}) 1. ②a [za]bawić, [u]cieszyć: verquält wesoły. 2. ②n ②l przyjemność *f*; rozkosz *f*, uciecha *f*; es macht mir ② sprawia mi przyjemność, miło mi.
Ver|gnü|gung *f* przyjemność, zabawa: ~s... zabawowy; ~s-ort *m* miejsce *n* zabaw: ~s-reise *f* podróż dla przyjemności; ~s-reisende(r) *m* podróżujący dla przyjemności, turysta; ②s-füchtig goniący za zabawami.
ver|gö|l|den ②c pozłacać [-złocić]. *Su.* pozłacanie *n*; pozłota *f*.
Ver|gö|l|der (-gö'l^{er}) *m* ②l pozłotnik.
ver|gö|t|nen dozwalać [-zwolić].
ver|gö|t|tern (-gö't^{ern}) ②b ubóstwiać [-wić]. *Su.* ubóstwianie (-wienie) *n*; apoteoza *f*.

ver|gr|a|ben zakopywać [-pać], zagrzebywać [-bać].
ver|gr|ei|fen rozchwytywać [-tać], rozkupywać [-pić]: sich ~ porywać [-rwać] się (an j-m na *acc.*), targnąć [bou.] się (na *acc.*), naruszać [-szyć] (an et. *acc.*), das Buch ist vergriffen książka jest wyczerpana.
ver|grö|ßern (-grö's^{ern}) ②b powiększać [-szyć]: ②b powiększający.
Ver|grö|ßerung *f* powiększanie (-szenie): ~s... powiększający.
ver|gr|u|den = vergrüßen, verfehen.
ver|gü|t|igen (-gü'nst'ig^{en}) ②a dozwalać [-zwolić]. *Su.* pozwolenie *n*: a. = Rabatt, Vorteil.
ver|gü|ten (-gü't^{en}) ②c wynagradzać [-grodzić]. *Su.* wynagrodzenie *n*.
Ver|h|ä|ft *m* ②g (o. pl.) = Haft.
ver|h|ä|ften [przy]aresztować, przytrzymywać [-mać], uwięzić [bou.]. *Su.* aresztowanie *n*, uwięzienie *n*.
ver|h|ä|geln: das Getreide ist verhägelt grad zbił zboże.
ver|h|ä|llen przebrzmiewać [-ać].
ver|h|ä|lten 1. powstrzymywać [-mać]; sich ~ zachowywać [-ować] się; odnosić się (zu *dat.* do *gen.*): die Sache verhält sich so sprawa tak się ma. 2. ②n ②l postępowanie; a. = Betragen.
Ver|h|ä|lt|nis (-h|'It-) *n* (2)h' stosunek *m*: (Umst)and okoliczność *f*: (Lage) położenie; im ~ zu (*dat.*) w stosunku do (*gen.*); ②mächtig stosunkowy, proporcjonalny; ~mächtigkeit *f* stosunkowość, proporcjonalność; ~wort *n* Gram. przyimek *m*.
Ver|h|ä|ftung *f* = Verhalten 2; ~s|maßregel *f* prawo *n* postępowania.

ver|ha'ndeln 1. *v/i.* układać się, traktować, rokować. 2. *v/t.* rozprawić (w sądzie); * rozsprzedawać [-dać]; (*durch den Handel verlieren*) [s]tracić na spekulacjach kupieckich.

Ver|ha'ndlung *f* układ *m.* umowa; * rozprawa: in ~ [stehen] — *verhandeln* 1; ~ *s...* dotyczący układów.

ver|hä'ngen zawieszać [-sić]; Strafe ~ über j-n wyznaczać [-czyć] k-u; *Veragerungs*zustand: ogłaszać [ogłosić]; mit *verhängten* Bügeln galopem, co koń wyskoczy.

Ver|hä'ngnis (-hə'ŋk-) *n* ② *h¹* przeznaczenie, zrządzenie; ② *voll* fatalny, nieszczęśny.

ver|ha'ren pozostawać [-stać]; trwać (bei *od. auf dat.* przy *loc.*); a. — *beistehen*.

ver|hä'rfen zatwardzać [-dzie]; *fig.* — *verstoßen*: *ich* ~ [s]twardnieć; *verhärtet* zatwardniały. *Su.* zatwardzenie *n.*

ver|ha'st (-hə'st) znienawidzony, nienawistny.

ver|hä'sslich [roz]pięścić.

Ver|hau' (-hau') *m* ② *g* zasiłek, zarab.

ver|hau'en zamykać [-mknąć] zaskiekami: *F* = *durchprügeln*.

ver|hee'ren (-hē'ren). ③ *a* [s]puścić, [z]niszczyć. *Su.* spustoszenie *n.*, zniszczenie *n.*

ver|he'hlen, **ver|he'mlichen** (-hai'mliç'en) ⑥ *a* [za]kryć, ukrywać [-yć] (*vor dat.* przed *instr.*). *Su.* [za]tajenie *n.*, ukrywanie *n.*

ver|he'len (*fu*) [za]goić się, zbliżnić [-nić] się.

ver|he'raten *Mann*: [o]żenić (mit *dat.* z *instr.*); *Tochter*: wydawać [-dać] (zamaż) (*an acc.* za *acc.*); *ich* ~ wstępować [wstąpić] w stan małżeński:

(*Mann*) [o]żenić się z (*instr.*); (*Frau*) wychodzić [wyjść] (zamaż) za (*acc.*); *verheiratet* (*Mann*) żonaty, (*Frau*) zamężna. *Su.* (*Mann*) ożenienie *n.* się; (*Frau*) zamażpójście *n.*, zamęście *n.*

ver|he'ßen obiecywać [-cać], przyrzekać [-rzeć]. *Su.* obietnica *f*, przyrzeczenie *n.*

ver|he'ffen: j-m ~ (zu *dat.*) dopomagać [-módz] k-u (*do gen. od. w loc.*).

ver|he'rlichen (-hē'ri(ç'en) ④ *a* sławić, uświetniać [-nić]. *Su.* sławienie *n.*, uświetnianie *n.*

ver|he'ken = *aufheben*, *aufwiegen*.

ver|he'ken zaczarowywać [-ować].

ver|hi'ndern przeszkadzać [-szkodzić] (j-n *an dat.* k-u w *loc.*); *ich* *bin* *verhindert* jestem przeszkodzony, nie mogę. *Su.* przeszkoda *f*.

ver|hö'hnen szydzić, naigrawać się (z *gen.*). *Su.* szydzenie *n.*, naigrawanie *n.* się.

Ver|hör' (-hō'r) *n* ② *g* przesłuchanie; *ins* ~ *nehmen* = *Zen* przesłuchiwać [-chać]; *ich* *Zen* przesłyszeć [*voü.*] się, niedosłyszeć [*voü.*].

ver|hü'len zasłaniać [-słonić].

ver|hu'ngern (*hu*) [z]głodzić z głodu; ~ *tajfen* [za]głodzić: *verhungert* wygłodniały.

ver|hu'ngen *F* ③ *e* = *verpflichten*.

ver|hü'fen zapobiegać [-biedz] (*dat.*), powstrzymywać [-mać].

Ver|hü'fung *f* zapobieganie *n.*, powstrzymywanie *n.*; ~ *s...* zapobiegawczy.

ver|ir'ren (*ich*) zablądzić, zabląkać się [*voü.*]; *verirrt* zabląkany. *Su.* zablądzenie *n.*; *fig.* błąd *m.*, zboczenie *n.*

ver|ja'gen wypędzać [-dzie].

ver|jäh'ren (-jē'rēn) 15a (ju) (jid) ~ stawać [stać] się nieważnym wskutek przedawnienia; za- ob. prze-dawnieć [voll.]; verjährt zadawniony, zastarzały. **Su.** za- ob. prze-dawnienie *n.*

ver|ju'beln = verbräufen.

ver|jü'ngen (-jü'ngēn) 16a odmładzać [-młodzić]: verjüngt odmłodniały; (Maßstab) zmniejszony: sich ~ odmładzać się [odmłodnieć]. **Su.** odmłodzenie *n.*, odmłodnienie *n.*

ver|ka'lken (ju) [z]wapnieć. **Su.** zwapnienie *n.*; 3 skleroza *f.*

ver|ka'ppen ukrywać [-yć] (pod maską).

Ver|kau'f *m* sprzedaż *f.*

ver|kau'fen sprzedawać [-dać].

Ver|kau'fer (in *f*) *m* sprzedający (-ca).

ver|kau'flich sprzedajny: *fig.* przekupny: 2keit *f* sprzedajność; przekupność.

Ver|kau'fs... (dla) sprzedaży; Lokal *n* = Laden: ~recht *n* prawo sprzedaży.

Ver|ke'hr (-kē'r) *m* (2g¹ (o. pl.)) (Straßen 2 upw.) ruch (na ulicy), komunikacja *f.*; (Umgang) obcowanie *n.*; (Verbindung) stosunki *m/pl.*; a. = Betrieb. Handel: Brieflicher ~ porozumiewanie *n* się listowne: korespondencja *f.*; mit j-m ~ haben oder in ~ stehen = verkehren (mit); im ~ sein = kurjieren.

ver|ke'hren 1. *v/i.* bywać (bei *dat.* u *gen.*); ~ mit (*dat.*) mieć stosunki z (*instr.*); obcować, przostawać z (*instr.*); 2. kursować; ~ Sie mit ihm? czy pan(i) obcuje z nim? 2. *v/t.* przewracać [-wrócić]; auch = verkehren, umkehren.

Ver|ke'hrs'mittel *n* środek *m* komunikacyjny.

ver|ke'hr (-kē'rt) odwrócony:

fig. odwrotny, przewrotny, fałszywy; *adv.* na odwrot, na opak: 2heit *f* przewrotność, fałszywość.

ver|ke'len zabijać [-bić] klinem, [za]klinować: P = durchprügeln.

ver|ke'nnen nie po- ob. u-znawać [-znać] (*gen.*); nicht ~ = anerkennen.

ver|ke'tten (-kē'tēn) 16c spajać [spoić]: *fig.* = verbinden. **Su.** spojenie *n.*

ver|ke'tern (-kē'e'ern) 16b ogłaszać [ogłosić] kacerzem ober heretykiem. [kleić.]

ver|kl'ffen [za]kitować, [za-]

ver|kla'gen zaskarżać [-rzyć] (wegen *gen.* *poim. acc.*).

Ver|kla'gte(r) (-klā'ktē[r]) *m* (9) oskarżony. [klamrami.]

ver|kla'mmern spajać [spoić]

ver|klä'ren wystawiać [-wić] w blasku: sich ~ [za]jasnieć, przemieniać [-nić] się; verklärt zmieniony; (Beleucht.) rozpromieniony, promieniejący.

Ver|klä'runq *f* rozpromienienie *n.*; ~ Christi Przemienienie *n* Pańskie.

ver|kla'tschen = verleumden.

ver|kle'ben zaklejać [-kleić], zalepiać [-pić].

ver|klef'den (-jid) przebierać [-brać] się; (mit Brettern) obijać [obić], oszalowywać [-ować]: *fig.* = verhüllen. **Su.** przebranie *n.*; obiecie *n.*, oszalowanie *n.*

ver|klef'nern (-klā'n'ern) 16b zmniejszać [-szyć]: *fig.* obniżać [-żyć]; ~ b pomniejszający.

Ver|klef'nerung *f* zmniejszenie *n.*; obniżanie *n.*; ~swort *n* wyraz *m* zdrobniały.

ver|klef'stern (-klā's'tern) 16b zaklejać [-kleić].

ver|kl'ngen (ju) przebrzmiewać [-brzmieć].

ver|klo'pfen F = durchprüfeln, verkaufen.

ver|knö'chern ⑤b [s]kostnieć; verfnöbert *fig.* skostniały.

ver|knü'pfen [z-, po]wiązać, [s]kojarzyć. *Su.* wiązanie *n*; *fig.* połączenie *n*, skojarzenie *n*.

ver|ko'chen (v/i. [fn]) zagotowywać [-ować] (się).

ver|ko'hlen (v/i. [fn]) zwęglać [-lić] (się), zamieniać [-nić] (się) na węgiel.

ver|ko'mmen 1. v/i. upadać, podupadać [-paść], [z]marnieć. 2. a. podupadły, zepsuty, zwyrodniały. [[-ować].]

ver|ko'rken zakorkowywać

ver|kō'rpern (-kō'rp^{er}n) ⑤b ucieleśniać [-nić], uosabiać [uosobić]. *Su.* wcielenie *n*, uosobienie *n*. [[tować].]

ver|kra'chen ④ (fn) [z]bankru-

ver|kra'men zapodziewać [-eć].

ver|krie'chen: [sich] ~ włożyć [wleźć]: [s]chować się (vor *dat.* przed *instr.*).

ver|krü'meln (fn) [po]kruszyć (się); @etw. = vergeuden; [sich] ~ rozsypywać [-pać] się: F = [sich] dabummachen, weggehen.

ver|krü'mmen zakrzywiać [-wić]. *Su.* zakrzywienie *n*.

ver|krü'ppeln (-kuü'p^{el}n) ⑥f (v/t. [fn]) [u]czynić kaleką; (v/i.) zostawać [-stać] kaleką; verfrüppelt ułomny, (Bann *ustw.*) skarlłowaciały. *Su.* kalestwo *n*, ułomność *f*.

ver|kü'mmern 1. v/i. (fn) [z]marnieć, zanikać [-knać]. 2. v/t. powstrzymywać [-mać] w rozwoju; @renne: zatrzymać [-uć]: a. = verbittern.

ver|kü'nd(ig)en ogłaszać [ogłosić], obwieszczać [-eścić], zwiastować: donosić [-nieść].

Ver|kü'nd(ig)ung *f* ogłoszenie *n*, obwieszczenie *n*, zwiasto-

wanie *n*: doniesienie *n*; Maria ~ Zwiastowanie *n* Najświętszej Panny. [[-yc] miedzią.]

ver|ku'pfen ⑤b pokrywać

ver|ku'ppeln = fuppeln.

ver|kü'rzen skraćć [skrócić], ukracać [ukrócić]. *Su.* skrócenie *n*, ukrócenie *n*.

ver|la'chen wysmiewać [-smiać].

ver|la'den [na]ładować. *Su.* [na]ładowanie *n*.

Ver|la'g (-lā'k) *m* ②d nakład: ~s... nakładowy; ~s|buchhändler *m* nakładca; ~s|buchhandlung *f* księgarnia nakładowa: ~s|kosten *f/pl.* kosztu *m/pl.* nakładu; ~s|recht *n* prawo nakładowe.

ver|la'ngen 1. [za]żądać (*gen.*); zwielf ~ = überfordern: heiß ~ nach (*dat.*) pożądać, łaknąć (*gen.*): es verlangt mich pragnąłbym, radbym. 2. ② *n* ②l żądanie: ② nach (*dat.*) żądza *f*, pragnienie *n* (*gen.*).

ver|lä'ngern (-lā'ng^{er}n) ⑤b przedłużać [-żyć]. *Su.* przedłużenie *n*.

ver|lä'ngsamem (-lā'ngzām^{en}) ⑥a zwalniać [zwolnić].

ver|lä'ppern F ⑤b [z]marnotrawić, [roz]trwonić na fraszki.

Ver|la'ß (-lā's) *m* ②h¹ (o. *pl.*): es ist fein ~ nie można polegać (auf *acc.* na *instr.*), nie można zdać się (na *acc.*).

ver|lä'ssen opuszczać [opuszczać], porzucać [-cić]; [sich] ~ auf (*acc.*) polegać na (*instr.*): zdawać [zdać] się ober spuszczać [spuścić] się na (*acc.*): (vertrauen) [za]ufać (*dat.*): ②heiß *f* opuszczenie *n*, samotność; ②schaft *f* pozostałość, spuścizna. [[den.]

ver|lä'stern = lästern, verfleumen

Ver|lau'b (-lau'p) *m* ②g (o. *pl.*): mit ~ za pozwoleniem.

Verlauf *m* (2)g (o. *pl.*) bieg, przebieg: im ~ (*gen.*, oder von *dat.*) w przeciagu; nach ~ (von) po upływie (*gen.*).

verlaufen 1. *v/i.* (fin) upływać [-ynać]; Zeit: mijać [mīnāć]; gut usw. ~ = eiden; sich ~ (Wasser) ściekać [ścieć]; (aus-*ea.*-gehen) rozbiegać [-biedz] się, rozpraszac [-prószyć] się; auch = sich verirren. 2. *v/t.* spędzać [-dzic] na bieganinie.

verlautbaren (-lau'tbāren) ⑤a 1. *v/t.* roz- oder o-głaszać [-głosić]. 2. *v/i.* (h., a. fin) = **verlauten** stawać [stać] się głośnym: es verlautet jest pogłoska, slychać.

verleben przeżywać [-żyć]; verlebt przeżyty.

verlegen 1. *v/t.* przenosić [-nieć], przekładać [przełożyć]; (aufstieben) odkładać [odłożyć]; odraczać [-roczyć]; (so sich [hin]legen) zarzucać [-cić], zapodziwiać [-dzieć]; Weg: = verperren; Buch: wydawać [-dać]; sich ~ auf (*acc.*) oddawać [-dać] się (*dat.*), zajmować [-jać] się (*instr.*). 2. *a.* Ware: zleżały; (bestürzt) zakłopotany, zmieszany; Zheit *f* kłopot *m*, przykre położenie *n*, ambaras *m*; in Zheit bringen oder setzen wprowadzać [-dzic] w ambaras, nabawiać [-ic] kłopotu.

verlegen (-le'gen) *m* ②1 nakładca.

verlegung *f* przeniesienie *n*, przełożenie *n*.

verleiden obrzydzać [-dzic], sprzykrzać [-rzyć], [ze]psuć.

verleihen: Geld usw.: rozpożyczać [-czyć]; Kräfte usw.: dodawać [-dać] (*gen.*); Wårben: nadawać [-dać]; obdarzać [-rzyć] (*instr.*).

verleihen (tn *f*) *m* pożyczający (-ca); nadawca (-czyni).

verleihen *n* zakład *m* pożyczkowy oder zastawniczy.

verleihen *f* wypożyczenie *n*, nadawanie (-danie) *n*.

verleihen = verführen: ~ zu (*dat.*) nakłaniać [-klonić], namawiać [-mówic] do (*gen.*).

verleihen zapominać [-mnieć], wychodzić [wyjść] z wprawy.

verlesen Erben: przebierać [-brać]; (vorlesen) odczytywać [-tać]; Namen usw.: wywoływać [-lać]; sich ~ [o]mnylic się w czytaniu. *Su.* odczytywanie *n*; wywoływanie *n*.

verlezen (-le'zen) ⑤e (beschädigen) uszkadzać [uszkodzić]; (verwunden) [z]ranić, [s]kałeczyć; Befehl usw.: naruszać [-szyć], [po]gwałcić; fig. obrażać [-razić]. *Su.* uszkodzenie *n*; zranienie *n*, skałeczenie *n*; naruszenie *n*; obrażenie *n*.

verleugnen wypierać [-przeć] się (*gen.*), zapierać [-przeć] się (*gen.*); (verheimlichen) ukrywać [-yć]; sich ~ (lassen) [roz]kazać powiedzieć, że nie jest się w domu. *Su.* wyparcie *n*, zaparcie *n* (się).

verleunden (-lo'md'en) ⑤c uczerniać [-nić], spotwarzać [-rzyć].

verleunden (-d'er) *m* ②1, ~ in (~in) *f* ③c potwarca (-czyni), oszczerca *m*; Lisch (-sch) potwarczy, oszczerczy.

verleunden *f* potwarz *m*, oszczerstwo *n*.

verlieben: sich ~ za- ob. roz-kochać [boć] się (in *acc.* w *instr.*).

verlieben (-li'pi) zakochany: (sich leicht verlieben) kochliwy; (Verden usw.) miłosny.

verleihen (sich) przeleżeć, zleżeć się [beide *boć*].

ber|lie|ren (-lī'n^{en}) ⑬c [z]gubić, [s]tracić; (verspielen) przegrywać [-rać]; sich ~ [z]gubić się; Schmerz: ustawać [ustać].

Ver|lie|rer (˘^{er}) *m* ②l. ~in (˘jn) *f* ③c tracący (-ca); przegrywający (-ca).

Ver|lie|s, -lie|ß (-lī's) *n* ②h (g) więzienie *n* podziemne, loch *m*.

ver|lo|ben zarczać [-czyć]: verlobt zaręczony.

Ver|lö|buis (-lō'p-) *n* ②h¹, **Ver|lo|bung** *f* zaręczyny *f/pl*.

ver|lo|den [z-, przy]nęcić: a. = verführen: ~d nęcać.

Ver|lo|dung *f* przynęta, pokusa: a. = Verführung.

ver|lo|gen (-lo'gen) kłamliwy; **Zheit** *f* kłamliwość.

ver|lo|hnen: es verlobt sich oplaca się.

ver|lo|ren (-lo'u^{en}) stracony, zgubiony: przegrany; (Mühe) daremny: er ist ~ przypadek: in Gedanken ~ zatopiony w myślach; bibl. der ~e Sohn syn *m* marnotrawny; ~geben uważać za stracone; (verzweifeln an) [z]wątpić w (*acc.*); ~gehen [z]gubić się.

ver|lö|schen 1. *v/t.* (fu) [z]gasnąć. 2. *v/t.* = auflöschen, vermischen.

ver|lö|sen rozlosowywać [-sować]. *Su.* rozlosowanie *n*.

ver|lö|ten [za]lutować.

ver|lö|ttern F (-lo't^{ern}) ⑬b (fu) = verkommen 1.

ver|lu|mpen (fu) rozlampartować [bość.] się.

Ver|lu|st *m* ②g strata *f*, zguba *f*; (eines Rechtes npw.) utrata *f*; (beim Spiel) przegrana *f*; (in den feindl. Reihen) straty *f/pl*.

ver|lu|st|ig (nur präb.) tracący; pozbawiony (*gen.*); ~gehen, ~werden (*gen.*) [s]tracić (*acc.*).

ver|ma|den doch uftw.: zatykać [-tkać], zaopatrywać [-trzyć];

i-m et. ~ zapisywać [-sać] (w spadku).

Ver|mä|chnis (-mč'cht-) *n* ②h¹ zapis *m*, testament *m*.

ver|mā|hlen (-mč'len) ⑬a ~verheiraten.

ver|ma|hnen = ermahnen.

ver|mā|del'en (-mč'ldal'^{en}) ⑬a przeklinać [-kłać]. ||-ować.]

ver|mā|ern zamurowywać]

ver|me|hren [po]mnożyć; ♀ und 3ool. (sich) rozmnażać [-mnożyć] (się): a. = vergrößern.

Su. [po]mnożenie *n*; rozmnażanie *n*.

ver|me|den unikać [-knać] (*gen.*). *Su.* unikanie *n*, uniknięcie *n*.

ver|me|ntlich (-ma'ntlich) = angeblich. ||teilen.]

ver|me|den = melden, mit |

ver|me|ngen [z-, po]mieszać.

ver|me|nslich (-mč'nszli-^{ch}^{en}) ⑬a uczłowieczać [-czyć].

Ver|me|rk *m* ②g uwaga *f*.

ver|me|rken zauważać [-żyć], zaznaczać [-czyć].

ver|me|ssen 1. *v/t.* [wy-, po-]mierzyć, [z]robić pomiary; sich ~ (tatsch messen) [o]mylić się w mierze; (sich erlöhnen) [po-, od]ważyć się, śmieć. 2. *a.* śmiały; (frech) zuchwały; **Zheit** *f* śmiałość; zuchwałość, zuchwalstwo *n*. ||rzenie *n*.]

Ver|me|ssung *f* pomiar *m*, mie- |

ver|mie|ten najmować [-jać].

Ver|mie|ter (in *f*) *m* odnajmujący (-ca).

Ver|mie|tunq *f* wynajmowanie *n*, wynajęcie *n*, najem *m*: ~S-

kontor *n* biuro mieszkaniowe.

ver|mi|ndern zmniejszać [-szyć], uszczuplać [-lić]. *Su.* zmniejszanie (-szenie) *n*, uszczuplanie (-lenie) *n*.

ver|mi|schen [z-, po]mieszać. *Su.* zmieszanie *n*.

ver|mi'ssen nie widzieć (*gen.*),
nie znaleźć (*gen.*); ich vermissē
ct. brak mi (*gen.*).

ver|mi'tteln (-mɪ'tʰɛln) ①f
pośredniczyć (et. w *instr.*);

~d eintreten für (*acc.*) inter-
wenjować w sprawie (*gen.*).

ver|mi'ttels, -mi'ttelfst = mittelst.

Ver|mi'tt(e)lung *f* pośrednicze-
nie *n.*, pośrednictwo *n.*

Ver|mi'ttler(*tn f*) *m* pośrednik
(-niczka).

ver|mo'dern [z]butwiać, [s]pró-
chnieć. [mocy (*gen.*)]

ver|mö'ge (*gen.*) zapomocą, naj

ver|mö'gen 1. być w stanie, po-
trafić; (fönnen) móc; i-n ~ zu
(*dat.*) = bewegen; ~d będący

w stanie, możliwy, mogący;

(wohthabend) zamożny. 2. 2n ②]

(Kraft) siła *f*, moc *f*; (Fähigkeit)

zdolność *f*; (Hab und Gut) ma-
jątek *m.*, dobytek *m*; (auch 2s-

verhältniffe *n/pl.*) stosunki
m/pl. majątkowe.

ver|mö'glich zamożny.

ver|mu'mmen zasłaniać [-sło-
nić]; a. = maškieren.

ver|mu'ten (-mü't'en) ①c przy-
puszczać [-puścić]; (mutmaßen)
domyślać [-lić] się (*gen.*); (er-
warten) oczekiwać, spodziewać
się (*gen.*).

ver|mu'tlich przypuszczalny;
(wahrscheinlich) prawdopodobny.

Ver|mu'tung *f* przypuszczenie
n.; domysł *m.*

ver|na'chlässigen (-nā'chl'ɛs'ig'en)
①a zaniebywać [-dbać]. *Su.*
zaniebywanie (-dbanie) *n.*

ver|na'geln zabijać [-bić]
gwóździami; vernagelt zagwo-
żdżony. [[-nić] się.]

ver|na'rben ①a zablźniać]

ver|na'rren = vergaffen; ver-
narrt zadurzony (in *acc.* w *loc.*);
zakochany po uszy. [lakocie.]

ver|na'schen [roz]urwonić na

ver|ne'hmbar (-nē'mbār) = ver-
nehmlich.

ver|ne'hmen 1. *v/t.* [u-, deutlich]:

do]słyszeć: ① przesłuchiwać
[-chać], [wy]badać; sich ~ lassen

dawać [dać] się słyszeć; a. —
sich äußern. 2. 2n ②] słuch

m; ① przesłuchanie; dem 2
nach jak słysząc.

ver|ne'hmlich (-nē'm-) donośny,
zrozumiały; a. = deutlich.

Ver|ne'hmung/przesłuchanie *n.*

ver|ne'gen = verbeugen.

ver|ne'n (-nā'n'en) ①a prze-
czyć, zaprzeczać [-czyć]; ~d
przeczący.

Ver|nei'mung *f* [za]przeczenie
n.; ~s... przeczący.

ver|ni'chten (-nɪ'cht'en) ①c [z]ni-
weezyć, [z]niszczyć; a. = auß-
rotten; ~d niszczący. *Su.*

(z)niszczenie *n.*; zagłada.

ver|ni'ckeln (-nɪ'k'eln) ①f [po-]
nikłować. [(za)nitowanie.]

ver|ni'e'ten [za]nitować. *Su.*

Ver|nu'fft (-nū'nf't) *f* ③b (o. *pl.*)

rozum *m*; gesunde ~ rozsądek

m; bist du bei ~? czy jesteś
przy zdrowych zmysłach?;

2gemäß rozumowy, logiczny,
racjonalny; ~glaube *m* racjo-
nalizm; ~heirat *f* małżeństwo

n oparte na rozumie.

ver|nü'ftig (-nū'nf'tig) rozu-
mny, rozsądny; ~ werden [z]mą-
drzeć; 2keit *f* rozumność, roz-
sądek *m.*

Ver|nu'fft...: Lehre *f* logika;

2los nierozumny, nierozsądny;
a. = unvernünftig; 2mäßig =

2gemäß; ~schluß *m* wniosek
rozumowy; 2widrig niezgodny

ze zdrowym rozsądkiem, nie-
logiczny, nieracjonalny.

ver|ö'den (-ö'd'en) ①c 1. *v/t.*
[s]pustoszyć. 2. *v/i.* (su) [o]pu-
stoszeć; verödet opustoszały.

Su. spustoszenie *n.*

- ver|ö|ffent|lichen** (-ö'fent|ſch^{en})
 ⑤a ogłaszać [ogłosić], [o]publikować; Buch *ustw.*: = herausgeben. *Su.* ogłoszenie *n*, publikacja *f*.
- ver|o|rdnen** ustanawiać [-no-wić]; ^z nakazywać [-zać]; (verſchreiben) przepisywać [-sać]; a. = verfügen. *Su.* ustanowienie *n*, postanowienie *n*; rozporządzenie *n*; nakaz *m*; przepis *m*.
- ver|pa|chten** wydzierżawiać [-wić]. *Su.* wydzierżawienie *n*.
- ver|pa|cken** [za-, o]pakować. *Su.* opakowanie *n*.
- ver|pa|ffen** przeoczyć [boſt.], chybić; i-n: [roz]minąć się z (*instr.*); Zug: spaźniać [spóźnić] się do (*gen.*).
- ver|pe|ſten** (-pe'st^{en}) ⑤c zapowietrzać [-trzyć], zarażać [-ra-zić]. [dzić] palami.]
- ver|pfä|hlen** ogradzać [ogro-]
- ver|pfä|nden** dawać [dać] w zastaw, zastawiać [-wić]; ſein Wort ~ dawać [dać] słowo; verpfändet zastawiony. *Su.* zastawienie *n*, zastaw *m*.
- ver|pfa|nzen** przesadzać [-dzić]; *fig.* przenosić [-nieść]. *Su.* przesadzanie (-dzenie) *n*; przenoszenie *n*.
- ver|pfe|gen** kranie *ustw.*: pielęgnować; Truppen: zaopatrywać [-trzyć] (*mit dat. w acc.*).
- Ver|pfe|gung** *f* pielęgnowanie *n*; zaopatrywanie *n*, żywienie *n*; ~s... prowiantowy; ~s|amt *n* urząd *m* prowiantowy.
- ver|pfl|chten** (-pfl|cht^{en}) ⑤c obowiązywać [zobowiązać] (*zu dat. do gen.*); ~d obowiązujący; verpfl|chtet zobowiązany. *Su.* zobowiązanie *n*, obowiązek *m*, powinność *f*.
- ver|pfu|schen** [s|partaczyć, |s|fuszerować.
- ver|pi|chen** zalewać [-lać] sino-lą. [rozpieszczać [-pieścić].]
- ver|p|mpeln** *F* (-p|mp^{eln}) ⑤f)
- ver|pla|ppern**, -plau|dern prze-gwarzyć [boſt.]; ſich ~ zagadać się [boſt.].
- ver|pl|mpern** *F* (-p|ſ|mp^{ern}) ⑤b, ver|pra'ffen = vergeuben, verſchwend^{en}. [kazywać[-zać].]
- ver|pö|nen** (-pö'n^{en}) ⑤a za-]
- ver|pro|biant|le|ren** zaopatry-wać [-trzyć] w żywność, za-prowiantowywać [-ować].
- ver|prü|geln** = durchprügeln.
- ver|pu|ffen** 1. *v/t.* = ~ laſſen wystrzelać [-lić]. 2. *v/i.* (ſn) eksplodować.
- ver|pu|lbern** zamieniać [-nić] na proszek, [s|proszkować; Geib: = verſchwend^{en}.
- ver|pu|ppen** (-pu'p^{en}) ⑤a: ſich ~ zapoczwarczać [-rzyć] się; *fig.* = ſich verkleiden.
- ver|pu|ſten**: ſich ~ wytchnąć sobie [boſt.]. [miony.]
- ver|qua|lmt** (-kwä'lt^{mt}) zady-]
- ver|qui|cken** (-kw|'k^{en}) ⑤a zawikłać; *fig.* [po]łączyć; ver-quicket zawily, zawiklany.
- ver|ra|mmen**(l)n zatarasowywać [-ować]; *fig.* = verſchließen.
- ver|ra|mschen** sprzedawać [-dać] za bezcen.
- Ver|ra|t** *m* ②d (o. *pl.*) (*an dat.*) zdrada *f* (*gen.*); (e-ſ Geheimniſſes) naruszenie *n*.
- ver|ra|ten** zdradzać [-dzić]; (auſſerſtern) wydawać [-dać]; Freundschaft *ustw.*: = geigen, be-weisen; Geheimnis: = entdecken, offenbaren.
- Ver|ra|ter** (-rät^{er}) *m* ②l, ~ln (~ln) *f* ③c zdrajca (-czyni).
- ver|rä|terlich** (-rät^{er}ſch) zdra-dziecki.
- ver|rau|chen** 1. *v/i.* (ſn) wyszu-mieć [boſt.]; *fig.* ustawać [ustać]. 2. *v/t.* Tabak *ustw.*: wypalać [-lić].

wiel *Œelb*: wydawać [-dać] na palenie.

ver|re'chnen wstawiać [-wić] w rachunek, zarachowywać [-ować], [po]liczyć: *nich* ~ [o]mylić się w rachubie; przerachowywać [-ować] się.

ver|re'dken *P* (*ſn*) = krepieren.

ver|re'gnen [po]psuć przez deszcz.

ver|rei'ſen 1. *v/i.* (*ſn*) wyjeżdżać [-jechać]. 2. *v/t.* wydawać [-dać] na podróż.

ver|re'nnen (-Rŕ'ŕk^{en}) ⑤a zwichnąć, wywichnąć [*beibe* *voſſ.*], wykręcać [-cić] *Su.* zwichnięcie *n*, wywichnięcie *n*.

ver|ri'chten załatwiać [-wić]; (*erſt*) wypełniać [-nić]; *Wunder*: dokonywać [-nać]; *Œebet*: odmawiać [-mówić]; *Ant*: pełnić, sprawować.

Ver|ri'chtung *f* załatwianie *n*; wypełnianie *n*; dokonywanie *n*; (*Œebet*) odmawianie *n*; pełnienie *n*, sprawowanie *n*; gute ~ powodzenie *n*. [*ryglować.*]

ver|rie'geln (-Rŕ'g^{eln}) ⑤f [*za-*]

ver|ri'ngern (-Rŕ'ŕk^{ern}) ⑤b = vermindern. [*czeć.*]

ver|ro'hen (-Rŕ'^{en}) ⑤a [*z*]dzi-

ver|ro'sten [*za*]rdzewieć; *verroſtet* zardzewiały.

ver|ru'cht (-Rŕ'^{cht}) niegodziwy, niecny: (*gottlos*) bezbożny; *Œheit* *f* niegodziwość; bezbożność. [*przesunąć* [-sunąć].]

ver|ru'dken przenosić [-nieść],

ver|ru'dkt (-Rŕ'^{kt}) szalony, zwarzowany, obłąkany; ~ *verden* zwarzować, oszaleć [*voſſ.*]; dostawać [-stać] pomięszania zmysłów; *Œheit* *f* szaleństwo *n*, warjacja, obłąd *m*; pomięszanie *n* zmysłów.

Ver|ru'f *m* (2g (*o. pl.*)) niesława *f*; zła reputacja *f*; in ~ *bringen* = *rufen* 1.

ver|ru'ſen 1. *v/t.* pozbawiać [-wić] dobrej sławy, znieślawiać [-wić]. 2. *a.* osławiony, znieślawiony.

Verſ (*ſens*) *m* (2h) wiersz: *F* *ſich* *ſehen* ~ *darauſ* *maſſen* *können* nie móż niczego zrozumieć, nie móż tego pojąć; wierszowy.

ver|ſa'gen 1. *v/t.* *ſ-m* et. odmawiać [-mówić] (*k-u gen.*); *a.* = *verſprechen*; *ich* *bin* *für* *dieſen* *Abend* *ſchon* *verſagt* *jeſtem* *już* *proſzony* (*ober* *obiecałem* *ſię* *już*) *na* *ten* *wieczór*. 2. *v/i.* odmawiać [-mówić] służby, nie dopisywać [-sać]; *Œchuſſ* *waffe*: spalić na panewce; *Œräfte*: opuszczać [opuszczyć] (*acc.*). [*ſg.* = *verbittern*.]

ver|ſa'ſen przesalać [-solić];

ver|ſa'mmeln (*ſich*) zbierać [zebrać] (*ſię*); (*ſſ.* *ſommen*) schodzić [zejść] *ſię*, zjeżdżać [zjechać] *ſię*; *a.* = (*ein*) *beruſen*.

Ver|ſa'mmlung *f* zgromadzenie *n*, zebranie *n*; ~ *ſ|ort*, ~ *ſ|tatt* *m* miejsce *n* zgromadzenia *ob.* zebrania; ~ *ſ|recht* *n* ustawa *f* o zgromadzeniach.

Ver|ſa'nd *m* (2g (*o. pl.*)) wysyłka *f*; (*in* *Auſtand*) = *Auſfuhr*; ... wysyłkowy; *Œbereit* gotowy do wysyłki.

ver|ſa'nden (-za'nd^{en}) ⑤c (*ſu*) zasypywać [-pać] *ſię* piaskiem.

Ver|ſa'ſ *m* = *Verpfändung*; ~ *amt* *n* = *Pfandhaus*.

ver|ſau'en *F* (-zau'^{en}) ⑤a = *beſchmugen*.

ver|ſau'ern (-zau'^{ern}) ⑤b (*ſu*) [*s*]kwaśnieć, [*s*]kisnąć.

ver|ſau'fen *P* = *vertrinken*.

ver|ſäu'men zaniedbywać [-dbać], opuszczać [opuszczyć]; (*zu* *ſpat* *kommen*) spaźniać [spóźnić] *ſię* do czegoś.

Ver|säu'mnis (-zoi'm-) *n* (2 h¹)
zaniechanie, opuszczenie;
strata *f* (czasu).

Ver|s|bau *m* budowa *f* wiersza.
wierszowanie *n*. [schleubern.]

ver|scha'chern = verkaufen, ver-
ver|scha'ffen dostarczać [-czyć],
wyrabiać [-robić]; *a.* = erwerb-
ben, bereiten; *i-m* eine Stelle
~ wystarać się o posadę dla
(*gen.*). [ffingen.]

ver|scha'llen = verschallen, ver-
ver|schä'mt (-szo'mt) zawstydzony,
wstydlivy; **Źheit** *f* wsty-
dliwość.

ver|scha'nzen otaczać [otoczyć]
szanćcami, okopywać [-pać];
sich ~ okopywać [-pać] się. *Su.*
oszańcowanie *n*, szanćce *m/pl.*,
okopy *m/pl.*

ver|scha'rfen = schärfen. [pać.]

ver|scha'rren zakopywać [-ko-]

ver|schei'den 1. *v/i.* umierać
[umrzeć], [s]konać. 2. *z n* (2)
skon *m*, śmierć *f*.

ver|sche'nken rozdarowywać
[-ować], rozdawać [-dać]; *Ge-*
tränk: [wy]szynkować.

ver|sche'rzen przepędzać [-dzić]
na żartach: przebaraszkować
[boż.]: *Gunst* *usw.*: pozbawiać
[-wić] się (lekkomyślnie) (*gen.*);
a. = verlieren.

ver|schu'chen [s-, wy]płoszyć,
odstraszać [-szyć]; *fig.* (vertrei-
ben) spędzać [-dzić]. [bannen.]

ver|schü'den = verschenden, ver-

ver|schle'ben przesuwac [-su-
nać]; *a.* = aufschieben.

ver|schle'den (-szl'den) różny,
rozmaity: ~c(š) = mančje(š);
~artig różnego rodzaju, różno-
rodny: ~artig machen ņebe ab-
wecheln; **Źartigkeit** *f* różno-
rodność, rozmaitość.

Ver|schle'denheit *f* różność, roz-
maitość: (der Meinung) różnica,
odmienność.

ver|schle'dentisch (~tljč) roz-
maicie, w różnych czasach.

ver|schle'sen 1. *v/t.* *Pulver* *usw.*:
wysztrelać [-lić]. 2. *v/i.* (su)
[s-, wy]pęznąć, [s-, wy]plo-
wić: *in i-n* verschossen sein
być zadurzonym (ober szalenie
zakochanym) w (*loc.*).

ver|schl'ffen wysyłać [-słać]
statkiem; *a.* = einschiffen. *Su.*
wysyłanie *n* statkiem.

ver|schl'mmeln [s-, za]pęsnieć:
verschimmelt spleśniały.

ver|schla'fen 1. *v/t.* prze- ob. za-
sypiać [-spać] (*a.* sich ~). 2. *a.*
zaspany, ospały; **Źheit** *f* zaspal-
ność, ospalność.

Ver|schla'g *m* przegroda *f*, prze-
pierznie *n*; *a.* = Źačh.

ver|schla'gen 1. *v/t.* (durch einen
Verschlag abteilen) przegradzać
[-grodzić], przepierzać [-rzyć]:
(mit Nägeln) zabijać [-bić]
(gwoździami); (vom Sturm) za-
nosić [-nieść]; *Stelle im Bud.*:
[o]mylić się w przewracaniu
kartek; *fig.* sich et. ~ odstreczać
[oczyć] od siebie. 2. *v/i.* (su)
ogrzewać [ogrzać] się; (h.) eš
verschlägt nichts to nie robi
żadnej różnicy, to nic nie szkodzi.
3. *a.* przebiegły, chytry,
szczwany; **Źheit** *f* przebiegłość,
chytrość.

ver|schla'mmen (-szlā'men) *z n*
(su) zachodzić [zajść] mulem,
zamulać [-lić] się.

ver|schlä'mmen zamulać [-lić].

ver|schle'chern (-szlč'čt'ern) *z n*
pogarszać [-gorszyć]. *Su.* po-
gorszenie *n*.

ver|schlei'ern (-szlai'ern) *z n*
zasłaniać [-słonić] welonem;
fig. zakrywać [-yć].

Ver|schlei'men (sich ober *v/i.* [su])
zaflegmiać [-mić] (się); ver-
schleimt (*Bauge*) obłożony. *Su.*
zaflegmienie *n*.

Ver|schlei|ß * (-szlɔ́'s) *m* (2)g
= Abfaß, Verkauf.

ver|schle|ppen zawlekać [-wlec],
zaciągać [-gnać]; stąd: zna-
szać [znosić]; a. = einschleppen,
verzögern.

ver|schle|ppen = vergeuden,
verschwendung: Waren: sprze-
dawać [-dać] za bezcen.

ver|schlie|ßen zamykać [-mknąć]
(na klucz); (verbergen) ukrywać
[-yć]; *sich* e-r Sache ~ nie chciał
wiedzieć o (loc.).

ver|schli|mmern (-szlɔ́'m'ern) (2)b
(*sich*) pogarszać [-gorszyć] (się).

ver|schli|ngen spłatać [spleść],
zaplątywać [-tać]; *vgl.* ner-
wideln: (verschlucken) połykać
[-łknąć]; (gierig essen) pożerać
[-żreć]; *fig.* pochłaniać [-chłoni-
ć].

ver|schlo|ffen (-szlɔ́'s'en) za-
mknięty; *fig.* skryty; *Uheiß* f
zamkniętość, skrytość.

ver|schlu|cken połykać [-łknąć];
fig. (Worte usw.) nie wymawiać
[-mówić]; *sich* ~ (an dat.) za-
chłysnąć się ober zakrzusieć
się [voll.] (*instr.*).

Ver|schlu|ß *m* zamknięcie *n.* zam-
mek; ✕ zarrzask; *Laut* *m*
gram dźwięk wybuchowy.

ver|schma|chten omdlewać [-eć],
[z]ginać (vor dat. z gen.).

ver|schmä|hen [wz-, po]gardzić;
a. = verachten.

ver|schmau|fen = verprassen.

ver|schme|ßen (v/i.) (verschmelzen)
[s]topić (się); (vereintgen) [po-]
łączyć (się), [z]jednoczyć (się);
Löse: zlewać [zlać] (się). *Su.*
topienie *n.*; [po]łączenie *n.*;
zlewianie *n.*

ver|schme|rzen (ertragen) prze-
cierpieć, przebolewać [-leć];
(vergessen) zapominać [-mnieć],
odżalowywać [-ować].

ver|schmie|ren (mit Lehm usw.)

[pó-, za]smarować; Papier: za-
bazgrywać [-grać].

ver|schmi|tst (-szmɔ́t) prze-
biegły, chytry; *Uheiß* f prze-
biegłość, chytrność.

ver|schna|ppen: *sich* ~ wyrwać
[-rwać] się, wygadywać [-dać]
się. [się, wytchnąć [voll.].]

ver|schnau|fen (*sich*) wysapać

ver|schnei|den (erschneiden) kra-
jać [pokroić], wykrajać [-kroić];
(faßsch schneiden) zacinać [-ciąć],
zło pokrajać [-kroić]; *Wein*:
[z]mieszać; (tafrieren) [s]kastro-
wać, [ob]rzczać; *Tiere*: [wy-]
trzebić. [Śniegiem.]

ver|schnei|en zasypywać [-pać]

Ver|schni|ttene(r) (-szni't'en'e[r])
m (2)l rzezaniec, eunuch.

ver|schnu|pfen zużywać [-yć]
(tabaki); *fig.* dopiekać [-piec],
[roz]gniewać; verschunpft sein
mieć katar, być zakatarzonym.
zakatarzyć się.

ver|schnu|ren [za]sznurować,
zasznurowywać [-ować]; *Steis-
ber*: obszywać [-yć] sznurkiem.

ver|schö|ffen (-szɔ́'f'en) zagiiniony
(bez wieści).

ver|schö|nen oszczędzać [-dzić]
(j-u mit dat. k-u gen.).

ver|schö|nern (-szo'n'ern) (2)b
upiększać [-szyć]. *Su.* upię-
kszenie *n.*

ver|schra|nken [s]krzyżować.
zakładać [założyć] na krzyż.

ver|schrau|ben zašrubowywać
[-ować].

ver|schrei|ben Źebem *nst.*: wy-
pisywać [-sać]; Arznei: zapisy-
wać [-sać]; Waren: zamawiać
[-mówić]; *†* i-m et. ~ zapisy-
wać [-sać] w testamentie; *sich*
~ [o]mylić się w pisaniu. *Su.*
wypisywanie (-sanie) *n.*; zapi-
sywanie *n.*; zamawianie *n.*; *†*
zapis *m.*; (Fehler) omyłka *f*
w pisaniu.

ver|schrei'en okrzykiwać [okrzy-
czeć], osławiać [-wić].

ver|schro'ben (-szro'b'en) prze-
wrotny, dziwaczny, nie-
dorzeczny; *Zeit* *f* przewro-
tność, dziwaczność, nie-
dorzecność.

ver|schru'mpfen [po-, z]mar-
szczyć się, [s]kurzyć się.

ver|schu'lden obciążać [-żyć]
długami, zadłużać [-żyć]; et.:
dopuszczać [-puścić] się (*gen.*),
zawinić [bau.]; *verschuldet* za-
dłużony; *Gut* *uśw.*: obdłużony.

Su. wina *f*, przewinienie *n*;
ohne mein *z* bez mojej winy.

ver|schü'tten (*verschütten*) rozsy-
pywać [-pać]; (*vergießen*) rozle-
wać [-lać]; (*zusäuen*) zasypy-
wać [-pać].

ver|schwä'gern (-szwä'g'ern)
Ⓔ b: *sich* ~ spowinowacąc [-cić]
się (mit *dat.* z *instr.*).

ver|schwä'rzen = aufschwärzen.

ver|schwei'gen za- oder prze-
milczać [-czeć], zatajać [-taić].

ver|schwe'nden (-szwē'nd'en) Ⓔ c
|roz-, prze|trwonić, [z]marno-
wać, rozrzucacć [-cić].

Verschwend'ender (d'ern) *m* Ⓔ l,
~ln (~ln) *f* Ⓔ c marnotrawca
(-czyni), rozrzutnik (-nica).

ver|schwe'nderisch (~sz) roz-
rzutny, marnotrawny.

Verschwe'ndung *f* marnowanie
n, trwonienie *n*, rozrzucność.

ver|schwie'gen (-szwi'g'en)
(schweigsam) milczący, umiejący
milczeć; (*verschlossen*) skryty;
Zeit *f* milczenie *n*; skrytość.

ver|schwim'men zlewać [zlać]
się.

ver|schwim'nden znikacć [-knać],
przepadać [-paść]; (*sich verber-
gen*) ukrywać [-yć] się.

ver|schwim'stern (-szwi'st'ern) Ⓔ b
(scheiße) [po]łączyć.

ver|schwim'sten *F* = vergehen.

ver|schwö'mmen (-szwö'm'en)
zalaný, zamazany; (*unklar*) nie-
jasny, niewyraźny; (*unbestimmt*)
nieokreślony; *Zeit* *f* nieja-
sność; niewyraźność; nieo-
kreśloność.

ver|schwö'ren (et.) zarzekać
[-rzec] się (*gen.*); *sich* ~ sprzy-
sięgać [-siadź] się, [u]knuć
spisek (mit *j-m* z *instr.*). *Su.*
sprzysiężenie *n*, spisek *m*.

Verschwö'rer (-szwö'r'ern) *m* Ⓔ l,
~ln (~ln) *f* Ⓔ c spiskowiec (-wa).

ver|se'hen 1. *v/t.* (aus *Unachtsam-
keit*) przeoczać [-czyć]; [u]chy-
bić, nie [do]pilnować (*gen.*);
Aut *uśw.*: sprawować, pełnić;
~ mit (*dat.*) *f.* *versorgen*: *sich* ~
[o]mylić się; *ehe* man *sich's*
versieht zanim się człowiek
spoztrzeże, w oka mgnieniu.

2. *z n* Ⓔ l przeoczenie *n*; uchy-
bienie *n*; omyłka *f*; aus *z*, **ver-
se'henlich** przez omyłkę.

ver|se'hren (-zē'r'en) Ⓔ a = be-
schädigen.

ver|se'nden wy- oder roz-syłać
[wysłać, rozesłać]. *Su.* wy-
syłka *f*.

Vers'e'nder *m* wysyłający.

ver|se'ugen opalać [-lić].

ver|se'nken pogrążyć [-żyć],
zanurzać [-rzyć]; *Schiff*: zata-
piać [-topić]; (*ins Grab*) spu-
szczać [spuścić]; *versenkt* *in*
(*acc.*) zatopiony w (*loc.*). *Su.*
pogrążenie *n*, zanurzenie *n*;
zatopienie *n*; spuszczenie *n*.

ver|se'ssen (-zē'sen) zawzięty
(auf *acc.* na *acc.*).

ver|se'sten (*umstellen*) przestawiać
[-wić]; (*umpflanzen*) przesadzać
[-dzić]; (*übersiedeln*) przesiedlać
[-dlić]; *Schüler* *uśw.*: promować;
in Entzücken *uśw.* ~ wprawiać
[-wić] w (*acc.*); *Schlag*: wymie-
rzać [-rzyć]; (*entgegen*) odpo-
wiadacć [-wiedzieć], odrzec

[boł.]; Wein usw.: [wy]mieszać; (als Pfand) zastawiać [-wić], dawać [dać] w zastaw; Beante: przenosić [-nieść]; sich in j-s Lage ~ przenosić [-nieść] się [od. wstawiać [-wić] się] w położenie (gen.). **Su.** przestawienie *n*; przesadzenie *n*; promocja *f*; mieszanie *n*; zastawienie *n*; przeniesienie *n*.

Verstuf *m* stopa *f* wierszowa.

Verstärker (-z'čerən) *m* (2) ten, który ubezpiecza.

verstärken zapewniać [-nić] (j-u einer Sache oder j-m et. kogoś o czemś), utwierdzać [-dzić], żaręczać [-czyć]; Robstien usw.: ubezpieczać [-czyć] (gegen acc. od gen. für e-e Summe na acc.); Verstärker(s) *s.* ubezpieczony *m*, -na *f*; sich verstärkt halten być pewnym.

Verstärkung *f* zapewnienie *n*, ubezpieczenie *n* (gegen acc. od gen.); ~s... ubezpieczeniowy.

versteigern zapieczętować [-ować], [za]pieczętować.

versteigen wysychać [-chnąć].

versteuern (2b) posrebrzać [-rzyć]. **Su.** posrebrzenie *n*.

versteinen[za]tonąć; (in Schlaum) grzęznąć [ugrzaząć], [za]brnąć, zapadać [-paść] się; (in Gedanken usw.) zatapiać [-topić] się, pogrążyć [-żyć] się; (mit Etend) popadać [-paść] (w acc.).

versteinlichen (-z'nbilt-čən) (2a) uzmysławiać [-słowić].

versteinlich (-z'nlčən) (2a) uzmysławiać [-słowić], przedstawiać [-wić] obrazowo.

Verst...: ~kunst *f* sztuka wierszowania; ~lehre *f* nauka o wierszowania; ~macher *m* rymotwórca; ~maß *n* miara *f* wierszowa. [durchprüfeln.]

verstoßen = besohlen; F =

versöhnen (-zö'nən) (2a) [po-]godzić, [po]jednać; auch = begütigen; ~godzący, łagodzący. **versöhlich** zgodliwy, skłonny do zgody, pojednawczy.

versöhnung *f* zgoda, pojednanie *n*; ~s... godzący, jednający; ~s|fest *n* dzień *m* pojednania, (der Juden) sądny dzień *m*.

versorgen zaopatrywać [-rzyć] (mit dat. w acc.); seine Kinder sind versorgt jego dzieci są zaopatrzone.

versorgung *f* zaopatrywanie *n*, zaopatrzenie *n*; ~s|anstalt / przytulisko *n* dla ubogich.

verspäten (-szpə'tən) (2c) = aufschieben, aufhalten; sich ~ spaźniać [spóźnić] się (zu dat. od gen.); verspätet spóźniony. **Su.** spóźnienie *n*.

verspeisen spożywać [-żyć], zjadać [zjeść].

verspekulieren [roz]trwonić na nieudale spekulacje, przespekulować [boł.].

versperren zamykać [-mknąć], zagradzać [-grodzić], zawałać [-lic].

verspielen przegrywać [-grać].

verspotten wysmiewać [wyśmiać], wyszydzać [-dzić], natrząsać (oder naigrawać) się z (gen.). **Su.** wysmiewanie *n*, wyszydzanie *n*, natrząsanie *n* się.

versprechen 1. *v/t.* obiecywać [-cać], przyrzekać [-rzec], sich ~ zobowiązywać [-zać] się; (durch Bestebung) żaręczać [-czyć] się; versprochen obiecany, przyrzeczony; (verlobt) żaręczony. 2. *2 n* (2) obietnica *f*, przyrzeczenie *n*.

versprechen rozpraszać [-prószyć].

versprühen rozbryzgiwać [-gać]; Sht.: = vergießen.

ver|spu'nden (-szpu'ndən) ⑤c zatykać [-tkać] szpuntein, zaszpuntować [boff.].

ner|spü'ren odczuwać [-czuć].

ver|sta'a'flichen (-szta'flichən) ⑤a upaństwowiać [-stwować]; obejmować [objąć] w zarząd państwa. *Su.* upaństwowienie *n.*

Ver|sta'nd *m* (2 *g* (a. *pl.*)) rozum; (gesunder ~) rozsądek; ~es... rozumowy.

ver|stä'ndig rozumny, rozsądny, mądry; ~ werden [z]mądrzeć; *Zeitf* rozumność, mądrość.

ver|stä'ndigen (-sztä'ndigən) ⑤a uwiadamić [-domić], wyjaśniać [-nić] (*acc.*); sich ~ porozumiewać [-mieć] się. *Su.* uwiadomienie *n*; porozumienie *n.*

ver|stä'ndlich (-sztä'ntlich) zrozumiały, łatwy do zrozumienia ober pojęcia; *Zeitf* zrozumiałość.

Ver|stä'ndnis *n* (2)h¹ zrozumienie *n* (*für acc. dla gen.*); (Einvernehmen) porozumienie *n*, zgoda *f*; *Luftig*, *Boff* z głębokim zrozumieniem.

ver|stä'nkern zasmrodzić [boff.].

ver|stä'rken wzmacniać [wzmocnić], powiększać [-zyć] *Su.* wzmocnienie *n*, powiększenie.

ver|stä'tten ⑤c = gestatten.

ver|sta'u'ben (su) (zu Staub werden) przemieniać [-nić] się w proch; (staubig werden) [za]próżyć się.

ver|sta'u'ben rozpylać [-lić], przyprószać [-zyć].

ver|sta'u'chen zwichnąć, wywichnąć [boff.]. *Su.* zwichnięcie *n*, wywichnięcie *n.*

Ver|ste'ck *n* (2)g kryjówka *f*, ukrycie *n*; biał. Hinterhalt; ~ spielen bawić się w chowankę; ~ spielen *n* zabawa *f* w chowankę.

ver|ste'cken [s]chować, ukrywać [-yc] (*vor dat. przed instr.*); versteckt ukryty, skryty, tajny.

ver|ste'h(e)n [z]rozumieć, pojmo- wać [pojąć]; ~ von (*dat.*) mieć pojęcie o (*loc.*); (tönnen) umieć; zu ~ geben dawać [dać] do zrozumienia; nicht (recht) ~ = mißverstehen: się ~ rozumieć się; (*auf acc.*) znać się (*na loc.*); (zu *dat.*) być skłonny (do *gen.*); przystawać [-stać] (*na acc.*); es versteht sich (*von selbst*) (samo przez się) rozumie się.

ver|ste'gen: sich ~ za daleko po- suwać [-sunąć] się; *fig.* prze- bierać [-brać] miarę, za wy- soko sięgać [-gnać].

ver|ste'gern sprzedawać [-dać] na licytacji. *Su.* licytacja *f*, publiczny przetarg *m.*

ver|ste'nern (sich) [s]kamienieć; versteuert skamieniały. *Su.* skamieniałość *f*.

ver|ste'ubar dający się prze- stawić, rachomy.

ver|ste'llen (anders stellen) prze- stawiać [-wić]; (verjperren) za- stawiać [-wić]; Stimme *użw.*: zmieniać [-nić]; sich ~ udawać [udać].

Ver|ste'llung *f* przedstawienie *n*; zmiana; udawanie *n.*

ver|steu'ern opłacać [-cić] podatek oder cło, opodatkowywać [-ować], oclić [boff.].

ver|sti'mmen rozstrajać [-stroić]; verstimmt rozstrojony; w złym humorze. *Su.* rozstrój *m*; przy- gnębienie *n*; zły humor *m.*

ver|sto'cken zatykać [-tkać]; fe- znieczulać; versteckt zatwar- dział, zakamieniały; nieczuły.

ver|sto'hlen (-szto'hlen) skryty, tajny; ~ (er)maßen, -welte ukradkiem, pokrywomy.

ver|sto'pfen zatykać [-tkać], za- pychać [-pchać]; verstopft sein

mieć zatwardzenie. *Su.* zatkanie *n.*, zapchanie *n.*; ³ zatwardzenie *n.*

ver|sto'rben (-sztõ'rb'en) zmarły; **Ger** s. ① zmarły (-la), nieboszczyk (-szczka).

ver|stö'rt (-szto'rt) zmieszany, wzburzony, błędny.

Ver|sto'ß *m* błąd, usterka *f.*, wykroczenie *n* (gegen *acc.* przeciw *dat.*).

ver|sto'ßen 1. *v/i.* (h.) wykraczać [-kroczyć] (gegen *acc.* przeciw *dat.*), uchybiać [-bić] (*dat.*). 2. *v/t.* odpychać [odepchnąć], wypędzać [-dzić]; (sich toßfagen) wyrzekać [-rzec] się (*gen.*), porzucać [-cić]. *Su.* odepchnięcie *n.*, wypędzenie *n.*; porzucenie *n.*

ver|streif'en 1. *v/t.* zamazywać [-zać]. 2. *v/i.* (fu) upływać [upłynąć], mijać [minąć].

ver|streu'en rozsypywać [-pać].

ver|strei'ken zużywać [-yć] na robienie pończoch; *fig.* uwikłać, osidlić [boń.].

ver|stü'mmeln (-sztu'm'eIn) ①f uszkadzać [uszkodzić], [o]kaleczyć. *Su.* uszkodzenie *n.*, okaleczenie *n.*

ver|stü'mmen (-sztu'm'en) ①a (fu) [o]niemieć; Geraißt *u*stw.: [u-, za]milknąć, [u]cichnąć.

Ver|su'ch (-zũ'ch) *m* ②g próba *f.*; (wissenschaftlicher) doświadczenie *n.*; einen ~ machen [po]robić doświadczenia (mit *dat.* z *instr.*, na *loc.*).

ver|su'chen [s-, po]próbować, doświadczać [-czyć], robić doświadczenia; (kosten) [s-, po-] kosztować; (zu verlosen suchen) [po]kusić.

Ver|su'cher (tu *f*) *m* kusiciel(ka).

Ver|su'chs... próbny, doświadczalny; Zweifel na próbę, dla doświadczenia.

Ver|su'chung *f* pokusa, poku-szenie *n.*

ver|su'mpfen (-zũ'mpf'en) ①a zabagniać [-nić] się; *fig.* = verkommen.

ver|sü'ndigen; (sich) ~ [z]grzeszyć (au *dat.* wobec *gen.*). *Su.* zgrzeszenie *n.*, grzech *n.*

Ver|su'kenheit (-zũ'ne'k'en-) *f* upadek *m.*; demoralizacja.

ver|sü'ßen osładzać [osiodzić].

ver|ta'gen odraczać [-roczyć]. *Su.* odroczenie *n.*

ver|ta'ndeln [z]marnować (na fraszki). [wy-mieniać [-nić].]

ver|tau'schen za-, prze-, od- oder

ver|tei'digen (-tai'di'gen) ①a [o]bronić (gegen *acc.* przed *instr.*).

Ver|tei'diger (~ger) *m* ②l, ~In (~In) *f* ③c obrońca (-czyni).

Ver|tei'digung *f* obrona; ~s... obronny; ~s[sch]rift *f* pismo *n* obronne, apologja.

ver|teil'en [roz-, po]dzielić, rozdzielać [-lić], rozdawać [-dać]; Steuern *u*stw.: rozkładać [rozłożyć]. *Su.* (roz)działenie *n.*, rozdawanie *n.*; rozłożenie *n.*

ver|teu'ern (-toi'ern) ①b podnosić [-nieść] cenę; (sich) ~ [po-]drożać. *Su.* podłożenie *n.*

ver|teu'felt (-toi'fe't) djabelski, djabli, przeklęty.

ver|tie'fen (-ti'f'en) ①a (sich) pogłębiać [-bić] (się); (sich) (beim Lesen) zagłębiać [-bić], zaka'pnać [-tonić] się (w *loc.*). *Su.* zagłębienie *n.*; (Anstößigung) wy-drażenie *n.*, wklęsłość *f.*

ver|tie'ren (-ti're'n) ①a (fu) [ze-]zwierzęcić, zhydlęcić [boń.].

vertika'l (werti'ka'l) prostopadły, pionowy. [niszczyć.]

ver|ti'lgen [wy]tępić, [wy-]

Ver|ti'lger (-ti'lg'er) *m* ②l, ~In (~In) *f* ③c tępiciał(ka), niszczyiciel(ka).

Verflangung *f* tępienie *n*, [wy-]niszczenie *n*, zagłada.

ver|tra'cht (-trā'kt) wykrzywiony; *fig.* przykry: a. fatal.

Ver|tra'g (-trā'k) *m* ②d układ, umowa *f*, ugoda *f*; kontrakt; traktat.

ver|tra'gen *Steiber*: = abtragen; (ertragen) znosić [znieść], wytrzymywać [-mać]; się (wieder) ~ zgadzać [pogodzić] się; się (gut) ~ żyć w zgodzie, sympatyzować (mit *dat.* z *instr.*).

ver|trä'glich (-trā'k-) zgodliwy, łagodny; *Zeit f* zgodliwość, łagodność.

Ver|tra'gs... ugodowy, kontraktowy, traktatowy; *Zmäßlg* odpowiadający układowi oder umowie; *adv.* według umowy; *Zwidrig* przeciwny układowi oder umowie, niezgodny z układem oder umową.

ver|tra'g|schließend zawierający układ oder umowę.

ver|trau'en 1. *v/i.* (j-m oder auf j-n) [za]ufać (*dat.*), dowierzać (*dat.*), mieć zaufanie do (*gen.*); (auf Gott) mieć ufność w (Bogu). 2. *v/t.* = anvertrauen. 3. *Z n* ②l (auf oder in *acc.*, zu *dat.*) zaufanie *n* (do *gen.*), ufność *f* (w *loc.*); j-m *Z* schenken = 1; im *Z* w zaufaniu; im *Z* auf (*acc.*) ufny w (*acc.*).

Ver|trau'ens... ~mann *m*, ~person *f* mąż *m* zaufania, powiernik *m*; *Zselig*, *Zvoll* pełen zaufania.

ver|trau'lich poufaly, poufny; *Zeit f* poufalsłość, poufność.

ver|trau'men prześnić [boś].

ver|frau't zaufany, zażyły; (*Freund*) serdeczny; (sich) ~ machen [s]poufalić (się), zaznamiac [-jomic] (się) (mit *dat.* z *instr.*); *Ze(r) s.* ②l zaufany *m*, -na *f*, powiernik *m*, -nica *f*:

Zeit f zażyłość, poufalsłość. (*Bekanntschaft*) znajomość.

ver|tre'ben wy-, Sorgen ujw.: roz-pędzać [-dzić]; (aus dem Lande) wydalać [-lić], wyganiać [-gonić]; Hunger *ustw.*: = stillen; *Zeit*: przepędzać [-dzić]; *☉* sprzedawać [dać].

ver|tre'ten i-n ob. i-s *Stelle*: zastępować [-stąpić], reprezentować; den *Weg*: zastępować [-stąpić], zachodzić [zajść]; sich den Fuß ~ zwichnác (ob. wywichnác) sobie nogę.

Ver|tre'ter (-trē'ter) *m* ②l, *in* (~in) *f* ③c zastępca (-czyni), przedstawiciel(ka); agent(ka); *f.* Stellvertreter.

Ver|tre'tung *f* zastępstwo *n*, przedstawicielstwo *n*, reprezentacja; in ~ w zastępstwie; (*Unterchrift*) za (*acc.*).

Ver|trie'b *m* sprzedaż *f*.
ver|tri'ken przepijać [-pić]; Sorgen: zapijać [-pić].

ver|tro'dnen zasychać [zасchnąć]; vertrodnet zaschnięty, uschnięty: ~ I. [za]suszyć.
ver|trö'beln *Zeit* *ustw.*: [z]marnować; *Sachen*: przeschachrować [-ować].

ver|trö'sten pocieszać [-szyć] (j-n auf *acc.* k-o *instr.*), obiecywać [-cać] (k-u *acc.*).

ver|tu'u [s]tracić, [roz-, prze-]trwonić.

ver|tu'schen [za]tuszować, zatajać [-taić].

ver|ü'beln (-ü'b^{eln}) ②f = ver-
denken.

ver|ü'ben popelniać [-nić]; do puszczać [-puścić] się (*gen.*).

ver|u'ken *F* = użen.

ver|u'nehren = entehren.

ver|u'neinigen = entzweien.

ver|u'nglimpfen (-ü'ngl^{impfen}) ②a obrażać [-zić]; auch = entehren, verkleumben.

ver|u|nglücken mieć nieszczęśliwy wypadek; ↓ rozbijać [-bić] się, [za]tonać; a. = mißlingen.

ver|u|ureinigen zanieczyszczać [-czyścić]. *Su.* zanieczyszczenie (-czenie) n.

ver|u|uffalten (-szʰʰʰʰʰʰ) ⑬c [o-, ze]szpecić, zniekształcać [-cić]. *Su.* ze-, o-szpecenie n, zniekształcenie n.

ver|u|utreiben (-trɔiʰʰʰʰ) ⑬a sprzeniewierzać [-rzyć], [z]defraudować. *Su.* sprzeniewierzenie n, defraudacja f.

ver|u|njieren = verunfalten.

ver|u|rfachen (-ʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬a [s]powodować, sprawiać [-wić], sprowadzać [-dzić].

ver|u|rteilen zasądzać [-dzić], skazywać [-zać] (zu *dat.* na *acc.*, wegen *gen.* za *acc.*). *Su.* zasądzenie n, skazanie n.

ver|u|vielfachen, viel|fältigen (-fʰʰʰʰʰʰʰʰ, -fʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬a pomnażać [-mnożyć]; *Wit:* [s]kopjować.

ver|u|vielfachen (-fʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬a pomnażać [-mnożyć] w czwórnasób.

ver|u|vollkommen (-fʰʰʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬c wydoskonalać [-lić].

ver|u|vollständigen (-szʰʰʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬a uzupełniać [-nić], [s]kompletować. *Su.* uzupełnianie (-nienie)n, (s)kompletowanie n.

ver|u|wachsen 1. o/i. za- oder porastać [-rosć], zrastać [zrosć] się. 2 a. zarosły; (budetig) garbaty, ulomny; (miteinander ~) zrósnięty.

ver|u|wahren (verʰʰʰʰʰʰʰʰ) [s]chować; (aufbewahren) zachowywać [-ować]; ~ mit (*dat.*) zaopatrywać [-trzyć] w (*acc.*); a. = (be-)schützen; sich ~ gegen (*acc.*) zabezpieczać [-czyć] się przed (*instr.* oder *gen.*); (protestieren)

zastrzegać [-strzedz] się przeciw (*dat.*).

ver|u|wahrlosen (-wʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬c zaniedbywać [-dzać]; zostawiać [-wić] bez opieki ob. bez dozoru; veru|wahrlost zaniedbanie, opuszczony. *Su.* zaniedbywanie (-dbanie) n; brak n opieki ober dozoru.

Ver|u|wahrung f przechowanie n; in ~ geben (nehmen) oddawać [-dać] (brać [wziąć]) na przechowanie; ~ einlegen gegen (*acc.*) zakładać [założyć] protest przeciw (*dat.*); [za]protestować przeciw.

ver|u|waisen (-wʰʰʰʰʰʰʰʰ) ⑬e (fn) [o]sierociec; veru|weist osierocony; veru|weistes Kind sierota m i n f.

ver|u|walten zarządzać, zawiadywać (beide *instr.*); Amt *ustw.* sprawować, pełnić.

Ver|u|walter (-wʰʰʰʰʰʰʰʰ) m ②l. ~in (~in) f ③c rzadca (-czyni), zarządca (-czyni), zawiadowca (-czyni).

Ver|u|waltung f zarządzanie n, zawiadywanie n (beide *czemś*); (Administration) zarząd m, administracja; ~s... administracyjny; ~s|behörde f władza administracyjna; ~s|bezirk, ~s|kreis m okręg (ob. powiat) administracyjny; ~s|wesen n sprawy f/pl. administracyjne, administracja f.

ver|u|wandeln (ʰʰʰʰʰʰʰʰ) zmieniać [-nić] (się), przemieniać [-nić] (się), przeobrażać [-razić] (się). *Su.* zmiana f, przemiana f, przeobrażenie n; Thea. zmiana f dekoracji.

ver|u|wandt (-wʰʰʰʰʰʰʰʰ) spokrewniony; (bst. sprachlich, chemisch ~) pokrewny; 2e(r) s. ②l krewny m, -na f, krewniak m, -niaczka f; 2schaft f pokrewieństwo n;

(durch Heirat) powinowactwo *n*;
(die Verwandten) krewni *m/pl.*;
~schaftlich pokrewny, spokrewniony.

ver|wa|ruen napominać [napomnieć], ostrzegać [ostrzedz].

ver|wa|schen 1. *v/t.* Seife: używać [-żyć] do mycia oder do prania; Farben: rozmywać [-myć], rozcieńczać [-czyć].
2. *a. fig.* niejasny, niewyraźny.

ver|we|ben Garn usw.: używać [-żyć] na tkanie; (verflechten) splatać [spleść]; *fig.* wplatać [wpleść], przeplatać [-pleść].

ver|we|cheln [po]mieszać; *a.* = vertauschen. *Su.* pomieszanie *n*, zamiana *f*.

ver|we|gen zuchwały, śmiały; *heit f* zuchwalość, śmiałość.

ver|we|hen zawiewać [-wiał], rozwiewać [-wiał]; mit Schnee ~ = verschneien.

ver|we|hren wzbraniać [wzbronić]; *a.* = verbieten.

ver|we|chlichen (-wä'chlich^{en}) *da* rozpieszczać [-pieścić], [u]czynić zniewieściałym; sich ~ [z]niewieścić.

ver|we|gern odmawiać [-mówić] (*i-m et. k-u gen.*). *Su.* odmówienie *n*. [wić.]

ver|we|len przebywać, [za]ba-
ver|we|nen przepędzać [-dzić] na placzu, przepłakać [boń.]: verweint (Augen) zaplakany.

Ver|we|s (-wä's) *m* 2 *h* nagana *f*, bura *f*; *i-m einen* ~ ertheilen ob. geben udzielać [-lić] nagany, zmyć głowę.

ver|we|sen odsyłać [odesłać] (*auf acc. do gen.*); des Landes ~ wydalać [-dalić] ob. wygnać [boń.] z kraju; *i-m et.* ~ = verwerfen. *Su.* odsyłanie *n* (*auf acc. do gen.*); wygnanie *n*.

ver|we|ken [po-, z]więdnąć; verwelkt zwiędły.

ver|we|llichen (-wē'llich^{en}) *da* zmieniać [-nić] stan zakonny na świecki, sekularyzować.

ver|we|nden używać [-yé] (*zu dat. do gen., na acc.*); Sorgfalt: dokładać [dolożyć] (*gen.*), poświęcać [-cić] (*auf acc. na acc.*); Auge: = abwenden: sich ~ für (*acc.*) wstawiać [-wić] się za (*instr.*); *Su.* użycie *n*, użytek *m*; dokładanie *n*, poświęcanie *n*; wstawiennictwo *n*, protekcja *f*.

ver|we|rfen (wegwerfen) odrzucać [-cić]; (ablehnen) zarzucać [-cić].

Su. odrzucenie *n*; zarzucenie *n*.
ver|we|rflich niegodny, zdroźny; (schlecht) zły.

ver|we|rten (-wē'ten) *da* = benutzen; * spieniężać [-żyć]. [z]realizować. *Su.* = Benutzung; * spieniężenie *n*; realizowanie *n*, realizacja *f*.

ver|we|sen (-wē'zen) *da* 1. *v/i.* (*su*) [z]butwieć, [z]gnieć. 2. *v/t.* = verwalten. [Verwalter.]

Ver|we|ser (-wē'zer) *m* (2 *l* =) ver|we|slich (-wē'slich) podlegający butwieniu oder gniciu.

Ver|we|sung *f* butwienie *n*, gnicie *n*; *a.* = Verwaltung.

ver|we|tten = wetten: (durch eine Wette verlieren) przegrywać [-grać] w zakładzie.

ver|we|ttert (-wē'tert) przekłety, djabelski.

ver|wi|chen miniony, przeszły.

ver|wi|chen *F* = durchprügeln.

ver|wi|ckeln za- oder u-wikłać [boń.], [za-, s]platać; verwickelt zawikłany, zawily. *Su.* zawiłkanie *n*; Thea. węzeł *m*.

ver|wi|ldern (-wī'ldern) *da* [z]dziczyć; ~ lassen *feld* usw.: zostawiać [wić] odłogiem; verwildert zdziczały; zepsuty; zdemoralizowany. *Su.* zdziczenie *n*; zepsucie *n*; demoralizacja *f*.

ver|wi|nden znosić [znieść], przeboleć [bość].

ver|wi|rken Recht ujm.: pozbawiać [-wić] się (*gen.*), [s]tracić; Strafe: zasługiwać [-służyć] (na *acc.*); sein Leben ~ przypłacać [-cić] życiem.

ver|wi|rkl|ichen (-w|'rk|'i|chen) ⑬a urzeczywistniać [-nić]; sich ~ sprawdzać [-dzić] się. *Su.* urzeczywistnienie *n*; sprawdzenie *n*.

ver|wi|rren (-w|'r|en) ⑬a (*p.p.* a. verworren) [za-, po]plątać; Saare: [po-, roz]burzyć; (in Unordnung bringen) wprowadzać [-dzić] w nieład oder zamieszanie; (vermischen) [z-, po]mieszać; (durch Fragen) [z]balaamucić; verwirrt za- oder po-plątany; (vermischt) zmieszany, skonfundowany; verwirrt machen (werden) [z]mieszać (się), [z]balaamucić (się). *Su.* plątanina *f*; gmatwanina *f*; nieład *m*, zamieszanie *n*; balaamuctwo *n*, konfuzja *f*.

ver|wi|rtschaften [s]tracić przez złą gospodarkę, przegospodarować [bość].

ver|wi|schen zamazywać [-zać], zacierać [zatrzeć].

ver|wi|tern (ju) [z-, wy-] wietrzeć; vermittelt zwietrzały, wywietrzony. *Su.* zwietrzanie *n*; (als Grund) zwietrzalność *f*. [wiałny.]

ver|wi|tvet (-w|'t|vet) owdo-]

ver|w|hnen (-w|'h|nen) ⑬a rozpieszcząć [-pieścić]; verwöhntes Kind pieszczuch *m*. *Su.* rozpieszczanie *n*.

ver|w|rfen (-w|'r|fen) niegodziwy, nieczemny; Zheit *f* niegodziwość, nieczemność.

ver|w|ren (-w|'r|en) zawily, pomieszany, balaamutny; Zheit *f* zawilość, pomieszanie *n*.

ver|w|unden (-w|'u|nden) ⑬c [z]ranić; (leidt) [s-, po]kaleczyć; fig. obrażać [-razić]; verwundet zraniony, ranny.

ver|w|unden (j|d) zadziwiać [-wić] (się); es ist (nicht) zu ~ (nie) należy się dziwić. *Su.* zdziwienie *n*.

Ver|w|undung *f* zranienie *n*, (leidt) skaleczenie *n*; (Wunde) rana; fig. obrażenie *n*.

ver|w|üfchen przeklinać [-kłać]; a. = verzaubern: verwüfcht przeklęty. *Su.* przekleństwo *n*, przeklinanie *n*.

ver|w|üfsten (-w|'ü|st|en) ⑬c [s]pustoszyć. *Su.* (s)spustoszenie *n*. [zwałpić [bość].]

ver|z|ä|gen [s]tracić nadzieję.]

ver|z|ä|gt (-c|ä|kt) trwożliwy, zrozpaczony; Zheit *f* trwożliwość, rozpacz.

ver|z|ä|hlen: sich ~ [o]mylić się w rachowaniu, przerachować się [bość]. [w (*loc.*)]

ver|z|ä|hnen ⑩ [po]robić zęby]

ver|z|ä|pfen [za]szpuntować; Getränke: [wy]szynkować.

ver|z|ä|rteln (-c|ä|rt|eln) ⑬f rozpieszcząć [-pieścić].

ver|z|ä|uern zacierować [-ować].

ver|z|ä|uen (-c|ä|uen) ⑬a ogradzać [ogrodzić] (plotem); oparkaniać [-nić].

ver|z|ehnen (verbrauchen) zużywać [-żyć]; (essend ~) spożywać [-żyć], zjadać [zjeść]; Vermögen: przejadać [-jeść]; (verdingen) pożerać [-żreć]; Strafe ujm.: [z]niszczyć; sich ~ [za]gryść się, trapić się, zamartwiać [-wić] się. *Su.* zużywanie *n*; spożywanie *n*; spożycie *n*; wyniszczenie *n*.

ver|z|ei|chnen w- ob. za-pisywać [-sać], zaznaczać [-czyć]; (ein Verzeichniß machen) spisywać

[-sac]; (falsch zeichnen) źle [na-] rysować.

Ver|zei|chnis (-ca'i'dnis) *n* ② *h*¹ spis *m*, katalog *m*; (von Waren usw.) inwentarz *m*, konsygnacja *f*; (Znhaltsz) spis *m* rzeczy.

ver|zei|hen przebaczać [-czyć]; ~ Sie! wybacz pan(i)!, przepaszam!: es ist nicht zu ~ to nie do darowania.

ver|zei|hlich to, co można przebaczyć, do przebaczenia.

Ver|zei|hung *f* przebaczenie *n*, odpuszczenie *v*.

ver|ze|rren wykrzywiać [-wić]; *a.* = aufstellen.

ver|ze|steln (-cē'te'n) ⑥ *f* [po-] rozrzucić, [po]rozsypanywać; *a.* = vertun.

Ver|zi|cht (-cī'cht) *m* ② *g* (*a.* ~ Leistung *f*) zrzeczenie *n* się, zaniechanie *n*: ~ leisten = **Zen** (~en) ⑤ *c* auf (*acc.*) zrzekać [zrzec] się *ob.* wyrzekać [-rzec] się (*gen.*).

ver|zie|hen Gesicht: wykrzywiać [-wić]; Kind: źle wychowywać [-ować], rozpieszczać [-pięścić]; Stirn: = runzeln: (*v/i.* [fn]) = außs-, um-, wegziehen; sich ~ Holz: wypaczać [-czyć] się; Beng: wyciągać [-gnać] się; (vergehen) przechodzić [przejsć], mijać [minąć]: (sich hinziehen) przewlekać [-wlec] się, przeciągać [-gnać] się.

ver|zie|ren ozdabiać [ozdobić], upiększać [-szyc]. *Su.* ozdabianie *n*, upiększanie *n*: ozdoba *f*, ornament *m*.

ver|zi|nken (-cī'ngken) ⑤ *a* cynkować.

ver|zi|nnen (-cī'nen) ⑥ *a* [po-] bielić (cyną).

ver|zi|nsen (-cī'nzen) ⑥ *e* opłacać procent od (*gen.*); sich ~ przynosić procent, [o]procentować się.

ver|zi|nslich (-cī'nslich) przynoszący procent; ~ anlegen wypożyczać [-czyć] na procent.

ver|zo|gern zwlekać [zwlec]. od-, prze-wlekać [-wlec]. odkładać [odłożyć]. *Su.* zwlekanie *n*, zwłoka *f*, spóźnienie *n*.

ver|zo|llbar (-cō'lbār) podlegający oczeniu.

ver|zo|llen opłacać [-cić] cło od (*gen.*), oclić [voll.]; haben Sie etwas zu ~? czy ma pan(i) coś do oczenia oder do opłaty? *Su.* opłata *f* cła.

ver|zu|den = entzünden.

ver|zu|dern (-cū'kern) ⑤ *b* ocnkrzać [-rzyć].

Ver|zu|g *m* zwłoka *f*; ohne ~ niezwłocznie, bezzwłocznie; ~s|zinsen *m/pl.* odsetki *f/pl.* za zwłokę.

ver|zwei|feln (*h.* und *fn*) rozpaczać: ~ auf (*dat.*) zważać [voll.] o (*loc.*); verzweifelt zrozpaczony. *Su.* rozpacz *f*.

ver|zwei|gen (-cwaig'en) *a* rozgałęziać [-zić]; verzweigt rozgałęziony.

ver|zwei|kt (-cwi'kt) zawily: niewyraźny, niejasny; **Zheit** / zawilość, niewyraźność, niejasność.

Ve|sper (fē'spēr) *f* ③ *d* nieszpory *m/pl.*; ~brof *n* podwieczerek *m*: ~stunde *f* czas *m* wieczorny. [czorek.]

ve|sperrn (~n) ⑥ *b* [z]jeść podwie-

Ve|ffel (fē'fē) *f* ③ *d* rozpustna kobieta, flądra; alte ~ stara sekutnica.

Ve|tter (fē'tēr) *m* ② *l* kuzyn.

ve|tterlich kuzynowski; *adv.* po kuzynowsku.

Ve|tter|schaft *f* kuzynostwo *n*, pokrewieństwo *n*.

Ve|zi|r... (wēksj'r...) meiß kuglarski, czarodziejski; ~bild czarodziejski obrazek *m*.

vezie'ren (wěksi' rēn) = foppen.

Veze'r (wěci' r) m (2)g¹ = Wejir.

vgl. x6f. für vergleiche.

vibrie'ren (wibr'i' rⁿ) ②g drgać, wibrować.

Vieh (fi) n (2)g (o. pl.) bydło; (Stück n ~) bydłę, zwierzę.

Vie'h... bydłęcy, (dla) bydła; ~ ausstellung / wystawa bydła; ~ futter n pasza f dla bydła; ~ händler m handlarz bydła; ~ herde f trzoda bydła; ~ hirt m pasterz; ~ hof m podwórzec dla bydła.

vie'hisch (fi'sz) bydłęcy.

Vie'h...: ~ knecht m parobek od bydła; ~ magd f dziewczka do bydła; ~ stall m stajnia f (na bydło), obora f; ~ stand m stau bydła; ~ treiber m poganicz, pastuch; ~ trifft, ~ weide f wygon m, pastwisko n; ~ zucht f chów m bydła; ~ züchter m hodowca bydła.

viele (fi:l) |comp. mehr, sup. meist| liczny, mnogi (mł pl.); bjd. adv. wiele, dużo (gen.); vor dem comp. o wiele, znacznie, ③. ~ besser o wiele (oder znacznie) lepiej; nicht ~ niewiele; so und so ~ tyle a tyle.

viele... wielo...: ~ artig wieloraki; ~ bündig (-bündiĉ) wielotomowy; ~ deutig (-deutiĉ) wieloznaczny; ~ Ledt n wielobok m.

vie'lerlei' (fi'lerlai') indest. wieloraki; auf ~ Art rozmaitymi sposobami.

viele...: ~ fach wielokrotny, wielostronny; (häufig) częsty; ~ faltig (-faltiĉ) różnoraki; ~ fältigkeit f różnorakość; ~ fraß m żarłok; ③ool. rosomak; ~ geliebt ukochany; ~ gestaltig (-gestaltiĉ) wielokształtny; ~ göttereie (-göte'rai) f (3) b politeizm m, pogaństwo n.

Vie'heit f mnogość; a. = Menge.

vie'l...: ~ jährig wieloletni; ~ köpfig (-köpfiĉ) wielogłowy.

vielelei'cht (fi'tai'cht) może.

vie'l...: ②ste'bchen n ukochany (-na); ~ mältig (-mältiĉ) wielokrotny; ~ mal(s) (-mäl[s]) wielokroć, wielokrotnie, wiele razy; ②männerei (-mēn'rai) f (3) b wielomęstwo, poliandria; ~ ne'hr (im Gegenteil) przeciwnie, owszem; (eher) raczej; ~ sagend ważny, mający wiele znaczenia; ~ schreiber m piszący wiele; (Schmierer) pismak; ~ seitig wielostronny ②seitigkeit f wielostronność; ~ sprachig (-sprach'iĉ) wielojęzyczny; ~ umfassend obszerny, wiele obejmujący; ~ versprechend wiele obiecujący; ②weiberei (-wäb'rai) f (3) b wielożeństwo n, poligamja; ~ wissend wiele wiedzący, posiadający wiele wiadomości; ②wiffer (-wī's^or) m (2) l bardzo uczony, erudyt.

vier (fi:r) 1. (wenn nichts folgt P a. ~ e [fi're]) cztery; ~ (zusammen) czworo; es waren unser ~ bylo nas czterech oder (wenn Mannen und Frauen) czworo; zu ~ en po cztery, we czwórkę; mit ~ en fahren jeździć czwórką; aus ~ Teilen (bestehend) poczwórny; auf allen ~ en gehen na czworakach; 1/2 hr: halb ~ pół do czwartej; ~ 1/4 hr czwarta godzina f. 2. ② f (3) b czwórka.

vie'r... czworo..., cztero...: ~ beinig (-beiniĉ) = ~ fűgig; ②blatt ② n czterolist m; ~ blätterig czterolistny; ②eck n czworobok m; ~ eckig czworoboczny, czworokątny. [raki.] vie'rerlei' (fi're'rlai') indest. czwo-
vie'r...: ~ fach poczwórny; ~ fű-
fig (-fűsiĉ) czworonożny; ~

füß(ler) (-füs[1]er) *m* ②1 zwierzę *n* czworonożne: **Legspann** *n* czwórka *f* (koni); **händig** (-hëndich) na cztery ręce: **Boß**, czwororęki; **hundert** czterysta; **hundertster** czterechsetny; **jährig** czteroletni; **kantig** czworograniasty; **ledig** czworoboczny, czworokątny; **mal** cztery razy; **malig** (-malich) czterorazowy; **rad(e)rig** (-räd[er]rich) czterokołowy; **schrödig** (-szarö-dich) krepny, niezgrabny; **seitig** czworoboczny; **silbig** (-zil-bich) czterozgłoskowy; **Spanner** (-szpen'er) *m* ②1 powóz (ober zaprząg) czterokonny; **Spännig** (-sch) czterokonny; **stimmig** (-sztimich) na cztery głosy; **stökig** (-sztökich) cztero-piętrowy.

vierf (fjrt) czwarty.

vier... **tägig** czterodniowy; **tausend** cztery tysiące; **vielen** mntr. [roz-, po]ćwiartować.

Viertel (fj'rtel) *n* ②1 czwarta część *f*, ćwiartka *f*, ćwierć *f*; *a.* = Stadtmittel; (es ist) drei ~ (auf) zwölf (jest) trzy kwadrans na dwunastą; **Jahr** *n* kwartał *m*, ćwierćroczce; **Jährlich** kwartalny, ćwierćroczny; **note** *f* ćwiartka; **stunde** *f* kwadrans *n*. [ćwiartować.]

viertheil (-n) ③1 [roz-, po-]

viertheil (fj'rtens) po czwarte.

vier... **Viertheilakt** *m* takt czterocięciowy; **zehn** (fj'rcen) czternaście; in **zehn** Tagen za dwa tygodnie.

vierzig (fj'rcich) czterdzieści; **Wier** (in *f* ③c) *m* ②1 mężczyzna (kobieta) czterdziestoletni (-nia); **tägig** czterdziestodniowy. [nieta.]

Vierthe (wijnj'er) *f* ③b wila

Vikar (wikä'r) *m* 2 g¹ wikary.

Villa (wi'la) *f* ③g willa, dworek *m*, pałac *m*.

Villen... (wi'len...) willowy.

Viole (wiö'le) *f* ③b = Veilchen.

violett (wiö'let) fioletowy.

Violin... (-lin...) skrzypcowy.

Violin (-ne) *f* ③b skrzypce *f/pl.*, (kleine) skrzypczki *f/pl.*

Violinist (in *f* ③c) *m* ③a (-lin-ist[fin]). **Violinist** (in *f*) *m* skrzypek (skrzypaczka), wiolinista (-stka).

Violoncell (-lönce'l) ②g¹, ③o (-o) *n* ③i (pl. *a.* -i) wiolonczela *f*.

Viper (wi'pör) *f* ③d żmija.

Viseur (wizj'ür) *n* ②g¹ (am Helm) przeziernik *m*, przednia część /szyszakadla zakrycia twarzy, przyłbica *f*; (am Gewehr) celownik *m*.

visieren (-en) ③g celować; wizować, poświadczać [-czyć] urzędownie. [u, wizja.]

Vision (wizj'ön) *f* ③b widzenie

Visitation (wizj'atj'ön) *f* ③b wizytacja, przegląd *m*.

Visite (wizj'it) *f* ③b wizyta, odwiedziny *f/pl.*; **Ulkarte** *f* bilet *m* wizytowy, wizytówka.

visieren (wizj'ir'ön) ③g = durchsuchen.

Vitriol (witriö'l) *m* (n) 2 g¹ siarkian *m*, kwas siarkowy.

vivat (wi'wat) wiwat!, niech żyje!

Vize... (fj'ce... *a.* wj'ce...) wice... **v. J.** Abt. für vorigen Jahres.

Vlies (flj:s) ②h, **Vlies** (-) ②g *n* runo.

Vogel (fo'gel) *m* ②1 ptak; *dim.* (= **Vö'gelchen** [fö'gö'ld'en] *n* ②1) ptaszek *m*, ptaszyna *f*; **F** einen ~ haben *f.* **Sparren**; ... ptasi; **bauer** *m* (n) klatka *f*; **beere** *f* jarzębina; **dünger** *m* pomiot ptasi, guano *n*; **dunst** (*o.* pl.)

sunt ptasi: **fang** *m* polów ptaków, ptasznicstwo *n*: **fänger** *m* ptasznik: **frei** wyjęty z pod prawa; **haus** *n* ptaszarnia *f*; **herd** *m* guik (w którym polują na ptaki); **kirsche** *f* trześnia; **kunde** *f* nauka o ptakach, ornitologia; **leim** *m* lep ptasi; aus der **perspektive** ob. **schau** patrząc z góry: **scheuche** *f* straszdyło *n* na ptaki; **steller** *m* ptasznik; **züchter** *m* hodowca ptaków.

Vö'glein (fö'glain) *n* (2)1 = **Vö'geldier** (s. Vogel).

Vogt (fekt) *m* (2)d (Statthalter) namiestnik, gubernator: (Aufseher) dozorca; (Verwalter) zarządca; (Richter) sędzia, wójt.

Vogtei' (foktai') *f* (3)b namiestnictwo; a. = Gefängnis.

Voka bel (woka'bel) *f* (3)d słówko *n*, wyraz *m*.

Vokabular (akabula'r) (2)g¹, **ium** (ium) *n* (2)e słownik *m*, słowniczek *m*.

Vokal (woka'l) *m* (2)g samogłoska *f*; **...** samogłoskowy; **musik** *f* muzyka wokalna.

Vo'kati'v (wo'kati'v) *m* (2)g¹ przypadek piąty, wołacz.

Volk (fölk) *n* (2)a lud *m*, naród *m*; ↓ *n*. **...** = **Mannschaft**: (von Tieren, bsd. Vögeln) stado; das **gemeine** (oder niedrige) **...** = **populär**; a. = **Vöbel**.

Vö'lsker... (fö'lsker) *ojs* ludów; **kunde** *f* nauka o ludach, etnologia; **recht** *n* prawo narodów oder międzynarodowe; **Rechtlich** zgodny z prawem międzynarodowem; **wanderung** *f* wędrówka narodów.

Vö'lserschaft *f* naród *m*.

Vo'ls... ludowy; **aufklärung** *f* oświecenie *n* ludu; **auflauf** *m* zbiegowisko *n*; **aufbruch**, **aufstand** *m* powstanie *n*

ludu, rokosz; **aufwiegler** *m* wicherzyciel; **belustigung** *f* zabawy *f*pl. ludowe; **führer** *m* przywódca ludu, demagog; **herrschaft** *f* ludowładztwo *n*, rząd *m* demokratyczny, demokracja; **krankheit** *f* choroba nagminna, epidemia; **menge** *f* tłum *m*, ludność; **redner** *m* mowca ludowy, trybun; **schule** *f* szkoła ludowa; **sprache** *f* język *m* ludowy; **stamm** *m* plemię *n*.

Vo'lstum *n* narodowość *f*.

vo'lstümlich (tümlich) narodowy, rodzimy; (im Volke beliebt) ludowy, popularny; **...** machen [s]popularyzować; **...** keit/narodowość, popularność.

Vo'ls... **versammlung** *f* zgromadzenie *n* ludowe; **vertreter** *m* przedstawiciel (ob. zastępca) ludu; **wirtschaftslehre** *f* ekonomia społeczna; **jählung** *f* spis *m* ludności.

voll (föll) (oft *gen.* [bsd. mit *a.*], *präd.* vor *s.* ohne *art.* ojt **...** [indeß.] = **...** oder mit *dat.*, mit *bohergebendem s.* s. **...** Mund, **...** usw.) pełny, *präd.* auch *pelen* (*gen.*); (angefüllt mit) *nappelniony* (*instr.*); (ganz) *cały*, *całkowity*; **...** sein *myśleć* (oder *mówić*) *wciąż* (o *loc.*), *być* *przejętym* (*instr.*).

vo'll... *pełny*; **...** auf *podostatkami*. **P** po *uszy*; **...** **...** kolej *główna*; **...** **...** *pełna broda* *f*; **...** **...** *zupełnie uprawniony*; *mający* *zupełne* *prawo* (*zu dat.* do *gen.*); **...** **...** *pełnej krwi*, *krwisty*; **...** **...** *pełnej krwi* ob. *czystej rasy*; **...** **...** *dokonywać* [-*nać*], *uskuteczniać* [-*nić*]; **...** **...** *dokonanie* *n*, *uskute-*

eznienie n; mit Soßdampf pełną parą; ~e'nden [s-, do-, za-] kończyć; Ze'ndung / zakończenie n.

vo'llends (fo'ltənc) zupełnie, całkowicie: (es ist recht) tem bardziej. Völleret' (fo'lerət') f (s) b obywatstwo n, opilstwo n.

vo'll...: ~fü'hren dokonywać [-nać]: So'genuß m pełne używanie n; ~gießen nalewać [-lać] pełno; ~gültig pełnowartościowy, ważny.

Vo'llheit f pełność.

vo'llig (fo'ltiçh) zupełny: (vollkommen) całkowicie: (genau) dokładnie: adv. zupełnie, całkowicie.

vo'll...: ~jährig pełnoletni; So'jährigkeit f pełnoletność: So'klang m pełne brzmienie n, dźwięczność: ~ko'mmen zupełny, skończony, doskonały; adv. zupełnie, skończenie: So'ko'mmenheit f doskonałość: ~machen napełniać [-nić]: So'macht / pełnomocnictwo n, upoważnienie n; in So'macht z u oważnienia: So'macht|geber m mocodawca, upelnomocniający: So'mund m pełnia f; ~pfropfen nabijać [-bić]; ~gepfropft nabity; ~qualmen, ~rauchen napełniać [-nić] dymem, nadymić [voß.]; ~ständig zupełny, całkowicie: So'ständigkeit f zupełność, dokładność: ~stopfen = ~pfropfen; ~stre'cken wykonywać [-nać]: So'stre'cker (-sztrë'kər) m (2) wykonawca; So'stre'ckung f wykonanie n; ~stönend głośno dźwięczący, dobitny; ~wertig (-wərütich) mający pełną wartość; ~wichtig ważny; ~jährig (-çəltiçh) zupełny, kompletny, cały; adv. w komplecie; So'jährigkeit f całość, komplet m;

~je'hen wykonywać [-nać], spełniać [-nić]; So'je'hung f wykonanie n, spełnienie n.

Volontär (wo'ltə'r) m (2) g¹ ochotnik, wolontariusz.

von (fön) prp. (dat.) (~ wo [ab]?, ~ wem?, ~ wam?) od (gen.); (über, in betreff) o (loc.); (aus einer Gruppe) z(e) (gen.); (Platz, Preis) na (acc.), oft bloßer gen.; (~ ... her[ab], ~ ... weg) z(e) (gen.); ~ Profession z zawodu, z powołania; oft a. durch: a) bez gen.: ein Drama ~ Sophokles ... Sofoklesa: die Anschaffung ~ (drei) Büchern ... (trzech) książek: Frage ~ großer Wichtigkeit ... wielkiej doniosłości: b) ein a.: der König ~ Spanien król m hiszpański; c) beim pass. durch przez (acc.): er wird ~ allen geliebt jest lubiany przez wszystkich.

von'eina'nder jedno od drugiego: in 3ten oft roz(e)...

von'nö'ten (-no'tən): ~ sein być potrzebnym. [[udać się.]

von'sta'tten: ~ geh(e)n udawać vor (fo'm) 1. prp. przed (wo?), wam? dat., im Poln. instr.; wohin? acc., im Poln. acc.); (tatsal) z(e) (gen.); (in Gegenwart) wobec (gen.); ~ allem, ~ allen Dingen przedewszystkiem; ~ sich (hin) sagen do siebie: (es ist) zehn Minuten ~ zwölf za dziesięć minut dwunasta. 2. adv. meist † = vorher; ~! naprzód!; f. a. noch.

vo'r... przed..., prze...

Vo'r'abend m wigilia f, wigilja f. vo'r'ab'hen przeczuwać [-czuć]. Su. przeczucie n.

vor'a'u naprzód, przodem, na przedzie; ~ geh(e)n iść naprzód: fig. poprzedzać [-dzić]; i-m mit gutem Beispiel ~ gehen dawać [dać] dobry przykład.

Vo'r|anschlag *m* preliminarz, budżet. [tymczasowe.]
Vo'r|anzeige *f* doniesienie *n*/
Vo'r|arbeit *f* praca przedwstępna *o*ber przygotowawcza.
vo'r|arbeiten przygotowywać [-ować].
Vo'r|arbeiter *m* przodownik.
vor|au'f = *voran*.
vor|au's (im ~ mit ~) naprzód, z góry: **z**bedingung *f* warunek *m* umówiony z góry: ~bestellen zamawiać [-mówić] z góry: ~bestimmen prze- *o*b. *o*-znaczyć [-czyć] z góry: ~bejahen [za-]placić z góry: ~gehen *i*ść naprzód, wyprzedzać [-dzić]: **z**sage *f* przepowiednia; ~sagen przepowiadać [-wiedzieć]: ~schicken wysyłać [-słać] naprzód; ~sehen przewidywać [-widzieć]: ~sehenprzypuszczać [-puścić]: **z**setzung *f* przypuszczenie *n*; **z**sicht *f* przewidywanie *n*, oczekiwanie *n*; ~sichtlich przypuszczalny, prawdopodobny.
Vo'r|bau *m* wykusz.
vo'r|bauen [wy]budować przed (*instr.*), zabudowywać [-ować] przed (*instr.*); *fig.* = vorbeugen 2.
Vo'r|bedacht *m* rozmyślność *f*; mit ~ rozmyślny, z rozmysłem.
Vo'r|bedeutung *f* przepowiednia, wróżba.
Vo'r|behalt (-b'hält) *m* ②g zastrzeżenie *n*; mit (*sb. unter*) = **z**lich (*gen.*) z zastrzeżeniem, pod warunkiem (*gen.*).
vo'r|behalten: sich ~ zastrzegać [-strzedź] sobie, wymawiać [-mówić] sobie.
vor|bei' koło, mimo (*an dat.*, im *Poln. gen.*); es ist mit ihm ~ już po nim; es ist drei (Uhr) ~ minęła trzecia godzina; in **z**figu prze...; ~fahren przejeżdżać

[-jechać] koło (*gen.*); ~geh(e)n przechodzić [przejść] koło (*gen.*); im **z**gehen przechodząc, mimochodem; ~können: er kann hier (nicht) ~on (nie) może tu przejść *o*ber przejechać; ~lassen przepuszczać [-puścić].
Vo'r|bemerkung *f* uwaga wstępna.
vo'r|bereiten przygotowywać [-ować]; **z**d przygotowawczy. *Su.* przygotowywanie (-towanie) *n*. [słowo *n* wstępne.]
Vo'r|bericht *m* przedmowa *f*,
vo'r|bestraft uprzednio karany.
vo'r|beugen 1. *v/t.* naginać [-giąć] wprzód. 2. *v/i.* (*dat.*) zapobiegać [-biedz], zaradzać [-dzić]. **z**d zapobiegawczy, zaradczy. *Su.* zapobieganie (-bieżenie) *n*, zarządzenie (-dzenie) *n*.
Vo'r|bild *n* wzór *m*, pierwowzór *m*, przykład *m*; zum ~ = **z**lich przykładowy, obrazowy, typowy.
Vo'r|bildung *f* wykształcenie *n* wstępne, nauka przygotowawcza.
vo'r|binden podwiązywać [-zać].
Vo'r|bote *m* zwiastun.
vo'r|bringen *Be*weise *u*stw.: przedkładać [przedłożyć]; **z**lage: wnosić [wnieść]; **z**ründe *u*stw.: przytaczać [-toczyć]; **z**meinung: przedstawiać [-wić], wyrażać [-razić]; **z**ort *u*stw.: = hervorbringen. [przód zgłoskami.]
vo'r|buchstabieren czytać na |
Vo'r|bühne *f* przedscenie *n*, proscenjum. [jański.]
vo'r|christlich przedchrześci- |
vo'r|datieren oznaczać [-czyć] datą przyszłą, antedatować.
vo'r|de'm = *ehemals*.
vo'r|der (f'rd'ern) (*a. z* in **z**figu) przedni.
Vo'r|der...: ~aufsicht *f* widok *m* z przodu; fasada; ~arm *m*

- przedramię *n.*; **bühne** / przedscenie *n.*, prosceńjum *n.*; **fuß** *m* noga / przednia; **grund** *m* przednia część *f.*, pierwszy plan. [sowo.]
- vor|der|ha|nd** na razie, tymczas-
- Vo|r|der...**: **haus** *n* dom *m* przedni, przód *n* domu; **mann** *m* przodownik; **reihe** / przedni rząd *m.*; **sack** *m* poprzednik; **seite** / strona przednia; **teil** *m* (n) przednia część *f.*, przód *m.*; **streffen** *n* przednia linja *f* bojowa; **zahn** *m* ząb przedni, siekacz.
- vo|r|drängen** [po]pchać naprzód; **ist** - [prze]cisnąć się naprzód.
- vo|r|dringen** przedostawać [-stać] się naprzód, przedziierać [-drzeć] się naprzód.
- vo|r|eilen** (j-n) [po]spieszyć naprzód; j-m wyprzedzać [-dzić] (*acc.*).
- vo|r|eilig** przedwczesny; (*un-überlegt*) nierozważny.
- vo|r|eingenommen** uprzedzony (*für acc., gegen acc.* względem *gen.*); **heißt** / uprzedzenie *n.*
- Vo|r|eltern** *pl.* praojcowie *m/pl.*
- vo|r|enthaltten** zatrzymywać [-mać]; *a.* = *verheimlichen.*
- vo|r|erft** (z*u*vor) naprzód; (vor *a*llem) przedewszystkiem; (*vor-läufig*) na razie.
- vo|r|erwähnt** przedtem (od. wyżej) wspomniany.
- Vo|r|eilen** *n* = *Vorgericht.*
- Vo|r|fahr** (-iän) *m* (3) a przodek.
- vo|r|fahren** (vor die Tür) za-jeżdżać [-jechać]; przyjeżdżać [-jechać] (*bei dat. do gen.*).
- Vo|r|fall** *m* wypadek, zajście *n.*; **☞** opadnięcie *n.*
- vo|r|fallen** wydarzać [-rzyć] się, zachodzić [zajść].
- Vo|r|feler** *f* uroczystość wstępna.
- vo|r|finden** znajdować [znaleźć]; (*zu Hause usw.*) zastawać [-stać].
- vo|r|fordern** pozywać [-zwać] (*vor Gericht* przed sąd).
- Vo|r|frage** / pytanie *n* wstępne.
- vo|r|führen** przedstawiać [-ić]; okazywać [-zać].
- Vo|r|gabe** / zaliczka, zadatek *m.*
- Vo|r|gang** *m* pierwszeństwo *n.*; (*Beispiel*) przykład; (*Vorfall*) zdarzenie *n.*, wypadek; (*er Krank-heit usw.*) przebieg.
- Vo|r|gänger** (-gen^{er}) *m* 2*l.*
- in** (-in) *f* (3) *c* poprzednik (-niczka).
- Vo|r|garten** *m* ogródek przed domem.
- vo|r|geben** 1. *v/i.* (*beim Spiel*) dawać [dać] naprzód; (*behaupten*) twierdzić, utrzymywać; (*vorführen*) udawać [udać], zmyślać [-lić]. 2. *2 n* = *Augabe*; (*Vorwand*) pozór *m.*
- Vo|r|gebirg**, *n* przyłodek *m.*
- vo|r|geblich** (-g^{eblich}) rzekomy, udany; *adv.* rzekomo, jakoby.
- vo|r|gefaßt** uprzedzony, przesądny.
- Vo|r|gefühl** *n* przecucie; *ein* ~ *h. von (dat.)* przoczuwać (*acc.*).
- vo|r|geh(e)n** 1. *v/i.* (ihr) spieszyć; j-m ~ (*vorangehen*) iść przed (*instr.*), poprzedzać (*acc.*); (*übertreffen*) przewyższać [-szyć] (*acc.*); (*verfahren*) postępować [-stąpić]; (*sich ereignen*) zdarzać [-rzyć] się, dziać się. 2. *2 n* postępowanie.
- Vo|r|gemacht** *n* przedpokój *m.*
- vo|r|gemann** przedtem (od. wyżej) wspomniany.
- Vo|r|genuß** *m* przedsmak.
- Vo|r|gericht** *n* przekąska *f.*, przystawka *f.*
- vo|r|gerückt** (-g^{erückt}) (Alter) podeszły; (Wacht) późny.
- Vo|r|geschichte** *f* początek *m* sprawy; epoka przedhisto-

ryczna; **vo'rigeschichtlich** przedhistoryczny.

Vo'rigesichte(r) (-g'oz'ect'e[r]) *m*
(^o) przelożony (-na).

vo'rigestern przedwczoraj.

vo'rigestrig przedwczorajszy.

vo'rigreifen wtrzącać [-cić] się do (*gen.*); i-m ~ mit (*dat.*) uprzedzać [-dzić] k-o w (*loc.*).

vo'rihaben 1. *v/t.* mieć przed sobą; *Schürze* *uflw.*: nosić, mieć na sobie; *Arbeit*: zajmować się (być zajętym) (*instr.*); (beabsichtigen) zamierzać, zamyslać; *Böses*: knuć, knować. 2. *z n* zamiar *m.* przedsięwzięcie.

Vo'rihalle *f* przedsionek *m.*, westybul *m.*; (*e-r-stircke*) kruchta.

vo'rihalten trzymać przed (*instr.*); i-m et. ~ przedstawiać [-ić], wypominać, wymawiać; (*v/i.*) = bestehen, ausreichen.

Vo'rihand *f* prawo *n* sprzedaży uprzedniej; die ~ haben być na ręce (w kartach).

vo'rihanden (-ha'nden) istniejący, obecny; ~ sein istnieć, być, znajdować się; es ist nichts ~ niema nic; *z sein* *n* istnienie, obecność *f*.

Vo'rihang *m* (sfb. Theater) zasłona *f.*, a. kurtyna *f.*; (am Fenster *uflw.*) firanka *f.*; (vor der Tür) portjera *f*.

vo'rihängen zawieszać [-wiesić] przed (*instr.*).

Vo'rihängelschloß *n* kłódka *f*.

Vo'rihauf *f* napletek *m.* [*m.*]

Vo'rihemd(chen) *n* półkoszulek

vo'riher przedtem, dawniej; (im voraus) naprzód.

vor|he'r... = voraus...; ~bestimmen przeznaczać [-czyć]; ~geh(en) poprzedzać; ~gehend poprzedzający, poprzedni.

vo'r|he'rig (-he'rich) = vorig.

vo'r|herrsch(en) przeważać, górować, mieć pierwszeństwo.

vor|he'r... -sagen, ~sehen ieb-voraus-sagen, =sehen.

vo'r|hi'n przedtem; (vor fuzen) niedawno. [**Vorhalle.**]

Vo'r|hof *m* dziedziniec; auch =

Vo'r|hölle *f* przedpiekle *n*.

Vo'r|hut *f* przednia straż.

vo'rig (sę'rich) (früher) dawny, poprzedni; (vergangen) zeszyły, ubiegły. [**zeszły.**]

Vo'r|jahr *n* rok *m* ubiegły oder

vo'r|jährig zesztoroczny.

Vo'r|kämpfer *m* rzdownik; *fig.* obrońca, orędownik.

vo'r|kaufen przeznawać [-zuć].

Vo'r|kauf *m* prawo *n* pierwszeństwa przy kupnie. [**naprzód.**]

vo'r|kaufen zakupywać [-pić]

Vo'r|käufer *m* przekupień.

vo'r|kehr(en) = vorbereiten; das Nötige ~ zarządzać [-dzić], co należy.

Vo'r|kehrung *f* przygotowanie *n.*; ~en treffen *f.* vorbereiten.

Vo'r|kenntnis *f* wiadomości *f/pl.* wstępne oder poprzednie.

vo'r|kommen = her~; i-m ~ wyprzedzać [-dzić] (*acc.*); bei i-m ~ zachodzić [zajść] do (*gen.*); (vorgelassen werden) być dopuszczonym oder dostawać

[-stać] się do (*gen.*); (vorfallen) zdarzać [-rzyć] się; (sich finden) znajdować się; *üdi* ~ als wydawać się sobie czem; es kommt mir vor wydaje (obec

zdaje) mi się; es kommt häufig vor wydarza się często.

Vo'r|kommis(-k'ommis) *n* (^o)h¹ = Vorfall.

Vo'r|kost (-k'ost) *f* zakąska, przystawka.

vo'r|laden pozywać [-zwać] (vor Gericht przed *acc.*). *Su.* pozew *m.*, wezwanie *n*.

Vo'r|lage *f* przedłożenie *n.*; (zum Schreiben) podkładka; (zum Zeichnen) wzorki *m/pl.*

vo'r|lassend dopuszcząć [-puścić].
 vo'r|laufen [po]bież przodem.
 Vo'r|läufer *m* poprzednik; (Vor-
 bote) zwiastun.
 vo'r|läufig przedwstępny, tym-
 czasowy; *adv.* tymczasowo,
 pa razie. [ly.]
 vo'r|lautzarozumiały, zuchwa-
 ly.
 Vo'r|leben *n* przeszłość *f*.
 Vo'r|lege... (-leg*...): ~blatt *n*
 wzorek *m*; ~löffel *m* chochla *f*.
 vo'r|legen kłaść [położyć] przed
 (*instr.*); (zur Ansicht) podawać [-dać];
 (zur Begutachtung usw.) przedkła-
 dać [przedłożyć]. *Su.* pokaza-
 nie *n*; przedłożenie *n*; przed-
 stawienie *n*.
 Vo'r|legelschloß *n* kłódka *f*.
 vo'r|lesen odczytywać [-tać].
Su. odczyt *m*; (auf der Universi-
 tät) wykład *m*. [(-ka.)]
 Vo'r|leser(in *f*) *m* prelegent]
 vo'r|leht przedostatni.
 vo'r|leuchten przyświecać; *fig.*
 służyć za przykład.
 vor|ste|b|nehmen siehe für|lieb-
 nehmen. [acc. do *gen.*.]
 Vo'r|stie *f* zamiłowanie *n* (für)
 vo'r|stiegen leżeć przed (*instr.*);
 (vorhanden sein) zachodzić,
 istnieć, być; im ~den Falle
 w danym wypadku.
 vo'r|tügen [na]klamać.
 vorm (form) = vor bem.
 vo'r|machen zawieszać [-wie-
 sić] przed (*instr.*); i-m et.: po-
 kazywać [-zać]; *fig.* udawać,
 tumanic. [ehemals, einst.]
 vo'r|maltig, -mals — ehemaltig,]
 Vo'r|mann *m* = Bordermann,
 Vorgänger.
 Vo'r|marsch *m* pochód naprzód.
 Vo'r|mauer *f* przedmurze *n*;
fig. obmana.
 vo'r|merken (sich) zapisywać
 [-sać] (sobie). *Su.* zapisanie *n*.
 Vo'r|mittag *m* przedpołudnie *n*;

~3, des ~3 przedpołudniem;
 ~s... przedpołudniowy.
 Vo'r|mund *m* opiekun.
 Vo'r|mundschaff *f* opieka, opie-
 kunstwo *n*; *Slch* opiekuńczy.
 vorn (förrn), ~e (fö'rrn^e) z przodu,
 na przodzie; von ~ od przodu;
 (von Anfang) z początku; (von
 neuem) na nowo; (nochmals)
 jeszcze raz; (wieder) znów.
 Vo'r|nahme (-nā'm^e) *f* (S)b
 przedsięwzięcie *n*.
 Vo'r|name *m* imię *n*.
 vo'r|nehm (-nem) znakomity,
 zacny: (Zeben) pański; (wichtig)
 ważny: ~ tun udawać pana.
 vo'r|nehmen = verbinden; (an-
 greifen) brać [wziąć] się do
 (*gen.*), zajmować [jąć] się
 (*instr.*); (i-n) = ansprechen:
 sich ~ = beschäftigen.
 Vo'r|nehmheit *f* znakomitość,
 zacność; pańskość.
 vo'r|nehmlich = besonders; (vor
 allem) przede wszystkim.
 vo'r|hercin: von ~ z góry, na-
 przód; (direkt) wprost; (sogleich)
 natychmiast, od razu.
 Vo'r|ort *m* przedmieście *n*;
 ~(s)... przedmiejski.
 Vo'r|posten *m* placówka *f*,
 posterunek; (*pl.*) przednie
 strażę *f/pl.*
 vo'r|ragen = herborragen.
 Vo'r|rang *m* (*v. pl.*) pierwszeń-
 stwo *n*.
 Vo'r|rath *m* zapas.
 vo'r|rätig (-rētīg) zapasowy,
 gotowy; ~ zu być na składzie;
 ~ haben mieć w zapasie; über
 all ~ wszędzie do nabycia.
 Vo'r|rats... na zapasy (żywno-
 ści); ~kammer spiżarnia.
 Vo'r|rath *m* przeapokój.
 vo'r|rchnen wyliczać [-czyć].
 Vo'r|recht *n* prawo pierwszeń-
 stwa, przywilej *m*.
 Vo'r|rede *f* przedmowa.

vo'r|reden *wmawiać* [wmówić] (*dat. w acc.*). [ca, przedmowa.]
Vo'r|redner *m* poprzedni mow-
vo'r|reden (su) [po]jechać przodem ober na przedzie.
Vo'r|reiter *m* forys.
vo'r|r|ichten przygotowywać [-ować], przyrządzać [-dzić]. *Su.* przygotowanie *n*, przyrządzenie *n*; (Apparat) przyrząd *m*.
vo'r|rücken (*v/i.* [su]) posuwać [-sunąć] (się) naprzód; (*v/i.*) postępować [-stąpić] naprzód; *Schüler*: przechodzić [przejść] (in eine höhere Klasse do wyższej klasy). *Su.* posunięcie *n*.
vo'r|rufen = hervorrufen.
vors (fors) = vor daß.
Vo'r|saal *m* przedpokój, przedsi-
 onek. [dzieć].
vo'r|sagen podpowiadać [-wie-]
Vo'r|sänger(in f) *m* pierwszy śpiewak (pierwsza śpiewaczka).
Vo'r|satz *m* zamiar, postanowienie *n*; es ist mein ~ ich habe den ~ zamierzam.
vo'r|sächlich (-zschlich) umysłny, obmyślany; *adv.* umyślnie, z rozmysłem.
Vo'r|schein *m*: zum ~ bringen dobywać [-yć] na jaw; zum ~ kommen wychodzić [wyjść] na jaw, okazywać [-zać] się.
vo'r|schieben *e-n* Riegel *ustw.*: zasuwac [-sunąć]; (als Vorwand) = vorschütten.
vo'r|schießen 1. *v/i.*: a) (h.) pokazywać [-zać], jak się strzela; b) (su) = hervorstrahlen, hervorragen. 2. *v/t.* dawać [dać] z góry, dawać zaliczkę.
Vo'r|schlag *m* wniosek, projekt; ☉ oferta *f*; ♪ przednutka *f*.
vo'r|schlagen wnosić [wnieść], przedstawiać [-wić], [po]radzić; ☉ [za]cenić.

vo'r|schmecken 1. *v/i.* przeznaczać w smaku. 2. *v/t.* kosztować naprzód; mieć przedsmak czegoś. [krajac [-kroić].]
vo'r|schneiden [po]krajac, przy-
Vo'r|schneider *m* przykrawacz.
vo'r|schnell = vorzeitig.
vo'r|schreiben przepisywać [-sać]. [pic] naprzód.]
vo'r|schreiten postępować [-sta-]
Vo'r|schrift *f* przepis *m*; (Regel) prawidło *n*; (Vorlage) wzór *m* do pisania; *zsmäßig* przepisowy, przepisany; (gehörtig) należyty; *adv.* zgodnie z przepisami, według przepisów.
Vo'r|schub *m* pomoc *f*; ~ leisten = beistehen, fördern. [cika].
Vo'r|schuh *m* podszycie *n* (bu-)
vo'r|schuhen (-szüen) *da* podszycac [-szyć] (obuwie).
Vo'r|schule *f* szkoła przygotowawcza; auch = Vorübung.
Vo'r|schuß *m* zaliczka *f*; (Handgeld) zadatek; ~verein *m* towarzystwo *n* zaliczkowe; *zweise* tytułem zaliczki ober zadatku.
vo'r|schützen przytaczać [-to-
 czyć] na swoje usprawiedliwienie, tłumaczyć się, usprawiedliwiać [-wić] się (*instr.*).
vo'r|schwätzen [na]bajać, naga-
 dać [boń]. [ma; fig. zdawać się].
vo'r|schweben stać przed oczy-
vo'r|schwindeln *wmawiać* [wmówić] (*dat. w acc.*).
vo'r|sehen = voraussehen; sich ~ wysyrzegać się (*gen.*); vor-
 gehen! bacznosc!, ostroznosc!
Vo'r|scheidung *f* opatrznosc.
vo'r|setzen stawiać [postawić] ober klasć [położyć] przed (*instr.*); *Suß*: podstawiac [-wić]; *Speisen* *ustw.*: podawac [-dac].
Vo'r|sicht *f* ostroznosc; auch = Umsicht; ~! ostroznosc!; ~smaßregel *f* środek *m* ostroznosci.

vo'rsichtig (-zichtig) ostrożny.
Vo'rsilbe *f* zgłoska początkowa
 oder dodana.
vo'r|singen [za]śpiewać; (als
 Vorsänger) [za]intonować.
vo'r|stufstuflich przedpotowy.
Vo'rsitz *m* przewodnictwo *n*;
 den ~ führen eben haben, den
 przewodniczyć.
Vo'rsitzende(r) *s.* ⑨1 prze-
 wodniczący (-ca).
Vo'rsorge piecza, staranie *n*;
 (Vorsicht. przeczność.
vo'r|sorgen (für *acc.*) starać się
 (o *acc.*), opiekować się (*instr.*).
vo'r|sorglich staranny, przeczor-
 ny, ostrożny.
Vo'r|spann *m* przyprząg; (= *wagen m*)
 podwoda *f*.
vo'r|spannen zaprzęgać
 [-prządź] (*vor acc.* do *gen.*).
Vo'r|speise *f* przekąska, przy-
 stawka.
vo'r|spiegeln ludzić (j-m et. k-o
instr.). *Su.* uluda *f*, łudzenie *n*.
Vo'r|spiel *n* *♩* preludjum; (im
 Drama) wstęp *m*, prolog *m*; *fig.*
 początek *m*, zapowiedź *f*.
vo'r|sprechen 1. j-m et. ~ uczyć
 k-o, jak ma mówić. 2. bei j-m ~
 wstępować [wstąpić] do (*gen.*).
vo'r|springen = hervorspringen:
 ▲ wystawać.
Vo'r|sprung *m* występ, wyskok:
fig. = Vorteil; ~ gewinnen
 ubiedz, prześcignąć [voll.].
Vo'r|stadt *f* przedmieście *n*.
vo'r|städtisch przedmiejski.
Vo'r|stand *m* naczelnictwo *n*,
 przełożęństwo *n*, zwierzchność
f; wydział; (Obmann) naczelnik,
 przełożony.
vo'r|stecken wtykać [wetknąć],
 przypinać [-piąć]; *fig.* wtykać
 [wytknąć]. [jaciółka.]
Vo'r|steck|nadel / szpilka, przy-
vo'r|stech(e)n wystawać: (*dat.*)
 przewodniczyć: (berwalten) za-

wiadywać, zarządzać (*instr.*);
 ~d wystający; powyższy.
Vo'r|steher (-szte^{er}) *m* ②1, ~lt
 (~ln) *f* ③c przełożony (-na):
 naczelnik (-niczka); dyrektor
 (-ka); (eines Klosters) przeor *m*,
 przeorysza *f*, księzi *f*. [wyżel.]
Vo'r|stech|hund *m* legawiec.
vo'r|stellen stawiać [postawić]
 (*vor acc.* przed *instr.*); Uhr-
 posuwać [-sunąć] naprzód: (den
 Fuß) podstawić [-wić]; (darstel-
 len, a. j-m) przedstawiać [-wić];
 (auch sich) sobie = wyobrażać
 [-razić] (sobie); was soll das
 ~? co to ma znaczyć?
vo'r|stellig (-szte^{lig}): ~ wer-
 den [z]robić przedstawienie,
 wnosić [wnieść] zażalenie.
Vo'r|stellung *f* przedstawienie
n; (Begriff) wyobrażenie *n*, po-
 jęcie *n*; ~skraft *f* wyobraźnia.
Vo'r|stoß *m* pchnięcie *n* z przodu;
 (Angriff) zaczepka *f*, napad:
 Schneideei: wypustka *f*; ▲ wy-
 stęp, wyskok.
vo'r|stoßen 1. *v/t.* = hervor-
 stoßen: Schneideei: dawać [dać]
 wypustkę, [za]hamować. 2. *v/i.*
 (su) posuwać [-sunąć] się na-
 przód: (h.) = hervorragen.
vo'r|strecken = hervorstrecken:
 (Gebd. = vorstrecken).
Vo'r|stufe *f* pierwszy stopień *m*;
fig. wstęp *m* (zu *dat.* do *gen.*).
Vo'r|tänzer(in) *f* *m* tańczący
 (-ca) w pierwszej parze, wo-
 dzirej *m*.
Vo'r|teil (fö'rtail) *m* ②g (Rugen)
 korzyść *f*; (Gewinn) zysk; mit
 ~haft korzystny, zyskowy.
Vo'r|trag *m* przednia straż *f*.
Vo'r|trag (-trāk) *m* ②d (Dar-
 stellung) wykład; (Bericht) spra-
 wozdanie *n*, referat, raport;
 (Vortragweise) sposób wygło-
 szenia, deklamacja *f*; (Thea-
 dykeja) *f*; * przeniesienie *n*.

vo r|zeitig przedwczesny; Gram. uprzedni.

vo r|ziehen = hervorziehen: Borhang: zaciągać [-gnąć]; (den Borzug geben) dawać [dać] pierwszeństwo, przenosić [-nieść], woleć.

Vo r|zimmer n przedpokój m.

Vo r|zug m pierwszeństwo n; (Verdienst) zasługa f; (Tugend) zaleta f, przymiot: den ~ geben (dat.) dawać [dać] pierwszeństwo, przenosić [-nieść] (acc.).

vo r|züglic (—cüklic) przedni;

(ausgezeichnet) znakomity, wyśmienity, wyborny; Zkeit f znakomitość, wysmienitość, wyborność.

Vo r|zugs... znakomity, wyjątkowy; ~preis m cena f wyjątkowa; Zweise przedewszystkiem.

Vo t|v... (wot|f...) ślubowany; ofiarowany według ślubu.

vulqär (wülgär) pospolity, trywjalny. [kan.]

Vulka'n (wülkä'n) m (2)g' wul-
vulka'nisch (~isz) wulkaniczny

Wa'be (wä'b^e) f (3)b plaster m miodu.

wach (wäch) czuwający, czujny; ~ sein czuwać, nie spać; ~ werden = aufwachen.

Wa'che (wä'ch^e) f (3)b straż, warta; (Schuld) sztyldwach m; ~ haben, ~ stehen, ~ tun, auf ~ sein stać na warcie: auf die ~ ziehen zaciągać [-gnąć] wartę.

wa'chen (~n) (5)a czuwać, nie spać fig. ~ über (acc.) czuwać nad (instr.), pilnować (acc.): a. = bewachen: bei e-m Kranken ~ czuwać przy (loc.).

wa'ch|habend f. wachthabend.

Wachol'der (wächö'lder) m (2) jałowiec; ~ beere f jagoda jałowcowa, jałowiec m.

Wachs (wäks) n (2)h wosk; ~ woskowy.

wa'chsam (wä'chzäm) czujny, baczny; Zkeit f czujność, bacność.

Wa'chs ..: ~ bild n figura f woskowa; ~ blume f kwiat m woskowy.

wa'chsen¹ (wä'ks^en) (5)i¹ (fn) [wy]rosnąć, [wy]rósć; (junehmen) przybierać [-brać]; (sich) den Bart ~ lassen zapuszczać

[-puścić] (sobie); gewachsen (fn (einer Sache) być zdolnym do (gen.), (i-m) dorównywać (dat.): er ist dieser Stelle nicht gewachsen nie dorósł (dat.); sich keine grauen Haare ~ lassen wegen (gen.) nie martwić się (instr.).

wa'chsen² (~), wä'chsen (wä'k s^en) [na]woskować.

wä'chsern (wä'ks^ern) woskowy.

Wa'chs|leinwand / Wa'chs|tuch n cerata f; ~ ceratowy.

Wa'chstum n rośnięcie, wzrost m; fig. wzmaganie się.

Wa'chs|zicher m woskownik.

Wacht (wäch) f (3)b straż, warta; ~ strażniczy: ~ dienst m służba f na warcie.

Wa'chtel (wä'cht^el) f (3)d przepiórka: ~ uft na przepiórki: ~ könig m derkacz.

Wä'chter (wä'cht^er) m (2)l stróż, strażnik, wartownik: auch = Grenzwächter: ~ strażniczy: ~ häuschen n budka f (strażnika), strażnica f.

Wa'cht...: ~ feuer n ogień m obozowy; Zhabend stojący na straży, dyżurny; ~ haus n strażnica f, odwach m; ~ meister m wachmistrz; ~ parade f uro-

czyste zaciąganie n warty; ~schiff n okręt m strażniczy; ~stube f strażnica: ~sturm m wieża f strażnicza; strażnica f.
wa'd(e)lig (wä'k[^o]l[ⁱd]) chwiałący się; auch = flapperig; ~werden zachwiać się [voll].
wa'deln (~^oln) ⑤f chwiał się, trząść się; mit dem Kopfe ~ [po]trząść głową.
wa'der (~^or) (tapfer) dzielny, tęgi; (brav) zacny, poczciwy; P adv. = gehörig.
Wa'de (wä'd^e) f ③b lydka; ~nkranpf m kurecz w lydce.
Wa'ffe (wä'f^e) f ③b (a. pl.) broń, oręż m; in (ober unter) ~u pod bronią, uzbrojony.
Wa'ffel (~l) f ③d andrut m; ~ (do) andrutów.
Wa'ffen... mś broń: ~bruder m towarzysz broni; ~fähig zdadni do (noszenia) broni; ~gattung f gatunek m broni; ~gewalt f siła zbrojna ober orężna: ~los bezbronny; ~rock m kabat żołnierski; ~ruhe f zawieszenie n broni; ~schmied m rusznikarz; ~stillstand m zawieszenie n broni; ~tat f czyn m wojenny.
wa'ffnen (wä'fn^e) ⑤cuzbrajać [uzbroić] (mit dat. w acc.).
Wa'g... (wä'k...) f. Wage...
wa'gbar (wä'kbār) dający się zważyć, ważki.
Wa'ge (wä'g^e) f ③b waga; (kleine) ważki f/pl.; (~haus) ważnia, ważnica; (anderDeichsel) orczyk m; ~, wagowy; ~amt n urząd m wagowy, ważnia f; ~balken m drążek u wagi, ramiona n/pl. wagi; ~hals m śmiałek; ~hälftig (-hälz[ⁱd]) śmiały; (leichtfünnig) lekkomyślny; (Unternehmen u/w.) karkołomny; ~meister m dozorca wagi (publicznej).

Wä'gelchen (wä'g^el[^oč^on) n ③l wózek m, wózeczek m.
wa'gen¹ (wä'g^on) ⑤a odważać [-zyć] się (na acc.). [za]ryzykować; sein Leben usw.: narażać [-zić] na niebezpieczeństwo: gewagt śmiały, odważny, niebezpieczny, ryzykowny.
Wa'gen² (~) m ②l wóz, powóz, karetta f; bjb. ~ wagon: im (ober mit dem) ~ fahren wozem ober na wozie. [wazyć.l
wä'gen (wä'g^on) ③j [z-, od-]
Wa'gen... wozowy, powozowy; bjb. ~ wagonowy; ~bauer m wozownik, kołodziej; ~burg f tabor m wozowy; ~deichsel f dyszel m; ~führer m woznica; ~kasten m pudło n (ob. kadłub) wozu; ~klasse f klasa; ~ladung f ładunek m wozu; ~Lenker m = ~führer; ~meister m dozorca wozów, wozowy; ~pferd n koń m do zaprzęgu; ~rad n koło u wozu; ~schlag m drzwi f/pl. u powozu; ~schmier f smarowidło n do wozów; ~schuppen m szepa f na wozy, wozownia f; ~tritt m stopień; ~tür f drzwi f/pl. u powozu; ~wechsel m zmiana f wozów, przesiadanie n; ~weise wagonami.
Wa'ge... Dreht poziomy, horyzontalny; ~schale f = Wag[schale; ~stück n czyn m zuchwały ober ryzykowny.
Waggo'n (wägg^o) m ②g¹ wagon; ~weise wagonami.
Wa'gner (wä'gn^or) m ②l kołodziej, stelmach, powoźnik.
Wa'gnis (wä'kn[ⁱs) n ②h¹ śmiałość (ober niebezpieczne) przedsięwzięcie, hazard m, ryzyko.
Wa'g[schale f szala u wagi.
Wahl (wä'l) f ③b wybór m (auch pl.); ~, wyborczy; (Wahl[ⁱong) obieralny.

wählbar (wə'lbak) obieralny, mający prawo być wybranym; **Wahl** *f* wybieralność.

wahlberechtigt mający prawo wyboru.

wählen (wɛ'len) (5a (zu *dat.*))

wy- ob. o- bierać [-brać] (*instr.*).

Wähler (wɛ'lɛr) *m* (2), *ln* (-ln) *f* (3) c wyborca (-czyni).

wahlreich (wɛ'sz) wybredny (*in dat. w loc.*).

Wahl...: **fähig** = wahlberechtigt; **wählbar**; **gang** *m* głosowanie *n*, wybory *m/pl.* **kreis** *m* okręg wyborczy; **kugel** *f* kulka do głosowania **liste** *f* lista wyborcza; **mann** *m* prawyborec; **recht** prawo wyborcze; (*actives*) prawo wybierania; (*passives*) prawo wybieralności; **spruch** *m hasło *n*, dewiza *f*; **a.** = Ausspruch; **tag** *m* dzień wyborów; **verwandtschaft** *f* powinowactwo *n* chemiczne; **zettel** *m* kartka *f* wyborcza.*

Wahn (wɔn) *m* (2) g urojenie *n*, złudzenie *n*, (Irrtum) błąd; (Tollheit) szal, szaleństwo *n*.

wählen (wɛ'nɛn) (5a) przypuszczać [-puścić] mniemać; uroić [voll.] sobie.

Wahn...: **glaube** *m* złudna wiara *f*; (Wahn) złudzenie *n*; (Aberglaube) przesąd **sinn** *m* (*v. pl.*) obłąkanie *n*, warjactwo *n*; (Tollheit) szal, szaleństwo *n*; **Wahnig** obłąkany, zwarjowany; (*tol.*) szalony; **Wahn** *m* (*v. pl.*) niedorzeczność *f*; **Wahnig** niedorzeczny.

wahr (wɔn) prawdziwy; (-haft) szczerzy; (*wirtlich*) rzeczywisty; **das ist ~** to prawda; **nicht ~?** nieprawda?; **so ~ ich** tebe! jakem żyw!; **~ machen** (werden) sprawdzać [-dzić] (się), spólnia. [-nie] (się).

wahren (wə'ren) (5a) zachowywać [-ować]; strzedz, pilnować (*gen.*). [trwać.]

wahren (wɛ'ren) (5a) [prze-]

während (wɛ'rent) 1. *prp.* (*gen.*)

podczas, w ciągu (*gen.*). 2. *ej.*

podczas gdy, kiedy: **~deffen**

podczas tego, tymczasem.

wahrhaft (wə'haft) = wahr;

(*redlich*) szczerzy.

wahrhaftig (wə'haftig) = wahrhaft; *adv.* naprawdę, rzeczywiście; **Wahrheit** / prawdziwość, szczerłość.

Wahrheit prawda; (Richtigkeit) prawdziwość; **Ungewißheit**, **Ungewißheit** zgodny z prawdą, prawdziwy. **Liebe** *f* miłość

prawdy; **Liebend** miłujący prawdę, prawdziwy, szczerzy.

wahrlich naprawdę, zaprawdę.

Wahr...: **nehmbar** (-nehmbar)

dostzegalny; **a.** = bemerkbar;

nehmen spostrzegać [spostzedz], zauważać [-żyć]; **Interessen** *ntw.* pilnować (*gen.*).

mieß na oku; **Gelegenheit** *ntw.* = benutzen; **Wahrheit** = erfüllen;

(mit dem Verstande) = auffassen;

begreifen; (mit den Sinnen) = empfinden; **Wahrnehmung** *f* spostrzeżenie *n*, pilnowanie *n*; **Wahr-**

kunst *f* sztuka przepowiadania;

Wahr (*ist* *intr.*) przepowiadać [-wiedzieć], [wy]wrożyć;

Wahrheit (*f*) *m* wróżbita (wróżka); **Wahrheit**, **Wahrheit** *f*

wróżenie *n*, wróżbiarstwo *n*;

(als Begriff) wróżba, przepowiednia; **Wahrheit** (-szai'nlich) prawdopodobny, höchst

Wahrheitlich najprawdopodobniej,

według wszelkiego prawdopodobieństwa; **Wahrheitlichkeit** *f*

prawdopodobieństwo *n*; **Wahr-**

spruch *m* wyrok (sędziów przy-

sięgłych).

Wąbrung *f* zachowanie *n.*

Währung *f* (Dauer) trwanie *n.*

☞ waluta: (Wert) wartość. znaczenie *n.*

Wahrzeichen *n* znak *m.*, oznaka *f.*: (Vorzeichen) przepowiednia *f.*, wróżba *f.* [*f.* farbownik.]

Waid *♀* (wäit) *m* (2) *g* marzanna

Waise (wäi'ze) *f* (3) *b* sierota:

~n... sierocy; ~nlanstalt *f.*, ~n-

haus *n* zakład *m* sierót; ~n-

kind *n.*, ~n|knabe *m.*, ~n|mäd-

chen *n* sierota *m u. f.*; ~n|vater

m (~n|mutter *f.*) przelozony

(-na) zakładu sierat.

Wal (wal) *m* (2) *g* = Walfisch.

Walache (wäla'che) *m* (3) *a* Wo-

loch; **Walachei'** (~chäi') *f* (3) *b*

Wolochy *m/pl.* Wołoszczyzna.

Wald (wält) *m* (2) *a* las: (großer)

bór: *dim.* (= Wäldchen [wält-

chen] *n* (2) *l*) laszek. ... lasowy;

(im Walde wachsend) leśny; (waf-

big) lesisty.

Wald...: ~brand *m* pożar lasu:

~erdbeere *f* poziomka (leśna);

~es|dickicht *n* gęstwina *f* le-

śna; ~frevel *m* wykroczenie *n*

przeciw przepisom lasowym;

~gegend *f* okolica leśna; ~geist

m duch leśny, boruta; ~horn

n waltornia *f.*; a. = Jagdhorn;

~hüter *m* gajowy

waldig (wä'ldig) lesisty, po-

rosły lasem.

Wald...: ~land *n* okolica *f* leś-

sta, polesie; ~los bez lasów; ~

meißer *♀ m* marzanka *f.*, barwi-

ca *f* wonna; ~mensch *m* dziki

(ober leśny) człowiek; ~oot.

orang-utan; ~schnepe *f* słonka

f.; ~teufel *m* = ~geist.

Waldung (wä'ldung) *f* (3) *b* las *m.*

Waldfisch (wä'f-) *m* wieloryb:

... wielorybi; ~fang *m* połów

wielorybów.

Walke (wä'lk'e) *f* (3) *b* walcowa-

nie *n.*, folowanie *n.*

walken (~n) *du* [wy]wälfen
wac, [wy]folować.

Walker (~R) *m* (2) *l.*, ~in (~n) *f*

(3) *e* walkierz (-erka), folusznik

(-niczka). [*lusz m.*]

Walke|mühle *f* walcownia, fo-}

Wall (wäl) *m* (2) *d* wał, nasyp.

Wallach (wä'läch) *m* (2) *g* ob. (3) *a*

(koń) walach.

wällen (wä'len) (3) *a* (fu und h.)

(fleden) kipieć, wrzeć: Haare

ufw.: wie się, falować: auch =

aufwallen: (pisgera) odbywać

pielgrzymkę, pielgrzymować.

Wall...: ~fahrer (in *f* (3) *e*) *m*

(2) (-fäher[en]) pielgrzym(ka);

~fahrt *f* pielgrzymka; 2-

fähr(ten) (3) *a* (warc.) odbywać

[-yé] pielgrzymkę, pielgrzy-

mować: ~fahrts|ort *m* miejsce

n odpustowe.

Wallung *f* wzburzenie, falo-

wanie *n.*: in ~bringen (geraten)

wzburzać [-rzyć] (się).

Wal... (wa'f...): ~nuß *f* orzech

m włoski; ~rat *m u. n* (2) *g*

(o. *pl.*) tłuszcz *m* wielorybi;

~roß *n* koń *m* morski, mors *m.*

Walstatt (wä'f-) *f* (3) *b* (*pl.* stät-

ten) pole *n* bitwy, poboju

sko *n.*

wälten (wä'lt'en) (3) *e* (über *acc.*)

panować (nad *instr.*), kierować,

rządzić (*instr.*): (e-8 Amtes) spra-

wować (*acc.*): (vorhanden sein)

istnieć: schalten und ~ (mit *dat.*)

rozporządzać według woli

(*instr.*): das walte Gott! daj

Boże! [*walek m.*]

Walze (wä'lc'e) *f* (3) *b* walec *m.*

wälzen (~n) (3) *e* 1. *v/t.* walc-

wać: Eisen, walcować. 2. *v/i.*

tancezyć walcem, walcować.

wälzen (wä'lc'en) (3) *e* [po-, za-]

toczyć: non ich ~zwalen [-lic]

ze siebie; sich ~tarzen się,

walać się: (vor Lachen) pokładać

się (od śmiechu).

wa'izen|formig (-förmig) wałkowaty; wałcowaty.

Wa'izer (wä'ic^{er}) *m* ②1 wałc; ~ tañzen = wałzen 2.

Wa'iz|hütte *f*, -werk *n* wałcownia *f*. [gardle *n*.]

Wa'mme (wä'm^e) *f* ③b pod-

Wams (wäms) *n* ②a¹ kaftan *m*, kurtka *f*; (Kamisol) kamizelka *f* (fianelowa).

Wand (wänt) 1. *f* ②f ściana; (steine) ścianka; spanische ~ parawan *m*; ~ oft ścienny; ~ breitt *n* półka *f*. 2. ② *f*. winden.

Wa'ndel (wä'ndel) *m* ②1 (o. *pl.*) (Gang) bieg, tok; (Betragen) postępowanie *n*, prowadzenie *n* się; (Veränderung) zmiana *f*, przemiana *f*.

wa'ndelbar zmienny, niestały; ②keit *f* zmiennosc, niestałość.

Wa'ndel|gang *m*, -halle *f* kryty krążanek *m*.

wa'ndeln (wä'ndeln) ⑤f (ju) ehodzić, przechadzać się; a. = sich betragen; (v/t.) = verwandeln. [zda *f*, planeta *f*.]

Wa'ndel|stern *m* błędna gwiazda

Wa'nder... (wä'nd^{er}...) wędrujący, wędrowny; ~ buch *n* książeczka *f* podróżna; ~ bursche *m* wędrowczyk.

Wa'nd(er)er (äd|^{er}) *m* ②1,

Wa'nd(er)er|in (äd|^{er}) *f* ③c wędrownik (-niczka), wędrowiec *m*. [[po]wędrować.]

wa'ndern (wä'nd^{er}n) ⑤b (ju)

Wa'nders|chaft *f* wędrowka.

Wa'nders|mann *m* (*pl.* Leute) = Wanderer.

Wa'nder|stab *m* kij wędrowny.

Wa'nd(er)ung *f* wędrowka; (Reise) podróż.

Wa'nd... ~gemälde *n* obraz *m* (ob. malowidło) ścienny (-ne); ~kalender *m* kalendarz ścienny.

Wa'ndlung (wä'ndlung) *f* ③b

zmiana, przemiana; Rel. przemienienie *n*.

Wa'nd... ~malerei / malarstwo *n* pokojowe; ~schirm *m* parawan; ~schrank *m* szafa / wścianie; ~tafel / tablica ścienna; ~uhr *f* zegar *m* ścienny.

wa'ndte (wä'nt^e) *f*. wenden.

Wa'uge (wä'ug^e) *f* ③b lice *n*, policzek *m*.

Wa'nkell|mut (wä'ngk^{el}-) *n*. chwiejność *f*, niestałość; **wa'nkell|mütig** (-mütig) chwiejny, niestały.

wa'ngen (wä'ngk^{en}) ⑤a chwiać się; *fig.* wahać się. [kąd?]

wann (wän) kiedy; seit ~? od-

Wa'anne (wä'n^e) *f* ③b wanna; ~nbad *n* kąpiel *f* we wannie.

wa'nnen (än): von ~ skąd.

Wanst (wänst) *m* ②d brzuch.

Wa'anne (wä'nc^e) ③b pluskwa.

Wa'ppen (wä'p^{en}) *n* ②1 herb *m*; ~ herbowy; ~buch *n* herbaryz *m*; ~kunde *f* heraldyka; ~schild *m* (n) tarcza *f* herbowa; ~spruch *m* napis na tarczy herbowej, dewiza *f*. [wa'ffen.]

wa'ppnen (wä'p^{en}) ⑤c = be-

war (wän) *f*. sein.

warb (wärp) *f*. werben.

ward (wärt) *f*. sein.

Wardel'n (wärdel'n) *m* ②g probierz menniczny.

Wa're (wä'r^e) *f* ③b towar *m*.

wä're (wä'r^e) *f*. sein.

Wa'ren... towarowy; ~bestand *m* zapas towarów; ~haus *n* dom *m* towarowy; ~kunde *f* towaroznawstwo *n*; ~Lager *m* skład *m* towarów; ~Zeichen *n* znak *m* fabryczny.

warf (wärf) *f*. werfen.

warm (wärm) ⑩² ciepły; mir ist ~ mnie ciepło; ~halten (et.) trzymać ciepło [za]grzać; (t-n) nadskakiwać (*dat.*); ~machen = wärmen; ~sigen żyć w do-

statkach; ~ werden ogrzewać [ogrzzać] się; ~ blütig (-blütig) ciepłokrwisty; fig. gorący, prędki, porywczy.

Wä'rm... (wë'rm...) meiß do ogrzewania.

Wä'rme (wë'rm^e) *f* (3)b (o. pl.) ciepło *n.*, ciepłota; fig. zapal m; ... ciepły, ciepło...; auch = **Wärm...**; **Erzeugung** wytwarzający ciepło; **Grad** *m* stopień ciepła; **Halle** *f* ogrzewalnia; **Leiter** *m* przewodnik ciepła; **Leitung** *f* przewodzenie *n* ciepła; **Messer** *m* ciepłomierz.

wä'rmen (wë'rm^{en}) (3)a [o-, za-] grzać, ogrzewać [ogrzzać].

Wärmestoff *m* ciepłik.

Wärm...: **flasche** *f* flaszka do ogrzewania; **Pfanne** *f* patelnia z węglami do ogrzewania.

wärnen (wä'rn^{en}) (3)a (vor dat.) przestrzegać [-strzedz] (przed instr.), ostrzegać [-strzedz], napominać [-mnieć].

Wärnung *f* (vor dat.) ostrzeżenie *n.*, przestroga *f* (przed instr.); **S...** ostrzegający, ostrzegawczy.

Wä'rschau (wä'rszau) *n* (8)g Warszawa *f*; **er** (w^{er}) indett. warszawski. [f. fein.]

warst (wä'rst), **wart¹** (wärt)

Wart² (wärt) *m* (2)g = Hüter.

Wärte (wä'rt^e) *f* (3)b strażnica; **frau** *f* = Wärterin; **Geld** *n* tymczasowa emerytura *f* oder pensja *f*.

wärten (wä'n) (3)c: a) *v/i.* (auf acc.) [z]aczekać (na acc.), oczekiwać (acc.); (e-s Wartes) sprawować, piastować (acc.); wart(e) ma!l czekajno!; b) *v/t.* pilnować, pielegnować; **sinb**: piastować.

Wärter (wä'rt^{er}) *m* (2)l, **in** (in) *f* (3)c dozorca (-czyni),

strażnik *m*: (Aufz) posługacz (-ka); a. = Kinder-, Krankenwärter(in); **Bude** *f*, **haus** *n*, **häuschen** *n* domek *m* (odex budka *f*) strażnika.

Wärte...: **raum**, **saal** *m*, **zimmer** *n* poczekalnia *f*.

Wärtefurm *m* strażnica *f*.

Wärfung *f* pielegnowanie *n*; piastowanie *n*. [czemu.]

warl'u'm (wä'rū'm) dłączego.

Wärze (wä'rc^e) *f* (3)b brodawka;

n... brodawkowy; **Znartig** brodawkowy. [dawkami.]

wärzig (wä'cig) pokryty bro-

was (wäs) co; F = etwas; ~ für ein? co za?, jaki?

Wä'sch... (wä'sz...) do mycia, do

prania; **anstalt** *f* pralnia;

bank *f* (2)f ławka do prania;

Bär *m* szop; **Becken** *n* miednica *f*;

blau *n* farbka *f* do prania;

bleuel *m* pralnik.

Wä'sche (wä'sz^e) *f* (3)b bielizna;

(Waschen) pranie *n*; (3) mycie *n*,

oplukiwanie *n*; **Geschäft** *n*

magazyn *m* z bielizną.

wä'schlecht wytrzymały na pranie;

fig. prawdziwy.

wä'schen (wä'sz^{en}) (4)i [u]myć,

z-, u-mywać [-yć]; **Wasche**: [wy-]

prac; (3) [wy]plukać; ~ lassen

oddawać [-dać] do prania; i-n

den Kopf ~ zmyć k-u głowę.

Wä'scher (wä'sz^{er}) *m* (2)l, **in**

(in) *f* (3)c pracz(ka); (3) ten,

co płucze (minerale).

Wascherel' (wesz^{er}el') *f* (3)b

mycie *n*; pranie *n*; (Waschanstatt)

pralnia. [bieliznę.]

Wä'schschrank *m* szafa *f* na

Wä'sch...: **faß** *n* pralnik *m*,

balja *f*; **frau** *f* praczka; ~

geschirr *n* sprzęty *m/pl.* do

prania; **handschuh** *m* rękawiczka *f*

do prania; **haus** *n*,

küche *f* praczkarnia *f*; **keffel**

m kocioł na bieliznę; **Lappen**

m ścierka *f.* mytka *f.* *fig.* człowiek słabego charakteru:
leine f sznury *m/pl.* do wieszania bielizny: *schüffel f* = *beden*; *ständer, tisch m,* *toilette* fumywalnia *f.* [nie *n.*]
Wą'schung / mycie *n.*; obmywa-
Wą'sch... *wasser n* woda *f* do mycia: (nach dem Waschen) pomyje *f/pl.*; *weib n* praczka *f.*; (Abwaschfrau) pomywaczka *f.*; *zettell m* spis bielizny do prania; *fig.* komunikat.
Wą'sser (wə'sɛr) *n* (2)1 (2)j woda *f.*; *zu* (ober auf dem) ~ woda, morzem, na morzu; *fig.* *zu* ~ werden [s]pelznąć na niczem, nie udawać [udać] się; *sein* ~ ab[s]chlagen moczyc, urynować.
Wą'sser... wodny, na wodę: *abfluß m* odpływ wody; *Larm* ubogi w wodę; *bau m* (*pl.* *bauten*) budowla *f* wodna; *becken n* miednica *f.* basen *m.*; *behälter m* zbiornik na wodę; *bett n* koryto rzeki.
Wą'sserchen (wə'sɛrçən) *n* (2)1 mała woda *f.*
Wą'sser... *dampf m* para *f* wodna; *dicht* nieprzemakalny, nie przepuszczający wody; *doktor m* hydropata; *eimer m* wiadro *n* (ober kubel) na wodę; *fahrt f* przejażdżka wodą; *fall m* wodospad; *farbe f* kolor *m* wodny: (als Stoff) farba wodna; akwarela; *fläche f* powierzchnia wody; *flut f* powódź, wylew *m.*; *geschwulst f* puchlina wodna; *glas n* szklanka *f* na wodę; *gleich* poziomy; *graben m* rów dla odpływu wody; *haltig (-hältig)* zawierający wodę; *heilanstalt f* zakład *m* wodoleczniczy; *heilkunde f* leczenie *n* wodą, wodolecznictwo *n.*; *hose f* trąba wodna.

wą'sserig (wə'sɛrɪç) wodnisty.
Wą'sser... *Jungfer /* świtezianka; *Boof. wazka*; *kanne f* konewka na wodę; *kessel m* kocioł na wodę; *kopf m* puchlina *f* głowy, wodogłowie *n.*; *kraft f* siła wodna; *krug m* dzban na wodę; *kunst f* hydraulika; *a. =* Springbrunnen; *kur f* leczenie *n* wodą; *leer* bezwodny; *leitung f* wodociąg *m.*; *leitungs...* wodociągowy; *mann m* wodziarz; *fig.* wodnik; *melone f* kawon *m.*; *messer m* wodomierz; *mühle f* młyn *m* wodny.
wą'ssern (wə'sɛrn) 55b [na-] moczyc; *a. =* be-, einwässern; *Stoffe:* [z]robić welnistym; (*v/i.*) mir wässert der Mund (danach) slinka mi do ust biegnie.
Wą'sser... *nixe f* nimfa wodna, ondyna; *not* brak *m* wody, posucha; *nympe f* nimfa wodna, rusalka; *partie f* = *fahrt:* *pflanze f* roślina wodna; *pumpe f* pompa wodna; *rad n* koło wodne; (*zenerwert*) pajak *m* wodny; *ratte f* szczar *m* wodny; *fig.* alte *ratte* dawny żeglarz *m.*; *reich* obfitujący w wodę; *schaden m* szkoda *f* wyrządzona przez powódź; *schen f* wodowstręt *m.*; *tschen* mający wstręt do wody, wścickły; *schlange f* wąż *m* wodny; *snot f* powódź; *spiegel m* powierzchnia *f* wody; *stand m* stan wody; *stiefel m* but nieprzemakalny; *stoff m* wodór; *strahl m* promień wody; *strafe f* droga wodna; *sucht f* puchlina wodna; *tsüchtig* mający puchlinę wodną; *suppe f* zupa na wodzie; *tier n* zwierzę wodne; *träger m* nosiwoda,

wodniarz: ~**tropfen** *m* kropla *f* wody; ~**uhr** *f* zegar *m* wodny, klepsydra; ~**vogel** *m* ptak wodny; ~**wage** *f* poziomnica; ~**weg** *m* droga *f* wodna; ~**werk** *n* budowa *f* wodna; ~**zeichen** *n* znak *m* wodny.

wä'srig (wě'srič) = wä'sserig.

wa'ten (wä'ten) 15c (h. n. *fu*) iść w bród (durč) *acc.* przez *acc.*; ~ in (*dat.*) brodzić, brnąć w (*loc.*).

wa'fch(e)lig (wä'-ob. wä'czl^o|fich) kolyszający się, zataczający się.

wa'fcheln (wä'feln) 15f (h. n. *fu*) zataczać się chodząc, przechylać się z boku na bok.

Wa'te (wä'te) *f* 3b wata; ~**n...** watowy.

wattieren (wät'i'eren) 15g [pod-] watować; watiert watowany, na wacie. [nia.]

We'b... (wě'p...) tkacki, do tka-]

wē'ben (wē'ben) 15a:) *v/t.* [u-] tkać, snuć; *fig.* [u]knuć; b) *v/i.* [po]jrzuszać się, być w ruchu.

We'ber (wē) *m* 21, ~in (wē)n *f* 3c tkacz(ka); ~**n...** tkacki; ~**baum** *m* nawój.

We'berci' (wē'berci') *f* 3b (We'ber) tkanie *n*; (Handwert) tkactwo *n*; (Fabrik) tkalnia.

We'ber...: ~**kamm** *m* przybijaczka *f*, płoch *f*; ~**Schiff(chen)** *n* czółenko tkackie.

We'bstuhl *m* warsztat tkacki, krosna *n/pl.*

We'chsel (wē'ksel) *m* 21 zmiana *f*, przemiana *f*; (Tausch) wymiana *f*; (St.) stacja *f*, gdzie się przesiada; (W.) weksel; ~**n...** wymiany; (W.) wekslowy; ~**aussteller** *m* wystawiciel weksla; ~**baug** *m* podrzutek; ~**bank** /3b bank *m* wekslowy; ~**beziehung** *f* wzajemny stosunek *m*; ~**bürge** *m* ręczyciel; ~**fieber** *n* zimnica *f*; ~**frist** *f* termin *m* płatności weksla; ~**geber** *m*

~**aussteller**: ~**geld** *n* opłata *f* za wymianę; (Steingeld) moneta *f* zdawkowa; ~**gefang** *m* śpiew na przemian; ~**geschäft** *n* interes *m* wekslowy; (als Ort) kantor *m* wymiany; ~**inhaber** *m* właściciel weksla.

wē'chseln (wē) 15f 1. *v/t.* (*v/i.*) (h. n. *fu*) zmieniać [-nić] (się), przemieniać [-nić] (się); Geld mienić [zmienić] (*in acc.* na *acc.*); Briefe ~korespondować; den Platz ~zmieniać [-nić] miejsce; Blicke ~wymieniać [-nić] spojrzenia; ~**D** zmienny. 2. 2 *n* 21 zmiana *f*; (des Geldes) wymiana *f*; 2 von Briefen = Briefwechsel.

We'chsel...: ~**nehmer** *m* akceptant; ~**ordnung** *f* ustawa wekslowa; ~**recht** *n* prawo *n* wekslowe; ~**reiterci** *f* matactwo *n* wekslowe; ~**schuld** *f* dług *m* wekslowy; ~**seitig** wzajemny, obopólny; *adv.* nawzajem; ~**seitigkeit** *f* wzajemność, obopólność; ~**station** *f* stacja do przesiadania; ~**strom** *m* zmienny prąd elektryczny; ~**stube** *f* kantor *m* wymiany; ~**Zweise** na przemian; ~**wirkung** *f* wzajemny skutek *m*.

We'chsler (wē'ksler) *m* 21 wekslarz, bankier; ~**n...** wekslarski.

Weck (wek) *m* 2g, ~e (wē) *f* 3b, ~en¹ (wēn) *m* 21 strucelka *f*; (Butter) osetka *f*; (Käse) gomulka *f*.

wē'den (wēn) 15a [z]budzić.

We'der (wēn) *m* 21 budzik; (a. We'der)uhr *f*) budzik.

We'del (wē'del) *m* 21 ogon; (zum Sprengen) kropidło *n*; auch = ~**liegenwedel**.

wē'deln (wēn) 15f machać, ruszać (mit dem Schwanz ogonem).

wē'der (wē'der): ~... noch ani ... ani.

Weg¹ (wĕk) *m* ②g droga *f*, gościniec; (kleiner) drożyna *f*, dróżka *f*; *fig.* a. sposób, środek; geraden *~*es prostą drogą, prosto; auf gefestlichem *~*e drogą ustawową, w drodze ustawowej; auf mechanischem *~*e sposobem mechanicznym; auf privatem *~*e drogą prywatną; aus dem *~*e gehen = ausweichen, vermeiden; aus dem *~*e räumen usuwać [usunąć]; im *~*e sein ob. stehen, in den *~* treten = hindern, hinderlich sein; zu *~*e *f.* zuwege.

weg² (wĕk) *prez*; *~* sein nie być obecnym; er ist *~* niema go, poszedł; über et. (*acc.*) *~* sein stać ponad (*instr.*).

wē'g... (wĕ'k...) *od...*, *wy...*; sich *~*begeben oddalać [-lić] się; *~*blasen zdmuchiwać [-chać]; *~*bleiben nie przychodzić [przyjść]; *~*blicken odwracać [-wrócić] oczy; *~*bringen wydostawać [-stać], usuwać [usunąć]; *~*dürfen mieć pozwolenie odejścia, móc odejść.

We'ge... (wĕ'gĕ...) *drogowy*; *~*amt *n* urząd *m* drogowy; *~*auffeher *m* dozorca dróg; *~*geld *n* drogowe. [szybko.]

wē'g'ellen (*fn*) oddalać [-lić] się

We'ge...: *~*lagerer (-lāgĕRĕR) *m* ②l rozbójnik; *~*los bezdrożny.

wē'gen (wĕ'gĕn) (*gen.*) dla, z powodu (*gen.*), ze względu na (*acc.*).

We'gerich ♀ (wĕ'gĕRĭch) *m* ②g¹ plesznik, kościeniec.

wē'g...: *~*fahren: a) *v/i.* odjeżdżać [-jechać]; b) *v/t.* wywozić [-wieźć]; *~*fall *m* pominięcie *n* opuszczenie *n*; *~*fallen odpadać [-paść]; *~*fangen wylapywać [-pać], [wyłowić]; *~*fegen zmiatać [zmiąć]; *~*fliegen (*fn*) odlatywać [-lecieć];

*~*fließen (*fn*) upływać [upłynąć]; *~*führen wprowadzać [-dzić]; (zu Wagen) wywozić [-wieźć]; *~*gang *m* odejście *n*; *~*geben oddawać [-dać], [po]rozdawać; *~*geh(e)n odchodzić [odejść]; *~*haben dostać, otrzymać [brać]; (loswerden) pozbyć się [brać] (*gen.*); *fig.* = begrenzen; *~*hauen odrębywać [-bać]; *~*holen zabierać [-brać]; *~*ja gen odpędzać [-dzić]; *~*kommen odchodzić [odejść]; (beschwinden) przepadać [-paść], [z]ginać; gut oder schlecht *~*kommen wychodzić [wyjść] (bei dat. na loc.); mach', daß du kommst! idź *prez*!; wynos się!; *~*können móc odejść (ober oddalić) się; *~*kriechen [po]leźć dalej; *~*lassen puszczać [puścić]; (auslassen) opuszczać [opuszczać]; *~*laufen (*fn*) uciekać [uciec]; *~*legen odkładać [odłożyć]; *~*leugnen = *~*ableugnen; *~*locken zwodzić [zwieść]; *~*müssen musieć odejść ober odjechać; *~*nahme (-nānĕ) *f* ③b odebranie *n*, zabranie *n*; *~*nehmen odbierać [odebrać], zabierać [-brać]; *~*raffen porywać [-rwać], wynosić [-nieść]; *~*räumen sprzątać [-tnąć], usuwać [usunąć]; *~*reiben ścierać [zetrzeć]; *~*reisen (*fn*) odjeżdżać [-jechać], wyjeżdżać [jechać]; *~*reißen wy- ober o-drywać [wyrwać, oderwać]; *~*raus: [z]walić; *~*rücken posuwać [-sunąć] (*v/i.* [*fn*] się); *~*rufen odwoływać [-łać].

wē'gsam (wĕ'kzān) mający drogi, drożny, przeprawny.

wē'g...: *~*schaffen sprzątać [-tnąć], oddalać [-lić]; auch = *~*fahren, *~*bringen; *~*schicken odsyłać [odesłać]; *f.* abschicken:

~schieben = ~rūden; ~schleßen f. abścićiebn; ~schleichen (sić) chyłkiem odchodzić [odejść], wykładać [-kraść] się; ~schleppen [po]wlec (mit sić) za sobą; ~schnappen porywać [-rwać]; ~schütten wylewać [-lać], wysypywać [-pać]; a. = ~werfen; ~schwemmen porywać [-rwać], anosić [uniesić]; ~schwimmen (in) odpływać [-płynąć]; ~sehen odwracać [uwrócić] oczy; ~sehen über (acc.) = sić hinwegsehen; ~sollen = ~müssen; ~spūten podmywać [-yć]; ~stehen [u-, wy]kraść [-yć]; ~stehen wykładać [-kraść] się; ~stellen wstawiać [-wić]; ~stoßen odpychać [odepchnąć]; ~streichen = außstreichen; ~tragen od-, wy-nosić [-nieść]; ~treiben odpędzać [-dzić]; a. = vertreiben; ~tun odkładać [odłożyć], oddalać [-lić]; ~wählen odwalać [-lić]; ~waschen zmywać [zmyć]; ~wehen zdmuchiwać [-chnąć]; ~weiser (in f) m przewodnik m (auch Buch), przewodniczka f; (am Wege) drogowskaz m; ~wenden odwracać [-wrócić]; ~werfen od-, wy-rzucąć [-zić]; sić ~werfen poniżać [-żyć] się; ~werfend pogardliwy, dumny; ~wollen chieć odejść oder odjechać; ~ziehen: a) v/t. odcinąć [-gnąć], odsuwać [-sunąć]; b) v/i. (in) odjeżdżać [-jechać], wyprowadzać [-dzić] się; ~zogen: odlatywać [-lecieć]; ~zug m odjazd, przeprowadzka f; odlot.

weh (wē) 1. a. ~e (wē^o): a) (o ob. au) ~! ach!, aj!; ~ dir biada ci; b) (sić) ~ tun sprawić [-wić] (sobie) ból; (v/i.) boleć; fig. = befeidigen: eš tut mir ~ boli mnie. 2. ~n (2)g (o. pl.) ból m; (Unglück) nieszczęście.

Wehe (wē^o) f (3)b f. Sčnee-wehe.

We'hen¹ (wē^ou) f/pl. f. Geburtswehen.

we'hen² (~) 1. (2)a wiać, dać; ~haben: powiewać. 2. ~n (2)l wianie; powiew m.

we'h...: ~frau f = Hebamme; ~Lage f n uczucie bolesne; ~Lage f lament m, narzekanie n; ~klagen (untr.) narzekać (über acc. na acc.); ~Mut f (3)b (o. pl.) smutek m, żalność, rzewność; ~mütig (-mütlich) smutny, żalnosny, rzewny.

Wehr (wēr) 1. f (3)b obrona, broń; a. = Abwehr; sić zur ~ setzen = sić wehren. 2. n (2)g tama f; a. = Fischwehr.

we'hren (wē'ren) (2)a = verwehren; (einem ūbel nst.) = abwehren; sić ~ bronieć się (gegen acc. przeciw dat.).

we'hrfähig zdolny do obrony ober ~ do służby wojskowej.

we'hrhaft zdolny do broni; ~machen uzbrajać [uzbroić].

We'hr...: ~kraft f siła zbrojna; ~los bezbronny; ~losigkeit f bezbronność; ~pflicht / obowiązek m służby wojskowej; ~pflichtig obowiązany do służby wojskowej; ~stand m stan wojskowy.

Weib (waip) n (2)c kobieta f, niewiasta f; (Bauern) baba f; (Gattin) żona f.

Weibchen n kobietka f; żoneczka f; (von Tieren) samica f, samiczka f.

Weib'er... (wa'ber...) kobiecey; ~feind m wróg kobiet; ~freund m przyjaciel kobiet; ~list f podstęp m kobiecey; ~volk n kobiety f/pl.; F baby f/pl.

weib'lich (~bisch) kobiecey, babski; (weiblich) zniewieściały.

Weiblein n = Weibchen

weiblich żeński, kobiecy; *~et* *Arzt* lekarz kobieta; *~keit f* kobiecość.

Weibsbild n. -*person f* kobieta *f.*, niewiasta *f.*, baba *f.*

weich (wai'ch) miękki; (*Sinn* ustr.) łagodny, czuły; (*Eier*) = *~ge-* *focht*; *~* *machen* [z]miękczyć; *~* *werden* [z]mięknąć.

Weichbild n okrąg *m* (oder *gr-* *nicia f*) miasta.

Weiche (wai'ch^o) *f* (3)b: a) (o. *pl.*) miękkość; łagodność: b) *~* *pl.* *Anat* słabizna: c) *~* *z* *wrotnica*.

weichen (wⁿ) (16)a 1. (h. u. *fu*) = *erweichen*, *aufweichen*. 2. (3)t (*fu*) ustępować [ustąpić].

Weichensteller m zwrotniczy. **weichgekocht, -gesotten** ugotowany na miękko. [*duość.*]

Weicheit f miękkość; łago- **weichherzig** miękkiego serca, czuły; *~keit f* miękkość serca, czulość.

weichlich miękki, miękkawy; (*Speiße* ustr.) mdły; *fig.* znie- **wieściały**; delikatny; *~keit f* miękkość; mdłość; zniewieściał- **łość**; delikatność.

Weichling (wⁿ) *m* (2)g¹ nie- **wieścicach**, mazgaj.

weichmütig (-müt'ich) = *weich-* **herzig**.

Weichsel (wai'ksel) *f* (3)d Wisła; *~kirche f* wisznia, wiśnina; *~kopf m* kołtun.

Weichstier n mięczak *m*.

Weide (wai'de) *f* (3)b (*Trift*) pa- **stwisko n**; ♀ wierzba; *fig.* = *Augenweide*; *~* *pastewny*.

weiden (wⁿ) 1. *a.* wierzbowy. 2. *v/t.* (*v/i.*) (16)c paść (się); *f-e* *Augen* (oder *sich*) *~* *an* (*dat.*) **rozkoszować się** (*instr.*).

Weiden... wierzbowy; *~baum* *m* wierzba *f*; *~busch m.*, *~ge-* **büsch n** wierzbina *f*.

Weidenplatz m pastwisko *n*.

weiblich (wai'lich) tęgi, dzielny. **Wei'd...** *mann m* myśliwy; *~* **mannlich** (-*menisch*) myśliwski; *~* **messer n** nóż *m* myśliwski; *~* **kordelas m**; *~* **werk n** (o. *pl.*) myśliwstwo, łowiectwo.

weigern (wai'g^orn) (16)b = *ver-* **weigern**; *sich* *~* *et.* *zu* *tm* *wzbra-* **niać się**, *ociągać się*, *nie* **choceć**; (*sich* *widersetzen*) *opierać* **[oprzeć] się**, *sprzeciwiać* [-*wić*] **się**. *St.* *wzbranianie* *u* *się*, *ocią-* **ganie** *u* *się*; *sprzeciwianie* *u* *się*.

Weih (wai) *m* 3)a = *Weihe* *b.*

Wei'h... poświęcalny, święco- **ny**; *~* **becken n** kropielnica *f*; *~* **bischof m** biskup-sufagan.

Weihe (wai'e) *f* (3)b: a) poświę- **cenie n**; (*zum* *Priester*) *wyswię-* **cenie n**; b) *a.* *m* 3)a kania *f*.

weihen (wⁿ) (16)a [*po*]święcić: **poświęcać** [-*cić*] (*a.* = *widmen*); (*zum* *Priester*) *wyswięcać* [-*cić*]; *dem* *Tode* *~* **przeznaczać** [-*czyć*] **na śmierć**. [*sadzawka f.*]

Weih'er (wai'er) *m* (2)l staw. | **wei'he|boll** uroczysty, natchnio- **ny**; *adv.* *z* *natchnieniem*, *z* **namaszczeniem**.

Wei'h|nacht f. *meist pl.* *~* *cu* **Boże** **Narodzenie n**; *~* **stabend m**

wigilja f *Bożego* *Narodzenia*, **wilja f**; *~* **s|baum m** *Boże* **drzewko n**, *choinka f*; *~* **s|feier**

f (*~* **s|fest n**) *święto n* *Bożego* **Narodzenia**; *~* **s|geschenk n** *po-* **datek m** *gwiazdkowy*, *gwiazd-* **ka f**; *~* **s|zeit f** *czas m* *Bożego* **Narodzenia**.

Wei'h... *~* **rauch m** *kadzidło n*: *~* **rauch** *streuen* **kadzić**; *~* **rauch-** **faß n** *kadzielnica f*; *~* **wasser n** **święcona woda f**; *~* (*wasser*)- **wedel m** *kropidło n*.

weil (wai) *ponieważ*, *gdyż*.

weiland (wai'lant) *ndest.* **zmarły**; *świętej* *pamięci* (*meist* **abgefürzt** *s. p.*).

Weißen *n* chwila (eczka) *f*.

Weiße (wai^{te}) *f* ③ *b* chwila:
eine kleine ~ = Weildchen: eite
mit ~ spiesz się z rozważą.

weilen (ai) ⑥ *a* = verweilen.

Weiler (ai) *m* ②] wioska *f*.

Wein (wain) *m* ②] g wino *n*; auch
Weinrebe, -traube.

Wein... meist wina, winny; ②-
artig podobny do wina, winny;
~bau *m* (o. *pl.*) uprawa *f* wina,
winnictwo *n*; ~bauer *m* hodowca
wina; ~beere *f* winna
jagoda, winne grono *n*; ~berg
m winnica *f*.

weinen (wai^{nen}) ⑥ *a* [za]plakać
(über *acc.* nad *instr.*): ~d płaczący.

Weinerei' (wain^{erei}) *f* ③ *b* (cią-
gły) płacz *m*, płakanina.

weinerlich (wai^{nerlich}) płaczli-
wy, płakliwy.

Wei'n...: ~ernte *f* = ~ese; ~
garten *m* winnica *f*; ~garter
m hodowca wina; ~geist *m*
(o. *pl.*) wyskok *m* winny: spi-
rytus; ~glas *n* kieliszek *m* na
wino; ~handel *m* handel wi-
nem, skład win; ~händler *m*
handlarz winem; ~handlung *f*
= ~handel: (= ~haus *n*) wi-
niarnia.

weinig (wai^{nig}) winny, trą-
cący winem.

Wei'n...: ~karte *f* spis win; ~
keller *m* piwnica *f*, winiarnia *f*;
~kenner *m* znawca wina; ~
kneipe *f* winiarnia; ~krampf *m*
[weinen] spazmatyczny płacz,
spazmy *m/pl.*: ~küfer, ~küper
m piwniczy; ~land *n* kraj *m*
winny; ~laub *n* liście *m/pl.*
winne; ~lese *f* winobranie *n*:
~lese halten zbierać [zebrać]
~ob; ~ranke *f*, ~rebe *f* win-
~lat rośl; ~schenk: *f*

~kneipe, ~stein *m* kamień win-
ny; ~stock *m* krzew winny; ~

stube *f* = ~kneipe; ~traube *f*
winne grono *n*, winogrono *n*.
wets (wais) *f*, weismachen,
naieweisz.

weise¹ (wai^{ze}) mądry; ②(*r*) *m*
⑧] mędrzec; Stein der Zu-
kamień filozoficzny.

Weiße² (ai) *f* ③ *b* sposób *m*,
zwyczaj *m*; ~melodja, nuta;
auf diese (weisse) ~ takim (ja-
kim) sposobem.

Weiße (ai) *m* ②] królowa / roju
pszczoł, matka *f*.

weisen (ai) ③ *s* po- oder (bin~)
w-skazywać [-zać]; ~an (*acc.*)
oder aus (*dat.*) = berwieisen.

Weiser (ai) *m* ②] *f*, weije; (bet
uhr) = Zeiger.

Weisheit / mądrość; ~s|dünnel
m zarozumiałość (pod wzglę-
dem mądrości); ~s|zahn *m* ząb
mądrości.

weislich mądrze,

weis|machen wmawiać [wmó-
wić] (*i-m* et. *co* w *acc.*).

weiß (wais) 1. biały; (rein)
czysty; ~machen [po-, wy-]
bielić; ~werden [wy]bielić;
②(*r*) *s*. ⑧] człowiek *m* biały,
2. ② *n* ②] *g* (auch *indef.*, o. *pl.*),
②(*s*) *n* ⑧] biel *f*, biały kolor
m; (weiße Schminke) bielidło; das
② im Auge oder Ei biało. 3. ②
f ③ *b* bielizna.

weis...: ~sagen (*untr.*) przepo-
wiadać [-wiedzieć], [wy]wró-
żyć; ~sager (*in* *f*) *m* = Wahr-
sager (*in*): ~sagung *f* przepo-
wiednia, wróżba, wyrocznia.

Weiße... biały; ~bäcker *m* pie-
karz piekący bułki; ~bart *m*
siwa broda *f*; ~bier *n* jasne
piwo; ~blech *n* biała blacha *f*;
~brot *n* biały chleb *m*; (Sem-
mel) bułka *f*; ~dorn *♀* *m* głóg
pospolity.

Weiße (wai^{se}) *f*, weisz. [bielić.]
weissen (ai) ⑥ *e* [po-, wy-]

Weiß...: *fisch* m płotka f, płocica f; *gerber* m białoskórnik; *gerberet* f białoskórnicstwo n; *glühend* rozpalony do białości; *glühhitze* f żar m rozpalający do białości; *haarig* białowłosy, siwowłosy; *kopf* m biała (ober siwa) głowa f.

weißlich białawy.

Weiß...: *mehl* n mąka f biała ober pszena; *näherin* f szwaczka; *fanne* f jodła pospolita; *ware* f towar m płócienny, bielizna; *wein* m białe wino n; *zeug* n bielizna f.

Weißung f nakaz m, zlecenie n; (Anleitung) wskazówka; (Warnung) przestroga.

Weiß (wait) daleki, odległy, oddalony (fünf Meilen o pięć mil); (Reiß) szeroki; (Raum) rzadki; (ausgehört) obszerny, przestronny; *adv.* daleko, (beim *comp.* = bei *em*) o wiele; znacznie; bei *em* nicht wcale nie; von *em* zdaleka, zdala; von *her* z daleka; so *~* tak dalece; daß ist nicht *~ her* to nie wielka rzecz.

weiß...: *aⁿb* daleko; *au^s* o wiele; (beim *sup.*) ze wszech miar; *aussehend*, *blidend* daleko widzący, daleko sięgający; *berühmt* daleko słynący, bardzo słynny.

Weißte (wait^e) 1. f (3) b dal; (Entfernung) odległość, oddalenie n; (e-s Gefüßes) kalibr m; (weiter Raum) obszar m; (e-s Gefüßes) objętość; (Länge) długość; a. = Breite: in die *~* gehen ob. ziehen puszczać [puścić] się w świat. 2. n (3) l (o. pl.) szerokość f; rozwlekłość; daß *~* suchen = davonlaufen.

weißten (wⁿ) (3) c (jid) rozszerzać [-rzyć] (się), rozciągać [-gnąć] (się).

weißter (wⁿ) [j. weit] dalszy; *adv.* dalej; ein *Reß* reszta f, szczegóły m/pl.; ohne *~es* śmiało, bez przeszkody, wprost; biß auf *~es* na razie; und so *~* (ujw.) i tak dalej (i t. d.); (und) *~* nichts i nie więcej, tylko tyle.

weißter... *hlⁿ* dalej, nadal; *Reise* f dalszy ciąg m podróży; *rücken* (ju) posuwać [-sunąć] się (dalej).

Weißerung (wait^e r^ung) f (3) b; *meißt* pl. trudności f/pl., formalności f/pl.

weiß...: *hlⁿ* daleko; *ldufig* przestronny, obszerny; (ausführlich) szczegółowy; (still) rozwlekły; (Bertanbier) daleki; *läufigkeit* f przestronność, obszerność; rozwlekłość; *reichend* daleko sięgający; *schweifig* (-szwaifig) rozwlekły; *schweifigkeit* f rozwlekłość; *sichtig* (-zichtig) daleko widzący; *sichtigkeit* f daleki wzrok m; *spurig* (-szpurig) szerokotorowy; *fragend* donośny ważny; (Geschoß) dalekonosny; *verbreitet* bardzo rozpowszechniony.

Weizen (wait^e n) m (2) l pszenica f; türkischer *~* kukurydza f; *fig.* sein *~* blüht szczęście musprzyja; *~* pszeniczny.

weisk (w^eisk): a) *~* (ein[e]) jaki (-ka, -kie); co za; b) *~e(r, s)* (*~e[r, s]*) który (-ra, -re), auch kto, co; fragen auch jaki; *~es* auch immer Ihre Antwort sei jakakolwiek będzie pańska odpowiedź; haben Sie Brot? ja, ich habe *~es* tak, mam; ich habe Briefmarken, brauchen Sie *~e*? czy są panu potrzebne?

weisker Art, -tel jakiego rodzaju, jakikolwiek.

weisk (w^eisk) zwiędły; *~* werden = *~en* [z]więdnąć.

We'lkheit *f* zwiędnięcie *n.*

We'lle (wɛ'l^o) *f* (3) b fala, (große) balwan *m*; (3) walek *m*, kołowrot *m*; (Reisigbündel) wiązka chrustu: ~u [schlagen] falować.

we'llen (v) (3) a: [ich] ~ falować; gewellt = wellig; (Haar) kędzierzawy.

We'llen... falisty, falujący; **2-artig**, **2förmig** (-förmig) falisty: ~brecher (-brecher) *m* (2) przedmiot służący do rozbijania fal; ~schlag *m* uderzenie *n* fal. [ny.]

we'llig (wɛ'll^{id}) falisty, falowa-] **Wels** (wɛls) *m* (2) h sum.

welsch (wɛłsz) obcy, cudzy, bjb. francuski, włoski.

We'lschland *n* (o. pl.) = Frankreich, Italien.

Welt (wɛlt) *f* (3) b świat *m*; alle ~ wszyscy; die junge ~ (Kinder) dzieci *n/pl.*; (Jugend) młodzież; die gelehrte ~ uczeni *m/pl.*; zur ~ bringen wydawać [-dać] na świat; um alles in der ~ nicht za nic w świecie.

We'lt... światowy, świecki; ~all *n* wszech świat *m*; ~alter *n* wiek *m*; ~anschauung *f* światopogląd *m*; ~ausstellung *f* wystawa światowa; ~bekannt znany na całym świecie, słony; ~berühmt słynny na całym świecie; ~bürger *m* kosmopolita; ~dame *f* dama światowa; ~erfahren znający świat, doświadczony; ~firma *f* firma światowa; ~gebäude *n* budowa *f* świata; ~egend *f* strona świata; ~geistliche(r) *m* kapłan świecki; ~geistlichkeit *f* duchowienstwo *n* świeckie; ~gericht *n* sąd *m* ostateczny; ~geschichte *f* dzieje *m/pl.* powszechne; ~kenntnis *f* znajomość świata; ~klug obeznanie ze światem; ~klugheit *f*

znajomość świata, polityka. ~körper *m* ciało *n* niebieskie; ~kugel *f* kula ziemiska; ~kunde *f* kosmologia; ~lage/łożenie *n* polityczne w świecie: das ist der ~lauf tak bywa na świecie.

we'llich ziemski, doczesny, światowy; (Gewalt) [sw.] świecki.

We'lt... ~mann *m* człowiek światowy, światowiec; ~männlich (-männlich) światowy; ~meer *n* ocean *m*; ~ordnung *f* porządek *m* świata; ~postverein *m* światowy związek pocztowy; ~priester *m* = ~geistlicher; ~sehen stroniący od świata; ~sprache *f* język *m* światowy; ~stadt *f* wielkie miasto *n*; ~teil *m* część *f* świata; ~umsegelung *f* żegluga naokoło świata; ~untergang *m* koniec świata; ~weisheit *f* mądrość światowa, filozofja; ~wunder *n* cud *m* świata.

We'nde (wɛ'nd^o) *f* (3) b obrot *m*. (Änderung) zmiana; ~kreis *m* zwrotnik *m*.

We'ndeltreppe (wɛ'nde'l-) kręcone schody *m/pl.*

wɛ'nden (wɛ'nd^{en}) (3) e ober (3) c: (sich) obracać [obrócić] (się), zwracać [zwrócić] (się); ~auf (acc.) skierowywać [-ować] na (acc.); (Frei) [sw.] = anwenden, verwenden; sich ~an (acc.) zwracać [zwrócić] się do (acc.). (3) mit ~der Post odwrotną pocztą. [fig. zwrot.]

We'ndelpunkt *m* punkt zwrotny;

We'ndung *f* obrót *m*; (auch einer Sprache) zwrot *m*; (Richtung) kierunek *m*; (Änderung) zmiana.

wɛ'nig (wɛ'n^{id}) mało, niewiele (gen.); (einige) kilka (gen.); ein ~ nieco, trochę; ein klein ~ bardzo mało; F troszeczkę; nicht ~niemało; so ~als mög.

lić) jak najmniej: ~er mniej; am ~sten najmniej; zum ~sten, ~stens co najmniej, przynajmniej; *Quant* + mała ilość (Kleinigkeit) odrobina, drobnotka, bagatela; meine (eigene) *Quant* moja małoważna osoba. **wenn** (wen) jeśli jeżeli; (wann) kiedy, gdy, skoro; ~ auch (auch ~glei ch) chociaż; als (ob. wie) ~ jak gdyby.

We'nzel (wě'ncel) m (8) f Wacław; Kartensp.: chłopiec, walet.

wer (wēr) kto; ~ ist es? kto to? **we'rben** (we'rben) ②f 1. v/t. [z]werbować. 2. v/i. ~ um (acc.) starać się, ubiegać się (o acc.).

We'rber (wě'rb^{er}) m (2) l werbownik; (Bewerber) konkurent, (Brautwerber) swat.

We'rbung f werbunek m, branża, pobór m; ubieganie n (oder staranie n) się.

We'rdelgang (wě'rd^e-) m powstawanie n, rozwój m.

we'rden (wě'rd^{en}) ②c (fu) stawać się [stać się, zostać], zostawać [-stać]; mit a. auch za..., wy..., 3B. frank ~ zachorować; schön ~ wypięknąć: ~ zu (dat.) obracać [obrócić] się w (acc.); wchodzić [wejść] (zum Sprichwort w przysłowiu): was wird daraus? co z tego będzie?; als Mißseinerwort, 3B. ich werde schreiben będę pisał, aber [von.] napiszę; er würde es mir sagen ob. gesagt haben onby mi to (był) powiedział; würden Sie es tun? czy pan(i) zrobi(a)by to?; er ist geliebt worden kochano go, był kochany; er ist beliebt geworden polubiano go. 2. 2n (2) l powstawanie; (Entwicklung) rozwój m; (Anfang) początek m; im 2 sein być w początkach ob. w związku; a. = entstehen.

We'rder (wě'rd^{er}) m (2) l ostrów, wysypka f.

we'rfen (wě'rfen) ②f rzucić [-cić], cisnąć [-snąć]; (schleudern) miotać; Zunge: mieć młode; (zu Boden) powalać [-lić]; Kegel ~ grać w kręgle; j. Blid: jich ~ rzucić [-cić] się (auf acc. na acc.); jich ins Zeug ~ wdawać [wdać] się w co.

Werft (wě'rt) n (2) g ob. f (3) b, ~e (wě'rt^e) f (3) b warstat m okrętowy.

Werk (wě'rk) n (2) g (o. pl.) partuły m/pl., kłaki m/pl.: ~ zgrzebny.

Werk (.) n (2) g (Tat) czyn m; (Erzeugnis) dzieło, (literarisches) utwór m; (Bau) budowa f. (Mechanismus) mechanizm m; X warownia f; aus ~ gehen, jich aus ~ machen zabierać [-brać] się do dzieła; a. = anfangen; ins ~ setzen puszczać [puścić] w ruch, przedsiębrać [-sięwziąć].

We'rk... bank f (2) f warstat m; ~führer, ~meister m wermistrz, kierujący robotami; ~leute pl. robotnicy m/pl.; ~statt, ~stätte, ~stelle, ~stube / warstat m, pracownia; ~tag m dzień roboczy oder powszedni; ~täglich powszedni; ~tätig czynny; ~tisch m warstat; ~zeug n narzędzie; organ m.

We'rmut (wě'rmut) m (2) g^t (o. pl.) piołun; ~, piołunowy.

Werft (wě'rt) f (3) b (nach Zahlen im pl. inden.) wiorsta; ~ wiorstowy.

wert (wě'rt) 1. a. wart (200 Kronen) dwieście koron; (würdig) godzien, godny; (teuer) drogi; (geehrt) szanowny; (lieb) kochany; ~ sein być wartym oder godnym; zasługiwać [-służyć] na (acc.); a. = toten; teinen

Schuß Pulver ~ nie wart ani zlamanego szelaga: ~este(r) najdroższy; ~er Herr! szanowny panie! 2. 2 m 2g wartość f; (Preis) cena f; (e-s Wechsel) waluta f; im 2e von wartości (gen.); 2 legen auf (acc.) kłaść wagę na (acc.).

We'rt...: 2achten = 2schätzen; ~angabe f podanie n wartości; ~brief m list wartościowy; 2geschätzt wielce szanowny; 2los bezwartościowy, bez wartości; ~losigkeit f bezwartościowość; ~paket n paczka f/wartościowa; ~papier n papier m wartościowy; ~sache f rzecz wartościowa; 2schätzen szanować, cenić, poważać; ~schätzung f szanowanie n, poważanie n, szacunek m; 2voll cenny, drogocenny, wartościowy.

We'r|wolf m wilkołak.

wes (wes) = weßen.

We'sen (we'z'en) n (2)l (Sein) istnienie, byt m; (Wesentliches) istota f, rzeczywistość f; (Charakter) charakter m, natura f; (Eigenschaft) własność f, usposobienie; (Straf) siła f; (Vertragen) sposób m postępowania, zachowanie f; (Militär) użw. służba f; (Iebendes ~) istota f; bescheidenes ~ skromność f; grobes ~ grubiaństwo, nieokrzesanie; kindisches ~ dziecinność f; kindliches ~ dziecinna prostota f, (Unfaßb) niewinność f; launisches ~ kapryśne usposobienie, dziwactwo; (un)gezwungenes ~ (nie)wymuszoność f; (un)höfliches ~ (nie)grzeczność f; sein ~ treiben postępować po swojemu; (Geister) = spufen; ~(s)-einheit f współlistność, tożsamość istotna.

we'sentlich (..lich) istotny, rzeczywisty, prawdziwy; (wichtig) główny; (bedeutend) znaczny; 2e(s) n (2)l istota f, główna cecha f; im 2eu w istocie, w rzeczywistości.

we's|halb dlaczego, czemu.

We's|r (we'z|r) m (2)g¹ wezyr.

We'spe (we'sp'e) f (2)b osa; ~All... osy, ós; ~unest n gniazdo ós; fig. in ein ~unest werden nabawiać [-wić] się kłopotu.

we'ssen (wě's'en) [j. wer, was] czyj (czyja, czyje, pl. czyi, czyje); (von „wer“) kogo, (von „was“) czego; ~ Haus ist das? czyj to dom?

West (west) (2)g, ~en (en) (2)l m zachód; a. = ~wind; ~en zachodni. [~n... kamizelkowy.]

We'ste (wě's'te) f (2)b kamizelka;]

We'st... ~i'ndien n Indje f/pl. zachodnie; ~i'ndisch zachodnioindyjski.

we'stlich zachodni.

We'st...: 2wärts (-wěrc) w kierunku zachodnim, na zachód; ~wind m wiatr zachodni.

we's|we'gen = we'shalb.

wett (wet) = quitt.

We'tt|bewerb m konkurs; ~er m konkurent.

We'tte (wě't'e) f (2)b zakład m; eine ~ eingehen = wetten; um die ~ na wyścigi.

We'tt...: ~eifer m współzawodnictwo n, rywalizacja f; vgl. ~streit; 2elfern (nur.) współzawodniczyć (mit j-m in dat. z kim w loc.), rywalizować.

we'tten (wě't'en) (2)c zakładać [złożyć] się (um acc. o acc.).

We'tter (..R) n (2)l pogoda f; (Sturm) burza f; ☔ böse ~ wyziewy m/pl. trujące; schlechtes ~ niepogoda f; alle ~! do stu piorunów; ~bericht m sprawozdanie n o stanie pogody;

~dach *n* okap *m*; ~fabne *f* chorągiewka (na dachu); *fig.* ezłowiek *m* zmiennego charakteru; ~glas *n* barometr *m*; ~haben *m* chorągiewka *f* (w kształcie koguta); ~hauschen *n* hygrometr *m*; ~karte *f* mapka meteorologiczna; ~kunde *f* meteorologia; ~leuchten *n* lyskanie się; es ~leuchtet lyska się (na pogodę).

we'ftern (wɛ'tʰɛrn) ⑤b = sluchén; es wettert grzmi.

We'fter...: ~schacht *z* *m* szyb wentylacyjny; ~schlag, ~strahl *m* = Blis[s]schlag, ~strahl; ~wendisch (-wëndj[sz]) zmienny, niestały.

We'it...: ~fahrt *f* wyścigi *m/pl.* gonitwa; ~gefang *m* śpiew popisowy; ~kampf *m* zapasy *m/pl.*; ~kämpfer *m* zapasnik; ~lauf *m* wyścigi *m/pl.* piesze; ~läufer *m* szybkobiegacz; ~machen [wett] = ausgleichen; ~rennen *n* wyścigi *m/pl.* konne; ~rudern *n* wyścigi *m/pl.* na łodziach; ~streif *m* spór o pierwszeństwo; a. = ~eifer.

We'ß... (wɛ'c...) do ostrzenia.

we'ßen (~n) ⑤e [wy-, na-] ostrzyć.

We'ß...: ~stahl *m* stal *f* do ostrzenia, musat; ~stein *m* kamień do ostrzenia, osetka *f*.

wich (wɪch) *f.* weiden.

Wichs *F* (wɪks) *m* ②h = Gafa; ~bürste *f* szczotka do czernidła ober do butów.

Wi'ßse (~e) *f* ③b czernidło *n*; (Bartz) pomada; *F* (Brügel) baty *m/pl.*

wi'ßfen (~n) ⑤e Fußboden: [na-] woskować; Schuße: [na]czernić, [o]czyścić; Schnurrbart: [wy-] smarować (pomadą); Räder *n/w.*; = polieren: *F* = durchprügeln.

Wicht (wɪcht) *m* ②g malec armer ~ nieborak; eleuder ~ nikczemnik.

Wi'ßfelmannchen (wɪ'chtʰl-) *n* duchy *m/pl.*, gnomy *m/pl.*

wi'ßtig (~tɪch) ważny, doniosły; ~ tun pysznić się, nadymać się; ~keit ' ważność, doniosłość; ~tuere (~tū'ɛr) ②l pyszałek. ~tuerei (~tū) *f* pyszałkowatość, nadymanie *n* się.

Wi'cke ♀ (wɪ'kɛ) ③b wyka.

Wi'ckel (~l) *m* ②l zwój, zwitek; (Swirn) kłębek; a. = Haarmidel; ~band *n* ②a powijacz *m*, powijak *m*; ~frau *f* nianka; ~kind *n* dziecko w powijakach.

wi'ckeln (~n) ⑤f Warn: nawijać [-winać]; kind powijać: a. = einwickeln.

Wi'ckelzeug *n* powijaki *m/pl.*

Wi'dder (wɪ'dɛr) *m* ②l baran; ehm. z taran.

wi'der (wɪ'dɛr) (acc.) przeciw, wbrew (*dat.*); ~ Erwarten wbrew oczekiwaniu, niespodziewanie; ~m przeciwny, przeciw...; ~druck *m* ciśnienie *n* odporne; ~fa'hren wydarzać [-rzyć] się; spotykać [-tkac] (*acc.*); i-m ~Veredtigfeit ~fahren lassen oddawać [-dać] sprawie dliwość; ~haarig uparty, krnąbrny; ~haken *m* hak zakrzywiony; ~hall *m* odgłos, echo *n*; ~hallen odzywać [odezwąć] się, odbijać [-bić] głos; ~halt *m* oparcie *n*; ~klage *f* wzajemna skarga; ~lager *n* podpora *f* (sklepienia), filar *m* (podpierający); ~le'gbar (-lɛ'k-bār) dający się zbić; ~le'gen zbijać [zbić], odpierać [odeprzeć]; ~le'gung *f* zbiecie *n* odparcie *n*.

wi'derlich nieprzyjemny, przykry, odrażający; ~keit *f* nieprzyjemność, przykrość

wi'der... ~ **natürlich** sprzeciwiający się naturze, nienaturalny, opaczny; **Wari** (-pant) *m* (2)g¹ = **Wegner**; ~ **ra"fen** (j-m et.) = abraten ~ **rechtlich** przeciwny prawu, bezprawny, nieprawny; **Rebe** *f* sprzeciwianie *n* się, opór *m*; ohne Rebe bezsprzecznie; **Rist** *m* kłęb koński; **Ruf** *m* odwołanie *n*; ~ **ru"fen** odwoływać [-łać], cołać [-fnać]; ~ **ru"flieh** odwołalny; **Ru"fung** *f* = **Ruf**; **Sacher** (in *f* (3)c) *m* (2)l (-zäh^{er}[in]) przeciwnik (-niczka); **Schein** *m* odblask; ~ **scheinen** odbijać [-bić] się w świetle; **se"hen** opierać [oprzeć] się, sprzeciwiać [-wić] się; ~ **se"ghich** (-zē"clih) oporny, nieposłuszny, buntowniczy; **se"ghichkeit** *f* opór *m*, nieposłuszeństwo *n*; **Sinn** *m* myśl *f* przeciwna: (Unsin) niedorzeczność *f*; ~ **sinnig** spreczny: niedorzeczny; ~ **spenstig** (-szpēnstih) niesforny, uparty, krnąbrny; **spenstigkeit** *f* niesforność, opór *m*, krnąbrność; ~ **spiegeln** odbijać [-bić]; ~ **spre"chen** sprzeciwiać [-wić] się (sich [selbit] sobie samemu), opierać [oprzeć] się; ~ **spre"chend** spreczny; **Spruch** *m sprzeciwienie *n* się, sprzeczność *f*, przeciwieństwo *n*; ohne Spruch, ~ **spruchslos** bez sprzeciwiania się, bezsprzecznie; im Spruch stehen mit (*dat.*) nie zgadzać się z (*instr.*), sprzeciwiać się (*dat.*); **Stand** *m* opór; a. = **Sindernis**; **Stand leisten** = ~ **stehen**; ~ **stands"fähig** zdolny do stawiania oporu, oporny, obronny; ~ **ste"he(n)** (h.) opierać [oprzeć] się, stawiać [-wić] opór; daß ~ **steht** mir mam wstręt do tego; ~ **stre"ben** opierać [oprzeć] się: es ~ **strebt** mir*

mam wstręt do tego; ~ **stre"bend** przeciwny, niezgodny, sprzeczny; **Streben** *n* opór *m*, wstręt *m*; **Streit** *m* sprzeczność *f*; ~ **streit"fen** sprzeciwiać się; a. = ~ **sprechen**; ~ **wärtig** (-wärtih) przeciwny, przykry, wstrętny; **Wärtigkeit** *f* przeciwność, przykrość; **Wille(n)** *m* niechęć *f*, odraza *f*, wstręt (gegen *acc.* do *gen.*); mit Willen = ~ **willig** z odrazą, ze wstrętem; (unwillig) niechętnie.

widmen (w'it'men) **dic** (sich) poświęcać [-cić] (się), oddawać [-dać] (się).

widmung *f* poświęcenie *n*, dedykacja; ~ **widmung** *n* pismo dedykacyjne, dedykacja *f*.

widrig (w'idrih) przeciwny, nieprzyjazny, wrogi; (eitelhaft) wstrętny; ~ **widrig** w przeciwnym razie; **Widrigkeit** *f* przeciwność; wstrętność.

wie (wi) jak, w jaki sposób; ~ **wie** auch sei jakkolwiekby się rzecz miała: ~ **alt ist er?** ile ma lat?; ~ **eigentlich** Sie sind! jaki(ka) pan(i) dziwny (-na)!; ~ **du mit so ich dir** jak ty mnie, tak ja tobie.

Wiede (w'ide) *f* (3)b łyżeczka *n* łożowe; ~ **Wied** (w'ied) *m* (2)g dudek.

wie'der (w'ide'r) (auch in **Wied**) znów, znowu, na nowo; (zurück) z powrotem; in **Wied** a. wz..., ws..., prze...; **Wiedruck** *m* przedrukowanie *n*, odbitka *f*; ~ **wied"erkommen** powracać [-wrócić] do zdrowia; **Wied"er"nahme** *f ponowne podjęcie *n*; wznowienie *n*; **Wied"er"versuch** *m* próba *f* przywrócenia do życia; **Wiedruck** *m* przedrukowanie *n*; ~ **wied"erkennen** poznawać [-znać] na nowo; **Wiedergabe** *f* zwrot *m*; (eines Lantes usm.).*

odtwarzanie *n*: **geben** zwracać [zwrócić]; laut usw.: odtwarzać [-tworzyć], oddawać [-dać]: **Geburt** *f* odrodzenie *n*; **haben** mieć z powrotem; **Hall** i. **Widerhall**; **herstellen** odnawiać [-nowić], przywracać [-wrócić] (do pierwotnego stanu); **Genundheit**: przywracać [-wrócić] do zdrowia, [wy-]leczyć; **Herstellung** *f* odnowienie *n*; przywrócenie *n*, wyzdrowienie *n*; **holen** powtarzać [-wtóżyć]: **holtentlich** (-holtentlich), **holt** powtórny, niejednokrotny, kilkakrotny; **Holtung** *f* powtarzanie (-wtórzanie) *n*; **kauen** (-kauen) *da* prze-, od-żuwać [-żuć]; **Käuer** (-kauen) *m* ②1 prze-żuwacz; **Kauf** *m* odkup; **kaufen** odkupywać [-pić]; **kehr** (-kehr) *f* ③b (o pl.), **Kunft** [-kunft] *f* ③b powrót *m*; **kehren**, **kommen** (po)wracać [-wrócić]; **sehen** widzieć [zobaczyć] się znowu; **sehen** *n* ponowne zobaczenie *n* się; **auf sehen** do widzenia; **Saufe** *f* chrzest *m* powtórny; **Säufer** *m* anabaptysta; **um** znowu, na nowo; **Vereinigung** *f* powtórne połączenie *n*; *a.* = **Berühmung**; **vergessen** oddawać [-dać] wet za wet, wynagradzać [-godzić], odwdzięczać [-czyć] się (za *acc.*); **Vergeltung** *f* odwet *m*, odwdziękowanie *n* się (za *acc.*); **Verkauf** *m* odsprzedaż *f*; **Verkäufer** (-in *f*) *m* odsprzedawca (-czyni), odsprzedający (-ca); **Wahl** *f* powtórny wybór *m*.

Wiege (wi'ge) *f* ③b kołyska; (*a. fig.*) kolebka.

wiegen (w'gen): *a.* ⑤a kołysać; in den Schlaf ~ ukołysać, usnąć [boś.]; gemiegt doświa-

dczony: *b.* ⑤i ważyć: *f.* ge-woget.

Wiegen...: **fest** *n* dzień *m* urodzin, urodziny *f/pl.*; **lied** *n* kołysanka *f*; **Yferd** *n* = Schanepferd.

wiehern (wi'ern) ⑥b [za]ręczyć; (laut lachen) chichotać.

Wien (w'jn) *n* ⑧g Wiedeń *m*.

Wiener (wi'n'er): *a.* *m* ②1, **in** (-jn) *f* ③c Wiedeńczyk (Wiedenska); *b.* inbest. = **isch** (-isz) wiedeński. [i. weisen.]

wies (w'is), **wieser** (wi'z'er) *f* **Wiese** (wi'ze) *f* ③b łąka, (steine) łączka; (im Satze) polanka.

Wiesel (wi) *n* ②1 łasica *f*.

Wieser...: **blume** *f* kwiat *m* polny; **grund** *m* łęg.

wie...: **so** ? jakto?, skąd?; **viel** ile; **vielfache** który (z rzędu); **welt** jak daleko; **wohl** chociaż.

wild (wilt) *1*, **dziki**; (**che**) nie-prawy: *a.* = ausgelassen; **er** **Wiesch**, **er** *s.* ⑤1 dziki człowiek; **werden** = verwildern, wüten werden. *2.* *n* ②g (o pl.) dzicyzna *f*, zwierzyna *f*.

Wild...: **braten** *m* pieczeń *f* z dzicyzny; **bret** (-bret) *n* ②g¹ (o pl.) dzicyzna *f*; **dieb** *m* kłusownik.

Wild(er) (wi'ld'er) *f.* wilb.

Wilderer (wi'ld'er) *m* ②1 = **Wild**-dieb.

wildern (-un) ⑥b kłusować.

Wild...: **fang** *m* polowanie *n* na zwierzynę; *fig.* dzikus, roz-trzepaniec; **Freud** zupełnie obcy; **garten** *m* zwierzyniec.

Wildheit *f* dzikość; (**Grausam**-keit) okrutność.

Wildling (-ling) *m* ②g¹ dziecko; *fig.* = Wildfang. [n, puszcza.]

Wildnis (-nis) *f* ②i¹ pustkowie

Wild...: **park** *m* = **garten**; **bret** (-bret) *n* = **bret**; **schut**

m = *~*dieb; *~*schwein *n* dzik *m*;
*~*wachsend rosnący dziko.

Wille (wĩl^{le}) ④ *e*, *~n* (u*n*) *m* ②1
 wola *f*: (Wĩllst) zamiar, chęć *f*;
 (Wunfch) pragnienie *n*; mit *~n*
 = abfichtlich: mit Gottes *~n*
 za Bożą pomocą; wider *~n*
 wbrew woli; (unwĩllig) nie-
 chętnie; *~*ns fein = gewillt
 fein, beabfichtigen: um ... zu
 tla, z powodu (*gen.*), ze wzglę-
 du na (*acc.*); um Gottes *~n* na
 miłość Boską; beim beften *~n*
 mimo najlepszych chęci.

Wĩllen... *~*los nie mający woli,
 bez woli; *~*lofigkeit *f* brak *m*
 woli; *~*släuferung, *~*slerklä-
 rung *f* objaw *m* woli, oświa-
 dzenie *n* woli; *~*slfreiheit *f*
 wolność woli; *~*slmeinung *f*
 wola (ob. objaw *m*) woli.

Wĩllfä'hren ⑤a [untr., *p. p.*
 (ge)wĩllfä'hrt] dogadzać [-go-
 dzić] (*i-n* in *dat. k-u* w *instr.*),
 przystawać [-stać] na żada-
 nie (*gen.*); *a.* = erfüllen; Ge-
 rechtigkeit ~ lassen oddawać
 [-dać].

Wĩllfä'hrig (-le'nd) powolny,
 uczynny, chętny; *~*keit *f* powol-
 ność, uczynność.

Wĩllig (wĩll^{ig}) chętny, ochoczy;
 skłonny (do *gen.*); *adv.* chę-
 tnie, ochotczo, z ochotą; *~*keit
f ochota; skłonność.

Wĩlligen (*~gen*) ⑤a *f.* Bez, etn-
 wĩlligen.

Wĩll... *~*ko'mm *m* ②g¹, *~*
ko'mmen n (*m*) ②1 powitanie
n. przyjęcie *n*: *~*ko'mmen
 mile widziany, pożądaný,
 miły; (feien Sie) *~*ko'mmen!
 witam(y)! proszę (*pl.* prosi-
 my)!; *~*ko'mmen heißen [po-]
 witać; *~*kür (-kür) *f* (3 *b* (*v. pl.*)
 upodobanie *n.* samowola; *j-š*
*~*für unterworfen fein być zda-
 nym na czyjś łaskę i nie-

łaskę; *~*kürlich samowolny,
 dowolny, wedle upodobania;
*~*kürlichkeit *f* dowolność, sa-
 mowola.

Wĩmmeln (wĩm^{eln}) ⑤f [za-
 roić się (*von dat. o gen.*).

Wĩmmern (*~ern*) ⑤b jęczeć;
a. = winjeln.

Wĩmpel (wĩmp^{el}) *m* ②1 cho-
 ragiewka *f*, flaga *f*.

Wĩmper (*~per*) *f* ③d rzęsa,
gew. pl. rzęsy.

Wind (wĩnt) *m* ②g wiatr; (Sta-
 hung) wiatry *m/pl.*; leichter
 wiaterek, wietrzyk: in den *~* na
 wiatr: *~* bekommen von (*dat.*)
 zwietrzyć, zwęchać [von] (*acc.*),
 dowiadywać [-wiedzieć] się
 o (*loc.*); in den *~* färlagen nie
 dbać (*o acc.*), mieć za nie;
 ~... wiatrowy, wietrzny.

Wĩnd... *~*beutel *m* pianka *f*
 cukrowa; *fig.* trzpiot, świszczy-
 paska, pędziwiatr; *~*beutel
 (-boit^{el}) *f* (3 *b* trzpiotostwo *n.*,
 przechwalanie *n* się; *~*blume
f zawilek *m*; *~*bruch *m* drze-
 wa *n/pl.* polamane od wiatru;
 ~ przepuklina *f* wietrzna; *~*
 bũchse *f* wiatrówka.

Wĩnde (wĩnd^e) *f* ③b winda,
 kołowrot *m*; *a.* = Garwĩnde:
 ~ zwój *m.* wilec *m.*

Wĩndel *n.* próżne (oder nie-
 plodne) jaje, zaśniad *m.*

Wĩndel (wĩnd^{el}) *f* ③d pielu-
 cha. [w pieluchy.]

Wĩndeln (*~n*) ⑤f powijać

Wĩnden (*~den*) I. ②a *v/t.* (iã)
 wić, na-, z-wijać [-winać] (się);
 aus den Hãnden *~* = entwĩn-
 den: in die Hũhe *~* = aufwĩn-
 den. 2. ②c *v/i.*: es wĩndet jest
 wiatr, wietrzno.

Wĩnd... *~*fahne *f* wiatraczek
m; *~*fang *m* wiatraczek; wen-
 tylator; *~*hose *f* trąba powie-
 trzna; *~*hund *m* chart.

wi'ndig (wɪ'ndɪç) wietrzny: *fig.* płochy, lekki; *es ist ~ jest* wiatr, wietrzno.

Wi'nd... ~licht n świeca *f* chroniona przed wiatrem; ~loch n otwór *m* dla wiatru ~mühle *f* wiatrak *m*; ~pocken *f/pl.* ospa *f* wietrzna; ~richtung *f* kierunek *m* wiatru; ~rose *f* obraz *m* kierunków wiatru; ~schief spaczony na powietrzu, skośny; ~seite strona, od której wiatr idzie; ~spiel n chart *m*; ~still bez wiatru, cichy; ~stille *f* cisza w powietrzu; ~stoß *m* uderzenie *n* (oder podmuch) wiatru; ~wärts(-wörc) ku wiatrowi.

Wi'ndung *f* nawijanie *n*, wicie *n*; (Krummung) skręt *m*, zakręt *m*; (Spirale) linja ślimakowata.

Wink (wɪŋk) *m* (2)g skinienie *n*, znak; (Warnung) wskazówka *f*, ostrzeżenie *n*; i-m einen ~ mit dem Hauptstuhl geben dać komuś wyraźnie do zrozumienia.

Winkel (wɪ'ŋkəl) *m* (2)l kąt, (kleiner) kącik; (entlegener Ort) zakątek; ... meist pokątny; ~advokat *m* pokątny adwokat; ~druckerei *f* pokątna drukarnia; ~ehe *f* pokątne (oder tajemne) małżeństwo *n*; ~eisen *n* węgielnica *f*; ~förmig (-formich) mający kształt kąta, ~gasse *f* boczna ulica, zaułek *m*; ~haken *m* węgielnica *f*; Typ. obwórka *f*. [waty.]

wi'nk(e)lig (wɪ'ŋk[ə]lɪç) kąto-

Winkel... ~kneipe *f* szynk *m* pokątny; ~makler *m* faktor pokątny; ~maß *n* węgielnica *f*, kątomierz *m*; ~messer *m* kątomierz, kwadrant; ~recht prostokątny; ~züge *m/pl.* wybiegi, wykrety.

wi'nken (wɪ'ŋkən) (2)a (mit dem Kopf) dawać [dać] znak, skinąć

[boł.]; (mit den Augen) mrugać [-gnąć]; (mit der Hand) dawać [dać] znak (*instr.*); (loden) wabić; uśmiechać się (*dat.*).

wi'nklig *f.* winkelig.

wi'nse(n) (wɪ'nzə) (2)l [za-] kwilić; Hund *n*ju.: skomleć, [za]skowyczeć; ~d piskliwy.

Wi'nter (wɪ'ntɐ) *m* (2)l zima *f*; im ~ w zimie, zimą; ... zimowy, (Gerste usw.) ozimy; ~aufenthalt *m* pobyt zimowy; ~grün *n* bluszcz *m*, barwinek *m*; ~korn *n* żyto ozime.

wi'nterlich zimowy.

Wi'nter... ~mäſig zimowy; *adv.* po zimowemu; ~saat *f* ozimina. [zanosi się na zimę.]

wi'ntern (-n) (2)b: *es wintert*

Wi'nter (wɪ'ntɐ) *m* (2)l, ~in (~u) *f* (3)c winiarz (-arka).

wi'ntig (~eɪç) drobniutki, maluczki: a. = fleintich.

Wi'pfel (wɪ'pfəl) *m* (2)l szczyt, wierzchołek.

Wi'ppe (wɪ'pə) *f* (3)b brzeg *m*, krawędź; (Schaukel) huśtawka.

wi'ppen (-n) (2)a kolysać, [po]huśtać (się *v/i.*); *fig.* i-n: przewracać [-wrócić]; Wingen: fałszować.

wir (wɪr) *my*; ~waren unser drei było nas trzech; (bei verschiedenen Geschlechtern) troje.

Wi'rbel (wɪ'rbəl) *m* (2)l (kreisförmige Drehung) wir; (am Kopf) czub; ~krug, pacierz; (auf der Trommel) werbel; (am Fenster) zakładka *f*; (an der Geige) kołek; (Schwindel) zawrót (głowy); *fig.* zamęt; (von Geschäften) nawal; ... ~pacierzowy; ~bein *n* kość *f* pacierzowa, krąg *m*.

wi'rbelhaft, wi'rb(e)lig (~[ə]lɪç) kręgowaty, wirrowaty.

wi'rbellos bezkręgowaty.

wi'rbeln (wɪ'rbəl) (2)f (sich) wirować, kręcić (się); (vom

Staub (np.) poznosić [wzniesić] się kłębami; (vom Wind) wirować; (auf der Trommel) bić werbel; der Kopf wirbelt mir man zawrót głowy.

Wirbel... ~säule *f* stos *m* pacierzowy, kręgosłup *m*: ~wind *m* wichur, trąba *f* powietrzna; ~tier *n* kręgowiec *m*.

wird (wɪrt) *f*. werden.

wirken (wɪ'rkən) ⑤a [z]działać, [u]czynić: (Einfluß haben) mieć skutek, [po]skutkować; a. = frucht(en): als Lehrer usw. ~ pracować jako ..., spełniać obowiązki (*gen.*); ⑥ (*v/t.*) tkąć.

wirklich rzeczywisty, prawdziwy, istotny; **Reist** *f* rzeczywistość, prawda, istotność; (Zatsache) fakt *m*.

wirkjam (~zəm) (wirksam) skuteczny; (tätig) czynny; ~ sein = wirren; **Reist** *f* skuteczność; działalność; in Reist treten wchodzić [wejść] w życie.

Wirkung *f* działanie *n*; (Einfluß) wpływ *m*; (Folge) skutek *m*, rezultat *m*: ~skraft *f* siła działalności; ~skreis *m* zakres działania; ~los bez skuteczny, nie działający; a. = erfolglos; ~voll skuteczny, bogaty w skutki.

wirr (wɪr) zmieszany, pomieszany, zagmatwany; (Paar) rozburzony, w nieładzie: ~es Durcheinander gmatwanina *f*, nieład *m*; mir ist ~ im Kopfe mąci mi się w głowie.

Wirre (wɪ'rə) *f* ③b zamieszanie *n*, pomieszanie *n*, gmatwanina *f*; (*pl.*) zamieszki *f/pl.*

wirren (~n) ⑤a [za]mieszać, [za]gmatwać, wicherzyć.

Wirrenis (~nis) *f* ②¹, **Wirrsal** (~zäl) *n* ②g¹ = Wirre, Wirrwarr.

Wirrwarr (~wärr) *m* ②g¹ (*v. pl.*) zamieszanie *n*, zamęt, nieład.

Wirsing (~zɪŋ) ②g¹, ~kohl *m* kapusta *f* włoska ober kędzierzawa.

wirft (wɪ'rst) *f*. werden.

Wirt (wɪ'rt) *m* ②g, ~in (~ɪn) *f* ③c gospodarz (-dyni): auch = Gast-, Haus-, Schank-wirt.

wirtlich gospodarny: (gastfreundlich) gościnnie.

Wirtschaft *f* gospodarstwo *n*; (Wirtshaus) szynk *m*, jadłodajnia, traktyernia; ira. ichdne ładny porządek: die ~ führet = wirtschaften.

wirtschaften (~szäftən) ⑤a gospodarować, prowadzić gospodarstwo; zarządzać (*instr.*).

Wirtschaftler (~ər) *m* ②l, ~in (~ɪn) *f* ③c gospodarz (-dyni); zarządca (-czyni).

wirtschaftlich gospodarski, ekonomiczny; er ist ~ jest gospodarny.

Wirtschafts... gospodarski; ~gebäude *n* zabudowanie gospodarskie; ~geld *n* pieniądze *m/pl.* na wydatki gospodarskie.

Wirts... ~haus *n* szynk *m*, restauracja *f*; (mit Ausspann) gospoda *f*, karczma *f*, zajazd *m*; ~leute *pl.* gospodarze *m/pl.*; ~tafel *f*, ~tisch *m* stół *m* restauracyjny.

Wisch (wɪ'sz) *m* ②g = Wischlappen: (Fegen) szmata *f*, galgan; ... do ścierania.

wischen (~ən) ⑤a ścierać [zetrzeć].

Wischer (~ər) *m* ②l ścierka *f*, pomiotła *f*; ✕ szczotka *f* (do armat); Zeichen: tuszownik; fig. bura *f*, nagana *f*; auch = Wischlappen.

Wisch... ~lappen *m*, ~tuch *n* ścierka *f*, mytka *f*; ~wasch (-wäs) *m* ②g (*v. pl.*) gadani-na *f*. [Zubr, bizon.]

Wistent (wɪ'zənt) *m* ②g¹ tur.

Wi'smut (wɪ'smʊt) *n* (m) ②g¹
(o. pl.) bismut *m*; ~, ~en (~^{en})
bismutowy. [||-pnąć.]

wi'spern (wɪ'sp^{ern}) ⑩b szeptać

Wi'ss|begier, ~**de** (wɪ's-) *f* żądza
wiedzy, ciekawość; ②g żądny
wiedzy, ciekawy.

wi'ssen (~^{en}) ⑩m 1. *v/t.* wie-
dzieć (a. ~ von dat. ob. um acc.
o loc.); (versuchen) umieć; (ten-
nen) znać; ~ lassen dawać [dać]
znać; uwiadamiac [-domić]
(k-o o loc.); jowiel ich weiß
o ile mi wiadomo; ich will von
ihm nichts mehr ~ nie chce go
znać. 2. ②n (2l) wiedza *f*, wi-
adomość *f*; micines ②s o ile mi
wiadomo; ohne mein ② bez
mojej wiedzy; mit ② (und
Wissen) z pełną świadomością;
umyślnie; mit ② und Wissen des
Baters za pozwoleniem (*gen.*).

Wi'ssenschaft *f* umiejętność,
nauka; (Wissen) znajomość,
wiadomość, wiedza; ~ler (l^{er})
m ②l uczonek; ②lich naukowy,
umiejętny; ~lichkeit *f* nauko-
wość.

Wi'ssens... ~**drang**, ~**durst** *m.*
~**lust** *f* żądza *f* wiedzy; ②wert
godny poznania, ciekawy,
zajmujący. [||umyślny.]

wi'ssenschaftlich (~^{lich}) świadomy,

Wi'ss|frau (wɪ'st-) *f* = Witwe.

wi'stern (~^{ern}) ⑩b [z]wietrzyć,
węszyć; [u]czuć; *fig.* = ahnen.

Wi'sterung *f* (Wetter) pogoda;
(der Kunde) wietrzenie *n.*, węsze-
nie *n.*; ~s|lehre *f* meteorologia;
~s|umschlag, ~s|wechsel *m*
zmiana *f* pogody.

Wi'stunt (wɪ'stʊnt) *n* ②a zapis
m wdowi.

Wi'stwe (~^{we}) *f* 3 b wdowa; ~
werden owdowić [voll.]; ~n...
wdowi; ~n|stand *m* wdowień-
stwo *n.*

Wi'stwer (~^{we}) *m* ②l wdowiec;

werden owdowić [voll.]; ~
stand *m* stan wdowi.

Witk (wic) *m* ②g dowcip; (Ver-
stand) spryt; ~e machen od. reißen
dowcipkować; ~b|latt *n* pismo
humorystyczne; ~b|old (-bölt)
m ②g dowcipniś. [||wac.]

wit|keln (wɪ't^{eln}) ⑩f dowcipko-

wit|kig (~^{ig}) dowcipny, sprytny.

wit|kigen (~^{ig^{en}}) ⑩a [na]uczyć
roзумu.

Witk... ~**kopf** *m* sprytna głowa
f; ~**wort** *n* dowcip *m.*

wo (wo) gdzie; *ej.* (wenn) jeśli,
jeżeli; von ~ (aus) skąd; ad
~, i ~l gdzież tam!

wol|bei przy czym.

Wo'che (wö'ch^e) *f* ③b tydzień *m*;
~ die ~n pl. połóg *m*; die ~n
halten leżeć w połogu.

Wo'chen... tygodniowy; ~**bett** *n*
połóg *m*; ~**blatt** *n* tygodnik *m*;
~**ficber** *n* gorączka *f* / połogowa;
②lang całymi tygodniami; ~
lohn *m* płaca *f* tygodniowa;
~**schrift** *f* tygodnik *m*; ~**tag** *m*
dzień powszedni; au ~tagen.
②tags w dniu powszednie; ②
weise tygodniami.

wö'chentlich (wö'ch^{entlich}) ty-
godniowy; (au) co tydzień.

Wo'chnerin (~^{nerin}) *f* ③c po-
łożnica.

wo... ~**du** *rch* przez co; czem;
~**fe** *ru* o ile; ~**fu** *r* za co; (3wed)
na co. [||Welle] fala.]

Wo'ge (wo'g^e) *f* 3 b bałwan *m*;
wol|ge *gen* (wofür) za co; (gegen
was) przeciw czemu; (worauf)
na co.

wo|gen (wö'g^{en}) ⑩a falować,
burzyć się; *fig.* = schwanken.

wo... ~**he** *r* skąd; z czego; ~**hi** *n*
dokąd; ~**hing** *gen* podczas
gdy; ~**hi** *nter* za czym.

wohl (woł) 1. bsp. *adr.* zdrów;
adr. dobrze; (wieviel) może;
zapewne; a. = ungefahr. *war*;

sehr (ober recht) ~ bardzo mo-
żliwe; ~ ober ūbel rad nie rad;
~ dem, der ... szczęśliwy ten,
kto ...: was wird er ~ sagen?
co też on powie? 2. 2 n (2g
(o. pl.) dobro: auf Ihr 2! na
wasze (panskie) zdrowie!

wo hl... oft dobrze: ~a"n nuże!,
dalej!: ~anständig przyzwoity,
przystojny: ~auf zdrów: ~auf
sein być zdrowym, mieć się
dobrze: a. = ~au: ~bedacht,
~bedachtig dobrze obmyślany,
przezorny: ~befinden u zdrowie:
~behagen u rozkosz f,
zadowolenie: ~behalten dobrze
utrzymany: w dobrym stanie:
cały: ~bekannt dobrze znany:
~bewandert, ~erfahren dobrze
obznajomiony ob. doświadczony:
~erzogen u powodzenie,
pomysłność f: ~erzogen dobrze
wychowany: ~fahrt f (o. pl.)
powodzenie u. pomysłność:
~fahrts[e]lrichtung f urzędze-
nie u użyteczności publicznej:
~feil tani: ~feilheit f taniość:
~geboren wielmożny: ~Guer
~geboreu Wielmożny Panie:
~gefallen u upodobanie: ~ge-
fällig upodobany, miły: adv.
chętnie, z przyjemnością: ~
gemeint życzliwy, szczerzy:
~gemut (-g^mmut) wesoly, do-
brej myśli: ~gencigt życzliwy,
dobrze usposobiony, przy-
chylny: ~geraten udaly: ~
geruch m woń f: (pl.) won-
ności f/pl.: ~geschmack m przy-
jemny smak: ~gesunt przy-
chylny, dobrze usposobiony:
~gestalt(et) kształtny, przy-
stojny: ~habend zamożny,
mający, dostatni: ~habenheit
f zamożność, dostatek m.

wo hlig (wo'lid) przyjemny.

wo hl... ~klang, ~laut m miły
dźwięk, dźwięczność f: ~klin-

gend; ~lautend miłe brzmący,
dźwięczny; ~Leben u rozkoszne
życie: ~meinend w dobrym
zamiarze: ~riechend wonny,
pachnący: ~schmeckend smacz-
ny; ~sein u zdrowie; ~stand m
dobrobyt; ~tat f dobrodziej-
stwo n; ~täter(in f) m dobro-
czyńca m, dobrodziej(ka): ~
tätig dobroczynny; ~tätigkeit
f dobroczynność; ~tätigkeit's...
dobroczynny: ~tugend dobro-
czynny, miły, zbawienny; ~
tun czynić dobrze, wyswiad-
czać[-czy] dobrodziejstwa: es
tut ihm wohl to sprawia mu
ulgę: ~verstanden dobrze
zrozumiany; adv. rozumie się:
~weislich bardzo mądrze,
przezornie: ~wollen n życzli-
wość f, przychylność f; ~wol-
lend życzliwy, przychylny.

wo'hnbar (wo'nbar) mieszkalny.

wo'hnen (~n) **to** a mieszkać:
(sich aufhalten) przebywać: ~ in
(dat.) = bewohnen.

Wo hn'gebäude, haus u dom
(oder budynek) m mieszkalny.

wo'hnhaft zamieszkały,
mieszkający: ~ in = wohnen.

wo'hlich mieszkalny, wygodny.

Wo hn... ~ort, ~platz, ~sitz m,
~stättę f miejsce n zamieszka-
nia, siedziba f: ~stube f, ~
zimmer n pokój m, izba f
mieszkalna.

Wo'hnung f (po)mieszkanie n:
(Haus) dom m: ~s... mieszka-
niowy: ~s|mangel m, ~s|not f
brak m mieszkań.

wö'lsen (wö'lsen) **to** a (sich)
sklepić (się), wypuknąć [-lic]:
(sich ~) stawać [stać] się wy-
pukłym; gewölbt sklepiony;
(tonver) wypukły.

Wö'lbung f wypukłość: (Ge-
wölbe) sklepienie n.

Wolf (wölf) m (2)d. wilk.

Wölsin (wö'lsin) f ③c wilczyca.

Wołfs... wilczy; *eisen* n samolówka f na wilki; *hund* m pies do polowania na wilki; *hunger* m wilczy głód ober apetyt; *milch* f mlecz m trująca, trutka.

Wołhynien (wö'lhü'nien) n ③g Wołyń m; auß ~ wołyński.

Wölkchen (wö'lkch'en) n ②l chmurka f, obłoczek m.

Wołke (wö'ke) f ③b chmura, obłok m; (Staub) tuman m; wie auß den ~n fallen spaść [boń.] jakby z nieba; *unbruch* m oberwanie n się chmury, uława f; *unfrei*, *unlos* bezchmurny, bez chmur; *unkraut* m budynek bardzo wysoki, drapacz chmur.

wołkig (wö'lkich) pochmurny, zachmurzony. [niasty.]

Woł... wełniany; *artig* weł-

Wołle (wö'le) f ③b wełna; *er* puch m, meszek m; *fig.* in der ~ sitzen opływać jak pączek w masle.

wołlen¹ (~n) wełniany.

wołlen² (~) ①a 1. [za-, ze-] chcieć; (wünschen) [za]pragnąć, życzyć sobie (*gen.*); a. = beabsichtigen; wie Sie ~ jak pan(i) chce; wir ~ gehen! chodźmy!; ob man will oder nicht czy chcesz czy nie chcesz; dem sei, wie ihm wolle niech będzie, jak chce; es will mir nicht einleuchten nie mogę zrozumieć ob. pojąć; wie man wissen will jak mówią ob. twierdzą. 2. ②n ②l chcenie, pragnienie; (Wille) chęć f, wola f; (Absicht) zamiar m.

Wołlen... wełniany; *stoff* m, *zeug* n materja f wełniana.

Wołhaar n włos m wełny.

wołlig (wö'lich) wełnisty, puszysty.

Woł... *kamm* m, *kratze* f

grępla f do czesania wełny; *schlagger* m ten, co klepie wełnę; *spinnerel* /przędzalnia wełny.

Wołlust (wö'lüst) f ②f rozkosz, rozpusta.

wołüstig (~lustich) rozkoszny, rozpustny, lubieżny.

Wołüstling (~ling) m ②g¹ rozpustnik, lubieżnik.

wo... *mit* czem; *möglich* możliwy, jeśli możliwe; *na*ch po czem, za czem.

Wołnne (wö'ne) f ③b rozkosz, radość; (Entzücken) zachwyty m; (Genuss) przyjemność; ~ sit rozkoszny, zachwycający; *gefühl* n uczucie rozkoszy; *monat*, *mond* m poet. (miesiąc) maj; *seftig*, *strunken* upojony rozkoszą.

wołnüg(lich) (~nich, ~nlich) rozkoszny, przyjemny, zachwycający.

woł... (woł...): *a*n (woł) przy czem; (an was) po czem; *ich* weiß nicht, *an* ich bin nie wiem, jak stoję; *au*f (wo?) na czem; (wohin?) na co; (hier-auf) po czem; *aus* z tego; *ei*n w co.

wołfein (wö'fein) ①f przewiewać [-wiał].

wołt'n w'czem.

Wort (wört) n ②a (einzelnes: ②g) wyraz m, słowo (a. = *Verprechen* obietnica f); ~ für ~ bon ~ zu ~ słowo za słowem, od słowa do słowa; *auf* mein ~! słowo honoru!; *mit* einem ~ (jednym) słowem; *fein* ~ (mehr)! ani słowa!; in ~en sein *strenge* słowami: ein ~ gab daß andere od słowa do słowa; *leere* ~e czcza gadanina f; daß ~ ergreifen ob. nehmen *przemówić* [boń.]; i-n (nicht) zu ~ kommen lassen (nie) dać k-n

mówić: er ist ein Mann von ~
to słowny człowiek.

Wo'rt... ost słowo...; ~ableitung
f słoworód *m*, etymologia; ~
arm ubogi w wyrazy (oder
słowa); ~bruch *m* złamanie *n*
słowa; ~brüchig wiarolomny,
niesłowny. [słów(ecz)ko.]

Wö'rchen (wö'rčən) *n* ②l
Wö'rter (˚ər) *f*. Wort; ~buch *n*
słownik *m*, (steines) słowniczek
m; ~verzeichnis *n* spis *m* wy-
razów.

Wo'rt...: ~fechterei *f* szermowa-
nie *n* słowami, walka na sło-
wa; ~fest wierny danemu sło-
wu, dotrzymujący słowa; ~
folge, ~fügung *f* następstwo *n*
(ob. szyk *m*) wyrazów; ~führer
m mówca; (einer Partei) prze-
wodnik; ~getreu = wörtlich;
~karg małomowny; ~klauber
(-klauber) *m* ②l lubiący pod-
chwytywać (oder nicować)
słowa; ~klauberei (-at) *f* ③b
podchwytywanie *n* (ob. nicowa-
nie *n*) słów; ~lauf *m* petne
(oder dosłowne) brzmienie *n*.

wo'rtlich (wö'rtlich) dosłowny;
(buchstäblich) żywcem, słowo
w słowo.

Wo'rt...: ~rätsel *n* lamigłówa *f*
zgłoskowa, logogryf *m*; ~
satz *m* zapas wyrazów; ~
schwall *m* nawal słów; ~spiel
n, ~witz *m* gra *f* słów; ~stellung
f = ~folge; ~streit, ~wechsel *m*
sprzeczka *f* słowna, spór; wy-
miana *f* słów.

wo'rt...: ~ü'ber nad czem, o czem;
z czego; ~u'nter pod czem, pod
co; między co; (relativ) między
którymi.

wo...: ~se'ibst gdzie; wo'n
(wo'raus) z czego; woher) skąd;
(wo'über) o czem; wo'r przed
czem; (behüten usw.) od czego;
~zu' na co, po co.

Wrack (wräk) *n* ②g szczątki
m/pl. rozbitego okrętu.

Wu'cher (wü'čər) *m* ②l lichwa
f; a. = ~jins; ~... lichwiarski.
Wu'cherer (˚ər) *m* ②l, Wu'cherin
(~in) *f* ③c lichwiarz (-arka).

wu'cherisch (˚is) lichwiarski;
adv. po lichwiarsku.

wu'chern (~n) ⑥b trudnić się
lichwą; *fig.* szafować hojnie
(mit dat. czemś); ♀ [wy]bujac:
zbytnio się rozrastać [-rość]: ~
lassen powiększać lichwiarski-
mi procentami.

Wu'cherung *f* bujanie *n*; (als
folge) wybujalność, narośl.

Wu'cherjins *m* procent lich-
wiarski. [2. 2 *f.* wachsen.]

Wuchs (wüks) *l. m* ②d¹ wzrost.

Wucht (wücht) *f* ③b ciężar *m*;
(kraft) siła, moc.

wu'chten (~ən) ⑥c być ciężkim,
ciężyc.

wu'chtig (˚ich) ciężki, silny.

wü'hlen (wü'łən) ⑥a [za-, wy-]
ryć, [za-, roz]kopać; (v. Wasser)
[wy]złobić; Pol. podniecać
umysły, agitować.

Wü'hler (˚ər) *m* ②l ryjący.
kopiący; Pol. agitator.

Wühlerei' (wü'lerai') *f* ③b ko-
panie *n*, grzebanie *n*; Pol. agi-
tacja, machinacje *f/pl.* poli-
tyczne.

Wulst (wülst) *m* ②d, *f* ②f na-
brzmiałość *f*, nadętość *f*: (am
Reib) turniura *f*; (an Sauteu)
tocznica *f*, tok *m*; (Geschwulst)
spuchlizna *f*.

wu'lstig (wü'lstich) nabrzmiały.
wydęty.

wund (wünt) ranny, zraniony,
boliący, zbolaty; ein ~er Punkt
punkt *m* drażliwy; sich ~ liegen
odleżeć [boś.] się.

Wu'nd...: ~arz(e)nei|kunst *f*
chirurgja; ~arzt *m* chirurg;
~ärztlich chirurgiczny.

Wu'nde (wü'nd^e) / (3)b rana, skaleczenie *n*.

Wu'nder (~R) *n* (2)l cud, dziw; blaues ~ ~ über ~ cud nad cudami: (eß ist) fein ~, daß ... nie dziwnego, że ...; ~ tun [z]działać cuda, dokazywać [-zać] cudów; ... oft cudowny.

wu'nderbar cudowny, dziwny.

Wu'nder...: ~ding *n* cudo, dziwo, cudotwór *m*, dziwoląg *m*, ~Doktor *m* lekarz cudotwórcy,

~glaube *n* wiara *f* w cuda: ~Hü'bsch cudowny, prześliczny.

wu'nderlich dziwny, osobliwy; (feltjam)-dziwaczny; ~er Wien[sch] dziwak *m*: ~keit *f* dziwność; dziwaczność.

Wu'nder|mann *m* cudowny mąż: a. = Wundertäter.

wu'ndern (wü'nd^{ern}) (3)b: sich ~ über (acc.) [z]dziwić się (dat., instr.): eß wundert mich, daß ... dziwi-mnie, że ...

Wu'nder...: ~Luchmen [z]dziwić; eß nimmt mich ~ dziwi-mnie, wydaje mi się dziwnem: ~schö'n cudowny, precudny, cudnej piękności: ~tat *f* cudowny czyn *m*, cud *m*: ~täter *m* cudotwórca: ~täffig cudowny, cudotwórczy: ~voll cudowny, precudny: ~werk *n* cud *m*: ~zeichen *n* cudowny znak *m*.

Wu'nd...: ~fieber *n* gorączka *f* przyrzanna; ~liegen *n* odleżenie: ~wasser *n* woda / na rany.

Wu'nsch (wü'nsz) *m* (2)d życzenie *n*, pragnienie *n*; nach ~ po myśli, według życzenia.

Wu'nschelrute (wü'nsz^{el-}) *f* różdżka czarodziejska.

wu'nschen (-sz^{en}) (3)e życzyć sobie, pragnąć (gen.); j-m et. ~ życzyć (k-u gen.): was ~ Sie? czego pan(i) sobie życzy?: ~swert pożądaný.

wü'rbe (wü'rb^e) *f*. werben.

wü'rbe (wü'rb^e), **wü'rbe¹** (wü'rb^e) *f*. werden.

Wü'rbe² (wü'rb^e) / (3)b godność, powaga; (amtliche) dostojenstwo *n*, zaszczyt *m*; (akademisch-uju.) stopień *m*: ~n|träger *m* dostojnik, dygnitarz; ~voll pełen godności oder powagi.

wü'rdig (~fch) godzien, godny; wart; er ist dessen ~ on zasłużył na to; ~keit *f* godność, zasługa.

wü'rdigen (~igen) (3)a oceniać [-nić], słusznie osądzać [-dzić], uczyć [voll.]: j-n einer Sache ~ uznawać [uznać] k-o godnym (gen.), zaszczycać [-cić] k-o (instr.). *Su.* ocenienie *n*; uczczenie *a*.

Wurf (würf) *m* (2)l (Wurfen) rzut; (von Tieren) pomiot: j-m in den ~ kommen wchodzić [wejść] w drogę, nawinąć [voll.] się; ... oft do rzucania: ~bahn / linja rzutu: ~blei *n* pion *m*.

wü'rfe (wü'rf^e) *f*. werfen.

Wü'rfel (wü'rfel) *m* (2)l (Würfeln) sześcienn: (zum Spielen) kostka *f*, kość *f*: ~becher *m* kubek na kostki; ~förmig (-förmig) sześcienny, w kształcie kostki.

wü'rfel|ig (-f[^e]ig) sześcienny, w kostki: (Stoff) *f*. gwóździeli.

wü'rfeln (-f[^e]) (3)l [za]grać w kości oder kostki.

Wü'rf...: ~geschöß *n* pocisk *m*; ~maschine / etn. kusza; ~schau|fet / szufla, wiejaczka; ~speer.. ~wieß *n* oszczep, dzryt, pocisk.

wü'rgen (wü'rg^{en}) (3)a dusić, dławieć.

Wü'rgengel (wü'rk-) *m* anioł niszczyiciel, anioł śmierci.

Wü'rger (wü'rg^{er}) *m* (2)l dusiciel; morderca; got. srokosz.

Wurm (würm) *m* (2) a robak, czerw; (innerer) glista *f*; (am Finger) zanogcica *f*; **abtreibend** spędzający robaki; **ähnlich**, **artig** robakowaty, robaczkowy.

Würmchen (wü'amč'en) *n* (2) i robaczek *m*.

würmen (wü'rm'en) (1) a: eš wurmt mich gryzie mnie, niepokoi mnie.

Wurm...: **fraß**, **stich** *m* dziura *f* stoczona przez robaka; **fräßig** (-Iresich), **stichig** (-szüchich) stoczony przez robaki, robaczkliwy; **Mittel** *n* środek *m* na robaki.

Wurst (würst) *f* (2) f kielbasa; *dim.* (= **Würstchen** [wü'rstč'en]) *n* (2) i kielbaska; *F daß ist mir* (alles) ~ to mi (zupełnie) obojętne; **händler**, **macher** *m* kielbaśnik, masarz.

Würze (wü're) *f* (3) b przyprawa; (Gewürz) korzenie *m/pl.*; (Bierz) brzeczka.

Wurzel (wü'rel) *f* (3) d korzeń *m*; *fig.* źródło *n*, początek *m*; (Gram., Arith. pierwiastek *m*; **lassen** zakorzeniać [-nie] się; **faser** *f* włókienko *n*; **formig** (-förmich) podobny do korzenia; **los** nie mający korzeni.

wurzelu (-u) (1) f [zakorzenie] się (in dat. w loc.); *fig.* mieć źródło oder początek.

Wurzel...: **reis** *n*, **schößling** *m* gałązka *f*, wyrastająca

wprost z korzenia; **stodk** *m* kłab; **werk** *n* włoszczyzna *f*; **wort** *n* wyraz *m* pierwiastkowy oder pierwotny; **zeichen** *n* znak *m* pierwiastka.

würzen (wü'ren) (1) e przyprawić [-wie] korzeniami.

würzig, **würzig** (wü'reich) korzenny, aromatyczny.

wusch (wüşz), **wü'sche** (wü'sze) *f*. ważden.

wüste (wü'st^e), **wü'ste** (wü'st^e) *f*. wišten.

wüst (wüst) pusty; (unbewohnt) niezamieszkały; (ungebaut) nieuprawny; (wild) dziki; (von Densichen) rozwięzły, brudny; rozpustny.

Wüste (wü'st^e), **Wüstenel'** (-nait') *f* (3) b pustynia, puszcza.

Wüstling (-ling) *m* (2) g¹ rozpustnik.

Wut (wut) *f* (3) b (o. pl.) złość, zajądłość, wściekłość, pasja: in ~ bringen (geraten) — wściekłym czynić (werden).

wüten (wü'ten) (1) c srożyć się, wściekać się ze złości; ~d ziy, zajądły, wściekły, zażarty; ~d machen rozwściekłać [-lic], rozzłościć [voll.]; ~d werden rozwściekłać [-lic] się; rozzłościć się.

wutentbrannt rozwścieczony, wściekły, zapalony gniewem.

Wüterich (wü'terich) *m* (2) g¹ okrutnik, tyran.

wüfig (wü'tich) — wütend.

X

X **Beine** *n/pl.* nogi *f/pl.* krzywe (zgięte w kolanach ku sobie).
x **beliebig** i. beliebig.

Xylograph (ksülograf) *m* (3) a drzeworytnik; **ie** (-guaf) *f* (6) f drzeworytnictwo *n*.

Y

Yacht (jacht) *f*. Jacht.

Y **Ysop** (ü'zop) *m* (2) g¹ izop.

3

(Bgl. auch 6 und 9)

3. Abt. für Zahl, Beile.

Zä'dichen (cɛ'kɪʃn) *n* ②l ząbek *m*, koniuszek *m*.**Zä'dke** (cɛ'kɛ) *f* ③b, ~n¹ (~n) *m* ②l ostry koniec *m*; (Zahn) ząb *m*; (Spige) kołec *m*.**Zä'dken**² (~) ⑥a nacinać [-ciać], wycinać [-ciać]; (zähneln) wyrzynać [-rznąć] ząbki, [po-] ząbkować; geschieht ząbkowaty, zygzakowaty. [rosochaty.]**Zä'dig** (cɛ'kɪʃ) zębaty; (Gewerb)**Zä'g** (cɛ'k) = ząghaft.**Zä'gen** (cɛ'gɛn) ociąpać się, [za-] wahać się, bać się.**Zä'ghaft** (cɛ'kɪʃt) bojaźliwy, trwoźliwy, nieśmiały; **Zü'gkeit** *f* bojaźliwość, trwoźliwość, nieśmiałość.**Zä'h(c)** (cɛ'ʰ) ciągnący się; (flebrig) lepki; (fleijch) lękowaty; *fig.* wytrwały, niewzruszony; (leben) długotrwały; *a.* = eigenjünnig, geizig.**Zä'higkeit** (cɛ'ʰ) *f* ciągłość; lepkość; lękowatość; *fig.* wytrwałość; *a.* = Eigenjünn, Geiz.**Zahl** (cɛ'l) *f* ③b liczba; (Ziffer) cyfra; (Anzahl) ilość; ohne ~ niezliczony.**Zä'h|amt** *n* urząd *m* płatniczy.**Zä'h|apparat** (cɛ'ʰ-) *m* przyrząd do liczenia.**Zä'h|bar** (cɛ'ʰbār) płatny.**Zä'h|bar** (cɛ'ʰbār) dający się zliczyć.**Zä'h|brett** *n* stół *m*, na którym placący kładzie pieniądze.**Zä'h|en** (cɛ'ʰɛn) ⑥a [za]placić; zum Kellner: ~! (kelner,) płacić!**Zä'h|en** (cɛ'ʰɛn) ⑥a [po-, na-] liczyć, [po]rachować; *fig.* auf (*acc.*) ~ liczyć na (*acc.*); ~ unter (*acc.*) oder zu (*dat.*) zaliczać [-czyć] do (*gen.*).**Zä'h|en...** liczbowy, cyfrowy; ~folge, ~reihe *f* rząd *m* liczb; ~lehre *f* arytmetyka.**Zä'h|er** (cɛ'ʰɛr) *m* ②l, ~in (~in) *f* ③c placący (-ca), płatnik (-niczka).**Zä'h|er** (cɛ'ʰɛr) *m* ②l: a) and ~in (~in) *f* ③c liczący (-ca); b) Arith. licznik.**Zä'h|...**: **Zfähig** wypłacalny; ~kellner *m* płatniczy; **Los** niezliczony; *adv.* bez liku; ~lofigkeit *f* niezliczonosc; ~meister *m* płatnik; ~pfennig *m* liczman; **Zreich** liczny, mnogi; ~stelle *f* miejsce *n* wypłaty; ~tag *m* dzień wypłaty; ~tisch *m* stół do liczenia pieniędzy.**Zä'h|lung** *f* płacenie *n*, zapłata; (des Gehalts) wypłata; an ~ Statt *w* miejsce (ober zamiast) zapłaty.**Zä'h|lung** *f* liczenie *n*; (des Votles) spis *m*.**Zä'h|lungs...**: ~anweisung *f* przekaz *m* płatniczy; ~etustellung *f* zawieszenie *n* wypłat, niewypłacalność; ~frist *f* termin *m* wypłaty; **Z(un)fähig** (nie)wypłacalny; ~(un)fähigkeit *f* (nie)wypłacalność.**Zä'h|...**: ~wort *n* ②a liczebnik *m*; ~zeichen *n* znak *m* liczbowy; cyfra *f*.**Zähm** (cɛ'm) łaskawy, swojski, oswojony; *fig.* spokojny, potulny; ~machen = zähmen.**Zä'h|bar** (cɛ'mbār) dający się oswoić oder poskromić.**Zä'h|men** (cɛ'mɛn) ⑥a oswojać [oswoić], ulaskawiać [-wić]; *fig.* poskramiać [-skromić], powściągać [-gnać].**Zä'h|mer** (~ɛr) *m* ②l poskramiacz.

Za'hmheit *f* łaskawość.

Za'hmung *f* osvajanie *n*;
poskramianie *n*.

Zahn (can) *m* ②d ząb; *dim.* (= Za'hnen [cə'nən] *n* ②l) ząbek, ząbeczek; (wilber Tiere) kiel.

Za'hn... (do) zębów; ~arzt *m* dentysta; ~ärztin *f* dentystka; ~bürste *f* szczoteczka do zębów.

Za'hne (cə'nə) *f*. Zahn; ~fleischen *n* szczyrzenie zębów; ~klappern *n* dzwonienie zębami; ~knirschen *n* zgrzytanie zębami.

Za'hne(l)n (~[l]n) ②a(f) ząbkować.

za'hnen (cə'nən) ②a 1. dostawać [-stać] zęby; (*v/t.*) = zähne(l)n. 2. ②n ②l ząbkowanie.

Za'hn...: ~fäule *f* próchnienie *n* zębów; ~fleisch *n* dziąsło; ~geschwür *n* wrzód *m* na dziąsło; ~höhle *f* dołek *m* zębowy, zębodół *m*; ~künstler *m* dentysta; ~laut *m* spółgłoska *f* zębowa; ~lehre *f* dentologia; ②los bezzębny; ~lücke *f* szczyrba między zębami; ~mittel *n* środek *m* (ober lekarstwo) na zęby; ~pulver *n* proszek *m* do (czyszczenia) zębów; ~rad *n* koło zębate; ~radbahn *f* kolej zębata; ~schmerz *m* ból zębów; ~stocher(-sztóčə) *m* ②l wykluwaczka *f*; ~wechsel *m* zmiana *f* zębów; ~weh *n* = ~schmerz; ~werk *n* koła *n/pl.* zębate; ~wurzel *f* korzeń *m* zęba.

Zä'hre (cə're) *f* ③b poet. iza.

Zain (cain) *m* ②g lana sztaba *f* kruszcu. [dacz.]

Za'nder (cə'ndə) *m* ②l san-]

Za'nge (cə'ŋə) *f* ③b szczypcę *f/pl.*, obcęgi *m/pl.*; (große) kle-szcze *m/pl.*

Zank (cə'ŋk) *m* ②g (o. pl.) kłotnia *f*, sprzeczka *f*, waśń *f*; ~apfel *m* kość *f* niezgody.

zanken (~ən) ②a (fič) [po-] klócić się, [po]sprzeczzać się (mit *dat.* z *instr.*).

Za'ner (cə'ŋkə) *m* ②l, ~in (~in) *f* ③c kłótnik (-nica), człowiek *m* kłótniwy.

Zankerel' (cə'ŋkə'nat) *f* ③b kłótnia, waśń.

zä'nkisch (cə'ŋkış) kłótniwy.

Za'uk...: ~lust, ~sucht *f* kłótniwość; ②fuchsig kłótniwy; ~teufel *m* demon niezgody.

Zä'pfchen (cə'pfčən) *n* ②l czopek *m*; Anat. jęczyzek *m* (w gardle).

zä'pfen (cə'pfən) ②a 1. *v/t.* [na-] toczyć; Blut: = abzapfen. 2. ②m ②l czop; ② szyszka *f*; (Eis) sapel; Anat. = Zapfen; ②lager *n* podstawa *f* czopa, cewka *f*; ②streich *m* capstrzyk.

zä'pp(e)lig (cə'pə'lič) trzepocący się, rzucający się.

zä'ppeln (cə'pələn) ②f trzepotać się, rzucać się; (mit den Füßen) dreptać; *fig.* dygotać, drgać.

Zä'rage (cə'rage) *f* ③b obwódka; (an Fenstern) futryna.

zart (cart) delikatny; (schwach) słaby, wąły; ~fühlend delikatny, czuły; ②gefühl *n* delikatność *f*, delikatne czucie.

Zä'rtheit /delikatność; wąłość; a. = Bartgefühl.

zä'rtlich (cə'rtlič) delikatny, wąły; Worte: czuły, pie-szczotliwy; ②keit *f* delikatność, wąłość; czulość, pie-szczotliwość.

Zä'rting (~līŋ) *m* ②g¹ pie-szczoch, pie-szczoszek.

Zä'ser (cä'zə) *f* ③d = Zäser.

Zä'uber (cäu'bə) *m* ②l czar, urok; ... czarowny, uroczy; (Zauberisch) czarodziejski.

Zauberel' (cäu'bə'rat) *f* ③b czarodziejstwo *n*; czary *m/pl.*; ~treiben = zaubern.

Zau'berer (cau'berer) *m* ②I
czarodziej, czarownik.

Zau'berflöte *f* flęt *m* czarodziej-
ski.

Zau'berhaft (cau'berhaft) cza-
rodziejski; *fig.* uroczy, cudny.

Zau'berin (cau'berin) *f* ③c czarodziej-
ka, czarownica.

Zau'berisch (cau'berisch) = zau-
berhaft.

Zau'ber...: *kraft* *f* moc cza-
rodziejska; *kunst* *f* sztuka
czarodziejska, czarodziejstwo
n; *künstler* *m* = Zauberer.

Zau'bern (cau'bern) ⑤b I. cza-
rować. 2. ② *n* ②I = Zauberei.

Zau'ber...: *posse* *f* sztuka cza-
rodziejska; *ring* *m* pierścień
zaczarowany ob. czarodziejski;
stab *m* laska (ober różdżka) *f*
czarodziejska; *stück* *n* sztuka
czarodziejska; (= *werk* *n*) —
Zauberei; *trank* *m* napój
czarujący; *wort* *n* słowo
czarujące.

Zauderei' (cauderei') *f* ③b
zwlekanie *n*, odwlekanie *n*.

Zau'd(er)er (cau'd[er]er) *m* ②I,
Zau'd(er)erin (cau'd[er]erin) *f*
③c lubiący (-ca) zwlekać.

Zau'dern (caudern) ⑤b zwlekać,
odwlekać [-wlec], ociągać się,
wahać się; ohne ② bezzwło-
cznie.

Zaum (caum) *m* ②d uzda *f*; im
e halten trzymać na wodzy,
powściągać [-gnąć].

Zäu'men (cau'men) ⑤a wkładać
[włożyć] (koniowi) uzdę,
[o]kładać: *fig.* powściągać
[-gnąć], hamować.

Zaun (caun) *m* ②d płot, parkan;
fig. et. nom e brechen [u]czy-
nić bez żadnego powodu ober
ni stąd ni zowąd: *könig* *m*
Booř. mysi królik: *pfahl* *m*
kół, pał.

Zau'sen (cau'sen) ⑤e | polszarpać,

czoehrać; j-n bei den Haaren usw.
~ [po]stargać k-o za (acc.).

3. B. Abt. für zum Beispiel.

3. D. Abt. für zur Disposition.

Ze'bra (ce'bra) *n* ④I zebra *f*.

Ze'ch|bruder (ce'ch-) *m* piwosz,
winosz; towarzysz od kie-
liszka.

Ze'che (ce'che) *f* ③b należytość
za jadlo i trunki spożyte
w gospodzie; (Bauit) cech *m*;
X kopalnia, chodnik *m*.

Ze'chen (cau'isa) pić, hulac.

Ze'cher (cau) *m* ②I pijak, hulaka.

Zech'rel' (ce'cherel') *f* ③b pija-
tyka, hulanie *n*.

Ze'ch...: *aciagac* *n* pijatyka *f*,
hulanka *f*; *acnos* *m* towarzysz
od kieliszka; *schuld* *f* dług *m*
za spożyte jadlo i trunki.

Ze'cke (ce'ke) *f* ③b kleszcz *m*.

Ze'cedr (ce'der) *f* ③d cedr *m*: ...
cedrowy. [treten.]

zedie'ren (cedi'ren) ⑤g = ab-;

Zeh (ce) *m* ②g u. ③a. **Ze'he**
(ce'he) *f* ③b palec *m* (u nogi):
auf den -en (spitzen) geben na
palcach.

Ze'hent (ce'hent) *n* ②g' dzie-
sięcina *f*.

zeh'n (ceu) I. (wenn nichts folgt P
auch e, ce'ne) dziesięć: ~ (zu-
sammen) dziesięcioro; es wa-
ren unser ~ bylo nas dziesię-
ciu; nhr: halb ~ pół do dzie-
siątej. 2. ② *f* ③b dziesiątka.

ze'hn... dziesięcio...: *deck* *n* dzie-
sięciobok *m*.

Ze'hner (ce'ner) *m* ②I = zeh'n 2;
(10 heler) dziesiątka.

ze'hnerlei' (cau') mbett. dziesię-
cioraki.

ze'hn...: *fach*, *fällig* (-fellig)
dziesięciokrotny; *labrig* dzie-
sięcioletni; *mal* dziesięć ra-
zy; *malig* (-malig) dziesię-
ciorazowy; *tagig* dziesięcio-
dniowy.

ze'hnte (cę'nt^o) dziesiąty.

Ze'hntel (cę'nt^ol) n ②l dziesiątu (część) f.

ze'hren (cę'rn) ⑩a jeść i pić: (sich nähren) żywić się; (leben) żyć; (mager machen) [s]trawić, wyniszczać [-czye]; bei j-m ~ mieć utrzymanie u (gen.); **D** trawiający.

Ze'hr'geld n, -pfennig m pieniądze m/pl. na żywność, strawne n.

Ze'hrung f utrzymanie n, żywność; auch ~ Ab-, Aus- zehrung.

Ze'ichen (cał'čeu) n ②l znak m (a. Wskr.), oznaka f; (Beweis) dowód m; (Wert) cecha f; znamię; a. ~ Ab-, Sturm-zeichen; (~ zur Abfahrt usw.) sygnał m; zum ~, daß ... na dowód, że ...; ein ~ geben dawać [dać] znak ob. sygnał; (mit der Hand) ~ wintem.

Ze'ichen... meiji rysunkowy (vgl. zeichnen); Lehrer m nauczyciel rysunków; ~saal m sala f rysunkowa; Sprache f rozmowa na migi; ~stift m ołówek do rysowania; ~unterricht m nauka f rysunków.

ze'ichnen (cał'čnen) ⑩e 1. [na-] rysować (nach der Natur z natury); Waschen usw.: [po]znażyć; Pfand usw.: [na]szkicować; (unterschreiben) podpisywać [-sać] się; in Briefen: ich zeichne hochachtungsvoll kreskę się z głębokim szacunkiem. 2. ② n ②l rysowanie n; rysunki m/pl.; zum ② (dienend) rysunkowy.

Ze'ichner (cał'čnr) m ②l, -in (cał'čn) f ③c rysownik (-niczka).

Ze'ichnung f = zeichnen 2; rysunek m; (auf Wasche) znak m; (Plan) szkic m; **☉** podpis m.

ze'keln (cał'čeln) ⑩f podbierać miód z ula, podkurzać [-rzyć].

Ze'bler (cał'br) m ②l bartnik, pasiecznik. [wskazujący]

Ze'gelfinger (cał'g^e) m palec;

ze'igen (cał'gn) ⑩a (sich) pokazywać [zać] (się), pojawić [-wie] się; (hinweisen auf) wskazywać [-zać] na (acc.); sich ~ als okazywać [-zać] się (instr.); a. ~ sich äußern.

Ze'iger (cał'g^r) m ②l okaziciel; (an Uhren usw.) wskazówka f.

ze'ihen (cał'čn) ⑩r = beschnidigen.

Ze'ile (cał'č^e) f ③h wiersz m; (kurze oder kleine ~) wierszyk m, unter (zwischen) den ~n między wierszami; ~abstand m odstęp między wierszami; zu weitse wierszami.

Ze'ign (cał'čgn) m ②g¹ czyzyk; fig. locherer ~ dobry numer.

Zeit (cał't) f ③b czas m; (Zage)z usw.) pora; auf ~ na czas; von ~ zu ~ od czasu do czasu; vor alten ~en w dawnych czasach; vor kurzem ~ niedawno; vor länger ~ dawno; zur ~ (jetzt) teraz, obecnie, (= zur rechten ~) w porę, w czas, es hat (noch) ~ jeszcze czas; niema pośpiechu; sich ~ lassen oder nehmen nie spieszyć się.

Zeit... ~abschnitt m okres, epoka f; ~alter n wiek m; ~angabe f oznaczenie n czasu; (Datum) data; ~aufwand m nakład czasu; ~berechnung f rachuba czasu; ~dauer f przeciąg m czasu; für die ~dauer von ... na przeciąg (gen.); ~folge f następstwo n czasów; porządek m chronologiczny; ~geist m duch czasu; ~gemäß odpowiedni do czasu, będący na czasie, aktualny; ~genossm współczesnik; ~genösslich (-g^enöslich) współczesny; ~gc

schichte *f* historia współczesna, dzieje *m/pl.* współczesne.

zeitig (cał'tiçh) tegoczesny. (früh) wczesny, rychły; (reif) dojrzały; a. = zeitgemäß.

zeitigen (~tügen) **Da** [u]czynić dojrzałym: Früchte dojrzewać [-eć].

Zeit...: **Lang** *f*: eine Lang pewien (ober jakiś) czas *m*; **Lauf** *m* bieg czasu. **Zeitbens** na (ober przez) całe życie, dożywnie.

zeitlich czasowy. (zeitlich) ziemski: (vergänglich) przemijający, znikomy: daß Ze segnen = sterben.

Zeit...: **mangel** *m* brak czasu; **maß** *n* miara *f* czasu, tempo; **punkt** *m* czas, pora *f*, chwila *f*: **raubend** wymagający wiele czasu; **raum** *m* przeciąg czasu, okres: **rechnung** *f* rachuba czasu, (christliche usw.) ora; **schrift** *f* czasopismo *n*; **tafel** *f* tablica chronologiczna; **umstand** *m* okoliczność *f* (czasowa).

Zeitung (cał'tiung) *f* **3b** = **Nachricht**: gazeta, dziennik *m*; was bringt die ~? co piszą w gazetach?

Zeitung... dziennikarski: **anzeige** *f* ogłoszenie *n* w gazecie ob. w dzienniku, **berichterstatter** *m* reporter (a. korespondent) dziennikarski; **blatt** *n* gazeta *f*; **presse** *f* prasa; **schreiber** *m* dziennikarz; **wesen** *n* dziennikarstwo.

Zeit...: **verlust** *m* strata *f* czasu; **vertreib** (-förtreib) *m* spędzanie *n* czasu, rozrywka *f*; zum vertreib dla rozrywki; **weilig** (-waitlich) tymczasowy; **weise** od czasu do czasu, czasami; **wort** *n* **2a** czasownik *m*, słowo.

Zeile (cę'l'e) *f* **3b** (in **Zeile**) cela: **z** komórka; (der **Zeilen**) przegródka; **z** n., komórkowy; celkowy **z** (förmig (-förmig)) komórkowaty; **z** [gefängnis] więzienie celkowe.

Zeile(n) | gemebe *n* tkanka *f* komórkowa.

zeilig (cę'l'ich) komórkowy, komórkowaty.

Zelo *f* (cę'l'ot) *m* **3a** zagorzalec, fanatyk.

Zeit (cę'it) *n* **2g** namiot *m*; (aus Zweigen usw.) szałas *m*; **z** łóżko z baldachinem; **z** dach *m* namiotu; **z** pflock *m* pal (do budowy namiotu).

Zeiter (cę't'er) *m* **2l** ściepak.

Zement (cęm'ent) *m* **und n** **2g** cement *m*; a. = **z**; ... cementowy. [szczyt.]

Zeni't (cę'n'it) *m* **2g** zenit,

Zensu'r (cęnzü'r) *f* **3b** cenzura; ... cenzurowy.

Zentena'r | fester (cęntęn'ar-) / dziesięcioletni jubileusz *m*.

Ze'ntner (cę'ntner) *m* **2l** cetnar; **z** schwer bardzo ciężki; **z** weise cetnarami, na cetnary.

zentra'l (cęnt'räl) centralny, środkowy.

Ze'ntrum (cę'n'trüm) *n* **3e** środek *m*, centrum.

Ze'pter (cę'pter) *n* **2l** berło.

zer... (cę'r...) in **z** sign roz... prze..., z...

zer|a'rbeiten [z]niszczyć pracą.

zer|beißen rozgryzać [-gryźć].

zer|bersten rozpękać [-knąć] się.

zer|bleuen zbić [bou.] na kwaśne jabłko.

zer|brechen roz- ober prze-łamywać [-mać], [s-, roz]tłuc; *fig.* sich den Kopf ~ łamać sobie głowę (über acc. nad instr.).

zer|brechlich (-bręçhlich) łamliwy; (spröde) kruchy; *fig.* słaby; **z**keit *f* łamliwość: kruchosc.

zer|brö'ckeln [pɔlkruszyć (się v/i.), rozdrabiać [-drobić].

zer|brü'cken rozgniać [rozgnieść].

Zeremonie' (cɛrɛmɔnɪ', a. ~mɔ'n^o) f ⑥f ceremonia, uroczystość, obrzęd m; ~n machen ceremonjować się.

zeremonie II (~nig' I) 1. ceremonjalny, uroczysty. 2. ♀ n ②g' ceremonjał m.

Zeremonien... ceremonjalny; ~meister m mistrz ceremonji.

zeremoniö's (~n^o's) ceremonijny.

zer|fa'hren 1. v t. rozłagać [-gnać]. 2. a. pomieszany, w nieładzie; ②bett f zamieszanie n, nieład m.

Zer|fa'll m (o. pl.) upadek, rozprężenie n.

zer|fa'llen rozpadać [-paść] się, rozlatywać [-lecieć] się (in acc. na acc.); Gebäude: [za]walić się; mit i-m ~ poróżnić (ober pokłócić) [boŭ.] się z (instr.).

zer|fa'fern [pɔ]dzielić na włókna; fig. badać szczegółowo.

zer|fe'gen rozszarpywać [-pać].

zer|fei'schen (-flai'szen) ⑤e rozszarpywać [-pać].

zer|fle'gen rozplywać [-plynąć] się; fig. zalewać [-lać] się (in Tränen łzami).

zer|fre'ffen [s]toczyć, przegryzać [-gryźć].

zer|ge'h(e)n rozpuszczać [-puścić] się, rozplywać [-plynąć] się.

zer|glie'dern rozczłonkowywać [-ować], rozbierać [rozebrać]; Seiden: [pɔ]krajac; fig. analizować.

Zer|glie'derung f rozczłonkowywanie n, rozbieranie n; fig. rozbiór m, analiza; ~s|kunst f anatomja; ~s|messer n nożyk m anatomiczny, skalpel m.

zer|ha'cken, -haugen rozrębywać [-rąbać], [pɔ]sieć.

zer|kau'en rozgryzać [-gryźć] zębami.

zer|klei'nern (-klat'n^{ern}) ⑤b rozdrabiać [-drobić] na małe cząsteczki.

zer|klo'pfen [roz]tłuc, rozgniać [-gnieść].

zer|knau'fſchen F = zerknittern.

zer|kni'rſchen zgniać [zgnieść]; Zerj: [s]kruszyć; zerknirſcht skruszony. Sz. skrucha f.

zer|kni'tern, -knü'llen [z-, pɔ]miać. [[-ować].

zer|ko'chen rozgotowywać

zer|kra'gen rozdrapywać [-pać]

zer|kri'meln = zerbröckeln.

zer|la'ffen rozpuszczać [-puścić].

zer|le'gen rozkładać [rozłożyć], rozbierać [rozebrać]; (mit dem Messer) rozkrajac [-kroić], rozkrawywać; ~m analizować. Sz. rozkładanie n, rozłożenie n, rozbiór m; analiza f.

zer|lu'mpt (-lü'mpt) obszarpany, obdarty, w łachmanach; ②(r) m ③) obdartus, oberwaniec.

zer|ma'hlen [z]mieleć.

zer|ma'lmen (-mä'lm^{en}) ⑤a [z]miażdżyc; auch = zerkaucn.

zer|na'gen przegryzać [-gryźć]; (zerreissen) przeżerać [-żreć]; (b. Wurmern) [s]toczyć.

zer|pflü'cken rozskubywać [-bać].

zer|pla'gen = zerbersten.

zer|que'tſchen rozgniać [-gnieść], [z]miażdżyc.

zer|rau'fen rozszarpywać [-pać]; Haare: rozczochrać [boŭ.].

Zer|re'bild (cɛ'r-) n karykatura.

zer|rei'ben rozcierac [rozetrzeć].

zer|rei'ßen [pɔ]drzeć (v/i. [n] się), rozdzierać [rozedrzeć], rozrywać [rozerwać]; (von wilden Tieren) rozszarpywać [-pać]; Bündnis ujm.: zrywać [zerwać].

- zerren** (cɛ'ʀɛn) **①**a targać, szarpać [-pnać]: a. = reißen.
- zer|ri'nnen** (ʃn) rozptywać [-ptynać] się: wie gewonnen, so zerronnen jak się rozszło, tak się rozeszło: maleparta do czarta.
- zer|rü'tten** (-rüt'tɛn) **③**e wprowadzać [-dzić] w nieład; Gemühdheit uſw.: nadweręzać [-żyć], stargać [boſt.], skołatać [boſt.]. **Su.** nieład *m*; (des Zerſtandes) pomieszanie *n*.
- zer|ſa'gen** przepiłowywać [-ować].
- zer|ſche'tten** rozбивać [-bić] (się) *v/i.* [ʃn]: strzaskać, potrzaskać [boſt.].
- zer|ſchie'ſen** rozstrzelać [-lić], [z]niszczyć.
- zer|ſchla'gen** rozбивać [-bić], [s-, po]łtuc: ſich ~ rozбивać [-bić] się.
- zer|ſchme'lzen** roztopiać [-topić] (się) *v/i.*
- zer|ſchme'ttern** [z]druzgotać: Schädel: roztrzaskać [boſt.].
- zer|ſchnei'den** rozkrawywać [-kroić], rozrzucać [rozerznąć].
- zer|ſe'zen** rozkładać [rozłożyć]. **Su.** rozkład *m*.
- zer|ſpa'ten** rozłupywać [-pać], rozplatać [boſt.].
- zer|ſpř'i'ttern** [z]druzgotać, (po-)strzaskać [boſt.]; *fig.* xřhite: rozdrabniać [-drobnić]: *v/i.* (ʃn) und ſich ~ rozlatywać [-lecieć] się: (von Bahſtimmen) rozбивać [-bić] się: a. = zerſpringen.
- zer|ſpř'e'ngen** rozsadzać [-dzić]: Menſchen: rozpraszać [-prószyc], rozбивać [-bić].
- zer|ſpř'i'ngen** (ʃn) pękać [popękać, pękać].
- zer|ſſa'mpfen** [u-, po]łtuc: (mit den Füßen) [s]tratować, [z]depltać.
- zer|ſtäu'ben** rozpylać [-lić]: *fig.* rozpraszać [-prószyc].
- Zer|ſtau'ber** (-sztoi'ber) *m* **②**l rozpylacz.
- zer|ſte'chen** [po]dziurawić, po-kluć [boſt.].
- zer|ſſte'ben** (ʃn) rozpierzczać [-chnać] się, ulatniać [ulotnić] się.
- zer|ſtö'rbar** (-sztö'rbar) dający się zniszczyć, ulegający zniszczeniu.
- zer|ſtö'ren** [z]niszczyć; Stadt uſw.: [z]burzyć: ~d niszczący.
- Zer|ſtö'rer**(in *f*) *m* niszczyciel (-ka): burzyciel(ka).
- Zer|ſtö'run'g** *f* (z)niszczenie *n*; (z)burzenie *n*: **s** |wut *f* szaf *m* (oder ſtand) niszczenia.
- zer|ſto'ſen** [roz-, u]łtuc.
- zer|ſtreu'en** (ſid) rozsypywać [-pać] (się), rozrzucać [-cić]: Rebel uſw., a. den Feind: rozpędzać [-pędzić], rozpraszać [-prószyc]; (unterhalten) rozrywać [rozerwać] (się), [za]bawić (się): zerſtreut rozrzucony, rozprószony: (= in zerſtreuten Häuſen) w rozsypce: *fig.* roz-targniony, nieuważny.
- Zer|ſtreu'heit** / roztrągnięcie *n*, nieuwaga.
- Zer|ſtreu'ung** *f* rozsypanie *n*, rozrzućanie *n*, rozpraszenie *n*; rozrywka, zabawa: ſich ~(en) machen [za]bawić się.
- zer|ſtř'ckeln** rozdrabniać [-drobnić]; [po]krajac na kawalki.
- zer|ſte'l'bar** podzielny.
- zer|ſte'l'en** rozdzielać [-lić], roz-pędzać [-dzić]. **Su.** rozdziele-nie *n*, podział *m*.
- zer|ſtra'mpfen** roztratowywać [-ować].
- zer|ſtre'nnen** = trennen.
- zer|ſtre'ten** rozdeptywać [-tać], roztratowywać [-ować], zde-ptać [boſt.].
- zer|trü'mmern** (-tru'mɛrn) **③**b [z]gruchotać, [z]druzgotać; a.

= zerströen. *Sie*. zgruchotanie *n*, zdruzgotanie *n*, rozgromienie; *a.* = Zerstörung.

Zerwela|wurf (cêrw^olq't-) *f*
cerwelatka.

Zerwü|rfnis (-wü'rfnis) *n* (2)h¹
rozterka *f*, rozłam *m*.

zer|kau|sen rozrywać [rozerwać]:
Gaare: rozczochrać [boś].

Zessio'n (cêsi'o'n) *f* (3)b cesja,
odstąpienie *n*; **Zessiona'r**
(cêsi'o'ná'r) *m* (2)g cesjonariusz.

Ze'ter (cê'ter) *n* (2)l: ~ (ober 2)
schreien = **Zu** (*n*) (3)b krzy-
czeć na całe gardło: ~ **geschrei**
n straszny krzyk *m*; **Zmo'rdbio**
(~mô'rdiô) gwałto!, rety!

Zettel (cê'tel) *m* (2)l kartka *f*,
bilec; Theo. alisz, program; *a.*
= Anschlag (~); (feiner) kartecz-
ka *f*, bilecik; (auf Blättern usw.)
nalepka *f*, etykieta *f*.

Zeug (coik) *n* (2)g (Stoff) materja
f; (Bewebe) tkanina *f*; (Werkzeug)
narzędzie; (Gerät) sprzęt *m*;
(Zuhörer) przynależności *f/pl.*;
abgeschmactes (albernes, dum-
mes, fade, uninteressantes) ~ głup-
stwo, niedorzeczność *f*; **daß** ~
haben *zu* (*dat.*) mieć zdolności
do (*gen.*), potrafić zrobić co;
~ **drucker** *m* drukarz materji.

Zeug'e (coi'g'e) *m* (3)a świadek.

zeu|gen (~n) (3)a 1. *v/i.* być
świadkiem; ~ von (*dat.*) świa-
deżyć o (*loc.*), dowodzić (*gen.*).
2. *v/t.* [s]płodzić, [z]rodzić; *a.* =
erzeugen.

Zeug|en|verhör *n* przesłuchi-
wanie *n* świadków.

Zeug...: **haus** *n* zbrojownia *f*,
arsenał *m*; **meißer** *m* do-
zorca zbrojowni.

Zeugnis (coi'knis) *n* (2)h¹ (eines
Zeugen) zeznanie; (*a.* schriftliches)
świadectwo, poświadczenie;
~ ablegen von (*dat.*) = (be-)
zeugen.

Zeugung *f* płodzenie *n*; ~ **s|akt**
m spółkowanie *n*; ~ **s|glied** *n*
członek *m* płodzący; **Zs|(un-)**
fähig (nie)zdolny do zapładnia-
nia. [rodzynek *m.*]

Zibe'be (ci'bêbê) *f* (3)b mały]

Zicho'rie (ci'cho'rie) *f* (3)b cy-
korja.

Zi'dke (ci'kê) *f* (3)b, **Zi'dkein**
n (2)l młoda koza *f*, kózka *f*.

Zi'dzack (ci'kca) *m* (2)g zygzak:
2 *adv.*, im ~ zygzakiem.

Zie'che (ci'čê) *f* (3)b *prov.* ==
Bettüberzug.

Zie'ge (ci'gê) *f* (3)b koza.

Zie'gel (~l) *m* (2)l cegła *f*; (Dach-
ziegel) dachówka *f*; ... cegla-
ny; dachówkowy; ~ **brenner** *m*
cegielnik; ~ **brennerci** *f* cegiel-
nia; (Sandfurn) wypalanie *n*
cegieł; ~ **Dach** *n* dach *m* kryty
dachówką; ~ **decker** (-dêkêr) *m*
(2)l kryjący dachy dachówką.

Ziegelci (ci'gela't) *f* (3)b cegiel-
nia.

Zie'gel...: **farbig**, **rot** cegla-
sty; ~ **mehl** *n* cegła *f* tłuczona
na proszek; ~ **ofen** *m* piec do
wypalania cegieł; ~ **stein** *m* =
Ziegel; ~ **tee** *m* herbata *f*
w cegielkach.

Zie'gen... **kozi**; ~ **bodt** *m* kozioł,
cap. (junger) koziołek, capek; ~
hirt *m* pasterz kóz, kozłarz; ~
pete *m* ^s zapalenie *n* przy-]

zieh (ci) *i.* ziehen. [usznicy.]

Zie'h... (ci'...): ~ **bank** *f* (2)l dru-
ciarka; ~ **brunnen** *m* studnia *f*
z żurawiem.

zie'hen (ci'ên) (3)h: *a)* *v/t.* [po-]
ciągnąć; (abheben) [po]wlec;
a. (= ziehen) [po]stargać (an od-
bei den Haaren za włosy); **Wi-**
fang; sporządzać [-dzić]; **Blumen**
usw.: chować, [wy]hodować;
Tege; dobywać [-być] (*gen.*);
Drabt; robić; **Sut** usw.: zdejmować
[z]djąć; **Loß**; [wy]ciągnąć;

Angerz *ustw.*: miedź; Schuß: wy-
prowadzać [-dzić]; Vergleich:
przeprowadzać [-dzić]; Stein:
stawiać [postawić]; Wechsel:
wystawiać [-wić]; Bahn: = (her-)
ausziehen; aus Sicht ~ wyja-
wiać [-wić]; an sich ~ przycią-
gać [-gnać]; auf sich ~ zwracać
[zwrócić] oder (Verdruß *ustw.*)
ściągać [-gnać] na siebie; et.
in Zweifel ~ podawać [-dać]
w wątpliwość; nach sich ~ pocią-
gać [-gnać] za sobą; vor Gericht
~ pozywać [-zwać] przed (*acc.*);
die Glocke ~ = läuten; b) v/i.
(h. n. [n]) wyruszać [-szyć],
udawać [udać] się; isć [pójść]
(in den Krieg *na acc.*); (umziehen)
przeprowadzać [-dzić] się,
przenosić [-nieść] się (*in acc.*,
nach *dat. do gen.*): *fig.* przycią-
gać [-gnać], [przy]nęcić; durch
die Straßen ~ chodzić (oder isć)
ulicami (a. po ulicach); es zieht
hier tu ciągnie, tu jest prze-
ciąg; die Zigarre zieht nicht
cygaro nie ma powietrza; Tee:
~ lassen dawać [dać] naciągać.

Zie'g...: ~harmonika *f* harmo-
nika; ~hund *m* pies pociągo-
wy; ~kind *n* wychowaniec *m*,
-wanka *f*; ~mutter *f* wycho-
wawczyni.

Zie'hung *f* ciągnięcie *n*; ~sliste
f lista wygranych.

Ziel (cjl) *n* ②g cel *m* (a. = Ab-
sicht zamiar *m*): (Grenze) granica
f, kres *m*; (Gegenstand) przedmiot
m; (eines Wechsels) termin *m*
(płatności); auf sechs Monate ~
na sześć miesięcy; celowy.

zie'lbewußt świadomy celu.

zie'len (˘n) ⑤a celować, [wy-]
mierzyć (nach *dat. do gen.*); a.
= abzielen: *fig.* zmierzać do
(*gen.*); ~bes Zeitwort słowo *n*
przechodnie.

Zie'l...: ~korn *n* muszka *f*; Z-

ios bez celowy; (Zeitwort) nie-
przechodni; ~punkt *m* cel; ~
scheibe *f* tarcza (do strzelania);
~schießen *n* strzelanie do celu.

Zie'men (ci'm˘n) ⑤a = gezie-
men.

Zie'mer (˘r) *m* ②l krzyżówka
f; (eines Hirsches) cąbr.

zie'mlich odpowiedni, przyzwoi-
ty: (mittelmäßig) mierny, średni;
adv. (a. ~ viel) dosyć, dość; so
~ prawie(że).

Zier (cjr) *f* ③b = Zierde: ~'affe.
~'bengel *m* modniś, strojniś;
lala *f*.

Zie'rat (ci'rat) *m* ②g, *f* ③b
ozdoba *f*, dekoracja *f*.

Zie'rde (ci'rd˘) *f* ③b ozdoba;
fig. zaszczyt *m*.

zie'ren (˘n) ⑤a ozdabiać [ozdo-
bić], [o]zdobić, upiększać
[-szyć]; sich ~ przesadzać, dro-
żyć się.

Ziererei (cjr˘ra'i) *f* ③b udawa-
nie *n*, przesada, drożenie *n* się.

zie'rlich (ci'rljch) ładny, zgrabny:
(elegant) elegancki, wytworny;
Zkeit *f* zgrabność; elegancja,
wytworność.

Zie'fel (ci'z˘l) *m* ②l, ~maus
susel *m*.

Zi'ffer (ci'f˘r) *f* ③d cyfra; (Zei-
chen) znak *m*, szyfra; cyfro-
wy: ~blatt *n* tarcza / zegar(ko-
wa: 2(n)|mäßig liczbowy.

Zigare'tte (cigar˘t˘) *f* ③b pa-
pieros *m*; ~ulhülfe *f* tutka;
~ulmaschine *f* maszynka do
robienia papierosów; ~ulstasche
f papierosnica.

Ziga'rre (cigã'r˘) *f* ③b cygare-
n; ~nleut *n*, ~nltasche *f* pa-
pierośnica *f*; ~nspitze *f* mund-
sztuk *m*, cygarniczka; ~n-
stummel *m* ogarek.

Zigeu'ner (cigo'i'n˘r) *m* ②l, ~in
(~in) *f* ③c cygan(ka);
Zigeu'nerisch (˘sz)•cygański

Zigeuner...: *lager* *n* obóz *m* cygański; *mädchen* *n* młoda cyganka *f*; *volk* *n* cygani *m/pl.*; *welb* *n* cyganka *f*.

Zimbel (cī'mb^{el}) *f* ③ d cymbały *m/pl.*

Zimmer (^{er}) *n* ② l pokój *m*; (Stube) izba *f*, komnata *f*; ... pokojowy; *arbeit* *f* robota cieślarska; *decke* / powała, sufit *m*.

Zimmerer (^{er}) *m* ② l cieśla.

Zimmerer...: *flucht* *f* szereg *m* pokojów, amfilada; *gefell(c)* *m* czeladnik ciesielski; *handwerk* *n* rzemiosło ciesielskie, ciesielstwo; *hof* *m* cieślarnia *f*; *mädchen* *n* pokojówka *f*; *maler* *m* malarz pokojowy; *mann* *m* (*pl.* *leute*) cieśla; *manns...* ciesielski; *meister* *m* majster ciesielski.

zimmern (cī'm^{ern}) ⑤ b [ob]ciścać, obrabiać drzewo.

Zimmer...: *platz* *m* cieślarnia *f*; *reihe* *f* szereg *m* pokojów.

Zimmerung *f* ciesielstwo *n*; (= Zimmerwerk *n*) robota *f* ciesielska, wiązanie *n* ciesielskie.

Zim(m)er (cī'm^{er}) *m* ② g cynamon; ... cynamonowy; *braun*, *farbig* cynamonowy.

zimperlich (~p^{erlich}) drożący się, afektowany; ~ tun drożyć się; *keit* / afektacja, drożenie się.

Zimt *f*. Zimmt.

Zink (cī'ngk) *n* u. *m* ② g (o. *pl.*) cynk; ... cynkowy.

Zinke (cī'ngk^e) *f* ③ b, ~n¹ (~n) *m* ② l ostry koniec *m*, ząb *m*; ↓ surma *f*.

zinken² (~) cynkowy.

Zinn (cī'n) *n* ② g (o. *pl.*) cyna *f*; ... cynowy.

Zinne (cī'ne) *f* ③ b blanki *m/pl.* muru, ganek *m* zębaty.

zinnen(r)n (~^{er}[r]n) cynowy.

Zinnleiter *m* konwizarz.

Zins (cī'ns) *m* ④ c (R^{gabe}) da-

nina *f*; (Zins) ② h *f*. Wiete; ● procent, odsetki *f/pl.*

zinsbar holdowniczy, zobowiązany do płacenia daniny.

Zinsberechnung (cī'nz^{en}-) *f* obliczanie *n* odsetek.

Zinseszins *m* odsetki *f/pl.* składane, procent składany.

Zins...: *frei* wolny od daniny, bezprocentowy; *fuß* *m* stopa *f* procentowa; *leiste* *f* talon *m*

(kuponu odsetkowego); *pflichtig* zobowiązany do płacenia daniny; *rechnung* *f* rachunek *m* procentowy; *schein* *m* cedulka *f* procentowa; *stragend* przynoszący odsetki.

Zipfel (cī'pf^{el}) *m* ② l (keine G^{te}) róg; (e-s Z^{schentuch} u*st*o.) koniec, koniuszek; *mütze* *f* czapka rogata; *tuch* *n* chusteczka na szyję.

zipfelig (~^{el}ig) mający rożki.

Zipperlein (cī'p^{er}lain) *n* ③ l gościec *m*, podagra *f*.

Zirbel... (cī'rb^{el}...) : *drüse* *f* wyrostek *m* szyszkowy; *kiefer* *f* sosna syberyjska, limba.

Zirka (cī'rka) około (*gen.*).

Zirkel (~k^{el}) *m* ② l cyrkiel: (kreis) koło *n*, obwód; (ges^{ch}schaftlicher) kółko *n*; *abschnitt* *m* odcinek koła; *förnig* (-f^{örnig}) kolisty.

Zirkeln (~n) ⑤ f [z]mierzyć cyrklem.

Zirkular (cī'rkul^{ar}) *n* ② g¹ cyrkularz *m*, okólnik *m*.

Zirkulatio'n (~lac^{io}'n) *f* ③ b cyrkulacja, krążenie *n*, obieg *m*. [żyć, obiegać.]

zirkulieren (~^{ir}ren) ⑤ g krążyć

Zirkus (cī'rkūs) *m* in*de*ll. cyrk; ... cyrkowy; *reiter* (*tu* *f*) *m* jeździec (jeźdźcy) cyrkowy (-wa).

zirpen (cī'rp^{en}) ⑥ a świergotać, świerkać.

zi scheln (cɛʃʂɔln) ⑤f szeptać [pnać].

zi schen (ʌn) ⑥e I. syczeć [za-, sy-knać]. 2. 2 n ②l syczenie, syk m.

zi schlaut m dźwięk syczący, spółgłoska f sycząca.

zi scheln'r (cɛʒɛlɔr) m ②g¹ rytownik.

zi schel'ren (ʌʃi'ren) ④g [wy]ryć (w kruszcu), cyzelować. *Su.* robota f cyzelowana.

zi ta f (cɛtā'ti) n ②g cytat m.

zi ther (cɛʃ'ter) f ③d cytra: ~ spieler m cytarzysta.

zi tie ren (cɛʃti'ren) ④g [za]cytować, przytaczać; a. ~ vorladen.

zi tro'ne (cɛʃtro'nɛ) f ③b cytryna: ~ u... cytrynowy: 2n|gefɛ cytrynowy; ~ u|schale f skórka z cytryny.

zi tter... (cɛʃ'ter...): ~ aal m drętwik; ~ aras n drzączka f.

zi ttern (ʌn) ⑥b drzeć, trząść się (vor kalte ufw. do gen., Freude ufw. z gen.): ~ d drzący, trzęsący się.

zi tter|pappel f osika, osina.

zi tk (cɛt) m ②g płótno n indyjskie.

zi tze (cɛʃ'tɛ) f ③b cycek m.

zi vi I (cɛʃvi'ɪ) I. cywilny (a. 2 in 3ffgn). 2. 2 n ②g¹ (o. pl.): in 2 po cywilnemu.

zi vilisafio'u (cɛʃʃiʒaʒiɔ'n) f ③b cywilizacja. [wilizować.]

zi vilisic'ren (ʌzi'ren) ④g [u]cy-]

zi bel (cɛʃ'bɛl) m ②l sobol: ~... sobolowy, soboli; ~ fell n skóra f sobolowa.

zi fe (cɛʃ'fɛ) f ③b = Stammerzose.

zi g (cɔk), zi ge (cɛʃgɛ) f. ziehen.

zi gcrn (cɛʃgɔrn) ⑥b [za]wahać się, zwlekać; ociągać się (mit dat. z instr.). *Su.* wahanie n się, zwlekanie n, ociąganie n się.

zi gling (cɔ kɪŋ) m ②g¹ wychowanek m, -nica f.

zi ll (cɔl) m ②d (Ras. pl. nach Bohlen indett.) cal; (Abgabe) clo n; fig. danina f; auch = Zollamt.

zi ll... cłowy: ~ amt n urząd m cłowy: 2amtlich cłowy.

zi llbar = zollpflichtig.

zi ll...: ~ beamte(r) m urzędnik cłowy: ~ einnehmer m poborca cłowy.

zi llen (cɔ'tɛn) ④u [o]placić cł: fig. Dant: składać [złożyć]: ~ nehmen: oddawać [dać].

zi ll...: 2frei wolny od cła: ~ freiheit f wolność od placenia cł: ~ gebühr f należytość cłowa: ~ haus n urząd m cłowy: 2hoch wysoki na cal.

zi llig (cɔ'liç) calowy.

zi llner (ʌnɔr) m ②l celnik: poborca cłowy.

zi ll...: 2maß n miara / calowa: 2pflichtig podlegający opłacie cłowej; ~ stab, ~ stode m calówka f: ~ verband, verein m związek celny: ~ wesen n zarząd m cłowy.

zi nc (cɔ'nɛ) f ③b strzela, pas m; ~ u... strzelowy.

zi ool'gisch (cɔool'gɪʃ) zoologiczny.

zi pf (cɔpf) m ②d warkocz: fig. przestarzały zwyczaj, pedantyzm: ~ warkoczowy.

zi pfchen (cɔ'pʃɔn) n ②l warkoczek m.

zi pfig (cɔ'pʃɪç) staromodny, przestarzały; pedantyczny.

zi orn (cɔrn) m ②g (pl. ʌ) gniew, złość f; (heftiger) wściekłość f: ~ anfall, ~ ausbruch m napad (ober wybuch) gniewu; 2'entbrannt pałający gniewem.

zi ornig (cɔ'nnɪç) gniewny, rozgniewany: ~ machen (sein, werden) f. wütend.

Zo'rn... Zmütig (-mütich) gniewny, gniewliwy; ~wuf f wściekłość; Zwütig wściekły.

Zo'te (co'te) f (3)b sprośny żart m; ~urcißen opowiadać sprośne żarty.

zo'tenhaff (~ähft), **zo'tig** (~tich) sprośny, nieprzyzwoity.

Zo'ten'reißer (-rais'er) m (2) sprośny żartowniś.

Zo'tte (co'te) f (3)b kędzior m, kosmyk m; (pl.) kudły m/pl.

Zo'ttel... (~...): ~bär m niedźwiedź kudłaty; ~bart m kudłata broda f; ~kopf m kudłata głowa f. [włochaty.]

zo'ttig (~tich) kudłaty, kosmaty.

z. z. Abf. für zum Teil.

zu (cū) 1. *ppv.* (*dat.*) (zu j-m ober et. [hin], wohin? [zB. zur Stadt]) do (*gen.*); (zu Ostein, zum Unglück ujb.) na (*acc.*); (wann?) w (*acc.*); (zu wieviel?) po (*acc.*); (wo?, zB. zu Wien) w (*loc.*); (wozu?, zu welchem Zwecke?) na (*acc.*); (um) za vor dem inf. (na to), by (mit inf. ober *pt.*); zu zuß pieszko: zu Hause w domu; zu Hunderten (Tausenden) setkami (tysiącami); zu Pferd kołno; zu oberst (unterst) na samym wierzchu (spodzie). 2. *adv.* zu (sehr) zbytnio, zbyt, zanadto; die Tür ist zu drzwi są zamknięte; nur (oder immer) zu! nuż!, dalej!

zu... meiß za... przy...

zu'allererst nasamprzód, przedewszystkiem.

zu'allerletzt na samym końcu ober ostatku.

zu'bauen dobudowywać [-ować]; (verbauen) zabudowywać [-ować].

Zu'behör (-be'hör) f (3)b. n (2)g dodatki m/pl.

zu'beißen przekąsać [-sić], przygryzać [-gryźć].

zu'bekommen dostawać [-stać] w dodatku.

Zu'ber (cū'ber) m (2)l ceber, cebrzyk.

zu'bereiten przygotowywać [-ować]; Essen: przyrządzać [-dzić]; Feste usw.: wyprawiać [-wić]. **Su.** przygoto(wy)wanie n; przyrządzanie n; przyprawa f.

zu'binden zawiązywać [-zać].

zu'bleiben zostawać [-stać] zamkniętym.

zu'blinken, ~blinzeln (*dat.*) mrugać [-gnąć] (na *acc.*).

zu'bringen przynosić [-nieść]; Beit usw.: prze-, s-pędzać [-dzić]; a. = zumachen.

Zu'buße f dodatek m, wydatek m nadzwyczajny.

Zucht (cūcht) f (3)b (o. *pl.*) Zool. und ♀ hodowanie n, hodowla; ♀ uprawa; (Fortpflanzung) rozplódek m; (sittliche ~) karność, rygor m, uczciwość, przyzwoitość.

Zu'cht/bulle m = Zuchttier.

zu'chten (cū'cht'en) (6)c [wy]hodować: ♀ uprawiać.

Zu'chter (~er) m (2)l hodowca.

Zu'cht... ~haus n dom m poprawy, zakład karny; verurteilt zu drei Jahren Zucht, skazany na trzy lata ciężkiego więzienia; ~häuser m skazany na ciężkie więzienia; ~hengst m ogier rozplódkowy.

zu'chtig (cū'chtich) (bescheiden) skromny; (teuflich) wstydlivy, niewinny; a. — aufständig.

zu'chtigen (~tigh'en) (6)a [s]karcieć, [wy]chłostać. **Su.** karcenie n, chłosta f.

Zu'chtling (~htig) m = Zucht-häusler.

Zu'cht... Zlos swawolny, niekarny, rozwiązły; ~losigkeit f swawola, niekarność, rozwią-

złość: ~mittel *n* środek *m* karności; ~pferd *n* koń *m* do chowu; ~polizei / policja poprawy; ~rute *f* różga; *fig.* karność; ~stier *m* byk do chowu; ~stieb *n* bydło rozplodowe.

Züchtung *f* hodowanie *n*, hodowla.

Zücken (cū'k'ən) **①** a **Stig**: przesywać [-szyć] (chmury ober powietrze); (mit der Hand, den Stimen) ruszać [poruszyć] (*instr.*); **②** Gieber: drgać [drgnąć], trząść [wstrząsnąć] się.

Zücken (cū'k'ən) **③** a dobywać [-yc] (*gen.*).

Zucker (cū'k'ər) *m* **②** 1 cukier; ... cukrowy; **2** Artig cukrowaty; ~bäcker *f* cukiernik; ~bäckerei *f* cukiernia; ~büchse, ~dose *f* cukierniczka; ~erbse *f* groch *m* cukrowy; ~fabrik *f* cukrownia; **3** haltig (-hältig) zawierający cukier; ~hut *m* głowa *f* cukru.

Zuckerig (cū'k[er]ig) cukrowaty.

Zucker...: ~kandis = Kandis; **4** krank chory na cukrzycę; ~krankheit *f* cukrzyca. [*m.*]

Zuckerl (cū'k'erl) *n* **②** 1 cukierek]

Zuckern (~ər'n) **③** b 1. *p/t.* osładzać [osłodzić] cukrem, [o-, po-] eukrować. 2. a. cukrowy.

Zucker...: ~plätzchen *n* placek *m* cukrowy; ~rohr *n* trzcina *f* eukrowa; ~rübe *f* ćwikła; ~sachen *f/pl.* słodczyce; ~sieder (-zid'er) *m* **②** 1 cukrowar; ~siederet *f* cukrownia; **2** süß słodki jak cukier; ~wasser *n* woda *f* ocukrzona; ~werk *n* (o. *pl.*) cukierki *m/pl.*; ~junge *f* szczypczyki *m/pl.* do cukru.

Zuckung *f* drganie *n*; (*pl.*) konwulsje *f/pl.*

Zübdämmen zamykać [-mknąć] groblą. [za]tamować.

Züdecken o-. przy-, za-krywać [-yc].

Züdem do tego; a. = außerdem.

Züdenken domyslać [-ślić] się (*gen.*); i-m et. ~przeznać [-czyć] co dla (*gen.*).

Züdrang *m* napływ.

Züdrängen: sich ~ (*zu dat.*) dociśnąć się (do *gen.*); a. = auf-eindrängen. [[-cić].]

Züdrehen przy-, za-kręcać;
Züdringlich natrętny, dokuczliwy; **4** keit *f* natrętność, dokuczliwość.

Züdrücken przyciskać [-snać], zamykać [-mknąć].

Züeignen = züschreiben; **5** uch poświęcać [cić]; sich ~ = aneignen. **6** = Aneignung; (e-s Buches) poświęcenie *n*, dedykacja *f*.

Züellen (fn) [pod]biedz (*auf acc.* do *gen.*).

Züelina'nder do siebie, ku sobie. [[przynawać [-znac].]

Züerkennen przysądzać [-dzić].

Züerft naprzód; (anfangs) z początku, zrazu; (*zum erstenmal*) po raz pierwszy.

Züerteilen przynawać [-znac], przydzielać [-lić].

Züefahren jechać ku (*dat.*); *fig.* ~ auf (*acc.*) rzucać [-cić] się na (*acc.*).

Züefahrt *f* dojazd *m*.

Züefall *m* przypadek; a. = Ereignis; durch (einen) ~ przypadkiem, przypadkowo.

Züefallen Zur: zapadać [-paść] się, zamykać [-mknąć] się; i-m ~ przypadać [-paść], dostawać [-stać] się.

Züefällig przypadkowy; (unverhofft) niespodziewany; *adv.* przypadkowo, przypadkiem; ~erlucfte przypadkowo; **4** keit *f* przypadkowość.

zu'flücken [za]łatać, naprawiać [-wić].

zu'fliegen (su) = heransfliegen; die Tür slog zu drzwi zamknęły się z trzaskiem.

zu'fließen (su) płynąć ku (dat.); na- przy-pływać [-płynąć].

Zu'flucht f (o. pl.) ucieczka, schronienie n; a. = Zufluchtsort: seine ~ nehmen zu (dat.) uciekać [uciec] się do (gen.); ~ort m, ~stätte f miejsce n schronienia; (für Arme usw.) przytułek m.

Zu'fluß m dopływ, przypływ; (von Menschen) napływ.

zu'flüstern podszeptywać [-szepnąć].

zu'folge: ~ des Befehls, dem Befehl ~ podług, według, stosownie do (acc gen.).

zufrieden zadowolony, kontent (mit dat. z gen.); ~ sein mit (dat.) przestawać na (loc.); ~ lassen zostawiać [-wić] w spokoju; Zheit f zadowolenie n; ~stellen zadowalać [-wolić]; Zstellung f zadowolenie n.

zufrieren (su) zamarzać [-znąć].

zufügen dodawać [-dać]; Schaden usw.: wyrządzać [-dzić], sprawić [-wić].

Zu'fuhr f dowóz m, przywóz m.

zuführen do-, przy-wozić [-wieźć]; (im Fuß) przyprowadzać [-dzić].

Zug (cūk) m (2) d (Ziehen) pociągnięcie n, ciąg; (im Ofen usw., a. = Zugwind) przeciąg, przewiew; (beim Trinken) łyk; (einer Menschenmenge) pochód: (der Bogen) [prze]łot; (Zug Bögel) stado n; (Zug Ochsen) zaprząg; X eug; 5fd. 7 pociąg; (am Stiefel) guma f; fig. (Gesichtszug, Charakterzug) rys: (Trieb) pociąg, popęd, skłonność f; Spiel: Sie sind am ~ pan(i) ma pociągnąć, na

pana (panią) kolej; im ~e sein być w ruchu; in (ab. mit) einem ~e, auf einen ~jednym ciągiem, odrazu: in den letzten Zügen liegen dogorywać, umierać; in ~ bringen wprowadzać [-dzić]; in großen Zügen w grubych zarysach: in kurzen Zügen w kilku słowach.

Zu'gabe f dodatek m, naddatek m; als ~ dodatkowo.

Zu'gang m przystęp, dostęp: (Eingang) wejście n.

zu'gänglich (-gęŋlīd) dostępny, przystępny; Zkeit f do-, przystępność.

Zu'g...: ~baum m belka f zwodowa; ~brücke f most m zwodzony.

zu'geben do-, przy-dawać [-dać]; (gestatten) pozwalać [-zwolić]; (zulassen) przyzwalać [-zwolić]; przystawać [-stać] (na acc.); (zugestehen) przyznawać [-znać].

zugegen: ~ sein być obecnym ober przytomnym; er ist nicht ~ niema go.

zu'geh(e)n (weitergehen) iść dalej; Zuren usw.: do-, za-mykać [-mknąć] się; Briefe usw.: = eingehen 2, ankommen: (geschoben) dziać się; ~ lassen posyłać [-słać]; ~ auf (acc.) zbliżać [-żyć] się do (gen.), podchodzić [podejść] do (gen.); es ging da recht lustig zu było tam bardzo wesoło.

Zu'gehör n = Zubehör.

zu'gehören (dat.) należeć do (gen.).

zu'gehörig przynależny; Zkeit f przynależność.

Zügel (cū'gēl) m (2) l cugiel, lejce m/pl., wodza f; fig. (der Regierung) rzady m/pl.; im ~ halten trzymać w karbach. powściągać; j-m die ~ schiefen lassen popuszczać [-puścić]

wodze, dawać [dać] swobodę: mit verhängtem ~ co koń wy-skoczy; **Zlos** bez cukru; *fig.* wyuzdany, rozpustny, roz-wiązły; **Zlosigkeit** *f* wyuzda-ność, rozpusta, rozwiązłość.

zügeln (n) *ist* [o]kierować; *fig.* trzymać na wodzy, powściągać [-gnać]. **[domkiem.]**

zügenannt zwany, z przy-

zügefellen przydawać [-dać], przylączać [-czyć]; **☞** = ańo-żieren.

Zügeständnis *n* przyznanie, ustępstwo.

zügesteh(e)n = gestehen: i-m et. ~ = einräumen.

zügestan (-g^otan) przywiązany (*dat.* do *gen.*).

Züq...: **~führer** *m* **☞** (kon-duktor) prowadzący pociąg: **☞** starszy w cugu; **~garn** *n* niewód *m*.

zügießen dolewać [-lać]; **Dff-**nung: zalewać [-lać].

zügig (cū'gⁱch) wystawiony na przeciag, przewiewny.

Züglkraft *f* siła przyciągająca.

zügleich równocześnie, razem.

Züq...: **~leine** *f* linewka sygna-łowa; **~loch** *n* otwór *m* dla przewiewu; **~luft** *f* (o. *pl.*) prze-wiew *m*; (**Zugwind**) przeciag *m*; **~mittel** *n* środek *m* przyciąga-jący; (**Zug**) środek *m* ciągną-ący; **~neß** *n* niewód *m*; **~ochs** *m* wół roboczy; **~personal** **☞** *n* służba *f* pociągowa; **~pferd** *n* koń *m* pociagowy ob. roboczy; **~pflaster** *n* plaster *m* ciągnący.

zügreifen chwytać [chwycić], brać [wziąć]; mit allen fünf Fingern ~ nach (*dat.*) = er-greifen, herfallen (über); bei Tisch: greifen Sie zu! bierz pan(i)!: proszę!

zügründe: ~ gehen [z]ginać; ~ legen brać [wziąć] za pod-

stawę; ~ liegen być podstawa; ~ richten [z]niszczyć, [z]gubić; mit (ober unter) **Zugung** von (*dat.*) na podstawie (*gen.*).

Züq...: **~seil** *n* lina *f* do ciągnie-nia; **~stiefel** *m* butcik z gumą; **~stück** *n* **Zbeo.** sztuka *f* mająca powodzenie; **~tier** *n* zwierzę pociagowe.

zügunsten (*gen.*) na korzyść (*gen.*), dla (*gen.*).

Züguß *m* dolewak.

zügufc: i-m et. ~ halten poczy-tywać [-tać] za rzecz dobrą; ~ kommen wychodzić [wyjść] na korzyść: sich et. ~ tun (*auf* *acc.*) chelpić się (*instr.*).

Züq...: **~vieh** *n* bydło robocze; **~vogel** *m* ptak przelotni; **Z-**weise stadami, w stadach: **☞** oddziałami, w oddziałach; **~wind** *m* przeciag, przewiew.

zühaben mieć zamknięte: hoch- i strom ~ wollen [za]żądać ... w dodatku.

zühaken zamykać [-mknąć] na haczyk, zahaczać [-czyć].

zühalten trzymać zamknięte ober pod zamknięciem; **Zbrn** zamykać [-tkać]; **Augen:** zasła-niać [-słonić].

Zühälter (-helt^{er}) *m* (2) kocha-nek prostytutki.

zühanden (-händ^{en}) do rąk (*gen.*).

zühängen zasłaniać [-słonić] (*instr.*).

zühauen 1. *v/t.* ociosywać [-sać], przyciosywać [-sać]. 2. *v/i.* bić; (mit dem Schwert) ra-chać.

zühauf = haufenweise.

züheffen zeszywać [-szyć].

züheilen (*fn*) [za]goić się.

Zühilfse[nahme] (-näh^{en}) *f*: unter (ob. mit) ~ von (*dat.*) zapomocą ober przy pomocy (*gen.*).

zühinterst *z* tyłu, na koncu.

zu'hören słuchać (*gen.*), przy-
słuchiwać się (*dat.*).
Zu'hörer (*fu f*) *m* słuchacz(ka).
Zu'hörerschaft *f* słuchacze
m/pl., audytorjum *n*.
zu'jauchzen, jubeln: *j-m* ~
przyjmować [-jąć] k-o radosny-
mi okrzykami.
Zu'kauf *m* dokupywanie *n*.
dokupienie *n*.
zu'kaufen dokupywać [-pie].
zu'kehren obracać [obrócić] ob.
zwracać [zwrócić] ku (*dat.*);
j-m den Rücken ~ obracać [obró-
cić] się tyłem do (*gen.*).
zu'kiffen [za]kitaować.
zu'klappen zatrzasnąć [-snąć]
(się *v/i.* [fu]).
zu'kleben zalepiać [-lepieć], za-
klejać [-kleić].
zu'klinken zamykać [-mknąć]
na klamkę.
zu'knöpfen zapinać [-piąć].
zu'kommen przypadać [-paść]
na (*acc.*); (zuteil werden) dosta-
wać [-stać] się; *a.* = gebühren.
gehören: ~ lassen udzielać
[-lić]; auf *j-n* ~ podchodzić
[podejść] ku (*dat.*), zbliżać
[-żyć] się do (*gen.*).
zu'korken zakorkowywać
[-ować]. [Wótrze.]
Zu'kost *f* przykaska: *fig.* =
Zu'kunft (-kunft) *f* (2) *f* (*o. pl.*)
przyszłość; Gram. czas *m* przy-
szły; ~s|musik / muzyka przy-
szłości; ~s|pläne *m/pl.* plany
na przyszłość.
zu'künftig przyszły.
zu'lächeln (*dat.*) uśmiechać
[-chnąć] się do (*gen.*).
Zu'lage *f* = Zugabe, Beilage.
zu'l'ande: bei uns ~ u nas,
w naszych stronach.
zu'langen (genug sein) = aus-
reichen, genügen; (bei Tisch)
brać: *j-m et.* ~ = (hin)reichen.
zu'länglich = hinlänglich.

zu'lassen dopuszczać [-puścić],
pozwalać [-zwolić]; (zur Prüfung
ujw.) przypuszczać [-puścić];
Für um.: zostawiać [-wić]
zamknięte, nie otwierać.
zu'lässig dopuszczalny; Recht /
dopuszczalność.
Zu'lassung *f* dopuszczenie *n*.
(Erlaubnis) zezwolenie *n*.
Zu'lauf *m* (2) *d* (*o. pl.*) zbiego-
wisko *n*, natłok; großen ~ ha-
ben zażywać wielkiego wzię-
cia, mieć wielu klientów ober
(arzt) pacjentów.
zu'laufen (*fu*) zbiegać [zbiedz]
się; auf *j-n* ~ przybiegać
[-biedz] do (*gen.*); [piß ~ kon-
czyć się ostro].
zu'legen dokładać [dolożyć],
dodawać [-dać]; each ujw.: za-
kładać [zalożyć], przykrywać
[-kryć]; sich et. ~ nabywać
[-być], sprawiać [-wić] sobie.
zu'leide: *j-m et.* ~ tun wyrzą-
dzać [-dzić] k-u co złego.
[s]krzywdzić kogo.
zu'leimen zaklejać [-kleić].
zu'lernen douczyć [voß.] się
(*gen.*). [przyszedł ostatni.]
zu'lezt w końcu; er kam
zu'liebe (*dat.*) dla (*gen.*).
zu'löten [za]lutować.
zum (cüm) = zu dem.
zu'machen Tür um.: zamykać
[-mknąć]; vgl. schließen; Bot.
= zutöpfen; Brief: zapieczę-
tować [voß.].
zu'mal zwłaszcza, szczególnie.
zu'mauern zamurowywać
[-ować]. [większej części.]
zu'meist najczęściej, po naj-
zu'messen = ab-, heimesen.
zu'mute: mir ist schlecht ~ nie-
dobrze mi, źle się czuję; wie
ist Ihnen ~? jak się pan(i)
czuje?
zu'muten (-müt'n) @c wyma-
gać, żądać (t-m et. czego od

gen.); (fähig halten für) uważać za zdolnego do (gen.). *Su.* wymaganie *n*, żądanie *n*.

zu'nd'chft przedewszystkiem, w pierwszym rzędzie; (*dat.*) tuż obok (*gen.*).

zu'nageln zabijać [-bić] gwoździami, gwoździć.

zu'nähen zaszywać [-szyć].

Zu'nahme (-näh^e) *f* ③b (zuwachs) przyrost *m*, przybytek *m*; (Vergrößerung) powiększenie *n* się; (stetige) rozwój *m*.

Zu'Name *m* nazwisko *n*; *a.* = Beiname. [zapalania.]

Zu'nd... (cū'nt...) zapalny, do

zu'ndbar (~bār) zapalny.

zu'nden (cū'ndⁿ) ⑥c 1. *v/t.* zapalać [-lić]. 2. *v/i.* zapalać [-lić] się, zajmować [jać] się.

Zu'nder (cū'nd^{er}) *m* ②l hubka *f*.

Zū'nder (cū'nd^{er}) *m* ②l zapalacz, aparat do zapalania; lont.

Zū'nd...: ~holz, ~hölzchen *n* zapalka *f*; ~holz[schachtel] *f* pudełko *n* z zapalkami; ~hütchen *n* kapsla *f*; ~loch *n* zapal *m*; ~nadel *f* iglica; ~nadel[gewehr] *n* iglicówka *f*; ~pfanne *f* panewka; ~schwamm *m* hubka *f*; ~stoff *m* materiał zapalny.

zu'nehmen: a) *v/t.* dodawać [-dać]; b) *v/i.* (wachsen) wzrastać [wzrósć], powiększać [-szyć] się; (Hülfe) wzbierać [wzbrać]; (an Stärke) wzmagać [wzmódl] się; (am Seibe) [u]tyć; der Tag (Mond) nimmt zu dnia (księżycy) przybywa; ich habe 2 Kilo zugenommen przybyło mi ... wagi oder na wadze; an Berstand ~ [z]mądrzeć.

zu'neigen (jich) skłaniać [skłonić] się (ku *dat.*). *Su.* skłonność *f*, przywiązanie *n*.

Zunft (cūnst) *f* ②f cech *m*; ... eehowy.

zu'nftig (cū'nt[ic]) cechowy.

Zu'nge (cū'ng^e) *f* ③b język *m*; (eines Dohsen usw.) ozór *m*; (der Waage) języczek *m*.

zu'ngeln (cū'ng^{eln}) ⑥f poruszać językiem; flamme: wznosić się.

Zu'ngen...: ~band ②a, ~bändchen *n* wędzidzeczko języka; ~drescher *m* gaduła; ~fehler *m* wada *f* języka; ~fertlg wygadany; ~fertigkeit *f* gadatliwość; ~krebs *m* rak języka; ~spitze *f* koniec *m* języka.

Zū'ngeln (cū'ng^{eln}) *n* ②l języczek *m*.

zu'ni'chte: ~machen [z]niweczyć, obracać [obrócić] w niwecz.

zu'nicken kiwać [-wnąć] głową, skinąć [wz.] na (*acc.*).

zu'nu'ke: jich *et.* ~machen — anknüpfen.

zu'pfen (cū'pfⁿ) ⑥a szarpać [-pnąć], [po]targać *an dat.* za (*acc.*); Seibe: skubać.

zu'pfropfen zatykać [-tkać], zakorkować [wz.].

zur (cūr) = zu *der*.

zu'raten = anraten.

Zu'ra'tel[ic]hung *f* porada.

zu'raunen = zuffütern.

zu'rechnen doliczać [-czyć]: *a.* = zurechnen.

zu'rechnungs[fähig poczytalny; **Reif** *f* poczytalność.

zu'recht nalezyć; w porządku; ~bringenprzyprowadzać[-dzić] do porządku, przyrządzając [-dzić]; jich ~finden znajdować [znaleźć] drogę, [z]orientować się, trafiać [-fić]: *a.* = ~kommen: ~helfen pomagać [-módl]; ~kommen przychodzić [przyjść] do porządku; dawać [dać] sobie radę (mit *dat.* z *instr.*); ~legen układać [ułożyć] w porządku; *a.* = vorbereiten: ~machen przygotowywać [-ować]; Speisen *usw.*: = (zu)bereiten, zurechten: *Daar*

uśw.: [u]porządkować; Bett: [po]ścielić, posłać [boś.]; a. = außbessern; ~rücken posuwać [-sunąć] na właściwe miejsce; ~setzen, ~stellen ustawiać [-wić] w porządku; a. = vorbereiten; fig. i-m den Kopf ~setzen nauczyć [boś.]. k-o rozumu; ~weisen naprowadzać [-dzić] na właściwą drogę; fig. (belehren) pouczać [-czyć]; (Borwurf machen) [u]czynić wymówki, [z]hajać; Zweisung f pouczenie n; upomnienie n; skarcenie n. [(Rat) rada.]
Zu'rede f namowa, zachęta;
zu'reden 1. v/i. i-m ~namawiać [-mówić] (acc.), zachęcać [-cić] (acc). 2. 2 n (2) namowa f; auf mein 2 na moją radę.
zu'reichen 1. v/t. podawać [-dać]. 2. v/i. f. auß-, hinreichen; ~d wystarczający, dostateczny.
zu'reiten 1. v/t. (su) jechać (ob. jeździć) konno; e-m Ort ~ auf (acc.) [pod]jechać konno ku (dat.). 2. v/t. ujeżdżać [ujeździć].
Zu'reifer m ujeżdżacz.
zu'richten przygotowywać [-ować]; Salat uśw.: przyrządzać [-dzić]; i-n übel ~ zbić [boś.] k-o; (versümmeln) okaleczyć [boś.]. [(Przyrządzenie n.)]
Zu'richtung/przygotowanie n.;
zu'riegeln zamykać [-mknąć] na zasuwkę, zasuwac [-sunąć], [za]rygłować.
zu'rnen (cn'rn'n) 2a (dat.) gniewać się na (acc.), srożyć się na (acc.).
zu'rück w tył, nazad; er ist ~ (-gekehrt) wrócił; sie sind ~ im Bernen pozostali w tyle w nauce; in 3ßgn meist od..., z powrotem; ~beben cofać [-fnąć] się ze strachem, wzdrygać [-gnąć] się; ~behalfen zatrzymywać [-mac] u siebie; ~bekommen otrzymywać [-mac]

z powrotem; ~berufen odwoływać [-ać]; Zberufung f odwołanie n; ~bejählen zwracać [zwrócić] pieniądze; sich ~bejlehen odnosić się (auf acc. do gen.); ~biegen odginać [-giąć]; ~bleiben pozostawać [-stać] (hinter dat. w tyle za instr.); ~blicken oglądać [-dnąć] się; ~bringen przynosić [-nieść] ob. (~führen) przyprowadzać [-dzić] napowrót aber z powrotem; ~dastieren oznaczać [-czyć] datą wcześniejszą; ~denken (an dat.) przypominać [-mnieć] sobie (acc.); ~drängen odpierać [odeprzeć]; ~dürfen mieć pozwolenie wrócić; ~eilen (su) spieszyć się z powrotem; ~erobern zdobywać [-yć] napowrót; ~erstattien zwracać [zwrócić]; ~fahren: a) v/i. [po]jechać z powrotem, wracać [wrócić]: a. = ~föhreden; b) v/t. [za]wieść napowrót, odwozić [-wieźć]; sich ~finden znajdować [znaleźć] drogę napowrót; ~fordern [za]żądać zwrotu (gen.); ~führen odprowadzać [-dzić]; fig. sprowadzać [-dzić] (auf acc. do gen.); Zgabe f zwrot m; ~geben oddawać [-dać], zwracać [zwrócić]; ~geh(en) iść [pójsć] z powrotem ob. w tył; fig. upadać upaść; (~kehren) wracać [wrócić], cofać [-fnąć] się (auf acc. do gen.); ~geleiten odprowadzać [-dzić]; ~gewinnen odgrywać [odegrać], odzyskiwać [-skać]; ~gezogen (-g°og'en) odosobniony, na uboczu; Zgezogenheit f odosobnienie n, zacisze n domowa; ~halten zatrzymywać [-mac]; a. = an-, aufhalten; (nicht aufsern, a. v/i. mit dat.) nie okazywać [-zać] (gen.), nie wy-

jawiać [-wić] (*gen.*), ukrywać [-yć]; **~halten** skryty, ostrożny, mało mówny; **~haltung** *f* zatrzymywanie (-manie) *n*; skrytość, mało mówność; **~kaufen** odkupywać [-pić]; **~kehren** (*fu*) [po]wracać [-wrócić]; **~kommen** [po]wracać [-wrócić] (*auf acc. do gen.*); (*von dat.*) = (ab)lajfen, abziehen; *fig.* podupadać [-paść]; **~können** módz wrócić; **~kunft** (-*künft*) *f* (2) *f* (o. *pl.*) powrót *m*; **~lassen** pozostawiać [-wić]; (**~gehen lassen**) pozwalać [-zwolić] wrócić; **~legen** (beiseitelegen) odkładać [odłożyć] (na bok) (*a. Geld* = [auf] [w]aren); **~weg** przebywać [-yć], ujeść [wost.], (*zu Wagen*) ujechać [wost.]; **~müssen** musieć wrócić; **~nahme** (-*nam*^o) *f* 3b odebranie *n* z powrotem; **~nehmen** brać [wziąć] z powrotem, odbierać [odebrać]; **~prallen** (*fu*) odbijać [-bić] się, odskakiwać [-skoczyć]; **~reisen** (*fu*) [po]jechać z powrotem: *a.* = **~kehren**; **~rufen** [przy]wołać napowrót; (*abberufen*) odwoływać [-lać]; (*ins Gedächtnis*) = erinnern; **~schaffen** odnosić [-nieść] napowrót; **~schicken** odsyłać [odesłać]; **~schleppen** odsuwać [-sunąć]; *fig.* = abziehen; **~schlagen** Armet *ustw.*: odwijać [-winać]; *Bau* *ustw.*: odbijać [-bić]; *Feind*: odpierać [odeprzeć]; **~schrecken**: *a)* *v/t.* odstraszać [-szyć]; *b)* *v/i.* (*fu*) wzdrygać [gnąć] się (*vor dat. przed instr.*); **~schreiben** odpisywać [-sać]; *sich* **~sehnen** pragnąć powrotu; (*nach dat.*) tęsknić (do *gen.*); **~senden** = **~schicken**; **~setzen** stawiać [postawić] z powrotem na swoje miejsce; *fehlerhafte Ware*:

odkładać [odłożyć] (wybrakowany towar); (*hintanziehen*) upośledzać [-dzić], ubliżać [-żyć] (*dat.*); **~setzung** *f* odstawka: upośledzenie *n*, ubliżenie *n*; **~springen** (*fu*) odskakiwać [-skoczyć] w tył; *a.* = **~prallen**; **~stehen** (*n*) stać w tyle: *fig.* (*hinter dat., gegen acc.*) = nachziehen; **~stellen** stawiać [postawić] napowrót na swoje miejsce; odstawiać [-wić]; *Ubr.*: cofać [-fnać]; *Wörter*: zwracać [zwrócić]; **~stoßen** odpychać [odepchnąć]; **~strahlen** odbijać (promienie); (*v/i.* [*fu*]) odbijać [-bić] się; **~strahlung** *f* odbijanie *n* się promieni; refleks *m*; **~streifen** zakasywać [-sać]; **~strömen** (*fu*) płynąć nazad; **~tragen** odnosić [-nieść] napowrót; **~treiben** odpędzać [-dzić]; **~treten** (*fu*) ustępować [-utąpić] (w tył); cofać [-fnać] się; (*von dat.*) odstępować [ustąpić] (od *gen.*), zrzekać [zrzec] się (*gen.*); **~verlangen** [za]żądać zwrotu; **~welchen** cofać [-fnać] się; *fig.* = nachgeben; **~weisen** nie przyjmować [-jać] (*gen.*); *Behauptung*: odpierać [odeprzeć]; *a.* = abweisen, ablehnen, abschneiden; **~weisung** *f* odrzucenie *n*; nieprzyjęcie *n*; odparcie *n*; **~werfen** odrzucać [-cić]; *Kopf*: zwieszać [-sić] w tył; *Strahlen*: odbijać [-bić]; *Feind*: odpierać [odeprzeć]; **~wirken** działać wstecz, oddziaływać [-lać]; **~wollen** chcieć wrócić; **~wünschen** pragnąć powrotu (*gen.*); **~zahlen** spłacać [-cić], zwracać [zwrócić]; **~zahlung** *f* zwrot *m*; **~ziehen**: *a)* *v/t.* [po]ciągnąć w tył; *Band* *ustw.*: cofać [-fnać]; *sich* **~ziehen** usuwać [usunąć] się, cofać [-fnać]

się: (vom Aute usw.) ustępować
[ustąpić] z (gen.); sein Wort: —
nehmen; gezogen leben żyć
w odosobnieniu ob. na uboczu:
b) *v/i.* (zu) wracać [wrócić]: *Z-*
ziehung f cofanie *n* się: cofnię-
cie *n* się; ustąpienie *n*.

Zu'ruf *m* wołanie *n*, krzyk:
(Gruß) powitanie *n*; (~ der
Wache) hasło *n*.

zu'rufen [za]wołać (i-m et. co
do gen.); einander ~ nawoły-
wać się nawzajem.

zu'rüsten przygotowywać
[-ować], przysposabiać [-so-
bie]. *Su.* przygotowanie *n*,
przysposobienie *n*.

zurück = gegenwärtig.

Zu'sage f przyrzeczenie *n*,
obietnica.

zu'sagen: a) *v/t.* obiecywać
[-cać], przyrzekać [-rzec]; *abs.*
przyjmować [-jąć] zaproszenie;
b) *v/i.* = entsprechen; i-m ~ =
begehen, gefallen.

zusammen razem; (zugleich)
równocześnie: ~ genommen
razem wzięwszy; in Bßign meist
z..., s..., a. razem: *arbeiten*
pracować razem: *ballen* zbi-
jać [zbić]; *berufen* zwoływać
[-jać]; *Berufung* f zwoływa-
nie (-lanie) *n*; *besteln* zbierać
[zebrać] zebranią; *binden*
związywać [-zać] razem; *Bü-*
cher: oprawiać [-wić] razem: *~*
brechen (zu) = einstürzen, *~*
stürzen: (hinfallen) upadać
[upaść]; *bringen* znosić
[znieść]; *Geld* usw.: zbierać
[zebrać], zgromadzać [-dzić]:
Bruch *m* upadek, ramięcie *n*;
drängen ścisnąć [-snąć], sku-
piać [-pić]; (in der Rede) wyrażać
[-razić] się zwięźle: *sich ~*
drängen cisnąć się, [s]tłoczyć
się; *drehen* skręcać [-cić];
drücken ścisnąć [-snąć],

[z]miąć: *fahren*: a) *v/t.*
zwozić [zwieźć]: b) *v/i.* (vor
Schred) przerażać [-razić] się,
przeleknąć [voß.] się; *Fall*
m upadek: *fig.* ramięcie *n*;
fallen = einstürzen, *~stürzen*:
Augen: zapadać [-paść] się:
(~treffen) schodzie [zejść] się:
fig. = abmagern; *fallen* skła-
dać [złożyć]; *fassen* zbierać
[zebrać] razem; (vereinigen)
[z]łączyć, skupiać [-pić]; seine
Gedanken *~fassen* skupiać [-pić]
myśli: *fegen* zmiatać [znieść]:
find *~finden* schodzie [zejść]
się, spotykać [spotkać] się:
flechten splatać [splęść]; *~*
fliden [po-, za]łatać: *fig.* zle-
piać [-pić]; *fliegen* (zu) zlaty-
wać [zlecieć] się; *fließen* (zu)
splywać [spłynąć] się, zlewać
[zlać] się; *Fluß* *m* spływanie
n się, zlewanie *n* się, zlew:
fügen spajać [spoić], [z]łą-
czyć: *führen* sprowadzać
[-dzić] na kupę: a. = *bringen*:
gehören należeć do siebie:
gehörig należący do siebie,
tworzący całość: *geraten*
schodzie [zejść] się, spotykać
[-tkać] się; *gestift* złożony:
gießen zlewać [zlać]; *halten*:
a) *v/t.* [u]trzymać razem, nie
wypuszczać z rąk; *Geld*: nie
trwonić; *Zeitung*: abonować
(ob. trzymać) do spółki; (ver-
gleichen) porównywać [-nać]:
b) *v/i.* trzymać się razem,
łączyć się; *Hang* *m* związek:
im *Hang* stehen = *hängen*, *~*
hängen (h.) być w związku (mit
dat. z *instr.*), wiązać się z
(*instr.*): *hängend*, *hängend*
nieprzerwany, spoiisty; *adv.*
w związku; *hang(s)los* bez
związku; *hauen* [po]rąbać na
kawałki: *häufen* zgromadzać
[-dzić], skupiać [-pić] *holen*

znosić [znieść]; ~kaufen [po-
skupywać; ~kettten spajać
[spoić] łańcuchem; ~kitten
spajać [spoić] kitem; ~klang
m zgodność f tonów, harmonja
f; ~klappen składać [złożyć];
F (v/i.) upadać [upaść] ze zmę-
czenia; a. = ~klingen brzmieć
zgodnie, zgadzać [zgodzić] się;
~kleben sklejać [skleić], zle-
piać [-pić]; ~kommen [po-
schodzić się, schodzić [zejść]
się; (ju Wagen) zjeżdżać [po-
zjechać] się; (sich ans. beisammen)
zbierać [zebrać] się; ~kraufen
zeskrobywać [-bać]; ~kunst
(-künst) f ②f szadźka, zjazd
m, zebranie n, zgromadzenie n,
spotkanie n się (mit dat. z instr.);
~kuppeln sprowadzać [-dzić]
razem; ~laden spraszać [spro-
sić]; ~lauf m zbiegowisko n;
(der Umstände) zbieg; ~laufen (jn)
zbiegać [zbież] się; ~leben =
gerinnen; ~leben żyć razem
(mit dat. z instr.); ~leben n
wspólne (po)życie; ~legen
składać [złożyć]; ~leimen zle-
piać [-pić]; ~lesen zbierać [na-
zobrac]; ~lesen: czytać razem;
viele Bücher: naczytać [boń.] się;
~löten [z]lutować; ~nähen
zeszywać [zeszyć]; ~nehmen
brać [wziąć] razem; (vereinigen)
zbierać [zebrać]; fig. sich ~
nehmen zabierać [wziąć] się
z wawo do roboty, zajmować
[zająć] się czem należyćie; alles
~genommen wzięwszy wszyst-
ko razem; ~packen [s-, po]pako-
wać razem; a. = einpacken; ~
passen: a) v/t. dostosowywać
[-sować], dobrać [-brać];
b) v/i. zgadzać się ze sobą; ~
pressen ścisnąć [-snać], zgnia-
tać [zgnieść]; ~raffen zebrać,
pozgarniać [boń.]; sich ~raffen
= sich ~nehmen; ~rechnen zli-

eznać [-czyć], zrachować [boń.];
~reimen rymować; fig. [po-
godzić ze sobą; sich ~reimen
zgadzać się ze sobą; ~rollen
zwinąć [zwinąć]; sich ~rotten
(-Röt^{en}) ②c zbierać [zebrać]
się ob. [z]gromadzić się tłumnie;
~rücken zsuwać [zsunąć] (się
v/i. [jn]); ~rufen zwoływać
[-lać]; sich ~scharen = sich ~
rotten; ~scharren zgarniać
[-nać]; ~sich: [na]gromadzić;
~schieben zesuwać [-sunąć];
~schießen [z]niszczyć strzala-
ni, [po]wystrzelać; ~sich: [z]
[z]burzyć; ~sich: [z]składać
[złożyć] (na jakiś cel),
urządzać [-dzić] składkę; ~
schlagen: a) v/t. zbijać [pozbi-
jać, zbić]; die Hände: klaskać
[-snać] (instr.), załamywać
[-mać]; a. = zer[schlagen]; b) v/i.
(jn) uderzać [-rzyć] się o siebie,
zamykać [-mknąć] się nagle;
~schleppen znosić [znieść]; ~
schließen zamykać [-mknąć]
razem; ~schmelzen: a) v/t.
[s]topić; b) v/i. [s]topnieć; fig.
zmniejszać [-szyć] się; ~schmie-
den skuwać [skuć]; ~schnüren
zesznurowywać [-ować]; ~
schrauben zęrubowywać
[-ować]; ~schreiben [na]pisać ra-
zem, spisać [-sywać]; F popisać
[boń.]; ~schrumpfen (jn) [s]kur-
czyć się; Unjinn ~schwätzen
napleść [boń.]; ~setzen zestawiać
[-wić], składać [złożyć]; a. = ver-
binden; ~setzung f składanie n,
złożenie n; (als Sache) skład m;
~sinken upadać [upaść]; ~spa-
ren oszczędzać [-dzić]; ~spielen
n ansambl m; ~stecken spinać
[pospinać, spiąć]; die Stöpfe
~steden szeptać między sobą;
~stellen zestawiać [-wić]; (ver-
gleichen) porównywać [-wnać];
(vereinigen) [po]łączyć; ~stellung

f zestawianie (-wienie) *n*; porównywanie (-wnanie) *n*; (po-)łączenie *n*; ~stimmen zgadzać [zgodzić] się; ~stoppeln [po-]zbierać zewsząd; ~stoß *m* zetknięcie *n*; zderzenie *n*; ~stoßen: a) *v/t.* stykać [zetknąć] razem, uderzać [-rzyć] o siebie; b) *v/i.* zderzać [-rzyć] się; (mit *dat.*) = angrenzen; mit den Gläsern = anstoßen; mit i-m = begegnen, ~treffen; ~strömen (su) zlewać [zlać] się; *Boß*: [z]gromadzić się tłumnie; *Zstur* *m* runięcie *n*, upadek *m*; ~stürzen upadać [upaść], [za]walić się, runąć [boß.]; ~suchen wyszukiwać [-kać], zbierać [zebrać]; ~fragen znosić [znieść]; *fig.* [s]kompilować; ~treffen (iu) schodzić [zejść] się; (~saßen) wydarzać [-rzyć] się równocześnie; (begegnen) spotykać [-tkać] się (mit *dat.* z *instr.*); *Zreffen* *n* spotkanie się; (ber Umstände usw.) zbieg *m*; ~treiben spędzać [pospędzać, spędzić]; ~treten (su) schodzić [zejść] się; (sich versammeln) zbierać [zebrać] się; *Ztritt* *m* zebranie *n*, zgromadzenie *n*; sich ~tun [po]łączyć się; ~wachsen zrastać [zrósć] się; ~wehen zwiewać [zwiąć] (na jedno miejsce); ~werfen rzucić [-cić] (na jedno miejsce); a. = umwerfen; ~wickeln zwijać [zwinąć]; ~wirken działać wspólnie, współdziałać; ~wohnen mieszkać razem (mit *dat.* z *instr.*); ~zählen zliczać [-czyć], zrachować [boß.]; ~ziehen ściągać [-gnąć]; *Zuppen*: [z]gromadzić; *Zugbrauen*: [z]marszczyć; (bereintgen) [po]łączyć; *Arith.* = abbieren. (türzen) skracać [skrócić]; sich ~ziehen [z]gromadzić, akupiać [-pić] się; (enger werden)

ściągać [-gnąć] się; (trampfhaft) [s]kurczyć się; *Gewitter* *u/w.*: gotować się, nadciągać [-gnąć]; *Ziehung* *f* ściągnięcie *n*; gromadzenie *n*; łączenie *n*; skracanie *n*; kurczenie *n*.

Zu'sa'm't razem z (*instr.*).

Zu'fat *m* dodatek, przypisek: (*Beimischung*) przymieszka *f*.

Zu'scha'nden: ~gehen = *Zu*gründe gehen; ~machen [z]niweczyć, [z]niszczyć; ~fahren, ~reiten zjeżdżać [-jeździć]; ~werden nie ziścić się; (*von Personen*) zostać pokonanym.

Zu'schauen *F* @ @ [na]stręczyć. *Zu'schauen* przypatrywać [-patrzyć] się, przyglądać [-dnąć] się (*dat.*).

Zu'schauer *m* widz; ~platz *m* miejsce *n* dla widzów.

Zu'schicken przysyłać [-stać].

Zu'schieben *Regel*: zasuwac [-sunąć]; i-m et.: przysuwac [-sunąć], (*heimlich*) podsuwac [-sunąć]; die *Schuld*: zwałać [-lić] (*na acc.*).

Zu'schießen dokładać [dolożyć]; auf (*acc.*) - rzucić [-cić] się na (*acc.*).

Zu'schlag *m* dolozenie *n*; *Zu* przysadzenie *n*; (*Zugabe*) dodatek: (*Beil.*, *Boß* *u/w.*) dopłata *f*; ... dodatkowy, dopełniający.

Zu'schlagen 1. *v/i.* (su) bić silnie, auf i-n ~ = einschlagen. 2. *v/i.* przyznawać [-znać]; (mit *Brettern*) zabijać [-bić]; *Tür* *u/w.*: zamykać [-mknąć] z łoskotem. zatrzasnąć [boß.].

Zu'schließen zamykać [-mknąć]. *Zu'schnallen* zapinać [-piąć] (*na sprzączkę*), spinać [spiąć].

Zu'schneide... do przykrawania. ||-kroić. ||

Zu'schneiden przykrawać

Zu'schneider(in f) *m* przykrawacz(ka).

Zu'schnitt *m* [s]krojenie *n*: (Zchnitt) krój, zakrój.
Zu'schnüren zasznurowywać [-ować]; kęble: [u]dusić.
Zu'schrauben zasrubowywać [-ować].
Zu'schreiben przypisywać [-sać]; Wert: = widmen.
Zu'schrift *f* pismo *n*: (amtliche) odezwa.
Zu'schulden: sich et. ~ kommen lassen zawinić [voul.] w (loc.).
Zu'schuß *m* dodatek, dopłata *f*: ... dodatkowy.
Zu'schütten przysypywać [-pać]; Zoch usw.: zasypywać [-pać].
Zu'sehen przypatrywać [-trzyć] się, przyglądać [-dnąć] się; bei et. ~ uważać [przy (loc.)], pilnować (gen.).
Zu'sehens (-z'enc) widocznie, znacznie.
Zu'sein być zamkniętym.
Zu'senden przysyłać [-słać]. *Su.* przysłanie *n*, przysyłka *f*.
Zu'setzen 1. *v/t.* dodawać [-dać]; (verlieren) [s]tracić. 2. *v/i.* dokuczać [-czyć]; dawać [dać] się we znaki (j-m mit Fragen usw. k-u instr.); j-m scharf (oder heftig) ~ dopiekać [-piec]; (dem Reinde) napierać na (acc.): (von Krankeiten) wycieńczyć [-czyć] (acc.).
Zu'sichern zabezpieczać [-czyć], przyrzekać [-rzeć]. *Su.* zabezpieczenie *n*, przyrzeczenie *n*. [|-ować|.]
Zu'siegeln zapieczętowywać.
Zu'speise *f* = Zustoß.
Zu'spißen przycinać [-ciąć], zaostriać [-trzyć].
Zu'sprechen 1. *v/t.* przysądzać [-dzić]; Mut ~ = ermutigen: Trost ~ = trösten. 2. *v/i.* der Itafche ~ zaglądać do szklanki, pić wiele; das spricht mir zu to mi się podoba.

Zu'spruch *m* dodawanie *n* (tuchy; (Weiber) odwiedziny *f/pl.*; goście *m/pl.*).
Zu'stand *m* stan, położenie *n*.
Zu'stande: ~ bringen dokonywać [-nać] (gen.); ~ kommen przychodzić [przyjść] do skutku; Zkommen *n* dojście do skutku.
Zu'ständig przynależny; (Weberbe) właściwy, kompetentny; Zkeit *f* przynależność.
Zu'statten: ~ kommen przydawać [-dać] się.
Zu'stecken zapinać [-piąć] (szpilka); (heimlich) j-m et. ~ wtykać [wetknać].
Zu'stehen: es steht mir zu mam prawo; (es geht) moja jest rzecz, wypada mi.
Zu'stellen dostawiać [-wić]; (übergeben) oddawać [-dać]; (einhand gen) wręczać [-czyć], doręczać [-czyć].
Zu'stellung *f* dostawa; oddanie *n*; doręczenie *n*.
Zu'steuern 1. *v/t.* przyczyniać [-nić] się (swoją częścią) (do gen.). 2. *v/i.* (fu) [pó]plynąć (ku dat.).
Zu'stimmen (dat.) zgadzać [zgodzić] się od. przystawać [-stać] (na acc.). *Su.* zgoda *f*, zezwolenie *n* (zu dat. na acc.).
Zu'stopfen zatykać [-tkać].
Zu'stoßen trzaskać [-snać]; (v/i. [s]) wydarzyć się, zdarzać [-rzyć] się. [|-ynąć|.]
Zu'strömen (fu) napływać.
Zu'stürzen rzucać [-cić] się (auf acc. na acc.).
Zu'stußen przycinać [-ciąć]; fig. [wy]liczyć, [wy]ewieżyć.
Zu'tat *f* (Beimischung) domieszka; (Birze) przyprawa; Zneidez: dodatki *m/pl.*
Zu'tel: ~ werden dostawiać [-stać] się w udziale.

zu'teilen przydzielać [-lic], przyznawać [-znać]. *Su.* przydzielenie *n.*, przyznanie *n.*

zu'tragen przynosić [-nieść]; *Gerichte* *uſw.*: donosić [-nieść]; *'ſich* ~ zdarzać [-rzyć] się.

Zu'träger (*ſu f*) *m* donosiciel (-ka). [*donosicielstwo n.*]

Zu'trägerei (-trägerei) *f* (3**b**)

zu'träglich (-träglich) korzystny, pożyteczny; *Erkeft* *f* korzyść, pożytek *m.*

zu'trauen 1. wierzyć, ufać: *das hätte ich ihm nicht zugetraut* tego nie spodziewałem się po nim. 2. *z n* (2**l**) (*zu dat.*) zaufanie (do *gen.*); *z ſchenken* = vertrauen.

zu'traulich zaufany; *a.* = vertraulich; *Erkeit* *f* zaufanie *n.*

zu'treffen sprawdzać [-dzić] się, ziszczać [zisić] się; (*ſich ſügen*) zdarzać [-rzyć] się; (*richtig ſein*) okazywać [-zać] się słusznym.

zu'treten (*ſu*) przystępować [-stąpić]; *a.* = herantreten, *nä* nähern.

Zu'tritt *m* przystęp, dostęp; *freien* ~ haben mieć wolny wstęp.

zu'trinken (*dat.*) pić do (*gen.*), pić za zdrowie (*gen.*).

zu'tun 1. (*zujügen*) dodawać [-dać]; (*zumachen*) zamykać [-mknać]. 2. *z n* (2**l**) pomoc *f*; *ohne mein z* bez wpływu z mej strony.

zu'tu(n)sich usługny; *a.* = zutraulich.

zu'tu ungunſten na niekorzyść.

zu'verläſſig (-ſerläſſig) godny zaufania, pewny; (*erprobt*) wypróbowany; *Erkeit* *f* pewność.

Zu'verſicht (~*Zicht*) *f* (3**b** (o. pl.)) (*Gewiſſheit*) pewność; (*Zutrauen*) zaufanie *n.*; (*Hoſſnung*) nadzieja, ufność; *Erlich* pewny; *uſny*: *adv.* z pewnością.

zu'vie'l za wiele.

zu'vor przedtem; (*im voraus*) naprzód; *cinige Tage* przed kilku dniami; *ſurtz* ~ niedługo przedtem.

zu'vörderſt (-*ſp*'ndeuſt) przede wszystkim.

zu'vor...: ~kommen (*dat.*) wyprzedzać [-dzić], uprzedzać [-dzić], ubiedz [voſſ.] (*ante acc.*); ~kommend uprzedzający; (*dienſfertiq*) usługny; (*hoſlich*) grzeczny; *Erkommenheit* *f* uprzedzająca grzeczność; *i-m et. tun ſ* *übertreffen*. [*bytek*]

Zu'wachs *m* (2**b**) przyrost, przy-

zu'wachsen przyrastać [-rość]; (*ſich vermehren*) powiększać [-szyć] się; (*verwachsen*) zarastać [-rość].

Zu'wage *f* dokład *m.*

zu'wägen dowagać [-żyć].

zu'wälzen [po]toczyć (*ku dat.*): (*Schuld*) *f.* zuſchieben.

zu'wandern [przy]wędrować (*dat.* do *gen.*).

zu'wege: ~bringen dokonywać [-nać], dokazywać [-zać] (*gen.*); *gut* ~ *ſein* być zdrowym, czuć się zdrowym.

zu'wehen przywiewać [-wiał]; *Schnee*: nanosić [-nieść]; *a.* = verwehen.

zu'weilen niekiedy.

zu'weiſen przekazywać [-zać]; *Quartiere* *uſw.*: naſtręczać [-czyć]; *Arbeit*: wyznaczać [-czyć], przydzielać [-lic].

zu'wenden zwracać [zwrócić] *od.* obracać [obrócić] (*ku dat.*); *i-m et.*: używać [-czyć] (*k-u gen.*).

zu'wenig za mało.

zu'werfen rzucać [-cić] (*ku dat.*): *Zur* *uſw.*: zatrzasnąć [voſſ.]; *Stuſſhandſchou*: przesyłać [-ślać]; (*heimlich*) *f.* unterſchieben.

zu'wi'der 1. *pp.* (*dat.*) wbrew, przeciw (*dat.*). 2. *adv.* pro-

ciwny; ~ sein sprzeciwiac się (dat.); daß ist mir ~ to mi wstretne, mam wstret do tego; ~handeln dzialac wbrew (dat.); naruszac [-szyć]: ~laufend (dat.) przeciwny, sprzeciwiający się (dat.).

zu'winken dawać [dać] znaki; skinac, mrugnac [beibe wos.] (na acc.) [doplata f.]

zu'zahlen doplacac [-cić]. Su.

zu'zahlen doliczac [-czyć]; auch = (hin)zufügen.

zu'zeiten czasami, niekiedy.

zu'ziehen 1. v/t. Knoten ustw.: sciagac [-gnac]; Borhang ustw.: zaciagac [-gnac]; (fest) zadzierzgnac [wos.]; t-n: przyzywac [-zwać], przybierac [-brać] (zur Beratung do gen.); (verursachen) [s]powodowac; sich et. ~ Krankheit: nabawiac [-wic] się (gen.); Kuannehmlichkeiten: narobic [wos.] sobie (gen.); Tod: [z]gotowac sobie. 2. v/i. (in) przybywac [-być], sprowadzac [-dzie] się.

Zu'ziehung f przyzwanie n, przywołanie n: mit (ob. unter) ~ ze współdziałem; razem z (instr.).

Zu'zug m napływ, przyptyw; X posilki m/pl.

Zu'zügler (-cügler) m ②l przybysz; X ochotnik.

zu'züglich (-cüklich) wliczając: z doliczeniem (gen.).

zu'zucken (cwä'ken) ⑤a szczy-pać [uszczypanąć].

Zwang (cwäng) 1. m ②d (o. pl.) przymus; (von Natur aufgesetzter) niewola f; (Gewalt) gwałt; X parcie n; (sich) ~ antun zadawac [-dac] (sobie) gwałt, przymuszac [-music] (się). 2. ②f. zwingen.

zuwängen (cwä'ng'en) ⑤a = (hin-) einzwängen.

Zwangs...: Zwang bez przymusu,

nieprzymuszony; (frei) dowolny; in Zwang setzen erscheinen w zeszytach w dowolnych odstepach czasu; ~losigkeit f nieprzymuszonosc.

Zwangs... przymusowy; ~anleihe f pozyczka przymusowa; ~arbeit f robota przymusowa; ~jacke f kaptan m bezpieczestwa; ~mittel n srodek m przymusowy; ~verfahren n postepowanie przymusowe; ~versteigerung f licytacja przymusowa; ~vollstreckung f egzekucja; Zwang przymusowo, przemoca; droga egzekucji.

zwanzig (cwä'ncich) dwadzieścia (gen.); 2er (cüg'er) m ②l dwudziestowka f (moneta); ~fach dwudziestokrotny; ~jährig dwudziestoletni; ~mal dwadzieścia razy; ~ste(r) (-st[er]) ⑤l dwudziesty.

Zwar (cwär) wprawdzie; und ~ a mianowicie.

Zweck (cwëk) m ②g (Abst.) zamiar; (Ziel) cel; zu welchem ~ na co, w jakim celu; zum ~ haben miec na celu; daß hat seinen ~ to na nic się nie przyda; ②dienlich prowadzacy do celu, uzyteczny, przydatny.

Zwecke (cwë'ke) f ③b świek m, (feine) świeczek m.

zwecken (zn) ⑤a obiac [obić] świekami.

Zweck...: Zweckprechend odpowiadajacy celowi; ~essen n uczta m (na czyjās czesc); Zwang bezcelowy; ~losigkeit f bezcelowosc; ~mäßig stosowny, dogodny; (nüchlich) uzyteczny; ~mäßigkeit f stosownosc, dogodnosc; uzytecznosc; ②widrig przeciwny celowi, niezgodny z celem; ~widrigkeit f sprzecznosć z celem.

zwecks (cwěks) (*gen.*) celem, w celu, dla (*gen.*).

zwei (cwai) 1. (wenn nichts folgt: P a. ...c, cwaí'e) (*gen. ~er, dat. ~en*) dwa *m* i *n*, dwie *f* (von Personen *m*: dwaj): ~ (zusammen) dwoje: es waren außer ~ bylo nas dwu (*m*), dwie (*f*), dwoje (bei gemischtem Geschlecht); **zwei** (~en) po dwa (*dm*): Uhr: halb ~ pół do drugiej. 2. 2 / ③ b dwójka.

zwei ... in **zwei** dwu...: ~ **armig** (-armítch) dwuramienny; ~ **beinig** (-bainítch) dwunogi; ~ **bedeckt** (-dek'et) *m* ②1 dwupłaszczyznowiec; ~ **deutig** (-doítich) dwuznaczny; ~ **deutigkeit** *f* dwuznaczność.

zwei erlei' (cwaí'erlai) inbest. dwojaki: (= von ~ Art) dwójakiego rodzaju; auf ~ Art (und Weise) dwojakim sposobem.

zwei ...: ~ **fach** dwojaki: (doppelt) podwójny; ~ **farbig** dwubarwny, dwukolorowy.

Zwei fel (cwaí'fel) *m* ②1 wątpliwość *f*: ohne ~ bez wątpienia: ~ **hegen** = **zweifeln**; in ~ **ziehen** = **bezweifeln**.

zwei felhaft wątpliwy, (im **Zwei**fel) wahający się; **zweifelhaft** *f* wątpliwość.

Zwei fel...: **Zos** niewątpliwy, pewny; ~ **mit** *m* = ~ **tubi**.

zwei feln (cwaí'fel'n) **zwei** wątpić, powątpiewać (an *dat.* o *loc.*).

Zwei fel...: **Zs** **ohne** bez wątpienia: ~ **sucht** *f* skłonność do powątpiewania, sceptycyzm *m*: ~ **süchtig** powątpiewający, sceptyczny.

Zwei fier (cwaí'fier) *m* ②1 człowiek wątpiący, sceptyk.

zwei ...: ~ **flügelig** (-flüg'elich) dwuskrzydlaty; ~ **flügelige** **Z**ür podwoje *f/pl.*; ~ **füßig** (-füß'ich) dwunożny.

Zweig (cwaik) *m* ②g gałąź *f*, (kleiner) gałązka *f*: (e-s Gebirges) odnoga *f*; (einer Wissenschaft usw.) gałąź *f*; *fig.* er kommt auf seinen grünen ~ nie ma powodzenia oder szczęścia; ... **bochny**: filjalny.

zwei ...: **Zgespann** *n* zaprząg *m* para- (oder dwu)konny; **Zgespräch** *n* dialog *m*; ~ **glied(er)ig** (-gl'ed'ig) dwuczłonowy; ~ **händig** (-h'änd'ich) dwuręki: 2 na dwie ręce: ~ **hockertig** dwugarbny; **Zhufer** (-h'üf'er) *m* ②1 zwierzę *n* dwukopytne; ~ **hundert** dwieście; ~ **hundertste(r)** dwusetny; ~ **Jährig** dwuletni; **Zkampf** *m* pojedynek; ~ **kantig** dwugraniasty; ~ **köpfig** (-k'öp'f'ich) dwugłowy; ~ **Laufig** o dwu rurkach: ~ **mal** dwa razy; ~ **malig** (-m'äl'ich) dwurazowy; ~ **Master** (-m'äst'er) *m* ②1 dwunasztowiec; ~ **monatlich**, **Zmonats**... dwumiesięczny; **Zrad** *n* koło, bicykl *m*, rower *m*; ~ **radertig** (-r'äd'el'ich) dwukółowy; ~ **reihig** (-r'ei'ch) dwurzędowy; ~ **ruderig** (-r'üd'er'ich) dwuwiosłowy; ~ **schlafertig** na dwie osoby (do spania); ~ **schneidig** dwusieczny, obosieczny; ~ **seltig** dwustronny; ~ **ziltig** (-z'ilt'ich) dwuzgłoskowy; ~ **sitzig** (-z'iet'ich) o dwu siedzeniach: ~ **spaltig** (-szp'äl'tich) dwudzielny; **Zop**: o dwu kolumnach: **Zspanner** (-szp'en'er) *m* ②1 = **Zgespannt**: ~ **spannig** (-'ich) parokonny, dwukonny; ~ **sprachig** (-szp'r'ä'ch'ich) dwujęzyczny; ~ **spurig** (-szp'ür'ich) dwutorowy; ~ **stimmig** (-szt'im'ich) dwugłosowy: (jungen) na dwa głosy; ~ **stöckig** (-szt'ö'k'ich) dwupiętrowy; ~ **tägig** dwudniowy; ~ **tausend** dwa tysiące.

zwei'fe (cwa'it^e) drugi, wtóry.
zwei'...: **feitig** (-fältig) dwudzielny; **Stellung** *f* dwudział *m*, podział *m* na dwie części.
zwei'tens (cwa'it^{ens}) powtórę, po drugie.
zwei'...: **Zweiberei** (-war^{erei}) *f* ③b dwużeństwo *n*; **Zack** (-cäk) *m* ②g dwuząb; **Züging** (-cünig) dwujęzyczny.
Zwe'rck|fell (cw^{er}ck-) *n* osierdzie, przepona *f*; i-m daß ~ erschüttern rozśmieszyć [boś.] (*acc.*).
Zwerg (cw^{erk}) *m* ②g karzeł; ..., **Zartig** karłowaty.
zwe'rgig (cw^{er}gig) karłowaty.
Zwe'rgin (zgin) *f* ③c karlica.
Zwe'rsche (cw^{er}cz[^g]) *f* ③b śliwka.
Zw'ikel (cw'ik^{el}) *m* ②l klin; ~bart *m* bródka *f* (hiszpańska).
Zw'icken (z^{en}) ⑤a szczypać [-nąć].
Zw'icker (z^{er}) *m* ②l = Sneider; (= **Zw'ick|lange** *f*) szczypce *f/pl.*
Zw'ick|mühle *f* podwójny młynek *m*; in eine ~ geraten w dwa ognie.
Zwie'bäck (cw'ibäk) *m* ②g^l suchar, (feiner) sucharek.
Zwie'bel (z^{bel}) *f* ③d cebula; (~wurzel) cebulka; ..., cebulowy; (= **Zartig**) cebulowaty; ~gewächs *n* roślina *f* cebulkowata.
zwie'beln (zn), ⑥f przyprawiać [-wić] cebulą; *fig.* dokuczać [-czyć] (*dat.*).
Zwie'bel...: **Säure**, **Tunke** *f* kwas *m*, sos *m* cebulowy; ~wurzel *f* cebulka.
Zwie'...: **Zack**, **Zältig** (-fältig) podwójny; ~gespräch *n* rozmowa *f* (dwa osób), dialog *m*; ~licht *n* mrok *m*, półmrok *m*, zmierzch *m*; ~spalt *m*, ~tracht

f rozdwojenie *n*, niezgoda *f*; **Zspältig** (-szpältig), **Zsträchtig** rozdwojony, będący w niezgodzie.
Zw'lich, **Zw'lich** (cw'lich) *m* ②g cwelich, drelich; ..., **Zen** cwelichowy, drelichowy.
Zw'ling (zling) *m* ②g^l bliźniak, bliźnięć *n*; *pl.* (= ~s|geschwister *pl.*, ~s|paar *n*) bliźnięta *n/pl.*; ~s... bliźniaczy; podwójny.
Zw'ing|burg (cw'ing-) *f* zamek *m* obwarowany, twierdza.
Zw'inge (z^e) *f* ③b klamra, ścisak *m*.
zw'ingen (z^{en}) ②b zmuszać [-sić], przymuszać [-sić].
Zw'inger (z^{er}) *m* ②l turma *f*; wieża *f* warowna; (für Tiere) zwierzyńiec, ogrojec.
Zw'ing...: ~herr *m* samowładca; tyran; ~herrschaft *f* samowładztwo *n*; tyranja.
zw'inkern (cw'ing^{kern}) ⑤b mrugać oczyma.
Zwirn (cw'irn) *m* ②g nić *f*, gw. nici *f/pl.*; ..., niciany; ~band *n* ②a taśma *f*, (schmales) tasiemka *f*.
zw'irnen (cw'iran^{en}) 1. *a.* niciany. 2. *v/t.* ⑤a kręcić nici.
zw'ischen (cw'isz^{en}) *prp.* między (wo? *dat.*, im Poln. *instr.*, wohin? *acc.*, im Poln. *acc.*); ~vier und fünf (Uhr) między czwartą a piątą (godziną).
Zw'ischen... in 8ffgn oft środkowy; ~akt *m* międzyakt, przerwa *f*, antrakt; ~deck *n* międzypokład *m*; ~du rch przez, po przez; ~fall *m* wypadek (uboczny), epizod; ~händler *m* trudniący się pośrednictwem w handlu; ~pause *f* przerwa, przestanek; Zbea. antrakt *m*; ~raum *m* przestrzeń *f* (środkowa); odstęp (czasu); ~satz *m* zdanie *n* wtracone: ~s|iel. ~stück *n* in-

termezzo; ~träger *m* obnosi-
ciel, plotek; ~wand *f* przepie-
rzenie *n*; ~zeit *f* przeciąg *m*
czasu (między dwoma wy-
padkami); in der ~zeit w mię-
dzy czasie.

Zwist (cwɨst) *m* ②g sprzeczka
f, zatarg; in ~geraten posprze-
czać [boć] się.

Zwistig (cwɨstɨg) klótlivy,
niezgodny; **Zkeit** *f* = Zwist.

Zwitschern (cwɨtʃɛrn) ⑥b
świergotać, szczebiotać.

Zwifter (cwɨtɛr) *m* ②l dwu-
płciowiec, mieszaniec, herma-
frodyta; ~, ~, ~ dwupłciowy; ~
bildung *f* dwupłciowość.

Zwölf (cwɔlf) 1. (wenn nichts folgt

P auch ~e, cwɔlf¹⁰) dwanaście;
uhr: halb ~ pół do dwunastej.
2. 2 *f* ③b dwunastka.

Zwölf... **Zwölfgerldarm** *m*
dwunastnica *f*; ~jährig dwu-
nastoletni; ~mal dwanaście
razy; ~malig (-malɨg) dwu-
nastokrotny; ~mäßig dwuna-
stodniowy.

Zwölfte (cwɔlf¹⁰) dwunasty.

Zyklus (cūklūs) *m* ⑥g cykl.

Zylinder (cūlɨndɛr) *m* ②l cy-
linder; (Walze) walec; ~, ~, ~ cy-
lindrowy.

Zynisch (cūnɨsz) cyniczny.

Zypresse (cūprɛsɛ) *f* ③b cyprys
m; ~, ~, ~ cyprysowy.

i. 3. **Zöl** für zurzeit.

Notizen.

nie pożyczają się o domu

BIBLIOTEKA
UNIwersytecka
GDAŃSK

S-1003829
2

R III M

10 3 2 1 1 1 1